

יחזק

תורה נביאים וכתובים

BIBLIA HEBRAICA

Secundum ultimam Editionem

JOS. ATHIE,

A

JOHANNE LEUSDEN

Recognitam.

ALIOSQUE CODICES OPTIMOS

Reconsilio, notisque Notis Illustratis

Ab

EVERARDO van der HOOCHT

V. D. M.

A
E
EN
ERG
ONE
IT
85

תורה נביאים וכתובים
BIBLIA
HEBRAICA,

Secundum ultimam editionem JOS. ATHIAE,
A
JOHANNLEUSDEN
Denuo recognitam,

RECENSITA
Atque ad MASORAM, et correctiores BOMBERGI,
STEPHANI, PLANTINI, ALIORUMQUE EDITIONES,
exquisite adornata variisque Notis illustrata

Ab
EVERARDO van der HOOGHT,
V. D. M.

Editio longe accuratissima.

AMSTELAEDAMI ET ULTRAJECTI,

Ediderunt

BOOM, WAESBERGE, GOETHALS, BORSTIUS, WOLTERS,
HALMA, van de WATER, ET BROEDELET.

CIO IO CCV.

EVERARDUS van der HOOGHT LECTORI ERUDITO

ET BENEVOLO,

S. P. D.

UT ex limpidis Israëlitis rivis sitim restinguere, & ad majora Diviniore sapientiæ cacumina evolare cuique liceret, cum primis evolvendæ erant Veteris Fœderis paginæ Orientales Authenticæ. Epulis hisce pasci uti suave est; ita Summi Numinis gratiâ non defuere antiquitus Scribæ eruditi, nec duobus superioribus seculis Typographi industrii, qui in iis describendis & divulgandis suam collocarunt operam. Ut autem ineunte hoc seculo XVIII. eadem Volumina Characterum elegantia, Chartæ nitore, omnique accuratione, omnibus hætenus vulgatis palmam præriperent, nec labori nec sumptibus parcere decreverunt spectabiles *societatis Amsteladamenfis & Ultrajectinæ Bibliopole*, titulo hujus Codicis proprio nomine signati.

Ne itaque hi de re literaria optime meriti Viri quidquam intermitterent, quod accuratissimæ Editioni commendationem & splendorem conciliare posset, compararunt sibi Characteres & Chartam, quæ sese elegantia & nitore primo intuitu facillimè in omnium ingerunt oculos. Affecuti etiam sunt ipsum illud exemplar, quod Tertiæ & novæ Editioni concinnaverat Vir Clarissimus JOHANNES LEUSDEN, L.A.M. & apud Ultrajectinos (dum vitam ageret) Linguae Sanctæ Professor Celeberrimus.

Hisce ita acquisitis consilia mecum contulerunt de nitidissimo excudendi modo; meque rogarunt, ut juvandi boni publici causâ paginas impressas sub examen revocarem, σφάλματα expungerem, operique extemam imponerem manum. Quod quidem optatum ipsis denegare mihi, pro meo in rem sacram studio, fuit religio: dum mihi indies occurrat illud Rabbi Simeonis: **אני נכראתי לשמש את קוני** *Creatus sum ad ministrandum Possessori meo.*

Cum autem omnium consensu ultimam *Athiæ* Editionem omnibus reliquis & accuratione & usu multis modis præstare certum sit; eandem etiam nobis (si *Paginas, Lineas, Notas Hebraicas, Parschijoth, Haphtaroth, Librorum ordinem, paginarum Titulos, Capitum & omnium Versuum assignationes, spectes*) exactè sequendam esse persuasum habuimus.

P R Æ F A T I O.

Ut interim major inter singulas Voces, ac præcipuè inter puncta superiora & inferiora, (quæ eâdem lineâ à Typotheta vocibus apponuntur) intercederet distinctio, neve pressa nimis conjunctio quandam difficultatem pareret; SOCIETATI auctor fui, ut literarum punctorumque typos tali corpori aptari curarent, quo majus inter ea daretur spatium, atque ita huic editioni etiam majus affunderetur lumen & conciliaretur elegantia. Unde paginæ nostræ *Athianas* & altitudine & latitudine non-nihil excedunt.

§. 2. Insuper multorum commodis consultum iri existimavi, si Observationes Masoretharum, calci cujusque libri subjunctæ, in Latinum transferrentur sermonem. Hunc in finem omnes istas notas, de *Versuum & Sectionum Numero*, eorumque *Symbola* Latinè reddidi, ac (quantum quidem paginarum spatium permittebat) utcunque explanavi; sicuti in hocipso opere Biblico cuique, post finem Pentateuchi, & sic in reliquis libris ad calcem totius Codicis, ante oculos versatur. Quoniam autem notæ Masorethicæ foliis 44, 108, & 145. istarum paginarum extremum occupant, explicationem post Exodum non adjeci; sed (ne esset interpretatio nostra interrupta) in nostrâ hac Præfatione Sectionibus 30, 31, 32, 33. ordine digessi Interpretationem omnium observationum, quas in hisce Bibliis post *Genesin*, *Exodum*, *Leviticum* & *Numerorum* librum, signis Rabbinnicis excudi curavimus.

§. 3. Monet etiam Vir Clarissimus JOH. LEUSDEN (Præfatione suâ N°.II.) Judæum quendam Hispanum *Lemmata Latina*, à Typographo JOSEPHO ATHIAS Capitibus universi Pentateuchi adjecta, multisque Hebraïsmis immixta, transulisse ex alterius Judæi (etiam Hispani) notis, antea Hispanicè conceptis; ideoque ab eodem Viro Clarissimo, exteriori margini libri Josuæ & reliquorum sacri Textus Librorum, qui Josuam sequuntur, suas quidem notas fuisse adscriptas; sed, exigentibus id Judæorum Magistris, (quibus idem Typographus in illis excudendis morem gerere cogebatur,) quasdam notas, de Messia Christianis astipulantes, à sese fuisse reformandas. Quin imo designat Capita 2 Sam. 7: 5. & 23: 1. item Jesaiæ capp. 43. 44. 50. 53. 60. 65. 66. Jeremiæ capp. 7. 16. 31. Ezechielis cap. 43. & Malachiæ cap. 1. ubi Judæi quasdam Viri Cl. notas, nunc addendo, nunc detrahendo, præter ipsius opinionem, leviter immutarunt. Hisce de causis decretum mihi fuerat cujusque Capituli Argumenta, sermone Latino, per universa Biblia, exteriori margini summam annectere, modo eodem, quo hac editione, per quinque Mosis Libros, cujusque Capituli Argumenta in margine, & quandoque sub columnâ collocavi. Ast mihi, tot tantisque nego-

tiis,

tiis, collatione inprimis ac censura correctionum codicum, ita distento, ut respirare liberè vix potuerim, *Lemmata*, quæ debita brevitate scopum contextus sacri exhaurirent, prelo sudante, conscribere non licuit; integra itaque exhibemus hic Latina Marginalia CL. Viri JOHANNIS LEUSDEN à Josua usque ad calcem hujus Codicis: expunctis tantummodo vitiiis Typographicis, & mutato Argumento capitis 29. Proverbiorum, quod vitiose etiam capiti 28. Editionis *Athiana* erat appositum.

§. 4. Hisce ita consensu *Societatis* constitutis, cura correctionis foliorum, à Typothetâ ad formam Editionis *Athiana* impressorum, primâ, secundâ & tertiâ vice, demandata est cuidam Correctori Judæo; ut pro virili Typothetæ errata tolleretur, antequam Exemplar folii excudendi meis subjiceretur oculis.

Singula Impressionis specimina hoc modo ter emendata transmissa sunt ad me; qui omnia ista exemplaria ab integro *primâ lectione* contuli cum Bibliis ROBERTI STEPHANI, Typographi Regii, Parisiis excusis, annis 1539, 1540, 1541, 1542, 1543, 1544. & (quod ad Prophetam Habakuk) anno 1559.

Secundam deinde omnium foliorum *lectionem* institui juxta accuratissimam Bibliam BOMBERGI *fol.* Venetiis impressa, atque inde editio *Veneta Major* vulgo dicta. Quibus lectionibus subjeci *Collationem* foliorum imprimendorum *tertiam* cum Editione *ATHIANA* A. 1667. ut certo certius exploratum mihi esset, nec Typothetam, nec Correctorem Judæum quicquam, me invito, omisisse aut immutasse. Omnia itaque folia *ad minimum TER* ante Impressionem summâ diligentia ipse perlustravi; ne *לֹא יִזְעַר* *Horto concluso* vel minima accideret irruptio. כִּי כָל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לוֹ וְכָל הַנוֹרֵעַ נוֹרָעִין לוֹ *Omnis enim addenti addetur, & omni diminuenti detrahetur.*

§. 5. In hac autem triplici speciminum collatione cum tribus Editionibus, famâ accurationis maximè conspicuis, tantam ratione Punctorum Vocalium & Accentuum detexi differentiam, ut quid usu longo expertus fuerim, hic (soli veritati litaturus) celare minimè debeam. Ἀφθονοὶ μὲν ὄντες. *Carent invidia Musurum janua.* Ut ergo liberè dicam quod res est, in Bibliis ROB. STEPHANI deprehendi plurima vitia non tantum ratione Punctorum Vocalium & Accentuum, sed etiam ratione Literarum, quin imò ipsarum aliquando vocum. Unde major, etiam in reliquis, inter ipsum & BOMBERGUM atque *ATHIAM* datur discrepantia.

Diffidet etiam ipse JOS. ATHIAS Anno 1667. à seipso Anno 1661. Imò etiam differunt inter sese exemplaria ejusdem Editionis

P R Æ F A T I O.

tionis Anni 1667. Cujus posterioris discriminis causas enarrare, & quâ occasione folia istius editionis de integro excudenda accuratius sint emendata, hic aperire, nemini conducit: tantummodo enim lectorem monitum volui, hanc Varietatem esse diversam ab eâ, quæ laudibus ejusdem Impressionis Anni 1667. plurimum detrahit, emptorique fucum facit plurimis foliis, mendis refertis, utpotè à minus erudito vel minus attento correctis, atque Editioni *Athiana*, ad supplendos pagellarum defectus passim immixtis.

§. 6. Ne autem in hac Codicum correctiorum discrepantiâ textui vel minimum inferretur detrimentum, ego quidem contextus Hebræi ad minimum usque apicem tenacissimus, nihil mihi, propriæ opinioni indulgendo, licentiæ sumpsi textum Authenticum, etiam in minimis, immutandi; memor istius Rabbinici, הנהיר במלאכתך שמלאכתך שלמים שמא תחסר או תוסיף אות נמצאת: פחדים העולם כלו: h. e. *Monitus esto in opere tuo, cum opus tuum opus est cæli, si forte demeres vel abundare faceres literam, esses ac si vastares totum mundum.* Omnes itaque discrepantias (quas præcipuè quod ad Vocales, defectivè aut plenè scriptas, atque etiam quod ad Accentus, inter Biblia *Josephi Athias, Bombergi & Stephani* in unoquoque folio ultra ducentas, & in Libris Poëticis איוב משלי תהלים atque in Chaldaicis *Danielis & Ezra* ultra mille detexeram,) scriptis consignavi, ac summâ curâ contuli cum *Masorâ, Lexicis, Grammaticis & duodecim optimis* diversarum Editionum *Bibliis*.

§. 7. Nemo igitur, harum rerum probè gnarus, indignabitur, me (*primo*) ex iis, quæ in exemplaribus ejusdem Editionis *Athiana* Anni 1667. diversimodè sunt expressâ, elegisse ea, quæ secundum artis Hebraicæ regulas, & omnes reliquos nobiliores codices exhibentur analogâ. Ex. Gr. in nonnullis ejusdem editionis exemplaribus expressum est:

Genesl.	benè	malè	Genesl.	benè	malè	Genesl.	benè	malè
8:13.	נָח	נַח	24:45.	אֵלִית	אֵלִית	39:1.	הוֹדִיחוּ	הוֹדִיחוּ
11:8.	וַיִּפֹּץ	וַיִּפֹּץ	24:57.	לְנֶשֶׁךְ	לְנֶשֶׁךְ	39:9.	אֵשׁ אֶשְׁחָה	אֵשׁ אֶשְׁחָה
19:31.	הָאֵרֶץ	הָאֵרֶץ	24:64.	וְהָרָא [א]	וְהָרָא	39:15.	בָּנִרוֹ	בָּנִרוֹ
23:6.	אֶרֶץ	אֶרֶץ	24:66.	אֵת	אֵת	41:8.	וְהַפֶּסֶם	וְהַפֶּסֶם
24:27.	נָחִי	נָחִי	27:41.	וַיִּשָּׁם	וַיִּשָּׁם	43:8.	הַנֶּשֶׁךְ	הַנֶּשֶׁךְ
24:29.	לָבוֹ	לָבוֹ	28:18.	וַיִּצֶק	וַיִּצֶק	45:14.	וַיִּבֶךְ	וַיִּבֶךְ
24:30.	הַנֶּשֶׁם	הַנֶּשֶׁם	30:12.	שָׁפַח לָאֵה	שָׁפַח לָאֵה	46:5.	וַיִּשָּׂא	וַיִּשָּׂא
24:30.	עֵמֶד עֵמֶד [11]	עֵמֶד עֵמֶד	32:5.	נָרְחִי	נָרְחִי	46:12.	וַאֲזִין	וַאֲזִין
24:36.	אֵשֶׁת	אֵשֶׁת	32:27.	שָׁלַחִי	שָׁלַחִי	46:12.	וַיִּשְׁכַּר	וַיִּשְׁכַּר
								Alia

EVERARDI van der HOOGHT

Alia complura in eâdem Editione diversimodè expressa, atque à nobis emendata, hìc percensere nihil attinet. Qui interim desiderio movetur aspectu proprio sentiendi similia specimina ratione Punctorum, (quæ tam sunt evidentiâ, ut ea Pilarum Typographicarum vitio imputare vix liceat) conferat inter alia

Gen. 44: 8. וַיִּירָד / וַיִּשְׁכַּנִּי & versu 23. תִּסְתַּן. Quas voces, alia exemplaria ejusdem Editionis 1667. exprimunt וַיִּירָד / וַיִּשְׁכַּנִּי תִסְתַּן. Similiter

Vitia exhibentur *Emendata* in aliis ejus Editionis Exemplaribus:

[/ /] pro [/ /] Gen. 24: 44. 25: 22. 33: 2. &

pro [/ /] Gen. 41: 27.

[/ /] pro [/ /] Gen. 5: 10. 24: 30.

[/ /] pro [/ /] Gen. 19: 31. 29: 8, 10. 44: 15.

[/ /] pro [/ /] Gen. 33: 5. 41: 36.

[/ /] pro [/ /] Gen. 26: 3. 43: 26.

[/] pro [/] Gen. 24: 64. 38: 25.

[ ] pro [ ] Gen. 7: 8. 9: 11. 38: 30. Et sic passim.

§. 8. Ut autem nostram ex illis, secundum Hebraismi leges institutam, electionem nemo paulò peritior mirabitur; ita quoque (*secundò*) nemo graviter feret, nos reformasse ו in ו vel ו, vel ו, vel ו, vel ו; & similiter puncta in vel *super Van*, aut aliis literis; quæ vel incuriâ, vel continuâ Impressione, vel sæpius repetitâ formæ Typographicæ lotionem in plurimis locis erant vel attrita vel abrupta.

§. 9. *Tertiò*, Nemo penetralia Hebraismi ingressus veramque Accentuum notitiam consecutus improbabat, me meliorem manum adhibuisse ad manifestissima, ratione Accentuum, vitia. Quorum hìc in Imperio (seu Ditione) טָ SILLUK & טָ ATHNACH, speciminis ergo, hæc pauca tantum recenseo: Sciat itaque lector, quod vitiosè in casu טָ מְלוּךְ *Silluk*, Jos. ATHIAS exhibeat:

Eccles. 3: 5. וְעַתָּה לִרְחֹק מִחֶבֶן pro לִרְחֹק

4: 4. וְעַתָּה גַם זֶה הֵבֵל וְעַתָּה רִיחַ pro וְעַתָּה

10: 1. יָקָר מִחֶבֶן מִכְבוֹד סְכֻלֹת מִנֶּגֶד pro סְכֻלֹת

12: 4. בְּנֹת וְשָׁחוּ בְּלִבְנֹת הַשִּׁיר pro בְּנֹת

Dan. 2: 20. לָהּ וּבִירְתָּא דִּילָהּ הִיא pro לָהּ

10: 19. כִּי וְאִמְרָה יִדְבַר אֲדֹנָי כִּי חִזְקִתִּי pro כִּי

1 Chron. 15: 6. מֵאֲתָם עֲשֵׂה הַשִּׁיר וְאֲחֵיו מֵאֲתָם וְעֹשִׂים pro מֵאֲתָם

28: 7. לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת וּמִשְׁפָּט בְּיֹם הַהוּא pro בְּיֹם

2 Chron. 12: 14. לִדְרוֹשׁ כִּי לֹא הָבִין לָבוֹ לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה pro לִדְרוֹשׁ

21: 9. שֶׁר בֶּן אֶת־אֲדָמוֹס הַסּוֹכֵב אֵלָיו וְאֵת שְׂרֵי הַרְכָּבִי pro שֶׁר

32: 11. מֶלֶךְ יִצְלָנוּ מִכַּף מֶלֶךְ אֲשִׁיזִי pro מֶלֶךְ

* 5

§. 10. Si-

P R Æ F A T I O.

§. 10. Similiter sæpius contra inviolabiles Accentuum Canones peccat *Athias* in Dominio אֶתְנַח אֶתְנַח,

- 1 Chron. 11: 9. הָלֹךְ הָיָה הָלֹךְ וְהָלֹךְ pro הָלֹךְ
 19: 13. אֶרֶץ חֵמֶן וְנִתְחַקְרָה בְּעֶרְפָּנוּ וּבְעֶרְ אֶלְהֵינוּ pro אֶרֶץ
 2 Chron. 1: 11. וְנִסְיָנִים רַבִּים לֹא שָׁאַלְתָּ pro לֹא
 25: 3. חֻקֵּי הָיָה בְּאִשֵּׁר חֻקֵּי חֲסִמְלָה עָלָיו pro חֻקֵּי
 28: 5. וַיִּשְׁבּוּ מִמֶּנּוּ שְׂבִיבָה נִרְלָה וַיִּבְרָא וַיִּקְסֶשׁ pro וַיִּבְרָא

Hæc ex Chronicorum libris allegasse sufficiat; ut Lector, quoties in aliis hujus Codicis Libris idem à me tentatum esse deprehendit, nihil in similibus temerè à me mutatum esse judicet. Constat enim inter omnes eruditos, certam & evidentem ubique cujuscunque *Distinctionis*, tam *majoris* quàm *minoris* dari rationem; eamque sententiarum Conjunctionem aut Distinctionem minimè niti fortuitis cerebelli commentis, aut infallibili praxi Biblicà, & perpetuà exemplorum inductione esse confirmatam. Adeo ut sine hâc stabilità accentuationis ratione, Lector passim privaretur evidenti Contextus Biblici sensu. Quem sensum ut assequamur, accentui cuique *Regio* subserviunt proprii sui *Ministri*, tam *Conjunctivi* quàm *Subdistinctivi*; ut plenius tradidi MEDULLA meâ capite quinto, pagg. 14—29. Amstelodami excusa, Anno MDCXCVI. Quibus perlevi momento subjungi potest distinctio inter Imperatorem Summum סֹלִיק *Silluk*, *Regesque* Majores *Athnach* & *Merca Mahpâchatum*, ac *Reges* Minores, *Duces* & *Comites*, tam Majores quàm Minores.

§. 11. In tanto autem Accentuum numero, eorumque mutabilitate multiplici, hæc interim uniformes & perpetuæ consecutionis in Textu Sacro servantur Leges: ut I. omnis Accentus *Regius*, pro quantitate sedis, quam occupat, semper & ubique distinguat; ut etiam II. omnis Accentus *Subdistinctivus Major* sententiam perfectius absolvat, quam ejusdem *Regis* Accentus *Subdistinctivus Minor*. Item III. ut quisque Accentus *Subdistinctivus*, in eâdem Ditione *iteratus*, sententiam perfectius distinguat, quum à Rege suo est remotior, quam quum Regi suo est propior. E. G. in Imperio אֶתְנַח אֶתְנַח 2 Chron. 36: 23. fit repetitio accentus *Sakephkaton* supra הַשָּׂמִים & supra בָּיִת; quod autem idem Accentus perfectius distinguat *priori* quàm *posteriori* loco, efficit major à Rege *Athnach* distantia. Observandum etiam IV. quod omnis Accentus *Minister* (*quâ talis*) semper & ubique voces conjungat; & V. quod accentus *Ministri* quandoque evadant *Subdistinctivi*, quoties duo vel plures *Ministri* sese immediatè consequuntur. Exempli gratia nobis sit sententia, Jer. 31: 40.

וְכָל הַיַּמִּים הַהֵם יִהְיֶה h. e. & tota convallis cadaverum, & cineris:

EVERARDI van der HOOGHT

seris: Ubi in Dominio פֶּזֶר Paser, minister posterius *Munach* subdistinguit post socium, ante *Paser*; qui Aliis est *Rex* Minimus, Aliis verò (quod eodem redit) *Comes* Maximus.

§. 12. Juxta hos universales, inviolabiles & perpetuos Canones totus Codex Sacer, ratione accentuum, est interpretandus. Atque hâc lege summus Imperator סִלּוּק *Silluk*, quoties in ejus imperio sententia semel tantum est distinguenda, exigit, in libris Profaïcis, Regem minorem טִפְחָה *Tiphcha*; quandoque absque ministro, ut 2 Chron. 35: 12. וְיָזַן לְבָקֶר׃ ac α quandoque prævio, & aliquando β intermedio vulgari suo ministro מֶרְכָּא *Merca*: ut α 2 Chron. 32: 13. & לְהַגִּיל אֶת־אֲרָצָם מִיָּד׃ β versu 16. וְשָׁלַח יְהוֹקִיָּהוּ עָקְרוֹ׃

Si autem, præter hanc subdistinctionem minorem, opus sit subdistinctione majore, insuper requiritur in eodem Dominio טִי סִלּוּק accentus subdistinctivus Major זָקָה קָטָן *Sakeph-katon*, α cum ipsius servo *Munach*, β vel (si nulla alia vox in istâ parte versus præcedat) subdistinguit Rex supernus minor זָקָה גָּדוֹל *Sakeph-gadool*, γ velejus vicarius, *Sakeph-katon* cum *Kadma*: ut α 2 Chron. 35: 8. וְשָׁשׁ מֵאוֹת וּבָקֶר שָׁלֹשׁ מֵאוֹת item, 1 Chr. 28: 4. β 2 Chron. 32: 2. וַיִּשְׁלַח לַפְּלִשְׁתִּים עַל־יְרוּשָׁלַם׃ & 1 Chron. 16: 10. 2 Chron. 13: 22. & 18: 8.

γ 2 Chron. 30: 22. וַיִּתְּנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם׃ Vide etiam 1 Chr. 6: 33. 2 Chr. 32: 31. & 34: 12, & versu 13.

§. 13. Pari ratione accentus Regius Major ATHNACH, quoties in ejus dominio unica tantum requiritur subdistinctionio, exigit ante se in Libris Profaïcis regem minorem subdistinguentem α *Tiphcha*, quandoque β cum prævio suo ministro *Merca*. γ Et, si subdistinctionio requiratur in tertiâ hujus Domini voce, tunc prior ante Regem *Athnach* accentus est minister *Munach*, quem præcedit *Tiphcha*, δ quandoque cum suo ministro *Merca*. Ut

α 2 Chron. 33: 14. וַיִּנְבִּיֵהָ מֵאֵד׃
β 2 Chron. 30: 6. וַיִּכְמָצוּת הַפֶּלֶן לְאִמֹר׃
γ 2 Chron. 30: 7. צִדְיָהוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם׃
δ 2 Chron. 30: 12. לִתֵּת לָהֶם לֶב אֶחָד׃

Si verò major, præter hanc sententiæ subdistinctionem, exigatur subdistinctionio, tunc lege communi præcedit, vel α *Sakeph-katon* cum servo suo *Munach*; vel β alias, absque aliquo servo, *Sakeph-gadool*; γ pro quo interdum in unica voce succedit *Sakeph-katon* cum *Kadma*, vicario טִי *Metegh*.

Ut

P R A E F A T I O.

Ut 2 Chron. 32:3. מִיָּמֵינוּ חָזַק לֵעָר addē 1 Chr. 5:1.
& 1 Chr. 16:1, 2, 3, 36, 37, & 39.

β 2 Chron. 32:17. לְהִלָּחֵם לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל item 1 Chron. 6:34.
2 Chron. 14:3. 31:19. &c.

γ 2 Chron. 20:13. וְלִיהוָה עֲמָדִים לִפְנֵי יְהוָה
הַלְלוּם מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וְלַמַּעֲלָה
31:17. וּמִגִּדְּלוֹת לִיהוָה מֶלֶךְ יְהוָה
32:23. וּמִסִּבְּבוֹת לְחַבְּבוֹת דָּגָן וְתִירֹשׁ וְצֶחֶד
32:28. וְעַל־יָדָם תִּגְן בְּרוֹזָר בְּרַמְתֵּיהָ

Nehem. 13:13. וְעַל־יָדָם תִּגְן בְּרוֹזָר בְּרַמְתֵּיהָ

Simili ratione alii accentus *Duces* vel *Comites* requirunt mini-
stros suos vulgares. Alios quidem (ut etiam *Reges*) in libris
Profaicis, & alios in libris *Metricis* אֲמַת / qui sunt אִיּוֹב *Job*,
מְשָׁלִי *Proverbia* & תְּהִלִּים *Psalmi*. Ubi *Merca* & *Mah-*
pach junctim constituunt Regem majorem. Et sic in genere ob-
servandum est, accentus librorum *Jobi*, *Proverbiorum* & *Psalmo-*
rum diversos esse ab aliis in libris *Profaicis*, juxta illud Rabbini-
cum מְשֻׁנִּים הֵם אֲמַת טַעְמֵי אֲמַת *Accentus librorum sunt*
varii.

Quoties ergo, contra praxin reliquarum correctionum Edi-
tionum, *Josephus Athias* ab his viis tritis recedit, vitia ubivis
obvia (sicut specimina superius §. 7, 8, 9, & 10. allata) refor-
manda esse nemo Theologus vel Philologus, elegantiae & accu-
rationis amans, negabit, subscribens monito R. Sal. לֹא יִשְׁנָה
הַמְּנַהֵג אִם מִן הַמְּנַהֵג *Nihil quisquam de consuetudine mutet*.

§. 14. Negabit (*quarto*) nemo, cui textus incorruptus est in
delictis, instaurandum esse accentum *Ducem* (aliis dictum *Re-*
gium minorem) subdistinguentem פֶּשֶׁטָּא PASCHTA; quem
Vir Clarissimus *Joh. Leusden* tunc temporis excluderat ex
omnibus vocibus פֶּתַח נְנוּכָה *Pathach furtivo* terminatis, atque
eodem modo ex vocibus penacutis (פֶּלֶשֶׁל) accentu *Paschta* discer-
nendis. Uno enim ore consentiunt omnes Grammaticarum
parentes, Regem minorem *Paschta*, in vocibus naturā penacu-
tis, se ipsum ubivis consequi: ut ita simul assignetur syllabæ
acuendæ tonus, & Regis minoris *Paschta* à ministro *Kadma* di-
stinctio. Hinc omnes Correctiores Codices, (etiam ipse Vir
Clarissimus Anno 1661.) hoc *Paschta* ubique exhibent. Insu-
per omnibus Grammaticis pro explorato est, quod *Pathach furti-*
vum cum suâ consonâ nunquam constituat syllabam, eâque de
causâ accentum exprimendum esse supra primam syllabæ lite-
ram.

§. 15. Nemo, (*quinto*) qui Originalia à limine tantum saluta-
vit, cerâ iniuriatâ notabit, me, juxta analogiam & consensum
opti-

EVERARDI van der HOOGHT

optimorum Codicum castigasse accentus in *Athianis* inconsideratè expressos: ut

	<i>malè</i>	<i>pro</i>		<i>malè</i>	<i>pro</i>
1 Chron. 4: 36.	וַיַּעֲקֹבָה	וַיַּעֲקֹבָה	1 Chron. 24: 25.	בְּנֵי	בְּנֵי
6: 51.	וַיֵּהָ	וַיֵּהָ	25: 3.	חֹמֶה	חֹמֶה
21: 30.	מִפְנֵי	מִפְנֵי	25: 18.	אֲמָרָהוּ	אֲמָרָהוּ
26: 32.	חֵל	חֵל	28: 27.	וַיִּמְלֹךְ	וַיִּמְלֹךְ
2 Chron. 2: 1.	שְׁלֹמֹה	שְׁלֹמֹה	32: 7.	חֲתָנוּ	חֲתָנוּ
21: 20.	חֲמֶה	חֲמֶה			

Similia à nobis in reliquis libris, ab insigniter deformi punctatione vindicata, cuius deprehendere licet.

§. 16. Nemo etiam (*Sexto*) in hoc studio probè versatus mihi vitio vertet, quod removerim МАККАФ, quoties *Athias*, contra inviolabiles Canones & omnium exemplarium fidem, distinctas per tonicum voces, accentu Euphónico מקף *Makkaph* (nescio, quâ incuriâ) ut conjungendas excuderat. Ex. Gr. 2 Chron. 25: 27. מִאֲחֵרֵי יְהוֹיָדָה pro מִאֲחֵרֵי יְהוֹיָדָה. Vide similia Exod. 7: 17. Deut. 2: 7. 29: 19. &c.

Constat enim inter omnes arte hac ingenua instructos, accentum Euphonicum *Makkaph* tonicum vocis copulatæ tollere accentum; & ubicunque ante *Makkaph* aliquis accentus existit, illum accentum esse vel Euphonicum *Methegh*, vel alium טו *Methegh* vicarium, nunquam autem Tonicum, quâ talem. Noverunt etiam generalem hinc ortam esse regulam: quod *Diversum* in eâdem voce accentuum prior serviat Euphonia, posterior vero tone.

Quoties ergò ante *Sakeph-katon* occurrit *Munach* vel *Kadma*, si-ve in eâdem dictione, (ut 2 Chron. 14: 13. וַיִּשְׁרֹץ / 2 Chron. 30: 22. וַיִּתְּנוּ / 2 Chron. 32: 27. וַיִּלְכְּנוּ) sive in dictionibus per *Makkaph* copulatis, (ut 1 Chron. 28: 5. וַיִּמְלֹךְ בְּנֵי / 2 Chron. 11: 10. וַיִּמְלֹךְ בְּנֵי / 17: 17. וַיִּתְּנוּ חֵל / 17: 2. וַיִּתְּנוּ חֵל / 13: 21. וַיִּתְּנוּ חֵל / 28: 5. וַיִּתְּנוּ חֵל) ibidem istos accentus vices Euphonicæ *Methegh* supplere dignoscimus.

§. 17. Nec (*Septimo*,) tacitum rectumque habere licet, me in unoquoque folio, inter Correctiores Codices *Bombergi*, *Stephani* & *Johannis Leusdeni* observasse ultra quadringentas, ratione accentus Euphonicæ (מקף) *METHEGH*, discrepantias. Per- rarè enim exprimitur hoc *Methegh* in Bibliis *Complutensibus*, *Regiis*, *Vatavli*, *Munsteri*, *Menasse Ben Israël*, *Plantini*, *Bombergi* 4°. *Stephani* formâ minori, & *Genevensi*. Sæpius quidem hocce

P R Æ F A T I O.

hocce *Methegh* exprimunt Editiones *Stephani* 4º, *Bombergi* fol. *Buxtorfii* fol. *Hutteri*, *Leusdeni* Anno 1661. *Polyglotta*, & *Francfortensis* 4º. Sed nemo omnium toties hunc accentum Euphonicum *Methegh* Codici Divino appinxit, quoties nobis idem *Methegh* passim exhibet Editio *Leusdeni* Anni 1667. Ac facilius fuit Viro Clarissimo hunc accentum introducere, quam nobis hujus additionis usum continuò & exquisitè pervestigare.

Ne autem sinistra de his nostris castigationibus quisquam, minus in hisce versatus, concipiat præjudicia, (præter Epitomen Accentuum tam Tonicorum quàm Euphonicorum Anno 1696. *MEDULLA* nostrâ *Grammaticarum Hebraicarum*, Capite quinto, suppeditatam, ac Grammaticorum consensu, nostro פתח לשון הקודש corroboratam,) hâc Præfatione rationem Accentuum, ex optimis supra cujusvis gentis morem eruditis, paulò uberius tradendam esse duximus.

Secundum hos Grammaticos accentus *METHEGH*, tonico præmissus, syllabam, hoc accentu notatam, concinnè suspendit. Additur autem vel *SUBINTELLIGITUR* addendum I. vocalibus brevibus, ut 2 Chron. 33:8. וְהָיָה וְהָיָה præcipuè ante *Scheva*; & ad compensandum *Dagesch* exclusum: ut 2 Chron. 23:12. וְהָיָה וְהָיָה; vel β ad indicandum, vocalem brevem isto loco esse vocalis longæ vicariam: ut וְהָיָה pro וְהָיָה. II. Additur etiam vocalibus longis accentu tonico destitutis ante *Scheva*; ut ita vocalis Longa discernatur à brevi, sive ejusdem, sive diversæ figuræ; sic 2 Chron. 35:8. וְהָיָה est Kametz; sed 1 Chr. 29:18. וְהָיָה custodi, 2 Chron. 26:3. וְהָיָה est Kametz-chatuph. Vide de *Kibbutz* pro *Schurek*, &c. Numero XI. Sæpè etiam III. additur *tertia* syllabæ simplici ante accentum tonicum: ut 2 Chron. 31:17. וְהָיָה וְהָיָה. Idem quoque accidit vocibus simplicibus per *Makkaph* connexis: ut 2 Chr. 35:22. וְהָיָה וְהָיָה 2 Chron. 24:6. וְהָיָה וְהָיָה. IV. *Methegh* sæpè afficit syllabam ante tonicum *quartam* in vocibus, quarum *tertia* ante tonicum syllaba est composita, vel per *Dagesch*; ut 2 Chron. 34:4. וְהָיָה וְהָיָה; vel per *Scheva*, post vocalem brevem, quiescens; ut וְהָיָה וְהָיָה. V. Additur etiam vocalibus brevibus ante *Scheva* compositum, ut ita vocales breves cum suis consonis perfectam possent absolvere syllabam: ut 2 Chron. 25:9. וְהָיָה וְהָיָה. Quod *Methegh* ibidem remanet; etiamsi *Scheva* compositum sub Gutturali sit resolutum, vel in *Scheva* simplex mutum, ut Exod. 39:20. וְהָיָה וְהָיָה; vel in suam vocalem brevem; ut 2 Chr. 29:26. וְהָיָה; ne post *Scheva* compositum (nullatenus syllabam absolvens) occurrat *Scheva*

EVERARDI van der HOOGHT

Scheva mutum, ac ne ita unica Syllaba plurimis constaret consonantibus. VI. Additur etiam Methegh plerumque temporibus Verborum כִּתְּה & כִּתְּה cum Præformantibus, ante Scheva quiescens: ut כִּתְּה / כִּתְּה / כִּתְּה / כִּתְּה / כִּתְּה / כִּתְּה / כִּתְּה & similibus. VII. Similiter admittitur Methegh in Polysyllabis ante Dagesch forte, cum primis cum præfixo וְ / *Vau conversus*; ut 2 Chron. 35: 1. וְיִשְׁחָצוּ; vel cum מְ *Mem*, vel הָ præfixis: vide Eccl. 4: 4. 2 Chron. 10: 4, 10. 29: 23. 31: 12. VIII. Hoc nostro Methegh discernitur vocalis longa ante *Makkaph* à brevi ejusdem figuræ; ut Gen. 4: 25. אֶתְּלִי. Ac IX. sæpissimè sustentat Methegh *Monosyllaba* ante *Makkaph*; ut 2 Chron. 32: 4. בְּתוֹךְ דְּמָאָרְ / & versu 7. בְּיָעֲמֹנִי. X. Etiam compenfat *Methegh* expressum vel *subintellectum* Dagesch forte, ex litera Schevata, maximè ex *Jod* futuri & *Mem* participii ejectum: ut 2 Chron. 33: 11. בְּנִחְשָׁתִים / 2 Chron. 31: 8. וְיִכְרְטוּ 33: 13. וְיִשְׁכְּרוּ / 33: 18. וְיִכְרְטוּ. XI. Insuper admittunt Methegh vocales ante sublatum Scheva, ut 2 Chron. 28: 17, 18. וְיִכְרְטוּ / וְיִכְרְטוּ / vers. 22. בְּיִהְיֶה / &c. Similiter *Kibbuz*, ortum ex *Schurek*, ante Scheva; ut Deut. 11: 24. וְיִכְרְטוּ & *Chirek* longum defectivè scriptum; ut 2 Reg. 10: 4. וְיִכְרְטוּ. XII. Datur etiam Methegh præpositivum seu initiale, appositum primæ vocali, ut Esther. 9: 7, 8, 9. decies וְיִכְרְטוּ. XIII. Duplici ergo, quin imò quandoque triplici de causâ in eâdem voce obversatur idem Euphonicum *Methegh*: ut 2 Chron. 25: 14. וְיִכְרְטוּ.

Ast quoniam in singulis hoc ordine recensitis optimi (ex plurimis exemplaribus *Manuscriptis* adornati) Codices toties variant, quid ex iis seligendum sit maturo judicio commendandum relinquo. Novit enim Orbis Eruditus Textum Originalem omnibus Grammaticis esse antiquiorem. Novit ex recensione *tredecim* horum Canonum, quod ubique recurrant voces: *sapè*, *sapius*, *sæpissimè*, *plerumque*, *quandoque*, *admittunt*, *additur* vel NB. *SUBINTELLIGITUR*, & similia: quæ omnes voces *Universalem* necessitatem excludunt. Unde ipse Vir Clarissimus *Leusden* non tantum Anno 1661. sed etiam Anno 1667. ab omnibus hisce Regulis sæpissimè recedit. Ex. Gr. 2 Chron. 35: 5. בְּתוֹךְ דְּמָאָרְ

2 Chron. 30: 22. וְיִכְרְטוּ / 26. וְיִכְרְטוּ / 25. וְיִכְרְטוּ / 22. וְיִכְרְטוּ / 27. וְיִכְרְטוּ / 31: 1. וְיִכְרְטוּ / & 31: 1. וְיִכְרְטוּ / & sic in omnibus paginis. Idque sapius, quando ibidem *Bombergus* vel *Stephanus*, vel *Buxtorfius* & alij illud Methegh expresserunt. Ex. Gr. 2 Chron. 30: 22. וְיִכְרְטוּ / 32: 14. וְיִכְרְטוּ 32: 32. וְיִכְרְטוּ / 33: 6. וְיִכְרְטוּ / 33: 15. וְיִכְרְטוּ & alibi sapius.

Tantum ergo hic Lectorem monitum volui, me nunquam in his quicquam immutasse, quoties ultimæ *Editioni Ashiana* vel unicus probatus Codex suffragatur; quin imò me potius etiam hanc

P R A E F A T I O.

hanc *Leusdeni* à reliquis discrepantiam quandoque margini apposuisse; ad exemplum Aliorum, qui observarunt ac monumentis prodiderunt Variantes lectiones (etiam quod ad *Methegh*) insignium Criticorum וְהָאֵלֹהִים BEN ASCHER, cujus lectionem Judæi Occidentales in terrâ Israëlîs sequebantur, & וְהָאֵלֹהִים BEN NAPHTALI, quem Judæi Orientales in Babyloniâ imitabantur.

§. 18. *Ostavo*, in specie, de voce וְהָאֵלֹהִים observandum est: quod exemplaria ejuldem Editionis *Leusdeni* Anno 1667. in principio Codicis hic variant: quædam enim exemplaria prius excusa, legunt וְהָאֵלֹהִים absque *Methegh*, per integrum librum *Genesis*, & in *Exodo* usque ad caput 29: 1. Alia verò exemplaria, post priora rursus impressa, ibidem & ab initio *Genesis* usque ad *Bibliorum* finem, ubique legunt וְהָאֵלֹהִים. Undè li- quido constat Virum Clarissimum hocce *Methegh* ubivis ap- posuisse. Certum enim est *Danielem Bombergum* excudisse exemplar, quod Vir Theologus, Orientalium Linguarum peritissimus FELIX PRATENSIS, ex multigenis exemplari- bus Manuscriptis, typis adornaverat. Quinetiam ipse Cla- rissimus *Leusdenus* (Præfatione, præfixâ Editioni *Josephi Athias* priori A. 1661.) refert istius Editionis Biblia „à curiosis „esse correctâ, secundum præstantissimas *Bombergianas*, *Plan- „tinianas*, aliasque Editiones, & secundum antiquissima exem- „plaria Manuscripta; atque in specie monet: universum Penta- „teuchum primò quater esse collatum cum exemplaribus Manu- „scriptis in Judæorum Synagogis asservatis. Aliis verbis idem Vir Clarissimus ibidem exsequitur: Judæos universa istius Editio- nis Biblia contulisse cum duobus Exemplaribus antiquissimis Ma- nuscriptis; quorum prius, Amstelædani asservatum, dicitur con- scriptum esse Anno Mundi 5059. Cui anno si detrahas annos 3761. (qui secundum calculum Judaicum Æram Christianam Vulgarem præcesserunt,) respondebit annus iste nostro 1298, vel (habita ratione diversî initii) 1299. Alterum verò exem- plar MSS. dicitur conservatum Hamburgi & descriptum *To- leti* in Hispaniâ, ante annos circiter nongentos. Quoniam au- tem ista *Josephi Athias* Editio Anni 1661. quod ad hocce וְהָאֵלֹהִים convenit cum Codicibus *Bombergi*, *Stephani*, *Plantini* & reli- quorum, nos hâc nostrâ Editione post *Genesis* hoc *Methegh* omi- simus, quoties Vir Clarissimus, nullo comitante, *Methegh* voci adjecit; & idem à me in *Genesis* tentatum fuisset, si mihi hæc Viri Clarissimi mutatio, atque indè inter ipsum & reliquos Codices discrimen, tunc penitiùs perspecta fuissent. Interim cuivis per nos concessa manet facultas SUBINTELLIGENDI *Methegh*,
com-

compenſativum accentus tonici, per Makkaph ſublato. Conſtat enim שֶׁבַע Schevate & vocali *Segol*, atque adeo (ut vox Monosyllabica) eſt acienda in ultima; ſecundum Regulas, quarum compendium exhibet mea Medulla pag. 16. cap. 5. §. 6. (2.) Quoties ergo huius vocis accentus per Makkaph aufertur, poteſt admittere Methegh expreſſum vel ſubintellectum; ſecundum Regulam IX. Sectionis 17. paginâ huius Præfationis 15. illuſtratam.

§. 19. Idem (*nono*) Lectorem monitum velim de מֶתֶגֶח *Me-thaghim* in הִנֵּי & הִנֵּה / quæ voces poſſunt admittere Methegh, (ſecundum Regulam X. §. 17.) ad compenſandum Dageſch, ex *Nun* & *Jodh* Schevatis ejectum. Aſt quoniam reliqua Biblia id rariffimè exprimunt, & ipſe Athias hoc Methegh ſæpius neglexit (E. G. in הִנֵּי 1 Sam. 3: 5, 6, 8. 12: 3. 14: 7, 43. 25: 19. 2 Sam. 5: 1. 12: 11. &c. atque in הִנֵּה paſſim;) etiam nos illud ſubintelligendum eſſe duximus, quoties ſolus *Athias*, Anno 1667. id exhibuit.

§. 20. Quod autem (*decimo*) in מֶתֶגֶח / הִנֵּה & הִנֵּה *Me-thegh* juxta *Leuſdenum* immutatum reliquerim, id nititur partim exemplo Editionis *Athiane* Anni 1661. & partim praxi omnium Editionum, quæ vice דָּ Methegh in his vocibus admittunt accentum Tonicum; ut 2 Chron. 31: 17. הִנֵּה. 34: 12. הִנֵּה. Quæque in Pentateucho ſæpius hocce Methegh (juxta Regul. X.) ante ל Dageſſandum expreſſerunt.

§. 21. *Undecimo*, quod ad *voces, literas & alia puncta*, Editioni *Athiane* adſtipulari non potui, quando Joſ. 12: 24. margini apponit הכפר *hazî*; quandoquidem medium libri Joſue eſt, cap. 13: 26. item, quando 2 Regum 23: 36. in margine excudit בִּשְׂרֹק *her*, quæ iſto loco *Daleth* ſit cum *Dageſch*: Similiter cum expreſſit Judic. 6: 36. in margine קָמַץ בּוֹקַם pro פָּתַח בִּסְפָה. Ezech. 17: 6. פָּתַח בִּסְפָה. Hof. 2: 8. גִּדְרָה (quaſi eſſet הָ affixum) pro גִּדְרָה *maceria*. Hof. 9: 15. אוֹסֵף pro אוֹסֵף. Dan. 2: 38. רִאשָׁה pro רִאשָׁה emphatico (הָ pro אָ poſito;) quia, ſecundum Syntaxin, affixum ſcæmininum (הָ) non convenit cum Pronomine maſculino הוּא i. e. ille (ſc. Rex Nebuchadnezar.) Dan. 3: 15. בְּהַשְׂתָּא pro בְּהַשְׂתָּא ſcæm. ut conveniat cum ſcæminino שְׁעָתָא *hora*. Dan. 4: 14. in margine יִתִּיר / עֲלִיָּה pro יִתִּיר. Dan. 4: 31. in margine וְלִעְלָאָה ק' pro וְלִעְלָאָה ק'. Dan. 4: 32. marginale א' reſerendum non ad יִמְצְוִיהָ ſed ad בְּלָהּ. Dan. 11: 22. חֲרָעוּרָה pro חֲרָעוּרָה. 1 Chron. 19: 7. נֶאֱכַפְּו pro נֶאֱכַפְּו. 2 Chr. 4: 17. בְּצִנִּי pro בְּצִנִּי. 6: 20. עֲבָדְךָ pro עֲבָדְךָ. 9: 21. וְקִיפִים pro וְקִיפִים. 34: 25. וְיִתְּנָה pro וְיִתְּנָה. Etiam in ipſo exemplari *Leuſdeni*, quod *Typoſtheta* ſequetur, excuſum eſt Dan. 7: 7. מְשִׁנִּיהָ pro מְשִׁנִּיהָ. 8: 4. כְּרָצִינוּ pro כְּרָצִינוּ. Et ſimilia alibi.

***

§. 22. *Duo*-

P R Æ F A T I O.

§. 22. *Duodecimò*, responsurus nonnullorum voto, notas marginales Hebraicas deficientes sparsim supplevi; speciminis loco hic inquirantur Jos. 12: 20. לא קרי א' / קראון. Ezech. 18: 10. לא ידעין. Ezech. 20: 21. עד כאן h. e. *huc usque*, scil. se extendit sectio Prophetica; quæ inceperat versu 2. Ezech. 23: 46. ad פתח בסוף, וילך. 1 Chron. 16: 38. ad ידיתון קרי / ידיתון h. e. *Alia exemplaria addunt lectum* (vel legendum esse) ידותון; & ita variis in locis.

§. 23. *Ultimò*, margini subjunxi VARIANTES, non omnes nec omnium, sed tantum correctionum exemplarium *Athia*, *Bombergi* & *Stephani*, LECTIONES, in rebus majoris momenti, quoties *Bombergus*, *Buxtorfius* & *Stephanus* conjunctim, vel secundum *Analogiam* Grammaticam, vel cujusvis generis *Anomaliâ* ab *Athianis* dissident. Maximè ubi Editiones *Plantini*, *Menasse Ben Israël*, *Bombergi* 4°. *Francofurtensis*, *Genevensis*, *Stephani* 16°. *Hutteri*, & similes, vel simul, vel seorsum, *Bombergo* & *Stephano* subscribunt. Exempla hujus *Varietatis* videre licet: Jer. 6: 14. בנא שבר אפי' & / שבר בת אפי'. Psal. 90: 17. יהיה / נא אצל. Dan. 11: 33. ימים רבים & / ימים. Neh. 7: 68. ארבעים / עשר יארבעים & h. e. *Athias* legit cum præfixo [1] denotans *ET*. 1 Chron. 6: 42. נא שר יהודה המקלט & / שר * המקלט. 9: 35. נא וקמן & / וקמן. 12: 8. נא אצל & / אצל. 9: 44. נא אחתו & 2 Chron. 14: 7. עמי נשא & / נשא. & sic ubique, cum primis parte hujus Codicis posteriore, quoties occurrunt notæ נא h. e. ספרים אחרים i. e. *exemplaria alia*, vel ס"א h. e. *in aliis exemplaribus*; vel וכן א' & in *exemplaribus aliis*; vel quando *Athias*, quique ipsius vestigiis inhaerent, ab omnibus reliquis recedunt, עמי / vel ע' / abbreviatè pro עמיאש.

Inter has *Variantes Lectiones* tam Judæis quàm Christianis decantata est חלוק כתובים בין בן אשר ובין בן נפתלי *discrepantia scriptorum inter* insignes Criticos אשר & בן נפתלי. Quorum prior è tribu *Ascher*, in terrâ Israël, posterior verò R. יעקוב *Ben Naphthali*, è tribu *Naphthali*, in Babyloniâ diversa asseclis suis punctandi exempla tradiderunt. Quo autem seculo hi Rab-
bini inter vivos sint numerandi, nemo Historicorum disertè ha-
ctenus affirmavit; quamvis iudem seculum circiter duodecimum
ipsis tribuendum tradant, ac pro certo asseverant. Interim cer-
tum est, quemque suæ terræ homines in suam pertraxisse senten-
tiam, eo seculo, quo in terra Israël, & in Babylonia, Scholæ
Judæorum frequentia erant spectatæ, antequam, Judæis in alias
orbis partes fugatis, ipsorum Scholæ funditus erant everse.

Per.

חלופין שבין מערבאי ומרנחאי Pervulgata etiam sunt *Diffensio inter Judæos doctiores Occidentales, & inter Judæos Orientales*. Dicuntur autem *Occidentales* פערנחאי (à verbo פערב *miscere, advesperascere*) Judæi Palæstini in terrâ Israël commorantes, quia Judæis פמרנחאי (à verbo Chaldaico מרנח *Oriri*) in Babyloniâ degentibus, erant Occidentem versus.

Etiam has discrepantias non quidem (ob paginarum angustiam) ubique, sed tantum Psalmorum margini apponere operæ pretium duxi; ut, harum gustu, perfectiorem Linguae Sanctæ cognitionem assecutis reliquas ex Bombergo vel Drusio investigandi ansa monstretur. Denotant ergo abbreviaturæ margini libri תהלים adscriptæ, בִּנְיָ / בִּנְיָ / בִּנְיָ in aliis exemplaribus; & voces à fine decurtatæ למע' / למע' Occidentalibus, & למע' / למע' Orientalibus.

§. 24. Has inter Occidentales in terra Israël, & inter Orientales in Babylonia diversitates simpliciter notasse meo satisfaciebat proposito; nam tot in unoquoque folio, (ut dixi §. 6.) discrepantias ad censuram vocare, provincia negotiosa & sæpè quæsitares est. Ratio autem, quare in examine diversarum discrepantiarum interdum secutus fuerim partes *Masoretharum*, hæc est: quia MASORA verè dicitur מורה ונפץ *Sepe legis*, eo fine adornata, ne unquam qualiscunque in Divinis eloquiis tentaretur vel in minimis perversio.

Est enim מסורה *Masora* vel מסורת *Masoreth*, traditio de manu unius in manus alterius, & scientia de secretis, quæ quis alteri vivâ voce cognoscenda proponit; & in specie, Priscorum Sapientum Doctrina critica circa Contextum sacrum, ut ejus genuina, etiam in minimis, conservetur integritas.

Crisis hæc versatur circa Sacrorum Librorum partitionem, textus in Sectiones & Versus divisionem, Vocum, Literarum, Accentuum, & minime cuiusque apicis naturam, tam analogam quàm anomalam.

Ad censuram vocat voces, quæ diversimodè scribuntur & leguntur, prout ea Sacerdotes & Levitæ à Majoribus per continuam traditionem acceperant & observant. Et si subsequi liceat judicium libri נקודי ותנועות קבלה dicendum erit: תנועי דטעמי קיימו כולא על ידא, למשה מסיני דמשה h. e. *Puncta & Voesales traditio sunt Mosi de monte Sinai. & motiones Accentuum firmatae sunt omnes per manus Mosi.*

Interim certum est אֵלֶּיךָ בָּנֵי הַדּוֹלָה *Vires Synagoga magna,*
Præsidi EZRA Sacerdote, juxta Parastatam NEHEMIAM &
Primores Sapientes populi (quos inter à R. Majernonide recen-
sentur

P R A E F A T I O.

sentur חני וְכִרְה וּמִלֵּאכִי tres ultimi Prophetæ) post Lxx annorum exilium Coronam legis in pristinum statum reduxisse, & Sacram Scripturam à Pseudoprophetarum, & aliorum corruptelis repurgasse: atque hinc Talmudicos jure merito scripsisse הַנִּזְכָּר הַזֶּה הָיָה לְיִשְׂרָאֵל *Viri Synagoga magna restituerunt magnificentiam in veterem statum.*

Affirmantur eadem testimonio authentico *Nehemia*, c. 8:7. וְהָלֹאִים וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מִפֶּנֶס. & versu 8. וְשׁוֹם כָּלֵל וְיָכִינוּ בְּמִקְרָא. Quem versum Doctores Talmudici suis Commentariis illustrant hisce interpretationibus: ET LEGERUNT IN ILLO LIBRO, זֶה הַמִּקְרָא h. e. *intextu Hebræo*; EXPLANATE, זֶה תַּרְגּוֹם illud fuit *Targum*; ET APPOSUERUNT INTELLECTUM, אֵלּוּ הַטַּעְמִים *Illi sunt accentus*; Alii הפסוקים illi sunt *versus*; ET INTELLIGERE FECERUNT SCRIPTURAM, זֶה הַמְסוּרֶת וְיֵשׁ אֹמְרִים h. e. *אלו המכריעים ויש אומרים* אלן ראשי הפסוקים *h. e. ista fuit Masoreth, sunt qui dicunt, esse pausas distinguentes: sunt alii qui dicunt, esse initia versuum.* Ex horum sententia Ezra Sacerdos ac viri Synagogæ magnæ puncta & accentus restaurarunt, & tam Grammaticè quàm Theologicè explicarunt: *nam medio* כִּי בִּאֲמָצְעוֹת הַנִּיּוֹד תִּשְׁלֹם הַקְּרִיאָה וְתוֹבֵן *punctationis completur & intelligitur scriptura.*

Defuit hoc Synagogæ magnæ concilium in *Simeone Justo* שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק, qui, juxta Hebræos, Sacerdotali habitu obviam prodiens Alexandro Macedoni, quum Hierosolymam hostiliter adibat, ejus clementiam impetravit, anno ab exstructo templo quadragesimo secundo. Permagna itaque apud Hebræos fuit auctoritas hujus Concilii, cujus membra annos ultra quadraginta supervixerunt.

Ad hos Synagogæ magnæ Viros per traditionem pervenit fir-
mum & certum diversæ lectionis & scriptionis fundamentum. Atque iidem (ne unquam vel minima immutatio induci posset) singula revisentes & recolligentes, perpetuæ certitudinis ergo, omnia etiam minima consignarunt.

Masora hæc ab Ezra Sacerdote (זֶכַרְיָהוּ בְּתוֹרַת מֹשֶׁה) Ezr. 7: versu 6, 11.) orta, per successores pluribus ætatibus studio plurimorum virorum haud vulgariter doctorum, continuata fuit usque ad horrendam *Hierosolyma* ruinam. Quin etiam, post istius per *Vitum Vespasianum* excidium, in terrâ Israël Scholæ & Ecclesiæ in quibusdam locis paulatim sunt restauratæ. Inter eas recensentur ab Hebræis יִבְנֵה *Jabhne* (cujus Scholæ Rector primus fuit R. *Jochanan Zachæi filius,*) item צִפְּוֹרִיָּה *Tzephoria*, קֵיסְרִיָּה *Casaria*, & טִיבֵרִיָּה *Tiberia*. In quâ urbe usque ad annum Christi 230. claruit

claruit Rabbi *Jebuda*, ab insigni ipsius pietate dictus יהודה הקדוש. Post cujus fatum præcipua literarum studia, cum duobus primariis Rabbi *Jehudæ* discipulis, רב *Rabb* & שמואל *Schemuel*, ex *Judæa* migrarunt in *Babyloniam*. Ubi in urbibus נהרדעא *Nehardea*, סורא או סוריא *Soria* & פומבדיתא *Pumbeditha* celeberrimæ fuerunt *Academix*, continuatæ (secundum *Hebræorum Chronica*) usque ad annum Christi 1037. Atque ita ad idem tempus penes solos *Babylonios* totius doctrinæ *Judaicæ* fuit culmen.

Maforam ita ab his & innumeris aliis, in singulis generationibus, perextam, sub initium seculi decimi sexti, publici juris fecit DANIEL BOMBERGUS Typographus Venetus, qui conquestis magno pretio variis *Maforæ* Manuscriptis, conduxit perdoctum *Hebræum* R. *Jacob Ben Chajim*; cujus indefesso studio, improbo labore & summâ vigilantia adornata & in commodum ordinem disposita est *Mafora* tam *Parva* quam *Magna*, eaque vel *textualis* vel *finalis*; quæ in *Bombergi* Bibliis majoribus sub eruditorum conspectum cadit.

Hanc *Maforam*, pluribus ætatibus continuatam, hanc Sacræ Scripturæ sepe, ut perpetuò vera & constans omnium vocum maneret scriptio & lectio, hanc *Traditionem*, (quam alii non immeritò voce Syriaca *תמלול* *Perfectionem* vel *Completionem*, sc. Scripturæ dixerunt) in consilium adhibui, quoties inter *Athiam* & Codices nobiliores alicujus momenti discrimenprehenderam.

§. 25. Adhibui etiam in consilium Biblia ista Veneta *majora BOMBERGI*, qui, ductu Viri Theologi FELICIS PRATENSIS, linguam *Hebræam* exquisitè perdidicerat, & omnium aliorum in excudendis *Hebraicis* libris diligentiam superans, æternum sibi *Hebraicâ* typographiâ comparavit nomen, ac maxime omnium reliquarum Editionum (excepto *Methegh*) cum *Athianis* facit.

Contuli insuper omnia folia, à capite ad calcem, cum illustribus ROBERTI STEPHANI typis. Quibus ratione מתנת *Methegh*, cum codice *Francofurtensi*, socium sese adjunxit *Josephus Athias*, dum in aliis major inter ipsos existit dissensio. Ne autem in hisce Corpus sacrum vel minimo membro prodiret luxatum, omnia ista diversè scripta notavi, & (in consilium adhibitis *Maforethis*, *Lexicis*, *Grammaticis* & duodecim nominis Editionibus, supra §. 17. & §. 23. recensitis) ad examen revocavi; omnibusque difficultatibus ceu spinis sublatis, Variantes alicujus momenti *Lectiones* partim margini adscriptæ, partim calci hujus codicis subjungere constitui.

P R Æ F A T I O.

Ne autem in aliquâ hujus operis parte meum defuisse studium videretur, sicco pede hic præterire haud licet rationes, quare nullam tentaverim collationem cum quopiam maximi nominis Exemplari Manuscripto; nec etiam omnia controversa secundum tritam formam Grammaticam, pressè ab ineptâ & insigniter de-formi punctatione vindicaverim.

Monendum itaque est, nos ignorasse talia Manuscripta, quæ majori accuratione superarent MSS. Exemplaria plurima, ex quibus Biblia toties impressa à Viro Theologo FELICE PRA-TENSI summâ curâ erant adornata, & sæpius ab aliis recensita.

Observandum etiam est, Codicem Biblicum quâvis Gram-maticâ longè esse antiquiorem, multisque anomaliis esse refer-tum. Primi enim Grammatici claruerunt circa seculum Unde-cimum, & inter hos ab *Aben Ezra* sub finem istius seculi laudan-tur, Rabb. *Jehuda* (יהודה) *Chijug*, *Aser*, & R. *Jona* Hispanus. An-te quos omnium Judæorum doctissimi Grammatici fuerunt Ma-forethæ הראשונים *Antiqui*, qui consuluerunt Authentica pri-morum Auctorum Exemplaria, quotquot tunc temporis exta-bant, & in eorum manibus continuo usu versabantur. Hi plurimum exemplarium fidem secuti, voces, literas, vocales & accentus, contra nativam originis suæ proprietatem conscripta, summâ in-dustriâ consignarunt. Quorum omnium apud doctos & peritos tunc constabat ratio ואין אדם יכול להשיב עליהן שכך הן מקובלין *Et nullus homo poterat contra ea respondere; quia sic erant à majoribus tradita & accepta*, ut loquar cum Rabb. *Jehuda*. Unde facile intellectu est, quod Divina Biblia omni-bus Grammaticis sint antiquiora; & כל המיושן מחבירו הוי *Quo quid socio est antiquius, eo socio melius est. Ac המנהג מבטל את ההלכה וכל הרברים תלו אותו במנהג* *Consuetudo abolet legem, omnesque res à consuetudine pendent.*

Nostrum ergo erat in hac re utili iisdem insistere lineis, ideo-que tot huic operi impendi annos, quot locandi erant Ecclesiæ, ut indagarem, ponderarem, examinarem abditissima mysteriorum Divinorum adyta; id unicum operam dans, ut me intra modestiæ limites continendo, Divinæ linguæ gloriam tutarer, in omnes re-cessus ac linguarum Orientalium latebras penetrarem, discrepan-tias enodarem, atque ita soli veritati consulerem.

§. 26. Typis igitur divulgamus Textum Originalem tantâ curâ, & indefesso labore emendatum, ut omnes editiones reliquas No-tis, Accuratione & Correctione in plurimis superet. Libri enim omnes (Epigrammate tam Hebræo quàm Latino inscripti) divi-duntur in תורה LEGEM, נביאים PROPHE-TAS, & חכמים H-A-GIOGRAPHIA.

Titulo

EVERARDI van der HOOGHT

Titulo תורה *Legis* comprehenduntur quinque LIBRI Mo-
sis, ut בראשית *Genesis*, שמות *Exodus*, ויקרא *Leviticus*,
במדבר *Numeri*, & דברים *Deuteronomium*; ita denominati à primâ voce
Emphaticâ cujusque Libri.

Ut autem inter singulos Mosis Libros manifesta existeret
distinctio, margini Titulorum *Exodi*, *Levatici*, *Numerorum* &
Deuteronomii additur, יניח ארבע שיטין פנויות ויתחיל
מתחלת שיטה חמשת *Quatuor regula sunt relinquenda va-*
cua, & incipiendum est à regula quinta.

Similiter Titulus נביאים h. e. *Propheta*, comprehendit Prophe-
tas, tum Priores, ut יהושע *Josua*, שופטים *Judices*, שמואל *Sam-*
uel, מלכים *Reges*; tum Posteriores, ut ישעיהו *Jesaja*, ירמיהו *Jere-*
mia, יחזקאל *Ezechiel*, הושע *Hosea*, יואל *Joël*, עמוס *Amos*,
עובדיה *Obadja*, יונה *Jona*, מיקה *Micha*, נחום *Nabum*, חבקוק *Habakuk*,
צפניה *Zephania*, חגי *Haggai*, זכריה *Zacharia*, מלאכי *Mala-*
chia.

Et dum alii Codices, post extremum anteriorum Librorum RE-
GUM, & CHRONICORUM margini jungunt voces ספר שני
(h. e. *Liber Secundus*,) nos cum *Athianis* posteriores istos li-
bros proprio Titulo exhibemus distinctos.

Partem Bibliorum TERTIAM כתובים *Hagiographa* consti-
tuunt תהלים *Psalmi*, משלי *Proverbia*, איוב *Job*, שיר השירים *Canti-*
cum Canticorum, רות *Ruth*, תהלים *Threni*, קהלת *Ecclesiastes*,
מגילת אסתר *Volumen Esther*, דניאל *Daniel*, אסתר *Efra*, נחמיה *Ne-*
hemia, דברי הימים *Chronica*.

Quum autem חמש מגילות *quinque Volumina*, *N. Canticum*, *Ruth*,
Threni, *Ecclesiastes* & *Esther*, festis quibusdam, in Synagogis
Judæorum publicè sunt prælegenda, quædam Editiones hosce
Libros, à nobis inter *Hagiographa* recensitos, Pentateucho im-
mediate subjungunt.

§. 27. Antiquitus nulla in Textu Originali Capitum extitit di-
stinctio; atque hæc de causâ Pentateuchus (ratione probabili ab
Ezra Sacerdote) distinctus est in *Sectiones* LIV. *maiores* sive *maxi-*
mas. Atque ita cujusque Sectionis prima vox maximè Emphatica,
per totum Pentateuchum (etiam suis paginis inscripta,) unam-
quamque Sectionem ab aliis discernit. Hoc modo titulus sectio-
nis primæ בראשית inscribitur usque ad Gen. 6: 9. foliis 1, 2, 3, 4.
Similiter paginis sectionis secundæ, usque ad Gen. 12: 1. inscri-
bitur vox נח. Paginis verò tertiæ sectionis, usque ad Gen.
18: 1. inscribuntur voces לך לך & sic ubique per univer-
sum Pentateuchum. Ac verosimillimum mihi videtur; Titulos
בראשית שמות ויקרא במדבר דברים præfixos quin-
que

P R Æ F A T I O.

que Mosis Libris, prius non Librorum, sed Sectionum fuisse
distinctiones.

Sectiones maximæ discernuntur literis tribus Majusculis **A A A** vel etiam **B B B**; quoties nempe antiquitus eodem loco inceperat sectio minima, per simplex **C** distinguenda. Unde ibidem tantum datur vacuum dimidiæ lineæ; quum aliàs Sectionibus Maximis, tribus majusculis **A A A** consignatis, spatium trium linearum relinquatur vacuum.

Aliæ Sectiones intermediæ majores designantur unico $\mathfrak{D}$ (ex voce פתוחה;) quia ibidem pars lineæ reliqua, post illud $\mathfrak{D}$ relinquitur *aperta* vel *vacua*: & etiam Sectiones, per $\mathfrak{D}$ distinguendæ, ubique à principio linearum sumunt exordium.

Sectiones verò minimæ distinguuntur per D/ (ut primâ literâ vocis סְתוּמָה *occlusa*, vel vocis סְמוּכָה *sustentata, conjuncta*;) ad significandum, quod vox vel sententia, hoc D insequens, præcedentibus cohæreat; etiamsi, ad indicium alicujus divisionis, à percuriosis quibusdam Judæorum Scribis, per D distinguatur. In libris Manuscriptis hoc D ante & post se in eâdem lineâ tantum relinquit spatium trium circiter literarum, atque ut plurimum mediæ imponitur lineæ; & R. Majemon, postquam recitaverat פֶּרֶשֶׁה סְתוּמָה שֶׁל צוּרוֹת *tres formas Sectionis clausæ*, breviter concludit his verbis אוֹמֵר שֶׁפֶּרֶשֶׁה פְּתוּחָה תְּחִלָּתָהּ *brevis* בתְּחִלַּת הַשְּׂטָה לְעוֹלָם וּפֶרֶשֶׁה סְתוּמָה תְּחִלָּתָהּ מֵאֲמָצֵעַ *in principio lineæ*; h. e. Dico Divisionis aperta initium perpetuo esse in principio lineæ; Divisionis verò clausæ principium semper à medio lineæ.

Autores harum literarum **Δ** & **Π** fuerunt quidam Judæorum Scribæ; nulla ergo auctoritate hinc inferretur, ex **Π**/Deut. 5: 18. decimi præcepti divisio. Et quamvis illæſo Pentateucho, præcipuè post *Capitulum* recensionem, omnia **Δ** & **Π** simplicia, tanquam supervacanea, potuissent omitti: nos tamen omnes istas literas, more majorum, ubique exprimi curavimus. Sunt autem Sectiones intermedie, per simplex **Δ** apertæ, in Genesi 43. in Exodo 69. in Levit. 52. in Numer. 92. & in Deut. 34. junctim 290. Sectiones verò clausæ, unico **Π** notatæ, sunt in Genesi 48. in Exodi 95. in Levit. 46. in Numer. 66. in Deut. 124. conjunctim 379.

Loco trium literarum פ פ פ in Bibliis majoribus exprimitur vox integra פֿרשׁה *divisio, sectio*; eandemque vocem imprimi curavimus sectionibus 24, 34, 44. & etiam ipsa exprimi po-

EVERARDI van der HOOCHT

potuisset sectione 13. quia ibidem, ab initio Exodi, principia ducit.

Eadem distinguendi potestas datur tribus literis majusculis **DDD**; Rabbini enim in more positum est voce פֶּרָךְ vel פֶּרָא suas denotare Sectiones.

Ratio autem, cur (ut marginale Gen. 47: 28. indicat) sectio legis ordine 12, tantum unius lineæ vacuo, & vel nullo, vel unico tantum **D** minori distinguatur, verisimillima hæc est; quod (non Ezra Sacerdos, sed) nasutulus quidam Judæus istam Sectionem, de Messia differentem, ut פְּתוּחָה *occultam, clausam & obfignatam* à reliquis discernere ausus fuerit.

Sectiones maximæ dantur in Genesi 12. in Exodo 11. in Levit. 10. in Numer. 10. & in Deut. 11. atque ita in toto Pentateucho 54. Nos cuique sectioni, signis Hebraicis & Romanis, subjunximus notulas numerarias: ut quisque facilius sectionem legendam primo intuitu investigare posset. Et quamvis non subsequar judicium eorum Judæorum, qui hanc maximam distinctionem tradunt esse הלכה למשה מסיני *traditionem Moyses à monte Sinai*, tamen harum sectionum maximarum divisionem perantiquam, & probabiliter ab EZRA Sacerdote, ex captivitate Babylonica reverso, ortam esse, statuendum puto; ut ita lectio legis Sabbathica singulis annis absolveretur. Saltem Jacobus Apostolus Act. 15: 21. disertè dixit: *Moses habet ex γενεῶν ἀρχαίων ab ætatis prisca, in omni civitate predicantes ipsum, atque ἐν ταῖς συναγωγαῖς in Synagogis κατὰ πᾶν σάββατον omnibus Sabbathis legitur.* Quod Versio Syriaca legit in Plurali, חֻלָּה פְּתַח חֻלָּה לְכָל הַשַּׁבָּתִים h. e. *qui omnibus Sabbathis leguntur*, sc. מִלִּי מִשְׁכֵּה *Mosche*. Eandem lectionem *Legis & Prophetarum* in Synagogis affirmat Lucas, Act. 13: 14, 15. & κατὰ πᾶν σάββατον extendit Paulus ibidem versu 27. Syr. חֻלָּה פְּתַח חֻלָּה לְכָל הַשַּׁבָּתִים h. e. *Scripta Prophetarum que leguntur per omne Sabbathum.*

Ratio autem hujus numeri 54. hæc est, ut anno Judæorum intercalari (qui anno vulgari integro mense major est, & tertio quolibet anno recurrit) cuique Sabbatho distincta Sectio attribuat: cum annis vulgaribus bis sectiones duæ brevissimæ conjunctim uno Sabbatho legantur, ut ita quotannis lex universa absolvatur, ac Sabbatho, post festum Tabernaculorum primo, etiam primæ sectioni initium ponatur.

** 5

§. 28. CA.

P R Æ F A T I O.

§. 28. CAPITA cujusque Libri designantur characteribus Hebræis majusculis margini interiori, & signis Romanis exteriori margini adjectis. Eadem *Capita* & Hebraicè & Latinè cujusvis paginæ Titulo inscribi curavimus. Sic etiam *primus* & *quintus* quisque VERSUS literis Hebraicis, reliqui verò numeris Arithmericis Romanis distinguuntur.

§. 29. Post cujuslibet Libri extremum, Versuum *summam, medium* libri versum & Masoretharum *Capita*, unà cum eorundem Symbolis, more Rabbinico, exhibuimus, ac quoties pagellæ spatium permittebat, plenius Latinè explanavimus; adeo ut hæc Præfatione tantum enodanda restent Rabbinica, Libris Penateuchi quatuor prioribus subjuncta.

§. 30. Masorethica itaque calci GENESIOS apposita hæc sunt: סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה אף לך סימן: וחציו ועל חרבן תודה: ופרשיותיו יב. זה שמי לעלם סימן: וסדריו מג גס ברוך יהיה סימן: ופרקיו ג' יי חננו לך קינו סימן: מניין הפתוחות שלשה וארבעים והסתומות שמונה וארבעים הכל תשעים וואחת פרשיות צא אתה וכל העם אשר ברגליך סימן: *Summa Versuum libri Genesios est mille quingenti & triginta quatuor.* Cujus summæ signum memoriale est in אף לך; א' enim notat 1000, ך finale 500, ל 30 & ך 4. Et medius illius libri versus extat Gen. 27: 40. *Gladioque (vel super gladio) tuo vires.* Sectiones verò ejus maxima sunt 12. Symbolum [hujus numeri] legitur Exod. 3: 15. *Hoc [זה] est memoriale meum in æternum.* Ubi literæ vocis זה numericè efficiunt 12. *Capita autem ejus Masorethica sunt 43.* Quorum signum occurrit Gen. 27: 33. *Etiā [גם] benedictus erit.* Et *Capita ejus* (hoc tempore in quotidiano usu posita) sunt 50. Quorum symbolum est vox לך Jesh. 33: 2. *Domine miserere nostri, te לך expectavimus.* Ubi ל 30. & כ 20. denotant 50. Numerus Sectionum *Apertarum* est 43, & *Clausurarum* 48. *conjunctim* 91. Qui numerus notatur Exod. 11: 8. symbolo: *Exi [צא] tu & omnis ille populus, qui est in pedibus tuis; צ* enim & א' valent numericè 91.

§. 31. Similiter post EXODI excusum legimus: סכום פסוקי דספר ואלה שמות אלף ומאתים ותשעה אר"ט סימן: וחציו אלהים לא מקלל: ופרשיותיו יא. אי זה בית אשר תבנו לי סימן: וסדריו כ"ט. ולילה ללילה יתרה דעת סימן: ופרקיו מ. תורת אלהיו כלבו סימן: כניין הפתוחות תשע ושלשים. והסתומות חמש ותשעים. הכל מאה ושלשים וארבע פרשיות: שלח עורך מקדש ומציון יסעך h.e. Numerus Versuum libri (שמות) EXODI est 1209. Symbolum ejus numeri est אר"ט; denotantibus א' 1000, ך 200 & ט 9. Me-

Medius verò ejus libri versus est Exodi 22: 27. (Aliis 28.) *Dixi non maledices. Sectiones autem ejus libri Maxima sunt 11. Qui numerus commemoratur Symbolo* Jesaia 66: 1. *Ubinam* [א] *erit* (vel est) *ista Domus, quam adificabitis mihi? Et Dispositiones ejus sunt 29, expressæ symbolo* Psal. 19: 3. *Et nox nocti* [יחודה] *nunciat scientiam.* Porto *Capita ejus hodierna sunt 40. Quem numerum, memoriz renovandæ causâ, designant literæ* [כלכו] Psal. 37: 31. *Lex Dei sui est in corde ejus. Computatio insuper enumerat sectiones Apertas 69. & Clausas 95. junctim 164. Quorum symbolum extat* Pl. 20: 3. *Mittat auxilium tuum ex sancto, & e Zione* [יסעדך] *sustentet te.* Ubi ע numericè valet 70, ס 60, כ 20, י 10, & ד 4.

§. 32. Rabbinica post calcem tertii Libri Mosis, folio 108. excusa hæc sunt: סכום פסוקי דספר ויקרא שמנה מאות וחמשים וחשה׳ בא גר סימן: נטף סימן: וחציו והנגע בבשר הזב: ופרשיותיו עשה׳ וסדריו כג ובתורתו יהנה יוםם ולילה סימן: ופרקיו כז. ואהיה עמך ואברך סימן: בנין הפתוחות שתים וחמשים. והסתומות שש וארבעים. הכל שמנה ותשעים פרשיות. דודי צח ואדום סימן: h.e. *Summa Versuum libri* [ויקרא] LEVITICI est 859. In hujus numeri symbolo נטף notat ה finale 800, ג 50, & ט 9. Ac medium ejus libri est Levit. 15: 7. *Et qui tetigerit carnem fluxum patientis. Sectiones autem ejus maxima sunt decem, eorumque signum est* Gen. 30: 11. בא גר *Venit fortuna* (Al. turma;) ב enim valet 2, א 1, ג 3, & ד 4. *Sectiones verò ejus Masorethica sunt 23, notatæ monumento* Psal. 1: 2. *Et in lege ejus* [יהנה] *meditatur die & nocte. Capitula ejus libri hodierna sunt 27. memoriz mandanda signo:* [ואהיה] *Et ero tecum & benedicam tibi,* Gen. 26: 3. *Numerus divisionum Apertarum est 52. & Clausarum 46. conjunctim 98. in memoriam reducendus signo memoriali* Cant. 5: 10. *Dilectus meus est* [צח] *splendidus* (Alii candidus) & rubicundus.

§. 33. Pari modo claudunt quartum Mosis librum Masorethica folio 145. סכום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושנים ושמה׳ ארפח סימן: וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח: ופרשיותיו עשה׳ כדר יתנו סימן: וסדריו לב. לב טהור ברא לי אלהים סימן: ופרקיו לז. לו חכמו שכלו ואת סימן: בנין הפתוחות שתים ותשעים. והסתומות ששים ושש. הכל מאה וחמשים ושמה פרשיות. אי חלקך ותחלתן סימן: Quæ Latinè versa sic sonant: *Numerus Versuum libri* [במדבר] NUMERORUM est 1288. Qui numerus suggeritur signo ארפח / notat enim א 1000, ר 200, פ 80, & ח 8. Ac *medium ejus* libri est Numer. 17: 20. *Eritque ut virga ejus*

P R Æ F A T I O.

ejus viri, quem elegero, floreat. Et *Separationes* maximæ sunt decem. Quem numerum nobis in memoriam redigunt literæ vocis כד Deut. 32: 12. *Dominus Solus duxit eum.* *Sectiones* item *ejus* Masorethicæ sunt 32. Quem numerum in memoriam revocant literæ vocis לל Psal. 51: 12. *Cor mundum crea mihi ô Deus.* Et *capitula ejus* sunt 36. Hæc commemorantur literis לל Deut. 32: 29. וו *Utinam sapuissent, intelligere facerent* (vel *intelligerent*) *hoc.* Numerus distinctionum *Apertarum* est 92. & *Clausurarum* 66. Sunt ergo simul sumptæ 158. sectiones. Quem numerum inculcant literæ vocis חלקך Numer. 18: 20. *Ego pars tua & hereditas tua.* פ enim valet numericè 100, ל 30, נ 20, & ח 8.

§. 34. Pari ordine explicavi clausulam post *Deuteronomium*, tam particularem Deuteronomii, quam generalem totius *Pentateuchi*, folio 178. Item clausulas *Josue*, fol. 202. *Judicum*, pag. 225. *Samuelis*, fol. 278. *Regum*, fol. 333. & parte secundâ *Jesaiæ*, pag. 38. *Jeremia*, fol. 85. *Ezechielis*, pag. 127. *Duodecim Prophetarum*, pag. 160. *Psalmodum*, pag. 205. *Proverbiorum*, folio 220. *Jobi*, pag. 238. *Canticorum*, fol. 241. *Ruth*, fol. 244. *Threnorum*, pag. 248. *Ecclesiastæ*, pag. 254. *Estheræ*, pag. 261. *Danielis*, pag. 275. *Ezræ*, pag. 284. *Nehemiæ*, pag. 296. & *Chronicorum*, pag. 352. Expressis ubique *Symbolorum textibus*, quos (ni fallor) hætenus nemo designavit ubique.

Explicavimus etiam causam reiterationis versus penultimi, post ultimum in libris יתקן h.c. *Jesaiæ*, *Malachia*, *Lamentationum Jeremia* & *Ecclesiastæ*, parte secundâ foliis 160. & 254. Ac simili modo interpretati sumus voces פן *Sis fortis*, parte primâ fol. 178. & parte secundâ folio 205. ut & ויחזקונו *Confirmare & confirmemus nos*, ex 2 Sam. 10: 12. parte secundâ, fol. 38, 85, & 352.

§. 35. Ut autem Lector hisce sacris initiatus majori fructu omnia in suum commodum vertat, (præter recensita §. 3. de Marginalibus LATINIS) explanandæ restant NOTÆ HEBRAICÆ margini hujus Codicis appositæ. Ac primò quidem loco (ut usui sit toties repetita distinctio Prophetarum per הפטרות) observandum est, *Antiochum Epiphanem* Syriæ Regem, omni religione solutum, sæculo ante adventum Christi secundo, Judæis sub capitis pœna interdixisse lectionem distinctionum Legis in Synagogis publicam: Judæosque hocce interdicto perturbatos, Regi quidem ad tempus morem gessisse, sed postea, (ut rebus Divinis operam darent) loco lectionis Legis Sabbathicæ omissæ,

omissæ, prælegisse Sectiones quasdam Propheticas, Legalibus Pentateuchi sectionibus quodammodo respondentes, eamque lectionem Sectionum *Prophetarum*, tam *Priorum* quam *Posteriorum*, ubique in Synagogis usque in hodiernum diem in usu mansisse.

Nomen, hisce Sectionibus Propheticis impositum, est הפטרה constructè הפטרה *Dimissio*, *Cessatio*, à Radice פטר *Dimittere*, *Laxare*. Atque ut ubique *Dimissio* hæc Prophetica, legali respondens, discernatur, non tantum post finem Bibliorum, harum Dimissionum Propheticarum cum Sectionibus Legalibus docetur consensus; sed etiam margini hujus nostræ Editionis passim impressa est Sectio Legalis, isti *Dimissioni*, more Judæorum, respondens. Ità Jos. 2: 1. margini interiori additum est הפטרת שלח לך / ad indicandum istam Sectionem Josuæ respondere sectioni legali 37. שלח לך. Pari ratione Jes. 1: 1. margini appositum est הפטרת אלה הדברים / ut significetur, istam sectionem Jesaiæ esse substitutam in locum Sectionis Legalis 44. Deut. 1: 1. & sic sparsim in libris Prophetarum.

Ut insuper exploratum haberemus, quousque unaquæque Sectio sese extendat, passim margini additur עד כאן / vel abbreviatè ע"כ / huc usque.

Quoties autem idem initium Sectionis הפטרת *Haphtarath*, non omnibus Judæis in usu est, etiam hoc inter Judæos diversæ nationis discrimen distinctè à nobis docetur; ità Judic. 4: 4. margini additur ויש מתחילין ותשר דבורה h. e. *Et sunt qui incipiant* (sc. hanc sectionem Propheticam:) *Et Cantavit Debora*. Quæ verba sunt initium capitis quinti.

Præterea observandum est, Judæos HISPANOS (quod ad Synagogas, cultum externum, & has *Dimissiones Propheticas*,) sæpius dissidere à Judæis GERMANIS, & eà de causâ in *Tabulâ Dimissionum*, (fini hujus Codicis adjunctâ) sæpius recurrunt כמנהג הספרדים *secundum consuetudinem Hispanorum*, & כמנהג האשכנזים *secundum consuetudinem Germanorum*. Eandemque diversitatem etiam apposuimus margini textus sacri: ità juxta 1 Reg. 7: 13. expressum est הפטרת ויקהל הספרדים h. e. *Dimissio Prophetica* concurrens cum sectione legali, ויקהל (Exod. 35: 1.) *secundum consuetudinem Hispanorum*. Atque hæc *Dimissio* continuanda est usque ad versum 27. cujus margini impressum est ע"כ h. e. *huc usque*.

Simili ratione 1 Reg. 7: 51. margini additum est הפטרת פקודי כמנהג האשכנזים h. e. *hæc Dimissio* congruit cum Sectione legali (23) פקודי / *mgre Germanorum*.

Non-

P R A E F A T I O.

Nonnunquam harum Nationum discrimen iisdem notis marginalibus conjunctum recensetur: ut 1 Reg. 7: 40. **הַפֶּטֶרָה וִיקְהֵל כִּמְנַהֵג אֲשֶׁכְּנִיזִים וְהִיא הַפֶּטֶרָה פְּקוּדֵי כֹפֵי הַסִּפְרִים** h. e. *Sectio Prophetica*, consonans sectioni Legali **ויקהל** Exod. 35: 1. *more Germanorum*; *sed illa sectio Prophetica*, consentit cum sectione legali **פקודי** Exod. 38: 21. *more Hispanorum*.

Adhæc notis nostris significantur Sectiones Propheticae, prælegendæ statim quibusdam diebus festis in Judæorum Synagogis. Sic margini 1 Sam. 20: 18. junximus **הַפֶּטֶרָה כֶּשֶׁחַל ר"ח בְּיוֹם א'** h. e. *Dimissio Prophetica cum incipit initium mensis primo die*. Ubi **ר"ח** abbreviatè est pro **ראש חודש** & **א'** pro **אחד**. Similiter Jers. 10: 32. juxta textum notatum est: **הַפֶּטֶרָה יוֹם שְׁמִינִי שֶׁל פֶּסַח** h. e. *Sectio Prophetica diei octavi Paschatis*; cursu continenti persequenda usque ad Jers. 12: 6. Cujus fini appositum est **ע"כ** / abbreviatè pro **עד כאן** *huc usque*.

Item Ezech. 1: 1. apposuimus **הַפֶּטֶרָה לְיוֹם א' שֶׁל שְׁבוּעוֹת** h. e. *Sectio Prophetica primi diei festi Pentecostes*; prælegenda usque ad finem capituli. Et sic alibi.

§. 36. Exhibemus etiam, notis Hebraicis margini adjectis, varias פְּסוּקִים **VERSUUM** affectiones; ita *primo*, Levit. 8: 8, interiori margini expressum est **חֲצִי הַתּוֹרָה בַּפְּסוּקִים** / ut denotetur *medium legis ratione Versuum*: & Psal. 78: 36. additur **הַסֵּפֶר חֲצִי הַסֵּפֶר** h. e. *medium libri*.

Secundo, addimus medio viginti octo Versuum Circulum [°] & eorundem margini **פְּסוּקָא בְּאַמְצַע פְּסוּק** ut Gen. 35: 22. Num. 25: 19. Deut. 2: 8. Jos. 4: 1. & 8: 24. Jud. 2: 1. 1 Sam. 14: 19. 36. 16: 2. &c. ad significandum ibidem esse *hiatum in medio Versu*, & sensum illic defectivum esse supplendum.

Tertio, etiam quandoque margini apponimus, **בֶּן נִמְצָא בְּסִפְרֵי מְדוּיָקִים** / ut cuique innotescat ibidem *in libris correctis sic inveniri spatium totius regulæ vacuum*: ut Jer. 14: 14.

Ac *quarto*, notis Hebraicis significamus rationes, quare à nobis omissi sint *Versus*, qui antiquitus nec in Manuscriptis, nec in alijs divulgatis exemplaribus extiterunt. Hoc modo Jos. 21: 35. margini exteriori, ad Exemplar *Athia*, apponimus: **בְּקֶצֶת סִפְרִים יֵשׁ כֵּן ב' פְּסוּקִים וּמִמָּטָה רְאוּבֵן וְגוֹמֵר וְטַעוֹת הוּא וְאִינֵם רְאוּיִים לְהִיּוֹת וְעֵינַן בְּפִירוֹשׁ הַרְרֵק וּבְמִסְרָה וְכֵן נִמְצָא בְּג' סִפְרִים יֵשׁנִים מְדוּיָקִים כְּתִיבַת יָד** h. e. *In nonnullis libris hic sunt duo Versus: Et attribui Ruben, &c. sed id erratum est, neque convenit illos adesse; video etiam glossas R. D. Kimchi, & in Masora; etiam sic invenitur in tribus libris antiquis correctis MSS. Addenda erant*

EVERARDI van der HOOGHT

erant hæ notæ, ut cuique, Biblia nostra conferenti cum Bibliis, seculo 16. & 17. editis, perspectum esset, istos Versus ex 1 Chron. 6:63, 64. textui esse adjectos, contra praxin Bibliorum *Bombergi, Buxtorfii & aliorum*, qui ibidem Lectorem in margine monent, hosce Versus *non inveniri in omnibus antiquis libris correctis*, cum ajunt: **ובכל הספרים המדויקים הישנים לא נמצא** Insuper Rabbinus Synagogæ Amstelodamensis datâ operâ & deliberato consilio duos hos Versiculos in *Athianis* omiserunt; ac glossâ marginali Hebraicâ hosce prætereundos esse probant, ex R. Dav. Kimchio, qui de his Versibus dicit: **ולא ראיתי שני פסוקים אלו בשום ספר ישרן מדויק . . וראיתי כי נשאלו רבינו הא"י ז"ל בזאת השאלה:** h. e. *Et non vidi duos illos Versus in ullo antiquo libro correcto. — Et vidi, quod rogatus sit Rabbi noster Haaj, beata memoria, de hac quaestione.* Unde evincitur, hos Versus seculo undecimo & duodecimo in nullo Exemplari correcto antiquitus, necetiam ante *Kimchium*, tempore Rabbinus *Haaj*, in textu extitisse. Hoc fundamento Glossa nostra, margini Versus 35. adjecta, monet observandam esse Masoram, quæ in Josua numerat Versus, non 658. sed tantum 656. Eadem Glossa monet, hos duos Versus [בג'] in *tribus Exemplaribus Manuscriptis non esse conscriptos*. Quibus quinque rationibus accedit ratio *sexta*, quod liquidiùs pateat, Paraphrasin Jonathæ, tempore Augusti adornatam, illos versus non agnoscere.

§. 37. Observant insuper Marginalia nostra Hebraica in specie affectiones (תיבות או מלין) VOCUM varias; & quidem *primò*, quando vox quæpiam imprimenda sit ab initio columnæ; hoc modo Genes. 49: 8. in margine additur voci יהודה בראש עמוד סימן ביה שמו' hoc est, in *principio columnæ*; & *memoriale* literarum ביה שמו' indicat, idem observandum esse Genes. 1: 1. in בראשית / & sic porro in שני Genes. 49: 8. item in הבאים Exod. 14: 28. in שני Lev. 16: 8. in מה Num. 24: 5. & in ואעידה Deut. 31: 28. Quæ sex voces sex istis literis abbreviatè significantur. Harum autem quinque in hæc nostrâ editione occupant principium columnæ; & vox מה / Num. 24: 5. ferè medium secundæ lineæ occupans, tamen iisdem marginalibus, ut reliquæ, (excepto tantum בראשית Gen. 1: 1.) explicatur.

Secundò, Masorethæ, ne quidquam intactum relinquerent, quod ad genuinæ lectionis integritatem ac conservationem pertinet, invenerunt in universum in lege decem, in Prophetis quatuor, & in Hagiographis unicam, simul 15. voces supernè punctatas, non vocalibus aut accentibus, sed notis symbolicis; & quam-

P R Æ F A T I O.

quamvis horum symbolorum explicatio apud posteros in oblivionem abierit; tamen, ne ab instituto superiorum recedatur, omnes hæc voces notis Masorethiis ubique designamus. Ita

Gen. 18:9. dictioni **אֵלֶיךָ** in margine interiori additur **נקוד על אי** i. e. *punctum est supra literas Aleph, Fodh, Vau*; similiter 2 Sam. 19:20. juxta **וְעַד**; in margine expressum est **נקוד על יצא**. Eodem modo hoc marginale apponitur Gen. 16:5. 18:9. 19:33. 33:4. 37:12. Num. 3:39. 9:10. 21:30. 29:15. Deut. 29:28. Jcf. 44:9. Ezech. 41:20. 46:22. & Psal. 27:13.

Interim hic transire vix licet, quod Masora hæc omnia non iisdem verbis signaverit. Masora enim Textualis magna Genes. 33:4. ait: **טו נקודות בקריאה** h. e. *Quindecim dictiones sunt punctatae in scriptura*: Ast Gen. 37:12. **טו נקודות בתורה** i. e. *Unum ex quindecim punctatis in lege*. Jcf. 44:9. alio modo **טו נקודות בקריאה** / ac similiter in aliis.

Student etiam Rabbini horum punctorum pervestigare rationes; monentque in genere: **וְכָלֵהוּן אֶתֵּן לְאַתְוָאָה מְלָה** i. e. *omnia ista eveniunt ad ostendendam istam vocem* tanquam Emphaticam. Ita legitur ad Gen. 33:4. in **וְהָיָה נָקִיד עָלֶיהָ לְעֵיל בְּנֵי זוֹהַר** *Zohar* **וְיִשְׁקֹוּ נָקִיד עָלֶיהָ לְעֵיל בְּנֵי זוֹהַר** i. e. *Vajischschakehu punctatum est superne, propterea quod non osculabatur eum ex desiderio suo*. Similiter in Bereschit rabba ad Gen. 37:12. **נָקִיד עַל אֵת לומר שלא ילכו ילדא לרעות אֵת** i. e. *Punctum est supra אֵת / ad indicandum, quod non iverint nisi ut pascere se ipsos*. Ast quum hæc & similia infirmo nitantur fundamento, reliqua tanquam **טעמים בלא טעם** (*rationes absque ratione*) negligenda esse duxi.

Pergendum ad alia. Tertiò itaque quod ad voces interdum annotavimus libri dictionem mediam: ita Lev. 10:16. ad posterius **דרש כראש שיטה והיא חצי התורה** apposui: **דרש כראש שיטה והיא חצי התורה** i. e. *Verbum דרש est ab initio regula, estque medium legis quod ad voces*. Quibus Masora parva addit **דרש מבא ודרש מבא** *Darash ab una & Darash ab altera parte*.

Quartò, ut esset distinctio **בין הקדש בין החול** *inter sanctum & profanum*, apposui nominibus **אלהים** & **אדני** / quando de Deo Optimo Maximo usurpantur, signum **קדש** *sanctum*. Ex. Gr. Gen. 18:3. 19:18. & 20:13. **קדש**; & è contrario, cum textus iisdem nominibus de rebus creatis utitur, addidimus in margine notam **חול** / ut Gen. 19:2.

Et quintò, addimus vocibus defectivè scriptis signum **הס** vel **חסר** *defectivum*: E. G. Gen. 20:6. legitur **מחטאיו** pro **מחטאיו** & ideo in margine notatur **חסר א** *deficit Aleph*. Atque è contrario, apponitur dictionibus vox **הי** *superfluum*, quoties quædam

EVERARDI van der HOOGHT

dam sunt supervacanea. Ità Ruth 3: 14. margini vocis **בָּסָרִים** additur **יָצִיד** *superfluum est Van*. Similiter Cant. 2: 14. **יִמְרָצֵד** additur **יָצִיד** *superfluum est Jodh*. Ac nonnunquam eadem nota, in genere fœminino, vocibus apponitur, ut Gen. 27: 3. **ה' יתירה** *littera He abundat*, in **יָצִידה**.

§. 38. Idem, quod hæcenus monuimus de *Sectionibus, Versibus & Vocibus*, observavimus etiam בְּמִיתוֹת quod ad LITERAS; atque ità primò, margini apponimus vocem **רַבְתִּי** / quoties prisci Sapientes, ad majorem attentionem & arcanum quendam sensum denotandum, litteram scripserunt præter communem usum Majusculam. E. G. Genes. 1: 1. margini vocis **בְּרֵאשִׁית** additur **רַבְתִּי** / item Lev. 13: 33. **ג' רַבְתִּי** & Deut. 6: 4. **ע' רַבְתִּי**; scribuntur enim ibidem *Gnâjin & Daleth* majusculè.

Similiter secundò, in marginibus expressa est vox **זעירא** *parvum*, quoties Masorethæ ad contemptum & diminutionem rei, de quâ est sermo, aliquam vocem literâ minusculâ exaratam fuisse notarunt. Ità Prov. 30: 15. occurrit **הַב** *da*, & in margine **ר' זעירא**; item Prov. 28: 17. est **אִים** & in notis **ר' זעירא**, etiam Gen. 2: 4. margini additur **ה' זעירא**; ac sic sparsim.

Tertiò, quater etiam utimur voce **תלויה** *suspensâ*, cum littera aliqua in textu suspenditur. Sic Judic. 18: 30. in textu est **מִלִּשָּׁה** & in margine **נ' תלויה**; ità etiam de תלויה **עַן** videri possunt loca Ps. 80: 14. Job. 38: 13, 15.

Quartò, quoniam Numer. 10: 35. in voce **בָּנָסַע** *in proficiscendo*, & 11: 1. בְּמִתְאַנְּנִים *sicut queritantes*, plurimæ editiones in textu exprimunt **נִין הַפִּיָּקָה** *Nun inversum*; alia verò exemplaria *Manuscripta*, in Judæorum Synagogis asservata, hocce *Nun* inversum non agnoscunt: ego quidem (memor illius Rabbini **עשה הק"ב סמיניות מלמעלה ומלמטה לומר שאין זה מקומה** i. e. *Fecit Sanctus benedictus ille [N. Deus] signa supra & infra, ad indicandum quod hic non sit ejus locus.*) curavi ut in nostro codice ante versum 35. & post versum 36. in textu expressum sit [ע] *Nun majusculum inversum*, & in margine bis **הפוכה**.

Quatuor harum diversitatum causæ procul omni dubio Antiquis fuerunt observatu dignissimæ; sed Posterorum incommoda, calamitates, varia bella & exilia istarum diversitatum rationes temporis tractu oblitterarunt. Certò interim omnibus literatis persuasum est, illas figuras arcani sensus priscaeque sapientiæ remansisse monumenta.

Occurrit etiam quintò, Num. 25: 12. in voce **שָׁלִים** *Vau abscissum*, [ו] ut denotetur Pinehasum sibi impetrasse non tantum fœdus *pacis*, sed etiam fœdus **שָׁלִים** vel **שָׁלֵם** *perfectum*. Atque ideo Rabbi Nachi

***

P R A E F A T I O.

Nachman in Talmude dicitur respondisse, **יון ירושלום קטיעא** היא *Vuu vocis* **ירושלום** *abscissum est*. Quod etiam in nostro margine indicatur vocibus **וואו קטיעא**.

Similiter *sexto*, notis nostris marginalibus indicatum voluimus, Literas in textu ἀνομαλῶς irregulariter conscriptas. E. G. quum Deuter. 3: 11. pro **וְהָלָא** scribitur **וְהָלָה** / illud in margine monemus per **כתוב כהא** *scriptum cum He*.

Simili modo Mafora & nostra Marginalia docent, quod Deut. 32: 6. in **ה' רַבְתִּי הִל יְהוָה** sit *He majusculum*, quum alias analogicè sit præfixum Adverbium Interrogandi. (Medul. cap. 20: 5.) Item quod **לחור** sit *solum*, & quod **יהוה** sit *solum*. Hac forma scribunt hanc vocem *Nehardeenses*. Ast [**סוראי**] *Sorai* scribunt **ליהוה** & **ה'** separatim. Hoc exemplum imitans Athias margini addit **עצמה בפני תיבה והיא רבתי** i. e. *He est majusculum, & vox per se*.

Docent etiam quum una litera scripta est **במקום** *loco* alterius literæ; ita Job. 8: 21. voci **מַלְאָךְ** additur **ה'** *במקום א'* & sic passim.

Monent *septimo*, quando **מ' סתומה** *Mem clausum* occurrit **באמצע תיבה** *in media voce*, ut Jes. 9: 6. & è contrario quando **מ' פתוחה** *Mem apertum* scribitur **בסוף תיבה** *in fine dictio-*
nis; ut Nehem. 2: 13. Item quando Job. 38: 1. & 40: 6. est **מִן** pro **מִן**.

Insuper *octavo*, utimur in margine signo **סכיר** (i. e. *putatur legendum esse*,) quum dictio aliqua, ratione sensus vel structuræ, vel ex collatione aliorum locorum, legenda videtur aliter, quam vox authentica, à primis auctoribus profecta, ideoque retinenda, sonat. Literæ enim Quiescentes, inter sese commutatae, interdum aliam interpretationem admittere possunt. Ità 1 Sam. 2: 16. extat in textu authentico **לו** (*ei*) & in margine **לא סכיר** (h. e. *putatur legendum esse לא* / i. e. *nequaquam*.) Similiter 1 Sam. 12: 5. in Bibliis legitur **וַיֹּאמֶר** / & putatur legendum esse in plurali **וַיֹּאמְרוּ**; quod designat vox **סכיר** / margini apposita.

Et *nono*, notā **כנ צריך להיות בצל** / abbreviatè pro **כנ צריך להיות בצל** (*sic debet esse*) admonetur lector, istam vocem, cui signum inscriptum est, non incogitanter, sed infallibili instinctu auctoris, ita esse expressam. Exempli hujus notæ sæpius occurrunt; inter alia quavis facile observare potest loca 1 Reg. 7: 22, 26. Jer. 22: 20. ad voces **שֹׁשֶׁן** & **וַעֲקֵץ**; sed hæc tantum in Codice Athiæ & nostro.

§. 39. Hisce hoc modo explicatis plenius inquirenda sequitur significatio קרי Keri. Quo signo (ק' abbreviatè ex קרי / *Letum*, Hebraicè קרי) more Masoretharum utimur, *primò*, quando quæ-

quædam literæ contra communem analogiam vel α deficiunt, vel β abundant: ita α . Jos. 24: 3. in textu est **וְאֶרְבָּ** & in margine **וְאֶרְבָּה** קרי. Similiter 1 Sam. 18: 7. ad **בְּאַלְעָזָר** notatur in margine, per קרי legendum esse **בְּאַלְעָזָר** / cum affixo plurali [י]. β . E contrario Jos. 6: 7. scribitur **וַיֹּאמְרוּ** & in margine קרי. Etiam Jos. 7: 21. in textu est **וַיֹּאמְרוּ**, quod קרי notat legendum esse **וַיֹּאמְרוּ**. Et sic Masorethæ passim observarunt **וַיֹּאמְרוּ** & **וַיֹּאמְרוּ**.

Idem קרי *secundo*, observat literas aliter secundum analogiam legendas. E. G. Jos. 3: 16. in textu est **בְּאַרְבָּעִים** & in margine קרי **מֵאַרְבָּעִים**; Ità etiam קרי notat Jos. 6: 9. non legendum esse per *Vau*, sed per *Jodh*.

Notat *tertio*, sexaginta duas voces, in quibus literæ per *Masorah* sunt transponendæ; E. G. Jos. 6: 13. **וְהָיָה** juxta Regulas legendum est **וְהָיָה** in Infin. Kal. Sic Judicum 12: 3. pro **וַיִּשְׁמָע** legendum est **וַיִּשְׁמָע**. Ità etiam Masora magna Eccl. 9: 4. voci **וְהָיָה** apponit **וְהָיָה** i. c. *Est una ex 62 vocibus, quæ scriptæ sunt præposterè*.

KERI *quarto*, indicat literas vocis proprias, sed irregulariter fini vocis præcedentis junctas. E. G. 2 Sam. 5: 2. **וְהָיָה** demonstrativum, cujus Dagesch est in sequente *Mem*, juxta Regulas [Med. cap. 11: 16.] jungendum est voci **וְהָיָה** / alit in textu apponitur insolenter calci vocis **וְהָיָה**. Sic etiam Job. 38: 12. in textu est **וְהָיָה** / pro **וְהָיָה** *Indicasti auroram*.

Etiam *quinto*, Keri apponitur vocibus cum defectu Vocalium aut Literarum. E. G. 2 Sam. 13: 33. in textu expressum est **וְהָיָה** & in margine קרי **וְהָיָה** h. e. *scriptum* quidem, sed non *lectum* sc. **וְהָיָה**; idem 2 Reg. 5: 18. additur voci **וְהָיָה** / quod à Judæis non legitur. Ex adverso, quando in textu exprimuntur Vocales absque consonantibus; ut Jud. 20: 13. in textu est **וְהָיָה** & in margine, vocibus **וְהָיָה** / significarunt Rabbini quod non scriptum, sed legendum sit **וְהָיָה**; similiter 2 Sam. 8: 3. exprimitur **וְהָיָה** / quo signo notatur *lectum*, & non *scriptum* esse **וְהָיָה**.

Insuper *sexto*, observat hocce קרי 15 voces tam dividendas, quam conjungendas; ita Gen. 30: 11. **וְהָיָה** à Keri distinguitur, quam conjungendas; ita Jos. 3: 15. **וְהָיָה** dividitur in **וְהָיָה** (*venit turma*;) & Jos. 3: 15. **וְהָיָה** notatur legendum **וְהָיָה** / & 2 Chron. 34: 6. **וְהָיָה** esse pro **וְהָיָה**.

Et *septimo*, pro decem vocibus obscœnis Rabbini per Keri suggerunt voces alias quasi auribus magis honestas: ità 1 Sam. 5: 6, & 9. pro voce **וְהָיָה** (*Hæmorrhoides*) substituitur **וְהָיָה** ejusdem significationis. Et 2 Reg. 6: 25. pro **וְהָיָה** (*excre-*

P R A E F A T I O.

menta columbarum) in margine notatur legendum esse / רִנְיָנִים ex R. רִנְיָנִים *stercus*, & יִנְיָנִים *columbarum*.

Hiscæ duobus exemplis, cuique speciei subjunctis, Lectori ad reliqua facilis patebit aditus.

§. 40. Margini etiam appositæ sunt notæ נעה & נחה; ac vox נעה (R. נוע) additur literæ *mobili*, נחה verò (à R. נוח) literæ *quiescenti*. Ità Psal. 136: 3. voci נָחַרְגַּל in margine additur נעה 'א; ut indicetur illic א moveri per *Chateph-pathach*, cum aliàs ut plurimum quiescat absque vocali. E contrario Ezech. 47: 8. marginale נחה 'הא significat, illud 'א in נָחַרְגַּל [*sanabuntur*] quiescere; idem 1 Reg. 11: 39. observatur in voce נִאֲעֶנְהָ [*affligam*]; quæ voces analogicè essent legendæ וְנִרְפְּאוּ [*sanabuntur*].

§. 41. Consignarunt etiam, perpetuæ certitudinis causâ, Masorethæ נקודות VOCALES, quando vox insolenter contra analogiam similium punctata legitur; ne quis humanâ sapientiâ inflatus, facile scientiæ suæ habenas laxaret, & vel minimum punctum mutaret.

Hoc modo & nos, quod ad vocalem קָמֶץ K A M E T Z, Jos. 11: 4. in margine monemus, quod Resch in voce רֶבֶב sit (בְּקָמֶץ) cum *Kametz*, dum aliàs scribatur cum Pathach. Idem observamus, quum Jud. 6: 17. scribitur שְׁאֵתָה (*quod tu*) insolenter pro שְׁאֵתָה / cum *Segol*, ante indagessabilem. Med. 11: 17. Etiam Masora 1 Sam. 7: 17. margini vocis שָׁפַט addit לְקָמֶץ וְכָל שֵׁם גִּבּוֹר דָּכוּ non extat *amplius Kametzatum*, & omne nomen proprium viri ipsi est simile; nos vero margini adjecimus כֹּלֵי קָמֶץ totum illud est *Kametzatum*.

Sic Jos. 37: 1. Masora & nos ad vocem בִּשְׁקִי in sacco, addimus כָּלֶם קָמֶץ omnia illa sunt *Kametzata*; sc. quando voci שֶׁקֶץ præfigitur בִּשְׁקִי; אֶשֶׁק / שֶׁקֶץ / שֶׁקֶץ sæpè sunt cum Pathach. Etiam regulariter in Regimine Kametz, non sequente א / mutatur in Pathach; [Med. cap. 27: 3.] quum verò illud Kametz in constructione manet invariatur, illud ut anomalum observatur; ita Ezech. 13: 9. וְיִבְתָּג est in statu constructionis cum בִּיתָה; ideoque margini nostro apponitur קָמֶץ בְּסִמּוֹן *Kametz in voce constructa*.

Quod ad פָּתַח P A T H A C H, censoriam virgulam addunt Masorethæ, quando Pathach, propter accentum Pausantem, in Kametz producendum, [Med. cap. 32: 5.] mansit invariatur. Ità Exod. 10: 29. voci דְּבַרְתָּ addunt גִּ' פָּתַח בְּאַתְנַחְתָּא דְּכַפְרָא ter est *Pathach juxta Athnachta in hoc libro*. Sic & nos Jos. 1: 6. voci וְאַמֶּץ in margine adscribimus מ' בְּפָתַח *Mem cum Pathach*. Etiam Judic. 5: 7. voci שְׁקֵמִי pro שְׁקֵמִי / additur in margine ה' בְּפָתַח quia שְׁ analogicè requirit *Segol*. Med. 11: 16, 17. Et 2 Sam. 1: 10. in margine vocis וְאַמְחִלְתִּי addimus ו' פָּתַח וָו *Vau Pathachatum*.

Quod

EVERARDI van der HOOGHT

Quod ad צִרֵי T ZERE, margini vocis הוֹרֵרֵנִי addimus Jos. 2:18. **הָת' בְּצִרֵי** *illud Thau est cum Tzere*, pro הוֹרֵרֵנִי; nam 2. f. præter. soem, Hiphil requirit ante affixum נָן terminationem הָת' [Med. cap. 29:8.] Ità etiam Jesc. 30:11. vocibus נִינִן adjungitur **ב' נִינִן** *Duo Nun cum Tzere*; sunt enim ibidem pro נִין vel נִי.

Quod ad סֵגוֹל SEGOL, observavimus quod I Reg. 16:24. voci מֵאָת addatur **הָא' בְּסֵגוֹל** *illud Aleph est cum Segol*, scob. retractum accentum ante vocem bisyllabam penacutam; Med. 32:8, 11. alias enim analogicè scribendum fuisset מֵאָת. Sic Jesc. 33:23. occurrit מִרְפָּה in constructione cum מִסְתִּים (*multitudo claudorum vel spoliis multis*;) cum regulariter Regimen (הֵי) convertat in (הֵי); [Medulla cap. 27:10.] atque ideò marginale ibidem addit **הָב' בְּסֵגוֹל** *Illud Beth est cum Segol*.

Quod ad חִירֵק CHIREK, margini 2 Sam. 1:10. additur **נִין בְּחִירֵק** *Nun est cum Chirek*; quia ibi נָפִלוּ *ipsum cadere*, est pro נָפִלוּ Infinitivus cum affixo; [Med. c. 29:18.] & in margine Jesc. 14:3. excusum est **ב' הַמִּים בְּחִירֵק** *Duo Mem cum Chirek*. Præpositio enim *Mem* orta ex מִן / requirit ante indagessabilem *Tzere*; [Medull. cap. 21:6.] ast ibi voces מִן מְעַרְבֵךְ *à dolore tuo*, & מִן מְעַרְבֵךְ *à commotione tua*, sunt cum Chirek, absque Dagesch vel ejus compensatione.

Quod ad חֲטָף קָמֶץ CHATEPH-KAMETZ, in margine I Reg. 13:7. extat **חֲטָף קָמֶץ** *illud Samech est cum Chateph-Kametz*. Quia Imper. קָמֶץ cum (הֵי) Paragogico, evadit מְעַרְבֵךְ; Med. 33:3. erat enim syllaba [ע] per vocalem longam perficienda. [Med. c. 24. p. 69. lin. 7. ac cap. 32:1.] Insuper retractus accentus Paulans exigebat hic Kametz sub ע; [Med. mea c. 32:5, 8, 9.] & *Vau* est cum Schurek ante sequens Scheva. [Medull. c. 22:4.] Quod autem ס littera non Gutturalis admittat *Chateph-Kametz*, irregulare est; atque ideo voci מְעַרְבֵךְ [ע] *fulci, vel corrobora te* additur hocce marginale. Similiter I Reg. 19:20. voci מְעַרְבֵךְ (*osculer à R. מְעַרְבֵךְ*) additur marginale **הָש' בְּחֲטָף קָמֶץ** (abbreviatè pro **חֲטָף קָמֶץ**;) hoc enim futurum cum Paragogico (הֵי) regulariter esset מְעַרְבֵךְ; Med. 33:3. ast ex Schevatâ Dagesch sæpè excidit, [Med. c. 3:8.] & (ש) est anomalum. Eadem observanda sunt Jesc. 27:4. circa verbum מְעַרְבֵךְ *ingrediar*.

§. 42. Ut porro etiam in minimis Codex Sacer in æternum permaneret inviolatus, Masorethæ noluerunt vel minimum mutare; & ne quidquam ab aliis temerè mutaretur, suas etiam notas מְעַרְבֵךְ ACCENTIBUS apposuerunt. Pari tenore etiam nos annotavimus *primò*, quando *Imperator maximus* סִלְלוּק **SILLUK** (ר) suâ præsentia, contra communem analogiam (Medull. mea

*** 3

. cap. 32

P R Æ F A T I O.

cap. 32: 5. traditam,) vocales breves non mutavit in longas. Ità voci קָם / Judic. 1: 30, 33, 35. atque etiam Jud. 6: 19. voci וָיָשׁ ap-
posuimus פָּתַח בְּסוּף / abbreviatè, pro פָּתַח בְּסוּף פָּסוּק *Pa-
thach cum Soph-pasuk.*

Idem, secundò, designavimus, quando *Rex major* אֶתְנַח A TH-
NACH (אֶתְנַח), pari auctoritate instructus, Pathach & Segol negligit
producere in Kametz. Ità 1 Sam. 10: 2. voci בְּצִלְיָח in margine additur
פָּתַח בְּאֶתְנַח *Pathach cum Athnach.* Idem apponitur voci לָמַס
Judic. 1: 28. Et quando eadem nota non omnibus exem-
plis apponitur, facile Lectori inquirere licebit generales exceptio-
nes plurimarum dictionum, quas recensui *Medullâ meâ* cap. 32.
pag. 96. Sæpius etiam in hoc nostro Codice utimur signo אֶתְנַח
(abbreviatè pro פָּתַח בְּסוּף פָּסוּק אֶתְנַח) *Athnach Soph-pasuk*, i. e. *Ath-
nach Pausa major.*

Producunt nonnunquam Accentus minoris distinctionis vocales
breves in oppositas longas. [*Med. c. 32: 5. III. p. 97.*] Idè etiam,
tertiò, margini apposuimus, quum accentus minores tali modo
dictiones nonnullas affecisse percepimus. Ità circa Ducem רֶבִּי
R E B H I A N G (רֶבִּי) in margine 1 Reg. 7: 18. exprimitur קָמֶץ
בְּרִבִּי *Kametz cum Rebhiang*, quia in textu est רֶבִּי pro רֶבִּי. Idem iisdem indicatur vocibus Jesh. 6: 10. ubi vox יֶשֶׁע est cum
Kametz pro *Pathach*, propter *Rebhiang*.

Similiter apponitur Jos. 5: 14. קָמֶץ בּוֹק / ubi abbreviatè per
בּוֹק notatur, accentum Regem וְקָרָה קָטָן S A K E P H - K A T O N
(בּוֹק) vocalem Pathach vocis וְיִשְׁתָּחוּ & incurvavit se, sub ת
producere in Kametz; est enim futurum verbi שָׁחָה regulariter
in 3. pers. sing. *Hithp.* וְיִשְׁתָּחוּ. & per Apocopen cum וְיִשְׁתָּחוּ [vide
meum *Metz* cap. 40. §. 70.] Eadem potestas regis *Sakeph-katon*
sæpius notatur; vide Jos. 8: 1. 17: 14. 19: 50. & passim.

Idem additur margini, quando *Rex* מֶרְכָּא T I P H C H A [מֶרְכָּא]
aliis dictus מֶרְכָּא T A R C H A, vocales breves mutat in lon-
gas. Ità Jud. 17: 1. in interiori margine exprimitur קָמֶץ בְּמֶרְכָּא
Kametz cum Tarcha: quia אֶפְרַיִם Ephraim ibi propter *Tarcha* fit
אֶפְרַיִם. Idem marginale occurrit passim, & etiam additur 1 Reg.
5: 31. voci הִבִּית.

Insuper notandum est, quod accentus מֶרְכָּא M E R C A [מֶרְכָּא] com-
positus cum מֶרְכָּא M A H P A C H superiori [מֶרְכָּא] in libris אֶמְרָה
Poëticis junctim constituat Regem Majorem, atque ea potestate
producat vocales breves in longas. Quà de causâ margini vo-
cis וְיִשְׁתָּחוּ Psal. 137: 7. additur קָמֶץ בְּלֹא אֶתְנַח i. e. *Kametz
sine Athnach & Soph-pasuk.* Eadem Masorethica abbreviatura
אֶתְנַח (pro פָּתַח בְּסוּף פָּסוּק אֶתְנַח) cum voce בְּלֹא (*sine*) sæpissimè apponi-
tur,

EVERARDI van der HOOGHT

tur, quando Accentus *Rebhiang*, *Sakeph-katon*, *Tiphcha*, vel alius minoris distinctionis accentus vocales, eodem modo ut *Silluk* vel *Athnach*, producunt; ita in וְשִׁלֵּם Psalm. 135: 21. & 137: 5. *Rebhiang* mutaverat *Pathach* sub ל in *Kametz*; atque idcò margini additur קמץ בלא אֶסָּף.

Quartò, ratione *Accentuum*, observarunt Masorethæ quinam accentus voces afficiant & distinguant. Ità Gen. 5: 29. ad vocem הָ מַסֹּרָה parva monet 'בב' טע' h. e. *quinque voces sunt cum his duobus accentibus*. Et Masora major ait ה' מילין בתרי טעמי והקורא / ac postea monet lectorem, יטעים הגריש קור' התלש' אף על פי שהתלשא גדולה עומדת בראש התיבה וגו' h. e. *Et lector pronunciabit hoc Geresh ante illud Telischa; etiamsi Telischa-Gedola existat in principio dictionis, &c.* Similia nos apposuimus huic voci הָ Gen. 5: 29.

& voci קִינִי Lev. 10: 4. Ast pro התלשא Athias usurpat vocem תרסא *Tarsa*, quo nomine Judæi Telischa designant.

Quintò, sæpiissimè Masorethæ vocibus מְלַרַע *infra*, & מְלַעֵיל *suprà* indicant (inter alia) *receptaculum* vel *locum* accentus; atque iis accentus מְלַרַע est in *inferiori* sive *ultimâ* syllabâ, מְלַעֵיל verò in *superiori* à fine vocis, sive in *penultimâ* syllabâ. Quoties ergo nos, cum iisdem, accentum aliquem insolenter locatum deprehendimus, illud in hoc nostro Codice indicatum ivimus. Ità Imper. סֹר (ה) paragogico, communi formâ esset סִרְה; (Medul. cap. 33: 3. µ.) ast quum Jud. 4: 18. occurrat סִרְה / margini apposuimus מְלַרַע. Similiter Imper. עִיר *evigila*, Jud. 5: 12. his secundum communem formam accentuatur *Milhel*; & eodem versu bis עִיר / quæ anomalia in margine denotatur voce מְלַרַע *Milrang*. E contrario quando vox, natura *acuenda* מְלַרַע / occurrit penacuta מְלַעֵיל / id notavimus voce מְלַעֵיל margini appositâ. E. G. vox יֹתֵר *reliquum fiet*, 2 Sam. 17: 12. exigit accentum in ultima; (Med. cap. 5: 6. pag. 16. (5.) ast illic est *Milhel* ante monosyllabum. (Med. cap. 32: 8. (1.) Idcò Masora margini apponit מְלַעֵיל ה' ר' מְלַרַע ולית דכו' מְלַעֵיל h. e. *Quinques; quater acutum*, & non extat ei simile *Milhel*. Similiter nos ibidem, & Jer. 7: 2. vocis נִחַי i. e. *quievit illa*, apposuimus vocem מְלַעֵיל.

Sextò, Masoretharum notæ etiam sub censuram vocarunt dictiones contra communem formam plus uno accentu notatas, Ità Masora 2 Reg. 17: 13. verbo שָׁבִי *revertimini*, addit מְלִין ה' מְלִין בְּתֵרִי טַעֲמִי / & nos ב' טַעֲמִים בְּמִלָּה א' *duo accentus in voce una*. Similiter Jer. 2: 31. Masorethæ vocis מִיִּסְרֵי (Caligo maxima),

P R A E F A T I O.

in margine apponunt **מלין בתרי טעמי**; nos verò simpliciter **ב' טעמים** h.e. *duo dantur accentus*, sc. præter Euphonicum Methegh. Et Ruth. 2: 14. vocis **אֶשׁ** accede, geminum accentum designamus, addendo **ב' טעמים במלה אחת** i.e. *duo accentus in unicâ voce*.

§. 43. Ne vocum pronunciatio esset aspera, neu syllaba unica redundaret Consonantibus, **דגש** DAGESCH post Pausam & Schera mutum ex literis **בגדכפת** tollit aspirationem; & è contrario, ut syllaba perficeretur, aliud DAGESCH supplet syllabæ defectum, vel interdum inservit Euphoniæ. Quando autem Textus ab hisce regulis recedit; ulum istum insolentem Masorethæ observarunt; ne vel minimum punctum in Sacris mutaretur, neque sensus Divinus degeneraret in humanum. Similiter & nos annotavimus, quando *Dagesch* contra analogiam, *primò*, redundat post vocalem longam; ita Jud. 13: 8. in margine extat **ברגש הל'** hoc *Lamed est cum Dagesch*; quia **הַלֵּל** est quasi pro **יוֹלֵל** / **הַלֵּל** nato illo. Similiter Jes. 28: 16, & 28. vocibus **מוֹסֵר** / **יוֹסֵר** additur **דגש אחר שורק** *Dagesch post Schurek*. Alias idem exprimitur Jes. 16: 8. **דגש אחר תג** *Dagesch post vocalem longam*. Solent enim Rabbini voce **תנועה** significare *motionem & vocalem*; quia vocalis per suum sonum literam movet; & **תג** in ipsis est **תנועה גדולה**.

Secundò Masorethæ notarunt quando *Dagesch* inscribitur literis Gutturalibus, quæ in pronunciando valent spiritum vel lenem vel asperum; ideoque *Dagesch* nullo modo admittere possunt. Notarunt etiam quoties litera **א** (Gutturalibus ob soni asperitatem annumerata) vel fortuitò, vel alicujus mysterii causa, *Dagesch* aliquod admisit. Ità Masora major Job. 33: 21. voci **אֵי** addit **דגשין** *illud est unum ex quatuor Alephin Dagesatis*, recensetque verba **ויביאו** ex Gen. 43: 26. Ezra 8: 18. & **תביאו** ex Lev. 23: 17. Ubi Masora magna ait, **חד מן ד' אלפין דגשין בקריי**. Secundum hanc Masoram Job. 33: 21. **אֵי** est cum Aleph Dageslato; ast quum *Bombergus*, *Buxtorfius*, *Plantinus* & alii ibidem non **א** sed **א** cum *Dagesch* expresserunt, nos Variantem hanc Lectionem margini adjecimus, & reliquis tribus locis apposuimus **א' דגושה**. Idem de **ר** vel **ריש** / monemus, 1 Sam. 1: 6. 10: 24. 17: 25. 2 Reg. 6: 32. Jer. 39: 12. Ezech. 16: 4. bis. Cant. 5: 2. & Masora magna, 1 Sam. 10: 24. voci **הִרְאִיתִם** addit **ג' בקריאה ודגשין** *Ter illa vox est in Scriptura & Dageslata*; quibus addit verba ex 1 Sam. 17: 25. & 2 Reg. 6: 32. Reliqua nullis notis discernit, & Cant. 5: 2. voci **שְׂרָאשׁ** addit, **ל ודגש** *non occurrit amplius, & est Dageslatum*.

EVERARDI van der HOOGHT

§. 44. Punctum מַפִּיק MAPPIK docet literam, quæ absque *Mappik* quiesceret, hoc puncto notatam, esse pronuntiandam. (Med. c. 3: 11, 12.) Quum itaque hoc Mappik deficit, Masorethæ id monere solent; ita ipsi & etiam nos 2 Reg. 8: 6. Infinitivo עֲוִיבָה *relinquendo illam*, cum affixo (הַ, pro הֵ,) adjicimus ה' *לא מפיק ה' He non est Mappicatum.* Quibus Masora addit verba ex Jer. 49: 11. ubi eadem vox est cum (הַ) paragogico. Similiter Jes. 23: 17, 18. bis Masora affixum fœmininum (הַ, pro הֵ,) discernit hâc notâ, ה' *לא מפיק ה' He est sine Mappik.* Etiam Masorethæ suis notis distinxerunt dictiones ejusdem affectionis, & tantum per *Mappik* diversas. Itâ nomen מִכְרָה cum affixo fœminino, *pretium ejus*, Prov. 31: 10. discernitur ab Imperativo מִכְרָה *vende*, cum (הַ) paragogico, Gen. 25: 31. Cujus margini Masora parva apponit ל *וּרְפָה וְחַד מִפִּיק ה' non extat amplius, & est Lene & unum est cum He Mappicato.* Quod Masora magna plenius extendit מִכְרָה יֵא וּזְגִין מִן חֹד חֹד חֹד *לא מפיק ה' h. e. Undecim sunt paria ex binis vocibus; una absque He Mappicato, & una cum He Mappicato.*

§. 45. Usus dictionis רַפֵּי vel רַפֵּה RAPHE Masorethis est sextuplex. Nos autem voce רַפֵּה utimur (1.) quando litera analogice Dageslanda occurrit absque Dagesch. Itâ in futuro Pihel cum affixo, Judic. 16: 16. וְהִתְרַפְּהוּ *& moleste urgeret eum*, Lamedh erat Dageslandum. (Medull. cap. 12: 12.) Quia verò illud Lamedh est absque Dagesch, margini apposuimus ה' *ה' רַפֵּה h. e. illud Lamedh est Lene.* Idem observatur versu 28. ad vocem מִשְׁתֵּי *ex duobus*; analogicè enim שְׁתֵּי & שְׁתֵּים requirunt *Dagesch.* (Medull. cap. 3: 7.) Alii hanc anomaliam designarunt virgulâ transversâ supra (־) & notâ Masorethica ל / contractâ ex לִית *i. e. non legiur hâc formâ aliâs.*

Præter hanc notam absentiae רַפֵּה Dagesch, etiam (2.) signo רַפֵּה / notavimus literam ה puncto Mappik privatam. Itâ Jes. 18: 5. nomini נִצְרָה (*flos*) apponimus ה' *רַפֵּה /* quod Masora plenius designat: ל *וְלֹא מִפִּיק ה' וְחַד מִפִּי ה' עֲלֶתְהָ נִצְרָה h. e. non reperitur amplius, & He non est cum Mappik, sed seriel He est Mappicatum* (sc. Gen. 40: 10.) אֲשַׁר יֵאֵל *ascendit flos ejus.* Quod Pronomen (*Ejus*) quidam Hebræorum Jes. 18: 5. subintelligendum esse volunt, ac si *He Raphatum* Mappicandum esset.

Cuius Sectiones hæc quadraginta quinque rectè ponderanti, ex ipsâ lectione & diligenti hujus nostræ cum aliis Editionibus collatione, facile erit perspicere quàm exquisitum circa Divina Eloquia nostrum fuerit studium, quàm provida, ne vel minimus

P R Æ F A T I O.

in iis intercideret vel mutaretur apex, nostra fuerit cura, & quo jure nostra hæc Biblia omnibus hætenus divulgatis (etiam **ATHIANIS**) sint præferenda. Sed de his aliorum judicium esto, maxime illorum, qui solida linguæ & Grammaticæ tam *Hebrææ* quam *Chaldaæ* cognitione imbuti, de verâ Textus Originalis accuratione nostroque huic operi impenso labore judicare noverunt; quos facile assensuros confidimus haud infimi subsellii, doctrinâ & ingenio præ cæteris Patriæ nostræ Conspicuis Viris, quorum hic, post Præfationem, de nostrâ hâc Editione exhibentur Judicia.

Si interim mendum aliquod nostram fugerit diligentiam, (**כי פעלנו יהיה פועל אנשי**) erit id & rarum & exiguum, nihilque totius operis elegantiae seu accurationi apud æquos lectores derogaturum. Si etiam punctum aliquod in quodam exemplari minus clarè sit excusum, vel aliud occurrat ab *Athianis* diversum; etiam illud erit vel in aliis hujus Editionis chartis clarius expressum, vel, secundum artis Hebraicæ regulas & præstantiores Codices, à nobis castigatum; vel, Variantibus Lectionibus, partim in margine, partim immediatè post calcem hujus Codicis, illustratum.

Interim faxit Deus T. O. M. Custos Israël, stertere nescius, qui Verbum suum ab omni fraude sartum tectum hætenus conservavit, & illud in æternum tuebitur, ut nova hæc Editio inserviat Sanctissimi Nominis sui Gloriæ, multisque ad sedulam sacri Codicis lectionem novo sit adjumento! Precare ita mecum *Benevole Lector*, & Vale,

*Dabam è Museo NEODAMENSI,
decimo Kal. Maji CIO IO CC V.*

J U D I C I U M

Facultatis Theologica in Academia Leidenſi,

De novâ hâc Editione Bibliorum Hebraicorum.

Lectori Pio S.

Quanto ſacratiora & anguſtiora cunctis hominum libris Divinarum literarum volumina ſunt, tanto purius, caſtius, ſanctiusque eadem à nobis haberi par eſt. Quae quidem puritas ad animum præcipue pertinet, ſincera ſummi Numinis reverentia imbuendum, & uti Propheta loquitur, trepidantem ad verbum Dei; ſed & ad ipſos codices extendenda eſt, completiturque Editionum integritatem, concinnitatem atque elegantiam, & quod caput rei eſt, exactam cum vetuſtiſſimis & optimis exemplaribus convenientiam. Si enim illi immortalẽ in republica literaria laudem conſecuti ſunt, qui Clafficos, ut vocant, Auctores, à mendis repurgatos, nitori ſuo reſtituerunt; quanta piorum hominum encomia atque elogia ii merentur, quorum omnis circa ſacras utruſque Fœderis Tabulas cura ac ſollicitudo verſatur? Non infima ſane ſeculi noſtri gloria eſt, quod tot ſelicia ingenia in iis excolendis, niſi deque excudendis, operam ſuam impendere voluerint. Ut de aliis taceamus, en recens in Codicis Hebraici, quam nunc commendamus, Editione ſpecimen atque exemplum. Quod ab Editoribus nobis oblatum, & à nobis, quantum per temporis brevitatem urgentioresque occupationes licuit, hic illic luſtratam atque examinatum, adeo probâ notâ compertum eſt, ut cæteris quotquot vidimus Veteris Teſtamenti Editionibus, ſi non anteponi, ſaltem equiparari multis nominibus mereatur. Utinam exoptatus ille gratia dies brevi illuſceſcat, quo Verbum Dei, ad cujus lectionem ac meditationem tot opportunitatibus invitamur, in omnium gentium animis copioſe habitet; donec Jehova unus ſit, & nomen ejus unum in univerſa terra. Ita ſcribebamus ac volebamus Lugduni in Batavis die xv April. æra Chriſtiana Anno CIO IO CC V.

JAC. TRIGLAND, SS. Theol. Dr. & Prof.

JOH. à MARK, SS. Theol. Dr. & Prof.

HERM. WITSIUS, SS. Th. Dr. & Prof.

SALOMON van TIL, SS. Th. Dr. & Prof.

J U

J U D I C I U M

D. D. Professorum S. Theologiæ in Academia
Friskorum Franekerana,

De Nova Bibliorum Hebræorum Editione Amstelodamensi.

Professores Theologiæ Academiæ Franekeranæ

L. S.

Hebraum Codicem, qui Ceremonias & Oracula antiqui Fœderis continet, à nobis serà hîc Mundi & Ecclesiæ atate, versari, legi, & intelligi; beneficium quidem Divina Providentiæ nostris hisce diebus est familiaris & vulgati usus; sed, si rem rectè putet, magnum, & cum paucis aliis comparandam. Cum enim id plurimum conferat ad certiorē, solidiorē, & profundiorē Verbi Divini interpretationem; & studia Divina sapientiæ mirificè accenderit, promoverit, ac perpoliverit: tum verò pulchrum est, Deum non nostrā tantum, sed & Suā, & quod nobis dicere fas sit, Angelorum Linguā, loquentem audire, & vim atque elegantiam omnem Divinae Orationis, quæ quidem pro auctoris sui sapientiā, summa est, iudicio nostro completi. Accedit ad hoc beneficium cumulus, qui facit ut cœlesti hoc munere perfecte fruamur. Quippe cum proximis hisce sæculis Literarum Linguarumque Sacrarum studia felicibus auspiciis resuscitarentur, typographica artis subsidio majorem in modum adjuva: non desuerunt Rei literariæ homines industrii, huiusque exercitationis callentissimi, qui omnes suos nervos in eo contenderunt, ut librorum Instrumenti Veteris Editiones, secundum lectionem Masorethicam omnium absque dubitatione optatam, haberemus nitidas, elegantes, castigatas, & ad publicum accommodatas usum. In quibus Josephus Athias, homo Judæus, visus est eruditus Viris huiusque linguæ peritis, plerorumque, si non omnium, qui huic operi ante ipsum incubuerunt, superasse artem ac diligentiam in Editione Hebræorum Bibliorum ornatissima & splendida, à se accurata Amstelædami, & ad Manuscriptorum optimæ notæ Codicum fidem exacta, in publicam lucem missa circa annum superioris sæculi LXI. Nec intercedimus nos sanè quo minus sua illi operæ laus merita constet; etsi, ut difficillimum est & ferè supra humanitatis conditionem, sibi in opere huius generis, tanta minutarum rerum varietate distincto, ab omni errore, in punctis maxime & accentibus describendis, cavere: lynceos Correctorum oculos quædam hic illic fugerint: quæ eorum desiderassent curam & inspectionem. Et tamen vel sic illa Editio longè post se relinquebat alias, quas fama in orbe Christiano ut præstantiores antea commendabat; utique Venetam Bombergi, quam frequentiore usu cognitam habemus; in quâ literarum harum peritus lector menda absque negotio deprehenderit plura & graviora, in S. Codice, cujus lectionem decet esse castam & intemeratam, neutiquam ferenda. Sed bene habet, diligentissimum Virum iteratâ sacrarum horum Voluminum Editione, sexennio post magno cum Doctorum plausu vulgata, se ipsum superasse. Certè si ornatum cultumque operis & lectionis Hebrææ sinceritatem spectes: nihil ab humana industria in hoc rerum genere videbatur expectari posse perfectius atque elegantius. Quod ipsum fecit, ut Editionis huius Exempla, bono licet numero parata, avidè distracta sint, & jam ab aliquo tempore

in Tabernis librariis desiderari coeperint, vel majore pretio, quam publici commodi ratio fert, venierint.

Existimant itaque Magistri aliquot Typographicae Artis Amstelædamensis & Ultrajectini, viri in Belgio hoc nostro spectabiles, & egregiis operibus à se accuratis magnam dudum consecuti laudem, optimè se de Ecclesiâ & literariâ re merituos, si ad similem, & si pote, elegantiorẽ etiam formam, Codicem Hebræum de novo descriptum publicarent. In tanta enim omne genus librorum copia, & hujus artis atque Hebræarum studii literarum vigore, hæc inopia non erat excusabilis. Nec errarunt illi à scopo. Etenim, quæ nunc ipsorum curâ in lucem exit nova Sancti Codicis Editio, de qua nostri quoque voluerunt extare judicii sententiam, planè nobis visa est esse perfectâ, & absolutissimi operis, quod ab humana manu parari potuit, Exemplar, superioresque, & novissimam quoque Athiæ, non æquare tantum; sed & quod difficillimum videbatur, vincere. Æquat novissimam Athiæ lectionis puritate, integritate, castimoniâ, quippe ad quam, quantum eam non perfunctoriâ operâ perlustrando & variis locis inspiciendo, observare potuimus, fidelissimè exacta ubique & expressa est; iisdem passim, ut tanto minor locus esset errori, servatis versuum numeris & mensuris. De quâ re, ut tanto certius promeremus judicium, curæ habuimus accentuum figuras & diæresin contendere cum observatis in hoc doctrinæ genere accuratissimis Lædeburii, qui ipse quoque Editiones & MSS. in usum suum adhibuerat melioris notæ, eaque inter se diligentissimè contulerat: nec dejecti sumus de opinione. Vincit Typorum elegantiam; vocum distinctione, majoribus inter eas interjectis spatiis; & Variantium Lectionum Annotationibus, siue margini adscriptis, siue ad operis calcem adjectis; castigatis quoque librorum Sacrorum Inscriptionibus, quales in illa Athiæ legebantur; in quibus erat quod redundabat. Accedit, Marginalia Pentateuchi, rerum contextu Orationis Biblicæ contentarum argumenta idiomate Latino summatim exhibentia, quæ à Judæis adornata erant Doctoribus, curâ Eruditi Viri, cum melioribus pro operis dignitate esse commutata. Non veremur itaque hanc Editionem ut præstantissimam omnibus literarum Hebræarum & Divinarum studiosis Cultoribus impensè commendare; Deum, quod facimus, venerati, ut novum hoc & egregium Artis & Industriæ Exemplum suâ prosequatur benedictione amplissimâ, vertatque in sui Nomini gloriâ, Ecclesiæque & Rei literariæ emolumentum maximum; ne pl. Reverendum, Doctrinæque & Hebræarum peritiâ literarum Præstantem Virum EVERHARDUM vander HOOHT, Ecclesiasten Novodamensem, cujus præcipuè vigilantia, & indefesso labori intelleximus hanc Editionem suam debere cultum; curæ, diligentia, studii, in hoc opere adornando positi, aut Editores impensarum in eo factarum, pœniteat; & quæ voti nostri summa est, suâ curet Providentiâ, ut luce Verbi sui, pulsus erroris & ignorantia tenebris, totus collustretur, ejusque amore totus inflammetur Orbis. Franekeræ CIO IO CC V. A. d. vi. Kal. Maji.

CAMPEGIUS VITRINGA, Th. & H. S. Pr. h. t. Dec.

HENR. PHILIPONEUS DE HAUTE-COUR. Th. Dr. & Prof.

Judicium Clarissimi Viri
MELCHIORIS LEYDECKERI

S. S. Theol. D. & in Academia Ultrajectina Professoris.

L. S.

QUUM Sacrum Dei Verbum, quovis argento atque auro, quod septima flamma, exploratore camino, excoxit, purius sit, & *καθαρότερον* *Θεϊόν* haberi debeat, summa ope anniti decuit ut maxima cum diligentia sollicitaque cura ederetur. Neque dubium est, quin antiquissimis temporibus, dum staret Templum primum & secundum, à Scribis, qui mira scribendi arte pollebant, testibus Hebræis, optimo characterè & pia sedulitate exaratum atque ad *ספר עזרה* *Librum attrii*, ceu appellat *Majemonides*, exactum fuerit. Imò recentiores Judæi in id studuerunt, etiam ad usque superstitionem, ut Sacra Oracula, & imprimis Penateuchum, *תורת משה* absque mendis magno cum nitore describerent. Scilicet existimabant illa suæ fidei commissa esse. Saltem, loquente Augustino, Scripturas dum cœci manibus gerunt, veluti lucernam, aut speculum Christianorum oculis offerunt, ut in illis Deum & Christum contemplantur ad salutem. Atque adeò Christiani ipsis, sub Divina providentia, non minimas debent grates, dum de *Puritate Fontium*, contra Romanenses aliosque disputant & gloriantur. At non minus laudandi fuere Christiani, qui, inventà Typographià in id omnia impenderunt studia, ut Hebræum Codicem pulcherrimis literis magna cum animi atque oculorum attentione excuderent. Illos inter fuere eximii Typographi **BOMBERGUS**, **R. STEPHANUS**, **PLANTINUS** sæculo XVI. usi partim Hebræorum, partim Christianorum operà. Ac præcedente seculo fere ad finem labente Clarissimus **JOHANNES LEUSDENUS**, Collega ante noster venerandus, Typographiam adhibente **JOSEPHO ATHIA**, Judæo, accuratissimè, & non semel, Scripturam V.T. edidit, fuitque Viri Celeberrimi labor toti Orbi gratissimus ac laudatissimus. Unde factum, ut inter Germanos Clarissimus **CLODIUS** illius ideam & vestigia editione nova sequeretur. Cum verò deficerent exemplaria, Egregii in Belgis Typographi, inita Societate, hunc Sacrum Codicem orbi offerre præstantissimo characterè excusum, in animum induxere, oculos manusque admovente Recensitioni Doctissimo **D. EVERARDO van der HOOGHT**, V. D. M. Grammaticæ Hebrææ peritissimo; atque, ut arbitror, suis non excidère votis. Utique, ceu apparet, pulcherrima Literarum & Vocalium figura, Linearum ac Vocum aptissima distinctio, interque eas candidissimæ nitor chartæ cunctorum pascent oculos & oblectabunt. Deinde Paginæ omnes quolibet mendo, seu Consonantes, seu Vocales spectare libeat, Lectores nullibi dubios hæere permittent. Præterea, quod in aliis Editionibus non contigit, post calcem & ad marginem varias Scriptiones ex optimis Codicibus, quoad *Literas* ' & 'י, quæ sæpè excidunt, *Vocales longas, breves & brevissimas, Dagesch forte & lene, Accentus superiores & inferiores, Reges & Ministros*, nec non *Methegh, Makkaph, Pesik*, incredibili Diligentia, annotatas & congestas videbis. Igitur in uno hoc Codice omnes fere probatissimos unico quasi oculorum ictu representare tibi queas. Ut quidem, me iudice, nulla unquam Editio fuerit, quæ Huic, omnibus numeris tantum non perfectæ, comparari, minus præferri mereatur; absit dicto invidia. Cæterum piis ad Deum votis contendo obnixè, ut hicce labor, excudendo Divinæ revelationis Thesauro adhibitus, in Reipublicæ sacræ emolumentum, Cultorum linguæ Hebrææ utilitatem & voluptatem, eruditionis sanctæ incrementum, Divinæque Majestatis, cujus beneficio ad nos incorruptus pervenit salutaris Codex, gloriam cedat.

Ultraj. 7 Kal. Majas
ANNO M D C C V.

MELCHIOR LEYDECKER, S. S. Th. Dr. & Prof.

J O

JOHANNES BRAUNIVS

S. S. Theologia Doctor, ejusdemque ut & Hebrae Linguae Professor,

Generoso & Diligenti ΦΙΛΕΒΡΑΙΩ;

S. P. D.

Dignissima sunt, ut memoriae firmissime infigantur, verba Syracidis in Praefatione: *Non aequè valent eadem per se, quàm dicuntur Hebraice, & quàm in aliam linguam transferuntur. Et Lex ipsa & Prophetia, & libri reliqui non mediocriter antecellunt sermone suo municiâ.* Quam vera hæc sint agnoscunt lubentes, fatebunturque quicunque mediocrem Linguarum habent cognitionem. Non sine causa Linguæ à Doctis conferuntur cum fontibus atque rivulis. Fontes limpidiores clariioresque fluunt. Rivuli aliquid ex sulphure, ferro, alio metallo, aut limo per quem fluunt, secum trahunt; inde fiunt turbidi, eorumque aqua minus expetita. Quo aqua est purior, eo suavior gratioresque palato. Fontes itaque præferendi rivulorum aquis.

Loca nullius ante

Trita solo, juvat integros accedere fontes

Atque haurire.

Non nisi homo demens, deses & sœtida pigritia torpens, deserto fonte, bibit rivulum. Quis itaque, cui pectus sapit, qui veram amat ex Verbo Dei sapientiam quæ est secundum pietatem, non præferet Linguam Sacram omnibus ejus Versionibus, etiam accuratissimis; cum nulla tam sit accurata, quin alieni quid habeat admixtum? Nunquam in Ecclesia tot audita fuissent absurda; nunquam irrepissent in rebus Religionis, tot dubia, tot errores, tot superstitiones, si Veneranda Hebræorum Antiquitas fuisset notior; si Verbum Dei non nisi Hebræo & Græco sermone in Ecclesia lectum & doctum fuisset; si vis, & energia totaque *δύναμις τῆς ᾠκνῆς* intellecta fuisset. Non sine causa igitur docti Theologi, post Patres Ecclesiæ splendida Lumina, ipsum jus Pontificum, studium Linguæ Hebrææ, ad intelligendum Verbum Dei Veteris Testamenti, Mosen & Prophetas, serio commendarunt. Fœlicia fuerunt nostra tempora, quod Deus in Ecclesia sua suscitaverit viros doctos, diligentes, qui alios edocerent, posterisque indicem viam sternerent ad ampliorem, clarioremque Linguarum cognitionem. Gratia Deo immortales agendæ sint, quod Ecclesiæ tot dederit viros, qui sua cura, suo labore, immo & suis sumptibus, non passi sunt, ut veritatem amantibus sacri decederent Libri; sed magna potius sedulitate & impensis curaverint, ut Docti & tyrones iis nunquam destituerentur; sed quilibet sibi eos, honesto etiam pretio, comparare posset. Si Typographia nullum alium unquam habuisset, aut habitura esset usum, quam hunc solum, ut Verbum Dei facilius & elegantius describeretur, minoribusque sumptibus haberetur, ingens tamen esset, pro quo nunquam gratum, uti decet, animum Deo demonstrare possemus: cum hac via atque hac arte Verbum Dei nunc in nobis *πλησιος ἐν πάσῃ ὁρῶν* habitare possit. In hunc finem diligentissime atque utilissime incubuerunt Viri Doctissimi Celeberrimique, inter quos primas tenent Clodius, Majus, Leusdenius. Nacti etiam sunt Typographos & Bibliopolas, qui nullis pepercerunt sumptibus, inter quos non ultimus fuit Athias. Illorum labore, cura atque sumptibus nitida & correctissima, si unquam, excusa sunt Sacra Biblia Veteris Testamenti.

Ne in posterum Ecclesia tantis municiis destitueretur, quod timendum fuit: cum ab aliquot annis Hebræorum prelum circa sacra alerit, ecce adsumt alii, qui sanctum ac necessarium hoc opus aggrediuntur, non minori labore, cura, animi attentione & correctione, quam antea factum est. In hoc incubuit Doctissimus Van der Hooght, Pastor in Hollandia fidelissimus, una cum integerrimis, sibi & Reipublica Literaria utilibus, Viris Bibliopolis, quorum nec fortuna, nec in bonas Literas animus, sumptibus parcere sinis. Quid Doctissimus Van der Hooght, præter Leusdenium aliosque, ut correctiores haberemus Libros, præstiterit, id ex ejus amplâ Praefatione disci potest. Ego, quantum per angustiam temporis licuit, multa capita hujus Editionis evolvi, tantaque cura atque attentione, quantum potui, perlsuavi. Animadverti, non solum chartam splendidam, prelum immaculatum, impressionem nitidam, characteres elegantes, claros, Puncta etiam & Accentus distinctos; sed & reliqua omnia deprehendi magna cura, quantum in ejusmodi operibus fieri potest, correctâ, ut Athix aliisque quæ hactenus lucem viderunt Editionibus, varias ob rationes, hanc minimè cessuram existimem. Dabam Groningæ XII. Kal. Junii. C15 12 CC V.

JOHANNES MEYER,

S. Theol. Dr. ejusdemque Fac. & Hebr. Linguae in Academia
Harderovicena Gelro-Zutphanica Professor

L. B. S.

QUanto cum applausu doctorum virorum Editio Bibliorum
Hebraicorum An. 1667. à *Jos. Athia* adornata recepta fuerit,
nemo harum rerum peritus ignorare potest. Cum autem in
tabernis librariis vix amplius exemplaria comparerent, atque emto-
res ea vel similia non nisi magno sibi pretio parare possent, Biblio-
polæ Batavi, omni animi impetu in id incumbentes, ut veteres Aucto-
res Græci & Latini nitorem ac splendorem suum accipiant, sacro-
rum quoque & Hebraicorum monumentorum, quæ non in Europa
duntaxat, sed in ultimis terrarum gentibus legunt Judæi & Christia-
ni eodem labio iisdemque verbis utentes, novam Editionem inita
societate suscipere cogitarunt, ne hac in parte communi litterarum
causæ deesse viderentur; atque illorum, qui de hoc opere existi-
mare possent, priusquam id aggredierentur, consilium implorarunt,
eodemque tandem ad umbilicum perducto, sibi faciendum esse autu-
marunt, ut exemplarium typis descriptorum unum etiam ad me
mitterent paulo diligentius inspiciendum & censendum. Perlevis
itaque integris voluminibus, religiose & sine ambitione testor, Rev.
& Doctiss. EVERARDUM van der HOOCHT, cæterosque, qui
huic editioni præfuerint, tanta industria, labore, cura, & fide in ea
versatos fuisse, ut jure merito accuratissimis sit annumeranda. Ce-
lebrem Editionem ab *Joh. Leusdenio* recensitam, cujus Correctores
Codices MSS. venerandæ antiquitatis in auxilium vocaverant, præ-
cipue secuti sunt, si *Lemmata* in *Pentateuchum* copiosiora, nec
non *Varias Lectiones* aliorum exemplarium optimæ notæ exci-
pias.

Sed desine mirari, quod sicut *Athie* Editio non ubique con-
venit cum aliis exemplaribus in collocatione & consecutione
quorundam punctorum & accentuum, ita hæc nova in multis
ab *Athiana* dissentiat, quum similis punctorum variatio observe-
tur in Bibliis à Judæis Venetis, in lucem editis an. Jud. 5399.
& 5438. i. e. Christi 1639. & 1678. quæ correxerunt juxta *Malor-*
am, accuratissimos Codices MSS. Hispanicos & Grammatica præ-
cepta. Cæterum Bibliopolæ, quorum sumtibus hæc editio suscepta
est, ut eorum satisfacerent desideriis, qui hisce sacris deliciis ca-
piuntur, ad magnificentiam hujus operis omnia contulerunt, &
chartæ bonitate, typorum elegantia & accuratione quæsitæ, *Bombergiis*,
Plantinis, *Stephanis*, quos ob Hebraica opera vulgata miris in
cælum laudibus effert gens Judaica, palmam præripere studuerunt,
quod cognosci sua sponte potest. Plura scribere superfedeo, ubi res
ipsa loquitur, cum libri nummorum instar optimæ notæ & justii
pretii commendatione non indigeant. Spero fore, ut studiosa Ju-
ventus hac nova editione ad seriam & diligentem Scripturarum
meditationem alliciatur. Perscriptum Harderovici IV Id. Apr.
M D C C V.

Ju-

Judicium Clarissimi Viri

NICOLAI GÜRTLERI,

SS. Theol. Doct. & Professoris

De nova hac Editione Bibliorum Hebræorum.

Postquam ante bimestre missum ad me esset nova istius Bibliorum Hebræorum editionis exemplum, non modo id illustravi sedulo, & perattentè lectitavi, sed multa quoque loca cum optimis Stephani, Vatabli, Buxtorfii, Waltoni & Clodii Editionibus contuli, atque istum inter laborem facile deprehendi, solícite & fideliter curavisse, post correctores Hebræos, Virum Reverendum & Doctissimum EVERHARDUM van der HOOCHT, in Hebræica Literatura versatissimum, ut menda nulla, nulla in tam eleganti corpore macula relinqueretur. Et si Leusdeniana Editio, quæ Anno 1667. ex officina Josephi Athias Amstelodami prodiiit, optimo suo jure fuit in Republica literaria summo cum applausu excepta, fas est, non iniquiora sperare hujus Editionis fata, ubi voces & lineæ laxius ac melius sunt distinctæ, characteres elegantiores, ac nobilitate sua integri, clari, non deterfi, vel obscuri: Punctorum vocalium apices, accentuumque notæ illustriores: charta candidior, nitidior, major & solidior, mirantibus lætè & probantibus oculis, nocturna quoque lectione illæsis. Quare lector benigne & sanctarum scripturarum studiose, utere ac fructu præstantissimo Thesauro. Nam verum est quod in Concilio Tridentino ex Thoma Cajetano allegavit Aloisius Cataneus, Hebræi & Græci Codicis auctoritatem firmaturus: intelligere textum Latinum, non esse intelligere verbum Dei, quod errare non potest, sed vocem interpretis erroribus obnoxiam. Vale, Daventriæ d. xxvi. Maji, 1705.

NICOLAUS GÜRTLERUS,
SS. Theol. Doct. & Prof.

***

fu

JACOBI RHENFERDII,

Ling. Orient. in Acad. Franek. Professoris,

De nova hac Editione Bibliorum Hebraicorum.

JACOBUS RHENFERDIUS

L. B. S.

Cum rei Christianæ magnopere interfit Codicem sacrum sapius atque ea copia describi, ut seu sua quisque lingua, seu in originalibus malit, verbum Dei legere, & meditari possit: præclare sane de eadem mereri sunt censendi, qui suis sumptibus, studio, labore, id agunt, ut Codicis Sacri exempla, debita fide & diligentia emendata, in officinis librariis ne desiderentur. Atque his merito suo in posterum accensendi venient Bibliopolæ Amstelodamenses Aliique, quorum impensis præsens Codicis Hebræi Editio in lucem prodit. Posteaquam enim præstantissimus & exactissimus Typographus *Josephus Athias* Biblia Hebræa summo studio diligentiaque recensita correctaque, forma perquam commoda & portabili, excuderat, & alii quoque Clarissimi Viri idem alibi erant imitati, atque identidem aliquid novi invenerant, quo suas editiones commendarent: cum nihilominus *Athias* exempla maxime desiderarentur, Bibliopolæ Amstelodamenses è re fore arbitrati sunt novam editionem procurare, & Codicem Sacrum ea qua par est & fieri potest diligentia atque accuratione descriptum in lucem edere. Quam in rem cum consilium & operam Viri Rev. & Doctissimi EVERHARDI van der HOOGHT adhiberent, is singulari studio, & labore in id incubuit, ne quid ad summam accurationem & elegantiam deesset. Cum enim ultimam speciminum recensionem in se suscepisset, collatione editionis *Athianæ* cum aliis præstantissimis *Bombergii*, *Plantini*, Aliorumque exemplis instituta, non pauca menda detexit, & ad aliorum Codicum fidem atque ex sententia *Masoretbarum* aliorumque Grammaticorum correxit, aliaque suggessit, quæ hanc Editionem omnibus commendare possint. Cujus cum nobis quoque specimen examinandum missum esset, loca certa selegimus, atque ea par est diligentia ponderavimus, & cum aliis optimis Codicibus contulimus: quando, si ex ungue leonem licet, deprehendisse videmur, hanc editionem non tantum nulli superiorum cedere, sed &, quicquid illæ singulæ accurationis, elegantiae, & commodi habent, id in hac universum repræsentari. Ita prorsus ut studiosæ Juventuti, omnibusque Sacrarum literarum sedulis cultoribus eam de meliore nota minime verear commendare; nullus dubitans, quin illa multis novo ad lectionem sacram incitamento, & ad profectum in veritate maximo adjuumento sit futura. Fran. a. d. III. Kal. Jun. CIO IO CC V.

A D R I A N I R E L A N D I,

Phil. Doct. & Lingg. Orient. in Acad. Traject. Prof. ord.

De nova hac Editione Bibliorum Hebraicorum.

L. S.

Licet ab ipsis artis Typographica incunabulis ad hac usque tempora plurimi Viri pii & eruditi laborem & operam posuerint in exhibendo accurato & eleganti Bibliorum Hebraicorum exemplo, & alius alio plura conferre ad editionis ornatum & elegantiam studuerit; nostris tamen temporibus & singulari industria Eruditissimi plurimumque Reverendi Viri **EVERARDI** van der **HOOGHT**, *V.D.M.* vigilantissimi, ea potissimum gloria videtur fuisse reservata, ut fateri cogatur, quicumque ad hanc Editionem attendit, illam reliquis omnibus, quotquot prodierunt hactenus, non modo palmam dubiam fecisse, sed & præripuisse.

Fuerunt, quæ ob nitorem & elegantiam typorum ac chartæ puritatem probarentur, alia, quod textus in iis accurate exhibitus esset, nonnulla, quod adscriptum Keri & Kethib & quasdam observationes Masorethicas haberent, denique quod Lemmatibus Latinis ad marginem adjectis instructa & forma essent portabili usuique Lectorum aptissima. Hac omnia simul hic complectitur Doctissimus Editor; at nec his finibus se contineri passus est, nullum laborem subterfugiens, modo utilis esse Ecclesie Dei & orbi erudito posset, sed præterea celeberrima fama codices à Bombergo, Stephano & Athia editos contulit; Varias Lectiones immenso studio & incredibili diligentia à se adnotatas, huic Editioni inseruit; menda plurima, quæ vel optimis ante adherabant, sustulit; accennum rationem, ab aliis fere neglectam, accuratissimam habuit; Lemmata correctiora exhibuit, & multa alia adjecit, quæ & ad integritatem & ad ornatum sacri Codicis conferre videbantur. Quare non modo stupemus Doctissimum Virum feliciter executum esse tam vastum opus, quod magno animo conceperat, sed ex animo ei gratulamur, quod Ecclesiam Christianam totamque Rempublicam literariam tam insigni Thesauro beaverit.

Trajecti Batavorum
Kal. Sept. MDCCV.

A D R I A N U S R E L A N D U S, *Phil. Doct.
& lingg. Oriental. in Acad. Traject. Professor ord.*

Ut insuper pareamus legibus Synodi nostræ Hollandiæ Borealis, hisce subiungimus
Facultatis Theol. Leidensis de L E M M A T I B U S in Pentateuchum,
ut & de P R A E F A T I O N E Judicia.

Littera Fac. Th. Lugd. ad EVERARDUM vander HOOGHT,
Recensorem hujus Codicis,

De L E M M A T I B U S

In PENTATEUCHUM, sequens ferunt suffragium:

Vir Reverende & Amicissime!

V Idit Facultas nostra tua in Pentateuchum Summaria ad marginem posita, nec quidquam in eis deprehendit quod ab Ecclesia culpari queat; cui potius hanc & reliquam tuam industriam prorsus gratam & utilem fore confidit. Precatur ea tibi quoque vitam & valetudinem ac gratiam omnem necessariam, ut inchoatum opus feliciter absolvere queas. Lugd, Bat, a. d. 1. Jul. A. M D C C I I I.

Rever. T. Additissimus

JOHANNES à MARK, Theol. Dr.
& Prof. h. t. Decanus.

Aliud ejusdem Facultatis Judicium

De P R A E F A T I O N E.

F acultas Theologica Lugdunensis, uti in hoc nova & splendidiore Editionis Codice Textum Originalem V. T. feliciter expressum observat, quem pio cum affectu, ut nativâ auctoritate αὐτοπιστον, veneratur; ita in cæteris, qua Vir Diligentissimus & Venerandus singulari cum curâ & industriâ ad exactiorem Textus Sacri lectionem & illustrationem contulit (proux monnit in Præfatione, aut effecit in Notis marginalibus) nihil se invenisse, quod recepte & formulis unionis exposte Reformatorum Doctrina adversum, aut minus consentaneum sit, testatur: in cuius rei fidem huic testimonio subscribit

Lugd. Bat. 8 Kal.
Jun. M D C C V.

SALOMON van TIL, SS. Theol. Dr.
& Prof. nec non Fac. Theol. h. t. Decanus.

בראשית

בראשית

LIBER GENESIS.

CAPUT I. א

Deus creat
celum &
terram.

3 Creat lu-
cem, ac di-
stinguit in-
ter lucem
& tenebras.

6 Creat ex-
pansum, &
separat
aguas infe-
riores à su-
perioribus.

9 Aquæ
confluunt
in unum
locum.
Terra appa-
ret & pro-
ducit fru-
ctus.

14 Deus
creat lumi-
nem in
expanso.

א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ :
והארץ היתה תהו ובהו וחשך עלפני תהום ורוח
אלהים מרחפת עלפני המים : ויאמר אלהים יהי
אור ויהי אור : וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל
האלהים בין האור ובין החשך : ויקרא אלהים
לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום
אחד :

ב ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין
מים למים : ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי
כן : ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר
יום שני :

ג ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום
אחד והתראה היבשה ויהי כן : ויקרא אלהים ליבשה
ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב :
ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ
פרי עשה פרי למינא אשר זרעו על הארץ ויהי כן :
והתוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה
פרי אשר זרעו למינהו וירא אלהים כי טוב : ויהי
ערב ויהי בקר יום שלישי :

ד ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין
היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים :
טו והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי
כן

A א

- 16 כֵּן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־
הַמְּאֹר הַגָּדֹל לַמַּמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן
17 לַמַּמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים: וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים
18 בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: וּלְמִשַּׁל בְּיוֹם
וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
19 כִּי־טוֹב: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רִבְעִי: פ
- וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֹף כ
20 Great reptilia, volatilia & aquatilia.
עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־
הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמִשֶׁת אֲשֶׁר
שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כְּנָף לְמִינֵחוֹ וַיֵּרָא
אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ
22 וּמְלֹאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיָּמִים וְהָעוֹף יִרְבֶּה בָּאָרֶץ: וַיְהִי־עֶרֶב
23 וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי: פ
- וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בַּחֶמֶת 24 Great animalia.
וּרְמֵשׂ וְחִית־הָאָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־כֹּה
חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־
רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיֹּאמֶר 26 Great hominem ad imaginem suam.
אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיַּרְדּוּ בְּדִגְתַּת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ
הָרֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ 27
בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיְבָרֶךְ 28 Benedixit homini, quem inundo, affluentissime jam instructo, colonum & dominum inducit.
אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת־
הָאָרֶץ וּכְבִּשְׁתָּהּ וַיַּרְדּוּ בְּדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־
חַיַּת הָרֶמֶשׂת עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי 29
לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֶרַע וְאֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ
וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פֶּרִי־עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה
לְאֹכְלָהּ: וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל־
רֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־לֶיֶךְ
עֵשֶׂב

3 עֶשֶׂב לֶאֱכֹלָה וַיְהִי־כֵן : וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
עָשָׂה וַהֲנִיחַ־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
הַשְּׁשִׁי :

CAP. II.
1 Epilogus
totius hex-
ameri.
2 Deus sua
requie
diem septi-
mum fan-
ctificat.

א וַיִּכְלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צִבְאָם: וַיִּכַּל אֱלֹהִים בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
3 מְבַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְבַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־
בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

4 Terræ
fecunda-
tio absque
pluvia &
hominis
cultura.

הָאֵלֶּה תֹּלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאם בְּיוֹם עֲשׂוֹת
הַיְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וְכָל־שֵׁיחַ הַשָּׂדֶה
טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמַח בִּי לֹא
הָמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וָאִדָּם אֵין לַעֲבֹד אֶת־
6 הָאָדָמָה: וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי

7 Hominis
creatio ube-
rius expo-
nitur, quo-
ad corpus
& animam.
8 Hortus
Edhen, e-
jusque u-
fus.
9 Arbor
vitæ, &
arbor scien-
tiæ boni &
mali.

7 הָאָדָמָה: וַיִּצְרֹךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עֹפֹר מִן־
הָאָדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ
חַיָּה: וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גֶּן־עֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשַׁם שָׁם אֶת־
8 הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר: וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאָדָמָה
כָּל־עֵץ נָחֵמַד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ
יֵהֱנָן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע: וַנְהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לַהֲשָׁקוֹת
11 אֶת־הֶגֶן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים: שָׁם
הָאָחֵד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל־הָאָרֶץ הַתּוֹיִלָה אֲשֶׁר־
12 שָׁם הַזֹּהָב: וְהֵב הָאָרֶץ הַהוּא טוֹב שָׁם הַבְּדֵלָח וְאֵבֶן
13 הַשֹּׁהַם: וְשִׁם־הַנְּהַר הַשְּׁנַי גִּיחוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל־
14 אֶרֶץ כּוּשׁ: וְשִׁם־הַנְּהַר הַשְּׁלִישִׁי חִדְקֵל הוּא הַהֹלֵךְ
מִן־קְדֵמֶת אֲשׁוּר וְהַנְּהַר הָרְבִיעִי הוּא פָּרָת: וַיִּקַּח יְהוָה
אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיִּנְחָהוּ בִּגְן־עֵדֶן לַעֲבֹדָה וּלְשִׁמְרָה:
16 וַיִּצֹו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מְבַל עֵץ־הֶגֶן אֲכָל
וַיִּתְּנָהּ: וּמִעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי

16 Lex ar-
boris veti-
tae.

18 ביום אכלה ממנו מות חמות : ויאמר יהוה אלהים
לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עז כנגדו :

18 Cause
creationis
mulieris.

19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת
כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו
וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו : ויקרא
האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית

19 Comitatus
motus muni-
di in Para-
diso cele-
brantur, &
cuique vi-
venti im-
ponitur no-
men.

השדה ולאדם לאמצא עז כנגדו : ויפל יהוה
אלהים תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו

21 Creatur
mulier ex
viro, &
sanctifica-
tur conju-
gium.

22 ויסגר בשר תחתנה : ויבן יהוה אלהים את הצלע
אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם : ויאמר

האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת : עלכן יעזב איש

את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לכשר אחד
ויהיו שניהם ערום האדם ואשתו ולא יתבששו : כה

תש אשר
סורק
CAP. III.
1 Luctuosa
rerum Ca-
tastrophe.
Mulier ten-
tatur a Ser-
pente, ut
comedat ex
arbore veti-
ta.

א והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה
אלהים ויאמר אלהאשר אף בראמר אלהים לא

תאכלו מכל עץ הגן : ותאמר האשה אל הנחש
מפרי עץ הגן נאכל : ומפרי העץ אשר בתוך הגן

אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פדתמתון
ויאמר הנחש אל האשה לא ימות תמתון : כי ידע

6 Mulier
accepit de
fructu
comedit &
dedit viro
suo, qui
comedit.

ח אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם
כאלהים ידעי טוב ורע : ותרא האשה כי טוב העץ

למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל
ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל :

7 Agno-
scunt ambo
se nudos ef-
se.

ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירם הם ויתפרו עליה
תאננה ויעשו להם חגרת : וישמעו את קול יהוה

8 Deus ac-
cusat pec-
cati Ad-
mum; qui
culpam

אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן : ויקרא יהוה
אלהים

remover in muliere & in Deum ipsum; mulier vero in serpentem.

• אֱלֹהִים אֱלֹהֵי אָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אִיכָּה: וַיֹּאמֶר אֶת־קִלְקֵלָהּ

11 שָׁמַעְתִּי בְּגֹן וַאֲרָא כִּי־עֵרִים אָנֹכִי וְאַחְבָּא: וַיֹּאמֶר מִי הַגִּיד לָךְ כִּי עֵרִים אָתָּה הַמִּן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵבֵלָתִי

12 אֲכַל־מִמֶּנּוּ אָכַלְתָּ: וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה

13 עִמָּדִי הוּא נִתְּנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאָכַל: וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִנֵּחַשׁ

14 הַשִּׂיָּאֲנִי וָאָכַל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ

כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אֲרֹר אֶתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה

עַל־גִּחְוֹנֶךָ חֵלֶךְ וְעֹפֶר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ:

15 מִוַּאֲיִכָּה אִשִּׁית בִּינֶךָ וּבִין הָאִשָּׁה וּבִין זָרַעָהּ וּבִין זָרַעָהּ

16 הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנּוּ עֶקֶב: ׀ אֶל־

הָאִשָּׁה אָמַר הָרְבָּה אֲרַבְּהָ עֲצָבוֹךָ וְהִרְבָּה בְּעֲצָב

תִּלְדִּי בָנִים וְאֶל־אִשְׁךָ תִּשְׁוֹקְתִּיךָ וְהוּא יִמְשַׁלְּבֶךָ:

17 ׀ וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ

וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ

אֲרֹרְכָה הָאָדָמָה בְּעִבְרָתָהּ בְּעֲצָבוֹךָ תֹּאכְלֶנָּה כָּל־יְמֵי

18 חַיֶּיךָ: וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב

19 הַשָּׂדֶה: בְּזַעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבָה אֶל־

הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לִקְחָתָהּ כִּי־עֹפֶר אֶתָּה וְאֶל־עֹפֶר

כִּתְּשׁוּבָה: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הוּא הִיְתָה

20 וְאֵם כָּל־חַיִּי: וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתִנּוֹת

עֹר וְיִלְבָּשֵׁם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ

לָדַעַת טֹבוֹרָע וְעַתָּה פָּרִי־שִׁלַּח יָדוֹ וּלְקַח גִּם מֵעֵץ

21 הַחַיִּים וָאָכַל וַחַי לְעַלְם: וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִן־

22 עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם: וַיַּגִּישׁ אֶת־

הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגִן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרִבִּים וְאֶת־לֶהֱט

הַחֵרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לְשֹׁמֵר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים: ׀

וְהָאָדָם

A 3 1 א

14 Serpenti, inaudito, infligitur maledictio.

15 Promissio de femine mulieris.

16 Poena infligenda mulieri ac viro.

20 Vocat Adamus nomen uxoris suae Havvā.

21 Deus vestivit homines tunicis pellibus.

22 Deus eiecit hominem ex horto Eden.

והארס ידע את־חווה ואתו ותהר ותלד את־קין א

CAP. IV.

1 Generatio hominis extra Paradisum, ac in specie Kajini & Hebelis.

3 Uterque offert Deo munera.

4 Accipit Deus munera Hebelis, non vero Kajini.

8 Kajin occidit fratrem.

9 Unde se verè à Deo plectitur.

17 Familia Kajini.

וַתֹּאמֶר קַיִנִּי אִישׁ אֶת־יְהוָה: וַתִּסַּף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הֶבֶל וְהִי־הֵבֶל רֹעָה צָאֵן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה:

וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְרֵי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה:

וְהֶבֶל הָבִיא גַם־הוּא מִבְכּוֹרוֹת צֹאֵנוּ וּמִחֻלְבָּהּ וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ: וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא הִשָּׁע וַיַּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־

קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ: הֲלוֹא אִסְדִּיתִּיבָּ שְׂאֵת וְאִם לֹא תִיטִיב לִפְתַּח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ

תִּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁלֵכּוּ: וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בְהִיּוֹתָם בִּשְׂדֵה וַיָּקָם קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל אָחֶיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הִשְׁמַר אָחִי אֲנֹכִי: וַיֹּאמֶר מֶה עֲשִׂיתָ קוֹלִי

דְּמִי אָחֶיךָ צָעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה: וְעַתָּה אָרוּר אַתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ

לִקְחַת אֶת־דְּמִי אָחֶיךָ מִיָּדְךָ: כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא־תִסַּף תִּתְכַּחֵה לָךְ גֹּעַ וְגֹד תִּהְיֶה בָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר

קַיִן אֶל־יְהוָה גְּדוֹל עוֹנִי מִנְשׂוֹא: הֵן גִּרַּשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתֵּר וְהָיִיתִי נֶעֱוָד בָּאָרֶץ

וְהָיָה כָל־מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי: וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לֵכֵן כָּל־הַרְגֵנוּ קַיִן שִׁבְעָתַיִם יָקָם וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת־

אֹתוֹ כָל־מֹצְאוֹ: וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בָּאֶרֶץ־נֹד

קִדְמַת־עֵדֶן: וַיֵּדַע קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתִּהְיֶה וַתֵּלֶד אֶת־

חֲנוֹךְ וַיְהִי בְנָה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כֶּשֶׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ: וַיּוֹלֵד לְחֲנוֹךְ אֶת־עֵיֶד וְעֵיֶד יָלַד אֶת־מְחוּיָאֵל

וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת־מֶתוּשָׁאֵל וּמֶתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ: וַיִּקְחֵלּוּ לִמֶּךָ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה: וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת־יָבֶל הוּא הָיָה אֲבִי יֶשֶׁב אֱהֶל־ב

וּמִקְנֶה

21 Jubal primus instrumentorum musicalium inventor.
22 Thubalkajin primus artifex æris & ferri.

25 Ortus & familia Sethi.

CAP. V.
1 Liber Generationum Adam usque ad Noachum & Schemum.

21 ומקנה: ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל־תפש כנור
22 ועוגב: וצלה גם־הוא ילדה את־תובל קין למש כל־
23 חרש נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמרה: ויאמר
למך לנשיו ערה וצלה שמען קולי נשי למך האונה
24 אמרתי כי איש הרגתי לפעמי וילד לחברתי: כי
כה שבעתים יקס־קין ולמך שבעים ושבעה: וידע אדם
עוד את־אשתו ותלד בן ותקרא את־שמו שת כי שת
26 לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: ולשת
גם־הוא ילד־בן ויקרא את־שמו אנוש אז הוחל לקרא
א ה בשם יהוה: ם זה ספר תולדת אדם ביום
ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו: זכר
ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את־שמם אדם ביום
3 הבראם: ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו
4 כצלמו ויקרא את־שמו שת: ויהיו ימי־אדם אחרי
הולידו את־שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות:
ה ויהיו כל־ימי אדם אשר־חי תשע מאות שנה ושלשים
6 שנה וימת: ם ויחישת חמש שנים ומאת
7 שנה ויולד את־אנוש: ויחישת אחרי הולידו את־
אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
8 ויהיו כל־ימי־שת ששים עשרה שנה ותשע מאות שנה
9 וימת: ם ויחי אנוש תשעים שנה ויולד
י את־קינ: ויחי אנוש אחרי הולידו את־קינ חמש
עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
יא ויהיו כל־ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה
יב וימת: ם ויחי קינ שבעים שנה ויולד את־
יג מהללאל: ויחי קינ אחרי הולידו את־מהללאל
ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
יד ויהיו כל־ימי קינ עשר שנים ותשע מאות שנה
וימת

א ד 4 A

וימת: ס ויחי מהללאל חמש שנים ט
 וששים שנה ויולד את־ירד: ויחי מהללאל אחרי־¹⁶
 הולידו את־ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה
 ויולד בנים ובנות: ויהיו כל־ימי מהללאל חמש־¹⁷
 ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת: ס
 ויחיר־ירד שנים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את־¹⁸
 חנוך: ויחיר־ירד אחרי־הולידו את־חנוך שמנה מאות ¹⁹
 שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל־ימי־ירד שנים כ
 ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת: ס ויחי ²¹
 חנוך חמש ושישים שנה ויולד את־מתושלח:
 ויתהלך חנוך את־האלהים אחרי־הולידו את־²²
 מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי ²³
 כל־ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה:
 ויתהלך חנוך את־האלהים ואיננו כִּי־לקח אֶת־²⁴
 אֱלֹהִים: ס ויחי מתושלח שבע ושמנים כה
 שנה ומאת שנה ויולד את־למך: ויחי מתושלח אחרי־²⁶
 הולידו את־למך שנים ושמנים שנה ושבע מאות
 שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל־ימי מתושלח תשע ²⁷
 ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת: ס ויחי־²⁸
 לִמְךָ שנים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן:
 ויקרא את־שמו נח לאמר זה ינחמנו ממצע־שֹׁנוֹ ²⁹
 ומעצֹבֹן יְדֵינוּ מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָהּ יְהוָה: ויחי ל
 לִמְךָ אחרי־הולידו את־נח חמש ותשעים שנה וחמש
 מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל־ימי־לִמְךָ שבע ³¹
 ושמנים שנה ושבע מאות שנה וימת: ס ויהי־³²
 נח בן־חמש מאות שנה ויולד נח את־שם את־
 חם ואת־יֶפֶת: ויהי כִּי־החל האדם לרב על־פְּנֵי ^א
 האדמה ובנות ילדו להם: ויראו בְּנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־^ב
 בנות

28 Noach
nascitur.

הקורא ישים
הגש קום
הלש
29 Ipfus
nomen
denorat
Quietem.

32 Noach
genuit
Schem,
Cham &
Japheth.

CAP. VI.
1 Multipli-
cantur ho-
mines, 2
Deo & Ec-

clefius ejus
alieni.

4 Qui gi-
gantium
more vi-
vunt.

5 Prohibet
Dominum
quod fecit
homi-
nem in ter-
ra.

9 Noachi
laudata
justitia ac
integritas.

11 Con-
fummata
totius orbis
perverfitas
et nequitia.

13 Commi-
natio uni-
versalis ex-
cidii.

14 Prae-
ceptum fabri-
candi ar-
cam, juxta
praescri-
ptum for-
mae.

בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טָבַח הָנָה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר
3 בָּחָרוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשָׁנָה
4 הַזֹּאת בָּשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה: הַנְּפִלִים הָיוּ
בָּאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵיכֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי
הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנוֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם הַמָּוֶה הַגִּבֹּרִים
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אֲנָשֵׁי הָשָׁם: פ

הַיָּרֵא יְהוָה כִּי רָבָה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וּכְל־יֵצֵר
6 מַחֲשַׁבְתּוֹ לָבוֹ רַק רָע כָּל־הַיּוֹם: וַיִּנָּחַם יְהוָה כִּי־עָשָׂה
7 אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְּעַצֵּב אֵל־לָבוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֲמַחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נִחַמְתִּי
8 כִּי עָשִׂיתִם: וְנָח מִצָּא חַן בְּעֵינֵי יְהוָה:

פ פ פ ב 2

9 אֱלֹהִי תוֹלְדֹת נֹחַ נָח אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה
וַבְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְמַלֵּךְ־נָח: וַיֹּלֶד נֹחַ
11 שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת: וַתִּשְׁחַת
12 הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֹא הָאָרֶץ חָמָס: וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־
13 בָּשָׂר אֶת־דֶּרֶכָּו עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל־בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִי־מָלְאָה הָאָרֶץ
14 חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנֵּנִי מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ: עֲשֵׂה לְךָ
תֵּבָה עֲצֵי־גִפְרִי קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ
ט מַבְרִית וּמַחוֹץ בַּכֹּפֶר: וְהָיָה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים
16 אַמָּה קוֹמָתָהּ: צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּהּ
תַּכְלִנָּה מִלְּמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדֵּי־הַתֵּשִׁים תַּחְתִּים
17 שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה: וְאֲנִי הִנְנִי מְבִיא אֶת־הַמָּבּוּל

מִים א ה א 5

מִים עַל־הָאָרֶץ לִשְׁחַת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בָּרוּחַ חַיִּים

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יָנוּעַ : וְהִקְמַתִּי אֶת־¹⁸

בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבֵאתִי אֶל־הַתֵּבָה אִתָּהּ וּבְנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ

וְנִשְׁי־בְנֶיךָ אִתָּךְ : וּמִכָּל־הַחַי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכָּל־¹⁹

תְּבִיאָ אֶל־הַתֵּבָה לַחֲחִית אִתָּךְ זָכָר וּנְקֵבָה יְהִיו :

מִהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכָּל־רֶמֶשׂ

הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לַחֲחִיתוֹת : וְאִתָּהּ²¹

קָח־לָךְ מִכָּל־מֵאֵל אֲשֶׁר יֹאכֵל וְאִסַּפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה

לְךָ וּלְהֵם לְאֹכֶלָה : וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ²²

אֱלֹהִים בֶּן עֶשְׂרֵה : וַיֹּאמֶר יְהוָה לִנְח בֵּאתֶה וְכָל־^א

בֵּיתְךָ אֶל־הַתֵּבָה כִּי־אִתָּךְ רֹאשִׁית צִדִּיק לִפְנֵי בְדוֹר

הַזֶּה : מִכָּל־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח־לָךְ שִׁבְעָרָ²

שְׁבָעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הִוא

שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ : גַּם־מִהָעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָרָ³

זָכָר וּנְקֵבָה לַחֲחִיתוֹת זָרָע עֲלֵפְנֵי כָל־הָאָרֶץ : כִּי־לִימִים⁴

עוֹד שִׁבְעָה אֲנִי מִמְטִיר עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וּמָחִיתִי אֶת־כָּל־הַיְקוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי

מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה : וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּהוּ יְהוָה : הַ

וְנַח בֶּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמְּבּוֹל הָיָה מִים עַל־הָאָרֶץ :⁵

וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנִשְׁי־בְנָיו אִתּוֹ אֶל־הַתֵּבָה מִפְּנֵי⁷

מִי הַמְּבּוֹל : מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר⁸

אֵינָנָה טְהוֹרָה וּמִן־הָעוֹף וְכָל אֲשֶׁר־רֶמֶשׂ עַל־הָאֲדָמָה :

שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֵלֶינָח אֶל־הַתֵּבָה זָכָר וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר⁹

צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ : וַיְהִי לִשְׁבַּעַת הַיָּמִים וּמִי הַמְּבּוֹל

הָיָה עַל־הָאָרֶץ : בִּשְׁנַת שֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה לַחֲחִית־נֹחַ¹⁰

בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בִשְׁבַּע־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה

נִבְקְעוּ כָּל־מַעֲיָנוֹת תְּהוֹמוֹת רָבָה וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ :

וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה :¹¹

בַּעֲצֹם

18 Pachturii
Dei de ser-
vando No-
acho, cum
fuis, & cu-
juscunque
viventes
generis.

22 Fides &
obedientia
Noachi.
CAP. VII.
1 Dei man-
datum de
ingressu
Noachi,
cum fami-
lia & ani-
mantibus
servandis,
in arcam.

5 Noach
exsequitur
Dei man-
datum.

10 Diluvii
initium,
continuum
tempus,
modus &
incremen-
tum.

13 בעצם היום הזה בא נח ושמוחם ויפת בני נח ואשר
 14 נח ושלשת נשי בניו אתם אלהתבה: המה וכל
 החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש
 על הארץ למינה וכל העוף למינה כל צפור כל
 15 כנף: ויבאו אל נח אלהתבה שנים שנים מכל הבשר
 16 אשר בו רוח חיים: והבאים זכר ונקבה מכל בשר
 17 באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: והי
 המבול ארבעים יום על הארץ וירכו המים וישאו את
 18 התבה ותתס מעל הארץ: ויגברו המים וירבו מאד
 19 על הארץ ותלך התבה על פני המים: והמים גברו
 מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר
 20 כחת כל השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו
 21 המים ויכסו ההרים: ויגוע כל בשר הרמש על הארץ
 בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ
 22 וכל האדם: כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל
 23 אשר בחרבה מתו: וימח את כל היקום אשר על
 פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש עד עוף
 השמים וימחו מן הארץ וישאר ארת נח ואשר אתו
 24 בתבה: ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת
 א יום: ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת
 כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח
 2 על הארץ וישבו המים: ויסכרו מעינת תהום
 וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים:
 3 וישבו המים מעל הארץ הלך ושוב ויחסרו
 4 המים מקצה חמשים ומאת יום: ותנח התבה
 בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על
 ה הרי אררט: והמים היו הלך וחסרו עד החדש
 העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי
 ההרים

21 Perit
omnis ca-
ro.

22 Tantum
relinquitur
Noach, &
qui cum eo
erant in
arca.

CAP. VIII.

1 Deus re-
cordatur
Noachi, &
Diluvium
cessat.

2 Quibus
causis,
quando, &
quantopere
aquæ de-
creverint.

5 Montium
capita ap-
parent.

ההרים : ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את־

7 חלון התבה אשר עשה : וישלח את־הערב
ויצא ויצא ושוב עדיבשת המים מעל הארץ :

8 וישלח את־היונה מאתו לראות הקלו המים
9 מעל פני האדמה : ולא־מצאה היונה
מנוח לכף־רגלה ותשב אליו אל־התבה כי מים על־
פני כל־הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל־

10 התבה : ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את־
11 היונה מן־התבה : ותבא אליו היונה לעת ערב והנה
עלה־זית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים מעל

12 הארץ : ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־
13 היונה ולא־יספה שוב־אליו עוד : ויהי באחת־ושש
מאות שנה בראשון באחר לחדש חרבו המים מעל

14 הארץ ויסר נח את־מכסה התבה וירא והנה חרבו
פני האדמה : ובחדש השני בשבעה ועשרים יום
לחדש יבשה הארץ : וידבר אלהים אל־נח

נח לאמר : צא מן־התבה אתה ואשתך ובניך ונשי־
15 בניך אתך : כל־חיה אשר־אתך מכל־בשר בעוף
16 ובבהמה ובכל־הרמש הרמש על־הארץ הוצא אתך
17 ושרצו בארץ ופרו ורבו על־הארץ : ויצא נח ובניו
18 ואשתו ונשי־בניו אתו : כל־חיה כל־הרמש וכל־

העוף כל־הרמש על־הארץ למשפחתיהם יצאו מן־
19 התבה : ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל־הבהמה
הטהרה ומכל־העוף הטהור ועל עלת במזבח : וירח

20 יהוה את־ריח הניחח־וואמר יהוה אל־לבו לא־אסף
לקלל עוד את־האדמה בעבור האדם כי יצר לב
האדם רע מנעריו ולא־אסף עוד להכות את־כל־חי

21 באשר עשיתי : עד כל־ימי הארץ זרע־וקציר וקר וחם
וקיץ

7 Noach
emittit
corvum.

8 Et, eo
non rede-
unse, e-
mittit co-
lumbam,
9 Quz ad
eum rever-
sit.

10 Pergit
emittere
columbam,
11 Quz re-
veria est
cum folio
olivz.

12 Tertio
emissit co-
lumbam,
sed non
perrexit
reverti ad
eum.

13 Anno
Noachi
601. exfic-
cata fuit su-
perficies
terrz, &
Noach a-
movit ope-
rimentum
Arcz.

15 Sed, non
nifi man-
dante &
Benedic-
te Deo, ex
arca cum
suis egres-
sus est.

21 Extruxit altare, in quo offert Holocausta, Deo grata; ac post ista sequitur promissio de non periendo amplius mundo per aquas, ac de instaurando & conservando ordine nature.

CAP. IX.

7 Benedixit
Deus Noa-
cho ejus-
que filius.

8 Concede-
ditur ip-
sius eci-
lentus, ut
& ejus car-
nium; sed
absque san-
guine.

6 Sanguis
de sangui-
ne humano
non fun-
dendo.

8 Promis-
sio, quin
& scdus de
non redi-
turo dilu-
vio.

23 Hujus
foderis si-
gnum est
arcus Dei
in nube.

א וַיְקַיֵּץ וַחֲרַף יוֹם וּלְלֵילָה לֹא יִשְׁכְּתוּ : וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ
אֶת־הָאָרֶץ : וּמִזֶּרְעֵכֶם וַחֲתֹכֶם יִהְיֶה עַל כָּל־חַיַּת
הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם כָּכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה
וּבְכָל־דִּגְי הַיָּם בְּיָדְכֶם נָתַנוּ : כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא־חַי
לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָה כִּי־רָק עֵשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל :
ה 4 אַךְ בָּשָׂר בִּנְפֹשׁ דָּמָו לֹא תֹאכְלוּ : וְאֵךְ אֶת־דַּמְכֶם
לִנְפֹשְׁתִּיכֶם אֲדַרֵּשׁ מִיַּד כָּל־חַיָּה אֲדַרְשְׁנוּ וּמִיַּד הָאָדָם
6 מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֲדַרֵּשׁ אֶת־נַפְשׁ הָאָדָם : שִׁפְךָ דָּם
הָאָדָם בָּאָדָם דָּמָו יִשְׁפֹּךְ כִּי בְצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־
הָאָדָם : וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׂרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבִרְבֶּהָ :
ס 8 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶל־בָּנָיו אִתּוֹ
9 לֵאמֹר : וְאַנִּי הִנְנִי מְקִים אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאִת־זֶרְעֵכֶם
וְאִת־חַיֵּיכֶם : וְאֵת כָּל־נַפְשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בְּעוֹף
בְּבִהֵמָה וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מְכֹל יֵצֵא הַתְּכָה
לִכְל חַיַּת הָאָרֶץ : וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־
יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמִּי הַמָּבּוּל וְלֹא־יִחַיָּה עוֹד מָבּוּל
י 11 לִשְׁחַת הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְאֵת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר
אָנֹכִי נָתַן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נַפְשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם
י 13 לָדֹרֶת עוֹלָם : אֶת־קֶשֶׁתִּי נָתַתִּי בְּעָנָן וְהָיְתָה לְאוֹת
י 14 בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ : וְהָיְתָה בְּעָנָן עָנָן עַל־הָאָרֶץ
טו וְנִרְאָתָה הַקֶּשֶׁת בְּעָנָן : חֲכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי
וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נַפְשׁ חַיָּה כָּכָל־בָּשָׂר וְלֹא־יִחַיָּה עוֹד
טז הַמֵּיִם לַמָּבּוּל לִשְׁחַת כָּל־בָּשָׂר : וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בְּעָנָן
יז וְרָאִיתִיהָ לְזִכָּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נַפְשׁ
יז חַיָּה כָּכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
נֹחַ וְאֵת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־הִקְמַתִּי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בָּשָׂר
אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ :

א

ויהי

ויהיו בני־נח הַיָּצִיִּים מִן־הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וִיפֶת וְחָם 18

18 Occasio
novi Schi-
smatis in
genere hu-
mano fuit
21 Lapius-
Noachi.

הוא אבי כנען: שלשה אלה בני־נח ומאלה נפצה 19

בִּלְהָאָרֶץ: וַיַּחַל נֹחַ אִישׁ הָאָדָמָה וַיֵּטַע כָּרֶם: וַיִּשְׁתַּכ 21

מִדְּהֵיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְּנָל בְּתוֹךְ אֹהֲלָה: וַיֵּרָא חָם אֲבִי 22

22 Extre-
ma Chami
nequitia &
impietas, ac
opposita
Schemi &
Japhethi
pietas in
parentem.

כנען את ערות אביו וַיַּגֵּד לִשְׁנֵי־אֶחָיו בְּחוּץ: וַיִּקַּח שָׁם 23

וַיַּפֵּת אֶת־הַשְּׂמֵלָה וַיִּשְׂמוּ עַל־שֵׁכָם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ

אֲחֵרֶנִּית וַיִּכְסּוּ אֶת עֲרוֹת אֲבֵיהֶם וּפְנֵיהֶם אֲחֵרֶנִּית 24

24 Unde
Noach ma-
ledixit Ce-
nazan, filio
Chami ac
benedixit
Schemo &
Jephetho.

וְעֲרוֹת אֲבֵיהֶם לֹא־רָאוּ: וַיִּיקֶץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר־ 24

עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן: וַיֹּאמֶר אֲרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים כֹּה 25

יִהְיֶה לְאַחִיו: וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁם וַיְהִי כְּנָעַן 26

עֶבֶד לָמוֹ: יִפֹּת אֱלֹהִים לִיִּפֶת וַיִּשְׁכֵּן בְּאַהֲלֵי־שָׁם וַיְהִי 27

כְּנָעַן עֶבֶד לָמוֹ: וַיַּחֲיֶנֶחַ אַחֵר הַמִּבּוֹר שְׁלֹשׁ מֵאוֹת 28

28 Anni
cratis No-
chi sunt,
post Dilu-
vium 350.
& in insu-
grum 950.
ac moritur.

שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה: וַיְהִי כָל־מִיֵּי־נֹחַ תִּשְׁעַ מֵאוֹת 29

שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמָת: פ

29 CAP. X.
1 Filii No-
achi, co-
rumque
propagatio.
2 Posteritas
Jephethi.

וְאַלֶּה תוֹלְדֹת בְּנֵי־נֹחַ שֵׁם חָם וִיפֶת וַיּוֹלְדוּ לָהֶם בָּנִים 1 א

אַחֵר הַמִּבּוֹר: בְּנֵי יִפֶּת גִּמְר וּמִגּוֹג וּמְרִי וַיֵּן וַחֲבֵל 2

וּמִשְׁךְ וַתִּירָם: וּבְנֵי גִמְר אֲשַׁכֵּנ וְרִיפֶת וַתְּגֶרְמָה: וּבְנֵי 3

יֵן אֱלִישָׁה וַתְּרַשִּׁישׁ כְּתִים וַרְדִּיִם: מֵאלֶה נִפְרְדּוּ אֲנִי הַ

גִּזְיִים בְּאַרְצֵתָם אִישׁ לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפַּחְתָּם בְּגוֹיָהֶם:

וּבְנֵי חָם כּוֹשׁ וּמִצְרַיִם וְפוּט וּכְנָעַן: וּבְנֵי כּוֹשׁ סִבָּא 6

6 Genealo-
gia Chami.

וַחֲוִילָה וּסְבֵתָה וְרַעְמָה וּסְבֵתָכָא וּבְנֵי רַעְמָה שִׁבָּא

וַדָּן: וּכּוֹשׁ יָלַד אֶת־גִּמְרָד הוּא הֵחָל לַחַיּוֹת גִּבֹּר 8

בָּאָרֶץ: הוּא־הָיָה גִבֹּר־צִיד לִפְנֵי יְהוָה עַל־כֵּן יֹאמֶר 9

בְּגִמְרָד גִּבֹּר צִיד לִפְנֵי יְהוָה: וַתְּהִי רֹאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ,

בְּבֹל וְאַרְךְ וְאַכָּד וּכְלָנָה בָּאָרֶץ־שִׁנְעָר: מִדְּהָאָרֶץ הַהִיא 11

יָצָא אֲשׁוּר וַיְבִין אֶת־עֵינָוָה וְאֶת־רַחֲבֵת עִיר וְאֶת־כָּלָח:

וְאֶת־רֶסֶן בֶּן־עֵינָוָה וַיְבִין כָּלָח הוּא הָעִיר הַגְּדֹלָה: 12

וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת־לֹדִים וְאֶת־עַנְמִים וְאֶת־לֵהֲכִים וְאֶת־ 13

נַפְתָּחִים

14 נפתחים : ואת־פתרם ואת־כסלהים אשר יצאו

20 Familia
Cenaani,
ejulque ha-
bitationis
germinus.

טו משם פלשתים ואת־כפתרים : ס וכנען

16 ילד את־צידן בכרו ואת־חת : ואת־חיבוס ואת־

הא
הח

17 האמרי ואת הנרגשי : ואת־חגי ואת־הערקי ואת־

18 הסיני : ואת־הארורי ואת־הצמרי ואת־החמתי ואת־

19 גפצו משפחות הכנעני : ויהי גבול הכנעני מצידן

באכה גררה עד־עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה

וצבים עד־לשע : אלה בני־הם למשפחתם לשנותם

כ
תנח

21 Familia
& habitatio
Scheri.

21 בארצתם בנויהם : ס ולשם ילד גס־הוא

22 אבי כל־בני־עבר אחי יפת הנדול : בני שם עילם

23 ואשור וארפכשד ולוד וארם : ובני ארם עוץ וחול

24 וגתר ומש : וארפכשד ילד את־שלח ושלח ילד את־

כה עבר : ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו

26 נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן : ויקטן ילד את־אלמודר

27 ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־ירח : ואת־הדורם

28 ואת־אחל ואת־דקלה : ואת־עובל ואת־אבימאל

29 ואת־שבא : ואת־אופר ואת־חזילה ואת־יובב כל־

ל אלה בני יקטן : ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר

30 הקדם : אלה בני־שם למשפחתם לשנותם בארצתם

31 לגויהם : אלה משפחות בני־נח לתולדתם בנויהם

ומאלה נפרדו חגוים בארץ אחר חמבול : פ

CAP. XI.
1 Superbia
& pcena
aedificanti-
um Babel.

יא ויהי כל־הארץ שפה אחת ודברים אחדים : ויהי

בנסעם מקדם וימצאו בקעה שגער וישבו שם :

3 ויאמרו איש אל־דעהו חבה נלכנה לבנים ונשרפה

4 לשרפה ותחי להם הלכנה לאבן ויתחמך היה להם

ה
ב

4 לחמר : ויאמרו חבה נבנה־לנו עיר ומגדל וראשו

בשמים ונעשה־לנו שם פן־נפוז על־פני כל־הארץ :

הנרד יהיה לראת את־העיר ואת־המגדל אשר בנו

בני

6 Confusio
linguarum
& dispersio
populi.

10 Genea-
logia Abra-
hami ex
Schemo, &
domici-
lium Eccle-
siae post Di-
luvium.

בני האדם: ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת 6
לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל
אשר יזמו לעשות: הבה נרדה ונבלה שם שפתם 7
אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: ויפץ יהוה אתם 8
משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר: על כן 9
קרא שמה בכל כירשם בלל יהוה שפת כל הארץ
ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ: פ

אלה תולדות שם שם בן מאת שנה ויולד אתי 10
ארפכשד שנתים אחר המבול: ויחישם אחרי הולידו 11
את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: קסז ב"ס
וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד 12
את שלח: ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח 13
שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:

ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר: 14
ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע 15
מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס ויחי 16
עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג: ויחי עבר 17
אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות: ס ויחי פלג 18
שלשים שנה ויולד את דעו: ויחי פלג אחרי הולידו 19
את דעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים
ובנות: ס ויחי דעו שנים ושלשים שנה כ
ויולד את שרוג: ויחי דעו אחרי הולידו את שרוג 21
שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: ס

ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור: ויחי 22
שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים
ובנות: ס ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד 24
את תרח: ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע כה
עשרה

עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: 8

26 Therach
genuit
Abramum. ויחיתרח שבעים שנה ויולד את־אברם את־נחור 26

27 ואת־הרן: ואלה תולדת תרח תרח הוליד את־אברם

28 את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוט: וימת הרן

על־פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים:

29 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת־אברם שרי

ושם אשת־נחור מלכה בת־הרן אב־מלכה ואבי

31 Therach
migrat cum
Abramo,
Loth & Sa-
ra, ex Ur
Chaldaeo-
rum in Ha-
ran, ubi
confodit &
obiit. ל יסכה: ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח תרח את־
אברם בנו ואת לוט בן־הרן בן־בנו ואת שרי כלתו
אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת
32 ארצה כנען ויבאו ערדן וישבו שם: ויהיו ימ־התרח

חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן:

פ פ פ ג 3

CAP. XII.
1 Coelestis
vocatio A-
brami. יב ויאמר יהוה אל־אברם לך־לה מארצה וממולדתך
ומבית אביה אל־הארץ אשר אראך: ואעשה לנני

3 גדול ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה

מברכה ומקללה ואני ואני ונברכו בך כל משפחת

4 Ipse obedi-
entia &
migratio ex
terra sua
narali, cum
fuis, in Ce-
naan. 4 האדמה: וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך
אתו לוט ואברם בן־חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
ה מחרן: ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו

ואת־כל־דכושם אשר רכשו ואת־הנפש אשר עשו

בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען:

6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה

7 Deus
Abramo
apparet ei-
que promit-
tit terram
Cenaan,
mancipio
donandam. 7 והכנעני אז בארץ: וירא יהוה אל־אברם ויאמר
לזרעה אתן את־הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
8 הנראה אליו: ויעתק משם ההרה מקדם לבית־אל

9 ויטאהלה בית־אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח

ליהוה B ב

לִיהוֹה וִיקְרָא בְשֵׁם יְהוָה: וַיִּסַּע אַבְרָם הַלֹּךְ וַתְּמוּעַ 9
הַגִּגְנָה: פ

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ נִירָד אַבְרָם מִצְרִימָה לְגִדּוֹר שָׁם כִּי 10 Famis
causa de-
scendit in
Egyptum.
כִּדְרָה רָעַב בְּאֶרֶץ: וַיְהִי כֹאשֶׁר הִקְרִיב לְבֹאֵם מִצְרִימָה 11 Diffi-
mular Sa-
ram suam
esse uxo-
rem.

וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ הִנֵּהנָא יָדַעְתִּי כִּי אִשְׁרָה יִפְתָּ 12
מֵרָאָה אַתָּה: וְחַיָּה כִּי־רָאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִיִּם וַאֲמָרוּ אִשְׁתּוֹ 13
זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יָחִיד: אִמְרִינָא אַחְתִּי אַתָּה לְמַעַן 14
יִטְבְּלִי בַעֲבוּרְךָ וְחַיָּתָה נַפְשִׁי בְּגִלְלָךְ: וַיְהִי כִבּוֹא אַבְרָם 15
מִצְרִימָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִיִּם אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הִוא

מֵאֲדָר: וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרָה פֶּרְעָה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פֶּרְעָה 16
וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פֶּרְעָה: וְלֹאֲבָרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהָ 17
וַיְהִי־לָהּ צִאֲרוּבָקָר וְחִמְרִים וְעַבְדִּים וְשִׁפְחָת וְאַתְנָת 18
וְנַמְלִים: וַיִּנָּע יְהוָה אֶת־פֶּרְעָה נְגַעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ 19
עַל־דְּבַר שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַבְרָם: וִיקְרָא פֶּרְעָה לְאֹבְרָם 20
וַיֹּאמֶר מִה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ 21
הִוא: לָמָּה אָמַרְתָּ אַחְתִּי הִוא וְאָקַח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה 22
וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וְלֵךְ: וַיֵּצֵא עָלָיו פֶּרְעָה אֲנָשִׁים כ
וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ: וַיֵּצֵא אַבְרָם י
מִמִּצְרַיִם הִוא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלֹט עִמּוֹ הַגִּגְנָה: 2
וְאַבְרָם כִּבְדָּר מֵאֲדָר בְּמִקְנֶה בַּכֶּסֶף וּבְזָהָב: וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו 3
מִנֶּגֶב וְעַד־בֵּית־אֵל עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־הָיָה שָׁם אֱהֱלָה 4
בְּתַחֲלָה בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעֵי: אֶל־מָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ 5
אֲשֶׁר־עָשָׂה שָׁם בְּרֹאשֶׁנָּה וִיקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם 6
יְהוָה: וַנִּסְלֹלֹט הַחֵלֶךְ אֶת־אַבְרָם הָיָה צִאֲרוּבָקָר 7
וְאֱהֱלִים: וְלֹא־נִשָּׂא אֹתָם הָאֶרֶץ לְשִׁבְתָּ יָחִידוֹ כִּי־הָיָה 8
רְכוּשָׁם רַב וְלֹא יָכֹלוּ לְשִׁבְתָּ יָחִידוֹ: וַיְהִי־דִיב בֵּין רַעֲיָה 9
מִקְנֵה־אַבְרָם וּבֵין רַעֲיָה מִקְנֵה־לֹט וְהַכְנַעְנִי וְהַפְרִזִּי 10
יָשָׁב בְּאֶרֶץ: וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־לֹט אֵלֶּיךָ תְּהִי מְרִיבָה 11
בֵּינִי

15 Sara ab-
ducitur in
domum
Pharaonis

17 Rex
magna per-
cutitur pla-
ga; unde Sa-
ra restituitur
Abramo, &
uterque
liberatur.

CAP. XIII.
1 Abram
cum suis
ascendit ex
Egypto, ad
redit in
terram pro-
missam.

7 Abram
& Loti di-
vortium;
cujus di-
vortii expo-
nuntur cau-
sae & mo-
dus.

בִּינִי וּבִינָהּ וּבִין רָעִי וּבִין רָעִיָּהּ כִּי־אֲנָשִׁים אַחִים אָנַחְנוּ׃
 הֲלֹא כָל־הָאָרֶץ לִפְנֵי הַפֶּדֶר נָא מֵעַל אֲסֹדֶשֶׁמָּאֵל׃
 וַאֲיִמְנָה וְאֲסֹדֶהִימִן וְאֲשִׁמְאִילָה׃ וַיִּשְׁאֲלוּ אֶת־עֵינָיו
 וַיֵּרָא אֶת־כָּל־כְּבֹד הַיֶּרֶדֶן כִּי כָלָה מִשְׁקָהּ לִפְנֵי
 שַׁחַת יְהוָה אֶת־סֹדֶם וְאֶת־עֲמֹרָה כְּנֹךְ־יְהוָה בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בְּאֶכָּה צֹעַר׃ וַיִּבְחָרְלוּ לוֹט אֶת כָּל־כְּבֹד
 הַיֶּרֶדֶן וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו׃ אֲבָרָם
 יָשָׁב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְלוֹט יָשָׁב בְּעָרֵי הַכְּבֹד וַיֵּאֱהֹל עַר־
 סֹדֶם׃ וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחָטָאִים לַיהוָה מֵאֵד׃ וַיְהִי
 אָמַר אֶל־אֲבָרָם אַחֲרֵי הַפֶּדֶר לוֹט מֵעַמּוֹ שָׂאנָא עֵינֶיךָ
 וְרָאָה מִדֶּהֱמָקוֹם אֲשֶׁר־אַתָּה שָׂם צַפְנָה וְנִגְבָּה וְקִדְמָה
 טו וַיֹּמַר׃ כִּי אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה רָאָה לָךְ אֶתְנַנְּהָ
 16 וְלִזְרַעָהּ עַד־עוֹלָם׃ וְשִׁמְתִּי אֶת־זֶרְעָהּ בְּעַפְרֵי הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אֲסִיּוּבָל אִישׁ לַמְּנוּת אֶת־עַפְרֵי הָאָרֶץ גַּם זֶרְעָהּ
 17 יִמְנָה׃ קוֹם הִתְהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לְאֶרְכָּה וּלְרַחֲבָהּ כִּי לָךְ
 18 אֶתְנַנְּהָ׃ וַיֵּאֱהֹל אֲבָרָם וַיָּבֹא וַיִּשָּׁב בְּאֵלָנִי מִמְּרָא אֲשֶׁר
 בְּחִבְרוֹן וַיִּכְן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃ פ

14 Repetita
 promissio
 de terra &
 semine
 Abrami.

18 Ejus ha-
 bitatio in
 Hebron, &
 purus Dei
 cultus.

CAP. XIV.
 1 Bellum
 Sodomiti-
 cum
 quando, à
 quibus, ubi,
 qua causa
 & quo e-
 ventu fuerit
 gestum.

ד וַיְהִי בִימֵי אֲמֵרָפֶל מֶלֶךְ־שֹׁנַעַר אֲדִיּוֹן מֶלֶךְ אֶלְסָר
 2 כְּדָרְלַעֲמַר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִרְעַל מֶלֶךְ גּוֹיִם׃ עָשׂוּ מִלְחָמָה
 אֶת־כְּרַע מֶלֶךְ סֹדֶם וְאֶת־כְּרַע מֶלֶךְ עֲמֹרָה שְׂנֵאֵב
 מֶלֶךְ אֲדָמָה וְשִׁמְאֹבֶר מֶלֶךְ צִבְיִים וּמֶלֶךְ כְּלַע הַיַּד
 3 צֹעַר׃ כָּל־אֵלֶּה חִבְּרוּ אֶל־עִמְקֵי הַשָּׂדִים הַזֶּה יָם
 4 הַמֶּלֶח׃ שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה עָבְדוּ אֶת־כְּדָרְלַעֲמַר
 ה וּשְׁלֹש־עָשָׂרָה שָׁנָה מָרְדּוּ׃ וּבְאַרְבַּע עָשָׂרָה שָׁנָה בָּא
 כְּדָרְלַעֲמַר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אֹתוֹ וַיָּבֹאוּ אֶת־דִּרְפָּאִים
 בְּעֶשְׂתֵּת קֶרֶנִּים וְאֶת־הַחוּזִים בְּהִסּוֹאֵת הָאִמִּים בְּשׁוּה
 6 קִרְיָתִים׃ וְאֶת־הַחֲרִי בְּהִרְדֵּם שְׁעִיר עַד אֵיל פֶּאֶרָן
 ז אֲשֶׁר עַל־הַמְּדָבָר׃ וַיִּשְׁבּוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵיִן מִשְׁפָּט הַזֶּה

קדש

B 2

ב ב

קָדַשׁ וַיָּכּוּ אֶת־כָּל־שָׂרֵי הָעִמְלָקִי וְגַם אֶת־הָאֹמֶר
הַיֹּשֵׁב בַּחֲצָצֹר חָמֹר : וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סֹדֹם וּמֶלֶךְ עִמְרֹה 8
וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ צִבְיִים וּמֶלֶךְ בִּלְע הוֹאֲצֵר וַיַּעֲרְכוּ בָּיִת כ'
אֹתָם מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשָּׂדִים : אֵת כִּדְרֵלְעָמֹר מֶלֶךְ 9
עֵילָם וַתִּדְּעַל מֶלֶךְ גּוֹיִם וַאֲמַרְפָּל מֶלֶךְ שֹׁנַעַר וַאֲרִי'ן
מֶלֶךְ אֱלֹסָר אַרְבַּעַה מַּלְכִּים אֶת־הַחֲמִשָּׁה : וְעֵמֶק 10
הַשָּׂדִים בְּאֶרֶת בְּאֶרֶת חָמֹר וַיִּנָּסוּ מֶלֶךְ־סֹדֹם וְעִמְרֹה
וַיִּפְלֹשְׁמָה וְהַנְּשָׂאִים הָרָה גָּסוּ : וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־ 11
דָּבָר שֶׁסֹּדֹם וְעִמְרֹה וְאֶת־כָּל־אֲכָלָם וַיִּלְכּוּ : וַיִּקְחוּ אֶת־ 12
לוֹט וְאֶת־דָּבָרָשׁוּ בֶן־אָחִי אֲבָרָם וַיִּלְכּוּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּסֹדֹם :
וַיָּבֹא הַפְּלִיט וַיְנַדֵּל לְאֲבָרָם הָעֵבֶרִי וְהוּא שָׁכֵן בְּאֵלֵי 13
מִמְרָא הָאֹמֶרִי אָחִי אֲשַׁכֵּל וְאָחִי עֵנָר וְהֵם בְּעֵלֵי בְרִית
אֲבָרָם : וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיִּרַק אֶת־ 14
חֲנִיכָיו וַיִּלְחֲצוּ בֵיתוֹ שְׂמֹנֶה עֶשְׂרִי וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדָּף
עַד־דָּן : וַיַּחֲלַק עֲלֵיהֶם לִילָה הוּא וְעַבְדָּיו וַיִּבְּסוּ וַיִּרְדְּפֻם 15
עַד־חֻבָּה אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדִמְשֶׁק : וַיֵּשֶׁב אֵת כָּל־ 16
הָרֶכֶשׁ וְגַם אֶת־לוֹט אָחִיו וְדָבָרָשׁוּ הַיֹּשֵׁב וְגַם אֶת־
הַנְּשִׁים וְאֶת־הָעַם : וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סֹדֹם לִקְרֹאתוֹ אַחֲרֵי 17
שׁוּבוֹ מִהֲבֹת אֶת־כִּדְרֵלְעָמֹר וְאֶת־הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר
אִתּוֹ אֶל־עֵמֶק שׁוּה הוּא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ : וּמִלְכִּי־צֹרֶק 18
מֶלֶךְ שָׁלֹם הוֹצִיא לָחֶם וַיֵּין וְהוּא כֹהֵן לֵאלֹהֵי עֵלְיוֹן :
וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אֲבָרָם לֵאלֹהֵי עֵלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם 19
וָאָרֶץ : וּבִרְוֶה אֶל־עֵלְיוֹן אֲשֶׁר־מִן צִרְיָה בִּידָה וַיִּתְּנֵהוּ כ'
מַעֲשֵׂה מֶכֶל : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סֹדֹם אֶל־אֲבָרָם תְּחִלִּי 21
הַנֶּפֶשׁ וְהָרֶכֶשׁ קִחְלָךְ : וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל־מֶלֶךְ סֹדֹם 22
הֲרַמְתִּי יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל עֵלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : אִם־ 23
מַחוּט וְעֵד שְׂרוּד־נָעַל וְאִם־אֶקַּח מִכָּל־אֲשֶׁר־לָךְ וְלֹא
תֹאמַר אֲנִי הַעֲשֵׂרְתִּי אֶת־אֲבָרָם : בִּלְעָדִי רַק אֲשֶׁר־ 24
אֲכָלוּ

13 Loti Captivitas.

14 Abrami expeditio pro liberatione Loti.

16 Abrami victoria ; Loti & captivorum liberatio.

17 Abrami triumphus, humanitas regis Sodom, & Beneficentia Melchizedeci.

21 Liberalitas regis Sodom.

22 Abramodectia, gratitudo, magnanimitas & liberalitas.

CAP. XV.
1 Confola-
tio Abrami.

2 Ejus quae-
rela fuit oc-
casio repeti-
tae promif-
sionis de
femine.

6 Abrami
fides & ju-
stificatio.
7 Confir-
matio pro-
missionis de terra
danda.

12 Oraci-
lum de fer-
vitate femi-
nis Abrami
in Aegypto.

17 Sanctio
foederis Dei
cum Abra-
mo.

18 Limites
& populi
terrae pro-
mittit re-
cententur.

אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר
אשכל וסמרא הם יקחו חלקם: **ס** אחר
הדברים האלה היה דברי יהוה אל אברהם במחזה
לאמר אל תירא אברהם אנכי מנן לך שכר הרבה
מאד: ויאמר אברהם אדני יהוה מדהתתן לי ואנכי
החלף עירי ונודם משק ביתי הוא דמשק אליעזר: ויאמר
אברהם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביהי יורש אתי:
והנה דברי יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר
ה יצא ממעיך הוא יירשך: ויוצא אתו החוצה ויאמר
הבטנני השמימה וספר הכוכבים אסתוכל לספר
אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: והאמן ביהוה ויחשבה
לו צדקה: ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור
בשרים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה: ויאמר
אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: ויאמר אליו קח
לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר
ונזול: ויקחלו את כל אלה ויבחר אתם בתוך
וימן איש בחרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בחר:
וידד העיט על הפגרים וישב אתם אברהם: ויהי השמש
לבוא ותרדמה נפלה על אברהם והנה אימה חשכה
גדלה נפלת עליו: ויאמר לאברהם ידע תדע כיגר
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע
מאות שנה: וגם אתה וגוי אשר יעבדוך ואנכי ואחר
טו כן יצאו ברכש גדול: ואתה תבוא אל אבתך בשלום
טז תקבר בשיבה טובה: ודור רביעי ישנו הנח כי לא
שלם עון האמרי ערה הנח: ויהי השמש באה ועלטה
היה והנה תגור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הנזרים
טז האלה: כיום הווא ברית יהוה את אברהם ברית לאמר
לארעה נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר
חגור B 3 כו

הגדל נהר-פרת: את-הקני ואת-הקני זאת הקדמני: 9
 ואת-החתי ואת-הפריז ואת-הרפאים: ואת-האמרי כ 21
 ואת-הכנעני ואת-הגרנזשי ואת-היבנסי: 8
 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית 10 א
 ושמך הנר: ותאמר שרי אל-אברם הנחמא עצרני 2
 יהיה מלדתי באנא אל-שפחתי אולי אבנה ממנה
 וישמע אברם לקול שרי: ותקח שרי אשת אברם 3
 את-הנר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת
 אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו
 לאשה: ויבא אל-הנר ותהר ותרא כי הרתה ותקל 4
 גברתה בעיניה: ותאמר שרי אל-אברם חמסי עליך ה
 אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל
 בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך: ויאמר אברם אל 6
 שרי הנח שפחתך בידך עשיליה הפאב בעיניך ותענינה
 שרי ותברח מפניה: וימצאה מלאך יהודה על-עין 7
 חמים במדבר על-חשין בדרך שור: ויאמר הנר 8
 שפחת שרי אימזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני
 שרי גברתי אנכי ברחתי: ויאמר לה מלאך יהוה שובי 9
 אל-גברתך ותעני תחת ידיה: ויאמר לה מלאך
 יהוה הרכבה ארבה את-זרעך ולא יספר מדב: ויאמר 10
 לה מלאך יהוה הנך תרתי וילדתי בן וקראת שמו
 ישמעאל כי-שמע יהוה אל-עניך: והוא יהיה פרא 11
 אדם ידו בכל ויר כל בו ועל-פני כל-אחיו שכן 12
 ותקרא שם-הנר ודבר אליה אתה אל דאי כי 13
 אמרה חנם הלם ראיתי אחרי ראי: על-כן קרא לבאר 14
 באר לחי ראי הנר בידקדש ובין בדר: ותלד הנר טו
 לאברם בן ויקרא אברם שם-בנו אשר-ילדה הנר
 ישמעאל: ואברם בן-שמונים שנה ושש שנים בלדת-16
 הנר

CAP. XVI.
 1 Sterilitas
 Sarz
 2 Abram
 confilio u-
 xoris, du-
 cit ancillam
 Hagar.

4 Quae gra-
 vida ex
 Abr. despi-
 cit heram
 a qua affli-
 cta deterit
 maritum,
 aufugiens
 in deser-
 tum.

7 Ab An-
 gelo Domi-
 ni retrahi-
 tur ex fuga,
 monetur
 ut redeat &
 respiciat.

9 Eique
 promittitur
 filius, cujus
 denuncia-
 tur inge-
 nium, for-
 tuna &
 conditio.

13 Hagar
 respicitur &
 parit Abra-
 mo filium
 Isaaclem.

א וַיָּבֵר אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם לְאָבְרָם: ד וַיְהִי אֲבָרָם

CAPUT.
XVII.
1 Generalis
descriptio
fœderis in-
ter Deum
& Abra-
ham.

בְּחֶשְׁבֵּים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שְׂדֵי הַתְּהֵלֶךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים :

וַאֲתֵנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינָךְ וְאַרְבָּה אוֹתָךְ בְּמֵאד מֵאד :

ז וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו וַיְדַבֵּר אֵתֵּו אֱלֹהִים לֵאמֹר : אֲנִי

ה הִנֵּה בְרִיתִי אֵתָךְ וְהָיְתָה לָאֵב הַמָּוֶן גּוֹיִם : וְלֹא־יִקְרָא

עוֹר אֶת־שֵׁמֶךָ אַבְרָם וְהָיָה שֵׁמֶךָ אַבְרָהָם כִּי אֲב־הַמָּוֶן

ג גּוֹיִם נִתְּתִיךָ : וְהִפְרֵתִי אֵתָךְ בְּמֵאד מֵאד וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם

וּמַלְכִּים מִמֶּךָ יֵצְאוּ : וְהִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינָךְ

זכִּין וְרַעַף אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם לְבְרִית עוֹלָם לְהַיּוֹת לָךְ

ח לְאֱלֹהִים וְלִרְעַף אַחֲרֶיךָ : וְנָתַתִּי לָךְ וְלִרְעַף אַחֲרֶיךָ

אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן לְאַחֲזָת עוֹלָם

וְהָיְתָתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם

וַאֲתֵנָה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אֶתָּה וְרַעַף אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם :

י וְאֵת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין וְרַעַף

י"א אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר : וְנִמְלַתֶם אֶת־בָּשָׂר

י"ב עַרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם : וּבְכִשְׁמֹנֶת

י"ג יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בֵּית וּמִקְנֵת־

י"ד כֶּסֶף מִכָּל בֵּיתְךָ אֲשֶׁר לֹא מִזְרַעֲךָ דְּוָא : הַמּוֹל

י"ה יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנֵת כֶּסֶף וְהָיְתָה בְּרִיתִי בְּבָשָׂרְכֶם

י"ו לְבְרִית עוֹלָם : וְעָלָל זָכָר אֲשֶׁר לֹא־מּוֹל אֶת־בָּשָׂר

עָלָתוֹ וְנִסְתָּרָה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מֵעַמִּידָה אֶת־בְּרִיתִי

ט הָעָר : ד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם

שְׂרֵי אֲשֶׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שֵׁמָּה שְׂרֵי כִּי שָׂרָה שֵׁמָּה :

י"ז וּבְרִכְתִּי אֶתָּה וְנָם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לָךְ בֶּן וּבְרִכְתִּיהָ וְהָיְתָה

י"ח לְגוֹיִם מַלְכֵי עַמִּים סָמָה יִהְיוּ : וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו

וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בְּלִבִּי הָלָכָן מֵאֵה שָׁנָה יוֹלֵד וְאִם־שָׂרָה

י"ט הִבְתַּחֲשָׁעִים שָׁנָה חֲלָד : וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־

הָאֱלֹהִים

B 4

ב ד

4 Promissio
corporalis
de feminis
multiplica-
tione & glo-
ria, (unde
Abram vo-
catur Abra-
ham) & de
possessione
terre Ce-
naan: ut &
promissio
spiritualis
iustitie &
vitz æter-
næ.

10 Institutio
& sanctio
circumcissi-
onis.

17 Mutatio
nominis
Sarai in Sa-
rah & Pro-
missio de
nascituro
filio Isacco
ex Sarâ.

האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: ויאמר אלהים 9
אכל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק
והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לורעו אחריו:
ולישמעאל שמעתיה הנני ברכתי אתו והפריתי כ
אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם
יוליד ונתתיו לגוי גדול: ואת בריתי אקים את יצחק 11
אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת:
ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם: ויקח 12
אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת
כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם ומל
את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
אלהים: ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשן 14
ערלתו: וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו כ
את בשן ערלתו: בעצם היום הזה נמול אברהם 16
וישמעאל בנו: וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף 17
מאת בן נכר נמלו אתו:

22 Ascen-
sus Dei ab
Abrahamo.
23 Circum-
cisio Abra-
hami,
Ismaëlis &
domestico-
rum cum
ipsis.

פ פ פ ר 4

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלָיו מִמָּרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח יַחַד
הָאֵהָל כְּחֹם הַיּוֹם: וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה
אֲנָשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּדָן לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל
וַיִּשְׁתָּחוּ אֶרְצָה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֱלֹהֵי מִצְרָאִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ אֵלֵנָּה תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ: יִקְחֶנָּה מֵעַמִּי
וּרְחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ: וְאָקְחָה פֶתֶל לֶחֶם הַ
וּמִסְעָרוֹ לִבְכֹּם אַחֵר תַּעֲבֹרוּ כִּי־עַל־כֵּן עָבַרְתֶּם עַל־
עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ בֵּן תַעֲשֶׂה כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: וַיִּמָּהַר
אֲבָרָהָם הָאֵהָלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהֵרָ שְׁלֹשׁ סְאִים
קִמַּח סֵלֶת לְרִשִׁי וְעִשִׂי עֲגוֹת: וְאֶל־הַבֶּקֶר רֵץ
אֲבָרָהָם

**CAPUT.
XVIII.**
I Abrahami
eximia hu-
manitas &
hospitalitas
erga pere-
grinos,

אברהם ויקח בדבקר רך וטוב ויתן אל הנער
8 וימחר לעשות אתו : ויקח חמאה וחלב ובן הדבקר
אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ

9 Repetita
promissio
de Isaac
nascituro.

9 ויאכלו : ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנרי
באהל : ויאמר שוב אשוב אליך בעת חיה והנריבן

לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אתריו :
11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה

12 Sara ri-
dens repre-
henditur.

12 ארח בנשים : ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי
13 בלתי חיתהלי עדנה וארני זקן : ויאמר יהוה אל-

אברהם למה זה צחקך שרה לאמר האף אמנם אלד

14 Et Pro-
missionis
veritas con-
firmatur.

14 ואני זקמתי : היפלא מיתה דבר למועד אשוב אליך
15 בעת חיה ולשרה בן : ותכחש שרה לאמר לא

16 Oracu-
lum de
Sodomor-
um exci-
dio.

16 צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת : ויקמו משם
האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם

17 לשלחם : ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני
18 עשה : ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו

19 כל גוי הארץ : כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו
ואת ביתו אחרי ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה

ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר
כ עליו : ויאמר יהוה זקת סדם ועמרה כירבה וחטאתם

21 כי כבדה מאד : ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה
22 אלי עשו בלה ואסלא אדעה : ויפנו משם האנשים

23 וילכו סדם ואברהם עודנו עמד לפני יהוה : ויגש
אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע :

24 Abraha-
mi pro So-
domis de-
precatio ;
Desque pa-
ternum re-
sponsum.

24 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה
ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר

בה בקרבה : חללה לה מעשתי בדבר הזה להמית צדיק
עסרשע והיה כצדיק ברשע חללה לה חשפט כל-

הארץ B 5 ב ה

16 הארץ לא יעשה משפט : ויאמר יהוה אסדאמצא
 בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל
 17 המקום בעבורם : ויצן אברהם ויאמר הנדנא
 18 הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר : אולי
 יחסרון חמשים הצדיקים חמשת חתשחית בחמשה
 את כל העיר ויאמר לא אשחית אסדאמצא שם
 19 ארבעים וחמשה : ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי
 ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
 20 הארבעים : ויאמר אלנא יחר לאדני ואדברה אולי
 ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אסדאמצא שם
 21 שלשים : ויאמר הנדנא הואלתי לדבר אל אדני
 22 אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור
 23 העשרים : ויאמר אלנא יחר לאדני ואדברה אולי
 24 העשנים אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
 25 בעבור העשרה : וילך יהוה כאשר בלה לדבר אל
 26 אברהם ואברהם שב למקומו : ויבאו שני המלאכים וי
 27 סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם ויראלוט ויקם
 28 לקראתם וישתחו אפים ארצה : ויאמר הנה נא
 29 אדני סודו נא אליבית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
 30 והשכבתם ויהלכתם לדרככם ויאמרו לא כי
 31 ברחוב נלין : והעדרכם מאד ויסרו אליו ויבאו
 32 אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ואכלו :
 33 סדם ישכבו ואנשי העיר אנשו סדם נסבו על החי
 34 מנער ועד זקן כל העם מקצה : ויקראו אל לוט
 35 ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה
 36 הוציאם אלינו ונרעה אתם : ויצא אלם לוט הפתחה
 37 והדלת סגר אחריה : ויאמר אלנא אחי תרע : הנה
 38 נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאנה
 אתה

CAP. XIX.
1 Loti ho-
pitalitas.

3 Duo Ang-
geli diver-
runt apud
eum.

4 Sodomo-
rum furor
in hospites.
5 Sanctis
Angelis ne-
farius an-
chinatur
suprum.
Lot libera-
tus & An-
geli reprimunt furio-
sum con-
atum.

אתהו אליכם ועשו לחן כטוב בעיניכם רק לאנשים
האל אל תעשו דבר קרע-לכן באו בצל קרתי :
10 ויאמרו ושהלאה ויאמרו האחד בחד-לגור וישפט
שפט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד
11 ויגשו לשכר הדלת : וישלחו האנשים את-דם ויביאו
את-לוט אליהם הביתה ואת-הדלת סגרו : ואת-
האנשים אשר-פתח הבית חכו בסטרים מקטן ועד
12 גדול וילאו למצא הפתח : ויאמרו האנשים אל לוט
עד מילך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר-לך בעיר
13 הוצא מן-המקום : כי-משחתים אנחנו את-המקום
הזה כי-גדלה צעקתם את-פני יתוח וישלחנו יהוה
14 לשחתה : ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותי
ותסו ויאמר קומו צאו מן-המקום הזה כי-משחית ידוע
ט את-העיר ויהי במצחק בעיני חתניו : וכמו חשחה
עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את-
אשתך ואת-שתי בנותיך הנמצאת פן-תספה בעון
16 העיר : ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד-אשתו
וביד שתי בנותיו בחמלת ידוה עליו ויצאחו וינחחו
17 מחוץ לעיר : ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמה
המלט על-גפשה אל-חבית אחריה ואל-תעמד בכל
18 הכבר ההרה המלט פן-תספה : ויאמר לוט אל-הם
19 אל-נא אלהי : הנחנא סצא עבר-הזן בעיניך ותגדל
חסדך אשר עשית עמרי לחיות אחי-נפשי ואנכי לא
כ אוכל להמלט ההרה פן-תדבקני הרעה ומתי : הנה
נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצער אמלטח
20 נא שמרה הלא מצער הוא ותחי נפשי : ויאמר אליו
הנה נשאתי סניך גם לדבר חזרת לבלתי סמכי אותי
21 העיר אשר דברתי : מהר המלט שמה כי לא אוכל
לעשות

12 Loti cum suis emigratio ex Sodomis.

16 Lotum moram ex mora nocturnam Angelos eduxerunt foras.

18 Conceditur ipsi fuga in propinquam Civitatem Tzoar.

לעשות דבר ערבאך שמה על־כן קרא שם העיר

צוער: חשמש יצא על הארץ ולוט בא צערה: ויהוה 24 Civitates
Sodomae
evernuntur.

המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה

מן השמים: ויהפך את הערים האל ואת כל הכבד כה

ואת כל יושבי הערים וצמה הארמה: ותבט אשתו 26 Uxor
Loti respi-
ciens fit sta-
tus falsus.

מאחוריו ותהי נציב מלח: וישכם אברהם בבקר אל

המקום אשר עמד שם את־פני יהוה: וישקף על־פני

סדם ועמרה ועל כל־פני ארץ הכבד וירא והנה עלה

קיטר הארץ בקיטר הכבשן: ויהי בשחת אלהים 29 Deus
recordatur
intercessio-
nis Abraha-
mi ideoque
Lorum
eduxit.

את ערי הכבד ויזכר אלהים את אברהם וישלח את

לוט מתוך החמכה בהפך את הערים אשר ישב בהן

לוט: ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ל

ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו: 30 Seceffo
Loti è Tzoar
in montem.

ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין 31 Filium
confilium
de concubi-
tu cum
Patre, qui
proprias
filias per
ebrietatem
incestat. Ex
quo incestu
Moabitae
& Ammo-
nitae sunt
ortu

בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ: לכה נשקה את

אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקין

את אביהן יין כל־לילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את

אביה ולא ידע בשכבה ובקדמה: ויהי ממחרת ותאמר 34 על־נקר

הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי

נשקנו יין נסדל־לילה וכאן שכבתי עמו ונחיה מאבינו

זרע: ותשקין גם כל־לילה הוא את אביהן יין ותקם לה

הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקדמה:

ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: ותלד הבכירה בן 36

ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד־היום: והצעירה 38

גם־היא ילדה בן ותקרא שמו בן־עמי הוא אבי בני

עמון עד־היום: ויסע משם אברהם כ 3

ארצה הנגב וישב ב־דקדש ובין שור ויגר בגר:

ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי היא וישלח

אבימלך

CAP. XX.
Peregrina-
tur Abra-
ham in Ge-
zar.
2.Sara Abra-
hamo eripit-
tur ab Abi-
melecho.

3 Dei oraculum de restituenda Sara.

3 אבימלך מלך גרר ויקח את שרה : ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנה מת עליה אשה אשר לקחת והוא בעלת בעל : ואבימלך לא קרב ה אליה ויאמר אנני הגוי גם צדיק תהרג : הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גסה הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת : ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטולי על כן לא נתתיך לנגע אליה : ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בערך וחי והוא ואסאנה משיב רע כי מות תמות אתה וכל אשר לך : וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים

9 Expofitio Abimelechi cum Abrahamo.

9 האלה באזניהם ויראו האנשים מאד : ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאת גדלה מעשים אשר לאיעשו עשית עמדי : ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה : ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי : וגם אמננה אחתי בת אבי הוא אך לא בראמי ותהילי לאשה : ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי

14 Sara in iacta, cum regia munificencia, restituitur Abrahamo.

14 לי אחי הוא : ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו : ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב : ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחייך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכתת : ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו

17 Abr. pro rege apud Deum intercedit, & Abimelech cum suis sanat.

ואמהתיו

וַאֲמַתָּיו וַיֵּלְדוּ: כִּי־עָצַר עֶצֶר יְהוָה בְּעַד כָּל־רַחֵם לְבֵית
אֲבִימֶלֶךְ עַל־דְּבַר שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַבְרָהָם:

וַיְהִי פֶקֶד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר **כא**

CAP. XXI.
1 Isaac
nascitur.

וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה
לְאַבְרָהָם בֶּן לִזְקֵנֹו לְמוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֱלֹהִים:

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֵׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלֵד־לֹו אִשְׁרֵי־לֵדָה:

לֹו שָׂרָה יִצְחָק: וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־

שָׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים: וַאֲבְרָהָם בֶּן־

4 Circum-
ciditur die
octavo.

מֵאָת שָׁנָה בַּהּוֹלֵד לֹו אֶת יִצְחָק בְּנוֹ: וַתֹּאמֶר שָׂרָה

צָחָק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כֹּל־שָׁמַע יִצְחָק־לִי: וַתֹּאמֶר

מִי מָלַל לְאַבְרָהָם הִינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־לִדְתִי בֶן

לִזְקֵנִי: וַיִּגְדַּל הַיֵּלֶד וַיִּנָּמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גְדוֹל

8 Ables-
tur.

בְּיוֹם הַגָּמַל אֶת־יִצְחָק: וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הַגֵּר

9 Cause
ejectionis
Ismacelis.

הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־לִדְתָהּ לְאַבְרָהָם מִצְחָק: וַתֹּאמֶר

לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאֵמָה הַזֹּאת וְאֶת־בָּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ

בֶּן־הָאֵמָה הַזֹּאת עִסְדִּבְנִי עִם־יִצְחָק: וַיַּרְעֵהוּ דְבַר מֶאֱד

בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־

אַבְרָהָם אֶל־יָרֵעַ בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנֶּעַר וְעַל־אִמָּתְךָ כֹּל־

אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַיךְ שָׂרָה שָׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי כִי־צָחָק

יִקְרָא לָהּ זָרַע: וְגַם אֶת־בֶּן־הָאִמָּה לְנֹוֹ אֲשִׁימֶנּוּ כִּי

זָרַע הוּא: וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיִּקְחֵם לָחֶם וַחֲמַת

14 Ejecio
ipfa cum te-
nui viatico.

מִים וַיִּתֵּן אֶל־הַגֵּר שֵׁם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֵּלֶד

וַיִּשְׁלַחַהּ וַתֵּלֶךְ וַתִּתֵּן בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע:

וַיָּכֻלוּ הַמִּים מִדְּהַחֲמַת וַתִּשְׁלַךְ אֶת־הַיֵּלֶד תַּחַת

15 Ismaelis
denus

אֶת־הַיִּשְׁחָם: וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִגְדַּר חֲרָחֵק

בְּמִסְתָּחַי קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אֶל־אַרְאֵה בְּמוֹת

הַיֵּלֶד וַתֵּשֶׁב מִגְדַּר וַתִּשָּׂא אֶת־קֶלְהָ וַתִּבְדֵּךְ:

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנֶּעַר וַיִּקְרָא מִלֵּאָה

17 Exaudi-
tur a Deo.

אֱלֹהִים

אלהים' אל-הג' מן-השמים ויאמר לה מרד
לך הג' אל-תיראי כי-שמע אלהים אל-קול הנער

18 Benedi-
xit Deus
Ismaeli.

18 באשר הוא-שם: קומי שאי אתה-נער והחזיקי את-

19 ידך בו כי-לגוי גדול אשימנו: ויפקח אלהים את-

עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא אתה-חמת מים

כ ותשק אתה-נער: ויהי אלהים אתה-נער ויגדל

20 Deus
fuit cum
puero, cre-
scit jacula-
tor, habitat
in Paran,
& duxit
uxorem &
gyptiam.

כ וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן

21 Pactum
inter Abra-
hamum
& Abime-
lechum in
Beersehe-
ba.

כ ותקדלו אמו אשה מארץ מצרים: פ

כ ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר-צבאו אל-

אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר-אתה עשה:

כ ועתה השבעה לי באלהים הנה אסתשקר לי ולגני

ולגנדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם-

כ הארץ אשר-נרתה-בה: ויאמר אברהם אנכי אשבע:

כ וחוכח אברהם את-אבימלך על-אדורת באר המים

כ אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר אבימלך לא ידעתי

מי עשה אתה-דבר הזה וגם-אתה לא-הגדת לי וגם

כ אנכי לא-שמעתי בלתי היום: ויקח אברהם צאן ובקר

כ ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ויצב אברהם

כ את-שבע כבשת הצאן לברתו: ויאמר אבימלך אל-

אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת

כ לברתה: ויאמר בי-את-שבע כבשת תקח מידי בעבור

כ תהיידלי לעדה כי חפרתי אתה-באר הזאת: על-כן

קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם:

כ ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר-

כ צבאו וישבו אל-ארץ פלשתים: דיטע אשל בבאר

93 Abr.
plantat ne-
mus, in-
vocat Deum
et ceterum, &
habitat in
Phaestina.

כ שבע ויקרא-שם בשם יהוה אל עולם: ויגר אברהם

כ בארץ פלשתים ימים רבים: פ

CAPUT
XXII.

כ ויהי אתר הדברים האלה והאלהים נסה את-אברהם

כ ויאמר

- 1 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קחנא ארת-
 בנה את־יחידך אשר־אהבת את־יצחק ולך־לך אל־
 ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר
 אמר אליה: וישכם אברהם בבקר ויחבש את־חמרו 3
 ויקח את־שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי־
 עלה ויקם ולך אל־המקום אשר־אמר לו האלהים:
 ביום השלישי וישא אברהם את־עיניו וירא את־
 המקום מרחק: ויאמר אברהם אל־נעריו שברלכם ה־
 פה עס־החמור ואני והנער נלכה ערבה ונשתחרר
 ונשובה אליכם: ויקח אברהם את־עצי העלה וישם־
 על־יצחק בנו ויקח בידו את־האש ואת־המאכלת
 וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל־אברהם אביו
 ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
 ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה־לו
 השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל־המקום
 אשר־אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את־המזבח
 ויערך את־העצים ויעקד את־יצחק בנו וישם אתו על־
 המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את־ידו ויקח
 את־המאכלת לשחט את־בנו: ויקרא אליו מלאך 11
 יהוה מן־השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
 הנני: ויאמר אלה־שלח ירך אלה־נער ואל־תעש
 לו מאומה כי־עתה ידעתי כי־ירא אלהים אתה ולא
 חשכת את־בנה את־יחידך ממני: וישא אברהם את־
 עיניו וירא והנה־איל אחר נאחו בסבך בקרניו ולך
 אברהם ויקח את־האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:
 ויקרא אברהם שם־המקום ההוא יהוה יראה אשר 15
 יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה טו
 אל־אברהם שנית מן־השמים: ויאמר כי־נשבעתי 16
 נאם

1 Deus ten-
 tar Abra-
 ham Ora-
 culo de im-
 molatione
 Isaac.

3 Executio
 oraculi &
 Abrahami
 obedientia.

11 Locus
 immolatio-
 nis eventus.

15 In obedi-
 entia
 premium
 Abraham
 ampliffimis
 promiffio-
 nibus orna-
 tur.

גאם־יהודה כי יען אשר עשית את־הדבר הזה ולא
 17 חשכת את־בנה את־יחידך : כי־ברך אברכה והרבה
 ארבה את־זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על־
 18 שפת הים וירש זרעך את שער איביו : והתברכו
 19 בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקלי : וישב
 אברהם אל־נעריו ויקמו וילכו יחדו אל־באר שבע
 וישב אברהם בבאר שבע :

19 Abr.
cum suis,
revertitur
& habitat
in Beer-
scheba.

20 Familia
Rebeccz.

כ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה
 21 ילדה מלכה גסה־הוא פנים לנחור אחיך : את־עוז
 22 בכרו ואת־במ אחיו ואת־קמואל אבי ארם : ואת־
 כשד ואת־חזו ואת־פלדש ואת־ידלף ואת בתואל :
 23 ובתואל ילד את־דבקה שמנה אלה ילדה מלכה
 24 לנחור אחי אברהם : ופילגשו ושמה ראומה ותלד
 גסה־הוא את־טבח ואת־גחם ואת־תחש ואת־מעכה :

פ פ פ ה ז

א כג ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים
 2 שני חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון
 בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולביתה :
 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל־בני־חת לאמר:
 4 גרותי ושב אנכי עמכם תנו לי אחוזת־קבר עמכם
 ה ואקברה מתי מלפני : ויענו בני־חת את־אברהם
 6 לאמר לו : שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
 במכחר קברינו קבר את־מתך איש ממנו את־קברו
 7 לא־יכלה ממה מקבר מתך : ויקם אברהם וישתחו
 8 לעסדה־ארץ לבני־חת : וידבר אתם לאמר אם־
 יש ארצ־נפשכם לקבר את־מתי מלפני שמעוני ופגעו־
 9 לי בעפרון בן־צחר : ויתן־לי את־מערת המכפלה
 אשר

CAPUT.
XXIII.
1 Sara obiit
anno ætatis
127. in ci-
vitate Arba,
quæ est
Hebron.
2 Abr. suf-
cepit lu-
ctum.
3 Emit se-
pulchrum
ab Ephrone
400. sicles
Argent.

C ג

אשר לו אשר בקצרה שרה בכסף מלא יתנה לי
בתוכם לאחותי קבר: ועפרון ישב בתוך בני חת
ויען עפרון החת את אברהם באוני בני חת לכל
באי שער עירו לאמר: לא אדני שמעני השדה
נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני
עמי נתתיה לך קבר מתה: וישתחו אברהם לפני
עם הדארץ: וידבר אל עפרון באוני עסדהארץ לאמר
אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני
ואקברה את מתי שמה: ויען עפרון את
אברהם לאמר לו: אדני שמעני ארץ ארבע
מאות שקל כסף ביני ובינה מדהוא ואת
מתה קבר: וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני חת
ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: ויקם שרה
ועפרון אשר במכפלה אשר לפני ממצר השדה
והמערה אשר בו וכל העין אשר בשדה אשר בכל
גבלו סביב: לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל
באי שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את שרה
אשתו אל מערת שרה המכפלה על פני ממצר הוא
חברון בארץ כנען: ויקם שרה והמערה אשר בו כ
לאברהם לאחותי קבר מאת בני חת: ם

19 Sepelivit
Saram uxorem in spelunca agri in Cenaa.

ואברהם זקן בא בימים ויהיה ברך את אברהם כב
בכל: ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל
אשר לו שישנה יחד תחת ירכי: ואשביעה ביהודה
אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לאתקח אשר
ל בני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרב: כי אל
ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה ל בני ליצחק:
ויאמר אליו העבד אולי לאתהאבה האשה ללכת ה
אחרי

CAPUT.
XXIV.
1 Abrahami
Solicitudo
& confi-
lium de pio
Isaac con-
jugio.
2 Adjura-
tio servi sui
senioris.

אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את־בנך אל־
6 הארץ אשר־צאת משם: ויאמר אליו אברהם השמר

7 Votum
de prospero
eventu.

7 לך פֶּן־תָּשִׁיב אֶת־בְּנִי שָׁמָּה: יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר לִקְחָנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מִלְדָּתִי וְאֲשֶׁר דִּבֶּר־
לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לִי לֵאמֹר לִזְרַעְךָ אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ לִפְנֶיךָ וּלְקַחְתָּ אִשָּׁה לְבְנִי
8 מִשָּׁם: וְאִם־לֹא תֵּאֵבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ וּנְקִיתָ

9 Servi ju-
ramentum.

9 מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת בֵּן אֶת־בְּנִי לֹא תִשָּׁב שָׁמָּה: וַיֵּשֶׁם
הָעֶבֶד אֶת־יָדוֹ תַּחַת יָרֵךְ אֲבִרָהֶם אֲדֹנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל־

10 Execu-
tio legatio-
nis servi,
ejusque
protectio in
Mesopotamiam.

10 הַדָּבָר הַזֶּה: וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גַמְלִים מִגַּמְלֵי אֲדָנָיו
וַיֵּלֶךְ וְכָל־טוֹב אֲדָנָיו בִּידוֹ וַיָּקֶם וַיֵּלֶךְ אֶל־אֶרֶם נְהָרִים
11 אֶל־עִיר נְחוּר: וַיְבָרֶךְ הַגַּמְלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל־בְּאֵר

12 Servi
Eliezeris
pium vo-
tum.

12 הַמַּיִם לַעַת עָרֹב לַעַת צֵאת הַשָּׂאֵבֶת: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲדָנִי אֲבִרָהֶם הִקְרַה־נָּא לִפְנֵי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה־חֶסֶד
13 עִם אֲדָנִי אֲבִרָהֶם: הִנֵּה אֲנִכִּי נָצַב עַל־עֵין הַמַּיִם וּבְנוֹת

הנעה קר

14 אִנְשֵׁי הָעִיר יֵצְאוּ לִשְׁאֹב מַיִם: וְהִיא הַנְּעִרָה אֲשֶׁר
אָמַר אֵלֶיהָ הַטִּי־נָא כַדָּךְ וְאִשְׁתֶּה וְאִמְרָה שְׂתֶה וְגַם־
נִמְלִיךְ אֲשָׁקֶה אֹתָהּ הַכֹּחֶת לַעֲבֹדְךָ לִיצְחָק וְכֵּן אֲדַע

15 Voti o-
peratus even-
tus, & Re-
bacz lau-
des.

15 כִּי־עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם־אֲדָנִי: וַיְהִי־הוּא טָרֵם כָּלָה לְדַבֵּר
וְהִנֵּה רַבְקָה יֵצְאת אֲשֶׁר־יָלְדה לְבִתּוֹאֵל בֶּן־מִלְכָּה

הנעה קר

16 אִשֶּׁת נְחוּר אַחִי אֲבִרָהֶם וְכֵּדָה עַל־שִׁכְמָה: וְהַנְּעִרָה
טָבַת מִרְאָה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יָדָעָה וַתֵּרֶד הָעֵינָה

17 וַתִּמְלֹא כֵּדָה וַתַּעַל: וַיֵּרֶץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר

18 הַגַּמְיָאִינִי נָא מִעֲטֻמִּים מִכֶּדֶךְ: וַתֹּאמֶר שְׂתֶה אֲדָנִי

19 וַתִּמְהַר וַתֵּרֶד כֵּדָה עַל־יָדָהּ וַתִּשְׁקָהּ: וַתִּכַּל לְהִשְׁקָתָהּ

20 וַתֹּאמֶר גַּם לַגַּמְלִיךָ אֲשָׁאֵב עַד אִם־כָּלוּ לִשְׂתֵּת:

כ וַתִּמְהַר וַתַּעַר כֵּדָה אֶל־הִשְׁקָתָהּ וַתֵּרֶץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר

21 לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאֹב לְכָל־גַּמְלָיו: וְהָאִישׁ מִשְׂתַּאֲה לָהּ

מחריש

C 2

ג ב

- 22 מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אסלא : ויהי
 כאשר כלו הגמלים לשתת ויקח האיש נזם זהב
 בקע משקלו ושני צמידים על ידיו עשרה זהב
 משקלם : ויאמר בתמי את הנדי נא לי חיש
 בית אביך מקום לנו ללין : ותאמר אליו בת בתואל
 אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור : ותאמר אליו נס כה
 תבן נסמספוא רב עמנו נסמקום ללח : ויקד האיש
 וישתחו ליהוה : ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם
 אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
 נחני יהוה בית אחי אדני : ויתרן הנער ויתגר לבית
 אמה בדברים האלה : ולרבקה אח וישמו לבן וירץ
 לבן אלהאיש החוצה אלהעין : ויהי כראת את ל
 הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי
 רבקה אחתו לאמר כהדבר אלי האיש ויבא אל
 האיש והנה עמד על הגמלים על העין : ויאמר בוא
 ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית
 ומקום לגמלים : ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים
 ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי
 האנשים אשר אתו : וישם לפניו לאכל ויאמר לא
 אכל עד אסדברתי דברי ויאמר דבר : ויאמר עבד
 אברהם אנכי : ויהוה ברוך את אדני מאד ויגדל לה
 ויתן לו צאן ובקר וכסף זהב ועבדים ושפחות וגמלים
 וחמרים : ותלד שרה אשר אדני בן לאדני אחרי
 זקנתה ויתן לו את כל אשר לו : וישבעני אדני
 לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר
 אנכי ישב בארצו : אסלא אל בית אבי תלך ואל
 משפחתי ולקחת אשה לבני : ואמר אל אדני אלי
 לא תלך האשה אחרי : ויאמר אלי יהוה אשר מ
 התהלכתי

22 Gratulatio servi
 erga Rebec-
 cam, cui
 offert mon-
 nilia aurea.

26 Eliezer
 Deo pro
 exauditione
 supplicis agit
 gratias.

27 וזעיר קרי

29 Laban
 nuntio Re-
 beccae &
 munusculis
 excitatus
 pia & libe-
 rali ratione
 invitac
 hospitum.

ויום קרי

33 Eliezer
 oratione,
 plena pie-
 tatis, pru-
 dentiae &
 fedulcatis,
 totam lega-
 tionis suae
 historiam
 breviter
 repetit &
 modesta
 petitione
 concludit.

התחלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך
 41 ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי : אז
 תנקה מאלתי כי תבוא אל־משפחתי ואם־לא
 42 יתנו לך והיית נקי מאלתי : ואבא היום אל־
 העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם־ישך־נא
 43 מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה : הנה אנכי
 נצב על־עין המים והיה העלמה היצאת לשאב
 ואמרתי אליה השקיני־נא מעט־מים מכך :
 44 ואמרה אלי גם־אתה שתה וגם לגמליה אשאב
 מה הוא האשה אשר־הכיה יהוה לבן־אדני : אני
 טרם אכלה לדבר אל־לפי והנה רבקה יצאת
 וכדה על־שכמה ותורד העינרה ותשאב ואמר אליה
 46 השקיני נא : ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר
 שתה וגם־גמליה אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה :
 47 ואשאל אתה ואמר בת־מי את ותאמר בת־בתואל
 בן־נחור אשר ילדה־לו מלכה ואשם הנזם על־אפה
 48 והצמידים על־ידיה : ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך
 את־יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך
 49 אמרת לקחת את־בת־אחי אדני לבני : ועתה אם־
 ישכם עשים חסד ואמת את־אדני הגיהו לי ואם־לא
 ג הגידו לי ואפנה על־ימין או על־שמאל : ויען לבן
 ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר
 50 אליה רע או־טוב : הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי
 51 אשה לבן־אדניך כאשר דבר יהוה : ויהי כאשר
 שמע עבר אברהם את־דבריהם וישתחו ארצה ליהוה :
 52 ויוצא העבד כלי־כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה
 53 ומגדנת נתן לאחיה ולאמה : ויאכלו וישתו הנה
 ותאנשים אשר־עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני
 לאדני

50 Cui pe-
 titioni pa-
 rentes &
 cognati Re-
 beccae, Dei
 Authorita-
 te & Provi-
 dentia mul-
 ti, assen-
 tiuntur.

54 Convi-
 vium spon-
 salitium
 prima Ve-
 spera cele-
 bratur, &
 Eliezer pe-
 tit cum
 sponsa di-
 missionem.

לֹאֲדָנִי : וַיֹּאמֶר אֲחִיָּהּ וְאִמָּהּ תֵּשֶׁב הַנֶּעֱרָ אִתָּנוּ יָמִים נח
או עָשׂוֹר אַחֵר תֵּלֶךְ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִם אֶל־תֹּאחֲרוּ אִתִּי 56
וַיְהִי הַצִּלִּיחַ דְּרָכִי שְׁלֹחֹנִי וְאֶלְכָה לֹאֲדָנִי : וַיֹּאמְרוּ 57
נִקְרָא לַנֶּעֱרָ וּנְשֹׂאֶלָה אֶת־פִּיהָ : וַיִּקְרְאוּ לְדִבְקָה 58
וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הַתִּלְכִּי עִם־הָאִישׁ הַזֶּה וְתֹאמַר אֵלָיו :

וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־דִּבְקָה אֲחֵתָם וְאֶת־מִנְקָתָהּ וְאֶת־עֶבֶד 59
אֲבִרָהָם וְאֶת־אֲנָשָׁיו : וַיְבָרְכוּ אֶת־דִּבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ 60
אֲחֵתְנוּ אַתְּ הִי לְאֶלְפִי רַבָּה וַיִּירָשׁ זֶרַעְךָ אֶת שְׂעַר
שְׁנָאִיו : וַתֵּקֶם רַבָּקָה וַנְּעִרְתִּיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל־הַגְּמִלִּים 61
וַתִּלְכְּנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת־דִּבְקָה וַיֵּלֶךְ :

וַיִּצְחָק בָּא מְבֹוֹא בָּאֵר לְחֵי רֹאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ 62
הַנֶּגֶב : וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ בְּשָׂדֶה לַפְּנוֹת עֶרְבֵי שָׁמַיִם 63
עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה גַמְלִים בָּאִים : וַתִּשָּׂא רַבָּקָה אֶת־עֵינֶיהָ 64

וַתֵּרָא אֶת־יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל הַגְּמִל : וַתֹּאמֶר אֶל־הָעֶבֶד סָה
מִי־הָאִישׁ הַלֹּזֶה הַהֵלֶךְ בְּשָׂדֶה לִקְרֹאתָנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד

הוּא אֲדָנִי וַתִּקַּח הַצִּעִיף וַתִּתְּנָהּ : וַיִּסְפֹּר הָעֶבֶד לִיִּצְחָק 66
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיָּבֹא יִצְחָק הָאֵלֶּלֶה 67
שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת־דִּבְקָה וַתְּהִי־לּוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאָהֲבָהּ

פ

וַיִּנָּחֵם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ

וַיִּסַּף אֲבִרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וַשְׁמָחָה קַטּוּרָה : וַתֵּלֶד לּוֹ אֶת־כָּהֵן 68

וַתִּזְכֹּר וַתִּקְשֹׁן וַתֵּאֵת מֶרֶן וַתֵּאֵת מֶרֶן וַתֵּאֵת יִשְׁבָּק וַתֵּאֵת 69
שׁוּחַ : וַיִּקְשֶׁן יֶלֶד אֶת־שָׁבָא וַתֵּאֵת דָּדֹן וּבְנֵי דָדֹן הֵיוּ 70
אֲשׁוּרִים וּלְטוֹשִׁים וּלְאִמִּים : וּבְנֵי מֶרֶן עֵיפָה וְעַפְרָה וַחֲנָנִי 71

וַאֲבִידָע וְאַלְדָּעָה כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי קַטּוּרָה : וַיִּתֵּן אֲבִרָהָם הֵם
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ לִיִּצְחָק : וּלְבְנֵי הַפִּילֹגְשִׁים אֲשֶׁר 72
לְאֲבִרָהָם נָתַן אֲבִרָהָם מִתְּנַת וַיִּשְׁלַחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנֵי

בְּעוֹרָנוּ חֵי קְדָמָה אֶל־אֶרֶץ קָרָם : וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי־חַיֵּי 73
אֲבִרָהָם אֲשֶׁר־חֵי מֵאֵת שָׁנָה וּשְׁבַע־יָמִים שָׁנָה וַחֲמִשָּׁה

שָׁנִים

59 Dimittitur servus & Rebecca cum benedictione & comitatu.

62 Interim Isaac fundit preces ad Deum.

64 Verecundia Rebecca.

66 Servus Isaac omnia refert, & Isaac duxit uxorem Rebecca.

CAP. XXV. 1 Abr. duxit uxorem Kenuram. 2 Cuius recensentur liberi sex, nepotes 7, & pronepotes tres.

5 Abr. constituit Isaac cum haeredem ex attle, reliquosque liberos liberaliter donatos, in orientalem regionem ab Isaac dimisit. 7 Abr. vixit annos 175.

- 8 שנים : ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע
9 ויאסף אל עמיו : ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו
אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר תחת
אשר על פני ממרא : השדה אשר קנה אברהם מאת
בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו : ויהי אחרי
מות אברהם ויברך אלקים את יצחק בנו וישב יצחק
עסבאר לחי ראי : פ
12 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר
13 המצרית שפחת שרה לאברהם : ואלה שמות בני
ישמעאל בשמחתם לחולדתם בבר ישמעאל נבית
14 וקדר ואדבאל ומבשם : ומשמע ודומה ומשא : חדר
16 ותימא יטור נפיש וקדמה : אלה הם בני ישמעאל
ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם
17 לאמתם : ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים
18 שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו : וישכנו
מחילה עד שור אשר על פני מצרים באבה אשורה
על פני בלאחיו נפל :

פ פ פ ו פ

- 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם חוליד את
כ יצחק : ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את
רבקה בת בתואל הארמי מפרן ארם אחות לבן
21 הארמי לו לאשה : ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו
כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותחר רבקה אשתו :
22 ותרצו הבנים בקרבה ותאמר אסכון למה זה אנכי
23 ותלק לדרש את יהוה : ויאמר יהוה לה שני גוים
בבטן ושני לאמים ממעך יפרדו ולאם מלאם יאמן
4 ורכ יעבד צעיר : וימלאו ימיה ללדת והנה תומם
בבטנה C 4 נ ד

בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער כה
 ויקראו שמו עשו: ואחריו יצא אחיו וידו אוחזת²⁶
 בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן־ששים שנה
 בלדת אתם: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד²⁷
 איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: ויאהב יצחק²⁸
 את־עשו כי־ציד בפיו ורבקה אהבת את־יעקב: ויור²⁹
 יעקב נזיר ויבא עשו מן־השדה והוא עיף: ויאמר ל
 עשו אל־יעקב חלעיטני נא מן־האדם האדם הזה כי
 עיף אנכי על־כן קרא־שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה³¹
 כיום את־בכרתה לי: ויאמר עשו הנני אנכי הולך³²
 למות ולמה־זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי³³
 כיום וישבע לו וימכר את־בכרתו ליעקב: ויעקב נתן³⁴
 לעשו לחם ונזיר עד־שים ויאכל וישת ויקם וילך ויבן
 עשו את־הבכרה:

²⁷ Diver-
sum fra-
trum inge-
nium, di-
versusque
parentum
erga eos
affectus.
²⁹ Esau
vocatur
Edom, &c
primogeni-
turam pro-
fanè
vendidit
Jacob.

ויהי רעב בארץ מלכר הרעב הראשון אשר היה בימי כו
 אברהם וילך יצחק אל־אבימלך מלך־פלשתים
 גררה: וירא אליו יהוה ויאמר אל־תרד מצרימה שכן²
 בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך³
 ואכרנך כדלך ולזרעך אתן את־כל־הארצות האל
 ותקמתי את־חשבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך:
 והרביתי את־זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את⁴
 כל־הארצות האל והתברכו מזרעך כל גוי תארץ:
 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרת מצותי ה
 חקותי ותורתי: וישב יצחק בגרר: וישאלו אנשי⁷
 המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי
 פד־הרגני אנשי המקום על־רבקה כי־טובת מראה
 הוא: ויהי כי ארכולו שם הימים וישקף אבימלך מלך־
 פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את
 רבקה

CAPUT.
X X V I.
¹ Exilium
Isaaci in
Gerar ob
fame, juxta Dei
oraculum.

⁷ Isaac
dissimulat
uxorem
Rebeccam.

9 Rex Abimelech infirmulatus mendacii, periculique futuri gravitatem obijcit.

11 Edictum Regis de Isaac & Rebecca non laedendis.

12 Propter infirmitatem Isaac ex divina benedictione.

14 Unde Philistini ei invident, ejusque putatos pariter a terra obstruunt.

16 Jussu Regis Abimelech migravit Isaac ex Gerar in vallem aridam, ab urbe remotiorem.

20 Ac novus irritatus injuriis remiserat Bœrischem.

24 Ea nocte apparet ei Dominus, ut ei, hac fecunda visione, confirmaret suam praesentiam & promissiones.

25 Isaac ibidem exstruxit altare.

26 Confœ-

9 רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה

אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק

כי אמרתי פדאמות עליה: ויאמר אבימלך מהזאת

עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת

עלינו אשם: ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנני

באיש הזה ובאשתו מות יומת: ויזרע יצחק בארץ

ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו

יהוה: ויגדל האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד:

14 ויהיו לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו

טו אתו פלשתים: וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו

בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר:

16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו

17 מאד: וילך משם יצחק ויחז בנחל גרר וישב שם:

18 וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי

אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם

ויקרא להן שמות בשמת אשר קרא להן אביו:

19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים:

כ ויריבו רעי גרר עסדעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא

21 שסדבאר עשק כי הרעשקו עמו: ויחפרו

באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנר:

22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא

שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרנינו

23 בארץ: ויעל משם באר שבע: וירא אליו יהוה כלילה

והוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי

אתה אנכי וברכתך והרביתי את זרעך בעבור

כה אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט

שם אהלו ויכרשם עבדי יצחק באר: ואבימלך

הלך אליו מגר ואחות מרעהו ופיכל שרצבאו

ויאמר

C 5 ג

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִצְחָק מְדוּעַ בָּאתָם אֵלַי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם deratio
Abimelech
cum Isaac.

אֹתִי וְתִשְׁלַחֲנִי מֵאֲתֶכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ רְאוּ רֵאיוֹ כִּי־חֵירָא 28

יְהוָה יַעֲקֹב וְנֹאמַר תְּהִי נָא אֱלֹהֵי בִינוּתֵנוּ בֵּינֵנוּ וּבֵינֶךָ

וּנְכַרְתָּה בְּרִית עִמָּךְ׃ אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רַעַת כְּאִשֶּׁר 29

לֹא נִגְעָנָה וְכְאִשֶּׁר עָשִׂינוּ עִמָּךְ רִקְדָּטוֹב וְנִשְׁלַחְךָ

בְּשָׁלוֹם אֲתָה עֵתָה בְּרוּךְ יְהוָה׃ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה ל

וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ וַיִּשְׁכְּמוּ בִבְקָר וַיִּשְׁכְּעוּ אִישׁ לְאָחִיו 31

וַיִּשְׁלַחֶם יִצְחָק וַיִּלְכוּ מֵאֲתוֹ בְּשָׁלוֹם׃ וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא 32

וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי יִצְחָק וַיִּגְדּוּ לוֹ עַל־אֲדֹת חֶבְרֹן אֲשֶׁר חִפְרוּ

וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצָּאֵנוּ מִים׃ וַיִּקְרָא אֹתָהּ שֶׁבַעַת עַל־כֵּן 33

שֵׁם־חַעִיר בְּאֵר שֶׁבַע עַד הַיּוֹם חַזָּה׃ ס וַיְהִי 34

עָשׂוּ בְּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיָּקַת אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בַּת־

בְּאֵרֵי הַחַיִּי וְאֶת־בִּשְׁמַת בְּרַחֲמֵי־לֶן הַחַיִּי׃ וַתְּהִי לָהּ CAPUT
XXVII.

מִתָּה רֵוָה לִי־צִחָק וְלִרְבֵּקָה׃ ס וַיְהִי כִּי־זָכַן 1

יִצְחָק וַתְּכַחֵן עֵינָיו מִרְאֵת וַיִּקְרָא אֶת־עֲשׂוֹ בֶּנִי הַגֵּדִל Isaaci fe-
nectus &
oculorum
caligo, ejus-
que institut-
um de be-
nedicenda

וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו חֲנָנִי׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא Esfavo.

זָכַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי׃ וַתֵּתֶן שְׂאִינָה כְּלִיד תְּלִיד 3

וְכָשֶׁתָּהּ וַצֹּא הַשְּׂדֵה וַצֹּדַח לִי צִידָה׃ וַעֲשֹׂה־לִּי מִטְעָמִים 4

כְּאִשֶּׁר אֶהְבֵּתִי וְתִבְיָאֹחַ לִי וְאֶכְלָה בְּעֶבֶר תִּבְרַכְךָ 6

נַפְשִׁי בְּטָרֶם אָמוֹת׃ וּרְבִקָּה שָׁמַעַת בְּדַבְּרֵי יִצְחָק אֵלֶּה Rebecca
confilium
de benedi-
ctione pa-
terna Esfavo
eripienda ac
Jacobo ac-
quirenda.

עָשׂוּ בֶּנִי וַיִּלֶּךְ עָשׂוּ חֲשֹׁדָה לְצוֹד צִיד לְחִבְיָא׃ וּרְבִקָּה׃

אָמְרָה אֵל־יַעֲקֹב בְּנָח לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ

מִדְּבַר אֵל־עָשׂוּ אָחִיךָ לֵאמֹר׃ הִבִּיאָה לִי צִיד וַעֲשֹׂה 7

לִי מִטְעָמִים וְאֶכְלָה וְאֶבְרַכְכָּת לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי׃

וַתֵּתֶן בְּנֵי שָׁמַע בָּקָלִי לָאִשֶּׁר אָמֵן מִצֹּדֹת אֲתָךְ׃ לָהּ׃ 9

נָא אֶל־הַצֹּאֵן וְקַח־לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גִדִּי עֹתִים טָבִים

וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מִטְעָמִים לְאָבִיךָ כְּאִשֶּׁר אָחִיב׃ וְהִבֵּאתִי

לְאָבִיךָ וְאֶכְלָה בְּעֶבֶר אֲשֶׁר יִבְרַכְךָ לִפְנֵי מוֹתִי׃

וַיֹּאמֶר

11 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רִבְקָה אִמּוֹ הֵן עָשׂוֹ אָחִי אִישׁ שָׂעִר
 12 וְאֲנֹכִי אִישׁ חָלָק : אֲוִלִי יִמְשְׁנִי אָבִי וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו
 13 כַּמִּתְעַתֵּעַ וְהִבֹּאתִי עָלַי קִלְלָה וְלֹא בִרְכָה : וַתֹּאמֶר
 14 לוֹ אִמּוֹ עָלַי קִלְלָתְךָ בְּנִי אֲךָ שָׁמַע בְּקִלִּי וְלֹךְ קַח־לִי :
 15 וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִטַּעַמִּים כַּאֲשֶׁר
 16 טו אָהָב אָבִיו : וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת־בְּנֵיהֶּ עָשׂוֹ בְּנֵהָ
 17 הַגֵּדֶל הַחֲסֻדֹת אֲשֶׁר אָתָּה בְּבִית וַתִּלְבֹּשׂ אֶת־
 18 יַעֲקֹב בְּנֵהָ הַקָּטָן : וְאֵת עֵרֶת גִּדְּי הָעֵזִים הִלְבִּישָׁהּ
 19 עַל־יָדָיו וְעַל חִלְקֵת צִנְאוֹרָיו : וַתִּתֵּן אֶת־הַמִּטַּעַמִּים וְאֶת־
 20 הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשְׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנֵהָ : וַיָּבֵא אֶל־אָבִיו
 21 וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי מִי אָתָּה בְּנִי : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־
 22 אָבִיו אָנֹכִי עָשׂוֹ בְּכֹרֶךָ עֲשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי קֹדֶם
 23 כָּ נָא שָׁכֵה וְאָכְלָה מִצִּידִי בַּעֲבוּר תְּבָרַכְנִי נַפְשֶׁךָ : וַיֹּאמֶר
 24 יִצְחָק אֶל־בָּנוֹ מִהֲזֶה מַהֲרַת לִמְצֹא בְנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה
 25 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵי : וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גִּשְׁה־נָּא
 26 וְאִמְשֶׁךָ בְּנִי הֲאֵתָה זֶה בְּנִי עָשׂוֹ אִמְלֹא : וַיִּנָּשׁ יַעֲקֹב אֶל־
 27 יִצְחָק אָבִיו וַיִּמְשְׁהוּ וַיֹּאמֶר הִקְלָקוּל יַעֲקֹב וְהִידִים יָדֵי
 28 עָשׂוֹ : וְלֹא הִבִּידוּ כִּי־הָיוּ יָדָיו כִּדְי עָשׂוֹ אָחִיו שְׂעִירָת
 29 כַּה וַיְבָרְכֵהוּ : וַיֹּאמֶר אָתָּה זֶה בְּנִי עָשׂוֹ וַיֹּאמֶר אָנִי : וַיֹּאמֶר
 30 הַנִּשָּׂה לִי וְאָכְלָה מִצִּיד בְּנִי לְמַעַן תְּבָרַכְךָ נַפְשִׁי וַיִּנָּשׁ
 31 לוֹ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ יֵין וַיִּשְׂרַח : וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו
 32 גִּשְׁה־נָּא וּשְׁקַח־לִי בְנִי : וַיִּנָּשׁ וַיִּשְׁקְלוּ וַיֵּרָח אֶת־רֵיחַ
 33 בְּנֵיהֶּ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רָחָה רֵיחַ בְּנִי בְדִית שְׂרָה אֲשֶׁר
 34 בָּרַכְוּ יְהוָה : וַיִּתֵּן־לָהּ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנִּי
 35 הָאָרֶץ וְרֵב דָּגַן וְתִירֵשׁ : יַעֲבֹדְךָ עַמָּם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 36 לְאִמִּים הִזֵּה גְבוּר לְאֹחִיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָךְ בְּנִי אִמְךָ אֲרִיכָה
 37 לְאֶדְרֹם וּמִבְּרִכְיָךָ כְּרוֹךְ : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּלָה יִצְחָק לְבָרָךְ
 38 אֶת־יַעֲקֹב וַיְהִי אֲךָ יָצָא יָצָא יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו
 39 וְעָשׂוֹ

18 Jacob obtemperans matri, dolum suadenti, patrem adit, simulat, vestimentis, manibus & verbis, scilicet Esauum primogenitum, & petit benedictionem.

27 Isaac benedixit Jacobo, eique à Deo precatur frumenti & mysti abundantiam, Imperium super gentes, & regnum inter fratres.

30 Eodem fere momento, quo Jacob discessit, ingreditur Esau.

- וַעֲשׂוּ אִחָיו בָּא מִצִּדּוֹ: וַיַּעַשׂ גִּם־הוּא מִטַּעֲמִים וַיָּבֹא
 לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקִים אֲבִי וַיֹּאבֵל מִצִּדּוֹ בְּנֵי בַעֲבָר
 תְּבַרְכֵנִי נַפְשָׁךְ: וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי־אַתָּה וַיֹּאמֶר
 אֲנִי בִנְךָ בְּכֹרֶךָ עֲשֹׂ: וַיַּחֲדֵר יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד־
 מָאֵד וַיֹּאמֶר מִי־אֵפֹא הוּא הַצֶּדֶד־צִיד וַיָּבֹא לִי וְאָכַל
 מִכָּל בָּטָרִים תְּבֹא וְאִבְרָכְהוּ גִם־בְּכֹרֶךָ יִהְיֶה: כִּשְׁמַע
 עֲשׂו אֶת־דְּבָרֵי אָבִיו וַיַּעֲקֵק צַעֲקָה גְּדֹלָה וּמְרָה עַד־
 מָאֵד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גִם־אֲנִי אָבִי: וַיֹּאמֶר בָּא לֵה
 אֲחִיךָ בְּמֶרְמֶה וַיִּקַּח בְּרַכְתָּךְ: וַיֹּאמֶר הִכִּי קָרָא שְׁמוֹ
 יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבנִי זֶה פַעַמִּים אֶת־בְּכֹרְתִי לָקַח וְהִנֵּה עָתָה
 לָקַח בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הֲלֹא־אֶעֱלֶה לִי בְרַכְתָּ: וַיַּעַן
 יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂו הֵן גִּבֹּר שְׁמַתִּיו לָךְ וְאֶת־כָּל־אֲחָיו
 נָתַתִּי לֹ: לְעַבְדִּים וְדָגַן וְתִירֵשׁ סִמְכָתִיו וְלִכְהָ אֵפֹא
 מֶה אַעֲשֶׂה בְנִי: וַיֹּאמֶר עֲשׂו אֶל־אָבִיו הַבְּרָכָה אַחֶרֶת
 הָיֵאלֶךְ־אָבִי בְרַכְנִי גִם־אֲנִי אָבִי וַיֵּשֶׂא עֲשׂו קֶלֶד וַיִּבֶךְ:
 וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמֵנִי הָאָרֶץ יִהְיֶה
 מוֹשְׁבָךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל: וְעַל־חֲרֹבְךָ תַחֲיֶה וְאֶת־מֶ
 אֲחִיךָ תַעֲבֹד וְהָיָה כְּאִשֶּׁר תִּרְיֵד וּפְרָקֶת־עָלוֹ מֵעַל־
 צִוְּאָרְךָ: וַיִּשְׁטֹם עֲשׂו אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרָכָה
 אֲשֶׁר בִּרְבּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר עֲשׂו בָּלְבוּ יִקְרְבוּ יָמֵי אָבִל
 אָבִי וְאֶהְרֹגָה אֶת־יַעֲקֹב אָחִי: וַיִּגֵּד לְרַבֵּקָה אֶת־דְּבָרֵי
 עֲשׂו בְּנֵה הַגִּדֹל וְתִשְׁלַח וְתִקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנֵה תִקְשֹׁן
 וְתֹאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עֲשׂו אֲחִיךָ מִתְנַחֵם לָךְ לְחֻדְקָה:
 וְעַתָּה בְנִי שְׁמַע בְּקֹלִי וְקוּם בְּרַחֲלֶךָ אֶל־לְבָן אָחִי
 חֲרָנָה: וַיִּשְׁכַּת עִמּוֹ יָמִים אַחֲרִים עַד אֲשֶׁר־תִּשׁוּב חֲמַת
 אֲחִיךָ: עַד־שׁוּב אֶת־אֲחִיךָ מִמֶּה וַיִּשְׁכַּח אֶת־אֲשֶׁר־מֵת
 עֲשֵׂתָ לֹ: וְשִׁלַּחְתִּי וְלִקְחָתִיךָ מִשָּׁם לְמָה אֲשַׁכֵּל גִּם־
 שְׂנֵיבָם יוֹם אֶחָד: וְתֹאמֶר רַבֵּקָה אֶל־יִצְחָק קִצְתִּי בְּחַיִּי 46 וַיֹּצִי
 מִפָּנָי

31 Qui pa-
tri cibos
preparatos
offert &
Benedictio-
nem petit.

33 Isaac
percellitur
stupore, &
nihilomi-
nus Benedi-
ctionem
Jacob o da-
tam con-
firmat.

34 Esau
consternatus
blande
supplicat ac
etiam sibi
benedici
petit.

39 Isaac
benedictio-
ne secunda-
ria ei pro-
mittit habi-
tationem
pinguem,
vitam mili-
tarem &
servitutis
intermis-
sionem.
41 Esau
consilium
de fratre
trucidando.

43 Rebecca
prudenter
diffinuat
& alteri
adhibita
causa, sus-
cet fugam
Jacobi ad
parvum.

מפני בנות חת אם־לקח יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת־חַת
אכֹּחַ כְּאֵלֶּה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִּי חַיִּים: וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל־
 יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיִּצְוֵהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא־תִקַּח אִשָּׁה
 2 מִבְּנוֹת בְּנֵעַן: קוּם לֶךְ פָּדְנָה אֲרָם בֵּיתָה בְּתוֹאֵל אָבִי
 3 אִמֶּךָ וְקַח־לָךְ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לְבֶן אָחִי אִמֶּךָ: וְאֵל
 4 שְׂדֵי יִבְרָךְ אֶתְּךָ וַיִּפְרֶךְ וַיִּרְבֶּךָ וַהֲיִיתָ לְקַהֵּל עַמִּים: וַיִּתֵּן
 לָךְ אֶת־בְּרִכַּת אֲבֹרָהִם לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְּךָ לְרִשְׁתָּךְ
 ה אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיד אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאֲבֹרָהִם: וַיִּשְׁלַח
 יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פָּדְנָה אֲרָם אֶל־לְבָן בֶּן־בְּתוֹאֵל
 6 הָאֲרָמִי אָחִי רִבְקָה אִם יַעֲקֹב וַעֲשׂו: וַיֵּרָא עֲשׂו כִּי־בָרַךְ
 יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ פָּדְנָה אֲרָם לְקַח־לוֹ
 מִשָּׁם אִשָּׁה בְּכֻרְכּוֹ אֹתוֹ וַיֵּצֵא עָלָיו לֵאמֹר לֹא־תִקַּח
 7 אִשָּׁה מִבְּנוֹת בְּנֵעַן: וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ
 8 וַיֵּלֶךְ פָּדְנָה אֲרָם: וַיֵּרָא עֲשׂו בִּי רְעוּת בְּנוֹת בְּנֵעַן בְּעֵינָי
 9 וַיִּצְחָק אָבִיו: וַיֵּלֶךְ עֲשׂו אֶל־יִשְׁמַעְאֵל וַיִּקַּח אֶת־מַחֲלִת
 בְּתִי־יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־אֲבֹרָהִם אֶחָת נָכוֹר עַל־נָשָׁיו
 לוֹ לְאִשָּׁה:
 7 1 0 0 0

CAPUT
X XVII.
1 Historia
Jacobi,
ejusque ab-
legatio,
nuptiarum
causa, in
Syriam.
2 Isaci
mandatum
& repetita
benedictio.

5 Obedien-
tia Jacobi.

6 Qua oc-
cassione
narrantur
tertia nu-
ptia Esau
cum Ismae-
lica.

10 Jacobi
discessus,
pernoctatio,
fornium
& visio cae-
lestis.

13 Illustra-
tur illa visio
Oraculo
Dei, quo
ipsi pro-
mittitur di-
vina prae-
sentia gra-
tiae & favo-
ris, protec-
tio adver-
sus invidias,
reditus in
patriam,
continua
sustentatio
& promif-
sionum
comple-
mentum.

11 וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה: וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם
 וַיֵּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבֵנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשָּׂם
 12 מֵרָאשֵׁיתוֹ וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא: וַיַּחֲלֹם וַהֲנֶה סֹלֶם
 מִצֵּב אֶרְצָה וּרְאִשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וַהֲנֶה מְלֹאכִי
 13 אֱלֹהִים עֲלִים וִירָדִים בּוֹ: וַהֲנֶה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 14 אָתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לָךְ אֶתְנַנָּה וּלְזֶרְעֶךָ: וְהָיָה זֶרְעֶךָ
 כַּעֲפֹר הָאָרֶץ וַיִּפְרֹצֶת יָמָּה וְקִדְמָה וּצְפֹנָה וְנִגְבָּה
 15 וַיִּבְרְכוּ בָךְ כָּל־מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה וּבִזְרְעֶךָ: וַהֲנֶה אָנֹכִי
 עִמָּךְ וְשִׁמְרַתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־תֵּלֶךְ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ אֶל־
 הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אֶסְעֶשֶׂתִּי אֶת־
 אֲשֶׁר

16 אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ: וַיִּקֶּץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲכֵן יֵשׁ

16 Jacobi
reverentia
& celebra-
tio rei ge-
stae, ejusque
pietas &
votum.

17 יְהוֹה בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי: וַיֵּרָא וַיֹּאמֶר מַה

נֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה בִּי אִסְדִּית אֱלֹהִים וְזֶה שְׁעַר

הַשָּׁמַיִם: וַיִּשְׁכֶּם יַעֲקֹב בְּבֹקֶר וַיָּקַח אֶת־הָאֵבֶן אֲשֶׁר־

שָׁם מִרְאשְׁתּוֹ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מַצְבֵּה וַיִּצֶק שֶׁמֶן עַל־

19 רֹאשָׁהּ: וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל

וְאוֹלָם לֹו שִׁסְדֵּה־עִיר לְרֹאשָׁנָה: וַיֵּדֶר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר כִּי

אֲסִיְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשִׁמְרָנִי בְּדֶרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי

21 הוֹלֵךְ וְנִתְּחַלִּי לֶחֶם לֶאֱכֹל וְכֶגֶד לִלְבֹּשׁ: וְשָׁבְתִי

22 בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהִיָּה יְהוֹה לִי לֵאלֹהִים: וְהָאֵבֶן

הַזֶּה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי מַצְבֵּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר

תֵּתְחַלִּי עָשָׂר אֶעֱשֶׂנּוּ לָךְ: וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רִגְלָיו וַיֵּלֶךְ **כֹּטָא**

CAPUT.
XXIX.

2 אֶרְצָה בְּנִי־קֹדֶם: וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָּאֹר בִּשְׂדֵה וְהִנֵּה־שָׁם

שְׁלֹשָׁה עַדְרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ בִּי מִן־הַבָּאֹר הַהוּא

3 יִשְׁקוּ הָעֵדְרִים וְהָאֵבֶן נִדְּלָה עַל־פִּי הַבָּאֹר: וַנֶּאֱסָפוּ

שִׁמְרָה כָּל־הָעֵדְרִים וַיִּלְלוּ אֶת־הָאֵבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֹר

וְהִשְׁקוּ אֶת־הָצֹאן וְהִשִּׁיבּוּ אֶת־הָאֵבֶן עַל־פִּי הַבָּאֹר

4 לַמִּקְמָה: וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחִי מֵאֵין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ

מִחֶרֶן אֲנַחְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הִידְעַתֶּם אֶת־לִבְּכֶם בְּנִחְזֹר הִ

6 וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשְׁלוֹם לֹו וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם

וְהִנֵּה רַחֵל בָּתּוֹ בָּאָה עִסְדֵּה־צֹאן: וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם

נִדְּוֹל לֹא־עַת הָאֶסֶף הַמִּקְנֵה הַשְּׁקוֹ הַצֹּאן וּלְכוּ רַעֲוּ:

8 וַיֹּאמְרוּ לֹא נוֹכַל עַד אֲשֶׁר יֵאֱסָפוּ כָּל־הָעֵדְרִים וַיִּלְלוּ

9 אֶת־הָאֵבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֹר וְהִשְׁקִינוּ הָצֹאן: עוֹדְנוּ מְדַבֵּר

עִמָּם וְרַחֵל בָּאָה עִסְדֵּה־צֹאן אֲשֶׁר לֵאבִיָּה בִּי רַעֲוָה

הוּא: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל בְּתִלְכָּן אַחִי

אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לְבָן אַחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת־הָאֵבֶן

מֵעַל פִּי הַבָּאֹר וַיִּשֶׁק אֶת־צֹאן לְבָן אַחִי אִמּוֹ: וַיִּשֶׁק ¹

1 Jacob
Oraculo
confirmatus
& certus de
Dei prae-
sidio, pergit
quod ceperat.

4 Amicis
compellat
pastores
Charenites,
eosque de
salute Laba-
nis interro-
gat.

9 Oportuna
isti collo-
quio super-
venit Ra-
chel cum
grege patris
sui.

10 Humani-
tatis &
5:22
Jacobi erga
Rachelem.

יעקב

12 יַעֲקֹב לָרְחֵל וַיֵּשֶׂא אֶת־קִלּוֹ וַיִּכְרֶ: וַיִּגְדַּר יַעֲקֹב לָרְחֵל כִּי
אָחִי אֲבִיהָ הוּא וְכִי בְדִרְבָּקָה הוּא וַתִּרְצֶנּוּ וַתִּגְדַּר לְאָבִיהָ:

23 Labanis
humanitas
erga Nepo-
tem.

13 וַיְהִי כִשְׁמֵעַ לָבָן אֶת־שְׁמַע יַעֲקֹב בֶּן־אֲחִיתוֹ וַיִּרְצֶנּוּ
לִקְרָאתוֹ וַיַּחְבְּדוּ לוֹ וַיִּנְשְׁקוּ לוֹ וַיְבִיֵּאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּסְפֹּר
14 לָלָבָן אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אָן

25 Jacob
offert ser-
vitium Sep-
tennii pro
Rachele,
cui condi-
tioni La-
ban qui-
dem an-
nuat;

טו עֲצָמִי וּבָשָׂר אִתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים: וַיֹּאמֶר לָבָן
לְיַעֲקֹב הֲכִי־אֲחִי אִתָּה וַעֲבַדְתָּנִי חָנָם הַגִּידָה לִּי מַדֵּ:
16 מִשְׁכַּרְתָּךְ: וּלְלָבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לָאָה וְשֵׁם
17 הַקְּטָנָה רְחֵל: וַעֲיִנִּי לָאָה רַבּוֹת וְרַחֵל הִי־תָה

18 יִפְתָּ־תָאֵר וַיִּפֹּת מֵרָאָה: וַיֹּאֲהֵב יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל
וַיֹּאמֶר אַעֲבֹדָךְ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתָךְ הַקְּטָנָה:
19 וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תָּתִי אִתָּה לָךְ מִתָּתִי אִתָּה לְאִישׁ
כ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי: וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל שִׁבְעַ שָׁנִים
21 וַיְהִיו בְּעֵינָיו כִּימִים אַחֲרִים בְּאֹהֲבָתוֹ אִתָּה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל־לָבָן הִבֵּה אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמִי וְאִבּוֹאָה אֵלֶיךָ:

23 Sed,
dolo turpif-
fimo, pro
Rachele,
supponit
Leam.

22 וַיִּסְסֹף לִבְרָאתָ כָּל־אִנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה: וַיְהִי
בְעֶרְבַּ וַיִּקַּח אֶת־לָאָה בָתּוֹ וַיָּבֵא אִתָּה אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלֶיךָ:
24 וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת־זִלְפָּרָה שִׁפְחָתוֹ לְלָאָה בָתּוֹ שִׁפְחָה:

כה וַיְהִי בַבֹּקֶר וַהֲגִידָהּוּא לָאָה וַיֹּאמֶר אֶל־לָבָן מַה־זָּאת
עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרַחֵל עֲבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רַמִּיתָנִי:
26 וַיֹּאמֶר לָבָן לֹא־יַעֲשֶׂה כֵן בְּמִקְוָמִנִי לָתֵת הַצִּעִירָה לִפְנֵי
27 הַבְּכִירָה: מָלֵא שִׁבְעַ זֹאת וְנִתְּנָה לָךְ גַּם־אֶת־זָאֵר

28 Et de-
mum post
novam Sep-
tennii ser-
vitutem
filiam Ra-
chelem Ja-
cobo dedit,
in uxorem.

בְּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שִׁבְעַ־שָׁנִים אַחֲרוֹת:
28 וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֵא שִׁבְעַ זֹאת וַיִּתֵּן לוֹ אֶת־רַחֵל בָתּוֹ
29 לוֹ לְאִשָּׁה: וַיִּתֵּן לָבָן לְרַחֵל בָתּוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ
ל לָהּ לְשִׁפְחָה: וַיָּבֵא גַם אֶל־רַחֵל וַיֹּאֲהֵב גַּם־אֶת־רַחֵל
30 מִלָּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שִׁבְעַ־שָׁנִים אַחֲרוֹת: וַיֵּרָא

31 Parit
Lea filios

יְהוָה כִּי־שָׁנוּאָה לָאָה וַיִּפְתַּח אֶת־רַחֲמָהּ וְרַחֵל עָקְבָה:
וַתֵּהֵר

וַעֲשֵׂה אֲחִיו בָּא מִצִּדּוֹ: וַיַּעַשׂ גַּם־הוּא מַטְעָמִים וַיָּבֵא

31 Qui pa-
tri cibos
parparatos
offert &
Benedictio-
nem petit.

לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקִים אָבִי וַיֹּאבֵל מִצִּדּוֹ בְּנֵי בְעֵבֶר

תְּבַרְכֵנִי נַפְשֶׁךָ: וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי־אַתָּה וַיֹּאמֶר

33 Isaac
percollitur
furore, &
nihilomi-
nus Bene-
dictionem
Jacob o da-
tam con-
firmat.

אֲנִי בִנְךָ בְּכֹרֶךָ עֲשֵׂה: וַיַּחֲרֹר יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד־

מָאֵד וַיֹּאמֶר מִי־אֶפְּוֹא הוּא הַצִּדְצִיד וַיָּבֵא לִי וְאָכַל

מִכָּל בָּטָרִם תָּבֹא וְאִבְרַכְהוּ גַם־בְּרוּךְ יִהְיֶה: כִּשְׁמַע

34 Esau
conserua-
tus blandè
supplicat ac
etiam sibi
benedici
petit.

עֲשֵׂה אֶת־דְּבָרִי אָבִיו וַיַּעַקֵּץ צַעֲקָה גְּדֹלָה וּמְרָה עַד־

מָאֵד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם־אֲנִי אָבִי: וַיֹּאמֶר בָּא לֵה

אֲחִיךָ בְּמַרְמָה וַיִּקַּח בְּרַכְתָּךְ: וַיֹּאמֶר הִכִּי קָרָא שְׁמוֹ

יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבנִי זֶה פַעַמִּים אֶת־בְּכֹרְתִי לָקַח וְהִנֵּה עָתָה

לָקַח בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הֲלֹא־אֶעֱלֶת לִי בְרַכָּה: וַיַּעַן

39 Isaac
benedictio-
ne secunda-
ria ei pro-
mittit habi-
tationem
pinguem
vitam mili-
tarem &
servituti
intermis-
sionem.
41 Esau
cōsiliū
de fratre
trucidando.

יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשֵׂה הֵן גִּבִּיר שָׁמְתִיו לְךָ וְאֶת־כָּל־אֲחִיו

נָתַתִּי לוֹ לַעֲבָדִים וְדָגַן וְחִירָשׁ סִמְכֹתִיו וְלִכְהָ אֶפְּוֹא

מֶה אַעֲשֶׂה בְּנִי: וַיֹּאמֶר עֲשֵׂה אֶל־אָבִיו הַבְּרָכָה אַחֲרַי

וְהֵאֱלֶךְ־אֲבִי בְרַכְנִי גַם־אֲנִי אָבִי וַיֵּשֶׂא עֲשֵׂה קִלּוֹ וַיִּבֶךְ:

וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנִּי הָאָרֶץ יִהְיֶה

מִוֶּשֶׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל: וְעַל־חֲרַפְךָ תַּחֲיֶה וְאֶת־מִ

אֲחִיךָ תַּעֲבֹד וְהָיָה כְּאִשֶּׁר תִּרְיֹד וּפְרֻקְתָּ עָלָיו מֵעַל

צוּרָךְ: וַיִּשְׁטֹם עֲשֵׂה אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרָכָה

אֲשֶׁר בָּרַכוּ אָבִיו וַיֹּאמֶר עֲשֵׂה בְלָבוֹ יִקְרְבוּ יָמֵי אָבִל

אָבִי וְאַהֲרֹנָה אֶת־יַעֲקֹב אָחִי: וַיִּגַּד לְרַבֵּקָה אֶת־דְּבָרֵי

עֲשֵׂה בְּנֵה הַגְּדֹל וְתִשְׁלַח וְתִקְרָא לַיַּעֲקֹב בְּנֵה חֲקֹטָן

וְתֹאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עֲשֵׂה אֲחִיךָ מִתְנַחֵם לְךָ לַחֲרָדָה:

וַעֲמִידָה בְּנִי שְׁמַע בְּקוֹלִי וְקוּם בְּרוּחְךָ אֶל־לִבִּי אָחִי

43 Rebecca
prudenter
diffimulat
& alterā
adhibet
causā, sus-
der fugam
Jacobi ad
patruū.

חֲרָדָה: וַיֵּשֶׁבֶת עִמּוֹ יָמִים אַחֲרִים עַד אֲשֶׁר־תָּשׁוּב חֲמַת

אֲחִיךָ: עַד־שׁוּב אֶת־אֲחִיךָ מִמֶּךָ וְשָׁכַח אֶת־אֲשֶׁר־מַת

עֲשִׂיתָ לוֹ וְשִׁלַּחְתִּי וְלִקְחַתִּיךָ מִשָּׁם לְמֶה אֲשָׁכַל גַּם־

שׁוֹנֵכִים יוֹם אֶחָד: וְתֹאמֶר רַבֵּקָה אֶל־יִצְחָק קִצְתִּי בְּחַיִּי 46 כִּי וַעֲמִידָה

מִמֶּנִּי

מפני בנות חת אסלקח יעקב אשה מבנות חת

CAPUT.
XXVIII.
1 Historia
Jacobi,
ejusque ab-
legatio,
nuptiarum
causa, in
Syriam.
2 Isaci
mandatum
& repetita
benedictio.

אכלה מבנות הארץ למה לי חיים: ויקרא יצחק אל-

יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לאתקח אשה

מבנות כנען: קום לך פרנה ארם ביתה בתואל אבי

אמך וקחלה משם אשה מבנות לבן אחי אמך: ואל

שדי יברך אתה ויפרך וירבה והיית לקהל עמים: ויתך

לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתה לרשתה

3 Obedien-
tia Jacobi.

ה את ארץ מגיד אשר נתן אלהים לאברהם: וישלח

יצחק את יעקב וילך פרנה ארם אל לבן בן בתואל

6 Quao-
cassione
narrantur
tertia nu-
ptiae Esau
cum Ismae-
litica.

הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: וירא עשו כי ברח

יצחק את יעקב ושלח אותו פרנה ארם לקחת לו

משם אשה בכרכו אותו ויצו עליו לאמר לאתקח

אשה מבנות כנען: וישמע יעקב אל אביו ואל אמו

וילך פרנה ארם: וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני

9 יצחק אביו: וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת

בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על גשיו

לו לאשה:

10 Jacobi
discessus,
pernoctatio,
fornium
& visio sca-
lae caelestis.

וויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ויפגע במקום

וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם

12 מראשתיו וישכב במקום ההוא: ויחלם והנה סלם

מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי

13 Illustrat-
ur illa visio
Oraculo
Dei, quo
ipfi prom-
ittitur di-
vina prae-
sentia gra-
tiae & favo-
ris, prote-
ctio adver-
sus infidias,
reditus in
patriam,
continua
sustentatio
& promif-
sionum
imple-
mentum.

13 אלהים עלים וירדים בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר

אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר

אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך

בעפר הארץ ופרצת ימה וקרמח וצפננה ונגבה

15 ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך: והנה אנכי

עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשבתיך אל-

האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אסעשית את

אשר

16 אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ: וַיִּיקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנֵתוֹ וַיֹּאמֶר אֲכֵן יֵשׁ
 17 יְהוָה בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֲנִי לֹא יָדַעְתִּי: וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה
 נֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה בִּי אִסְבִּית אֱלֹהִים וְזֶה שְׁעַר

16 Jacobi
 reverentia
 & celebra-
 tio rei ge-
 stae, ejusque
 pietas &
 votum.

הַשָּׁמַיִם: וַיִּשְׁכֶּם יַעֲקֹב בְּבֹקֶר וַיָּקַח אֶת־הָאֵבֶן אֲשֶׁר־
 שָׁם מִרְאשְׁתּוֹ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מִצְבֵּה וַיִּצֶק שֶׁמֶן עָלֶיהָ

רָאשֶׁה: וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל
 וְאוֹלָם לֹא שִׁם־הָעִיר לְרֹאשְׁנָה: וַיֵּדֶר יַעֲקֹב נָדָר לֵאמֹר כִּי

אִסְדִּיהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמַרְנִי בְּדֶרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
 הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וְנָדָר לְלִבִּשׁ: וַשְּׁבֹתִי

בְּשָׁלוֹם אֲלָצִית אֲבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים: וְהָאֵבֶן
 הַזֶּה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי מִצְבֵּה יְהוָה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר

תֵּתֵן־לִי עֹשֶׂר אֶעֱשֶׂרְנוּ לָךְ: וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רִגְלָיו וַיֵּלֶךְ **כט**

CAPUT.
 XXIX.

אַרְצָה בְּנִי־קָדָם: וַיִּירָא וְהָנָה בָּאָר בְּשָׂדֶה וְהָנָה־שָׂם
 שְׁלֹשָׁה עֶדְרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ בִּי מִן־הַבָּאָר הַהוּא
 יִשְׁקוּ הָעֶדְרִים וְהָאֵבֶן נִרְלָה עַל־פִּי הַבָּאָר: וְנֹאסְפוּ
 שְׁמָה כָּל־הָעֶדְרִים וַיִּלְלוּ אֶת־הָאֵבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאָר

1 Jacob
 Oraculo
 confirma-
 tus & certus
 de Dei prae-
 sidio, pergit
 quod coepe-
 rat.

וְהִשְׁקוּ אֶת־הָצֹאן וְהִשִּׁיבוּ אֶת־הָאֵבֶן עַל־פִּי הַבָּאָר
 לַמָּקֶמָה: וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי מֵאֵין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ

מִחָרָן אֲנַחְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הִידַעְתֶּם אֶת־לִבְּכֶם בֵּין־נַחֲוֹר הַ
 וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשְׁלוֹם לָךְ וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם

4 Amicis
 compellat
 pastores
 Charenfes,
 eosque de
 salute Laba-
 nis interro-
 gat.

וְהָנָה רָחֵל בָּתָּהּ בָּאָה עִסְדֵּי־צֹאן: וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם
 גָּדוֹל לֹא־עַתָּה הָאֶסֶף הַמִּקְנֶה הַשְּׁקוּ הָצֹאן וּלְכוּ רְעוּ:

וַיֹּאמְרוּ לֹא נוֹכַל עַד אֲשֶׁר יֹאסְפוּ כָּל־הָעֶדְרִים וַיִּלְלוּ
 אֶת־הָאֵבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאָר וְהִשְׁקִינוּ הָצֹאן: עוֹדְנוּ מִדְּבַר

9 Oportuna
 isti collo-
 quio super-
 venit Ra-
 chel cum
 grege patris
 sui.

עִמָּם וְרָחֵל בָּאָה עִסְדֵּי־צֹאן אֲשֶׁר לְאִבִּיהָ כִּי רְעָה
 הִוא: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בֵּת־לָבָן אַחֵי

אָמוּ וְאֶת־צֹאן לָבָן אַחֵי אָמוּ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת־הָאֵבֶן
 מֵעַל פִּי הַבָּאָר וַיִּשֶׁק אֶת־צֹאן לָבָן אַחֵי אָמוּ: וַיִּשֶׁק

10 Huma-
 nitas &
 Jacobi erga
 Rachelem.

יעקב

12 יַעֲקֹב לָרְחֵל וַיֵּשֶׂא אֶת־קִלּוֹ וַיִּבְרָ: וַיִּגְדַּר יַעֲקֹב לְרָחֵל בִּי
אָחִי אֲבִיהָ הוּא וְכִי בְדִרְבָּקָה הוּא וַתִּרְצֶנּוּ וַתֵּגֶד לְאֲבִיהָ:

23 Labanis
humanitas
erga Nepo-
tem.

13 וַיְהִי כִשְׁמֵעַ לָבָן אֶת־שְׁמַע יַעֲקֹב בֶּן־אֶחָתוֹ וַיִּרְצֶנּוּ
לְקִרְאָתוֹ וַיַּחְבְּקֵלּוּ וַיִּנְשָׁקֻלּוּ וַיְבִיֵּאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּסְפֹּר
14 לָלָבָן אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אָבִי

25 Jacob
offert fer-
vitum Se-
ptennii pro
Rachele,
cui condi-
tioni La-
ban qui-
dem an-
nuir;

טו עַצְמִי וּבִשְׂרִי אֶתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים: וַיֹּאמֶר לָבָן
לְיַעֲקֹב הֲכִי־אֶחֱי אֶתָּה וַעֲבַדְתָּנִי חָגִם הַגִּידָה לִּי מַדָּה
16 מִשְׁכַּרְתְּךָ: וַלָּבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שָׁם הַגִּדְלָה לָאָה וְשָׁם
17 הַקַּטְנָה רָחֵל: וַעֲנֵי לָאָה רַבּוֹת וְרָחֵל הַיְתֵרָה
18 יִפְתָּ־תָאֵר וַיִּפֹּת מִרְאָה: וַיֹּאֲהֵב יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל

וַיֹּאמֶר אַעֲבֹדָה שְׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בְּתָהּ הַקַּטְנָה:
19 וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תַּתִּי אֶתָּה לָךְ מִתַּתִּי אֶתָּה לְאִישׁ
כ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי: וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שְׁבַע שָׁנִים
21 וַיְהִי בַעֲיָנָיו כִּי־מִים אַחֲרִים בָּאֵהֶבְתּוֹ אֶתָּה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל־לָבָן הִבֵּה אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמִי וְאָבֹאֶה אֵלֶיהָ:

23 Sed,
dolo turpif-
fimo, pro
Rachele,
supponit
Leam.

22 וַיִּסְסֹף לָבָן אֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה: וַיְהִי
בְּעֶרְבַּ וַיִּקַּח אֶת־לָאָה בָּתּוֹ וַיָּבֵא אֶתָּה אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלֶיהָ:
24 וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת־זִלְפָּרָה שִׁפְחָתוֹ לְלָאָה בָּתּוֹ שִׁפְחָה:
כה וַיְהִי בִבְקָר וַהֲגֵה־הוּא לָאָה וַיֹּאמֶר אֶל־לָבָן מַה־זָּאת
עֲשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרָחֵל עַבְדָּתִי עִמָּךְ וְלָמָּה רַמִּיתָנִי:
26 וַיֹּאמֶר לָבָן לֹא־עָשָׂה כֵּן בְּמִקְוָמִנִי לָתֵת הַצִּעִידָה לִּפְנֵי
27 הַבְּכִירָה: מָלֵא שְׁבַע זֹאת וַתֵּגֶד לָךְ גַּם־אֶת־זָוָאת
בְּעַבְדָּהּ אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שְׁבַע־שָׁנִים אַחֲרוֹת:

28 Et de-
mum post
novam Se-
ptennii fer-
vitutem
filiam Ra-
chelem Ja-
cob dedit,
in uxorem.

28 וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֵא שְׁבַע זֹאת וַיִּתֵּן לָהּ אֶת־רָחֵל בָּתּוֹ
29 לוֹ לְאִשָּׁה: וַיִּתֵּן לָבָן לְרָחֵל בָּתּוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ
ל לָהּ לְשִׁפְחָה: וַיָּבֵא גַם אֶל־רָחֵל וַיֹּאֲהֵב גַּם־אֶת־רָחֵל
30 מִלָּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שְׁבַע־שָׁנִים אַחֲרוֹת: וַיְהִי

31 Parit
Lea filios

יְהוֹה כִּי־שָׁנְאוֹה לָאָה וַיִּפְתַּח אֶת־רַחֲמָהּ וְרָחֵל עָקְרָה:
וַתֵּהֵר

32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי Reubben;
Levi, &
Jehudham.

33 ראה יהודה בעניי כי עתה יאהבני אישי: ותהר עוד

ותלד בן ותאמר כי שמע יהודה כי שנואה אנכי ויתן

34 לי גס-אתזה ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד ותלד

בן ותאמר עתה הפעם ילוח אישי אלי כי-ילדתי לו

שלשה בנים על-כן קרא-שמו לוי: ותהר עוד ותלד לה

בן ותאמר הפעם אודה את-יהודה על-כן קראה שמו

35 יהודה ותעמד מלדרת: ותרא רחל כי לא ילדה CAPUT
X X X.
1 Sterilis
Rachelis.

ליעקב ותקנא רחל באחיה ותאמר אל-יעקב הברד

לי בנים ואס-אין מתה אנכי: ויחראף יעקב ברחל

ויאמר התחרת אלהים אנכי אשר-מנע ממך פרי-

36 בטן: ותאמר הנה אמתי בלחה בא אליה ותלד על-

37 ברכי ואבנה גס-אנכי ממנה: ותתן-לו את-בלהה 3 Procrea-
tur Dan &
Naphthali ex
Bilha Ra-
chelis an-
cilla.

שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ותהר בלה ותלד לה

ליעקב בן: ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי

38 ויתן-לי בן על-כן קראה שמו דן: ותהר עוד ותלד

39 בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: ותאמר רחל

גפתולי אלהים גפתלתי עם-אחתי גס-יכלתי ותקרא

40 שמו גפתלי: ותרא לאה כי עמדה מלדרת ותקח את-

41 זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: ותלד 9 Natus
Gadh &
Acher ex
Zulpa, an-
cilla Lea.

42 זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בנך

43 ותקרא את-שמו גר: ותלד זלפה שפחת לאה בן שני

44 ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא

45 את-שמו אשר: וילך ראובן בימי קציר-חטים וימצא 14 Natus
Jissafchar,
Zebulon
& Dinah ex
Lea.

דודאים בשדה ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמר רחל

אל-לאה תנינא לי מדוראי בנך: ותאמר לה המעט טו

קחתך את-איש ולקחת גם את-דודאי בני ותאמר

רחל לכן ישב עמך הלילה תחת דודאי בנך: ויבא

46 יעקב

כא ט
קרי

יעקב יסדה שדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
 אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה
 כלילה הוא : וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד
 17 ליעקב בן חמישי : ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
 אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר :
 18 ותהר עוד לאה ותלד בדששי ליעקב : ותאמר לאה
 זכרני אלהים אתי זכר טוב הפעם יזבלני אישי כי
 19 ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון : ואחר
 20 ילדה בת ותקרא את שמה דינה : ויזכר אלהים את
 21 רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה : ותהר
 22 ותלד בן ותאמר אסף אלהים את הרפתי : ותקרא
 23 כה את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר : ויהי
 כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן
 24 שלחני ואלכתי אל מקומי ולאדעי : תנה את נשי
 זאת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכתי כי אתה
 25 ידעת את עבדתי אשר עבדתיך : ויאמר אליו לבן אם
 נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגלגל :
 26 ויאמר נקבה שכרך עלי ואמנה : ויאמר אליו אתה
 ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנה אתי :
 ל כי מעט אשר היה לך לפני ויפדן לרב ויברך יהוה
 אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גס אנכי לביתי :
 27 ויאמר מזה אתך לך ויאמר יעקב לאתחן לי
 מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה
 28 צאנך אשמך : אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל
 שה ינקד וסלוא וכל שה חום בכשבים וסלוא
 29 ונקד בעצם והיה שכרי : ועתה בי צדקתי ביום מחר
 כיתבוא על שמי לפמך כל אשר איננו נקד וסלוא
 30 בעצם ודחם בכשבים נגוב הוא אתי : ויאמר לבן הן
 לו ד ר

22 Natus
 Iosephi ex
 Rachele
 hactenus
 sterili.

25 Jacob
 exacto ser-
 vitutis tem-
 pore, ex
 pacto liber,
 et patrie
 desiderio
 motus, pe-
 tit suam
 cum suis &
 mercede di-
 missionem;
 ac cum La-
 bone, pro
 servicio
 porro praes-
 tando,
 mercedem
 paciscitur.

29 Deus
 Jacobum in
 exilio cle-
 menter pro-
 texit, &
 admiranda
 benedictio-
 ne in servi-
 tio cumu-
 lavit.

לו יהי כדברך : וישר ביום ההוא את־החַיִּים לַהֲ
 עֲקָרִים וְהַטְּלָאִים וְאֵת כָּל־הַעֲיִם הַנִּקְרָוֹת וְהַטְּלָאִת
 כָּל אֲשֶׁר־לָבָן בּוֹ וּבְלִיָּחוֹם בְּבָשָׂכִים וְאֵת בְּדִבְנָיו :
 וַיִּשֶׁם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוּ וּבֵין יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה אֶת־
 צֹאן לָבָן הַנּוֹתֶרֶת : וַיִּקְדְּלוּ יַעֲקֹב מִקֵּל לִבְטָח לֶחַ וּלְזֶה
 וְעֶרְמוֹן וַיַּפְעֵל בָּהֶן פְּעִילוֹת לִבְטָח מִחֲשָׁף הַלָּבָן אֲשֶׁר
 עַל־הַמִּקְלוֹת : וַיִּצַּג אֶת־הַמִּקְלוֹת אֲשֶׁר פָּעַל בְּרַחֲטִים
 בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַיָּצֵאן לִשְׁתוֹרֹת לִנְכַח :
 הַצֹּאן וַיַּחֲמִנָה בְּבֹאֵן לִשְׁתוֹת : וַיַּחֲמוּ הַצֹּאן אֶל־הַמִּקְלוֹת
 וַתִּלְדֵּן הַצֹּאן עֲקָרִים נִקְדִּים וְטְלָאִים : וַחֲכָשָׁבִים הִפְרִיד מִ
 יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פָּנֵי הַצֹּאן אֶל־יַעֲקֹב וּבְלִיָּחוֹם בַּצֹּאן לָבָן
 וַיִּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא שָׂתָם עַל־צֹאן לָבָן : וַחֲדָה
 בְּכָל־יָחֵם הַצֹּאן חֲמִקְשֵׁרוֹת וַשֵּׁם יַעֲקֹב אֶת־חֲמִקְלוֹת
 יִרְבֵּה לַעֲיֵי הַצֹּאן בְּרַחֲטִים לִיַּחֲמִנָה בְּמִקְלוֹת : וַיַּבְהֲעִימָם
 הַצֹּאן לֹא יֵשִׁים וְהָיָה הָעֵטְסִים לִלְבֹּן וְהַקְשָׁרִים לִיעֲקֹב :
 וַיִּסְרֹן הָאִישׁ מֵאֵד מֵאֵד וַיִּתִּילּוּ צֹאן דְּבֹרָה וַשְׁתוֹרֹת
 וַעֲבָדִים וְגַמְלִים וְחִמְרִים : וַיִּשְׁמַע אֶת־דְּבַר בְּנֵי־לָבָן
 לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל־הַכֶּבֶד הַזֶּה : וַיָּדָא יַעֲקֹב אֶת־
 לֵאבִינּוֹ עֲשֵׂה אֵת כָּל־הַכֶּבֶד הַזֶּה : וַיָּדָא יַעֲקֹב אֶת־
 פָּנֵי לָבָן וַיְהַרֵּר אִיגְנוֹ עָמוֹ בְּחִמּוֹל שְׁלֹשׁוֹם : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וְלִמְלֹדָתָךְ
 וְאֶחֱיָה עִמָּךְ : וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלֵאָה
 חֲשׂוּרָה אֶל־צֹאנּוֹ : וַיֹּאמֶר לָהֶן רֵאּוּהָ אֲנִי אֶת־פָּנֵי
 אֲבִיכֶן כִּי־אֵינֶנּוּ אֵלַי בְּחִמּוֹל שְׁלֹשָׁם וְאֵלַי אֲנִי הָיָה
 עִמָּרִי : וְאַחֲנָה יִרְעָתִי כִי בְּכָל־כָּחִי עָבַדְתִּי אֶת־אֲבִיכֶן :
 וְאֲבִיכֶן הָתַל כִּי וַהֲחִלָּף אֶת־יְמִי־מִשְׁכַּבְתִּי עֲשׂוֹרֹת מַיִם :
 וְלֹא־נָתַנּוּ אֱלֹהִים לְחַדֵּשׁ עִמָּרִי : אִסְיִפָּה יֹאמֶר נִקְדִּים
 יְחִיָּה שְׁכָרָה וַיִּלְדוּ בְּדִי־הַצֹּאן נִקְדִּים וְאִסְיִפָּה יֹאמֶר
 עֲקָרִים

CAPUT
 XXXII
 I Jacob
 Perturbatus
 molestia-
 rum vidual
 annorum
 servitutus,
 (versu 41.)
 ac foci &
 filiorum
 ejus malitia
 irritatus
 oraculo Dei
 de reditu in
 patriam
 monetur;
 &c., habita-
 tum uxori-
 bus delibe-
 ratione, cum
 univerfa fa-
 milia, clan-
 destina fu-
 ga, disce-
 dit.

9 עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים : ויצל
 10 אלהים את מקנה אביכם ויתדלי : ויהי בעת יחם
 הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים
 11 על הצאן עקדים נקדים וברדים : ויאמר אלי מלאך
 12 האלהים בחלום יעקב ואמר הנני : ויאמר שאנני
 עינך ודעה כל העתדים העלים על הצאן עקדים
 נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לכן עשה לך :
 13 אנכי חאל בירא אל אשר משחת שם מצבה אשר
 נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב
 14 אל ארץ מולדתך : ותען רחל ולאח ותאמרנה לו
 15 חעור לנו חלק ונחלה בבית אבינו : הלא נכריות
 16 נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו : כי
 בל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו
 17 ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה : ויקם
 18 יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים : וינהג
 קמח את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנהו
 19 קטנו אשר רכש בספן ארם לבוא אל יצחק אביו
 20 ארצה כנען : ולבן הלך לגוז את צאנו ותגנב רחל
 21 את הותמים אשר לאביה : ויגב יעקב את לב לבן
 22 הארמי על מלי הגיד לו כי ברח הוא : ויברח הוא
 וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר
 23 הגלעד : ויבד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב : ויקח
 את אחיו עמו וירדה אתה ודרך שבעת ימים וירבק
 24 אתו בחר הגלעד : ויבא אלהים אל לבן הארמי
 בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם
 25 נה יעקב מסוב עד דע : וישע לבן את יעקב ויעקב תקע
 את אהלו בחד ולבן ותקע את אחיו בחר הגלעד :
 26 ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבני ותנהג

22 Laban, furore percitus, collecto exercitu, fugientem, septem dierum itinere, persequitur.

24 Ejus ferocia Dei Oraculo cohibetur.

26 Verbis interim cum Jacobo de fuga exprobat.

בראשית ויצא לא 31. CAP.

אֶת־בְּנֵי כְשִׁיזֹת חָרָב : לָמָּה נִחַבְתָּהּ לְבָרֶחַ וְהַעֲנֵב 7
 אֹתִי וּלְאֶחָדֶיךָ לִי וְאֶשְׁלַחְךָ בִּשְׂמֹחָה וּבְשָׂרִים־בִּתְּךָ
 וּבְכָנֹר : וְלֹא נִשְׁתַּנִּי לְנִשְׁק לְבָנִי וּלְבִנְתִּי עִתָּה 8
 הַסְכַּלְתָּ עִשׂוֹ : יִשְׁלַל יְדֵי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וְאֱלֹהֵי 9
 אֲבִיכֶם אִמְשׁוּ אֵלַי לֵאמֹר הֲשֹׁמֵר לָךְ מִדְּבַר עַם־
 יַעֲקֹב מִטּוֹב עֲרָדָע : וְעִתָּה הִלֵּךְ הַלְכָתָּ כִּי־נִבְסָף לִי 30 Ecobjicit
 נִכְסַפְתָּה לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גִבַּת אֶת־אֱלֹהֵי : וַיַּעַן 31
 יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לָלֶכֶן כִּי יָרָאתִי כִּי אֲמַרְתִּי פָּדֶה־נִּגְוֹל אֶת־
 בְּנוֹתֶיךָ מֵעַמִּי : עַם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחִיהֶ 32
 נָגֵד אַחֲנִי הַפְּרִלָה מִדֹּ עַמִּי וְקִחְלָהּ וְלֹא־רָע יַעֲקֹב
 כִּי רָחֵל גִּבַּתָּם : וַיָּבֹא לָבֵן בְּאֵהֹל־יַעֲקֹב וּבְאֵהֹל לָאֵה 33 Inqui-
 וּבְאֵהֹל שְׁתֵּי תַאמְהֹת וְלֹא מִצָּא וַיֵּצֵא מֵאֵהֹל לָאֵה
 וַיָּבֹא בְּאֵהֹל רָחֵל : וַרְחֵל לָקַחָה אֶת־הַתְּרָפִים 34
 וַתִּשְׁמַם בְּכֹר הַנָּמֶל וַתִּשָּׁב עֲלֵיהֶם וַיִּמְשֹׁשׁ לָבֵן אֶת־כָּל־
 הָאֵהֹל וְלֹא מִצָּא : וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ אַל־יִחַר בְּעֵינֵי לַח־
 אֲדָנִי כִּי לֹא אוּמַל לָקוֹם מִפְּנֵיךָ כִּי־רָדַךְ נָשִׁים לִי
 וַיַּחֲפֹשׂ וְלֹא מִצָּא אֶת־הַתְּרָפִים : וַיַּחַר לַיַּעֲקֹב גִּירָב־ 35 Jacob
 בְּלָבֵן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לָלֶכֶן מִהֲדַפְּשֵׁי מִדֹּ חֲסֹאתִי
 כִּי דִלְקַת אֲחֵרִי : פִּי־מִשְׁשֹׁת אֶת־כָּל־כְּלֵי מִדֹּ 36
 מִצָּאתָ מִכָּל כְּלִיבִיתְךָ שִׁים כֹּה נָגֵד אֹתִי וְאֲחִיהָ
 וַיִּזְכְּרוּ בֵּין שְׁנֵינוּ : זֶה עֲשִׂירִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךְ 37
 רַחֲלִיךָ וְעִזֶּיךָ לֹא שָׁפְלוּ וְאֵילֶיךָ צֹאנְךָ לֹא אָכַלְתִּי :
 טֶרֶפַח לֹא־הִבֵּאתִי אֵלֶיךָ אֲנֹכִי אֲחַסְנָה מִדֹּ תִבְקַשְׁנָה 38
 גִּבַּתִּי יוֹם וּנְגַבְתִּי לַיְלָה : חַיִּיתִי כְּיוֹם אֲכַלְנִי חָרָב מִ־
 וְקָרַח בְּלִילָה וַתִּדַּד שְׁנֵתִי מֵעֵינִי : זֶה־לִּי עֲשִׂירִים 39
 שָׁנָה בְּבֵיתְךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵת שָׁנָה בְּשֵׂתִי
 בְּנִתְיָךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנְךָ וַתַּחֲלֶךְ אֶת־מִשְׁכַּבְתִּי
 עֲשֶׂרֶת מָנִים : לֹלִי אֱלֹהֵי אָבִי אֲבָרְכֶם וּפְתַח 40
 יִצְחָק

43 Laban
petit foedus
de non la-
dendo, &
Jacob po-
stulatis fo-
ceri facilis
annuit.
Foedus ita-
que fanci-
tur ac sym-
bolis & ju-
ramento
confirma-
tur.

יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עמי ואת-
43 יגיע בפי ראה אלהים ויוכח אמש : ויען לבן ויאמר
אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל
אשר אתה ראה ליהוא ולבנותי מה אעשה
44 לאלה היום או לבנותי אשר ילדו : ועתה
לכה נברתה ברית אני ואתה ותיה לך
סח ביני ובינך : ויקח יעקב אבן וירימה מצבה :
45 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים
47 ויעשרגל ויאכלו שם על הגל : ויקראלו לבן יגר
48 שהודותא ויעקב קרא לו גלעד : ויאמר לבן הגל הזה
49 עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד : והמצפה
אשר אמר יצף יהיה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו :
ג אסדתענה את בנותי ואסדתקח נשים על בנותי אין
ט איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך : ויאמר לבן
ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתו ביני
ט ובינך : עד הגל הזה ועדה המצבה אסאני לא אעבה
אליה ארת הגל הזה ואסדתה לאתעבר אלי אבתי
ז הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה : אלהי אברהם
ח ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב
ט בפחד אביו יצחק : ויזכר יעקב זבח ברה ויקרא לאחיו
לב לאבד לחם ויאכלו לחם וילינו בהר : וישכם לבן
א בפקר ויגשק לבניו ולבנותיו ויבך אתהם וילך וישב
לבן למקמו : ויעקב הלך לדרבו ויפגערבו מלאכי
אלהים : ויאמר יעקב כאשר ראם מתנה אלהים זה
ויקרא שם המקום שהוא מתנים :

CAPUT
XXXII.
1 Laban
revertitur
amicus, &
Jacob per-
rexit viam
suum, et
que occur-
runt angeli
Dei.

4 Jacob
exercetur
specu fra-

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה
שעיר

D 3 ג ר

שְׁעִיר שָׂדֵה אֲדָוָה : וַיֵּצֵא אֹתָם לֵאמֹר כֹּחַ תִּאְמְרוּן ה'
 לְאֹדְנִי לַעֲשׂוּ כֹחַ אִמֹר עֲבַדְתִּי עֵקֶב עֵסֶלְכֶן נָרְתִי וְאֶחָד
 עַרְעָתָה : וַיְהִי־לִי שֹׂד וְחִסּוֹר צָאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה
 וְאֶשְׁלַחְהָ לְהַנִּיד לְאֹדְנִי לְמַעַלְלָהּ בְּעֵינֶיהָ : וַיִּשְׁבּוּ
 הַמִּלְאכִּים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אֲחִיךָ אֶל־עִשָׂו
 וְגַם הֵלֵךְ לִקְרֹאתָהּ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ : וַיִּירָא־
 יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ וַיַּחֲזֵן אֶת־הָעַם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־
 הַצָּאן וְאֶת־הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לִשְׁנֵי מַחֲנֹת : וַיֹּאמֶר אִם־
 יָבוֹא עִשָׂו אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה
 הַנִּשְׁאָר לְפָלִיטָה : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבִי אַבְרָהָם
 וְאֱלֹהֵי אֲבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֵלֶּה הָאֵלֶּה אֵלֵי שׁוֹב לְאַרְצְךָ
 וְלִמְוִלְדָּתְךָ וְאִיטִּיבָה עִמָּךְ : קָטַצְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים
 וּמִכָּל־הָאֵמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עֲבָדְךָ כִּי בְּמִקְלִי עָבַדְתִּי
 אֶת־הִירְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לִשְׁנֵי מַחֲנֹת : הֲצִילֵנִי נָא
 מִיַּד אָחִי מִיַּד עִשָׂו אֲנִכִּי אִתּוֹ פָּדִיבֹא וְהִכָּנִי אִם
 עַל־בָּנִים : וְאַתָּה אִמְרָת הַיָּמָב אִיטִּיב עִמָּךְ וְשָׁמַתִּי אֶת־
 זֶרְעֶךָ כְּחָל הַיָּם אֲשֶׁר לְאִי־סָפֶר מְרֹב : וַיִּלֶּן שָׁם בְּלִילָה
 הַהוּא וַיָּקָח מִדְּבַר־אֱלֹהֵימוֹ מִנְּחָה לַעֲשׂוֹ אֲחִיו : עֲזִים מִן־
 מֵאֵתִים וְתִישִׁים עֲשָׂרִים רְחִלִּים מֵאֵתִים וְאַיִלִּים עֲשָׂרִים :
 גְּמָלִים מִיִּנְיֹקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים
 עֶשְׂרֵת אֶתְנֵת עֲשָׂרִים וְעִירִם עֶשְׂרֵה : וַיִּתֵּן בְּיַד־עֲבָדָיו
 עֹדֵר עֹדֵר לִכְדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְהָיָה
 תְּשִׁימוּבֵּין עֹדֵר וּבֵין עֹדֵר : וַיֵּצֵא אֶת־הָרֹאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי־
 יִפְגַּשְׁךָ עִשָׂו אָחִי וְשָׁאַלְךָ לֵאמֹר לְמִי־אַתָּה וְאַתָּה תֵּלֵךְ
 וְלִמִּי אֵלֹהִים לִפְנֶיךָ : וְאַמְרָתָּ לְעֲבָדְךָ לֵיעֲקֹב מִנְּחָה הוּא־
 שְׁלֹחָה לְאֹדְנִי לַעֲשׂוֹ וְהָיָה נִסְדָּהוּא אַחֲרֵינוּ : וַיֵּצֵא גַם־כ
 אֶת־הַשְּׁנֵי גַם־אֶת־הַשְּׁלִישִׁי גַם־אֶת־כָּל־הַהֲלָכִים אַחֲרֵי
 הָעֹדֵדִים לֵאמֹר כִּדְבַר נְטָה תִּתְּכֶנָּה אֶל־עִשָׂו בְּמַעְיָנֶם
 אֹתוֹ

tris, & me-
mor pristi-
ni eius o-
du, ipsura
muneribus
placare co-
gitat.

8 Dividit
suam fami-
liam & gre-
gem in duas
turmas.

10 Oratio-
ne fidei pa-
thetice ad
Deum se
convertit,
ejusque im-
plorat auxi-
lium.

14 Fratri
magnifica
præmittit
munera,
manu ser-
vorum,
quos ordina
inlruit.

21 אתו : ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר
 קצן בלע אנפדה פניו במנחה ההלכת לפני ואחריכן אראה
 22 פני אולי ישא פני : ותעבר המסדה על פניו והוא לו
 23 כלילה והוא במחנה : ויקם כלילה הוא ויקח אתו
 24 עשתי נשיו וארתי שתי שפתיו וארתי אתו עשר ילדיו
 25 ויעבר את מעבר יבק : ויקחם ויעדם אתהנחל
 כח ויעבר אתאשרלו : ויתר יעקב לבדו ויאבק איש
 26 עמו עד צלות השחר : ויראכי לא יכל לו רגע בכף
 27 ידיו והגע בכף ידך יעקב בהאבקו עמו : ויאמר
 שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם
 28 ברכתני : ויאמר אליו מהשקה ויאמר יעקב : ראמר
 לא יעקב יאמר עוד שמה כי אם ישראל כי שרית עם
 ל אלהים ועם אנשים ותוכל : וישאל יעקב ויאמר
 הנידנה שמה ויאמר למך זה תשאל לשמו ויקר
 31 אתו שם : ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראייתי
 32 אלהים פנים אל פנים ותמל נפשי : ויחדלו השמש
 33 כאשר עבר אתפנאל והוא צלע על ירכו : על כן
 לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף
 הירך עד היום הזה כי גע בכף ידך יעקב בנדי
 אלג הנשה : וישא יעקב עינו וראה והנה עשו בלע ועמו
 ארבע מאות איש וחץ ארנה ילדים על לאה ועל
 3 רחל ועל שתי השפחות : ושם אתהשפחות ואת
 ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואתרחל
 4 ואתיוסף אחרנים : והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
 שבע פעמים עד גשתו עד אחיו : וירץ עשו לקראתו
 5 ויתבקחו ויפל על צוארו וישקוה ויבכו : וישא ארד
 עינו וראה אתהנשים ואתהילדים ויאמר מיראלה
 לך ויאמר הילדים אשריתם אלהים אתעבדך :
 ותגשן

21 Idem-
 mcam in-
 gressurus
 transiit
 noctu vel
 summo
 mane ux-
 res, liberos
 & greges
 trans tor-
 rentem fab-
 bok.
 25 Solus re-
 hctus in ci-
 teriore flu-
 minis ripa,
 lucta cum
 Deo reali &
 stupendā,
 Deo prae-
 valuit, homi-
 nibusque
 praevaleret;
 & nomina
 [Israelis]
 impositione
 de divino
 praesidio
 confirma-
 tur.

32 Clau-
 dicat, ac ex
 luxatione
 femoris Ja-
 cobi, mos
 ortus est
 Judaeis, ut
 ab esu fe-
 moris ani-
 malium ab-
 stineant.
 CAPUT
 XXXIII.

1 Jacob, vi-
 sione & lu-
 cia prece-
 dentibus,
 confirma-
 tus, pru-
 dentia &
 humilitate
 convincit
 fratrem,

4 Mutuus
 fratrum
 complexus,
 נקד על
 וישקוה

5 Esau
 multa
 laudatur.

וַתִּגְשֵׁן הַשְּׁפָחוֹת הַנָּה וַיִּלְדֶּיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶינָהּ : וַתִּגְשֵׁן נָסִיחַ
 לֹאֵה וַיִּלְדֶּיהֶן וַיִּשְׁתַּחֲוֶינָהּ וַאֲחֵר נָגַשׁ יוֹסֵף וַרְחֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶינָהּ :
 וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר
 לְמַצְאִיָּהוּ בְעֵינֵי אֲדֹנִי : וַיֹּאמֶר עָשׂוּ יִשְׁלִי רֵב אֲחִי יְהִי
 לָךְ אֲשֶׁר־לָךְ : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵלֶיָּה אֲסִנָּא מַצְאִיתִי חַן
 בְּעֵינֶיךָ וּלְקַחְתָּ מִנְּחָרִי מִיָּדִי כִי עַל־כֵּן רָאִיתִי פְנֶיךָ
 כְּרֹאֵת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי : קָדְנָא אֶת־בְּרַכְתִּי :
 אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ בְּיַחְזְנִי אֱלֹהִים וְכִי יִשְׁלִיכָל וַיַּפְצֵר
 בּוֹ וַיִּקַּח : וַיֹּאמֶר נִסְעָה וּנְלַכְהָ וְאִלְכָה לְעֵדָה : וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיו אֲדֹנִי יָדַע כִּי־הִילָרִים רַבִּים וְהַצָּאן וְהַבֶּקֶר עֲלוֹת
 עָלֶי וּדְפָקוֹם יוֹם אֶחָד וּמָתוּ כָּל־הַצָּאן : יַעֲבֵרְנָא אֲדֹנִי
 לִפְנֵי עַבְדּוֹ וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָהּ לְאִמִּי לְרִגְלָהּ הַמְּלֹאכָה
 אֲשֶׁר־לִפְנֵי וּלְרִגְלָהּ הַיִּלְדִּים עַד אֲשֶׁר־אָבָא אֶל־אֲדֹנִי
 שְׁעִירָה : וַיֹּאמֶר עָשׂוּ אֲצִינְהָנָא עִמָּךְ מִן־דְּעָם אֲשֶׁר טָר
 אֲתִי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמַצְאִיָּהוּ בְעֵינֵי אֲדֹנִי : וַיִּשָּׁב בְּיוֹם
 תְּהִיָּא עָשׂוּ לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה : וַיַּעֲקֹב נָסַע סָבְתָהּ וַיָּבֶן לוֹ
 בֵּית וּלְמִקְנֶהוּ עָשָׂה סָבְתָה עַל־כֵּן קָרָא שְׁמֵהּמִקְוֶה
 סָבֹת : וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שָׁכֵם :
 אֲשֶׁר בָּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבָאוּ מִפְּדָן אֲדָם וַיַּחֵן אֶת־פְּנֵי
 הָעִיר : וַיָּקֵן אֶת־חֻלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטַח־שָׁם אֲהֵלוֹ
 מִיַּד בְּנֵי־חֲמוֹר אָבִי שָׁכֵם בְּמֵאָה קִשְׁיָה : וַיַּצַּב־שָׁם כ
 מִזְבֵּה וַיִּקְרָאוּ אֶל־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּצָּא
 רִיגְלָה בְּתוּלָהָ אֲשֶׁר יִלְדָה לַיעֲקֹב לְרֹאוֹת כְּבֻנוֹת א
 הָאֶרֶץ : וַיֵּרָא אֹתָהּ שָׁכֵם בְּנֵי־חֲמוֹר הַחִוִּי נָשִׂיא הָאֶרֶץ
 וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ וַיַּעֲנֶה : וַתִּדְּבַק נַפְשׁוֹ בְּרִיגְלָה
 בְּתוּלָהָ וַיִּהְיֶה אֶת־הַנְּעָר וַיִּדְּבַר עַל־לֵב הַנְּעָר :
 וַיֹּאמֶר שָׁכֵם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קָח־לִי אֶת־הַיִּלְדָּה
 הַזֹּאת לְאִשָּׁה : וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמְא אֶת־דִּינָה בְּתוֹת
 וּבְנֵי

6 Esauum
ordine salu-
tant uxores
& liberi
Jacobi.
8 Esau, suis
contentus,
oblata mu-
nere recu-
sat, ait pre-
cibus fratris
victus ac-
cepit.

12 Segue
cum suis
Jacobus ite-
neris comi-
tem offert,
ac excusa-
tioni Jacobi
acquies-
cens, re-
vertitur per
viam Scir,

18 Prima
Jacobi in
terra Ce-
naan domi-
cilia. Ipse
gratitudi-
nis cultus
& Altaris
constructio.

CAPUT.
XXXIV.

1 Unica Ja-
cobi filia
Dina & Schi-
chemo pol-
luitur stu-
pro.

3 Infans Schichem
in puellam
amor.

5 Dolor Ja-
cobi & fi-
liorum ejus
ex isto stu-
pro ineffa-
bilis.

ל

תערה ק
תערה ק

וּבְנֵי הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה וְהַחֲרִישׁ יַעֲקֹב עַד־בָּאָם:

6 Hemor
trahebat cum
Jacob de
suptis filii
sui cum
Dina.

7 וַיָּצֵא חֲמוֹר אֲבִי־שָׁכֶם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ: וּבְנֵי

יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם וַיַּתְעֲצֹבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחַד

לָהֶם מֵאֹד כִּי נִבְלָה עָשָׂה בִּישְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת־בִּתּוֹ

8 יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה: וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שָׁכֶם

בְּנֵי חֲשָׁקָה נִפְשׁוּ בְּבָתְּכֶם תָּנוּ נָא אֶתָּה לּוֹ לְאִשָּׁה:

9 וְהִתְחַתְּנוּ אִתָּנוּ בְּנֵיכֶם תִּתְּנוּלָנוּ וְאֶת־בְּתֹתֵינוּ תִקְחוּ

י לָכֶם: וְאִתָּנוּ תֵּשְׁבוּ וְהָאָרֶץ תְּהִיָּה לִפְנֵיכֶם שְׂבוּ

11 וּסְחָרוּהָ וְהָאָחֳזִי בָרָה: וַיֹּאמֶר שָׁכֶם אֶל־אֲבִיהָ וְאֶל־

אָחִיהָ אֲמַצְאִחֹן בְּעֵינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָן:

12 הִרְבּוּ־עַל מֵאֹד מְדֹר וּמִתָּן וְאִתָּהּ כָּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי

13 וַתִּתְּנוּ־לִי אֶת־הַנָּעֹר לְאִשָּׁה: וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שָׁכֶם תַּעֲרֹךְ־קִי

13 Scipula-
tionem Cha-
moris per
fraudem as-
sention-
tur filii
Jacobi, ac si
essent ac-
quieturi
conjugio: a
modo
omnes
Schichemi-
ze circum-
cidi se pa-
ciantur.

וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו כִּמְרֹמָה וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר טָמָא אֶת־דִּינָה

14 אֶחָתָם: וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם לֹא נוֹכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה

לְתֵת אֶת־אֶחָתָנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עֶרְלָה כִּי־זָרָפָה

15 הִיא הָיָה לָנוּ: אֲךְ־בִּזְזָאת נָאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כְּמֵנוּ לְהַמֵּל

16 לָכֶם בְּלִזְקָר: וְנָתַנוּ אֶת־בְּתֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֵיכֶם

17 נִקְחִילָנוּ וַיִּשְׁבְּנוּ אִתְּכֶם וְהֵייוּ לְעָם אֶחָד: וְאִם־לֹא

תִּשְׁמָעוּ אֵלֵינוּ לְהַמּוֹל וּלְקַחְנוּ אֶת־בָּתְּנוּ וְהִלְכְּנוּ:

18 וַיִּיטְבוּ דְבָרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שָׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר:

19 וְלֹא־אָחֵר הַנָּעֹר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חִפְזָה בְּתִי־יַעֲקֹב

כ וְהָיָה נִכְבָּר מִכָּל בֵּית אָבִיו: וַיָּבֵא חֲמוֹר וּשְׁכֶם בְּנֵי־אֶל־

21 שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אֲנָשֵׁי עִירָם לֵאמֹר: הָאֲנָשִׁים

הָאֵלֶּה שְׁלָמִים הֵם אִתָּנוּ וַיִּשְׁבוּ בָאָרֶץ וַיִּסְחָרוּ אִתָּהּ

וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבֵת־יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת־בְּתֹתָם נִקְחִילָנוּ

22 לְאֲנָשִׁים וְאֶת־בְּתֹתֵינוּ נָתַן לָהֶם: אֲךְ־בִּזְזָאת יָאֲתוּ לָנוּ

הָאֲנָשִׁים לְשַׁבֵּת אִתָּנוּ לַחַיּוֹת לְעָם אֶחָד בְּחַמּוֹל לָנוּ

23 כְּדִלְזָר כָּאֲשֶׁר הֵם גַּמְלִים: מִקְנֵהֶם וּקְנִינֵם וְכָרִי־

בְּהֵמָתָם D 5 ה ה

בהמתם הלווא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו:

וישמעו אל-חמור ואר-שכם בנו כל-יצאי שער עירו: 14
וימלו בלזכר כל-יצאי שער עירו: ויהי ביום השלישי כח

בהיותם כאבים ויקחו שני בני-יעקב שמעון ולוי אחי
דינה איש חרבו ויבאו על-העיר בטח ויהרגו בלזכר:

ואת-חמור ואר-שכם בנו חרגו למי-חרב ויקחו את- 26

דינת מבית שכם ויצאו: בני יעקב באו על-החללים 27

ויבאו העיר אשר טמאו אחותם: את-צאנם ואת- 28

בקרם ואת-חמריהם ואת אשר בעיר ואת-אשר

בשדה לקחו: ואת-כל-חילם ואת-כל- 29

טפם ואת-נשיהם שבו ויבאו ואת כל-אשר

בבית: ויאמר יעקב אל-שמעון ואל-לוי עכרתם ל- 30

אחי לחבאי שני בישב הארץ בכנעני ובשרי ואני

מתו מספר ונאספו עלי והכנני ונשמרתי אני וביתי 31

ויאמרו הקיונה יעשה את-אחותנו: פ

ויאמר אליהם אל-יעקב קום עלה בית-אל ושכשם 32

ועשר-שם מזבח לאל הנראה אליה בברחת מפני א-

עשו אחי: ויאמר יעקב אל-ביתו ואל כל-אשר עמו: 33

חסרו את-אלוהי הגבר אשר בתבכם והסרתו

והחליפו שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית-אל ואעשה 34

שם מזבח לאל חננה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך

אשר הלכתי: ויתנו אל-יעקב את כל-אלוהי הגבר 35

אשר בידם ואת-חנומים אשר באזניהם ויסמן אתם

יעקב חחת האלה אשר עם-שכם: ויסעו ויהי חחת ה-

אלהים על-הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי

בני יעקב: ויבא יעקב לחת אשר בארץ כנען הווא-

בית-אל הוא וכל-העם אשר עמו: ויבן שם מזבח ו-

יקרא למקום אל-בית-אל כי שם-גילו אליו האלהים קום

בברחו

24 Schichemitz bona fide contractum prastant, circumcunduntur, & religionem non intellectam amplectuntur.
25 Alt, tertio Circumcisionis die, duo medii fratres germani Dine, inficio patre, interfecerunt Chamorem & Schichem cum omnibus masculis.

30 Et graviter a patre reprehensus, fecit Schichemini crudelitatem & rapacitatem suam praeceperunt.

CAPUT XXXV.
1 Jacob iudii Dei ascendit in Bethel, & familiam ab Idolis repurgavit.

3 Vicinae Regiones divinitus cohibentur, ne ipsum persequantur.
6 Venit in Lutz (haec est Bethel) ibique edificat Altare.

וין רבתי

31

לח

32

33

34

35

8 Rebecae
nutrix mo-
stratur.

8 כִּבְרָהּ מִפְּנֵי אֲחִיו : וְתָמָר דְּבָרָה מִיִּנְקָת רַבְקָה
וְתִקְבֵּר מִתַּחַת לְבֵית אֵל תַּחַת הָאֵלֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
אֵלֹן כְּבוֹת :

9 Novo O-
raculo pre-
statur Jaco-
bo amplior
fidei confir-
matio.

9 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב עוֹד בָּבֹא מִפָּדֹן אֲרָם וַיְבָרֶךְ
אֹתוֹ : וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ
עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פְרָה וְרֵבָה נָוִי
וְקָהָל נָוִים יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמַלְכִּים מִחַלְצֶיךָ יֵצְאוּ :
וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וְלִיצְחָק לָךְ
אֶתְחַנְנֶה וְלִזְרַעְךָ אֶתְּנֶה אֶת־הָאָרֶץ :
וַיַּעַל מֵעָלְיוֹ אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ :

14 Erigit
Jacob mo-
numentum
in loco, quo
Deus ipse
fuerat
locutus.

14 וַיֵּצֵב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ מַצֵּבַת אֵבֶן
טו וַיִּסֶּךְ עָלֶיהָ נֹסֶךְ וַיִּצֶק עָלֶיהָ שֵׁמֶן : וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית־אֵל : וַיִּסַּע
מִבֵּית אֵל וַיְהִי־עוֹד כְּבָרַת־הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרַתָּה וְתָלַד
רָחֵל וַתִּקַּשׁ בְּלִדְתָּהּ : וַיְהִי בְּהַקְשָׁתָהּ בְּלִרְתָּהּ וְתֹאמַר
לָהּ הַמִּלְדָּת אֱלֹהֵי־רָאִי כִּי־נִסְחָה לָּךְ בָּן : וַיְהִי בַּצֹּאת
נַפְשָׁהּ כִּי מָתָהּ וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן־אֹנִי וְאָבִיו קָרָאֵל
9 בְּנִימֵן : וְתָמָר רָחֵל וְתִקְבֵּר בְּדֶרֶךְ אֶפְרַתָּה הוּא בֵּית
כֶּלֶס : וַיֵּצֵב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הוּא מַצֵּבַת
11 קְבֻרַת־רָחֵל עַד־הַיּוֹם : וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל אֶהֱלֹה
12 מִהַלְאֵה לַמִּנְדִּיָּעֵר : וַיְהִי בִשְׁכֵן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ

22 R. Zub-
ben inces-
sit Bilham
congregavit.

הַהִוא וַיֵּלֶךְ רָאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָהּ פִּלְגֵּשׁ אֲבִיו
וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל

23 Catalo-
gus filio-
rum Jacobi.

13 וַיְהִי בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר : בְּנֵי לֵאָה בְּכֹר יַעֲקֹב רָאוּבֵן
14 וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וַיְהוּדָה וַיִּשְׁשָׁכָר וְחִלָּה : בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף
26 כַּח וְבִנְיָמִן : וּבְנֵי בִלְהָה שְׁפָחַת רָחֵל הֵן נִפְתָּלִי : וּבְנֵי
זִלְפָּה שְׁפָחַת לֵאָה נָד וְאֲשֶׁר אֵלֶּיךָ יַעֲקֹב אֲשֶׁר יָלַד

לו כפרן ארם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית 17

הארבע הוא חברון אשר גרשם אברהם ויצחק:

ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושנים שנה: וינע יצחק 18 19

וימת ויאסף אל עמיו וקן ושבע ימים ויקברו אותו עשו

פ

ויעקב בניו:

ואלה תלדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו 20 21

מבנות כנען את עדרה בת אילון התני ואת

אחליבמה בת ענר בת צבעון התני: ואת בשמת 22

בת ישמעאל אחות נכיות: ותלד עדה לעשו את 23

אליפז ובשמת ילדה את רעואל: ואחליבמה ילדה ה 24

את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר יש קר 25

ילדלו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו 26

ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת 27

כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען 28

וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב 29

משבת יחדיו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם 30

מפני מקניהם: וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: 31

ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות פ 32

בני עשו אליפז בן עדרה אשת עשו רעואל בן בשמת 33

אשת עשו: ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו ונעתם 34

וקנו: ותמנעו היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד 35

לאליפז את עמלק אלה בני עדרה אשת עשו: ואלה 36

בני רעואל נחת חרח שפה ומוה אלה היו בני בשמת 37

אשת עשו: ואלה היו בני אחליבמה בת ענר בת 38

צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם יש קר 39

ואת קרח: אלה אלוף בני עשו בני אליפז בכור עשו 40

אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנו: אלוף 41

קרח אלוף נעתם אלוף עמלק אלה אלוף אליפז 42

בארץ

17 Tandeh
Jacob cum
familia ad
Isaacum
parrem
pervenit.
28 Anni
etatis Isaac
fuerunt
170 & se-
peliverunt
cum Esau
& Jacob.

CAPUT.
XXXVI.

1 Esau
uxores &
filii, quos
suscepit in
Canaan.

2 Scallio
Esau &
Jacob,
et usque mi-
gratio cum
his in
montanarum
regionem
Seyr.

3 Ex filiis
suscepit
Esau in Seyr
nepotes,
familia sua
Principes.

17 בארץ אדום אלה בני ערה: ואלה בני רעואל בן
 עשו אלוף נחלת אלוף ורח אלוף שמח אלוף מזה
 אלה אלוף רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת
 18 אשת עשו: ואלה בני אחליבמה אשת עשו אלוף
 יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלוף אחליבמה
 19 בת-ענה אשת עשו: אלה בני-עשו ואלה אלוף-יהם הוא
 כ אדום: ס אלה בני-שעיר חתרי ישבי הארץ
 21 לוטן ושוכל וצבעון וענה: ודשן ואצר ודישן אלה
 22 אלוף חתרי בני שעיר בארץ אדום: ויהיו בני-לוטן חתרי
 23 והימם ואחוזת לוטן תמצע: ואלה בני שוכל עלון ומנחת
 24 ועיבל שפו ואונם: ואלה בני-צבעון ואיה וענה הוא
 ענה אשר מצא את-הימם במדבר ברעתו אחי
 כה החמרים לצבעון אביו: ואלה בני-ענה דשן ואחליבמה
 26 בת-ענה: ואלה בני דישן חמרן ואשבן ויתרן וברן:
 27 אלה בני-אצר בלח ווען ועקן: ואלה בני-דישן עוין
 28 וארן: אלה אלוף חתרי אלוף לוטן אלוף שוכל אלוף
 ל צבעון אלוף ענה: אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן
 אלה אלוף חתרי לאלפיהם בארץ שעיר: ס
 1 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
 2 מלך-מלך לבני ישראל: וימלך באחזם בלע בן
 3 בעור ושם עירו דנהבה: וימת בלע וימלך תחתיו
 34 יובב בן-רח מצערה: וימת יובב וימלך תחתיו
 לה חשם מארץ החימני: וימת חשם וימלך תחתיו
 הדר בן-דרד המכה את-מדון בשרף מואב ושם עירו
 36 עוית: וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקרו:
 37 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות
 38 הנגר: וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן
 39 עכבור: וימת בעל חנן בן-עכבור וימלך תחתיו הדר
 ושם

31 Ogo
 Reges Idu-
 meæ, qui
 regnave-
 runt ante
 quam re-
 gnaret Rex
 filius Israe-
 lis.

וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוֹ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְדִמְכָּאֵל כִּתְּמִסְרָד בַּת
 מִי זֶהָב : וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֲלֹפֵי עֵשָׂו לְמִשְׁפַּחְתָּם מ
 לְמִקְמָתָם בְּשִׁמְתָם אֲלֹף הַמִּנֵּה אֲלֹף עֲלוֹת אֲלֹף
 יִתָּה : אֲלֹף אֶהְלִיבְמָה אֲלֹף אֵלֶּה אֲלֹף פִּינֹן : אֲלֹף 42
 קִנֹּן אֲלֹף תִּימָן אֲלֹף מִבְּעָר : אֲלֹף מְגִידָאֵל אֲלֹף 43
 עִירָם אֵלֶּה אֲלֹפֵי אֲדוֹם לְמִשְׁכָּתָם בְּאֶרֶץ אַחֲזָתָם
 הוּא עֵשָׂו אֲבִי אֲדוֹם :

40 Regno
Idumaeo-
rum in du-
canum re-
tacto, suc-
cesserunt
undecim
Idumaeo-
rum Duces.
1 Chron. 11
43:51-55.

פ פ פ פ פ

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגֹּרִי אֲבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : אֵלֶּה לִּזְא
 תִּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְעֵי עֶשְׂרִי שָׁנָה הָיָה רַעַה אֶת־
 אֲחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת־בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־בְּנֵי זִפְרָה
 וְאֵלֶּה אֲבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דָּבָרָם רַעַה אֶל־אֲבִיהֶם :
 וַיִּשְׂרָאֵל אֶחָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בְּנָיו כִּי־בִזְקִינִים הָיָה 3
 לוֹ וַעֲשָׂה לוֹ כְּתוּרָת פָּסִים : וַיֵּרְאוּ אֲחָיו כִּי־אִתּוֹ אֶחָב
 אֲבִיהֶם מִכָּל־אֲחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכֹלֹּד דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם :
 וַיְחַלֵּם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֵּד לֵאחָיו וַיּוֹסֶפוּ עוֹד שְׁנֵי אֲחָיו : ה
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעְרָנָה חֲלוֹם הוּא אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי : 6
 וְהִנֵּה אֲנִי וְאֲחָיו מֵאֲלֵמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָסָה 7
 אֲלֵמִי וְגַם־נֹעֲמִי וְהִנֵּה תִסְמְנִי אֲלֵמִיתִים : 8
 וְהִשְׁתַּחֲוִּין לְאֵלֵמִי : וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲחָיו הִסְלַךְ־תִּסְלַךְ 9
 עָלֵינוּ אִם־מִשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיּוֹסֶפוּ עוֹד שְׁנֵי אֲחָיו עַל־
 חֲלֹמֵתוֹ וַעֲלֵד דַּבְּרוּ : וַיְחַלֵּם עוֹד חֲלוֹם אֶחָד וַיִּסְפֹּר 10
 אֹתוֹ לֵאחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלֹמִי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה 11
 הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִּים לִי :
 וַיִּסְפֹּר אֶל־אֲבִיו וְאֶל־אֲחָיו וַיַּעֲדֵבּוּ אֲבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ 12
 מִתְּחִלָּה חֲלוֹם הוּא אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ חֲבוּא נִבּוּא אֲנִי וְאַמֶּנָּה 13
 וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָךְ אֶרְצֶה : וַיִּקְנְאוּבּוּ אֲחָיו וְאֲבִיו 14

CAPUT
XXXVII.
1 Domici-
lium Jacobi
in terra
promissa.
2 Historia
Josephi; qui
juvenis 17.
annorum
pascit oves,
& fratrum
nequitiam
deferrebat
ad patrem.
3 Diligitur
a patre pra
cunctis
fratribus,
qui eum
odio ha-
bent.
4 Duobus
somnia
portendunt
ipsi digni-
tas regia &c
in fratres
dominatum.

שמר

12 Ablegatur à paure
ex valle
Hebron ad
fratres pa-
scentes in
Schechem.

שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃ וַיֵּלְכוּ אֲחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם

נקוד
על אה

בְּשֶׁכֶם׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אֲחִיךָ רְעִים

בְּשֶׁכֶם לָכֵה וְאֶשְׁלַחְךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנִי׃ וַיֹּאמֶר

לוֹ לִדְרֹגָה רֹאה אֶת־שְׁלוֹם אֲחִיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם הָצֹאן

וְהַשְׁבֵּנִי דָבָר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק חֲבֹרֹן וַיָּבֹא שְׂכֵמָה׃

טו וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲרָה בְּשַׂדֶּה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ

לֵאמֹר מִדֵּי הַבִּקֵּשׁ׃ וַיֹּאמֶר אֶת־אֲחִי אֲנִכִּי מִבְּקֵשׁ

יז הַנִּידָה־נָא לִי אִימָה הֵם רְעִים׃ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה

כִּי שָׁמַעְתִּי אֲמָרִים נִלְכָּה דִתִּינָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֵר אֲחָיו

18 Qui co-
eminus
conspicito)
mox in
ipsum ne-
cem con-
spirans.

יח וַיִּמְצְאוּם בִּדְתָן׃ וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרַחֵק וּבְטָרִם יִקְרַב

יט אֲלֵיהֶם וַיִּתְּנֻבְלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו

כ הִנֵּה בָעַל הַחַלְמוֹת הַלֵּזָה בָּא׃ וַעֲתָה לָכֵן וְנִדְרֹגְהוּ

וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹרֹת וְאָמְרֵנוּ חִיָּה רָעָה אֲבָלְתָהּ

21 Interior
Reuben,
novo confi-
lio, ejus
cedem im-
peditur.

כא וְנִרְאָה מִדֵּי־הָיו חַלְמָתוֹ׃ וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּעֲלֵהוּ מִיָּדָם

כב וַיֹּאמֶר לֹא נִכְנֹו בַּשָּׁׁ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רְאוּבֵן אֶל־

כג תִּשְׁפֹּטֵרְדֶם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבַּר

כד אֶל־תִּשְׁלַחְרֻבּוּ לַמֶּצֶן הַצֵּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשִּׁיבּוֹ

23 Joseph
proicitur
in cister-
nam aquar.

כה אֶל־אֲבִיו׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אֲחָיו וַיְמַשִּׁיטוּ אֹתֹת

כו יוֹסֵף אֶת־כְּתֻגָתוֹ אֶת־כְּתֻגַּת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו׃

כז וַיִּקְחֻהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבּוֹר וַעֲבֹד רַק אֵין בּוֹ מִים׃

27 Suasti
Jehuda e-
ducitur ex
cisternā.
venditur
fimselitis
& depor-
tatur in E-
gyptum.

כח וַיִּשְׁכְּבוּ לֹאכַל־לֶחֶם וַיִּשְׁאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֲרֻרָת

כט יִשְׁמַעֲאֵלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וּגְמִלִיָּהֶם גִּשְׁאִים נִכְאָת וְצָרִי

לז וְלֹם הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרִימָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֲדָמוֹ

זי מִדֵּי־בָעַע כִּי נִחַרְגַּ אֶת־אֲחִינוּ וּבִסְנֵנו אֶת־דָּמוֹ׃ לָכֵן

חג וְנִמְכְּרֵנוּ לִישְׁמַעֲאֵלִים וַיִּדְנוּ אֶל־חֲדָדֵינוּ כִּי־אֲחִינוּ

חט בְּשַׂדֵּנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֲחָיו׃ וַיַּעֲבֹדוּ אֲנָשִׁים מִדִּינִים

צא סֹחְרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֹתֹת

צב יוֹסֵף לִישְׁמַעֲאֵלִים בַּעֲשָׂרִים כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף

מִצְרִימָה

מצרימה: וישב ראובן אל־הבור והנה אִידוסֶה 19
 בבור ויקרע את־בגדיו: וישב אל־אחיו ויאמר הילד ל
 איננו ואני אנה אניבא: ויקחו את־כתנת יוסף 31
 וישחטו שעיר עזים ויטבלו את־כתנת פרס: וישלחו 32
 את־כתנת הפסים וביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
 מצאנו הכר־נא הכתנת בנה הוא אם־לא: ויכירה 33
 ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו סרף־סרף יוסף:
 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על־ 34
 בנו ימים רבים: ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לזחמו לח
 ומאן־להתנחם ויאמר כי־אדך אל־בני אבל שאלה
 ויבך אתו אביו: והמדנים מכרו אתו אל־מצרים 36
 למוסיפר סרים פרעה שר הטבחים: פ
 ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויש ער־איש לחא
 עדלמי ושמו חירה: ויראשם יהודה בת־איש כנעני 2
 ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ובהר ותלד בן ויקרא 3
 את־שמו ער: ובהר עוד ותלד בן ותקרא את־שמו 4
 אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את־שמו שלה 5
 והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער 6
 בכורו ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני 7
 יהוה וימתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל־אשת 8
 אחיה ויבס אתה והקם זרע לאחיה: וידע אונן כי לא 9
 לו יחיה הזרע והיה אם־בא אל־אשת אחיו ושחת
 ארצה לבלתי נתן־זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר 10
 עשה וימת נס־אתו: ויאמר יהודה לתמר בלתו־שבי 11
 אלמנה בית־אבך ער־גדל שלה בני כי אמר
 פד־ימות נס־הוא כאתו ותלך תמר ותשב בית 12
 אביה: וירבו הימים ותמת פת־שוע אשת־יהודה 13
 וינחם יהודה ויעל על־גוֹזֵי צאנו הוא וחירה רעה
 העדלמי

19 Ruben
nis de Iose-
pho quere-

31 Fratres
Iosephi
celarent
plagium
32 cruentâ Jo-
sephi tunica
ludificant
parentem.

33 Qui
planetu
immodico
nimis dolo-
ris laxa
habenas.

36 Ioseph
venditur in
Egypto.

CAPUT.
XXXVIII.
1 Jehudha
duxit ux-
orem Bath-
schuah, ex
qua tres
suscepit
filios.

6 Despon-
det Thama-
re filium
suum
Gncer,
quem Jo-
hova inter-
fecit.

8 Dat natus
Thamaræ
filium se-
condum
Onam,
quem etiam
occidit
Deus.

11 Thama-
ram vana
spe latti-
tium ablegat
ad paren-
tes, donec
filius Schela
adolefceret.

12 Moritur
Bathschuah
Jehudha
uxor.

23 Thamar, matrimo-
nio promisso delu-
sa, simulato
habitu, ex
Jehudha
focero conce-
pit; &
postulata ad
necem,
quinimo
educta ut
combura-
tur, ex do-
mino pi-
gnorum fe-
gravidam
testatur, ra-
que focero
recognos-
cenda mit-
tens, absol-
vitur.

13 הערלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנך חמין
14 עלה תמנתה לגזאנו: ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח
עינים אשר על־דרך תמנתה כי ראתה כי־גדל
טו שלה והוא לא־נתנה לו לאשה: ויראה יהודה
16 ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל־הדרך
ויאמר הבה־נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא
17 ותאמר מה־תתן־לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי
אשלח גדי־עזים מן־הצאן ותאמר אסתתן ערבון עד
18 שלחה: ויאמר מה הערבון אשר אתן־לך ותאמר
חתמך ופתילך ומטה אשר בידך ויתן־לה ויבא אליה
19 ויתר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש
כ בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את־גדי העזים ביד
רעהו הערלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא
21 מצאה: וישאל את־אנשי מקמה לאמר איה הקדשה
הוא בעינים על־הדרך ויאמרו לא־היתה בזה קדשה:
22 וישב אל־יהודה ויאמר לא־מצאתיה וגם אנשי המקום
23 אמרו לא־היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח־לה
פן נהיה לבח הנדה שלחתי הגדי הזה ואתה לא
24 מצאתה: ויהי כמשלש־חדשים ויגד ליהודה לאמר
ונתה תמר כלתך וגם הנדה הרה לזנבנים ויאמר יהודה
בה הוציאנה ותשרף: הוא מוצאת והיא שלחה אל־
חמיה לאמר לאיש אשר־אלה לו אנכי הרה ותאמר
הכר־נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה:
26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי־על־כן לא־נתתיה
27 לשלה בני־ולא־יסק עוד לרעתה: ויהי בערת לדתה
28 והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן־יד ותקח
המילדת ותקשר על־ידו שני לאמר זה יצא ראשונה
ה ו E ויהי

27 Parit
ex incestu
gemellos,

ויהי כמשכב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת Peretz & Zerach.

עליך פרץ ויקרא שמו פרץ : ואחל יצא אחיו אשר ל

ל CAPUT XXXIX.

חורג מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר א 1 Josephi tres gradus prosperitatus in domo Pharaonis Aegypti; conciliat enim sibi

הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו 1. favorem heri sui, cuius 2. sit pedisloquus, & 3. Oecononus.

שמה : ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית 6 Joseph pulcher forma & aspectu.

אדניו המצרי : וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר 7 Patientia, pietate, castitate & fide, superavit heres suae tentationes ad adultrium.

הוא עשה יהוה מצליח בידו : וימצא יוסף חן בעיניו 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל ישרו נתן בידו : 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר ישרו ח 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

ויברך יהוה את צבית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

יהוה בכל אשר ישרו בבית ובשדה : ויעזב כל 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

מראה : ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי : וימאן 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מרד 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

בבית וכל אשר ישרו נתן בידו : איננו גדול בבית 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

הזה ממני ולא חשק ממני מאומה כי אם אותך 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

באשר את אשתו ואין אעשה הרעה הגדלה הזאת 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

ותטאתי לאלהים : ויהי בדברה אל יוסף יום י 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

ולא שמע אליה לשכב אצלה לחיות עמה : ויהי כהיום 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

הבית שם בבית : ותתפשטהו בבגדו לאמר שכבה 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

עמי ויעזב בגדו בידה וינס החוצה : ויהי בראותה 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

כיעזב בגדו בידה וינס החוצה : ותקרא לאנשי ביתה 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

בנו באת אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול : ויהי שר 13 Impudica mulier, sua frustrata concupiscentia, materiam vindictae arripit ex velle in suo

כשמע

manu reli-
cta, Jofe-
phum invi-
dia gravat,
& sceleris
adulterii
cathissimum
Jofephum
accusat.

19 Herus,
audita uxore,
Jofe-
phum in-
auditum
carceri
mancipat.

21 Sed
Deus adest
innocenti
& carcerem
in ejus salu-
tem vertit.

האכסרס

כִּשְׁמְעוּ כִּיהִרִימְתִּי קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיֵּנֶם
16 וַיֵּצֵא הַחוּצָה: וַתֵּנַח בְּגָדוֹ אֶצְלָהּ עַד בּוֹא אֲדָנָיו אֵלָיו
17 בֵּיתוֹ: וַתְּדַבֵּר אֵלָיו בְּדִבְרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלַי
18 הָעֶבֶד הָעֵבֶר אֲשֶׁר־הִבֵּאתָ לָנוּ לַעֲחֹק בִּי: וַיְהִי כִּיהִרִימְ
19 קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיֵּנֶם הַחוּצָה: וַיְהִי
כִּשְׁמַע אֲדָנָיו אֶת־דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו
לֵאמֹר בְּדִבְרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עֶבְדְּךָ וַיַּחַר אָפוֹ:
כ וַיִּקַּח אֲדָנָיו יוֹסֵף אֹתוֹ וַיַּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית חֲסֹהַר מְקוֹם
אֲסוּרִי ק אֲשֶׁר־אֲסוּרֵי חֲמֶלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית חֲסֹהַר:
21 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי חֶסֶד וַיֵּתֶן חָנוּן בְּעֵינָיו שֶׁר
22 בֵּית־חֲסֹהַר: וַיֵּתֶן שֶׁר בֵּית־חֲסֹהַר בְּיָד־יוֹסֵף אֶת כָּל־
הָאֲסוּרִים אֲשֶׁר בְּבֵית חֲסֹהַר וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם
23 הוּא הָיָה עֹשֶׂה: אֵין שֶׁר בֵּית־חֲסֹהַר רָאָה אֶת־כָּל־
מַאֲמָדוֹ בִּידוֹ כֹּאֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ וְאֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה
מַצְלִיחַ: פ

CAP. XL.
1 Liberationi
Josephi
interveniunt
carcer &
somnia Sa-
traparum,
Pincernaz
& Pistoris
Regis Pha-
raonis.

א וַיְהִי אַחֲרֵי הַדִּבְרִים הָאֵלֶּה חֲסֹהַר מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
1 וַהֲאֵפָה לְאֲדֹנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם: וַיִּקְצֹץ פָּרְעָה עַל־
2 שְׁנֵי סָרִיסָיו עַל שֶׁר הַמַּשְׁקִים וְעַל שֶׁר הָאוֹפִים: וַיֵּתֶן
אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שֶׁר הַטְּבָחִים אֶל־בֵּית חֲסֹהַר מְקוֹם
4 אֲשֶׁר יוֹסֵף אֲסוּר שָׁם: וַיִּפְקֹד שֶׁר הַטְּבָחִים אֶת־יוֹסֵף
ה אֹתָם וַיִּשְׂרֹת אֹתָם וַיְהִי יָמִים בְּמִשְׁמַר: וַיַּחֲלֲמוּ חֲלוֹם
שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלֹמוֹ בְּלֵילָה אֶחָד אִישׁ בְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ
הַמַּשְׁקָה וְהָאֵפָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֲסוּרִים
6 בְּבֵית חֲסֹהַר: וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בְּבֹקֶר וַיִּרְא אֹתָם
7 וַהֲנֵם זִעְפִּים: וַיִּשְׂאֵל אֶת־סָרִיסֵי פָּרְעָה אֲשֶׁר אִתּוֹ
כְּמִשְׁמַר בֵּית־אֲדָנָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ פְּנִיכֶם רָעִים הַיּוֹם:
8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חֲלֵמָנוּ וַתֵּרָא אֵין אִתּוֹ וַיֹּאמֶר
אֵלֵהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לְאֵלֵהִם פְּתָרִים סִפְּרָתָה לִּי:
וַיִּכְפַּר

ה ב 2 E

- 9 ויספר שר־המשקים את־חלמו ליוסף ויאמר לו 9 Somnium Pin-
 בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שריגס והוא י
 כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים :
 וכוס פרעה בדי ואקח את־הענבים ואשחט אתם אל 11
 כוס פרעה ואתן את־הכוס על־כף פרעה: ויאמר לו 12 Josephi
 יוסף זה פתרנו שלשת השרגס שלשת ימים הם :
 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את־ראשך והשיכה 13
 על־כנה ונתת כוס־פרעה בידו כמשפט הראשון
 אשר היית משקהו: כי אסזכרתני אתך כאשר ייטב 14 Rogat
 לך ועשית־נא עמדי חסד והזכרתני אל־פרעה Joseph
 והוצאתני מן־הבית הזה: כי־גנב גנבתי מארץ העברים טו Pincerna-
 ונס־פה לא־עשיתי מאומה כִּי־שמו אתי בבור: וירא 16 Somnium prin-
 שרהאפים כִּי־טוב פתר ויאמר אל־יוסף אף־אני cibus Pisto-
 בחלומי והנה שלשה סלי חרי על־ראשי: ובסל 17 rum narra-
 העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל tur & in-
 אתם מן־הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרנו 18
 שלשת הסלים שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים 19
 ישא פרעה את־ראשך מעליך ותלה אותך על־עץ
 ואכל העוף את־בשרך מעליך: ויהי ביום השלישי יוסב 20 Veritas
 הלות את־פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את interpretati-
 ראשי שר־המשקים ואת־ראש שר־האפים בתוך somni
 עבדיו: וישב את־שר־המשקים על־משקהו ויתן 21 comproba-
 הכוס על־כף פרעה: ואת שר־האפים תלה 22 tur eveni-
 כאשר פתר להם יוסף: ולאזכר שר־המשקים Pincerna
 את־יוסף וישכחהו: 23 enim reiti-
 24 Pincerna obli-
 25 scitur Jose-
 phi.

מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על־מא 10
 היאר CAP. XLII.
 u Pharaonis

somnium
de his fe-
ptem vac-
as.

2 הַיָּאֵר : וְהָנָה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְעַת פְּרוֹת יְפוֹת מְרֹאָה
3 וּבְרִיאֹת בָּשָׂר וַתַּרְעִינָהּ בָּאָחוּ : וְהָנָה שִׁבְעַת פְּרוֹת
אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר רָעוֹת מְרֹאָה וְדָקוֹת
בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדנָה אֶצְלָהן הַפְּרוֹת עַל־שֹׁפֶת הַיָּאֵר :
4 וַתֹּאבְלֶנָה הַפְּרוֹת רָעוֹת הַמְרֹאָה וְדָקֹת הַבָּשָׂר אֶת
שִׁבְעַת הַפְּרוֹת יְפוֹת הַמְרֹאָה וַתִּבְרִיאֹת וַיִּיקֶן פְּרֹעָה :

5 Eiusdem
somnia
de his fe-
ptem spi-
cis.

ה וַיֵּשֶׁן וַיַּחֲלֹם שְׁנֵית וְהָנָה שִׁבְעַת שָׂבָלִים עֹלֹת בִּקְנָה
6 אַחֶר בְּרִיאֹת וְטֹבָת : וְהָנָה שִׁבְעַת שָׂבָלִים דָּקוֹת
וַיִּשְׁדּוּפֶת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן : וַתִּבְלַעְנָה הַשָּׂבָלִים
הַדָּקוֹת אֶת־שִׁבְעַת הַשָּׂבָלִים הַבְּרִיאֹת וַתִּמְלֹאֹת וַיִּיקֶן
8 פְּרֹעָה וְהָנָה חֲלוֹם : וַיְהִי בִּבְקָר וַתַּפְּעֵם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח

8 Regis ex
somnia
conferen-
tia, &
significat
nis investi-
gatio iru-
stranea.

וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חֲכַמֵּיהֶם וַיִּסְפֹּר
פְּרֹעָה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וַאֲיֵן־פֹּתֶר אוֹתָם לַפְּרֹעָה :

9 Psternaz
ad confer-
entiam re-
gem de Jo-
pho enarra-
tio.

9 וַיְדַבֵּר שֵׁר הַמִּשְׁקִים אֶת־פְּרֹעָה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאִי אֲנִי
י מֹכִיר הָיוֹם : פְּרֹעָה קָצַף עַל־עַבְדּוֹ וַיִּתֵּן אֹתִי בַּמִּשְׁמֶר
11 בֵּית שֵׁר הַטְּבָחִים אֹתִי וְאֶת שֵׁר הָאֲפִים : וַנַּחֲלֹמָה

14 Phario
audita Pin-
cernaz de
Jofeph
oratione,
Jofephum
ad se arces-
situm au-
dire gessit,
Magorum
suorum in-
ficiam
profiteatur,
& Jofephi
dona pra-
dicat.

חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כִּפְתָּרוֹן הִלְמוֹ
12 חֲלֹמְנוּ : וְשֵׁם אֶתְנוּ נָעַר עַבְדִּי עַבְדֵּי לִשְׁר הַטְּבָחִים
וְנִסְפָּרְלוּ וַיַּפְתָּרְלֵנוּ אֶת־חֲלֹמֵינוּ אִישׁ בְּחֹלְמוֹ פָּתַר :

13 וַיְהִי כֹאֲשֶׁר פָּתַרְלֵנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הַשִּׁיב עַל־בְּנֵי וְאֵתוֹ

14 תֵּלַח : וַיִּשְׁלַח פְּרֹעָה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיִּרְצֵהוּ מִן־

טו הַבּוֹר וַיַּגְלֵל וַיַּחֲלֵף שְׂמֹלֵתוֹ וַיָּבֵא אֶל־פְּרֹעָה : וַיֹּאמֶר

פְּרֹעָה אֶל־יוֹסֵף חֲלוֹם חֲלֹמֵתִי וַתִּפְתֹּר אֵין אֵתוֹ וְאֲנִי

16 שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֵתוֹ : וַיַּעַן

יוֹסֵף אֶת־פְּרֹעָה לֵאמֹר בִּלְעָדִי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־

17 שְׁלוֹם פְּרֹעָה : וַיְדַבֵּר פְּרֹעָה אֶל־יוֹסֵף בְּחֹלְמֵי הַנְּגִי עֹמֵד

18 עַל־שֹׁפֶת הַיָּאֵר : וְהָנָה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְעַת פְּרוֹת

19 בְּרִיאֹת בָּשָׂר וַיַּפְתֵּר תֹּאֵר וַתַּרְעִינָהּ בָּאָחוּ : וְהָנָה

שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר
 מאד ורקות בשר לא ראייתי כהנה בכל ארץ מצרים
 לרע : ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע כ
 הפרות הראשונות הבריות : ותבאנה אל קרננה ²⁵
 ולא נודע כי באו אל קרננה ומראיהן רע כאשר
 בתחלה ואיקץ : וארא בחלמי והנה שבע שבילים ²⁶
 עלת בקנה אחד מלאת וטבות : והנה שבע שבילים ²⁷
 צנמות ורקות שרפות קדים צמחות אחריהם : ותבלען ²⁸
 השבילים הרקות את שבע השבילים הטבות ואמר
 אל החרטמים ואין מגיד לי : ויאמר יוסף אל פרעה כה ²⁹
 חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הנגיד
 לפרעה : שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע ³⁰
 השבילים הטבת שבע שנים הנזה חלום אחד הוא :
 ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע ³¹
 שנים הנה ושבע השבילים הרקות שרפות הקדים יהיו
 שבע שני רעב : הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה ³²
 אשר האלהים עשה חראה את פרעה : הנה שבע ³³
 שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים : וקמו שבע ל
 שני רעב אחריהן ונשכח כל חשבון בארץ מצרים
 וכלה הרעב את הארץ : ולא ידוע השבע בארץ מפני ³⁴
 הרעב נהווא אחריכן כי כבד הוא מאד : ועל ³⁵
 השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם
 האלהים וממהר האלהים לעשותו : ועתה ירא פרעה ³⁶
 איש גבון וחכם וישיתוהו על ארץ מצרים : יעשה
 פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ ³⁷
 מצרים בשבע שני השבע : ויקצו את כל אכל ³⁸
 השנים הטבות הבאת האלה ויצבורו תחת יד
 פרעה אכל בערים ושמרו : והיה האכל לפקדון לארץ ³⁹
 לשבע

25. Joseph
 audita
 somnia
 promptè
 interpretatur,
 affirmans
 duo somnia
 convenire
 mysterio,
 esse divina
 & de futu-
 ris regni
 commodis
 & incom-
 modis ora-
 cula certa.

33. Joseph
 regi, consilio
 prudentissimo,
 ostendit si-
 nem usum-
 que som-
 niorum,
 eoque con-
 silio Aegy-
 ptus servatur.

לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא
 37 תכרת הארץ ברעב: ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני
 38 כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש
 39 אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי

39 Phario
 designat
 Josephum
 Proprem;
 subicit ejus
 arbitrio u-
 niversam
 R. giam.
 Satrapas,
 Principes,
 Amicos &
 populum,
 totamque ei
 resignat po-
 testatem.

הודיע אלהים אותך את כל זאת אינכון וחכם
 כמקד: אתה תהיה על ביתי ועל פיה ישק כל עמי
 41 רק הכסא אנדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה
 42 נתתי אתך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את-
 טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו
 43 בגדי שש וישם רכב הזהב על צווארו: וירכב אתו
 במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון
 44 אתו על כל ארץ מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף אני
 פרעה ובלעדיך לא ארים איש את ידו ואת רגלו

45 Joseph
 filius 30
 Annorum
 stat coram
 Rege, cuius
 autoritate
 contrahit
 matrimo-
 nium cum
 filia nobili.

מה בכל ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח
 ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע בהן אן לאשה ויצא
 46 יוסף על ארץ מצרים: ויוסף בד שלשים שנה בעמדו
 לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה
 47 ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ בשבע שני
 48 השבע לקמצים: ויקבץ את כל אכל שבע שנים
 אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה

47 Sequi-
 tur immo-
 dica lege-
 rum & pro-
 ventuum
 uberras, &
 somnio-
 rum even-
 tu, stabili-
 tur
 Josephi
 apud regem
 & subditos
 auctoritas.
 50 Nascun-
 tur Josepho
 duo filii
 Menasch-
 sche & E-
 phraim.

49 העיר אשר סביבה יתן בתוכה: ויצבר יוסף בר
 כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין
 50 מספר: וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב
 ויאמר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע בהן און: ויקרא
 יוסף את שם חבבור מנשה כי נשני אלהים את כל-

לכד
 קצונה

51 עמלי ואת כל בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים
 52 כי דחפני אלהים בארץ עני: ותכלינה שבע שני
 53 השבע אשר היה בארץ מצרים: ותחלינה שבע שני

54 Inicium
 famis.

הרעב

E 4 ח ר

55 Et frumentatio Josephi.

CAPUT. XLII. 1 Fames in terra Canaan cogit Jacobum decem filios frumentum ablegare in Aegyptum.

6 Incurvant se fratres Josepho, qui eos agnovit & duriter habet.

7 At, magis salutis fratrum, quam vindictae cupidus, eos tenet num parricidium agnoscerent ac deplorarent; per sonam suam diffimulat, verbis durioribus eos excipit, proditionis insinuat, & auferum se ostendit.

והרעב לבוא כאשר אמר יוסף והיה רעב בכל הארצות
 ובכל ארץ מצרים היה לחם : ותרעב כל ארץ מצרים נה
 ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל
 מצרים לבו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו :
 והרעב היה על כלפני הארץ ויפתח יוסף את כל
 אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים :
 וכל הארץ באו מצרים לשבר אל יוסף כי חזק
 הרעב בכל הארץ : וירא יעקב כי ישבר במצרים **מבא**
 ויאמר יעקב לבניו למה תתראו : ויאמר הנה שמעתי
 כי ישבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה
 ולא נמות : וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר מצרים :
 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי
 אמר פד יקראנו אסון : ויבאו בני ישראל לשבר בתוך ה
 הבאים כי היה הרעב בארץ כנען : ויוסף הוא השליט
 על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי
 יוסף וישתחוו לו אפים ארצה : וירא יוסף את אחיו
 ויכרם ויתנבר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר
 אלהם מאין באתם ויאמרו סארץ כנען לשבר אכל :
 ויפר יוסף את אחיו והם לא הכרהו : ויזכר יוסף את
 החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם
 לראות את ערות הארץ באתם : ויאמרו אליו לא
 אדני ועבדיך באו לשבר אכל : כלנו בני איש אחד
 נחנו בנים אנחנו לאדני עבדיך מרגלים : ויאמר
 אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות : ויאמרו
 שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ
 כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו :
 ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר
 מרגלים אתם : בזאת תבחנו חי פרעה אסתצאו מזה טו

כי

16 כי אס־בֹּאִי אֲחִיכֶם הֵנָּה: שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד

וַיִּקַּח אֶת־אֲחִיכֶם ואתם האסרו וַיִּבְחֲנוּ דְבָרֵיכֶם
הָאֵמֶת אִתְּכֶם וַאֲסִילָא חַי פָּרְעָה כִּי מִרְגָּלִים אַתֶּם:

17 וַיֹּאסֶף אַתֶּם אֶל־מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וַחֲיוּ אֶת־הָאֱלֹהִים אֲנִי

18 וַיֵּרָא: אֲסִיכְנִים אַתֶּם אֲחִיכֶם אֶחָד יֹאסֵר בְּבֵית
מִשְׁמָרְכֶם ואתם לכו הִבִּיאוּ שָׂבֵר רַעֲבֹן בְּתִיכֶם:

כ וַאֲת־אֲחִיכֶם הִקְטֹן תִּבְיֹאוּ אֵלַי וַיֹּאמְנוּ דְּבָרֵיכֶם וְלֹא
21 תָּמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו אֲבֹל אֲשָׁמִים

אֲנַחְנוּ עַל־אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרָת נַפְשׁוֹ בַּהֲתַחֲנֹנוּ
אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל־כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת:

22 וַיַּעַן רְאוּבֵן אַתֶּם לֹא־אָמַר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר
אֶל־תַּחֲטְאוּ בִּלְדָּה וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם־דָּמּוּ הֵנָּה נִדְרָשׁ:

23 וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַעַי יֹסֵף כִּי הַמְלִיץ בֵּינָתֶם: וַיֹּסֵב
מִעֲלֵיהֶם וַיִּבֶךְ וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים וַיִּקַּח מֵאֵתָם

כָּה אֶת־שִׁמְעֹן וַיֹּאסֵר אֹתוֹ לַעֲנִיָּהֶם: וַיֵּצֵא יֹסֵף וַיִּמְלֹאוּ
אֶת־כְּלֵיהֶם בָּר וַלְהִשִּׁיב בְּסָפִיהֶם אִישׁ אֶל־שָׁקוֹ וְלִתֵּת

26 לָהֶם צֹדֶה לְדֶרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן: וַיֵּשְׂאוּ אֶת־שִׁבְיָתָם עַל־
27 חֲמִרֵיהֶם וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם: וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת־שָׁקוֹ לִתֵּת

מִסָּפּוֹא לַחֲמִרוֹ בַּמֶּלֶן וַיֵּרָא אֶת־כִּסְפּוֹ וַהֲנִידָהוּא בְּפִי
28 אֶמְתַּחֲתִי: וַיֹּאמֶר אֶל־אָחִיו הֲשֵׁב בְּסָפִי וְגַם הֵנָּה

בְּאֶמְתַּחֲתִי וַיֵּצֵא לָבָם וַיַּחֲרְדּוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו לֵאמֹר
29 מִהֲזֹאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ: וַיָּבֹאוּ אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם

אֶרְצָה כְּנָעַן וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת כָּל־הַקֶּרֶת אֲתָם לֵאמֹר:
לְדַבֵּר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קָשׁוּת וַיִּתֵּן אֲתָנוּ

30 בְּמִרְגָּלִים אֶת־הָאָרֶץ: וַנֹּאמֶר אֵלָיו כְּנִים אֲנַחְנוּ
31 לֹא הִיָּינוּ מִרְגָּלִים: שְׁנֵים־עָשָׂר אֲנַחְנוּ אָחִים בְּנֵי אֲבִינוּ

הָאֶחָד אֵינָנו וְהִקְטֹן הַיּוֹם אֶת־אֲבִינוּ בָּאָרֶץ כְּנָעַן:
וַיֹּאמֶר

E 5 ה ה

17 Joseph omnes fratres in carcerem detrudi praecepit.

18 Sed die tertio (sub conditione, ut, relicto oblide Schimeone, in Aegyptum reverti, Benjamin, assilant) cum frumento dimittit fratres.

21 Qui, praeferente Josepho, se poenam talionis lucere fatentur.

26 Ipsis domum revertentibus, in via, nova perturbatio incidit.

29 Tandem veniunt ad patrem, cui quicquid acciderit narrant;

וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ בָּזָאת אֲדַע כִּי בָנִים
 אַתֶּם אַחֲיֵיכֶם הָאֶחָד הֵנִיחוּ אֹתִי וְאֶת־רַעְבוֹן בְּתֵיכֶם
 קָחוּ וּלְכוּ: וְהִבִּיאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם הַקָּטָן אֵלַי וְאֲדַעָה כִּי
 לֹא מִרְגְּלִים אַתֶּם כִּי בָנִים אַתֶּם אֶת־אֲחֵיכֶם אֶתֶּן לָכֶם
 וְאֶת־הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ: וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שְׂקֵיהֶם וְהִנֵּה לֹה
 אִישׁ צָרוּר־כֶּסֶף בִּשְׁקוֹ וַיִּרְאוּ אֶת־צָרוּרֹת כֶּסֶף הֵם
 הִמָּה וְאֲבֵיהֶם וַיִּירָאוּ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
 אֹתִי שְׂכַלְתֶּם יוֹסֵף אֵינְנִי וְשָׁמְעוּן אֵינְנִי וְאֶת־בְּנֵימָן
 תִּקְחוּ עֲלֵי הֵיוּ כְלָנָה: וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר
 אֶת־שְׁנֵי בְנֵי תָמִית אֶסְלֵא אֲבִיָּאנוּ אֵלֶיךָ תִּנֶּה אֹתוֹ
 עַל־יְדֵי וְאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ: וַיֹּאמֶר ל־אֶרְדּוּ בְנֵי עִמְכֶם
 כִּי־אֲחִיו מָתָּה וְהוּא לְכֹדוּ נִשְׁאָר וּקְרָאָהוּ אִסּוֹן בְּדֶרֶךְ
 אֲשֶׁר תִּלְכְּדֶבָהּ וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שִׁיבְתִּי בֵּינוֹן שְׂאוּלָה:

37 Sed fra-
 tris Benja-
 minis dis-
 tindi ne-
 cessitatem
 frustra per-
 suadere
 conatur.

וְהִרְעֵב כָּבֵד בָּאָרֶץ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֵאכֹל אֶת־מֶנֶה
 הַשָּׁבֶר אֲשֶׁר הִבִּיאוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבֵיהֶם
 שִׁבוּ שְׁבַרְדְּלֹנִי מִעֵט־אֹכֶל: וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ יְהוּדָה לֵאמֹר
 הָעֵד הָעֵד בְּנֵי הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא־תִרְאוּ פָנַי בְּלֹתִי
 אַחֲיֵיכֶם אַתֶּכֶם: אִם־יִשָּׁךְ מִשְׁלַח אֶת־אֲחִינוּ אֶתְּנוּ
 נִרְדָּה וְנִשְׁבְּרָה לָךְ אֹכֶל: וְאִם־אֵינְךָ מִשְׁלַח לֹא נִרְדָּה
 כִּי־הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ לֹא־תִרְאוּ פָנַי בְּלֹתִי אַחֲיֵיכֶם
 אַתֶּכֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לְמָה הִרְעַתֶּם לִי לְהַנִּיד
 לָאִישׁ הָעוֹד לָכֶם אֵח: וַיֹּאמְרוּ שְׂאוּל שְׂאֵל־הָאִישׁ
 לָנוּ וּלְמוֹלַדְתָּנוּ לֵאמֹר הָעוֹד אֲבִיכֶם חַי הֵישׁ לָכֶם אֵח
 וְנִגְדְּלוּ עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִידוּעַ נָדַע כִּי יֹאמֶר
 הוֹרִידוּ אֶת־אֲחֵיכֶם: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אָבִיו
 שְׁלַחָה הַנָּעַר אֹתִי וְנִקְוָמָה וְנִלְכָה וְנִחְיָה וְלֹא נָמוּת
 גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַתָּה גַּם־טַפֵּינוּ: אָנֹכִי אֶעֱרֹכֶנּוּ מִיָּד
 תִּבְקֹשְׁנוּ אֶסְלֵא הִבִּיאתִיו אֵלֶיךָ וְהִצַּנְתִּיו לְפָנֶיךָ
 וְחֻטְאתִי

CAPUT
 XLIII.
 1 Occasions
 ingrave-
 scientis fa-
 mis in Ce-
 naan, Jacob
 filios cum
 Beniamine,
 post mul-
 tam diffe-
 cationem,
 duplici pe-
 cuniā, ac
 muneribus
 instructos
 remittit in
 Egyptum.

י וְחָטָאתִי לָךְ כָּל־הַיָּמִים׃ כִּי לֹא הִתְמַהֵּנּוּ כִּי־
 12 עֲתָה שָׁבְנוּ זֶה פַעַמִּים׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם
 אֲסֹבֵן׃ אַפֹּאֹא זֹאת עָשׂוּ קָחוּ מִזֶּמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכָל־יֶכֶם
 וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מַעֵט צִרִי וּמַעֵט דְּבַשׁ נֹכָחַת וְלֹט
 13 בְּטָנִים וְשִׁקְרִים׃ וְכֶסֶף מִשְׁנֶה קָחוּ בִידְכֶם וְאֵת־
 הַכֶּסֶף הַמִּשָּׁב בְּפִי אֲמַתְחִיתֶכֶם תִּשְׁיִבוּ בִידְכֶם אוֹלִי
 14 מִשְׁנֶה הַזֶּה׃ וְאֵת־אֲחִיכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־
 הָאִישׁ׃ וְאֵל שְׂרֵי יִתֵּן לָכֶם רֶחֱמִים לִפְנֵי הָאִישׁ וְשִׁלַּח
 לָכֶם אֶת־אֲחִיכֶם אַחֵר וְאֶת־בְּנֵימִן וְאֲנִי כֹאֲשֶׁר
 טו שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי׃ וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת
 וּמִשְׁנֶה־כֶּסֶף לִקְחוֹ בִידֶם וְאֶת־בְּנֵימִן וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדּוּ
 16 מִצֹּרֵם וַיַּעֲמֵדּוּ לִפְנֵי יוֹסֵף׃ וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־בְּנֵימִן
 וַיֹּאמֶר לְאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ הִבֵּא אֶת־הָאֲנָשִׁים
 הַבֵּיתָה וּטְבַח טֶבַח וְהָכֵן כִּי אֲתִי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים
 17 בַּצְּהָרִים׃ וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כֹּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיִּבֵּא
 18 הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף׃ וַיֵּרְאוּ הָאֲנָשִׁים
 כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דֶּבַר הַכֶּסֶף הַשֶּׁב
 בְּאֲמַתְחִיתֵנוּ בַתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ מִבָּאִים לְהַתְגַּלֵּל עֲלֵינוּ
 וּלְהַתְנַפֵּל עֲלֵינוּ וּלְקַחַת אֹתָנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת־חֲמֵרֵנוּ׃
 19 וַיִּגְשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פָּתַח
 כ חֲבִירָה׃ וַיֹּאמְרוּ כִּי אֲדָנִי יֵרֵד יִרְדְּנוּ בַתְּחִלָּה לְשֹׁבֵר־
 21 אֶבֶל׃ וְהִי כִי־בָאוּ אֶל־הַמְּלֹךְ וְנִפְתַּחְתָּהּ אֶת־
 אֲמַתְחִיתֵנוּ וְהִנֵּה כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחִתּוֹ כֶּסֶפְנוּ
 22 כִּמְשָׁקְלוֹ וְנִשָּׁב אֹתוֹ בִּידְנוּ׃ וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרִדְנוּ בִידְנוּ
 לְשֹׁבֵר־אֶבֶל לֹא יָדַעְנוּ מִי־שֵׁם כֶּסֶפְנוּ בְּאֲמַתְחִיתֵנוּ׃
 23 וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֲלֹתֵיכֶם וְאֵלֵיכֶם וְאֵלֵי אֲבִיכֶם
 נָתַן לָכֶם מִטָּמֹן בְּאֲמַתְחִיתְכֶם כֶּסֶפְכֶם כֹּא אֵלִי וַיֹּצֵא
 24 אֱלֹהִים אֶת־שִׁמְעוֹן׃ וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה
 יוֹסֵף

14 Pius senex discedens profecturus patriam vocat.

16 Joseph conspectus fratribus & Benjamin, jubet convivium operarum parari, ut eos prandio excipiat.

23 Educatur Schimeon ad eos ex carcer.

יוסף ויתן־מִים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם :

ויבינו את־המנחה ערבוא יוסף בצהרים כי שמעו כי־ כה

שם יאכלו לחם : ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את־ ^א 26

המנחה אשרבידם הביתה וישתחורלו ארצה :

וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר ²⁷

אמרתם העודנו חי : ויאמרו שלום לעבדך לאבינו ²⁸

עודנו חי ויקרו וישתחו : וישא עיניו וירא את־בנימין ²⁹

אחיו בן־אמו ויאמר הוזה אחיכם הקטן אשר אמרתם

אלי ויאמר אלהים יחנה בני : וימתר יוסף כי־נכמרו ל

רחמיו אל־אחיו ויבקש לבכור ויבא החדרה ויבך

שמה : וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם : ³¹

וישימו לו לבדו ולחם ולבדם ולמצרים האכלים אתו ³²

לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את־העברים לחם

כי־תועבה הוא למצרים : וישבו לפניו הבכור בבכרתו ³³

והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל־רעהו :

וישא משאות מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ³⁴

ממשאות כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו : ויצו ^א **מד**

את־אשר על־ביתו לאמר מלא את־אמתחת האנשים

אכל אשר יוכלון שאת ושים כסף־איש בפי

אמתחתו : ואת־גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת ²

הקטן ואת כסף שכרו ויעש כדבר יוסף אשר דבר :

הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם : הם יצאו ³

את־העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על־ביתו

קום רדף אחרי האנשים והשנתם ואמרת אלהם למה

שלמתם רעה תחת טובה : הלא זה אשר ישתתה

אדני בו והוא נחש נחש בו הרעתם אשר עשיתם :

וישגם וידבר אלהם את־הדברים האלה : ויאמרו אליו ⁷

למה ידבר אדני בדברים האלה חלילה לעבדך

מעשות

25 Frates promunt ex facinis & adornant munera, ac se ad terram ufque incurvant Iosepho.

27 Ioseph primum quærit de salute Pa-

tris.

29 Et mox bene preca- tur Benja- mino.

30 Indul- get lachry- mis.

32 Postea omnes, lux- ta ætatis or- denem discum- bunt, &

Ioseph mit- tit, honoris causâ, epu- las hospitibus, ac præ cæteris Fra- tri germa- no.

CAPUT XLIV.

1 In postre- mo fratrum examine frater ma- ne dimik- rantur, omnes pa- lam furti accusantur, & Benja- min in ca- pitis disci- men addu- citur.

13 Frates
consternati
redeunt in
urbem, &c
admissi in
Principis
conspice-
dum, atton-
niti proci-
dunt coram
eo suppli-
ces.

16 Jehudha
reliquorum
nomine fa-
tetur cul-
pam, Dei
agnoscit
Iudicium,
&c se cum
suis subji-
cit nomina-

18 Oratione
patheticâ
pro fratre
dimittendo
intercedit,
proque eo
se offert ser-
vum.

שבו שברדלנו מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת
אס'יש אחינו הקטן אתנו וי'רדנו כ'ילא נוכל לראות
פני הא'יש ואח'ינו הקטן א'יננו אתנו: ויאמר
עבדך אבי אל'ינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי
אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף
ולא ראיתי ערה'נה: ולקחתם נס'את'זה מעם פני
וקרהו אסון והורדתם את'שיבתי פרעה שאלה:
ועתה כבאי אל'עבדך אבי והנער א'יננו אתנו ל
ונפשו קשורה בנפשו: והיה כראותו כי אין הנער
ומת והורידו עבדיך את'שיבת עבדך אבינו ב'ינון
שאלה: כי עבדך ערב את'הנער מעם אבי לאמר
אס'לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל'הימים:
ועתה ישבנ'א עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער
יעל עס'אחיו: כי א'יך אעלה אל'אבי והנער א'יננו

אתי פן אראה ברע אשר ימצא את'אבי: ולא יכל מה
יוסף להתאפק לכל הנציבים עליו ויקרא הוציאו כל'
א'יש מעלי ולא עמד א'יש אתו בהתודע יוסף אל'
אחיו: ויתן את'קלו בבכי וישמעו מצרים וישמעו
בית פרעה: ויאמר יוסף אל'אחיו אני יוסף דעו
אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו:
ויאמר יוסף אל'אחיו גש'נ'א אלי ויגשו ויאמר אני
יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרים: ועתה ה
אל'תעצבו ואלי'חר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה
כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: כי'זה שנתים
הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר א'יך
ח'יש וקציר: וישלחני אלהים לפניכם לשום
לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה
גדלה: ועתה לא אתם שלהתם אתי

CAPUT
XLV.
Postquam
Joseph fra-
trum ani-
mos & res-
picientiam
facis explo-
raverat, Je-
hudas ora-
tione mo-
tus, non
potuit sibi
diutius
vim face-
re: mani-
festat se fra-
tribus, ut
fratrem ac
benignum
Principem
condonat
injurias, &
filiali reve-
rentiā, ju-
bet patri
nunciari
suam inco-
lunitatem,
& statum
gloriosum,
vocat pa-
trem abque
morā in
Egyptum.

הנה

promittit
alimenta, &
coram cor
lacrymis ac
osculis ef-
fundit in
fratres.

הנה כי האלהים וישמיני לאב לפרעה ולאדון לכל
9 ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: מהרר ועלו אל אבי
ואמרתם אליו כה אמר בנה יוסף שמני אלהים לאדון
לכל מצרים ודה אלי אל תעמד: וישבת בארץ
גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בנה וצאנה
11 ובקרה וכל אשר לך: וכלכלתי אתך שם כיעוד
חמש שנים רעב פתתה אתה וביתך וכל אשר
12 לך: והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כיפי
13 המדבר אליכם: והגדתם לאבי את כל כבודי
במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם
14 את אבי הנה: ויפל על צווארי בנימין אחיו ויבך ובנימין
15 בכה על צוואריו: וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי
16 כן דברו אחיו אתו: והקל נשמע בית פרעה לאמר
17 באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר
פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו סענו את
18 בעירכם ולכר באו ארצה כנען: וקחו את אביכם
ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ
9 מצרים ואכלו את חלב הארץ: ואתה צויתך זאת
עשו קהר לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם
כ ונשאתם את אביכם ובאתם: ועינכם אל תחם על
11 בליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו כן
בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן
12 לחם צרה לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות שמלות
ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות:
13 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים משוב
מצרים ועשר אתנות נשאת בר ולחם ומזון לאביו
14 לדרך: וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל
כה תרגזו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל
יעקב

26 Sermo
Josephi
cum fratri-
bus ilico
deferuntur ad
Regem, qui
serio laca-
tur propter
Josephum,
quem nunc
cognoscit
liberum &
pneclaro
genere or-
tum.
17 Joseph,
iussu regis,
fratres cur-
ribus, com-
meatu &
muneribus
instruit,
remitit ad
patrem.

26 **יַעֲקֹב אָבִיהֶם:** וַיָּגֵדוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְקַי־הוּא 26 Qui prius letitia subita debilitatus, non nisi multis verbis, & visis muneribus tandem nuncio filiorum fidem habet.

מִשַּׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפֹּג לְבֹו כִי לֹא־הָאֱמִין לָהֶם:

27 **וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו אֶת כָּל־דְּבָרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים**

וַיֵּרָא אֶת־הָעֵגְלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לְשֹׂאת אֹתוֹ וְתַחֲיָ

28 **רוּחַ יַעֲקֹב אָבִיהֶם:** וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רֵב עוֹד־יוֹסֵף בְּנֵי חַי־

אֲלֵכָה וָאֵרָאנוּ בְּטָרִם אָמוֹת: וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל אֲשֶׁר־**מִן א**

לוֹ וַיָּבֹא בָאֶרֶה שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זִבְחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק:

1 **וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמֵרָאת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב:**

2 **יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנְנִי:** וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֵל־

3 **תִּירָא מֵרֵדָה מִצְרַיִם כִּי־לִגְוִי גָדוֹל אֲשִׁימָךְ שָׁם:** אֲנֹכִי

4 **אֲרַר עִמָּךְ מִצְרַיִם וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ גִּם־עֵלָה וַיּוֹסֶף יֵשֶׁת**

5 **יָדוֹ עַל־עֵינָיו:** וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבָּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשְׂאוּ בְנֵי הַ

6 **יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אָבִיהֶם וְאֶת־טָפָם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם**

7 **בְּעֵגְלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פְּרָעָה לְשֹׂאת אֹתוֹ:** וַיָּקָחוּ אֹתָם־

8 **מִקְנֵיהֶם וְאֶת־רִכּוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בָאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ**

9 **מִצְרַיִם יַעֲקֹב וְכָל־זֶרְעוֹ אֹתוֹ:** כָּנִי וּבְנֵי בָנָיו אֹתוֹ

10 **בְּנֵתָיו וּבָנוֹת בָּנָיו וְכָל־זֶרְעוֹ הֵבִיא אֹתוֹ מִצְרַיִם:**

11 **וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים**

12 **מִצְרַיִם יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב ראובן:** וּבְנֵי ראובן

13 **חֲנֹךְ וּפְלֹוֹא וְחֲצֹרֶן וְכֹרְמִי:** וּבְנֵי שְׁמֵעוֹן יִמְיָאֵל וַיִּמִּין

14 **וְאַחַד וַיְכִין וְצַחַר וְשָׂאוּל בְּנֵי־הַכְּנַעֲנִית:** וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשֹׁן

15 **קָהָת וּמֵרָרִי:** וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשִׁלָּה וּפְרִץ חֲרָח

16 **וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בָּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְהִיו בְּנֵי־פְרִץ חֲצֹרֶן וְחָמוּל:**

17 **וּבְנֵי שִׁשְׁכַר תּוֹלַע וּפֹנִה וַיּוֹב וְשִׁמְרֹן:** וּבְנֵי זָבֻלֹן סָרַד

18 **וְאֵלֶּה וַיִּחְלָאֵל:** אֱלֹהֵי בְנֵי לָאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב

19 **בְּפָרָן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בָתּוֹ כָּל־נֶפֶשׁ בָּנָיו וּבָנוֹתָיו**

20 **שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ:** וּבְנֵי גָד צַפְיֹון וְחָנִי שׁוֹנִי וְאַצְבֵּן עֲרִי

21 **וְאֲרֹדִי וָאֵרָאֵלִי:** וּבְנֵי אֲשֶׁר יִמְנָה וַיִּשֹׁה וַיִּשְׁוִי וּבְרִיעָה

וְשֹׁרָח

18 וישרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל : אלה בני
זלפה אשר נתן לכן ללאה בתו ותלד את-אלה
19 ליעקב שש עשרה נפש : בני רחל אשת יעקב יוסף
כובנימן : ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה-לו
אסנת בת-פוטמי פרע כהן אן את-מנשה ואת-אפרים :
21 ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש
22 מפים וחפים וארד : אלה בני רחל אשר ילד ליעקב
23 24 כל-נפש ארבעה עשר : ובני דן חשים : ובני נפתלי
כה יחצאל וגוני ויצר ושלם : אלה בני בלהה אשר נתן
לכן לרחל בתו ותלד את-אלה ליעקב כל-נפש
16 שבעה : כל-הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו
27 מלבד נשי בני-יעקב כל-נפש ששים ושש : ובני יוסף
אשר ילד-לו במצרים נפש שנים כל-הנפש לבית-
28 יעקב הבאה מצרימה שבעים : ואת
יהודה שלח לפניו אל-יוסף לחזרת לפניו גשנה ויבאו
29 ארצה גשן : ויאמר יוסף מרכבתו ויעל לקראת-
ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על-צוואריו ויבך
ל על-צוואריו עוד : ויאמר ישראל אל-יוסף אמותה
31 הפעם אחרי ראותי את-פניך כי עודך חי : ויאמר יוסף
אל-אחיו ואל-בית אביו אעלה ואנידה לפרעה ואמרה
אליו אחי ובית-אבי אשר בארץ כנען באו אלי :
32 והאנשים רעי צאן כרי-אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם
33 וכל-אשר להם הביאו : והיה כירקרא לכם פרעה
34 ואמר מה-מעשיכם : ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך
מנעורינו ועד-עתה גם-אנחנו גם-אבותינו בעבור
תשבו בארץ גשן כיתועבת מצרים כל-רעה צאן : הע' בצרי
אמז ויבא יוסף ויגיד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם
וכל-אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן :

28 Jacob, fines .Egy-
pti ingref-
sus, Je-
hudham
ante se able-
legat ad Jo-
sephum.

29 Joseph,
nuncio ac-
cepto, Patri
obviam
procedit,
eoque con-
spectu, ruit
in ipsius
comple-
xum, ac
præ lætitiæ
lachrymis
se dedit,

31 Fratres-
que de fa-
lurando re-
ge instruit.

CAPUT
XLVII.
1 Joseph
Rege an-
nuente,

וּמִקְצֵה אָחִיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיֵּצֵאם לִפְנֵי פַרְעֹה׃
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־אָחִיו מִה־מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־
פַּרְעֹה רַעְיָה צֵאן עֲבָדֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבוֹתֵינוּ׃

quingues ex
fratribus
filiis Regi
Pharaonis.

וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה לָנוּר בָּאָרֶץ בָּאוּ כִּי־אֵין מַרְעָה
לְצֹאן אֲשֶׁר לְעֲבָדֶיךָ כִּי־כָבֵד הָרָעַב בָּאָרֶץ כְּנָעַן
וְעַתָּה יִשְׁכְּרֹנָה עֲבָדֶיךָ בָּאָרֶץ גָּשׁוֹן׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הִיא
אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ וְאָחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ׃ אֶרֶץ׃

4 Cui o-
stendunt se
extrema
compulsos
fame, ut
hospites
tempora-
rios venisse
in Ægy-
ptum.
5 Rex Jo-
sepho gra-
tulatür in-
columnem
Patris &
Fratrum
adventum,
ipsisque
concedit
terram Go-
schen.

מִצְרַיִם לִפְנֶיךָ הוּא בְּמִיטֵב הָאָרֶץ הוֹשֵׁב אֶת־אֲבִיךָ
וְאֶת־אָחֶיךָ יֹשְׁבוּ בָאָרֶץ גָּשׁוֹן וְאִם־יָדַעְתָּ וַיִּשְׁכְּבוּ
אֲנִשֵּׁי־חַיִל וְשִׁמְתָם שְׂרֵי מִקְנֵה עַל־אֲשֶׁר־לִי׃
וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמְדֵהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ׃
יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כִּמָּה יָמֵי שְׁנֵי

6 Rex Jo-
sepho gra-
tulatür in-
columnem
Patris &
Fratrum
adventum,
ipsisque
concedit
terram Go-
schen.

חַיֶּיךָ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה יָמֵי שְׁנֵי מִגֹּדְרֵי שְׁלֹשִׁים
וּמֵאת שָׁנָה מֵעַתָּה וְרָעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנֵי חַיִּי וְלֹא הִשְׁגִּינוּ
אֶת־יָמֵי שְׁנֵי חַיִּי אֲבֹתִי בִימֵי מִגֹּדְרֵיהֶם׃ וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב׃
אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַרְעֹה׃ וַיּוֹשֶׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו׃

7 Jacob,
anno ætatis
suz 130,
Regi agit
gratias, &
Patriarchali
benedictio-
ne omnia
fausta pre-
caur.

וְאֶת־אָחִיו וַיֵּתֵן לָהֶם אֲחֻזָּה בָּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטֵב
הָאָרֶץ בָּאָרֶץ רַעֲמֶסֶס כְּאֲשֶׁר צִוָּה פַרְעֹה׃ וַיַּכְלִל
יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לֶפֶי

8 Joseph
Patri &
Fratribus
necessaria
suppeditat
alimenta.

הַטָּף׃ וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרָעַב מְאֹד׃
וַתֵּלֶה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרָעַב׃ וַיִּלְקֹט
יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצֵא בָאָרֶץ־מִצְרַיִם וּבָאָרֶץ

9 Jacob,
anno ætatis
suz 130,
Regi agit
gratias, &
Patriarchali
benedictio-
ne omnia
fausta pre-
caur.

כְּנָעַן בְּשֹׁכְרֵם אֲשֶׁר־הֵם שֹׁכְרִים וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף
בֵּיתָה פַרְעֹה׃ וַיֵּתֵם הַכֶּסֶף מֵאָרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאָרֶץ
כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָּל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הִבֵּה־לָנוּ לֶחֶם

10 Joseph
Patri &
Fratribus
necessaria
suppeditat
alimenta.

וְלָמָּה נָמוּת נִגְדָךְ כִּי אָפֶס כֶּסֶף׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הִבּוּ
מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנֶה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֶס כֶּסֶף׃ וַיָּבִיאוּ
אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיֵּתֵן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם כְּפֹסֵם

11 Joseph
Patri &
Fratribus
necessaria
suppeditat
alimenta.

ובמקנה

ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם
 בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא: ותתם השנה
 ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נבחר
 מאדני כי אסיתם הכסף ומקנה הבחמה אל־אדני לא
 נשאר לפני אדני בלתי אס־נויתנו ואדמתנו: למה
 נמות לעיניך נס־אנחנו נס־אדמתנו קנ־אתנו ואת־
 אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
 כותזרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: ויקן
 יוסף את־כל־אדמת מצרים לפרעה כי־מכרו מצרים
 איש שדהו כי־חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה:
 ואת־העם העביר אתו לערים מקצה גבול־מצרים
 ועד־קצהו: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק
 לכהנים מאת פרעה ואכלו את־חקם אשר נתן להם
 פרעה על־כן לא מכרו את־אדמתם: ויאמר יוסף
 אל־העם הן קניתי אתכם היום ואת־אדמתכם
 לפרעה האלכם זרע חרעתם את־האדמה: והיה
 כתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הרת יהיה
 לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל
 נה לטפכם: ויאמרו החיתנו נמצאתן בעיני אדני והיינו
 עבדים לפרעה: וישם אתה יוסף לחק ער־היום הזה
 על־אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת
 הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: וישב ישראל
 בארץ מצרים בארץ גשן ואחותו כה ויפרו וירבו מאד:
 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי
 יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה:
 ויקרבו ימי־ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר
 לו אס־נא מצאתי חן בעיניך שים־נא ידה תחת ירכי
 ועשית

23 Joseph, convocatis omnibus Aegyptiis, elocat Regis agros, si sique suppeditar se mina, ut ex proventibus vivant, ac quintam frugum partem solvant Regi.

27 Jacob habitat in terra Aegypti annos 17. &c anno gratias suae 147. Josephum iuramento obligavit, ut ipsum sepelet in Cenaa.

12 יב

אין כון
 מיסקא
 כלל כי אם
 ריוח
 אות אחר

ועשית עמדי חסד ואמת אלנא תקברני במצרים:
ושכבתי עם אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני ל
בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר³
השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש

פ

המטה:

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך מתא

CAPUT.

XLVIII.

1 Joseph, cum duobus filiis, invisit patrem mortui vicinum.

חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים:

ויגר ליעקב ויאמר הנד בנה יוסף בנא אליך ויתחזק²

ישראל וישב על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף אל³

שדי נראה אלי בלח בארץ כנען ויבך אתי: ויאמר⁴

אלי הנני מפרה והרביתה ונתתיך לקהל עמים ונתתי

את הארץ הזאת לורעה אחריך אחות עולם: ועתה ה

שני בניה הנולדים לה בארץ מצרים ערבאי אליך

מצרימה ליהם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו⁵

לי: ומולדתך אשר הולדת אחריהם לה יהיו על שם⁶

אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפרץ מטה עלי⁷

רחל בארץ כנען בדרך בעוד כבדת ארץ לבא

אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם:

וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מיראלה: ויאמר⁸

יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר

קחם נא אלי ואברכם: ועיני ישראל כבדו מזקן לא⁹

ויכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם:

ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא סללתי והנה¹⁰

הראה אתי אלהים גם את זרעך: ויוצא יוסף אתם¹¹

מעם ברביו וישתחו לאפיו ארצה: ויקח יוסף את¹²

שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת

מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו: וישלח¹³

ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר

ואת

5 Jacob disponit de hereditibus, ac duo Nepotes Ephraim & Menasche adoptat in numerum filiorum suorum; qua adoptione Josephus primogenitus datur usui, quod Reubenus erat natural.

8 Jacob praeclara fidei fuit confessio, manibus decussatum Josephi filius impetravit, Spiritus Ephraim minorem praeposit Menasche Primogenito.

וְאֶת־שְׂמָאֱלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שְׂכַל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה
 טו הַבְּכוֹר׃ וַיְבָרֶךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
 הִתְהַלְכוּ אֲבֹתַי לִפְנֵי אַבְרָהָם וַיִּצְחָק הָאֱלֹהִים הָרַעָה
 16 אֹתִי מְעוּדֵי עֲרֵהוּם הַזֶּה׃ הַמְלֶאֶךְ הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל־
 רָע יְבָרֶךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי
 17 אַבְרָהָם וַיִּצְחָק וַיִּדְּגוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ וַיֵּרָא יוֹסֵף כִּי־
 יִשְׁרֹת אָבִיו יִדְּמִינוּ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיִּרַע בְּעֵינָיו
 וַיִּתְמָךְ יֶדְאָבִיו לְהַסִּיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־
 18 רֹאשׁ מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו לֵאמֹן אָבִי כִי־זֶה
 19 הַבְּכֹר שֵׁם יְמִינִה עַל־רֹאשׁוֹ׃ וַיִּמָּאן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי
 בְּנֵי יָדַעְתִּי גִם־הוּא יִהְיֶה־לָּעַם וְגִם־הוּא יִגְדֹּל וְאוֹלָם
 אֲחִיו הַקָּטָן יִגְדֹּל מִמֶּנּוּ וְזָרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא־חַיִּים׃
 כ וַיְבָרֶכֶם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בָּרֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים כָּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה וַיִּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם
 21 לִפְנֵי מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי מֵת
 וְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהִשִּׁיב אֹתְכֶם אֶל־אָרֶץ
 22 אֲבֹתֵיכֶם׃ וְאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שְׁכֵם אֶחָד עַל־אֲחִיךָ אֲשֶׁר
 לִקְחָתִי מִיַּד הָאֹמְרִי בְּחֶרֶב וּבִקְשָׁתִי׃ פ
 אֲמַן וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו וַיֹּאמֶר הָאֲסֹפוֹ וְאֲנִידָה לָּכֶם אֵת
 1 אֲשֶׁר־יִקְרָא אֹתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ הַקְבְּצוּ וּשְׁמְעוּ
 2 בְּנֵי יַעֲקֹב וּשְׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם׃ רְאוּכֶן בְּכָרִי
 3 אֹתָהּ כְּחִי וְרֹאשִׁית אוֹנִי יֵתֵר שְׂאֵת וִיתֵר עֵץ׃ פָּחוּ
 4 כַּמִּים אֶל־תֹּתֵר כִּי עָלִית מִשְׁכְּבִי אֲבִיךָ אֶן חִלְלָתָהּ
 יִצְוֵי עֲלֶיהָ׃ פ
 5 ה שָׁמְעוּן וְלוֹי אֲחִים כָּלִי חֲמֵס מִכְרֵתֵיהֶם׃ בְּסֹדֶם אֶל־
 תֵּבָא נַפְשִׁי בְּקֹהֶלֶם אֶל־תִּחַד כְּבֹדִי כִּי כֹאֲפֵס הָרְגוּ
 6 אִישׁ וּבְרָצָנָם עָקְרָר־שׁוֹר׃ אֲרוֹר אֲפֹס כִּי עֵן וְעִבְרָתָם
 7 כִּי קָשְׁתָה אֲחֻלָּקֶם בַּיַּעֲקֹב וְאֶפְרַיִם בִּישְׂרָאֵל׃ פ
 יְהוּדָה F 3 ו 1

21 Jacob consolatur
 Josephum auxilio
 Dei et nun-
 quam de-
 futuro; ac
 Schichemi-
 tarum a-
 grum ipsi,
 præ tratri-
 bus, donat.

CAPUT.

XLIX.

1 Jacob Testamen-
 to suo sin-
 gulis suis
 filiis, spiritu
 Prophetæ co,
 prænuñciat
 eventura
 bona &
 mala.

3 Comme-

morat
 Reubhenis
 primogeni-
 turam; ex-
 probat ei
 incestum, ac
 ipsum sua
 dignitate
 excidisse
 declarat.

5 Conjun-

git, propter
 societatem
 sceleris,
 Schimeon
 & Levi; de-
 nunciat
 poenam
 perditionis &
 sceleris, ac
 habitatio-
 nem di-
 sperfam in
 terra pro-
 missa.

8 יהודה אתה יורדך אחיה ידה בערף איבך ישתחוו לך
 9 בני אביה: נוראיה יהודה משרף בני עלית ברע רבן
 כאריה וכלביא מי יקימנו: לאיסור שבט מיהודה
 ומחקק מבין רגליו עד כיבא שילה ולו יקחת עמים:
 10 אסרי לגפן עירה ולשרקרה בני אתנו כבם ביין לבשו
 11 וברם ענבים סותה: חכלילי עיגים מין ולבן שנים
 12

8 Predi-
cantur di-
gnitates Je-
huda; sc.
fortitudo
ejus bellica,
dignitas &
potentia
regia, ad-
ventus
Mefiz, &
Jehudha
terrena ha-
reditas.

מחלב:

13 וכולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניה וירכתו על

13 Jacob
Predicat
fata Ze-
bulonis, &
Iffachar.

צידן:

14 יששכר חמר גרם רבן בין המשפטים: וירא מנחה

כי טוב וארת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסכל ויהי

למס עבד: 15 דן ידן עמו כאחד שבטי

16 Transi-
ad filios an-
gillarum;
sc. Dan,
Gadh, A-
fcher &
Naphthali.

17 ישראל: יהידן נחש עלידרך שפיפן עליארח הנשך

18 עקביסוס ויפל רכבו אחור: לישועתה קניתי

19 יהודה: 20 גר גרוד וגורנו והוא יגר עקב:

21 מאשר שמטה לחמו והוא יתן מערני כ

מלך: 22 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי

23 שפר: 24 בן פרת יוסף בן פרת עליעין

25 בנות צערה עלישור: וימררהו ורבו וישטמהו בעלי

26 חצים: ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר

27 יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביה ויעזר ואת כח

שדי ויברכה ברכת שמים מעל ברכת תחום רבצת קמץ

28 תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביה גברו על

ברכת הורי עד תאנת גבעת עולם תהיין לראש יוסף

ולקרקד נזיר אחיו:

29 בנימין ואב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל:

30 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר

להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברה

אתם

22 Prophe-
tia de Jo-
sepho est
prolixior,
& rota alle-
gorica; Dux
Tribus am-
plissimæ ex
eo erant
oriundæ.
Amaritu-
dine eum
affecerunt;
& tamen
mansit in-
expugnabi-
lis.
25 Jacob
omnimo-
dam bene-
dictionem
precarur
Josephi
posteris.
27 Prophe-
tia de Ben-
jamino pa-
rum auspi-
cata.

29 Jacob de sepulchro suo disponit;

29 אתם: ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבותי אלהמערה אשר בשדה עפרון להחתי: במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה 31 מאת עפרן החתי לאחוזת קבר: שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: מקנה השדה 32 והמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב לצינת 33 את בניו ויאסף רגליו אלהמטה ויגוע ויאסף אל עמיו: ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישקלו: ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל: וימלאו ארבעים יום כי בן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: 3 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אסנא מצאתי חן בעיניכם דברנא באוני פרעה הלאמר: אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר בריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלהנא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך באשר חשביעה: ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו 8 וקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפס וצאנם ויבקרום עזבו בארץ גשן: ויעל עמו נסדרב נספרשים ויהי תמחנה כבוד מאד: 9 ויבאו ערנן האסד אשר בעבר הירדן ויספדרשם מספר גדול וכבוד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: 11 וירא יושב הארץ הכנעני את האכל בנן האסד ויאמרו אבל כבוד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן: ויעשו בניו לו

33 Ac obiit.

CAP. L.
1 Joseph luger patrem, ejusque cada-ver aromatibus condiri jubet:
4 Et impetrat Regis venia, Joseph ejusque fratres funus patris in Cœnaan traducunt, ac magna sollempnitate atque pompa tradunt sepulturæ e regione Mamre. Unde re-vertuntur in Ægyptum.

33 ויחנטו הרפאים את ישראל: וימלאו ארבעים יום כי בן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: 3 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אסנא מצאתי חן בעיניכם דברנא באוני פרעה הלאמר: אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר בריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלהנא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך באשר חשביעה: ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו 8 וקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפס וצאנם ויבקרום עזבו בארץ גשן: ויעל עמו נסדרב נספרשים ויהי תמחנה כבוד מאד: 9 ויבאו ערנן האסד אשר בעבר הירדן ויספדרשם מספר גדול וכבוד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: 11 וירא יושב הארץ הכנעני את האכל בנן האסד ויאמרו אבל כבוד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן: ויעשו בניו לו

כן כאשר צוה: וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו¹³
 אהו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את
 השדה לאחוזת קבר מאת עפרן החתי על פני
 ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים¹⁴
 אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: ויראו¹⁵
 אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף
 והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: ויצו¹⁶
 אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: כה¹⁷
 תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי
 רעה גמלוק ועתה שא נא לפשע עברי אלהי אביך
 ויבך יוסף בדברים אליו: וילכו גסד אחיו ויפלו לפניו¹⁸
 ויאמרו הננו לך לעבדים: ויאמר אלהם יוסף אל¹⁹
 תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם חשבתם עלי כ
 רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה ביום הזה
 להחית עסרוב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם²¹
 ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם: וישב יוסף²²
 במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים:
 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גס בני מביר בן מנשה²³
 ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת²⁴
 ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מדהארץ
 הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב:
 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים כה
 אתכם והעלה את עצמתי מזה: וימת יוסף בן מאה²⁶
 ועשר שנים ויחננו אתו וישם בארון במצרים: חזק

15 Fratres,
 ab exfe
 quis pater
 nis reverfi
 verbis fup
 plicibus
 orant ve
 niam patri
 ti fecleris;
 & Jofeph
 culpam ta
 tentibus ac
 deprecan
 tibus impu
 nitatem
 concedit.

19 Jofeph
 in caufa
 fratrum,
 jam fexta
 vice, la
 crymatur;
 graviter
 ipforum
 scelus per
 stringit,
 condonat
 offeufas, ac
 eos confo
 latur.

22 Jofeph
 tranquilla
 mente, ad
 mortem fe
 componit;
 praefagit
 futuram
 fratrum
 fervitutem
 & miracu
 lofum in
 Cenaar re
 ditum. Lu
 ramento
 fratres a
 stringit, ut
 in exitu, of
 fa ipfius fe
 cum expor
 tent in Ce
 naan.

26 Jofeph
 moritur
 anno aetatis
 fuz 110.
 ejufque
 corpus re
 conditum
 futurae
 translationi
 affervatur.

כסו פסו רסר בראשית אלה וחשט סעות ושלשים חרבה: אך לד ססן
 חציו ועל חסך חחיה: ופרשיותו י"ב. זה שסי לקל ססן: וסדיו מ"ג
 גם כרך חיה ססן: ופרקו נ"י חנו ל"ך סיונו ססן: סנין הסתוחח
 שלשה וארבעים חסססס שסמנה וארבעים הכל תשעים
 ואחת פרשיות צא אתה כל העם אשר בתליך ססן:

ואלה

ואלה שמות

LIBER EXODUS.

CAPUT I. א

13

ג

ינח ד
שיסן
פנויות
רתחל
מטחל
ששה

CAP. I.
1 Recen-
seur Cata-
logus filio-
rum Jacobi.

5 Pauci N.
70. in A-
egyptum de-
scenderant.

6 Mortui
sunt Jo-
seph, ejus-
que fratres.

7 Aegyptii
metuunt
sibi ab Is-
raelitis,
quos ea de
causa labo-
ribus ac ser-
vitiis pro-
munt.

15 Rex A-
egyptiorum
frustra sta-
quit mise-
ram Israe-
litarum po-
steritatem
suffocare
per Obstet-
rices; qua-
rum lauda-
tur pietas &
benedicuo.

א ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב

3 אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ: רֵאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוי וַיהוּדָה: יִשְׁשָׁכָר

ה 4 זְבוּלֹן וּבִנְיָמִן: דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וָאָשֶׁר: וַיְהִי כִלְנֶפֶשׁ יִצְחָק

6 יֶרֶדְיָעֶקֶב שִׁבְעִים נֶפֶשׁ וַיּוֹסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם: וַיָּמָת

7 יוֹסֵף וְכָל־אָחָיו וְכָל־הָדּוֹר הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ

וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֶאֱדָר מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ

פ

אֲהֵם:

8 וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדָע אֶת־יוֹסֵף:

9 וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ:

י הִבֵּה נָתַחֲכֶמָה לּוֹ פַּן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה

וְנוֹסָף גַּם־הוּא עַל־שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ:

11 וַיִּשְׁמְעוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לַמֶּעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיִּבֶן עָרֵי

12 מִסְכְּנוֹת לַפָּרֹעַה אֶת־פֶּתֶם וְאֶת־רַעְמֶסֶס: וְכֹאֲשֶׁר

יַעֲנֶנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצוּ מִפָּנָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

13 14 וַיַּעֲבֲדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ: וַיִּמְרְרוּ אֶת־

חַיֵּיהֶם בְּעֲבֹדָה קָשָׁה בַּחֲמֹר וּבִלְבָנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה

בְּשָׂרָה אֶת־כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ:

ט וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמִּילֻדֹת הָעִבְרִיֹת אֲשֶׁר שֵׁם

16 הָאֶחָת שִׁמְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוֹעֵה: וַיֹּאמֶר בִּילְדֹכֶן אֶת־

הָעִבְרִיֹת וּרְאִיתִן עַל־הָאֲבָנִים אֲסִיבֶן הוּא וְהַמֶּתֶן אֹתוֹ

17 וְאֲסִיבֹת הוּא וְחַיָּה: וַתִּירָאן הַמִּילֻדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים

וְלֹא עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶין אֶת־

18 הַיִּלְדִּים: וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לַמִּילֻדֹת וַיֹּאמֶר לָהֶן

מדוע

F 5 ו ה

כדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינ את־הילדים: ותאמרן ¹⁹
המילדת אל־פרעה כי לא בנשים המצרית העברית
כי־חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו:
ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ויהי כ ²¹

כי־יראו המילדת את־האלהים ויעש להם בתיים: ויצו ²²
פרעה לכל־עמו לאמר כל־הבן הילוד ת־אדרה
תשליכהו וכל־הבת תחיון: פ

וילך איש מבית לוי ויקח את־בת־לוי: ותהר האשה ^א

ותלד בן ותרא אותו כי־טוב הוא ותצפנהו שלשה

ירחים: ולא־יכלה עוד הצפינו ותקחלו תבת נמא ³

ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את־הילד ותשם

בסוף על־שפת הַיָּאֵר: ותתצב אחתו מרחק לרעה ⁴

מ־רְעֵשָׁה לו: ותרד בת־פרעה לרחץ על־הַיָּאֵר ה

ונערתיָה הלכת על־יד הַיָּאֵר ותרא את־התבה בתוך

הסוף ותשלח את־אמתה ותקחה: ותפתח ותראהו ⁶

את־הילד והנה־נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי

העברים זה: ותאמר אחתו אל־בת־פרעה האלך ⁷

וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את־

הילד: ותאמר־לה בת־פרעה לך ותלך העלמה ⁸

ותקרא את־אם הילד: ותאמר לה בת־פרעה היליכי ⁹

את־הילד הזה והינקתו לי ואני אתן את־שכרך ותקח

האשה הילד ותניקתו: ויגדל הילד ותבאהו לבתי ¹⁰

פרעה ויהי־לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן־

המים משיתָהו: ויהי בִּימֵי הָהֵם ויגדל משה ויצא ¹¹

אל־אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש־

עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי־אין איש ויך את־ ¹²

המצרי ויטמנהו בחול: ויצא ביום השני והנה שני ¹³

אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעה:

ויאמר

22 Rex tyrannico edicto Ifraelitarum hostibus potestatem facit faciendi in eorum infantibus.

C A P. I L

1 Mosis nativitas incidit in tempus jam promulgati edicti.

3 Moses trimestris exponitur in fluvio.

5 Sed à Regis filia extrahitur, servatur & versu 10. in filium adoptatur.

9 Mater Mosis cum lactat & ab lactatum ad Pharaonis filiam adducit.

11 Moses adulus, & divino instinctu impulsus, vindicat fratrem ab iniuriis. Act. 7: 24.

14 וַיֹּאמֶר מִי שְׁמֶךָ לְאִישׁ שָׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הִלְהַרְגֵנוּ אֶתְּךָ
אָמַר כֹּאשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת־הַמִּצְרִי וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲכֵן

15 Libere
discedit ex
aula, & dein
coactio exi-
dio extra
Egyptum,
in Midian.

16 Deus
preparat
ei hospi-
tium &
uxorem
Zipporam.

טו גִּדְעָה הַדָּבָר : וַיִּשְׁמַע פֶּרְעֹה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ
לְהַרְגֵּם אֶת־מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פֶרְעֹה וַיָּשָׁב בְּאֶרֶץ
16 מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר : וּלְכֹהֵן מִדְיָן שִׁבְעַת בָּנוֹת וּתְבֹאֲנָה
וּתְהַלְלָנָה וַתַּמְלֵאנָה אֶת־הַרְהֻטִּים לְהַשְׁקוֹת צֹאן
17 אֲבִיהֶן : וַיָּבֹאוּ הָרָעִים וַיִּגְרָשׁוּם וַיִּקֶּם מֹשֶׁה וַיִּשְׁעֶן וַיִּשָּׂק
18 אֶת־צֹאנָם : וּתְבֹאֲנָה אֶל־רַעְיוֹאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מְדוּמָּה
19 מִהֲרַתָּן בָּא הַיּוֹם : וַתֹּאמְרָן אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ מִיָּד
כ הָרָעִים וַנִּסְדָּלָה רִלָּה לָנוּ וַיִּשָּׂק אֶת־הַצֹּאן : וַיֹּאמֶר
אֶל־בְּנֹתָיו וְאִנִּי לָמָּה זֶה עֹשֶׂתָן אֶת־הָאִישׁ קִרְאֵן לִּי
21 וַיֹּאכַל לֶחֶם : וַיֹּאֵל מֹשֶׁה לְשִׁבְתָּ אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־
22 צִפּוֹרָה בְּתוּ לְמֹשֶׁה : וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גִּרְשֹׁם

כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה :

23 Pharo
moritur, &
Israelitz
oppressi
clamant ad
Deum, qui
eorum pre-
ces recipit
arque exau-
dit.

23 וַיְהִי בַיּוֹמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאנְחוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֱלֹהִים
24 מִן־הָעֲבֹדָה : וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
כֹּה אֶת־דְּבָרֵתוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב : וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים :

CAP. III.
1 Moses
pascit oves
foceri sui
annos 40.

2 Apparet
ei Angelus
Domini
(h. e. ipse
Dominus)
in medio
rubi arden-
tis, &
Moses vo-
catur libe-
rator po-
puli.

א וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתֵנוּ בְּהֵן מִדְיָן
וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים
2 חֲרֹבָה : וַיֵּרָא מֶלֶאךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלֶכֶת־אֵשׁ מִתּוֹךְ
הַסֶּנֶה וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסֶּנֶה בָּעֵר כֹּאשׁ וְהַסֶּנֶה אֵינֶנּוּ אֲכָל :
3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמְּרֹאֶה הַגָּדֹל
4 הַזֶּה מְדוּמָּה לֹא־יִבְעַר הַסֶּנֶה : וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת
וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֶּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה
ה וַיֹּאמֶר הֲנִי : וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב הָלֶם שֶׁל־נַּעֲלֶיךָ
מֵעַל רִגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲרָמֵת
קָדֹשׁ

קדש הוא: ויאמר אנכי אלהי אביך אברהם 6
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא
 מהביט אל-האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי את- 7
 עני עמי אשר במצרים ואת-צעקתם שמעתי מפני
 נגשיו כי ידעתי את-מכאביו: וארר להצילוי מיד 8
 מצרים ולהעלתו מן-הארץ ההוא אל-ארץ טובה
 ורחבה אל-ארץ זבת חלב ודבש אל-מקום הכנעני
 והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی: ועתה הנה 9
 צעקת בני-ישראל באה אלי וגם-ראיתי את-הלחץ
 אשר מצרים לחצים אתם: ועתה לכה 10
 ואשלחך אל-פרעה והוצאת את-עמי בני-ישראל
 ממצרים: ויאמר משה אל-האלהים מי אנכי 11
 כי אלך אל-פרעה וכי אוציא את-בני ישראל
 ממצרים: ויאמר כִּי-אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהָיָה 12
 כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאָךְ אֶת-הָעָם מִמִּצְרַיִם
 תַּעֲבֹדוּן אֶת-הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה: ויאמר משה אל- 13
 הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנֹכִי בֹא אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמַרְתִּי מִדֶּשֶׁם
 מָה אָמַר אֱלֹהִים: ויאמר אלהים אל-משה אֲהִיָּה אֲשֶׁר 14
 אֲהִיָּה ויאמר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲהִיָּה שְׁלַחְנִי
 אֵלֵיכֶם: ויאמר עוד אלהים אל-משה כֹּה תֹאמַר אֶל- 15
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְדִרְשָׁמִי לְעַלְמָה וְהָ
 זִכְרִי לְדֹר דָּר: לך ואספת את-זקני ישראל ואמרת 16
 אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פְּקֹד פְּקַדְתִּי אֶתְכֶם וְאֶת-הָעָם
 לָכֶם בְּמִצְרַיִם: וְאָמַר אֲעֵלֶה אֶתְכֶם מֵעַנֵּי מִצְרַיִם אֶל- 17
 אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהָחִתִּי וְהָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחֲוִי וְהַיְבוֹסִי
 אֶל

11 Moses
 vocationem
 decreta.
 Unde Deus
 eum erigit,
 confirmat
 & instruit
 de modo,
 quo apud
 Regem &
 Ifraelitas
 agat.

18 אֶל־אֶרֶץ זֶכַח וְדִבְשׁ׃ וַשְּׁמָעוּ לִקְלֶה וּבֹאֲתָ אֶתֶּר׃
וּזְכַנִּי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתָּם אֵלָיו יְהוָה
אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה גִלְכַּד־נָא דֶרֶךְ
19 שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וְנִזְכַּחַה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ וְאָנֹכִי

20 Deus promittit felicem legationis eventum.

21 Ut & Israelitis, pro servitute durissimā, mercedem.

CAP. IV.
1 Mosche, prætensens populi incredulitatem, pergit detestare vocationem suam.

2 Deus tribus miraculis ei hunc scrupulum ex animo evellere studet.

יָדַעְתִּי כִּי לֹא־יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַהֲלֹךְ וְלֹא בִיד
כ חֻקָּה׃ וְשִׁלַּחְתִּי אֶת־יָדִי וְהִכֵּיתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל

נֶפֶל אֲתִי אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם׃
2 וְנִתַּחֲתִי אֶת־חֹן הָעַם־הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי הִלְכוּ

22 לֹא תִלְכוּ רִיקִם׃ וְשִׁאלָה אֲשֶׁר מִשְׁכַּנְתָּה וּמִגִּרְתָּ
בְּעֵתָה כְּלִי־כֶסֶף וְכָל־זָהָב וְשִׁמְלַת וְשִׁמְתָם עַל־בְּנֵיכֶם

א ד וְעַל־בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת־מִצְרַיִם׃ וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
וְהֵן לֹא־יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמָעוּ בְּקִלִּי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה

מִזֹּה ק 2 אֵלָיָה יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מִזֹּה בִידֶךָ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה׃
3 וַיֹּאמֶר הִשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לְנַחֲשׁ

4 וַיֵּגַם מֹשֶׁה מִפָּנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ
וְאַחֲזוּ בִזְנֻבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּחָזַק בּוֹ וַיְהִי לְמִטָּה בְּכַפּוֹ׃

ה לִמְעַן יֵאֱמִינוּ כִּי־נִרְאָה אֵלָיָה יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי
6 אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד

הַבְּאֲנָא יָדְךָ בְּחִיקָה וַיָּבֹא יָדוֹ בְּחִיקוֹ וַיּוֹצֵאֵה וְהִנֵּה יָדוֹ
7 מִצֶּרֶעַת כְּשֹׁלֵג׃ וַיֹּאמֶר הִשָּׁב יָדְךָ אֶל־חִיקָה וַיִּשָּׁב יָדוֹ

8 אֶל־חִיקוֹ וַיּוֹצֵאֵה מִחִיקוֹ וְהִנֵּה־שָׁבָה כַּבֶּשֶׂר׃ וְהָיָה
אִם־לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמָעוּ לְקֹל הָאֵת הַרְאִשׁוֹן

9 וְהֵאֱמִינוּ לְקֹל הָאֵת הָאַחֲרוֹן׃ וְהָיָה אִם־לֹא יֵאֱמִינוּ גַם
לְשֵׁנִי הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמָעוּן לְקֶלֶה וּלְקַחַת מִמִּימִי

הַיָּאֵר וְשִׁפְכַת הַיְּבֵשָׁה וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן־הַיָּאֵר
י וְהָיוּ לְדָם בַּיְּבֵשֶׁת׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה כִּי אֲדֹנִי לֹא

אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי גַם מִתְמוּל גַם מִשְׁלֵשִׁם גַם מֵאֵז
11 דִּבְרָךְ אֶל־עַבְדְּךָ כִּי כְבֹד־פָּה וְכִבְד־לָשׁוֹן אֲנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר

10 Mosche Deo objicit quod sit impeditus oris, & impeditur lingua, &c.

יהוה

Deus et hanc excusationem tollit.

13 Pergit adhuc Mosche, & post refusus objectiones, petit ut alii hac de-mandetur Provincia. Deus iraque iratus addit efficaciam verbo, ut vincat Mosi tarditatem.

18 Mosche onus impositum suscipit & ad focerum redit, ut impetret discipulus veniam.

19 Deus Mosi novum colloquio solatur & erigit ne animo deficiat.

24 Displicet Deo, quod Mosche distulerit circumcisionem filii sui.

27 Moset

יְהוָה אֵלָיו מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ מִרְשׁוֹם אֲלֵם אוֹ חֶרֶשׁ אוֹ פֶקַח אוֹ עוֹר הֲלֹא אֲנִכִּי יְהוָה : וְעַתָּה לָךְ וְאֲנִכִּי 12

אֵהִיָּה עִם־פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹר : וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי 13

שְׁלַח־נָא בִּידְתִּשְׁלַח : וַיַּחֲרָאף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר 14

הֲלֹא אֶהְרֶן אֶחִיךָ הִלּוּי יָדַעְתִּי בִּידְבַר הוּא וְגַם

הִנֵּה הוּא יֵצֵא לִקְרָאתְךָ וְרָאָה וְשִׂמַּח בְּלִבּוֹ : וּדְבַרְתָּ 15

אֵלָיו וְשִׁמַּת אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנִכִּי עִם־פִּיךָ

וְעִם־פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי אֹתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן : וּדְבַר 16

הוּא לָךְ אֱלֹהִים וְהִיָּה הוּא יִהְיֶה־לָּךְ לֶפֶה וְאֹתָהּ

תִּהְיֶה־לּוֹ לְאֱלֹהִים : וְאֶת־הַמָּטָה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ 17

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בּוֹ אֶת־הָאֹת : פ

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶל־יֹתֵר חֲתָנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה נָא 18

וְאֶשׁוּבָה אֶל־אֲחִי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הַעוֹדֶם חַיִּים

וַיֹּאמֶר יֵתְרוֹ לְמֹשֶׁה לָךְ לְשָׁלוֹם : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־ 19

מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לָךְ שֶׁב מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים

הַמִּבְקָשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־כ

בָּנָיו וַיֵּרֻבְבּוּ עַל־הַחֲמֹר וַיֵּשֶׁב אֶרֶצְהָ מִצְרַיִם וַיִּקַּח 20

מֹשֶׁה אֶת־מָטָה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־ 21

מֹשֶׁה בְּלַכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיִם רְאֵה כָּל־הַמִּפְתִּים

אֲשֶׁר־שִׁמַּתִּי בְּיָדְךָ וְעָשִׂיתָם לִפְנֵי פְרַעְהָ וְאֲנִי אֲחֻזֵּק

אֶת־לְבּוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעָם : וְאָמַרְתָּ אֶל־פְּרַעְהָ 22

כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל : וְאָמַר אֵלֶיךָ שְׁלַח 23

אֶת־בְּנִי וְעֶבְדִּנִי וְתִמְאֵן לִשְׁלַח הַגֹּדֶה אֲנִכִּי הִנֵּה אֶת־

בְּנֶךָ בְּכֹרְךָ : וְהִי בְּיָדְךָ בְּמִלּוֹן וַיִּפְגְּשׁוּהוּ יְהוָה וַיִּבְקֹשׁ 24

הַמִּיתוֹ : וַתִּקַּח צִפּוֹרָה צֶרֶךְ וַתִּכְרַת אֶת־עֶרְלַת בְּנֶהָ כֹה

וַתִּגַּע לְרִגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתֻנָּדִים אֵתָה לִּי : וַיִּרָף 25

מִמֶּנּוּ אוֹ אָמְרָה חֲתָן דָּמִים לְמוֹלַת : פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֶהְרֹן לָךְ לִקְרָאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה 27

וַיֵּלֶךְ

8 אֶל-אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וּדְבָשׁ: וְשָׁמְעוּ לַקֹּלָהּ וּבָאתָ אֵתֶּךָ
 חֻקֵּי יִשְׂרָאֵל אֶל-מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַאֲמַרְתָּם אֵלָיו יְהוָה
 אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ וַעֲתָה נִלְכְּדָנָה דֶּרֶךְ
 9 שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחָהּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְאֲנִי
 יָדַעְתִּי כִּי לֹא-יִתֶּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַהֲלֹךְ וְלֹא בִּיר
 כ חֻקָּה: וְשִׁלַּחְתִּי אֶת-יָדִי וְהִכֵּיתִי אֶת-מִצְרַיִם בְּכֹל
 נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֲעֹשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵיכֶן יִשְׁלַח אֶתְכֶם:

20 Deus promittit felicem legationis eventum.

21 Ut & Israelitis, pro servitute durissima, mercedem.

CAP. IV.
 1 Mosche, praeterea populi incredulitatem, pergit detestare vocationem suam.

2 Deus tribus miraculis ei hunc scrupulum ex animo evellere studet.

21 וְנִתַּתִּי אֶת-חֹן הָעֵסֶה-הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי תִלְכוּן
 22 לֹא תִלְכוּ רִיקָם: וְשָׁאַלְהָ אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ וּמִגֵּרַת
 בֵּיתָהּ כָּל-יִכְסָף וְכָל-זָהָב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְתָם עַל-בְּנֵיבָם
 אַךְ וְעַל-בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת-מִצְרַיִם: וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 וְהֵן לֹא-יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא-נִרְאָה
 2 הַזֶּה ק' אֵלָיֶךָ יְהוָה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מִזֶּה בִּידֶךָ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 3 וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לִנְחָשׁ
 4 וַיֵּנֶם מֹשֶׁה מִפָּנָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ
 וְאַחֲזֵה בִזְנוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֹק בּוֹ וַיְהִי לִמָּטָה בִּכְפוֹ:
 5 הַלְמַעַן יֵאֱמִינוּ כִּי-נִרְאָה אֵלָיֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי
 6 אֲבֹרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד
 7 הִבְאֵנָה יָדְךָ בַּחִיקָה וַיָּבֵא יָדוֹ בַּחִיקוֹ וַיּוֹצֵאָהּ וַהֲגִה יָדוֹ
 8 מִצַּרְעַת כִּשְׁלֹג: וַיֹּאמֶר הִשָּׁב יָדְךָ אֶל-חִיקָהּ וַיִּשָּׁב יָדוֹ
 9 אֶל-חִיקוֹ וַיּוֹצֵאָהּ מִחִיקוֹ וַהֲגִהָ שָׁבָה כַּבֶּשֶׂרוֹ: וְהָיָה
 אֶס-לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לַקֹּל הָאֵת הַרְאֵשׁוֹן
 9 וְהָאֲמִינוּ לַקֹּל הָאֵת הָאַחֲרוֹן: וְהָיָה אֶס-לֹא יֵאֱמִינוּ גַם
 לִשְׁנֵי הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לַקֹּלָהּ וְלִקְרֹאת מִמִּי
 הַיָּאֵר וְשִׁפְכָה הַיִּבְשָׁה וְהָיוּ הַמִּים אֲשֶׁר תִּקַּח מִן-הַיָּאֵר
 י וְהָיוּ לְדָם בַּיָּבֶשֶׁת: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה כִּי אֲדֹנָי לֹא
 אִישׁ דְּבָרִים אֲנִי גַם מִתְמוּל גַם מִשְׁלֵשִׁם גַם מֵאֵן
 11 דְּבָרְךָ אֶל-עַבְדְּךָ כִּי כִבְדָּפָה וּכְבֹד לִשׁוֹן אֲנִי: וַיֹּאמֶר

יְהוָה

10 Mosche Deo obijcit quod sit impeditus, & impedita lingua; &c

- יְהוָה אֱלֹהֵי מִי שֶׁסָּפָה לְאָדָם אוֹ מִי־שׁוֹם אֵלֶם אוֹ חֶרֶשׁ
 אוֹ פֶקַח אוֹ עוֹר הֲלֹא אֲנֹכִי יְהוָה : וְעַתָּה לֵךְ וְאֲנֹכִי־
 אֵהִיָּה עֹסֵפִיָּה וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹר : וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָיִי
 שְׁלַחנָא בִּידְתִּשְׁלַח : וַיַּחֲרָאֵף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 הֲלֹא אֶהְרֵן אֲחִיךָ הִלּוּ יִדְעָתִי כִּי־דָבָר יִדְבֹר הוּא וְגַם
 הִנֵּה־הוּא יֵצֵא לִקְרֹאתְךָ וְרֹאֶה וְשִׂמַּח בְּלִבּוֹ : וּדְבַרְתָּ טוֹ
 אֱלֹהֵי וְשִׁמַּת אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנֹכִי עֹסֵפִיָּה
 וְעַם־פִּיִּהוּ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן : וְדָבָר
 הוּא לֵךְ אֱלֹהֵעַם וְהִיָּה הוּא יְהִי־לְךָ לִפֶּה וְאֶתְּרָה
 תְּהִי־לוֹ לֵאלֹהִים : וְאֶת־הַמָּטָה הַזֹּאת תִּקַּח בְּיָדְךָ
 אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־כֵּן אֶת־הָאֵתָת : פ
 וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶל־יֵתֶר חֹתָנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה נָא
 וְאֶשׁוּבָה אֶל־אֲחֵי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הַעוֹדֶם חַיִּים
 וַיֹּאמֶר יֵתֶר לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שָׁב מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים
 הַמִּבְקָשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־
 בָּנָיו וַיֵּרֻכְבּוּ עַל־הַחֲמֹר וַיֵּשֶׁב אֶרֶצְהָ מִצְרַיִם וַיִּקַּח
 מֹשֶׁה אֶת־מָטָה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה בְּלַכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיִמָּה רֹאֵה בָּל־הַמִּפְתִּים
 אֲשֶׁר־שִׁמַּתִּי בְיָדְךָ וְעָשִׂיתֶם לִפְנֵי פְרַעְהָ וְאֲנִי אֲחֻזֵּק
 אֶת־לִבּוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעָם : וְאָמַרְתָּ אֶל־פְּרַעְהָ
 כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל : וְאָמַר אֵלֶיךָ שְׁלַח
 אֶת־בְּנִי וַיַּעֲבֹדֵנִי וְתִמְאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אֲנֹכִי הֹרֵג אֶת־
 בְּנֶךָ בְּכָרְךָ : וְהִי בְּדֶרֶךְ בְּמִלּוֹן וַיִּפְגְּשֻׁהוּ יְהוָה וַיִּבְקֶשׁ
 הַמִּיתוֹ : וְתִקַּח צִפְרָה צֹר וְתִכְרַת אֶת־עַרְלַת בְּנֵהָ כֹה
 וְתַנַּע לְרַגְלָיו וְתֹאמַר כִּי חֲתֻנְדָּמִים אַתָּה לִי : וַיִּרְף
 מִמֶּנּוּ אוֹ אָמְרָה חֲתָן דָּמִים לְמוֹלֵת : פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֶהְרֹן לֵךְ לִקְרֹאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה
 וַיֵּלֶךְ

Deus et
hanc excu-
sationem
sollit.

13 Pergit
adhuc Mo-
sche & post
refusas ob-
jectiones,
petit ut alii
hæc de-
mandetur
Provincia.
Deus ira-
que iratus
addit effi-
cacia ver-
bo, ut vin-
cat Moſis
ardorem.

18 Moſche
onus im-
poſitum
fulcipit &
ad focerum
redit, ut
impetret
diſceſſus
veniam.

19 Deus
Moſem
novo collo-
quio ſola-
tur & eri-
git ne ani-
mo deficiat.

24 Diffi-
cet Deo,
quod Mo-
ſche diffu-
lerit cir-
cumſiſio-
nem filii
ſui.

27 Moſes

& Aaron
legatio-
nem, pro-
digis apud
Israelitis
confirmatam,
obvult.

28 וילך ויפגשו בְּהַר הָאֱלֹהִים וישקלו: ויגד משה
לאהרן את כל־דברי יהוה אשר שלחו ואת כל־
29 האתת אשר צוהו: וילך משה ואהרן ויאספו את־
ל כל־זקני בני ישראל: וידבר אהרן את כל־הדברים
אשר־דבר יהוה אל־משה ויעש האתת לעיני העם:
30 ויאמן העם וישמעו כי־בָּקֹד יהוה את־בני ישראל וכי

CAP. V.
1 Primus
Mosis &
Aaron
cum Pha-
raone con-
gressus.

2 Blasphemia & con-
tumacia
Pharaonis.

4 Moses &
Aaron
tanquam
seditionis
capita re-
pelluntur.

6 Confi-
lium Pha-
raonis de
aggravando
Israelita-
rum iugo.

א ראה את־עַנְיִם ויקרו וישתחוו: ואחר באו משה
ואהרן ויאמרו אל־פרעה כה־אמר יהוה אלהי ישראל
2 שלח את־עַמִּי ויחננו לי במדבר: ויאמר פרעה מי
יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את־ישראל לא ידעתי
3 את־יהוה וגם את־ישראל לא אשלח: ויאמרו אלהי
העברים נקרא עלינו נלכה נֶאֱדָרְךָ שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן־יפגענו בדבר או
4 בחרב: ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן
ה תפריעו את־העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: ויאמר
פרעה הדרבים עתה עם הארץ והשבתם אתם
6 מסבלתם: ויצו פרעה ביום ההוא את־הַנְּגִשִׁים בעם
7 ואת־שטריו לאמר: לא תאספון לתת תבן לעם
ללֶבֶן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם
8 תבן: ואת־מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול
שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי־נרפים הם
על־כֵּן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו:
9 תתבדר העבודה על־הַאֲנָשִׁים ויעשרבה ואל־ישעו
י בדברי־שקר: ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל־
10 העם לאמר כה־אמר פרעה אינני נתן לכם תבן: אתם
לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע
11 מעבודתכם דבר: ויפץ העם בכל־ארץ מצרים לקשש
12 קש לתבן: והַנְּגִשִׁים אָצִים לאמר כלו מעשיכם דבר

יום

יום ביזמו כאשר בהיות התבן: ויכו שטרי בני ישראל
אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם
חקכם ללבן כחמול שלשם נסתמול נסדחיום: ויבאו טו
שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה
תעשה כה לעבדיך: תבן אין נתן לעבדיך ולבנים
אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך:
ויאמר נרפים אתם נרפים עלכן אתם אמרים נלכה
נזבחה ליהוה: ועתה לכו עבדו ותבן לאינתן לכם
ותכן לבנים תתנו: ויראו שטרי בני ישראל אתם
ברע לאמר לאתגרעו מלבניכם דבריום ביזמו:

ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם כ
מאת פרעה: ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט
אשר הבאשתם את דריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו
לתת חרב בידם להרגנו: וישב משה אליהו ויאמר
ארני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני: ומאז
באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל

לאהצלת את עמך: ויאמר יהוה אל משה עתה
תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם ויבד
חזקה יגרשם מארצו: ויבד חזקה יגרשם מארצו:

וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה:
וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי
ושמי יהוה לא נודעת להם: וגם הקמתי את בריתי
אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם
אשר גרו בה: וגם אני שמעתי את נאקת בני
ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את
בריתי: לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי
אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם
ונאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים:
ולקחת

20 Exposit
ibulant
Ifrailites
cum Mo-
sche;

22 Et Mo-
sche cum
Deo

CAP. VI.
1. Moſche
(iterata
promiffio-
ne de cer-
tiffima po-
puli libera-
tione) in
legatione
fulcepta
confirma-
tur.

7 וּלְקַחְתִּי אִתְּכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם
כִּי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם
8 מִצְרַיִם : וְהִבֵּאתִי אִתְּכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־
יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ
9 לְכָפֹר מֹרְשָׁהּ אֲנִי יְהוָה : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמִעֲבֹדָה קָשָׁה :

9 Misra-
juxta
Israelita-
rum.

ס

10 Mosche,
iterum
Pharaonem
convenire
jussus, offi-
cium do-
trinat.

11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : בֹּא דַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ
מִצְרַיִם וְיִשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
לְפָנָיו יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִיךְ
יִשְׁמְעֵנִי פַרְעֹה וְאֲנִי עֶרְל שְׂפֹתַיִם :

ס

12 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיֹּצִיֵם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
13 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

14 Genea-
logia Moysis
& Aaronis.

14 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : אֵלֶּה רֵאשֵׁי בֵּית־
אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בֶּכֶר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלוּז חֲצִין
טו וְכֹרֵמִי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן : וּבְנֵי שָׁמְעוֹן יְמוּאֵל וַיְמִין
וְאֶהֱרֹן וַיְכִין וְצַחֲרִי וְשָׂאוּל בְּנֵי־הַכִּנְעֻנִית אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
16 שָׁמְעוֹן : וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־לֵוִי לְתַלְדֹתָם גִּרְשׁוֹן וְקָהָת
17 וּמֶרְרִי וְשִׁנִּי חִי לֹוי שִׁבְעָה וְשִׁלְשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה : בְּנֵי
18 גִּרְשׁוֹן לְבִנֵּי וְשָׁמְעִי לְמִשְׁפַּחְתָּם : וּבְנֵי קָהָת עֶמְרָם
וְיִצְהָר וְחִבְרוֹן וְעִזִּיאֵל וְשִׁנִּי חִי קָהָת שְׁלֹשׁ וְשִׁלְשִׁים
19 וּמֵאֵת שָׁנָה : וּבְנֵי מֶרְרִי מַחֲלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
כ הַלֵּוִי לְתַלְדֹתָם : וַיָּקַח עֶמְרָם אֶת־יֹכְבֵּד בִּתְּהָר לֹו
לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וְשִׁנִּי חִי עֶמְרָם
21 שִׁבְעָה וְשִׁלְשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה : וּבְנֵי יִצְהָר קָרַח וְנֹפֶג
22 וְזִכְרִי : וּבְנֵי עִזִּיאֵל מִישָׁאֵל וְאַלְצָפָן וְסֹתָרִי : וַיָּקַח
23 אַהֲרֹן אֶת־אֵלִישֶׁבַע בִּתְּעֻמִּינָדָב אַחֲזֹת נַחֲשׁוֹן לֹו
לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר
וְאֶת־אֶחָיָה וְאֶת־אֶחָיָה וְאֶת־אֶחָיָה וְאֶת־אֶחָיָה וְאֶת־אֶחָיָה

וְאֶת־

G :

וְאֶת־אֵיתָמָר׃ וּבְנֵי קָרַח אֲסִיר וְאַלְקָנָה וְאַבְיָאִסָּף אֱלֹהִי 24
מִשְׁפַּחַת הַקָּרָחִי׃ וְאַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן לִקְחָלוֹ מִבְּנוֹת כַּהֵן
פּוּטִיאל לוֹ לְאִשָּׁה וְתֹלַד לוֹ אֶת־פִּינָחָם אֱלֹהִי רֹאשִׁי
אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחָתָם׃ הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר 26
אָמַר יְהוָה לֵהֵם הוֹצִיאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַל־עֲבֹאתָם׃ הֵם הַמְדַּבְּרִים אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם 27
לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃
וַיְהִי בְיוֹם דִּבַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ ס 28
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דִּבַּר 29
אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלָיְךָ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִּפְנֵי יְהוָה הֵן אֲנִי עֶבֶל שְׁפָתַיִם וְאֵיךְ לִי
יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה׃

28 Divina
vocatio
Mosis bre-
viter repeti-
tur.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה נָתַתִּיךָ אֱלֹהִים לְפַרְעֹה וְ 3
וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאָךְ׃ אֵתָּה תְּדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר 2
אֶצְוֶה וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה וְשִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ׃ וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְהִרְבִּיתִי 3
אֶת־אֲתָתִי וְאֶת־מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וְלֹא־יִשְׁמַע 4
אֲלֵכֶם פַּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת־יָדִי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֹתָם
צָבָאתִי אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים
גְּדֹלִים׃ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּנִסְתִּי אֶת־יָדִי עַל־הַ 5
מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה 6
וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֵּן עָשׂוּ׃ וּמֹשֶׁה בֶּן־ 7
שִׁמְעוֹן שֵׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן־שֹׁלֵשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם
אֶל־פַּרְעֹה׃

CAP. VII.
1 Deus No-
vā confir-
matione
Mosis &
Aaronis,
eisdem ad
Pharaonem
remitit,
denuncia-
tum volun-
tatem Dei.
3 Prædicta
induratio
Pharaonis
non remo-
rabitur li-
berationem
populi.

6 Obediunt
vocationi
Dei Moses,
anno ætatis
fuit 80, &
Aaron jam
natus an-
nus 83.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ כִּי יְדַבֵּר 8
אֲלֵכֶם פַּרְעֹה לֵאמֹר תֵּנוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ אֶל־
אַהֲרֹן קַח אֶת־מַטֶּה וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי־פַרְעֹה וְהִי לְתַנִּין׃
וְכָבַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיַּעַשׂוּ כֵן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

8 Munda-
tum Dei de
edendis
Miraculis.

10 Baculum
Aaronis
vertitur in
Draconem.
11 Similia
efficiunt
Magi.

13 Phario,
præstigiis
obstinatior,
renuit di-
mittere po-
pulum;
Quumque
verbis &
præstigiis
nihil præ-
staretur,
prænun-
tiantur &
infinguntur
plagæ.

19 Fir cruor
ex undis.

21 Pifces
moriuntur
in quovis
rivo.

23 Phario
Magorum
fascino ex-
cecatus,
redit do-
mum per-
tinax, &
deest Æ-
gyptiis a-
qua per ro-
rum septi-
duum.

יְהוָה וַיִּשְׁלַח אֶהָרֹן אֶת־מִטְהוֹ לִפְנֵי פַרְעֹה וּלְפָנֵי עֲבָדָיו
וַיְהִי לְתַנִּין׃ וַיִּקְרָא גַם־פַּרְעֹה לַחֲכָמָיו וּלְמַכְשָׁפִים
וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִהְטִיהֶם כֵּן׃ וַיִּשְׁלִיכוּ
אִישׁ מִטְהוֹ וַיְהִיו לְתַנִּינִים וַיִּבְלַע מִטְהַדָּאֵהָרֹן אֶת־
מִטְהָם׃ וַיַּחֲזֹק לֵב פַּרְעֹה וּלֹא שָׁמַע אֶל־הֵם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּבֹד
לֵב פַּרְעֹה מֵאֵן לִשְׁלַח הָעָם׃ לָךְ אֶל־פַּרְעֹה בְּבֹקֶר
הַיּוֹם יֵצֵא הַמִּיָּמָה וְנִצַּבְתָּ לִּקְרָאתוֹ עַל־שַׁפְּרַת הַיָּאֵר
וְהַמִּטְהָ אֲשֶׁר־נִהַפֵּךְ לִנְחָשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ׃ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־עַמִּי
וַיַּעֲבֹדְנִי בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעַת עֲדֹכָה׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה בֹּזֵאת תִּדְעֵ כִי אֲנִי יְהוָה הִנֵּה אֲנֹכִי מִכָּה בַּמִּטְהָ
אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמֵּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהַפְכוּ לָדָם׃ וְהַדְּגָה
אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר תָּמוּת וּבָאֵשׁ הַיָּאֵר וּנְלֹאֹ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת
מֵיִם מִן־הַיָּאֵר׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר
אֶל־אֶהָרֹן קַח מִטָּנָה וְנִטְהִירְךָ עַל־מִימֵי מִצְרַיִם עַל־
נִהְרָתָם׃ עַל־יֶאֱרִיחֵם וְעַל־אֲנָמִיָּהֶם וְעַל כָּל־מִקְוֵה
מִימֵיהֶם וַיְהִירְדָם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעַצְמֵם
כִּי וּבְאֲבָנִים׃ וַיַּעֲשׂוּכֶן מֹשֶׁה וְאֶהָרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
וַיָּרִם בַּמִּטְהָ וַיִּךְ אֶת־הַמֵּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְעֵינֵי פַרְעֹה
וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיַּהֲפֹכוּ כָל־הַמֵּיִם אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר לָדָם׃
וְהַדְּגָה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר מָתָה וּבָאֵשׁ הַיָּאֵר וּלֹא־יָכְלוּ
מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מֵיִם מִן־הַיָּאֵר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם׃ וַיַּעֲשׂוּכֶן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם וַיַּחֲזֹק לֵב
פַּרְעֹה וּלֹא־שָׁמַע אֶל־הֵם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיִּפֹּן
פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וּלְאִשְׁתּוֹ לְבֹן גַּם־לִזְנוֹתָה׃ וַיַּחֲפְרוּ
כָל־מִצְרַיִם סָבִיבַת הַיָּאֵר מֵיִם לִשְׁתּוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ
כֹּה לִשְׁתּוֹת מִמֵּי הַיָּאֵר׃ וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִ

חֲכוֹת־יְהוָה אֶת־הַיָּאֵר :

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרַעֲה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה

אָמַר יְהוָה שְׁלַח אֶת־עַמִּי וְעַבְדִּנִּי : וְאִם־מָאֵן אֶתָּח

לְשַׁלַּח הִנֵּה אֲנֹכִי נֹגֵף אֶת־כָּל־גְּבוּלְךָ בַּצִּפְרָדִּים :

וְשָׂרְךָ הַיָּאֵר צִפְרָדִּים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבְחֲדָרְךָ

מִשְׁכְּבְךָ וְעַל־מִטָּתְךָ וּבְכִיתָ עֲבָדֶיךָ וּבַעֲמָהּ וּבַתְּנוּרָהּ

וּבַמִּשְׁאֲרוֹתֶיךָ : וּמָכַר וּבַעֲמָהּ וּבְכָל־עַבְדֶּיךָ יַעֲלוּ

הַצִּפְרָדִּים : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן

נֹטֶה אֶת־יָדְךָ בַּמִּטָּה עַל־הַנְּהָרֹת עַל־חֵי־אֲדָמָה וְעַל־

הָאֲנָמִים וְהָעַל אֶת־הַצִּפְרָדִּים עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֵּט

אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרַיִם וְהָעַל הַצִּפְרָדִּים וַתִּכַּסּ

אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיַּעֲשֶׂרְכֵן הַחֲרָטְמִים בַּלְּטִיהֶם וַיַּעֲלוּ

אֶת־הַצִּפְרָדִּים עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקְרָא פְּרַעֲה

לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הִעֲתִירוּ אֵלַי יְחִוּד וַיִּסַּר

הַצִּפְרָדִּים מִמֶּנִּי וּמִעַמִּי וְאֶשְׁלַחְהוּ אֶת־הָעָם וַיִּזְבְּחוּ

לַיהוָה : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לַפְּכֶעָה הַתִּפְּאָר עָלִי לְמַתִּי

אֶעֱתִיר לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלַעֲמָהּ לַהֲבִרִית הַצִּפְרָדִּים מִמֶּךָ

וּמִבְתִּיךָ רַק בִּיָּאֵר תִּשְׁאֲרֶנָּה : וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר

בְּדַבְּרְךָ לְמַעַן תִּדַּע כִּי־אִין כִּיהוּד אֱלֹהֵינוּ : וַסְרוּ

הַצִּפְרָדִּים מִמֶּךָ וּמִבְתִּיךָ וּמִעַבְדֶּיךָ וּמִעַמָּהּ רַק בִּיָּאֵר

תִּשְׁאֲרֶנָּה : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִעַם פְּרַעֲה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה

אֶל־יְהוָה עַל־דְּבַר הַצִּפְרָדִּים אֲשֶׁר־שָׁם לַפְּרַעֲה :

וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ הַצִּפְרָדִּים מִן־הַבָּתִּים

מִן־הַחֲצֹרֹת וּמִן־הַשָּׂדֶה : וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמֹרֶם חֲמֹרֶם

וַתִּבְאֹשׁ הָאֶרֶץ : וַיֵּרָא פְּרַעֲה כִּי קִיתָה הָרוּחַח וְהַכֹּבֵד

אֶת־לְבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן נֹטֶה

אֶת־מִטָּה וְהָ אֶת־עַמִּי הָאֶרֶץ וְהָיָה לְכֶנֶס בְּכָל־אֶרֶץ

מִצְרַיִם

26 Pharaoni, populum Dei contumaciter derincenti, denunciatu rana rum.

CAP. VIII. 1 Dimissio ne Israeli tarum ue rum negati, confur cant omnia ranae.

4 Pharao verbis praefert poenitentiam & promittit dimissionem populi.

11 Sed visa respiratio ne, in contumacia se ipsum confirmat.

12 Quapropter pulvis dicit cyniphe.

13 מצרים: ויעשורבן ויט אהרן אתידו במטהו ויה את

עפר הארץ ותהי הכנס באדם ובבהמה כל עפר

14 הארץ היה כגל ארץ מצרים: ויעשורבן

החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו

טו ותהי הכנס באדם ובבהמה: ויאמרו החרטמם אל

פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע

16 אלהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה

השכם בבקר ותתיצב לפני פרעה חנה יוצא

המירה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי

17 ויעבדני: כי אסאניך משלח את עמי הנני משליח

בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי

מצרים את הערב וגם הארמה אשרהם עליה:

18 והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד

עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה

19 בקרב הארץ: ושמתי פרט בין עמי ובין עמך למחר

כ יהיה האת הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה

פרעה ובית עבדיו וכל ארץ מצרים תשחת הארץ

21 מפני הערב: ויקרא פרעה אל משה ולאחרן ויאמר

22 לכו זכחו לאלהיכם בארץ: ויאמר משה לא נכון

לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן

23 נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסללנו: דרו

שלשת ימים נלך במדבר ונבחנו ליהוה אלהינו

24 כאשר יאמר אלינו: ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם

ונבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק חרחק לא

כה תרחיקו ללכת העתידו בערי: ויאמר משה הנח

אנכי יוצא מעמך והעתרתי אלהי יהוה וסר הערב

מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אליסף פרעה המל

25 לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה: ויצא משה

מעם

G 3 21

24 Magi
pediculos
producere
nequeunt.

25 Aramen
Pharao se
præbet in-
exorabi-
lem.

26 Unde
sequitur
denuncia-
tio quartæ
plagæ.

20 Omnis
terra Æ-
gypti cor-
rumpitur
colluvie a-
nimalium.

21 Pharao
consentit
dimissioni.

26 Presi-
bus Moysi

מֵעַם פֶּרֶעָה וַיַּעֲתֵר אֶל־יְהוָה׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה 27
וַיֹּסֶר הָעָרֶב מִפֶּרֶעָה מֵעֲבָדָיו וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאָר אֶחָד׃

recedit
colluvies
animalium.

וַיִּכְבֹּד פֶּרֶעָה אֶת־לִבּוֹ נָם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא שָׁלַח 28

21 Pharao
obduratur.

אֶת־הָעַם׃

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פֶּרֶעָה וּדְבַרְתָּ אֵלָיו 29
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי׃

C A P. IX.
1 Repetit
mandatum
de petenda
populi di-
miffione.

כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לִשְׁלַח וַיַּעֲדֶה מַחֲזִיק בָּם׃ הִנֵּה 3
יֵרֵי־יְהוָה הָיְיָה בְּמִקְנֶה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים
בְּגַמְלִים בְּבָקָר וּבְצֹאן דֶּבֶר כָּבֵד מָאֵד׃ וַהֲפִלָּה 4

2 Denun-
ciatur im-
morigero
plaga quin-

יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת
מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דֶּבֶר׃ וַיִּשַׁם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר ה

מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדֶּבֶר הַזֶּה בָּאָרֶץ׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת־ 6
הַדֶּבֶר הַזֶּה מִמַּחֲרֹת וַיָּמָת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֵה

6 Postero
die, juxta
denuncia-
tionem,
moritur
omne pecus
Ægypti.
Eaque pla-
ga non ar-
git pecora
Iſraelita-
rum.

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מָת אֶחָד׃ וַיִּשְׁלַח פֶּרֶעָה וַהֲנִיחַ לֹא־ 7
מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד־אֲתָד וַיִּכְבֹּד לֵב פֶּרֶעָה וְלֹא

שָׁלַח אֶת־הָעַם׃

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן קֵדוּ לָכֶם מִלֵּא 8
חֲפִיכֶם פִּית כִּבְשֵׁן חֲרָקוּ מִשֶּׁה הַשְּׂמִימָה לַעֲיֹנִי

7 Attamen
Pharao in
pristinā ob-
dURATIONE
perſiſtit.

פֶּרֶעָה׃ וְהָיָה לְאַבְקָה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־ 9
הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה לְשֹׁחִין פָּרַח אֲבַעֲבַעֲתָ בְּכָל־

8 Sekta
plaga ab-
que denun-
ciatione
immittitur,

אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיִּקְחֵוּ אֶת־פִּית הַכִּבְשֵׁן וַיַּעֲמֵדֻ 10
לִפְנֵי פֶרֶעָה וַיֹּרֶק אֹתוֹ מִשֶּׁה הַשְּׂמִימָה וַיְהִי שֹׁחִין

& Ægy-
ptiorum
ſuperbia
ulcerum &
ſumor
penā vin-
dicatur.

אֲבַעֲבַעֲתָ פָּרַח בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה׃ וְלֹא־כָלֻ הַחֲרָטְמִים 11
לַעֲמֹד לִפְנֵי מִשֶּׁה מִפְּנֵי הַשֹּׁחִין בִּי־הִידָה הַשֹּׁחִין

12 Pharao
pertinax
ſeveriori
commina-
tione me-
netur.

בַּחֲרָטְמָם וּבְכָל־מִצְרַיִם׃ וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פֶּרֶעָה 12
וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשְׁכֵּם בְּבֹקֶר 13
וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פֶרֶעָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי

14 אלהי העברים שלח את עמי יעבדני: כי בפעם הזאת
אני שלח את כל מנפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך
טו בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: כי עתה שלחתי
את ידי ואף אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן
16 הארץ: ואולם בעבור זאת העמדתך בעבור הראתך
17 את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: עודך מסתולל
18 בעמי לבלתי שלחם: הגני ממטיר בעת מחר ברד
כבר מאד אשר לא דייה כמהו במצרים למן היום
19 הוסדה ועד עתה: ועתה שלח העז את מקנה ואת
כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא
בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו:
כ הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הנגים את עבדיו
11 ואת מקנהו אל הבתים: ואשר לא שם לבו אל
דבר יהוה ויצב את עבדיו ואת מקנהו בשדה:

פ

12 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי
ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל
13 כל עשב השדה בארץ מצרים: ויט משה את מטהו
על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלק אש ארצה
14 ומטר יהיה ברד על ארץ מצרים: ויהי ברד ואש
מתלקחת בתוך הברד כבר מאד אשר לא דייה
כה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי: ויך הברד
בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד
בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל
16 עץ השדה שבר: רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל
17 לא היה ברד: וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן
ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי
18 הרשעים: העתירו אליהוה ורב מהית קלת אלהים

18 Septima
plaga
Grandinis
designatur
& immuni-
tur,

25 Percussit
hæc grando
homines &
jumenta ac
perdidit
herbam &
arbores
agri

26 Evase-
runt hanc
plagam
Israelitæ.

27 Exor-
quetur Pha-
raoni quæ-
piam sui
peccati &
Dei iustitiæ
confessio.

וכרד G 4 ז ד

וַיִּכְרַד וַאֲשַׁלְחָה אֶתְכֶם וְלֹא תִסְפְּנוּ לַעֲמֹד: וַיֹּאמֶר אֵלָיו 29
 מֹשֶׁה כִּצְאתִי אֶת־הָעִיר אֶפְרָשׁ אֶת־בְּפִי אֶל־יְהוָה
 הַקְלֹוֹת יִחְדְּלוּ וְהַבֶּרֶד לֹא יִהְיֶה־עוֹד לִמְעַן תֵּדַע כִּי
 לַיהוָה הָאָרֶץ: וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יָדַעְתִּי כִּי טָרַם תִּירָאוּן לִי
 מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים: וְהַפְּשַׁתָּהּ וְהִשְׁעִרָה נִכְתָּה כִּי 31
 הִשְׁעִרָה אֲכִיב וְהַפְּשַׁתָּה נִבְעַל: וְהַחֲטָה וְהִכְסַמְתָּ לֹא 32
 נָכוֹ כִּי אֶפְלִיל תִּהְיֶה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲהַ אֶת־הָעִיר 33
 וַיִּפְרֹשׁ כַּפּוֹי אֱלֹהֵי הָוָה וַיִּחְדְּלוּ הַקְלֹוֹת וְהַבֶּרֶד וּמָטָר
 לֹא־נָתַן אֶרְצָה: וַיֵּרָא פְּרַעֲהַ כִּי־יִחְדַּל הַמָּטָר וְהַבֶּרֶד 34
 וְהַקְלֹוֹת וַיִּסָּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד לְבֹו הוּא וְעַבְדָּיו: וַיִּחָזֶק לֵב לֹה
 פְּרַעֲהַ וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 בִּידְמֹשֶׁה:

34 Sed
cessante
metu ob-
duratur
Pharao.

פ פ פ טו 15

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹא אֶל־פְּרַעֲהַ כִּי־אֲנִי הַכְּבַדְתִּי 9 א
 אֶת־לְבֹו וְאֶת־לֵב עַבְדָּיו לִמְעַן שְׁתִּי אֶתְחִי אֵלֶיךָ
 בְּקִרְבִּי: וְלִמְעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנִי בְנֶה וּבִדְבָרְךָ אֶת־אֲשֶׁר 2
 הַתְּעַלְלָתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְחִי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בָם
 וַיִּדְעָתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲהַ 3
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מָתַי
 מֵאֲנִתָּ לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַעֲבַדְנִי: כִּי אִסְמָאן 4
 אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנֶּנִּי מִבֵּית מִדְּבַר אֲרֻכָּה בְּגִבְלֶיךָ:
 וּכְסָה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יוֹכַל לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ הַ
 וְאָכַל: אֶת־יְתֵר הַפְּלִסָּה הַנִּשְׁאָרָה לָכֶם מִדֶּבֶר
 וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֵּמַח לָכֶם מִדֶּשֶׁדֶשׁ: וּמָלְאוּ 6
 בְּתִיךָ וּבְתִי כָל־עַבְדֶּיךָ וּבְתִי כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ
 אֲנִתְּךָ וְאֲבוֹת אֲנִתְּךָ מִיּוֹם הַיּוֹתָם עַל־הָאָרֶץ עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהַ: וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פְּרַעֲהַ 7
 אֵלָיו

CAP. X
1 Deus Mo-
sem novo
mandato
instruit, ei-
que causas
obduratio-
nis expla-
nat.

3 Moses
Dei man-
datum exo-
quitur, &
exprobrans
Pharaoni
pertinaciam
superbiam,
immoroge-
ro cladem
superam
minatur.

7 Anlici
Pharaonis

malis prae-
teritis edo-
cti, reformi-
dant futu-
ra, & pro
dimissione
populi
apud Re-
gem inter-
cedunt.
Pharao vi-
rius permit-
tit discede-
re; sed,
audito
mandato
Dei de
dimissione
omnium,
induratur,
Moseque
non sine
contumelia
expellit.

12 Plaga lo-
custarum
omnia va-
stax, etque
ordine
octava.

16 Pharao
festinus re-
vocat lega-
tos Domi-
ni, sua
agnoscit
peccata,
predicat
Dei justit-
iam, sed
contritione
minime
salutari.

18 Moses
supplex
orat Do-
minum.

19 Locustae,
Euro ad-
ductae, ab-
ducuntur
Zephyro.

20 Sublata
plaga, Pha-
rao mox
redit ad in-
gratum.

אליו ערמתי יהיה זה לנו למקש שלח את־האנשים
ויעבדו את־יהוה אלהיהם הטרים תרע כי אנדרה
מצרים: ויושב את־משה ואת־אהרן אל־פרעה
ויאמר אלהם לכו עבדו את־יהוה אלהיכם מי ומי
ההלכים: ויאמר משה בנערנו ובזקננו נלך בבנינו
ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חזיהו לנו: ויאמר
אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת־
טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: לא כן לכו נא הנברים
ועבדו את־יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם
מאת פני פרעה: ויאמר יהוה אל־
משה נטה ירך על־ארץ מצרים בארבה ועל־ארץ
מצרים ויאכל את־כל־עשב הארץ את כל־אשר
השאייר הבקר: ויט משה את־מטהו על־ארץ מצרים
ויהוה נהג רוח־קדים בארץ בל־היום ההוא וכל־
הלילה הבקר חיה ורוח הקדים נשא את־הארבה:
ויעל הארבה על כל־ארץ מצרים וינח בכל גבול
מצרים כבד מאד לפניו לא־היה כן ארבה כמהו
וכו ואחריו לא יהיה־כן: ויכס את־עין כל־הארץ ותחשך
הארץ ויאכל את־כל־עשב הארץ ואת כל־פרי העץ
אשר הותיר הבקר ולא־נותר בל־ירק בעץ ובעשב
השדה בכל־ארץ מצרים: וימהר פרעה לקרא למשה
ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: ועתה
שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם
וימיר מעלי רק את־המור הזה: ויצא מעם פרעה
ויעזר אליהוה: ויהפך יהוה רוח־ים חזק מאד וישא
את־הארבה ויתקעוהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד
כ בכל גבול מצרים: ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא
שלח את־בני ישראל:

ויאמר

G 5 ז ה

21 ויאמר יהוה אל־משה נטה ירך על־השמים ויהי חשך
 על־ארץ מצרים וימש חשך: ויט משה את־ידו על־
 השמים ויהי חשך־אפלה בכל־ארץ מצרים שלשת
 ימים: לא־ראו איש את־אחיו ולא־קמו איש
 מתחתיו שלשת ימים ולכל־בני ישראל היה

21 Pharaoni indurato nonam plagam, sc. Tenebrarum, immittit Deus: & interim luce fruuntur Israelitae.

24 אור במושבתם: ויקרא פרעה אל־משה
 ויאמר לכו עבדו את־יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג

24 Dimissio populi cum limitatione conceditur.

גם־טפכם ילך עמכם: ויאמר משה גם־אתה תתן כה
 בידנו וזבחים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו: וגם־מקננו
 ילך עמנו לאתשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את־
 יהוה אלהינו ואנחנו לא־נרע מהנעבד את־יהוה עד

25 Moses limitationem rejicit.

27 באנו שמה: ויחוק יהוה את־לב פרעה ולא אברה
 לשלחם: ויאמרו פרעה לך מעלי השמר לך אל־
 תסף ראות פני כי ביום ראתה פני תמות: ויאמר משה
 בן דברת לא־אסף עוד ראות פניך: פ

27 Pharaoni a Domino obduratus, in gravissimas erumpit minas. 29 Quae contempnit Moses.

ויאמר יהוה אל־משה עוד נגע אחד אביא על־פרעה ויא
 ועל־מצרים אחרי־כן ישלח אתכם מזה בשלחו כל־ה
 גרש יגרש אתכם מזה: דברנא באוני העם וישאלו
 איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי־כסף וכלי
 זהב: ויתן יהוה את־חן העם בעיני מצרים גם־האיש
 משה גדול מאוד בארץ מצרים בעיני עבדי־פרעה

CAP. XI. 1 Oraculum de decima ac postrima plaga. 2 Mandatum Dei de pretiosa suppellectile ab Aegyptiis petendi. 3 Cause succensus illius conf. lii.

ובעיני העם: ויאמר משה כה אמר יהוה
 כחצרת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומת כל־בכור
 בארץ מצרים מבכור פרעה הישב עלי־כסאו עד־בכור
 השפחה אשר אחד הרהים וכל בכור בהמה: והיתה
 צעקה גדלה בכל־ארץ מצרים אשר כמחו לא נהיתה
 ובמחו לא תסף: וכל בני ישראל לא יחרץ־כלב
 לשנו למאיש וערבה־מה למען תדעון אשר יפלה
 יהוה

4 Tempus & autor decimae ac postrimae plagae; Nempe interfectionis primogenitorum, tam hominum quam iumentorum. 7 Specialis protectio Israelitarum.

8 יהוה בין מצרים ובין ישראל: וירדו כל־עבדיך־אלה
אלי והשתחוו־לי לאמר צא אתה וכל־העם אשר
ברגליך ואחרי־כן ויצא מעם־פרעה בחר־יָאֵף:

9 Eventus
respondet
oraculis.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע
אֲלֵיכֶם פְּרֹעָה לִמְעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי בָאָרֶץ מִצְרַיִם:

10 Et Do-
minus cor
Pharaonis
obduravit.

וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי
פְּרֹעָה וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרֹעָה וּלֹא־שָׁלַח אֶת־בְּנֵי־

א יב יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה CAP. XII.

2 Institutio
novi anni.

וְאַל־אַהֲרֹן בָּאָרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם

3 Cultus
Dei instau-
ratus, fo-
lenni sacra-
mento Pa-
schae, in
memoriam
præstiti be-
neficii & in
sigillum
promissio-
nis gratia.

רִאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לַחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה: דִּבְרוּ
אֶל־כָּל־עַדְתָּ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּעֲשֵׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ

4 לָהֶם אִישׁ שֶׁה לְבֵית־אִבְתָּ שֶׁה לְבֵית: וְאִם־יִמְעַט הַבֵּית
מִהֵיוֹת מֹשֶׁה וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֵב אֶל־בֵּיתוֹ

ה בַּמִּכְסֹת נִפְשֹׁת אִישׁ לִפִּי אָכְלוּ תִכְסּוּ עַל־הַשֶּׁה: שֶׁה

הַמִּים זָכַר בְּדַשְׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִזֵּה־בִבְשִׁים וּמִזֵּה־עוֹשִׂים

6 תִּקְחוּ: וְהָיָה לָכֶם לַמִּשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם

לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וּשְׁחָטוּ אוֹתוֹ כָּל קָהָל עַדְת־יִשְׂרָאֵל בֵּין

7 הָעַרְבִים: וְלָקְחוּ מִן־הָדָם וְנָתַנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמּוֹזוֹת וְעַל־

8 הַמִּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אוֹתוֹ בָּהֶם: וְאָכְלוּ

אֶת־הַבָּשָׂר בַּלֵּילָה הַזֶּה צִלִּי־אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל־מִרְרִים

9 וַיֹּאכְלוּ: אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבִשַׁל מִבִּשַׁל בָּמִים כִּי

י אִם־צִלִּי־אֵשׁ רִאשׁוֹ עַל־כָּרְעוֹ וְעַל־קִרְבּוֹ: וְלֹא־תוֹתִירוּ

מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהִנָּתַר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ:

יִי וְכִכָּה תֹאכְלוּ אוֹתוֹ מִתְנִיכֶם חֲגָרִים נִעְלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם

וּמִקְלָכֶם בִּידֵיכֶם וְאָכַלְתֶּם אוֹתוֹ בַּחֲפוּזִין פֶּסַח הוּא

יִי לַיהוָה: וְעַבְדְּתִי בָאָרֶץ־מִצְרַיִם בַּלֵּילָה הַזֶּה וְהַבֵּיתִי

כָּל־כְּבוֹד בָּאָרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־

יִי אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אַעֲשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה: וְהָיָה הָדָם

לָכֶם

7 Agni
sanguis ad
postes
aspergen-
dus.

8 Modus
manduca-
tionis agni
affati in
singulis fa-
miliis, in
signum
transitus
angeli & li-
berationis
ex Egypto:
cum Deus
percussisset
omne pri-
mogenitum
in terrā
Ægypti.

לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את־
 הרים ופסחתי עליכם ולא יחיה בכם נגף למשחית
 14 בהכתי בארץ מצרים: והיה היום הזה לכם לזכרון
 14 Pascha in singulis annos itorandum.
 וחתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגגו:
 שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו טו
 שאר מבתיכם כי יכלאכל חמץ ונכרתה הנפש
 16 ההוא מִי־שֶׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד־יוֹם הַשְּׁבִיעִי: וּבַיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ
 17 יִהְיֶה לָכֶם כְּלִמְלֹאכָה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם אִךְ אֲשֶׁר יֹאכַל
 לְכֹל־נֶפֶשׁ הוּא לִבְדּוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם: וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת־
 הַמִּצְוֹת כִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־עַבְדֹתֵיכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדִרְתֵּיכֶם
 חֻקַּת עוֹלָם: בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב
 תֹּאכְלוּ מִצֵּת עֹד יוֹם הָאֶחָד וְעֹשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב:
 19 שְׁבַעַת יָמִים שֹׁאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבֵיתְכֶם כִּי כֹל־אֹכֵל
 מִחֻמָּצַת וּנְכֹרֶתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַדֹת יִשְׂרָאֵל בְּנֵר
 וּבִאֲוִיחַ הָאָרֶץ: כֹּל־מִחֻמָּצַת לֹא תֹאכְלוּ בְּכֹל כ
 מוֹשְׁבֵיתְכֶם תֹּאכְלוּ מִצֹּת:
 21 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִשְׁכּוֹ
 21 Quam legem Moyses Israelis exponit & promulgat.
 וּקְחוּ לָכֶם צֵאֵן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח:
 וּלְקַחְתֶּם אֲנֵדָת אֲזוּב וּטְבַלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר־בָּסֶף
 וְחִנַּעְתֶּם אֶל־הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן־הַדֶּם
 אֲשֶׁר בֶּסֶף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִמִּתְחֵבִיתוֹ עַד־בֹּקֶר:
 23 וְעֵבֶר יְהוֹה לִנְגַף אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַדֶּם עַל־
 הַמִּשְׁקוֹף וְעַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפֶסַח יְהוֹה עַל־הַפֶּתַח וְלֹא
 24 יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לָבֹא אֶל־בְּתֵיכֶם לִנְגַף: וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת־
 הַדָּבָר הַזֶּה לְחֻקְלָהּ וּלְבְנֶיהָ עַד־עוֹלָם: וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ כַּח
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוֹה לָכֶם כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמֵרְתֶּם
 אֹתָ

26 Mandatum de instruendis filiis.

28 Promittendo populi executionis imperatum.

29 Plaga decima; vel executio cladis Aegyptiorum precedente capite praedictae.

31 Pharao universae petitioni Israelitarum acquiescit; & Aegyptii urgentis cladis Israelitarum.

34 Qui se festinanter cum compectu & spoliis ad iter accingunt.

37 Egre diuntur Israelitarum numero 600000; & interfectus Atrahano confirmatum & hunc exitum; intercesserunt anni 430.

26 אֶת־הַעֲבֹדָה הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי־אָמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה

27 הַעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֵם: וְאָמַרְתֶּם זִכְר־פֶּסַח הוּא לַיהוָה

אֲשֶׁר פֶּסַח עַל־בְּתִי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְרִים בְּנִגְפוֹ אֶת־

28 מִצְרַיִם וְאֶת־בְּתִינוּ הֵצִיל וַיִּקַּר הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ: וַיֵּלְכוּ

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

29 בֶּן עֶשְׂרֹ: ס וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיְהוֶה הַבָּה כָּל־

בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פְּרֹעֶה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד

ל בְּכוֹר הַשְּׂבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה: וַיָּקָם

פְּרֹעֶה לַיְלָה הוּא וְכָל־עַבְדָּיו וְכָל־מִצְרַיִם וַתְּהִי צַעֲקָה

30 גְּדֹלָה בַּמִּצְרַיִם כִּי־אֵין בֵּית אֲשֶׁר אֵין־שָׁם מָת: וַיִּקְרָא

צ רַעֲשָׁה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גֹם־

אֹתָם גֹּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כְּדִבְרֵכֶם:

31 גֹּם־צִאֲנֹכֶם גֹּם־בְּקִרְכֶּם קָחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ

32 וּבְרַכְתֶּם גֹּם־אֹתִי: וַתַּחֲזֹק מִצְרַיִם עַל־הָעָם לִמְהֵרָ

33 לְשַׁלַּחם מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כָלֵנוּ מָתִים: וַיֵּשֶׂא הָעָם

אֶת־בִּצְקוֹ טָרִם יַחֲמֹץ מִשְׁאֲרֹתָם צָרֻרָת בְּשִׁמְלָתָם

לָה עַל־שִׁכְמָם: וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּדִבַּר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאַלּוּ

34 מִמִּצְרַיִם כָּל־יֶכֶסֶף וְכָלִי זָהָב וְשִׁמְלָת: וַיְהוֶה נָתַן

אֶת־חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלּוּם וַיַּנְצִלוּ אֶת־

מִצְרַיִם:

פ וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרַעֲמֶסֶם סִכְתָּה בִּשְׁש־מֵאוֹת אֶלֶף

35 רִגְלֵי הַגְּבִרִים לְכַד מִטָּף: וְגִם־עֶרֶב רַב עָלָה אִתָּם

36 וַצֹּאן וּבָקָר מְקֵנָה כְּבֹד מְאֹד: וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבֶּצֶק אֲשֶׁר

הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲנֹת מִצּוֹרָת כִּי לֹא חֵמֶץ כִּי־נִרְשָׁו

מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לַהֲתַמְהֵמָה וְגִם־צִדְדָה לֹא־עָשׂוּ

מֵלֶהֶם: וּמוֹשֶׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בַּמִּצְרַיִם שְׁלֹשִׁים

40 שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בַעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָל־

צִבְאוֹת

צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה
להוציאם מארץ מצרים הוא להלילה הזה ליהוה
שמרים לכלבני ישראל לדרתם: פ

42 Appen-
dix festivi-
tatis solen-
nis & statu-
tum de
qualitate
manducan-
tium.

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כלבן
נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה
אתו או יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל בו: בבית מה
אחר יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם
לא תשברו בו: כל ערת ישראל יעשו אתו: וכי יגור
אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז
יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל
בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם:
ויעשו כלבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה נ
ואת אהרן כן עשו: ויהי בעצם היום י
הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על-

50 A'vass-
galactie
obedientie
populi &
beneficii a
Deo prafiti-
ti.

פ צבאתם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר י
כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר
משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם
מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש
האביב: והיה כיריבאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי ה
והאמרי והחוי והיבוס אשר נשבע לאבותיך לתת לך
ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העברה הזאת
בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי
חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה
לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: והגדת
לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי
בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין

CAP. XIII.
1 Lex de
Primogeni-
tis Deo
consecran-
dis.

3 Promul-
gatio man-
dati divini
de Paschate
anniverfa-
rio, septem
diebus, ce-
lebrando; &
de ritu Pa-
schali in
memoriam
liberationis
ex Agypto,
ad posteris
propagan-
do.

עיניך

עֵינֶיךָ לִמְעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בִּיד חֲזָקָה
יֹוצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם: וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת
לְמוֹעֲדָה מִיָּמִים יְמִימָה:
פ

יבאק"י והיה כִּי־זָבַחַךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
11 לְךָ וּלְאַבְתֶּיךָ וְנָתַנָּה לְךָ: וְהֵעֲבַרְתָּ כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם
לִיהוָה וְכָל־פֶּטֶר יִשְׁגֹּר בְּהֶמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזִּכְרִים
3 לִיהוָה: וְכָל־פֶּטֶר חֹמֶר תַּפְרָה בִּשָּׂה וְאִסְלָא תַּפְרָה

14 וְעֲרַפְתּוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תַּפְרָה: וְהָיָה בִיד
יִשְׁאָלֶךָ בְּנֶה מָחָר לֵאמֹר מֵה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בַּחֹק
טו יְד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: וַיְהִי בִיד

הַקֶּשֶׁה פָּרַעַה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֶמָּה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵר
לִיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזִּכְרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְרָיִם:
16 וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְטוֹטָפֶת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בַחֹק יְד
הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:
16 יו ס ס ס

17 וַיְהִי בִשְׁלַח פָּרַעַה אֶת־הָעָם וּלְאֹנְחָם
אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר
אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעָם בְּרֹאֲתָם מַלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה:
18 וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַסְסוּף וַחֲמִשִּׁים

19 עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־
עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשֶּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר פֶּקֶד פֶּקֶד אֱלֹהִים אֲתָכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת־
כ עֲצָמֹתַי מִזֶּה אֲתָכֶם: וַיִּסְעוּ מִסִּבְתָּ וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְּם בְּקֶצֶה
20 הַמִּדְבָּר: וַיְהִי הַלֶּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בַּעֲמֹד עֵנָן לְנַחֲתָם
הַדֶּרֶךְ וּלְיָלִיָּה בַּעֲמֹד אֵשׁ לְהַאֲוִיר לָהֶם לֵלָכֶת יוֹמָם
21 וּלְיָלִיָּה: לֹא־יָמִישׁ עֲמֹד הָעֵנָן יוֹמָם וְעֲמֹד הָאֵשׁ לְיָלִיָּה
לִפְנֵי הָעָם:
פ

א יד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁבוּ

שמות בשלח יד C A P. 14

- 1 וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני
- 2 בעל צפון נכחו תחנו עליהם: ואמר פרעה לבני
- 3 ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי
- 4 את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה
- 5 ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשרכן: ויגד ה
- 6 למלך מצרים כי ברח העם ויהפך ללב פרעה ועבדיו
- 7 אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את
- 8 ישראל מעברנו: ויאסר את רכבו ואת עמו לקח
- 9 עמו: ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים
- 10 ושלשם על כלו: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך
- 11 מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד
- 12 רמה: וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם חנים על
- 13 הים כלסוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת
- 14 לפני בעל צפון: ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את
- 15 עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד
- 16 ויצעקו בני ישראל אליהוה: ויאמרו אל משה
- 17 המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר
- 18 מה זאת עשית לנו לתוציאנו ממצרים: הלא זה
- 19 הדבר אשר דברנו אליה במצרים לאמר חדל ממנו
- 20 ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים
- 21 ממתנו במדבר: ויאמר משה אליהעם אל תיראו
- 22 התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום
- 23 כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם
- 24 עוד ער עולם: יהוה ילחם לכם ואתם
- 25 תחרשון:
- 26 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני
- 27 ישראל ויסעו: ואתה הרם את מטף ונטה את ידך
- 28 עליהם ובקעו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה:
- 29 ואני

1 Iussu Dei castrametatur Israel ad fauces montium Chiroch, inter mare rubrum & Nilum.

2 Pharaos pertusus dimissionis Israelitarum & a Deo obduratus, armata manu Israelitis insequitur.

10 Trepidano & diffidentia populi.

11 Eiusdem expostulatio cum Mose.

12 Qui populum ad fiduciam miraculose liberationis, contra experientiam omnium sensuum, hortatur.

15 Mandatum Dei de medio evadendi.

17 Domi-
nus glori-
faturus in
Pharaone
ejusque
exercitu.

19 Angelus
Domini &
columna
Nubis inter
Ifraclem &
Aegyptios.

21 Mare
dividitur.

22 Filii
Israel mi-
raculose per
medium
maris trans-
eunt.

23 Eho-
stes infe-
quentes submer-
guntur in
mari.

20 Ifrael
liberatus de
manu Ae-
gyptiorum
timet Do-
minum,
creditque
Deo &
Mosi.

17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה
18 בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני
19 יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך
האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
ב עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה
מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו עליהם
ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את
22 הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים
23 ביבשה והמים להם חומה מימנם ומשמאלם: וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך
24 הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים
כה בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אפן
מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני
ישראל כי יהוה גלחם להם במצרים: פ
26 ויאמר יהוה אל משה נסה את ידך עליהם וישבו
27 המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את
ידו עליהם וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים
28 לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים: וישבו
המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה
29 הבאים אחריהם בים לאנשאר בהם עד אחד: ובני
ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה
ל מימנם ומשמאלם: ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל
מיד מצרים וירא ישראל את הנהר אשר עשה יהוה במצרים
30 ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:
פ

CAP. XV.
1 Moses
& populus

לאמר

H H

decantant
admiran-
dam pe puli
Israelici
liberationem & per-
sequentium
interitum.

- לאמר **אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נָאָה נָאָה** **סוּם**
וּרְכָבוֹ רַמָּה בָּיִם: **עָנִי וְחִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי** **2**
לִישׁוּעָה **זֶה אֱלֹהֵי וְאֵנוּהוּ** **אֱלֹהֵי**
אֲבִי וְאֶרְמָנָהוּ: **יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה** **3**
שְׁמוֹ: **מִרְכַּבְתָּ פָרְעָה וַחֲלֹו יְרַח בָּיִם** **וּמִכְחָר** **4**
שְׁלֹשִׁיו טַבְעֵנוּ בִּיַּם־סוּף: **תַּהֲמַת יַפְסִימוּ יָרְדוּ בַּמְצוּלֹת כְּמֶרֶס** **ה**
אֲבֹן: **יְמִינָה יְהוָה נֶאֱדָרִי בַּפֶּחַ** **יְמִינָה** **6**
יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיְבֵי **וְכָרַב גְּאוֹנָה תַּהֲרֵם** **7**
קִמְיָה **תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוּ בְּקֶשׁ:** **וּבְרוּחַ** **8**
אֲפִיָּה גַּעַר־מִרְמִים **נִצְבּוּ כְּמֹרְגָר**
נֹזְלִים **קָפְאוּ תַּהֲמַת בְּלָרִים:** **אָמַר** **9**
אוֹיֵב אֲרֹדָף אֲשִׁיג **אֲחַלֵּק שְׁלָל תַּמְלָאֻמוֹ**
נַפְשִׁי **אֲרִיק חֲרָבִי תֹורִישְׁמוּ יָדִי:** **נִשְׁפָּת** **י**
בְּרוּחַךְ כִּסְמוּ יָם **עָלְלוּ כְּעוֹפֶרֶת בָּמִים**
אֲדִירִים: **מִי־כַמְכָה בְּאַלֵּם יְהוָה** **מִי** **11**
כַּמְכָה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ **נֹרָא תַּהֲלֹת עֲשֵׂה**
פְּלֹא: **נְטִיתָ יְמִינָה תַּבְלַעְמוּ אֶרֶץ:** **נַחֲתָ** **12**
בַּחֲסֹדֶךָ עֲסֹזוּ גְּאֻלָּתָ **נַהֲלַת בְּעֹזָה אֶל־נוֹה**
קִרְשֶׁךָ: **שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן** **חֵיל** **14**
אֲחוֹ יִשְׁבֵּי פִלְשֹׁת: **אֲזָ נִבְהֹלוּ אֱלֹופֵי** **טו**
אֲדוּם **אֵילֵי מִוָּאֵב יֶאֱחֹזְמוּ רֶעֶד** **נִמְגּוּ**
כָּל יִשְׁבֵּי כְנָעַן: **תַּפֵּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה** **16**
וּפָחַד **בְּגִדְלָ זְרוּעָה יִדְמוּ כְּאֲבָן** **עֵד**
יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה **עֲרִיעֵבֶר עֲסֹזוּ**
קָנִיתָ: **תַּבְּאֻמוּ וְתִשְׁעֻמוּ בַּהֲרָ נַחֲלֹתָ** **מָכוֹן** **17**
לִשְׁבֹּתָהּ פָּעִלַת יְהוָה **מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כֹוֹנֵנוּ**
יָרִיד: **יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:** **כִּי** **18**
כָּאֵס פָּרְעָה בְּרַכְבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו בִּיַּם־יִשְׁבֵּי יְהוָה עֲלֵהֶם אֲתִמִּי
הִים **19**

הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

פ

20 Canticum Eu-
charisticum
mulierum,
Mosaicum
aquosior.

22 Egressi
ex mari
Stroph. tridui
itinere in-
grediuntur
in desertum
Schur, &
sitibundi
tandem in-
cidunt in
aquis
amaras.

24 Murmu-
rant contra
Deum,
quem ante
triduum
celebrave-
rant; &
tandem
aquis red-
duntur
dulces.

25 Deus
expul-
sat
populi con-
stantiam.

27 Israeli-
tarum statio
in amenissi-
mo Elim.

CAP. XVI.

1 Israeli-
tarum statio
in deserto
Sin, inter
Elim &
Dinai.

2 Murmur
ob defe-
ctum cibi.

4 Summa
promissio-
nis Divinæ
de victu
miraculose
ex celo
suppedi-
tando.

כ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את־התף בידה
וַיַּתְּצֵן כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בַּתִּפִּים וּבַמַּחֲלָת׃ וַתֵּן

לָהֶם מִרְיִם שִׁיר לַיהוָה כִּי־נָאָה נָאָה סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה
בָּיִם׃ ׀ וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּסְסוּף וַיֵּצְאוּ

אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשַׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ
מַיִם׃ וַיָּבֹאוּ מִדְּרָהּ וְלֹא יָבִלּוּ לִשְׁתַּת מַיִם מִמֶּרְהָ כִּי

מִרְיִם הָיָה עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מֶרְה׃ וַיִּלְנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה
כֹּה לֵאמֹר מִהֲנִשְׁתָּה׃ וַיַּצַּעַק אֱלִי־הוֹה וַיֹּרְהוּ יְהוָה עֵץ

וַיִּשְׁלַךְ אֱלֹהִים וַיִּמָּתְקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט
וַשֵּׁם נִסָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אֱסֹא־שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹלִי יְהוָה אֱלֹהֶיהָ

וַחַיִּשׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהָאֲזַנֹּת לַמְּצוּתָיו וְשִׁמְרָתָ כָּל־
חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׁמְתִּי בַּמִּצְרִים לֹא־אֵשִׁים

וְעַלֶּיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאָה׃ ׀ וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה
וַשֵּׁם שְׁתִּים עֲשָׂרָה עֵינָת מַיִם וּשְׁבַעִים תַּמְרִים וַיַּחֲנוּ

אֵין שֵׁם עַל־הַמַּיִם׃ וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וַיָּבֹאוּ כָל־עֶרְת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר־סִין אֲשֶׁר בֵּין־אֵילָם וּבֵין סִינַי

בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם׃ וַיִּלְנוּ כָל־עֶרְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־

מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר׃ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִי־יָתֵן מוֹתָנוּ בְּיַד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתָּנוּ עַל־

סִיד הַבָּשָׂר בְּאָכְלָנוּ לֶחֶם לִשְׂבַע כִּי־הוֹצֵאתָם
אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהַמִּית אֶת־כָּל־הַקְּהָל

הַזֶּה בָּרָעֵב׃ ׀ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטּוּ

דְּבָרִים בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְנוּ הַיֹּלֵךְ בַּתּוֹרָתִי אִם־לֹא׃
ה וְהָיָה בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר־יִבְיֹאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה

עַל אֲשֶׁר־לָקְטוּ יוֹם יוֹם : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן ⁶ מֹסֶס & AARON re-
 אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֻתָם כִּי יְהוָה הוֹצִיָּא ^{darguunt}
 אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד ^{populi im-}
 יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־תְּלַנְתֵּיכֶם עַל־יְהוָה וַנַּחֲנוּ מָה כִּי ^{patientiam.}
 תִּלְוֶנוּ ק ^{תליונו} וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם
 בְּעֲרֹב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בִּבְקָר לִשְׂבַע בְּשִׁמְעֵי
 יְהוָה אֶת־תְּלַנְתֵּיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מְלִיגִים עָלָיו וַנַּחֲנוּ
 מָה לֹא־עָלִינוּ תְּלַנְתֵּיכֶם כִּי עַל־יְהוָה : וַיֹּאמֶר ⁹
 מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אָמַר אֶל־כָּל־עַדְתְּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתֵּיכֶם :
 וַיְהִי כַּדְּבַר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עַדְתְּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל ,
 וַיָּפְנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נֹרְאָה בָּעֵנָן :

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : שִׁמְעֵתִי אֶת־תְּלֹנֹת בְּנֵי ¹¹
 יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעַרְפִּים תֹּאכְלוּ בָשָׂר
 וּבִבְקָר תִּשְׁבַּעֲרֹלְחֶם וַיִּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 וַיְהִי בְּעֲרֹב וַתַּעַל הַשִּׁלּוֹ וַתֵּכֶס אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבִבְקָר ¹³ ק ^{השלי}
 הָיְתָה שֹׁכֶבֶת הַטֹּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה : וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַטֹּל ¹⁴
 וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מַחֲסָפִים דֶּק כִּכְפֹּר עַל־
 הָאָרֶץ : וַיִּרְאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִן ^{טו}
 הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מִה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא
 הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה : זֶה הַדְּבַר אֲשֶׁר ¹⁶
 צִוָּה יְהוָה לָקֶטְו מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוּ עֹמֵר לְגִלְגָּלֹת
 מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶּׁר בָּאָהֱלוֹ תִקְחוּ : וַיַּעֲשׂוּ כֵן ¹⁷
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט : וַיִּמְדוּ בְּעֹמֶר ¹⁸
 וְלֹא הָעֲדִיף הַמִּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי
 אָכְלוּ לָקֶטְו : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ אֶל־יֹתֵר מִמֶּנּוּ ¹⁹
 עַד־בְּקָר : וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ כ

עד

13. Con-
 nices alci-
 dunt e ma-
 ri & Israe-
 litum ca-
 stris regunt
 & Manna
 cadit e coe-
 lo.

16. Praecepta
 de colligen-
 do & distri-
 buendo
 Manna.

20 Succen-
set Moses
immerige-
ris, qui
Manna in
posterum
diem colligi-
gebant.

22 Die sex-
ta Manna
tam abunde
pluit ut toti
populo suf-
ficeret ad
biduum.

24 Manna
septimo die
non putre-
feit, & die
Sabbarhi
frustra
queritur.

28 Quare
Deus Israe-
litas conu-
maciaz ar-
guit.

31 Manna
Coriandro
simile erat;
& Deus il-
lud asserva-
ri voluit,
coram archa
foederis, in
futuras re-
tro genera-
tiones.

35 Israelites
eodem ve-
scantur
anno XL.

עַרְבֹכֶר וַיֵּרָם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹץ עֲלֵהֶם מִשָּׁה׃
וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בִּבְקָר בִּבְקָר אִישׁ כִּפִּי אָכְלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ
וַיִּגְמַם׃ וַיְהִי בַיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לִקְטוֹ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעָמֶר
לְאַחֵר וַיָּבֹאוּ כָּל־נִשְׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לַמֶּשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שְׁבִהוּן שְׁבֵת־קֹדֶשׁ לַיהוָה
מִחֹר אֶת אֲשֶׁר־תֹּאכְלוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ
וְאֶת כָּל־הָעֹרֹף הִנִּיחוּ לָכֶם לַמִּשְׁמֶרֶת עַרְבֹכֶר׃
וַיִּנְיחוּ אֹתוֹ עַרְבֹכֶר כֹּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבֵּאִישׁ
כֹּה וְרָמָה לֹא־הָיְתָה כּוּ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי־
שְׁבֵת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַשָּׂדֶה׃ שֵׁשֶׁת
יָמִים תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבֵת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ׃ וַיְהִי
בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן־הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מָצְאוּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲרֹאנָה מֵאַנְתֶּם
לִשְׁמֹר מִצּוֹתַי וְתוֹרָתִי׃ רֹאוּ כִי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשְׁבֵּת
עַל־כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ
לִתְחֻתּוֹ אֶל־יָצָא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ וַיִּשְׁבְּתוּ
הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ וַיִּקְרָאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מֶן
וְהוּא כְזֹרַע גֹּרֶלָן וְשִׁעְמוֹ כַּצְפִּיחַת בִּדְקֶשׁ׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלֹּא הָעָמֶר מִכֶּנּוּ
לַמִּשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לִמְעַן יֵרָאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
הִזְאֵבְלָתִי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח צִנְצֻנַת אֶחָת וְתֵךְ
שָׁמָּה מִלֹּא־הָעָמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לַמִּשְׁמֶרֶת
לְדֹרֹתֵיכֶם׃ כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיִּנְיחוּ אֹהֶרֶן
לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁמֶרֶת׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמֶּן
אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בָּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשְׁבֵת אֶת־הַמֶּן
אָכְלוּ עַד־בָּאָם אֶל־קִצָּה אֶרֶץ כְּנָעַן׃ וְהָעָמֶר עֲשֵׂרִית
הָאַפָּה הוּא׃

ויסע

H 3 ח ג

א ויסעו כל־ערת בני־ישראל ממדבר־סין למסעיהם יין

CAPUT.
XVII.

על־פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם: וירב:

1 Populus
castra ponit
in Rephi-
dum, siti
torquetur,
& tentat
Deum
murmure,
ordine jam
tercio.

העם עס־משה ויאמרו תגדלנו מים ונשתה ויאמר
להם משה מה־תריבון עמדי מה־תנסון את־יהוה:

ויעמא שם העם למים וילן העם על־משה ויאמר למה:

זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת־בני ואת־מקני

4 Precibus
& ministe-
rio Moysi
ex petra
eliciuntur
aqua.

בצמא: ויעק משה אל־יהוה לאמר מה אעשה לעם:

הזה עוד מעט וסקלני: ויאמר יהוה אל־משה עבר ת

לפני העם וקח אתך מוקני ישראל ומטף אשר הבית

בו את־היאר קח בידך והלכת: הנני עמד לפניך שם:

על־הצור בתרב והבית בצור ויצאו ממנו מים ושתה

העם ויעש פן משה לעיני זקני ישראל: ויקרא שם

המקום מפה ומריבה על־ריבי בני ישראל ועל נסתם

את־יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אסדאין: פ

8 Amaleci-
ta oppu-
gnant Israe-
litas in Re-
phidum.

9 ויבא עמלק וילחם עס־ישראל ברפידים: ויאמר משה:

אל־יהושע בחרלנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחור

אנכי נצב על־ראש הנבעה ומטה האלהים בידי: ויעש

יהושע כאשר אמרלו משה להלחם בעמלק ומשה:

11 Auxilio
Domini &
precibus
Moysi a
Domino
impetratur
victoria, ac
Josua fugavit Amaleci-
tias.

אהרן וחור עלו ראש הנבעה: והיה כאשר ירים משה

ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וירי:

משה כבדים ויקחראבן וישמו תחתיו וישב עליה

ואהרן וחור תמכו בידי מזה אחד ומזה אחד והי ידיו

אמונה עד־בא השמש: ויחלש יהושע את־עמלק:

ואת־עמו לפי־תרב: פ

14 Statutum
Domini de
Amalecitis
suo tempo-
re delendis,
& monu-
mentum
huius hi-
storiae.

ויאמר יהוה אל־משה כתב זאת זכרון בספר ושים

באזני יהושע כי־מחזה אמהה את־זכר עמלק מתחרת:

השמים: ויכן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר

טו כי־יד על־כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר:

וישמע

פ פ פ ז 17

CAPUT.
XVIII.

1 Jethro,
socer Moſis,
audiens
quod Deus
Moſi &
Iſraelitis
praſtiterat,
Zipporam,
ejus filiam
& Moſis
uxorem,
cum duo-
bus filiis,
reducit ad
Moſem in
deſertum.

7 Moſes
obviat
procedit
ſocero ſuo,
cui omnia
preclara
Dei facino-
ra plenius
enarrat.

9 Jethro
ſeratus gra-
tularatur Mo-
ſi & populo
beneficia
Dei.

11 Verbis
& factis
proſeſatur
ſuam fidem
& pietatem.

13 Jethro-
nis confi-
lium de ju-
dicibus
ſubalternis
ſubſtituen-
du.

א יתרו וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה
אלהים למשה ולישראל עמו כיהוציא יהוה את
ישראל ממצרים: ויקח יתרו חתן משה את־צפרה
אשת משה אחד שלוחיה ואת שני בניה אשר שם
האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכרית: ושם
האחר אליעזר כי־אלחי אבי בעמרי ויצלני מחורב
ה־פרעה: ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל־משה
אל־חמדבר אשר־תוא חגת שם הר האלהים: ויאמר
אל־משה אני חתנג יתרו בוא אליך ואשתך ושני
בניה עמך: ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק
לו וישאלו איש־לדעתו לשלום ויבאו האלה: ויספר
משה לחתנו את כל־אשר עשה יהוה לו לפרעה
ולמצרים על אודת ישראל את כל־התלאה אשר
מצאתם בדרך ויצלם יהוה: ויחד יתרו על כל־הטובה
אשר־עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים:
ויאמר יתרו בדין יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים
זמירי פרעה אשר־הציל את־העם מיד־מצרים:
ועתה ידעתי כי־גדול יהוה מכל־האלהים כי בדבר
אשר־ודו עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה ובחים
לאלהים ויבא אהרן וכל־בני ישראל לאכל־לחם
עם חתן משה לפני האלהים: ויהי ממחרת וישב
משה לשפט את־העם ועמד העם על־משה מן
בקר עד־הערב: וירא חתן משה את כל־אשר־הוא
עשה לעם ויאמר מדה־גדול הוה אשר אתה
עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל־העם נצב
מו עליך מן־בקר עד־ערב: ויאמר משה לחתנו כי־בא
אלי

H 4 ח ר

אלי העם לדרש אלהים: כִּי־הָיָה לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי 16
וּשְׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁוּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֻקֵּי הָאֱלֹהִים
וְאֶת־תּוֹרֹתַי: וַיֹּאמֶר חֲתָן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא־טוֹב הַדָּבָר 17
אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה: גָּבֹל תִּבֶּל נִסְרַתָּה נִסְדַּחֲעִם הָיָה 18
אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כָבֹד מִמֶּךָ הַדָּבָר לֹא־תוֹכֵל עֲשׂוֹה
לְבַדְּךָ: עַתָּה שָׁמַע בְּקֻלִּי אִיעֲצֶנָּה וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּךְ הִיא 19
אַתָּה לָעַם מִלֵּךְ הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאתָ אִתָּךְ אֶת־הַדְּבָרִים
אֶל־הָאֱלֹהִים: וְהוֹרַתָּה אֹתָם אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־כֹּ
הַתּוֹרָה וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדָּרֶךְ יִלְכוּ כֹה וְאֵת־

הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ: וְאַתָּה תִּחְזֹק מִכָּל־הָעַם אֲנִשִּׁי 21
חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנִשִּׁי אִמָּת שְׁנָאִי בָצַע וּשְׁמַת עֲלֵהֶם
שְׂרֵי אֱלֹהִים שְׂרֵי בָּאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וּשְׂרֵי עֶשְׂרִית:

וּשְׁפַטוּ אֶת־הָעַם בְּכָל־עֵצ וְהָיָה כָל־הַדָּבָר הַגָּדֹל 22
יִבִּאוּ אֵלָיָה וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפַטְהֶם וְהָקֵל מִעֲלֵיךְ

וְנִשְׁאוּ אִתָּךְ: אִם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוָּה אֱלֹהִים 23
וְיִכְלָת עִמָּךְ וְנָם כָּל־הָעַם הַזֶּה עַל־מַקְמוֹ יָבֹא בְּשָׁלוֹם:

וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֲתָנוּ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר: וַיִּבְחַר 24 כֹּה
מֹשֶׁה אֲנִשֵּׁי־חֵיל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיָּתֵן אֹתָם רִאשִׁים עַל־
הָעַם שְׂרֵי אֱלֹהִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וּשְׂרֵי עֶשְׂרִית:

וּשְׁפַטוּ אֶת־הָעַם בְּכָל־עֵצ אֶת־הַקָּבֵץ הַקָּטָן וַיִּבְחַר 25
אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־הַקָּבֵץ הַקָּטָן יִשְׁפַטוּ דָּבָר: וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה 26
אֶת־חֲתָנוּ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל־אֶרְצוֹ:

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לָצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בְּיָמֵי י 27
הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי: וַיִּסַּע מִדְבַּר־סִינַי וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר־סִינַי 28
וַיִּחַנו בְּמִדְבַּר וַיִּתֵּן שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֹגֵד הָהָר: וּמֹשֶׁה עָלָה 29
אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיֹּדֶה מִן־הָהָר לֵאמֹר בֹּח
תֹּאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתֹנִיד לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל: אִתָּם רִאשִׁים 30
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְמִצְרַיִם וְאִשָּׁא אֹתָם עַל־כִּנְפֵי נְשִׁים

וְאָבֹא

21. Horum
judicum
Qualitates
communes
& condi-
tiones spe-
ciales.

24. Mosés
exequitur
consilium
foceri, creaz
Magistratus
& judices
interiores,
qui, ex
Mosés præ-
scripto, ago-
bant, &
omnes res
difficiles re-
ferebant ad
Mosém.

27. Jethro
redit in
Midian.

CAP. XIX.
1. Populus
castramet-
tur in de-
serto Sinai.

2. Populus
Medianus
Mosé invi-
tatur ad
fedus cum
Deo.

ה ואבא אתכם אלי: ועתה אם שמוע תשמעו בקלי
ושמרתם את דברתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי
לי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש
אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ויבא
משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים
אלה אשר צוהו יהוה: ויענו כל העם יחדו ויאמרו
כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם
אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך
בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך
יאמינו לעולם ויגר משה את דברי העם אל יהוה:
ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום
ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום השלישי כיו
ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני:
והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות
בהר וגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע
בו יד כי יסקול יסקל אוריה יירה אס-בחמה אס-איש
לא ידח במשך היבל המה יעלו בהר: וירד משה מן
ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם:
טו ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו
אל אשה: והיו ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלר
וברקים וענן כבד על ההר וקול שפר חזק מאד ויחרד
כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת
אלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר
סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל
עשנו בעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: והיו קול
השפר-הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו
כ בקול: וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא
אל משה אל ראש ההר ועל משה: ויאמר יהוה

7 Mosche
denunciat
populo
condiciones
federis,
renovandi
cum popu-
lo, multus
beneficiis
Deo devin-
ctio.

8 Et re-
sponsum
annuentis
populi, ad
fœdus invi-
rati, refert
ad Deum.

9 Confi-
tuitur in-
ter-nuncius.

10 Populus
sanctifican-
dus in diem
sacrum.

16 Terribi-
lis pæfa-
ctio Dei.

17 Eductio
populi in
Dei occur-
sum.

אל ח ה H 5

אל־משה רד העד בעם פְּיִיהֶם: אֱלֹהֵיהֶם לראות

21 ²¹ ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל־יהוה

22 ²² יתקדשו פְּיִיהֶם בְּהֵם יְהוָה: ויאמר משה אל־יהוה

23 ²³ לא־יוכל העם לעלות אל־הר סיני כי־אתה העדתה:

24 ²⁴ בְּנוֹ לֵאמֹר הִנֵּבֵל אֶת־חֲהָר וקדשתו: ויאמר אֵלָיו

יהוה לִךְ־רֵד וְעִלִּית אִתָּהּ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וְהִכְהִנִּים וְהָעָם

אל־יִהְיֶה לְעֹלֹת אֱלֹהֵיהֶם פְּדִי־עַבְדְּכֶם: ויֵרֵד מֹשֶׁה כֹּה

אל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים: ²⁵ ²⁵ וידבר אֱלֹהִים ²⁶ ²⁶ אֶת־בְּלִי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: ²⁷ ²⁷ אֲנִי

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּרִית

עֲבָדִים: לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עֲלֶיךָ: לֹא־

תַּעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל

וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ:

לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הֵא

לֵךְ קָנֵאת פֶּקֶד עֵינַי אֶת־עֹבְדֵי עַל־שֵׁשִׁים וְעַל־

רִבְעִים לִשְׁנָאִי: וְעֵשָׂה חֶסֶד לְאֻלְפִים לְאֹהְבֵי אֱלֹהֵי

מִצְוֹתַי: ²⁸ ²⁸ לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ לִשְׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־

שְׁמוֹ לִשְׁוֹא: ²⁹ ²⁹ זָכוֹר אֲרֵי־יוֹם הַשַּׁבָּת לִקְדָּשׁוֹ: שִׁשְׁתַּי יָמִים תַּעֲבֹד

וְעֵשִׂיתָ כָּל־מְלָאכְתְּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה

אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אִתָּהּ אֲנִי־וְכָתֹבְךָ

עֹבֵדֶךָ וְאֶמְרָתְךָ וְכָתֹבְתְךָ אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם: כִּי־

שִׁשְׁתֵּי־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־חֲשֵׁמִים וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־

הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן

בָּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: ³⁰ ³⁰ כִּבְדֹּר אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכֶךָ

יָמֶיךָ עַל־הַצִּדִּיקָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ:

לֹא

21 Populo
interdicitur
accedere ad
montem,
sub com-
minatione
morsus.

25 Hæc
omnia Mo-
ses populo
refert.

CAP. XX.
1 Deus voce
terribili
promulga
Decalogum
ex monte.

2 Quis fit
l-
pissator
in se & po-
pulo.

3 Decem
præceptis
fatum
compre-
henditur
omne, quod
Deo, proxi-
mo & no-
bis de-
bemus.

13 14 ס לא תרצח: ס לא תנאף:
16 טו ס לא תגנב: ס לא תענה

17 ברעך עד שקר: ס לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשר רעך ועבדו

ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך: פ
18 וכל העם ראים אתהקולת ואתהלפידים ואת קול
השפר ואתההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק:

19 Populus, signis tantæ majestatis perterritus, procurat ut Deus ipsos per Moysen, tanquam Mediatorem alloquatur.

19 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל
כ ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר משה אל העם אל

תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור
21 תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם
מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים:

21 Unde privatum Moysi proponuatur præcepta populo promulganda.

22 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל
בני ישראל אתם ראיתם כי מדהשמים דברתי

23 עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא
24 תעשו לכם: מובח אדמה תעשה לי וובחת עליו את

23 Duo Præcepta Ecclesiastica, N. de non faciendis Idolis, & de Altari terreo ejusque materia, usu, loco, & situ humili.

עלתיה וארשלימיה ארצאנה וארצבקררה ככל
המקום אשר אזכיר אתשמי אבוא אליה ונדרכתיה:
כה ואם מובח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן נזיר
26 כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלת

על מובחי אשר לא תגלה ערותה עליו:

18 יח פ פ פ

CAP. XXXI.
1 Sequuntur præcepta politica, de ordine & officii Magistratum; & quidam (versu 2.) de servitute & manumissione servi Hebræi, anno servitutis septimo,

א כא ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה
עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי

3 חנם: אם בגפו יצא אם בעל אשה הוא

4 ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו
בנים או בנות האשה וילדיה תמיה לאדניה והוא יצא

בגפו

בְּנָפוּ: וְאִם־אָמַר יֹאמַר הָעֶבֶד אֶתְּבִי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־הָאִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא אֵצֵא חֲפָשִׁי: וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל־הַדָּלֶת אוֹ אֶל־הַמִּזְוֶה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אֹזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וְעָבְדוּ לְעַלְמָם: וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא בְּצֵאת הָעֶבְדִּים:

6 a non libertatem suam certo confilio abjudicare maluit.

אִסְדָּרָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־לֹא יַעֲרָה וְהַפְדָּה לְעַם נֹכְרִי לֹא־יִמְשַׁל לְמִכְרָהּ בְּבִגְדִרְכָּהּ: וְאִסְלַכְנוּ יִיעֲרָנָהּ בְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ: אִם־אֲחֵרֶת יִקְחָלוּ יִשְׁאַרְהָ כְּסוּתָהּ וְעֵנֶתָהּ לֹא יִגָּרַע: וְאִם־שְׁלֹשׁ־אֲלֵהּ לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וְיֵצֵאָהּ חֲנָם אֵין כֶּסֶף: מִכָּה אִישׁ וּמֵת מוֹת יוּמָת: וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לִידּוֹ וְשִׁמְתִּי לָהּ מְקוֹם אֲשֶׁר יָנוֹס שָׁמָּה:

7 Serva Hebraea non erat vendenda alienigenis, sed vel du-cenda in uxorem, vel redi-menda vel gratis dimittenda.

וְכִי־יִזְדֹּר אִישׁ עַל־רָעָהוּ לְהַרְגוֹ בְּעֶרְמָה מֵעַם מִזְבְּחֵי תִקְחֶנּוּ לָמוֹת: וְגַב אִישׁ וּמָכְרוּ וּנְמָצָא בִידּוֹ וּמִקְלָל אָבִיו וְאָמֹ מוֹרֵת יוּמָת: וְכִי־יִרְבֹּן אֲנָשִׁים וְהִכָּה־אִישׁ אֶת־רַעְהוּ בָּאָבִן אוֹ בָּאֲנָרָהּ וְלֹא יָמוּת וּנְפֹל לְמִשְׁכָּב: אִם־יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעָנָתוֹ וְנָקָה הַמִּכְרָה רַק שְׁבִתוֹ יִתֵּן וּרְפָא יִרְפָּא: וְכִי־יִכָּה אִישׁ כְּאֶת־עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־אִמָּתוֹ בְּשֹׁבֵט וּמָת תַּחַת יָדוֹ נָקָם יִנָּקֶם: אֶךְ אִם־יוֹם אוֹ יוֹמִים יַעֲמֹד לֹא יָקָם כִּי כִסְפוֹ הוּא: וְכִי־יִנָּצַץ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה חֲרָהּ וְיֵצֵאוּ וְלֹדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אֶסּוֹן עָנוּשׁ יַעֲנֹשׁ כְּאֲשֶׁר יִשִּׁית עָלָיו בְּעַל־הָאִשָּׁה וְנָתַן בְּפִלְלִים: וְאִם־אֶסּוֹן יִהְיֶה וְנִתְּנָה נַפְשׁ תַּחַת נַפְשׁ: עֵין תַּחַת עֵין שֵׁן תַּחַת שֵׁן יִד־תַּחַת יִד־רֵגֶל תַּחַת רֵגֶל: כּוֹיָה תַּחַת כּוֹיָה פָּצַע תַּחַת בֶּה פָּצַע חֲבוּרָה תַּחַת חֲבוּרָה: וְכִי־יִכָּה אִישׁ

11 Homicida voluntarius, mortis peccandus.

15 Similiter Parricida,

16 Plagiarius,

17 Nec non, qui maledicit patri aut matri,

18 Arque varii generis Percussores.

24 Leges rationis.

26 Leges
de damnis,
servus aut
ancillis ul-
latus.

אִישׁ אֶת־עֵין עֲבָדוֹ אֶרְאֶת־עֵין אִמְתּוֹ וְשָׁחַתָּה לַחֲפָשִׁי
27 יִשְׁלַחְנוּ תַּחַת עֵינוֹ: וְאִם־שָׁן עֲבָדוֹ אֶרְשָׁן אִמְתּוֹ יִפִּיל
לַחֲפָשִׁי יִשְׁלַחְנוּ תַּחַת שָׁנוֹ: ׀

28 De bove
cornupeta
homicida.

28 וְכִי־יִגַּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וּמָת סָקוֹל יִסְקַל
29 הַשׁוֹר וְלֹא יֵאָכַל אֶת־בִּשְׂרוֹ וּבָעַל הַשׁוֹר נָקִי: וְאִם שׁוֹר
נִגַּח הוּא מִתְמַלֵּל שְׁלֹשׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ
וְהַמִּית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשׁוֹר יִסְקַל וְגַם־בְּעָלָיו יוּמָת:
ל אִם־כָּפַר יוֹשֶׁת עָלָיו וְנָתַן פְּדִין נָפֶשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־יוֹשֶׁת
31 עָלָיו: אֲרָבָן יִגַּח אֲרָבַת יִגַּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ:
32 אִם־עָבַד יִגַּח הַשׁוֹר אוֹ אִמָּה כֶּסֶף־שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן

33 De da-
mino putri
non recti.

33 לִאֲדָנָיו וְהַשׁוֹר יִסְקַל: ׀ וְכִי־יִפְתָּח אִישׁ
בֹּר אוֹ כִּי־יִכְרֶה אִישׁ בֶּר וְלֹא יִכְסְנוּ וְנִפְל־שָׁמָּה שׁוֹר
34 אוֹ חֲמוֹר: בָּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כֶּסֶף יֵשִׁיב לְבְעָלָיו וְהַמִּית
לֵה יִהְיֶה־לוֹ: ׀ וְכִי־יִגַּח שׁוֹר־אִישׁ אֶת־שׁוֹר

35 De bo-
ve, ab alte-
rius bove
occiso.

רָעָהוּ וּמָת וּמָכְרוּ אֶת־הַשׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת־כֶּסְפוֹ וְגַם
36 אֶת־הַמִּית יַחֲצוּ: אוֹ נֹדַע כִּי שׁוֹר נִגַּח הוּא מִתְמַלֵּל
שְׁלֹשָׁם וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ בְּעָלָיו שְׁלֹשָׁם שׁוֹר תַּחַת
37 הַשׁוֹר וְהַמִּית יִהְיֶה־לוֹ: ׀ כִּי יִגְנֹב־אִישׁ

37 Leges
de furto
bovm ac
pecudum.

שׁוֹר אוֹ־שָׂה וּסְבָחוּ אוֹ מָכְרוּ חֲמִשָּׁה בָּקָר יִשְׁלַם תַּחַת

CAPUT.
XXII.
1 Leges fu-
rentes de
furto no-
cturno.

אכב הַשׁוֹר וְאַרְבַּע־צֹאן תַּחַת הַשָּׂה: אִם־מִחֲתַרְתָּ יִמָּצֵא
2 הַגָּנֵב וְהִכְרָה וּמָת אֵין לוֹ דָּמִים: אִם־זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ
עָלָיו דָּמִים לוֹ שְׁלֹשָׁם אִם־אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בַּגָּנֵבָתוֹ:
3 אִם־הִמָּצֵא תִּמָּצֵא בִּירוֹ הַגָּנֵבָה מִשׁוֹר עַד־חֲמוֹר עַד־

4 De dam-
no dato ex
d-pastione.

4 שָׂה חַיִּים שְׁנַיִם יִשְׁלַם: ׀ כִּי יִבְעֹר־אִישׁ שָׂרָה
בְּעִירָה וְשָׁלַח אֶת־בְּעִירָהּ וּבְעֹר בְּשָׂרָהּ אַחֵר מִיִּטֵּב

5 Autin-
cendyo.

ה שָׂרָהּ וּמִיִּטֵּב כָּרְמוֹ יִשְׁלַם: ׀ כִּי־תִצָּא
אִשׁ וּמִצָּאָה קָצִים וְנִאָכַל גִּדִּישׁ אוֹ הַקֶּמֶה אוֹ הַשָּׂרָה
6 שְׁלֹשָׁם יִשְׁלַם הַמִּבְעֵר אֶת־הַבְּעִירָה: ׀ כִּי־
יִתֵּן

- 6 De deposito ablato.
 יתן איש אל־רעהו כסף ארכלים לשמר ונגב מבית
 האיש אם־ימצא הנגב ישלם שנים: אם־לא ימצא
 הנגב ונקרב בעל־הבית אל־האלהים אם־לא שלח
 ידו במלאכת רעהו: על־כל־דבר־פֶּשַׁע על־שור על־
 חמור על־שה על־שלמה על־כל־אברה אשר יאמר
 ביהוא זה עד האלהים יבא דבר־שניהם אשר ירשיעו
 אלהים ישלם שנים לרעהו: ס כִּי־תן
 איש אל־רעהו חמור או־שור או־שה וכל־בהמה
 לשמר ומת או־נשבר או־נשבה אין ראה: שבעת
 יהיה תהיה בין שניהם אם־לא שלח ידו במלאכת
 רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: ואם־נגב ינגב מעמו
 ישלם לבעליו: אם־טרף יטרף יבאדו עד הטרפה
 לא ישלם:
 וכִּי־ישאל איש מעם רעהו ונשבר או־מת בעליו אין־
 עמו שלם ישלם: אם־בעליו עמו לא ישלם אם־שכיר
 הוא בא בשכרו: ס וכִּי־יפתה איש בתולה טו
 אשר לא־ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה:
 אם־מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר
 הבתולת: ס מכשפה לא תחיה: כל־שכב עם־
 בהמה מות יומת: ס זבח לאלהים יחרם בלתי
 ליהוה לבדו: וגר לא־תונה ולא תלחצנו כִּי־גרים כ
 הייתם בארץ מצרים: כל־אלמנה ויתום לא תענון:
 אם־ענה תענה אתו כי אם־צעק יצעק אלי שמע
 אשמע צעקתו: וחרה אפי וחרגתי אתכם בחרב והיו
 נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: פ
 אם־כסף תלוה את־עמי את־העני עמך לא־תהיה
 לו בנשה לא־תשימון עליו נשך: אם־תכל תחבל כה
 שלמת רעה ערבא השמש תשיבנו לו: כי הוא
 כסותה

8 De omni re amota aut amissa.

9 De deposito (ex conducto) mortuo, aut fracto, aut abducto.

13 De commodato.

15 De stupro in virginem.

17 De praestigiariis occidendis.

18 De trucidando bestis misericordie.

19 De Idolatra.

20 De villariis peregrinis, viduis aut orphanis.

24 De mutuo, usura & pignore pauperum.

כסותו ק כסותה לכה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי
קצץ ב"ק יצעק אלי ושמעתי ברחמי אני : ס

27 Denon
maledicen-
do Magi-
stratu.

28 Sequen-
tur duz le-
ges Eccle-
siasticæ de
Primogeni-
tis.

30 Et de
carne dif-
cerpta non
comeden-
da.

CAPUT.
XXIII.
1 De falso
rumore.

2 De pro-
secutione
in ju-
dicio; & de
inimico
beneficis
affliciendo.

אלהים לא תקלל ונשא בעמך לא תאר : 27
מלאכה ודמעה לא תאחר בכור בניה תתן לי : כך 28 29
תעשה לשרך לצאנה שבעת ימים יהיה עם-אמו ביום
ל השמיני תתנו לי : ואנשי-קדש תהיו לי ובשר בשדה
טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אהו : ס

א כג

לא תשא שמע שוא אל-תשת ידך עם-דרשע
להיות ער חמס : לא-תהיה אחרי-רבים לרעת ולא-
תענה על-רב לנשת אחרי רבים להטת : ודל לא
תהדר בריבו : ס כי תפגע שור איבה או
חמור תעה השב תשיבנו לו : ס כי-תראו
חמור שנאף רבץ תחרת משאו וחדלת מענב לו ענב
תענב עמו : ס לא תטה משפט אבינה בריבו :

7 De inno-
cente non
laudendo.

8 Jus non
perverten-
dum causâ
muneris.

9 Peregrin-
us non
opprimen-
dus.

10 Saba-
thum agro-
rum.

12 Saba-
thum septi-
mi diei.

13 Nomen
Deorum
alienorum
non com-
memoran-
dum.

14 Tri-
fla anniver-
saria.

מדבר-שקר תרחק ונקי וצדיק אל-תהרג כי לא-
אצדיק רשע : ושחר לא תקח כי השחר יעור פקחים
ויסלף דברי צדיקים : וגר לא תלחץ ואתם ידעתם
את-נפש הגר כי-גרים הייתם בארץ מצרים : ושש
שנים תזרע את-ארצה ואספת את-תבואתה :
והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך
ויתרם תאכל חית השדה כדתעשה לכרמך לויתך :
ששת ימים תעשה מעשה וביום השביעי תשבת
למען ינוח שורך וחמרה וינפש בדאמהך והגר :
ובכל אשר-אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים
אחרים לא תזכירו לא ושמע על-פיך : שלש רגלים
טו תחג לי בשנה : את-חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות באשר צויתך למועד חדש האביב כי-
בו יצאת ממצרים ולא-יראו פני ריגם : וחג הקציר
בכור

בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת

השנה באסף את מעשך מן השדה: שלש פעמים 17

בשנה יראה כל זכורך אלפני האדני יהוה: לא 18

תזבח על חמץ דם זבחי ולאילין חלב חגי ערבך:

ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא 19

תבשל גדי בחלב אמו: פ

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך כ

אל המקום אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו 21

אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבך: כי 22

אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר

ואיבתי את איביך וצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי 23

לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני

החוי והיבנסי והכחרתיו: לא תשתחוה לאלהיהם 24

ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם

ושבר תשבר מצבתיהם: ועבדתם את יהוה אלהיכם כה

וברך את לחמך ואת מימך והסרתי מחלה מקרבך:

לא תהיה משבליה ועקרה בארצה את 26

מספר ימך אמלא: את אימתי אשלח לפניך והמתי 27

את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך

אליך ערף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את 28

החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אנרשנו 29

מפניך בשנה אחת פנתהיה הארץ שממה ודבה

עליך חית השדה: מעט מעט אנרשנו מפניך עד אשר ל

תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבלך מים סוף 31

וערים פלשתים ומדבר ערנההר כי אתן בידכם

את ישבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם 32

ולאלהיהם ברית: לא ישבו בארצה פריחטיאו אתה לי

כי תעבד את אלהיהם כיריהיה לך למוקש: פ

ואל

18 Fermentum reme-
vendum
ante Pa-
scha.

19 Primiti-
vum in do-
mum Dei
afferendae.
20 Angelus
Ductor &
Servator in
via non ir-
randus.

21 Minus &
promissio-
nibus vari-
is, allicit
Deus po-
pulum ad
obedien-
tiam.

24 Prohibet
Deus ne
imitemur
populos
Canaanos.
Idololatria
& multis
foetilibus
inquinatos.

27 Promit-
tit se militu-
rum terro-
rem suum
ante Israe-
litas, ut
hostes, ter-
rore isto
percussos,
facilius de-
bellarent.

29 Ratio-
nes cur
Deus eos-
dem, non
uno anno,
sed paula-
tim, ex-
pellere vo-
luerit.

31 Termin-
i terrae pro-
missae.

32 Absti-
nendum
est ab im-
piorum
consortio.

אכך ואל־משה אמר עלה אל־יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחיתם מרחק:
 1 ונגש משה לבדו אל־יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו: ויבא משה ויספר לעם את כל־דברי יהוה ואת כל־המשפטים ויען כל־העם קול אחד ויאמרו כל־הדברים אשר דבר יהוה נעשה: ויכתב משה את כל־דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל:
 2 ה וישלח את־נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: ויקח משה חצי הדם וישם באגנות וחצי הדם זרק על־המזבח: ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח משה את־הדם ויזרק על־העם ויאמר הנה דם־הברית אשר ברית יהוה עמכם על כל־הדברים האלה: ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר:
 3 ואל־אציל בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את־האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר יהוה אל־משה עלה אלי ההר והיה־שם ואתנחל לה את־לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל־הר האלהים: ואל־הזקנים אמר שברלנו בזח עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מיבעל דברים יגש אלהם:
 4 ויעל משה אל־הר ויבס הענן את־ההר: וישכן כבוד־יהוה על־הר סיני ויכסחו הענן ששת ימים ויקרא אל־משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה
 16 טו

CAPUT. XXIV.
 1 Juberetur Moses cum splendido comitatu ascendere montem, sed solus ad montis verticem, idque postquam leges haecenus recitatas populo tradidisset.

2 Totus populus spontaneo consensu felatis legibus obstringit; Moses Dei nomine foedus cum populo pangit, ac triplici signo solenniter confirmat.

9 Confirmato foedere, Moses, Aaron, Nadab, Abihu & LXX. Seniores ascendunt montem, Deumque vident.

12 Evocatur Moses ad montis verticem.

14 Absente Mose Aaron & Hur commendatur populi cura.

15 Habitat gloria Dei in monte.

משה בתוך הענן ויעל אלההר ויהי משה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה:

18 Manet
Moses cum
Deo in
monte dies
& noctes
XL.

19 יט

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני כהא

CAPUT.
X X V.

ישראל ויקחילי תרומה מאת כל איש אשר

1 Mandatum Dei de
oblatione
materiarum
spontanearum
ad ex-
struendum
Sanctua-
rium.

ידבנו לבו תקחו את תרומתי: וזאת התרומה אשר:

תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן:

ותולעת שני ושש ועוים: וערת אילם מאדמים וערת ה

תחשים ועצי שטים: שמן למאר בשמים לשמן:

המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלאים:

לאפור ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל

9 Forma
rerum ex-
ternarum
Taberna-
culi.

אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת

תבנית כל כליו וכן תעשו: ס ועשו ארון עצי

10 Arcas
Foderis
structura,
materia,
mensura.

שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה

forma, ap-
pendices &
usus.

וחצי קמתו: וצפירת אתו זהב טהור מבית ומחוץ:

תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: וצקת לו ארבע

טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושת טבעת

על צלעו האחת ושת טבעת על צלעו השנית:

ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: והבאת את

הבדים בטבעת על צלעת הארץ לשאת את הדאון

בהם: בטבעת הארץ יהיו הבדים לא יסרו ממנו: טו

ונתת אל הארץ את הערת אשר אתן אליה: ועשית

17 Operculi
propitiato-
rii materia,
mensura,
forma &
usus; ut eo
teganatur
Arca &
Tabulae
Testimo-
nii, utque
Deus ipse
ibi conve-
niat.

כפירת זהב טהור אמתים וחצי ארפה ואמה וחצי

רחבה: ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה

אתם משני קצות הכפרת: ועשה כרוב אחד מקצה

מזה וכרוב אחר מקצה מזה מן הכפרת תעשו את

הכרבים על שני קצותיו: והיו הכרבים פרשי כנפים כ

למעלה

למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש
אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרכים : ונתת את
הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן תתן את
הערת אשר אתן אליה : ונועדתי לך שם ודברתי אתך
מעל הכפרת מבין שני הכרכים אשר על ארון הערת
את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל : פ

23 Meuse
aurez stru-
ctura, mate-
ria, forma
vasa &c
usus.

ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו
ואמה וחצי קמתו : וצפית אותו זהב טהור ועשית לו
כה זר זהב סביב : ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית
זרחה למסגרתו סביב : ועשית לו ארבע טבעת זהב
ונתת את הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע
רגליו : לעמט המסגרת תהיון הטבעת לבתים לברים
לשאת את השלחן : ועשית את הכדים עצי שטים
וצפית אתם זהב ונשאבם את השלחן : ועשית
קערותיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן זהב
לטהור תעשה אתם : ונתת על השלחן לחם פנים
לפני תמיד : פ

30 Panes
Propositio-
nis.

31 Candelabri
auri
structura ,

ועשית מנורת זהב טהור מקשה תיעשה המנורה
ירכה וקנה גביעיה בפתריה ופרחיה ממנה יהיו :
וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה
האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני : שלשה גבעים
משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים
משקדים בקנה האחר כפתר ופרח בן לששת הקנים
היצאים מן המנרה : ובמנרה ארבעה גביעים משקדים
לה בפתריה ופרחיה : וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה :
בפתריהם וקנתם ממנה יהיו בלה מקשה אחת זהב

טהור I 2 ט ב

37 טהור: ועשית את־נרתיה שבעה והעלה את־
 38 נרתיה והאיר על־עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה
 39 זהב טהור: ככר זהב טהור יעשה אתה את כל
 הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם אשר־אתה מ

&c lampades, luxra
 ideam, Mo-
 si in monte
 offensam.

CAPUT.
 XXVI.

1 Decem
 cortinarum
 interioris
 Tabernacu-
 li materia,
 textura,
 mensura &
 connecten-
 di modus.

7 Operi-
 mentum
 secundum
 confabatur
 undecim
 cortinis, ex
 lana capri-
 na contex-
 tis, quibus
 legendæ e-
 rant corti-
 næ pretiosæ
 interiores,
 adversus
 aeris inju-
 rias.

מראה כהר: ואת־המשכן תעשה כו א
 עשר יריעת שש משור ותכלת וארנמן ותלעת שני
 כרבים מעשה חשב תעשה אתם: ארך היריעה 2
 האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה
 היריעה האחת מדה אחת לכל־היריעות: חמש 3
 היריעות תהיין חברת אישה אל־אחתה וחמש יריעת
 חברת אישה אל־אחתה: ועשית ללאַת תכלת על 4
 שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה
 בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: חמשים ה
 ללאַת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאַת תעשה
 בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת
 הללאַת אישה אל־אחתה: ועשית חמשים קרסי 6
 זהב וחברת את־היריעות אישה אל־אחתה בקרסים
 והיה המשכן אחד: ועשית יריעת עזים לאהל על־ 7
 המשכן עשתי־עשרה יריעת תעשה אתם: ארך 8
 היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה
 היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת:
 וחברת את־חמש היריעות לכר ואת־שש היריעות 9
 לכר וכפלת את־היריעה הששית אל־מול פני האהל:
 ועשית חמשים ללאַת על שפת היריעה האחת,
 הקיצנה בחברת וחמשים ללאַת על שפת היריעה
 החברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת 11
 את־הקרסים בלאַת וחברת את־האהל והיה אחד:
 וסרח הערף ביריעת האהל חצי היריעה הערפת
 תסרח

13 תסרח על אחרי המשכן: והאמה מזה והאמה מזה
בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן
14 מזה ומזה לכפתו: ועשית מכסה לאהל ערת אילים
מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: פ

14 Operi-
mentum
aliud debe-
bat constare
ex pellibus
Arietum
ruberactis;
& desuper
etiam aliud
ex pellibus
Morum
(seu Taxo-
rum.) Quae
instar tecti,
pluvias ex-
ciperent.

15 Vela haec,
ut erigeren-
tur & con-
sisterent,
pro fulcro
require-
bant Asse-
res ligneos,
omnes ae-
qualis alti-
tudinis;
(N. decem
cubitorum)
sed disparis
lancudinis.

16 טו ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים: עשר
אמור ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש
17 האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל-
18 אחתה בן תעשה לכל קרשי המשכן: ועשית את-
הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:
19 וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני
אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים
ב תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע המשכן
21 השנית לפאת צפון עשרים קרש: וארבעים אדניהם
כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
22 הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה תעשה
23 ששה קרשים: ושני קרשים תעשה למקצעת
24 המשכן בירכתים: ויהיו תאמם מלמטה ויחדו
יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת
כה בן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו: והיו שמנה
קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים
תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
26 ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן
27 האחד: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית
וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה:
28 והברית התיבן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל-
29 הקצה: ואת הקרשים תצפה זהב ואות טבעתיהם
תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב:
ל והקמית את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר:
ועשית

וְעָשִׂיתָ פָּרֹכֶת תְּכָלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת יָסָף

31 Post
struendum
Tabernacu-
li, quoad
Tectum &
Parietes,
docetur
modus eri-
gendi & di-
videndi
Taberna-
culi in duas
partes, per
velum inte-
rius, clau-
dens San-
ctum San-
ctum; &
per velum
exterius,
claudens
Sanctum.

שְׁנֵי וָשֶׁשׁ מִשּׁוֹר מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ בְּרִכִּים :

וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל-אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שָׁטִים מִצָּפִים זֶהָב :

וְיִהְיֶה זֶהָב עַל-אַרְבָּעָה אֲדָנֵי-כֶסֶף : וְנָתַתָּה אֶת-הַפָּרֹכֶת

תַּחַת הַקְּרָסִים וְהִבֵּאתָ שָׁמָּה מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶת אֲרוֹן

הָעֵדוּת וְהַבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ

הַקֹּדְשִׁים : וְנָתַתָּ אֶת-הַכַּפֹּרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ

הַקֹּדְשִׁים : וְשַׂמְתָּ אֶת-הַשְּׁלֹחַן מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וְאֶת-לֶחֶם

הַמִּנְחָה נִכַּח הַשְּׁלֹחַן עַל צִלְע הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָהּ וְהַשְּׁלֹחַן

תִּתֵּן עַל-צִלְע צָפוֹן : וְעָשִׂיתָ מִסָּךְ לַפֶּתַח הָאֹהֶל תְּכָלֶת

וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת יָסָף וָשֶׁשׁ מִשּׁוֹר מַעֲשֶׂה רֶקֶם :

וְעָשִׂיתָ לַמִּסָּךְ חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי שָׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם זֶהָב

וְיִהְיֶה זֶהָב וְיִצְקֶתָ לָהֶם חֲמִשָּׁה אֲדָנֵי נְחֹשֶׁת :

וְעָשִׂיתָ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שָׁטִים חֲמִשָּׁה כֹּז א

CAPUT.
XXVII.
1 Modi ex-
struendum
prescribitur
Altare
Holocau-
storum li-
gneum, sed
are obdu-
cendum,
cum omni-
bus ejus in-
strumentis.

אֲפֹת אֲרָךְ וְחֹמֶשׁ אֲמֹת רֹחַב רִבּוֹעַ יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ

וְשֵׁלֶשׁ אֲמֹת קָמָתוֹ : וְעָשִׂיתָ קֶרְנָתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵתָיו

מִמֶּנּוּ תִּהְיֶין קֶרְנָתָיו וְצִפִּיתָ אֹתוֹ נְחֹשֶׁת : וְעָשִׂיתָ סִירְתָיו

לְרִשְׁנוֹ וְיָעִיו וּמִזְרָקָתָיו וּמִזְלָגָתָיו וּמַחְתָּתָיו לְכָל-כֵּלָיו

תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת : וְעָשִׂיתָ לוֹ מִכְבַּר מַעֲשֶׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת

וְעָשִׂיתָ עַל-הָרֶשֶׁת אַרְבַּע טַבַּעֲת נְחֹשֶׁת עַל-אַרְבַּע

קְצוֹתָיו : וְנָתַתָּה אֹתָהּ תַּחַת כִּרְכַּב הַמִּזְבֵּחַ מִלְמַטָּה ה

וְהִיתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ : וְעָשִׂיתָ בָּדִים לַמִּזְבֵּחַ

בָּרִי עֲצֵי שָׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת : וְהִבֵּאתָ אֶת-בָּרִיו

בְּטַבָּעֵת וְהָיוּ הַבָּדִים עַל-שְׁתֵּי צִלְעֵת הַמִּזְבֵּחַ בְּשֵׂאת

אֹתוֹ : נָכוֹן לַחַת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ כְּאִשֶּׁר הָרָאִו אֹתָךְ

בְּהָר כֵּן יַעֲשׂוּ :

9 Atrium
populi cir-
cumquaque
ambiens
Tabernacu-
lum, ut eo
populus ar-
ceretur a
Sanctuario.

וְעָשִׂיתָ אֶת חֲצֵר

הַמִּשְׁכָּן לַפֶּתַח נֹגֵף-תִּימְנָה קָלְעִים לַחֲצֵר שֵׁשׁ מִשּׁוֹר

מֵאֵרָה בְּאֵמָה אֲרָךְ לַפֶּתַח הָאֹחֶת : וְעַמּוּדָיו עֲשִׂירִים

וְאֲדָנֵיהֶם

וארניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף :
 וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו ועד ק
 עשרים וארניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם
 כסף : ורחב החצר לפאתים קלעים חמשים אמה
 עמדיהם עשרה וארניהם עשרה : ורחב החצר לפאת
 קדמה מזרחה חמשים אמה : וחמש עשרה אמה
 קלעים לכתף עמדיהם שלשה וארניהם שלשה :
 ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה
 וארניהם שלשה : ולשער החצר מסך עשרים
 אמה תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור
 מעשה רקם עמדיהם ארבעה וארניהם ארבעה : כל
 עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף וארניהם
 נחשת : ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים
 בחמשים וקמה חמש אמות שש משור וארניהם
 נחשת : לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכלייתדתיו
 וכלייתדת החצר נחשת :
 כ ס ס ס

15 Velum
singulare ad
ingredium.

20 Lucer-
nz oleo pu-
ro, à popu-
lo oblato,
perpetuo
erant fo-
vendz.

CAPUT.
XXVIII.
1 Aaroni
ejusque fi-
lius paran-
dz erant
vestes Sa-
cerdotales;
ezque vel
omnibus
sacerdoti-
bus com-
munes, vel
summo
Pontifici
propriz e-
rant.

ואתה תצוה אתיבני ישראל ויקחו אליך
 שמן זית וך כתית למאור להעלות נר תמיד : באהל
 מועד מחוץ לפרכת אשר על העדות יעך אתו
 אהרן ובניו מערב ערבקר לפני יהוה תקת עולם
 לדרתם מאת בני ישראל :
 ואתה
 הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך
 בני ישראל לכהנרלי אהרן גרב ואביהוא אלעזר
 ואיתמר בני אהרן : ועשית בגדיקדש לאהרן
 ואחיה לכבוד ולתפארת : ואתה תדבר אל כל
 חכמי לב אשר מלאהיו רוח חכמה ועשו את
 בגדי אהרן לקדשו לכהנרלי : ואלה הבגדים
 אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשכץ מצנפת
 ואבנט

וּבְנֵי וְעָשׂוּ בְגֵד־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן וְלִבְנָיו
לְכַהֲנֹלָיו : וְהֵם יִקְחוּ אֶת־זָהָב וְאֶת־
הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־
הַשֵּׁשׁ :

6 Nemepe,
Ephodhi vel
superhu-
merale.

8 Cingulum
Ephodhi.

9 Duo la-
pides Ony-
chini, qui-
bus inscri-
pta erant
nomina Tri-
buum.

15 Pectora-
le, ex telä
eiusdem o-
peris, ut
Sacerdos
nomina
Israëli-
tarum in pec-
tore ge-
ret.

וְעָשׂוּ אֶת־הָאֶפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מְשֹׁר מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב : שְׁתֵּי כְתָפֹת חֲבֵרֹת יִהְיֶה
לוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחָבֵר : וְחֹשֶׁב אֶפְדֹתוֹ אֲשֶׁר
עָלָיו כִּמְעֻשָּׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר : וְלִקְחֹת אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שֹׁהַם וּפְתַחְתָּ
עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : שֵׁשֶׁה מְשַׁמֶּתֶם עָלָי
הָאֶבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשֵּׁשֶׁה חֲנוּתֵרִים עַל־הָאֶבֶן
הַשְּׁנִיָּת כְּתוּלֹדֶתָם : מַעֲשֵׂה חֹרֵשׁ אֶבֶן פְּתוּחִי חֲתָם
תִּפְתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִסִּבָּת מִשְׁבָּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם : וְשַׁמֶּת אֶת־
שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כְּתָפֹת הָאֶפֶד אֶבֶן זָכָרֹן לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹתֵם לִפְנֵי יְהוָה עַל־
שְׁתֵּי כְתָפָיו לְזִכָּרֹן : ׀ וַעֲשִׂיתָ מִשְׁבָּצֹת
זָהָב : וְשְׁתֵּי שְׂרָשְׁרֹת זָהָב מְהוּר מִגְבֵּלֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם
מַעֲשֵׂה עֵבֶת וְנִתְתְּהוּ אֶת־שְׂרָשְׁרֹת הָעֵבֶת עַל־
הַמִּשְׁבָּצֹת : ׀ וַעֲשִׂיתָ חֹשֶׁן מְשַׁפֵּט מַעֲשֵׂה טוֹ
חֹשֶׁב כִּמְעֻשָּׂה אֶפֶד תַּעֲשֶׂנוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ : רְבֹוע יִהְיֶה
כְּפֹל זֶרֶת אֶרְבֹּו זֶרֶת רָחֹב : וּמֵלֶאֱת בּוֹ מֵלֶאֱת אֶבֶן
אַרְבָּעָה טוֹרִים אֶבֶן טוֹר אֶדָם פִּטְרָה וּבִרְקַת הַטּוֹר
הָאֶחָד : וְהַטּוֹר הַשֵּׁנִי נֶפֶךְ סָפִיר וַיְהִלֵּם :
וְהַטּוֹר הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שֹׁבֵן וְאַחֲלָמָה : וְהַטּוֹר
הָרְבִיעִי תַרְשִׁישׁ וְשֹׁהַם וַיִּשְׁפֹּר מִשְׁבָּצִים זָהָב
יְהִיו בְּמִלּוֹאֹתָם : וְהָאֲבָנִים תְּהִיִּן עַל־שְׁמֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל

ישראל שתיים עשרה על־שמתם פתוחי חותם איש
 12 על־שמו תהיין לשני עשר שבט : ועשית על־החשן
 13 שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור : ועשית על־
 החשן שתי טבעות זהב ונתת את־שתי הטבעות על־
 14 שני קצות החשן : ונתתה את־שתי עבתת הזהב על־
 כה שתי הטבעת אל־קצות החשן : ואת שתי קצות שתי
 העבתת תתן על־שתי המשבצות ונתתה על־
 16 כתפות האפוד אל־מול פניו : ועשית שתי טבעות
 זהב ושמת אתם על־שני קצות החשן על־שפתו
 17 אשר אל־עבר האפוד ביתה : ועשית שתי טבעות
 זהב ונתתה אתם על־שתי כתפות האפוד מלמטה
 ממול פניו לעמרת מחברתו ממעל לחשב האפוד :
 18 וירכסו את־החשן מטבעתו אל־טבעת האפוד
 בפתיל תכלת להיות על־חשב האפוד ולא־יוח
 19 החשן מעל האפוד : ונשא אהרן את־שמות בני־
 ישראל בחשן המשפט על־לבו בבאו אל־הקדש
 ל לזכרן לפני־יהוה תמיד : ונתת אל־חשן המשפט
 את־האורים ואת־התמים והיו על־לב אהרן בבאו
 לפני יהוה ונשא אהרן את־משפט בני־ישראל על־
 31 לבו לפני יהוה תמיד : ׀ ועשית את־
 32 מעיל האפוד כליל תכלת : והית פיראשו בתוכו
 שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה
 33 לו לא יקרע : ועשית על־שוליו רבני תכלת וארנמן
 ותולעת שני על־שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם
 34 סביב : פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על־שוליו
 לה המעיל סביב : והיה על־אהרן לשרת וגשמע קולו
 בבאו אל־הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות :
 36 ׀ ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי

מטבעתו

20 Urim & Thummim in isto pettorali.

31 Pallium Ephodhi cum tintinnabulis aureis.

36 Lamina de purissimo auro.

חתם I, ט ה

37 חתם קדש ליהוה: ושמם אתו על־פֶּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה cui inscul-
penda erat
Sanctitas
Domini.

38 על־הַמְצַנֶּפֶת אֶל־מֹל פְּנֵי־הַמְצַנֶּפֶת יִהְיֶה: וְהָיָה עַל־

מִצַּח אַהֲרֹן וְנִשָּׂא אַהֲרֹן אֶת־עֵן הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־מִתְנַת קִדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ

39 תָּמִיד לְרֹצֶץ לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה: וּשְׂבָצָה הַכֹּתֶנֶת שֵׁשׁ 39 Tunica
Fediata.

וְעִשִׂית מְצַנֶּפֶת שֵׁשׁ וְאֵבֶנֶת תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רִקְם:

וּלְבָנֵי אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כֹתֶנֶת וְעִשִׂית לָהֶם אֵבֶנֶתִים מִ

40 וּמִגְבְּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת: וְהַלְבַּשְׁתָּ 40 Vestes
communes
tam sum-
mo Sacer-
doti, quam
minoribus
Sacerdoti-
bus; Nem-
pe Tunica,
Balthus,
Tiara &
Femoralia.

אֹתָם אֶת־אַהֲרֹן אֶחָד וְאֶת־בָּנָיו אֹתוֹ וּמִשַּׁחֲת אֹתָם

41 וּמָלַאת אֶת־יָדָם וּקְדַשְׁתָּ אֹתָם וְכַהֲנָרְלִי: וַעֲשֵׂה לָהֶם

מִכְנָסִיבָד לְכִסּוֹת בָּשָׂר עֲרוֹה מִמִּתְנִים וְעֲרִירִים קִמַּץ כָּזָב

יִהְיוּ: וְהָיוּ עַל־אַהֲרֹן וְעַל־בָּנָיו בְּבָאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

42 אוֹ בְנִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֶׁרֶת בְּקֹדֶשׁ וּלְאִישָׁאוֹ עֵן

וּמָתוֹ חֻקַּת עוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו: CAPUT.
XXIX.

הַדְּבָר אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקֹדֶשׁ אֹתָם לִכְתֹּן לִי לְקַח 1 Prepara-
tio ad
actum con-
secrationis
Sacerdo-
tum.

43 פֶּד אַחֵר בִּן־בֶּקֶר וְאִילָם שְׁנַיִם תְּמִימִם: וְלֶחֶם מִצּוֹת

וְחֹלֶת מִצַּת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן

44 סִלַּת חֲטִיִּם תַּעֲשֶׂה אֹתָם: וְנָתַת אוֹתָם עַל־סֵל אֶחָד

וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם בִּסֵּל וְאֶת־הַפֶּר וְאֶת־שְׁנֵי הָאִילָם: וְאֶת־ 4 Inaugu-
ratio ipfa
perficieba-
tur Louo-
ne,
5 Investi-
tura,

אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ

אֹתָם בְּמֵי־מִים: וְלִקַּחְתָּ אֶת־הַבְּגָדִים וְהַלְבַּשְׁתָּ אֶת־הַ

אַהֲרֹן אֶת־הַכֹּתֶנֶת וְאֶת־מַעֲיֵל הָאֹפֶד וְאֶת־הָאֹפֶד

וְאֶת־הַחֹשֶׁן וְאֹפֶדֶת לוֹ בַּחֲשֵׁב הָאֹפֶד: וְשִׁמַּחְתָּ 7 Unctio
Capitis.

הַמְצַנֶּפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וְנָתַת אֶת־נֹר הַקֹּדֶשׁ עַל־

הַמְצַנֶּפֶת: וְלִקַּחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּצִקְתָּ עַל־

רֹאשׁוֹ וּמִשַּׁחֲת אֹתוֹ: וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב וְהַלְבַּשְׁתָּם

כֹּתֶנֶת: וְחִנַּרְתָּ אֹתָם אֵבֶנֶת אַהֲרֹן וּבָנָיו וְחִבַּשְׁתָּ לָהֶם

מִגְבְּעָה וְהָיְתָה לָהֶם כִּהְנָה לְחֻקַּת עוֹלָם וּמָלַאת יָדָם

אַהֲרֹן

10 Sacrificio juveni,

1 אהרן וידיבניו: והקרבת את־הֶפֶר לפני אֵהָל מוֹעֵד
 11 וסמך אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש הֶפֶר: ושחטת
 12 את־הֶפֶר לפני יְהוָה פֶּתַח אֵהָל מוֹעֵד: ולקחת מִדָּם
 הֶפֶר ונתתה על־קרנת המזבח באצבעך ואת־כָּל־
 13 הָדָם תִּשְׁפֹךְ אֶל־יֶסֶד המזבח: ולקחת את־כָּל־הַחֶלֶב
 הַמִּכֶּסֶה אֶת־הַקָּרֶב ואת היתרת על־הַכֶּבֶד ואת שְׁתֵּי
 הַכִּלִּית ואת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְהַקִּטְרֶת הַמִּזְבֵּחַ:
 14 ואת־בֶּשֶׂר הֶפֶר ואת־עֶרְוֹ ואת־פֶּרְשׁוֹ תִשְׂרֹף בָּאֵשׁ
 15 טו מחוץ לַמִּחֲנֶה חֹטֵאת הוּא: ואת־הָאֵיל הָאֶחָד תִּקַּח
 וסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש הָאֵיל:
 16 ושחטת את־הָאֵיל ולקחת את־דָּמוֹ וזרקת על־
 17 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ואת־הָאֵיל תִּנְתַּח לַנֶּתְחִי ורִחֲצֶתָ
 18 קִרְבּוֹ וּבִרְעָיו וְנִתַּח עַל־נֶתְחָיו וְעַל־רֵאשׁוֹ: וְהַקִּטְרֶת
 אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עָלֶה הוּא לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ
 19 אִשָּׁה לַיהוָה הוּא: ולקחת את הָאֵיל הַשֵּׁנִי וסמך
 כ אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש הָאֵיל: ושחטת את־
 הָאֵיל ולקחת מִדָּמוֹ וְנִתַּח עַל־תְּנוּךְ אֶזְרָא אֶהֱרֹן וְעַל־
 תְּנוּךְ אֶזְרָא בָנָיו הִמְנִית וְעַל־בְּהֵן יָדָם הִמְנִית וְעַל־בְּהֵן
 רִגְלָם הִמְנִית וְזָרַקְתָּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
 21 ולקחת מִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה
 וְהַזֵּית עַל־אֶהֱרֹן וְעַל־בָּגְדָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בָּגְדֵי בָנָיו
 22 אֹתוֹ וְקֹדֶשׁ הוּא וּבָגְדָיו וּבָנָיו וּבָגְדֵי בָנָיו אֹתוֹ: ולקחת
 מִן־הָאֵיל הַחֶלֶב וְהָאֵלֶּיָּה וְאֶת־הַחֶלֶב הַמִּכֶּסֶה אֶת־
 הַקָּרֶב וְאֶת יִתְרֵת הַכֶּבֶד וְאֶת שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֶת־
 הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְאֶת שׁוֹךְ הַיָּמִין כִּי אֵיל מֵלֵאִים
 23 הוּא: וכָּבֵד לֶחֶם אֶחָת וְחֹלֶת לֶחֶם שֵׁמֶן אֶחָת וְרִקֵּק
 24 אֶחָד מִסַּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה: וְשַׁמֵּת הַכֹּל עַל־
 כַּף אֶהֱרֹן וְעַל כַּף בָּנָיו וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי
 יְהוָה

19 Et Sacrificio Arietis altius,

יהוה: ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על כה

חעלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה:

ולקחת אתהחזרה מאיל המלאים אשר לאהרן ²⁶

והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה:

וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר ²⁷

הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן

ומאשר לבניו: והיה לאהרן ולבניו לחקעולם מאת ²⁸

בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני

ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה: ובגדי ²⁹

הקדש אשר לאהרן יהיו לבגדי אחריו למשחה בהם

ולמלאכם את ידם: שבעת ימים ילבשם הכהן ל

תחתיו מבגיו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש:

ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקום ³¹

קדש: ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם ³²

אשר בסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם אשר בפר ³³

בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי

קדש הם: ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד ³⁴

הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש

הוא: ועשית לאהרן ולבניו ככה בכל אשר צויתי לה

אתה שבעת ימים תמלא ידם: ופר חטאת תעשה ³⁶

ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו

ומשחת אתו לקדשו: שבעת ימים תכפר על המזבח ³⁷

וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע

במזבח יקדש: וזה אשר תעשה על ³⁸

מזבח בבשים בני שנה שנים לגם חמיר: את ³⁹

הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני

תעשה בין הערבים: ועשרן סלת כלול בשמן בתית ⁴⁰

רבע חמין ונסך רביעת חמין: ולבש האחר: ואת ⁴¹

הכבש

²⁶ Portio
Sacerdoti-
bus erogan-
da ex Sacri-
ficiis eucha-
ristici II-
raelitarum.

³⁸ Institui-
tur iuge Sa-
crificium
matutinum
& vesperti-
num.

הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
 42 וכןסכה תעשהלה לריח ניחח אשה ליהוה: עלת
 תמיד לדרתיכם פתח אהל־מועד לפני יהוה אשר
 43 אועד לכם שמה לדבר אליך שם: ונערתִי שמה לבני
 44 ישראל ונקדש בכבדי: וקדשתי את־אהל מועד ואת־
 המזבח ואת־אהרן ואת־בניו אקדש לכהן לי:
 46 מה ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: וידעו
 כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ
 מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם: פ

43 Deus pollicetur se sua prae-
 sentia tore sanctifica-
 turum popu-
 lum
 Israelis, Sa-
 cerdotes,
 tentorium
 conventus
 & Altare.

CAPUT.
 X X X.
 1 Altare
 suffus,
 ejusque
 structura.

א ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו:
 2 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתיים קמתו
 3 ממנו קרנתיו: וצפית אתו זהב טהור את־נגו ואת־
 קירתיו סביב ואת־קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב:
 4 ושתי טבעות זהב תעשה־לו מתחת לזר על שתי
 צלעותיו תעשה על־שני צדיו והיה לבתים לכדים
 ה לשאת אתו בהמה: ועשית את־הכדים עצי שטים
 6 וצפית אתם זהב: ונתתה אתו לפני הפדחת אשר
 על־ארן הערת לפני הכפרת אשר על־הערת אשר
 7 אועד לך שמה: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים
 8 בבקר בבקר בהיטיבו את־הנרת יקטירנה: ובהעלת
 אהרן את־הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד
 9 לפני יהוה לדרתיכם: לא־תעלו עליו קטרת זרה
 י ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: וכפר אהרן על־
 קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת
 בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש־קדשים הוא ליהוה:

6 Collo-
 candum
 ante velum,
 quod rege-
 bat Arcam
 Testimo-
 nii.

7 Mane &
 vesperti in
 Altari isto
 adolendum
 erat Thy-
 miama ab
 Aarone &
 Successori-
 bus ejus.

10 A sum-
 mo Sacer-
 dote peragi
 debuit an-
 niverfaria
 expiatio
 Altaris
 Thymia-
 matum.

פ פ פ כא 21

11 וידבר יהוה אל־משה לאמר: כי תשא את־ראש בני
 12

בני־ישראל לַפְקֻדֵיהֶם וְנָתַנוּ אִישׁ כְּפָר נַפְשׁוֹ לַיהוָה
 בַּפֶּקֶד אַתֶּם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד אַתֶּם : זֶה' ¹³
 יָתֵנוּ כָּל־הָעֵבֶר עַל־הַפְּקֻדִים מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ עֲשִׂים נָרָה הַשֶּׁקֶל מַחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה
 לַיהוָה : כָּל הָעֵבֶר עַל־הַפְּקֻדִים מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה ¹⁴
 וּמֵעַלָּה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה : הָעֹשִׂיר לֹא־יִרְפָּה וְהָדָל ¹⁵
 לֹא יִמְעֹט מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל לִתֵּת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה
 לְכַפֹּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם : וְלִקְחֹת אֶת־כֶּסֶף הַכֹּפָרִים ¹⁶
 מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַת אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד
 וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֹּר עַל־
 נַפְשֹׁתֵיכֶם :

qui excoffera-
 rant an-
 num vigesi-
 mum, quo-
 tannis (col-
 vendum
 erat dimi-
 dium Sici-
 argentei; ut
 sumptus
 sufficerent
 Tabernacu-
 lo, & ut ira
 redimerent
 vitam suam
 Israelitæ.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְעָשִׂית כִּיֹּר נְחֹשֶׁת ¹⁷
 וּבְנֵנוּ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנָתַת אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
 הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַת שָׁמָּה מִים : וְרָחֲצוּ אֹהֶרָן וּבְנָיו מִמֶּנּוּ ¹⁸
 אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם : בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כ
 יִרְחֲצוּרְמִים וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְּנִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרֵּת
 לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה : וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם וְלֹא ²¹
 יָמָתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻקְעוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם :

17 Labrum
 æneum
 cum sua
 basi inter
 tentorium
 conventus,
 & ipsum
 Altare,
 ad lotiones
 Sacerdotum.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְאַתָּה קַח־לָךְ בָּשָׂמִים ²²
 רֹאשׁ מְרִדְרוֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹת וּקְנֵם־בָּשֶׂם מַחְצִיתוֹ
 חֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים וּקְנֵה־בָשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים : וּקְדָה ²⁴
 חֲמֵשׁ מֵאוֹת בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זֵית הֵינִי : וְעָשִׂית אֹתוֹ כֹּה
 שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רֶקֶח מְרַקְחַת מַעֲשֶׂה רֶקֶח שֶׁמֶן
 מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה : וּמִשְׁחַת כּוֹ אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת ²⁶
 אֹרֹן הָעֵדֻת : וְאֶת־הַשִּׁלְחָן וְאֶת־כִּלְיָיו וְאֶת־הַמִּנְחָה ²⁷
 וְאֶת־כִּלְיָהּ וְאֵת מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת : וְאֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה ²⁸
 וְאֶת־כִּלְיָיו וְאֶת־הַבִּיר וְאֶת־כִּנּוֹ : וּקְדַשְׁת אֹתָם וְהָיוּ ²⁹

22 Oleum
 sacrum e-
 jusque ma-
 teria, pon-
 dus, forma
 & usus ad
 consecra-
 tionem
 omnium
 sacrarum
 rerum.

קֹדֶשׁ

7 קדש קדשים כל־הנגע בהם יקדש: ואת־אהרן ואת־
 31 בָּנָיו תַּמְשִׁחַ וקִדְשָׁתָם אַתָּם לִכְהֵן לִי: ואל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 תִּדְבֹר לֵאמֹר שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם:
 32 עַל־בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִסֹּךְ וּבִמְתַכְנָתוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כִמּוֹהוּ
 33 קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם: אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כִּמּוֹהוּ
 וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל־זֶרַע וּנְכִרְתָּ מֵעַמּוֹ: ׀

31 Prohibetur abusus huius Olei facri, sub pena excisionis a populo Dei.

34 Divinitus instituitur compositio Thymiamatis, ad folius Dei cultum destinati.

37 Sub pena excisionis interdictum compositio similis suffitus in usum non sacrum.

34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סָמִים נָטָף וּשְׁחַלֵּת
 לָהּ וּחִלְבֵּנָה סָמִים וּלְבֵנָה זָבָה בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וְעִשִּׂיתָ
 אֹתָהּ קִטְרֶת רִקַּח מַעֲשֵׂה רִקַּח מִמֶּלַח טָהוֹר קֹדֶשׁ:
 36 וּשְׁחַקֶּתָּ מִמֶּנָּה הִדֵּק וְנִתְּתָהּ מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֵהָל
 מוֹעֵד אֲשֶׁר אֹנֵד לָךְ שֶׁמֶה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם:
 37 וְהַקְטַרְתָּ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בִּמְתַכְנָתָהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם
 38 קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָךְ לַיהוָה: אִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כִמּוֹהוּ
 אֶל־הָרִיחַ בָּהּ וּנְכִרְתָּ מֵעַמּוֹ: ׀ וַיְדַבֵּר יְהוָה

CAPUT XXXI.

1 Designat Deus duos Opifices Tabernaculi primarios Bezalel & Oholiab, quos ad opera Tabernaculi elegit & donis instruxit.

6 Omniaque exstruenda summam colligit.

1 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: רֹאה קָרָאתִי בְּשֵׁם בְּצַלָּאֵל בֶּן־אוּרִי
 3 בֶּן־חֹוֹר לְמֹטֶה יְהוּדִי: וְאֶמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים
 4 בְּחָכְמָה וּבְתִבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה: לַחֲשֹׁב
 ה מַחֲשַׁבֶּת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְנָחֶשֶׁת: וּבַחֲרִשֵּׁת
 אָבֵן לְמִלֹּאת וּבַחֲרִשֵּׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה:
 6 וְאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי אֹת אֶת־אֶהֱיָאֵב בֶּן־אֲחִיסָמֶךְ
 לְמֹטֶה־דָן וּבֵלֶב כָּל־חֲכָם־לֵב נָתַתִּי חָכְמָה וַעֲשׂוּ אֹת
 7 כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ: אֵת־אֵהָל מוֹעֵד וְאֵת־הָאָרֶץ לְעֵדֻת
 8 וְאֵת־הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֵת כָּל־כְּלֵי הָאֵהָל: וְאֵת־
 הַשֻּׁלְחָן וְאֵת־כְּלָיו וְאֵת־הַמִּנְחָה הַטְּהֻרָה וְאֵת־כָּל־
 9 כְּלֵיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְטָרֶת: וְאֵת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֵת־
 10 כָּל־כְּלָיו וְאֵת־הַכִּיּוֹר וְאֵת־כָּנּוֹ: וְאֵת בְּגָדֵי הַשֹּׂרֵד
 וְאֵת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֵת־בְּגָדֵי בָנָיו לִכְהֵן:
 וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת־קִטְרֶת הַסָּמִים לְקֹדֶשׁ כָּל־

אֲשֶׁר

•

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת-שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בְּיָמֵי וּבְיָנֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: וְשִׁמְרַתֶם אֶת-הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מַחֲלִיָּה מוֹת וּמוֹת כִּי כָל-הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא קָמָץ

מִקְרֵב עִמָּיהָ: שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִן
שִׁבְתָּ שְׁבַתוֹן קָדֵשׁ לַיהוָה כְּלַהֲעֹשֶׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מוֹת יוֹמָת: וְסָמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבִיעִי
לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁבִיעִי לְדֶרֶתָם בְּרִית עוֹלָם: בְּנֵי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לַעֲלֹם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה כְּבִלְתּוֹ לְדַבֵּר אֵתוֹ בְּהָרִים 18

סִינִי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת לַחַת אֶבֶן כְּתֻבִּים בְּאֶצְבַּע
 אֱלֹהִים׃ וַיֵּרָא הָעָם כִּי־בָשָׁשׁ מִשֶּׁה לָּרֶדֶת מִן־הָהָר
 וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם׃ עֲשֵׂה־לָּנוּ
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זָה׃ מִשֶּׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר
 הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מִהִי־הִיא לוֹ׃ וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אַהֲרֹן פִּרְקוּ נֹזְמֵי הַזֹּהֵב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשִׁיכֶם
 בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלַי׃ וַיִּתְּפְּרוּ כָל־הָעָם אֶת־
 נֹזְמֵי הַזֹּהֵב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־אַהֲרֹן׃ וַיִּקַּח
 מִיָּדָם וַיַּצֵּר אֹתָם בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֲגֹל מִסְכָּה וַיֹּאמְרוּ
 אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיֵּרָא הֶ-
 אֲהֲרֹן וַיְבִין מִזִּבְחַת לִפְנֵי וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה
 מָחָר׃ וַיִּשְׁכְּמוּ מִמַּחֲרַת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגְשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב
 הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׁתּוּ וַיִּקְמוּ לַצָּחֶק׃ פ

פ

וידבר יהוה אל־משה לִדְרֹךְ בִּי שְׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר 7
העלית מארץ מצרים; סרו מהר מן־הדרך אֲשֶׁר 8

צויתים

11 Moses oratione patheticā ac nervosā iram Dei à populo avertere studet.

14 Deus, precibus Moſis motus, multitudini parcit.

15 Moſche, juſſu Dei, redit ad Caſtra Iſraelitarum cum duabus tabulis Teſtimonii.

17 Joſua, qui Moſem extra numerum in monte expectaverat, neſcit quid in caſtris agebatur.

19 Moſche cominus conſpicuens abominationem populi, totus ardet in Dei gloriam, tabulas legis confringit, Idolum abolet, & de Idololatris cum Aarone expulſum, 22 Aaron culpam in populum rejicit.

צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחורלו ויזכורלו
ויאמרו אלה אלהינו ישראל אשר העלוק מארץ
מצרים: ויאמר יהוה אל־משה ראיתי את־העם הזה
והנה עסק־שח־ערף הוא: ועתה הניחה לי ויחר־אפי
בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: ויחל משה
את־פני יהוה אלהיו ויאמר למֶה יהוה יחרה אפ־
בעמֶךָ אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וכִבֶד
חֻזְקָה: לִמָּה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג
אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון
אפֶךָ והנחם על־הרעה לעמֶךָ: זכר לאברהם ליצחק
ולִישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך וידבר אלהים
ארבה את־זרעכם ככוכבי השמים וכל־הארץ הזאת
אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם יהוה
על־הרעה אשר דבר לעשות לעמו: פ
טו ויפן ויירד משה מן־ההר ושני לחת העדת בידו לחת
16 כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים: והלחת
מעשה אלהים הַמָּה והמכתב מכתב אלהים הוא
ברעו ק
17 חרות על־הלחת: וישמע יהושע את־קול העם ברעה
18 ויאמר אל־משה קול מלחמה במחנה: ויאמר אין־קול
ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי
19 שמע: ויהי כאשר קרב אל־המחנה וירא את־העגל
מדרו ק ומחלת ויחר־אף משה וישלך מידו את־הלחת וישבר
כ אתם תחת ההר: ויקח את־העגל אשר עשו וישרף
באש ויטחן עד אשר־דק ויזר על־פני המים וישק את־
21 בני ישראל: ויאמר משה אל־אהרן מה־עשה לך העם
22 הזה כִּי־הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל־
23 יחר אף ארני אתה ידעת את־העם כִּי ברע הוא: ויאמרו
לי עשה־לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כִּי־זֶה יִמְשֶׁה

האיש

K

האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה

לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתגדלו ואשלכהו 24

באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרע כח

הוא כי פרעה אהרן לשמעה בקמיהם: ויעמד משה 25

בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל

בני לוי: ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שישו 27

איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה

והרגו איש את אחיו ואיש את ידיעהו ואיש את

קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום 28

ההוא כשלשת אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם 29

היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום

ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם ל

חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אליהוה אולי

אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יהוה ויאמר 30

אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי

זהב: ועתה אסיתשא חטאתם ואם אין מחני נא 31

מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה אל משה מי אשר 32

חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם 33

אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום 34

פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יהוה את העם על לה

אשר עשו אתי העגל אשר עשה אהרן: וידבר לב 35

יהוה אל משה לך עלה מזה אתה ודעם אשר העלית

מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם 36

לצחק ולירקב לאמר לורעה אתננה: ושלחתי לפניך 37

מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי ויחחתי ויפרוי

החוי ותיבוס: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה 38

בקרובך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך: 39

וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו 40

איש

25 Mosche de supplicio, à præcipuis huius peccati auctoribus fumendo, decernit; sequitur Duceum Levitis executoribus præbet.

28 Cadunt eo die ex populo circiter 3000.

30 Mosche hortatur populum ad poenitentiam; ac (tantum glorie Dei & saluti populi intentus) intercedit pro populo apud Deum. Qui poenas differt, & se placatum esse confirmat.

CAPUT. XXXIII. 1 Deus, populi detractione irritatus, minatur populo gratiam subtrahentem.

40 Refert hanc Mosche

ad Israēli-
tas, qui
lugent.

7 Migrat
Mofche,
cum suo
tentorio,
extra castra,
in detella-
tionem
peccati po-
puli.

11 Allo-
quitur Deus
Mofem fac-
ie ad fa-
ciem.

12 Precibus
Mofis im-
petratur
populo,
poeniten-
tiam agenti,
reconcilia-
tio cum
Deo.

18 Mofche
ulterius pe-
tit illustrio-
rem Dei
symbolo
aliquo ex-
terno, pate-
factionem.

ה איש עדין עליו: ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־בני־
ישראל אתם עסקשה־עֶרְפָּה רַגַע אַחַד אַעֲלֶה בְּקִרְבְּךָ
וּכְלִיתִיהָ וְעַתָּה הוֹרֵד עִדֶּיךָ מֵעֲלֶיךָ וְאֲדַעַה מֶה אַעֲשֶׂה־
לָךְ: וַיִּתְּנָלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲרֵדִים מִהָר חוֹרֵב: וּמֹשֶׁה
יָקַח אֶת־הָאֹהֶל וְנִטְּהֵלוּ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הָרֹחֶק מִן־
הַמַּחֲנֶה וּקְרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל־מִבְקֵשׁ יְהוָה
יֵצֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: וְהָיָה כִּצְאֹת
מֹשֶׁה אֶל־הָאֹהֶל יָקֻמוּ כָּל־הָעָם וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח
וְאֹהֶלוֹ וַחֲבִטּוֹ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עֹרְבָאוּ הָאֹהֲלֹה: וְהָיָה
כְּבֹא מֹשֶׁה הָאֹהֲלָה יֵרֵד עִמּוֹד הָעֵנָן וְעִמּוֹד פֶּתַח הָאֹהֶל
וְדִבֶּר עִם־מֹשֶׁה: וְרָאָה כָּל־הָעָם אֶת־עִמּוֹד הָעֵנָן עִמּוֹד
פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם וַהֲשִׁתְּחוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ:
וְדִבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יִדְבֹּר אִישׁ
אֶל־רֵעֵהוּ וּשְׁבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁתָּחוּ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן
נֶעַר לֹא יִמִּישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל:

פ

12 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֵתָּה אָמַר אֵלַי הֵעַל אֶת־
הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי
וְאַתָּה אֲמַרְתָּ יִדְעִיתִךָ בִּשְׁם וְגַם־מִצְאָתָהּ חֵן בְּעֵינַי:
13 וְעַתָּה אֲסִינָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דֶּרֶכְךָ
וְאֲדַעַךְ לְמַעַן אֲמַצְאֶנִּי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְרָאָה כִּי עִמָּךְ הִנְיִי
14 הַזֶּה: וַיֹּאמֶר פָּנִי יֵלְכוּ וְהִנֵּחֹתִי לָךְ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־
16 אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אֶל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה: וּבִמָּה יוֹדַע אֲפֹאֶה
כִּי־מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמָּךְ הַלֵּוִי בִּלְכַתֶּךָ עִמָּנוּ
וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעַמָּךְ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה:

פ

17 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־דִּבְרֵךְ הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
18 אַעֲשֶׂה כִּי־מִצְאָתָהּ חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאֲדַעַךְ בִּשְׁם: וַיֹּאמֶר הִרְאֵנִי
19 נָא אֶת־כְּבוֹדְךָ: וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל־טוֹבִי עַל־פָּנֶיךָ
וּקְרָאתִי

K 2 ב י

19 Quam petitionem Deus ipsi ex parte tantum concedit, quia nulli hominum unquam licuit contemplari gloriam Majestatis Divinz.

וּקְרָאתִי בִשְׁם יְהוָה לִפְנֵיךָ וַחֲנֹתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲחֹן
וּרְחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם: וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאוֹת אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֶנִּי הָאָדָם וְחִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אֲנִי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר: וְהִידֹה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וּשְׁמִיךָ
בְּנִקְרַת הַצּוּר וּשְׁכַתִּי כְּפִי עֲלֶיךָ עַד־עַבְדִּי: וְהִסְרֹתִי אֶת־כְּפִי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֵרִי וּפָנַי לֹא יִרְאוּ: פ

CAPUT XXXIV. Restitutione Tabularum legis significatur Renovatio fœderis Dei cum reconciliato populo.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פַּסְלֵךָ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים לְדָא

כְּרָאשִׁימִם וְכַתְּבֵתִי עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ
עַל־הַלַּחַת הַרְאשִׁימִם אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ: וְהִידֹה גִבּוֹן לְבָבְךָ
וְעֵלִיתָ בְּבִקֵּר אֶל־הָהָר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ
הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יְרֵא בְּבֹל־
הָהָר נִסְיָהֲצֹאן וְהִבְקֵר אֶל־יְרֵעוֹ אֶל־מֹל הָהָר הַהוּא:
וַיַּפְסֵל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשִׁימִם וַיִּשְׁכֶּם מֹשֶׁה בְּבִקֵּר
וַיַּעַל אֶל־הָהָר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בִּידוֹ שְׁנֵי

לַחַת אֲבָנִים: וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא הַ
בִּשְׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פְּנֵיךָ וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה
אֶל־רַחוּם וַחֲנוּן אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאֵמֶת: צָר חֶסֶד וְיִרְאָה
לְאֵלִפִּים נִשְׂא עֵין וּפִשְׁעוֹ חֲטָאָה וְנִקָּה לֹא יִנְקָה פֶקֶד עֵין
אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנִי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־דְּבָעִים:

וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר אֲסִנָּא
מִצְאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלְחֶנָּא אֲדֹנָי בִּקְרַבְנוּ כִּי עַם
קָשֶׁה־עֶרְף הוּא וְסָלַחְתָּ לְעוֹגְנוֹ וּלְחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:
וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי כֹרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמָּךְ אֲעִשֶׂה
נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ כָּל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם
וְרָאִהָ כָל־הָעָם אֲשֶׁר־אֵתָּה בִּקְרַבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה
כִּי־נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: שְׁמַרְלֵךְ אֶת־
אֲשֶׁר אֲנִי מִצִּוְךָ הַיּוֹם הַנֶּגֶד גִּרְשׁ מִפְּנֵיךָ אֶת־הָאָמֶרִי
וְהִכְנַעְנִי וְהַחֲתִי וְהַפְרֹזִי וְהַחֲזִי וְהִיבֹסִי: הַשְׁמַר לֵךְ

10 Renovatur fœdus de introductione in terram promissam, & stipulatur obedientia populi;

וְהִכְנַעְנִי וְהַחֲתִי וְהַפְרֹזִי וְהַחֲזִי וְהִיבֹסִי: הַשְׁמַר לֵךְ
פ

juxta leges, quæ hic repetuntur; ut fœderis conditiones.

12 Non pangendum est totius cum gentibus istis idololatris.

17 Diffusiles minime faciendi; ut fecerat populus, cap. 32.

18 Festum Azymorum observandum.

19 Primogeniti offerendi & redimendi.

21 Dies septimus observandus.

22 Etiam observanda tria festa anniverſaria.

25 Fermentum non miscendum cum sanguine sacrificiorum.

26 Primitivæ offerendæ.

27 Ex præſtito horum verborum pepigit Deus fœdus cum Iſraele.

28 Fuit Moſche (in veruos montis, verſu 2.) cum Deo dies & noctes XL.

פְּתַחֲכֶת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵתָּה בָּא עֲלֶיהָ
 13 פְּתִיחֶיהָ לְמוֹקֵשׁ בְּקֶרֶךְ: כִּי אֶת־מִזְבְּחָהֶם תַּחֲצֹן
 14 וְאֶת־מִצְבֵּתָם תִּשְׁבְּרוּ וְאֶת־אֲשֵׁרֵי תְּכַרְתּוּן: כִּי לֹא
 15 הִנֵּה תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵי אֲחֵרִי כִּי יְהוָה קִנָּא שְׁמוֹ אֵל קִנָּא הוּא:
 16 פְּתַחֲכֶת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְנָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם
 17 וַחֲבָחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָהֶם וְאָכַלְתָּ מִזְבָּחָם: וְלִקְחֹתָ
 18 מִבְּנֵיתָיו לְבָנָיִךְ וְנָנוּ בְּנֵיתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־
 19 בְּנֵיךְ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן: אֱלֹהֵי מִסְכָּרָה לֹא־תַעֲשֶׂה־לָּךְ:
 20 אֶת־חֹג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת
 21 אֲשֶׁר צִוִּיתָךְ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בַחֲדָשׁ הָאָבִיב
 22 יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם: כִּלְפָטֶר רַחֵם לִי וְכֹל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר
 23 בַּפֶּטֶר שׁוֹר וְשֶׂה: וּפֶטֶר חֲמֹר תַּפְדֶּה בִּשָּׂה וְאִם־לֹא
 24 תַּפְדֶּה וְעִרְפָתוֹ כֹּל בְּכוֹר בְּנֵיךָ תַּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי
 25 רִיקָם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת
 26 בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת: וְחֹג שְׁבַעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בְּכוֹרֵי
 27 קִצִּיר חֲטִיט וְחֹג הָאֵסִיף תְּקִיֹּפֶת הַשָּׁנָה: שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים
 28 בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרֶךָ אֶת־פָּנַי הָאֵדֶן יְהוָה אֱלֹהֵי
 29 יִשְׂרָאֵל: כִּי־אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַכְתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ
 30 וְלֹא־יַחֲמֹד אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בַּעֲלֹתָךְ לִרְאוֹת אֶת־פָּנַי
 31 כֹּה יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה: לֹא־תִשְׁחַט עֹר־
 32 חֶמֶץ וְדִם־זִבְחִי וְלֹא־יִלִּין לְבָקֶר וְזֶבֶח חֹג הַפֶּסַח: רֵאשִׁית
 33 בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גִּדִּי
 34 בַּחֲלֶב אֱמֹ:
 35 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב־לָךְ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 36 כִּי עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אֶתְּךָ בְּרִית וְאֶת־
 37 יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי־שֵׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
 38 לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־
 39 הַלְּחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים: וַיְהִי
 40 כִּדְבַר יְהוָה
 41 כִּדְבַר יְהוָה

בִּרְדַּת מֹשֶׁה מִהָר סִינִי וּשְׁנֵי לַחַת הָעֶרְתָּ בִּידְמֹשֶׁה
 בִּרְדָּתוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדָע כִּי קָרָן עוֹר פָּנָיו
 בִּדְבָרוֹ אֹתוֹ : וַיֵּרָא אֱהֲרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־ל
 מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרָן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִנִּשְׁת־אֵלָיו : וַיִּקְרָא²⁹
 אֱלֹהִים מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו אֱהֲרֹן וְכָל־הַנָּשִׂאִים בְּעֵדָה
 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֱלֹהִים : וְאַחֲרֵיכֵן נָגַשׁ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל³²
 וַיִּצְוֶם אֶת־כָּל־אִשׁוֹר דְּבַר יְהוָה אֹתוֹ בְּהָר סִינִי : וַיָּכַל³³
 מֹשֶׁה מִדְּבַר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מָסוּחַ : וּבָנָא מֹשֶׁה³⁴
 לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמָּסוּחַ עַד־צֹאתוֹ וַיֵּצֵא
 וּדְבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־אִשְׁרֵי־יְצוּרָה : וַרְאוּ בְּנֵי לֵה
 יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרָן עוֹר פָּנָי מֹשֶׁה וְהִשִּׁיב
 מֹשֶׁה אֶת־הַמָּסוּחַ עַל־פָּנָיו עַד־בָּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ :

29 Facies
Mosis, (ipso
nil tale co-
gitante) in
reditu à
monte ad
populum,
cum novis
tabulis fœ-
deris, adeo
splenduit,
ut etiam
Primarii
Viri ipsius
splendo-
rem ferre
non pote-
rant.

33 Velamen
impositum
faciei Mo-
sis.

כב 22

ס ס ס

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֶדְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם
 אֱלֹהִים אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂת אֲתָם :
 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם
 קֹדֶשׁ שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כִּלְהַעֲשֶׂה כֹו מְלָאכָה
 יוֹמָת : לֹא־תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מִשְׁבַּת־כֶּם בַּיּוֹם
 הַשַּׁבָּת :

CAPUT.
X X X V.
I Iterum
inculcarur
religiōsa
observatio
Sabbathi.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֶדְתָּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה־
 הַדְּבָרֵי־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר : קָדֹשׁ מֵאֲתָכֶם תְּרוֹמַת ה
 לַיהוָה כָּל־נָדִיב לְבֹו יִבְיָאָה אֶת תְּרוֹמַת יְהוָה זָהָב וְכֶסֶף
 וְנַחֲשֵׁת : וְתַכְלֹת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים :
 וְעֹרֹת אֵילִם מְאֹדִּים וְעֹרֹת חֲחִשִׁים וְעִזֵּי שָׁפִים :
 וְשֶׁמֶן לְמָאֹר וּבִשְׁמִים לְשֶׁמֶן חֲמִשְׁחָה וְלִקְטָרוֹת־
 הַסַּמִּים : וְאַבְנֵי־שֹהַם וְאַבְנֵי מַלְאִים לְאַפֹּד וְלַחֹשֶׁן :
 וְכָל־חֲכָם־לֵב בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה י
 יְהוָה

4 Ex Ca-
pite 25 : 3.
repetitur
edictum
Dei, de vo-
luntariā
oblatione
earum re-
rum, quæ
ad structu-
ram Taber-
naculi &
conser-
vationem mi-
nistrii suf-
ficiant.

11 יהוה: את־המשכן את־אחלו ואת־זככתו ואת־
 ברייתו קרסיו ואת־קרשיו את־כריתו את־עמקיו ואת־ארגיו:
 12 את־הארץ ואת־כריו את־הכפרות ואת־פרכת
 13 המסך: את־השלחן ואת־בדע ואת־כל־כליו ואת
 14 לחם הפנים: ואת־מנרת המאור ואת־כליה ואת־
 15 טו גרתיה ואת־שמן המאור: ואת־מזבח הקטרת ואת־
 16 בדיו ואת־שמן המשחה ואת־קטרת הסמים ואת־
 17 מסך הפרח לפתח המשכן: את־מזבח העלה ואת־
 18 מכבד הנחשת אשר־לו את־בדיו ואת־כל־כליו ואת־
 19 דוכד ואת־כנו: את־קלעי העשר את־עמקיו ואת־
 20 ארגיה ואת־מסך שער החוצה: את־תורת המשכן
 21 ואת־תורת החיצו ואנשי־הכרות: את־פגרי השער
 22 לשרת בקדש את־פגרי הקדש לאהרן הכהן ואת־
 23 בגדי בניו לבחן: ויצאו כל־עדות בני־ישראל מלפני
 24 משה: ויבאו כל־איש אשר־ישאו לבו וכל־אשר
 25 נדבה רוחו אתו הביאו את־תרומת יתרה למלאכה
 26 אהל מועד ולכל־עבודתו אלמנה הקדש: ויבאו
 27 האנשים על־הנשים כל־ידיהם לב־הביא תרומה
 28 וסכשת וקוסו כל־כלי־זהב וכל־איש אשר־הניף תרומה
 29 זהב־ליתוה: וכל־איש אשר־נמצא אהו סכלת וארגמן
 30 ותולעת שני ושש ועזים וערים אילים מאדמים וערית
 31 תחשים הביאו: כל־מיס תרומת־כסף נחשת־הביאו
 32 את־תרומת יתרה וכל־אשר נמצא אהו עצי־שטים
 33 מה לכל־מלאכת העבודה הביאו: וכל־אשר חכמת־לב
 34 בירה טו ויצאו מטוה את־התכלית ואת־נארגמן
 35 את־תולעת השני ואת־השש: וכל־הנשים אשר־ישא
 36 לבן אתנה בחכמה טו את־העזים: והנשאים הביאו
 37 את־אבני השפה ואת־אבני המלצים לאפוד ולחשן:
 38 ואת

20. Omnes
 cuiusque
 que condi-
 tionis &
 sexus Israe-
 lita sponte
 & prom-
 pte, (pro
 ratione fa-
 cultatum &
 industriae)
 adferunt
 oblationem
 Domino, ad
 opus Ten-
 torii, ejus-
 que mini-
 sterium.

וְאֶת־הַבָּשָׂם וְאֶת־הַשֶּׁמֶן לַמָּאֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה 28
וּלְקִטְרֹת הַסִּמִּים: כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדָב לִבָּם אֹתָם 29
לְהֵבִיא לְכָל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד
מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נִדְבָה לַיהוָה: פ

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם ל 30 Tabernaculi opi-
fices prima-
rii, eorum-
que Dona
& vocatio
Divina.

בְּצִלָּל בֶּן־אוּרִי בֶן־חֹזֵר לַמִּטָּה יְהוּדָה: וַיְמַלֵּא אֹתוֹ 31
רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה:
וּלְחֹשֶׁב מַחֲשַׁבֶּת לַעֲשׂוֹת בִּזְהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת: 32
וּבַחֲרֹשֶׁת אֲבֵן לְמַלְאָת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּבָרֶל 33
מְלָאכָת מַחֲשַׁבֶּת: וְלַהוֹרֹת נָתַן בָּלָבוּ הוּא וְאַהֲלִיאֵב בֶּן־ 34
אֲחִיסָמֶךְ לַמִּטְהַדֵּן: מָלֵא אֹתָם חֲכֵמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת לַה

כָּל־מְלָאכָת חֲרָשׁ וְחֹשֶׁב וְרָקִם בְּתַכְלִית וּבְאֲדָנָן
בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֶרֶג עֹשֵׂי כָל־מְלָאכָה וְחֹשֶׁב

מַחֲשַׁבֶּת: וַעֲשֵׂה בְּצִלָּל וְאַהֲלִיאֵב וְכָל־אִישׁ חָכֵם־לֵב לְא 35
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חֲכָמָה וּתְבוּנָה בְּדַמָּה לְדַעַת לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־מְלָאכָת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה: 36

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצִלָּאֵל וְאֶל־אַהֲלִיאֵב וְאֵל כָּל־אִישׁ 37
חָכֵם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חֲכָמָה בָּלָבוּ כָּל־אֲשֶׁר נִשְׁאָו

לָבוּ לְקַרְבָּה אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ: וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי 38
מֹשֶׁה אֶת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְמַלְאכָת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֹתָם וְחֹם הֵבִיאוּ אֵלָיו

עוֹד נִדְבָה בִּבְקָר־בִּבְקָד: וַיָּבֹאוּ כָל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים 39
אֶת כָּל־מְלָאכָת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ־אִישׁ מִמְּלָאכָתוֹ אֲשֶׁר

הָמָּה עֹשִׂים: וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מִרְבִּים הָעָם הָ 40
לְהֵבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לְמַלְאכָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת

אֹתָהּ: וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִרוּ קוֹל בְּמִחְנֵה לֵאמֹר אִישׁ־א 41
וְאִשָּׁה אֲלֵי־עֹשֶׂר־עוֹד מְלָאכָה לְתִרְוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיָּבֹא 42
הָעָם מְהֵבִיא: וְהַמְּלָאכָה הִיתָה דִּים לְכָל־הַמְּלָאכָה 43
לַעֲשׂוֹת

CAPUT XXXVI.
1 Opifices
Tabernacu-
li ad opus
accedunt.

3 Libera-
litas popu-
li tanta erat,
ut ab ero-
gandis in
sacros usus
donariis,
populus
præconio
dehortan-
dus erat.

8 Confi-
ciunt artifi-
ces omnia,
secundum
exemplar,
quod Moſi
monſtra-
tum erat in
monte.
Nempe;
Cortinas
primarias,

8 לעשות אתה והותר: ס ויעשו כל־חכמ־לָב
בעשי המלאכה אֶת־הַמִּשְׁכָּן עֵשֶׂר יָרִיעַת שֵׁשׁ מִשְׁוֹר
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרִבִּים מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב
9 עֲשֵׂה אֹתָם: אֶרֶךְ הַיָּרִיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וָעֶשְׂרִים
בָּאֵמָה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאֵמָה הַיָּרִיעָה הָאֶחָת מִדֶּה אֶחָת
י לְכָל־הַיָּרִיעַת: וַיַּחְבֵּר אֶת־חֲמִשׁ הַיָּרִיעֹת אֶחָת אֶל־
אֶחָת וְחֲמִשׁ יָרִיעַת חֶבֶר אֶחָת אֶל־אֶחָת: וַיַּעַשׂ לִלְאֹת
11 תְּכֵלֶת עַל שַׁפַּת הַיָּרִיעָה הָאֶחָת מִקְצֵה בְּמַחְבֶּרֶת בֵּין
עֲשֵׂה בִשְׁפַת הַיָּרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בְּמַחְבֶּרֶת הַשְּׁנִיָּת:
12 חֲמִשִּׁים לִלְאֹת עֲשֵׂה בִיָּרִיעָה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לִלְאֹת
עֲשֵׂה בִקְצֵה הַיָּרִיעָה אֲשֶׁר בְּמַחְבֶּרֶת הַשְּׁנִיָּת מִקְבִּילַת
13 הַלִּלְאֹת אֶחָת אֶל־אֶחָת: וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קְרָסִי זָהָב
וַיַּחְבֵּר אֶת־הַיָּרִיעֹת אֶחָת אֶל־אֶחָת בְּקְרָסִים וַיְהִי
הַמִּשְׁכָּן אֶחָד:

פ

14 Cortinas
secundarias
ex pilis ca-
prarum,

14 וַיַּעַשׂ יָרִיעַת עֹזִים לְאַהֲלֵי עַל־הַמִּשְׁכָּן עֶשְׂתֵּי־עֶשְׂרֵה
טו יָרִיעַת עֲשֵׂה אֹתָם: אֶרֶךְ הַיָּרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים
בָּאֵמָה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רֹחַב הַיָּרִיעָה הָאֶחָת מִדֶּה אֶחָת
16 לַעֲשֹׂתִי עֲשֵׂה יָרִיעַת: וַיַּחְבֵּר אֶת־חֲמִשׁ הַיָּרִיעֹת לִבְד
17 וְאֶת־שֵׁשׁ הַיָּרִיעֹת לִבְד: וַיַּעַשׂ לִלְאֹת חֲמִשִּׁים עַל
שַׁפַּת הַיָּרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בְּמַחְבֶּרֶת וְחֲמִשִּׁים לִלְאֹת
18 עֲשֵׂה עַל־שַׁפַּת הַיָּרִיעָה הַחֲבֵרֶת הַשְּׁנִיָּת: וַיַּעַשׂ קְרָסִי
19 נָחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לַחְבֵּר אֶת־הָאֹהֶל לִהְיוֹת אֶחָד: וַיַּעַשׂ
מִכְסֵּה לְאַהֲלֵי עֹרֹת אֵילִם מְאֹדִּים וּמִכְסֵּה עֹרֹת
כ תַּחֲשִׁים מִלְּמַעְלָה: ס וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים

19 Duplex
Tegumen-
tum ex pel-
libus arie-
rum & me-
lium; & af-
feres cum
fuis basibus
& vectibus.

21 לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים: עֵשֶׂר אַמָּה אֶרֶךְ הַקְּרָשׁ
22 וְאַמָּה וְחֲצִי הָאֵמָה רֹחַב הַקְּרָשׁ הָאֶחָד: שְׁתֵּי יָדֹת
לְקְרָשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אֶחָת אֶל־אֶחָת בֵּין עֲשֵׂה לְכָל
23 קְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן: וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲשָׂרִים
קְרָשִׁים

K 5 י ה

קִרְשִׁים לַפֶּאֶת נֹגַב תִּימְנָה : וְאַרְבָּעִים אֲדָנֵי־כֶסֶף 24
 עָשָׂה תַּחַת עֲשָׂרִים הַקִּרְשִׁים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־
 הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לְשֹׁתֵי יָדָיו וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ
 הָאֶחָד לְשֹׁתֵי יָדָיו : וּלְצֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית לַפֶּאֶת כֹּה
 צִפּוֹן עָשָׂה עֲשָׂרִים קִרְשִׁים : וְאַרְבָּעִים אֲדָנִיהֶם 26
 כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדָנִים
 תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד : וְלִירְכָתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָה עָשָׂה 27
 שֵׁשֶׁה קִרְשִׁים : וְשְׁנֵי קִרְשִׁים עָשָׂה לַמִּקְצֹעַת חֲמִשְׁכָּן 28
 בִּירְכָתִים : וְהָיוּ תוֹאמָם מִלְמֶשֶׁה וַיְחַדְּדוּ יָהִיו תְּמִים 29
 אֶל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַסַּבֵּעַת הָאֶחָת בֶּן עָשָׂה לְשֹׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי
 הַמִּקְצֹעַת : וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קִרְשִׁים וְאֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף שָׁשָׁה ל־
 עֶשֶׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
 הָאֶחָד : וַיַּעַשׂ בְּרִיחַי עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לַקֶּרֶשֶׁי צֹלַע 31
 הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת : וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לַקֶּרֶשֶׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן 32
 הַשְּׁנִית וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לַקֶּרֶשֶׁי הַמִּשְׁכָּן לִירְכָתִים
 יָמָה : וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ הַחֵדָּיִן לְבֶרֶךְ בְּתוֹךְ הַקִּרְשִׁים 33
 מִן־הַקֶּצֶה אֶל־הַקֶּצֶה : וְאֶת־הַקִּרְשִׁים צָפָה זָהָב וְאֶת־ 34
 טַבַּעְתָּם עָשָׂה זָהָב בְּתִים לְמִרְיָחָם וַיִּצַּף אֶת־הַבְּרִיחִים
 זָהָב : וַיַּעַשׂ אֶת־הַפְּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי לֵה 35
 וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עָשָׂה אֹתָהּ כְּרָבִים : וַיַּעַשׂ 36
 לָהּ אַרְבָּעָה עֲמֻדֵי שִׁטִּים וַיִּצָּפֶם זָהָב וַיְהִים זָהָב וַיִּצַּף
 לָהֶם אַרְבָּעָה אֲדָנֵי־כֶסֶף : וַיַּעַשׂ מִסָּךְ לַפֶּתַח דָּוָהָל 37
 תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר מַעֲשֵׂה רֶקֶם :
 וְאֶת־עֲמֻדָיו חֲמִשָּׁה וְאֶת־וִוֵּיהֶם וַצִּפָּה רֹאשֵׁיהֶם 38

35 Velum
interius
cum suis
columnis
& bafibus.

37 Velum
exterius
cum suis
columnis.

וַיְדַשְׁקֵיהֶם זָהָב וְאֲדָנֵיהֶם חֲמִשָּׁה גִזְזִית : פ
 וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת־הָאָרֶץ עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתִים וְחָצִי אֲרָכּוֹ 39
 וְאָמְרָה וְחָצִי דָּחָבוֹ וְאָמְרָה וְחָצִי קָמְתוֹ : וַיִּצְפְּהוּ זָהָב 40
 שְׁהוֹד מִבֵּית וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זֶרֶז זָהָב סָבִיב : וַיִּצַּף לוֹ 41
 אַרְבַּע

CAPUT.
XXXVII.
Exstruxit
Bezalel ea,
quæ in
Sancto San-
ctorum e-
rant repo-
nenda,
nempe :
Arcan,

ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתי ושת טבעת על-
צלעו האחת ושת טבעת על-צלעו השנית: ויעש
ה בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: ויבא את-הבדים

6 Opercu-
lum propi-
tatorium.

ב טבעת על צלעת הארץ לשאת את-הארץ: ויעש
בפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי

7 Duos
Cherubhi-
m.

ז רחבה: ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם
משני קצות הכפרת: כרוב אחד מקצה מזה וכרוב

אחד מקצה מזה מן-הכפרת עשה את-הכרבים משני
קצותיו: ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סבכים
בכנפיהם על-הכפרת ופניהם איש אל-אחיו אל-
הכפרת היו פני הכרבים:

10 Perfecit
etiam ea,
quæ in
Sancto e-
rant collo-
canda;
Nempe:
Mensam è
lignis Scrit-
tum, auro
puro obdu-
ctam, cum
omnibus
eius instru-
mentis.

י ויעש את-השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצף אותו זהב טהור ויעש

לו זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש
זר-זהב למסגרתו סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב

ויתן את-הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע
רגליו: לעמדת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים

טו לשאת את-השלחן: ויעש את-הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב לשאת את-השלחן: ויעש את-

הכלים אשר על-השלחן את-קערותיו ואת-כפתיו
ואת מנקיתיו ואת-הקשות אשר יסך בהן זהב

פ

טז ויעש את-המנורה זהב טהור מקשה עשה
את-המנורה ירכה וקנה ונביעה בפתחיה

ופרחיה ממנה והיו: וששה קנים יצאים
מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד

ושלשה קני מנורה מצדה השני: שלשה
גבעים משקדים בקנה האחד בפתח ופרח

ושלשה

17 Cande-
labrum au-
reum cum
septem lu-
cernis.

18 ופרחיה ממנה והיו: וששה קנים יצאים
מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד

ושלשה קני מנורה מצדה השני: שלשה
גבעים משקדים בקנה האחד בפתח ופרח

ושלשה

וּשְׁלֹשָׁה גִבְעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיָה אֶחָד כַּפֶּתֶר וּפָרָח בֵּן
 לִשְׁשֶׁת הַקְּנִים הַיֵּצְאִים מִן־הַמִּנְרָה: וּבִמְנִיחָה אַרְבָּעָה כ
 גִּבְעִים מִשְׁקָדִים בַּפֶּתֶרֶיהָ וּפָרָחֶיהָ: וּכְפֶתֶר תַּחַת שְׁנֵי ²¹
 הַקְּנִים מִמֶּנָּה וּכְפֶתֶר תַּחַת שְׁנֵי הַקְּנִים מִמֶּנָּה וּכְפֶתֶר
 תַּחַת־שְׁנֵי הַקְּנִים מִמֶּנָּה לִשְׁשֶׁת הַקְּנִים הַיֵּצְאִים
 מִמֶּנָּה: ²² בַּפֶּתֶרֶיהֶם וּקְנָתָם מִמֶּנָּה הָיוּ כְּלָה מִקְשָׁה
 אֶחָת זָהָב טָהוֹר: וַיַּעַשׂ אֶת־נִרְתִּיהָ שִׁבְעָה וּמִלְקָחֶיהָ ²³
 וּמַחֲתֶתֶיהָ זָהָב טָהוֹר: כִּכָּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ ²⁴
 וְאֵת כָּל־כְּלֶיהָ: פ

25 Altare
Thymia-
maus,

וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבֵּחַ הַקֹּטֶרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָה אֶרְכּוֹ וְאֲמָה כָּה
 רָחְבוֹ רָכוּעַ וְאֲמָתִים קָמְתוּ מִמֶּנּוּ הָיוּ קִרְנָתָיו: וַיֵּצֵף ²⁶
 אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גִּנּוֹ וְאֶת־קִירָתוֹ סָבִיב וְאֶת־
 קִרְנָתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב: וּשְׁתֵּי טַבַּעַת זָהָב עָשָׂה ²⁷
 לוֹ מִתַּחַת לִזְרוֹ עַל שְׁתֵּי צִלְעָתָיו עַל שְׁנֵי צַדָּיו לְבָתִּים
 לְבָדִים לִשְׂאֵת אֹתוֹ בָּהֶם: וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים ²⁸
 וַיֵּצֵף אֹתָם זָהָב: וַיַּעַשׂ אֶת־שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־ ²⁹
 קֹטֶרֶת הַפָּסִים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רֶקֶח: ס

29 Oleum
unctionis
sanctæ, &
lustris fo-
cer.

וַיַּעַשׂ ^{לחא} אֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אֲמֹת אֶרְכּוֹ וְחֲמֵשׁ־
 אֲמֹת רָחְבוֹ רָכוּעַ וּשְׁלֹשׁ אֲמֹת קָמְתוֹ: וַיַּעַשׂ קִרְנָתָיו ²
 עַל אַרְבַּע פָּנָתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קִרְנָתָיו וַיֵּצֵף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת:
 וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירָת וְאֶת־הַיָּעִים ³
 וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַמַּחֲתֹת כָּל־כְּלָיו
 עָשָׂה נְחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכָּבֶד מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת ⁴
 תַּחַת כִּרְכָּבוֹ מִלְמָטָה עֲרֻחָיו: וַיֵּצֵק אַרְבַּע טַבַּעַת ה
 בְּאַרְבַּע הַקְּצוֹת לַמִּכָּבֶד הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לְבָדִים: וַיַּעַשׂ ⁶
 אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיֵּצֵף אֹתָם נְחֹשֶׁת: וַיָּבֵא אֶת־ ⁷
 הַבָּדִים בְּטַבַּעַת עַל צִלְעַת הַמִּזְבֵּחַ לִשְׂאֵת אֹתוֹ בָּהֶם
 נָבוֹב לַחַת עָשָׂה אֹתוֹ: ס

CAPUT.
XXXVIII.

1 Fecit
etiam ea,
quæ extra
Taberna-
culum e-
rant collo-
canda;
Nempe,
Altare Ho-
locaufti,
ejusque in-
strumenta
& Cri-
brum,

8 Labrum

נחשת

enecum.
Cujus hic
inducantur
matéria,
fusus, &
ufus.

9 Atrium,
cum ejuf-
dem instru-
mentis, jux-
ta delinea-
tionem,
Capite 17.
prescrip-
tam.

נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו
 פתח אהל מועד: ׀ ויעש את החצר לפאת
 נגב תימנה קלעי החצר שש משור מאה באמה:
 י עמודיהם עשרים וארניהם עשרים נחשת ווי העמודים
 11 וחשקיהם כסף: ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם
 עשרים וארניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם
 12 כסף: ולפאתים קלעים חמשים באמה עמודיהם
 עשרה וארניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף:
 13 ולפאת קדמה מורחה חמשים אמה: קלעים חמש
 14 עשרה אמה אלהכתף עמודיהם שלשה וארניהם
 15 טו שלשה: ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר
 קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה וארניהם
 16 17 שלשה: כל-קלעי החצר סביב שש משור: והארנים
 לעמודים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי
 ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר:
 18 ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת
 19 שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה ברחב
 19 חמש אמות לעמדת קלעי החצר: ועמדיהם ארבעה
 וארניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם
 כ וחשקיהם כסף: וכל-היהלית למשכן ולחצר סביב
 נחשת: ׀ ׀ ׀ כג 23

18 Velum
portae A-
trii, cum
Columbis,
stylobatus &
paxillis.

22 Horum
operum O-
pifices.

24 Summa
auri ad
hanc stru-
cturam
oblatu.

21 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על-
 פי משה עבדת הלויים ביר איתמר בן-אהרן הכהן:
 22 ובצלאל בן-אורי בן-חור למטה יהודה עשה את כל-
 23 אשר-צוה יהוה את-משה: ואתו אהליאב בן-אחיסמך
 למטרהן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
 24 ובתולעת השני ובשש: ׀ כל-הזהב
 העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב
 התנופה

התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים
שקל בשקל הקדש: וכסף פקודי העדה מאת ככר כה
ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל
הקדש: בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש²⁶
לכל העבר על-הפקדים מכן עשרים שנה ומעלה
לשש-מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
וחמשים: ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני²⁷
הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר
ככר לארון: ואת-האלף ושבע המאות וחמשה²⁸
ושבעים עשרה וזים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק
אתם: ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע²⁹
מאות שקל: ויעש כה את-אדני פתח אהל מועד ל

27 Summa
oblati ar-
genti ex ad-
ad calcul-
lum sub-
ducti, &
quid ex eo
factum sit.

29 Summa
ariz, quif-
que ufus ad
varia in-
strumenta.

ואת מזבח הנחשת ואת-מכבד הנחשת אשר-לו
ואת כל-כלי המזבח: ואת-אדני החצר סביב ואת³¹
אדני שער החצר ואת כל-יתדת המשכן ואת-כל-
יתדת החצר סביב: ומן-התכלת והארגמן ותולעת^{למא}
השני עשו בגדי-שרד לשרת בקדש ויעשו את-בגדי
הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את-משה:

CAPUT.
XXIX.
Tectura
sacrarum
Vestium.

פ

ויעש את-האפוד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני²
ושש משור: וירקעו את-פתי הזהב וקצץ פתילם³
לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת
השני ובתוך השש מעשה חשב: כתמת עשור-לו⁴
חברת על-שני קצוותיו חכר: וחשב אפודתו אשר עליו^{קצוותיו ה' ק}
ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משור כאשר צוה יהוה את-משה:

2 Ephod.

4 Ejus
gulum.

ויעשו את-אבני השם מסכת משבצת זהב⁶
מפתחת פתוחי חותם על-שמות בני ישראל: וישם⁷
אתם

7 Lapidem
monumen-
ti,

אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל
באשר צוה יהוה את משה:

8 Pectorale
sacrum
duodecim
gemmis or-
natum.

ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: רבוע היה
כפול עשו את החשן זרת ארכו חרת רחבו כפול:
וימלאו ארכו ארבעה טורי אבן טור אדם פסדה וברקת
הטור האחר: והטור השני נפק ספיר ויהלם: והטור

השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש
שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאותם:

והאבנים על שמות בני ישראל הנה שתיים עשרה
על שמותם פתחי חתם איש על שמו לשנים עשר
טו שכט: ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת

זהב טהור: ויעשו שתי משבצות זהב ושתי טבעות זהב
ויתנו את שתי הטבעות על שני קצות החשן: ויתנו

שתי העבדות הזהב על שתי הטבעות על קצות
החשן: ואת שתי קצות שתי העבדות נתנו על שתי

המשבצות ויתנם על כתפת האפד אלמול פניו:
ויעשו שתי טבעות זהב וישימו על שני קצות החשן

ב על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה: ויעשו שתי
טבעות זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה
ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד:

וירכסו את החשן מסבעתו אל טבעות האפד
בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן

מעל האפד באשר צוה יהוה את משה:

ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת:
ופיה מעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא

יקרע: ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן
כה ותולעת שני משור: ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו

את

22 Pallium,
seu tunica
superhu-
meralis.

24 Malo-
granata.

25 Tintin-
nabula.

אֶת־הַפַּעֲמָנִים בַּתּוֹךְ הָרַמְנִים עַל־שׁוּלֵי הַמַּעִיל סָבִיב

בַּתּוֹךְ הָרַמְנִים: פַּעֲמָן וּרְמָן פַּעֲמָן וּרְמָן עַל־שׁוּלֵי ²⁶

הַמַּעִיל סָבִיב לְשֵׁרֶת כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס

וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַכֶּתֶנֶת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אָרָג לְאֶהֱרֹן ²⁷

וּלְבָנָיו: וְאֵת הַמִּצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאֶת־פָּאָרֵי הַמִּנְבֻּעַת ²⁸

שֵׁשׁ וְאֶת־מִכְנָסֵי הָבֶדֶד שֵׁשׁ מִשּׁוֹר: וְאֶת־הָאֲבִנֹט שֵׁשׁ ²⁹

מִשּׁוֹר וְתַכְלֵת וְאֶרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מַעֲשֵׂה רֶקֶם

כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־ל ³⁰

צִיץ נֹזֶה־קֹּדֶשׁ זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחִי

חֹתֶם קֹדֶשׁ לַיהוָה: וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תַּכְלֵת לְתֹת ³¹

עַל־הַמִּצְנֶפֶת מִלְמַעְלָה כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

ס וְתַכְלֵת כְּלֵעַבְדָּת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד ³²

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה

פ

בֶּן עֶשְׂרִי:

וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֹהֶל וְאֶת־כָּל־ ³³

כְּלָיו קְרָסָיו קְרָשָׁיו בְּרִיחֹו וְעַמֻּדָיו וְאֶרְגָּמָן: וְאֶת־מִכְסֵּה ³⁴

עֹרֹת הָאֵילִם הַמֵּאֲדָמִים וְאֶת־מִכְסֵּה עֹרֹת הַתַּחֲשִׁיִּים

וְאֵת פְּרֻכַת הַמִּסָּךְ: אֶת־אֲרוֹן הָעֵדֻת וְאֶת־כִּדְיוֹ וְאֵת לֹה

הַכַּפֹּרֶת: אֶת־הַשִּׁלְחָן אֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֵת לֶחֶם ³⁶

הַפָּנִים: אֶת־הַמִּנְרָה הַטְּהוֹרָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ נֵרֹת

הַמַּעֲרֵכָה וְאֶת־כָּל־כְּלִיָּהּ וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאֹר: וְאֵת ³⁸

מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קִטְרֵת הַסַּמִּים

וְאֵת מִסַּךְ פֶּתַח הָאֹהֶל: אֶת־יִמּוּזֵי מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֵת־ ³⁹

מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־כִּדְיוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו אֶת־

הַכִּיֹּר וְאֶת־כְּנֹ: אֵת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת־עַמֻּדֶיהָ וְאֵת מ

אֲדָנֶיהָ וְאֶת־הַמִּסָּךְ לְשַׁעַר הַחֹצֵר אֶת־מִיתְרֵיו וְיִתְדֹתֶיהָ

וְאֵת כָּל־כְּלֵי עַבְדָּת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד: אֶת־בְּגָדֵי ⁴¹

הַיֹּשֵׁר לְשֵׁרֶת בְּקֹדֶשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאֶהֱרֹן הַכֹּהֵן

וְאֵת

27 Tunica byffinz.

28 Cidariz, Tiarz & femoralia.

29 Baltheus byffinus.

30 Frontale, seu Lamina aurea.

31 Vitta Hyacinthina.

32 Totum opus, ex praecriptione elaboratum, deferretur ad Moysen. Qui illud, tanquam Idce respondens, probat, & Operarius ac universo populo benedicat.

42 וְאֶת־בְּנֵי בְנֵי לֵכֶהָן: כָּל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
 43 בְּן עֶשְׂרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הָעֲבָדָה: וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־
 כָּל־הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בֶּן
 עֶשְׂרֵי וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה: פ

CAP. XL.
 1 Mandatum Dei de
 erigendo
 Tabernacu-
 lo, jam con-
 summato,
 primo die
 mensis pri-
 mi, anno ab
 egressu ex
 Aegypto
 secundo.

3 Locus
 Sancti San-
 ctorum ve-
 lo obrecti,
 in quo erat
 Arca.

4 Locus
 Sancti alio
 velo clausi,
 ac in eo
 Menſa,
 Candelabrum
 &
 Altare Suf-
 furis.

6 Locus
 Atrii undi-
 que Tapedi-
 bus clausi,
 in quo col-
 landa
 erant Alta-
 re Holo-
 causti &
 Labrum.

9 Mandatum con-
 secrationis
 seu inaugu-
 rationis
 Tabernacu-
 li & predi-
 cationis per
 unctionem.

12 Ministri
 Tabernacu-
 li (Aharon
 & filii ejus)
 consecrandi
 erant Lo-
 ratione, Inve-
 stitura &
 unctione.

16 Exe-
 quitur Mo-
 ſche man-
 datum Dei
 anno ſe-
 cundo pri-
 mo die
 Mensis pri-
 mi, Erigit

א 2 וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: בַּיּוֹם־הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
 בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ תָּקִים אֶת־מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד: וַיִּשְׁמַת
 שָׁם אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וּסְכַת עַל־הָאָרֶץ אֶת־הַפָּרֹכֶת:
 4 וְהִבֵּאת אֶת־הַשְּׁלֹחַן וְעִרְכָתָּ אֶת־עַרְכוֹ וְהִבֵּאת אֶת־
 הַמִּנְרָה וְהַעֲלִית אֶת־נִרְתָּיהָ: וְנָתַתָּ אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב
 לְקִטְרֹת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וּשְׁמַת אֶת־מִסַּךְ הַפֶּתַח
 6 לַמִּשְׁכָּן: וְנָתַתָּ אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן
 7 אֹהֶל־מוֹעֵד: וְנָתַתָּ אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
 8 הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁם מַיִם: וּשְׁמַת אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב וְנָתַתָּ
 9 אֶת־מִסַּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר: וּלְקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וּמִשַּׁחְתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ
 1 וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ: וּמִשַּׁחְתָּ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה
 וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וּקְדַשְׁתָּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ
 11 קְדָשִׁים: וּמִשַּׁחְתָּ אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כָּנּוֹ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ:
 12 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בְּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 13 וְרָחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם: וְהִלַּבַשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן אֶת בְּגָדֵי
 14 הַקֹּדֶשׁ וּמִשַּׁחְתָּ אֹתוֹ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ וְכֹהֵן לִי: וְאֶת־בְּנָיו
 טו תִּקְרִיב וְהִלַּבַשְׁתָּ אֹתָם כְּתֹנֶת: וּמִשַּׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר
 מִשַּׁחְתָּ אֶת־אַבְיָהֶם וְכֹהֵנוּ לִי וְהָיְתָה לְהִיֵּת לָהֶם
 16 מִשְׁחָתָם לְכַהֲנַת עוֹלָם לְדֹרֹתָם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל
 17 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ בֶּן עֶשְׂרֵי: וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ
 הָרִאשׁוֹן בִּשְׁנֵה הַשְּׁנִית בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן:
 18 וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו וַיִּשֶׂם אֶת־
 19 קִרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיחָיו וַיָּקָם אֶת־עַמּוּדָיו: וַיִּפְרֹשׂ אֶת־

הָאֹהֶל י א L

Tabernaculum, & angulas partes exacte ex Dei præscripto disponit.

הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיֵּשֶׁם אֶת־מִכְסֵּה הָאֹהֶל עָלָיו
מִלְמַעְלָה כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיִּקַּח כ

וַיִּתֵּן אֶת־הָעֹרֹת אֶל־הָאָרֶץ וַיֵּשֶׁם אֶת־הַכֹּבֵדִים עַל־הָאָרֶץ
וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֶץ מִלְמַעְלָה: וַיָּבֵא אֶת־ 21

הָאָרֶץ אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיֵּשֶׁם אֶת פְּרֻכַת הַמָּסַךְ וַיִּסֶּךְ עַל
אֲרוֹן הָעֵדוּת כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס

וַיִּתֵּן אֶת־הַשְּׁלֹחַן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יָרֵךְ הַמִּשְׁכָּן 22
צָפֹנָה מִחוּץ לַפְּרֻכָּה: וַיַּעֲרֵךְ עָלָיו עֹרֹת לֶחֶם לִפְנֵי 23

יְהוָה כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיֵּשֶׁם 24
אֶת־הַמִּנְחָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד גִּבַּח הַשְּׁלֹחַן עַל יָרֵךְ הַמִּשְׁכָּן

נֹגֵבָה: וַיַּעַל הַנֶּרֶת לִפְנֵי יְהוָה כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־כח
מֹשֶׁה: ס וַיֵּשֶׁם אֶת־מִזְבַּח הָזָהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד 26

לִפְנֵי הַפְּרֻכָּה: וַיִּקְטֹרַע עָלָיו קִטְרֹת סַמִּים כְּאִשֶּׁר צִוָּה 27
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיֵּשֶׁם אֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח 28

לַמִּשְׁכָּן: וְאֵת מִזְבַּח הָעֹלָה שָׁם פֶּתַח מִשְׁכָּן אֹהֶל־מוֹעֵד 29
וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיֵּשֶׁם אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד ל 30
וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שָׁמָּה מִיַּם לְרַחֲצָה: וַרְחֲצוּ מִמֶּנּוּ 31

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם 32
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּבִקְרִבְתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחֲצוּ כְּאִשֶּׁר

צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיִּקֶּם אֶת־הַחֲצֵר 33
סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מָסַךְ שַׁעַר הַחֲצֵר וַיְכַל

מֹשֶׁה אֶת־הַמְּלָאכָה: פ
וַיָּבֶס הָעֵנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מָלָא אֶת־ 34

הַמִּשְׁכָּן: וְלֹא־יָכֹל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־לה
שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן וּכְבוֹד יְהוָה מָלָא אֶת־הַמִּשְׁכָּן:

וּבַהֲעֹלֹת הָעֵנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־ 36
מַסְעֵיהֶם: וְאִם־לֹא יַעֲלֶה הָעֵנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם 37

הָעֹלָה

34 Gloria Domini implet Tabernaculum jam recens erectum. Ac Deus Sacramento Nubis, tanquam visibili signo, præsentiam suam populo concedit, sequetur populi Ducem castris.

Adeo ut
Nubes, pro-
grediens
vel incum-
bens, ipfis
efflet fi-
gnum pro-
grediendi
vel quie-
scendi visi-
bile &c cer-
tum.

38: העלתו: כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה
לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

חוק

סמס מסקי וסמס ואלה שסמס אלה וסמס וסמס. אר"ט סמס: וסמס
אלהים לא חקל: ופרשיותו י"א אי זה בית אשר חבנו לי סמס: וסמס
כ"ט. ואלה ללילה יהוה יתת סמס: ופרקו מ. תורת אלהיו
בלבו סמס: כמין הפחחות תשע וששים. וסמס. חמיש
ותשעים. הכל מאה וששים וארבע פרשיות: יסלח עיד
סמס וסמס יסעך סמס

ויקרא

יא ב L 2

ויקרא

LIBER LEVITICUS.

פרשה כד 24

CAPUT I. A

יניח ד
שיטן
פניות
ורחל
מתחיל
ששה

א ויקרא
C A P. I.
I Sacrificia
Holocausta
Ordinaria
tota igni
erant com-
burenda; &
tantum o-
rant offe-
renda ani-
malia
munda.
In eum fi-
nem agitur,
3 De Bo-
bus, corum-
que adduc-
tione,
mactatione,
ordinatione
& combus-
tione.
6 Item, de
Ovibus vel
Capris.

ויקרא אל־משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד א
לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת אל־הם אדם כי־
יקריב מכם קרבן ליהוה מן־הבהמה מן־הבקר ומן־
הצאן תקריבו את־קרבנכם: אסעלה קרבנו מן־
הבקר וזכר תמים יקריבנו אל־פתח אהל מועד יקריב
אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש העלה 4
ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את־בן הבקר לפני ת
יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את־הדם וחרקו את־
הדם על־המזבח סביב אֶשֶׁר־פתח אהל מועד:
והפשיט את־העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני 7
אהרן הכהן אש על־המזבח וערכו עצים על־האש:
וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את־הראש 8
ואת־הפדר על־העצים אשר על־האש אשר על־
המזבח: וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הכהן 9
את־הכל המזבחה עלה אשה ריח־ניחוח ליהוה:
ו 10 ואס־מן־הצאן קרבנו מן־הבשבים או מן
העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו על ירך 11
המזבח צפנה לפני יהוה וחרקו בני אהרן הכהנים את־
דמו על־המזבח סביב: ונתח אתו לנתחיו ואת־ 12
ראשו ואת־פדרו וערך הכהן אתם על־העצים אשר
על־האש אשר על־המזבח: והקרב והכרעים ירחץ 13
במים והקריב הכהן את־הכל והקטיר המזבחה עלה
הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: פ

14 De A-
vibus ca-
rumque

speciebus ac mundandi, mactandi & offerendi modo.

טו או מִדְּבַנִּי הַיּוֹנָה אֶת־קֶרְבָּנוֹ: וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן אֶל־
הַמִּזְבֵּחַ וּמֶלֶךְ אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצָה
טז דְּמוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ: וְהִסִּיר אֶת־מִרְאָתוֹ בְּנִצָּתָהּ
וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ קֶדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשָׁן:
יז וְשָׁפַע אֹתוֹ בְּכַנְפָּיו לֹא יִבְרִיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחַ עַל־הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֲלֶיהָ הוּא אִשָּׁה

CAP. II.
I Leqes de oblatione Voluntaria rerum inanimatarum, MENACHOTH, nempe, farinz crudæ non subactæ.

א ב רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: וְנִפֵּשׁ כִּי־תִקְרִיב ם
קֶרְבֶּן מִנְחָה לַיהוָה סֶלֶת יִהְיֶה קֶרְבָּנוֹ וְיִצֶק עֲלֶיהָ שֶׁמֶן
יִנָּתֵן עֲלֶיהָ לִבְנָה: וְהִבִּיֵּאָה אֶל־בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
וְקִמְצוּ מִשֶּׁם מֶלֶא קִמְצוּ מִסֶּלֶתָהּ וּמִשְׁמְנָהּ עַל כָּל־
לִבְנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֻזְכְּרֹתֶיהָ הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה
ג רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: וְהִנּוֹתֶרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן
ד וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה: ם וְכִי
תִקְרַב קֶרְבֶּן מִנְחָה מֵאִפְּדָה תִּגְדֹּר סֶלֶת חֲלוּת מִצֹּת
בְּלוּלָת בִּשְׁמֵן וְרִיקִי מִצֹּת מִשְׁחִים בִּשְׁמֵן:

4 Placentæ in furno coctæ,

ה ם וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמִּחְבֵּת קֶרְבָּנָהּ
סֶלֶת בְּלוּלָה בִּשְׁמֵן מִצָּה תִּהְיֶה: פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתִים

5 In farragine fixæ,

ז וְיִצֶקְתָּ עֲלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא: ם וְאִם־

7 Tofte in Cratula,

ח מִנְחַת מֵרַחֶשֶׁת קֶרְבָּנָהּ סֶלֶת בִּשְׁמֵן תַּעֲשֶׂה: וְהִבִּאתָ

8 Et de harum offerendi modo.

אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאִלָּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ אֶל־

ט הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהָרִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה

אֶת־אֻזְכְּרֹתֶיהָ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ

י לַיהוָה: וְהִנּוֹתֶרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ

יא קֳדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה: כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה

לֹא תַעֲשֶׂה חֶמֶץ כִּי כָּל־שֹׂאֵר וְכָל־דָּבָשׁ לֹא־תִקְטִירוּ

יב מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה: קֶרְבֶּן רֹאשִׁית תִּקְרִיבוּ אֹתָם

יג לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־עֲלוּ לְרִיחַ נִיחֹחַ: וְכָל־קֶרְבֶּן

מִנְחָתְךָ בְּמֶלֶח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁכִּית מֶלֶח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ

מַעַל יא 3 L

11 Abstinentium erat in sacrificiis Voluntariis a fermento & Melle.

13 Sal addendum omnibus sacrificiis Cibariis.

מעל מנחתך על כל קרבנה תקריב מלח: ס

ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אבי קלוי 14

באש גרש ברמל תקריב את מנחת בכוריה: ונתת 15

עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: והקטירו 16

הכהן את אוקרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה

אשה ליהוה: פ

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב 1

אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: וסמך 2

ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וחרקו 3

בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: 4

והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב 5

המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 6

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על 7

הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: 8

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר ה 9

על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח 10

ליהוה: פ

ואם מן העזאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או 11

נקבה תמים יקריבנו: אם בשר הוא מקריב את 12

קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: וסמך את ידו על 13

ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וחרקו בני 14

אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב מזבח 15

השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת 16

חעצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת 17

כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת 18

החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת 19

על הכבד על הכליות יסירנה: והקטירו הכהן 20

המזבחה לחם אשה ליהוה: פ

ואם

14 Quo-
modo Ob-
latio Vo-
luntaria
frugum
Primitiis
superaddi
poterat.

CAP. III.
1 Leges de
Sacrificiis
Privatorum
Eucharisti-
cis pro ac-
ceptis a Deo
Beneficiis.
Quae sacri-
ficia Paci-
fica offerre-
bantur im-
positione
manuum,
mactatione,
fanguinis
asperfione,
&c partis se-
paratae ob-
latione, ex
tribus qua-
drupedum
Generibus,
Nempe, ex
Bovus,

6 Ovibus,

12 Et ex capris.

12 ואם־עו קרבנו והקריבו לפני יהוה : וסמך את־ידו
על־ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בְּנֵי
14 אהרן את־דמו על־המזבח סביב : והקריב ממנו
קרבנו אשר ליהוה את־החלב המכסה את־הקרב
16 ואת־כל־החלב אשר על־הקרב : ואת שתי הכלית
ואת־החלב אשר עלהן אשר על־הבסלים ואת־
16 היתרת על־הכבד על־הכלית יסירנה : והקטירים
הכהן המזבח לחם אשר לריח ניחח בל־חלב
17 ליהוה : חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל־
חלב וכל־דם לא תאכלו : פ

17 Interdictum generale de Adipe & Sanguine non comedendis.

CAP. IV.
I Leges de Sacrificiis Expiatoriis pro peccatis errore commissis,

3 In specie a summo Pontifice, si ignorantia & infirmitate causam peccati dederit populo. Huius summi Pontificis victima erat juvenecus, tertii anni, masculus, integer.

א ד וידבר יהוה אל־משה לאמר : דבר אל־בני ישראל
לאמר נפש כִּי־תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר
3 לא תעשינה ועשה מאחת מהנח : אם־נכהן המשִׁיח
יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא
4 פר בדבקר תמים ליהוה לחטאת : והביא את־הפר
אל־פתח אהל־מועד לפני יהוה וסמך את־ידו על־
ה ראש הפר ושחט את־הפר לפני יהוה : ולקח הכהן
6 חֲמִשִּׁיח מדם הפר והביא אתו אל־אהל מועד : וטבל
הכהן את־אצבעו בדם והזה מן־הדם שבע פעמים
7 לפני יהוה את־פני פרכת הקודש : ונתן הכהן מן־הדם
על־קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת־כל־דם הפר ישפך אל־יסוד מזבח העלת
8 אשר־פתח אהל מועד : ואת־כל־חלב פר החטאות
ירים ממנו את־החלב המכסה על־הקרב ואת־כל־
9 החלב אשר על־הקרב : ואת שתי הכלית ואת־החלב
אשר עליהן אשר על־הבסלים ואת־היתרת על־
10 הכבד על־הכליות יסירנה : כאשר יורם משור זבח
11 השלמים והקטירים ככהן על מזבח העלת : ואת־עור

הפר יא ד L 4

הִפָּר וְאֶת־כָּל־בָּשָׂרוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְעַל־כִּרְעוֹ
וּקְרָבוֹ וּפְרָשׁוֹ : וְהוֹצִיָא אֶת־כָּל־הַפָּר אֶל־מִחוּץ
לַמִּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר אֶל־שַׁף הַדָּשֵׁן וְשָׂרָף
אֹתוֹ עַל־עֵצִים בָּאֵשׁ עַל־שַׁף הַדָּשֵׁן יִשָּׂרָף :

פ

וְאִם כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנַעֲלָם דְּבַר מַעֲיָנִי הַקֹּהֵל
וַעֲשׂוּ אֶחָת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ
וְאִשְׁמוֹ : וְנֹדַעַה הַחֲטָאתָ אֲשֶׁר חָטְאוּ עָלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ
הַקֹּהֵל פֶּר בֶּן־בָּקָר לַחֲטָאתָ וְהִבִּיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי
אֹהֶל מוֹעֵד : וְסָמְכוּ זָקְנֵי הָעֵדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ טו
הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְשַׁחַט אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה : וְהִבִּיָא
הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדָּם הַפָּר אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד : וְטָבַל
הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן־הַדָּם וְהָזָה שִׁבְעַ פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה
אֶת פְּנֵי הַפָּרֶכֶת : וּמִן־הַדָּם יִתֵּן עַל־קֶרְנֵת הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל־הַדָּם
יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר־פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
וְאֵת כָּל־חֲלָבֵי יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ : וַעֲשֵׂה כ
לִּפְרֵי כָאֲשֶׁר עָשִׂה לִּפְרֵי הַחֲטָאתָ כֵּן יַעֲשֶׂה־לּוֹ וְכִפֹּר
עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם : וְהוֹצִיָא אֶת־הַפָּר אֶל־
מִחוּץ לַמִּחֲנֶה וְשָׂרָף אֹתוֹ כָּאֲשֶׁר שָׂרָף אֶת הַפָּר
הָרֹאשׁוֹן חֲטָאת הַקֹּהֵל הוּא :

פ

אֲשֶׁר נָשִׂיא יִחְטָא וַעֲשֵׂה אֶחָת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיו
אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁנְנָהּ וְאִשָּׁם : אִרְהוּדַע אֱלֹיו
חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִבִּיָא אֶת־קֶרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים
זָכָר תָּמִים : וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשַׁחַט אֹתוֹ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יִשַׁחַט אֶת־הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חֲטָאת
הוּא : וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאתָ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־
קֶרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־דָּמוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבֵּחַ
הָעֹלָה

23 Vel pro peccatis commissis ab universa Ecclesia, ira ut ex ignorantia reus sit totus Israelitarum coetus.

22 Vel a Principe, qui aliquid commiserat praeter illum mandatorum Dei sui. Et cuius Victimam erat Hircus laetens mas integer.

26 העלה: ואת־כל־חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו:

פ

27 ואם־נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה
28 אחת ממצות יהוה אשר לא־תעשינה ואשם: או
הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת
29 עזים תמימה נקבה על־חטאתו אשר חטא: וסמך
את־ידו על ראש החטאת ושחט את־החטאת במקום
ל העלה: ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על־קרנת
מזבח העלה ואת־כל־דמה ישפך אליסוד המזבח:
31 ואת־כל־חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח
השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה
וכפר עליו הכהן ונסלח לו:

פ

32 ואם־כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה
33 יביאנה: וסמך את־ידו על ראש החטאת ושחט
34 אתה לחטאת במקום אשר ישחט את־העלה: ולקח
הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על־קרנת מזבח
לה העלה ואת־כל־דמה ישפך אליסוד המזבח: ואת־
כל־חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הבשׁ מזבח
השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה
וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר־חטא ונסלח לו:

פ

א 1 ונפש כִּי־תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה
2 או ידע אמלוא יגיד ונשא עונו: או נפש אשר תנע
בכל־דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת
בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא
3 טמא ואשם: או כִּי ינע בטמאת אדם לכל טמאתו
4 אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: או
נפש יא ה L 5

CAP. V.
1 Lex de
adiurato
diffimulan-
te peccatum
proximi.
2 Lex de
immundo
per incogi-
tantiam, ex
immundo-
rum con-
tactu.

נֶפֶשׁ בִּי תִשָּׁבַע לְבָטָא בְּשִׁפְתַּיִם לְהִרְעִי אוֹ לְהִיטִיב
 לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהוּא
 יִדַּע וְאִשָּׁם לְאַחַת מֵאלֹהֵי : וְהָיָה כִּי־יֵאָשֵׁם לְאַחַת הַ

4 Lex de inconfide-
rata viola-
tione voti
vel jura-
menti.
5 Expi-
bantur hæc
peccata
confessione
culpæ ;

מֵאלֹהֵי וְהִתְוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ : וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ
 לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נִקְבָּה מִן־הַצֹּאֵן בְּשִׁבְעָה
 אֲרֻשֵׁי־רֶת עֵזִים לַחַטָּאת וּכְפָר עָלָיו הִכָּהֵן מִחַטָּאתוֹ :

6 Ecobla-
tione Agnæ
aut Capellæ
laudentis ;
vel , si quis
(propter
inopiam
aut incom-
moditatem
aliquam)
hæc non
consequatur
pretii obla-
tionibus.

וְאִם־לֹא תִנִּיעַ יָדוֹ דִּי שֶׁה וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא
 שְׁתֵּי תָרִים אֲרֻשֵׁי בְנֵי־יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לַחַטָּאת
 וְאֶחָד לַעֲלָה : וְהֵבִיא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת־
 אֲשֶׁר לַחַטָּאת רֹאשׁוֹנָה וּמֶלֶךְ אֶת־רֹאשׁוֹ מִמּוֹל עֲרָפוֹ
 וְלֹא יִבְדִּיל : וְהָיָה מִדָּם הַחַטָּאת עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ

וְהִנָּשָׂא בָדָם יִמְצָה אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא :
 וְאֶת־הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה עֲלָה בְּמִשְׁפַּט וּכְפָר עָלָיו הִכָּהֵן
 מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ : ס וְאִם־לֹא

תִּשְׁיֵג יָדוֹ לְשְׁתֵּי תָרִים אוֹ לְשְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה וְהֵבִיא אֶת־
 קֶרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירֶת הָאֶפֶה סֶלֶת לַחַטָּאת לֹא־
 יֵשִׁים עָלֶיהָ שָׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלֶיהָ לִבָּנָה בִּי חַטָּאת הוּא :
 וְהֵבִיאוּהָ אֶל־הַכֹּהֵן וְקִמֵּץ הִכָּהֵן מִמֶּנָּה מְלֹא קִמְצוֹ
 אֶת־אֲזָכְרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי יְהוָה חַטָּאת
 הוּא : וּכְפָר עָלָיו הִכָּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא
 מֵאַחַת מֵאלֹהֵי וְנִסְלַח לוֹ וְהִיָּתָה לִכָּהֵן בְּמִנְחָה : ס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : נֶפֶשׁ כִּי־תִמְעַל 14 טו
 מֵעַל וְחַטָּאתָהּ בְּשִׁנְגָּה מִקְדָּשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ
 לַיהוָה אֵיל תָּמִים מִן־הַצֹּאֵן בְּעֶרְכָּהּ כֶּסֶף־שָׁקָלִים
 בְּשָׁקֶל־הַקֹּדֶשׁ לֹא־שָׁם : וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן־הַקֹּדֶשׁ 16
 יִשְׁלַם וְאֶת־חֲמִישְׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אוֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהִכָּהֵן
 יִכְפָּר עָלָיו בְּאֵיל הָאִשָּׁם וְנִסְלַח לוֹ : פ

14 Expiatio
ejus , qui
Deum in
quavis ob-
latione jure
suo fraudava-
rat.

וְאִם־נֶפֶשׁ בִּי תִחַטָּא וְעָשְׂתָה אֶחָת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה 17
 אֲשֶׁר

18 אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָהּ וּלְאִידֶּע וְאִשָּׁם וְנִשְׂא עֹנֹו: וְהִבִּיא
אֵיל תַּמִּים מִן־הֶצֶאן בְּעֶרְכָּךְ לְאִשָּׁם אֶל־הַכֹּהֵן וּכְפַר
עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שְׁגָגָתוֹ אֲשֶׁר־שָׁגָג וְהוּא לְאִידֶּע וְנִסְלַח
קמץ
תבדיר
19 לוֹ: אִשָּׁם הוּא אִשָּׁם אִשָּׁם לַיהוָה: פ

21 כ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: נֹפֶשׁ כִּי תַחֲטָא וּמַעֲלָה

מַעַל בַּיהוָה וּכְחַשׁ בַּעֲמִיתוֹ בַּפֶּקֶדוֹן אֲרִבְתָּ שׁוֹמֵת יָד
אוֹ בְּגוֹל אוֹ עֶשֶׂק אֶת־עֲמִיתוֹ: אֲרִמָּצָא אֶבְדָּה וּכְחַשׁ
22 בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל־שֶׁקֶר עַל־אֲחֵת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
23 הָאָדָם לַחֲטָא בָהֶנָּה: וְהִיא כִּי־יַחֲטָא וְאִשָּׁם וְהַשִּׁיב
אֶת־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת־הָעֶשֶׂק אֲשֶׁר עֶשֶׂק אוֹ
קמץ
רביע
קמץ בו"ק
24 מָצָא: אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר־יִשְׁבַּע עָלָיו לִשְׁקֹר וּשְׁלֵם אֹתוֹ
בְּרֹאשׁוֹ וּחֲמִשְׁתָּיו יִסֹּף עָלָיו לְאִשֶּׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בַּיּוֹם
כֹּה אֲשַׁמְתּוּ: וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אֵיל תַּמִּים מִן־הֶצֶאן
25 כֹּה אֲשַׁמְתּוּ: וּכְפַר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי
יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־אֲחֵת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמָה
כֹּה:

כֹּה פ פ פ

2 א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת־אֲהֲרֹן
וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה
מִי וְעִירָא עַל מִקְדָּה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלֵּילָה עַד־הַבֹּקֶר וְאִשֶּׁ
3 הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ: וּלְבָשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בָר וּמִכְנָסֵי בָר
יִלְבָּשׁ עַל־בָּשְׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשֶּׁ
4 אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּשְׁמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפֶשֶׁט
אֶת־בְּגָדָיו וּלְבָשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיָא אֶת־הַדָּשָׁן
ה אֶל־מִחוּץ לַמִּחֲנֶה אֶל־מְקוֹם טָחוּר: וְהָאִשֶּׁ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבִעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים
בַּבֹּקֶר

CAP. VI.
1 Expofitis
fuperius fa-
cificiis, tu-
fius nunc
Ritus fup-
riorum fa-
cificiorum
explican-
tur.

2 Lex de
Holocaustis
& de igne
jugiter fo-
vendo ple-
nius recita-
tur.

7 Repetitur
lex de obla-
tionibus ci-
baris (Mc-
nahhoth)
de quibus
actum erat
Capite 2,
ii:que vel
omnibus
communi-
bus,

12 Vel tan-
tum Sacer-
dotalibus,
tam in in-
auguratione
cujuscun-
que Sacer-
dotis, quam
in quoti-
diana
MINHHA
lummi Sa-
cerdotis,
mane &
Vespri
offerenda.

17 De sa-
crificio pro
peccato
(H HAT-
TA VTH.)
mandando
in loco Ho-
locaufti, in
latere A-
quilonari,
comedendo
ab offe-
rente
Sacerdote,
in loco fan-
cto, & a
reliquis
mundis.

בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי
השמים: אש תמיד תוקר על המזבח לא תכבה: 6

וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני: 7

אהרן לפני יהוה אלפני המזבח: והרים ממנו 8

בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה 9

אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אכרתה 10

ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצורת 11

תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלו: לא 12

תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים 13

הוא כחטאת וכאשם: כלזכר בבני אהרן יאכלנה 14

חקעולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם 15

יקדש: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: זר קרבן אהרן ובניו 16

אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה 17

סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: 18

על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני 19

מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה: והכהן טו 20

המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חקעולם ליהוה 21

כליל תקטר: וכל מנחת כהן כליל תהיה לא 22

תאכל: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל 23

בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט 24

העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: 25

הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל 26

בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבשרה יקדש 27

ואשר יזה מרמה על לבנה אשר יזה עליה תכבס 28

במקום קדש: וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם 29

בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים: כלזכר 30

בכהנים

בִּכְהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים הוּא׃ וְכִלְחָטָאֵת
אֲשֶׁר יוֹבֵא מִדָּמָה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לִכְפֹּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא
תֹאכַל בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹף׃ פ

CAP. VII.
1 De Sacri-
ficio pro
Delicto seu
reatu (A-
SCHAM)
jugulando,
adolendo,
& de ejul-
dem parti-
bus in u-
sum Sacer-
dotis ver-
tendis.

א וְזֹאת תֹּרַת הָאֵשֶׁם קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים הוּא׃ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִשְׁחָטוּ אֶת־הָעֶלָּה יִשְׁחָטוּ אֶת־הָאֵשֶׁם וְאֶת־דָּמֹו יִזְרֹק
עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֵת כָּל־חִלְבוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֵת
הָאֵלִיָּה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמִּכְסָּה אֶת־הַקֹּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי
הַכְּלִיֹּת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכִּסְּלִים
הָיוֹת־הֵיחָדָת עַל־הַכֹּבֵד עַל־הַכְּלִיֹּת יִסִּירֶנָּה׃ וְהַקֵּטֹּר
אֲתָם הֵכֵן הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה לַיהוָה אֵשֶׁם הוּא׃ כָּל־
זָכָר בִּכְהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ יֹאכַל קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים
זֶהוּא׃ כַּחֲטָאֵת כָּאֵשֶׁם תֹּרַה אֶחָת לָהֶם הֵכֵן אֲשֶׁר
יִכְפֹּרֻוּ לוֹ יְהִיָּה׃ וְהֵכֵן הַמִּקְרִיב אֶת־עֹלֹת אִישׁ
עֹזֵר הָעֶלָּה אֲשֶׁר הַקֹּרֶב לִכְהֵן לוֹ יְהִיָּה׃ וְכִל־מִנְחָה
אֲשֶׁר תֹּאפֶה בַּתָּנוּר וְכִל־נֶעֱשָׂה בַּמִּרְחָשׁ וְעַל־
מִחְבֹּת לִכְהֵן הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תִּהְיֶה׃ וְכִל־מִנְחָה
בְּלוֹל־בְּשֶׁמֶן וְחִרְבָּה לְכָל־בְּנֵי אֹהֶל תִּהְיֶה אִישׁ
בְּאֵחָיו׃ פ

11 De tri-
bus generi-
bus sacri-
ficiorum Eu-
charistico-
rum supra
actum erat,
Capite 3.
Nunc agit
de eorundem ritu.
Et primo
de Sacrifi-
cii Grati-
ficatoris pro
acceptis Be-
neficiis.
16 Dein de
sacrificiis
Eucharisti-
cis votivis.
Et tertio de
sacrificiis
Eucharisti-
cis libera
voluntate
susceptis.

וְזֹאת תֹּרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה׃ אִם עַל־
תּוֹדָה יִקְרִיבֶנּוּ וְהַקֹּרֶב יַעֲלֶזֶבַח הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת
בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן וְרִקְקֵי מִצּוֹת מִשְׁתִּים בְּשֶׁמֶן וְסֹלֶת
מִרְבֵּכַת חֲלוֹת בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן׃ עַל־חֲלוֹת לֶחֶם חֲמֵץ
יִקְרִיב קִרְבֵּנוֹ עַל־זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִיו׃ וְהַקֹּרֶב מִמֶּנּוּ אֶחָד
מִכָּל־קִרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לִכְהֵן הַזֹּרֵק אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים
טו לוֹ יִחִיָּה׃ וּבִשְׂרֹזֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִיו בְּיוֹם קִרְבָּנוֹ יֹאכַל לֹא־
יֵנִיחַ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר׃ וְאִם־נִדְרָה אוֹ נִדְבָה זֶבַח קִרְבָּנוֹ
בְּיוֹם הַקֹּרֶב אֶת־זִבְחוֹ יֹאכַל וּמִמַּחֲרֵת וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ
יֹאכַל׃ וְהַנּוֹתֵר מִבִּשְׂרֹזֶבַח הַזֶּבֶחַ בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָאֵשׁ יִשְׂרֹף׃

וְאִם

ואם האכל יאכל מבשר־זבח שלמיו ביום השלישי לא
 ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש
 האכלת ממנו עונה תשא : והבשר אשר יגע בכל־סמא
 לא יאכל באש ישרף והבשר כל־טהור יאכל בשר :
 והנפש אשר־תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה כ
 וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה : ונפש כִּי
 תגע בכל־סמא בטמאת אדם אוֹי בבהמה טמאה או
 בכל־שקץ טמא ואכל מבשר־זבח השלמים אשר
 ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה : וידבר יהוה אל־
 משה לאמר : דבר אלבני ישראל לאמר כל־חלב
 שור וכשב ועז לא תאכלו : וחלב נבלה וחלב טרפה
 יעשה לכל־מלאכה ואכל לא תאכלוהו : כי כל־אכל כה
 חלב מן־הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה
 ונכרתה הנפש האכלת מעמיה : וכל־דם לא תאכלו
 בכל־מושבת־יכם לעוף ולבהמה : כל־נפש אשר־תאכל
 כל־דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה : פ
 וידבר יהוה אל־משה לאמר : דבר אלבני ישראל
 לאמר המקריב את־זבח שלמיו ליהוה יביא את־
 קרבנו ליהוה מזבח שלמיו : ידיו תביאנה את אשי
 יהוה את־החלב על־החזה יביאנו את־החזה להניף אתו
 תנופה לפני יהוה : והקטיר הכהן את־החלב המזבחה
 והיה החזה לאהרן ולבניו : ואת שוק הימין תתנו
 תרומה לכהן מזבחי שלמיכם : המקריב את־דם
 השלמים ואת־החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין
 למנה : כי את־חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחת
 מאת בני־ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן
 הכהן ולבניו לחק־עולם מאת בני ישראל : זאת משחת לה
 אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן
 ליהוה

23 Inter-
 dictum de
 non vescen-
 do Adipe.
 Altari con-
 secrato, five
 Bovis, five
 Ovis, five
 Capræ.

26 Simili-
 ter de non
 comedendo
 sanguine
 ullius Vo-
 lueris, aut
 ullius Bo-
 fluz.

35 Deus
 vult ali-
 quam par-
 tem obla-
 tionum ce-
 dere Sacer-

dotibus; ut
ita com-
mendetur
ministerii
dignitas &
conseruatio.

37 Conclu-
sio genera-
lis, seu Epi-
logus o-
mnium le-
gum, haec-
enus tradita-
rum.

CAP. VIII.

1 Haecenus
actum est
de rebus sa-
cris; nunc
incipit libri
pars secun-
da. Nemp-
e de PER-
SONIS
sacris. Et
quidem pri-
mo de Sa-
cerdotum
consecra-
tione. Quae

solemnis
inauguratio
perficiebatur
in conspectu
totius populi,
ut esset pub-
licum Testi-
monium legum

Vocationis
ad Docen-
dam & Gu-
bernandam
Ecclesiam.
Obiit autem
in his Mo-
sche partes
Sacerdotis,

6 Lotione,

7 Investitu-
ra,

10 Unctio-
ne,

14 Et tripli-
ci Sacrificio:
nempe pri-
mo Iuuen-
ci, ut esset
victimam
Expiatoria;

36 ליהוה: אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו
אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:
37 ואת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם
38 ולמלואים ולזבח השלמים: אשר צוה יהוה את-
משה בהר סיני ביום צותו את-בני ישראל להקריב
באֵם את־קרבניהם ליהוה במדבר סיני: פ

אָךְ וידבר יהוה אל־משה לאמר: קח את־אהרן ואת־

בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר
החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: ואת כל
העדרה חקהל אל־פתח אהל מועד: ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל־פתח אהל
ה מועד: ויאמר משה אל־העדה זה הדבר אשר צוה
יהוה לעשות: ויקרב משה את־אהרן ואת־בניו וירחץ
אתם במים: ויתן עליו את־הכתנת ויחגור אתו
באבנט וילבש אתו את־המעיל ויתן עליו את־האפוד
והצנען ויחגור אתו בחושב האפוד ויאפוד לו בז: וישם עליו את

התורה בפסוקים חחשן ויתן אל־חחשן את־האורים ואת־התמים:
9 וישם את־המצנפת על־ראשו וישם על־המצנפת אל־

מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה
את־משה: ויקח משה את־שמן המשחה וימשח את־

המשכן ואת־כל אשר בו ויקדש אתם: ויח ממונו על
המזבח שבע פעמים וימשח את־המזבח ואת־כל

כליו ואת־הכיר ואת־בניו לקדשם: ויצק משמן

המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב

משה את־בני אהרן וילבשם כתנת ויחגור אתם אבנט

ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את־משה:

14 ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את־ידיהם

מו על־ראש פר החטאת: וישחט ויקח משה את־הדם

ויתן

וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאַצְבָּעוֹ וַיַּחַטֵּא אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְדָּשֶׁהוּ
לְכַפֵּר עָלָיו׃ וַיִּקַּח אֶת־כָּל־הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב ¹⁶
וְאֶת יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת וְאֶת־חִלְבֵּהֶן
וַיִּקְטֹר מִשָּׁה הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־הַפֶּזֶר וְאֶת־עֵרוֹ וְאֶת־ ¹⁷
בָּשָׂרוֹ וְאֶת־פִּרְשׁוֹ שָׂרָף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה כְּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקְרַב אֶת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ ¹⁸
אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל׃ וַיִּשְׁחֹט וַיִּזְרֹק ¹⁹
מִשָּׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־הָאֵיל נָתַח כ־
לְנִתְחָיו וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנֶּתְחִים וְאֶת־
הַפֶּזֶר׃ וְאֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכֹּרֶעִים רָחַץ בַּמַּיִם וַיִּקְטֹר ²¹
מִשָּׁה אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עָלָה הוּא לְרִיחַ־נִיחֹחַ
אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקְרַב ²²
אֶת־הָאֵיל הַשְּׁנִי אֵיל הַמַּלְאִים וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־
יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל׃ וַיִּשְׁחֹט וַיִּקַּח מִשָּׁה מִדָּמוֹ ²³
וַיִּתֵּן עַל־תֵּנוּךְ אֹזֶן־אֹהֶרֶן הַיְמָנִית וְעַל־בִּהֶן יְדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל־בִּהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית׃ וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי אֹהֶרֶן וַיִּתֵּן ²⁴
מִשָּׁה מִן־הַדָּם עַל־תֵּנוּךְ אֹזֶן הַיְמָנִית וְעַל־בִּהֶן יְדוֹ
הַיְמָנִית וְעַל־בִּהֶן רִגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרֹק מִשָּׁה אֶת־הַדָּם
עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וַיִּקַּח אֶת־הַחֹלֶב וְאֶת־הָאֵלֶּיָּה כ־
וְאֶת־כָּל־הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת יִתְרַת הַכֹּהֵן
וְאֶת־שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת וְאֶת־חִלְבֵּהֶן וְאֶת שֹׁק הַיָּמִין׃ וּמָסַל ²⁶
הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה לָקַח חֶלֶת מִצָּה אַחַת וְחֶלֶת
לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וְרִקִּיק אֶחָד וַיִּשֶׂם עַל־הַחֲלָגִים וְעַל־
שֹׁק הַיָּמִין׃ וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּל עַל כַּפֵּי אֹהֶרֶן וְעַל כַּפֵּי ²⁷
בָּנָיו וַיִּנָּף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם ²⁸
מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֹלָה מִלְּאִים הֵם
לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה׃ וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶת־הַחֹזֶה ²⁹

¹⁸ Dein, sacrificio Arietis Holo-caustici;

²² Et tertio, sacrificio alterius Arietis, qui dicitur Consecrationem; quia ejus sanguis adhibebatur ad consecrationem Aharonis & Sacerdotum.

²³ Tinge-batur enim de illo sanguine extre-mitas dex-træ auricu-læ & Polli-cis manus & pedis dex-træ Aharonis summi Sacerdotis;

²⁴ Ut & filiorum ejus. Eratque hæc inun-ctio auris & pollicum dextrorum ipsis si-gnum, totos Sacerdotes, quoad obedi-ent iam, & quoad omnes actiones Deo debere esse conse-cratos.

וַיִּנִּיפָהוּ

30 Sanctificatio etiam peragitur aspergione olei & sanguinis super vestes Aharonis & filiorum ejusdem.
31 Concedit Mosche Aharoni ejusque filius suas partes comedendas.
33 Imperatur Sacerdotibus communitio per septiduum, interdium & noctu, ad portam tentorii conventus, ut discederent rotum vitæ suæ tempus in ministerio sacro esse consumendum, curasque domesticas ac negotia terrena rebus sacris esse posthabenda.
36 Mandati executio.

CAP. IX.
1 Post finitum consecrationis septiduum die octavo (id est, primo a consecratione) functionem suam Aharon cum suis filiis exequi coepit: & iussu Moysi obtulit Aharon sacrificia hæcenus præscripta;

וַיִּנִּיפֵהוּ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵיל הַמֵּלֵאִים לְמֹשֶׁה הָיָה
לְמִנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשְׁמֵן
הַמִּשְׁחָה וּמִן־הַדֶּהֱסֹ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזְּ על־אֹהֶרֶן עַל־
בְּגָדָיו וְעַל־בְּנָיו וְעַל־בְּגָדֵי בְנָיו אֹתוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֶת־אֹהֶרֶן
31 אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־בְּגָדֵי בְנָיו אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־אֹהֶרֶן וְאֶל־בְּנָיו בְּשָׁלוֹם אֶת־הַבֶּשֶׂר פָּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְשֵׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסֵּל
הַמֵּלֵאִים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אֹהֶרֶן וּבְנָיו יֹאכְלוּהוּ:
32 וְהַנּוֹתֵר בְּבֶשֶׂר וּבִלֶּחֶם כַּאֲשֶׁר תִּשְׁרְפוּ: וּמִפֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד לֹא תֵצֵאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מִלֵּאת יְמֵי
34 מִלֵּאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת־יְדֵיכֶם: כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:
לֵה וּפָתַח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וּלְיָלָה שִׁבְעַת יָמִים
וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי:
36 וַיַּעַשׂ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה: כו

א וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו
וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֶל־אֹהֶרֶן קַח־לָךְ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר
לְחֻטְאֹת וְאֵיל וּלְעֹלָה תְּמִימָם וְהִקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה:
3 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר־עִזִּים
4 לְחֻטְאֹת וְעֵגֶל וּכְבֹּשׂ בְּנֵי־שֹׁנָה תְּמִימָם לְעֹלָה: וְשׁוֹר
וְאֵיל לְשִׁלְמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
ה כִּי הַיּוֹם יִהְיֶה נִרְאָה אֵלֵיכֶם: וַיִּקְחוּ אֶת אֲשֶׁר צִוָּה
מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָל־הָעֵדָה וַיַּעֲמֵד
6 לִפְנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
7 תַּעֲשׂוּ וִירָא אֵלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
אֹהֶרֶן קְרֵב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חֻטְאֹתֶיךָ וְאֶת־
עֹלֹתֶיךָ וּכְפֹר בַּעֲדֶךָ וּבְעַד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת־קִרְבָּן הָעָם
יב

8 וכפר בערם כאשר צוה יהוה : ויקרב אהרן אל- ac primum prole,

המזבח וישחט את-על החטאת אשר-לו : ויקרבו

בני אהרן את-הדם אליו ויסכל אצבעו בדם ויתן על-

קרנות המזבח ואת-הדם יצק אל-סוד המזבח : ואת-

החלב ואת-הכלית ואת-היתרת מן-הכבד מן-

החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את-

משה : ואת-הבשר ואת-העור שרף באש מחוץ

למחנה : וישחט את-העלה וימצאו בני אהרן אליו

את-הדם ויזרקו על-המזבח סביב : ואת-העלה

המציאו אליו לנתחיה ואת-הראש ויקטר על-המזבח :

וירחץ את-הקרב ואת-הכרעים ויקטר על-העלה

המזבחה : ויקרב את קרבן העם ויקח את-שעיר 15 Et postea pro univer-
so populo.

החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאו כראשון :

ויקרב את-העלה ויעשה כמשפט : ויקרב את- 17 16

המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על-המזבח מלבד

עלת הבקר : וישחט את-השור ואת-האיל זבח

השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את-הדם אליו

ויזרקו על-המזבח סביב : ואת-החלבים מן-השור

ומן-האיל האלה והמכסה והכלית ויתרת הכבד :

וישימו את-החלבים על-החזות ויקטר החלבים כ-

המזבחה : ואת החזות ואת שוק הימין חניה אהרן 21

תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה : וישא אהרן את-

ידו אל-העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה וירק 22

והשלמים : ויבא משה ואהרן אל-אהל מועד ויצאו

ויברכו את-העם וירא כבוד-יהוה אל-כל-העם :

ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על-המזבח את-

העלה ואת-החלבים וירא כל-העם וירנו ויפלו על-

פניהם : ויקחו בני-אהרן נדב ואביהוא איש מחתנתו CAP. X.
Describi-
tur hoc

ותנו

22 Auspi-
catur etiam
Aharon
Officium
sacerdotale
tertium :
quum ele-
vatis mani-
bus populo
benedicit.
Culcus ben-
edictionis
formula
recitatur
Num. 6123.

23 Ac Deus
Miraculo
testatur
hunc cul-
tum sibi edi-
gratum :
igni enim
Aharonis
Holocau-
stum coeli-
tus accendi-
tur ac com-
buritur.

capite modus fun-
ctionis le-
galis, secun-
dum im-
perfectio-
nem tam
personam
verf.
x-11. quam
rerum.

1 Duo filii
Aharonis
seniores
Nadabab
& Abihu,
contra Dei
mandatum,
ignem alie-
num Ta-
bernaculo
inferunt;
quare igne
a confpectu
Dei super-
veniente,
exanimati
sunt.

3 Poene hu-
jus causa
erat Glorie
divine
vindictio;
maxime in
iis, qui
proxime
accedunt
Deum.

Cui rationi
Aharon
sancte ac-
quievit.
6 Prohibe-
tur Aharo-
ni ejusque
filiis luctus;
ne suo luctu
videantur
improbare
judicium
Dei.

7 Nec ipfis,
durante
hoc luctu,
licebat exire
e tentorio
conventus.

8 Sacerdo-
tibus Do-
mino mi-
nistaturis
prohibetur
ufus vini
& potus
inebriantis;
ut rite pos-
sint obire
quæcunque
apud Deum
& homines
præstanda
erant.

12 Repetit

וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עָלֶיהָ קִסְרֹת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה
אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם: וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה

וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-
אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: לֵאמֹר בְּקִרְבִּי אֶקְדָּשׁ

וְעַל-פָּנַי כָּל־הָעָם אֲכָבֵד וַיֵּדֶם אַהֲרֹן: וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-
מִישָׁאֵל וְאֶל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֲזִיזָאֵל דֹּד אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

קִרְבוּ שָׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּגִי־הַקֹּדֶשׁ אֶל־מַחוּץ
לַמִּחֲנֶה: וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאֵם בְּכַתְּנֵתָם אֶל־מַחוּץ לַמִּחֲנֶה

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְלֹא־עֹזֵר
וְלֹא־יִתְּמָר בְּנֵי רֵאשִׁיכֶם אֶל־תִּפְרְעוּ: וּבְנֵיכֶם לֹא־

תִּפְרְמוּ וְלֹא תָמָתוּ וְעַל כָּל־הָעֵדָה יִקְצֹף וְאֲחֵיכֶם כָּל־
בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת־הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה:

וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצֵאוּ פָּן־תָּמָתוּ כִּי־שָׂמַן
מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כְדִבְרֵי מֹשֶׁה: פ

8 וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: יֵין וְשִׁכָּר אֶל־תִּשְׁתִּי
אֲתָהּ וּבְנֵיךָ אִתְּךָ בְּבֹאֲכֶם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תָמָתוּ

י חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: וְלִהְיֶהֱדִיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל
וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר: וְלִהְיוֹת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת

כָּל־הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּיַד־מֹשֶׁה: פ

11 וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־אֶלְעָזָר וְאֶל־אִיתְמָר בְּנֵי
הַנּוֹתָרִים קָחוּ אֶת־הַמִּנְחָה הַנּוֹתָרֶת מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאִכְלוּהָ

13 מִצֹּת אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים הוּא: וְאִכְלֹתֶם
אֹתָהּ בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ כִּי חֻקָּה וְחֻק־בְּנֵיךָ הוּא מֵאִשֵּׁי יְהוָה

14 כִּי־כֵן צִוִּיתִי: וְאֵת חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה
תֹּאכְלוּ בַּמָּקוֹם טְהוֹר אֲתָהּ וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ אִתְּךָ כִּי־

טו חֻקָּה וְחֻק־בְּנֵיךָ נָתַנּוּ מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: שׁוֹק
הַתְּרוּמָה וְחֹזֶה הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי הַחֻלְכִּים יָבִיאוּ לַהֲנִיף

הקורא
יטנים
וגרש
קורס ה
התלשא

תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחקעולם

Mosche legem de partibus victimarum. Sacerdotibus concessis, & in loco sacro prope Altare comedendis.

כאשר צוה יהוה: ואת שיעיר החטאת דרש

דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר

בני אהרן הנותרים לאמר: מדוע לא אכלתם את-

החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה

16 Succensit Moyses filius Aharonis (patri parcens ob lucrum cum audivisset, quod eorum negligentia victimae peccati etiam quoad partes Sacerdotibus attributas, nec esset combusta.

נתן לכם לשאת אתעון העדרה לכפר עליהם לפני

יהוה: הן לא הובא אתדמה אל הקדש פנימה אכול

תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: וידבר אהרן אל-

משה הן היום הקרינו אתחטאתם ואתעלתם לפני

יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום

הייטב בעיני יהוה: וישמע משה וייטב בעיניו: כ

פ

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם: דברו

CAP. XI. Haecenus a Capite

אלבני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל-

octavo de jure Sacerdotum, sequuntur iura totius populi; usque ad caput 15. Quibus circumscribitur sanctificatio Israelitarum ceremonialis. Hoc capite continentur leges de discrimine ciborum ex quibuscunque generia animalibus.

הבהמה אשר על הארץ: כל מפרסת פרסה

ושמעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה

תאכלו: אך אתזזה לא תאכלו ממעלי הגרה

וממפרסי הפרסה את הנמל כי מעלה גרה הוא

ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: ואת השפן כי ה

מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם:

ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה

טמאה הוא לכם: ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא

ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם:

מבשרם לא תאכלו ובגבלתם לא תגעו טמאים הם

לכם: אתזזה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו

סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו:

וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים

מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ

הם

2 Res mundi & immundi ad CIBUM, ex animalibus, 9 Ex Aquatilibus,

1. Ex Vo-
luntibus,

20 Ex Re-
pulis.

24 Resim-
randz ad
CONTA-
CTUM,
erant omnia
cadavera.

29 Omnia
que Repti-
lia, non
alata, humi
repentina
mortua,
לרבחא

31 Horum

11 הם לכם : ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת-
12 נבלתם תשקצו : כל אשר אינלו סנפיר וקשקשת
13 במים שקץ הוא לכם : ואת אלה תשקצו מן העוף
לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת
14 העזניה : ואת הדראה ואת האיה למינה : את
15 כל ערב למינו : ואת בת היענה ואת התחמס
16 ואת השחף ואת הנץ למינהו : ואת הכוס ואת
17 השלך ואת הינשוף : ואת התנשמת ואת הקאת
18 ואת הרחם : ואת החסידה האנפה למינה ואת
19 כ הדוכיפת ואת העטלף : כל שרץ העוף ההלך
20 על ארבע שקץ הוא לכם : אך את זה תאכלו
21 מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים
22 ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ : את אלה
מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם
למינהו ואת החרגל למינהו ואת החנב למינהו :
23 וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא
24 לכם : ולא לה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא
כה ער הערב : וכל הנשא מנבלתם יכבם בגדיו
25 וטמא ער הערב : לכל הבהמה אשר הוא
מפרסת פרסה ושסעי איננה שסעת וגרה איננה
מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא :
26 וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על-
ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא
27 ער הערב : והנשא את נבלתם יכבם בגדיו וטמא
28 ער הערב טמאים הם לכם : וזה
לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר
ל והצב למינהו : והאנקרה ותכח ותל טאה ותחמט
31 והתנשמת : אלה הטמאים לכם בכל
השרץ

32 השרץ כל־הנוגע בהם במתם יטמא ער־הערב: וכל
אשר־יפל עליו מהם במתם יטמא מכל־כלי־עץ או
בגר ארעור או שק כל־כלי אשר־יעשה מלאכה בהם
במים יבא וטמא ער־הערב וטהר: וכל־כלי־חרש

cadavera
aut carnes
tangere aut
gestare pol-
luit, usque
ad vespe-
ram; unde
ablutione
opus erat.

אשר־יפל מתם אל־תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו
תשברו: מכל־האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו
מים יטמא וכל־משקה אשר ישחה בכל־כלי יטמא:
וכל אשר־יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים לה
יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם: אך מען ובור
מקודשים יהיה טהור ונגע מנבלתם יטמא: וכי יפל
מנבלתם על כל־זרע זרע אשר יזרע טהור הוא: וכי
יתרמים על־זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
לכם: וכי ימות מן־הבהמה אשר־

היא לכם לאכלת הנגע מנבלתה יטמא ער־הערב:
והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא ער־הערב והנשא מ

את־נבלתה יכבס בגדיו וטמא ער־הערב: וכל
השרץ השרץ על־הארץ שקץ הוא לא יאכל: כל
הולך על־נחש וכל־הולך על־ארבע ער כל־מרכבה
רגלים לכל־השרץ השרץ על־הארץ לא תאכלום כי

41 Reptilia
humili re-
pentia abo-
minanda
sunt quoad
cibum.

ר רבתי
והא חצי
ותורה
באותיות

שקץ הם: אל־תשקצו את־נפשותיכם בכל־השרץ
השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם: כי אני יהוה

אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני
ולא תטמאו את־נפשותיכם בכל־השרץ הרמש על־

44 Harum
legum ratio
est, ut po-
pulus fit
segregatus
& sanctus;
quia ipse
Deus san-
ctus est.

הארץ: כי אני יהוה חמעלה אתכם מארץ מצרים מה
להית לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני:

וזאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת
במים ולכל־נפש השרצת על־הארץ: להבדיל בין
הטמא ובין הטהור ובין קטנה הנאכלת ובין קטנה

46 Clausula
Capitis re-
petit sum-
mam re-
rum muni-
darum &
immunda-
rum.

אשר

אשר לא תאכל :

כז פ פ פ

CAP. XII.

1 Pergit Dominus ad immun-ditatem, quæ ex causa intrinseca principium habet, ac primo agit (hoc capite) de immundi-tia ex puerperio. Erat vero immundi-tia major ex partu masculi sepidus, minor vero dierum 33; & die octa-va filius e-rat circum-cidendus. 5 Ex partu vero foemella erat immundities, tam major, quam mi-nor, duplo longior. 6 Prescribitur modus purgationis & expia-tionis post puerperium exactum.

CAP. XIII.

Agitur de immundi-tia ex mor-bo corporis. 1 Ex primo quidem de Lepra ho-minum, cu-jus cognitio certa man-datur Sa-cerdoti. 2 Recitan-tur tria ge-nera Lepre; nempe Tu-mor, Pus erumpens & Papula; quæ aut ad-nascebantur corporibus, aut aliena occasione inquinabant.

3 Primo

אֵיךְ וידבר יהוה אל־משה לאמר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר אֵשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ ויִלְדָּה זָכָר וּטְמֵאָה שִׁבְעַת יָמִים

3 כִּימִי נָתַת דּוֹתָהּ טְמֵאָה : וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בֶּשֶׂר

4 שְׂרָתָהּ : וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשַׁת יָמִים תִּשָּׁב בְּדָמֵי טָהֳרָה

בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תִגַּע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־

ה מֵלֹאֵת יְמֵי טָהֳרָה : וְאִם־נִקְבְּהָ חֹלִי וּטְמֵאָה שִׁבְעִים

כְּנִדְתָּהּ וּשְׁשִׁים יוֹם וּשְׁשַׁת יָמִים תִּשָּׁב עַל־דָּמֵי טָהֳרָה :

6 וּבַמִּלֻּאֲתֵי יְמֵי טָהֳרָה לָבֶן אוֹ לְבָת תָּבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן־

שָׁנָה לַעֲלֹה וּבְקִרְיֹנָה אֹתָהּ לַחֲטָאת אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־

7 מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן : וַחֲקֹרִיבּוּ לִפְנֵי יְהוָה וּכְפַר עָלֶיהָ

וּטְהַרָהּ מִמִּקְרַדְמִיָּה וְאֵת תּוֹרַת הַיִּלְדֹּת לזָכָר אוֹ

8 לְנִקְבָּהּ : וְאִם־לֹא תִמְצָא יָדָהּ דֵּי שָׁה וּלְקַחְהָ שְׁתֵּי־

חֲרִים אוֹ שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה אֶחָד לַעֲלֹה וְאֶחָד לַחֲטָאת

וּכְפַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וּטְהַרָהּ :

פ

אֵיךְ וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר : אִדְם כִּי־

יהיה בעור־בשרו שֵׁאת אִדְסַפְחַת אוֹ בַחֲרַת וְהָיָה

בעור־בשרו לְנֹעַ צָרַעַת וְהִבֹּא אֶל־אֹהֶרֶן הַכֹּהֵן אוֹ

3 אֶל־אֶחָד מִבְּנָיו הַכֹּהֲנִים : וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֹּעַ

בעור־הַבָּשָׂר וְשָׁעַר בִּנְנוֹ הַפֶּה לָבֶן וְסִרְאָה הַנֹּעַ עִמָּךְ

סַעֲוֹר בָּשָׂרוֹ נֹעַ צָרַעַת הוּא וּרְאָהוּ הַכֹּהֵן וּטְמֵא אָתָּה :

4 וְאִם־בַּחֲרַת לְבָנָה הוּא בעור־בָּשָׂרוֹ וְעִמָּךְ אִידְסַרְאָה

מִקְדָּעוֹר וּשְׁעָרָה לְאִדְסָפָה לָבֶן וַחֲסִגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־

ה הַנֹּעַ שִׁבְעַת יָמִים : וּרְאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה

הַנֹּעַ עִמָּךְ בְּעִינָיו לֹא־יִשָּׁה הַנֹּעַ בעור־וְחִסְגִּירוֹ

6 הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית : וּרְאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם

הַשְּׁבִיעִי

יב ד M 4

וְשִׁבְעֵי שָׁנִית וְהָנָה כְּתָה הַנֶּגַע וְלֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בְּעוֹר
וְטָהָרוּ הַכְּהֵן מִסְפַּחַת הוּא וּבָבֶם בְּגָדָיו וְטָהָר׃ וְאִם־
פָּשָׂה תִּפְשֹׁר הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר אַחֲרֵי הָרְאֹתָו אֶל־
הַכְּהֵן לְטָהָרְתּוֹ וְנִרְאָה שְׁנִית אֶל־הַכְּהֵן׃ וְרָאָה הַכְּהֵן־
וְהָנָה פָּשְׁתָּהּ הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר וְטִמְאָו הַכְּהֵן צָרַעַת
הוּא׃

inque Mo-
sche descri-
bit Papu-
lam, ejus-
que digno-
scendi
signa.

פ

הוא׃

וְנֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בָאָדָם וְהוּבֵא אֶל־הַכְּהֵן׃ וְרָאָה־
הַכְּהֵן וְהָנָה שְׂאֵת לְבָנָה בְּעוֹר וְהִיא הַפֶּקֶה שֶׁעַר לֶבָן

9 Deinde
agit Mosche
de Tumo-
re.

לא ש רפה

וּמַחֲרִית בְּשָׂר חִי בְשָׂאֵת׃ צָרַעַת נֹשֶׁנֶת הוּא בְּעוֹר־
בְּשָׂרוֹ וְטִמְאָו הַכְּהֵן לֹא יִסְגְּרוּ כִּי טִמֵּא הוּא׃ וְאִם־
פָּרוּחַ תִּמְרַח הַצָּרַעַת בְּעוֹר וְכִסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֶת־
כָּל־עוֹר הַנֶּגַע מֵרָאשׁוֹ וְעַד־רַגְלָיו לְכָל־מֵרְאָה עֵינָי

הַכְּהֵן׃ וְרָאָה הַכְּהֵן וְהָנָה כִּסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֶת־כָּל־
בְּשָׂרוֹ וְטָהָר אֶת־הַנֶּגַע כֹּל הַפֶּקֶה לֶבָן טָהוֹר הוּא׃
וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן כּוּ בְּשָׂר חִי יִטְמָא׃ וְרָאָה הַכְּהֵן אֶת־
חֲבֹשֶׁת הַחִי וְטִמְאָו הַבֶּשֶׂר הַחִי טִמֵּא הוּא צָרַעַת
הוּא׃ אִם כִּי־יָשׁוּב הַבֶּשֶׂר הַחִי וְנִהְפָּךְ לִלְבָן וּבֵא אֶל־
הַכְּהֵן׃ וְרָאָה הַכְּהֵן וְהָנָה נִהְפָּךְ תִּנָּגַע לִלְבָן וְטָהָר־
הַכְּהֵן אֶת־הַנֶּגַע טָהוֹר הוּא׃

פ

וּבְשָׂר כִּי־יִחַיָּה בְּרִבְעָרָו שְׁחִין וְנִרְפָּא׃ וְהָיָה בִּמְקוֹם־
הַשְּׁחִין שְׂאֵת לְבָנָה אוֹ בַּהֲרֹת לְבָנָה אֲדַמְדָּמֶת

18 Et tertio,
docet di-
scernere
Ulcum, seu
Elephan-
tiam ma-
nentem.

וְנִרְאָה אֶל־הַכְּהֵן׃ וְרָאָה הַכְּהֵן וְהָנָה מֵרְאָה שְׂפָלָה
מִן־הָעוֹר וְשַׁעֲרָה הַפֶּקֶה לֶבָן וְטִמְאָו הַכְּהֵן נֶגַע־צָרַעַת
הוּא בְּשְׁחִין פָּרָחַת׃ וְאִם יִרְאֶנָּה הַכְּהֵן וְהָנָה
אִידָבָה שֶׁעַר לֶבָן וְשַׁפְלָה אֵינָנָה מִן־הָעוֹר וְהִיא כַּהֲלָה
וְהִסְגִּירוּ הַכְּהֵן שִׁבְעַת יָמִים׃ וְאִם־פָּשָׂה תִּפְשֹׁר
בְּעוֹר וְטִמְאָו הַכְּהֵן אֹתוֹ נֶגַע הוּא׃ וְאִם־תִּחַחֲתֶיהָ
תַּעֲמֹד הַבַּהֲרֹת לֹא פָשְׁתָּה צָרַבַת הַשְּׁחִין הוּא וְטָהָר־
הַכְּהֵן

24 Lepra aliunde superveniens, præter vim contagii, erat Adulatio.

24 הכהן : ד או בשר כִּי־הִיָּה בְּעֹר מְכוּת־
אֵשׁ וְהִיָּתָה מִחֵית הַמִּכּוֹה בַּהֲרַת לְבָנָהּ אֲדַמְדַּמַּת
כֹּה אוֹ לְבָנָהּ : וּרְאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִהְפָּךְ שַׁעַר
לָבָן בַּבְּהֵרֶת וּמִרְאֹהָ עֵמֶק מִן־הָעוֹר צָרַעַת הוּא
בַּמִּכּוֹה פָּרָחָה וְטִמָּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נָגַע צָרַעַת הוּא :
25 וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין־בַּבְּהֵרֶת שַׁעַר לָבָן
וְשִׁפְלָה אֵינָנָה מִן־הָעוֹר וְהוּא כֹהֵה וְהַסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן
26 שִׁבְעַת יָמִים : וּרְאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי אִם־
פָּשָׁה תַּפְשָׁה בְּעוֹר וְטִמָּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נָגַע צָרַעַת הוּא :
27 וְאִם־תַּחֲתֶיהָ תַּעֲמֹד תַּבְּהֵרֶת לֹא־פָשְׂתָה בְּעוֹר וְהוּא
כֹהֵה שְׂאֵת הַמִּכּוֹה הוּא וְטִהְרוּ הַכֹּהֵן כִּי־צָרַב־ת־
הַמִּכּוֹה הוּא : פ

29 Lepa in Capite, sicut Barba, ejusque dignoscendi signa.

29 וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי־הִיָּה בּוֹ נָגַע בְּרֹאשׁ אוֹ בְּזָקֵן : וּרְאָה
הַכֹּהֵן אֶת־הַנָּגַע וְהִנֵּה מִרְאֹהוּ עֵמֶק מִן־הָעוֹר וְכּוֹ שַׁעַר
צָהָב דָּק וְטִמָּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נָתַק הוּא צָרַעַת הָרֹאשׁ אוֹ
30 תֹּזָקִין הוּא : וְכִי־רְאָה הַכֹּהֵן אֶת־נָגַע הַנֶּתֶק וְהִנֵּה אֵין־
מִרְאֹהוּ עֵמֶק מִן־הָעוֹר וְשַׁעַר שָׁחַר אֵין־בּוֹ וְהַסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן
31 אֶת־נָגַע הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים : וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנָּגַע
בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׁה הַנֶּתֶק וְלֹא־הִיָּה בּוֹ שַׁעַר
32 צָהָב וּמִרְאֹה הַנֶּתֶק אֵין־עֵמֶק מִן־הָעוֹר : וְהִתְחַלֵּךְ לֹחַ וְאֵת־
הַנֶּתֶק לֹא יִגָּלֶה וְהַסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק שִׁבְעַת
33 יָמִים שְׁנִית : וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהִנֵּה
לֹא־פָשָׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר וּמִרְאֹהוּ אֵינָנּוּ עֵמֶק מִן־הָעוֹר
לֹחַ וְטִהְרוּ אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטִהְרוּ : וְאִם־פָּשָׁה יַפְשָׁה
34 הַנֶּתֶק בְּעוֹר אַחֲרֵי טִהְרָתוֹ : וּרְאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָשָׁה
הַנֶּתֶק בְּעוֹר לֹא־יִבְקַר הַכֹּהֵן לְשַׁעַר הַצָּהָב טִמָּא הוּא :
35 וְאִם־בְּעִינָיו עֲמַד הַנֶּתֶק וְשַׁעַר שָׁחַר צִמְחֻבוֹ נִרְפָּא
36 הַנֶּתֶק טִהְרוּ הוּא וְטִהְרוּ הַכֹּהֵן : ד וְאִישׁ

98 Papulae plures.

אִם M 5 י ב ה

אוֹ-אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר־בָּשָׂרָם בְּהֶרֶת בְּהֶרֶת לִבְנֹת :
 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה בְּעוֹר־בָּשָׂרָם בְּהֶרֶת בְּהוֹת לִבְנֹת 39
 בָּהֶק הוּא פָּרַח בְּעוֹר טָהוֹר הוּא : ם וְאִישׁ מ
 כִּי יִמְרֹט רֹאשׁוֹ קָרַח הוּא טָהוֹר הוּא : וְאִם מִפְּאֶת 40
 פָּנָיו יִמְרֹט רֹאשׁוֹ גִּבַּח הוּא טָהוֹר הוּא : וְכִי־יִהְיֶה 41
 בְּקָרְחָתוֹ אוֹ בְּנִבְחָתוֹ נָגַע לִבֵּן אֶדְמָדָם צִרְעַת פִּרְחָת
 הוּא בְּקָרְחָתוֹ אוֹ בְּנִבְחָתוֹ : וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה 42
 שְׂאֵת־הַנֶּגַע לִבְנֵה אֶדְמָדָת בְּקָרְחָתוֹ אוֹ בְּנִבְחָתוֹ
 בְּמֵרָאָה צִרְעַת עוֹר בָּשָׂר : אִישׁ־צִרְעוֹ הוּא טָמֵא הוּא 43
 טָמֵא יִטְמְאֵנוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ : וְחִצְרוֹעַ אֲשֶׁר־בּוֹ מֵה 44
 הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פָּרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָּרוּעַ וְעַל־שִׁפְפֹם
 יַעֲמֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא : כִּלְיָמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא 45
 טָמֵא הוּא בְּדָד יֵשֶׁב מִחוּץ לַמִּתְנָה מוֹשְׁבוֹ : ם
 וְהַבֹּגֶד כִּי־יִהְיֶה בּוֹ נֶגַע צִרְעַת בְּבֹגֶד צֹמֵר אוֹ בְּבֹגֶד 46
 פִּשְׁתִּים : אוֹ בִשְׂתִי אוֹ בְּעֹרֶב לַפִּשְׁתִּים וּלְצִמְרָאָה בְּעוֹר 47
 אוֹ בְּכָל־מְלֹאכֶת עוֹר : וְהָיָה הַנֶּגַע יִרְקַק אוֹ אֶדְמָדָם 48
 בְּבֹגֶד אוֹ בְּעוֹר אוֹ בִשְׂתִי אוֹ בְּעֹרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלִיעוֹר
 נֶגַע צִרְעַת הוּא וְרָאָה אֶת־הַכֹּהֵן : וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־ 49
 הַנֶּגַע וְהִסְגִּיר אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים : וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע 50
 בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי כִּי־פָשַׁח הַנֶּגַע בְּבֹגֶד אוֹ בִשְׂתִי אוֹ בְּעֹרֶב
 אוֹ בְּעוֹר לִכְלֵ אֲשֶׁר־עָשָׂה הָעוֹר לְמִלְאכָה צִרְעַת
 מִמֵּאֶרֶת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא : וְשָׂרָף אֶת־הַבֹּגֶד אוֹ אֶת־ 51
 הַבִּישׁ אוֹ אֶת־הָעוֹר בַּצֹּמֵר אוֹ בַּפִּשְׁתִּים אוֹ אֶת־כָּל־
 כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ הַנֶּגַע כִּי־צִרְעַת מִמֵּאֶרֶת הוּא
 בְּאִשׁ תִּשְׂרָף : וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא־פָשַׁח הַנֶּגַע 52
 בְּבֹגֶד אוֹ בִשְׂתִי אוֹ בְּעֹרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלִיעוֹר : וְצִוָּה 53
 חִזְקוֹן וְנָבְסוּ אֶת־אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע וְהִסְגִּירוּ שִׁבְעַת יָמִים
 שְׁנִית : וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי־הַכֶּסֶם אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה נָה 54
 לֹא

pes corpus
iparlic ca-
rent impu-
ritate.

40 Calvi-
ties, medicis
dicta Alo-
pecia.

45 Lepro-
forum erat
scindere ve-
stes, caput
retregere, la-
brum supe-
rius obliga-
re, procla-
mare im-
puritatem,
se separa-
tum extra
castra habi-
tare.

47 Hæ-
nus de Le-
pra, quæ
homines
afflictebat,
sequitur
examea
Lepra, quæ
infestabat
vestes, aut
alia instru-
menta.
Erat autem
hæc Lepra
aut dolori-
fica, ex ve-
herementi in-
flammatio-
ne;

55 Aut exe-

dens & Ta-
bifica, quæ
tamen non
inflam-
bat, quo-
niam in-
flammati-
onis sensus
jam erat
emortuus.

לֹא־הִפֹּךְ הִנֵּנִי אֶת־עֵינִי וְהִנֵּנִי לֹא־פֶשֶׁר טָמֵא הוּא
בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפֵנּוּ פָּחַתָּהּ הוּא בְּשִׂרְתָּהּ אוֹ בְּנִבְחָתָהּ :
56 וְאִם רָאָה הִכְהֵן וְהִנֵּה כֹהֵה הִנֵּנִי אַחֲרֵי הַכֶּבֶס אֹתוֹ
וְקָרַע אֹתוֹ מִן־הַבֶּגֶד אוֹ מִן־הָעוֹר אוֹ מִן־הַשֹּׁמֶי' אוֹ מִן־
57 הָעֵרֶב : וְאִם־תִּרְאֶה עוֹר בְּבֶגֶד אֲרֻבְשָׁתִי אֲרֻבְעֵרֶב
אוֹ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר פָּחַתָּהּ הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפֵנּוּ אֹת
58 אֲשֶׁר־כּוֹ הִנֵּנִי : וְהַבֶּגֶד אֲרֻבְשָׁתִי אֲרֻבְעֵרֶב אוֹ־כָל־
כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֵּס וְסָר מֵהֶם הִנֵּנִי וְכִבֵּס שֵׁנִית
59 וְטָהַר : זֹאת תּוֹרַת נֹגַע־צִרְעָת בֶּגֶד הַצֹּמֵר אוֹ הַפֶּשֶׁתִּים
אוֹ הַשֹּׁמֶי' אוֹ הָעֵרֶב אוֹ כְּלִי־עוֹר לְטָהָרוֹ אוֹ לְטָמְאוֹ :

59 Iuxta
conclusio
legis de pla-
ga Leprozæ,
seu Ele-
phantiaz.

כח פ פ פ

CAP. XIV.
1 Sequitur
Lex de le-
gitima pur-
gatione tam
hominis
Elephantici,
quam
domus Le-
prose.

2 Sacerdo-
tis erat vi-
dere utrum
plaga Le-
proz curata
sit, nec ne;

4 Item im-
perare pur-
gationem
homini sa-
nato.

Erat an-
tem expia-
tio Leprosi
gemina.
Huius
prior dabat
accessum ad
homines;

אִיד וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת
3 הַמִּצְוָה בְּיוֹם טָהַרְתּוֹ וְהוֹבֵא אֶל־הַכֹּהֵן : וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן
אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וּרְאֶה הִכְהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֹגַע־
4 הַצִּרְעָת מִן־הָעֹרֹעַ : וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן זֶלֶקַח לַמַּטְהָר שְׁתֵּי־
צִפְרִים חַיִּים טָהוֹרִים וְעֵץ אֲזוֹ וּשְׁנֵי תוֹלַעֲת וְאֵזֶב :
ה וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן וּשְׁחָט אֶת־הַצֹּפֹר הָאֶחָד אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׁ
6 עַל־מִים חַיִּים : אֶת־הַצֹּפֹר הַשֵּׁנִי יָקַח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ
הָאֲזִי וְאֶת־שְׁנֵי הַתּוֹלַעֲת וְאֶת־הָאֵזֶב וְטָבַל אוֹתָם
וְאֶת־הַצֹּפֹר הַשֵּׁנִי בְּדָם הַצֹּפֹר הַשְּׁחָטָה עַל הַמִּים
7 הַחַיִּים : וְהֵחָה עַל־הַמַּטְהָר מִן־הַצִּרְעָת שִׁבְעַת פְּעָמִים
וְטָהַר וְשָׁלַח אֶת־הַצֹּפֹר הַשֵּׁנִי עַל־פְּנֵי הַשָּׁרָה :
8 וְכִבֵּס הַמַּטְהָר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־שַׁעְרוֹ וְרָחַץ
בְּמִים וְטָהַר וְאַחֲרָיִם יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיֵשֵׁב מַחוּץ
9 לָאֹהֶל שִׁבְעַת יָמִים : וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֹת־
כָּל־שַׁעְרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זָקְנוֹ וְאֶת־נֶבֶת עֵינָיו וְאֶת־
כָּל־שַׁעְרוֹ יִגְלַח וְכִבֵּס אֶת־בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בִּשְׂרוֹ
בְּמִים

במים וטהר : וביום השמיני יקח שני כבשים¹⁰ תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן ולג אחד שמן :

והעמיר הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם¹¹ לפני יהוה פתח אהל מועד : ולקח הכהן את-

הכבש האחר והקריב אותו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה : ושחט את הכבש¹² במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא :

ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על-¹³תנוף און המטהר הימנית ועל בזהו ידו הימנית ועל בזהו רגלו הימנית : ולקח הכהן מלג השמן טו

ויצק על כף הכהן השמאלית : וטבל הכהן את-¹⁶אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה :

ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוף און המטהר הימנית ועל בזהו ידו הימנית ועל בזהו רגלו

הימנית על דם האשם : והנותר בשמן אשר על-¹⁸כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה :

ועשה הכהן את החטאת וכפר על-¹⁹המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה : והעלה כ הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו

הכהן וטהר : ס ואסדל הוא ואין ידו²¹ משוגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד כלול בשמן למנחה ולג שמן :

ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד²² חטאת והאחר עלה : והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה :

ולקח

10 posterior vero, ad Deum & sanctuarium. Sannarus enim debebat le Domino sistere, cum rebus, ad sanctificationem sui imperatus, iisque pro commoditate five Potentioris, five Tenuioris. Agit autem Mosche de Purgatione sanati leprosi Potentioris, a versu 10. usque ad 20.

21 Ratio Sanctificationis Tenuioris quidem est eadem, eodemque ordine imperata; sed quoad materiam differat: ira enim sefe Deus accommodat tenuitati hominum.

ut Tenuiores pro agno aut agna offerrent duos Turtures aut duos pullos columbarum.

14 ולקח הכהן את־כבש האִשִּׁם ואת־לֶגֶם הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף כה את־ם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה : וְשַׁחַט אֶת־כֹּבֶשׂ הָאִשִּׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאִשִּׁם וְנָתַן עַל־תֵּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטְהַר הַיָּמִנִית וְעַל־בִּהֶן יָדוֹ הַיָּמִנִית וְעַל־בִּהֶן רִגְלוֹ הַיָּמִנִית : וּמִן־הַשֶּׁמֶן יִצֹק הַכֹּהֵן עַל־כָּף הַכֹּהֵן הַשֹּׂמְאֵלִית : וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאֶצְבָּעוֹ הַיָּמִנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כָּפוֹ הַשֹּׂמְאֵלִית שֶׁבַע פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה : וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כָּפוֹ עַל־תֵּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטְהַר הַיָּמִנִית וְעַל־בִּהֶן יָדוֹ הַיָּמִנִית וְעַל־בִּהֶן רִגְלוֹ הַיָּמִנִית עַל־מָקוֹם דָּם הָאִשִּׁם : וְהִנּוֹתָר מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כָּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטְהַר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה : וְעָשָׂה אֶת־הָאֶחָד מִן־הַתָּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה 31 מֵאֲשֶׁר תִּשְׁיג יָדוֹ : אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁיג יָדוֹ אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה עַל־הַמִּנְחָה וְכַפֵּר הַכֹּהֵן עַל 32 הַמִּטְהַר לִפְנֵי יְהוָה : זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר־בּוֹ נִגַּע צָרַעַת אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁיג יָדוֹ בְּטַהֲרָתוֹ : פ

32 Conclusio loci de purgatione leprosi sanati.

33 Leges de Lepre Edium, Quum venerint in terram Canaan : Nam hoc tempore expeditionis Israelitae utebantur pellibus ac tentoriis.

35 Huius leproe cognoscendus describitur modus & eventus.

34 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לְאֶחָזָה וְנָתַתִּי נֶגַע לָהּ צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶּם : וְכֹא אֲשֶׁר־לּוֹ הַבֵּית 36 וְהִגִּיד לְכֹהֵן לֵאמֹר כְּנָעַנִי נֹרָאָה לִי בְּבֵית : וְצֹנָה הַכֹּהֵן וּפָנּוּ אֶת־הַבֵּית בְּטָרָם יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַנֶּגַע וְלֹא יִטְמֵא כָּל־אִשֶּׁר בְּבֵית וְאִתּוֹ בֶּן יָבֹא הַכֹּהֵן 37 לִרְאוֹת אֶת־הַבֵּית : וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע וְהִנָּה הַנֶּגַע בְּקִירַת הַבֵּית שְׁקֵעֵרֹרֶת יִרְקַקֶּת אוֹ אֲדָמַדְמַת 38 וּמֵרָאִיתָהּ שָׁפַל מִן־הַקִּיר : וְיָצָא הַכֹּהֵן מִן־הַבֵּית אֶל־ 39 פֶּתַח הַבֵּית וְהִסְגִּיר אֶת־הַבֵּית שֶׁבַע יָמִים : וְשֶׁבַּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְרָאָה וְהִנָּה פֶּשֶׁת הַנֶּגַע בְּקִירַת מִן הַבֵּית : וְצֹנָה הַכֹּהֵן וְחָלְצוּ אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֶן הַנֶּגַע

הִנֵּנִי וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל־מַחוּץ לְעִיר אֶל־מְקוֹם
טמא: וְאֶת־הַבֵּית יִקְצַע מִבֵּית סָבִיב וְשָׂפְכוּ אֶת־הָעֹפָר
אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל־מַחוּץ לְעִיר אֶל־מְקוֹם טָמֵא: וּלְקַחוּ
אֲבָנִים אַחֲרוֹת וְהִבְיֵאוּ אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים וְעָפָר אֶחָד
יִקַּח וְטַח אֶת־הַבֵּית: וְאִם־יָשׁוּב הִנֵּנִי וּפָרַח בְּבֵית
אֶחָד חֹלֶץ אֶת־הָאֲבָנִים וְאֶחָד הַקְצוֹת אֶת־הַבֵּית
וְאֶחָד הַטֹּחַ: וְכֹא הִכְהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פֶשֶׁה הִנֵּנִי
בְּבֵית צָרַעַת מִמֶּאֱרַת הוּא בְּבֵית טָמֵא הוּא: וְנָתַן אֶת־מֶה
הַבֵּית אֶת־אֲבָנָיו וְאֶת־עֲצָיו וְאֶת־כָּל־עֹפֶר הַבֵּית
וְהוֹצִיָא אֶל־מַחוּץ לְעִיר אֶל־מְקוֹם טָמֵא: וְהִבֵּא אֶל־
הַבֵּית כָּל־יְמֵי הַסִּגִּיר אֹתוֹ יִטְמֵא עַד־הָעֶרֶב: וְהִשְׁכַּב
בְּבֵית יָכֶם אֶת־כִּגְדּוֹ וְהָאֵכֶל בְּבֵית יָכֶם אֶת־כִּגְדּוֹ:
וְאִם־כֹּא יִבֹּא הִכְהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה לֹא־פֶשֶׁה הִנֵּנִי בְּבֵית
אֶחָד הַטַּח אֶת־הַבֵּית וְטָהַר הִכְהֵן אֶת־הַבֵּית כִּי נִרְפָּא
הִנֵּנִי: וּלְקַח לְחֵטָא אֶת־הַבֵּית שְׁתֵּי צִפְרִים וְעֵץ אֶרֶז
וְשֵׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֶב: וְשָׁחַט אֶת־הַצֹּפֵר הָאֶחָת אֶל־כִּלְיֵי נ
חֵרֶשׁ עַל־מִים חַיִּים: וּלְקַח אֶת־עֶזְרָהָאֵרֶז וְאֶת־הָאֵזֶב
וְאֶת־יְשֵׁנִי תוֹלַעַת וְאֶת־הַצֹּפֵר הַחִיָּה וְטָבַל אֹתָם
בְּדָם הַצֹּפֵר הַשְׁחוּטָה וּבִמֵּי חַיִּים וְהִזָּה אֶל־הַבֵּית
שֶׁבַע פְּעָמִים: וְחָטָא אֶת־הַבֵּית בְּדָם הַצֹּפֹר וּבִמֵּי
הַחַיִּים וּבַצֹּפֵר הַחִיָּה וּבְעֵץ הָאֵרֶז וּבְאֵזֶב וּבְשֵׁנִי
תוֹלַעַת: וְשָׁלַח אֶת־הַצֹּפֵר הַחִיָּה אֶל־מַחוּץ לְעִיר
אֶל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וּכְפָר עַל־הַבֵּית וְטָהַר: זֹאת הַתּוֹרָה
לְכָל־נֶגַע הַצָּרַעַת וּלְנֹתֶק: וְלָצִרַעַת הַבְּגֵד וּלְבֵית נָה
וּלְשֵׂאת וּלְסַפַּחַת וּלְבִהְרֵת: לְהוֹרֵת בְּיוֹם הַטָּמֵא וּבְיוֹם
הַטָּהַר זֹאת תּוֹרַת הַצָּרַעַת:

46 Leprosi domus inquinabat ingredientes istam domum; inque ea cubantes & comedentes; qui pollutionem suam lotione abolebant.

48 Si nulla Lepra in domo deprehenditur; facerdos, recognita domum puram pronuntiabat.

49 Expiatio hic eadem est quae Leprosi; duabus nempe aviculis & reliquis ceremoniis.

54 Generalis clausula de Leprosiis, complectens argumentum praecedentis & hujus capitis.

CAP. XV. 1 Sequitur tertia species immunditiae ex causa

וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: דִּבְרוּ אֶל־מִן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתֶּם אֵלֶיהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זֶב
מִבְּשָׂרוֹ

intrinseca
nempe ex
profluvio
Seminis aut
Sanguinis,
et opposita.
Ex quidem
primo ex
infirmate.

מבשרו וזכו טמא הוא: זאת תהיה סמאתו בזובו;
רר בשרו ארזוזו אוהחתים בשרו מזובו טמאתו
4 הוא: כל המשכב אשר ישכב עליו הזב וטמא וכל
ה הכלי אשר ישב עליו וטמא: ואיש אשר יגע במשכבו
6 יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא ער הערב: והישב על
הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים
7 וטמא ער הערב: והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו
8 ורחץ במים וטמא ער הערב: וכירק הזב בטהור
9 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא ער הערב: וכל
המרכב אשר ירכב עליו הזב וטמא: וכל הנגע בכל
אשר יהיה תחתיו וטמא ער הערב והנושא אותם
11 יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא ער הערב: וכל אשר
יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ
12 במים וטמא ער הערב: וכלי חרש אשר יגע בו הזב
13 ישבר וכל כלי עץ ישטף במים: וכריטהר הזב מזובו
וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ
14 בשרו במים חיים וטהר: וביום השמיני יחדלו שתי
תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל
טו מועד ונתנם אל הכהן: ועשה אתם הכהן אחר
חטאת והאחר עלה וכפר עלי הכהן לפני יהוה
16 מזובו: ס ואיש כיתצא ממנו שכבת זרע
17 ורחץ במים את כל בשרו וטמא ער הערב: וכל בגד
וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים
18 וטמא ער הערב: ואשה אשר ישכב איש אתה
שכבת זרע ורחצו במים וטמאו ער הערב: פ
19 ואשה כיתהיה זבה רם יהיה זבה בבשרה שבעת
ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה וטמא ער הערב:
כ וכל אשר תשכב עליו בנדתה וטמא וכל אשר תשכב
עליו

14 Docetur
hujus im-
munditie
purgationis
modus.

16 Secundo
immundit-
ies, ex
concupitu,

19 Et im-
mundities
femine
menstrua-
lis.

עליו יטמא : וכל־הנוגע במשכבה יבכס בגריו ורחץ ²¹
 במים וטמא ער־הערב : וכל־הנוגע בכל־כלי אשר ²²
 תשב עליו יבכס בגריו ורחץ במים וטמא ער־הערב :
 ואם על־המשכב הוא או על־הכלי אשר־הוא ישבת ²³
 עליו בנגע־כו יטמא ער־הערב : ואם שכב ישכב איש ²⁴
 ארְתּוֹ ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל־
 המשכב אשר־ישכב עליו יטמא : ם ואשר־ה
 כִּי־יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת־נדתה או כי
 תזוב על־נדתה כל־ימי זוב טמאתה כימי נדתה
 תהיה טמאה הוא : כל־המשכב אשר־תשכב עליו ²⁶
 כל־ימי זובה במשכב נדתה יהיה־לָהּ וכל־הכלי אשר
 תשב עליו טמא יהיה בטמאת נדתה : וכל־הנוגע ²⁷
 בם יטמא ובכס בגריו ורחץ במים וטמא ער־הערב :
 ואם־טהרה מזובה וספירה לה שבעת ימים ואחר ²⁸
 תטהר : וביום השמיני תקח־לה שתי תרים או שני ²⁹
 בני יונה והביאה אתם אל־הכהן אל־פתח אהל־
 מועד : ועשה הכהן את־האחר חטאת ואת־האחר ל
 עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה :
 והורתם את־בני־ישראל מטמאתם ולא ימתו ³¹
 בטמאתם בטמאם את־משכבי אשר־בתוכם : זאת ³²
 תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמאה
 בה : והדירה בנדתה והזב אתזובו לזכר ולנקבה ³³
 ולאיש אשר ישכב עס־טמאה :

24 Congre-
diens cum
menstruata
ignoranter
septem die-
bus im-
mundus
erat : Sed
qui sciens
cum men-
struata con-
cumberebat
excidii reus
erat. Levit.
20: 18.

25 Immun-
dicia mulie-
ris, extra
ordinem
fluxum
patientis.

28 Eiusdem
purgationis
modus.

31 Clausula
hortatoria,
comple-
ctens pro-
missionem
gratiae erga
morigeros
& voluntati
Dei obse-
quentes.

32 Recapi-
tulatione le-
gum de his
immundis.

CAP. XVI.
Sequitur
tertius huius
libri pars,
nempe, de
Actionibus
ad res &
Personas
hactenus re-
citas perti-
nentibus.

a Lex de
anniversario ingressu Pontificis in Sanctuarium,

כט 29

פ פ פ

וידבר יהוה אל־משה אחרי מות שני בני אהרן ין א
 בקרבתם לפני־יהוה וימתו : ויאמר יהוה אל־משה ²
 דבר אל־אהרן אחיך ואליבא בכל־עַת אל־הקדש
 מבית

um Juven-
o in pec-
catum &
Arietem in
Holocaustum.

4 Summi
Sacerdotes
erat induere
sacras ve-
stes, & abluere suam
carnem.

5 Ipsius erat
accipere
duos hircos
in pecca-
tum & A-
rietem in
Holocaustum.

6 Offeren-
dus erat
Juvenis
peccati.

7 Sorte
cogacien-
dum erat
utrum illo-
rum hircor-
um Deus
sibi velit
mactari, &
utrum velit
dimitti,
cum pecca-
tis populi,
in defertum.

9 Hircus
cui obve-
niebat fors
pro Domi-
no, erat
preparan-
dus in pec-
catum;

10 Et cui
obveniebat
fors Haza-
lis vivus
erat dimit-
tendus.

11 Modus
oblacionis
Juveni ex-
piationis.

12 Suffitus
facit in
sanctuario
adolendus.

14 Sanguine
juveni &
hirci asper-
genda erant
Propitiato-
rium &
tentorium
conventus.

מבית לפרכת אלפני חכפרת אשר על הארץ ולא

3 ימות כי בענן אראה על הכפרת : בזאת יבא אהרן

אל הקדש כפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה :

קמץ 4 כתנת בר קדש ולבש ומכנסים יחיו על בשרו

ברביע

ובאבנט בר יחגר ובמצנפת בר יצנף בגדי קדש הם

ה ורחץ במים את בשרו ולבשם : ומאת ערת בני

ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד

6 לעלה : והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר

7 בערו ובעד ביתו : ולקח את שני השעירים והעמיד

8 אתם לפני יהוה פתח אהל מועד : ונתן אהרן על-

בראש

שני השעירים גרלות גורל אחד ליהודה וגורל אחד

עבור

סימן

ב"ה

שכו

9 לעזאזל : והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו

י הגורל ליהודה ועשהו חטאת : והשעיר אשר עלה עליו

הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח

11 אתו לעזאזל המדברה : והקריב אהרן את פר

החטאת אשר לו וכפר בערו ובעד ביתו ושחט את

12 פר החטאת אשר לו : ולקח מלא המחתה גחלי אש

מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפציו קטרת סמים

13 דקה והביא מבית לפרכת : ונתן את הקטרת על-

האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת

14 אשר על העדות ולא ימות : ולקח מדם הפר והזה

באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה

15 שבע פעמים מן הדם באצבעו : ושחט את שעיר

החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת

ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו

16 על הכפרת ולפני הכפרת : וכפר על הקדש

מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן

17 יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם : וכל

אדם יג N

אדם לא ייהיה באהל מועד בכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו וכפר ביתו וכפר כל קהל ישראל :

17 Univer-
sus populus
tanti per
excluden-
tura Ta-
bernaculo,
donec
absoluta
esset tota
expiationis
actio.

ויצא אלהמזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב : והזהר עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים :

18 Asper-
gendum
etiam erat,
utroque
sanguine,
ipsum Al-
tare, extra
tenorijum.

וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל : וכלה מכפר ב

20 Facta
isto modo
expiatione
Pontificis,
Sanctuarii,
Tabernacu-
li & Altaris,
per sangui-
nem juven-
ci & Hirci,
alter Hircus
Hazaël fi-
stendus
erat Pon-
tifici, ut
confiteretur
totius popu-
li peccata,
eaeque
transferret
in Hircum
emissarium.

את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי : וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש ^{דיו} ^ק

השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש

השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה : ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר

במדבר : ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדיו

הכר אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם : ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו וכפר

העם : ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה : והמשלח כה ²⁶

את השעיר לעזאזל יבסם בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה : ואת פר החטאת ואתי ²⁷

שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש ויצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת ²⁸

בשרם ואת פרשם : והשרף אתם יבסם בגדיו ורחץ ²⁹

את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה : והיתה ³⁰

לכם לחקת עולם בחרש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם : כי יום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה וטהרו : ³¹

שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת ³²

31 Impera-
tur solenne
jejunium.

עולם

32 Solus Pontifex unctus hoc fungebatur officio.

33 Pra-nunciatur expiatio universalis.

32 עולם : וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא
את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הכר בגדי
33 הקדש : וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד
ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם
34 הקהל יכפר : והיתה זאת לכם לחקת עולם
לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת
בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה :

פ

CAPUT XVII.
1 Mandatum Dei de sacrificiis non alibi quam ad portam Tentorii conventus, non nisi soli Deo, & non ab aliis, quam a sacerdote offerendis.

אין וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה
הדבר אשר צוה יהוה לאמר : איש איש מבית
ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה
קמץ + או אשר ישחט מחוץ למחנה : ואל פתח אהל
מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן
קמץ יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת
ה האיש ההוא מקרב עמו : למען אשר יביאו
בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על-
פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד
6 אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם : ורק
הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד
7 והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה : ולא יזבחו
עוד את זבחייהם לשעירם אשר הם זנים אחריהם
8 חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם : ואלהם תאמר
איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם
9 אשר יעלה עלה אוזבח : ואל פתח אהל מועד לא
יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו :
10 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר
יאכל בלדם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם
והכרתיו

10 Repetitur & inculcatur interdictum universale de efu sanguinis.

N 2 ב

וְהִכֵּרְתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ: כִּי נִפְשׁ הַבֶּשֶׂר בָּדָם הוּא ¹¹
 וְאֲנִי נֹתְתִי לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי־
 הָדָם הוּא בְנֶפֶשׁ יִכְפֹּר: עַל־כֵּן אִמַּרְתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל ¹²
 כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל דָּם וְהִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא־
 יֹאכַל דָּם: וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר ¹³
 בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֵצֵד צִיד חַיָּה אוֹרְעוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וּשְׂפָף
 אֶת־דָּמוֹ וּכְסָהוּ בַעֲפָר: כִּי־נֶפֶשׁ כָּל־בֶּשֶׂר דָּמוֹ בְּנֶפֶשׁוֹ ¹⁴

14 Recitatur huius interdicti ratio & poena capitalis, transgressio-
 ribus utro-
 gata.

15 Interdictum de non comendo morticino aut diler-
 pro.

CAPUT XVIII. Continetur hoc capite leges ad uniuscuiusque sanctionem singularem.

2 Auctori-
 tas man-
 dantis Dei
 & manda-
 tarii Moysi.

3 Alienis exemplis & legibus non viveadum, aut in statu-
 tis Dei ver-
 sandum est.

6 Interdi-
 ctum con-
 cubitus in-
 cestis hone-
 stati naturae
 adversantis.
 Et gradus
 cognationis
 ac affinitatis
 prohibiti, in
 contrahen-
 dis Nuptiis
 incestis.

הוּא וְאָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל־בֶּשֶׂר לֹא תֹאכְלוּ כִּי־
 נֶפֶשׁ כָּל־בֶּשֶׂר דָּמוֹ הוּא כָּל־אֹכְלוֹ יִכְרֹת: וְכָל־נֶפֶשׁ טוֹ
 אֲשֶׁר תֹּאכַל נִבְלָה וּטְרֵפָה בְּאוֹרֶחַ וּבְגֵר וּבְכֶם בְּגֵרֹי
 וּרְחֹץ בָּמִים וּטְמֵא עֲרֵהֶעֱרַב וְטָהָר: וְאִם לֹא יִכְבֹּס ¹⁶
 וּבִשְׂרוֹ לֹא יִרְחֹץ וּנְשָׂא עוֹנוֹ: פ

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְיָ ¹
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כַּמַּעֲשֶׂה אֲרִיךְ ³
 מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַּתְסָבָה לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֶׂה אֲרִיךְ
 בְּנֵעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֹתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ
 וּבַחֲקֵיתֵיהֶם לֹא תִלְכוּ: אֶת־מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֵּי ⁴
 תִּשְׁמְרוּ לִלְכַת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְשִׁמַּרְתֶּם־הָ
 אֶת־חֻקֵּי וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְתִי
 בָהֶם אֲנִי יְהוָה: ׀ אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שָׂאֵר ⁶
 בֶּשֶׂר לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ אֲנִי יְהוָה: ׀

עֲרוֹת אֲבִיהָ וְעֲרוֹת אִמָּהּ לֹא תִגְלֶה אִמָּהּ הוּא לֹא ⁷
 תִּגְלֶה עֲרוּתָהּ: ׀ עֲרוֹת אִשְׁת־אֲבִיהָ לֹא תִגְלֶה ⁸
 עֲרוֹת אֲבִיהָ הוּא: ׀ עֲרוֹת אֲחֻתָּהּ בֵּת־ ⁹
 אֲבִיהָ אוֹ בֵּת־אִמָּהּ מוֹלֶדֶת בֵּית אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא
 תִגְלֶה עֲרוּתָן: ׀ עֲרוֹת בֵּת־כֶּנֶּה אוֹ בֵּת־ ¹⁰
 בֵּיתָהּ לֹא תִגְלֶה עֲרוּתָן כִּי עֲרוּתָהּ הִנֵּה: ׀ ¹¹
 עֲרוֹת בֵּת־אִשְׁת־אֲבִיהָ מוֹלֶדֶת אֲבִיהָ אֲחֻתָּהּ הוּא

לֹא

12 לא תגלה ערותה: ם ערות אחות-אביך לא
 13 תגלה שאר אביך הוא: ם ערות אחות-אמה
 14 לא תגלה כי-שאר אמה הוא: ם ערות אחי-
 אביך לא תגלה אל-אשתו לא תקרב דדתך הוא:
 טו ם ערות כלתך לא תגלה אשת בנה הוא
 16 לא תגלה ערותה: ם ערות אשת-אחיך לא
 17 תגלה ערות אחיך הוא: ם ערות אשה ובתה לא
 תגלה את-בת-בנה ואת-בת-בתה לא תקח לגלות
 18 ערותה שארה הנה זמה הוא: ואשה אל-אחותה לא
 19 תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ואל-אשה
 כבנות טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: ואל-אשת
 21 עמיתך לא-תתן שכבתך לזרע לטמאתה: ומזרעך
 לא-תתן להעביר למלך ולא תחלל את-שם אלהיך
 22 אני יהוה: ואת-זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה
 23 הוא: ובכל-בהמה לא-תתן שכבתך לטמאתה
 24 ואשה לא-תעמד לפני-בהמה לרבעה תבל-הוא: אל-
 תטמאו בכל-אלה כי בכל-אלה נטמאו הגוים אשר-
 כה אני משלח מפניכם: ותטמא הארץ ואפקד עונה
 26 עליה ותקא הארץ את-ישיביה: ושמרתם אתם את-
 חקתי ואת-משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה
 27 האזרח והגר הנר בתוכם: כי את-כל-חטועבת
 האל עשו אנשי-הארץ אשר לפניכם וטמא הארץ:
 28 ולא-תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר
 29 קאה את-הגוי אשר לפניכם; כי כל-אשר יעשה
 מכל התועבת האלה וגברתו הנפשות העשות
 ל מקרב עמם: ושמרתם את-משמרת-לבלתי עשות
 מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו
 בהם אני יהוה אלהיכם:

18 Dignam
vitanda.

19 Interdi-
citur com-
mixtio cum
propria
uxore men-
struata.

20 Cum
alterius
uxore, seu
adulterium,

21 Spiritua-
le adalte-
rium; seu
traditio
liberorum
ad cultum
Molechi.

22 Prohi-
betur com-
munio cum
viro,

23 Cum
hostia.

24 Quatuor
rationibus
muniuntur
leges supra
recitatae.

Nempe, ne
Terra pol-
luatur;

27 Ne imi-
tentur gen-
tes ejicien-
das;

28 Ne terra
ipfos cvo-
mat;

29 Et quia
Dominus
plorum
Deus erat.

נא אה

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל כל עדת בני ישראל

בני ישראל ואמרת להם קדשים תהיו כי קדוש אני

יהוה אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי

תשמרו אני יהוה אלהיכם: אל תפגו אלהאילים

ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: וכי ה

תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו: ביום

זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש

ישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא

לא ירצה: ואכליו עונן ישא כי את קדוש יהוה

חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ובקצרכם

את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצר

ולקט קצירה לא תלקט: וכרמך לא תעולל ופרטי

כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה

אלהיכם: לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו

איש בעמיתו: ולא תשבוע בשמי לשקר וחללת

את שם אלהיך אני יהוה: לא תעשק את רעהך

ולא תגול לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר:

לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת

מאלהיך אני יהוה: לא תעשו עול במשפט לא

תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט

עמיתך: לא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם

רעה אני יהוה: לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח

תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: לא תקם

ולא תטר את בני עמך ואחבת לרעה כמוך אני

יהוה: את חקתי תשמרו בהמתה לא תרביע בלאים

שדה לא תזרע בלאים ובגר בלאים שעטנו לא יעלה

עליך

19 Heterogenes non permiscenda.

20 Leges
honestatis
& poena
scuratio-
nis.

23 Prae-
ceptum de
Circumci-
dendis ar-
boribus no-
vellis, & de
earum fru-
ctibus ante
quintum
annum non
comenden-
dis.

26 Caro
non comen-
denda cum
sanguine; &
præfigia
detestanda.

27 Lex de
stolida co-
ma capitis
& barba.

28 Prohibe-
re incisio-
nem corporis ob
lucum.

29 Filia
non profu-
tuenda.

30 Sabba-
thum ser-
vandum &
sanctus-
rium reve-
rendum.

31 Pythones
& Harlots
non confu-
lendi.

32 Senes
honorandi.

33 Peregrini
diligendi.

35 Dimen-
sio, trutin-
a, pondera,
Epha &
Hin iusta.

37 Horum
omnium
clausula
generalis.

CAP. XX.
Traſſantur

כ עליך; ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא
שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה
לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה:
והביא את אשמו ליהוה אלפתת אהל מועד איל אשם:
ובפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו
אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: פ
וכי תבאו אל הארץ ונסעתם כל עץ מאכל וערלתם
ערלתו את פרו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא
יאכל: ובשנה הרביעת יהיה כל פרו קדש הלולים
כה ליהוה: ובשנה החמשית תאכלו את פרו להוסיף
לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא תאכלו על
הדם לא תחשו ולא תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם
ולא תשחית את פאת זקק: ושרט לגפש לא תתנו
בבשרכם ובתבת קעקע לא תפנו בכם אני יהוה:
אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזונה הארץ
ל ומלאה הארץ זמרה: את שבתתי תשמרו וסקדשי
תיראו אני יהוה: אל תפנו אל האבת ואליהדיענים
אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: מפני
שיבה תקום והדרית פני זקן ויראת מאלדך אני
יהוה: וכי יגור אתך גר בארצכם לא
תגנו אתו: בארח מכם יהיה לסם הגר הגר אתכם
ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני
לה יהוה אלהיכם: לא תעשו עול במשפט במדה
במשקל ובמסורה: מאזני צדק אבני צדק איפת צדק
והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים: ושמרתם את כל חקותי ואת
כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: פ

גא וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל בני ישראל

תאמר

יג ד 114

וידבר יהוה אל־משה לאמר : דבר אל־כל־עדת יִצְחָא

בני־ישראל ואמרת אל־הם קדושים תהיו כי קדוש אני

יהוה אל־היכם : איש אמו ואביו תיראו ואת־שבתתי

תשמרו אני יהוה אל־היכם : אל־תפנו אל־האלילים

ואל־הי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אל־היכם : וכי ה

תובחו ובה שלמים ליהוה לרצונכם תזבחוהו : ביום

זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד־יום השלישי באש

ישרף : ואם חאכל יאכל ביום השלישי פגול הוא

לא ירצה : ואכליו עונו ישא כי את־קדש יהוה

חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה : ובקצרכם

את־קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצור

ולקט קצירך לא תלקט : וכרמך לא תעולל ופרט

כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה

אל־היכם : לא תגנבו ולא־תכחשו ולא־תשקרו

איש בעמיתו : ולא־תשבעו בשמי לשקר וחללת

את־שם אל־היך אני יהוה : לא־תעשק את־רעהך

ולא תגול לא־תלין פעלת שכיר אתך עד־בקר :

לא־תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת

מאל־היך אני יהוה : לא־תעשו עול במשפט לא טו

תשא פני־דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט

עמיתך : לא־תלך רכיל בעמיק לא תעמר על־דם

רעה אני יהוה : לא־תשנא את־אחיק כלבנה הזכח

תוכיח את־עמיתך ולא־תשא עליו חטא : לא־תקם

ולא־תטור את־בני עמך ואת־בת לרעה כמות אני

יהוה : את־חוקתי תשמרו בהמתך לא־תרכיע בלאים

שדה לא־תזרע בלאים ובגר בלאים שעטנו לא יעלה

עליך

20 Leges
honestatis
& poena
scuratio-
nis.

23 Prece-
ptum de
Circumci-
dendis ar-
boribus no-
vellis, & de
earum fru-
ctibus ante
quinrum
annum non
comeden-
dis.

26 Caro
non comen-
denda cum
sanguine, &
prestigiae
desistende.

27 Lex de
alienda co-
ma capitis
& barbe.

28 Prohibe-
tur incisio
corporis ob
ludum.

29 Silia
non profici-
menda.

30 Sabba-
thum ser-
vandum &
sanctua-
rium reve-
rendum.

31 Pythones
& Hariohi
non confu-
lendi.

32 Senes
honorandi.

33 Peregrini
diligendi.

35 Dimen-
sio, trutin-
a, pondera,
Epha &
Hin iusta.

37 Horum
omnium
clausula
generalis.

כ עליך: וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב אֶת־אִשֶּׁה שְׁכֵב־זָרַע וְהָיָה
שִׁפְחָה נִחְרַפֶּת לְאִישׁ וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ חֲפֹשֶׁה
לֹא נִתְּנָהּ בִּקְרַת תְּחִירָה לֹא יוֹמְתוּ כִּי־לֹא חֲפֹשֶׁה:
וְיִהְיֶיָה אֶת־אִשְׁמוֹ לִיהוָה אֲל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵיל־אֲשֵׁם:
וּבִפְר' עָלָיו הִכְהֵן בְּאֵיל הָאֲשֵׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל־חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא: פ
וְכִי־תֵבֵאוּ אֶל־הָאָרֶץ וְנִטְעַמְתֶּם בְּלֶעַץ מֵאֵכֶל וְעִרְלַתְּם
עֵרְלְתוּ אֶת־פְּרִיזוֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים יַחֲדָה לָכֶם עֵרְלִים לֹא
וְאָכַל: וּבִשְׁנָה הָרִבִּיעִת יִהְיֶה בְּלֶפְרִיזוֹ קֹדֶשׁ הַלְוִיִּם
כֹּה לִיהוָה: וּבִשְׁנָה הַחֲמִשִּׁית תֹּאכְלוּ אֶת־פְּרִיזוֹ לְהוֹסִיף
לָכֶם תְּבוּאָתוֹ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לֹא תֹאכְלוּ עַל־
יְהִי לָכֶם לֹא תִנְחֲשׁוּ וְלֹא תַעֲזוּבוּ: לֹא תִקְפוּ פֶּאת רֹאשְׁכֶם
וְלֹא תִשְׁחִית אֶת־פֶּאת זָקְנְךָ: וְשֹׂרֵט לִנְפֹשׁ לֹא תִתֵּן
בְּבָשָׂרְכֶם וּכְתַבַת קַעֲקַע לֹא תִפְנוּ בְּכֶם אֲנִי יְהוָה:
וְאֶל־תַּחֲלֹל אֶת־בֵּיתְךָ לְהוֹנוֹתָהּ וְלֹא־תוֹנוּהָ הָאָרֶץ
לְוִמְלָאָהּ הָאָרֶץ זִמְרָה: אֶת־שְׁכַבְתִּי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשִׁי
וְיִדְרֹאוּ אֲנִי יְהוָה: אֶל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֵבֶת וְאֶל־הַדִּידְעָנִים
וְעַל־תִּבְקְשׁוּ לִטְמֵאָה בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: מִפְּנֵי
שִׁיבָה תִּקּוּם וְהִדְרִית פָּנֵי זָקֵן וִירֹאֶת מֵאֻלְהֵיךָ אֲנִי
יְהוָה: וְכִי־תִזְנוּ אִתְּךָ נָר בְּאֹרְצְכֶם לֹא
תִזְנוּ אִתּוֹ: כֹּאמֹר מִכֶּם יִהְיֶה לָסֵם הַנָּרִי הַנָּר אִתְּכֶם
וְאֶהְבֵת לוֹ כְּמוֹךְ כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפַּט בְּמִדָּה
בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוֹרָה: מֵאֲזִנִּי צֹדֵק אֲבִנִּי צֹדֵק אִפֹּת צֹדֵק
וְהָיָה צֹדֵק יְהוָה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי
אִתְּכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתִי וְאֶת־
כָּל־מִשְׁפָּטִי וְעָשִׂיתֶם אִתָּם אֲנִי יְהוָה: פ
וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יג ד 114 האמר

CAP. XX.
Traclanur

תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הנגר בִּישְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יִתֵּן מִזְרְעוֹ לַמֶּלֶךְ מוֹת יוֹמֶת עִם הָאָרֶץ יִרְנָמְהוּ
 בָּאָבוֹ: וְאֵנִי אֶתֵּן אֹתוֹ אֶת־פָּנָי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכֵּיתִי 3
 אֹתוֹ מִקֶּרֶב עִמּוֹ כִּי מִזְרְעוֹ נָתַן לַמֶּלֶךְ לִמְעַן טַמֵּא אֶת־
 מִקְדָּשִׁי וְלַחֲלֹל אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי: וְאִם הָעָלַם יַעֲלִימוּ 4
 עִם הָאָרֶץ אֶת־עֵינֵיהֶם מִן־הָאִישׁ הַהוּא בְּתֵתוֹ מִזְרְעוֹ
 לַמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי הַמִּית אֹתוֹ: וְשָׁמַתִּי אֹנִי אֶת־פָּנָי בְּאִישׁ הַ
 הַהוּא וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְהִכֵּיתִי אֹתוֹ וְאֶת כָּל־הַזֹּנִים 5
 אַחֲרָיו לַגּוֹרֵת אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִקֶּרֶב עַמּוֹ: וְהִנֵּפֶשׁ 6
 אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל־הָאֵבֶת וְאֶל־בִּידְעָנִים לִזְנוֹת אַחֲרֵיהֶם
 וְנָתַתִּי אֶת־פָּנָי בְּנַפְשׁ הַהוּא וְהִכֵּיתִי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ 7
 וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 8
 וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה 9
 מִקְדָּשְׁכֶם: כִּי־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִקְלַל אֶת־אֲבִיו וְאֶת־
 אִמּוֹ מוֹת יוֹמֶת אָבִיו וְאִמּוֹ קָלָל דָּמִיו בּוֹ: וְאִישׁ אֲשֶׁר 10
 יִנָּאֵף אֶת־אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנָּאֵף אֶת־אִשְׁתּוֹ רֵעֵהוּ
 מוֹת־יוֹמֶת הַנָּאֵף וְהַנָּאֶפֶת: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־ 11
 אִשְׁתּוֹ אַחֲרֵי עֲרֹת אָבִיו גֵּלָה מוֹת־יוֹמֶתוֹ שְׁנֵיהֶם בְּמִיתָם
 בָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־בִּלְתּוֹ מוֹת יוֹמֶתוֹ שְׁנֵיהֶם 12
 תָּבֵל עֵשׂוֹ דְּמֵיהֶם בָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־זִמְתּוֹ 13
 מִשְׁכָּבִי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עֲשׂוֹ שְׁנֵיהֶם מֵת יוֹמֶתוֹ דְּמֵיהֶם
 בָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־אִמָּתוֹ זִמָּה הוּא 14
 כָּאִשׁ יִשְׁחָטוּ אֹתוֹ וְאֶתְהִי זִמָּה בְּתוֹכְכֶם: 15
 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שִׁבְעָתוֹ בְּבַהֲמָה מֵת יוֹמֶתוֹ וְאֶת־טוֹ 16
 תְּבַחְתָּם תַּחֲרֹנוּ: וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל־בֶּחֱמָה 17
 לְרֵבְעָה אִתָּהּ וְהִרְגִּית אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־הַבְּהֵמָה מוֹת
 יוֹמֶתוֹ דְּמֵיהֶם בָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אֶתְמוֹ בֶּת־אָבִיו 18
 אֶרְבַּת־אִמּוֹ וְרָאָה אֶת־עֵרֹתָהּ וְהָיָה מֵרָאִת אֶת־עֵרֹתָהּ

leges de
pennis
transgressa-
rum legum.
hactenus
traditarum.
2 Molecho
liberos tra-
dens lapi-
dandus; &
si iudices il-
lum plotte-
re nolint,
Deus ipsum
plane ex-
terminabit.

6 Excidium
corporis
statuunt in
eos, qui
confutunt
Pythones &
Harioles.

7 Mandatum de fan-
ctificatione
& obedientia.

9 Parenti-
bus maledi-
cens morte
afficiendus.

10 Adulter
& adultera
morte plo-
tendi, ut
Deut. 22:
verf. 24.

11 Morte
etiam affi-
ciendi con-
cumbentes
cum No-
verca, nura,
infculo,
muliere &
matre, ju-
mento auf-
bestia, &
forore, five
germana
five patri-
na, five
uocina.

חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם עדות אחתו גלה

18. עֹנֵי יִשָּׂא: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה דְּוָה וְגִלָּה אֶת־
עֲדוּתָהּ אֶת־מִקְרָה הָעֶבֶרָה וְהוּא גִלְתָּהּ אֶת־מִקְרָה

19. דְּמִיָּה וּנְכִרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקְרֵב עִמָּם : וְעִרּוֹת אֲחוֹת
אִמָּךְ וְאֲחוֹת אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה כִּי אֶת־שְׂאֵרֵי הָעֵרָה
כִּי עֹנֵם יִשְׂאוּ : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־דֹּדְתּוֹ עִרּוֹת דָּדוֹ

וַיִּגְדַּל חֲטָאִים וַיֵּשְׂאוּ עֲרִירִים יָמָתוֹ: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת-
: אִשֶּׁת אֲחִיו נָדָה הוּא עֲרוּת אֲחִיו וְגַל עֲרִירִים יִהְיוּ:

12 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם
אתם ולא תקרא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם

23 שְׁמֵרָה לַשַּׁבָּת כִּהֵן: וְלֹא הִלְכוּ בַחֲקֵת הַגּוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי
מִשְׁלַח מַפְנִיכֶם בִּי אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי עַשׂוּ וְאֶקֶץ בָּם:

14: וְאָמַד לָכֵן אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת־אֲדָמָתִים וְאֲנִי אֲתִנֶּה לָכֵן לְרֵשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ וְכֵת חֶלֶב וְרֹבֵשׁ אֲנִי יוֹהֵר

וְהַסְדַּלְתֶּם בֵּין הַבְּחִירָה הַשְּׂרָרָה לְטִמְאָה וּבֵין הַעוֹף

הַסֵּמָת לַסֹּחֵר וְלֹא־תִשְׁקְצוּ אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בְּבִהְמָה
וּבַעֲוֹן וּבְכַל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי

כֹּה־לֵבְסָא לִטְמֵא׃ וְהִיָּתָם לִי קִדְשִׁים כִּי קִדְשָׁנִי יְהוָה׃
וְיִבְדֵּל אֶתְכֶם מִדְּהַעֲמִים לְהִיּוֹת לִי׃ וְאִישׁ אֲרֻאֲשֶׁה

כי־יהיה בהם: אוב או ידעני מורת יומתו באבן־גרנמו
אתם דמיהם צם:

31 לא פ פ פ

וַיֹּאמֶר וְהָיָה אֵלֶימְשֹׁה אָמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן
וְעִמְרֹת אֲלֵהֶם לִנְקֹשׁ לֹא־יִטְמָא פַעַמִּיו כִּי אִסְרִישׁ אֹרֶן

הַקָּדוֹב אֱלֹהֵי אֲמֵנוּ וְלֹאֲכֵי וּלְבַעַן וּלְבִתּוֹ וּלְאַחֵי :

לה N יגה

Digitized by Google

18 Etiam
qui cubavit
cum mulie-
re languen-
te.

19 Supplicium indicatum conjugationi affinium; nempe concumbentibus cum matertera, aut uxore patrui, aut uxore fratris.

22 Renovatur sanctificationis mandatum, ne eos evomat terra.

23 Neimtentur gentes, eã de causa ejiciendas;

24 Ut sint discreti ab aliis gentibus;

26 Ut imitentur sanctitatem Dei; & quia eorum segregatio ad foras gratia hanc mundiciem requirit.

27 Pytho-
niffa &
Haroli
lapidandi.

CAP. XXI.

1 Ut torus
populus a
reliquis
gentibus, ita
sacerdotes
a populo &
Pontifex
summus a
Sacerdoti-
bus grega-
riis singula-
ri puritate
discernun-
tur.

31, 45

5

五

•

אָבִי וְיֹאמֶר וְהָיָה אֵלֵינוּ אִמְרֵי אֱלֹהִים בְּנֵי אָחֵר
וְעָמְדָת אֱלֹהִים לִפְנֵי לֹא־יִטָּמָא בְּעַמּוּי: כִּי אִם לִשְׂאֵר
הַקָּדָשׁ אֵלָיו לֹא־מִן וְלֹא־מִן וְלֹא־מִן וְלֹא־מִן:
וְלֹא־מִן הַבְּתוּלָה הַקְּדוּשָׁה אֵלָיו אִשָּׁר לֹא־הִיָּתָה לֹא־אִשָּׁר

לה

יגה נ

- לה יטמא: לא יטמא בעל בעמיו לחלו: לא יקרח⁴ ה
 קרח⁵ בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא
 ישרטו שרטת: קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם⁶
 אלהיהם כי את-אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם
 והיו קדש: אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה⁷
 מאישה לא יקחו כי-קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כי⁸
 את-לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיחלך כי קדוש
 אני יהוה מקדשכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות⁹
 את-אביה תיא מחללת באש תשרף: ם
 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על-ראשו¹⁰
 שמן המשחה ומלא את-ידו ללבש את-הבגדים
 את-ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס: ועל כל-נפשות¹¹ קמץ
 מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: זמך¹²
 המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלתיו כי
 נור שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: והוא אשה¹³
 בבתוליה יקח: אלמנה וגרושה וחללה זנה¹⁴
 את-אלה לא יקח כי אם-בתולה מעמיו יקח
 אשה: ולא יחלל ורעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: טו
 וידבר יהוה אלימשה לאמר: ם
 דבר אל-אהרן לאמר איש מורעך לדרתם אשר יהיה¹⁵
 בו מום לא יקריב להקריב לחם אלהיו: כי כל-איש¹⁶
 אשר-בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרס או
 שרוע: או איש אשר-יהיה בו שבר רגל או שבר יד:¹⁷
 ארנבן ארדק או תבלל בעיט או גרב או ילפת או כ
 מרגח אשן: כל-איש אשר-בו פוס מורע אהרן הכהן:¹⁸
 לא יגש להקריב את-אשי יהוה מום בו את לחם
 אלהיו לא יגש להקריב: לחם אלהיו מקדשי הקדשים:¹⁹
 ומן-הקדשים יאכל: אך אל-תפרכת לא יבא ואל-²⁰

Sacerdoti
interdicitur
immundities,
que
contrahetur
ex fune-
ribus &
luctus mo-
do.
2 Interim
sacerdoti-
bus permi-
titur luctus
in funeri-
bus paren-
tum, fra-
trum, foro-
rum &
liberorum.
7 Sacerdo-
tibus per-
mittitur
conjugium,
sed non
cum impu-
ris aut in-
famibus.
N. meret-
rice, aut pro-
fariata, aut
repudiata.
9 Filia
Sacerdotis,
quæ scru-
rum perpe-
traverat,
igni traden-
da erat.
10 Summo
Sacerdoti
omni luctus
funereo,
etiam pro
parentibus
interdici-
tur.
13 Et ratio-
ne conju-
gii, non
licet ipse
ducere vi-
duam, aut
à viro di-
missam, aut
compres-
sam, aut
meretrix-
cem.
16 Sacer-
dotes cor-
pore viciati
à cultu di-
vino exclu-
duntur.

המזבח

24 Mosche
res sibi a
Deo impe-
ratus ad Sa-
cerdotes &
ad popu-
lum reulit.

CAPUT
XXII.
Ut superio-
ri capite
dictum erat
de puritate
persona-
rum, ita
hoc capite,
agitur de
usu sacra-
rum rerum.

1 Sacerdo-
tibus im-
mundis, sub
poena exci-
dii, probi-
betur ad res
sacras com-
medendas
accedere.
Sacra,
imprimis
ministris,
mente &
manu pura
tractanda
sunt.

108 Sacrificiis
velci non
omnibus
licet.

14 Alienus,
qui sacri-
cia extra
domum
sacerdotis
ignorans
comederat,
reddebat sa-
cerdoti
rem sa-
crum, &
insuper
quintam
ejus par-
tem.

הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ בִּימֹוֹם בּוֹ וְלֹא יַחֲלֹל אֶת־מִקְדָּשִׁי כִּי
24 אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו
וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ

אֲכַב 2
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־
בָּנָיו וְיִנָּדְדוּ מִקְדָּשִׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יַחֲלֹלוּ אֶת־שֵׁם
3 קָדְשִׁי אֲשֶׁר הֵם מִקְדָּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה׃ אָמַר אֱלֹהִים
לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־יִקְרַב מִכָּל־זֶרַעְכֶם אֶל־
הַקְדָּשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטִמְּאוּהוּ
4 עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִלִּפְנֵי אֲנִי יְהוָה׃ אִישׁ אִישׁ
מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זֶב בַּקְדָּשִׁים לֹא יֹאכַל עֵד
אֲשֶׁר יִטְהַר וְחִנָּנֶנּוּ בְּכָל־טִמְאַת־נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־
ה תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שֹׁכֵב־זָרַע׃ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל־שֶׁרֶץ
אֲשֶׁר יִטְמָאֵלוּ אוֹ בָאָדָם אֲשֶׁר יִטְמָאֵלוּ לְכָל טִמְאַתּוֹ׃
6 נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּנְעָבוּ וְטִמְאַתָּה עַד־הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכַל מִן־
7 הַקְדָּשִׁים כִּי אִם־דָּחֵץ בִּשְׂרוֹ בָּמִים׃ וְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ
8 וְטָהַר וְאַחֲרַיִם יֹאכַל מִן־הַקְדָּשִׁים כִּי לַחֲמוֹ הוּא׃ נִבְלָה
9 וְטִרְפָּה לֹא יֹאכַל לְטִמְאַתָּה אֲנִי יְהוָה׃ וְשִׁמְרוּ
אֶת־מִשְׁמֶרֶתִי וְלֹא־יִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָא וּמָתוּ כּוֹ כִּי
יַחֲלִלְהוּ אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁם׃ וְכִלְזֹר לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ
11 תּוֹשֵׁב בָּהֶן וְשֹׁכֵר לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ׃ וְכֹהֵן כִּי־יִקְנֶה
נֶפֶשׁ קָנִין בְּסֹפּוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וְיִלִּיחַ בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ
12 בְּלַחֲמוֹ׃ וְכֹתֵבֵהֶן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זֶר הוּא בְּתִרְמֻמַּת
13 הַקְדָּשִׁים לֹא תֹאכְלוּ׃ וְכֹתֵבֵהֶן כִּי תִהְיֶה אֶל־מִנְהַ
וְנִרְשָׁה וְדַע אִין לָהּ וְשָׂכָה אֶל־בֵּית אֲבִיהָ פְּנֵעוּרִיהָ
14 מִלֶּחֶם אֲבִיהָ תֹאכַל וְכִלְזֹר לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃ וְאִישׁ כִּי־
יֹאכַל קֹדֶשׁ בְּשִׁנְגָּה וְיֹסֵף חֲמִשִּׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לְכֹהֵן
טו אֶת־הַקֹּדֶשׁ׃ וְלֹא יַחֲלֹלוּ אֶת־קְדָשִׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
16 אֲשֶׁר־יָרִימוּ לַיהוָה׃ וְהִשְׂיֵאוּ אוֹתָם עֹן אֲשָׁמָה בְּאֲכֻלָּם
אֶת

אֶת־קִדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשָׁם :

פ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־
בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִשׁ
מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַנָּהָר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ
לְכָל־נְדָרֵיהֶם וּלְכָל־נִדְבוֹתָם אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה

17 Integre
ac pure &
minime
vitiose
officium
faciendū a
sacerdote,
& affen-
dū ab Is-
raelitis.

לַעֲלֹה : לְרֹצְנֵכֶם תָּמִים זָכָר בְּבָקָר בִּכְשָׂכִים וּבְעֻזִּים :

כָּל אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי־לֹא לְרֹצוֹן יִהְיֶה כֹ

לָכֶם : וְאִישׁ כִּי־יִקְרִיב זֶבַח־שְׁלָמִים לַיהוָה לִפְלֹאֲנֵדָר :

אוֹ לְנִדְבָה בְּבָקָר אוֹ בִצְאָן תָּמִים יִחִיד לְרֹצוֹן כָּל־מוֹם

לֹא יִהְיֶה־בּוֹ : עֹזֶרֶת אוֹ שְׂבוּר אוֹחֲרֹוֹץ אוֹיֵבֶלֶת אוֹ

גֶּרֶב אוֹ יִלְפַת לֹא־תִקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשָּׁה לֹא־

תִּתְּנוּ מֵהֶם עַל־חֻמּוֹכָה לַיהוָה : וְשׂוֹר וְשָׂה שְׂרוּעַ

וְקָלוּט גֶּרֶבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְגֵדֵר לֹא יִרְצָה : וּמַעֲוֶה

וְכַתּוֹת וְנִתּוֹק וְכִרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצֵכֶם

לֹא תַעֲשׂוּ : וּמִיד בֶּן־נָכָר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם כֹּה

אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֱלֹהֵי כִי מִשְׁחָתָם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא

יִרְצוּ לָכֶם : וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :

וְשׂוֹר אֲרֻכָּשָׁב אֲרֻעַו כִּי יוֹלֵד וְחִיָּה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת

אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקָרְבָּן אִשָּׁה לַיהוָה :

וְשׂוֹר אֲרֻשָּׁה אֹתוֹ וְאֶת־בָּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בַּיּוֹם אֶחָד : וְכִי־

תִּזְבְּחוּ זֶבַח־תּוֹרָה לַיהוָה לְרֹצְנֵכֶם תִּזְבְּחוּ : בַּיּוֹם הַהוּא לֹ

יֵאָכַל לֹא־תִתְּתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בָּקָר אֲנִי יְהוָה : וְשִׁמְרַתֶּם

מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה : וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם

קִדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם :

הַמוֹצִיא אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים

אֲנִי יְהוָה :

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרָאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי

קִדְשׁ

25 Sic
etiam a
gentili.

26 Hostia
non sacrifi-
canda ante
diem octa-
vum.

28 Bovis
aut pecudis
foetus non
eodem die
cum mas-
sacrandus.

29 Sacrificia
eucharistica
comedenda
eodem die,
quo erant
oblata.

31 Com-
mendatur
sanctitas &
obedientia.

CAPUT
XXIII.

Sanctitas
ecclesiastica
publice, for-

lemniter & certis temporibus est profutunda.

3 Præter
Sabbatum
septimi diei
(quod Deus
hic iterum
fancit) de-
scribuntur
feriz anni-
versarie; &
inter has
festum
PASCHA
celebran-
dum est 14
die Menfis
primi.

6 Eratque
Azymo-
rum festum
inde à
die 15, per
septiduum;
ita ut dies
primus &
sepimus
reliquis die-
bus sint
sanctiores.

9 Appen-
dix Pascha-
tis erat fe-
stum Pri-
miarum,
quo ingressi
in terram
promissam
(primo
azymorum
die trans-
acto) prox-
imo die de-
cimo sexto
(qui erat
Paschatis
dies secun-
dus) deme-
tebant &
offerebant
manipu-
lum viridis
Ariste, cum
sacrificio
agni anni-
culi, cum
libamine
& fuffitu.

14 Inter-
dictum ne
spicam to-
stam come-
dant ante-
quam hæc
Deo obtu-
lerint.

15 Festum
anniverfa-
rium se-
cundum
erat:
PENTE-
COSTE.

3 קֹדֶשׁ אֱלֹהִים מוֹעֲדֵי: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְתּוֹן מְקַרְא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶה
לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: פ

4 אֱלֹהִים מוֹעֲדֵי יְהוָה מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם
ה בַּמוֹעֲדִים: בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בָּאַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ

6 בֵּין הָעֲרֵבִים פֶּסַח לַיהוָה: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ:

7 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מְקַרְא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת
8 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת

יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְקַרְא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: פ

9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן

לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וְהִבֵּאתֶם אֶת־עֹמֶר רִאשִׁית
11 קְצִירְכֶם אֶל־הֶכֶן: וְחִנֵּף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה

12 לְרֹצְנֶכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת יִנִּיפּוּ הֶכֶן: וַעֲשִׂיתֶם
בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תְּמִים בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה

13 לַיהוָה: וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
14 אִשָּׁה לַיהוָה רִיחַ נִיחָח וְנִסְכָּה יֵין רְבִיעֵת הֵהִין: וְלֶחֶם
וּקְלִי וְכֶרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד

הִבֵּיאתֶם אֶת־קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
טו בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: ס וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת

הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הִבֵּיאתֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַ
16 שַׁבָּתוֹת תְּמִימַת תְּהִינָה: עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית

תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֹדֶשָׁה לַיהוָה:
מִמוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרִים

17 סֹלֶת תְּהִינָה חֶמֶץ תֹּאפִינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה: וְהִקְרַבְתֶּם
18 עַל־הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כֶּבֶשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפָר בֶּן־

בָּקָר

- בקר אחר ואילם שנים יהיו עלה ליהודה ומנחתם
 19 ונסכיהם אשה ריחניה ליהודה: ועשיתם שעיר
 עזים אחר לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
 שלמים: והניף הכהן יאתם על לחם הכבדים תנופה כ
 לפני יהוה עלשני כבשים קדש יהיו ליהודה לבקן:
 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם
 כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל
 22 מושבתיכם לדרתיכם: ובקצרכם את קציר ארצכם
 לא תכלה פאת שדה בקצרה ולקט קצירה לא
 תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם:
 פ
 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אלי בני ישראל
 לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון
 זכרון תרועה מקרא קדש: כל מלאכת עבודה לא תע
 26 תעשו והקרבתם אשה ליהודה: פ וידבר
 27 יהוה אל משה לאמר: אך בעשור לחדש השביעי
 הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם
 28 את נפשותיכם והקרבתם אשה ליהודה: וכל מלאכה
 לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר
 29 עליכם לפני יהוה אלהיכם: כי כל הנהפש אשר לא
 תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל הנהפש
 אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאכרתי
 31 את הנהפש ההוא מקרב עמתי: כל מלאכה לא תעשו
 32 חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: שבת שבתון
 הוא לכם ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש
 בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם: פ
 33 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אלי בני ישראל
 לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג
 הסכות

Celebrandum erat hoc festum, die quinquagesimo post Sabbathum festi Paschatis, numerando ab initio diei 16 Mensis Nisan. Offerendum tunc erat munus recentium fructuum, &c.

22 Extremitates arvorum in Melle pauperi reituenda.

23 Primo die mensis septimi proclamabatur, clangore Tubarum, initium anni civilis, cum interdicto operum & edito sacrificiorum.

26 Decimo die Mensis septimi abstinentium erat ab omni opere, & jejunandum totis horis 24 sub poena excidii; indicti tam operantibus quam non jejunantibus.

Eraturque hoc festum EXPIATIONIS, cujus ritus, supra c. 10. docetur.

33 Festum TABERNACULORUM (seu collectionis, ut vocatur Exod. 23: vers. 15.)

fuit septi-
duanum &
in memo-
riam habi-
tationis in
deserto sub
Tabernacu-
lis. Influe-
bantur autem hic
ad convoca-
tionem sanctam,
duo dies
magni; quo-
rum prior
celebrandus
erat die de-
cimo quin-
to mensis
septimi,
cum inter-
dicto omnis
operis: po-
sterior vero,
festo finito,
die octava,
cum sacra-
ficiorum &
interdicti
omnis ope-
ris repeti-
tione.

44 Genera-
lis editi
horum fe-
storum
clausula.

CAPUT
XXIV.
Altera pars
publice
professionis
nostrae pu-
ritatis posui-
t: in legi-
tima obser-
vatione ri-
tuum Ec-
clesiastico-
rum.

2. Afferen-
dum erat
oleum pu-
rissimum,
ut lucernae
perpetuo
foveantur
per Sacer-
dotes in
Lychnacho
aureo. & ut
lux doctri-
nae coelestis
perpetuo
tutetur in-
corrupta.

5 Duode-
cim panes

לה הסכות שבעת ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא
36 קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: שבעת ימים
תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה
לכם והקרכתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת
37 עבודה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר תקראו
אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה
38 זבח וגסכים דברים ביום: מלבד שבתת יהוה
ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל
39 נדבתיכם אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה עשר יום
לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו
את חגי יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום
מ השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ
הדר בפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל
40 ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: וחתם
אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
41 לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: בסכת תשבו
42 שבעת ימים כל האזרח ב ישראל ישבו בסכת: למען
ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל
43 בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: וידבר
משה את מעדי יהוה אל בני ישראל: פ
אך וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל
ויקחו אליה שמן זית וזה כהית למאור להעלות נר
תמיד: מחוץ לפרכת העזרת באהל מועד יערוך
אתו אהרן מערב ערבקר לפני יהוה תמיד חקת
4 עולם לדרתיכם: על המנרה הטהרה יערוך את
הנרות לפני יהוה תמיד: פ
ה ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני
6 עשרנים יהיה החלה האחרת: ושמת אותם שתים
מערכות

מערכות שש המערכת על השלחן השחר לפני
 יהוה : ונתת על המערכת לבנה וזה והיתת ללחם
 לאזכרה אישה ליהוה : ביום השבת ביום השבת
 יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם :
 והיתת לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש
 קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם : ס

propofitio-
 num, pro
 numero
 Tribunal
 Israelis,
 duobus or-
 dinibus in
 mensa pu-
 ra, adhibito
 thure puro
 ad suffragum,
 singulis
 Sabbathis
 disponen-
 di, & finita
 septimana
 in usum Sa-
 cerdotum
 vertendi.

ויצא בראשה ישראלית והוא בראש מצרי
 בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן ישראלית ואיש
 הישראלי : ויקב בן האשה הישראלית את השם
 ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת
 דברי למטה דן : ויניחם במשמר לפרש להם על-
 פי יהוה : פ

10 Quidam
 filius israeli-
 tidis & viri
 Egyptii,
 gravissime
 cum Israe-
 lita Ri-
 xans, & no-
 mini Dei
 maledicens,
 testimonio
 convictus,
 & lapida-
 tioni addi-
 ctus, causam
 dedit feren-
 diæ legi po-
 litice de
 lapidando
 blasphemio;

וידבר יהוה אל משה לאמר : הוצא את המקלל
 אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם
 על ראשו ורגמו אתו כל העדה : ואל בני ישראל
 תדבר לאמר איש איש כייקלל אלהיו ונשא חטאו :

17 Ut & de
 homicida
 gladio ne-
 cando; item
 de eze de
 bestiz resti-
 tutione
 compen-
 sandæ, &
 de lege
 Talionis.

ונקב שם יהודה מות יומת רגום ורגמו בן כל העדה
 כגר באורח בנקבו שם יומת : ואיש כי יכה בלגפש
 אדם מות יומת : ומכה נפש בהמה ישלמה נפש
 תחת נפש : ואיש כיתן מום בעמיתו כאשר עשה
 כן יעשה לו : שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת כ
 שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו : ומכה בהמה
 ישלמה ומכה אדם יומת : משפט אחד יהיה לכם
 כגר באורח יהיה כי אני יהוה אלהיכם : וידבר משה
 אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ

23 Lapi-
 datio illius
 blasphemii.

למחנה ורגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה
 יהוה את משה :

Cap. XXV.
Professio
puritatis
nostre in
rebus poli-
ticis.

1 Sabbathi-
smus septi-
mi anni, seu
intermissio
culturae
agrorum &
vinearum,
anno quo-
que septi-
mo; ut po-
pulus hac
observatio-
ne profire-
retur se Dei
esse, &
summa fi-
ducia spem
repositam
habere in
ipso pro-
videntia
mandato &
voluntate:

ne etiam
terra perpe-
tua cura ni-
mis exhaui-
riretur; Ac
ut Deus, hac
lege, aliqua
ex parte
gratificaretur
& con-
fuleret pau-
peribus.

8 Anno
Jubilaeo
[JOBHEL]
decimo die
mensis se-
ptimi, anno
quoque
quinquage-
simo, clan-
gore Tubae,
solenniter
proclama-
bantur lati-
tiae publicae,
vacatio ab
opere cul-
turae, & li-
bertas o-
mnibus ha-
bitatoribus.

Hoc festo
manumit-
tebantur
servi Iſra-
elitarum, relaxa-
bantur ven-
diti agri re-
dibant ad
pristinos
dominos.

14 Leges

אָכַח וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תֵבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי
: נָתַן לָכֶם וּשְׁבַתָּהּ הָאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה: שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע
שָׂדֶךְ וּשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ:
4 וּבִשְׁנֵהּ הַשְּׁבִיעִת שְׁבַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שְׁבַת
קִמְצָה לַיהוָה שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכְרֶמְךָ לֹא תִזְמַר: אֵת סִפְיָה
קִצִּירְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עֲנָבֶיךָ גִּזְרְךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת
6 שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ: וְהָיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ לָכֶם
לֹאכְלָהּ לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשִׁכִּירְךָ וּלְתוֹשֵׁבְךָ
7 הַגֵּרִים עִמָּךְ: וּלְכַהֲמֶתְךָ וּלְחִירָה אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ
8 תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָהּ לֹאכֹל: ׀ וּסְפַרְתָּ
לָךְ שִׁבְעַת שְׁבַתֹת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת פְּעָמִים
וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שִׁבְעַת שְׁבַתֹת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וָאַרְבָּעִים שָׁנָה:
9 וְהָעִבְרִית שׁוֹפֵר תִּרְוְעָהּ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
10 בַּיּוֹם הַכְּפֹרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפֵר בְּכָל־אַרְצְכֶם: וְקִדְּשַׁתֶּם
אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל־
יֹשְׁבֵיהָ יוֹבֵל הוּא תִּהְיֶה לָכֶם וּשְׁבַתָּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ
11 וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תֵּשְׁבוּ: יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סִפְיָהּ
12 וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־גִּזְרֶיהָ: כִּי יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם
13 מִן־הַשָּׂדֶה תֹאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֶּה
14 תֵּשְׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ: וְכִי־תִמְכְּרוּ מִמֶּכֶר לַעֲמִיתְךָ
15 אוֹ קָנָה מִיַּד עַמִּיתְךָ אֶל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אֲחִיו: בְּמִסְפַּר
שָׁנִים אַחֵר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְךָ בְּמִסְפַּר
16 שְׁנֵי־תְבוּאוֹת וּמִכְרָלָךְ: לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה
מִקְנָתוֹ וּלְפִי מַעֵט הַשָּׁנִים תִּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר
17 תְּבוּאוֹת הוּא מִכְרָלָךְ: וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־עַמִּיתוֹ
18 וַיִּרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ כִּי אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַעֲשִׂיתֶם אֵת־
יֶד ׀ חֻקִּי

חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם וְיִשְׁכַּחְתֶּם
 עַל־הָאָרֶץ לְבִטָּח׃ וְנִתְּנָה הָאָרֶץ פְּרִיָּה וְאָכַלְתֶּם ¹⁹
 לְשִׁבְעַת יָשְׁבָתָם לְבִטָּח עֲלֶיהָ׃ וְכִי תֹאמְרוּ מִדֵּד כֹּ
 נֹאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׂבִיעִית הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסַף אֶת־קֶצֶר ²⁰
 תְּבוּאָתָנוּ׃ וְצִוִּיתִי אֶת־בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׂשִׁית ²¹
 וְעִשִּׂיתֶם אֶת־הַתְּבוּאָה לְשָׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃ חֲרַעְתֶּם אֵת ²²
 הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וְאָכַלְתֶּם מִן־הַתְּבוּאָה יִשְׁן עַרְיֵה הַשָּׁנָה
 הַתְּשִׁיעִית עֲרֹבָה תְּבוּאָתָהּ תֹאכְלוּ יִשְׁן׃ וְהָאָרֶץ ²³
 לֹא תִמְכַּר לְצִמְתָּהּ כִּי־לִי הָאָרֶץ כִּי־נָגִידִים וְתוֹשָׁבִים
 אַתֶּם עִמָּדִי׃ וּבְכָל אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם נֹאֲלָה תִתְּנוּ ²⁴
 לְאָרֶץ׃ ס כִּי־מִכֹּךְ אַחִיךָ וּמִכֹּךְ מֵאֲחֻזְתּוֹ כֹּה
 וְכֵן נֹאֲלוּ הַקָּרֵב אֵלָיו וְנֹאֲלָה אֶת מִמְּכָר אַחִיו׃ וְאִישׁ ²⁵
 כִּי לֹא יִהְיֶה־לוֹ נֹאֲלָה וְהִשְׁגָּה יָדוֹ וּמִצָּא כְּרִי נֹאֲלָתוֹ׃
 וְחָשַׁב אֶת־שְׁנֵי מִמְּכָרוֹ וְהָשִׁיב אֶת־הָעֹדֶף לְאִישׁ ²⁶
 אֲשֶׁר מָכְרָלוֹ וְשָׁב לְאֲחֻזְתּוֹ׃ וְאִם־לֹא מִצָּאָה יָדוֹ ²⁷
 הִ' הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְּכָרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת
 הַיּוֹבֵל וְיִצֵּא בִּיבֹל וְשָׁב לְאֲחֻזְתּוֹ׃ ס וְאִישׁ ²⁸
 כִּי־יִמְכַר בֵּית־מוֹשָׁב עִיר חֹמֶה וְהִתְּרָה נֹאֲלָתוֹ עַד
 תֵּם שְׁנַת מִמְּכָרוֹ יָמִים תִּהְיֶה נֹאֲלָתוֹ׃ וְאִם לֹא־יִנָּאֵל ²⁹
 עַד־מִלֵּאֵת לוֹ שָׁנָה תְּמִימָה וְקָם הַבֵּית אֲשֶׁר־בָּעִיר
 אֲשֶׁר־לֹא חֹמֶה לְצִמְיֹתָהּ לְקֹנֶה אֹתוֹ לְדִרְתּוֹ לֹא יִצֵּא ³⁰
 בִּיבֹל׃ וּבְתֵי הַחֲצָדִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם חֹמֶה סָבִיב ³¹
 עַל־שְׂדֵה הָאָרֶץ יִחָשַׁב נֹאֲלָה תִּהְיֶה־לוֹ וּבִיבֹל יִצֵּא׃
 וְעַרְיֵי הַלְוִיִּם בְּתֵי עָרֵי אֲחֻזָּתָם נֹאֲלָה עֹלָם תִּהְיֶה ³²
 לָלֵוִים׃ וְאֲשֶׁר יִנָּאֵל מִן־הַלְוִיִּם יִצֵּא מִמִּכְרֵי־בֵית ³³
 וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בִּיבֹל כִּי בְתֵי עָרֵי הַלְוִיִּם הִוא אֲחֻזָּתָם
 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְשְׂדֵה מַגֵּרֶשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמְכַר כִּי־ ³⁴
 אֲחֻזָּה עֹלָם הִוא לָהֶם׃ ס וְכִי־מִכֹּךְ לֵה
 אֶחָד

communes
de jure ven-
dicionis,
emptions
& redem-
ptionis re-
rum & per-
sonarum
pro ratione
jubilai.

20 Verax
Deus Israe-
litarum sol-
licitudi-
nem, pro-
missione
benedictio-
nis: ita
ut proven-
tus sexti an-
ni sufficeret
tribus an-
nis.

23 Prohi-
betur ven-
ditio per-
emptoria.

25 Lex re-
demptionis
possessio-
num pau-
perum.

29 Leges de
possessio-
nis circa
necessita-
tem aliena-
tis.

32 Levitic
& Sacerdo-
tibus probi-
betur ven-
ditio pos-
sessionum
suburbani-
orum;
permittitur
verò civita-
tum; sed
perpetua
redemption-
is lege.

35 Pauperes
sustentandi.

אחיה ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך:

36 אל תקח מאתו נשק ותדבית ויראת מאלהיה
37 וחי אחיה עמך: את כספך לא תתן לו בנשק
38 ובמרבית לא תתן אכלה: אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את-

39 ארץ בנען להיות לכם לאלהים: גם וקרימך

אחיה עמך ונמכר לך לאתעבד בו עבדת עבד:
מ כשכיר בתושב יהיה עמך ערשנת היכל יעבד עמך:
4 ויצא מעמך הוא ובגיו עמו ושכ אלמשפחתו ואל-

42 אחות אבותיו ישוב: כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם
43 מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: לא תדרה בו

44 בפרך ויראת מאלהיה: ועבדך ואמתך אשר והירלך
מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה:
מה וגם מבני חתושבים הגוים עמכם מהם תקנו
וממשפחתם אשר עמכם אשר תולידו בארצכם והיו
46 לכם לאחזה: והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם
לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל

47 איש באחיו לא תדרה בו בפרך: גם וכי

תשיג יד גר ותושב עמך ומן אחיה עמו ונמכר לגר
48 תושב עמך או לעקר משפחת גר: אחרי נמכר גאלה
49 תחיה לו אחד מאחיו יגאלנו: ארדו או בן דודו
יגאלנו ארמ שאר בשרו משפחתו יגאלנו אדה שינה
נ ידו וגאל: וחשב עסקנהו משנת המכרו לו ער שנת

היכל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר
51 יהיה עמו: אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו
52 מכסף מקנתו: ואם מעט נשאר בשנים ערשנת
53 היכל וחשבלו כפי שניו ישיב את גאלתו: כשכיר
54 שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניה: ואם

לא יד ב 2 O

לֹא יִנָּאֵל בְּאֵלֶּה וַיֵּצֵא בְּשֵׁנָת הַיָּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ : כִּי נָתַן
 לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אוֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֵם כֹּא
 אֵילִים וּפְסֵל וּמִצֵּבָה לֹא־תִקְיִמוּ לָכֵם וְאִבְנִי מִשְׁכֵּבִית
 לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עֲלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ :
 אֲנִי יְהוָה :

**CAPUT
XXVI.**
Sanctifica-
tionis leges
hoc capite
promissio-
nibus &
minis san-
ciuntur.

אני יהוה : Summa-
tim repe-
tuntur leges
de non fa-
ciendis I-
dolis, de
servando
Sabbatho,
& de obser-
vantia san-
ctuarii.

3 Obedientibus promittuntur benedictiones tam corporales, quam spirituales; nempe: I. Abundantia provenientis, pax à feris & hostibus tranquilla, & fortitudo bellica, victoria de hostibus, & multiplicatio prolis.

II. Perpetuitas foederis, Tabernaculum, (praesentiae Dei testimonium), constans amor & commercium foederale.

14 Denun-
ciantur
commina-
tiones ino-
bedienti-
bus.

אֲסִי־בַחֲקִי תִלְכוּ וְאֶת־מְצוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם׃ 3
וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנָתַנָּה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה 4
יִתֵּן פֵּרוֹ׃ וְהַשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת־בְּצִיר וּבְצִיר יִשִּׁיג אֶת־הַ 5
זֶרַע וְאָכַלְתֶּם לַחֲמֻכָּם לְשִׁבְעָה וַיִּשְׁבַּתֶּם לְבָטָח 6
בְּאַרְצְכֶם׃ וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מַחְרִיד 7
וְהִשְׁבַּתִּי חֵיהֶּ רְעֵה מִן־הָאָרֶץ וְחָרֵב לֹא־תַעֲבֹר 8
בְּאַרְצְכֶם׃ וּרְדַתֶּם אֶת־אֵיבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לַחֲרֹב׃ 9
וּרְדְּפוּ מִכֶּם חֲמֹשֶׁה מָאָה וּמָאָה מִכֶּם רִבְבָה יִרְדְּפוּ 10
וְנָפְלוּ אֵיבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לַחֲרֹב׃ וּפְגִיתִי אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי 11
אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם וְהִקִּמְתִּי אֶת־דְּבָרִי אֵתְכֶם׃ 12
וְאָכַלְתֶּם יֶשֶׁן נִישָׁן וְיֶשֶׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִאוּ׃ וְנָתַתִּי 13
מִשְׁבְּנִי בְּהוֹכְכֶם וּלְאֶתְנַעַל גִּפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְהִתְחַלַּכְתִּי 14
בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לָאֱלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיֶה לִּי לְעָם׃ 15
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ 16
מִהֵי־יָת לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶּם וְאֶזְלַךְ 17
אֶתְכֶם קוֹמָמִיּוֹת׃ 18

וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל־הַמִּצְוֹת יי
הָאֵלֶּה : וְאִם־בַּחֲקֵי תִמְאָסוּ וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטֵי טו
תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לַבְּלִיתִי עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתֵי לַהֲפָרְכֶם

את

- 16 אֶת־בְּרִיתִי : אֲף־אֲנִי אֶעֱשֶׂה־זֹאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי
 Nimirum morib, sterilitas terræ, hostes dominantes atque ipso terrore fugantes, & servitus.
- עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת־הַשְׁחָפֹת וְאֶת־הַקְּדָחֹת מִכְלֹרֹת
 עֵינִים וּמִדִּיבֹת נֶפֶשׁ וְרַעְתָּם לָרִיק וְרַעְכָּם וְאָכְלָהּ
 17 אִיבֵיכֶם : וְנָתַתִּי פָנַי בָּכֶם וּנְנִיפָתָם לִפְנֵי אִיבֵיכֶם
 18 וְרָדוּ בָכֶם שְׂנְאֵיכֶם וּנְסַתְּם וְאִי־דָדְךָ אֲרַבְּךָ : וְאִם־
 28 Inducuntur perimacibus, inclementium plagarum. Nempe :
 עַד־אֵלֶּה לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְיִסְפַּתִּי לִי־סֶרֶה אֶתְכֶם שְׁבַע
 19 עַל־חַטָּאתֵיכֶם : וְשָׁבַרְתִּי אֶת־נְאֻז עֵזְכֶם וְנָתַתִּי אֶת־
 כ שְׂמִיכֶם בְּכַרְל וְאֶת־אַרְצְכֶם בְּנַחֲשָׁה : וְתֵם לָרִיק
 בַּחֲכֶם וּלְאַתְתָּן אַרְצְכֶם אֶת־יְכֹלָה וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא
 21 יִתֵּן פְּרִיָּו : וְאִסְתַּלְכוּ עִמִּי קָרִי וְלֹא תֵאָבֻוּ לִשְׁמָע לִי
 22 יִסְפַּתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה שְׁבַע בַּחַטָּאתֵיכֶם : וְהִשְׁלַחְתִּי
 בָכֶם אֶת־חֵית הַשָּׂדֶה וְשָׁכְלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־
 23 בְּהֵמַתְכֶם וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם וְנִשְׁמֹו דְּרִכֵּיכֶם : וְאִם־
 24 בָּאֵלֶּה לֹא תֹוסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קָרִי : וְהִלַּכְתִּי אֲף־
 אֲנִי עִמָּכֶם בִּקְרִי וְהִכִּיתִי אֶתְכֶם נִסְ־אֲנִי שְׁבַע עַל־
 25 Bellum, Petus,
 כָּה חַטָּאתֵיכֶם : וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נִקְמַת נִקְס־בְּרִית
 וְנִאֲסַפְתֶּם אֶל־עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם וְנִתְּתֶם
 26 בִּיד־אֹיֵב : בְּשֹׁבְרֵי לָכֶם מִטַּה־לַּחַם וְאָפוּ עֵשֶׂר גִּשִּׁים
 25 Caritas annonæ,
 לַחֲמֶכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהִשִּׁיבֹו לַחֲמֶכֶם בְּמִשְׁקָל
 27 וְאָכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׁבְּעוּ : וְאִם־זֹאת לֹא
 27 Fames immanis,
 תִּשְׁמָעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בִקְרִי : וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם
 28 בַּחֲמַת־קָרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם אֲף־אֲנִי שְׁבַע עַל־
 29 חַטָּאתֵיכֶם : וְאָכַלְתֶּם בֶּשֶׂר בְּנֵיכֶם וּבֶשֶׂר בְּנֵי־בְנֵיכֶם
 ל תֹאכְלוּ : וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בְּמֵיתֵיכֶם וְהִכְרִיתִי אֶת־
 30 Destitutio Idolorum,
 חֲמִינֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת־פְּגָרֵיכֶם עַל־פְּגָרֵי גִלּוּלֵיכֶם וְגַעֲלָה
 31 Stupenda & universalis defolatio urbium, templorum & agrorum,
 31 נֶפֶשׁ אֶתְכֶם : וְנָתַתִּי אֶת־עָרֵיכֶם חֶרֶבָה וְהִשְׁמַדְתִּי
 32 אֶת־מִקְדָּשֵׁיכֶם וְלֹא אֶרִיחַ בְּרִית נִיחָחְכֶם : וְהִשְׁמַתִּי
 אֲנִי אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אִיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ :
 וְאֶתְכֶם

33 ואתכם אורה בגוים והריקתי אחריכם חרב וחיתיה
 34 ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: או תרצה הארץ
 את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם או
 תשבת הארץ והרצת את שבתתיה: כל ימי השמה לת
 תשבת את אשר לא שבתה בשבתתכם בשבתתכם
 עליה: והנשארים בכם והבאתי מרד בלבכם בארצת
 איביהם ודרך אתם קול עלה נדף ונסו מנסת-חרב
 ונפלו ואין דרך: וכשלו איש-באחיו כמפני-חרב
 ודרך אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם:
 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם:
 והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף
 בעונות אתם אתם ימקו: ותתדו את-עונם ואת-עון מ
 אבתם במעלם אשר מעלרכי ואף אשר-הלכו עמי
 בקרי: אף-אני אלה עמם בקרי והבאתי אתם בארץ
 איביהם אראו יבוע לבבם הערל ואו ירצו את-עונם:
 41 חכרתי את-בריתי יעקוב ואף את-בריתי יצחק ואף
 42 את-בריתי אברהם אזכר ותארץ אזכר: והארץ
 תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם
 ירצו את-עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת-חקתי
 געלה נפשם: ואף-נסחאת בהיותם בארץ איביהם
 לא-מאסתי ולא-געלתי לבלתם להפר בריתי
 אתם כי אני יהוה אלהיהם: חכרתי להם ברית מה
 ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני
 הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: אלה החקים
 46 והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני
 ישראל ביום בירמשה:
 וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אליבני ישראל כן
 ואמרת אלהים איש כי יפלא נדר בערכה נפשית
 ליהוה

33 Disper-
sio in gen-
tes,

34 Captivi-
tas, con-
tinuus terra
desolante
Sabbathi-
smus.

36 Es mi-
sera exul-
lantium
conditio.

40 Scopus
penarum
est agnitio
& confessio
peccati, in
sua aggra-
vatione, &
professio
iustitiae
Dei.

42 Respi-
scientibus
promittit.
Deus gra-
tiosam tes-
teris recor-
dationem
& poena-
rum (etiam
durante
exilio) mi-
tigationem.

46 Conclu-
sio univer-
salis o-
mnium le-
gum, quas
Dei verbis
proposuit
Moyses.

CAPUT
XXVII.
Egerat
Moyses

3 ליהוה: והיה ערכך הזכר מן עשרים שנה ועד
בדששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף
4 בשקל הקדש: ואם נקבה הוה והיה ערכך
ה שלשים שקל: ואם מבדחמש שנים ועד בן עשרים
שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה
6 עשרת שקלים: ואם מבדחמש ועד בדחמש
שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה
7 ערכך שלשת שקלים כסף: ואם מבדששים שנה
ומעלה אסזכר והיה ערכך חמשה עשר שקל
8 ולנקבה עשרה שקלים: ואם סך הוה מערכך
והעמידו לפני הבחן והעריך אתו הבחן עלפי אשר
תשע יד הנזר יעריכנו הבחן: 5
9 ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה
כר אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: לא יחליפנו
קח ולא ימיר אתו טוב ברע ארבע בטוב ואם המיר ימיר
בהמה בבהמה והיה הוה ותמורתו יהיה קדש: 6
11 ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן
12 ליהוה והעמיד את בהמה לפני הבחן: והעריך
הבחן אתה בין טוב ובין רע כערכך הפהן כן יהיה:
13 ואם נאל ינאלנה ויסף חמישתו על ערכך:
14 ואיש כירקדש את ביתו קדש ליחודה והעריכו
הבחן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הבחן כן
טו יקום: ואם הפקדיש ינאל את ביתו ויסף חמישית
16 כסף ערכך עליו והיה לו: ואם משרה אחותו יקדיש
איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים
17 בחמשים שקל כסף: אם משנת חיבל יקדיש שדהו
18 כערכך יקום: ואם אחר חיבל יקדיש שדהו וחשב
לו הבחן את הכסף עלפי השנים הנותרות עד שנת
היבל

habentis de
Ceremoniis
necessariis,
nunc ager
de Votis
Volunta-
riis.

Erant au-
tem vota
Promissio-
nes religio-
se Deo
factae, vel
imprestandi
alicujus
beneficii,
vel gratitu-
dinis, pro
accepto, de-
clarandae
causa.

Permisit
Deus res,
voto sibi
incozitanter
nuncupa-
tas, certo
pretio redi-
mere.

3 Praefixit
ter pretium
redemptio-
nis maris
vel fomi-
nae, pro
ratione ze-
tatis & fa-
cultatum.

9 Pretium
redemptio-
nis bestia-
rum Deo
dedicatu-
rum cedit
voti.

14 Redem-
ptio domo-
rum.

16 Modus
redemptio-
nis suae
possessionis
praedio-
rum, voto
domino
consecrato-
rum.

קח
בטרא

היכל וגנרע מערכך : ואסגאל יגאל אתהשדה 19
המקדיש אתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו וקם
לו : ואסלא יגאל אתהשדה ואסמכר אתהשדה כ
לאיש אחר לא יגאל עוד : והיה השדה בצאתו ביכל 21
קדש ליהוה כשדה החרם לבחן תהיה אחותו : ואם 22
אתשדה מקנתו אשר לא משרה אחותו יקדיש ליהוה :
וחשבילו הבחן את מכסת הערכך עד שנת היכל 23
ונתן אתהערכך ביום ההוא קדש ליהוה : בשנת 24
היכל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשרלו
אחות הארץ : וכלערכך יהיה בשקל הקדש עשרים כה
גרה יהיה השקל : אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה 26
לא יקדיש איש אתו אסשור אסשה ליהוה הוא : ואם 27
בבהמה הטמאה ופרה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם
לא יגאל ונמכר בערכך : אך כלחרם אשר יחרם איש 28
ליהוה מכל אשרלו מאדם ובהמה ומשרה אחותו
לא ימכר ולא יגאל כלחרם קדש קדשים הוא ליהוה :
כלחרם אשר יחרם מן האדם לא יפרה מות יומת : 29
וכלמעשר הארץ מורע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא ל
קדש ליהוה : ואסגאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו 31
יסף עליו : וכלמעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת 32
השכט העשירי יהיה קדש ליהוה : לא יבקר בין טוב 33
לרע ולא ימירנו ואסדהמר ימירנו והיה הוא ותמורתו
יהיה קדש לא יגאל : אלה המצות אשר צוה יהוה 34
את משה אל בני ישראל בהר סיני : חוק

22 Redem-
ptio agro-
rum, non
proprie
possessionis,
sed are em-
ptorum.

26 Redi-
menda non
erant pri-
mogenita
munda &
apta sacri-
ficiis; sed
tantum im-
munda.

28 Anathe-
mate devo-
ta non ven-
denda, nec
redimenda.

30 Decimas
antea arbi-
trarie, nunc
Deo pro-
pria & fan-
ctae. Pote-
rant redimi
decimas ter-
rae & fru-
ctuum; sed
boui aut
gregum
non item.

34 Clausula
totius libri
dicitur
esse manda-
ta in statio-
ne ad mon-
tem Sinai,
spatio u-
nius mensu-
ris.

סכס פסוקי דספר ויקרא שבעה ספרי חמשים וחמשה : נטף סמן : חציו וחציו
סכס כבשר חזק : ופרשיות עשרה : בא גר סמן : וסדיו כג וכתורתו יהנה
יוסב וללה סמן : ופרקיו כז : ואהיה עס ואבקר סמן : סנין חסותות
שתים וחמשים : וחמשים שש וארבעים : סכס שממה
ותשעים פרשיות : חדי צח וחרם סמן :

וידבר

CAP. I.
1 Primo die
mensis se-
cundi, anno
ab egressu
secundo,
Deus Mo-
si jubet,
recensere
omnes Ma-
res (exce-
ptis Levitis
versu 49.)
ab anno vi-
gesimo,
usque ad
sexagesi-
mum, ut
castra ordi-
ne ponan-
tur, & ut
esset imple-
tz promif-
sionis
signum.

4 Mosi &
Aharoni
adjungun-
tur istius
census duo-
decim focii,
Principes
ex unaqua-
que Tribu,
quorum
nomina re-
citantur.

17 Eo ipso
die, ex Dei
mandato,
juxta ge-
nealogias
recensio
cepit fuit.

א וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד
לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים
לאמר : שאו אתדאש כל ערת בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר
לגלגלתם : מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן : ואתם
יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא :
ה ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן
6 אליצור בן שדיאור : לשמעון שלמיהל בן צורישידי :
7 ליהודה נחשון בן עמינדב : לישכר נתנאל בן ציוער :
8 לזבולן אליאב בן חלון : לבני יוסף לאפרים אלישמע
9 לנפתלי גמליאל בן פדהצור : לבנימין
10 אכידן בן גרעני : לדן אחיעזר בן עמישר : לאשר
11 פגעיאל בן עכרן : לגד אליסף בן דעואל : לנפתלי
12 אכירע בן עינן : אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם
13 ראשי אלפי ישראל הם : ויקח משה ואהרן את האנשים
14 האלה אשר נקבו בשמות : ואת כל העדה הקהילו
באחד לחדש השני ויתילו על משפחתם לבית
אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה
15 לגלגלתם : כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם
כ במדבר סיני : ויהיו בני ראובן בכר
ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות לגלגלתם כל זכר מן עשרים שנה ומעלה כל
יצא יד ה O

21 יצא צבא : פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים
אלף וחמש מאות : פ

21 Sans
laque no-
merati ex
Tribu
Reubben,
46500.

22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו
במספר שמות לגלגלתם כלזכר מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה שמעון תשעה

22 Ex tribu
Schim-
non,
59300.

וחמשים אלף ושלוש מאות : פ

24 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :

24 Ex tribu
Gad,
45650.

פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות כה
וחמשים :

26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :

26 Ex tribu
Jehudaz,
74600.
cinqe etus
benedictio
maxima.

27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש
מאות :

28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :

28 Ex tribu
Jissachar,
54400.

29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע
מאות :

30 לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :

30 Ex tribu
Zeboulan,
57400.

31 פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע
מאות :

32 לבני יוסף אפרים תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא

32 Ex tribu
Ephraim,
40500.

צבא : פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש
מאות :

34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא

34 Ex tribu
Menasch-
sche,

צבא

32200.
Sunt ergo
numerali
ex filiis
Joseph,
72700.
36 Ex tribu
Benjamin,
35400.

לה צבא : פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים :

פ

36 לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :

37 פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות :

פ

38 Ex tribu
Dan,
62700.

38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :

39 פקדיהם למטה דן שנים ושלשים אלף ושבע מאות :

פ

40 Ex tribu
Ascher,
41500.

מ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :

41 פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות :

פ

42 Ex tribu
Naphthali,
53400.

42 לבני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :

43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות :

פ

44 Numera-
ti igitur
quos recen-
suit Molcho-
eum suis
recensionis
sociis, in
universum
fuerunt,
603550.
à 20 annis
et ultra.

44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל מה שנים עשר איש איש אחת לבית אבתיו היו : ויהיו כל פקדי בני ישראל לבית אבתם מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל : ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות

47 וחמשים : וחלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם :

פ

47 At Le-
vitz inter
illos, ex Dei
mandato
non fue-
runt recen-
siti.

48 וידבר יהוה אל משה לאמר : אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל : ואתה תפקד את חלויים על משכן העדות ועל כל בליו ועל

50 Levitz

ועל

ועל כל־אשר־לוֹ הִמָּה יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־
 כָּלָיו וְהָם יִשְׁרְתוּהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יִחְנוּ: וּבְנִסְעַת הַמִּשְׁכָּן ⁵¹
 יוֹרִידוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבַחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן יָקִימוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם
 וְהַזֶּה הַקָּרֵב יוֹמֵת: וְחָנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחֲנֹהוּ ⁵²
 וְאִישׁ עַל־דָּגְלוֹ לַצִּבְאוֹתָם: וְהַלְוִיִּם יִחְנוּ סָבִיב לַמִּשְׁכָּן ⁵³
 הָעֶרְתָּ וְלֹא־יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֶרְתָּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ
 הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדוּת: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל ⁵⁴
 כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂרִי: פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: אִישׁ עַל־בָּ²
 דָּגְלוֹ בְּאַתֶּת לְבֵית אֲבֹתָם יִחְנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגֵּד סָבִיב
 לְאַהֲל־מוֹעֵד יִחְנוּ: וְהַחֲנִיִּם קִדְמָה מִרְחָה דָּגַל מַחֲנֶה ³
 יִהְיֶה לַצִּבְאוֹתָם וְנָשִׂא לְבְנֵי יִהוּדָה נַחֲשׁוֹן בְּדַעַמְיָנִרֵב:
 וּצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וּשְׁבַעִים אֶלֶף וּשְׁשׁ מֵאוֹת: ⁴
 וְהַחֲנִיִּם עָלָיו מִטָּה יִשְׁכְּבוּ וְנָשִׂא לְבְנֵי יִשְׁשָׁכָר נִתְנָאֵל ⁵
 בֶּן־צֹוֹעַר: וּצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיו אַרְבָּעָה וּחֲמִשִּׁים אֶלֶף ⁶
 וְאַרְבַּע מֵאוֹת: מִטָּה זְבוּלֹן וְנָשִׂא לְבְנֵי זְבוּלֹן ⁷
 אֱלִיאֲבֵן בֶּן־חֵלֹן: וּצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיו שְׁבַעִים וּחֲמִשִּׁים אֶלֶף ⁸
 וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל־הַפְּקָדִים לַמַּחֲנֶה יִהְיֶה מֵאֹת ⁹
 אֶלֶף וּשְׁמֹנִים אֶלֶף וּשְׁשַׁת־אַלְפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת
 לַצִּבְאוֹתָם רֹאשֶׁנָּה יִסְעוּ: פ דָּגַל מַחֲנֶה ¹⁰
 רֹאבוּן תִּמְנָה לַצִּבְאוֹתָם וְנָשִׂא לְבְנֵי רֹאבוּן אֱלִיצֹר בֶּן־
 שְׂרִיאֹוֹר: וּצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיו שֵׁשָׁה וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וּחֲמִשָּׁה ¹¹
 מֵאוֹת: וְהַחֲוֹנִם עָלָיו מִטָּה שְׁמֵעוֹן וְנָשִׂא לְבְנֵי שְׁמֵעוֹן ¹²
 שְׁלִמְיָאֵל בֶּן־צֹוֹרִישָׁדִי: וּצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם תִּשְׁעָה ¹³
 וּחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: וּמִטָּה גֵר וְנָשִׂא לְבְנֵי גֵר ¹⁴
 אֲלִיסָף בֶּן־רְעוּאֵל: וּצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבַּעִים ¹⁵
 אֶלֶף וּשְׁשׁ מֵאוֹת וּחֲמִשִּׁים: כָּל־הַפְּקָדִים לַמַּחֲנֶה ¹⁶
 רֹאבוּן מֵאֹת אֶלֶף וְאַחַד וּחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע־מֵאוֹת
 וּחֲמִשִּׁים

praesciuntur Tabernaculo, ut ipsum deponant, transportent & erigant, exclusis reliquis, sub poena mortis, post Apostasiam vituli.

54 Israelitarum obedientia.

CAP. II. 1 Ordo castrorum & profectuum populi, Tabernaculo medio loco constituto; ut pro Aris fortiter pugnent; quaeque tribus sub suo vexillo, secundum quatuor triadas, externis tribus constantes.

3 Castra autem habebant, ab anteriore parte orientem versus. Jehudha, Issachar & Zeboulun, cum numerosissimo exercitu, 186400.

10 Agmen Reubben, cum Schimnion & Gad. castrametantur, secundo vexillo ad meridiem à dextra Tabernaculi, numero, 151450.

17 In medio castrorum proficiscebatur Tabernaculum cum Levitis, qui ejus ministerio erant addicti.

18 Occidentem versus castrametabatur vexillum Ephraimi, cum Menasché & Binjamin, numero, 108100.

25 A sinistra Aquilonem versus, vexillo quarto & ordine postremo, castra habebat agmen DAN, & juxta eum Ascher & Naphthali. Erantque horum numerati 157600.

32 Omnes numerati per exercitus suos, praeter Levitas, erant 603550; & ita castrametabatur & proficiscebantur per vexilla sua.

17 וחמשים לצבאתם ושנים יסעו : ס

אהלמועד מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחנו

18 בן יסעו איש על־ידו לדגליהם : ס דגל מחנה

אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע

19 בן־עמיהוד : וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש

כ מאות : ועליו מטת מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל

21 בן־פרדחצור : וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף

22 ומאות : ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבירן בן־

3 גדיעני : וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע

24 מאות : כל־הפקדים למחנה אפרים מאת אלף

ושמנת־אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו :

כח ס דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא

16 לבני דן אחיעזר בן־עמישדי : וצבאו ופקדיהם שנים

17 ושלשים אלף ושבע מאות : והחנים עליו מטת אשר

28 ונשיא לבני אשר פנעיאל בן־עכרן : וצבאו ופקדיהם

29 אחד וארבעים אלף וחמש מאות : ומטה נפתלי ונשיא

ל לבני נפתלי אחירע בן־ענין : וצבאו ופקדיהם שלשה

31 וחמשים אלף וארבע מאות : כל־הפקדים למחנה דן

מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה

יסעו לדגליהם :

פ

32 אלה פקודי בני־ישראל לבית אבתם כל־פקודי

המחנות לצבאתם שש־מאות אלף ושלשת אלפים

33 וחמש מאות וחמשים : והלויים לא התפקדו בתוך בני

34 ישראל כאשר צוה יהוה את־משה : ויעשו בני־ישראל

ככל אשר צוה יהוה את־משה כן־חנו לדגליהם

וכן נסעו איש למשפחתיו על־בית אבתיו :

פ

א ג ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את־משה

בהר

CAP. III.
1. Familia
Abaronis.

בְּהָרִי סִינַי : וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן נֹדֵב²
וְאֵבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר : אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן³
הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר־מֵלֵא יָדָם לַכֹּהֵן : וַיִּמָּת נֹדֵב⁴
וְאֵבִיהוּא לִפְנֵי יְהוָה בְּהִקְרָבָם אֲשֶׁר זָרַח לִפְנֵי יְהוָה
בְּמִדְבַּר סִינַי וּבָנִים לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיִּכְתֹּן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר
עַל־פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִיהֶם :

² Vocatur
ad ministe-
rium Ec-
clesiasticum
Tribus
Leviticis ;

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : חֲקֹרֵב אֶת־מִטָּה לְוִי הַ⁶
וְהַעֲמַדְתָּ אוֹתוֹ לִפְנֵי אַהֲרֹן חֲכֹתָן וְשָׂרְתוּ אוֹתוֹ : וְשָׁמְרוּ⁷
אֶת־מִשְׁמֶרְתוֹ וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת כָּל־חֻצְרוֹתָ לִפְנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן : וְשָׁמְרוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי⁸
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־
עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן : וְנִתְּתָה אֶת־הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו⁹
נְתוּנִם נְתוּנִם הֵמָּה לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְאֶת־אַהֲרֹן
וְאֶת־בָּנָיו תִּפְקֹד וְשָׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנָּתָם וְהָזֵר חֲקֹרֵב

⁹ Ut ser-
viant Aha-
roni ejus-
que filiis, ad
dignitatem
Sacerdotia-
lem creatus.

וַיִּמָּת :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְאַנִּי הִנֵּה לִקְחָתִי אֶת־¹¹
הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם¹²
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם : כִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּיוֹם¹³
הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם חֲקֹדְשֵׁתִי לִי כָל־בְּכוֹר
בְּיִשְׂרָאֵל מֵאֲדָם עַד־בְּהֵמָה לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה :

¹¹ Hanc
Tribum
Levi substi-
tuit Deus
in locum
primogeni-
torum.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי לֵאמֹר : פֶּקֶד אֶת־¹⁴
בְּנֵי לְוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם כְּלִזְכֹּר מִבְּדָרְחֶשׁ
וּמַעֲלָה תִּפְקְדֵם : וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר¹⁶
צִוָּה : וַיְהִי־רֹאשֶׁה בְּנֵי־לְוִי בְּשִׁמְתָם גֵּרְשׁוֹן וְקַהֲלָז¹⁷
וּמְרָרִי : וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבָנָיו¹⁸
וְשִׁמְעִי : וּבְנֵי קַהֲלָז לְמִשְׁפַּחְתָּם עֶמְרָם וַיִּצְהָר חֲבֵרֹן¹⁹
וְעִזִּיאֵל : וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתָּם מְחִלִּי וּמוֹשִׁי אֵלֶּה הֵם
מִשְׁפַּחַת הַלְוִי לְבֵית אֲבֹתָם : לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלְבִּנִי²¹

¹⁴ Ideo re-
censendi
erant filii
Levi a na-
puno mense
& ultra.

¹⁶ Nume-
rantur filii
Levi, secun-
dam tres
Classes ; N.
Gerson,
Kobath &
Merari.

וּמִשְׁפַּחַת

22. Num-
rati Ger-
sonae erant
7500, &
castramet-
bantur post
Tabernacu-
lum, occi-
dentem
versus;
Ipsique
demandati
erant o-
mnia Vela-
mina.

27. Num-
rati Koha-
tae erant
8600, &
locati ad
dextram seu
meridiem.
Ipsorum
curae de-
mandati
erant Arca,
Mensa,
Candelabrum, Al-
taria,
omniaque
horum in-
strumenta.

32. Omni-
bus Levitis
praepositi
erat Eliza-
zar, filius
Aharonis.

33. Merarites
erant nu-
mero 6200,
& castra-
metabantur
ad fini-
strum larus,
aquilonem
versus.
Ipsorum-
que curae
delegati
erant Affi-
res, vestes,
columnae,
bafes, paxi-
lli & omnes
funes.

38. Mosi &
Aharoni
cum ipsius
filiis affi-
gnatur lo-
cus ad O-
rientem
Taberna-
culi.

39. Omnes
numerati
Levitarum
erant
22000;

22. ומשפחת השמע' אלה הם משפחת הנרשני: פקדיהם
במספר כל־זכר מבן־חדש ומעלה פקדיהם שבעת

23. אלפים וחמש מאות: משפחת הנרשני אחרי

24. המשכן יחנו ימח: ונשיא בית־אב לנרשני אליסף בן־

כה לאל: ומשמרת בני־גרשון באהל מועד המשכן

26. והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: וקלעי החצר

ואת־מסך פתח החצר אשר על־המשכן ועל־המזבח

27. סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: ס ולקחת

משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת

החברני ומשפחת העזיאל' אלה הם משפחת הקהתי:

28. במספר כל־זכר מבן־חדש ומעלה שמנת אלפים

29. ויש מאות שמרי משמרת הקדש: משפחת בני־

ל קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: ונשיא בית־אב

31. למשפחת הקהתי אליצפן בן־עזיאל: ומשמרתם

הארן והשלחן והמנרה והמזבח וכלי הקדש אשר

32. ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: ונשיא נשיאי הלוי

אלעזר בן־אהרן הכהן פקיד שמרי משמרת הקדש:

33. למררי משפחת המחלי ומשפחת חמושי אלה הם

34. משפחת מררי: ופקדיהם במספר כל־זכר מבן־חדש

לה ומעלה ששת אלפים ומאתים: ונשיא בית־אב

למשפחת מררי צוריאל בן־אביחיל על ירך המשכן

36. יחנו צפנה: ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן

37. ובריהיו ועמדיו ואדניו וכל־כליו וכל עבדתו: ועמדי

38. החצר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם: והחנים

לפני המשכן קדמה לפני אהל־מועד מזרחה משה

ואהרן ובניו שמרים משמרת חמקדש למשמרת בני

39. ישראל והזר חקרב יומת: כל־פקודי הלויים אשר

נקדל פקד משה ואהרן על־פי יהוה למשפחתם כל־זכר

מבן

מבן־חדש ומעלה שנים ועשרים אלה: **ד**

subduis
nempe
300 Sacer-
dotibus.

ויאמר יהוה אל־משה פקד כל־בכר זכר לבני מ

ישראל מבן־חדש ומעלה ושא את מספר שמתם:

ולקחת את־הלויים לי אני יהוה תחת כל־בכר בבני **41**

ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל־בכור בבהמת

בני ישראל: ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את־ **42**

כל־בכור בבני ישראל: ויהי כל־בכור זכר במספר **43**

שמת מבן־חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים

אלף שלשה ושבעים ומאתים: **פ**

43 Erat au-
tem horum
primogeni-
torum nu-
merus
22273.

וידבר יהוה אל־משה לאמר: קח את־הלויים תחת **44** מה

כל־בכור בבני ישראל ואת־בהמת הלויים תחת

בהמתם והירלי הלויים אני יהוה: ואת פדיו השלשה **46**

והשבעים והמאתים העדפים על־הלויים מבכור בני

ישראל: ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת **47**

בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: ונתתה **48** קס"ב

הכסף לאהרן ולבניו פדיו העדפים בהם: ויקח משה **49**

את כסף הפדיוס מאת העדפים על פדיוי הלויים:

מאת בכור בני ישראל לקח את־הכסף חמשה־וששים נ

ושלש מאות ואלף בשקל הקדש: ויתן משה את־ **51**

כסף הפדיוס לאהרן ולבניו על־פי יהוה כאשר צוה **52** קפ"ח

יהוה את־משה: **פ**

C A p. IV.
i. Ordine
eliguntur
Levites, a
nato 30 an-
nos, ad na-
tum 50 an-
nos, ad mi-
nistrandum
Tabernacu-
lo in omni
metatione
& motione
Exercitus.

וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: גשא את־ **א**

ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית

אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה **3**

כל־בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: זאת־ **4**

עבדת בני־קהת באהל מועד קדש הקדשים: ובאה

אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך

וכסרבה את ארן העדת: ונתנו עליו כסוי עור תחש **6**

4 In prima
classe infor-
mantur
Kohathite

ופרשו

de totius ministerii ponendi, deponendi & fungendi ratione.

Dignus
pro aliis
fuit Koha-
thitarum
ministe-
rium; ipso-
rum enim
erat gestare
partes San-
ctuarii no-
biliore;
nempe, Ar-
cam, Men-
sam, Can-
delabrum,
Altare cum
omnibus
instrumentis,
eaeque omnia
prius operi-
mentis di-
ligenter à
Sacerdote
recta: ne
Kohathice
ex oculis
usurparent.

15 Hicce ita involutus, tunc de-
mum Kohathitis, sub
Poenâ mortis, licuit iis
apponere manum.

16 Huic ordini præ-
citur Eligenda, eique
demandatur cura
sancti olei.

17 Specialis
commenda-
tio Koha-
thitarum,
ne suâ
sponte
quicquam
tangerent,
aut inspice-
rent & mo-
riantur.
Erat enim
iporum
functio præ
ceteris po-
tiusculis.

וּפָרְשׁוּ בְּגָדֵי כְלִיל תְּכֵלֶת מִלְּמַעְלָה וְשָׂמוּ בְּדִיוֹ: וְעָלִי
שִׁלְחָן הַפָּנִים יִפְרְשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וְנָתַנוּ עָלָיו אֶת־
הַקַּעֲרֹת וְאֶת־הַכַּפֹּת וְאֶת־הַמִּנְקִית וְאֶת קִשּׁוֹת הַנֹּסֶף
וְלָחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה: וּפָרְשׁוּ עֲלֵיהֶם בְּגַד תּוֹלַעַת
שָׁנִי וְכִסּוּ אֹתוֹ בַּמַּכְסָּה עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בְּדִיוֹ:

וּלְקַחוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֶת־מִנְרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־
נִרְתִּיהָ וְאֶת־מִלְּקַחֶיהָ וְאֶת־מַחְתֹּתֶיהָ וְאֶת כָּל־כְּלִי
שִׁמְנָה אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּלָהּ בָּהֶם: וְנָתַנוּ אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־
כְּלִי אֶל־מַכְסָּה עוֹר תַּחֲשׁ וְנָתַנוּ עָלֶיהָ מוֹט: וְעָלִי

מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב יִפְרְשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ בַּמַּכְסָּה עוֹר
תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בְּדִיוֹ: וּלְקַחוּ אֶת־כָּל־כְּלִי הַשִּׁרְיָה
אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּבָם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתַנוּ אֶל־בְּגַד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ
אֹתָם בַּמַּכְסָּה עוֹר תַּחֲשׁ וְנָתַנוּ עָלֵיהֶם מוֹט: וְדִשְׁנוּ אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׁוּ עָלָיו בְּגַד אֲרָגָן: וְנָתַנוּ עָלָיו אֶת־כָּל־
כְּלִי אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עָלָיו בָּהֶם אֶת־הַמַּחְתֹּת אֶת־
הַמְּזֻלָּגֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמְּזֻרְקֹת כָּל כְּלִי הַמִּזְבֵּחַ

וּפָרְשׁוּ עָלָיו כִּסּוּ עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ בְּדִיוֹ: וְכִלָּה אֶהְרֹן
וּבְנָיו לְכַסּוֹת אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־כָּל־כְּלִי הַקֹּדֶשׁ בְּנִסְעַ
הַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ בְּנִי־הָהָרָה לִשְׂאֵת וְלֹא־יִגְעוּ
אֶל־הַקֹּדֶשׁ וּמֵתוּ אֱלֹה מִשָּׂא בְּנִי־קֶהֶת בְּאֵהֶל מוֹעֵד:

וּפָקַדְתָּ אֶלְעֶזֶר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וְקִטְרֹת
הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה פְּקֻדַּת כָּל־
הַמִּשְׁכָּן וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בַּקֹּדֶשׁ וּבְכָלֵּו: פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהֱרֹן לֵאמֹר: אֶל־תִּכְרִיתוּ
אֶת־שִׁבְט מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי מֵתוֹךְ הָלוֹים: וְזֹאת יַעֲשׂוּ
לָהֶם וְחַיּוּ וְלֹא יָמָתוּ בְּנִשְׁתָּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים אֶהֱרֹן
וּבְנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עִבְדוֹתוֹ וְאֶל־
כָּ מִשָּׂאוֹ: וְלֹא־יָבֹאוּ לִרְאוֹת כְּבֹלַע אֶת־הַקֹּדֶשׁ וּמֵתוּ:

וַיְדַבֵּר

P 10

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
 גִּרְשׁוֹן גַּמְדֵּם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם׃ מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וְעַלֶּה עַד בְּיָחֲמִישִׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם כָּל־
 הָבָא לְצֵבָא צֵבָא לְעַבְד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וְזֹאת כֹּה
 עֲבֹדֶת מִשְׁפַּחַת הַנִּרְשָׁנִי לְעַבְד וּלְמִשְׁאָ׃ וְנִשְׂאוּ אוֹתָם כֹּה
 יִרְיעַת הַמִּשְׁכָּן וְאוֹת־אֹהֶל מוֹעֵד מִכִּסֵּהוּ וּמִכִּסֵּה הַתְּחָשׁ
 אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְמַעְלָה וְאוֹת־מִסְךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
 וְאוֹת קַלְעִי הַחֲצֵר וְאוֹת־מִסְךְ יִפְתָּח־שַׁעַר הַחֲצֵר אֲשֶׁר־
 עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאוֹת מִיתְרֵיהֶם
 וְאוֹת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאוֹת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 לָהֶם וְעַבְדוֹ׃ עַל־פִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו תִּהְיֶה כָּל־
 עֲבֹדַת בְּנֵי הַנִּרְשָׁנִי לְכָל־מִשְׁאָם וּלְכָל עֲבֹדָתָם
 וּפְקֻדָּתָם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אוֹת כָּל־מִשְׁאָם׃ וְזֹאת
 עֲבֹדֶת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַנִּרְשָׁנִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּבְמִשְׁמֶרֶתָם
 בְּיַד אִיתָמָר בִּן־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן׃ ס
 בְּנֵי מֵרָרִי לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְקֹד אוֹתָם׃ מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים לְשָׁנָה
 וְעַלֶּה וְעַד בְּיָחֲמִישִׁים שָׁנָה תִּפְקֹדָם כָּל־הָבָא לְצֵבָא
 צֵבָא לְעַבְד אֶת־עֲבֹדָתָהּ אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְזֹאת מִשְׁמֶרֶתָם
 מִשְׁאָם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן
 וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וְאֲדָנָיו׃ וְעַמֻּדֵי הַחֲצֵר סָבִיב וְאֲדָנֵיהֶם
 וְיִתְרָתָם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכָל עֲבֹדָתָם
 וּבִשְׁמַת תִּפְקֹדוּ אוֹת־כָּלִי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאָם׃ וְזֹאת עֲבֹדַת
 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מֵרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד
 אִיתָמָר בִּן־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן׃ וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן וְנִשְׂאֵי־
 הָעֵדָה אוֹת־בְּנֵי הַקֹּהֲנִי לְמִשְׁפַּחָתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃
 מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד וְעַלֶּה וְעַד בְּיָחֲמִישִׁים שָׁנָה כָּל־
 הָבָא

21 In secunda classe, Gerchoni-
 niz, eadem
 vitz setae,
 jubentur
 portare au-
 tea Taber-
 naculi,
 Tentorium
 conventus,
 & alia Te-
 gumenta, ex
 mandato
 sacerdo-
 rum.

28 Et co-
 rum obser-
 vatio erat in
 manu Itha-
 maris, filii
 Aharonis.

29 In tertiu
 classe ea-
 dem Mera-
 ritum re-
 quirebatur
 actas, & ab
 ipsis por-
 tanda erant
 partes Ta-
 bernaculi
 graviores;
 Nempe al-
 scres, vectes,
 columnae,
 bases, claves
 & funes,
 cum omni-
 bus eorum in-
 strumenta-
 tis.

33 Horum
 Praefectus
 erat idem
 Ithamar.

34 In exe-
 cutione
 mandati
 numerati,
 ex prae-
 turo Dei.

fuerunt
Kohatitz,
2750.

36 הָבֵא לָצֶבֶא לַעֲבֹדָה בָּאֵהֶל מוֹעֵד : וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם

37 לַמִּשְׁפַּחַתָּם אֲלֵפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים : אֵלֶּה פְּקוּדֵי

מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי כִלְהֶעֱבֹד בָּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד

38 Filii
Gerschon,
2630.

38 מֹשֶׁה וָאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בִּידְמֹשֶׁה : ס וּפְקוּדֵי

39 בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לַמִּשְׁפַּחַתָּם וּלְבֵית אֲבֹתָם : מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים

שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כִלְהֵבֶא לָצֶבֶא

מִלַּעֲבֹדָה בָּאֵהֶל מוֹעֵד : וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לַמִּשְׁפַּחַתָּם

41 לְבֵית אֲבֹתָם אֲלֵפִים וָשֶׁשׁ מֵאוֹת וְשְׁלֹשִׁים : אֵלֶּה

פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כִלְהֶעֱבֹד בָּאֵהֶל מוֹעֵד

42 Filii
Merari,
3200.

42 אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וָאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה : וּפְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת

43 בְּנֵי מֵרָרִי לַמִּשְׁפַּחַתָּם לְבֵית אֲבֹתָם : מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

וּמַעֲלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כִלְהֵבֶא לָצֶבֶא לַעֲבֹדָה

44 בָּאֵהֶל מוֹעֵד : וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לַמִּשְׁפַּחַתָּם שְׁלֹשֹׁת

מֵה אֲלֵפִים וּמֵאוֹת : אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מֵרָרִי אֲשֶׁר

46 פָּקַד מֹשֶׁה וָאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בִּידְמֹשֶׁה : כִלְהֶפְקָרִים

אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וָאַהֲרֹן וּנְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם

47 לַמִּשְׁפַּחַתָּם וּלְבֵית אֲבֹתָם : מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה

וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כִלְהֵבֶא לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה

48 וְעֹבֶדֶת מִשָּׂא בָאֵהֶל מוֹעֵד : וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת

49 אֲלֵפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וְשִׁמְנִים : עַל־פִּי יְהוָה פָּקַד אוֹתָם

בִּידְמֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מִשְׁאֵו וּפְקוּדֵי

אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : פ

אֵל וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּשְׁלְחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה כָל־צָרוּעַ וְכָל־זֶכֶד וְכָל־טָמֵא

3 לַנֶּפֶשׁ : מִזְכֹּר עֲרֻנְקָבָה תִּשְׁלְחוּ אֶל־מַחֲוֶיךָ לַמַּחֲנֶה

תִּשְׁלְחוּם וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן

4 בְּתוֹכָם : וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתָם אֶל־

מַחֲוֶיךָ לַמַּחֲנֶה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ

בְּנֵי

P 2 טו ב

48 In uni-
versum, a
natus an-
nos 30 ad
natos an-
nos 50, apti
ad exercen-
dum mini-
sterium,
fuerunt
8580.

CAP. V.
1 Post re-
cessionem
ordinis in
stationibus
& expedi-
tionibus
Israelita-
rum, nunc
mandat
Deus castro-
rum sancti-
moniam;
ejiciendi
itaque extra
castra erant
polluti le-
pra, Gonor-
rhea, aut
cadavera.

בני ישראל:

פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל ^{7 Resab-}
 איש אר־אשה כי יעשו מכל־חטאת האדם למעל ^{late, vel}
 מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: והתוודו את־ ^{invenit, vel quavis}
 חטאתם אשר עשו והשיב את־אשמו בראשו ^{fraude de-}
 וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו: ואם ^{tenet, sum-}
 אין לאיש נאל להשיב האשם אליו האשם המושב ^{re, super-}
 ליהוה לכהן מלכד איל הכפרים אשר יכפרבו ^{additi}
 עליו: וכל־תרומה לכל־קדשי בני־ישראל אשר ^{quinti per-}
 יקריבו לכהן לו יהיה: ואיש את־קדשו לו יהיו איש ^{re, postef-}
 אשר־יתן לכהן לו יהיה: ^{lori legiti-}
^{mo; Vel,}
^{(fi, Domi-}
^{nus sit}
^{mortuus)}
^{Sacerdoti-}
^{bis,}
^{8 Præter}
^{Arietem}
^{expiationis,}

פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל ^{11 Lex de}
 ואמרת אלהם איש איש כיתשטה אשתו ומעלה ^{explorandâ}
 בו מעל: ושכב איש אתה שכבת־זרע ונעלם ^{uxore de}
 מעיני אישה וגסתרה והיא נטמאה ועל אין בה ^{adultorio}
 והוא לא נתפשה: ועבר עליו רוח־קנאה וקנא ^{suspecta à}
 את־אשתו והוא נטמאה ארעבר עליו רוח־קנאה ^{Sacerdotis.}
 וקנא את־אשתו והיא לא נטמאה: והביא האיש ^{15 Obla-}
 את־אשתו אל־הכהן והביא את־קרבתה עליה ^{tionem.}
 עשירת האיפה קמח שערים לא־יצק עליו שמן ^{18 Aquâ}
 ולא־יתן עליו לבנה כי־מנחת קנאת הוא מנחת ^{amaritudi-}
 זכרון מזכרת עון: והקריב אתה הכהן והעמדה ^{nis, quæ}
 לפני יהוה: ולקח הכהן מים קדשים בכל־יחדש ^{maledictio-}
 ומן־העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן ^{nem im-}
 אל־המים: והעמיד הכהן את־האשה לפני יהוה ^{portabar,}
 ופרע את־ראש האשה ונתן על־כפיה את מנחת ^{19 Et adju-}
 הזכרון מנחת קנאת הוא וכיד הכהן יהיו מי המרים ^{ratione ab-}
 המארים: והשביע אתה הכהן ואמר אל־האשה ^{solutionis,}
 אם ^{si infons, &c}
^{condempe-}

אם

tionis, & concubinum adulterinum passus fuerit.

22 Huic adjurationi mulier suspecta respondet, Amen!

23 Sacerdos erat verba, adjurationis, quas scripserat, aqua amaritudinis delere, antequam mulier suspecta aquam amaritudinis biberet.

25 Insuper officium sacerdotis erat munus mulieris offerre & curare ut mulier aquam illam biberet.

27 Erat autem hujus explorationis effectus vel condemnationis, si mulier fidem conjugalem frugerit.

28 Vel purgationis, si mulier fuerit integra.

29 Epilogus hujus legis de adultera verè aut falsò insinulari, quâ lege Deus testatur se esse vindicem fidei & castitatis conjugalis.

CAP. VI. 1 Leges de sanctificatione voluntaria, quæ Nazireus dicitur.

3 Abstinentiam ipsius fuit à vino

אסילא שכב איש אתך ואסילא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאריים האלה :

כ ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך : והשביע הכהן את

האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך ולאח ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את

ירכך נפלת ואת־בטנך צכה : ובאו המים המאריים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה

אמן אמן : וכתב את־האלת האלה הכהן בספר ומחה אל־מי המרים : והשקה את־האשה את־מי

המרים המאריים ובאו בה המים המאריים למרים : בה ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את־

המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל־המזבח : וקמץ הכהן מן־המנחה את־אזכרתה והקטיר המזכחה

ויתר ישקה את־האשה את־המים : והשקה את־המים והיתרה אסנת־טמאה ותמעל מעל באישה ובאו

בה המים המאריים למרים וצכתה בטנה ונפלה ירכה והיתרה האשה לאלה בקרב עמה : ואסילא

נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע : זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה

ל ונטמאה : או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את־אשתו והעמיד את־האשה לפני יהוה ועשה

נלה הכהן את כל־התורה הזאת : ונקח האיש מעון והאשה יהוא תשא את־עונה :

א וידבר יהוה אל־משה לאמר : דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם איש אר־אשה כי יפלא לנדר נדר גזיר

להזיר ליהוה : מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל־משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים

- וּבִישִׁים לֹא יֹאכַל: כָּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִנֶּפֶס
 הַיּוֹן מִחֲרָצִים וְעֲרֹגָה לֹא יֹאכַל: כָּל־יְמֵי נִדְרֵי תַעֲרָה
 לֹא־יַעֲבֹר עַל־רֹאשׁוֹ עַד־מֵלֶאכֶת הַיָּמִם אֲשֶׁר־יִזְרֹ לִיהוָה
 קָדֵשׁ יִהְיֶה גִדּוֹל פָּרַע שַׁעֲרֵי רֹאשׁוֹ: כָּל־יְמֵי הַיּוֹרֹ לִיהוָה
 עַל־נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֹא: לֹא־בִי וְלֹא־מִי לְאֹחִיו וְלֵאחֵרָתוֹ
 לֹא־יִטְמָא לָהֶם בְּמָתָם כִּי נִזְרֵי אֱלֹהֵי עַל־רֹאשׁוֹ: כָּל
 יְמֵי נִזְרוֹ קָדֵשׁ הוּא לִיהוָה: וְכִי־יָמוּת מֵת עָלָיו בַּפֶּתַע
 פְּתָאִם וְטָמֵא רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנִלְחַח רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם שִׁהֲרָתוֹ בַּיּוֹם
 הַשְּׂבִיעִי וְנִלְחָנוּ: וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי יָבֹא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי
 בָנִי יוֹנָה אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַעֲשֶׂה הַכֹּהֵן
 אֶחָד לַחֲטָאתָ וְאֶחָד לַעֲלָה וְכִפֹּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא
 עַל־הַנֶּפֶשׁ וְקָדֵשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא: וְהִזְרִי לִיהוָה
 אֶת־יְמֵי נִזְרוֹ וְהִבִּיֵּא כֶבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ לְאִשָּׁם וְהַיָּמִים
 הָרִאשֹׁנִים יָפֹלוּ כִּי טָמֵא נִזְרוֹ: וְהָאֵת תּוֹדַת הַנְּזִיר בַּיּוֹם
 מֵלֵאכֶת יְמֵי נִזְרוֹ יָבִיֵּא אֹתוֹ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
 וְהִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ לִיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ תָמִים אֶחָד
 לַעֲלָה וְכִבְשָׂה אֶחָת בֶּת־שְׁנָתָה תְּמִימָה לַחֲטָאתָ
 וְאֶל־אֶחָד תָּמִים לְשִׁלְמִים: וְסָל מִצֹּזֹת סָלַת טו
 חֲלֹל בְּלוּלָת בֶּשֶׂמֶן וּרְקִיקֵי מִצֹּזֹת מִשְׁחִים בֶּשֶׂמֶן
 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם: וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה
 וַעֲשֶׂה אֶת־חֲטָאתָ וְאֶת־עֲלֹתָ: וְאֶת־הָאֵיל יַעֲשֶׂה
 זִבְחֵי שְׁלָמִים לִיהוָה עַל סֵל הַמִּצֹּזֹת וַעֲשֶׂה הַכֹּהֵן אֶת־
 מִנְחָתוֹ וְאֶת־נִסְכּוֹ: וְנִלְחַח הַנְּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת־
 רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת־שַׁעֲרֵי רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ
 אֲשֶׁר־תַּחַת זִבְחֵי הַשְּׁלָמִים: וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַזֹּרֵעַ
 בְּשִׁלָּה מִן־הָאֵיל וְחֲלֹל מִצָּה אֶחָת מִן־הַסֵּל וּרְקִיקֵי מִצָּה
 אֶחָד וְנָתַן עַל־כַּפֵּי הַנְּזִיר אַחֵר הַתְּגַלְחוֹ אֶת־נִזְרוֹ:
 וְהִנִּיף אוֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה קָדֵשׁ הוּא לִב
 לַכֹּהֵן

omnibusque deliciis vinaceis.

5 Alebant comam, & abstinebant ab omni novacula,

6 Ac ab omni contractu cadaveris aut mortui:

8 Ut essent Domino sancti.

9 Prescribitur ipsis, forte & ex improviso polluti, expiationis modus.

Expiatione autem ista consummata non veniebant in computum dies, quos ante pollutionem, egerant: sed cogebantur sese totidem dies, a superioribus rebus separare, ac si votum tunc dedemur nuncupassent.

13 Diebus autem Naziratus completis, certis ritibus, solvebatur votum Naziratus.

לכהן על ידו התגסה ועל שוק חתומה ואחר
 ישתה הנזיר יין: זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו
 ליהוה על מדרו סלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר
 ידר בן יעשה על תורת מדר: פ

22 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו
 לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם:

כה 24 ס ברכה יהוה וישמרק: ס יאר

26 יהוה פניו אליה ויחנה: ס ישא יהוה

27 פניו אליה וישם לה שלום: ס ושמר את

אן שמי על בני ישראל ואני אברכם: ס ויהי

CAP. VII.

Sequuntur
 leges sancti-
 ficationis
 particula-
 res.

1 Anno ab
 exitu fe-
 cundo,
 quodam die
 mensis fe-
 cundi, ere-
 cto jam
 Tabernacu-
 lo & confe-
 crato altari,
 offerebant
 Principes
 Tribuum
 (vel Popu-
 li), nomine
 singulorum
 Tribuum,
 ex ordine
 inkruto, sa-
 crificia, in
 usum mi-
 nisterii; &
 in specie
 offerebant
 sex plaustra
 & duode-
 cim boves,
 ad uecturam
 Taberna-
 culi.

11 Mandat
 Deus ut
 singuli
 Principes
 tribuum,
 suo die &
 ordine, ob-
 lationes
 suas in de-
 dicatione
 Altaris of-
 ferrent.

ביום כלות משה להקים את המשכן ומשם אתו

ויקח את הוואר כל כליו ואת המזבח ואת כל

כליו ומשחתם ויקח אתם: ויקריבו נשיא ישראל

ראשי בית אבתם הם נשיא המטת הם העמרים על

הפקדים: ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות

עב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשיא מרשד לאהרן

ויקריבו אותם לפני המשכן: ואמר יהוה אל משה

ה לאמר: קח מאתם ודעו לעבד את העבדות אתל בזעד

ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו: ויקח משה

את העגלות ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים: ואת

שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון

כפי עבודתם: ואת ארבע העגלות ואת שמונת הבקר

נתן לבני מררי כפי עבודתם ביד איתמר בן אחרן

והכהן: ולבני קחת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם

בכתף ישאו: ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח

ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני

המזבח: ואמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא

אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח:

12 Recen-
setur obla-
tio primo
die exhibitā
a principe
Tribus Jo-
hudā.

ויהי המקריב ביום הראשון את־קרבנו נחשון ¹²
בן־עמינדב למטח יהודה: וקרבנו קערת־כסף אחת ¹³
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר ¹⁴ ¹⁵
אחר בדבקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה:
שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים ¹⁶ ¹⁷
אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני־שנה חמשה
זה קרבן נחשון בן־עמינדב: פ

18 Secunda
die obulit
princeps
Tribus
Iudā.

ביום השני הקריב נתנאל בן־צווער נשיא יששכר: ¹⁸
הקריב את־קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה ¹⁹
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר ²⁰ ²¹
אחר בדבקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה:
שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר ²² ²³
שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני־
שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן־צווער: פ

24 Tertio
die obulit
princeps
filiorum
Zeboulun,

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן־חלון: קרבנו ²⁴
קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר ²⁵ ²⁶
אחר בדבקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה:
שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח ²⁷ ²⁸
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה
כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אליאב בן־חלון: פ

33 Quarto
die obtulit
princeps
filiorum
Reubhen,

ל ביום חרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור :
3 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
32 מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
33 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן-בקר איל אחד
34 כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד
לה לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן
אליצור בן-שדיאור :

פ

36 Quinto
die prin-
ceps filo-
rum Schim-
eon.

36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורי-שדי :
37 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
38 מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
39 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן-בקר איל אחד
מ כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת :
41 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן שלמיאל
בן-צורי-שדי :

פ

42 Sexta die
princeps
filiorum
Gad.

42 43 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן-דעואל : קרבנו
קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
44 סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב
מה מלאה קטרת : פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
46 47 בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליסף בן-דעואל :

פ

48 Die
Septimo

48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן-עמיהוד :
קרבנו

P 5 טו ה

קָרְבָּנוֹ קֶעֱרֶת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ ^{princeps filiorum Ephraim.} 49
 מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
 מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֶחָת עֶשְׂרֵה נ
 זָהָב מְלֵאָה קֶטֶרֶת: פֶּר אֶחָד בְּדִבְקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ 51
 אֶחָד בְּדִשְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: 52
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֹתָרִים 53
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן אֱלִישָׁמֶע בֶּן
 עֲמִיהוּד:

פ

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה נְמִלֵּאל בְּדַרְדָּהָצוּר: 54 ^{54 Octavi die princeps filiorum Menasché.}
 קָרְבָּנוֹ קֶעֱרֶת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק נה
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
 סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב 56
 מְלֵאָה קֶטֶרֶת: פֶּר אֶחָד בְּדִבְקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד 57
 בְּדִשְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלִזְבַּח 58
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֹתָרִים חֲמִשָּׁה
 כֶּבֶשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן נְסִלֵּאל בְּדַרְדָּהָצוּר:

פ

בְּיוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בְנִימִן אֲבִיהֶן בְּדִגְדֵּעִי: פ ^{60 Non die princeps filiorum Benjamin.}
 קָרְבָּנוֹ קֶעֱרֶת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ 61
 מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
 מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֶחָת עֶשְׂרֵה 62
 זָהָב מְלֵאָה קֶטֶרֶת: פֶּר אֶחָד בְּדִבְקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ 63
 אֶחָד בְּדִשְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: 64
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֹתָרִים סה
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן אֲבִידֹן בֶּן
 גִּדְעִי:

פ

בְּיוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישָׁר: 66 ^{66 Die decima princeps filiorum Dan.}
 קָרְבָּנוֹ קֶעֱרֶת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק 67
 אֶחָד

אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָם מִלֵּאִים
 68 סֵלַת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
 69 מִלֵּאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּדֶבָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֹׁאֶחָד
 71 ע בֶּן־שָׁנָתוֹ לַעֲלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלוֹבַח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה
 כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֵּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־
 עֲמִישַׁדִּי:

פ

72 Unde-
cimo die
principis
hilorum
Alcher.

72 בְּיוֹם עֲשֶׂתִּי עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אֲשֶׁר פָּנְעִיאל בֶּן־עֶכְרֹן:
 73 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק
 אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָם מִלֵּאִים
 74 סֵלַת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה
 עַה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּדֶבָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֹׁאֶחָד בֶּן־
 76 77 שָׁנָתוֹ לַעֲלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלוֹבַח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה
 כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֵּן פָּנְעִיאל בֶּן־עֶכְרֹן:

פ

78 Et duo-
decimo die
principis
hilorum
Naphthali.

78 בְּיוֹם שְׁנֵים־עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירֵעַ בֶּן־עֵינָן:
 79 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָם מִלֵּאִים
 פ סֵלַת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
 81 מִלֵּאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּדֶבָר אֵיל אֶחָד כִּבְשֹׁאֶחָד
 82 כִּבְשֹׁאֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לַעֲלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
 83 לַחֲטָאת: וְלוֹבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֵּן
 אֲחִירֵעַ בֶּן־עֵינָן:

פ

84 Recen-
setur sum-
ma univer-
sae oblatio-
nis, factae à
principibus
Tribuum,

84 זֹאת חֲנֻכַּת חֲמוּצֵי בְּיוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂאֵי־
 יִשְׂרָאֵל קַעֲרַת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזְרֶק־כֶּסֶף שְׁנַיִם
 פֶּה עֶשֶׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקַּעֲרָה
 הָאֶחָת

האחרת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים
 אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: כפות זהב 86
 שתיים עשרה מלאות קטרת עשרה עשרה הכף
 בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: כל 87
 הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר
 כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים
 שנים עשר לחטאת: וכל בקר יזבח השלמים עשרים 88
 וארבעה פרים אילם ששים עתרים ששים כבשים בני
 שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשיח אתו:
 ובבא משה אליהל מועד לדבר אתו וישמע את 89
 הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת
 מבין שני הכרבים וידבר אליו:

tempore
 dedicatio-
 nis Altaris.

89 Praesen-
 tia Dei in
 Tabernacu-
 lo & collo-
 quium Dei
 cum Mo-
 sche.

לו 36

פ פ פ

וידבר יהוה אלימשה לאמר: דבר אליהל 2
 ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אלמול פני המנורה
 יאירו שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אלמול פני 3
 המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יהוה את משה:
 וזה מעשה המנורה מקשה זהב ערירכה ערפרחה 4
 מקשה הוא במראה אשר הראה יהוה את משה כן
 עשה את המנורה: פ
 וידבר יהוה אלימשה לאמר: קח את הלויים מתוך בני 6
 ישראל וטהרת אתם: וכח העשה להם לטהרם וזה 7
 עליהם מי חטאת והעבירו הער על כל בשרם וכבסו
 בגדיהם וטהרו: ולקחו פר בדבקר ומנחתו סלת 8
 כלולה בשמן ופר שני בדבקר תקח לחטאת:
 והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת את 9
 כל עדת בני ישראל: והקרבת את הלויים לפני יהוה 10
 וסמכו

CAP. VIII.
 Leges fan-
 ctificationis
 ecclesiasti-
 cae.

2 Jubeat
 Deus se-
 ptem lucer-
 nas accendi
 ab Aharon-
 e; ut eorum
 fulgor totum san-
 ctuarium
 illustraret.

5 Solennis
 inauguratio
 Levitarum
 quinque
 modis per-
 ficiebatur.
 Nempe,

7 Asper-
 sione aquae lu-
 stralis, lotio-
 ne vesti-
 mentorum,
 rasione totius
 corporis,
 gemino
 sacrificio
 expiatorio,
 & gemina
 impositione
 manuum.

Monabantur autem hac sua oblatione Levitae, se non esse sui iuris, sed peculium Dei; ideoque prae aliis debere esse inculparos.

Facta autem est haec Levitarum inauguratio absque ulla unctio- ne; ne scilicet Levitae Sacerdotibus aequarentur.

16 Dati enim erant Levitae, in locum primo-genitum,

19 Et in ministerium Sacerdotum.

20 Imperata consecratione ex Dei praescripto praestita, Levitae ad ministerium ipsis mandatum, sunt accin- gi.

23 Definita ministerii Levitici tempora ab anno aetatis 25. usque ad 50, & ultra.

1 וּסְמְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם: וְהִנִּיף אֹהֶרֶן
 אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ
 2 לְעֹבְדֵי אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה: וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
 רֹאשׁ הַפָּרִים וְעִשָּׂה אֶת־הָאֹחֶר חֲטָאתָא וְאֶת־הָאֹחֶר
 3 עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם: וְהֶעֱמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם
 לִפְנֵי אֹהֶרֶן וּלְפָנַי בְּנֵיו וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה:
 4 וְהִכְדַּלְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם:
 5 וְאַחֲרֵיכֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לְעֹבֵד אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְטַהֲרַתְּ
 6 אֹתָם וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה: כִּי נְתַנִּים נְתַנִּים הֵמָּה לִי
 7 מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת פִּטְרָתָא כְּלָרְחֹם בְּכוֹר כָּל־
 8 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִקְחָתִי אֹתָם לִי: כִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּבִנִּי
 9 יִשְׂרָאֵל בְּאֶדָם וּבְבִהֶמָּה בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
 10 מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי אֹתָם לִי: וְאַקַּח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת
 11 כָּל־בְּכוֹר בְּבִנֵּי יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּנָה אֶת־הַלְוִיִּם נְתַנִּים
 12 לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת
 13 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
 14 יִהְיֶה בְבִנֵּי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגֶשֶׁת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ:
 15 כֹּה וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְלוּיִם
 16 כָּכָל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לְלוּיִם כִּן־עָשׂוּ לָהֶם
 17 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּתְּחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיִּכְבְּסוּ בְּגָדֵיהֶם וַיִּנֶּף
 18 אֹהֶרֶן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּכְפֹּר עֲלֵיהֶם אֹהֶרֶן
 19 לְטַהֲרֵם: וְאַחֲרֵיכֵן בָּאוּ הַלְוִיִּם לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַתָם
 20 בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אֹהֶרֶן וּלְפָנַי בְּנֵיו בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 21 אֶת־מֹשֶׁה עַל־הַלְוִיִּם כִּן־עָשׂוּ לָהֶם: ס

22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֹאת אֲשֶׁר לְלוּיִם
 23 מִבֶּן חָמֵשׁ וְעֹשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה יָבֹא לְצִבְיָא צִבְיָא
 24 כֹּה בְעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: וּמִבֶּן חָמָשִׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצִּבְיָא
 25 הָעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד: וְשָׂרְתָא אֶת־אֶחָיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 26 לְשֹׁמֵר

לשמר משמרת ועבדה לא יעבד בבה תעשה ללוים
במשמרתם :

וידבר יהוה אל־משה במדבר־סיני בשנה השנית ^{CAP. IX. 1 Anno ab exiit fecundo, mense primo, ex praestituto Dei celebratur primum PASCHA in deserto.} ^א
לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר : ויעשו ^ב
בני־ישראל את־הפסח במועדו : בארבעה עשר יום ^ב
בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במערו ככל־
חקתיו וככל־משפטיו תעשו אתו : וידבר משה אל־

בני ישראל לעשת הפסח : ויעשו את־הפסח בראשון ה
בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את־משה בן עשו בני ישראל :

ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא־יכלו ^{6 Lex, de Paschae, iisdem ritibus celebrando mense fecundo, ab iis, qui mense primo erant immundi ex cadavere, ut & ab iis, qui primo mense, negotiorum causa, inter peregrinos versabantur.} ^א
לעשת־הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני
אהרן ביום ההוא : ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו
טמאים לנפש אדם למה נגדע לבלתי הקריב את־
קרבן יהוה במערו בתוך בני ישראל : ויאמר אליהם ^ב
משה עמדו ואשמעה מה־יצוה יהוה לכם :

וידבר יהוה אל־משה לאמר : דבר אל־בני ישראל ⁹
לאמר איש איש כיהיה טמא לנפש או בדרך
רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה : בחדש ^א
על השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על־

מצות ומדרים יאכלהו : לא־ישאירו ממנו עד־בקר ^ב
ועצם לא ישברו ככל־חקת הפסח יעשו אתו :
והאיש אשר־הוא טהור ובדרך לא־היה וחרל ^א
לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי
קרבן יהוה לא הקריב במערו חטאו ישא האיש ההוא :

וכי־יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח ^{14 Peregrinus Prolelyus iisdem legibus erat gaviurus.} ^א
וכמשפטו בן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר
ולאזרח הארץ : וביום הקים את־

המשכן ^{טו}

15 Erecto Taberna-

culq. Deus, in symbolum suz benevolentia; operuit Tabernaculum nube. Ac ita eadem ille Deus annos quadraginta direxit prophetas & libationes populi. Nube enim elevata, castra erant movenda; eadem vero quiescente tentoria circa Tabernaculum erant figenda eodem castramentationis loco.

הַמִּשְׁכָּן כִּסֶּה הָעֵנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵה הָעֵדֻת וּבָעֶרֶב
 10 יְהִיָּה עַל־הַמִּשְׁכָּן כַּמֵּרְאָה־אֵשׁ עַרְבֹכֶקֶר : בֵּן יְהִיָּה
 11 תָּמִיד הָעֵנָן יִכְסֶּנוּ וּמֵרְאֵה־אֵשׁ לַיְלָה : וּלְפִי הָעֵלֻוֹת
 הָעֵנָן מַעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרָיו בֵּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם
 12 אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן־שָׁם הָעֵנָן שָׁם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : עַל־פִּי
 יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר
 13 יִשְׁכֹּן הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ : וּבַהֲאָרִיךְ הָעֵנָן עַל־
 הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת
 14 כִּי־יְהוָה וְלֹא יִסְעוּ : וְיֵשׁ אֲשֶׁר יְהִיָּה הָעֵנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־
 15 הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ : וְיֵשׁ
 אֲשֶׁר יְהִיָּה הָעֵנָן מֵעֶרֶב עַרְבֹכֶקֶר וְנִעְלָה הָעֵנָן בְּבֹקֶר
 16 וְנָסְעוּ אוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה וְנִעְלָה הָעֵנָן וְנָסְעוּ : אֲרִי־מִים־אוֹ
 חֹדֶשׁ אֲרִי־מִים בַּהֲאָרִיךְ הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו
 17 יַחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבַהֲעֵלְתוֹ יִסְעוּ : עַל־פִּי
 יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שְׁמְרוּ
 עַל־פִּי יְהוָה בִּירְמִשָּׁה :

C A P. X.

Narratur communis modus perfectionum Israelitarum.

1 Dux Tubae argenteae facienda, ut utraque Tubae Sacerdotes sono uniformi clangerent ad convocandum universum coetum ;

4 Vel unicum tantum tubae ad convocandum Principes & Chiliarchas ; Sed sono fracto, cum castra erant movenda, aut cum in praedium erat defendendum.

א וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶל־מִשָּׁה לֵאמֹר : עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוֹצְרוֹת
 2 כִּסֶּף מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הָעֵדֻה
 3 וּלְמַסַּע אֶת־הַמַּחֲנוֹת : וְתִקְעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ כָּל־
 4 הָעֵדֻה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְאִם־בְּאַחֶרֶת יִתְקַעוּ
 הַנוֹעְדֵי אֵלֶיךָ הַגִּישִׁיָּאִים רֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל : וְתִקְעֹתָם
 5 תְּרוּעָה וְנָסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִים קִדְמָה : וְתִקְעֹתָם
 6 תְּרוּעָה שֵׁנִית וְנָסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִים תִּמְנָה תְּרוּעָה
 7 יִתְקַעוּ לְמַסְעֵיהֶם : וּבַהֲקָהִיל אֶת־הַקָּהָל תִּתְקַעוּ וְלֹא
 8 תְּרִיעוּ : וּבְנֵי אַחֲרֵן הַכֹּהֲנִים יִתְקַעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם
 9 לַחֲקֵת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם : וּכִי־תֵבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאֹרְצְכֶם
 10 עַל־הַצֹּר הַצֹּר אֹתְכֶם וְהִרְעֵתֶם בַּחֲצֹצְרֹת וּנְזִכְרֹתָם
 י לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֵיכֶם : וּבְיוֹם
 שְׂמַחְתְּכֶם

שִׁמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חֳדָשְׁכֶם וּתְקַעְתֶּם
בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זַבְחֵי שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ
לָכֶם לזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

פ

- וְהָיָה בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַעֲשָׂרִים בַּחֹדֶשׁ נַעֲלָה 11
הָעֵנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת : וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם 12
מִמִּדְבַּר סִינִי וַיֵּשְׁבוּ הָעֵנָן בַּמִּדְבַּר פָּאָרָן : וַיִּסְעוּ 13
בְּרֹאשְׁנָה עַל־פִּי יְהוָה בִּירְמִשָּׁה : וַיִּסַּע דָּגַל מַחֲנֶה 14
בְּנֵי־יְהוּדָה בְּרֹאשְׁנָה לְצִבְאוֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ נָחֲשׂוּן בֶּן־
עֲמִינָדָב : וְעַל־צְבֹא מָטֵה בְנֵי יִשְׁשָׁכָר נָהֻגָל בֶּן־טוֹ 15
צוּעֵר : וְעַל־צְבֹא מָטֵה בְנֵי זְבוּלֹן אֱלֹוֹאָב בֶּן־חֶלֶן : וְהוֹרֵד 16
הַמִּשְׁכָּן וְנִסְעוּ בְּנִי־רָשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי נִשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן :
וְנִסַּע דָּגַל מַחֲנֶה רֹאשׁוֹן לְצִבְאוֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ אֱלִיצוּר 18
בֶּן־שִׁדְיָאוּר : וְעַל־צְבֹא מָטֵה בְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאל בֶּן־ 19
צוּרִישָׁדִי : וְעַל־צְבֹא מָטֵה בְּנֵי־גָד אֱלִיסָף בֶּן־דְּעוּאֵל : כ
וְנִסְעוּ הַקֹּהֲלִים נִשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהַקִּימוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן 21
עֲרֹכָאִם : וְנִסַּע דָּגַל מַחֲנֶה בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְצִבְאוֹתָם 22
וְעַל־צְבָאוֹ אֱלִישָׁמַע בֶּן־עֲמִיהוּד : וְעַל־צְבֹא מָטֵה בְנֵי 23
מְנַשֶּׁה נְמַלְיָאל בֶּן־פְּדָהצוּר : וְעַל־צְבֹא מָטֵה בְנֵי בְנִימִן 24
אֲבִידֹן בֶּן־גִּדְעוֹנִי : וְנִסַּע דָּגַל מַחֲנֶה בְּנֵי־דָן מֵאָסָף לְכָל כֹּהֵן
הַמַּחֲנֶה לְצִבְאוֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ אַחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישָׁדִי :
וְעַל־צְבֹא מָטֵה בְנֵי אֲשֵׁר פִּגְעִיאל בֶּן־עֶכְרָן : וְעַל־צְבֹא 26
מָטֵה בְנֵי נַפְתָּלִי אַחִירֵעַ בֶּן־עֵינָן : אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־ 28
יִשְׂרָאֵל לְצִבְאוֹתָם וַיִּסְעוּ : פ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה 29
לְחַבֵּב בֶּן־דְּעוּאֵל הַמִּדְיָנִי חֲתָן מֹשֶׁה נֹסְעִים אֲנַחְנוּ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֵתוֹ אֵתוֹ לָכֶם לָכֶה אֶתְּנוּ
וְהַטְבַּנוּ לָךְ כִּי־יְהוּדָה דְּבַר־טוֹב עַל־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר ל' 30
אֵלָיו לֹא אֵלָיִךְ כִּי אִם־אֶל־אֶרְצִי וְאֶל־מִוְלָדְתִּי אֵלָיִךְ :
וַיֹּאמֶר

10 Nifflem
tubis con-
vocandus
erat popu-
lus ad cele-
brationem
festorum &
ad faci-
ficia.

11 Finito
Paschate,
die 20
mensis se-
cundi, anno
ab egressu
secundo,
Nubes se
effert à Ta-
bernaculo,
& populus
proficifci-
tur (itnere
tridui) ex
deserto
PARAN,
quisque sub
suo vexillo,
secundum
quadros
triadas.
Confer
Num. 21 &
Integrum
itaque an-
num, minus
decem die-
bus, man-
sit Israël ad
montem
Sinaï.

29 Rogat
Mofche fo-
cerum
faum Cho-
bhabh, fi-
lium Re-
guelis (qui
ipfis fuerat
dux in
ignotis istis
desertis) ut
profectio-
nem cum
ipfis fufci-
peret, eo-
que modo
recipiat la-
borum suo-
rum, in
terra pro-
mitta, pne-
mium.

31 ויאמר אל־נא תעזב אתנו כִּי־עַל־כֵּן יִדְעַת חַנְתָּנוּ

32 בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינִים: וְהָיָה כִּי־תִלָּךְ עִמָּנוּ וְהָיָה

33 הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר־יִטִּיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהַטְּבַנּוּ לָךְ: וַיִּסְעוּ

מִהָרִ ׀ יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וָאָרוֹן בְּרִית־יְהוָה נָסַע

34 לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר לָהֶם מְנוּחָה: וַעֲנַן

יְהוָה עָלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעָם מִן־הַמַּחֲנֶה: ׀ ׀

וְהָיָה בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה יְהוָה

וַיִּפְצֹּ אֵיבֶיהֶם וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאִיד מִפְּנֵיהֶם: וּבִנְחָה יֹאמַר שׁוּבָה

יְהוָה רַבְּבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: ׀ ׀

אִיא וְהָיָה הָעָם כַּמֶּתְאֲנָנִים רַע בָּאוּנִי יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה

וַיַּחַר אָפּוֹ וַתִּבְעַר־בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל בִּקְצֵה

2 הַמַּחֲנֶה: וַיִּצַּעַק הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַתִּפְלַל מֹשֶׁה אֶל־

3 יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ: וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא

4 תִּבְעֵרָה כִּי־בָעֵרָה בָּם אֵשׁ יְהוָה: וְהָאֶסְפָּסָף אֲשֶׁר

בִּקְרָבוֹ הִתְאוּוּ תְּאוֹרָה וַיִּשְׁבוּ וַיִּכְּבוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ה וַיֹּאמְרוּ מִי יֹאכְלֵנוּ בָּשָׂר: זָכְרָנוּ אֶת־הַדָּגָה אֲשֶׁר־נֹאכַל

בַּמִּצְרַיִם חֲנָם אֶת־הַקִּשְׁאִים וְאֶת־הָאֶבְטָחִים וְאֶת־

6 הַחֲצִיר וְאֶת־הַבָּצְלִים וְאֶת־הַשּׁוּמִים: וַעֲתָה נַפְשָׁנוּ

7 יִבְשֶׁה אֵין כָּל בְּלִתִּי אֶל־הָמָן עֵינֵינוּ: וְהָמָן כֹּזֵר־נָדָר

8 הוּא וַעֲנֵנו כַּעֵין הַבְּדִלָּח: שָׁטוּ הָעָם וּלְקָטוּ וַתַּחֲנוּ

בְּרָחִים אוֹ דָּכוּ בַּמִּדְבָּרָה וּבִשְׁלוּ בַּפָּרוֹר וַעֲשׂוּ אֶתֹּ עֲגוֹת

9 וְהָיָה טַעֲמָם כַּטַּעַם לֶשֶׁד הַשָּׁמֶן: וּבִרְדַּת הַטָּל עַל־

י הַמַּחֲנֶה לִילָה יִרַד הָמָן עֲלֵיו: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת־הָעָם

בָּכָה לְמִשְׁפַּחְתּוֹ אִישׁ לִפְתָּח אָהָלוֹ וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה

11 מְאֹד וּבַעֲיֵנֵי מֹשֶׁה רָע: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לָמָּה

12 הָרַעְתָּ לַעֲבָדְךָ וּלְמָה לֹא־מָצִיתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְשׁוֹם אֶת־

זֶה מִשָּׂא כָל־הָעָם הַזֶּה עָלַי: הָאֲנֹכִי הָרִיתִי אֶת כָּל־הָעָם

הַזֶּה אֶסְאֲנֹכִי יִלְדֵתִיהוּ כִּי־תֹאמַר אֵלַי שָׂאֵהוּ בַּחֲיוֹקָה

כִּי־אֲשֶׁר Q י

33 Profecti sunt in eundem modum, & antecedente Nube Domini.

35 Formula invocantis nominis divinitum in movendis, tum in merandis castris.

CAP. XI. Incipit hujus libri pars secunda, qua captim recententur Israelitarum protectiones, usque dum pedem ponant in Mosbiraum agro.

1 Israelitarum pertacti itinerum, renuunt sequi Dei ductum: unde ignis Domini seviit in extremitate castrorum; & Mosche suis precibus impetravit extinctionem ignis.

4 Alio murmure concupiscunt carnes, aspernunt MAN, provocant Deum, & Mosem ita turbant, ut sibi praevita mortem optet: si Dominus oneris levamen negare velit.

כֹּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאָמֶן אֶת־הַיִּנֹק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת
לִאֲבֹתָיו: מֵאֵין לִי בָשָׂר לָתֵת לְכָל־הָעָם הַזֶּה כִּי־יִבְכּוּ¹³
עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ בָשָׂר וְנֹאכְלָה: לֹא־אוּכַל אֲנִכִּי¹⁴
לְבַדִּי לִשְׂאת אֶת־כָּל־הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי: וְאִם־מִן
כִּבְרָה יִתֶּנְעֶשֶׂה לִי הָרֹגִנִי נָא הָרֹג אִם־מִצָּאתִי חַן
בְּעֵינֶיךָ וְאַל־אַרְאֶה בְּרַעְתִּי: פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִסְפֹּה־לִּי שְׁבָעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי¹⁶
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי־הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשִׁטְרֵי וְלִקְחָתָה
אִתָּם אֶל־אַהֲל מוֹעֵד וְהִתְיַצְבוּ שָׁם עִמָּךְ: וַיֵּרְדֹּתִי¹⁷
וּדְבַרְתִּי עִמָּךְ שָׁם וְאָצַלְתִּי מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשָׁמַתִּי
עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ וְאַתָּה בְּמִשְׁחַת הָעָם וְלֹא־תִשָּׂא אִתָּה

¹⁶ Deus ad-
jungit Mo-
fi 70 Viros
ut donis &
vocatione
divina in-
structi, cum
Mofche te-
rant onus
populi.

לְבַדְּךָ: וְאַל־הָעָם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמַחֵר וְאָכַלְתֶּם¹⁸
בָּשָׂר כִּי בְכִיתֶם בְּאֹזְנִי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֹאכְלֵנוּ בָשָׂר כִּי־
טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנִתֵּן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר וְאָכַלְתֶּם: לֹא¹⁹
יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמִים וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא

¹⁸ Promit-
tit Deus
populo car-
nes, dandas
postridie, &
continuan-
das per uni-
versum
menstem.

עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם: עַד יְחַדֵּשׁ יָמִים עַד כִּי
אֲשִׁירִיצָא מֵאַפְּכֶם וְהָיָה לָכֶם לִזְרָא יַעַן כִּי־מֵאַסְתֶּם
אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְהִתְבַּכְּוּ לִפְנֵי לֵאמֹר לָמָּה
זֶה יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שְׁשִׁמְאוֹת אֵלַי²¹

רַגְלֵי הָעָם אֲשֶׁר אֲנִכִּי בְּקִרְבּוֹ וְאַתָּה אָמַרְתָּ בָשָׂר אֶתָּן
לָהֶם וְאָכְלוּ חֹדֶשׁ יָמִים: הִצָּאן וּבִקֵּר יִשְׁחַט לָהֶם²²
וּמִצָּא לָהֶם אִם אֶת־כָּל־דְּגֵי הַיָּם יֹאסֹף לָהֶם
וּמִצָּא לָהֶם: פ

²¹ Ac Mo-
fis incredu-
litas, con-
firmata
promissio-
ne, reduci-
tur.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִיד יְהוָה תִּקְצֹר עֵתָה תִּרְאֶה²³
הִיקָרְךָ דְּבָרִי אִם־לֹא: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֵת²⁴
דְּבָרֵי יְהוָה וַיֹּאסֹף שְׁבָעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אִתָּם
סָבִיב הָאֵהָל: וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאצֶּלְכָה
מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל־שְׁבָעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי

²⁴ Syne-
drium col-
ligitur in
circuitu
Tentorii
conventus;
& 70 Se-
niores ad
tempus
Prophetia
donantur.

כְּנוֹחַ

26 Duo Seniores confcripti & vocati Eldad & Medhadh in castris fubfiftunt, ac interim dono Prophetæ afpectabili obfignantur; eaque occasione Moſche reprehendit emulationem Joſuæ.

30 Moſche & 70 Seniores ad caſtra ſe recipiunt.

31 Aliquo vento Deus ipſorum deſideriis ſubminiſtrat carnes; ſed, menſe nondum finito, & carnis ad iſporum dentes hærentibus, Deus grauiſſima plagâ in illos anumadverſit.

34 In perpetuam huius facti memoriam, huic loco inditur nomen Sepulcra concupiſcentiæ.

35 Subſiſtunt Iſraelicæ in Chazeroth.

CAP. XII. 1 Singularis Stationis decimæ tertie: Mirjam & Aharon, inobediencia, arrogantia, & ingratiæ ne imperium afficiant, ac Moſen movent.

3 Manſue-

16 כָּנֹחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְּנָבוּ וְלֹא יָסֹפּוּ : וַיִּשְׁאֲרוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִדְּבַר וַתֵּנֶחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וְהִמָּה בִּכְתָבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֵהָלָה

27 וַיִּתְּנָבוּ בַּמַּחֲנֶה : וַיִּרְץ הַנֶּעֱר וַיִּגֵּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד

28 וּמִדְּבַר מִתְּנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה : וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון מִשְׁרֵת

29 מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מֹשֶׁה כִּלָּאִם : וַיֹּאמֶר לוֹ

מֹשֶׁה הַמִּקְנָא אֶתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי־

ל יִתֵּן יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם : וַיֹּאסֹף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֶה

30 הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל : וְרוּחַ נָסַע מֵאֵת יְהוָה וַיָּנֻחַ שְׁלֹרִים

מִן־הַיָּם וַיִּטֹּשׁ עַל־הַמַּחֲנֶה כְּדָרְךָ יוֹם כֹּה וּכְדָרְךָ יוֹם כֹּה

31 סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וּכְאֻמָּתִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ : וַיִּקֶּם הָעָם

כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וּכְל־חִלְיָהּ וּכְל־יּוֹם הַמַּחֲרֹת וַיֹּאסֹפוּ

הַשְּׁלִי אֶת־הַשְּׁלֹר וְהַמַּמְעִיט אֶסֶף עֲשֵׂרָה חֲמֵרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם

32 שְׂטוֹחַ סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה : הַבָּשָׂר עוֹרְנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טֶרֶם

יָבֹרֵת וְאַף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיָּךְ יְהוָה בָּעָם מַכָּה רַבָּה

33 מָאֵד : וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא קִבְרוֹת הַתְּאוּהָ

לֵה כִּי־שָׁם קִבְּרוּ אֶת־הָעָם הַמֵּתָאוּיִם : מִקִּבְּרוֹת הַתְּאוּהָ

נָסְעוּ הָעָם חֲצֹרוֹת וַיְהִיו בַּחֲצֹרוֹת : פ

אֵיב וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל־אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכִּשִּׁית

2 אִשֶּׁר לָקַח כִּי־אִשָּׁה כִּשִּׁית לָקַח : וַיֹּאמְרוּ חֲרֹק אֶךְ־

בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא נִסִּים בָּנוּ דִּבֶּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה : עֲנִי

ק 3 וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מְכַל הָאָדָם אִשֶּׁר עַל־פְּנֵי

4 הָאֲדָמָה : ס וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּתָאִם אֶל־

מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־מִרְיָם צֵאוּ שְׁלֹשְׁתֶּכֶם אֶל־אֵהָל

ה מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם : וַיִּרַד יְהוָה בַּעֲמֹד עָנָו וַיַּעֲמֵד

6 פֶּתַח הָאֵהָל וַיִּקְרָא אֶהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם : וַיֹּאמֶר

שְׁמַעוּנָא דְּבַר־יְהוָה אֲסִי־יְהִי נְבִיאֲכֶם יְהוָה בִּמְרֹאֶה אֵלָיו

7 אֶתְּוֹדַע בְּחֹלוֹם אֲדַבֵּר־בּוֹ : לֹא־כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה בְּכָל־

בֵּיתִי

י' ב Q 2

8 בִּיתִי נֶאֱמָן הוּא : פֶּה אֶל־פֶּה אֲדַבְּרֻּבּוּ וּמִרְאָה וְלֹא
כְּחִידָת וּתְמִנָּה יִהְיֶה יָבִיט וּמִדּוּעַ לֹא יֵרָאֶתְּ לְדַבֵּר

tus Moſche
divinitus
omnibus
Prophetis
præſtetur.

9 בְּעֵבְדִי בְּמֹשֶׁה : וַיַּחֲרָאֵף יְהוָה בָּם וַיִּלֶּךְ : וַהֲעֵנָּן סָר
מֵעַל הָאֹהֶל וַהֲנֵה מְרִים מִצְרַעַת בְּשִׁלֹּג וַיִּפֹּן אֹהֶל־אֶל־
מְרִים וַהֲנֵה מִצְרַעַת : וַיֹּאמֶר אֹהֶל־אֶל־מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי

9 Deus in-
dignatione
percitus le-
proſe ſep-
tuanæ poe-
nam ſumit
de Mirjam,
ſore ſe Mo-
ſis.

11 אֶל־נֶאֱתַשְׁתׁ עָלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נִואַלְנוּ וְאֲשֶׁר חֲטֵאנוּ :
אֶל־נֶאֱתַ תְּהִי כִמֶּת אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחֹם אִמּוֹ וַיֹּאכַל חֲצִי
בְּשָׂרוֹ : וַיִּצַּעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רַחֵם נָא

Aharon
confiteatur
ſtultitiam,
perit a Mo-
ſche com-
munis pec-
cati veniam,
& repreſen-
tat plagæ
ſororis gra-
vitatem.

14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַבְיָה יָרֵק יָרֵק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא
הַכֹּלֶם שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
וְאַחֵר תֵּאָסֵף : וַתִּסָּגֵר מְרִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים טו
וַהֲעֵם לֹא נָסַע עַד־הָאָסֶף מְרִים : וְאַחֵר נָסְעוּ הָעָם
מִחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר פָּאֶרָן :

13 Moſche
deprecatur
poenam, &
Dominus
petitioni
Moſis ita
annuit, ut
interim
Mirjam 7
dies extra
caſtra ſecle-
datur.

37 לו פ פ פ

16 Caſtra-
meratio in
deſerto
PARAN.

2 וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : שְׁלַח־לָּךְ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ יָנָא
אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד
אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אֲבָתָיו תִּשְׁלָחוּ כָל־נָשִׂיא בָהֶם :
וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאֶרָן עַל־פִּי יְהוָה כָּלֶם
אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה : וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם
לְמִטָּה רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן בְּרָחֲמִי : לְמִטָּה שִׁמְעוֹן שִׁפְטָה
בְּרָחֲמִי : לְמִטָּה יְהוּדָה כָּלֵב בְּרִי־פִנְחָה : לְמִטָּה 6
יִשָּׁשְׁכָר יִגָּאֵל בְּדִי־סָף : לְמִטָּה אֶפְרַיִם הוֹשֶׁעַ בְּרִנּוֹן :
לְמִטָּה בִּנְיָמִן פִּלְטִי בְרִדְפּוּא : לְמִטָּה זְבוּלֹן נְדִי־אֵל 9
בְּרִסּוּרִי : לְמִטָּה יוֹסֵף לְמִטָּה מְנַשֶּׁה נָדָי בְּרִסּוּסִי :
לְמִטָּה דָן עֲמִי־אֵל בְּרִגְמִלִי : לְמִטָּה אֲשֶׁר סִתּוֹר בְּרִי 12
מִיכָאֵל : לְמִטָּה נִפְתָּלִי נַחֲכִי בְרִדּוּפְסִי : לְמִטָּה גַּד 14 טו

CAP. XIII.
1 Juſſu Dei
præmittit
Moſche à
deſerto Pa-
ran in pro-
miſſam ter-
ram 12 ex-
ploratores,
ſcilicet
cujuſque
Tribus pri-
marios.

קמז במדבר

גאואל

16 נֹאמַר בְּדַמִּי : אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח

17 Moner
Molche hos
Principes,
qua sic cun-
dum, quid
observan-
dum, &
quid de
fructu illius
terrae sic ac-
cipiendum,
istis diebus
præoccurum
uvarum.

21 Egredi
itaque sunt
explorato-
res à termi-
no meridi-
ano & de-
serto Zin in
septentrio-
nalem, Re-
chobum
utque, &
inde in tra-
ctum Orien-
talem; unde
profecti
sunt versus
meridiem.

23 Exactis
40 diebus,
regressi re-
portarunt
prægran-
dem palmi-
tem cum
botro uva-
rum, ac ma-
gistrata &
ficus.

26 Relatio
explorato-
rum verba-
lis com-
mendat ex-
ploratum
terram à
fertilitate;
& in specie
Josua &
Caleb,
(freti pro-
missionibus
Divinis)
populo a-
nimam ad-
dunt, peri-
culumque
prævalendi
extenuant.
Reliqui ve-
rò pericula
ita exage-
rant, ut po-
pulo despera-
tionem
prævalendi
proponant,

מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַהֹוֹשֵׁעַ בֶּן־נֹון

17 וַיֹּשֻׁעַ : וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ כְּנָעַן

18 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עָלָיו זֶה בְּנִגְבַּע וְעֵלִיתֶם אֶת־הָהָר : וּרְאִיתֶם

אֶת־הָאָרֶץ מִהֵיוֹא וּמֵאֵת־הָעֵם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחֹזֶק הוּא

19 הַרְפָּה הַמַּעֲט הוּא אִסְדָּב : וּמֵה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא

יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹכָה הוּא אִסְדָּעָה וּמֵה הָעָרִים אֲשֶׁר־הוּא

כ יֹשֵׁב בְּהִנֹּה הַבְּמַחְנִים אִסְדָּב־מִבְּצָרִים : וּמֵה הָאָרֶץ

הַשְּׁמֵנָה הוּא אִסְדָּרָה הִישׁ בָּהּ עֵץ אִסְדָּאִין וְהַתְּחִזְקָתָם

21 וּלְקַחְתֶּם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וְהַיִּמִּים יָמִי כְבוֹדֵי עֲנָבִים : וַיַּעֲלוּ

וַיָּתְרוּ אֶת־הָאָרֶץ מִמִּדְבָּרָצָן עַד־רֶחֶב לְבֹא חֲמַת :

22 וַיַּעֲלוּ בְּנִגְבַּע וַיָּבֹא עַד־חֲבֹרֹן וְשֵׁם אַחִימֶן שֹׁשֵׁי וְתַלְמִי

יִלְדֵי הָעֵנָק וְחֲבֹרֹן שִׁבְעַ שָׁנִים נִבְתָּרָה לִפְנֵי צֶעַן

23 מִצָּרִים : וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֲשַׁכַּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוֹרָה

וְאֲשַׁכּוֹל עֲנָבִים אַחֵר וַיִּשְׁאֲהוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים וּמִן־הָרִמֹּנִים

24 וּמִן־הַתְּאֵנִים : לְמָקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל אֲשַׁכּוֹל עַל אֲדוֹת

כָּה הָאֲשַׁכּוֹל אֲשֶׁר־כְּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁבוּ מִתּוֹר

26 הָאָרֶץ מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם : וַיָּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־

אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבָּר פָּאָרָן

קִדְשָׁה וַיִּשִּׁיבוּ אֹתָם דָּבָר וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת־

27 פְּרֵי הָאָרֶץ : וַיִּסְפְּרוּלוּ וַיֹּאמְרוּ בָּאֲנֹ אֱלֹהֵי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר

28 שָׁלַחְתָּנוּ וְגַם זֹבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ הוּא וְהַפְּרִיָּה : אָפֶס כִּי

עָזָה הָעֵם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצִירוֹת נִרְלַת מֵאֵד וְגַם־

29 יִלְדֵי הָעֵנָק רָאִינוּ שָׁם : עֲמֶלֶק יֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַנִּגְבִּי וְהַחֲתִי

וְהַיְבוֹסִים וְהָאֲמֹרִי יֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל־

ל יַד הַיַּרְדֵּן : וַיְהִי כִּלְבֵּאתִי־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֶיהָ

30 נַעֲלֶה וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוֹכַח לָהּ : וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־

עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַח לַעֲלוֹת אֶל־הָעָם כִּי־חֹזֶק הוּא

- ממנו: ויצאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות: ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם: ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו יד א העם בלילה ההוא: וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לרמתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לרמתנו: ולמה יהיה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבו הלא טוב לנו שוב מצרימה: ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כלקהל ערת בני ישראל: ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: אסחפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר יהוה זבת חלב ודבש: אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את העם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם: ויאמרו כל העדה לרגום אתכם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל:

פ

- ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבם: אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: ויאמר משה אליהוה ושמעו מצרים כיהעלית בכחך את העם הזה מקרבם: ואמרו אל יושב

הארץ

judicii; subitumque minatur exitum.

13 Quod judicium Molche

viamque
sequenti
rebellioni
struant

CAP. XIV.
Hoc capite
ipia univer-
si populi
murmura-
tio, ejusque
consequen-
tia narran-
tur.

1 Populus
terratus, tota
nocte, alta
voce, flet;
accusat
Deum frau-
dis, fœvitiæ,
& impo-
tentie; ac
molitur
reditum in
Ægyptum.

5 Mosche,
Aharon,
Josua &
Calebh con-
nantur in-
fringere
populi in-
fiamiam,
commen-
dant ter-
ram, offen-
dunt spem
potiundæ
tam bonæ
terre, de-
hortantur à
rebellione,
& spondent
facilem vi-
ctoriam.

10 Ast po-
pulus lapi-
dationem
parat mo-
nitoribus.
Unde Deus
fervis suis
præstat de-
fensam; ac-
cusat fer-
ream popu-
li contuma-
ciam; sub-
jicit com-
minationem
justi

deprecatur;
ut ita aver-
tatur contu-
melia nomi-
nis divi-
ni apud
peregrinos.

18 Ut etiam
innoteſcat
robur divi-
næ gratiæ,
veritatis,
benignita-
tis, man-
ſuetudinis,
patientiæ,
& condo-
nationis.
Quibus
Moſche ad-
dit benefi-
cia hæc-
tus præſti-
ta.

20 Cui de-
precationi
Deus ſe-
cundum
quid aſſen-
titur; remi-
ſit iram po-
nitentiam
agentibus,
& condo-
navit po-
nas æternas;
ſed poenæ
temporales
non ſemper
cum æter-
nis remit-
tuntur: ex-
cluduntur
itaque ab
ingreſſu
terre promiſ-
ſæ.
murmura-
ntes nati
annos 20
(& ultra)
omnes,
praeter Je-
hoſchung
& Caleb.
Fuitque
contumacia
populi ad-
verſus
Deum cau-
ſa & occa-
ſio tam diu-
turnæ pere-
grinationis
in deſerto.
Er Deus hac
de cauſa eos
in deſertum
retrocedere
jubeat, ver-
ſu 25.

הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי־אֵתָהּ יְהוָה בְּקֶרֶב הָעָם הַזֶּה
אֲשֶׁר־עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֶתָּה יְהוָה וַעֲנַנְךָ עִמָּךְ
עִלֵּיהֶם וּבַעֲמֹד עָנָן אֵתָּה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבַעֲמֹד

טו אֵשׁ לַיְלָה: וַהֲמַתָּה אֶת־הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וְאָמְרוּ

16 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעֶךָ לֵאמֹר: מִבִּלְתִּי יָכֹלֶת

יְהוָה לְהַבִּיא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע

י7 לָהֶם וַיִּשְׁחָטֶם בַּמִּדְבָּר: וַעֲתָה וַיַּגְדִּלֵנָּה כַּח אֲדָנִי
רְבִי

18 כְּאִשׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: יְהוָה אֵרֶךְ אַפִּים וּרְבַחֲסָר

נִשָּׂא עוֹן וּפְשָׁע וְנָקָה לֹא יִנָּקֶה פֶקֶד עוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים

י9 עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רַבְעִים: סִלַּח־נָּה לְעוֹן הָעָם הַזֶּה

כְּגִדֹל חֲסִדְךָ וּכְאִשֶּׁר נִשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד

21 כֹּה הִנֵּה: וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי בְּדִבְרֶךָ: וְאוֹלָם חִי־אֲנִי

22 וַיִּמְלֹא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ: כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים

הָרְאִים אֶת־כְּבֹדִי וְאֶת־אֲתִי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בַּמִּצְרַיִם

וּבַמִּדְבָּר וַיִּנָּסוּ אֹתִי זֶה עֹשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי:

23 אִם־יִדְאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתָם וְכָל־

24 מְנַאֲצִי לֹא יִרְאוּהָ: וְעַבְדִּי כָלֵב עֵקֶב הָיְתָה רִיחַ אַחֶרֶת

עִמּוֹ וַיִּמְלֹא אַחֲרָי וַהֲבִיאתִיו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה

כֹּה חֲרָעוּ יוֹרְשָׁנָה: וַהֲעַמְלָקִי וַהֲכַנְעֵנִי וַיִּשְׁבַּבְּעִמָּךְ מֵאֲחֵר פָּנּוּ

וַיִּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם־סוּף: פ

26 27 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: עֲרִמְתִּי

לְעֵדָה הָרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי אֶתִּיתִלְנוֹת

28 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי שָׁמַעְתִּי: אָמַר

אֱלֹהִים חִי־אֲנִי נֹאס־יְהוָה אִם־לֹא כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּם

29 בְּאָזְנִי כֵן אַעֲשֶׂה לָכֶם: בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְלוּ פְּגִרְיֶכֶם

וְכָל־פְּקִדְיֶכֶם לְכָל־מִסְפָּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה

ל אֲשֶׁר הִלִּינְתֶּם עָלַי: אִם־אַתֶּם תָּבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר

נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדִי לִשְׁכֹּן אִתְּכֶם כֹּה כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יִפְנָה

וַיְהוֹשֻׁעַ

י ד Q 4

ויהושע בן־נון: וטפכם אשר אמרתם לנו יהיה³¹
 והביאתי אתם וידעו את־הארץ אשר מאסתם בה:
 ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: ובניכם יהיו רעים³²³³
 במדבר ארבעים שנה ונשאו את־זנותיכם עִרְתָם
 פגריכם במדבר: במספר הימים אשר־תרתם את־³⁴
 הָאָרֶץ ארבעים יום לִשְׁנָה יום לִשְׁנָה תִשְׂאוּ אֶת־
 עֹנֵי־יֶכֶם ארבעים שנה וידעתם את־תְּנוּאָתִי: אֲנִי לֵה
 יְהוָה דִּבַּרְתִּי אֲסִלֵּא וְאֵת אֲעִשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הָרָעָה
 הַזֹּאת הַנּוֹעֲדִים עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יָתֻמוּ וְשָׁם יָמָתוּ:
 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשִׁבוּ³⁶

וילוו עליו את־כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָה עַל־הָאָרֶץ: וילוט³⁷
 וימתו האנשים מוצאי דבת־הָאָרֶץ רָעָה בַּמִּנְפֶּה לִפְנֵי³⁷
 יְהוָה: ויהושע בן־נון וכלב בן־יִפְנָח חֵיו מִן־הָאֲנָשִׁים³⁸
 הָהֵם הַהֹלְכִים לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ: וידבר מֹשֶׁה אֶת־³⁹
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּאֲבְלוּ הָעָם
 מָאד: וַיִּשְׁכְּמוּ בִּבְקֹר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשֵׁי־הָהָר לֵאמֹר מ
 הֲנֵנוּ וְעַלְיָנו אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ:
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָּמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא⁴¹
 לֹא תַעֲלֶה: אֲלֹתֵעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא⁴²
 תִּנָּגְפוּ לִפְנֵי אִיְבֵיכֶם: כִּי הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם⁴³
 וּנְפִלְתֶּם בַּחֲרֹב בִּירְעֹלֶכֶן שְׁבַתָּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא־
 יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם: וַיַּעֲפְלוּ לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הָהָר⁴⁴
 וְאֶרֶן בֶּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשָׁו מִקְרֹב הַמַּחֲנֶה:
 וַיֵּרֶד הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהוּא וַיָּכֻסּוּ וַיִּכְתּוּם מֵה

פ

עִרְתָּהֶם: וידבר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל² מִן
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבַתֵיכֶם אֲשֶׁר
 אֲנִי נָתַן לָכֶם: וַעֲשִׂיהֶם אִשָּׁה לַיהוָה עַל־הָאֲרֻכָּה:

37 Morte
substantia
exstin-
guuntur de-
cem explo-
ratores infi-
deles.

39 populus
audita hac
denuncia-
tione doler,
peccatum
agnoscit, &
contra Dei
monitum,
nova inob-
edientia,
montis ver-
ticiem perti-
nax ascen-
dere con-
tendit.

45 Unde ab
Amalekitis
& Cnaanitis
rebelles
ceduntur.

CAP. XV.
Postquam
Israelitae
coacti sunt
pedem re-
ferre, & à
Canaanita-
rum fini-
bus, (qui-
bus jam
proximi
fuerant) re-
trorfum
abire; nihil
fere de in-
ceps de hi-
storia pro-
fectionis 38

annorum à Mosche conscriptum est. Interim Deus, (uti singulis ferme populi mur-
muracionibus, ita etiam huic remedia & graue suae documenta adhibuit. i Renovat

Deus mandatum, de muneribus ad sacrificia votiva & eucharistica, in terra Cenāan, addendis; traditque novam regulam de quantitate Minhæ & Libaminis, pro varia conditione hostiæ, addenda aut agno, aut arieti, aut bovi.

14 Israelita indigena & Profelytus peregrinus: in idem legibus tenebantur,

17 Quum pervenissent in terram, in quam Deus eos erat introducturus, Deo offerenda erat placenta de massa subacta, ex primitiis, in usum sacerdotis.

22 Modus expiationis peccati per errorem commissi,

לפלאגדר או בנדבה או במעריכם לעשות ריח ניחח
 4 ליהוה מן הדבקר או מן העצאן: והקריב המקריב קרבנו
 ליהוה מנחה סלת עשורן כלול ברבעית ההין שמן:
 ה ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח
 6 לכבש האחר: או לאיל תעשה מנחה סלת שני
 7 עשרנים כלולתו בשמן שלשית ההין: ויין לנסך
 8 שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה: וכי תעשה
 בן דבקר עלה אוזבח לפלאגדר או שלמים ליהוה:
 9 והקריב על בן הדבקר מנחה סלת שלשה עשרנים
 10 כלול בשמן חצי ההין: ויין תקריב לנסך חצי ההין
 11 אשה ריח ניחח ליהוה: ככה יעשה לשור האחר או
 12 לאיל האחר או לששה בכבשים או בעזים: במספר
 13 אשר תעשו ככה תעשו לאחר במספרם: כל
 האורח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח
 14 ניחח ליהוה: וכריגור אתכם גר או אשר בתוכם
 לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו
 15 בן יעשה: תקהל תקה אחת לכם ולגר הגר תקה
 16 עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: תורה אחת
 ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: פ
 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 18 ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא
 19 אתכם שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו
 כתרומה ליהוה: ראשית ערסתכם חלה תרימו
 20 תרומה כתרומת גרן בן תרימו אתה: מראשית
 ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: ס
 21 וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה
 22 אשר דבר יהוה אל משה: את כל אשר צוה יהוה
 אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה
 לדרתיכם Q 5 יו

- 24 לדרתיכם: והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה & promissio divinae condonationis.
ועשו כל־העדה פר בדבקר אחד לעלה לריח ניחח
ליהודה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר־עזים אחד
לחטת: וכפר הכהן על־כל־עדת בני ישראל ונסלח כה
להם כי־שגגה הוא והם הביאו את־קרבנם אשה ליהודה
26 וחטאתם לפני יהוה על־שגגתם: ונסלח לכל־עדת בני
ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל־העם בשגגה: ס
27 ואסנפֿש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת
שנתה לחטאת: וכפר הכהן על־הנפֿש השגגת
בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו:
28 האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשגגה: והנפֿש אשר תעשה ביד רמה מן ל
האזרח ומן הגר את־יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפֿש
ההוא מקרב עמה: כי־דבר יהוה בזה ואת־מצותו הפֿר
31 הכרת יתכרת הנפֿש ההוא עונה כה: פ
32 ויהיו בני־ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים
ביום השבת: ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים
33 אל־משה ואל־אהרן ואל כל־העדה: ויניחו אתו
34 במשמר כי לא פרש מה־יעשה לו: ס ויאמר לה
יהוה אל־משה מור יומת האיש רגס אתו באבנים
36 כל־העדה מחוץ למחנה: ויצאו אתו כל־העדה אל
מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה
יהוה את־משה:
37 ויאמר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל
38 ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם
לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה
39 לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות
יהוה ועשיתם אתם ולא־תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם

29 Lex eadem data fuit Israelitae & peregrino Profelyto.

30 Sed prae-tuoso & elara manu peccanti nullum relinquitur sacrificium.

32 Hac occasione refertur exemplum elara manu peccantis, qui constanter monitus & convictus (ut patet ex circumstantiis) de religione Sabbathi, nihilominus Sabbatho ligna collegit, & iussu Dei extra castra, lapidatione diem obiit.

37 Peniculae (vel fimbriae) filo hyacinthino erant affluenda oris vestium Israelitarum, ut ea singulis diebus ac horis prospicientes, recorderentur & faciant Dei mandata, ac ut profiteantur se sanctos esse Domino.

מ עיניכם אשר אתם זנים אחריהם : למען תזכרו
 ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם :
 41 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

פ פ פ פ לח 38

א' ויקח קרח בן יצחק בן קהת בן לוי ודתן ואבירם
 2 בני אליאב ואון ברפלת בני ראובן : ויקמו לפני משה
 ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה
 3 קראי מועד אנשישם : ויקהל'ו על משה ועל אהרן
 ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים
 4 ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה : וישמע
 ה משה ויפל על פניו : וידבר אל קרח ואל כל עדתו
 לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש
 6 והקריב אליו ואת אשר יבחרבו יקריב אליו : זאת
 7 עשו קח לכם מחות קרח וכל עדתו : ותנו בהן
 אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש
 8 אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי : ויאמר
 9 משה אל קרח שמענא בני לוי : המעט מכם כי
 הנדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב
 אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד
 1 לפני העדה לשרתם : ויקרב אתה ואת כל אחיך בני
 11 לוי אתה ובקשתם נס כהנה : לכן אתה וכל עדתך
 תלינו הנעדים עליהוה ואהרן מזה הוא כי תלוננו עליו :
 12 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו
 13 לא נעלה : המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
 14 להמיתנו במדבר בית שתר עלינו נסדשתרר : אף
 לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו
 נחלת

8 Et iterata
 (ut videtur
 responſione
 accuſat Korach & Le-
 vitas ingra-
 titudinis,
 quod jam
 poſſerent
 Sacerdo-
 tium, quum
 loco pri-
 mogenito-
 rum modò
 feſſerant
 eſſent ad
 miniſte-
 rium Ta-
 bernaculi.
 Unde con-
 cludit, quod ſint in Deum blaſphemi & in Aharonem injurii.

12. Accerſivit etiam ad ſe R'eu-

נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא
 נעלה : ויחר למשה מאד ויאמר אליהוה אל-תפן
 אל-מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי
 את-אחד מהם : ויאמר משה אל-קרח אתה וכל-
 עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר : וקחו
 איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני
 יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה
 ואהרן איש מחתתו : ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם
 אש וישמו עליהם קטרת ויעמרו פתח אהל מועד
 ומשה ואהרן : ויקהל עליהם קרח את-כל-העדה
 אל-פתח אהל מועד וירא כבוד-יהוה אל-כל-העדה :
 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : כ
 הברלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע : ויפלו
 על-פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל-בשר האיש
 אחד יחטא ועל כל-העדה תקצף : וידבר
 יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-העדה לאמר העלו
 מסביב למשכן-קרח דתן ואבירים : ויקם משה וילך כה
 אל-דתן ואבירים וילכו אחריו זקני ישראל : וידבר
 אל-העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים
 הרשעים האלה ואל-תגעו בכל-אשר להם פן-תספו
 בכל-חטאתם : ויעלו מעל משכן-קרח דתן ואבירים
 מסביב ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם
 ונשיהם ובניהם וטפם : ויאמר משה בזאת תדעון כי-
 יהוה שלחני לעשות את כל-המעשים האלה כילא
 מלבי : אסכמות כל-האדם ימתון אלה ופקדת כל-
 האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני : ואסכריארה ל
 יברא יהוה ופצתה האדמה את-פיה ובלעה אתם
 ואת-כל-אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי

bhenitas
 Dathan &
 Abhiram .
 qui se ven-
 turos esse
 negant, Mo-
 semque ac-
 culant in-
 iuriz, am-
 bitionis, de-
 ceptionis &
 tyrannidis.

15 Quum
 itaque Mo-
 sche hacten-
 us frustra ,
 placida
 communi-
 catione, ma-
 lum curare
 tentasset ,
 tandem
 rem refert
 ad Deum
 iudicem, in-
 stituitque
 illorum ac-
 cusationem
 & sui ipsius
 purgatio-
 nem.

Ex Korach
 adducit in-
 numeram
 multitudi-
 nem contra
 Moysen &
 Aharonem.
 Post ista
 sequitur or-
 do & tem-
 pus divini
 iudicii.

19 Apparet
 gloria Dei
 universo
 coetui ; Ju-
 betque
 Deus Mo-
 sem & A-
 haronem a
 ceteris se-
 cedere , ut
 ceterum mo-
 mentu con-
 sumat.

22 Sed in-
 terveni-
 bus preci-
 bus Moys
 & Aharo-
 nis, jubetur
 etiam ceteris
 recedere a
 tentoriis &
 confortio
 Korach ,
 ejusque
 conjurato-
 rum Da-
 than & A-
 bhiram, qui

נאצו

מ עיניכם אשר אתם זנים אחריהם : למען תזכרו
 ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם :
 11 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

פ פ פ לח 38

א' ויקח קרח בן-יצחק בן-קהת בן-לוי ודתן ואבירם
 2 בני אליאב ואון בן-פלת בני ראובן : ויקמו לפני משה
 ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה
 3 קראי מועד אנשי-שם : ויקהל'ו על-משה ועל-אהרן
 ויאמרו אלהם רב לכם כי כל-העדה כלם קדשים
 4 ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על-קהל יהוה : וישמע
 ה משה ויפל על-פניו : וידבר אל-קרח ואל כל-עדתו
 לאמר בקר וידע יהוה את-אשר לו ואת-הקדוש
 6 והקריב אליו ואת אשר יבחרבו יקריב אליו : זאת
 7 עשו קח-לכם מחתות קרח וכל-עדתו : ותנו בהן
 8 אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש
 9 אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי : ויאמר
 10 משה אל-קרח שמענא בני לוי : המעט מכם כי
 הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב
 אתכם אליו לעבד את-עבדת משכן יהוה ולעבד
 11 לפני העדה לשרתם : ויקרב אתה ואת כל-אחיה בני-
 לוי אתה ובקשתם גם-כהנה : לכן אתה וכל-עדתך
 12 תלינו הנעדים עליהוה ואהרן מה-הוא כי תלוננו עליו :
 13 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו
 14 לא נעלה : המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
 להמיתנו במדבר כיתשתתר עלינו גם-השתרר : אף
 לא אל-ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן-לנו
 נחלת

Unde concludit, quod sint in Deum blasphemi & in Aharonem injurii. 12. Accersivit etiam ad se Reu-

כִּי־יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחַל הִנֵּנִי: וַיִּקַּח אֹהֶרֶן
כַּאֲשֶׁר יָדְבַר מֹשֶׁה וַיֵּרֶץ אֶל־תּוֹךְ הַקָּהָל וַהֲנֶה הַחַל
הַנֵּנָף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת־הַקֶּטֶר וַיִּכְפֹּר עַל־הָעָם: וַיַּעֲמֵד
בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגֶּפֶה: וַיְהִי הַמֵּתִים
בַּמִּגֶּפֶה אַרְבַּעַה עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלִּבְדַּר הַמֵּתִים
עַל־דְּבַר־קֶרַח: וַיָּשָׁב אֹהֶרֶן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

Perierunt
interim,
hac de cau-
sa, ex popu-
lo, 14700,
praeter
mortuos ob
rebellionem
Korach,
Dathan &
Abhiram,
cum suis &
cum 250
Levitiis.

פ

מוֹעֵד וְהַמִּגֶּפֶה נִעְצָרָה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבְּרִי אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקַּח מֵאֵתָם מִטָּה מִטָּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל־נְשֵׁי־אֲהֵרָם
לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ תִּכְתֹּב
עַל־מִטָּהוּ: וְאֵת שֵׁם אֹהֶרֶן תִּכְתֹּב עַל־מִטָּה לְוִי בִּי־מִטָּה
אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם: וְהִנַּחְתָּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי
הָעֵדוּת אֲשֶׁר אוֹעֵד לָכֶם שָׁמָּה: וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבַחֲרָה
בּוֹ מִטָּהוּ יִפְרַח וְהִשְׁכַּתִּי מֵעָלָי אֶת־תְּלוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֵם מְלִינִם עֲלֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּתְּנוּ אֵלָיו כָּל־נְשֵׁי־אֲהֵרָם מִטָּה לְנִשְׂאֵי אֶחָד מִטָּה לְנִשְׂאֵי
אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטָּה אֹהֶרֶן בְּתוֹךְ
מִטּוֹתָם: וַיָּנַח מֹשֶׁה אֶת־הַמִּטָּה לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל
הָעֵדוּת: וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל הָעֵדוּת וַהֲנֶה
פָּרַח מִטָּה אֹהֶרֶן לְוִי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵץ צִיץ וַיִּגְמַל
שָׂקָדִים: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמִּטָּה מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל־

13 Aharon
conficit
cum suffitu
inter mor-
tuos & vi-
vos, nec
redit ad
Mosem &
Tabernacu-
lum ante-
quam plaga
cessaret.

16 Deus
postdie
confirmat
Aharonis
vocationem
& sacerdoti-
um, novo
miraculo
virgae, ante
arcam dor-
rentis &
amygdala
marurancia.

25 Virga
hac Aharon
us affir-
mavit
vanda erat
in peren-
nem me-
moriā, ut
deinceps
omnibus de
Sacerdotio
conten-
tionibus
præcedatur
occafio.
Fuit itaque
affervata to-
to tempore
templi pri-
mi.

פ

כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהוּ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲשֵׁב אֶת־מִטָּה אֹהֶרֶן לִפְנֵי כֹה
הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת לְבִנְי־מִרְי וְתִכְלֹל תְּלוֹנוֹתָם
מֵעָלָי וְלֹא יָמָתוּ: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן
עָשָׂה:

פ

וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן גִּוְעֵנוּ אֶבְרָנוּ
כָּלֵנוּ אֶבְרָנוּ: כָּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל־מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת

27 Quem
hujus mira-
culi finem
universus
populus
noxi con-
fessione &
trep. dati-
ne suā pro-
bavit.

הָאֵם

CAPUT
XVIII.

Tellatur
Deus, se po-
pulo respu-
scenti esse
reconcilia-
tum, ac
quibus legi-
bus vis con-
ciliationis
foveri pos-
sit.

1 Aharoni
& ejus po-
steris, ut &
Levitis
(ipforum
adjunctis
ministris)
imponitur
ut facris
prospiciant,
ne quis al-
ius justo
proprius
accedat: ut
non mo-
riatur tam
accedens
non admis-
sus, quam
is cujus ne-
gligentia
accefferit.

Simul
etiam Deus
excitat &
obstringit
eos ad fide-
dem & se-
dulitatem
in officio,
ipsis pre-
scripto.
Dignitas
quippe ec-
clesiastica
est quidem
magna &
non omni-
bus concef-
sa; sed non
minus pe-
riculosa: &
quævis ne-
gligentia
ipsum est ca-
pitalis.

Conter
Ezech. 3. &
33. & 34.

8 Ut porro
ministe-
rium con-
firmetur &
vera populi
poenitentia
innoscat,
Deus Sacer-
dotibus &
Levitis pro-
spicit de ali-

אִיךָ הָאֵם תִּמְנו לְנוֹעַ: ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן

אֶתָּה וּבְנֶיךָ וּבִית־אָבִיךָ אִתָּךְ תִּשָּׂאוּ אֶת־עֹנֵן הַמִּקְדָּשׁ

וְאֶתָּה וּבְנֶיךָ אִתָּךְ תִּשָּׂאוּ אֶת־עֹנֵן כְּהִנְתְּכֶם: וְגַם אֶת־

אֲחִיךָ מֹטֶה לֹא שֹׁבֵט אָבִיךָ הִקְרַב אִתָּךְ וַיָּלוּ עָלֶיךָ

וַיִּשְׁרְתוּךָ וְאֶתָּה וּבְנֶיךָ אִתָּךְ לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדוּת: וּשְׁמֹרוּ

מִשְׁמֶרְתְּךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל־הָאֹהֶל אַךְ אֶל־כָּלִי הַקֹּדֶשׁ

וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא־יָמְתוּ גַם־הֵם גַּם־אַתֶּם:

וְנָלְלוּ עָלֶיךָ וּשְׁמֹרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד לְכָל־

הָעֵבֶדֶת הָאֹהֶל חֹר לֹא־יִקְרַב אֲלֵיכֶם: וּשְׁמֶרְתֶּם אֶת־

מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד

קֶצֶף עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי הִנֵּה לִקְחָתִי אֶת־אֲחֵיכֶם

הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מִתְּנָה נְתֻנִים לַיהוָה

לְעֵבֶד אֶת־עֲבֹדֶת אֹהֶל מוֹעֵד: וְאֶתָּה וּבְנֶיךָ אִתָּךְ

תִּשְׁמֹרוּ אֶת־כְּהִנְתְּכֶם לְכָל־דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבְרֵית

לְפָרֶכֶת וְעִבְדֶתֶם עֲבֹדֶת מִתְּנָה אִתְּן אֶת־כְּהִנְתְּכֶם

וְהָזֵר הִקְרַב יוֹמָת: פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וְאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי לָךְ אֶת־מִשְׁמֶרֶת

תְּרוּמָתִי לְכָל־קֹדֶשִׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לָךְ נְתָתִים לְמִשְׁחָה

וּלְבִנֶיךָ לְחֶק־עוֹלָם: זֶה יִהְיֶה לָךְ מִקְדָּשׁ הַקֹּדָשִׁים מִן־

הָאֵשׁ כָּל־קָרְבָּנִם לְכָל־מִנְחָתָם וּלְכָל־חֲטָאתָם וּלְכָל־

אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יִשְׁבֹּו לִי קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים לָךְ הוּא וּלְבִנֶיךָ:

י בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדָשִׁים תֹּאכְלֶנּוּ בְּלִזְכֹּר יֹאכֵל אֹתוֹ קֹדֶשׁ

יִהְיֶה־לָּךְ: וְזֶה־לָּךְ תְּרוּמָת מִתְּנָם לְכָל־תְּנוּפֹת בְּנֵי־

יִשְׂרָאֵל לָךְ נְתָתִים וּלְבִנֶיךָ וּלְבִנְתֶיךָ אִתָּךְ לְחֶק־עוֹלָם

כָּל־טָהוֹר בְּבִיתָה יֹאכֵל אֹתוֹ: כָּל חֵלֶב יִצְהָר וְכָל־

חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדֶגֶן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לַיהוָה לָךְ

נְתָתִים: כְּבוֹרִי כָּל־אֲשֶׁר בָּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לַיהוָה

לָךְ יִהְיֶה כָּל־טָהוֹר בְּבִיתָה יֹאכְלֶנּוּ: כָּל־חֶרֶם בִּישְׂרָאֵל

לָךְ

- לָהּ יִהְיֶה: כִּלְפָטֶר רָחֵם לְכָל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ מִן־
 לִיהוֹה בָּאָדָם וּבְהֵמָה יִהְיֶה־לָּךְ אַף־פְּדָה תִּפְדֶּה אֶת־
 בְּכוֹר הָאָדָם וְאֶת בְּכוֹר־הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה:
 וּפְדוּיוֹ מִבֶּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים 16
 בִּשְׁקֵל הַקֹּדֶשׁ עֲשִׂים גֵּרָה הוּא: אַף בְּכוֹר־שׁוֹר אֹר־ 17
 בְּכוֹר כֶּשֶׁב אֹר־בְּכוֹר עֹז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת־דָּמָם
 תִּזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־חֻלְבָּם תִּקְטִיר אֵשָׁה לַיהוָה
 נִחֻחַ לִיהוֹה: וּבִשְׂרָם יִהְיֶה־לָּךְ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה וּכְשׁוֹק 18
 הַיָּמִין לָהּ יִהְיֶה: כָּל־תְּרוּמַת הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר־יִרְמֹזוּ־בָנֶיךָ 19
 יִשְׂרָאֵל לִיהוֹה נָתַתִּי לָּךְ וּלְבִנְיָךְ וּלְבִנְיָתְךָ אֶתֶּךָ לַחֲקֹק־
 עוֹלָם בְּרִית מֶלֶח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי יְהוָה לָּךְ וּלְזֶרְעֶךָ
 אֶתֶּךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן בְּאַרְצָם לֹא תִנְחַל 20
 וְחֶלֶק לֹא־יִהְיֶה לָּךְ בְּתוֹכָם אֲנִי חֹלֶקְךָ וְנִחְלַתְךָ
 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וּלְבִנִּי לֹו־הֵנָּה נָתַתִּי 21
 כָּל־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה חֶלֶף עֲבַדְתֶּם אֲשֶׁר־הֵם
 עֲבָדִים אֶת־עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד: וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי 22
 יִשְׂרָאֵל אֶל־אֱהֹל מוֹעֵד לִשְׂאֵת חֲטָא לְמוֹת: וְעֹבֵד 23
 הַלְוִי הוּא אֶת־עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד וְהֵם יֵשְׂאוּ עֹנֶם חֶקֶת
 עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֻלוּ נַחֲלָה:
 כִּי אֶת־מַעֲשֵׂר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יִרְמֹזוּ לִיהוֹה תְּרוּמָה 24
 נָתַתִּי לָלוֹיִם לְנַחֲלָה עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֻלוּ נַחֲלָה:
 וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וְאֶל־הַלְוִיִּם תִּדְבֹּר כֹּה 25
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
 הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֵתָם בְּנַחֲלַתְכֶם
 וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ תְּרוּמַת יְהוָה מֵעֲשֵׂר מִן־הַמַּעֲשֵׂר:
 וְנִחֲשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כְּדָגֶן מִן־הַגֶּרֶן וּכְמִלֹּאֶה מִן־ 27
 הִיקָב: כֵּן תִּרְמֹזוּ גַם־אֶתָם תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל־ 28
 מַעֲשֵׂרֵיכֶם

mento, a populo ex oblationibus & Decimis subministrando.

Conservandum itaque est ministerium sumptibus Ecclesiae. Et stipendia Sacerdotum erant in specie: (1) reliquiae Holocaustorum, (2) omnis Minha, (3) primitiae, (4) Anathemata, ver. 14.

15 Primogenita hominum & animalium,

19 Et omnes ceterae oblationes Israelitarum, statuto foederali & perenni.

21 Levitarum stipendia hereditaria erant Decimae, quae dabantur post separationem primitiarum, iuxta mensuram, pondus aut numerum. Confer Lev. 27:30.

25 Levitae tenebantur Sacerdotibus offerre decimas ex illis suis decimis.

28 Et sicut Israelitae

tenebantur
offerre decimas
instrumenti &
aliorum
proventuum
antequam suis
bonis utantur;
ita etiam Levitae
tenebantur offerre
has decimas
decimarum, ante-
quam ipsis
residuum
decimarum
in rem
suam vertere
liceret.

30 Impu-
rabantur
hæ decimæ
Levitarum,
ac si de co-
rum agellis
& operibus
perceptæ
essent.

CAP. XIX.
Alterum
reconcilia-
tionis po-
puli resipi-
scientis
signum ex-
hibet com-
munis ex-
piationis
modus; ut
omni tem-
pore fœde-
rati fiant
certiores se
nulla infir-
mitate,
gratiâ Dei
excidisse.

1 Materia
hujus ex-
piationis
erat vacca
rufa, inte-
gra, cui ju-
gum non-
dum im-
positum
erat, ab
omni po-
pulo danda
Sacerdoti,
ac tota
comburen-
da extra
castra; de
cujus fan-
guine sacer-
dos septies
spargebat

מַעֲשֵׂרְתִּיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם
מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן: מִכָּל
מִתְּנֵיכֶם תָּרִימוּ אֶת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל־חִלְבוֹ
לְאֶת־מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ: וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהִרְמִיכֶם
אֶת־חִלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְנִחַשְׁבַּ לָּלוּם בְּתִבּוּאֹת גֵּרֹן
וְכִתְּבוּאֹת יָקֵב: וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל־מְקוֹם אֲתֶם
וּבֵיתְכֶם כִּי־שָׂכַר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם בְּאֹהֶל
מוֹעֵד: וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָא בְּהִרְמִיכֶם אֶת־
חִלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת־קִדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוּ
וְלֹא תָמוּתוּ:

פ פ פ לט 39

אִיט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: זֹאת חֻקַּת
הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דְּבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ כֶּדָּה אֲדָמָה תַּמִּימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם
אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ עַל: וְנָתַתָּם אֹתָהּ אֶל־אֱלֹעֶזֶר
הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וּשְׁחַט אֹתָהּ
לִפְנֵינוּ: וְלָקַח אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן מִדָּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ וְהָזָה אֶל־
הַנֶּכֶח פָּנָי אֹהֶל־מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַע פְּעָמִים: וּשְׂרָף אֶת־
הַפֶּרֶה לְעֵנֵינוּ אֶת־עֵרָה וְאֶת־בִּישָׁרָה וְאֶת־דָּמָה עַל־
פְּרִשָּׁה יִשְׂרָף: וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרָז וְאֹזֹב וּשְׁנֵי תוֹלַעַת
זָהָב וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹךְ שִׁרְפַת הַפֶּרֶה: וְכִבֶּם בְּגִדָיו הַכֹּהֵן
וְרִחַץ בְּשָׂרָהּ בַּמִּים וְאַחֵר יָבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן
עַד־הָעֶרֶב: וְהִשְׂרָף אֹתָהּ יְכֶם בְּגִדָיו בַּמִּים וְרִחַץ
בְּשָׂרוֹ בַּמִּים וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: וְאֶסָּף אִישׁ טְהוֹר אֶת־
אֹפֶר הַפֶּרֶה וְהֵנִיחַ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמְקוֹם טְהוֹר וְהִיתָה
לְעֹדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נִדָּה חֲטָאת הוּא:
י וְכִבֶּם הָאֶסָּף אֶת־אֹפֶר הַפֶּרֶה אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־

הערב R יז

הערב והיתר לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת
 עולם: הנגע במת לכל־נפש אדם וטמא שבעת ימים: 11
 הוא יתחטא־בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר 12
 ואם־לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא
 יטהר: כל־הנגע במת בנפש האדם אשר־מות ולא 13
 יתחטא את־משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא
 מישראל כי מי נדח לאזרק עליו טמא יהיה עוד
 טמאתו בו: זאת התורה אדם ברימות באהל כל־ 14
 הבא אל־האהל וכל־אשר באהל יטמא שבעת ימים:
 וכל כלי פתוח אשר אין־צמיד פתיל עליו טמא הוא: 15
 וכל אשר־נגע על־פני השדה בחלל־חרב או במת או־ 16
 בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו 17
 לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל־
 כלי: ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על־ 18
 האהל ועל־כל־הכלים ועל־הנפשות אשר הירשם
 ועל־הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: והזה 19
 הטהור על־הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחסאו
 ביום השביעי וכבס בגריו ורחץ במים וטהר בערב:
 ואיש אשר־יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא כ
 מתוך הקהל כי את־מקדש יהוה טמא מי נדה לא
 זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומזה 21
 מ־הנדה יכבס בגריו והנגע במי הנדה יטמא עד
 הערב: וכל אשר־יגעבו הטמא יטמא והנפש 22
 הנגעת תטמא עד־הערב: פ
 ויבאו בני־ישראל כל־העדה מדבר־צן בחדש כ
 הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר
 שם: ולא־היה מים לעדה ויקהלו על־משה ועל־ 2
 אהרן: וירב העם עס־משה ויאמרו לאמר ולו גוענו 3
 בנזע

versus Ta-
 bernacu-
 lum, &
 cujus cine-
 res ab ali-
 quo mundo
 erant colligendi, ac ad communes
 populi
 ufus, certo
 loco extra
 castra depo-
 nendi: ut
 vacet cine-
 res coetui
 filiorum
 Israelis
 afferrentur
 in usum
 aquarum sepa-
 rationis,
 tempore
 statuto ad-
 hibenda illis,
 qui propter
 immunditiam à sacris
 erant sepa-
 ratim, ut ea
 purgati rur-
 sus recipere-
 rentur in
 coetum.
 Unde voca-
 tur aqua sepa-
 rationis,
 vel expia-
 tionis.
 Quia ista
 aqua cere-
 monialiter
 expiabantur
 immundi.
 17 Aspersio
 facienda
 erat die
 tertio &
 septimo.
 20 Sanciunt
 poena capi-
 talis in con-
 temptores,
 qui hos ri-
 tus neglexe-
 rint, & ta-
 men atrium
 Tabernacu-
 li ingressi
 fuerint.
 CAP. XX.
 1 Anno ab
 exitu 40,
 mense pri-
 mo, mori-
 tur & sepe-
 litur Mir-
 jam in de-
 serto Zin.
 2 Septima

murmuratione & incredibili malitia, Israelitae post institutionem reipublicae ac ce-
 lesiae, (forè ut ante 39 annos, Exod. 17.) Deum irritarunt ob defectum aquarum.

4 בָּגַע אֲחִינוּ לִפְנֵי יְהוָה: וְלִמָּה הִבָּאתֶם אֶת־קֹהֶל יְהוָה
ה' אֶל־הַדְּבָר הַזֶּה לָמוּת שֵׁם אֲנַחְנוּ וּבַעֲיָרְנוּ: וְלִמָּה

6 Mosche & Aharon ut securitanti suae adversus seditiones confulant, confugiunt ad Deum.

הַעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַרְעָה הַזֶּה
לֹא יִמְקוֹם זֶרַע וְתֹאנָה וְגַפֵּן וְרִמּוֹן וּמִים אֵין לְשִׁתּוֹת:
6 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקֹּהֶל אֶל־פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם: פ

7 Qui sua praesentia populum inhibet, jubetque accipere virgam, (ut Mosi & populo in memoriam revocarentur omnia miracula per hanc virgam edita;) jubet infuper alloqui peccatam, ut pudeheret populus, quum viderent peccatam, mente carentem, audire imperium Dei.

7. 8 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קַח אֶת־הַמַּטֶּה
וְהַקְהֵל אֶת־הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אֲחִיהָ וְדַבַּרְתֶּם אֶל־
הַסֵּלַע לְעִינֵיהֶם וְנָתַן מִימּוֹ וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן־
הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעֵינֵיהֶם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת־הַמַּטֶּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן אֶת־הַקֹּהֶל אֶל־פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַע־
נָא הַמֵּרִים הַמִּן־הַסֵּלַע הַזֶּה נֹצִי' לָכֶם מַיִם: וַיִּרֶם
מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־הַסֵּלַע בְּמַטְהוֹ פַּעַמִּים וַיֵּצֵאוּ
מִים רַבִּים וְתִשֵּׁת הָעֵדָה וּבַעֲיָרִים: ס

9 Mosche accepit virgam à conspectu Domini.

9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־
הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא
רַבִּיאוּ אֶת־הַקֹּהֶל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם:

10 Ipse & Aharon congregant multitudinem ad peccatam, &c, iussi peccatam alloqui, cam irato &c perturbato animo bis percutiunt. Quia de causa à promissa terra excluduntur.

10 הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתִי־יְהוָה
14 וַיִּקְדַּשׁ בָּם: ס וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים
מִקֹּדֶשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֲדוֹם כִּי אָמַר אֲחִיהָ יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ
טו יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצָּאתָנוּ: וַיִּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ
מִצְרִימָה וְגָשָׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם
16 וְלֹאֲבֹתֵינוּ: וְנִצְעַק אֱלֹהֵי־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קִלְנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ
וַיֵּצֵאוּנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקֹדֶשׁ עִיר קָצָה גְבוּלָה:
17 נַעֲבֹרָה־נָא בָאָרֶץ לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה וּבְכַרְם וְלֹא נִשְׁתַּחֲוֶה
מִי בְּאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נִלְךְ לֹא נִטָּה יָמִין וּשְׂמֹאל עַד
18 אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבוּלָה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי

14 Petitur à Mosche, &c negatur ab Edom: anorum rege, transi-tus per Idumæam.

- 19 פֶּן־בִּחְרַב אֵצֶא לִקְרֹאתָהּ: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּמַסְלַת נַעֲלָה וְאִם־מִימֶיךָ נִשְׁתַּח אֲנִי וּמִקֵּנִי וְנִתְּתִי
מִכְרָם רַק אִין־דָּבַר בְּרָגְלִי אֶעֱבְרָה: וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר כ
וַיֵּצֵא אֲדֹם לִקְרֹאתוֹ בָּעַם כָּבֵד וּבִיד חֹזֶקֶה: וַיִּמָּאן 21
אֲדֹם נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבּוֹ וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מֵעָלָיו:

21 Unde
Israelitz ab
eo defle-
cunt, et que
ex Kaddelech
confenden-
dunt ad
montem
H O R.

23 In cuius
montis ver-
tice Aha-
ron, iuxta
sententiam
Mosi &
Aharoni
(propter
peccatum
ad aquas
contentionis)
latam, ex-
tra ter-
ram pro-
missam
moritur.

28 Eique
succedit
ipius filius
Elgnazar.

29 Aharon
mor-
tem 30 dies
luger uni-
versus coe-
tus.

CAP. XXI.

1 In prin-
cipio occu-
pationis
terrae pro-
missae Rex
Cenanzus
Gnaradh
armatus
congre-
ditur cum
Israe-
litis, ac
quoddam
eorum ab-
duxit capti-
vos; sed
postea Israe-
lites, vorum
nuncupan-
tes, victo-
riam conse-
quuntur.

4 Israelitz,
quum, obi-
turi Idu-
maeam, re-
trorfum à
Cenanzà
recederent,
& similia ut
ante 38 an-
nos merue-
rent, Deum
oculà

פ

- וַיִּסְעוּ מִקְדָּשׁ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּלִהְעֵקֶה הָרִ הָהָר: 12
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּהַר הָהָר עַל־גִּבּוֹל 13
אֶרֶץ־אֲדֹם לֵאמֹר: יֹאסֶף אַהֲרֹן אֶל־עַמּוֹ כִּי לֹא יָבֹא 14
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־מְרִיתִם
אֹתִי לְמִי מְרִיבָה: קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־אַלְעֹזֶר בְּנֵו כה
וַיַּעַל אֹתָם הָרִ הָהָר: וְהִפְשֵׁט אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו 26
וְהִלְבַּשְׁתָּם אֶת־אַלְעֹזֶר בְּנֵו וְאַהֲרֹן יֹאסֶף וּמֵת שָׁם:
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעַל וַיַּהֲרֹר הָהָר לְעֵינָי 27
כְּלִהְעֵדָה: וַיִּפְשֵׁט מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ 28
אֹתָם אֶת־אַלְעֹזֶר בְּנֵו וַיִּמָּת אַהֲרֹן שָׁם בְּרֹאשׁ הָהָר וַיִּרֶד
מֹשֶׁה וְאַלְעֹזֶר מִן־הָהָר: וַיֵּרְאוּ כְּלִהְעֵדָה כִּי גֹעַ אַהֲרֹן 29
וַיָּכֹחוּ אֶת־אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל:

- ס וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ־עַרֵד יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי כָא
כָא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ מִמֶּנּוּ
שְׁבִי: וַיִּדֹר יִשְׂרָאֵל נָדָר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אֲסִינָתָן תָּחֵן 2
אֶת־הָעָם הַזֶּה בִּידִי וְהִחַרְמֹתִי אֶת־עֲרֵיהֶם: וַיִּשְׁמַע 3
יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרַם אֹתָהֶם
וְאֶת־עֲרֵיהֶם וַיִּקְרָא שְׁמֵיהֶם קוֹם חֲרָמָה: פ

- וַיִּסְעוּ מִהָרִ הָהָר דֶּרֶךְ יַם־סוּף לִסְבֹּב אֶת־אֶרֶץ אֲדֹם 4
וַתִּקְצֹר נַפְשֵׁיהֶם בְּדֶרֶךְ: וַיִּדְבֹר הָעָם בְּאַלְהֵים ה 5
וּבְמֹשֶׁה לֵּמָּה הֵעֵלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בְּמִדְבָּר כִּי אֵין
לָחֶם וְאֵין מַיִם וּנִפְשָׁנוּ קָצָה בְּלֶחֶם הַקָּלָקָל: וַיִּשְׁלַח 6

murmuratione offendunt. 6 Deus, ut gravitatem iræ suæ ostenderet, sine ulla

comminatione im-misit Pre-fectus, qui populo suam vene-nium & mortem morfu in-terferent.

7 Israelitae confitentes peccatum petunt intercessio-nem Moysi; cuius preci-bus & ter-pentis tenei incuitu li-berantur.

10 Recen-sentur ali-quot Israe-litarum protec-tiones & il-lationes.

16 A flumi-ne Arnon digressis & aquarum penuria la-borantibus Deus dato puteo suo succurrit:

Omnes enim con-gregati, de aquis inven-ndis.

confirmati, effodiendo puteo in-cumbunt, Deumque cantico eu-charistico celebrant.

18 Reliquis expeditio-nibus per-veniunt ad fines deserti Kedemorth, Deut. 2:26.

21 Unde

Mofche nuncios misit ad Si-hon regem Emorao-rum, qui postulatam transitum, utit acqui-situm, ne-pavit, & armata ma-nu limites suos tueretur. Att Israel-i-ta bello

יְהוָה בָּעַם אֶת־הַנַּחֲשִׁים הַשִּׂרְפִּים וַיִּנָּשְׁכוּ אֶת־הָעָם
וַיָּמָת עַם־רַב מִיִּשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ
חָטָאנוּ כִּי־דִבַּרְנוּ בַיהוָה וּבָךְ הַתַּפְּלֵל אֶל־יְהוָה וַיִּסַּר
8 מֵעֲלֵינוּ אֶת־הַנַּחֲשׁ וַיַּתְּפֵל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ שֵׁרָף וְשִׂים אוֹתוֹ עַל־נֹסוֹתֶיהָ
9 כָּל־הַנִּשּׁוֹף וְרָאָה אוֹתוֹ וַחֲיִי: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נַחֲשׁ נָחֶשֶׁת
וַיִּשְׁמָחוּ עַל־הֵנָּס וַיְהִי אֲסִינָשׁ הַנַּחֲשׁ אֶת־אִישׁ וְהִבִּיט
י אֶל־נַחֲשׁ הַנַּחֲשֶׁת וַחֲיִי: וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בֶּאֱבֶת:
11 וַיִּסְעוּ מֵאֶבֶת וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
12 מֹאָב מִמֹּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ: מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרָד:
13 מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אֲרֹנוֹן אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר הַיָּצֵא
מִגִּבְלֵי הָאֱמֹרִי כִי אֲרֹנוֹן גִּבּוֹל מֹאָב בֵּין מֹאָב וּבֵין
14 הָאֱמֹרִי: עַל־כֵּן יֹאמַר בַּסֶּפֶר מִלְחַמַּת יְהוָה אֶת־זֶה
טו בַּסּוּפָה וְאֶת־הַנַּחֲלִים אֲרֹנוֹן: וְאֲשֶׁר הַנַּחֲלִים אֲשֶׁר
16 נָטָה לִשְׁבֹּת עַר וְנִשְׁעַן לְגִבּוֹל מֹאָב: וּמִשָּׁם בָּאֵרָה
הוּא הַבָּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֲסֹף אֶת־הָעָם
17 וְאֶתְּנָה לָהֶם מַיִם: ס אֲזַיְשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת־
18 הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלֵי בָאֵר עֲנֹלָה: בָּאֵר חֲפְרוּהָ שְׂרִים
כְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם בַּמַּחֲקָק בַּמִּשְׁעָנָתָם וּמִמִּדְבָּר
כ 19 מִתְּנָה: וּמִמִּתְּנָה נַחֲלִיאל וּמִנַּחֲלִיאל בָּמוֹת: וּמִבָּמוֹת
הַגִּיָּאֵל אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה מֹאָב רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְנִשְׁקָפָה עַל־
פְּנֵי הַיַּשְׁקִימָן:

פ

21 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי לֵאמֹר:
22 אַעֲבֹרָה בָּאֶרְצְךָ לֹא נָטָה בְּשָׂדֶה וּבְכָרִם לֹא נִשְׁתָּה מִי
23 בָּאֵר בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ גִּלָּךְ עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גִּבְלֶךָ: וְלֹא־
נָתַן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיֹּאסֹף סִיחֹן אֶת־
כָּל־עַמּוֹ וַיָּצֵא לִקְרֹאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֹא יְהִצְהָר
24 וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּבְהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי־חֶרֶב וַיִּירָשׁ אֶת־

אֶרְצוֹ

R 3 י ז

אֲרָצוֹ מֵאֲרֹנְךָ עַד־יִבְקַע עַד־בְּנֵי עַמּוֹן׃
וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל כֹּה

victores totam ipsius terram occuparunt,

בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי בַחֲשֹׁבוֹן וּבְכָל־בְּנֵי־חֵי׃ כִּי חֲשֹׁבוֹן ³¹

Et in Emorzi terra habitarent.

עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נֹלַחַם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב

Occupant etiam sangzer.

הָרֵאשֹׁן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אֲרָצוֹ מִדֹּד עַד־אֲרֹנְךָ׃ עַל־כֵּן ³²

Infuper, Dei promissionibus confirmati,

יֹאמְרוּ הַמַּשְׁלִים בָּאוּ חֲשֹׁבוֹן תְּבַנָּה וְתַכּוֹנָן עִיר סִיחֹן׃

percutiunt armatum Gnogh, regem Baschanis;

כִּי־אִישׁ יֵצֵאֶה מִחֲשֹׁבוֹן לְהִבָּה מִקְרִית סִיחֹן אֲכָלָה עַר ³³

sublugantque ejus populum & regionem universam.

מוֹאָב בְּעָלֵי בָמוֹת אֲדָנָן׃ אֹוִילָהּ מוֹאָב אֲבָדָת עַם־

בְּמוֹשׁ נָתַן בְּנָיו פְּלִיטָם וּבְנֵיתוֹ בְּשִׁבִּית לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי

סִיחֹן׃ וּנְיָרָם אֲבָר חֲשֹׁבוֹן עַד־דִּיבָן וְנָשִׁים עַד־נַפְחָל

אֲשֶׁר עַד־מִדְבָּא׃ וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי׃ וַיִּשְׁלַח ³⁴

נָסַח עַל יוֹדֵשׁ ק

מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת־עֵזְרוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְנֵי־חֵי וַיִּרְשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי

אֲשֶׁר־שָׁם׃ וַיִּסְגְּרוּ וַיַּעֲלוּ דֶרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עֹג מֶלֶךְ ³⁵

CAPUT XXII. Narraverat hactenus Mosche Israelitarum dispositiones ad suas protectiones, capp. 1-10.

הַבָּשָׁן לְקִרְיָתָם הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי׃

Deinde ipsas protectiones; nunc tertio narrat legitimam dispositionem in adeunda hereditate.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִידֶךָ נָתַתִּי ³⁶

1 Israelitice castramentantur in campetribus Moabitarum.

אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֲרָצוֹ וַעֲשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ

2 Balak Rex Moab videt se imparem esse ad repellendum suis armis populum Dei, fingit sibi metum sine

לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בַּחֲשֹׁבוֹן׃ וַיָּבוּ אֹתוֹ לֵה

וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ עַד־בִּלְתִּי הַשְׁאִירָלוֹ שְׂרִיד

וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֲרָצוֹ׃ וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת־כִּבְבָּא

מוֹאָב מַעְבַּר לִידֵן יֶרֶחוֹ׃ וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת־כִּבְבָּא ⁴⁰

causa, conspirat cum Midianitis, & misit legatos ad Bilgnam filium Be-

וַיִּרָא בָלָק בְּנִצְפֹר אֶת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל ¹

causa, conspirat cum Midianitis, & misit legatos ad Bilgnam filium Be-

לְאֱמֹרִי׃ וַיָּגֵר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֵד כִּי רַב־הוּא וַיִּקָּץ ²

causa, conspirat cum Midianitis, & misit legatos ad Bilgnam filium Be-

מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־חֻקֵּי מִדְיָן ³

causa, conspirat cum Midianitis, & misit legatos ad Bilgnam filium Be-

עָתִידָהּ יִלְחָכּוּ הַקְּהֵל אֶת־כָּל־סִבְיַתֵּנוּ בְּלַחֵךְ הַשּׁוֹר

causa, conspirat cum Midianitis, & misit legatos ad Bilgnam filium Be-

אֶת יֶרֶק הַשְּׂדֵה וּבָלָק בְּנִצְפֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת

causa, conspirat cum Midianitis, & misit legatos ad Bilgnam filium Be-

הַהוּא׃ וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל־בָּלָעַם בְּנִצְפֹר פְּתוּרָה ה

causa, conspirat cum Midianitis, & misit legatos ad Bilgnam filium Be-

אֲשֶׁר עַל־הַנֶּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹ לְקִרְיָתוֹ לֵאמֹר הִנֵּה

causa, conspirat cum Midianitis, & misit legatos ad Bilgnam filium Be-

עַם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה בָסָה אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְהוּא יוֹשֵׁב

מִמְלִי

causa, conspirat cum Midianitis, & misit legatos ad Bilgnam filium Be-

gnor Pseudopropheta-
tam; ut
mala im-
precaretur
Israelitis.
quibus po-
terat uti
amicis.

12 Bilgam,
de volunta-
te Domini
admonitus,
primum re-
cusat peti-
tionem le-
gatorum &
maledictio-
nem popu-
li.

15 Balak
altera ega-
tione mittit
plures &
prioribus
honoratio-
res mini-
stros, ac-
cessit Bilga-
mum, ut
maledictio-
nem populi
peragat.

18 Bilgam,
ut oblatam
à Rege
mercedem
impetret,
veniam
abundi
Deo extor-
quere stu-
det.

20 Deus
protectio-
nem Bilga-
mum per-
misit; jus
verò totius
sermonis,
quem apud
regem Ba-
lak sit ha-
biturus, sibi
reservat.

21 Bilgam,
accepto
responso,
postero ma-
tutino, in-
stati Affi-
ni profici-
scitur; ut
indulgeat
animo suo,
& ut repu-
gnante con-
scientia
aggreduatur
facinus in-
dignum.

22 Sed an-

6 ממלי: ועתה לכהנא ארהלי אתהעם הזה כי

עצום הוא ממני אולי אוכל נכדכו ואגרשנו מן

הארץ כי ידעתי את אשרתברך מברך ואשר תאר

7 ויאר: וילכו זקני מואב חקני מדון וקסמים בידם ויבאו

8 אלבלעם וידברו אליו דברי בלק: ויאמר אליהם לינו

פה הלילה והשבת אתכם דבר כאשר ידבר יהוה

9 אלי וישבו שרימואב עסבלעם: ויבא אלהים אל

10 בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם

אלההאלהים בלק בןצפור מלך מואב שלח אלי:

11 הנה העם היצא ממצרים ויבס אתעין הארץ עתה

לכה קבהלי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתי:

12 ויאמר אלהים אלבלעם לא תלך עמהם לא תאר

13 אתהעם כי ברוך הוא: ויקם בלעם בבקר ויאמר

אלשרי בלק לכו אלארצכם כי מאן יהוה לתתי

14 להלך עמכם: ויקומו שרי מואב ויבאו אלבלק

15 ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: ויסף עוד בלק שלח

16 שרים רבים ונכבדים מאלה: ויבאו אלבלעם ויאמרו

לו כה אמר בלק בןצפור אלנא תמנע מהלך אלי:

17 כיכבד אכבדך מאד וכל אשרתאמר אלי אעשה

18 ולכהנא קבהלי את העם הזה: ויען בלעם ויאמר

אלעבדי בלק אסיתדלי בלק מלא ביתו כסף וזהב

19 לא אוכל לעבר אתפי יהוה אלהי לעשות קטנה או

20 גדולה: ועתה שבו נא בזה נסאתם הלילה

כ ואדעה מהיסק יהוה דבר עמי: ויבא אלהים

אלבלעם לילה ויאמר לו אסלקרא לך באו

האנשים קום לך אתם ואך אתהדבר אשר

21 אדבר אליה אתו תעשה: ויקם בלעם בבקר

22 ויחבש אתאתנו וילך עסשרי מואב: ויחראף

אלהים כיהולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך
לשטן לו והוא רכב על־אתנו ושני נעריו עמו: ותרא²³
האתון את־מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו
ותט האתון מן־הדרך ותלך בשרה ויך בלעם את־
האתון להטתה הדרך: ויעמד מלאך יהוה במשעול²⁴
הכרמים גדר מזה וגדר מזה: ותרא האתון את־כה
מלאך יהוה ותלחץ אל־הקיר ותלחץ את־רגל בלעם
אל־הקיר ויסף להכתה: ויוסף מלאך־יהוה עבור²⁵
ויעמוד במקום צר אשר אי־דרך לנטות ימין ושמאל:²⁶
ותרא האתון את־מלאך יהוה ותרפץ תחת בלעם²⁷
ויחראף בלעם ויך את־האתון במקל: ויפתח יהוה²⁸
את־פי האתון ותאמר לבלעם מה־עשיתי לך כי
הכיתני זה שלש רגלים: ויאמר בלעם לאתון כי²⁹
התעללתי בי לו ישחרב בדי כי עתה הרגתיך:³⁰
ותאמר האתון אל־בלעם הלא אנכי אתנה אשר ל־
רכבת עלי מעודך ערהיום הזה ההסכן הסכנתי
לעשות לך כה ויאמר לא: ויגל יהוה את־עיני בלעם³¹
וירא את־מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו
ויקד וישתחו לאפיו: ויאמר אליו מלאך יהוה על־³²
מה הכית את־אתנה זה שלש רגלים הנה אנכי
יצאתי לשטן כיריט הדרך לנגדי: ותראני האתון³³
ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה
נס־אתכה הרגתי ואותה החייתי: ויאמר בלעם אל־³⁴
מלאך יהוה חטאתי בי לא ידעתי כי אתה נצב
לקראתי בדרך ועתה אס־רע בעיניך אשובה לי:
ויאמר מלאך יהוה אל־בלעם לך עס־האנשים ואפס לה
את־הדבר אשר־אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם
עם־שרי בלק: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא³⁵
לקראתו³⁶

gelus indi-
gnantis Dei
en ter in viâ
adverfatur.

28 Deus
aperit os
Afinæ ad
convincen-
dam Pro-
phetæ stul-
ticiam; ut
omnibus
innotescat,
concessit
nam Divi-
nari potius
effe tradi-
tionem Bil-
gami in
reprobum
senfium.

31 Etiam
Deus Bil-
gnamum
per ange-
lum objur-
gat.

34 Bilgnam
agnoscit
suam cul-
pam ac sese
offert obe-
dientem.

35 Angelus
indulget
obedi-
entiam; sed
quid fieri
ad ipso velit
repetit.

36 Balak
excipit

Bilgna-
num ho-
norifice in
finibus sui
regni.

CAPUT
XXIII.

1 Bilgnam
morem ge-
rens regi
Balak, ne-
fario con-
filio, magi-
cis incanta-
tionibus
conatur
maledicere
Israelitis,
sacrificans
simul Deo
& Bagnal;
unde sibi
strui iubet
7 Altaria &
sibi 7 ju-
vencos, & 7
Arietes.

4 Deus
Hypocritæ
Bilgnamo
occurrit,
iubetque
eloquere a,
quæ ipsi
erant man-
data.

7 Quod
mandatum
Bilgnam,
oraculis
propheticis
magnificè
exequitur;
compre-
hensum,
primi be-
nedictione,
reprehen-
sionem reg-
is Balak,
eucorinium
populi a
Deo dilecti,
& votum
beate mor-
tis.

11 Expo-
stulatio reg-
is Balak
cum Bilgna-
mo.

לִקְרֹאתוֹ אֶל-עִיר מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-גְּבוּל אֲרֻנָּן אֲשֶׁר
37 בִקְצֵה הַגְּבוּל : וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל-בָּלֵעַם הֲלֹא שְׁלַח
שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לִקְרֹא-לְךָ לְמָה לֹא-הִלַּכְתָּ אֵלַי הָאֲמַנִּם
38 לֹא אוֹכַל בְּבִדָּה : וַיֹּאמֶר בָּלֵעַם אֶל-בָּלָק הִנֵּה-בָאתִי
אֵלֶיךָ עַתָּה הִכָּל אוֹכַל דָּבָר מְאוּמָה הִדְבַּר אֲשֶׁר יֵשִׁים
39 אֱלֹהִים בִּפִּי אֹתוֹ אֲדַבֵּר : וַיֵּלֶךְ בָּלֵעַם עִם-בָּלָק וַיָּבֹאוּ
מִקְרִית חֲצוֹת : וַיּוֹבֵחַ בָּלָק בָּקָר וַעֲזָן וַיִּשְׁלַח לִבְלֵעַם
4 וְלִשְׂרִים אֲשֶׁר אֹתוֹ : וַיְהִי בִבְקָר וַיִּקַּח בָּלָק אֶת-בָּלֵעַם
אֲכַנְ וַיַּעֲלֵהוּ בְּמוֹת בַּעַל וַיֵּרָא מִשֵּׁם קֶצֶה הָעַם : וַיֹּאמֶר בָּלֵעַם
אֶל-בָּלָק בְּנִדְהִלִּי כֹזֵה שְׂבַעָה מוֹבַחַת וְהֵכֵן לִי כֹזֵה
2 שְׂבַעָה פָרִים וְשְׂבַעָה אֵילִים : וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
3 בָּלֵעַם וַיַּעַל בָּלָק וּבְלֵעַם פָּר וְאֵיל בְּמוֹבַחַת : וַיֹּאמֶר בָּלֵעַם
לְבָלָק הֲתִיצֵב עַל-עֲלֹתֶךָ וְאִלְכָה אוֹלִי יִקְרָה יְהוָה
4 לִקְרֹאתִי וּדְבַר מִהִירָאֲנִי וְהִגַּדְתִּי לְךָ וַיֵּלֶךְ שְׂפִי : וַיִּקַּר
אֱלֹהִים אֶל-בָּלֵעַם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת-שְׂבַעַת הַמוֹבַחַת
הָ עֲרַכְתִּי וְאָעַל פָּר וְאֵיל בְּמוֹבַחַת : וַיֵּשֶׁם יְהוָה דָּבָר בִּפִּי
6 בָּלֵעַם וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל-בָּלָק וְכֹה תִדְבֹר : וַיָּשָׁב אֵלָיו
7 וְהִנֵּה נָצַב עַל-עֲלֹתוֹ הוּא וְכָל-שְׂרֵי מוֹאָב : וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ
וַיֹּאמֶר מִן-אֲרָם יִנְחֲנִי בָלָק מִלֶּךְ-מוֹאָב מִהֲרִיר־קִדְם
8 לָכֵה אֶרְהִלִּי יַעֲקֹב וְלָכֵה זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל : מָה אֶקֶב לֹא
9 קָבָה אֵל וְמָה אֲזַעֵם לֹא זַעֵם יְהוָה : כִּי-מֵרָאֵשׁ צִרִים
אֲרָאֲנוּ וּמִגְבָּעוֹת אֲשׁוּרְנוּ הָרַעַם לִבְדָּד יִשְׁכֵּן וּבְנוֹיָם
10 לֹא יִתְחַשֵּׁב : מִי מִנְּהָ עָפָר יַעֲקֹב וּמִסֶּפֶר אֶת-דְּרָבָה
יִשְׂרָאֵל תִּמַּת נַפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶה אַחֲרִיתִי כִּמְהוֹ :
11 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל-בָּלֵעַם מָה עָשִׂיתָ לִּי לִקְבֹּא אִיבִי לִקְחַתִּיךָ
12 וְהִנֵּה בִרְכַּת כִּדָּה : וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יֵשִׁים יְהוָה
13 בִּפִּי אֹתוֹ אֲשַׁמֵּר לְדָבָר : וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּלָק לֶךְ-נָא אֲתִי
אֶל-מְקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר תֵּרְאֲנוּ מִשֵּׁם אָפֶס קֶצֶהוּ תִרְאֶה

וְכֹל R 5 ז ה

וכלו לא תראה וקבנרלי משם: ויקחהו שרה צפ"ס 14
 אל־ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל
 במזבח: ויאמר אל־בלק התיצב כה על־עלתך ואנכי טו
 אקרה כה: ויקר יהודה אל־בלעם וישם דבר בפיו 16
 ויאמר שוב אל־בלק וכה תדבר: ויבא אליו והגו נצב 17
 על־עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה־דבר
 יהוה: וישא־משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה ערי 18
 בנו צפר: לא איש אל ויכזב ובן־אדם ויתנחם ההוא 19
 אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: הנה ברך לקחתי כ
 וברך ולא אשיבנה: לא־הביט און ביעקב ולא־ראה 21
 עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל 22
 מוציאם ממצרים בתועפת ראם לו: כי לא־נחש 23
 ביעקב ולא־הסם בישראל בעת יאמר ליעקב ולישראל
 מה־פעל אל: הן־עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא 24
 ישכב ער־י אבל טרף ורס־חללים ישתה: ויאמר בלק כה
 אל־בלעם נסדקב לא תקבנו נסדברה לא תכרכנו:
 ויען בלעם ויאמר אל־בלק הלא דברתי אליך לאמר 26
 כל אשר־ידבר יהוה אתו אעשה: ויאמר בלק אל־ 27
 בלעם לכה־נא אקחה אל־מקום אחר אולי יישר בעיני
 האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק את־בלעם ראש 28
 הפעור הנשקף על־פני הישימן: ויאמר בלעם אל־ 29
 בלק בנה־לי מזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה
 פרים ושבעה אילים: ויעש בלק באשר אמר בלעם ויעל ל
 פר ואיל במזבח: וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך כדא
 את־ישראל ולא־הלך בפעם בפעם לקראת נחשים
 וישת אל־המדבר פניו: וישא בלעם את־עיניו וירא את־ 3
 ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא
 משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הנבר שתם
 העין

18 Quæ ex-
postulatio
fuit causa
repetitæ
benedictio-
nis; quâ
Bilgam
Balakum
affatur;

19 Priorem
benedictio-
nem con-
firmat, à
Dei immu-
tabilitate &c
à sua con-
stantia;

21 Com-
mendat fa-
vorem Dei
in Israë-
lem;

23 Contra
quem nihil
incantatio-
nibus pro-
fici potest,

24 Et præ-
dicat popu-
li successus
victoriosus.

25 Balak,
indignatus
Israëlitis
annunciari
benedictio-
nem, ma-
luit Bilga-
mum pro-
fus abstin-
ere.

27 Sed
mutato
consilio,
Bilga-
mum tertio
revocat.

CAPUT
XXIV.

1 Bilgam
videns se
frustra ca-
pere male-
dicendi oc-
casiones,
quasi invi-
tus & spiri-
tu Dei con-
strictus be-
nedixit

Israëlitis. Ac primò, brevi exordio, asserit suæ prophetiæ auctoritatem & veritatem

9 Annun-
ciaz hujus
populi be-
nedicti te-
licitatem,
fertilitem,
amplitudi-
nem, po-
tentiam
regiam &
victorias.

10 Balak
indignatio-
ne exarfit
contra Bil-
gnamum,
quem, sub-
tracto pro-
misso ho-
norario,
discedere
jubet.

12 Impius
Bilgnam, ut
testetur se
non ex ani-
mo, sed
potente Dei
manu Ifrae-
litis bene-
dixisse, Re-
gi Balak, ad
supplan-
tandos
Ifraelitas,
sceleratissi-
mum sup-
peditar
consilium,
quod hic
reticetur,
sed cap. 31
verf. 10. ex-
primitur.
Suaserat
itaque ut
Moabhitae
suas femi-
nas prosti-
tuerent
Ifraelitis.
Cujus con-
sili eventus
occurrit
cap. 25.

15 Bilgnam
discessurus
vaticinatur,
de regno
Messiz, &
de interitu
hostium
Ecclesiaz.
Transit ita-
que ad sin-
gulares pro-
phetias.

17 Ac primo
de Moabhi-
tis & Edu-
mzis.

20 Porro

vaticinatur de Amalekitis,

21 Et de Kenzis.

23 Postremum vaticinium incipit exclamazione

4 הָעֵין : נָאִם שִׁמְעֵ אֲמִרְיָאֵל אֲשֶׁר מַחֲזֶה שְׂדֵי יַחֲזֶה נָפֹל
ה וּגְלוֹי עֵינַיִם : מִה־טָּבוֹ אֶהְיֶה יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתִּיהָ יִשְׂרָאֵל :
6 כְּנַחֲלִים נָטְיוֹ כְּנָגַת עָלַי נִהְרָ בְּאֶהְלִים נָטַע יְהוָה
7 כְּאֲרוּזִים עֲלִימִים : יוֹל־מִים מְדִלּוֹ חֲרָעוּ בְּמִים רַבִּים וְיָרֵם
8 מֵאֲנֹג מִלְכּוֹ וְתִנְשָׂא מִלְכָּתוֹ : אֵל מוֹצִיאוֹ מִמִּצְרַיִם
כְּתוֹעַפֶּת רֹאס לּוֹ יֹאכֵל גּוֹיִם צָרִיו וְעַצְמֹתֵיהֶם יִגְרֹם וְחֲצִיו
9 יִמְחֹץ : בָּרַע שָׁכַב כְּאִרִי וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמֵנו מִבְּרִכָּה
10 בְּרוּךְ וְאֲרִירָה אֲרוּרָה : וַיַּחֲרָאֵף בָּלָק אֶל־בִּלְעָם וַיִּסְפֹּק
אֶת־בָּפּוֹ וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם לֵקֵב אִיבִי קִרְאֲתִיהָ
11 וְהִנֵּה בִּרְכָת בְּרַךְ זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים : וְעַתָּה בִּרְחֹלֶהָ
אֶל־מְקוֹמָהּ אֲמַרְתִּי בְּכֹד אֲכַבְּדָהּ וְהִנֵּה מִנְעָה יְהוָה
12 מִכְּבוֹד : וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק הֲלֹא נָם אֶל־מְלֹאכֵיהָ
13 אֲשֶׁר־שִׁלַּחַת אֵלַי דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר : אִם־יִתְּנֵלִי בָלָק
מֶלֶא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְחֶזֶב לֹא אוֹכֵל לַעֲבֹד אֶת־פִּי יְהוָה
לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר־יִדְּבַר יְהוָה אֶתוֹ
14 אֲדַבֵּר : וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ לַעֲמִי לִכְהֹן אִיעֲצֶנָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
טו הָעָם הַזֶּה לַעֲמֹה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים : וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר
נָאִם בִּלְעָם בָּנוּ כְּעֹד וְנָאִם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵין :
16 נָאִם שִׁמְעֵ אֲמִרְיָאֵל וַיִּדַּע דַּעַת עֲלִיוֹן מַחֲזֶה שְׂדֵי יַחֲזֶה
מִלֵּךְ
17 נָפֹל וּגְלוֹי עֵינַיִם : אֲרָאֵנוּ וְלֹא עָתָה אֲשׁוּרֵנוּ וְלֹא קִרְוֹב
דֶּרֶךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב וְקָם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֲץ פָּאֲתֵי
18 מוֹאָב וּקְרָקֵר כָּל־בְּנֵי־שֵׁשֶׁת : וְהִיָּה אֲדוֹם יִרְשֶׁה וְהִיָּה
19 יִרְשֶׁה שַׁעִיר אִיבּוֹ וַיִּשְׂרָאֵל עֲשֶׂה חֵיל : וַיִּרֶד מִיַּעֲקֹב
כ וְהָאֲבִיד שְׂרִיד מַעִיר : וַיִּרְא אֶת־עַמְּלֹק וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ
21 וַיֹּאמֶר רֹאשִׁית גּוֹיִם עַמְּלֹק וְאַחֲרִיתוֹ עִיר אֲבִד : וַיִּרְא
אֶת־הַקִּינִי וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵיתָן מוֹשְׁבֵה וְיֹשִׁים בְּסֻלַּע
מִלֵּקֶל
22 קִנְיָה : כִּי אִם־יְהִיָּה לְבַעַר קִין עַד־מָה אֲשׁוּר תִּשְׁבֶּךְ :
23 24 וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אוֹי מִי יַחֲזֶה מִשְׁמוֹ אֵל : וְצִים מִיָּד

כתיב

כַּתִּים וְעָנּוּ אֲשׁוּר וְעֶנְרֵעֶבֶר וְגַם־הוּא עָרִי אֶבֶר׃ וַיָּקָם כָּה
בְּלָעָם וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְמִקְוֵמוֹ וְגַם־בִּלְקֹהֶלֶךְ לְדַרְכּוֹ׃

Pætheticæ,
continet-
que judi-
cium gra-
vissimum.

25 Rediit
Bilgnam &
infectus
est; abiit
etiam Ba-
lak.

CAPUT
XYV

In camp-
pestribus
Moab, in
Schittim,
Israelitæ,
illicitâ con-
suetudine
mulierum
Moabiti-
carum,
pelliciuntur
ad Idolo-
rum cul-
tum, ac
Deum sibi
reddunt
infestum.

4 Deus omnes Principes, qui fuerant Idololatriæ & scortationis autores, suspendi & reliquos interfici jubet.

6 Zimri,
inspectante
Mosche &
omni po-
pulo, tem-
pore quo
flebant ad
portam
tentorii,

elatâ manu,
duxit Mi-
dianitchi-
dem in me-
dia castra.
Quod vi-
dens Pin-
hhas, (Aha-
ronis ex
Elnazaro
nepos)

nepos)
spiculo
utrumque
simul trans-
fixit in
lupinari.
Tumque
cohibita est
plaga, quæ
perierant
24000.

in adjudicator

וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁטִים וַיַּחַל הָעָם לַזְנוּת אֲלֵכְנוּת כְּהָא
 מוֹאָב׃ וַתִּקְרָאן לָעָם לִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכְלֵם הָעָם׃
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן׃ וַיִּצְמַר יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיַּחֲרֹץ
 אֶפְיֵהוּ בִישְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־
 כָּל־רֹאשֵׁי הָעָם וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לֵיהוָה נֹגַד הַשָּׁמֶשׁ וַיֵּשֶׁב
 חֲרוֹן אַפ־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־שֹׁפְטֵי הַ
 יִשְׂרָאֵל הֲרֹגוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר׃
 וְהָנִיחָה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל־אֲחִיו אֶת־
 הַמְדִּינִית לַעֲיִנִּי מֹשֶׁה וּלְעִינֵי כָל־עֵדֶר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וְהִמָּה בָכִים פָּתַח אֶהָל מוֹעֵד׃ וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן־אֱלֵעָזָר
 בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ׃ וַיָּבֹא
 אַחֲרֵי אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֶּבֶה וַיִּדְקֹר אֶת־שֵׁנֵיהֶם אֶת־
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־קִבְתָּהּ וַתַּעֲצֹר הַמִּגְפָּה
 מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמִּגְפָּה אַרְבָּעָה׃
 וְעֹשְׂרִים אֵלֶּף׃

פ פ פ מא 41

9' ועידה

וידבר יהוה אל־משה לאמר: פִּנְחָס בֶּן־אֱלֶעָזָר בְּדוֹר י
 אַחֲרָיו הִכָּהוּ הַשֵּׁיב אֶת־חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ
 אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּקִנְאָתִי: לָכֵן אֹמַר הַנְּנִי נָתַן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלֹמֹם: ¹²
 וְהָיְתָה לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֵנָת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר ¹³
 קִנְאָ לְאֱלֹהָיו וַיַּכֵּר עַל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל ¹⁴
 הַמָּכָה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת־הַמְדִּינִית וּמְרִי בֶן־סְלוּא נָשִׂיא
 בִּיתֹאֵב לִשְׁמַעֲנִי: וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמָּכָה הַמְדִּינִית שׁו

בוז'י

10 Ac Pinhhafo ejusque posteris hoc nomine perpetuum adjudicatur
sacerdotium. Confer Psa. 106: 31.

16 Quo-
niam au-
tem Midia-
næ Iſrae-
litæ fuerant
ſcandalo &
offenſioni
imperatur
in ipſos
bellum.

CAPUT
XXVI.
1 Centum
populi una
cum pen-
ſione dimi-
dii ſicli hieri
oportere
noxum eſt
ex Exod.
30: 12.
Nunc
mandatur
ſecundus
cenſus, ut
inſtauraretur
familia-
rum &
caſtrorum
ordo, ſpa-
tio 38 an-
norum va-
rie turbatus,
ne tumultu-
e in hoſtem
pugnaretur,
utque diſ-
tributio
terræ inter
familias
eſſet pro-
portionata;
quin etiam
ut pateſce-
ret Dei ve-
ritas, tam in
promiſſis
quam in
minis.

2 Recen-
ſent itaque
Moſche &
Elgnazar
Sacerdos in
campelli-
bus Mo-
abitarum
à natis vi-
ginti annos
& deinceps
minores 20
annis.

3 Erantque
numeraui
ex filiis
Reubhen,
43730.

13 Ex-
ſchimgnon
tantum
22200; ple-
rique enim eorum occubuerant cum iſto ſc-
xantium numero ex hæc tribu. cap. 25: 14.

בְּזִבִּי בַת־צֹר רֹאשׁ אֲמֹת בִּית־אֲבִי בְּמִדְיָן הָיָה :

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צֹרֹר אֶת־הַמְּדִינִים

וְהַפִּיתֶם אוֹתָם : כִּי צָרִים הֵם לָכֶם בְּגִלְיָהֶם אֲשֶׁר

נָכְלוּ לָכֶם עַל־דִּבְר־פֶּעֹור וְעַל־דִּבְר־כֹּזִבִּי בַת־נִשְׂיָא

מִדְיָן אַחֲתָם הַמִּכָּה בְּיוֹם־הַמִּגְפָּה עַל־דִּבְר־פֶּעֹור :

מִסְכָּה
בְּמִסְכָּה
19 מִסְכָּה

פ

וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּגְפָּה

אָכַן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל אֱלֹעֶז בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן

לֵאמֹר : שֹׂא אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִבְּן

עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כְּלִי־צֶנֶא צֶנֶא

בְּיִשְׂרָאֵל : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֱלֹעֶז הַכֹּהֵן אִתָּם בַּעֲרַבְתָּ

מִמֹּאֵב עַל־יִרְדֵּן יֵרְחוּ לֵאמֹר : מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה

כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵיצְאִים

הָמָרָץ מִצִּירִים : רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוּךְ

מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפָלֹא מִשְׁפַּחַת הַפִּלְאִי : לַחֲצֹרֶן

מִשְׁפַּחַת הַחֲצֹרוּנִי לְכֶרְמִי מִשְׁפַּחַת הַכֶּרְמִי : אֵלֶּה

מִשְׁפַּחַת הָרְאוּבֵנִי וַיְהִיו פָּקְדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבָּעִים

9 אֵלֶּף וְשֶׁבַע מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים : וּבְנֵי פִלֹא אֵלִיאֵב : וּבְנֵי

קִרְיָאֵל אֵלִיאֵב נְמוּאֵל וְדָתָן וְאַבְיָרִים הוֹאֲדָתָן וְאַבְיָרִים קִרְיָאֵל

הָעֵדָה אֲשֶׁר הֵצִו עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֶהֱרֹן בַּעֲדַת־קֶרַח

וּבַהֲצֹתָם עַל־יְהוָה : וּתְפַתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וּתְבַלַּע

אֹתָם וְאֶת־קֶרַח בְּמוֹת הָעֵדָה בֹּאכֵל הָאֵשׁ אֵת חֲמִשִּׁים

11 וּמֵאֲתָיִים אִישׁ וַיְהִיו לָנֶס : וּבְנֵי־קֶרַח לֹא־מָתוּ : ס

12 בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחַתָּם לְנְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת

הַנְּמוּאֵל לִמִּין מִשְׁפַּחַת הַיִּמִּינִי לִבְיָן מִשְׁפַּחַת הַיִּמִּינִי :

13 לְזִכַּר מִשְׁפַּחַת הַזֹּרְחִי לְשֹׂאֵל מִשְׁפַּחַת הַשֹּׂאֵל :

14 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעוֹנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֵלֶּף וּמֵאֲתָיִים :

טו ס בְּנֵי נָדָב לְמִשְׁפַּחַתָּם לְצִפּוֹן מִשְׁפַּחַת הַצִּפּוֹנִי

לַחֲנִי

- 16 לַחֲנִי מִשְׁפַּחַת הַחֲנִי לְשׁוֹנֵי מִשְׁפַּחַת הַשּׁוֹנֵי : לְאֹזְנִי
 17 מִשְׁפַּחַת הָאֹזְנִי לְעָרֵי מִשְׁפַּחַת הָעָרִי : לְאֶרֶד מִשְׁפַּחַת
 18 הָאֶרֶדִי לְאֶרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאֶרְאֵלִי : אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת 18 Num-
rati ex tribu
Gadh erant
40500.
 בְּנֵי־נֹדֶד לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת : ס
 19 בְּנֵי יְהוּדָה עַר וְאוֹנָן וַיְמָת עַר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :
 20 וַיְהִיו בְּנֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחְתָּם לְשִׁלָּה מִשְׁפַּחַת הַשְּׁלֵנִי ב
 21 לְפָרֶץ מִשְׁפַּחַת הַפְּרָצִי לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזֶּרַחִי : וַיְהִיו
 22 בְּנֵי־פָרֶץ לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֹרָנִי לְחִמּוּל מִשְׁפַּחַת
 23 הַחִמּוּלִי : אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה לִפְקֻדֵיהֶם שֵׁשׁ וּשְׁבַעִים 22 Ex tribu
Jehudha,
76500.
 24 אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת : ס בְּנֵי יִשְׁשָׁכָר לְמִשְׁפַּחְתָּם
 25 תּוֹלַע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי לְפִזָּה מִשְׁפַּחַת הַפּוֹנִי : לִישׁוֹב
 26 מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁבִּי לְשִׁמְרֹן מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמֹרָנִי : אֵלֶּה כה 25 Ex tribu
Issachar,
64300.
 27 מִשְׁפַּחַת יִשְׁשָׁכָר לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וּשְׁשִׁים אֶלֶף
 28 וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת : ס בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם לְסֹרֵד
 29 מִשְׁפַּחַת הַסֹּרְדִי לְאֵלֹן מִשְׁפַּחַת הָאֵלֹנִי לִיְחִיאל
 30 מִשְׁפַּחַת הַיְּחִיאֵלִי : אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַזְּבוּלֹנִי לִפְקֻדֵיהֶם 27 Ex tribu
Zebulon,
60500.
 31 שְׁשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת : ס בְּנֵי יוֹסֵף
 32 לְמִשְׁפַּחְתָּם מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם : בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמַכִּיר מִשְׁפַּחַת
 33 הַמַּכִּירִי וּמַכִּיר הוֹלִיד אֶת־גִּלְעָד לְגִלְעָד מִשְׁפַּחַת
 34 הַגִּלְעָדִי : אֵלֶּה בְנֵי גִלְעָד אִיעָזֶר מִשְׁפַּחַת הָאִיעָזָרִי ל
 35 לְחֶלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֲלָקִי : וְאַשֵּׁרֵאל מִשְׁפַּחַת הָאֲשֵׁרֵאֵלִי 35 Ex tribu
Menasche-
sche,
52700.
 36 וְשֹׁכֶם מִשְׁפַּחַת הַשֹּׁכֶמִי : וְשִׁמְדָּע מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידָעִי
 37 וְחֹפֶר מִשְׁפַּחַת הַחֹפְרִי : וְצִלְפָּחַד בִּן־חֹפֶר לְאֵדִיו לו
 38 בָּנִים כִּי אִם־בָּנוֹת וְשֵׁם בָּנוֹת צִלְפָּחַד מַחֲלָה וְנָעָה
 39 חֲגִלָּה מַלְכָּה וְתִרְצָה : אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה וּפְקֻדֵיהֶם
 40 שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת : ס אֵלֶּה בְנֵי לֵה
 41 אֶפְרַיִם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְשׁוֹתָלַח מִשְׁפַּחַת הַשְּׁתָלַחִי
 42 לְבֹכֶר מִשְׁפַּחַת הַבֹּכֶרִי לְתַחַן מִשְׁפַּחַת הַתַּחְנִי : וְאַלֶּה
 43 בְּנֵי

37 Ex tribu
Ephraim,
32500.

37 בני שותלח לערן משפחת הערני : אלה משפחת
בני־אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלה וחמש

38 מאות אלה בני־יוסף למשפחתם : ס בני

בנימן למשפחתם לכלע משפחת הבלעי לאשבל

משפחת האשכלי לאחירם משפחת האחירמי :

39 לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי :

מ ויהיו בני־כלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן

41 Ex tribu
Benjamin,
45600.

41 משפחת הנעמי : אלה בני־בנימן למשפחתם ופקדיהם

42 Ex tribu
Dan,
64400.

42 חמשה וארבעים אלה ושש מאות : ס אלה בני־דן

למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת

43 דן למשפחתם : כל־משפחת השוחמי לפקדיהם

44 ארבעה ושלשים אלה וארבע מאות : ס בני אשר

למשפחתם לימנר משפחת הימנר לישוי משפחת

47 Ex tribu
Acher,
53400.

מה הישוי לבריעה משפחת הבריעי : לבני בריעה לחבר

48 Ex tribu
Naphtali,
45400.

46 משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי : ושם

47 בת־אשר שרח : אלה משפחת בני־אשר לפקדיהם

51 Erant
Israe-
litarum
vices-
simi
ma-
jores,
in fi-
gura
Mo-
abitarum,
601730,
&c ante an-
nos 38 in
deserto Si-
nai,

48 שלשה וחמשים אלה וארבע מאות : ס בני

נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני

49 משפחת הגוני : ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת

נ השלמי : אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם

603550 ;
ergo immi-
nuit 1820,

50 חמשה וארבעים אלה וארבע מאות : אלה פקדי

בני ישראל שש־מאות אלה ואלף שבע מאות

פ

ושלשים :

52 Impe-
ratur divi-
sionis mo-
dus ana-
logicus, ut
maiori tri-
bui major,
minori ve-
ro minor
porio ter-
re, partim
iudicio hu-
mano, &c
partim for-
te, attri-
buatur.

52 53 וידבר יהוה אל־משה לאמר : לאלה תחלק הארץ

54 בנחלה במספר שמות : לרב תרבה נחלתו ולמעט

נה תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו : אך בגורל

partim
iudicio hu-
mano, &c
partim for-
te, attri-
buatur.

56 יחלק את־הארץ לשמות מסות־אבתם ינחלו : על־פי

57 הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט : ס ואלה

57 Huic or-

פקורי

פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני
לקחת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי :

אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החכרני 58

משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי
וקחת הולד את-עמרם : ושם אשר עמרם יוכבר 59
בת-לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם
את-אהרן ואת-משה ואת מרים אחתם : וילד לאהרן 60

את-נדב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר :

וימת נדב ואביהוא בהקריבם אשורה לפני יהוה : 61

ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כלזכר מבין 62

חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי

לאנתן להם נחלה בתוך בני ישראל : אלה פקודי 63

משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את-בני ישראל

בערבית מואב על ירדן ירחו : ובאלה לא-היה איש 64

מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את-בני ישראל

במדבר סיני : כי-אמר יהוה להם מות ימתו במדבר 65

ולא-נותר מהם איש כי אם-כלב בן-יפנה ויהושע בן-

נון : וחקרכנה בנות צלפחד בן-חפר 66

בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף

ואלה שמות בנותיו מחלה נערה וחגלה ומלכה

ותרצה : ותעמרנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן 67

ולפני הנשיאם וכל-העדה פתח אהל-מועד לאמר :

אבינו מת במדבר והוא לא-היה בתוך העדה 68

הנועדים עלי-ההוה בערת-קרח כי-בחטאו מת ובנים

לא-היו לו : למה יגרע שם-אבינו מתוך משפחתו כי 69

אין לו בן תנה-לנו אחזה בתוך אחי אבינו : ויקרב ה-

משה את-משפטן לפני יהוה : פ

ויאמר יהוה אל-משה לאמר : בן-בנות צלפחד דברת 70

נתן

dini sub-
jicit Mo-
sche recen-
sionem tri-
bus Leviti-
ce ;

62 Cujus
summa fuit
à menſe
majoribus .
23000 ,
olim verò
22300 cum
ſacerdoti-
bus ; atque
adeo aucti
700 .

Cauſa au-
tem , cur
ſeorum ſint
recenſiti ,
fuit , quia
illis non
dabatur
hæreditas
inter filios
Iſraelus .

64 Ac inter
recenſitos ,
ex olim
ante 38 an-
nos cenſis
fuit nemo
præter
Joſuam &
Galeb .

CAPUT
XXVII .
I Occaſione
recenſionis
præcedentis
quinque
filix Ze-
lôphhadda
ex tribu
Menafſch-
ſche , petunt
admitti in
hæredita-
tem patris
abſque ma-
ſcula prole
in deſerto .
nullo ſuo
enormi de-
lictò , vicâ
functi .

5 Moſche
conſugit ad
Deum , ut
ex ore do-
mini diſcar
quid in hac
re perplexa
ſit determi-
nandum .

7 Dominus

probat
possitiam
filiarum Ze-
lophchad,
decernique
legem com-
munem de
successione
filiarum,
mascula
prole defi-
ciente.

12 Altera
hujus capi-
tis parte
Mosi (pro-
pter incre-
dulitatem
in deserto
Zin admif-
sam) nega-
tur terra
promissa,
eique de-
nunciatur
mors in-
stans à ter-
go.

13 Mosche,
pià curà, de
idoneo,
Yuccessore
est sollicitus.

18 Deus
Mosi de-
signat suc-
cessorem
Jeho-
schung;
quem sub-
jicit Sacer-
doti Elgna-
zar, in iis
que sunt
ministrii
divini ac in
oraculis sci-
scitandis;
nihil enim
inconsulto
Domino in
rebus du-
biis, præci-
pue in ge-
rendis bel-
lis, à Je-
hofschung
erat tentan-
dum.

22 Mosche
ex Dei edi-
cto manus
suas, coram
roto coetu,
imponit
successori
Jeho-
schung,
quem man-
datis in-
struit.
CXXXVIII.
Postre-
casione

נָתַן תָּתֵן לָהֶם אַחֲרַי נַחֲלָה בְּתוֹךְ אָחֵי אֲבִיהֶם
וְהָעֵבֶרֶת אֶת־נַחֲלַת אֲבִיהֶן לָהֶן : וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹּר
לֵאמֹר אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבֶן אֵין לוֹ וְהָעֵבֶרֶתֶם אֶת־נַחֲלָתוֹ
, לְבָתוֹ : וְאִם־אֵין לוֹ בֵּת וְנָתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאָחָיו :
וְאִם־אֵין לוֹ אָחִים וְנָתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאָחֵי אָבִיו : וְאִם־
אֵין אָחִים לְאָבִיו וְנָתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְשֹׂאֵר הַקָּרֵב
אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וִירֵשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְחֶקֶת מִשְׁפָּט כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל־הָר הָעֵבֶרִים הַזֶּה
וּרְאֵה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : וּרְאִיתָה
אֹתָהּ וְנֹאסַפְתָּ אֶל־עַמִּיךָ גִּם־אֹתָהּ כֹּאֲשֶׁר נֹאסַף אֶהְרֹן
אָחִיךָ : כֹּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בְּמִדְבַר־צֶן בְּמִרְיַת הָעֵדָה
לְהַקְדִּישֵׁנִי בָּמִים לַעֲנִיָּהֶם הֵם מִי־מִרְיַת קָרֶשׁ מִדְבַר
טוֹצֵן : ס וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר : יִפְקֹד
יְהוָה אֱלֹהֵי הָרוּחַת לְכָל־צֶדֶק אִישׁ עַל־הָעֵדָה : אֲשֶׁר־
יֵצֵא לַפְּנִיָּהִם וְאֲשֶׁר יָבֹא לַפְּנִיָּהִם וְאֲשֶׁר יוֹצֵאֵם וְאֲשֶׁר
יָבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת יְהוָה כְּצֹאֵן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם
רֹעֶה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־
נֹון אִישׁ אֲשֶׁר־רוּחַ בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת־יָדְךָ עָלָיו : וְהָעֵמַדְתָּ
אֹתוֹ לִפְנֵי אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן וּלִפְנֵי כָל־הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ
כֹּל־עֲנִיָּהֶם : וְנָתַתָּה מִהוֹדֶךָ עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָל־עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וּלִפְנֵי אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשֹׂאֵל לוֹ
בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי יְהוָה עַל־פִּי יֵצְאוּ וְעַל־פִּי יָבֹאוּ
הוּא וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ וְכָל־הָעֵדָה : וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לִפְנֵי
אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן וּלִפְנֵי כָל־הָעֵדָה : וַיִּסְמַךְ אֶת־יָדָיו עָלָיו
וַיִּצְוֵהוּ כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בִּיד־מֹשֶׁה : פ

אָכַח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ S יח

- ואמרת אלהים את־קרבני לחמי לא־שִׁי ריח־ניחוח־
 תשמרו לחקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה:
 אשר תקריבו ליהוה בבשים בני־שנה תמימם שנים
 ליום על־ז חמיר: את־הבבש אחד תעשה בבקר ואת־
 הכבש חשני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפרה ה־
 סלת למנחה בלולה בשמן בתית רביעת־ההין: על־ת־
 חמיר העשיה בחר סיני לרוח־ניחוח אשה ליהוה: ונסכו־
 רביעת־ההין לכבש האחר בקדש הסך נסך־שכר
 ליהוה: ואת הכבש חשני תעשה בין הערבים כמנחת
 הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח־ניחוח ליהוה: פ
 וביום השבת שני־כבשים בני־שנה תמימם ושני־
 עשר־גם סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: על־ת־שבת וְהַחֲמִי
 בשבתו על־עלת התמיד ונסכה: פ
 ובראש־יחדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני־בקר
 שנים ואיל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימם:
 ושלשה עשר־גם סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד
 ושני עשר־גם סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחר:
 ועשר־גם עשר־גם סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד
 עלה ריח־ניחוח אשה ליהוה: ונסכיהם חצי־ההין יהיה
 לפר ושלישת־ההין לאיל ורביעת־ההין לכבש וְהַחֲמִי
 על־ת־חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד מו
 לחטאת ליהוה על־עלת התמיד יעשה ונסכו:
 פ ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש
 פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הודו חג־
 שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקדש־קדש
 מלמלאכת עבודה לא תעשו: והקרבנות אשר־
 עלה ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל אחד ושבעה
 כבשים בני־שנה תמימם יהיו לכם: ומנחתם סלת כ
 בלולה

populi re-
peruntur &
exponantur
Divinae
leges, &
quidem
primo leges
sacre,
nempe

1 De obla-
tionibus in
genere, statim
tempore,
offerendis.

1 In species
de jugi fa-
crificio agni
maritimo,
ac alterius
agni sacri-
ficio vesperti-
no in ho-
locautum,
post ere-
ctum Taber-
naculum
semel tan-
tum per-
acto, ac totis
39 an-
nis, propter
molestias
peregrina-
tionis, in-
termisso,
nunc vero
sepeito
cum cir-
cumstantiis
de placentis
& libamine
vini. Confer
Exod. 29
vs. 38. &
Deut. 12.

2 De hoc
sacrificio
die Sabba-
thi dupli-
cando.

3 Singulis
diebus no-
vilunii
offerendi
erant duo
juvenes
lubrum,
unus aries,
septem agni
anniculi,
cum ap-
pendicibus
in holocau-
stis.

4 Et, præ-
ter hoc iuge
sacrificium,
offerendus
erat hircus

in peccatum cum libamine. 16 Ad sacrificium annuum paschale requirebantur agnus
& azyra, ac præterea die festi primo & septimo eadem, quæ diebus Novilunii.

בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים
 11 לאיל תעשו : עשרון עשרון תעשה לכבש האחד
 12 לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר
 13 עליכם : מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
 14 תעשו את-אלה : באלה תעשו ליום שבעת ימים
 לחם אשה ריחניחח ליהוה על-עולת התמיד יעשה
 כה ונסכו : וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-

26 Sic ad
 annum
 festum Pri-
 mitiarum
 Pentecoste
 eadem re-
 quireban-
 tur, quæ
 primo die
 cuiuscun-
 que Mensis
 Confer
 Lev. 23:16.

26 מלאכת עבודה לא תעשו : ובימים
 הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
 בשבעתיכם מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת
 27 עבודה לא תעשו : והקרבתם עלה לריח ניחח ליהוה
 פרים בגריבקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני
 28 שנה : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
 29 לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד : עשרון עשרון
 ל לכבש האחד לשבעת הכבשים : שעיר עזים אחד
 30 לכפר עליכם : מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו

CAPUT
 XXIX.

Sacrificia
 festorum
 septimi
 Mensis cum
 suis mune-
 ribus hæc
 sunt :

1 Offerenda
 erant primo
 die mensis
 septimi,
 juvenus,
 aries, ac 7
 agni in ho-
 locausta, &
 hircus la-
 ctens in
 peccatum,

6 Præter
 oblationes
 Novilunii
 & iugo
 sacrificium.

7 Die deci-
 mo huius
 mensis se-
 pimi ani-
 ma jejunio
 erat affli-
 genda, &

תמימים יהיו לכם ונסכיהם : פ
 אכט ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-קדש יהיה
 לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה
 1 לכם : ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בגריבקר
 אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים :
 2 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
 4 עשרנים לאיל : ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת
 ה הכבשים : ושעיר-עזים אחד חטאת לכפר עליכם :
 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה
 ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה : ס
 7 ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא-קדש יהיה
 לכם ועניתם את-נפשותיכם כל-מלאכה לא תעשו :
 יח ב S 2 והקרבתם

והקרבנותם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן־בקר אחד 8
 איל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימם יהיו לכם ;
 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני 9
 עשרנים לאיל האחד : ועשרון עשרון לכבש האחד :
 לשבעת הכבשים : ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד 11
 חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסביהם :
 פ ובחמשה עשר יום לחדש השביעי 12
 מקראקדש יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו
 וחגתם חג ליהוה שבעת ימים : והקרבנותם עלה אשה 13
 ריח ניחח ליהוה פרים בני־בקר שלשה עשר אילים
 שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימם יהיו :
 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר 14
 האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד
 לשני האילים : ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה 15
 עשר כבשים : ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד עלת 16
 התמיד מנחתה ונסבה : ס וביום השני 17
 פרים בן־בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני־
 שנה ארבעה עשר תמימם : ומנחתם ונסביהם לפרים 18
 לאילים ולכבשים במספרם במשפט : ושעיר־עזים 19
 אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסביהם :
 ס וביום השלישי פרים עשתי־עשר אילים כ
 שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימם :
 ומנחתם ונסביהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם 21
 במשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד 22
 ומנחתה ונסבה : פ וביום הרביעי פרים 23
 עשרה אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר
 תמימם : מנחתם ונסביהם לפרים לאילים ולכבשים 24
 במספרם במשפט : ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד כה

offerendi
 erant ju-
 venci, 7 agni
 cum suis
 muneribus
 in holocau-
 stum ; item
 hircus la-
 ctens in
 peccatum ;
 prater
 holocau-
 stum jage
 & prater
 singularia
 illa quæ
 (juxta
 Lev. 16.) die
 expiationis
 erant pera-
 genda.

12 Festum
 Tabernacu-
 lorum erat
 omnium
 festorum
 festivissi-
 mum &
 summoſſi-
 ſimum,
 septem die-
 bus integris
 continuand-
 um, erant-
 que cujus-
 que diei ſa-
 crificia ita
 distincta, ut
 pro hujus
 festi die
 immolandi
 erant 13
 juvenci, 2
 arietes, 14
 agni, cum
 muneribus
 in holocau-
 sta, & hircus
 lactens in
 peccatum,
 prater jage
 sacrificium.

Reliquis
 sex diebus
 eadem qui-
 dem erant
 immolan-
 da, sed ſin-
 gulis diebus
 numerus
 juvenco-
 ram uno
 imminue-
 batur.
 Adeo ut in
 univerſum,
 isto festo
 Tabernacu-
 lorum, ob-
 lati ſint 70
 juvenci.

17 Die festi secundo immolanda erant 12 juvenci, & reliqua ut die primo 20 Festi Ta-
 bernaculorum die tertio sacrificandi erant 11 juvenci. 23 Sic & die 4 tantum decem.

26 Item die quinto sacrificabatur novem juvenci,

29 Ut & die sexto, octo,

22 Et die septimo, septem juvenci,

30 Octava festi die claudabatur procedens festum, interdicho & certo sacrificio juvenci, arietis, septem agnorum, cum muneribus & libaminibus in holocaustum, & sacrificio hirci in peccatum, praeter Holocaustum juve-

39 Facit Deus Israelitis facultatem sacrificii, hactenus recensitis, addendi etiam alia sacrificia voluntaria.

CAPUT X X X.
1 Omnes has observationes à Deo impetratas Moyses renuntiavit populo.

3 Voto libertatem nostri am possumus restringere, non item ampliare. Et rata sunt omnia vota & juramenta de rebus liberis ab hominibus liberis suscepta.

4 Non verò ab homini-

26 עלת התמיד מנחתה ונסכה : ם וביום

החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני־שנה

27 ארבעה עשר תמימים : ומנחתם ונסכיהם לפרים

28 לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר חטאת

אחר מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה : ם

29 וביום הששי פרים שמנה אילים שנים כבשים

ל בני־שנה ארבעה עשר תמימים : ומנחתם ונסכיהם

30 לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר

חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה :

31 ם וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים

32 כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים : ומנחתם

ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם

33 כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד

לה מנחתה ונסכה : ם ביום השמיני עצרת תהיה

34 לכם בל־מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם עלה

אשה רח גיחה ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני־

35 שנה שבעה תמימים : מנחתם ונסכיהם לפר לאיל

36 ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד

37 מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה : אלה תעשו

ליהוה במועדיכם לבד מגדריכם ונדבתיכם לעלהיכם

אך ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם : ויאמר משה אל־

בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה :

פ פ פ מב 42

1 וידבר משה אל־ראשי המטות לבני ישראל לאמר

2 זה הדבר אשר צוה יהוה : איש כ־ידר נדר ליהוה

ארה־שבע שבעה לאסר אסר על־נפשו לא יחל דברו

4 ככל־היצא מפיו יעשה : ואשה כ־תדר נדר ליהוה

ואמרה S 3 יח

ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: ושמע אביה אתה ח

נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה ונחריש לה

אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על

נפשה יקום: ואסדהניא אביה אתה ביום שמעו כל

נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהיה

יסלח לה כיהניא אביה אתה: ואסדהני תהיה לאיש

ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על

נפשה: ושמע אישה ביום שמעו ונחריש לה וקמו

נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו: ואם ביום

שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה

ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהיה

יסלח לה: ונדר אלמנה ונרשעה כל אשר אסרה על

נפשה יקום עליה: ואם בבית אישה נדרה אסרה

אסר על נפשה בשבעה: ושמע אישה ונחריש לה

לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר

אסרה על נפשה יקום: ואסדהני יקר אתם אישה

ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה

לא יקום אישה הפרס ויהיה יסלח לה: כל נדר

וכל שבעת אסר לענת נפש אישה וקימנו ואישה

יפרנו: ואסדהני יחריש לה אישה מעם אל יום

והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר

עליה הקים אתם ביהחרש לה ביום שמעו: ואם

הפר יפר אתם אחרי שמעו ונישא את עונה: אלה

החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו

במדבר בנעריה בית אביה: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: נקם נקמת בני ישראל

מאת המדינים אחר תאסף אל עמך: וידבר משה

אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהי

על

bus non
liberis fa-
cta, quæ
tantum rata
habentur ex
consensu
superio-
rum. Hoc
modo irrita
sunt voca
puellarum
innupta-
rum, si
pater inter-
cesserit; &
Dominus
Deus con-
donabit
voveni.

7 Eadem
est ratio
votorum
mulieris
ante vel
post nuptias
suscep-
tum, si
maritus
consensum
neget, &
Deus con-
donabit
uxori.

10 Vox
vidue aut
repudians
post obit-
um mariti,
aut post
repudium
suscepta,
sunt rata.

11 Quæ
verò in do-
mo viri sui
vovit, hujus
vota sunt
rata, si vir
consentiat,
irrita verò si
contradi-
cat: & Deus
condonabit
uxori.

14 Mulieris
votum de
conjunctio-
ne viri ipsius
afflictione
si probave-
rit vir, for-
mâ voti
damnatur &
si impro-
baverit est
libera, &
reatus, non
soluti voti
mariti est.

C A P. XXXI. 1. Antequam Moyses vixisset defunctus jubet Deus ultionem fumi de Midianitis, qui conspexerant ad populum Dei delendum; juxta cap. 25: 17, 18.

Propheti
itaque sunt
Decaui pice
milleni de
quaque
tribu, cum
sacerdote
Pinchas &
& vasis sa-
cris, ac tu-
bis, tan-
quam man-
dari & be-
nedictionis
Divinae Te-
stimonia.

7 Hæc 12
millia mili-
tantium
occiderunt
omnes, quos
bello cepe-
rant, Midia-
narum
mares, co-
rumque
quinque
Reges, &
inter alios
etiam Bil-
gam, qui
hic nequi-
tie fuz dat
speciem.

9 Agunt
prodam
mulierum,
parvulo-
rum, peco-
rum & alio-
rum bono-
rum, ac eo-
rum urbes
& arcos
igne com-
burent.

16 Mosche,
Elizabæ &
princeps
reducibus
extra castra
obviam
procedunt.
At Moscha
indignatur
flucibus
militiæ ob-
servatas
mulieres,
quæ offen-
sionis fœ-
deris in cau-
sa peccatoria.

17 Tabet
interimere
omnes pue-
ros mascul-
os, &
omnes mu-
lieres virum
passas.

19 Precipit
militibus
sepiduanam purificationem extra castra, etiam vult mundari omnia eorum vestimenta & spolia.

4 על־מרין לתת נקמת־יהוה במרין : אלף למטה אלף
ה למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא : וימסרו
מאלפי ישראל אלף למטה שנים־עשר אלף חלוצי
6 צבא : וישלח אתם משה אלף למטה לצבא־אתם
ואת־פינחס בן־אלעזר הכהן לצבא וכלי־חקדש
7 וחצצרות־התרועות כידו : ויצבאו על־מרין כאשר צוה
8 יהוה את־משה וידרנו בלחצה : ואת מלכי מדין הרנו
על־חלליהם את־אוי ואחירקם ואות־צויר ואות־חור
ואת־דבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן־בעור
9 הרנו בחרב : וישבו בני־ישראל את־נשי־מרין ואת־
טפם ואת כל־בהמתם ואת כל־מקנותם ואת־כל
10 חילם בזו : וזאת כל־עמדתם מן־ששתם ואת כל
11 שירתם שרטי צאש : ויקחו את־כל־השלל ואת כל
12 המלקוח באדם ובהמה : ויצאו אל־משה ואל־
אלעזר הכהן ואל־עדת בני־ישראל את־סשבי ואות־
המלקוח ואת־השלל אל־המחנה אל־ערפת מואב
13 אשר על־דרך ערד : ויצאו משה ואלעזר
הכהן וכל־נשי־א העדה לקראתם את־המחנה
14 למחנה : ויקצף משה על פקודי החיל שני האלפים
15 מן ושרי־המאות הבאים מצבא המלחמה : ויאמר אליהם
16 משה והזיתם כל־נקבותי וזק הנח היו למני־ישראל
בדרך בלעם למסור מעל ביהמה על־דבר־פסוע זוחי
17 המנסת בעדת יהוה : ואתה דרנו בלחצה בטה וכל
18 אשה ידעת איש למשכב זכר הרנו : וכל הפסג בגשים
19 אשר לאבידנו משכב זכר החיו לכם : ואתם חנו
מחנה למחנה שבעת ימים כל דרג נפש וכל גנע
בחלל תתחטאו ביום השלישי : וביום השביעי אתם
ב ושיבים : וכל־בגד וכל־כלי־עור וכל־מעשה עוים

וכל

S 4 יח ד

- וכל כל־רעץ תתחטאו: ³¹ ויאמר אלעזר ³¹ הכהן אל־אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את־משה: אך את־הזהב ואת־הכסף את־הנחשת את־הבדיל ואת־העפרות: כל־דבר אשר־בא באש תעבירו ³³ באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא־יבא באש תעבירו במים: וכבסם בנדיכם ביום השביעי ³⁴ וטהרתם ואחר תבאו אל־המחנה: ³⁵ ויאמר כה יהוה אל־משה לאמר: שא את האש מלקוח השכי באדם ובעהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: וחציתם את־המלקוח בין תפשי ³⁷ המלחמה היוצאים לצבא ובין כל־השדה: ותרמת ³⁸ מכם ליהוה מאת אנשי המלחמה היוצאים לצבא אחד גוש מחמש המאות מן־האדם ומן־הבקר ומן־החמרים ומן־הצאן: ממחציתם תקחו ונתתה ³⁹ לאלעזר והכהן תרומת יהוה: וממחצית בני־ל ישראל תקח אחד אחד מן־החמשים מן־האדם מן־הבקר מן־החמרים ומן־הצאן מכל־דבהמה ונתתה אהם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה: ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את־משה: ³¹ ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזו עם הצבא צאן שש ³² מאות אלו־ושבעים אלף וחמשת אלפים: ובקר שנים ³³ ושבעים אלף: וחמרים אחד ושלשים אלף: וגפש אדם ³⁴ לה מן־הנשים אשר לא־ידעו משבב זכר כל־גוש שנים ³⁵ ושלשים אלף: ותהי המחצה חלק היוצאים פצבא ³⁶ מספר הצאן שלש־מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: ויהי המכס ליהוה מן־הצאן ³⁷ שש מאות חמש ושבעים: והבקר ששה ושלשים אלף ³⁸ ומכסם

³¹ Datini super Elgnazar Sacerdos praeccepta de mundandis vasibus firmitioribus per ignem & per aquam leparationum; ac de reliquis spoliis per aquam transmittendis.

³⁵ Deus jubet praedam distribui in duas portiones. Relinquitur itaque portio una militibus, qui laborant in bello, & altera reliquo populo.

²⁸ Vendit deinde Deus in censum ex portione militum partem quingentarum annam Sacerdotibus.

³⁰ Quinquaginta annam verb partem ex altera portione, quae erat populi, Levitis.

³¹ Executio mandati & recensio totius praedae, quam praedati erant.

³⁶ Rares corum, qui militaverant, & summa quingentarum annae portione Sacerdoti Elgnazar ex singulis tradite.

32 ומכסם ליהוה שנים ושבעים: וחמרים שלשים אלף
מ וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד ורששים: ונפש אדם
ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש:
41 ויתן משה את־מכס תרומת יהודה לאלעזר הכהן

44 Recensio partis altere populi assignare & portionis quinquaginta: Levitis ex singulis exhibere.

42 כאשר צוה יהוה את־משה: וממחצית בני ישראל

43 אשר חצה משה מיד־האנשים הצבאים: ותהי מחצת
העדה מן־הצאן של־מאות אלף ושלשים אלף שבעת

44 אלפים וחמש מאות: ובקר ששה ושלשים אלף:

45 מה וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: ונפש אדם ששה

47 עשר אלף: ויקח משה ממחצת בני־ישראל את־האחז

אחר מן־החמשים מן־האדם ומן־בהמה ויתן אתם

ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את־

48 משה: ויקרב אל־משה הפקדים אשר לאלפי הצבא

49 שרי האלפים אשר־המאות: ויאמרו אל־משה עבדיך

נשארו אחד־ראש אנשי־המלחמה אשר בידנו ולא־נפקד

נ מכנו איש: ונקדב את־קרבן יהודה איש אשר מצא

כל־זהב אצורה נצמד טבעת עגיל וכומו לכפר על־

50 נפשתינו לפני יהוה: ויקח משה ואלעזר הכהן את־

51 הזהב מאתם כל כלי מעשה: ויהי כל־זהב התרומה

אשר הרימו ליהודה ששה עשר אלף שבע־מאות

וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות:

52 54 אנשי הצבא בזה ציש לו: ויקח משה ואלעזר הכהן

את־הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל־

אחל מועד זכרון לבני־ישראל לפני יהוה: פ

במקנה רב היה לבני־ראובן ולבני־גד עצום מאד ויראו

את־אדן יעזר ואת־אדן גלעד והנה המקום מקום

מקנה: ויבאו בני־גד ובני ראובן ויאמרו אל־משה

וואל־אלעזר הכהן ואל־נשיא העדה לאמר: עטרות

CAPUT XXXII. Postquam Israelitae divina victoria Medianitarum agrum occupaverant, petunt pecorum.

ורדיבן

יח ה S 5

דיבן ויעזר ונמרה וחשפון ואלעלה ושכם ונבו ובען:

abundantes
Reubheni-
te & Ga-
dithz pa-
scuofam
eam sibi da-
ri possesio-
nem cis
Jardenem.

הארץ אשר חבה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה

הוא ולעבדיך מקנה: ס ויאמרו אם ה

מצאנו חן בעיניך יהוה את הארץ חנאה ללעבדיך

לאחות אל העמנו את חירדן: ויאמר משה לבני

ידי ולבני ראובן האזיכם יבאו למלחמת ואתם תשובו

סח: ולמה תטאון אחילב בני ישראל מעבר אל

הארץ אשר נתן להם יהוה: כח עשו אבותיכם

בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ: ויעלו

עדינחל אשכול ויראו את הארץ ויגאו אחילב בני

ישראל לבלתיבא אל הארץ אשר נתן להם יהוה:

ויהי אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: אם יראו

האנשים העלים ממזרים מן עשרים שנה ומעלה

את האדמה אשר נשבעתי לאבותם ליחזק וליעקב

כי לארמלאו אחרי: בלתי כלב בן יפנה תקנו ויהושע

בדענו כי מלאו אחרי יהוה: ויהי אף יהוה בישראל

וינעם במדבר ארבעים שנה עדתם בלדודור העלש

הרע בעיני יהוה: והנה קמתם תחת אבותיכם תרבות

אנשים חסאים לספות עוד על חרם אף יהוה אל

ישראל: כי תשובו מאחרי ויפסח עוד להניחו במדבר מו

ושחתם לכל העם הזה: ס ויגשו אליו ויאמרו

נדרת צאן נמנה למקננו פה ועתהם לספנו: ואנחנו

נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אסתיבאם אל

מקומם וישב ספנו בערי המבצר מפני שבי הארץ: לא

נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו:

כי לא נחלל אתם מעבר לדרך ומלאה כי באר

נחלתנו אלינו מעבר הדרך מורחה: ס

ויאמר אליהם משה אם תעשו את הדבר הזה כ

6 Mosche
hoc postu-
larum pon-
derat, ac, ut
iniquum,
inimpesti-
vum, sedi-
tiosum, &
pernicio-
sum rejicit;
suasque
rationes
amplificat
& illustrat
exemplo
majorum,
qui simili
animo iram
Dei in uni-
versum
corum
concitave-
rant.

16 Post ista
Reubheni-
te & Ga-
dithz, ha-
redicati sui
in Cenanza
renuncian-
tes, com-
munes
pollicentur
operas, ad
occupatio-
nem terre
promissae,
trans Va-
dum Jar-
denis.

20 Quare
Mosche
agorum

petitioni
(certis cau-
tionibus)
annuit. Et
quoniam
Deus pa-
cificationem
hanc ratam
habuit, hinc
Dei oracul-
um inter-
venisse vi-
detur.

25 Dux
tribus (con-
ditionibus
à Moſche
oblatis, cor-
ram toto
concilio,
acquiescen-
tes) heredi-
tatis ſuae
transmu-
tantur
poſſeſſio-
nem adve-
niant.

33 Kava
מפאלין
Moſche
duabus tri-
butus Réu-
bén, Gadh
& dimidiæ
tribui Me-
naſchéſche
attribuit; (in
eo tractu)
regna Si-
hôn &
Gnogh.

34 Reci-
tantur civi-
tates, ex-
tructæ à
filiis Gadh.

37 Et aliz
civitates,
extructæ à
filiis Réu-
bén.

11 אִם־חָלַצְנוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה: וְעָבַר לָכֶם כָּל־
חַלּוּץ אֶת־הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ אֶת־אֵיבֵינוּ
22 מִפָּנָיו: וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְאַחֵר תִּשְׁכְּנוּ
וְהָיִיתֶם נָקִים מִיְּהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְדִיתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת
31 לָכֶם לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה: וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה
חֲטֹאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ חֲטֹאתֶכֶם אֲשֶׁר־חָמַצְתֶּם אֶתְכֶם:
24 בְּנֹר לָכֶם עֲרִים לְטַפְכֶּם וְגִדְרֹת לְצִנְאֲכֶם וְהָיָא מִפִּיכֶם
כֹּה תַעֲשׂוּ: וַיֹּאמֶר בְּנִיגֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר
16 עֲבַדְיָה יַעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר אָדֹנִי מִצְוָה: טַפְנוּ נָשִׁינוּ מִקִּנְנוּ
7 וְכָל־בְּהֵמָתֵנוּ וְהִירָשָׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד: וְעֲבַדְיָה וְעֵבְרָה
כָּל־חַלּוּץ צָבָא לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה כְּאֲשֶׁר אָדֹנִי
28 דִּבֶּר: וַיֵּצֵאוּ לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֱלֹעָזִר הַכֹּהֵן וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ
29 בְּרָדֹו וְאֶת־רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטָּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם־עֲבַרְתֶּם בְּנִיגֹד וּבְנֵי־רְאוּבֵן אֶתְכֶם
אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־חַלּוּץ לְמַלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה
הָאָרֶץ לְפָנֵיכֶם וְנִתְּחַם לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ הַגִּלְעָד
לְאַחֲזָה: וְאִם־לֹא יַעֲבֹדוּ חַלּוּצִים אֶתְכֶם וְנִאֲחֲזוּ
1 בְּתִכְכֶּם בָּאָרֶץ כְּנַעֲנִי: וַיַּעֲנוּ בְנִיגֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר
21 אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־עֲבַדְיָה בֶן־נַעֲשָׂה: נַחֲנוּ
נַעֲבֹר חַלּוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ־כְּנַעֲנִי וְאַתָּנוּ אֲחֵינוּ
33 נִחַלְתָּנוּ מִעֲבַר־הַיַּרְדֵּן וַיָּתֵן לָהֶם מֹשֶׁה לִבְנֵי־גֹד
וּלְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְחֲצִי שִׁבְמָה מִנְּשֵׂא בְרִי־וֹסֵף אֶת־
מַטְלַחַת שִׁמְעֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי וְאֶת־מַמְלַחַת עֹג מֶלֶךְ־
הַבָּשָׁן הָאָרֶץ לַעֲרִיבָה בְּגִבְלֹתַי עַרְי הָאָרֶץ סָבִיב:
34 וּבְנֵי בְנִיגֹד אֶת־דִּיעֹן וְאֶת־עֲטָרָה וְאֶת־עֲרֵעֵר:
36 לֵה וְאֶת־עֲטָרַת שׁוּפָן וְאֶת־עֵיזֹר וַיִּגְבְּהוּ: וְאֶת־בֵּית־נַמְרֹה
37 וְאֶת־בֵּית־הַקֵּן עֲבִי מִבְּעַר וְגִדְרֹת צִאֲן: וּבְנֵי רְאוּבֵן כְּנַח
38 אֶת־חִשְׁבּוֹן וְאֶת־אֱלֵעֶלָא וְאֶת־קִרְיָתִים: וְאֶת־נָבוֹ
וְאֶת־

וְאֶת־בְּעַל מַעֲזַן מוֹסֵבֶת שֵׁם וְאֶת־שִׁבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁמֶת
 19 את־שִׁמּוֹת הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ: וַיִּלְכּוּ בְנֵי מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
 20 גִּלְעָדָה וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּירֶשׁ אֶת־הָאֲמָרִי אֲשֶׁר־בָּהּ: וַיְחַן מִ
 41 מִשֶּׁה אֶת־הַגִּלְעָד לַמְּכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ: וַיֹּאמֶר
 42 בֶּן־מְנַשֶּׁה הֲלֹךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־חֻזִּיתָיִם וַיִּקְרָא אֶתְהֵן חֻזֵּי
 43 יֹאמֶר: וַנִּבַּח הֲלֹךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־קִנְתָּה וְאֶת־בְּנֵיתֶיהָ וַיִּקְרָא
 44 לָהּ נֶבֶח בְּשֵׁמוֹ: ה' רמא

19 Civitates
 cis Jar-
 denem ex-
 pugnavit, &
 praerogativa
 hereditatis
 occupavit
 à dimidia
 tribu Me-
 nassische,

מג 43

פ פ פ

אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְגֹאֲלָם
 1 לְצִבְיָתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־
 2 מוֹצְאֵיהֶם לַמַּסְעִיִּם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם
 3 לְמוֹצְאֵיהֶם: וַיֵּסְעוּ מֵרַעְמֶסֶס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֹמֶשׁ
 4 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמִּחְרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ בְנֵי־
 5 יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעֵינֵי כָל־מִצְרַיִם: וּמִצְרַיִם מִקְבְּרֵיהֶם
 6 אֶת אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה בָּהֶם כִּלְכֹּד וּבִאלֹהֵיהֶם עָשָׂה
 7 יְהוָה שְׁפָטִים: וַיֵּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס וַיַּחֲנוּ ה' CAPUT XXXIII.
 8 בְּסִמְרַת: וַיֵּסְעוּ מִסִּמְרַת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתֶם אֲשֶׁר בִּקְצֵה 1 Infruit Mosche hoc capite profectionum & stationum Israelitarum summan, ab egressu ex Aegypto, usque ad campes Moabitarum; ut patet Deum populum suum consulo 40 annos circumduxisse; ut ita ponere ingratos, ac ut plura omnipotentiae, sapientiae, iustitiae & benignitatis edoceat exempla.
 9 שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר אֶתֶם וַיַּחֲנוּ בְּמֶרֶה: וַיֵּסְעוּ מִמֶּרֶה
 10 וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וּבְאֵילָם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מִיָּם וּשְׁבַעִים
 11 תַּמְרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם: וַיֵּסְעוּ מֵאֵילָם וַיַּחֲנוּ עַל־סוּף: 11
 12 וַיֵּסְעוּ מִסִּסּוּף וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּרִין: וַיֵּסְעוּ מִמִּדְבָּרִין 12
 13 וַיַּחֲנוּ בַּדְּפָקָה: וַיֵּסְעוּ מִדְּפָקָה וַיַּחֲנוּ בְּאֵלוֹשׁ: וַיֵּסְעוּ 13
 14 מֵאֵלוֹשׁ וַיַּחֲנוּ בְּרִפְדִּים וְלֹאֲהִיָּה שֵׁם מִיָּם לְעַם לְשִׁתּוֹת: 14
 15 וַיֵּסְעוּ מִרִּפְדִּים וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר סִינִי: וַיֵּסְעוּ מִמִּדְבָּר סִינִי מו 15
 16 וַיַּחֲנוּ

18 Castrametani sunt in deserto Paran, unde emiserant exploratores.

26 Primus à terra promissæ regressus in Tabach.

36 Desertum Tzin (per 3) distinguitur à Sin, (cum 9.) propè mare Algosum, & Tzin hic explicatur per Kadesch, ad fines regionis Edomitarum.

38 Moritur Aharon in monte HOR, anno ab exitu quadragesimo, primo die mensis quinti.

40 Isaac-

17 וַיַּחְנוּ בְּקִבְרֹת הַחֲאוּרָה׃ וַיִּסְעוּ מִקִּבְרֹת הַחֲאוּרָה וַיַּחְנוּ
18 בְּחִצְרֹת׃ וַיִּסְעוּ מִחִצְרֹת וַיַּחְנוּ בְּרִתְמָה׃ וַיִּסְעוּ מִרִּתְמָה
כ וַיַּחְנוּ בְּרִמָן פָּרָן׃ וַיִּסְעוּ מִרִּמָן פָּרָן וַיַּחְנוּ בְּלִבְנָה׃
21 וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחְנוּ בְּרִסָה׃ וַיִּסְעוּ מִרִּסָה וַיַּחְנוּ
23 בְּקִהְלָתָח׃ וַיִּסְעוּ מִקִּהְלָתָח וַיַּחְנוּ בְּהַר־שֹׁמֶר׃ וַיִּסְעוּ
כה מִהַר־שֹׁמֶר וַיַּחְנוּ בְּחֶרְדָּה׃ וַיִּסְעוּ מִחֶרְדָּה וַיַּחְנוּ
26 בְּמִקְהֶלֶת׃ וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֶלֶת וַיַּחְנוּ בְּתַחַת׃ וַיִּסְעוּ מִתַּחַת
28 וַיַּחְנוּ בְּתָרַח׃ וַיִּסְעוּ מִתָּרַח וַיַּחְנוּ בְּמַתְקָה׃ וַיִּסְעוּ
ל מִמַּתְקָה וַיַּחְנוּ בְּחִשְׁמֹנָה׃ וַיִּסְעוּ מִחִשְׁמֹנָה וַיַּחְנוּ
31 בְּמִסְרוֹת׃ וַיִּסְעוּ מִמִּסְרוֹת וַיַּחְנוּ בְּבִנֵי יַעֲקֹן׃ וַיִּסְעוּ
33 מִבְּנֵי יַעֲקֹן וַיַּחְנוּ בְּחַר הַנֶּדָּב׃ וַיִּסְעוּ מִחַר הַנֶּדָּב
34 וַיַּחְנוּ בְּיִטְבְּתָה׃ וַיִּסְעוּ מִיִּטְבְּתָה וַיַּחְנוּ בְּעֵבְרָנָה׃
לה וַיִּסְעוּ מִעֵבְרָנָה וַיַּחְנוּ בְּעֵצִין נָבֶר׃ וַיִּסְעוּ מִעֵצִין נָבֶר
37 וַיַּחְנוּ כְּמִדְבַּר־צֵן הוּא קָדֵשׁ׃ וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיַּחְנוּ
38 בְּהַר הָהָר בְּקִצָּה אֶרֶץ אֲדוּם׃ וַיַּעַל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
אֶל־הָהָר הָהָר עַל־פִּי יְהוָה וַיָּמָת שָׁם בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים
לצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי
39 בְּאַחֵר לַחֹדֶשׁ׃ וְאַהֲרֹן בֶּן־שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה
מ בָּמָתוֹ בְּהַר הָהָר׃ פ וַיִּשְׁמַע הַכֹּהֵנִי מֶלֶךְ
עָרָד וְהוּא־יָשָׁב בְּגִבְעַת בְּאֶרֶץ בְּנֵעַן בְּבֵא בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
41 וַיִּסְעוּ מִחַר הָהָר וַיַּחְנוּ בְּצִלְמֹנָה׃ וַיִּסְעוּ מִצִּלְמֹנָה
43 וַיַּחְנוּ בְּפֹנוֹן׃ וַיִּסְעוּ מִפֹּנוֹן וַיַּחְנוּ בְּאַפֶּת׃ וַיִּסְעוּ מֵאַפֶּת
מֵה וַיַּחְנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בְּגִבְעַת מוֹאָב׃ וַיִּסְעוּ מֵעֵי וַיַּחְנוּ
46 בְּדִיבֵן נָדָב׃ וַיִּסְעוּ מִדִּיבֵן נָדָב וַיַּחְנוּ בְּעֵלְמָן דְּבַלְתִּימָה׃
47 וַיִּסְעוּ מֵעֵלְמָן דְּבַלְתִּימָה וַיַּחְנוּ בְּהַר הָעֵבְרִים לִפְנֵי
48 גִבּוֹ׃ וַיִּסְעוּ מִהַר הָעֵבְרִים וַיַּחְנוּ בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל
49 יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ וַיַּחְנוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיִּשְׁמָת עַד אֲבֵל
3 הַשָּׁפִּים בְּעֶרְבַת מוֹאָב׃ פ וַיִּדְבֹּר יְהוָה

אל

אל משה בערבת מואג על ידן ידו לאמר: דבר ו
אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את
הירדן אל ארץ כנען: והורשתם את כל ישבי הארץ
מפניכם ואבדתם את כל משכנותם ואת כל צלמ
מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו: והורשתם
את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ
לירשת אותה: וותנחלתם את הארץ בגורל
למשפחותיכם לרוב תרפו את נחלתו ולמעט תמעט
את נחלתו אל אשוריצא לו שמה הגורל לו יהיה
למטות אבותיכם תתנחלו: ואסלא תורישו את ישבי
הארץ מפניכם והיה אשר תותידו מהם לשבים
בעיניכם ולצינים בצדיכם וצרכו אתכם על הארץ
אשר אתם ישבים בה: והיה כאשר דמיתי לעשות
להם אעשה לכם:

peffribus
Moabitum
tradit
Deus leges
de omnibus
Cenagna-
nais ej-
ciendis, ut
& de omni-
bus eorum
idolis per-
dendis, de
excelsis de-
struendis,
& de eor-
um terra.
Dei mane-
re occupa-
da ac forte
distribuenda;

ss. Addit
gravi com-
minatione,
fi dicto Di-
vino non
fuerint
obedientes.

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל לך
ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען ואת
הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה:
והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה
לכם גבול נגב מקצה יסדה מלח קדמה: ונסב לכם
הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה
תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצראדר ועבר
עצמנה: ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיה
תוצאתיו הימה: וגבול ים והיה לכם הים הגדול
וגבול זה יהיה לכם גבול ים: וזה יהיה לכם גבול
צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר: מהר ההר
תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צרדה: ויצא
הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן וזה יהיה לכם
גבול צפון: והתאוויהם לכם לגבול קדמה מחצר עינן

CAPUT
XXXIV.
i. Definietur
termini
terre Cene-
aan versus
quatuor or-
bis plagas
ad confir-
mandam
promissio-
nis divinae
veritatem
ac amplitu-
dinem; ac
etiam ut
quisque se-
se contineat
intra limi-
tes, divini-
tus sibi
assignatos.

שפמה

13 Reptetur & Divinitus approbatur pactio cum Reubenitis & Gaditis de regione circumfluentiana; Ac tota regio transflumentana forte distribuenda vendicatur reliquis novem & dimidiis tribubus.

17 Ut autem distributio existeret aequalis, terra dividenda erat in partes, dein certo ordine mittenda erat sortis, & post sortitionem factam, opus erat confilio, ut majori Tribui aliquid de portione sua decideretur, & Tribui minoribus aliquid adderetur. Hæc de causâ nominantur decem viri Principes, singuli è singulis tribubus, qui unâ cum Sacerdote Elgnazar & Duce Jechung distributioni præessent.

CAPUT XXXV. 1 Levitis (quibus Deus antea de victu ex decimis prospexerat) nunc de hospitibus caver, ac 48 civitates cum subur-

11 שְׁמָמָה: וַיֵּרֶד הַגִּבֹּל מִשְׁפַּסּוֹ הַרְבֵּלָה מִקֶּדֶם לְעֵינַי וַיֵּרֶד
12 הַגִּבֹּל וּמָחָה עַל-בִּתְנָהּ יִסְכַּנְגֶּרֶת קִדְמוֹ: וַיֵּרֶד הַגִּבֹּל
הַיִּרְדֵּנָה וְהָיוּ חֹצְאָתָיו יָם הַמֶּלַח וְאֵת תְּהוֹת לִכְנֹם
13 הָאָרֶץ לִגְבֻלְתֶּיהָ סָבִיב: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְּנֶנָּה אֲתָם בְּגוּלָל אֲשֶׁר
14 צִוָּה יְהוָה לָתֵת לְתַשְׁעַת הַמִּטּוֹת וְחֹצֵי הַמָּטָה: כִּי
לָקְחוּ מָטָה בְּנֵי הָרְאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם וּמָטָה בְּנֵי-הַגָּדִי
טו לְבֵית אֲבֹתָם וְחֹצֵי מָטָה מִנִּשְׂאָה לָקְחוּ נַחֲלָתָם: שְׁנֵי
הַמִּטּוֹת וְחֹצֵי הַמָּטָה לָקְחוּ נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לִירְדֵן יִרְחוֹ
קִדְמוֹ מִזְרְחָה: ׀

16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר-יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת-הָאָרֶץ אֲלֻעֶזֶר הַכֹּהֵן וַיהוֹשֻׁעַ
18 בְּדָנֹן: וְנִשְׂאִי אַחֶר נִשְׂאִי אַחֶר מִמָּטָה תִּקְחוּ לִנְחֹל אֶת-
19 הָאָרֶץ: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לַמָּטָה יְהוּדָה בְּלֹבֶבֶן
21 כַּיִּפְנֶה: וּלְמָטָה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁמוּאֵל בֶּן-עֲמִיהוּד: לַמָּטָה
22 בְּנִימֵן אֱלִיָּדֶד בֶּן-כְּסִלּוֹן: וּלְמָטָה בִּנְדִין נִשְׂאִי בָקִי בֶן-
23 יִגְלִי: לְבְנֵי יוֹסֵף לַמָּטָה בְּנֵי-מְנַשֶּׁה נִשְׂאִי חֲזִיָּאל בֶּן-
24 אֶפְדִּי: וּלְמָטָה בְּנֵי-אֶפְרַיִם נִשְׂאִי קִמּוּאֵל בֶּן-שַׁפְטָן:
26 כֹּה וּלְמָטָה בְּנֵי-זְבוּלֹן נִשְׂאִי אֱלִיעֶזֶר בֶּן-פְּרִנָּה: וּלְמָטָה בְּנֵי-
27 יִשְׁשָׁכָר נִשְׂאִי פִלְטִיאֵל בֶּן-עֶזֶן: וּלְמָטָה בְּנֵי-אַשֶׁר נִשְׂאִי
28 אַחִיהוּד בֶּן-שְׁלֹמִי: וּלְמָטָה בְּנֵי-נַפְתָּלִי נִשְׂאִי פִדְיָאֵל
29 בֶּן-עֲמִיהוּד: אֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִנְחֹל אֶת-בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ כְּנָעַן: ׀

אֵלֶּה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּעֶרְבֹת מִזְבֵּחַ עַל-יְרֵדֵן יִרְחוֹ
1 לֵאמֹר: צֹו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַנּוּ לָלוֹיִם מִנְּחֹלֹת
אֲחֻזָּתָם עָרִים לְשֹׁכֵת וּמִגֵּרָשׁ לְעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ
3 לָלוֹיִם: וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם לְשֹׁכֵת וּמִגֵּרְשֵׁיהֶם יִהְיוּ
4 לִכְהֻמָּתָם וּלְרִכְשָׁם וּלְכָל חֵיתָם: וּמִגֵּרְשֵׁי הָעָרִים
אֲשֶׁר

אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָלוֹים מִקִּיר הָעִיר וְחוּצֶיהָ אֵלַי
אִמָּה סָבִיב: וּמִדָּתָם מִחוּץ לָעִיר אֶת־פֶּאֶת־קִדְמָתָהּ
אֵלֶּפִים בָּאִמָּה וְאֶת־פֶּאֶת־נֶגְבָּהּ אֵלֶּפִים בָּאִמָּה וְאֶת־
פֶּאֶת־יָם־אֵלֶּפִים בָּאִמָּה וְאֶת־פֶּאֶת־צָפוֹן אֵלֶּפִים בָּאִמָּה
וְהָעִיר בְּתוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָחֶם מִגְרֵשֵׁי הָעָרִים: וְאֶת־
הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָלוֹים אֵת שְׁש־עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר
תִּתְּנוּ לָנֶם שָׁמָּה הָרֹצֵחַ וְעָלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וְשֵׁתִים
עִיר: כָּל־הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָלוֹים אַרְבָּעִים וְשֵׁמֶנֶה
עִיר אֶתְהֶן וְאֶת־מִגְרֵשֵׁיהֶן: וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ
מֵאַחֲזֶרֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרֹב תִּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמַּעַט
תִּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחָלוּ יִתֵּן מִעָרָיו
לָלוֹים:
וְיִרְבֹּד יִהְיֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבַּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי אֲתֶם עֲבָרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ
כְּנָעַן: וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם
וְנֶם שָׁמָּה רֹצֵחַ מִכַּהֲנֵשׁ בְּשִׁגְגָה: וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים
לְמִקְלָט מִגָּאֹל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה
לְמִשְׁפָּט: וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ שְׁש־עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה
לָכֶם: אֶת־שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ מִעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֶת־
שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ בָּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה:
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִנְצִי וְלַתּוֹשֵׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שְׁש־
הָעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוֹם שָׁמָּה בְּדַל־מִכַּהֲנֵשׁ
בְּשִׁגְגָה: וְאִם־בְּכָלִי בָרוּךְ יִהְיֶה וְיָמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת
וְיָמֹת הָרֹצֵחַ: וְאִם בָּאֵבֶן יָד אֲשֶׁר־מוֹת בָּהּ הָבְהוּ
וְיָמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת וְיָמֹת הָרֹצֵחַ: אוֹ בְּכָלִי עֵצִיד
אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ הָבְהוּ וְיָמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת וְיָמֹת הָרֹצֵחַ:
גָּאֹל הָדָם הוּא יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפָגְעֹרְכּוֹ הוּא יִמָּתְנוּ:
וְאִם־בְּשִׁנְאָה יִהְרָפוּ אוֹדֵה־שְׁלִיךְ עָלָיו בְּצִדִּירָה וְיָמֹת: בֹּ

banis pri-
dus, sparm
per totam
regionem,
assignat; ita
ut Tribus
Majores
plures; mi-
niores vero
pauciores
Civitates
Leviticis con-
cederent, Cause au-
tem hujus
disperte
habitationis
Levitarum
erant custo-
dia cultus
puris, imple-
tio vatici-
nii, Gen.
49: 7. &
equalis
sustentatio
Levitarum.
Qui in
certis urbi-
bus & non
aliis per-
mixti habi-
tabant, ut &
in doctrina
& pietate
erudirent,
& quasi
exemplaria
pietatis in
tota regione
lucerent.
6 Ex his 48
civitatibus
Levitarum
diversis lo-
cis statuun-
tur sex ur-
bes refugii,
quod possent
perfugere,
qui tantum
errore ali-
quem inter-
fecissent (ut
ita, indicta
causa, pri-
vate vindic-
tæ cupiditas
frænaretur,
ac ut
Sacerdotum
dignitas,
prudentia,
& pietas,
exules me-
lius prote-
gerent.
14 Harum
civitatum
tres erant
cis, & tres

או

trans Jardenem. 16 Azyla non patebant ei, quia aliquem de industria occiderat; is enim cognita causa, homicidii reus erat: ac propterea vindictæ sanguinis, per judicis, fiebat potestas morte afficiendi talem homicidam.

24 Qui vero aliquem errore cruci-
daverat, per
judices
liberandus
erat à vin-
dice fan-
guinis, &
incolumis
fillendus in
Asylo, quod
sibi delege-
rat: ut ibi
vitam
transigat
usque ad
mortem
summi Sa-
cerdotis:
nec inde
exeat, ne
deprehen-
sus extra
azylum
impune
necetur à
vindice.
30 Malitio-
se aliquem
trucidans,
pluribus
uno testibus
convictus,
erat necan-
dus, nec
illum pro
homicida
voluntario
admitten-
dum erat
lytron.
32 Precidi-
tur etiam
omnis re-
demtio ho-
micidæ
non volun-
tario.
33 Ne pol-
luerit terra,
quæ non
nisi fangu-
ine homici-
dæ expia-
tur, & in
cujus me-
dio Domi-
nus habitat.

21 או באיבה הבהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא
22 גאל הדם ימית את הרצח בפגערבו : ואסבפתע
בלא איבה הרפו או השליך עליו כל בלי בלא
23 צדיה : או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל
24 עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו : ושפטו
העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים
כה האלה : והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם
והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה
וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו
26 בשמן הקדש : ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר
27 מקלטו אשר ינוס שמה : ומצא אתו גאל הדם מחוץ
לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו
28 דם : כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל
ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחוזתו :
29 והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל
ל מושבתיכם : כל מכה נפש לפי ערים ירצח אתו
30 הרצח ועד אחר לא יענה בנפש למות : ולא תקחו
כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כיומות יומת :
31 ולא תקחו כפר לגוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת
32 בארץ עד מות הכהן : ולא תחניפו את הארץ אשר
אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא רצח לא
33 יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו : ולא
תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני
שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל :

פ

אל ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר
בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני
הנשאים ראשי אבות לבני ישראל : ויאמרו את אדני

צוה

T יט

CAPUT
XX XVI.
1 Ur viten-
tur tri-
bunum con-
fessio & hæ-
reditatum
de tribu in
tribum
translatio, à Menaschichitis oportune movetur disceptatio de hæreditate filiarum Zelophchad.

צוה יהוה לתת את־חצרן בנחלה בנחל לבני ישראל
 ואדני צוה ביהוה לתת את־נחלת צלפחד אחינו
 לבנותיו : והיו לאחד מבני שבטי בני־ישראל לנשים
 ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת
 המטה אשר תהיינה להם ומגדל נחלתנו יגרע : ואם
 יהיה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת
 המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע
 נחלתן : ויצו משה את־בני ישראל על־פי יהוה לאמר ה
 בן מטה בני־יוסף דברים : וזו הדבר אשר צוה יהוה
 לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים
 אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים : ולא
 תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל־מטה כי איש
 בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל : וכל־בת
 ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת
 מטה אביה תחיה לאשה למען יירשו בני ישראל
 איש נחלת אבותיו : ולא־תסב נחלה ממטה למטה
 אחר כי־איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל :
 כאשר צוה יהוה את־משה בן עשו בנות צלפחד :
 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות
 צלפחד לבני דדיהן לנשים : ממשפחת בני־מנשה
 בני־יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על־מטה משפחת
 אביהן : אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה בִּיר
 משה אל־בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו :

8 His Mon-
sche, iustu
Dei, respon-
der: filias
Zeloph-
chadh possit
nubere cui
lubet, sed
non extra
suam tri-
bum.

7 Ac ea oc-
cassione in
thesi pronun-
ciat legem uni-
versalem,
qua omni-
bus puellis,
quibus ac-
cidit pater-
na heredi-
tas, in-
iunguntur nup-
tiae Con-
tributum: ne fortes
Tribuum
commi-
scentur,
nec tribus
ipse con-
fundantur:
ut tandem
conspicua
possit esse
impletio
promissio-
nis de na-
scituro
Messia, ex
tribu Jehu-
dha.

10 Juxta
hanc legem
filiae Ze-
lophchadh
(salvis legi-
bus de gra-
dibus con-
sanguinita-
tis) nupse-
runt suis
patrueibus
& substituit
earum pa-
terna heredi-
tas in sua
tribu.

11 Clausula
generalis.

חזק

* Numerus סכום פסוקי וספר במדבר אלף וסאתים ושמנים ארפח סמן : וחצי
 וזה האיש אשר אבחר בו מטה ירעה : ופרשיותיו עשרה : בדר ינתנו סמן :
 וסדיו ליב : לב שהור ברא לו אלהים סמן : ופרקו לו : לו חכס ושכילו שח
 סמן : סניין תפחחות שתיים ותשעים : והסמכות שישים ושש : הכל
 מאה וחמשים ושמנה פרשיות : אני חלקך ונחלק סמן :
 אלה

אלה הדברים

L I B E R DEUTERONOMIUM.

פרשה מד 44

C A P U T I. א

Continetur
hoc libro
summa
omnium
legum &
compen-
dium prae-
cipuarum
historiarum
usque ad
mortem
Mosis.

ניח ר'
שיטין
פניחה
ויהיה
סודות
שיטה ה'

CAP. I.
1 Enuncia-
tae sunt hae
tantum viri
cygneae
cantiones
eis Jarde-
nem in
campes-
tribus Moa-
bitarum,
anno ab
egressu qua-
dragesimo,
primo die
mensis un-
decimi.

5 Placuit
Mosi legem
Divinam
& reno-
vare, &
declarare.

6 Hic inci-
pit concio
Mosis pri-
ma, qua
repetit hi-
storiam 38
annorum.

7 Et decla-
rantur pro-
mulgatio
legis in
monte
Hhorebb,
migratio
populi ex
Sinai, &
promissio
terrae hae-
ditario jure
possidendae.

9 Electio
Principum
& Magi-
stratum in
populo,
designatio
Judicum,

א אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר
הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל
ולבן וחצרת ודי זהב : אחד עשר יום מחרב דרך הר
3 שעיר עד קדש ברנע : ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר
חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל
4 אשר צוה יהוה אתו אלהם : אחרי הכתו את סיוח
מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן
ה אשר יושב בעשתרת באדרכי : בעבר הירדן בארץ
מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר :
6 יהודה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת
7 בהר הזה : פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל
שכניו בערכה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ
8 חכנעני והלבנון ער ההנהר הגדל נהר פרת : ראה
נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת
9 להם ולזרעם אחריהם : ואמר אלכם בעת ההוא
י לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם : יהוה אלהיכם
הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב :
11 יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים
12 ויברך אתכם כאשר דבר לכם : איכה איש לבדי
13 מרחכם ומשאכם וריבכם : הבו לכם אנשים חכמים
14 ונבנים וידעים לשבטיכם ואשכם בראשיכם : ותענו

אתי

T 2 יט

אֲתִי וְתֹאמְרוּ טוֹב הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת : וְאָקַח טוֹ
אֶת־רֹאשֵׁי שְׁבִטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וִידְעִים וְאַתָּן אוֹתָם
רֹאשִׁים עֲלֵיכֶם שְׂרֵי אֲלָפִים וְשְׂרֵי מֵאוֹת וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים

וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת וְשְׂטָרִים לְשִׁבְטֵיכֶם : וְאַצֹּה אֶת־שְׁפָטֵיכֶם¹⁵
בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר שָׁמַע בֵּין־אֲחֵיכֶם וּשְׁפָטָתֶם צֶדֶק
בֵּין־אִישׁ וּבֵין־אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ : לֹא־תִכְדּוּ פָנִים בַּמִּשְׁפָּט¹⁷
בְּקִטְּן כְּגֹדֶל תִּשְׁמָעוּן לֹא תִגְדּוּ מִפְּנֵי־אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט
לֵאלֹהִים הוּא וְהַדְּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תִּקְרְבוּן אֵלַי

וְשָׁמַעְתִּיו : וְאַצֹּה אֶתְכֶם בְּעַת הַהוּא אֶת כָּל־הַדְּבָרִים¹⁸
אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן : וְנִסַּע מִחֶרֶב וּנְלַךְ אֶת כָּל־הַמְּדַבֵּר¹⁹
חֲגֹדֶל וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רִאִיתֶם דֶּרֶךְ הַר הָאֱמֹרִי
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָנוּ וְנָבֹא עַד קֶרֶשׁ בְּרִנֵּעַ :

וְאָמַר אֲלֵכֶם בָּאתֶם עִדְתֵּר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֹּ
נָתַן לָנוּ : רְאֵה נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵיהַ אֶת־הָאָרֶץ²¹
עֲלֶה רֶשֶׁת־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ אֶל־תִּירָא
וְאֶל־תַּחַת : וְתִקְרְבוּן אֵלַי כְּלָכֶם וְתֹאמְרוּ נִשְׁלַחֲהָ²²
אֲנָשִׁים לִפְנֵינוּ וְיַחְפְּרוּלָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְיִשְׁבוּ אֲתָנוּ דִּבֶּר

אֶת־חֲדָרְךָ אֲשֶׁר נַעֲלֶה־בָּהּ וְאֵת הָעֵרִים אֲשֶׁר נָבֹא
אֵלֶיהֶן : וְטַב בְּעֵינֵי חֲדָבְךָ וְאָקַח מִכֶּם שְׁנַיִם עֹשֶׂר²³
אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְט : וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ הָהָרָה וַיָּבֹאוּ²⁴
עַד־נַחַל אֲשַׁכֵּל וַיִּרְגְּלוּ אֹתָהּ : וַיִּקְחוּ בְיָדָם מִפְּרִי כֹה

הָאָרֶץ וַיֹּרְדוּ אֵלֵינוּ וַיִּשְׁבוּ אֲתָנוּ דִּבֶּר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ : וְלֹא אֲבִיתָם²⁶
לְעֹלָת וְתִמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וְתִרְגְּנוּ²⁷
בְּאֱהָלֵיכֶם וְתֹאמְרוּ בִּשְׁנֵאת יְהוָה אֲתָנוּ חוֹצִיאָנוּ מֵאָרֶץ

מִצְרַיִם לָתֵת אֲתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידָנוּ : אָנָּה²⁸
אָנַחְנוּ עֲלֵים אֲחֵינוּ הַמָּפוּ אֶת־לִבְכֵּנוּ לֵאמֹר עִם גֹּדֹל
וְרָם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת בְּשָׁמַיִם וְנִסְכְּנֵי עֲנָקִים

רִאִינוּ

¹⁵ Eorumque requi-
ta; nempe,
sapientia,
prudentia,
iustitia &
fortitudo in
iudicio.

¹⁸ Præcep-
ta populo
data.

¹⁹ Historia
de missione
explorato-
rum in ter-
ram Cena-
naan.

²⁶ Populi
feditio &
murmur
contra Mo-
sem, ortum
ex falsa re-
lacione ex-
plorato-
rum.

29 Parthet-
ica Moſis
ora io, qui
ſele ſſi
confilio
fruiti op-
poſuit.

29 ראינו שם : ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון
ל מהם : יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם
31 ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם : ובמדבר

אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא
איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם ערבאכם

32 ערה מקום הזה : ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה
33 אלהיכם : ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום

לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו
34 בה ובענן יומם : וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף

34 Dei in-
dignatio
adverſus
murmura-
tores & re-
poſitiſſi-
en-
rum , et am
ipſius Mo-
ſis , ab in-
greſſu ter-
rae.

לה וישבע לאמר : אם יראה איש באנשים האלה הדור
הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת

36 לאבותיכם : וזלתי בלב בן צפנה הוא יראנה ולראתן
את הארץ אשר דרדבה ולבניו יען אשר מלא

37 אחרי יהוה : גם כי התאנף יהוה בגללכם לאמר
38 גם אתמה לאיתבא שם : יהושע בן נון העמד לפניך

הוא יבא שמה אתו חזק ביהוה ינחלנה את-
39 ישראל : וטפכם אשר אמרתם לבן יהוה ובניכם

אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה
מ ולהם אתנה והם יירשוה : ואתם פנו לכם וסעו

41 Infelix
bellum
cum Emo-
rais, contra
Dei volun-
tatem arro-
ganter ſuſ-
ceptum.

41 המדברה דרך יסדוף : ותענו ותאמרו אלי
חסאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר

צונו יהוה אלהינו ותחננו איש את-כל
42 מלחמתו ותהנו לעלת ההרה : ויאמר יהוה

אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אני
43 בקרבכם ולא תננפו לפני איביכם : ואדבר אליכם

ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו
44 ההרה : ויצא האמרי הישב בהר ההוא

לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים
ויכתו

וַיִּכְתּוּ אֹתְכֶם בְּשַׁעִיר עֲדֵי-חֶרֶם: וַתֵּשְׁבוּ וַתִּבְנוּ מֶה
לִפְנֵי יְהוָה וּלְאַשְׁמַע יְהוָה בְּקִלְכֶּם וְלֹא הָאִזִּין
אֲלֵיכֶם: וַתֵּשְׁבוּ בְּקֶדֶשׁ יָמִים רַבִּים כִּימִים אֲשֶׁר
יִשְׁכַּתֶּם: וְנִפְן וְנָסַע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם-סוּף א
כָּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי וְנָסַב אֶת-הַר שַׁעִיר יָמִים רַבִּים:

CAP. II.

1 Profici-
suntur a
Kadhefch
Barneang
(urbe in
ipso terre
aditu posi-
ta) in de-
sertum, ver-
sus austrum
ad mare ru-
brum; &
circumve-
runt mon-
tana Segnir,
diebus
multis, h.e.
toris an-
nis 38; ut
sensum
perirent se-
ditioni:
iuxta ver-
sus 14, 15.

a Postes ju-
bet (relicto
meridiano
tractu) re-
flectere iter,
aquilonem
versus, iuxta
agrum
Moabitis
contra
Emorzos.

5 Jubentur
parcere E-
domis,
quia Deus
montem
Segnir de-
derat Gne-
savo, filio
Isaaci.

9 Nec etiam
bellum mi-
scendum
erat cum
Moabitis;
quia eorum
terra erat
hereditas
filiorum
LOT.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
רַב-לָכֶם סָב אֶת-הַהָר הַזֶּה פָּנּוּ לָכֶם צִפְנָה: וְאַתְּהֶעָם
צוֹ לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בְּגִבּוֹל אֲחֵיכֶם בְּנֵי עִשָׂו הַיִּשְׁבִּים
בְּשַׁעִיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם מֵאֵד: אֲלִיתְהַגְדּוּ בָם
כִּי לֹא-אַתֶּן לָכֶם מֵאֶרֶץ עַד מִדְּרָךְ בְּהַר-גִּל בִּירִשָּׁה
לַעֲשׂוֹ נְתַתִּי אֶת-הָר שַׁעִיר: אֲכַל תִּשְׁבְּדוּ מֵאַתֶּם
בְּכֶסֶף וְאַכְלֹתֶם וְנִסְמִים תִּבְדּוּ מֵאַתֶּם בְּכֶסֶף וּשְׁתִּיתֶם:
כִּי יִחְזֶה אֱלֹהֶיךָ בְּרַכָּה בָּכֶם כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יֵדַע לַכְתֶּךָ
אֶת-הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה יֶאֱרָבֵעִים שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
עִמָּךְ לֹא חֲסַרְתָּ דָּבָר: וְנַעֲבֹר מֵאֶרֶץ אֲדִינּוּ בִּירְעִשׁוֹ
הַיִּשְׁבִּים בְּשַׁעִיר מִדְּרָךְ הָעֲרִבָה מֵאִילַת וּמַעֲצִין גִּבְר
וְנִפְן וְנָסַב דֶּרֶךְ מִדְּבָר מֹאָב: וַיֹּאמֶר

פיסא
באסת
מסק

יְהוָה אֵלַי אֲלֵהֲצֹר אֶת-מֹאָב וְאֶל-תַּתְנֹר בָּם מִלְחָמָה
כִּי לֹא-אַתֶּן לָךְ מֵאֶרֶץ יִרְשָׁה כִּי לְבִמְלֹחַם נְתַתִּי אֶת-
עַר יִרְשָׁה: הָאֲמִים לִפְנֵים יֵשְׁבוּ בָהּ עִם גְּדוֹל וְחֵב וְרֹם
כְּעֹנְקִים: רַפָּאִים יִחְשְׁבוּ אֶף-הֵם כְּעֹנְקִים וְהַסֹּאבִים
יִקְרָאוּ לָהֶם אֲמִים: וּבְשַׁעִיר יֵשְׁבוּ הַחֲרִיִּם לִפְנֵים וּבְנֵי
עֲשׂוֹ יִירְשׁוּם וַיִּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם כָּאֲשֶׁר
עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לָאָרֶץ יִרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה לָהֶם:
עָתָה קְמוּ וְעִבְדוּ לָכֶם אֶת-נָחַל זָרָד וְנַעֲבֹר אֶת-נָחַל
זָרָד: וְהַיָּמִים אֲשֶׁר-הִלְכְּנוּ מִקֶּדֶשׁ בְּרַנֵּעַ עַד אֲשֶׁר
עָבְרָנוּ אֶת-נָחַל זָרָד שְׁלִשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עָדְתֶם כָּל
הַדּוֹר אִנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה כָּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה

טו יהוה להם : וגם יריהוה היתה בם להם מקרב
 16 המחנה עד תמם : ויהי כאשר תמו כל אנשי
 17 המלחמה למות מקרב העם : וידבר יהוה
 18 אלי לאמר : אתה עבר היום את נבול מואב את ער :

19 Ob ean-
dem ratio-
nem non
hostiliter
agendum
erat adver-
sus Gnam-
monitas.

19 וקרבת מול בני עמון אל תצורם ואל תתגר בם כי
 לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט
 כ נתתה ירשה : ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים
 21 ישברכה לפנים וחצמנים יקראו להם זמזמים : עם
 גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם וירשם
 22 וישבו תחתם : כאשר עשה לבני עשו הישבים
 בשעיר אשר השמיד את החרו מפניהם וירשם
 23 וישבו תחתם עד היום הזה : והעוים הישבים בחצרים
 עד עזה כפתרים היציאים מכפתר השמידם וישבו

24 Promissi
Deus Mo-
si glorio-
sam populi
Israelitici
victoriam
de Emo-
rizis.

24 תחתם : קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי
 בידך את סיחון מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל
 כה רש והתגר בו מלחמה : היום הזה אחל תת פחדך
 ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר

26 Mosche
missi lega-
tis obtulit
pacem
Sihhoni
Regi Hhef-
hon.

26 ישמעון שמעה ורגזו וחלו מפניה : ואשלח מלאכים
 ממדבר קדמורת אל סיחון מלך חשבון דברי שלום
 27 לאמר : אעברה בארצה בדרך בדרך אלה לא אסור
 28 ימין ושמאול : אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים
 29 בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי : כאשר
 עשולי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים
 בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר
 ל יהוה אלהינו נתן לנו : ולא אכה סיחון מלך חשבון
 העברנו בו כהקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמן
 את לבבו למען תתן בידך ביום הזה : ס

30 Aft Rex
Sihhon , à
Deo obdu-
ratus, Moïse
legationi
inhumani-
ter respon-
det, ac e-
gressus, cum
universo
suo populo,
in occur-
sum Israe-
lis, traditur
Israelitis.

31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את

סיחון T 4 יט ד

סִיחֹן וְאֶת־אֶרְצוֹ הִחֵל לָשׁ לְרֶשֶׁת אֶת־אֶרְצוֹ: וַיֵּצֵא³²
 סִיחֹן לִקְרֹאתָנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמִלְחָמָה יִהְיֶה:
 וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִפְנֵינוּ וְנָה אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־³³
 כָּל־עַמּוֹ: וְנִלְכְּדָם אֶת־כָּל־עָרֵיו בְּעַת הַהוּא וְנַחֲרָם³⁴
 אֶת־כָּל־עִיר מִתָּם וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף לֹא הִשְׁאֲרָנוּ שְׂרִיד:
 רַק רַבְּהֶמָּה בָּזְזוּ לָנוּ וּשְׁלַל הָעָרִים אֲשֶׁר לָכְדָנוּ: לֵה
 מַעֲרֵעַ אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחֲל אֲרָנוֹ וְהָעִיר אֲשֶׁר³⁵
 בְּנַחֲל וְעַד־הַגִּלְעָד לֹא הִיתָה קְרִיָּה אֲשֶׁר שָׁנְבָה מִמֶּנּוּ
 אֶת־הַכָּל נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִפְנֵינוּ: רַק אֶל־אֶרֶץ בְּנֵי־³⁷
 עַמּוֹן לֹא קִרְבַּת כְּלָיִד נָחַל יַבֵּק וְעָרֵי הָהָר וְכָל אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְנָפַן וְנַעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עֹגֹר³⁸
 מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרֹאתָנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמִלְחָמָה אֲדַרְעִי:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִידֶךָ נָתַתִּי אֹתוֹ:
 וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֶרְצוֹ וְעַשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר עַשִׂיתָ
 לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן: וַיִּתֵּן יְהוָה³
 אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ גַם אֶת־עֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ
 וְנִבְהֹו עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִירֵלּוּ שְׂרִיד: וְנִלְכְּדָם אֶת־כָּל־⁴
 עָרֵיו בְּעַת הַהוּא לֹא הִיתָה קְרִיָּה אֲשֶׁר לֹא־לִקְחָנוּ
 מֵאֲתָם שְׂשִׁים עִיר כָּל־חֹבֶל אֲרָגָב מִמְּלַכַת עֹג בְּבָשָׁן:
 כָּל־אֵלֶּה עָרִים בְּצִדָּת חוֹמָה גְּבוּחָה דְּלָתִים וּבָרִיחַ הֵן
 לְכַד מַעֲרֵי הַפְּרָזִי הַרְבֵּה מְאֹד: וְנַחֲרָם אוֹתָם כְּאֲשֶׁר⁶
 עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבוֹן הַחֶרֶם כָּל־עִיר מִתָּם הַנָּשִׁים
 וְהַטָּף: וְכָל־חֶבְהֶמָּה וּשְׁלַל הָעָרִים בָּזְזוּ לָנוּ: וְנִקַּח⁷
 בְּעֵת הַהוּא אֶת־הָאֶרֶץ מִיַּד שְׁנֵי מְלָכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
 בַּעֲבֹר הַיַּרְדֵּן מִנַּחֲל אֲרָנוֹ עַד־הָר חֶרְמוֹן: צִידִנִּים⁸
 יִקְרָאוּ לְחֶרְמוֹן שְׂרָיו וְהָאֱמֹרִי יִקְרָאוּ־לּוֹ שְׁנִיד: כָּל־עָרָיו
 הַמִּישֹׁר וְכָל־הַגִּלְעָד וְכָל־הַבָּשָׁן עַד־סֹלֶכָה וְאֲדַרְעִי
 עָרֵי מִמְּלַכַת עֹג בְּבָשָׁן: כִּי יִקְעֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן¹¹
 נִשְׂאָר

33 Qui, castis
 ipfius de-
 bellatis, ejusque ci-
 vitanbus occupatis, istius regio-
 nis homi-
 nes (con-
 servata tan-
 tum predi) ad unum prodiga-
 runt.

36 Circum-
 scriptio
 agri ab
 Israelitis occupati.

C A P. III.
 1 Gnogh,
 rex Ba-
 schan, in-
 festus signis
 adversus
 Israelitas in
 praelium
 progressus,
 debellatur
 cum uni-
 verso suo
 populo, ac
 inter necio-
 ni devo-
 ventur cu-
 jusque ci-
 vitanbus ho-
 mines, fo-
 minae &
 parvuli.

7 Omnia
 vero ju-
 menta &
 spolia sibi
 predantur
 Israelitis.

8 Descri-
 bitur hujus
 regionis
 amplitudo.

11 Gnogh
 solus super-

flēs de reli-
quīs gi-
gantū.
Ejusque gi-
gantes pro-
ceras ex
ip̄ius lecto
cognosci-
tur.

12 Distri-
buuntur
regna, cis
Jardenem
occupata, in
duas tribus
Reuben,
Gad, & in
tertiā tribu
dimi-
ditam
Menasche.

18 Reuben-
itis, Ga-
dhitis &
Menasch-
itis
mandatur,
ut, iussu
Dñi, in ex-
peditionem
præirent
suis fratri-
bus Cene-
gneam oc-
cupaturis,
donec
etiam illi
consecuti
essent hære-
ditatis pos-
sessionem
quietam.

21 Repetit
etiam sub-
stitutionem
Jehoshua
in suum lo-
cum, ut
custodem
contractus
cum Reu-
benitis,
Gadhitis &
Menasch-
itis, ac
ut ducem
populi.

23 Depreca-
tur Moſche,

נשאׁר מִיתֵר הַרְפָּאִים הִגֵּד עֲרֻשׁוֹ עֲרֹשׁ בְּרֹחַ הַלֵּה

הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארפה וארבע אמות

12 רחבה באמת איש: ואת הארץ הזאת ירשנו בעת

ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד

13 ועריו נתתי לראובני ולגדי: ויתר הגלעד וכל הבשן

ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל

14 הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: יאיר

בדמנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי

והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חורת יאיר

16 טו עד היום הזה: ולמכיר נתתי את הגלעד: ולראובני

ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל

17 וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון: והערבה והירדן

וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשרות

18 הפסגה מזרחיה: ואצו אתכם בעת ההוא לאמר

יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה

חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל:

19 רק גשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם

כ ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: עד אשר יניח יהוה

לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה

אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו

21 אשר נתתי לכם: ואת יהושוע צויתי בעת ההוא

לאמר עיניך הראות את כל אשר עשה יהוה

אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה

יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה:

22 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם

לכם:

מה 45

ואתחנן אליהו בעת ההוא לאמר: ארני

23 24 יהוה אתה החלית להראות את עבדך את גדלך

ואת

T 5 י ט ה

וְאֶת־יְדֵי הַחֻקָּה אֲשֶׁר מִי־אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר
 עָשָׂה כַּמַּעֲשִׂיָּה וּכְגִבּוֹרָתָהּ : אֶעֱבֹרֶנָּה וְאֶרְאֶה כֹּה
 אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַהוּא הַטּוֹב
 הַזֶּה וְהַלֵּבֵנָּה : וַיַּעֲבֹר יְהוָה בִּי לַמַּעֲנֶכֶם וְלֹא שָׁמַע²⁶
 אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לֶךְ אֶל־תּוֹסֵף דָּבָר אֵלַי
 עוֹד בְּדָבָר הַזֶּה : עָלַי רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְשֹׂא עֵינַי יִמָּה²⁷
 וְצִפּוֹנָה וְתִימָנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְּעֵינַי כִּי־לֹא תַעֲבֹד
 אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה : רְצוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחֻקָּהּ וְאִמְצוּהָ²⁸
 כִּי־הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה : וְנִשָּׁב בְּנֵי־אֵל מוֹל בֵּית פְּעוֹר :²⁹

ne ipsi adimerentur in terram promissam ingressus.

26 Ad Deum amico negat postulatum, & interim intuitum terrae eminus largitur.

28 Mandatque corroborationem Jehoschuz, qui terram possidentem Israelitis erat distributurus.

29 Acta haec sunt in valle è regione Bethpegnor.

ס

וַעֲתִידָהּ יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל־הַחֻקִּים וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר־אָמַר
 אֲנִי מִלִּפְנֵי אֲתָכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבִאתֶם
 וַיִּרְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן
 לָכֶם : לֹא תִסְפּוּ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצִּוֶּה אֲתָכֶם¹
 וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוַת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצִּוֶּה אֲתָכֶם : עֵינֵיכֶם תִּרְאֹת אֶת אֲשֶׁר־
 עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ
 אַחֲרָיו בְּעַל־פְּעוֹר הַשְׁמִידוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִקִּרְבְּךָ :
 וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּל־כֶּסֶם הַיּוֹם²
 רֹאדוּ לְמַדְתִּי אֲתָכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צֻוֵּי הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כֵּן בִּקְרֹב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים
 שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : וּשְׁמֹרְתֶם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֲכַמְתֶּם³
 וּבִינְתֶכֶם לַעֲשֵׂי הַעֲמִים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת כָּל־הַחֻקִּים
 הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק־עַבְדְּכֶם וְנַבְּוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה :
 כִּי מִיָּגוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קִרְבִּים אֵלָיו כִּיהוָה
 אֱלֹהֵינוּ בְּכַל־קְדָּאנוּ אֵלָיו : וּמִיָּגוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֻקִּים⁴
 וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי
 נָתַן

C A P. IV.

1 Scopus antedictae narrationis fuit, ut Israelitis esset argumentum horrationis ad obedientiam, quam infulsit Moyses morti proximus.

2 Vult legem Divinam incorruptam servari, nec humanis commentis adulterari.

3 Ac commendat doctrinam futuram à prenis transgressionum.

4 Et a promissis obedientiae.

5 Item, à legis Antore dignitate & effectu.

9 Monet ne obliuiscantur Testimoniorum divinorum, eaque pos-
teros suos recolenda doceant. Ac legem commendat à maiestate diuina & à promulgandi modo.

9 נתן לפניכם היום: רַק הַשְׁמַר לָךְ וּשְׁמַר נִפְשְׁךָ מֵאֵד
פְּתִישְׁכָּח אֶת־דִּבְרֵים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וּפָרִיסוּרוֹ
מִלִּבְּךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לִבְנֶיךָ וּלְבְנֵי בְנֶיךָ :
יֹסֶם אֲשֶׁר עֲמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחָרֵב בֹּאמֶר יְהוָה
אֵלֵי הִקְהֵל־לִי אֶת־הָעָם וְאֲשַׁמְעֵם אֶת־דִּבְרֵי אֲשֶׁר
יִלְמְדוּן לִירְאָה אֹתִי כִלְהֻמִּים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־
11 הָאָדָמָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן: וְתִקְרְבוּן וְתַעֲמְדוּן תַּחַת
הַהָר וְהָהָר בְּעַר בָּאֵשׁ עַרְלֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן
12 וְעַרְפָּל: וְיִדְבַר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים
13 אֲתֵם שֹׁמְעִים וְתִמְוֹנָה אֵינְכֶם רֹאִים וְזֹלָתִי קוֹל: וַיִּגַּד
לָכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֲתֶכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֵׂר־ת
14 הַדְּבָרִים וַיִּכְתַּבְם עַל־שְׁנֵי לְחוֹת אֲבָנִים: וְאֹתִי צִוָּה
יְהוָה בְּעַר הַהוּא לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
לַעֲשׂוֹתָכֶם אֲתֵם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֵם עֹבְרִים שְׂמֹר
15 לְרִשְׁתָּהּ: וְנִשְׁמַרְתֶּם מֵאֵד לִנְפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא רִאִיתֶם
כִּלְתִּמְוֹנָה בַּיּוֹם דָּבַר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּחָרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ:
16 פָּתַח־שָׁחַתוֹן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תִּמְוֹנָה כִּלְסִמֹּל
17 תִּבְנִית זָכָר אוֹ נִקְבָּה: תִּבְנִית כִּלְבֵּהמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
18 תִּבְנִית כִּלְצַפּוֹר כִּנָּף אֲשֶׁר תַּעֲקֹף בַּשָּׁמַיִם: תִּבְנִית
כִּלְרִנָּשׁ בָּאָדָמָה תִּבְנִית כִּלְדִּגָּה אֲשֶׁר בָּמִים מִתַּחַת
19 לָאָרֶץ: וּפָתַח־שָׁחַת עֵינֶיךָ הַשְׁמִימָה וּרְאִיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הַיָּרֵחַ וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צֶבֶא הַשָּׁמַיִם וְנִדְחָתָה
וְהַשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתֶּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כֹּ אֲתֵם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כִּלְהֻמִּים: וְאֲתֶכֶם לִקַּח
יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם מִכּוֹר הַבְּרוֹז מִמִּצְרַיִם לַחַיֹּת לוֹ
21 לַעֲם נִחְלָה בַּיּוֹם הַזֶּה: וַיְהוֹה הַתַּאֲנִיף־בִּי עַל־דִּבְרֵיכֶם
וַיִּשָּׁבַע לְבַלְתִּי עֲבֹד אֶת־הָיִדֹן וּלְבַלְתִּיבֹא אֶל־
22 הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נִחְלָה: כִּי
אֲנִכִּי

15 Monet insuper ne sibi faciant sculpsile, ac ut caveant Idololatram, omneque Idololatriæ occasiones. Cujus interdicti graves tradit rationes.

19 Cupit ipsis esse commendatissima omnia Dei in ipsos beneficia.

21 Iterum facit mentionem suæ mortis, Deique in ipsum judicium.

וּתְהִי הַחֻקָּה אֲשֶׁר מִיֵּאֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וּכְנִבְרֹתֶיךָ : אַעֲבֹדָנָה וְאֶרְאֶה כֹה
 אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַהוּא הַטּוֹב
 הַזֶּה וְהַלִּבְנָן : וַיַּעֲבֹר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע²⁶
 אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לֶךְ אֶל־תּוֹסֵף דָּבָר אֵלַי
 עוֹד בְּדִבְרֵי הַזֶּה : עֲלֵה רֹאשׁ הַפְּסָגָה וּשֹׂא עֵינֶיךָ יֵמָּה²⁷
 וּצְפוֹנָה וְהִימָנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹד
 אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה : וְצֹו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ חֹזְקוֹהוּ וְאֶמְצָהוּ²⁸
 כִּי־הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה הוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר תֵּרְאֶה : וְנִשְׁכַּח בְּיָד מוֹל בֵּית פָּעוֹר²⁹

ne ipsi ad-
meieretur
in terram
promissam
ingressus.

26 Ad Deum
amicum ne-
gat postulatum,
& interim in-
teritum ter-
re eminus
largitur.

28 Mandat-
que corro-
borationem
Jehoshue,
qui terram
possiden-
dam Israe-
litarum dis-
tributurus.

29 Ad hanc sunt in
valle è re-
gione Beth-
pennor.

C A P. IV.

1 Scopus
antedictæ
narrationis
fuit, ut
Israelitis
esset argu-
mentum
hortationis
ad obedi-
entiam, quam
instituit
Mofes
morti pro-
ximis.

2 Vult le-
gem Divi-
nam incor-
ruptam ser-
vari, nec
humanis
commentis
adulterari.

3 Ac com-
mendat do-
ctrinam
furni à poe-
nis trans-
grediorum,

4 Et a pro-
mis obe-
dientie.

5 Item, à
legis Auto-
re, dignitate
& effectu.

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שִׁמַּע אֱלֹהִים וְאֱלֹהֵי־מִשְׁפָּטִים אֲשֶׁר־אֵל
 אֲנִי מִלִּמֹּד אֲתֹכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבִאתֶם
 וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן
 לָכֶם : לֹא תִסְפוּ עַל־דִּבְרֵי אֲשֶׁר אֲנִי־מַצִּוֶּה אֲתֹכֶם²
 וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר אֲנִי־מַצִּוֶּה אֲתֹכֶם : עֵינֵיכֶם תִּרְאוּ אֵת אֲשֶׁר־³
 עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פָּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ
 אַחֲרָיו בְּעַל־פָּעוֹר הִשְׁמִידוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִקִּרְבֶּךָ :
 וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלֶכֶם הַיּוֹם⁴
 רְאֵה לְמַדְתִּי אֲתֹכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כֹּאֲשֶׁר צֻוֵּי ה'
 יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים
 שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֻכְמַתְכֶם⁵
 וּבִינְתְּכֶם לַעֲשֵׂי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֵת כָּל־הַחֻקִּים
 הָאֵלֶּה וְאָמְדוּ רַק עִבְדֵּיכֶם וְנִבְזוּ הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה :
 כִּי מִיָּגוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קִרְבִּים אֵלָיו כִּיהוָה
 אֱלֹהֵינוּ בְּכִלְקֻרְאֵנוּ אֵלָיו : וּמִיָּגוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֻקִּים⁶
 וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי
 נָתַן

9 Monet ne obliuiscantur Testimoniorum diuini, eaque posteris suis recolenda doceant. Ac legem commendat à maiestate diuina & à promulgandi modo.

9 נתן לפניכם היום: רק השמר לה ושמר נפשך מאד פרת שכח את הדברים אשר ראו עיניך ופך יסורו מלבבך כל ימי חייך והורעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון לראות אתי כל הימים אשר הם חיים על-

11 האדמה ואת פניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש ער לב השמים חשך ענן וערפל: וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים: אתם שמעים ותמונה אינכם ראים וזאתי קול: ויגד לכם את דבריה אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות אבנים: ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה שו- לרשתה: וגשמתם מאד לנפשיכם כי לא ראיתם

15 Monet insuper ne sibi taceant sculptile, ac ut caveant Idololatram, omnesque Idololatriz occasiones. Cujus interdicti graues tradit rationes.

כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: פרת שחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת

19 Cupit ipsis esse commendatissima Dei omnia beneficia.

19 לארץ: ופרת שא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ועדחת והשתחית להם ועברתם אשר חלק יהוה אלהיך כ אתם לכל העמים תחת כל השמים: ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להורית לו

21 Iterum facit mentionem suae mortis, Deique in ipsum iudiciu.

21 לעם נחלה ביום הזה: ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עבר את הירח ולבלתיבא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לה נחלה: כי

אנכי

אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את־הירדן ואתם
עברים וירשתם את־הארץ הטובה הזאת: השמרו
לכם פן־תשכחו את־ברית יהוה אלהיכם אשר כרת
עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה יהוה
אלהיך: כי יהוה אלהיך איש אכלה הוא אל קנא: 24

23 Hortaturus, ut gratiosi fœderis Dei semper animo recorderentur & opere profiterentur.
24 Quod suum hortamen gravissima obtestatione corroboravit:

פ

כרתוליד בנים ובני בנים ונשנתם בארץ והשחתם בה
ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה
אלהיך להכעיס: העידתי בכם היום את־השמים
ואת־הארץ כי־אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר
אתם עברים את־הירדן שמה לרשתה לא־תאריכון
ימים עליה כי השמר תשמרון: והפיץ יהוה אתכם
בעמים וגשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה
אתכם שמה: דעברתם־שם אלהים מעשה ידי אדם
עץ ואבן אשר לא־יראון ולא ישמעון ולא יאכלון
ולא יריחון: ובקשתם משם את־יהוה אלהיך
ומצאת כי תדרשנו בכל־לכבה ובכל־נפש: בצר ל
לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים
ושבת ער־יהוה אלהיך ושמעת בקלו: כי אל
רחום יהוה אלהיך לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישכח
את־ברית אבותיך אשר נשבע להם: כי שאלנא
לימים ראשנים אשר־היו לפניך למחיוס אשר ברא
אלהים אדם על־הארץ ולמקצה השמים ועד־קצה
השמים הנהיה בדבר הגדול הזה או הנשמע במהו:
השמע עם קול אלהים מדבר מתוך־האש כאשר
שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת
לו גוי מקרב גוי במסה באתה ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע גטורה ובמוראים גדלים ככל
אשר

Comminationibus enim infestatur immorigeros.

29 Pro-missionibus vero excitat obediētes.

32 Commovet etiam ad virtutem, recitatione beneficiolorum Dei, qui nulli genti tam gratiosam, ut Israeli, præstiterat communionem.

אֲשֶׁר-עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִמִּצְרַיִם לְעִינֵיךָ:
 לֵאמֹר אֲתָה הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אִין
 36 עוֹד מִלְבָּדוֹ: מִן-הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעָה אֶת-קוֹל לִיסְרָךְ
 וְעַל-הָאָרֶץ הִרְאָה אֶת-אֲשׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעַתָּ
 37 מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: וַתַּחַת כִּי אָהַב אֶת-אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר
 בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצֵאֲךָ בְּכַנּוֹ בְּכַחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרַיִם:
 38 לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ מִפְּנֵיךָ לְהַכְיֵאֲךָ
 39 לְתַת־לֶךְ אֶת-אֲרָצָם נַחֲלָה בְיוֹם הַזֶּה: וַיַּדַּעַת הַיּוֹם
 וְהִשְׁכַּת אֶל-לִבְכָּה כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם
 מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד: וְשָׁמַרְתָּ אֶת-חֻקּוֹ
 וְאֶת-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֹוֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר יִטֵּב
 לָךְ וּלְבִנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תֹּאמְרִיךְ יָמִים עַל-הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ בְּלִיתִּימִים: פ
 40 אַז יִכְדִּיל מֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה
 41 שְׁמֹשׁ: לָנֶם שְׁמָה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת-דַּעְוָהוּ בְּכָל־
 דַּעַת וְהוּא לֹא-שָׁנָא לוֹ מִתַּמֶּל שְׁלֹשָׁם וְנֶם אֶל-אַחֶרֶת
 42 מִן-הָעָרִים הָאֵל וְחִי: אֶת-בְּצֹר בְּמִדְבָּר בָּאָרֶץ חֲמִישִׁי
 לְרֹאשֹׁנִי וְאֶת-דָּאמָת בְּגִלְעָד לְגִדִּי וְאֶת-גּוֹלָן בְּבָשָׁן
 44 לְמִנְשִׁי: וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי
 מִה יִשְׂרָאֵל: אֱלֹהֵי הָעֵדֻת וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר
 46 מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֹאתָם מִמִּצְרַיִם: בְּעֵבֶר
 הַיַּרְדֵּן בְּנִיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר בָּאָרֶץ סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
 אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִשְׁבוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 47 בְּצֹאתָם מִמִּצְרַיִם: וַיִּירָשׁוּ אֶת-אֲרָצוֹ וְאֶת-אֲרָץ יַעֲקֹב
 מִלְּךְ-הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 49 מִזְרַח שְׁמֹשׁ: מִעֲרֹעַר אֲשֶׁר עַל-שַׁפְת־נַחֲל אֲרָן וְעַד
 50 הַר שִׁיאָן הוּא חֶרְמוֹן: וְכָל-הָעֵרֶכָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֵרֶכָה תַּחַת אֲשֶׁדֶת הַפְּסָגָה: וַיִּקְרָא

39 Unde concludit ipsos Deo maxime esse obstrictos, ac monet, ut (certa fiducia benefici-
 orum Dei) sese dedant obsequio ejus, qui sepius respexit & assidue respiciet ad suam fidem & gratiam, non verò ad ipsorum perniciem.

41 Hisce Mosche subijcit appendiculam de divisione urbium receptus, cis Jardenem.

44 Hactenus Mosche preparaverat populum ad possessionem terræ & ad obsequium Dei: nunc explicabit officium populi, quum in possessione regionis promissæ versaturus esset.

Cujus secundæ con-
 cisionis des-
 cribuntur Ar-
 gumen-
 tum, Au-
 tor, Audi-
 tores & cir-
 cumstantiæ
 loci ac
 temporis.

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע הָאֵל
יִשְׂרָאֵל אֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר
בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם:
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֵּרת עִמָּנוּ בְרִית בְּחֵרֵב: ³ לֹא אֶת-
אֲבֹתֵינוּ כֵּרת יְהוָה אֶת-הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ
אֵלֶּה פֹה הַיּוֹם כְּלָנוּ חַיִּים: פָּנִים יִבְפָּגִים דִּבְרֵי יְהוָה
עִמָּכֶם בְּהַר מִתֹּךְ הָאֵשׁ: אֲנִי עֹמֵד בֵּין יְהוָה וּבֵינֵיכֶם ח
בְּעַת הַהוּא לְהַנִּיד לָכֶם אֶת-דִּבְרֵי יְהוָה כִּי יֵרְאֹתֶם
מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא-עֲלִיתֶם בְּהַר לֵאמֹר: ⁶ ס אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
עַבְדִּים: ⁸ לֹא-יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פָּנָי: לֹא-
תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל כְּלִתְמוֹנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמֶּעַל
וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאֶרֶץ:
לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֵל קַנָּא פֹקֵד עֵוָן אָבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-
רִבְעִים לִשְׁנָאִי: וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֵלֶּפִים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי
מִצְוֹתָי: ¹¹ ס לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֹת-
שְׁמוֹ לְשׁוֹא: ¹² ס שְׁמֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלֹאכְתָּהּ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-מְלֹאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ
וְעַבְדְּךָ וְאֻמָּתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל-בְּהֵמַתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאֻמָּתְךָ כָּמוֹךָ: וְזָכַרְתָּ כִּי-¹³
עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת: ¹⁶ ס כִּבֵּד אֶת-אֲבִיךָ
וְאֶת

C A P. V.
1 Instituit
Mofche fol-
lennem
Decalogi
repetitio-
nem; ac
breui exor-
dio exhor-
tatorio
iplos mon-
net, ut
eas leges
differant &
obfervarent
tanquam
leges Divi-
nitus patri-
bus qui-
dem datas,
fed etiam
ad filios
pertinentes.

6 Recitat
verba De-
calogi, ad-
jiciendo
nonnulla,
quæ Exod.
cap. 20.
non legun-
tur, & præ-
ceptum de
concupi-
fcentia in
transpo-
nendo, ut
unum tan-
tum de
concupi-
fcentia præ-
ceptum effe
monftramus.

מִצְוֹתַי
11

10

וְאֶת

וְאֵת־אֹמֶךָ בְּאִשֶּׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַמַּעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ
וּלְמַעַן יִיטַב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:
17   ד   לֹא תִרְצַח: ד   וְלֹא תִנָּאֵף:
וְלֹא תִנְגֹּב: ד   וְלֹא תִתְעַנֶּה
18   בְּרַעַךְ עַד שְׂוֹא: ד   וְלֹא תִחַמֵּד אִשֶּׁת רֵעֶךָ
וְלֹא תִתְאֹהֵב בֵּית רֵעֶךָ שְׂדֵהוּ וְעִבְדּוֹ
וְאִמְתּוֹ שֹׂרֹו וְחִמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לִרְעֶךָ:   ד

29. Addit
historiam
legis terri-
bilibus
signis pro-
mulgare &
duabus ta-
bulis in-
scribere; re-
petique,
quod po-
pulus il-
dem signis
perterritus,
adhibita
sponsione
obsequii, a
Mofche po-
stulaverit,
ut esset
Mediator
inter Deum
& popu-
lum.

19   אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל־כָּל־קְהֵל־כֹּלָם
בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הָעֵנָן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף
כּ וַיַּכְתֶּם עַל־שְׁנֵי לַחֹת אָנָּכִים וַיִּתְּנָם אֵלַי: וְהִי
בְשִׁמְעֶכֶם אֶת־הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בַּעַר בָּאֵשׁ
21   וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל־רָאִשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם וְקִנִּיכֶם: וַתֹּאמְרוּ
הֵן הִרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־כְּבוֹדוֹ וְאֶת־גְּדֻלּוֹ וְאֶת־קוֹלּוֹ
שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַזֶּה הוּא רֹאֵנוּ כִּי־דִבֶּר אֱלֹהִים
22   אֶת־הָאָדָם וְחִי: וְעַתָּה לְמָה נָמוֹת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ
הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם־יִסְפִּים יֵאָנְחֵנוּ לְשִׁמְעַת אֶת־קוֹל יְהוָה
23   אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמִתְּנוּ:   כִּי מִי כָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל
24   אֱלֹהִים חַיִּים מִדְּבַר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ בְּמִנוּ וַיְחִי: קִרְבֵּי אֶתָּה
וְשָׁמַע אֶת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמֵר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת יִתְדֵבֶר
אֵלֵינוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר יִדְבֹּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ
כֹּה וְעָשִׂינוּ:   וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדִבְרֵיכֶם אֵלַי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה
26   אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ הֵטִיבוּ כָל־אֲשֶׁר דִּבְּרוּ:   מִיִּיתֶן וְהִיָּה
לְבָבָם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֹתִי וּלְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־
27   הַיָּמִים לַמַּעַן יִיטַב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לָעֶלְם: לָךְ אָמַר לָהֶם
28   שׁוּבוּ לָכֶם לְאֱהֻלֵיכֶם: וְאֶתָּה פֹה עִמָּד עִמָּדִי וְאֶרְבֶּרְתִּי
אֵלֶיךָ אֶת כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
תִּלְמַדְם וַעֲשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ:
וּשְׁמַרְתֶּם

25. Quod
postulatum
Deus audit
& probat,
optans &
expetens
sinceram ac
constantem
populi obo-
dientiam.

27. Mofche
juffu Dei
populum
dimittit.

וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהֵיכֶם אֹתְכֶם⁹
 לֹא תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל: בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאלֹהֵיכֶם אֹתְכֶם תֵּלְכוּ לְמַעַן תַּחְיוּ וְטוֹב לָכֶם
 וְהֵאֲרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּ: וְזֹאת הַמִּצְוָה^א אֲנִי
 הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד
 אֹתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אִתְּם עֲבָרִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ: לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּר אֶת־
 כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֹתָהּ וּבְנֶה וּבִן־
 בְּנֶה כָּל יָמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכֶן יָמֶיךָ: וּשְׁמַעַת יִשְׂרָאֵל³
 וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִטֵּב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבֶּן מְאֹד
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבֹת חָלָב
 וְדִבְשׁ:

פ
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: וְאַהֲבַת אֵת⁴ הַיְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ:
 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ:
 וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בֵּם בְּשֹׁכֶתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְּךָ:
 בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכֶבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹרַת עֲלִידְךָ:
 וְהָיוּ לְטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ: וּבְתִכְתֶּם עַל־מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ:
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: וְהָיָה כִּי־יִבְיֹאֲךָ יְהוָה⁵
 אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לָךְ עָרִים גְּדֹלֹת וְטֹכַת אֲשֶׁר לֹא
 בְּנִיתָ: וּבָתִּים מְלֵאִים כֶּל־טוֹב אֲשֶׁר לֹא־מְלֵאתָ וּבָרִית¹¹
 חֻצּוֹבִים אֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ כְּרָמִים וְיִיתִים אֲשֶׁר לֹא
 נָטַעְתָּ וְאָכַלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ: הִשְׁמַר לָךְ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־¹²
 יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: אֶת־¹³
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאָתָּה תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ תִשְׁבַּע: לֹא¹⁴
 תִּלְכֹּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר
 מִכִּיבוֹתֵיכֶם: כִּי אֵל קָנָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ פֶּן־^{טו}

29 Ac ut
stent pro-
missis hor-
tatur, ut ita
ipsis bene-
ficiat, & in
terris pro-
missis pro-
longent
dies.

C A P. VI.
1 Mosche
Doctores
officio fun-
gens (upe-
riori recita-
tioni legis
subiicit de-
clarationem
Decalogi; ac
hoc capite
brevi exor-
dio doctri-
nz traden-
dz tradit
Indolem,
auctoritatem
& finem :
ut ompe
ipsi & pos-
sint reve-
reantur
Dominum,
ac vivant.

4 Dein ex-
ponit quo-
modo acci-
pienda sint
ista verba :
Ego sum
Dominus
Deus tuus,
docens
quod (jux-
ta primum
praece-
ptum) Deus
mente sit
agnoscen-
dus ut
UNUS,
ac toto af-
fectu sit di-
ligendus,
colendus,
celebran-
dus & pro-
ficiendus.

10 Dehor-
tatur popu-
lum, ne car-
nali securi-
tate bonis
promissis
terre abu-
tantur,
Deique
obliviscan-
tur.

13 Proponit

trium primorum praeceptorum summam. 14 Oditur interpretacionem primi prae-
cepti, ac gravi comminatione prohibet Idolorum cultum.

יָחִירָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ וְהִשְׁמִידָהּ מֵעַל פְּנֵי

16 Monet
eos ne
Deum ten-
tent an velit
aut possit
punire con-
tumaces.

הָאָרֶמָה : ם לֹא תִנְסוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

17 Hortatur
ad univer-
salem obe-
dientiam.

וְכַאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בְּמִסָּה : שְׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֲדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּךְ : וְעָשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר

וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יֵטֵב לָךְ וְכָאתָ וִירִשְׁתָּ אֶת־

יְהוָה הַטָּבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִךְ : לַהֲרֹף אֶת־

20 Et ad
propagatio-
nem mira-
bilium ac
doctrinae
Dei ad
posteror.

כָּל־אִבְיֶךָ מִפְּנֵיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : ם כִּי

יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה הָעֲדוּת וְהַחֲקִים

וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אִתְּכֶם : וְאָמַרְתָּ

לְבִנְךָ עֲבָדִים הָייְנוּ לְפָרָעָה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה

מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה : וַיֵּתֶן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדֹלִים

וְרָעִים בְּמִצְרַיִם בְּפָרָעָה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ : וְאוֹתָנוּ

הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ לָתֵת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּנוּ : וַיֹּצִינוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־

הַחֲקִים הָאֵלֶּה לִירְאֹהָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ

כֹּה כָל־הַיָּמִים לַחַיֵּתָנוּ כִּהְיוֹם הַזֶּה : וְצִדְקָה תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּי

נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה

CAP. VII.
1 Mosche
fusius per-
sequitur
commenta-
rium primi
ac impri-
mis secundi
praecepti; &
ne gentes
populum
Dei ad ido-
lorum cul-
tum sedu-
cerent, nul-
la cum illis
ineunda
erat socie-
tas; omnes
Cenagna-
nazi erant
delendi &
Idola non
erant fa-
cienda, nec
facta colen-
da, sed
tollenda.

אֶן־אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ : ם כִּי יִבְיֹאֵךְ יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אָמַרְתָּ בְּאִשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ

וְנִשְׁלַח גּוֹיִם־רַבִּים מִפְּנֵיךָ הַחַתִּי וְהַגֵּרְגָּשִׁי וְהָאֹמִרִי

וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי שְׁבַע־עָרָה גּוֹיִם רַבִּים

וְעַצְמוֹת מִמֶּךָ : וְנִתְּנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם

הַחֲרָם תַּחֲרִים אֹתָם לְאַתְכָּרַת לָהֶם בְּרִית וְלֹא

תַּחֲנֹם : וְלֹא תִתַּחֲתֶן בָּם בְּתֹךְ לְאַתַּחֲתֶן לְבָנוּ וּבְתוֹ

לְאַתַּחֲתֶן לְבִנְךָ : כִּי־יִסֹּר אֶת־בְּנֶךָ מֵאַחֲרָיו וְעֲבָדוּ

אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַחֲרָה אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְהִשְׁמִידָהּ מִהֶרָּה :

הַ כִּי־אִסְרָה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתְּצוּ וּמִצְבֹּתֵיהֶם

תִּשְׁכְּרוּ וְאִשִּׁירֵיהֶם תַּגְדִּיעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן כַּאֲשֶׁר :

כִּי

V כ

6 Quod
edictum
rationibus
& promif-
sionibus il-
lustrat: li-
bera enim
electione
sapientifsi-
mus Deus
eos sibi
selegerat in
peculium.

9 Confer-
vanda ideo
ipsis erat
puritas
doctrinæ, ac
præstanda
erat obe-
dientia
constans &c
minimè
fucata.

11 Com-
mendar
omnium
mandato-
rum pra-
xin;

פ פ פ   **פ**   **מו** 46

12 Promittens & enumerans multa obsequii com-
moda.

ג"א ויצדק

17 Adhorratur eos ad fiduciam, revocans ipsis in memoriam preterita

Dei miracula & beneficia in Aegypto.

19 מצרים: המפסת הגדלת אשר ראו עיניך והאמת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאת יהוה אליה כן יעשה יהוה אליה לכל העמים כ אשר אתה ירא מפניהם: וגם את הצרעה שלח יהוה אליה בם עראבד הנשאים והנסתרים

21 Repetit dehorrationem à metu, promittens Dei praesentiam, & prosperum, constitutis temporibus, succitulum.

24 Docet destruenda esse omnia Idolorum instrumenta.

21 מפניה: לא תערץ מפניהם כיהוה אליה בקרבך אל גדול ונורא: ונשל יהוה אליה את הגנים האל מפניה מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פתרובה עליה חית השדה: ונתנם יהוה אליה לפניו 24 זיהם מהומה גדלה עד השמים: ונתן מלכיהם בידה והאבדת את שם מתחת השמים לא כה יתיצב איש בפניה עד השמד אתם: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף זהב עליהם ולקחת לה פן תוקש בו כי תועבת יהוה 26 אליה הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעבי תתעבנו כי חרם

פ

הוא:

א כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות

CAP. VIII. 1 Commendar cujusunque praecepti observantiam, argumentis tam ab utili, ut vivant;

2 Quam ab honesto & facili, nempe, commemoratione beneficiorum, divinus hactenus collatorum.

למען תחיו ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם: וזכרת את כל הדרך אשר חוליכה יהוה אליה זה ארבעים שנה במדבר למען ענתה לנסתה לרעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אסלא: ויענה וירעבך ויאכלה את האדם אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעה כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה 4 יחיה האדם: שמלתה לא בלתה מעליה ורגלה לא הוצקה זה ארבעים שנה: וידעת עס לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אליה מיסרה: ושמרת

מצותיך

את

V 2 כ ב

את־מצות יהוה אלהיך ללכת בדרךיו וליראה

אתו : כי יהוה אלהיך מביאה אל־ארץ טובה , 7 Eriam ab ubertate terræ promissus.

ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה 8

ובהר : ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ 9

זית שמן ודבש : ארץ אשר לא במסכנות

תאכל־בה לחם לא־תחסר כל בה ארץ אשר

אכניה בחול ומהרריה תחצב נחשת : ואכלת , 10 Quibus Moïse admiscet specialem hortationem ad gratitudinem ,

ושבעת וברכת את־יהוה אלהיך על־הארץ הטבה

אשר נתת־לך : השמר לך פן־תשכח את־יהוה 11 Ut & dehortationem à securitate carnali & fiducia suarum virium.

אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר

אנכי מצוה היום : פן־תאכל ושבעת ובתים טבים 12 Cujus dehortationis rationes petit ab experientia superiorum temporum , quando Deus ipsum famem Mannâ sublevaverat , ac aquam ex rupe suppeditaverat.

תבנה וישבת : ובקרה וצאנה ירבין וכסף וזהב ירבה 13

לך וכל אשר־לך ירבה : ורם לבבך ושכחת את־

יהוה אלהיך המוציאה מארץ מצרים מבית עבדים :

המוליכה במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב 14

וצמאון אשר איך־מים המוציאה לך מים מצור

החלמיש : המאכלה מן במדבר אשר לא־ידעון 15

אבתיה למען ענה ולמען נסתה להיטבה באחרייתה :

ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את־החיל 16

הזה : וזכרת את־יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח

לעשות חיל למען הקים את־בריתו אשר־נשבע

לאבתיה ביום הזה :

פ

והיה אם־שכח תשכח את־יהוה אלהיך והלכת 17 Tandem addit Moïse comminationem poenarum adversus inobedientes.

אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחית להם

הערת בכם היום כי אבד תאבדון : כגוים אשר יהוה כ

מאבד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול

יהוה אלהיכם :

פ

שמע ישראל אתה עבר היום את־הירדן לבא לרשת C A P. IX. 1 Postquam Moïse fu-

גוים

גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצרת בשמים :
 עס גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה
 שמעת מי יתיצב לפני בני ענק : וידעת היום כי
 יהוה אלהיך הוא העזר לפניך אש אכלה הוא
 ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם
 מהר כאשר דבר יהוה לך : אלתאמר בלבבך בהרף
 יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני
 יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה
 יהוה מורישם מפניך : לא בצדקתך ובישר לבבך
 אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים
 האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים
 את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם
 ליצחק וליעקב : וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך
 נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם
 קשה ערף אתה : וזכר אלתשכח את אשר הקצפת
 את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת
 מארץ מצרים עד באכם ערד המקום הזה ממרים
 הייתם עס יהוה : ובחרב הקצפתם את יהוה
 ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם : בעלתי ההרהר
 לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה
 עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם
 לא אכלתי ומים לא שתיתי : ויתן יהוה אלי את שני
 לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל
 הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
 ביום הקהל : ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה
 נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לחות
 הברית : ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי
 שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מקד
 הרד

7. Quam
 propositio-
 nem pro-
 lixa com-
 memora-
 tione supe-
 riorum re-
 bellionum
 confirmat.

8. Speciatim
 producit
 maximum
 ipsorum
 peccatum
 idololatriæ
 in Hho-
 rebh ; post
 quam fec-
 dus Israelis
 cum Deo
 solenniter
 sancitum
 esset ; &
 quidem isto
 intervallo
 quum Mo-
 sche Tabu-
 las fœderis
 à manu Dei
 erat acce-
 pit.

11. Die
 quadrage-
 simo, Deus
 Moysi in
 monte de-
 scendit
 cum Vituli.

- 13 הֲדַרְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה 13 *Idem tempore idem peccatum condemnavit.*
- 14 הוּא׃ הֲרָף מִמֶּנִּי וְאֲשַׁמִּידָם וְאִמְחָה אֶת־שִׁמְךָ 14 *קצ נכחא*
- וְאִפֹּן וְאִרְדּוּ מִן־הָהָר וְהָהָר בָּעַר בָּאֵשׁ וְשָׁנִי לִוְחַת טו 15 *Mofche de monte descendit cum duabus tabulis faderis.*
- 16 הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדַי׃ וְאִרְאֵה וְהִנֵּה חֲטָאתָם לַיהוָה 16 *17 Quas ante oculos populi fregit.*
- אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֵם עֹגֶל מִסְכָּה סִרְתֶּם מִהָר מִן־ 17 *18 Postea ascendit ad Deum, ut gestu humillimo 40 dies ac noctes intercedat pro populo.*
- הֲדַרְךָ אֲשֶׁר צִוִּיהָ יְהוָה אֲתֶכֶם׃ וְאִתְּפֹשׁ בְּשָׁנִי 17 *18 Postea ascendit ad Deum, ut gestu humillimo 40 dies ac noctes intercedat pro populo.*
- הַלְחַת וְאֲשַׁלְכֶם מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי וְאֲשַׁבְּרֶם לְעֵינֵיכֶם׃ 18 *18 Postea ascendit ad Deum, ut gestu humillimo 40 dies ac noctes intercedat pro populo.*
- וְאִתְּנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה כְּרָאשְׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים 18 *18 Postea ascendit ad Deum, ut gestu humillimo 40 dies ac noctes intercedat pro populo.*
- לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כָּל־ 19 *19*
- חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה 19 *19*
- לְהַכְעִיסוֹ׃ כִּי יָגִדְתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קִצָּף 19 *19*
- יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם 19 *19*
- בַּפֶּעַם הַהוּא׃ וּבִאֲהָרֹן הַתַּאֲנֹף יְהוָה מָאֹד לְהַשְׁמִידוֹ כ 20 *20 Et pro Aharone.*
- וְאִתְּפַלֵּל גַּם־בְּעַד אֲהֲרֹן בְּעַת הַהוּא׃ וְאִתְּחַטָּאתְכֶם 21 *21 Igne vitulum combussit.*
- אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֹגֶל לְקַחְתִּי וְאֲשַׁרְף אֹתוֹ בָּאֵשׁ 22 *22 Confirmat etiam Mofche institutum propositiorem exemplis aliarum defectio-*
- וְאָכַת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשַׁרְדֹּק לַעֲפֹר וְאֲשַׁלֵּךְ 22 *num in Tabhgneera, Maffa, & Kibbroth Taava;*
- אֶת־עַפְרוֹ אֶל־הַנַּחַל הַיָּרֵד מִן־הָהָר׃ וּבִתְבַעֲרָה 22 *מ קטנה*
- וּבְמִסָּה וּבִקְבֻרַת הַתְּאוּהָ מְקַצְפִּים הֵייתֶם אֶת־יְהוָה׃ 23 *23 Item, in Kadefch Barneeng, & omni tempore, quo Mofche ipfos cognovit.*
- וּבִשְׁלַח יְהוָה אֶתְכֶם מִקְרָשׁ בְּרָנֵעַ לֵאמֹר עֲלוּ וּרְשׁוּ 23 *23 Item, in Kadefch Barneeng, & omni tempore, quo Mofche ipfos cognovit.*
- אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וּתְמַרְוּ אֶת־פִּי יְהוָה 24 *24*
- אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הָאֲמִנְתֶּם לוֹ וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ׃ פָּסָרִים 24 *24*
- הֵייתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעֲתִי אֲתֶכֶם׃ וְאִתְּנַפֵּל לִפְנֵי־בָה 25 *25 Recirat Pathetica: in suam pro*
- יְהוָה אֶת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת־אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר 25 *25 Recirat Pathetica: in suam pro*
- הִתְנַפַּלְתִּי כִּי־אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ וְאִתְּפַלֵּל 26 *26*
- אֶל־יְהוָה וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוָה אֱלֹהֵי־שַׁחַת עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ 26 *26*
- אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּנִדְלָךְ אֲשֶׁר־הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה׃ 26 *26*

populo intercessionem.

17 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל-
 18 קשי העם הזה ואלרשעו ואלחטאתו : פניאמרו
 הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכולת יהוה להביאם
 אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם
 19 להמתם במדבר : והם עמד ונחלתה אשר הוצאת
 בכחך הגדל ובזרעך הנטויה : פ

CAP. X.
 1 Mosche
 ut popu-
 lum suū
 pravitas
 convincat,
 repetit hi-
 storiam de
 Tabulis se-
 cundis &
 de renovato
 federe, ex
 Exod., 34.

א ובעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחות אבנים
 כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ :
 2 ואכתב עליהלחת את הדברים אשר היו עליהלחת

פסח 3
באתח

הראשנים אשר שכרת ושמתם בארון : ואעש ארון
 עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים כראשנים ואעל
 4 ההרה ושני הלחת בידי : ויכתב עליהלחת כמכתב
 הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
 בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי :

5 Mosche
 deposuit
 Tabulas
 foederis in
 Arcam.

6 Ac (ra-
 tione argu-
 menti varia
 tempora
 conjun-
 gens) de-
 scribit
 tempus &
 locum
 mortis ac
 sepulture
 Aharonis.

8 Describit
 etiam de-
 lectum &
 vocationem
 Levitarum
 ad Dei mi-
 nisterium.

10 Repetit
 sum de-
 precatio-
 nem, de qua
 dixerat,
 Exod. 32.
 & Deut. 9:
 18, 19.

ה ואפן וארר מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר
 6 עשית ויהיו שם כאשר צוני יהוה : ובני ישראל נסעו
 מבארת בנייעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם
 7 ויכהן אלעזר בנו תחתיו : משם נסעו הגרנדה ומך
 8 הגרנדה יטבתה ארץ נחלימים : בעת ההוא הבדיל
 יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה
 לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה :
 9 עלכן לאדהיה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא
 , נחלתו כאשר דבר יהוה אליהך לו : ואנכי עמדת
 בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה
 וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה
 11 השחיתך : ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם
 ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם
 לתת להם :

פ

12 Ordinur
hortatio-
nem ad
præstan-
dam obe-
dientiam ;
quam con-
tinuat us-
que ad fi-
nem capitis
undecimi.

13 Eamque confirmat à bono obser-
vantium ; docens ni-
hil inde
redire ad
Deum , sed
omnia ad
ipfos.

16 Unde
concludit
convenien-
tem cir-
cumcizio-
nem cordis
& non fu-
caram obe-
dientiam ;
argumentis
à Dei Ma-
jestate,
justitia &
bonitate.

19 Quibus
subjungit
exhortatio-
nem ad
imitatio-
nem Dei
erga pere-
grinos.

20 Et ad
alia officia,
nempe ti-
morem,
cultum, ad-
haesionem
& profes-
sionem Dei:

21 Erate-
nim Domi-
nus ipso-
rum laus,
Deus, &
propagator.

CAP. XI.

1 Mosche
identidem
repetit ean-
dem propo-
sitionem de
observantia
legis; argu-
mentum à
miraculis in
Ægypto
&c in deser-
to editis

הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וּתְבַלְעֶם וְאֶת־בְּתִיהֶם וְאֶת־אֱדֹלֵיהֶם
וְאֵת כָּל־הַיְּקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל־יִשְׂרָאֵל :
כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאִיתִי אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ : וּשְׁמִרְתָּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מְצֻוֶּה
הַיּוֹם לַמַּעַן תַּחֲזִקוּ וּבִאתֶם וִירְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
9 אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : וּלְמַעַן תֵּאֲרִיכוּ יָמִים
עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְהֵם
וּלְיִרְעָם אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדִבֶּשׁ : כִּי
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
הוּא אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ
בְּרִגְלֶךָ כֶּנֶן הַיָּרֵק : וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבִקְעָה לַמָּטָר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּחֲוֶה
12 מִיָּם : אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דִּרְשָׁה אֹתָהּ תָּמִיד
13 עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית
שָׁנָה : וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל־
מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצֻוֶּה אֶתְּכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר לָאֱהָבָה אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעִבְדוֹ בְּכָל־לִבְכֶּם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם :
14 וּנְתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת
טו דֶּגֶף וְתִירֶשֶׁף וְיִצְהַרְךָ : וּנְתַתִּי עֵשֶׂב כְּשֶׂדֶךָ לִבְהֵמַתְךָ
16 וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ : הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לִבְכֶּם
וּסְרַתֶם וּעִבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :
17 וַיֹּחֲרֶה אֶת־יְהוָה בְּכֶם וַעֲזַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
מָטָר וְהָאָדָמָה לֹא תֵתֵן אֶת־יְכֹלָהּ וְאִבַּדְתֶּם מִהֵרָה
18 מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : וּשְׁמַתֶּם אֶת־
דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְכֶּם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
19 לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : וּלְמִרְתָּם
אַתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכַתְּךָ
כ בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁכַבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וּכְתַבְתֶּם עַל־מוֹחוֹת בֵּיתְךָ
ב ה V וּבְשַׁעֲרֶיךָ

9 Item, à
præstantia
terre pro-
mittit.

12 A ferti-
litate ejus-
dem terre
& à bonis
dandis obe-
dientibus &
negandis
inobedien-
tibus.

18 Impe-
ratur a
Mofche, ut
Ifraelitz
quavis oc-
cafione com-
para-
rent: thefau-
rum verbi
Divini fibi
ipfis, filiis, &
omnibus,
qui in ipfo-
rum pote-
ftate futuri
erant.

ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
 על הארץ: כי אם שמר תשמרון

21 Ut ita
 possessio
 terræ, ex
 iuramento
 ipsius dan-
 da, sit con-
 stantissima.

את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם
 לעשותה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל

22 Propo-
 nit condi-
 tiones for-
 deris belli-
 ci, promit-
 tens mori-
 geris au-
 xilium De-
 i promptis-
 simum, ac
 efficacissi-
 mum.

דרכיו ולדבקהבו: והוריש יהוה את כל הגוים
 האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם:

כל המקום אשר תדרך בפרגלכם בו לכם יהיה מן
 המדבר והלבנון מן הדנהר נהר פרת ועד הים האחרון

יהיה גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם כה
 יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכנה

כאשר דבר לכם: **ס ס ס ס ס** מז 47

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה:

26 Deinde
 post in-
 gressum in
 terram prom-
 issam,
 præcipit
 institui
 publicum
 monumen-
 tum bene-
 dictionis,
 denunciandæ
 morigeris,
 in monte
 Gerizim;
 & maledic-
 tionis,
 indicendæ
 immorigeris,
 & ad
 idola trans-
 euntibus,
 in monte
 Gnebal.

את הברכה אשר תשמעו אל מצוות יהוה אלהיכם

אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא

תשמעו אל מצוות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך

אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים

אחרים אשר לא ידעתם: **ס** והיה כי יביאך

יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה

ונתתה את הברכה על הנהר גרזים ואת הקללה על

הנהר עיבל: הלא תמה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא ל

השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל

אלוני מרה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת

את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם

אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים

ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות **יב א**

בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה

כל

30 Circum-
 scribitur
 utriusque
 montis lo-
 cus.
 31 Certa
 religione,
 fide ac dili-
 gentia,
 omnia hæc
 erant ob-
 servanda.
 CAP. XII.
 1 Incipit
 Moyses ex-
 planare sta-
 tuta & ju-

dicia, in terra Cen-
nan indefinenter ob-
servanda.

2. Hoc vero capite in-
terpretatur
praeceptum
Decalogi
secundum
dolorum
loca &c
signa esse
destruenda.

4. Deus col-
endus,
tantum ad
prescri-
ptum verbi
fui; nec ali-
bi, quam
in loco,
quem sibi
elegerit;
prohibe-
tur itaque
omnis
idola
et unitas
loci sacri-
ficiorum fi-
gurabat
unitatem
religionis;
sicut unitas
templi uni-
tatem Me-
diatoris.

כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה :
אֲבָר תֵּאבְדוּן אֶת־כָּל־הַמִּקְדָּוֹת אֲשֶׁר עָבַדְתֶּם
חֲגֻלִּים אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־
הַהָרִים הָרָמִים וְעַל־הַגְּבֻעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעְנָן :
וְנִתְצַתֶּם אֶת־מִזְבְּחֵיכֶם וּשְׂבָרֵיכֶם אֶת־מִצְבְּתֵיכֶם
וְאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן
וְאִבַּדְתֶּם אֶת־שִׁמְשֶׁם מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא : לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן
ה' לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם : כִּי אִם־אֱלֹהֵי־מָקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שְׂבָטֵיכֶם לְשׁוֹם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לִשְׁכֹּנָו
וְתִרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה : וְהִנֵּאתֶם שָׁמָּה עֲלֵתֵיכֶם
חֲבִיכִים וְאֵת מַעֲשֵׂרֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יִדְכֶם
וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבָתֵיכֶם וּבִכּוֹרֵת בְּקִרְכֶם וְצֹאנֵכֶם :
וְאָכַלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכָל־
מִשְׁלַח יִדְכֶם אֲתֶם וּבְתֵיכֶם אֲשֶׁר בִּרְכָךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ :
לֹא תַעֲשׂוּן כָּל־אֲשֶׁר אָנַחְנוּ עֲשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־
הַיֵּשֶׁר בְּעֵינָיו : כִּי לֹא־בָאתֶם עֲדַעְתָּה אֱלֹהֵי־מִנוּחָה
וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ : וְעַבַּדְתֶּם
אֶת־הַיָּרֵדִן וַיִּשְׁבְּתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל
אֶתְכֶם וְהִנִּיחַ לָכֶם מִכָּל־אֵיבֵיכֶם מִסָּבִיב וַיִּשְׁבְּתֶם
בְּטָח : וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ
לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תִּבְיֹאוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
אֶתְכֶם עֲלֵתֵיכֶם חֲבִיכֵיכֶם מַעֲשֵׂרֵיכֶם וְתְרוּמַת יִדְכֶם
וְכָל מִבְּחַר נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה : וּשְׂמַחְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנִיתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם
וְאֻמָּהֵיכֶם וְהָלֹוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק
וְנִחְלָה אֶתְכֶם : הִשְׁמַר לָךְ פֶּן־תַּעֲלֶה עֲלֵתֶיךָ בְּכָל־
מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה : כִּי אִם־בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
בְּאַחַד שְׂבָטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה עֲלֵתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כָל־
אֲשֶׁר

- 15 Res ad
ufum pra-
sentis vite
pertinentes
tam im-
mundus
quam
mundus,
pro defide-
rio animar.
poterat ma-
ciare & abs-
que fangu-
ine edere.
Confer
vers. 20-25.
- 17 Sed de-
cimz, pri-
mitiz, res
votivz, aut
oblaciones
tantum e-
rant comen-
dende in
loco sancto,
ab offeren-
tibus &
domesticis,
cum lætiti-
a, coram Do-
mino.
Confer
vs. 26...
- 19 Levitic
minime
sunt defe-
rendi.
- 28 Generali
clauſula
morigeris
promittitur
felicitas
hereditaria.
- אשר אנכי מצוה: רק בכל־אות נפשך תזבח ואכלת טר
בשר בברכת יהוה אלהיך אשר נתן־לך בכל־שעריך
הטמא והטהור יאכלנו בצבי וכאיל: רק הדם לא
תאכלו על־הארץ תשפכנו במים: לא־תוכל לאכל
בשעריך מעשר הנגה ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך
וצאנך וכל־נדריך אשר תור וגרבתיך ותרומת ידך:
כי אסלפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך והלוי
אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח
ידך: השמר לה פדיתעזב את־חלוי בלי־מיה על־
ארמתך: ם כי־ירחיב יהוה אלהיך את־כ
גבולך כאשר דבר־לך ואמרת אכלה בשר כִּית־אווה
נפשך לאכל בשר בכל־אות נפשך תאכל בשר: כי
ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשוים
שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך
כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך
כאשר יאכל ארתיצבי וארתי־האיל כן תאכלנו
הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל
הדם כי הדם הוא הנפש ולא־תאכל הנפש עם
הבשר: לא תאכלנו על־הארץ תשפכנו במים: לא כח
תאכלנו למען ייטב לך ולבנה אחריך כִּי־תעשה
הישר בעיני יהוה: רק קדשיך אשר־יהיו לך וגדריה
תשא ובאת אל־המקום אשר־יבחר יהוה: ועשית
על־היה הבשר והדם על־מזבח יהוה אלהיך ודם־
זבחיך ישפך על־מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל:
שמר ושמעת את כל־הדברים האלה אשר אנכי
מצוה למען ייטב לך ולבנה אחריך עד־עולם כי
תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: ם

כי

תִּשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא־תִחַסּוּ עֵינָהּ עָלָיו וְלֹא־תִחַמַּל וְלֹא־
 תִּכְסֶּה עָלָיו: בִּי הָרֹג תִּהְיֶהנּוּ יָדְךָ תִּהְיֶהנּוּ בְּרֹאשׁוֹנָה
 לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל־הָעָם בְּאַחֲרֶנָּה: וּסְקַלְתוּ כָּאֲבָנִים
 וּמָתָה בִּי בִקֵּשׁ לְהַדְחִיקָה מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיהָ הַמוֹצִיאָה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ
 וַיִּרְאוּן וְלֹא־יֻסְפוּ לַעֲשׂוֹת כְּדִבְרֵי הָרַע הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ:
 ס בִּי תִשְׁמַע בְּאַחֲתָ עֲרִיף אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ לִשְׁבַת שָׁם לֵאמֹר: יֵצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי־בִלְעָל
 מִקִּרְבְּךָ וַיִּדְּחוּ אֶת־יֹשְׁבֵי עֵדֶם לֵאמֹר גִּלְכָּה וְנַעֲבֹדָהּ
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּם: וּדְרָשְׁתָּ וַחֲקַרְתָּ טו
 וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אִמָּת נָכוֹן הִדְבֵּר נַעֲשֶׂתָה דַּתְּוַעֲבָה
 הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ: הִכָּה תִּכָּה אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא לְפִי
 חֶרֶב הַחֶרֶם אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־בְּהֵמָתָהּ לְפִי
 חֶרֶב: וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל־תּוֹךְ רַחֲבָהּ וְשָׂרְפָתָהּ
 בָּאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְהִיתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה עוֹד: וְלֹא־יִרְבֶּק בִּירְךָ מֵאֻמָּה
 מִן־הַחֶרֶם לְמַעַן יֵשׁוּב יְהוָה מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן לָךְ רַחֲמִים
 וּרְחֻמָּהּ וְהִרְבָּה בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיךָ: בִּי תִשְׁמַע
 בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מִצְוֶה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ס
 בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְּדוּ וְלֹא יָד א
 תִּשְׁמֹו קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמַת: בִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבָךְ בְּחֵר יְהוָה לְחֵיוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָהּ
 מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: ס לֹא
 תֹאכַל כָּל־תְּוַעֲבָה: וְאֵת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ
 שׁוֹר שֶׁהַכֶּשֶׁבִּים וְשֶׁהָעֵיִם: אֵיל וְצִבִּי וְיַחֲמֹור וְאִקּוֹה
 וְדִישָׁן וְתֹאז וְזֹמֶר: וְכָל־בְּהֵמָה מִפֶּרֶסֶת פֶּרֶסָה וְשִׁסְעֵת
 שִׁסְעֵת שְׁתֵּי פֶרֶסוֹת מֵעֵלֶת גֵּרָה בְּבַחֲמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ:
 אָד

12. Integra
 urbs ad I-
 dololatram
 traducta fe-
 verissime
 extermi-
 nanda est.

CAP. XIV.
 1 Sicut in
 religione
 nulli Ethni-
 corum ritus
 erant
 sectandi, sic
 etiam pro-
 hibentur ritus
 tunc-
 bres; qui-
 bus gentes
 sese in luctu
 detorma-
 bant.

3 Repetit
 Mosche
 leges de
 discrimine
 ciborum,
 ex Lev. 11.

4 Animalia
 munda
 erant rumi-
 nantia &
 ungues han-
 dentia.

7 Immunda erant animalia utroque vel altero signo carentia.

9 Distinguantur Aquatilia munda ab iisdem immundis.

11 Docet quznam Volatilia sint comedenda & quznam abominanda. Voluit autem Deus hisce legibus populo luxurioso & contumaci injicere frustum reficiendae; voluit etiam eorum explorare obedientiam ac eos discernere a gentibus.

21 Morticina non erant vescenda, nec haedus coquendus in lacte matris suae.

22 Decimas fideliter erant solvendae, & comedendae in loco cultui divino designato.

24 Qui vero longius ab illo loco aberat, poterat adferre decimarum premium.

7 אַךְ אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעַלִי הָעֵרָה וּמִמַּפְרִי־
הַפֶּרֶסָה הַשְּׂסוּעָה אֶת־הַנֶּמֶל וְאֶת־הָאַרְנֶבֶת וְאֶת־
הַשָּׂפָן כִּי־מַעֲלָה גֵרָה הֵמָּה וּפֶרֶסָה לֹא הִפְרִיטוּ טַמְאִים
8 הֵם לָכֵן : וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־מִפְרִים פֶּרֶסָה הוּא וְלֹא
גֵרָה טַמָּא הוּא לָכֵן מִבֶּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְגִבְלָתָם
9 לֹא תִגְעוּ : ס אֶת־זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר
י בָּמִים כָּל אֲשֶׁר־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׂת תֹּאכְלוּ : וְכָל
אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׂת לֹא תֹאכְלוּ טַמָּא הוּא
11 לָכֵן : ס כִּלְצִפּוֹר טְהֵרָה תֹאכְלוּ : וְזֶה
אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלוּ מֵהֶם הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס וְהָעוֹנִיָּה :
13 14 וְהָרָאָה וְאֶת־הָאֵיָה וְהָרִידָה לְמִינָהּ : וְאֵת כִּלְעָרֵב
טו לְמִינוֹ : וְאֵת בֵּת הַיַּעֲנָה וְאֶת־הַתַּחֲמָס וְאֶת־הַשֶּׁחָף
16 וְאֶת־הַנֶּץ לְמִינָהּ : אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַיִּגְשׁוֹף
17 וְהַתְּנַשְׁמֵת : וְהַקָּאָת וְאֶת־הַרְחֵמָה וְאֶת־הַשֶּׁלֶךְ :
18 19 וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוֹכִיפֶת וְהָעֶטְלָף : וְכָל
כ שְׂרֵץ הָעוֹף טַמָּא הוּא לָכֵן לֹא יֹאכְלוּ : כִּלְעוֹף טְהוֹר
11 תֹּאכְלוּ : לֹא־תֹאכְלוּ כִּלְגִּבְלָה לְגֵר אֲשֶׁר־בְּשַׁעֲרֶיהָ
תִּתְנַגֵּה וְאֹכְלָה אוֹ מִכָּר לְנִכְרִי בִּי עֵם קְדוֹשׁ אֶתֶּה
לִיהוֹה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גְּדִי בְּחֵלֶב אִמּוֹ : פ
22 עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֵת כָּל־תְּבוּאוֹת זֶרְעֶךָ הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה
23 שָׁנָה : וְאֹכְלָתָ לִפְנֵי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחָר
לִשְׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מֵעֵשֶׂר דָּנָה תִּירֶשֶׁךָ וַיִּצְהָרֶךָ וּבִכְרַתָּ
בְּקֶרֶךָ וַיֵּצֵאנָה לְמַעַן תִּלְמֹד לִירְאֹה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
24 כָּל־הַיָּמִים : וְכִי־יִרְבֶּה מִמֶּךָ הָדָרְךָ בִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ
כִּי־יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁוֹם
כֶּה שְׁמוֹ שָׁם בִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְנָתַתָּה בְּכֶסֶף וּצִרְתָּ
הַכֶּסֶף בִּידֶךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר יְהוָה
16 אֱלֹהֶיךָ בּוֹ : וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכָל אֲשֶׁר־תֵּאָוֶה נַפְשְׁךָ

בְּבָקָר

בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך
ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמת אתה וביה:

והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק

ונחלה עמך: 27 Levita in urbe domicilii sui non delinquendus.

תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא

והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה

עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו

ושבעו למען יברכה יהוה אלהיך בכל מעשר ידך

אשר תעשה: 28 Provisio facienda pauperibus, & Deus benedictiones augebit.

מקץ שבע שנים תעשה CAP. XV.

שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו

אשר ישה ברעהו לא יגוש את רעהו ואת אחיו כירקא

שמטה ליהוה: את הנכרי הגוש ואשר יהיה לה את

אחיה תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי בך

יברכה יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

לרשתה: רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך ה

לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי

מצוה היום: כיהוה אלהיך בך באשר דבר לך

והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלח בגוים

רבים ובה לא ימשלו: 4 Ex subsidio in pauperes erogando.

מאחר אחיך באחר שעריך בארצה אשר יהוה אלהיך

נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ירך

מאחיה האביון: כי פתח תפתח את ירך לו והעבט

תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: השמר לה פן

יהיה דבר עסל לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע

שנת השמטה ורעה עינה באחיה האביון ולא תתן לו

וקרא עליה אליהוה והיה בך חטא: נתון תתן לו

ולא ירע לבבך בתת לו כי בגלל הדבר הזה יברכה

יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך: כי לא

יחדל

27 Levita in urbe domicilii sui non delinquendus.

28 Provisio facienda pauperibus, & Deus benedictiones augebit.

CAP. XV.
1 Sancitur solennitas septimi anni, remissione debitorum.

4 Ex subsidio in pauperes erogando.

9 Exaudit & vindicat Deus pauperum gemitus; ac liberalitatis causa populo suo benedicit.

יחדל אביון מקרב הארץ על-כן אנכי מצוה לאמר
פתח תפתח את-ידך לאחיד לעניך ולאבינך בארצה:

12. Servus
Hebraeus,
liberaliter
& honestis
muneribus
instructus,
septimo
anno Sab-
bathico di-
mittendus
erat.

15. Benefi-
cio enim
Dei Israeli-
ta olim in
libertatem
erant vin-
dicati.

16. Leges de
servis, qui
diuturnam
servitutem
sue libera-
ti volunta-
rie antepo-
nunt.

כי-ימכר לך אחיד העברי או
העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו
13 חפשי מעמך: וכי-תשלחנו חפשי מעמך לא
14 תשלחנו ריקם: העניק תעניק לו מצאנה ומגרנה
טו ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו: וזכרת
כי עבד היית בארץ מצרים ופרך יהוה אלהיך על-כן
16 אנכי מצוה את-הדבר הזה היום: והיה כי-יאמר
אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת-ביתך כי-טוב לו
17 עמך: ולקחת את-המרצע ונתתה באזנו וברלת
18 והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה-כן: לא-
יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה
שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל
אשר תעשה:

19. Repetit
Mofche le-
ges de pri-
mogenitis
animalium;
docens
quod, à qui-
bus & quo-
modo pri-
mogenita
ista sunt fan-
ctificanda
& utenda.
Confer
Exod. 34:
vers. 19.
Lev. 27:26.

כל-הבכור אשר יולד בבקרה ובצאנה הזכר תקדיש
ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור
ב צאנה: לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
21 אשר-יבחר יהוה אתה וביתך: וכי-יהיה בו מום פסח
או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך:
22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו בצבי וכאיל:
23 רק את-דמו לא תאכל על-הארץ תשפכנו במים:

CAP. XVI.
1. Transiit
Mofche à
privati pie-
tate & cha-
ritate ad
Cereemonias
publicas;
repetens
primò leges
de lecto
Paschatis.
Coulter

א' שמוך את-חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי
בחדש הראביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה:
2 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר
3 יהוה לשכן שמו יסם: לא-תאכל עליו חמץ שבעת ימים
תאכל-גליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ
מצרים

כא X מצרים

מצרים למען תזכר אתיוס צאתך מארץ מצרים כל
 ימי חייך : ולא יראה לך שאר בכל וגבלך שבעת
 ימים ולא ילין מן הדבש אשר תזבח בערב ביום
 הראשון לבקר : לא תוכל לזבח את הדפסח באתר
 שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך : כי אם אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את
 הדפסח בערב בבוא השמש מועד צאתך ממצרים :
 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך ביום
 ופנית בבקר והלכת לאהליך : ששית ימים תאכל
 מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה
 מלאכה : 9 Deinde repetit legem de festo Pentecostes, five primitiarum, & septem septimanarum.
 ס שבעה שבעת תספור לך
 מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבעות :
 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת גרבת ירך
 אשר תתן כאשר יברכה יהוה אלהיך : ושמחת לפני
 יהוה אלהיך אתח ובנה ועבדה ואמתה והלוי
 אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
 במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם :
 וזכרת כי עבר היית במצרים ושמת ועשית את
 החקים האלה : 12 Et iterum de festo Tabernaculorum.
 פ חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספה מגרנה
 ומיקבה : ושמחת בחגה אתח ובנה ועבדה
 ואמתה והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך :
 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל
 מעשה יריך והיית אה שמח : שלוש פעמים בשנה
 יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר
 יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא
 יראה את פני יהוה ריקם : איש כמתנת ידו ככרפת
 יהוה 16 Manibus (præter eos, quos lex excipiebat) ter quotannis, cum debito munere comparandum erat coram Domino.

18 Iubet Dominus singulis locis a populo institui iudices iustos;

19 Prohibetque duo Judiciorum scelera: nempe (procuratio) accipio perfonarum, & fufceptio muneris.

21 Cultus alieni sunt vitandi, & nec lucus nec ita uas religionis causa habere licet.

CAPUT XVII.

1 Mandatur integritas sacrificiorum; quae erant symbola integritatis tam Messiae quam nostri cultus.

2 Deus vult morte multari omnes, (sine sexus discrimine) Idololatrias.

6 Morte plectendus tribus & ad minimum duobus Testibus est convincendus.

8 In causis ambiguas consulendi sunt Sacerdotes & Iudex summus.

יהוה אלהיך אשר נתן לך: **ס ס ס ס** מח 48
שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך לשבטיה ושפטו את העם
משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא
תקח שחד כי השחר יעור עיני חכמים ויסלף דברי
צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: **ס** לא
תטע לך אשנה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך
אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שגא
אין יהוה אלהיך: **ס** לא תזבח ליהוה אלהיך
שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת
יהוה אלהיך הוא: **ס** כי ימצא בקרבך
באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או
אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבד
בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם
ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא
צויתי: והגדלך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת
נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל:
ה והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר
עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או
את האשה וסקלתם באבנים ומתו: על פי שנים
עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד
אחד: יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל
העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: **פ**
כי יפלא ממך דבר למשפט בין ידם לדם ביודין לדיון
ובין נגע לנגע דברי ריבית בשעריך וקמת ועלית אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל
הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם
כא ב X ודרשת

וירשתי והגידו לך את דבר המשפט: ועשית עלי

הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר

יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורה: עלי התורה

אשר יורה ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא

תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: וחאיש

אשר יעשה בדרך לבלתי שמע אל הכהן העמר

לשרת שם את יהוה אלהיו או אל השפט ומת

האיש ההוא ובערת הרע מִיִּשְׂרָאֵל: וכל העם ישמעו

ויראו ולא יזדון עוד: כִּי־תֵבֵא אֶל־

הארץ אשר יהוה אלהיו נתן לך וירשתה וישבתה

בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל־הנזים אשר

סביבתי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה

אלהיו בו מקרב אחיו תשים עליך מלך לא תוכל

לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיו הוא: רק

לא ירבה־לו סוסים ולא ישיב את־העם מצרימה

למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב

בדרך הזה עוד: ולא ירבה־לו נשים ולא יסור לבבו

וכסף וזהב לא ירבה־לו מאד: והיה כשבתו על כסא

ממלכתו וכתב לו את־משנה התורה הזאת על־ספר

מלפני הכהנים הלויים: והיתה עמו וקרא בו כל־מי

חיו למען ילמד ליראה את־יהוה אלהיו לשמר את־

כל־דברי התורה הזאת ואת־החקים האלה

לעשתם: לבלתי רוס־לבבו מאחיו ולבלתי סור מק־

המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על־ממלכתו

הוא ובניו בקרב ישראל: לא־יהיה יחא

לכהנים הלויים כל־שבט לוי חלק ונחלה עמי־ישראל

אשר יהוה ונחלתו יאכלו: ונחלה לא־יהיה־לו בקרב

אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר־לו: ס

זה

11 Horum
iudicium
ex amussim
erat exse-
quendum ;
& mortis
damnantur
contemto-
res ministe-
rii superba
contuma-
cia.

14 In terra
Cenagann
minime e-
ligendus
erat Rex
extraneus ;
Et regis ex
fratribus e-
lecti officia
erant nec
multiplica-
re equos,
nec uxores,
nec opes ;

18 Sed de-
scribere ,
legere &
observare
legem ; ut
discat time-
re Domi-
num ; ac ut
ita in regno
prolonget
dies.

CAPUT
XVIII.
I Agit Mo-
sche hoc ca-
pite de iure
sacerdotum
& Tribus
Levitice in
oblationes,
Decimas &
Primitias.

Devenim
tus Primi-
tarum &
Decima-
rum sibi
debitarum,
regia au-
thoritate,
in Levitas
transfert,
eosque qua-
si suos co-
lones &
collectores
instituit.

ס חה יהיה משפט הבהנים מאת העם מאת
זבחי הזבח אם־שור אם־שה ונתן לכהן הזרע
והלחיים והקבה : ראשית דגנה תירשנה ויצחקך
ה וראשית גז צאנך תתן לו : כי בו בחר יהוה אלהיה
מכל־שבטיך לעמד לשרת בשם־יהוה הוא ובניו
כל־הימים : ס וכיבא הלוי מאחד
שעריך מכל־ישראל אשר־הוא גר שם ובא בכל־
זאות נפשו אל־המקום אשר־יבחר יהוה : ושרת בשם
יהוה אלהיו בכל־אחיו הלויים העמדים שם לפני
יהוה : חלק בחלק יאכלו לבר ממכריו על־האבות :

9 Prohibet
Dominus
omne ge-
nus super-
stitionum
& Magica-
rum ar-
tium.

ס כי אתה בא אל־הארץ אשר־יהוה
אלהיה נתן לך לאתלמד לעשות כתועבת הגוים
יהם : לא־ימצא כה מעביר בגרובתו באש קסם
קסמים מעונן ומנחש ומכשף : וחבר חבר ושאל אוב
וידעני ודרש אל־המתים : כיתועבת יהוה כל־עשה
אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיה מוריש
אותם מפניה : תמים תהיה עם יהוה אלהיה : כי ח' רכתי

19 Promit-
tuntur Pro-
pheta, simi-
lis Moysi,
cui erat aufcul-
tandum.

הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל־מעננים
ואל־קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה
אלהיה : נביא מקרבך מאחיד כמני יקים לך יהוה
אלהיה אליו תשמעון : ככל אשר־שאלת מעם יהוה
אלהיה בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע
את־קול יהוה אלהי ואת־חאש הנדלה הזאת לא
אראה עוד ולא אמות : ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר
דברו : נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי
דברי בפיו ודבר אליהם את כל־אשר אצונו : והיה
האיש אשר לא־ישמע אל־דברי אשר ידבר בשמי
כ אנכי אדרש מעמו : אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר
בשמי

20 Falsis
Prophetis

כא ג X 3

בשמי את אשר לא־צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם
אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך ^{indicitur supplicium mortis.}

איכה גרע את־הדבר אשר לא־דברו יהוה: אשר ^{21 Propo-}
ידבר הנביא בשם יהוה ולא־היה הדבר ולא־נא־הוא
הדבר אשר לא־דברו יהוה בידון דברו הנביא לא ^{nitur eorum digno-}
תגור ממנו: ^{scendi ratio.}

תגור ממנו: ^{CAP. XIX.}
כִּי־כִרְתִּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִטֵּא ^{1 Exendit}

את־הגוים אשר יהוה: אלהיך נתן לך את־ארצם ^{Mosche jus securitatis,}

וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: שלוש ערים ^{quo frue-}

תבדיל לך בתוך ארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך ^{bantur de improviso}

לרשתה: תבין לך הדרך ושלשת את־גבול ארצה ^{occidit ad Asyla}

אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנום שמה בל־רצח: ^{confugien-}

וזה דבר הרצח אשר־ינום שמה וחי אשר יפה את־ ^{tes.}

רעהו בכל־ידעת והוא לא־שנא לו מתמל שלשם;

ואשר ינא את־רעהו ביער לחטב עצים ונדרחה ידו ^{7 Et prae-}

בנרצן לכרת העץ ונשל הברזל מדהעץ ומצא את־ ^{terres civi-}

רעהו ומת הוא ינום אל־אחת הערים־האלה וחי: פוֹי־ ^{tes receptus}

ירדף גאל הדם אחרי חרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ^{cis Jarde-}

ירבה הדרך והקחו גפש ולו אין משפט־מורת כי לא ^{nem, modo}

שנא הוא לו מתמול שלשום: עד־כן אנכי מצוה ^{separans,}

לאמר שלש ערים תבדיל לך: ואם־ירחיב יהוה ^{separandas}

אלהיך את־גבולך כאשר נשבע לאבתך ונתן לך את־ ^{etiam erant}

כל־הארץ אשר דבר לתת לאבתך: כִּי־תשמר את־ ^{terres civi-}

כל־המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוה היום ^{tes trans}

לאהבה את־יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל־הימים ^{Jardenem,}

ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא־ ^{in medio}

ישפך דם נקי בקרב ארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך ^{terre, quam}

נחלה והיה עליך דמים: ^{Deus ipse}

וכִּי־יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והקחו ^{jure hereditario tra-}

נפש ^{diturus erat.}

non erant
gavifuri
quicunque
scienter &
voluntarie
proximum
occiderant.
Isti enim
re cognita
vindicti san-
guinis tra-
dendi
erant.

14 Prohi-
betur frau-
dulentia
translatio
termino-
rum, ut
species fur-
ti.

15 Unicus
testis non
sufficit in
iudicio.

16 Testis
falsus luit-
urus erat
eandem
poenam,
quam alteri,
falso suo
testimonio,
quæverat.

1 נפש ומת וְנָס אֶל־אֶחָת הָעָרִים הָאֵלֶּה : וְשִׁלְחוּ זֶקֶן
עִירוֹ וּלְקַחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתַנוּ אוֹתוֹ בְּיַד נָאֵל הַדָּם וּמָת :
2 לֹא־תָחוּס עֵינֶךָ עָלָיו וּבְעֵרַת דַּם־הַנֶּקֶד מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב
3 לָךְ :
4 לֹא תִסֵּיג גְּבוּל רֵעֶךָ אֲשֶׁר גָּבְלוּ
רֵאשִׁימִים בְּנַחֲלָתָךְ אֲשֶׁר תִּנְחַל בְּאֶרֶץ יְהוָה
טו אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ :
אֶחָד בְּאִישׁ לְכַל־עוֹן וּלְכַל־חַטָּאת בְּכָל־חַטָּא אֲשֶׁר
יַחֲטֵא עַל־פִּי שְׁנֵי עָדִים אֹו עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה עָדִים יָקוּם
16 דָּבָר : כִּי־יָקוּם עֲדֻחֲמָס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה : וְעֲמָדוֹ
17 שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לָחֵם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי
הַכְּהֹנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיָּמִים הָהֵם : וְדָרְשׁוּ
הַשֹּׁפְטִים הַיָּטֵב וְהַנָּה עוֹד־שֹׁקֵר הָעֵד שֹׁקֵר עֲנֶה
18 בְּאֲחִיו : וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כְּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאֲחִיו וּבְעֵרַת
כ הָרַע מִקִּרְבְּךָ : וְהַנִּשְׁאָרִים יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ וְלֹא־יִסְמוּ
11 לַעֲשׂוֹת עוֹד בְּדָבָר הָרַע הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ : וְלֹא תָחוּס
עֵינֶךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עֵין בְּעֵין שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרֶגֶל :

א

CAP. XX.
1 Agit Mo-
fche hoc
capite de
jure milita-
ri, præci-
pitque ut
Israelitæ
nirantur
auxilio &
præsentia
Dei.

2 Sacerdo-
tis erat po-
pulum ex-
citare ad
depulsio-
nem ho-
stium & ad
iudiciorum
Dei execu-
tionem.

3 Ducibus
populi im-
peratur, ut
habebant de-
lectum mi-
litum, &
ordine in-
struant
stricem.

כ בִּיַּחֲצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבְךָ וּרְאִיתָ סוֹס
וְרֶכֶב עִם רֶב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
עִמָּךְ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְהָיָה בְּקִרְבְּכֶם אֶל־
הַמִּלְחָמָה וְנָגַשׁ הַכָּחַן וְדָבָר אֱלֹהֵם : וְאָמַר אֱלֹהִים
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קִרְבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֵיכֶם
אֶל־יָרֵךְ לִבְנֵיכֶם אֶל־תִּירְאוּ וְאֶל־תַּחֲפֹזוּ וְאֶל־תַּעֲרִצוּ
מִפְּנֵיהֶם : כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִהֲלֹךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם
הָעַם־אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם : וּדְבָרוּ הַשְּׁטָרִים־אֱלֹהֵם
לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בֵּית־חֶרֶשׁ וְלֹא חָנְכוּ יָלְךְ
וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנִימֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִחַנְכֵנוּ : וּמִי־
הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חָלְלוּ יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנִי-
מֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יַחְלִלְנוּ : וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר

כ א ד X 4 ארש

אֶרֶץ אֲשֶׁר וְלֹא לָקַחָהּ יִלְךְ וְיֵשֵׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יִמְוֹרֶה
 בְּמִלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִקְחֶנָּה : וַיִּסְכּוּ הַשְּׁטָרִים לְדָבָר 8
 אֶל־הָעָם וַאֲמָרוּ מִי־הָאִישׁ הַזֶּה וְרַךְ הַלֵּבב יִלְךְ וְיֵשֵׁב
 לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמָּס אֶת־לֵבָב אֲחִיו בְּלִבּוֹ : וְהָיָה כְּבִלְתּוֹ 9
 הַשְּׁטָרִים לְדָבָר אֶל־הָעָם וַפָּקְדוּ שְׂרֵי צִבְאוֹת בְּרֹאשׁ
 הָעָם : ס כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ 10
 וְקִרְאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם : וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶה וּפָתַחְתָּהּ 11
 לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנֹּמָצֵא־בָּהּ יִהְיוּ לָךְ לִמָּס וְעֲבָדוּךָ :
 וְאִם־לֹא תִשְׁלַם עִמָּךְ וְעִשְׂתָּהּ עִמָּךְ מִלְחָמָה וְצִרְתָּ 12
 עָלֶיהָ : וְנָתַנָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְהִכִּיתָ אֶת־פְּלִזְבוֹרָהּ 13
 לְפִי־חֶרֶב : כִּי הַנָּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה 14
 בְּעִיר כָּל־שְׁלָלָהּ תָּבוֹן לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־שָׁלַל אֵיבֶיךָ אֲשֶׁר
 נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ : כֹּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֹקֹת 15
 מִמֶּךָ מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־מַעֲרִי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הֵנּוּ : רַק 16
 מַעֲרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ גְּזֻלָּה
 לֹא תַחִיָּה כָּל־נִשְׁמָה : כִּי־תִחַרְכֶּם תַּחֲרִימֶם הַחַיִּים 17
 וְהָאֲמָרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרוֹזִי הַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ : לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא־יִלְמְדוּ אֹתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכָל 18
 תּוֹעֲבַתָּם אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְחִמַּאתֶם לַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : ס כִּי־תִצּוֹר אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים 19
 לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לֹא־תִשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לְנֹרָח
 עָלֶיהָ גֵּרוֹן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֵתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם
 עֵץ הַשֵּׁדָה לֵבָא מִפְּנֵיךָ בַּמָּצוֹר : רַק עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְרַע כ
 כִּי לֹא־עֵץ מֹאכֵל הוּא אֹתוֹ תִשְׁחִית וְכָרַת וּבְנִית מָצוֹר
 עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּה :

10 In ob-
dione ur-
bium extra
terram pro-
missam
hostibus
obfistis of-
ferenda
erat pax :

11 Pacem-
que admit-
tentis fa-
ciendi erant
tributarii :

12 Pacem
verò recu-
santes tru-
cidandi
erant :

14 Excep-
tis foemini-
& pueris. Ju-
menta verò
& quicquid
in civitate
fuerit diri-
pienda
erant.

16 Omnes
verò Cena-
nanzii,
abique ulla
commiser-
atione,
erant inter-
ficiendi, ne
Israelitis
sint abomi-
nationum
magistri.

19 In ob-
dione diu-
turna pau-
cendum
erat Hortis,
Vineis, &
Arboribus.

כִּי־יִמְצֵא חָלָל בְּאֶדְמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ כֹּא
 לְרִשְׁתָּהּ נָפַל בְּשֵׂדָה לֹא נֹדַע מִי הִכָּהוּ : וַיֵּצְאוּ וּקְנִיָּה
 וּשְׁפָטִיךְ

CAP. XXI.
I Incipit
Moſche hoc
caput con-
tinuarele-

ges de judi-
ciis foren-
sibus; ac
primo agit
de cæde in-
certi auto-
ris, à Ma-
gistratu di-
ligenter in-
quirendâ &
graviter in
autorem vi-
dicandâ;
ne terra
sanguine
polluatur.
Etiam
magistratus
indigebat
expian-
tione, ut ag-
noscat suam
culpam, et
quia non
viderat
quod vide-
re debuerat.

וְשִׁפְטִיךָ וּמִדְרֹךְ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר סִבִּיבֹת הַחֹלֶל :

וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֵבָה אֲלֵיחַחֲלָל וּלְקַחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא
עִמָּלֶם בִּקְרֹא אִשׁר לֹא יַעֲבֹד בָּהּ אִשׁר לֹא יִמְשֹׁכָה בַּעֲוֹל :

וְהוֹרִדוּ וְקָבְעוּ הָעִיר הַהִוא אֶת־הָעִנְלָה אֶל־נֶחֱל אֵיתָן
אֲשֶׁר לֹא־יִעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעַרְפוֹ־שֵׁם אֶת־הָעִנְלָה

ה בְּחַל: וּנְגִשׁוּ רִחְקָנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי בָם בָּחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיהָ לְשִׁרְתּוֹ וּלְבָרֶךְ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל־פִּיהֶם יִהְיֶה כָל־

חֲחֹלֶל יִרְחֲצוּ אֶת־יְרֵיָם עַל־הָעֵמֶלָה הָעֲרוּפָה בְּנַחֵל׃

וַעֲנוּ וַאֲמָרוּ יָדֵינוּ לֹא שָׁפַכְתָּ אֶת־דָּמָם הַזֶּה וַעֲיִנֵינוּ לֹא
כָּפַר לַעֲמֹה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִים יְהוָה וְאֵלֶּי-

תתן דם נקי בקרב עמך ישראל וכפר לדם הדים :
ואתה תבער הדם הנקי מקרבך ביום עשיה השור

בְּעֵינַי יְהוָה :   **ס**   **ס**   **ס**   **מט 49**

בִּיחָצָא לַמֶּלֶכְמָה עַל-אַיִן וְנָתַן יְהוָה .

וְאֵלֶיךָ כִּידָה וְשִׁבִית שְׁבוּיָיִךְ וְרֵאִיתָ בְּשִׁבִית אִשְׁתְּ יִפְתָּ-
חָאֵר וְחִשְׁקָתָהּ כִּי וּלְקַחְתָּ לָּהּ לְאִשָּׁה וְהִבֵּאתָהּ אֶל-

תוך ביהך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה :
והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בכותל

וּבְכַתְּבָהּ אֶת־אֲבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יְמִים וְאַחַד כֵּן
תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבַעֲלֹתָהּ יִזְמִיחַהּ לָךְ לְאַשֵׁם: וְהָיָה אִם־

לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לאתמכרנה
בכסף לאתעמרה בת תחת אשר עניתה :

ס. כִּי־תִחַיֵּן לֹא־יֵשׁ שְׁתֵּי גִשִּׁים הֶאָחֳזֵר
אֲחֻבָּה וְהָאֵמֶת שְׂנוֹאָה וְיִלְרָלוּ בָנִים הָאֲחֻבָּה

**וַיִּשְׁמָע יְהוָה וְהָיָה כֵן הַכֹּהֵן לִשְׂנֵי אָחָד וְהָיָה בְיוֹם
הַנֶּחֱלָלוֹ - אֶת-דַּבְּנוֹ אֶחָד אֲשֶׁר-יִהְיֶה לוֹ לֹא-יִכָּל לִכְבֹּר**

את בני האהובה על פני בן השנואה הכבד : כי את-
הכבד ב ה א

10 Quamvis conjugia cum mulieribus ex aliis gentibus captivis erant prohibita; tamen Deus permisit ducere Ethnicas ad religionem Judaicam converteras, quae praeiunctis vitiis certis signis renuntiabant.

14 Docetur
qua lege
permittatur
dimissio
ejuldem
mulieris
captivæ
compressæ.

15 *Parēns
Σίγαμ
jus primor-
genituræ
affectu
transferre
dequit.*

הבכר בדהשנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כידווא ראשית אנו לו משפט הבכרת :

ס כידהיה לאיש בן סורר ומורה איננו 18

18 Filius contumax ac rebellis a parentibus deferendus, & morte afficiendus.

שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע

אלהם : ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אלזקני 19

עירו ואלשער מקמו : ואמרו אלזקני עירו בננו זה כ

סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא : ורגמחו 20

כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך

וכלישראל ישמעו ויראו : ס וכידהיה באיש 21

21 De ligno suspensus Deo est exsecrationi, ac eodem die sepeliendus.

חטא משפטמות והומת ותלית אותו עלרעץ : לא 22

תלין נבלתו עלהרעץ כיקבור תקברנו ביום חהוא

ביקללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך

אשר יהיה אלהיה נתן לה נחלח : ס לא כב א

CAPUT XXII. Proponitur hoc capite quodam octavi & septimi precepti appendices. 1 Res amittit sunt servanda, reducenda & restituenda.

תראו אתשור אחיה או אתשיו נדחים והתעלמת

מהם השב תשיבם לאחיה : ואם לא קרוב אחיה אליה 2

ולא ידעתו ואספתו אליתוך ביתך והיה עמך עד דרש

אחיה אותו והשבתו לו : וכן תעשה לחמרו וכן תעשה 3

לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיה אשר תאבד

ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם : ס לא 4

תראו אתחמור אחיה או שורו נפלים בדרך

והתעלמת מהם הקם תקים עמו : ס לא יחיה ח

1 Semper & ubique vitandae sunt peccatorum occasiones : ei de causa, ne mulier cum veste exuat pudorem, & ne unquam sexuum distinctorum sit confusio, prohibetur viris mulieribus molities ac mulieribus incedit vi-

כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי

תועבת יהוה אלהיה כל עשה אלה : פ

כי יקרא קדצפור לפניך בדרך בכלעץ יאו עלהארץ 6

אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על

הביצים לאיתקה האם עלהבנים : שלח תשלח את 7

האם ואת הבנים תקחלק למען יטב לך והארכת

ימים

illis, & sexus vestimenta non erant permutanda. 6 Lige de nido avium (propter specierum conservationem) prohibetur credulitas in creaturas minimas.

8 Ne quis nostra negligentia periclitetur. Tecta loricatione circummu- nienda erant.

9 Ut servetur simplicitas, ager diversis feminibus non erat conferendus.

10 Non simul Asinus & Bove erat erandum.

11 Nec gestande diverse vestitur vestes.

12 Ne hiantibus vestium laciniis quicquam pareret, quod honeste & verecunde non aspiciatur, facienda erant Phylacteria ad quatuor oras vestimenti.

13 Sanctur pudicitia celibatus & conjugii; ac triplex pro- ba irrogatur marito moroso, convicto calumniarum in uxorem, de non servata virginali pudicitia.

20 Lapidibus obruenda erat mulier, convicta de virginitate ante nuptias violata.

22 Mortis poena irrogatur committentibus adulterium vel cum maritata; 23 Vel cum desponsata,

8 ימים : ם כי תבנה בית חדש ועשית מעקה
לנגף ולאתשים דמים בביתך כי יפול הנפל ממנו :
9 לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע
אשר תזרע ותבואת הכרם : ם לא תחרש
11 בשור ובחמר יחדו : לא תלבש שעטנן צמר ופשתים
12 יחדו : ם גדלים תעשה לך על ארבע כנפות
13 בסותך אשר תכסה בה : ם כיריקח איש אשה
14 ובא אליה ושנאה : ושם לה עלילת דברים והוציא
עליה שם רע ואמר אתה אשה הזאת לקחתי ואקרב
15 אליה ולא מצאתי לה בתולים : ולקח אבי הנער
16 ואמרה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר
השערה : ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי
17 לאיש הזה לאשה וישנאה : והנה הוא שם עלילת
דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי
18 בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר : ולקחו זקני
19 העיר והוא את האיש ויסרו אותו : וענשו אותו מאה
כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת
ישראל ולרתהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו :
כ ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו
21 בתולים לנער : והוציאו את הנער אל פתח בית
אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה ביעשתה
22 נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך :
ם כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת
בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה
23 והאשה ובערת הרע מישראל : ם כי
24 יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר
והוצאתם את שניהם אל שער
25 העיר והוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער
על

על־דבר אשר לא־צעקה בעיר וא־תִּהְיֶה אִישׁ עַל־דָּבָר
אֲשֶׁר־עָנָה אֶת־אִשֶּׁת רֵעֻהוּ וּבָעֵרֶת חֵרֶע מִקִּרְבָּהּ :

וְאִם־בִּשְׂדֵה יִמְצָא הָאִישׁ כֹּחַ

אֶת־הַנָּעֹר הַמֵּאֲרָשָׁה וְהַחֲיוֹקְדָּהּ הָאִישׁ וְשָׁכַב
עִמָּה וּמֵת הָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַב עִמָּה לְבָדוֹ : וּלְנָעֹר

לֹא־תַעֲשֶׂה דָבָר אֵין לְנָעֹר חֲטָא מוֹת כִּי כֹאֲשֶׁר יָקוּם
אִישׁ עַל־רֵעֻהוּ וּרְצָחוֹ נָפֶשׁ בֶּן חֲדָבֵר הַזֶּה :

כִּי בִשְׂדֵה מִצָּאָה צַעֲקָה הַנָּעֹר הַמֵּאֲרָשָׁה וְאֵין מוֹשִׁיעַ
לָּהּ : וְכִי־יִמְצָא אִישׁ גֵּעֹר בַּתּוֹלָה אֲשֶׁר לֹא

אֲרֻשָּׁה וְתַפְשָׁהּ וְשָׁכַב עִמָּה וּנְמָצָאוּ : וְנָתַן הָאִישׁ
הַשָּׂכֵב עִמָּה לְאִבֵּי הַנָּעֹר חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלֹד־תִּהְיֶה

לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לְאִיוֹכַל שְׁלָחָה כְּלִימִיו :
לֹא־יִקַּח אִישׁ אֶת־אִשֶּׁת אָבִיו וְלֹא יִגְלֶה כְּנָא

לְאִיבָא פְּצוּעֵי־דָּבָה וּבְרוּת
שָׁכַב בַּקֵּהל יְהוָה : לְאִיבָא מִמּוֹר בַּקֵּהל

יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לְאִיבָא לוֹ בַּקֵּהל יְהוָה :
לְאִיבָא עֲמוּנִי וּמִוֹאֲבִי בַקֵּהל יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי

לְאִיבָא לָהֶם בַּקֵּהל יְהוָה עַד־עוֹלָם : עַל־דָּבָר אֲשֶׁר הִ
לְאִיבָא אֶתְכֶם בְּלַחֵם וּבִמִּים בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם

מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר שָׁכַר עָלֶיךָ אֶת־בְּלָעַם בְּדַעוֹר מִפְּתוֹר
אֲרָם נְהָרִים לְקַלְלֶךָ : וְלֹא־אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַ

אֶת־בְּלָעַם וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת־הַקִּלְלָה לְבִרְכָה
כִּי־אָהֲבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : לֹא־תִדְרֹשׁ שְׁלָמָם וּטְבַתָּם

בְּלִימִיקָה לְעוֹלָם : לֹא־תִתְּעַב אֲדָמִי כִי אָחִיקָה
הוּא לֹא־תִתְּעַב מִצְרִי כִי־נֶר הֵייתָ בְּאֶרֶצוֹ : בָּנִים אֲשֶׁר

יִלְדוּ לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם בַּקֵּהל יְהוָה :
כִּי־תִצָּא מִחֲנֶה עַל־אִיבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דָּבָר

רַע
conduxerant Bilgammum adversus Israelitas. 8 Edomii vero & Egyptii, post tertiam ge-
nerationem, erant admittendi ad publica officia in populo Dei. 10 In bellis legitimis nil fa-
ciendum erat contra leges bellicas aut aequitatem.

25 Rapiens desponsatam adulteri & mortis reus est :
26 Et desponsata (stupro non con-
fessus, sed vim passus) nihil patitur.
28 Apprehensa virgo non desponsata (præter multam) ducenda est à compref-
fore.

CAPUT XXIII.
1 Patris uxor non est ducenda.
2 Excluduntur in populo Dei, ab officiis publicis, contusione vulnerati & castrati;
3 Item, spurii ad decimam usque generationem.
4 Arcentur etiam ab officio publico in perpetuum Gammone & Moabites: erant enim spurii, ac etiam omiserant officia humanitatis. Insuper Moabites mercede

- 11 רע: כִּי־יִהְיֶה בָּהּ אִישׁ אֶשֶׁר לֹא־יִהְיֶה מְהוּר מְקַרְרֶה לִילָה וַיֵּצֵא אֶל־מַחֲוֶיךָ לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל־תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה: וְהָיָה לַפְּנוֹת־עָרֵב יִרְחָץ בַּמַּיִם וּבָבֹא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא אֶל־תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה: וְיָד תְּהִיָּה לָּהּ מַחֲוֶיךָ
- 12 לַמַּחֲנֶה וַיֵּצֵאת שָׁמָּה חוּץ: וְיָתֵר תְּהִיָּה לָּהּ עַל־אֹזְנָה וְהָיָה בִּשְׂבָתָהּ חוּץ וּחִפְרָתָהּ בָּהּ וְשַׁבָּת וּבִסִּית אֶת־
- טו צֵאתָהּ: כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶה לְהַצִּילָךְ וּלְתֵת אִיכָּלָה לַפְּנִיָּה וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בָּהּ עֲרוֹת דָּבָר וְשֵׁב מֵאֲהָרֶיךָ: ׀
- 16 לֹא־תִסָּגֵר עֲבֹד אֶל־אֲדָנֶיךָ אֲשֶׁר־יִנְצֹל אֵלֶיךָ מֵעַם אֲדָנֶיךָ: עִמָּךְ יֵשֶׁב בְּקֶרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחָר
- 17 בְּאַחֶר שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לוֹ לֹא תוֹנֶנּוּ: ׀
- 18 תִּהְיֶה קִדְּשָׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה קִדְּשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל: לֹא־תִבְיֹא אֲתָנָן זֹוֹנָה וּמַחִיר כָּלֵב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכַל־גֵּר כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גַּם־שְׁנֵיהֶם:
- כ ׀
- 19 לֹא־תִשְׂיֵךְ לְאַחֶיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֶכֶל נֶשֶׁךְ כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר יִשֶּׁךְ: לִנְכַּר־י תִּשְׂיֵךְ וְלֹא־אֶחֱיָהּ לֹא תִשְׂיֵךְ לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַשְׁלַח יָדְךָ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בֹּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: ׀
- 20 כִּי־תִדְרֹךְ נִדְרֹךְ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תֵאָחֵז לְשִׁלְמוֹ כִּי־דֹרֶשׁ יִדְרֹשְׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעַמָּךְ וְהָיָה בָּהּ חֶטֶא:
- 21 וְכִי תִחְדֹּל לְנִדְרֹךְ לֹא־יִהְיֶה בָּהּ חֶטֶא: מוֹצֵא שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וַעֲשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נִדְרַת לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ נִדְבָה כֹּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ: ׀
- 22 כִּי תִבָּא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים כִּנְפֶּשֶׁךָ שִׁבְעָה וְאֶל־כְּלִיָּהּ לֹא־תִתֵּן: ׀
- 23 כִּי תִבָּא בְּקֶמֶת רֵעֶךָ וְקִטְּפַת מְלִילָתָהּ כִּי־יָדָהּ וְהִרְמִישׁ לֹא תִנִּיף עַל קֶמֶת רֵעֶךָ: ׀

11 Et quamvis Deus per se non offendeatur immundicia corporali; tamen praescribit prae-ter mundi- tiam spiri- tualem, etiam in castris, munditiam externam & corporalem.

16 Ut Dominus faciat miser- cordiam in miseris, prohibet domino irato & fure-nti resti- tuere ser- vum fugiti- vum.

18 Nec meretrix nec scorta- tor toleran- di.

19 Deo non sunt offerenda profubili merces nec canis pre- tium.

20 Usura vitanda.

22 Vota de- re licita promptè solvenda.

25 In vi- nea proxi- mi, con- sentienti- bus Domi- nis, licet edere ad sa- tietatem.

26 Simili- ter secun- dum segetes iter facien- ti licebat spi- cas manu, non falce, decerpere. Jure enim naturali pluri fit

pluris hominis iter facientis, quem aliquot vararum aut spicarum numerus: Praecipue in ista regione, ubi fertilior erat vinearum & agrorum proventus. Ne interini vineae & agri depopularentur, nihil vili, sporta aut alio instrumento erat auferendum, nec falx agitata erat in segetem proximi.

כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָעִלָּהּ וְהָיָה אִם־לֹא כִךָ א

CAPUT
XXIV.

1 Tradit
Mosche
praecepta
conjugalia,
permittens
divortium
& prohibens
repeti-
tum conju-
gium cum
uxore ante
repudiatā.

תִּמְצָאֲתָן בְּעֵינָיו כִּי־מָצָא בָּהּ עֲרוּת דָּבָר וְכָתַב לָהּ

סֵפֶר כְּרִיתָת וְנָתַן בִּידָהּ וּשְׁלָחָה מִבֵּיתָהּ : וַיֵּצֵאֶהָ 2

מִבֵּיתָהּ וְהִלְכָה וְהִיתָה לְאִישׁ־אַחֵר : וּשְׁנֵאָה הָאִישׁ 3

הָאֲחֵרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתָת וְנָתַן בִּידָהּ וּשְׁלָחָה

מִבֵּיתָהּ אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן אֲשֶׁר־לָקְחָהּ לוֹ

לְאִשָּׁה : לֹא־יֻכַּל בְּעִלָּהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר־שְׁלָחָהּ 4

לָשׁוּב לִקְחָתָהּ לִהְיוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטְמֵאָה

בִּיתוּעָבָהּ הוּא לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא תִחְטִי־אֶת־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיהָ נָתַן לָהּ נָחֳלָה : ם

5 Ut amor
conjugalis
placida
conferu-
dine firme-
tur , novus
maritus
primo an-
no immu-
nis erat ab
oneribus
militari-
bus
& aliis
exactioni-
bus.

6 Prohibe-
tur injusta
& nimis
rigida ex-
actio à pau-
peribus.
Hinc pig-
nori non
sunt acci-
piendae
res ad vi-
ctum ne-
cessariae.

7 Plagiaris
morti dan-
dus.

8 Plaga &
contagio
leptz vi-
tanda.

10 In mu-
tuis offici-
i humanitas
colenda est.
Res mu-
tuo data

non duriter repetenda , nec pignus pauperis per se necessarium in noctem detinendum , sed ante oc-
casum Solis restituendum ; ut ita pauper cum sua velle cubet , creditori suo benedicat , Dominum
Deum pro ipso oret , ac humanitatis sensum Deo noxum faciat ; utque id tali benefico sit justitia ,
quā Deus glorificetur & proximus aedificetur.

כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בְּצָנָא וְלֹא ה

יַעֲבֹר עָלָיו לְכַל־דָּבָר נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ שְׁנֵה אַחַת וּשְׁמֹחַ

אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־לָקַח : לֹא־יִחַבֵּל רַחִים וּרְכַב כִּי־נִפֶּשׁ 6

הוּא חָבֵל : ם כִּי־מָצָא אִישׁ גִּבּוֹ נֶפֶשׁ 7

מֵאֲחִיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמְדּוּ וּמָכְרוּ וּמָת הַגִּבּוֹ

הַהוּא וּבָעִרָת הָרַע מִקִּרְבּוֹ : ם הַשְּׁמֵר 8

בְּנִגְעֵה־צָרְעָת לִשְׁמֵר מֵאֵד וּלְעִשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר

יֹרֶוּ אֶתְכֶם הַכְּהֲנִים הַלְוִיִּם כְּאֲשֶׁר צִוִּיתֶם תִּשְׁמְרוּ

לְעִשׂוֹת : זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיהָ לְמֵרִים 9

בְּדַרְךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם : ם

כִּי־תִשֶׁה בְּרַעַף מִשְׁאֵת מֵאוֹמָה לֹא י

תָּבֵא אֶל־בֵּיתוֹ לְעֵבֶט עֵבֶטוֹ : בַּחוּץ תַּעֲמֹד 11

וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אָמְרָה נִשֶּׂה בּוֹ יוֹצִיא אֵלָיָה אֶת־

הָעֵבֶט הַחוּצָה : וְאִם־אִישׁ עֲנִי הוּא לֹא תִשְׁכַּב 12

בְּעֵבֶטוֹ : הִשָּׁב תִּשָּׁי לוֹ אֶת־הָעֵבֶט כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ 13

וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבִרְכָּב וְלֹךְ תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ

non duriter repetenda , nec pignus pauperis per se necessarium in noctem detinendum , sed ante oc-
casum Solis restituendum ; ut ita pauper cum sua velle cubet , creditori suo benedicat , Dominum
Deum pro ipso oret , ac humanitatis sensum Deo noxum faciat ; utque id tali benefico sit justitia ,
quā Deus glorificetur & proximus aedificetur.

14 אלהיה: ם לאתעשק שכיר עני ואביון
טו מאחיה או סגרה אשר בארצה בשעריך: ביומו תתן
שכרו ולא תהבוא עליו השמש כי עני הוא ואביו הוא
נשא את-נפשו ולא יקרא עליה אליהוהיה בך

16 חטא: ם לאיומתו אבות על-בנים ובנים
לאיומתו על-אבות איש בחטאו יומתו: ם

17 לא תטה משפט נר יתום ולא תחבל בגר
18 אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדה יהוה
אלהיה משם על-כן אנכי מצוה לעשות את-הדבר

19 הזה: ם כי תקצר קצירה בשדה ושכחת
עמר בשדה לאתשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה
יהיה למען יברכה יהוה אלהיה בכל מעשה ידיו:

כ כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו
11 לגר ליתום ולא למנה יהיה: כי תבצר כרמך לא
תעולל אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה:
22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על-כן אנכי

אכה מצוה לעשות את-הדבר הזה: ם כי

CAPUT
XXV.

1 Iudicia
ex bono
& equo
admini-
stranda &
iuste pro-
nuncian-
da.

2 Impro-
bus, pla-
gas meri-
tus, denu-
datus loro
vitulino
ad sum-
mum 40.
vicibus una
minus, fla-
gellandus
erat.

4 Trimi-
rans bos
non capi-
strandus:
ut focius

laboris fructus fructum parte. 5 Ut conseruentur familiz & hereditates, diuinitus semel distri-
bute; compebar fratri primogenito ducere viduam fratris sine semine defuncti. Quam legem
plurimi interpretantur, non de fratre viri mortui Germano, sed de consanguineo aut cognato, cui
per leges nuptiales viduam cognati ducere licebat. Nuptiz verò leuari & gloriis erant inuicite &
Lev. 28: 26. prohibite.

7 שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל : ואם לא
 יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו
 השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו
 שם בישראל לא אבה יבמי : וקראו לו זקני עירו
 8 ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה : וגנשה
 יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה געלו מעל רגלו
 וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר
 לא יבנה את בית אחיו : ונקרא שמו בישראל בית
 9 חלוץ הגעל : ס כיינצו אנשים יחדו איש
 ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד
 10 מכהו ושלחה ידה והחזיקה במכשיו : וקצתה את
 11 כפה לא תחוס עינה : ס לא יהיה לה
 12 בכיסה אבן ואבן גדולה וקטנה : לא יהיה לה בביתה
 13 איפה ואיפה גדולה וקטנה : אבן שלמה וצדק יהיה
 14 לה איפה שלמה וצדק יהיה לה למען יאריכו ימיה
 15 על האדמה אשר יהיה אלהיה נתן לה : כי תועבת
 16 יהוה אלהיה כל עשה אלה כל עשה עול :

7 Qui verb
 fratrem
 ducere re-
 nuerat pu-
 blicis con-
 tumelie
 signis no-
 tandus erat.

11 Abscin-
 denda est
 manus mu-
 lieris , quæ
 virum ma-
 rito suo ad-
 verfarium ,
 (ut mari-
 tum libe-
 ret) puden-
 dis preben-
 dit.

13 Ut ju-
 stitia com-
 mutativa in
 omnibus
 contracti-
 bus colatur,
 iusta requi-
 rantur
 pondera &
 mensuræ.

פ

17 זכור את אשר עשה לה עמלק בדרך בצאתכם
 18 ממצרים : אשר קרה בדרך ויזנב בה כל הנחשלים
 19 אחריה ואמרה עיף ויגע ולא ירא אלהים : והיה
 כהניח יהוה אלהיה לה מכל איבה מסביב בארץ
 אשר יהוה אלהיה נתן לה נחלה לרשתה תמחה
 את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח :

17 Reco-
 lenda erat
 recordatio
 injuriæ,
 Israeli ab
 Amalekitis
 illatæ.
 (Exod. 17.)
 Et Gnama-
 lekitarum
 memoria
 proflus erat
 delenda sub
 cælo.

נ 50

פ פ פ

והיה כיתבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיה נתן כרא
 לה נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת מראשית
 כל

CAPUT
 XXVI.
 1 Prescri-
 bitur forma
 orationis,
 quæ utere-

tur in terra
heredita-
ria, tempo-
re oblatio-
nis primi-
tivarum & de
quibus ce-
rat, Lev. 23
& Deut. 16.
3 Agnosce-
bant hifce
oblationi-
bus Deum
omnium
beneficio-
rum & fru-
ctuum esse
autorem;
profiteban-
tur iisdem
suum grati-
tudinem;
ac restaban-
tur se esse
Dei colo-
nos & tri-
butarios.

11 Sufsten-
tabantur
etiam hifce
primitiis
Sacerdotes
& Levitae;
& Levitae
ex decimis
enim no-
vem cede-
bant Levi-
tis, & pars
decimarum
decima Sa-
cerdotibus.

12 Erant
autem pri-
mitivae aut
anniverfa-
riae aut
triennales.

13 Et deci-
mae trien-
nales etiam
erant desti-
natae pere-
grinis, pu-
illis & vi-
duis.

Recitatur
solennis
orationis
formula,
qua deci-
mae Levi-
tis prae-
stabantur.

כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְנֶה מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אלהֶיךָ נתַן לָךְ וְשָׂמַת בְּטֶנְאָה וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: וּבָאתָ אֶל־
הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי
הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לֵאמֹר לְתַת לָנוּ: וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנְאָה מִיָּדְךָ
וְהִנִּיחוּ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִד אֲבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגְר שָׁם
בְּמִתִּי מַעֲט וַיְהִי־שָׁם לְגֹי גָדוֹל עָצוֹם וְרָב: וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ
הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה: וַנַּצַּעַק אֶל־
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְנוּ וַיֵּרָא אֶת־
עֲנִינוּ וְאֶת־עַמְלָנוּ וְאֶת־לַחֲצָנוּ: וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבְמַרְאֵ גָדֹל וּבְאֹתוֹת
וּבְמִפְתִּים: וַיְבִאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: וְעַתָּה הִנֵּה
הִבָּאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִי יְהוָה
וְהִנַּחְתָּו לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ: וְשִׂמַּחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לָךְ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אִתָּהּ וְהָלֹוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ:
כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹר אֶת־כָּל־מַעֲשֶׁךָ
תְּבוֹאָתְךָ בִּשְׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שָׁנָה הַמַּעֲשֶׂר וְנָתַתָּה
לָלֹוִי לִגְר לִיתוֹם וּלְאֶלְמָנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבְעוּ:
וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֶרְתִּי הִקְדַּשׁ מִן־הַפֵּיֶרֶת
וְגַם נָתַתִּיו לָלֹוִי וְלִגְר לִיתוֹם וּלְאֶלְמָנָה כְּכָל־מִצְוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי: לֹא־
אֲכַלְתִּי בְּאֵנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בְעֶרְתִּי מִמֶּנּוּ בְטֶמְאָה וְלֹא־
נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לָמֵת שְׂמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי
טוֹ כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: הִשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשָׁה מִן־הַשָּׁמַיִם

וּבְרָךְ כב Y

וּבְרַךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה
לָנוּ כְּאִשֶּׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ :

ס הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְצוּהָ לַעֲשׂוֹת 16
אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרַתָּ וְעִשִּׂיתָ
אוֹתָם בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ : אֶת־יְהוָה הָאֵמַרְתָּ 17
הַיּוֹם לֵהיוֹת לְךָ לָאֱלֹהִים וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו וּלְשַׁמֵּר חֻקָּיו
וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ : וַיְהוֶה הָאֵמִירָה הַיּוֹם 28
לֵהיוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ לְךָ וּלְשַׁמֵּר כָּל־
מִצְוֹתָיו : וּלְתַתֵּךְ עָלֶיךָ כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה 19
לְתַהֲלָה וּלְשֹׁם וּלְתַפְאֲרָתָהּ וּלְהִיתָךְ עַם־קָדֹשׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כְּאִשֶּׁר דִּבַּר : ס

16 Hortatur
Mofche po-
pulum ad
obfervan-
tiam legis.
17 Claudie-
que decla-
rationem
Decalogi
elegantem de-
fcriptionem
foderis Dei
cum popu-
lo.

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וּקְנִי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם לֵאמֹר שָׁמַר אֶת־כֶּן א
כָּל־הַמִּצְוֹה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצוּהָ אִתְּכֶם הַיּוֹם : וְהָיָה 1
בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבֹרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְהִקְמַתָּ לָּךְ אֲבָנִים גְּדֻלוֹת וְיִשַּׁרְתָּ אֹתָם
בְּשִׂיד : וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת 3
בְּעֵבֶרְךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְּאֵ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ כְּאִשֶּׁר דִּבַּר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ : וְהָיָה בְּעֵבֶרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן 4
תִּקְיֹמוּ אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצוּהָ אִתְּכֶם
הַיּוֹם בְּהַר עֵיבֵל וְיִשַּׁרְתָּ אוֹתָם בְּשִׂיד : וּבְנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ ה
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לְאַתְנִיף עֲלֵיהֶם בְּרוּחַ :
אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָעֲלִיתָ 6
עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְזָבַחַת שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שָׁם 7
וְשִׂמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְכָתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים אֶת־ 8
כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בָּאֵר הַיָּסֵב : ס

CAPUT
XXVII.
1 Ut quo-
tidie leges
ipforum
oculis ob-
verfarentur,
ac continuò
de earun-
dem obe-
dientia co-
gitarent,
juber Deus
lapidibus
(in monte
Gnebbal
erigendis)
inſcribi
verba legis.
verſu 8.
5 Juber
ibidem ex-
ſtrui Alta-
re, ut ſta-
tim, in ipſo
terre aditu,
Deo eucha-
riſtica face-
rent ſacrifi-
cia.
6 Ne autem
Altaria
exiſterent
nimis ſpe-
cioſa & du-
rabilia, vo-
luit ea ex-
ſtrui ex la-
pidibus
non arte
laboratis,
ſed rudi-
bus, qui ad

ב פסוק

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלּוֹיִם אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל 9
לֵאמֹר הִסְכַּרְתִּי וּשְׁמַעַתִּי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נָהִייתָ לְעַם קָדֹשׁ
לַיהוָה presentem ufum ſufficerent. 9 Renovato foderi, Iſrael ſeſt declaraverat (& Deus
ipſos conſiderat, tanquam) populum novum.

י ליהוה אלהיך : ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית

את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום :

ס ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר : אלה

יעמדו לברך את העם על הדרך גרזים בעברכם את

הדרך שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן : ואלה

יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן

הן ונפתלי : וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל

טו קול רם : ס ארור האיש אשר יעשה

פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם

בסתר וענו כל העם ואמרו אמן : ס

ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן : 16

ס ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם 17

ארור משנה עור בדרך ואמר כל 18

העם אמן : ס ארור מטה משפט גריתו 19

כ ואלמנה ואמר כל העם אמן : ארור שכב עם אשת

אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן : ס

ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן : 21

ס ארור שכב עם אחתו ברת אביו או בת אמו 22

23 ואמר כל העם אמן : ס ארור שכב עם חתנתו

24 ואמר כל העם אמן : ס ארור מכה רעהו

כח בסתר ואמר כל העם אמן : ס ארור לקח

שחר להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן :

ס ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת 26

לעשות אותם ואמר כל העם אמן : פ

כח והיה אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר

לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנה

יהוה אלהיך עליון על כל גווי הארץ : ובאו עליך כל

הברכות האלה והשיגה כי תשמע בקול יהוה

כב ב Y 2 אלהיך

11 Solenni ritui à Levitis Giranda & à populo approbando ut sanctio legis; ut proficerentur maledictiones, tam æternas quam temporales, incumbere peccatoribus.

Disponuntur autem ad benedictiones in monte Gerizim, (exceptis Reubhene, natu maximo, & Zebhulon, natu minimo) sex Tribus potiores, nate ex uxoris Jacobi libris; ad maledictiones vero sex Tribus in monte Gnebbal.

26 Qui in uno transgreditur est reus omnium.

CAPUT XXVIII. 1 Promittit Deus hoc capite (ferè ut Lev. 26.) morigeris, qui nec dexteriorum

- אלהיה: ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך 13
 פרי-בטנה ופרי אדמתה ופרי בהמתה שגר אלפיה
 ועשתרות צאנה: ברוך טנאה ומשאתה: ברוך ה 14
 אתה בבאה וברוך אתה בצאתה: יתן יהוה את-איביך 15
 הקמים עליה נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליה
 ובשבעה דרכים ינוסו לפניך: יצו יהוה אתה את- 16
 הברכה באסמיה ובכל משלח ידך וברכה בארץ
 אשר-יהוה אלהיה נתן לך: יקימה יהוה לו לעם 17
 קדוש כאשר נשבע-לך כי תשמר את-מצות יהוה
 אלהיה והלכת בדרכיו: וראו כל-עמי הארץ כי שם 18
 יהוה נקרא עליה ויראו ממך: והותרה יהוה לטובה 19
 בפרי בטנה ובפרי בהמתה ובפרי אדמתה על- 20
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך לתת לך: יפתח 21
 יהוה לך את-אוצרו הטוב את-השמים לתת מטר
 ארצה בעתו ולברך את כל-מעשה ידך והלוית גוים 22
 רבים ואתה לא תלוה: ונתנה יהוה לראש ולא לזנב 23
 והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי-תשמע אל- 24
 מצות יהוה אלהיה אשר אנכי מצוה היום לשמר
 ולעשות: ולא תסור מכל-הדברים אשר אנכי מצוה 25
 אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים

פ

לעברם:

- והיה אם-לא תשמע בקול יהוה אלהיה לשמר לעשות טו
 את-כל-מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום ובאו
 עליה כל-הקללות האלה והשיגה: ארור אתה 16
 בעיר וארור אתה בשדה: ארור טנאה ומשאתה: 17
 ארור פרי-בטנה ופרי אדמתה שגר אלפיה ועשתרת 18
 צאנה: ארור אתה בבאה וארור אתה בצאתה: ישלח 19
 יהוה ידך את-המארה את-המהומה ואת-המגורת
 בכל

nec fini-
 strorum ab
 ullis Dei
 verbis rece-
 dunt, gra-
 tuita obedi-
 entiae
 praemia.

15 Abster-
 ret popu-
 lum à vio-
 latione le-
 gis, cujus
 unque ge-
 neris male-
 dictionibus
 & trans-
 gressionum
 poenis.

Has autem
 maledictio-
 nes iis, qui
 Deo mo-
 rem non
 gesserint, primo in
 genere
 proponit.

16 Deinde
 eisdem ex-
 ponit ratio-
 ne loci.

17 Et ratio-
 ne rerum,

quibus
Deus, pro-
pter populi
peccata se
populo ma-
ledicturum
denunciat.

21 Post ista
recitantur
maledictio-
nes singula-
res, eaque
vel omni-
bus com-
munes: ut
pestilentia,
rabies, fici-
tas, sterili-
tas, bellum,
&c.

27 Vel quid-
dam parti-
culares, tum
in corpore,
ut ulcera,
Haemor-
rhoids, sca-
bies, &c.
28 Tum in
animo, ut
amentia,
cecitas,
stupor, &c.
30 Predi-
cuntur
etiam male-
dictiones in
conjugio,
domibus,
vineis &
possessioni-
bus.

32 Et
(quod gra-
vius est) in
liberis,
33 Etiam
in fructi-
bus, tam
terrae quam
laborum
suorum.

34 Quarum
maledictio-
num vis
tanta futura
erat, ut ani-
mo contem-
pescant &
corpore di-
labantur.

36 Ex qui-
bus omni-
bus exur-
gent capti-
vitas populi
& Regis,

בְּכָל־מַשְׁלַח יָדָהּ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְׁמָדָהּ וְעַד־אֲבָדָהּ
 21 מִהֵרָ מִפְּנֵי רָע מַעֲלִילֶיהָ אֲשֶׁר עֹזְבֹתֶינִי: יִדְבֵּק יְהוָה בָּהּ
 אֶת־הַדָּבָר עַד כִּלְתּוֹ אֶתְּךָ מֵעַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה
 22 בְּאִשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ: יִכְבֶּה יְהוָה בְּשֹׁחַפֹת וּבְקִדְחֹת
 וּבִדְלָקֹת וּבְחִרְחֹל וּבְחֶרֶב וּבִשְׂדֵפוֹן וּבִירִקוֹן וּרְדִפוֹ
 23 עַד אֲבָדָהּ: וְהָיוּ שְׁמִיךְ אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ נִחֲשֶׁת וְהָאָרֶץ
 24 אֲשֶׁר־תַּחְתֶּיהָ בְּרוֹז: יִתֵּן יְהוָה אֶת־מִטֶּר אֶרְצָהּ אֲבָק
 כֹּה וְעָפָר מִן־הַשָּׁמַיִם יִרְדּוּ עָלֶיהָ עַד הַשְׁמָדָהּ: יִתְּנֶה יְהוָה
 נֶגֶף לִפְנֵי אֵיבֶיהָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד תֵּצֵא אֵלָיו וּבִשְׁבַעֲהָ
 דִּרְכִים תָּנוּס לִפְנָיו וְהָיִיתָ לְזִעְזֹעַ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ:
 26 וְהָיְתָה נִבְלָתָהּ לַמֶּאֱכָל לְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבִהֵמַת
 27 הָאָרֶץ וְאִין מַחְרִיד: יִכְבֶּה יְהוָה בְּשָׁחִין מִצָּרִים
 וּבַעֲפָלִים וּבְנֶגֶד וּבְחֶרֶס אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהִרְפָּא:
 28 29 יִכְבֶּה יְהוָה בְּשָׁעֵן וּבַעֲוֹן וּבְתַמְהוֹן לֵב: וְהָיִיתָ
 מִמַּשֵּׁשׁ בְּצִהְרִים כְּאֲשֶׁר יִמַּשֵּׁשׁ הָעוֹר בְּאַפְלָה וְלֹא
 תִצְלִיחַ אֶת־דִּרְכֶּיהָ וְהָיִיתָ אֶךְ עֶשׂוֹק וְנָזֹל בְּלִי־יָמִים
 31 וְאִין מוֹשִׁיעַ: אִשָּׁה תֹאדָשׁ וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁלַנָּה בֵּית
 32 תִּבְנֶה וְלֹא־תִשָּׁב בּוֹ כִּרְס טַטֵּעַ וְלֹא תַחֲלִלְנוּ: שׁוֹרָה
 טָבוּחַ לַעֲיִנֶיהָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ חֻמְרָה גְּזוּל מִלִּפְנֶיהָ
 וְלֹא יָשׁוּב לָהּ צֹאנָה נִתְּנוֹת לֵאִיבֶיהָ וְאִין לָהּ מוֹשִׁיעַ:
 33 בְּנִיָּהּ וּבִנְתִּיהָ נִתְּנִים לָעַם אַחֵר וְעֵינֶיהָ רְאוּת וּכְלוּת
 34 אֱלֹהֵיהֶם כְּלִי־יוֹם וְאִין לֹאֵל יָדָהּ: פְּרִי אֲדָמָתָהּ וְכָל־
 יִגְיעָהּ יֹאכַל עִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַעַת וְהָיִיתָ רָק עֶשׂוֹק וְרָצוֹן
 35 כְּלִי־יָמִים: וְהָיִיתָ מִשְׁגָּע מִמְּרָא עֵינֶיהָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה:
 לֵה יִכְבֶּה יְהוָה בְּשָׁחִין רָע עַל־הַפְּרִיִּים וְעַל־הַשִּׁקִּים
 אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהִרְפָּא מִכָּה נִגְלָה וְעַד קִדְקִדָּה:
 36 יוֹלֵךְ יְהוָה אֶתְּךָ וְאֶת־מַלְכָּהּ אֲשֶׁר תָּקִים עָלֶיהָ אֶל־
 גֹּזִי אֲשֶׁר לֹא־יָדַעַת אֶתָּה וְאִבְנֶיהָ וְעִבְרָתָהּ שֵׁם אֱלֹהִים
 אַחֲרִים

- 37 אחרים עץ ואבן: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל
37 Opprobrium,
- 38 העמים אשר ינהנה יהוה שמה: ורעב תוציא השרה
38 Omnium bonorum interversio,
- 39 ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה: כרמים תטע ועבדת
 ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעות:
- זיתים יהיו לה בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל
 זיתך: בנים ובנות תוליד ולא יהיו לה כי ילכו בשבי: 41
- 42 כל עצה ופרי אדמתך יירש הצלצל: הגר אשר
43 Et exterorum hostium dominatus.
- בקרבה יעלה עליה מעלה מעלה ואתה תרד מטה
 מטה: הוא ילוך ואתה לא תלוננו הוא יהיה לראש
 ואתה תהיה לזנב: ובאו עליה כל הקללות האלה מה
 ורדפוה והשיגוה עד השמרך כי לא שמעת בקול יהוה
 אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוה: והיו כה
 לאות ולמופת ובזרעה ערעולם: תחרת אשר לא
 עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב
 כל: ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה כה ברעב
 ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן על בחל על צוארה
45 Exaggratur haec maledictio: ut erant, exitium, ludibrium, servitus in fame, siti & omnium rerum inopia; Item, iugum durissimum, persequens, intus & foris ad exitium usque afflictos.
- 49 עד השמידו אתך: ישא יהוה עליה גוי מרחק מקצה
 הארץ כאשר יראה הנשר גוי אשר לא תשמע
 לשנו: גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן
 ונער לא יחן: ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך
 עד השמרך אשר לא ישאיר לה דגן תירוש
 ויצהר שגר אלמיה ועשתרת צאנה עד האכידו אתך:
 והצר לה בכל שעריך עד רדת חמתה הגבהת
 והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצה והצר לה
 בכל שעריך בכל ארצה אשר נתן יהוה אלהיך לה:
 ואכלת פרי בטנה בשר בניה ובנותיה אשר נתן לה
 יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לה איבה:
 האיש הרה בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת

חיקו

נה חִיקוּ וּבִיתָר בְּנֵי אִשְׁרֵי יוֹתִיר׃ מִתַּת לְאַחַד מֵהֶם
מִבֶּשֶׂר בְּנֵי אִשְׁרֵי יֹאכֵל מִפְּלִי הַשְּׂאִירֵלָו כֹּל בַּמְצוֹר
56 וּבַמְצוֹק אִשְׁרֵי יֵצִיק לָהֶם אִיבָה בְּכָל־שְׁעָרֶיהָ׃ הַרְפָּה
בָּהּ וְהִעֲנָה אִשְׁרֵי לֹא־נִסְתָּה כַּהֲרִגְלָהּ הַצֵּג עַל־הָאָרֶץ
מִהֲתַעֲנַג וּמִרֶךְ רַחֵעַ עֵינֶיהָ בְּאִישׁ חִיקָה וּבִבְנָהּ
77 וּבִבְתָּהּ׃ וּבְשִׁלְתָּהּ הַיּוֹצֵאת מִבֵּין רִגְלֶיהָ וּבִבְנֶיהָ
אִשְׁרֵי תֵּלֵד כִּי־תֹאכְלִם בַּחֲסֵר־כָּל בִּסְתֵר בַּמְצוֹר

58 וּבַמְצוֹק אִשְׁרֵי יֵצִיק לָהֶם אִיבָה בְּשְׁעָרֶיהָ׃ אִם־לֹא
תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַפְתָּבִים
בִּסְפֵּר הַזֶּה לִירְאָה אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת
59 יְהוָה אֱלֹהֶיהָ׃ וְהִפְלֹא יְהוָה אֶת־מִכְתָּהּ וְאֶת מִכּוֹר
זָרְעָהּ מִכּוֹת גְּדֹלָה וְנֹאמְנוֹת וְחָלִים רָעִים וְנֹאמְנִים׃
ס וְהִשִּׁיב בָּהּ אֶת כָּל־מִדּוֹה מִצָּרִים אֲשֶׁר יִגְרֹת מִפְּנֵיהֶם
60 וְדִבְקוּ בָּהּ׃ גַּם כָּד־חָלִי וְכָל־מָכָה אֲשֶׁר לֹא כָתוּב
בִּסְפֵּר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲלֶם יְהוָה עָלֶיךָ עַד הַשְׁמֵדְךָ׃

61 וְנִשְׁאַדְתָּם בְּמַתִּי מֵעַט תַּחַת אֲשֶׁר הֵייתֶם בְּכוֹכְבֵי
62 הַשָּׁמַיִם לֵרֹב כִּי לֹא שָׁמַעַתְּ קוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיהָ׃ וְהָיָה
כַּאֲשֶׁר־שָׂשׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב אֹתְכֶם וּלְהַרְבּוֹת
אֹתְכֶם כֵּן יִשִּׁישׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיר אֹתְכֶם
וּלְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם וּנְסַחֲתֶם מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אַתֶּם
64 בְּאֶשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ׃ וְהִפְיִצָהּ יְהוָה בְּכָל־הָעַמִּים מִקְצֵה
הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ וְעִבְדַת שֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
ס הֵם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּת אֹתָהּ וְאִבְתִּיהָ עֵץ וְאֶבֶן׃ וּבְנוֹיִם הֵם
לֹא תִרְגִּיעַ וְלֹא־יִהְיֶה מְנוּחַ לְכַהֲרִגְלָהּ וְנָתַן יְהוָה לָהּ
66 שֵׁם לֹב רָגֹז וְכִלְיוֹן עֵינַיִם וְדֹאכָנוּ נֶפֶשׁ׃ וְהָיוּ חִיָּה
תִּלְאִים לָהּ מִגֵּד וּפְחַדָּהּ לִילָה וְיוֹמָם וְלֹא תֵאֱמֹר
67 בְּחִיָּה׃ בִּבְקֹר תֵּאֱמַר מִיִּיתָן עָרֹב וּבְעָרֹב תֵּאֱמַר מִיִּיתָן
יִתָּן בִּקֹּר מִפְּחַד לִבָּהּ אֲשֶׁר תִּפְחֹד וּמִמֶּרְאֶה עֵינֶיהָ
קעב כ"ח

אשר תראה : והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך 63
אשר אמרתי לך לאתסיף עוד לראתה והתמכרתם
שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה : ס
אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה 69
לכת את בני ישראל בארץ מואב מלכד הברית
אשר כרת אתם בחרב :

69 Præter
foedus ini-
tum in
Horebh,
idem foedus,
re ipsa
unicum,
in terra
Moabitarum,
iactatur,
decla-
ratur &
restringitur
ad posteros.

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם כט
ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ
מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו : המסות 2
הגדלת אשר ראו עיניך האתרת והמפתים הגדלים
ההם : ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות 3
ואזנים לשמע עד היום הזה : ואולך אתכם ארבעים 4
שנה במדבר לאבדלו שלמתיכם מעליכם ונעלה לא
כלתה מעל רגלך : לחם לא אכלתם ויין ושכר לא ה 5
שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם : ותבאו 6
אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך 7
הבשן לקראתנו למלחמה ונבקם : ונקח את ארצם 7
ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי :
ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם 8
למען תשקילו את כל אשר תעשון :

CAPUT
XXIX.
1 Mosche
foedus Dei
præscri-
bens, primò
commemo-
rat bene-
dictiones
Dei tam in
terra Ægy-
pti, quam
in tota ex-
peditione
versus Ce-
nagna-
neam, ha-
ctenus in
ipso colla-
tas.

פ פ פ נא 51

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם 9
ראשיכם שבטיכם וקניכם ושטריכם כל איש ישראל :
טפכם נשיכם וגרף אשר בקרב מחנה מחטב עציד 10
עד שאב מימך : לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו 11
אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום : למען הקים אתה 12
היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך
וכאשר

8 Pollice-
tur morige-
ris prosperi-
tatem
omni mo-
dam, iisque
promissis
hortatur
populum
ad obedi-
entiam legis.
9 Docet
conventum
illum gene-
ralem in-
dictum esse,
ut cum
ipsis & po-
steris, au-
toritate
Dei, & so-
lenni pro-
fessione
Israelita-
rum resti-
tuatur co-

dos, cui
Israëlitz
multis mo-
dis renun-
ciaverant.

וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב :
13 ולא אתכם לבדכם אנכי ברית את-הברית הזאת
14 ואת-האלה הזאת : כי את-אשר ישנו פה עמנו עמר
היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו
15 היום : כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים
16 ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם : ותראו
את-שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב
17 אשר עמדם : פניש בכם איש אר-אשה או
משפחה ארשבט אשר לבנו פנה היום מעם
יהוה אלהינו ללכת לעבד את-אלהי הגוים ההם
18 פניש בכם שרש פרה ראש ולענה : והיה בשמעו
את-דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר
שלום יהידלי כי בשררות לבי אלך למען ספות
19 הרוה את-הצמאה : לא יאבה יהוה סלח לו
כי אז יעשן אף-יהוה וקנאתו באיש ההוא ורכצה
בו בלהאלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה
כ את-שמו מתחת השמים : והבדילו יהוה לרעה
מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה
20 בספר התורה הזה : ואמר הדור האחרון
בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא
מארץ רחוקת וראו את-מכות הארץ ההוא
21 ואת-תחלואיה אשר חלה יהוה בה : גפירת
ומלח שרפה כל-ארצה לא תורע ולא תצמח
ולא יעלה בה כל-עשב כמהפכת סדם ועמרה
22 וצבים וצבים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו :
23 ואמרו כל-הגוים על-מה עשה יהוה ככה לארץ
24 הזאת מה חרי האף הגדול הזה : ואמרו על אשר
עזבו את-ברית יהוה אלהי אבתם אשר ברית

17 Monet
cavendam
esse aver-
sionem, obfir-
mationem
aut Aposta-
tiam.

19 Confir-
mat propo-
sitionem,
primò di-
vinis com-
minationi-
bus gravi-
ssimi judi-
cii, juxta
omnes ad-
iurationes
huius for-
deris.

Separandi
enim erant
immorgeri
à Deo & ab
Ecclesia.

21 Tanta
etiam futu-
ra erat hu-
jus separa-
tionis vis, ut
omnes ho-
mines
etiam ex-
erant eam
essent con-
testauri.

24 Ac
respon-
sione, tan-
tum iudi-
ciorum
causæ ex-
ponuntur
averfio à
Deo, con-
versio ad
Idola &
obfirmatio
in utroque
peccato.

עמם כה Y 5

עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים : וילכו ויעבדו כה
 אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום
 ולא חלק להם : ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא
 עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה : ויתשם
 יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם
 אל ארץ אחרת כיום הזה : הנסתרת ליהוה אלהינו
 והנגלת לנו ולבנינו ערעולם לעשות את כל דברי יא
 התורה הזאת : והיה כי יבאו עליך ל
 כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי
 לפניך והשברת אל לבבך בכל הדגים אשר הדיחה
 יהוה אליה שמה : ושבת ערי יהוה אלהיך ושמעת
 בקלו ככל אשר אנכי מצוה היום אתה ובניך בכל
 לבבך ובכל נפשך : ושב יהוה אלהיך את שכבותי
 ורחמך ושב וקבעך מכל העמים אשר הפיצה יהוה
 אלהיך שמה : אסיהיה נרחק בקצה השמים משם
 יקבעך יהוה אלהיך ומשם יקחך : וזהביאך יהוה ח
 אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה וחיטבך
 והרכה מאבתך : ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת
 לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך
 ובכל נפשך למען חיה : ונתן יהוה אלהיך את כל
 האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוה
 ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל
 מצותיו אשר אנכי מצוה היום : והויתירך יהוה אלהיך
 בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי
 אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב
 כאשר שש על אבתך : כי תשמע בקול יהוה אלהיך
 לשמך מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה
 כי תשוב אליהו אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך :

26 Unde
 secutura
 erat Dei ira,
 ac ex ira
 iudicium,
 & populi e
 terra extir-
 patio.
 28 Ne in-
 terim Dei
 consilia,
 vias & ju-
 dicia, ult-
 rius quam
 decet, per-
 vestigare-
 mus, docet
 Deum vo-
 luntratis su-
 rationem
 sic insti-
 tuisse, ut
 partem sibi
 conservet,
 partemque
 hominibus
 communi-
 cet, quan-
 tum ipsius
 gloriæ, no-
 stræque
 salutis con-
 venit.
 CAPUT
 XXX.
 1 Deinde,
 ut Moïse
 suam pro-
 positionem
 de obser-
 vantia tœ-
 deris novo
 argumento
 confirmet,
 transi-
 t à
 minis lega-
 libus ad
 promissio-
 nes Evan-
 gelicas ve-
 niz & libe-
 rationis.
 Describit
 que veræ
 fidei & re-
 spiscen-
 tiae
 occasiones.
 modum,
 regulas, os-
 cundem &
 fructus.
 Promittens
 populi re-
 ductionem,
 respiscen-
 tiam, cor-
 dis circum-
 cisionem,
 omneque
 omnino
 benedictio-
 nes, ipsis

כי summo studio & animo à Deo communicandas: si modo obseruent conditiones sinceræ obsequii & veræ per fidem respiscen-
 tiaz.

11 Quo-
niam au-
tem harum
conditio-
num fun-
damentum
est verbum
Euangelii
docet illud
verbum
populo tam
distincte
esse pater-
atum, ut
ipsum po-
sterum
prætextui
ignoratio-
nis nullus
superfic
locus.

15 Conclu-
dit Moſche
hanc con-
ditionem; ac
graviffima
contellatio-
ne omnes
creaturas
appellat te-
ſtes, quod
legatione
ſua bonâ
fide ſit per-
functus:
exponendo
tam vitam
& benedi-
ctionem
quam mor-
tem & ma-
ledictio-
nem; ut
populus
ſibi & po-
ſteris eligat
vitam, non
mortem.

11 בי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה
12 היום לאנפלאות הוא ממך ולארחקה הוא: לא
בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו
13 וישמענו אתה ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר
מי יעבר לנו אלעבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה
14 ונעשנה: כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך
טו לעשתו: ס ראה נתתי לפניך היום את
16 החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: אשר אנכי
מצוה היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטי וחיית ורבת וברכה
יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה:
17 ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונרחת והשתחוית
18 לאלהים אחרים ועברתם: הנדתי לכם היום כי אבד
תאבדון לאתאריכן ימים על הארמה אשר אתה
19 עבר אתה הירדן לבוא שמה לרשתה: הערתי בכם
היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי
לפניך חברה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה
ב אתה וזרעך: לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו
ולדבריהו כי הוא חייה וארך ימיה לשבת על
הארמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק
וליעקב לתת להם:

פ פ פ נב 22

CAPUT
XXXI
1 Moſche
natus an-
nos 120, &
non transi-
turus Jar-
denem
promiffio-
ne divinz
præſentiz
veritatis &
potentiz.

אלא וילך משה וירבר את הדברים האלה אל כל
2 ישראל: ויאמר אלהם בדמא ועשרים שנה אנכי
היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא
3 תעבר אתה הירדן הזה: יהוה אלהיך הוא יעבר
לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם
יהושע

parpare
populum
ad ingres-
sum in ter-
ram prom-
issam.

7 Idem
promissio-
nibus, ante
oculos
omnium
Israelita-
rum, con-
firmat Je-
hoshuam,
Mosis suc-
cessorem
& populi
Ducem.

9 Tradit
Sacerdoti-
bus &
omnibus
Senioribus
Israelis le-
gem scri-
ptam, eos-
que infor-
mat de offi-
cio in terra
promissa
observan-
do. Acus
verus intel-
lectus &
sensu legis
conservare-
tur, seipsum
quoque an-
no inter-
missionis
in conven-
tu populi
solenniter
vult legi
integram
legem; cu-
jus tantum
pars lingua
Sabbat-
his in con-
cionibus
unius horæ
legebatur.

14 Propter
instantem
Mosis mor-
tem, in-
struendus
erat Jeho-
schuam;
apparet ita-
que Domi-
nus, per co-
lumnam
Nubis, in
Tentorio
conventus.

16 Mosisque
prædixit
populi
desolationem.

& à fovere defectionem. Unde Deus ipso est expositurus omnibus malis.

4 יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה : ועשרה
יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי
ולארצם אשר השמיד אתם : ונתנם יהוה לפניכם ה
ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם : חזקו,
ואמצו אל-תיראו ואל-תערצו מפניהם כי יהוה
אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפה ולא יעזובך :

5 ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני
כל-ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את-העם הזה
אל-הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם
ואתה תנחילנה אותם : ויהוה הוא ההלך לפניך
הוא יהיה עמך לא ירפה ולא יעזובך לא תירא ולא
תחת : ויכתב משה את-התורה הזאת ויתנה אל-
הכהנים בני לוי הנשאים את-ארון ברית יהוה ואל-
כל-זקני ישראל : ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע
שנים במעד שנת השמיטה בחג הסוכות : בבוא כל-
ישראל לראות את-פני יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר תקרא את-התורה הזאת נגד כל-ישראל
באזניהם : הקהל את-העם האנשים והנשים והטף
וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו
את-יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את-כל-דברי
התורה הזאת : ובניהם אשר לא ידעו ישמעו
ולמדו ליראה את-יהוה אלהיכם כל-הימים אשר
אתם חיים על-האדמה אשר אתם עברים את-הירדן
שמה לרשתה :

6 ויאמר יהוה אלימשה הן קרבו ימיה למות קרא את-
יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה
ויהושע ויתיצבו באהל מועד : וירא יהוה באהל
בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על-פתח האהל : ויאמר

יהוה

- 19 *Utraque (ingressi in regionem promissam, & neglecto Deo ad idola conversi) agnoscerent Israelitae Dei beneficentiam & suum animum ingratum; imperat Deus conscribi canticum, publicè à singulis, in terra promissâ, decantandum.*
יהוה אל־משה הנך שכב עם־אבותיך וקם העם הזה וזנה אחרי־אלהי נכרה־ארץ אשר הוא בא־שמה בקרב ויעזבני והפר את־בריתי אשר כרתי אתו : 17
וחרה אפי בו ביום־ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצא־הו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כִּי־אין אלהי בקרבי מצא־וני הרעות האלה : ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל־ 18
הרעה אשר עשה כי פנה אל־אלהים אחרים : ועתה 19
כתבו לכם את־השירה הזאת ולמדה את־בני ישראל שימה בפהם למען תהיה־לי השירה כ הזאת לעד בבני ישראל : כִּי־אביאנו אל־הארמה אשר־נשבעתי לאבותיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל־אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את־בריתי : והיה כִּי־המצא־נ אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את־יצרו אשר הוא עשה היום בטרם 22
אביאנו אל־הארץ אשר נשבעתי : ויכתב משה את־השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את־בני ישראל : ויצו את־יהושע בן־נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את־בני ישראל אל־הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך : ויהי ככלות משה לכתב את־דברי התורה כה הזאת על־ספר עד תמם : ויצו משה את־הלויים נשאי 26
ארון ברית־יהוה לאמר : לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית־יהוה אלהיכם והיה־שם 27
בך לעד : כי אנכי ידעתי את־מריך ואת־ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם־יהוה ואף 28
כִּי־אחרי מותי : הקהילו אלי את־כל־זקני שבטיכם ושטריכם

ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה
ואעידה בם את השמים ואת הארץ : כי ידעתי
אחרי מותי כי השחתת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
באחרית הימים כיתעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם : וידבר משה באזני כל ל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם :

Seniores & Moderatores populi ut coelum & terram contra ipsos contellitur.

30 In scribibus totius congregationis proloquitur Mosche verba frequentis cantici.

נג 53

פ פ פ

ותשמע הארץ אמרי פי : לב
הזל כטל אמרתי
וכרביבים עלי עשב :
הבו גדל לאלהינו :
כי כל דרכיו משפט :
צדיק וישר הוא :
דור עקש ופתלתל : ה
עם נבל ולא חכם
הוא עצה ויכננה :
בעיני שנות דר ודר :
זקניה ויאמר לה :
בהפרידו בני אדם
למספר בני ישראל :
יעקב חבל נחלתו :
וברתו ילל ישמן :
יצרנהו באישון עינו :
על גוזליו ירחף :
ישאהו על אברתו :
ואין עמו אל נבר :
ירכהו

האזינו השמים ואדברה
יערף כמטר לקחי
בשעירים עלי דשא
כי שם יהוה אקרא
הצור תמים פעלו
אל אמונה ואין עול
שחת לו לא בני מומם
הל יהוה תגמלוהו
הלוא הוא אביך קנה
זכר ימות עולם
שאל אביך ויגדך
בהנחל עליון גוים
יצב גבלת עמים
כי חלק יהוה עמו
ימצאהו בארץ מדבר
יסכבנהו יכוננהו
כנשר יעיר קנו
יפרש כנפיו יקחהו
יהוה בדר ינחנו

CAPUT XXXII. Variatur Mosche de communi historia Ecclesiae Iudeorum usque ad tempus vocationis Gentium.

1 Magnifico & ad persuadendum efficacissimo exordio, ac gravissima contestatione commendat populi attentionem.

4 Celebrat Dei virtutes & beneficia.

5 Hisce opponit populi pravitatem, & ingratitude Israelitarum animi.

6 Quam ingratitude nem exprobat & summa beneficiorum recensio, elegantissimis allegoriis, amplificat à libera Dei electione.

ne, gratuita defensione, paterna protectione, & à summa exaltatione.

יִיחִידָה

13 Similibus allegorizans commemorat Dei beneficia ipsi in via, victu & omnibus, ad voluptatem usque, divinitus concessa.

15 Sed Jeschurun agnatus recalcitra-vit. Quae ingratitude proponitur.

16 A2 probatur (א2) a 34. on) variis ipforum Idololatriis.

18 Et (א2) a 34. on) oblivioni tradiderant Deum, qui ipsos generaverat.

19 Post ista sequitur opus judicii Divini contra Judaeos contumaces.

21 Erant autem haec judicia vel spiritualia, vel corporalia.

29 Interim vovet populo sapientiam, ut ostendat se non delectari ipforum castigatione, & quia via Israel ad tranquillitatem vitae pervenire possit.

וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שָׂדֵי

וְשֶׁמֶן מַחֲלֵמִישׁ צֹר :

עִם-חֶלֶב כָּרִים

עִם-חֶלֶב כְּלִיֹּת חֹטֶה

וְיֶשֶׁן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעֹט

וַיִּטֵּשׁ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ

יִקְנָאֲדָהּ בָּזִים

יִזְבְּחוּ לִשְׂרִים לֹא אֱלֹהִים

חֲדָשִׁים מִקֶּרֶב בָּאוּ

צֹר יִלְדָהּ רָשָׁי

וַיֵּרָא יְהוָה וַיִּנָּאץ

וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם

כִּי דֹר תִּהְפֹּכֶת הֵמָּה

הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא-אֵל

וְאֲנִי אֶקְנִיאֵם בְּלֹא-עֵם

כִּי-אֵשׁ קָדְחָהּ בְּאִפִּי

וַתֹּאכַל אֶרֶץ וַיִּכְלָה

אֶסְפָּה עֲלֵימוֹ רַעוּת

מִזֵּי רָעַב וּלְחָמִי רֶשֶׁף

וּשְׁנֵי-בְהֵמַת אֲשַׁלְחֵבָם

מִחוּץ תִּשְׁכַּל-חֶרֶב

נִסְבְּחוּר נִסְכְּתוּלָה

אֲמַרְתִּי אֶפְאִידֵם

לִדְלִי כְּעֵם אוֹיֵב אֲגֹר

פֶּן-יֹאמְרוּ יִדְנוּ רָמָה

כִּי-גִּוִּי אֲבָד עֲצוֹת הֵמָּה

לֹא חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת

אֵיכָה יִדְרָה אַחַד אֶלָּה

וּשְׁנִים

יִרְכְּבֵהוּ עַל-בִּמּוֹתֵי אֶרֶץ

וַיִּנְקְהוּ דָּבָשׁ מִסֹּלֶעַ

חֲמַאת בֶּקָר וְחֶלֶב צֹאן

וְאִילִים בְּנֵי-בֶשֶׁן וְעֵתוּדִים

טו וְדֶס-עֵנֶב תִּשְׁתַּה-חֹמֶר :

שְׁמֵנֶת עֵבֶית כֶּשֶׂית

וַיִּנְבֹּל צֹר יִשְׁעָהוּ :

כְּתוּעַבֶת יִכְעִיסָהוּ :

אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם

לֹא שְׁעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם :

וַתִּשְׁכַּח אֵל מַחֲלָלָה :

כ מִכְעַם בָּנָיו וּבִנְתָיו :

אֲרָאָה מֶה אַחֲרֵיתָם

כִּי בָנִים לֹא-אָמֵן בָּם :

כְּעֶסְוִי בְּהַכְלִיָּהֶם

כִּי בָנָיו נָבָל אֲכַעִיסֵם :

וַתִּיקַד עַרְשָׁאוֹל תַּחְתִּית

כִּי תִלְהֹט מוֹסְרֵי הָרִים :

כִּי חֲצִי אֲכָלֶה-בָּם :

וְקָטַב מִרִירִי

כִּי עִם-חֲמַת זֹחֲלֵי עֶפְרָי :

וּמַחְדָּרִים אִימָה

כִּי יוֹנֵק עִם-אִישׁ שִׁיבָה :

כִּי אֲשַׁבִּיתָהּ מֵאֲנוּשׁ זִכְרָם :

פֶּן-יִנְכְּרוּ צָרֵימוֹ

כִּי וְלֹא יִהְיֶה פֶּעַל כְּלֹא-זֹאת :

כִּי וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה :

ל יִכְנֹו לְאַחֲרֵיתָם :

אס־לא כִּי צוֹרִים מִכֶּם
 31 כִּי לֹא כִצּוֹרֵנו צוֹרִים
 32 כִּי מִגִּפְן סֶדֶם נִפְנָם
 עֲנִבְמוּ עֲנִבִי רוֹשׁ
 33 חֲמַת הַנִּינִים יִנָּם
 34 חֵלָא הוּא כִּמָּם עֲמִי
 לִי נָקָם וְשָׁלָם לָהּ
 פִּי קְרוֹב יוֹם אִידֶם
 35 כִּי־יִדִין יְהוָה עִמּוֹ
 36 כִּי יִרְאֶה בִּי־אֹלֶת יָד
 וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ
 37 אֲשֶׁר חֲלַב זִבְחִימוֹ יֹאכְלוּ
 יָקוּמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם
 38 רְאוּ יַעֲתֶה בִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
 אֲנִי אֲמִית וְאַחִיָּה
 וְאִין מִיָּדִי מִצִּיר :
 וְאָמַרְתִּי חִי אֲנִי לְעָלָם : מ
 39 וְתֹאחֲזוּ בְּמִשְׁפַּט יָדִי
 וּלְמִשְׁנֵאֵי אֲשֵׁלָם :
 40 וְחֹרְבֵי תֹאכְלוּ בִּשְׂרָה
 מִרְאֵשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב :
 41 כִּי דֹס־עֲבָדָיו יָקוּם
 וּכְפָר אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ :

וּשְׁנַיִם יָגִימוּ רִבְכָּה
 וַיְהִי הַסִּגְרִים :
 וְאֵיכֵינוּ פְּלִילִים :
 וּמִשְׁדָּמַת עֲמֵרָה
 אֲשַׁבֵּלֶת מִרְרַת לָמוֹ :
 וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹר :
 חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתֵי :
 לַעַת תָּמוּט רִגְלָם
 וְחֹשׁ עֲתֵדַת לָמוֹ :
 וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנַחֵם
 וְאִפֹּס עֲצוֹר וְעִזּוֹב :
 צוֹר חֲסִיו בּוֹ :
 וְשִׁתּוּ יִין נִסִּיכָם
 יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה :
 וְאִין אֱלֹהִים עֲמִי
 מִחֲצָתִי וְאֲנִי אֲרָפָא
 כִּי־אֲשָׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי
 אֶס־שְׁנוֹתַי בִּרְקַת חֲרָבִי
 אֲשִׁיב נָקָם לַצָּרִי
 אֲשַׁבֵּר חֲצִי מֶדֶם
 מֶדֶם חָלָל וְשִׁבְיָה
 הֲרִגְנוּ גוֹיִם עִמּוֹ
 וְנָקָם יִשִּׁיב לַצָּרִי

Erant enim
 ipforum
 infipientia
 totius infe-
 licitatis
 causa.
 31 Hostium
 victoria
 minime
 adscribenda
 hostium
 Diis.
 32 Quam
 stultitiam
 plenius re-
 fellit.
 34 Certissi-
 mum Dei
 in hostes re-
 citatur ju-
 dicium: ac-
 curatam
 enim Do-
 minus pec-
 catorum
 omnium
 conservat
 notitiam
 & iustifi-
 cam suo
 tempore
 cuique red-
 det vindi-
 ctam.
 36 Prædi-
 catur iusti-
 tie Divinae
 in castiga-
 tione Eccle-
 siæ, mitiga-
 tio. Quam
 Dei erga
 sanctos mi-
 sericordiam
 Mosche
 primo ex-
 ponit.
 37 Deinde
 gravi con-
 testatione
 cum hosti-
 bus Eccle-
 siæ illustrat.
 40 Et jura-
 mento
 confirmat.
 43 Conclu-
 ditur can-
 ticum ad-
 hortatione
 ad populum
 reliquias ex
 Judæis &
 Gentibus in
 Ecclesia
 Christi.
 44 Enun-
 ciat canci-
 co, Mosche
 hortatur

פ

וַיִּבֹּא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה־הַזֹּאת בְּאָזְנוֹ
 הָעָם הוּא וְהוֹשֵׁעַ בֶּן־נוּן : וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת־כָּל־מַה
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שִׁימוּ
 46 לְבַבְכֶּם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲיֵד בְּכֶם הַיּוֹם
 אֲשֶׁר

Israelitas, ut animum advertant ad omnia illa verba, quibus Deus populum erat con-
 testatus, utque ea posteritati diligenter commendarent.

48 Eodem die mandat Deus Mosi ut ascenderet montem Nebho, ac inde confpiciat terram Israelitis hereditariam, 50 Et in monte moriatur. 51 Ante ipfius mortem repetitur ejusdem & Aharonis praevencio; ut quasi publica confefione profiteretur Dei in iudiciis iustitiam.

NB. Non Mosche nec ejus lex, sed Jehoschuang introductis federatos in hereditatem promissam.

אשר תצוכם את בניכם לשמר לעשות את כל דברי
46 התורה הזאת: כי לאדבר רק הוא מכם ביהוה
חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על הארמה אשר
אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: פ
47 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: עלה אל
הר העברים הזה הרנבו אשר בארץ מואב אשר על-
פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
49 לאחזה: ועתה בחר אשר אתה עלה שמה והאסף אל-
עמך כאשר מרת אהרן אחיך בחר ההר והאסף אל-
נ עמיו: על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי-
מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי
12 בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ ושמה
לא תבוא אליה ארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

פ פ פ נד 54

CAPUT XXXIII.

1 Mosche in meliorem vitam migraturus benedictionibus populo valedicit, &c., Dei verbis de futuro populi statu vacinatur. 2 Incipit orationem exordio, a singulari gratia, quam Deus suos profecquitur electos; quorum salus certa & in manu Dei praedicatur. Unde Israelitarum erat hanc benedictionem religiosè percipere, ac sese gubernationi

אלנ וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את
בני ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא ורח
משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש
3 מימינו אשדת למו: אף חבב עמים כל קדשיו בידך
4 והם תבו לרגלך ישא מדברתיך: תורה צוה לנו
ה משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך
6 בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן
7 ואל ימת ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה
ויאמר שמע יהודה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו
רב לו ועור מצריו תהיה: פ
8 וללני אמר תמיד ואוריד לאיש חסידה אשר נסיתו
9 במסה תריבהו על מי מריבה: האמר לאכיו ולאמו
לא ראתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי
כ

שמרו Z כג 4 Excitat etiam populum Mosi auctoritate, qui 40 annos in populo erat perfunctus. 6 Exornat suis benedictionibus primum Tribus, ex duabus Jacobi uxoris or- tus: Nempè, Reubbenus, 7 Jehudbz, 8 Levitarum, 9 Omnia Tribu Schimnionis

שמרו אמרתה ובריתך ינצרו : יורו משפטיך ליעקב
ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על-

מזבחך : בך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים

קמיו ומשנאיו מן יקומון : ם לבנימן אמר

ידר יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו בלדהים ובין

כתפיו שכן : ם וליוסף אמר מברכת

יהוה ארצו ממגר שמים מטל ומתהום רבצת תחת : ם

וממגר תבואת שמש וממגר גרש ירחים : ומראש 14 טו

הרריקדם וממגר נבעות עולם : וממגר ארץ ומלאה 16

ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד גזיר

אחיו : בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם 17

עמים ינח יחדו אפס יארץ והם רכבות אפרים והם

אלפי מנשה : ם ולזבולן אמר שמח זבולן 18

בצאתך ויששכר באהליך : עמים הריקראו שם יזכחו 19

זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפני טמוני חול :

ולגד אמר ברוך מרחיב גר כלביא 20 ם

שכן וטרף זרוע אף קדקד : וירא ראשית לו כי שם 21

חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה 22

ומשפטיו עם ישראל : ם ולדן אמר דן גור 23

אריה יונק מן היבשן : ולנפתלי אמר נפתלי שבע 24

רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה : ם

ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו 25

וטבל בשמן רגלו : ברזל ונחשת מנעלה וכימיה דבאה : כה

אין כאל ישרון רכב שמים בעזרה ובנאותו שחקים : 26

מענה אלהי קדם ומתחרת זרעת עולם ויגרש מפניה 27

אויב ויאמר השמר : וישכן ישראל בטח בדר עין יעקב 28

אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפוטל : אשריה 29

ישראל מי כמוך עם גושע ביהוה מגן עזרה ואשר חרב

גאותך cantis glorie, & Israelitarum, in comminatione Dei, protectionis & summe

erat enim
illa Tribus,
illo tempo-
re pluri-
mum di-
minuta,
Num. 25.
& 26. ejus-
que bene-
dictio con-
jungenda
erat, cum
benedictio-
ne Jehu-
dæ, cum
qua tribu
confusam
erat
sortem.
12. Post
benedictio-
nes tri-
buum Je-
hudæ &
Levi, in
quos jura
primogeni-
turæ distri-
buita erant,
(inclusa
Tribu Bin-
jaminis,
quæ Jehu-
dæ erat
conjuncta
terminis &
religione,
) transit ad
familiam
Josephi.
18. Josephus
succedunt
duæ Tribus
ex posteris
Levi, Ze-
bulun &
Issachar,
quibus
Mosche
prænuñciat
lætitiâ &
prosperita-
tem.
20. Hic
subjungit
benedictio-
nes filio-
rum ancil-
larum Jaco-
bi, nempe,
Tribuum
Gad, Dan,
Naphthali,
& Ascher.
26. Omnes
hæc benedi-
ctiones Mo-
sche con-
cludit cele-
bratione di-
vine in Ec-
clesia emi-
sculatus.

CAPUT

XXXIV.

1 Conscri-

bit aliquis

Dei servus,

Deo Auto-

re, Moſis

ascenſum ē

campetri-

bis Moa-

bitarum

in montem

Nebho.

Ubi Domi-

nus ei o-

ſtendit to-

tam terram

promiſſam,

4 Ac ſimul

denunciat,

ipſum eo

non eſſe

transmu-

rum.

5 Moritur

ibi Moſche

ex præſtitu-

to Domini.

6 Qui

ipſum in

eadem valle

ſepelivit,

ejusque ſe-

pulcrum

occultavit,

procurans

ut terra

ipſius cor-

pus recipie-

ret.

7 Mortuus

autem eſt

non defectu

naturæ, ſed

ſingulari

Dei ordina-

tione, natus

annos 120.

Quum

nec ſenſus

erant hebe-

tati, nec cor-

poris vigor

fractus.

8 Deſcent

ipſius mor-

tem, die-

bis 30.

Conſer

dicta de

Aharone,

Num. 20:

verſ. 29.

9 Succedit ei Jehoſchuang, cui Iſraelitz ex mandato Dei obſequuntur.

10 Aſt nemo Propheta.

rum Moſi donis, adminiſtratione & operatione par fuit.

† Abſolutz ſunt quinque quinz (h. e. quinque partes) legis.

Laus ſit Deo Magno ac

Reverendo.

* חזק Eſto fortis. h. e. Confirma vel recollige hos & ſequentes libros.

סכום

כג ב ז

סכום פסוקי דספר דברים (תשע מאות וחמשים
 וחמשה) הִנֵּן סימן : וחציו . ועשית על פי הדבר
 אשר יגיד לך : ופרשיותיו (י"א) אסרו חֲזַ בעבותים
 סימן : וסדריו (כ"ז) יפיח אמונה יִגִּיד צדק סימן :
 ופרקיו (ל"ד) אודרה " בכל לִבְךָ סימן : מניין
 הפתוחות (שלשים וארבעה) והסתומות (מאה)
 ועשרים וארבעה) הכל (מאה וחמשים ושמונה
 פרשיות) וכפא כבוד יִנְחִילֶם סימן :
 סכום הפסוקים של כל התורה (חמשת אלפים ושמונה
 מאות וארבעים וחמשה) ואור החמה יהיה שבעתים
 סימן : וחציו . וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את
 האורים ואת התמים :
 מניין פתוחות של כל התורה (מאתים ותשעים) יכא
 רודי לגנו ויאכל פִּרְי מגדיו סימן : והסתומות (שלש
 מאות ושבעים ותשעה) או אסרה אסר על נפשה
 בשבעה סימן : נמצאו מניין כל הפרשיות פתוחות
 וסתומות (שש מאות וששים ותשעה) לא תחמר
 כל בה סימן :

Summa
 Versuum
 Deutero-
 nomii est
 955. Et
 חציו (h. c.
 Summa
 signum,
 Symbo-
 lum me-
 moriale)
 est הִנֵּן :
 Valer enim
 7 900,
 7 50, &
 7 5.
 Et medius
 ejus (libri
 Versus) est
 Deut. 17:
 vers. 10.
 וְיָרָא
 Deinde fa-
 ciens ex pra-
 stituto illius
 sententia,
 quam indi-
 caverunt
 sibi.
 Section-
 es ejus
 (Majores)
 sunt unde-
 cim (י"א)
 Cujus
 signum
 est: *Ligae
 sacrificia
 festi* [חֲזַ]
 fructibus.
 Pl. 118:27.

nam n facit 8. & 3 3. Et sectiones ejus (minores) sunt (כ"ז) 27. Cujus numeri symbolum
 est: *stat veritatem, qui indicat* [יָרָא] *quod iustum est*. Prov. 12: 17. Nam duo *jod* sunt 20,
 7 4, & 3. Accipita ejus (ל"ד) 34. Quorum signum est: *Celebrabo Dominum ex toto animo*,
 לִבְךָ. Pl. 111: 1. Numerus sectionum apertarum est 34, clausurarum verò 124. In univer-
 sum 158. Cujus numeri symbolum memoriale est: *Et solium gloria possidere eos faciet*. 1 Sam.
 2: 8. Ubi literæ in voce יְרִיעֶל efficiunt numerum 148, his si addantur literæ וי ex voce כָּכֹר,
 erit numerus hujus symboli 158.

Summa versuum totius legis est 5845. Cujus summæ symbolum est: *Lux autem solis* וְיָרָא
 oris septupla. Jcf. 30: 26. Ubi literæ vocis הַחֲמֹה hoc ordine dispositæ, notant nume-
 rum 5845. Et medius ejus (versus) est Lev. 3: 8. Et *apposuit ei pectorale sacrum, indiditque
 pectorali sacro Urim & Thummim*. Numerus (sectionum) apertarum totius legis est 290. Cujus
 symbolum est: *Veniat amicus meus in hortum suum, ut comedat fructum* (וַיָּבֹאוּ) *pretiosarum suarum*.
 Cant. 4: 16. Clausurarum verò 379. Cujus numeri signum occurrit Num. 30: 11. *Ant obligavis
 obligatione se ipsam jramento* כְּשִׁבְעָה. Invenitur supputationis omnium sectionum aperta-
 rum & clausurarum 669. Cujus supputationis memoriale symbolum est: *Neque exetis*
 תִּחְרֹךְ *quoquam in ea*. Deut. 8: 9.

Dabam hæc marginalia in
 Pentateuchum, decimo
 Kal. Octobris MDCCII.

EVERARDUS vander HOOGHT.

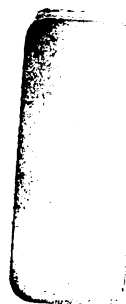

ב"ה

נביאים ראשונים

Prophetae anteriores.

יהושע JEHOSUAH
שופטים JUDICUM
שמואל SCHEMUEL
מלכים REGUM.

הונה בעיון נמרץ

באמשטירדם

נרדם בחזקאות ובמזות השחמדות ישמרים צורם ונאלם

AMSTELODAMI,
Sumptibus & Mandatis Societatis.

צדיקים יבאו בו

זה השער ליהוה

יהושע

LIBER JEHO SUAH.

CAPUT I. *

CAP. I.
Jehosuah
Iu. cedit
Mof.

א
המסרה
שמות
הזה

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן מֹשֶׁה לֵאמֹר :
מֹשֶׁה עַבְדִּי מָתָּה קוּם עֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אַתָּה
וְכָל־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לָהֶם לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל : כָּל־מְקוֹם אֲשֶׁר תֵּדָרֵךְ כְּפָדְגָלְכֶם בּוֹ לָכֶם
נִתְּנוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־מֹשֶׁה : מִהַמִּדְבָּר וְהַלְבָנוֹן
הַזֶּה וְעַד־הַנָּהָר הַגָּדוֹל נְהַר־פָּרָת כָּל אֶרֶץ הַחֲתִים
הַזֶּה וְעַד־הַיָּם הַגָּדוֹל מִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ יִהְיֶה גְבוּלְכֶם : לֹא
יִתְּצֵב אִישׁ לִפְנֵיהֶם כָּל יְמֵי חַיָּה כַּאֲשֶׁר הֵייתִי עִם־מֹשֶׁה
אֲהִיָּה עִמָּךְ לֹא אֶרְפֶּה וְלֹא־אֶעֱזָבְךָ : חֹזֶק וְאַמֵּץ כִּי
אַתָּה תִּנְחִיל אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְתָּם לָתֵת לָהֶם : רַק חֹזֶק וְאַמֵּץ מְאֹד לִשְׁמֹר
לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְדִּי אֶל־
תְּסוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמָאוֹל לִמְעַן תִּשְׁכִּיל בְּכָל־
אֲשֶׁר תֵּלֵךְ : לֹא־יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ
וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה לִמְעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
בְּכָל־הַכְּתוּב בּוֹ כִּי־אֲנִי תַצְלִיחַ אֶת־דֶּרֶכְךָ
וְאֲנִי תִשְׁכִּיל : הֲלוֹא צִוִּיתִיךָ חֹזֶק וְאַמֵּץ אֶל־
תַּעֲרֹץ וְאֶל־תַּחַת כִּי עִמָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר
יִתְּנֶה לָּךְ : וַיֵּצֵא יְהוֹשֻׁעַ אֶת־שֹׁטְרֵי הָעָם
לֵאמֹר : עֲבְרוּ־בְקֶרֶב הַמַּחְנֶה וַיְצִו אֶת־הָעָם לֵאמֹר
הָכִינוּ לָכֶם צֵדָה כִּי בַעֲדֵי שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה לְבּוֹא לְרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם לְרֶשֶׁתָּהּ :

Deus ei
gratiam
suam polli-
cetur.

ב' כח

Populum
omnem pa-
ratum esse
iubet ad
trajicien-
dum Jor-
danem.

ולראובני

כ ד א 2

11 וּלְרֹאשֵׁי וְלַגְדֵי וְלַחֲצֵי שְׂבַט הַמְּנַשֶּׁה אָמַר יְהוֹשֻׁעַ
 12 לֵאמֹר : זְכוֹר אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה אֲתָכֶם
 13 מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנִיחַ לָכֶם
 14 וְנָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת : נְשִׁיכֶם טַפְכֶם
 15 וּמִקְנֵיכֶם יֵשְׁבוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה בַּעֲבֹר
 16 הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תַּעֲבְרוּ חֲמִשִּׁים לִפְנֵי אַחֵיכֶם כָּל־גְּבוּרֵי

Rubenitas
etiam, &c
Gaditas,
caeterosque,
quibus iam
parata cis
Iordanis se-
des, ad fac-
torem expedi-
tionis socie-
tatem invi-
tat.

17 הַחֵיל וְעֹזְרֵתֶם אוֹתָם : עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה לְאַחֵיכֶם
 18 כָּכֶם וַיֵּרְשׁוּ גִסְתֵּהֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 19 נָתַן לָהֶם וּשְׁבַתָּם לָאָרֶץ יְרֻשָּׁתְכֶם וַיֵּרְשֶׁתְּם אוֹתָהּ
 20 אֲשֶׁר־נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה בַּעֲבֹר הַיַּרְדֵּן מִזֶּרֶחַ

Qui eam
in rem fi-
dem dant.

21 הַשָּׁמֶשׁ : וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כָּל־אֲשֶׁר־צִוִּיתָנוּ
 22 נַעֲשֶׂה וְאֵל־כָּל־אֲשֶׁר תִּשְׁלַחְנוּ גִלְגָּל : כָּכָל אֲשֶׁר־
 23 שָׁמַעְנוּ אֶל־מֹשֶׁה בֶּן־נִשְׁמַע אֵלֵינוּ רַק יְהִי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 24 עִמָּךְ כָּאֲשֶׁר הָיָה עִם־מֹשֶׁה : כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־יִמְרָה
 25 אֶת־פִּיקֵךְ וְלֹא־יִשְׁמַע אֶת־דְּבָרֶיךָ לְכָל־אֲשֶׁר־תִּצְוֶנּוּ וַיִּמָּת

26 רַק חֹזֶק וְאַמֶּץ :

27 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בְּנֵי־נֹון מִן־הַשָּׁטִיִּם שְׁנַיִם אַנְשִׁים מִרְגָּלִים א

CAP. II.
Mittuntur
clam ex-
ploratores.

28 חֲרַשׁ לֵאמֹר לָכוּ רְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־יְרִיחוֹ וְיִלְכוּ
 29 וַיָּבֹאוּ בֵּית־אִשָּׁה זֹנָה וּשְׁמָהּ רָחַב וַיִּשְׁכְּבוּ

30 שָׁמָּה : וַיֹּאמֶר לַמֶּלֶךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר הִנֵּה
 31 אַנְשִׁים בָּאוּ הֵנָּה חֲלִילָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחַפֹּר אֶת־
 32 הָאָרֶץ : וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶל־רָחַב לֵאמֹר הוֹצִיָּאִי
 33 הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלֶיךָ אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבִיתְךָ כִּי לְחַפֹּר

Qui ope-
fide mulie-
ris Rachab
præsen-
ti periculo
subducuntur.

34 אֶת־כָּל־הָאָרֶץ בָּאוּ : וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
 35 וַתַּצְפֵּנוּ וַתֹּאמֶר בֶּן־אֵלֵי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאֵין
 36 הָמָּה : וַיְהִי הַשָּׁעַר לִסְגֹּר בַּחֲשֹׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָצְאוּ ה
 37 לֹא יָדַעְתִּי אָנָּה הִלְכוּ הָאֲנָשִׁים רִדְפוּ מֵתֵר אַחֲרֵיהֶם
 38 כִּי תִשְׁגֹּנוּ : וְהִיא הִעֲלֵתָם הֵנָּה וַתִּטְמְנֵם בַּפֶּשֶׁתִּי

הַעֵץ

Ac per cam
statum ista-
rum regio-
num edo-
centur.

7 חָעַץ הָעֲרֻכּוֹת לָהּ עַל־הַגֹּג: וְהָאֲנָשִׁים רָדְפוּ אַחֲרֵיהֶם
דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשָּׁעַר סָגְרוּ אַחֲרֵי כֹאֲשֶׁר
8 יֵצְאוּ הָרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם: וְהָמָּה טָרִם יִשְׁכְּבוּ וְהָיָא
9 עָלֶתָּה עֲלֵיהֶם עַל־הַגֹּג: וְהָאֹמֶר אֱלֹהֵי־אֲנָשִׁים יִדְעֵתִי
כִּי־נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ וְכִי־נִפְלָה אִמְתְּכֶם
עָלֵינוּ וְכִי נִמְגּוּ בְלִי־יִשְׁבִּי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם: כִּי שָׁמַעְנוּ
אֶת אֲשֶׁר־הוֹכִישׁ יְהוָה אֹתֵינוּ יִסְסוּף מִפְּנֵיכֶם
בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֹמֶר
אֲשֶׁר בָּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן וְלַעֲוֹג אֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם אוֹתָם:
11 וְנִשְׁמַע וַיִּמָּס לְבָבָנוּ וְלֹא־קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם
כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־
12 הָאָרֶץ מִתַּחַת: וְעַתָּה הַשְׁבַּעֲנָא לִי כִּי־הוּא כִּי־עָשִׂיתִי
עִמָּכֶם חֶסֶד וְעָשִׂיתֶם גַּם־אִתָּם עִם־בֵּית אָבִי חֶסֶד
13 וְנָתַתֶּם לִי אוֹת אֱמֶת: וְהִחִיתֶם אֶת־אָבִי וְאֶת־אִמִּי
וְאֶת־אֲחֵי וְאֶת־אֲחֹתִי וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְהַצַּלְתֶּם
14 אֶת־נַפְשֹׁתֵינוּ מִמוֹת: וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ
תַּחְתֵּיכֶם לְמוֹת אִם לֹא תִגִּידוּ אֶת־דִּבְרֵנוּ זֶה וְהָיָה
בֵּית יְהוָה לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֱמֶת:
15 וְתוֹרְדֶם בְּחָבֶל־בָּעַד הַחֲלוֹן כִּי בֵיתָה בְּקִיר הַחוּמָּה
16 וּבַחֲמָה הָיָא יוֹשֶׁבֶת: וְהָאֹמֶר לָהֶם הִתְרָה לָכֵן
פָּן־יִפְגְּעוּ בָכֶם הָרֹדְפִים וְנִחַבְתֶּם שְׁמָה שְׁלֹשֶׁת
יָמִים עַד שֶׁב הָרֹדְפִים וְאַחֵר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם:
17 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נָקִים אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעְתְּךָ הַזֶּה
18 אֲשֶׁר הַשְׁבַּעְתָּנוּ: הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בָּאָרֶץ אֲתִי
תִקּוֹת חוֹט הַשָּׁנִי הַזֶּה תִּקְשְׁרִי בַחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרִדְתָּנוּ
כֹּן וְאֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ וְאֶת־אֲחִיךָ וְאֶת כָּל־בֵּית
19 אָבִיךָ תֹּאסִפִּי אֵלֶיךָ תְּכִיתֶח: וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר־יֵצֵא
מִדְּלַתִּי בֵיתְךָ הַחוּצָה דָּמוּ בְּרֹאשׁוֹ וְאֲנַחְנוּ נָקִים וְכָל־
אֲשֶׁר

אֲשֶׁר יְהִי אִתָּךְ בְּבֵית דָּמוֹ בְּרֹאשֵׁנוֹ אֲסִיר תְּהִי־הָבוֹ :
 וְאִם־תִּגְדִּי אֶת־דְּבָרֵנוֹ זֶה וְהִינֵנוּ נָקִים מִשְׁבַּעְתְּךָ אֲשֶׁר כִּי
 הִשְׁבַּעְתָּנוּ : וְתֹאמַר כְּדִבְרֵיכֶם בְּיָהוּא וְתִשְׁלַחֲכֶם ²¹
 וְיָלְכוּ וְתִקְשֶׁר אֶת־תְּקוּנַת הַשָּׁנִי בַחֲלוֹן : וְיָלְכוּ וְיָבֹאוּ ²²
 הַחֲרָה וְיָשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשַׁת יָמִים עַד־שְׁבוּ הַרְדִּפִּים
 וְיִבְקְשׁוּ הַרְדִּפִּים בְּכָל־הַדֶּרֶךְ וְלֹא מָצְאוּ : וְיָשְׁבוּ שָׁנִי ²³
 הָאֲנָשִׁים וַיֵּרְדּוּ מִהָהָר וַיַּעֲבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־
 נֹון וַיִּסְפְּרֻלוּ אֵת כָּל־הַמַּצָּאוֹת אֹתָם : וַיֹּאמְרוּ ²⁴
 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ כִּי־נָתַן יְהוָה בְּיָדֵנוּ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ
 וְנִסְתַּמְּנוּ כָל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ :

Reverſi
autem Je-
hoſuah re-
rum ſtatim
enarrant.

וַיִּשְׁכֹּם יְהוֹשֻׁעַ בֶּכָר וַיִּסְעוּ ^א

C A P. III.

מִהַשְּׁטִים וַיָּבֹאוּ עַד־הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְנוּ
 שָׁם טָרִם יַעֲבְרוּ : וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשַׁת יָמִים וַיַּעֲבְרוּ ¹
 הַשְּׁטָרִים בְּקֶרֶב הַמַּחֲטָה : וַיִּצְווּ אֶת־הָעָם לֵאמֹר ²
 בְּרֹאתְכֶם אֵת אַרְזֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהַכְּהֵנִים
 הָלוֹים נִשְׂאִים אִתּוֹ וְאַתֶּם תִּסְעוּ מִמְּקוֹמְכֶם וְהִלַּכְתֶּם
 אַחֲרָיו : אַךְ יִרְחֹק יְהִי בִינֵיכֶם וּבֵינִי בְּאַלְפִים אַמָּה ³
 בְּמִדָּה אֶל־תִּקְרְבוּ אֵלָיו לְמַעַן אֲשֶׁר־תִּדְּעוּ אֶת־הַדֶּרֶךְ
 אֲשֶׁר תִּלְכּוּ־בָּהּ כִּי לֹא עֲבַרְתֶּם בַּדֶּרֶךְ מִתְּמוֹל
 שְׁלֹשָׁם : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם ⁴

Compa-
rantur
omnia ad
transitum
Jordanis.

ובניו ק

הַתְּקַדְּשׁוּ כִּי מִחֹר יַעֲשֶׂה יְהוָה בְּקֶרְבְּכֶם נִפְלְאוֹת :
 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַכְּהֵנִים לֵאמֹר שְׂאוּ אֶת־אַרְזֹן
 הַבְּרִית וַעֲבְרוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת־אַרְזֹן הַבְּרִית
 וַיָּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם : וַיֹּאמֶר יְהוָה ⁵
 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אֶחָל אֶחָל גִּדְלָהּ בְּעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יִדְּעוּ כִּי בְּאֲשֶׁר־הִיִּיתִי עִם־מֹשֶׁה אֵהִיָּה עִמָּךְ :
 וְאַתָּה תַּצִּוֶּה אֶת־הַכְּהֵנִים נִשְׂאֵי אַרְזֹן־הַבְּרִית לֵאמֹר ⁶
 כְּבֹאֲכֶם עֲדִקְצָה מִי הַיַּרְדֵּן בִּירְדֵּן תַּעֲמִדוּ : ⁷

Præmuni-
tur Arca
foederis.

ויאמר

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל נִשּׁוּ הִנֵּה וּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ;
 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ בּוֹאֵת תִּדְעוּן כִּי אֵל חַי בְּקִרְבְּכֶם
 וְהוֹרֵשׁ יוֹרִישׁ מִפְּנֵיכֶם אֶת־הַכְּנָעֲנִי וְאֶת־הַחִתִּי
 וְאֶת־הַחִיטִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֲמֹרִי
 וְהַיְבוֹסִי : הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדֹן כָּל־הָאָרֶץ
 עָבַר לִפְנֵיכֶם בִּירְדֹּן : וְעַתָּה קַחוּ לָכֶם שְׁנֵי
 עֶשֶׂר אִישׁ מִשְׁבֵּטֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד
 לָשֶׁבֶט : וְהָיָה כְּנֹחַ כְּפֹת רִגְלֵי הַכְּהֹנִים נִשְׂאִי אֲרוֹן
 יְהוָה אֲדֹן כָּל־הָאָרֶץ בְּמִי תִירְדֹּן מִי תִירְדֹּן יִכְרַתוּן
 הַמַּיִם הַיֹּרְדִּים מִלְּמַעְלָה וַיַּעֲמְדוּ גַר אֶחָד : וַיְהִי
 בְּנֹסֵעַ הָעָם מֵאַהֲלֵיהֶם לַעֲבֹר אֶת־הַיֶּרְדֵּן וְהַכְּהֹנִים
 נִשְׂאֵי הָאֲרוֹן הַבְּרִית לִפְנֵי הָעָם : וּכְבֹּא נִשְׂאֵי הָאֲרוֹן
 עַד־הַיֶּרְדֵּן וּרְגְלֵי הַכְּהֹנִים נִשְׂאֵי הָאֲרוֹן נִסְבְּלוּ בַקְצֵה
 הַמַּיִם וְהַיֶּרְדֵּן מָלָא עַל־כָּל־גְּדֻרָתוֹ כֹּל יְמֵי קָצִיר :
 וַיַּעֲמְדוּ הַמַּיִם הַיֹּרְדִּים מִלְּמַעְלָה קָמוּ גַר אֶחָד הַרְחֹק
 מֵאֵד בְּאֶרֶס הָעִיר אֲשֶׁר מֵצֵד צִרְתָּן וְהַיֹּרְדִּים עַל יָם
 הָעַרְבָה יִסְדְּמִלַח תָּמוּ נִכְרַתוּ וְהָעָם עָבְרוּ נֹגַד יְרִיחוֹ :
 וַיַּעֲמְדוּ הַכְּהֹנִים נִשְׂאֵי הָאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה בַּחֲרֻבָּה
 בְּתוֹךְ הַיֶּרְדֵּן הֵכֵן וְכָל־יִשְׂרָאֵל עָבְרִים בַּחֲרֻבָּה
 אֶדְ אֲשֶׁר־תָּמוּ כָל־הַנּוֹי לַעֲבֹר אֶת־הַיֶּרְדֵּן : וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר־תָּמוּ כָל־הַנּוֹי לַעֲבֹר אֶת־הַיֶּרְדֵּן
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
 לֵאמֹר : קַחוּ לָכֶם מִן־הָעָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַנְשִׁים
 אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשְׁבֵּט : וְצִוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר
 שְׂאוּ־לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ הַיֶּרְדֵּן מִמַּצֵּב רִגְלֵי הַכְּהֹנִים
 הַכִּין שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַבְנִים וְהָעֲבַרְתֶּם אוֹתָם
 עִמָּכֶם וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בְּמָלוֹן אֲשֶׁר־תְּלִינוּ בּוֹ
 הַלִּילָה כֹּד א 4

Aque me-
morando
miraculo
scinduntur,
& utrim-
que disce-
dunt,

CAP. IV.
Monumen-
tum istius
miraculi
statuitur,
erecta duo-
decim lapi-
dum ex
medio flu-
mine acco-
pturum
mole,

נסמך
באמצע
פסוק

הִלֵּלָהּ : וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל־
שְׁנַיִם הָעֹשֶׂר אִישׁ אֶשֶׁר הָיִן מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־
אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשְׁבֵּט : וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עֲבְרוּ הַ
לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל־תּוֹךְ הִירְדֵּן וְהִרְיֹמוּ
לָכֶם אִישׁ אֶבֶן אַחַת עַל־שִׁכְמוֹ לְמִסְפַּר שְׁבֹטֵי בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל : לִמְעַן תִּהְיֶה זֹאת אוֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי־
יִשְׁאַלֹּן בְּנֵיכֶם מָחָר לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה
לָכֶם : וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר נִכְרְתָה מִיַּם הִירְדֵּן
מִפְּנֵי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה בְּעָבְרוֹ בִּירְדֵּן נִכְרְתָה מִי־
הִירְדֵּן וְהָיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְזִכְרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד־
עוֹלָם : וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיֵּשְׂאוּ
שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה אֲבָנִים מִתּוֹךְ הִירְדֵּן כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לְמִסְפַּר שְׁבֹטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְרוּ
עִמָּם אֱלֹהֵמֶלֶךְ וַיִּנְחֹם שָׁם : וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים
הָקִים יְהוֹשֻׁעַ בְּתוֹךְ הִירְדֵּן תַּחַת מִצֵּב רִגְלֵי הַכְּהֹנִים
נִשְׁאֵי אֲרוֹן הַבְּרִית וַיְהִי שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
וְהַכְּהֹנִים נִשְׁאֵי הָאֲרוֹן עֹמְדִים בְּתוֹךְ הִירְדֵּן עַד־תֵּם
כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לִדְבַר
אֶל־הָעָם כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה מֹשֶׁה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
וַיִּמָּהְרוּ הָעָם וַיַּעֲבְרוּ : וַיְהִי כְּאֲשֶׁר־תֵּם כָּל־הָעָם
לְעָבֹר וַיַּעֲבֹר אֲרוֹן־יְהוָה וְהַכְּהֹנִים לִפְנֵי הָעָם :
וַיַּעֲבְרוּ בְנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד וְחַצֵּי שֵׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה חֲמִשִּׁים
לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵם מֹשֶׁה : כְּאֲרֻכָּעִים
אֶל־חֲלָצֵי הָעֵבֶק עָבְרוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה אֶל־
עַרְבוֹת יִרְיָחוֹ : כִּי־זֶה הָהוּא גְדַל יְהוָה
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ כְּאֲשֶׁר יֵרְאוּ
אֶת־מֹשֶׁה כָּל־יְמֵי חַיָּו :
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר : צִוָּה אֶת־הַכְּהֹנִים מִן־
נִשְׁאֵי

Accuratus
enarratur
ordo & ra-
tio transi-
tus.

17 נשאי ארון העדות ויעלו מן־הירדן: ויצו יהושע את
 18 הכהנים לאמר עלו מן־הירדן: ויהי בעל־זרע כעל־זרע
 הכהנים נשאי ארון ברית־יהוה מתוך הירדן נתקו
 בפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מ־הירדן
 19 למקומם וילכו כת־מול־שלשם על־כל־גדותיו: והעם
 עלו מן־הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל
 כ בקצה מזרח יריחו: ואת שתי עשרה האבנים האלה
 21 אשר לקחו מן־הירדן הקים יהושע בגלגל: ויאמר
 אל־בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את־
 22 אבותם לאמר מה האבנים האלה: והודעתם את־
 בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את־הירדן הזה:
 23 אשר־הוביש יהוה אלהיכם את־מי הירדן מפניכם עד־
 עברכם באשר עשה יהוה אלהיכם ליס־סוף אשר־
 24 הוביש מפנינו עד־עברנו: למען דעת כל־עמי הארץ
 את־יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את־יהוה
 אלהיכם כל־הימים:

א ה ויהי כשמע כל־מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה
 וכל־מלכי הבנעני אשר עליהם את אשר־הוביש יהוה
 את־מי הירדן מפני בני־ישראל עד־עברנו וימס לבכם
 ולא־היה בם עוד רוח מפני בני־ישראל:

Interrup-
 tus in de-
 serto cir-
 cumcisi-
 nis ufus in-
 stauratur
 Gilgale.

2 בעת ההיא אמר יהוה אלי־הושע עשה לך חרכות
 3 צרים ושוב מל את־בני־ישראל שנית: ויעש־לו
 יהושע חרכות צרים וימל את־בני ישראל
 4 אל־גבעת הערלות: וזה הדבר אשר־מל יהושע כל־
 העם היצא ממצרים הזכרים כל־אנשי המלחמה
 ה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים: כי־מלים היו
 כל־העם היצאים וכל־העם הילדים במדבר בדרך
 6 בצאתם ממצרים לא־מלו: כי־ארבעים שנה הלכו
 בני

ה' ויחש
 ה' ויחש

כר ה Aa 5

בני־ישראל במדבר עֲדָתָם כָּל־הַגּוֹי אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
הִצָּאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לְבָלֵתִי הָרְאוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לָאֲבוֹתָם לָתֵת לָנוּ אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וְדָבָשׁ׃
וְאֶת־בְּנֵיהֶם הַקִּים תַּחֲתֶם אֹתָם מִלִּי יְהוֹשֻׁעַ כִּרְעֻלִּים
הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תָּמוּ כָּל־הַגּוֹי
לְחָמוֹל וַיֵּשְׁבוּ תַּחֲתֶם בְּמַחֲנֶה עַד חֵיוֹתָם׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גִּלּוֹתִי אֶת־
חֶרְפַּת מִצְרַיִם מֵעַל־יָכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
גִּלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיַּחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ
אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעֶרְבִי בְּעֶרְבוֹת
יְרִיחוֹ׃ וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצֹּרֶת
וְקִלּוֹי בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיֵּשֶׁבֶת הַמָּן מִמַּחֲרַת בְּאֶכְלָם
מֵעֵבֹר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ
מִתְּבוֹאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא׃

Ibidemque
Pascha ce-
lebratur.

Manna
cessat.

Jehosuah
autem con-
firmatur
caelesti vi-
sione.

וַיְהִי בַּהַיּוֹת יְהוֹשֻׁעַ כִּירִיחוֹ׃
וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה־אִישׁ עֹמֵד לִנְגְדּוֹ וַחֲרָבוֹ
שְׁלֹפָתָה בִּידּוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ
הֲלָנוּ אִתָּה אִם־לְצָדִינוּ׃ וַיֹּאמֶר לֹא כִּי אֲנִי
שָׂר־צָבָא־יְהוָה עִתָּה כָּאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פְּנֵיו
כָּסָם כֹּךְ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹנִי מִדְּבַר אֶל־עַבְדּוֹ׃
וַיֹּאמֶר שָׂר־צָבָא יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל־נִעְלָךְ מֵעַל רַגְלֶךָ
כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אִתָּה עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ
כֵּן׃ וַיְרִיחוּ סָגֶרֶת וּמִסְגֶּרֶת מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִין וַיֵּצֵא א
וַאִין כָּא׃

Miraculosa
obsecro &
capit. Hier-
ichuntis
historia.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ רֵאשִׁי נָתַתִּי בְּיָדְךָ אֶת־
יְרִיחוֹ וְאֶת־מֶלֶכָהּ גִּבּוֹרֵי הַחֵיָל׃ וּסְבִיתָם
אֶת־הָעִיר כָּל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הִקִּיף אֶת־הָעִיר
פַּעַם

- 4 פֶּעַם אַחַת כֹּה תַעֲשֶׂה שִׁשְׁתַּיִם יָמִים : וּשְׁבַעַת כְּהֹנִים
יֵשְׂאוּ שְׁבַעַת שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי הָאָרוֹן וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי תִסְבּוּ אֶת־הָעִיר שִׁבַּע פְּעָמִים וְהַכְּהֹנִים יִתְקְעוּ
ה בַּשּׁוֹפְרוֹת : וְהָיָה בַּמֶּשֶׁךְ יִבְקְרֶן הַיּוֹבֵל בְּשִׁמְעֶכֶם אֶת־
קוֹל הַשּׁוֹפָר יִרְעוּ כָל־הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וְנִפְלָה
6 חֹמַת הָעִיר תִּחַתֶּיהָ וְעָלוּ הָעָם אִישׁ גִּגְדּוֹ : וַיִּקְרָא
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון אֶל־הַכְּהֹנִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׂאוּ אֶת־
אָרוֹן הַבְּרִית וּשְׁבַעַת כְּהֹנִים יֵשְׂאוּ שְׁבַעַת שׁוֹפְרוֹת
7 יּוֹבְלִים לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה : וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים עֲבְרוּ וּפָסּוּ
8 אֶת־הָעִיר וְהַחֲלוּץ יַעֲבֹר לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה : וַיְהִי כֹאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם וּשְׁבַעַת הַכְּהֹנִים נְשָׂאִים שְׁבַעַת
שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי יְהוָה עֲבְרוּ וּתְקַעוּ בַּשּׁוֹפְרוֹת
וְאָרוֹן בְּרִית יְהוָה הֵלֵךְ אַחֲרֵיהֶם : וְהַחֲלוּץ הֵלֵךְ
לִפְנֵי הַכְּהֹנִים תְּקַעוּ הַשּׁוֹפְרוֹת וְהַמֶּאֱסֹף הֵלֵךְ אַחֲרֵי
י הָאָרוֹן הַלּוֹךְ וּתְקַעוּ בַּשּׁוֹפְרוֹת : וְאֶת־הָעָם צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ
לֵאמֹר לֹא תָרִיעוּ וְלֹא־תִשְׁמָעוּ אֶת־קוֹלְכֶם וְלֹא־יֵצֵא
מִפִּיכֶם דְּבַר עַד יוֹם אֲמַרְי אֵלֵיכֶם חָרִיעוּ וְהִרְעִיתֶם :
11 וַיִּסַּב אָרוֹן יְהוָה אֶת־הָעִיר הַקָּדָשׁ פֶּעַם אַחַת וַיָּבֹאוּ
12 הַמַּחֲנֶה וְיָלִינוּ בַּמַּחֲנֶה : וַיִּשְׁכְּם יְהוֹשֻׁעַ בִּבְקָר
13 וַיֵּשְׂאוּ הַכְּהֹנִים אֶת־אָרוֹן יְהוָה : וּשְׁבַעַת הַכְּהֹנִים נְשָׂאִים
שְׁבַעַת שׁוֹפְרוֹת תִּיבְלִים לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה הַלְכִים חֲלוּץ
וּתְקַעוּ בַּשּׁוֹפְרוֹת וְהַחֲלוּץ הֵלֵךְ לִפְנֵיהֶם וְהַמֶּאֱסֹף הֵלֵךְ
14 אַחֲרֵי אָרוֹן יְהוָה הַלּוֹךְ וּתְקַעוּ בַּשּׁוֹפְרוֹת : וַיִּסְבּוּ אֶת־
הָעִיר בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי פֶּעַם אַחַת וַיִּשְׁבּוּ הַמַּחֲנֶה כֹּה עָשׂוּ
טו שִׁשַּׁת יָמִים : וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁכְּמוּ בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר כַּעֲלֹם
וַיִּסְבּוּ אֶת־הָעִיר בַּמֶּשֶׁכֶּט הַזֶּה שִׁבַּע פְּעָמִים רַק בַּיּוֹם
16 הַזֶּהוּא סָבְבוּ אֶת־הָעִיר שִׁבַּע פְּעָמִים : וַיְהִי בַּפֶּעַם
הַשְּׁבִיעִית תְּקַעוּ הַכְּהֹנִים בַּשּׁוֹפְרוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־
הָעָם

Circum-
ducta per
septem dies
circum ur-
bis muros
Arcā for-
deris inter
sympho-
nias & can-
tus sacerdo-
rum.

חֲלוּץ הָעִיר

כַּעֲלֹם הָעִיר

17 הָעָם הָרִיעוּ כִּי־נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת־הָעִיר : וְהִיתָה הָעִיר
 חֶרֶם הִיא וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ לַיהוָה רֶחֶב הַזּוֹנָה תִּחְיֶה
 הִיא וְכָל־אֲשֶׁר אַתָּה בְּבֵית כִּי תִחַבְּאָתָה אֶת־
 18 הַמְּלָאכִים אֲשֶׁר שָׁלַחְנוּ : וּרְקֹאתֶם שְׁמֵרוֹ מִן־הַחֶרֶם
 מִן־תַּחְרִימוֹ וּלְקַחְתֶּם מִן־הַחֶרֶם וּשְׂמַתֶּם אֶת־מַחְנֶה
 19 יִשְׂרָאֵל לַחֶרֶם וְעִבְרַתֶם אוֹתוֹ : וְכָל־כֶּסֶף וְזָהָב וְכָל־
 נְחֹשֶׁת וּבְרֹזָל קָדֹשׁ הוּא לַיהוָה אוֹצֵר יְהוָה יְכוּא :
 וַיַּרְע הָעָם וַיִּתְּקֻעוּ בַּשּׁוֹפְרוֹת וַיְחִי בְשִׁמְעֵי הָעָם אֶת־כ
 קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיִּרְעוּ הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתִּפֹּל חֲחוּמָה
 תַּחְתִּיהָ וַיַּעַל הָעָם הָעִירָה אִישׁ נֶגְדוֹ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־
 21 הָעִיר : וַיַּחְרִימוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּעִיר מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה
 מִנֶּעֶר וְעַד־זָקֵן וְעַד שׁוֹר וְשֶׁה וְחִמּוֹר לַפִּי־חֶרֶב :
 22 וְלִשְׁנַיִם הָאֲנָשִׁים הַמְּרֻגָּלִים אֶת־הָאָרֶץ אָמַר יְהוֹשֻׁעַ
 כֹּאוּ בֵּית־הָאִשָּׁה הַזּוֹנָה וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם אֶת־הָאִשָּׁה
 23 וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ כֹּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּם לָהּ : וַיָּבֹאוּ
 הַנָּעִרִים הַמְּרֻגָּלִים וַיּוֹצִיאוּ אֶת־רַחֲב וְאֶת־אֲבִיהָ
 וְאֶת־אִמָּהּ וְאֶת־אֲחִיהָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֶת־כָּל־
 מִשְׁפַּחֹתֶיהָ הוֹצִיאוּ וַיְנִיחוּם מְחוּץ לַמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל ;
 24 וְהָעִיר שָׂרְפוּ בָּאֵשׁ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ רֶחַב הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב
 וְכָל־הַנְּחֹשֶׁת וְהַבְּרֹזָל נָתַנוּ אוֹצֵר בֵּית־יהוָה : וְאֶת־כ
 רַחֲב הַזּוֹנָה וְאֶת־בֵּית אֲבִיהָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ הַחַיָּה
 יְהוֹשֻׁעַ וַתֵּשֶׁב בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי תִחַבְּיָאָה
 אֶת־הַמְּלָאכִים אֲשֶׁר־שָׁלַח יְהוֹשֻׁעַ לְרַגֵּל אֶת־יְרִיחוֹ :
 26 וַיִּשְׁבַּע יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִיא לֵאמֹר אֲרוּר
 הָאִישׁ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר יָקוּם וּבְנָה אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
 אֶת־יְרִיחוֹ בְּבִכְרוֹ וַיִּסְדֶּנָּה וּבִצְעִירוֹ יֵצִיב דִּלְתֶיהָ :

Urbs in-
 bente Deo
 interneccio-
 ni devove-
 tur, &
 tandem
 exurit.

Et horren-
 da execra-
 tione re-
 dificari
 prohibetur.

27 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְחִי אֲשֶׁם
 בְּכָל־הָאָרֶץ : וַיַּמְעִלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵעַל בְּחֶרֶם וַיִּקְחוּ א

CAP. VII.
 Israelitæ
 exduuntur

עָן

ad oppi-
dum Ai,
propter
violatum
Cherem.

עָבַן בְּיָדְכֶרֶם בְּזִבְכִי בְּזָרַח לַמָּטָה יְהוּדָה מִן־
הַחֵרֶם וַיַּחֲרָאָה יְהוָה בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל :

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אַנְשִׁים מִיְּרִיחוֹ הָעִי אֲשֶׁר עִם־

בֵּית אֹון מִקֶּדֶם לְבֵית־אֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר
עָלוּ וּרְגְלוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיַּעֲלוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּרְגְּלוּ אֶת־

הָעִי : וַיָּשָׁבוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵל־יַעֲלֶה

כָּל־הָעָם כְּאַלְפִים אִישׁ אֶחָד בְּשִׁלְשַׁת אֲלָפִים

אִישׁ יַעֲלוּ וַיְכּוּ אֶת־הָעִי אֶל־תֵּינֶע שָׁמָּה אֶת־

כָּל־הָעָם כִּי מַעַט הָמָה : וַיַּעֲלוּ מִן־הָעָם

שָׁמָּה בְּשִׁלְשַׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיִּנָּסוּ לִפְנֵי

הָאֲנָשִׁי הָעִי : וַיְכּוּ מֵהֶם אַנְשֵׁי הָעִי בְּשִׁלְשִׁים

וַיִּשְׁשֶׂה אִישׁ וַיִּרְדְּפוּם לִפְנֵי הַשָּׁעַר עַד־

הַשִּׁבְרִים וַיָּכּוּם בַּמִּזְרֵה וַיִּמָּס לְבַב־הָעָם וַיְהִי לָמָּס :

Jehosuah
Deum de-
precatur.

וַיִּקְרַע יְהוֹשֻׁעַ שִׁמְלוֹתָיו וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו אֶרְצָה

לִפְנֵי אֲדֹנָי יְהוָה עַד־הָעֶרֶב הוּא וְחָקְנִי יִשְׂרָאֵל

וַיַּעֲלוּ עִפְרָאֵל עַל־רֹאשׁוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֲהֵי־

אֲדֹנָי יְהוָה לְמָה הָעֵבֶרְתָּ הַעֲבִיר אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־

אֶת־הִירְדֵן לָתֵת אֹתָם בְּיַד הָאֲמֹרִי לְהַאֲבִידָם וְלֹא־

הוֹאֲלָנוּ וְנִשָּׁב בַּעֲבַר הִירְדֵן : כִּי אֲדֹנָי מַה אָמַר

אֲחֵרִי אֲשֶׁר הִפָּךְ יִשְׂרָאֵל עֲרָף לִפְנֵי אֵיבָיו :

וַיִּשְׁמְעוּ הַכִּנְעֻנִי וְכָל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וַיִּנָּסוּ עֲלֵינוּ

וַיַּכְרִיתוּ אֶת־שִׁמְנוֹ מִן־הָאָרֶץ וּמִהַתְּעַשֶׂה לְשִׁמְךָ הַשׁ בָּנִי

הַגָּדוֹל : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ

כִּם לָךְ לְמָה זֶה אָתָּה נָפַל עַל־פָּנֶיךָ : חֲטָא

יִשְׂרָאֵל וְגַם עָבְרוּ אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתָם

וְגַם לָקְחוּ מִן־הַחֵרֶם וְגַם גָּנְבוּ וְגַם כָּחֲשׁוּ וְגַם

שָׂמוּ בְּכִלְיָהֶם : וְלֹא יָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקוּם

לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם עֲרָף יָפְנוּ לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם כִּי הָיוּ

לְחָרֶם

לְחָרָם לֹא אוֹסִיף לַהֲיוֹת עִמָּכֶם אִם-לֹא תִשְׁמְדוּ
 הַחָרָם מִקִּרְבְּכֶם: כִּם קָדַשׁ אֶת-הָעָם וְאָמַרְתָּ הִתְקַדְּשׁוּ ¹³
 לְמַחֵר כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חָרָם בְּקִרְבְּךָ
 יִשְׂרָאֵל לֹא תֹכֵל לָקוּם לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ עַד-הִסִּירְכֶם הַחָרָם
 מִקִּרְבְּכֶם: וְנִקְרַבְתֶּם בְּבֹקֶר לִשְׁבָטֵיכֶם וְהָיָה הַשְּׁבֵט ¹⁴
 אֲשֶׁר-יִלְכְּדֵנוּ יְהוָה יִקְרַב לְמִשְׁפַּחֹת וְהַמִּשְׁפָּחָה
 אֲשֶׁר-יִלְכְּדֶנָּה יְהוָה תִּקְרַב לְבָתִּים וְהַבֵּית אֲשֶׁר יִלְכְּדֵנוּ
 יְהוָה יִקְרַב לְגִבּוֹרִים: וְהָיָה הַנִּלְכָּד בַּחָרָם יִשְׂרָף בַּאֲשֶׁשׁוֹ
 אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לֹו כִּי עָבַר אֶת-בְּרִית יְהוָה וְכִי-
 עָשָׂה נִבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכֶם יְהוֹשֻׁעַ בְּבֹקֶר ¹⁶
 וַיִּקְרַב אֶת-יִשְׂרָאֵל לִשְׁבָטָיו וַיִּלְכְּדוּ שְׁבֵט יְהוּדָה: וַיִּקְרַב ¹⁷
 אֶת-מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה וַיִּלְכְּדוּ אֶת מִשְׁפַּחַת הַזֹּרְחִי וַיִּקְרַב
 אֶת-מִשְׁפַּחַת הַזֹּרְחִי לְגִבּוֹרִים וַיִּלְכְּדוּ זִבְדִּי: וַיִּקְרַב אֶת- ¹⁸
 בֵּיתוֹ לְגִבּוֹרִים וַיִּלְכְּדוּ עֲבֹן בֶּן-דָּרְמִי בֶן-זִכְרִי בֶן-זֶרַח
 לְמִטָּה יְהוּדָה: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-עֲבֹן בְּנֵי שִׁים-נָא ¹⁹
 כְּבוֹד לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתָלוּ תוֹרָה וְהִגִּד-נָא
 לִי מָה עָשִׂיתָ אֶל-תַּכְחֹד מִמֶּנִּי: וַיַּעַן עֲבֹן אֶת-כ ²⁰
 יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֲמֵנָה אֲנִי חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל וּבִזְאוֹת וּבִזְאוֹת עָשִׂיתִי: וְאֶרְאֶה בְּשָׁלָל ²¹
 אֲדָרַת שְׁנַעַר אַחַת טוֹבָה וּמֵאֲתִים שְׁקִלִים כֶּסֶף
 וְלִשׁוֹן זָהָב אֶחָד חֲמִשִּׁים שְׁקִלִים מִשְׁקֵלוֹ וְאַחַמָּדִם
 וְאַקָּחָם וְהִנֵּם טַמְנִים בְּאֶרֶץ בְּתוֹךְ הָאֹהֶלִי וְהַכֶּסֶף
 תַּחְתִּיהָ: וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ מַלְאָכִים וַיִּרְצֻ ²²
 הָאֹהֶלֶה וְהַפָּה טַמְנָה בְּאֹהֶלֹו וְהַכֶּסֶף תַּחְתֶּיהָ:
 וַיִּקְחוּם מִתּוֹךְ הָאֹהֶל וַיָּבֵאוּם אֶל-יְהוֹשֻׁעַ ²³
 וְאֵל כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְקֻם לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּקַּח ²⁴
 יְהוֹשֻׁעַ אֶת-עֲבֹן בֶּן-זֶרַח וְאֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הָאֲדָרַת ²⁵
 וְאֶת-לִשׁוֹן הַזָּהָב וְאֶת-בְּנָיו וְאֶת-בְּנֹתָיו וְאֶת-שׁוֹרֹו

Autor claudis factis fortibus exquirunt.

Sacrilegium Achanis.

Quod ipius & universae ejus familiae excidio expiatur.

ואת

וְאֶת־חֲמֹרֹו וְאֶת־צֹאֲנֹו וְאֶת־אֶהְלֹו וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לֹו
 כֹּה וְכָל־יִשְׂרָאֵל עָמֹו וַיַּעֲלֹו אֹתָם עִמָּךְ עֶכְרֹו : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ
 מֶה עֲבַרְתֶּנוּ יַעֲכֹרֶךְ יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה וַיִּרְגְּמוּ אֹתֹו כָּל־
 יִשְׂרָאֵל אֲבָן וַיִּשְׁרְפוּ אֹתָם בָּאֵשׁ וַיִּסְקְלוּ אֹתָם בְּאֲבָנִים :
 16 וַיָּקִימוּ עָלָיו גִּלְאֲבָנִים גָּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיֵּשֶׁב יְהוָה
 מִחֲרֹון אָפֹו עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עִמָּךְ עֶכְרֹו
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

CAP. VIII.
 Jehosuah
 iterato Al
 obfidet.

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־תִּירָא וְאֶל־תַּחַת קַח עִמָּךְ
 בְּנֵי אֶת־כָּל־עַם הַמִּלְחָמָה וְקוּם עֲלֶה הָעֵי רֹאֵה נִתְּתִי
 בְיָדְךָ אֶת־מֶלֶךְ הָעֵי וְאֶת־עָמֹו וְאֶת־עִירוֹ וְאֶת־אֲרָצֹו :
 2 וְעָשִׂיתָ לָעֵי וּלְמַלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִירִיתֹו וּלְמַלְכָּהּ
 רַק־שְׁלַלָהּ וּבְהִמָּתָהּ תָּבֹזּוּ לָכֵם שִׁים־לָהּ אֶרֶב לָעִיר
 3 מֵאַחֲרֶיהָ : וַיָּקֻם יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה לַעֲלוֹת הָעֵי
 וַיִּבְחַר יְהוֹשֻׁעַ שְׁלֹשִׁים אֲלָף אִישׁ נְבוּרֵי הַחֵיל וַיִּשְׁלַח־ם
 4 לַיְלָה : וַיֵּצֵאוּ אֹתָם לֵאמֹר רְאוּ אֹתָם אֲרֻכִּים לָעִיר מֵאַחֲרֵי
 הָעִיר אֶל־תִּרְחִיקוּ מִן־הָעִיר מֵאֵד וְהֵייתֶם כָּל־כֶּם
 ה נֹכְנִים : וְאֲנִי וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי נִקְרַב אֶל־הָעִיר וְהָיָה
 כִּי־יֵצְאוּ לִקְרָאתֵנוּ כַּאֲשֶׁר בְּרֹאשְׁנָה וְנִסְנוּ לִפְנֵיהֶם :
 6 וַיֵּצְאוּ אַחֲרֵינוּ עַד תַּתִּיקֵנוּ אוֹתָם מִן־הָעִיר כִּי יֹאמְרוּ
 7 נָסִים לִפְנֵינוּ כַּאֲשֶׁר בְּרֹאשְׁנָה וְנִסְנוּ לִפְנֵיהֶם : וְאֹתָם
 תִּקְמוּ מִחֲאוּרֵב וְהוֹרִשְׁתֶּם אֶת־הָעִיר וְנִתְּנָה יְהוָה
 8 אֱלֹהֵיכֶם בְּיָדְכֶם : וְהָיָה כַּתְּפֹשֶׁטְכֶם אֶת־הָעִיר תִּצִּיתוּ
 אֶת־הָעִיר בָּאֵשׁ כְּדָבָר יְהוָה תַּעֲשֹׂו רְאוּ צִוִּיתִי אֹתְכֶם :
 9 וַיִּשְׁלַח־ם יְהוֹשֻׁעַ וַיֵּלְכוּ אֶל־הַמָּאֲרֵב וַיֵּשְׁבוּ בֵּין בֵּית־אֵל
 וּבֵין הָעֵי מִיָּם לָעֵי וַיִּלֶּן יְהוֹשֻׁעַ בַּלַּיְלָה הַהוּא בַּתּוֹךְ
 10 הָעָם : וַיִּשְׁכֶּם יְהוֹשֻׁעַ בְּבֹקֶר וַיִּפְקֹד
 אֶת־הָעָם וַיַּעַל הוּא חֲקָנִי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הָעָם הָעֵי :
 11 וְכָל־הָעָם הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ עָלוּ וַיִּגְשׁוּ וַיָּבֹאוּ נֹגַד
 הָעִיר

12 וַיֵּצֵא יְהוֹשֻׁעַ מִצֶּפֶן לַעִי וְהָגִי בֵּינוֹ וּבֵין הָעֵי : וַיִּקָּח
 כַּחֲמֶשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיִּשֶׂם אוֹתָם אוֹרֵב בֵּין בֵּית־אֵל
 13 לַעִי וּבֵין הָעֵי מִים לַעִיר : וַיִּשְׁימוּ הָעָם אֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה
 אֲשֶׁר מִצֶּפֶן לַעִיר וְאֶת־עֲקֻבוֹ מִים לַעִיר וַיִּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ
 14 בַּלֵּילָה הַהוּא בַּתּוֹךְ הָעֵמֶק : וַיְהִי בִּרְאוּת מֶלֶךְ־הָעֵי
 וַיִּמְהָרוּ וַיִּשְׁכְּמוּ וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי־הָעִיר לִקְרַאת־יִשְׂרָאֵל
 לַמִּלְחָמָה הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵרֶבָה וְהוּא
 15 לֹא יָדָע כִּי־אוֹרֵב לוֹ מֵאַחֲרֵי הָעִיר : וַיִּגְּעוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־
 16 יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיהֶם וַיִּגְּסוּ דֶּרֶךְ הַמַּדְבָּר : וַיִּזְעֻקוּ כָל־
 17 הָעָם אֲשֶׁר בְּעִיר לָדָף אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ
 וַיִּנָּתְקוּ מִן־הָעִיר : וְלֹא־נִשְׁאָר אִישׁ בְּעִי וּבֵית אֵל
 אֲשֶׁר לֹא־יֵצְאוּ אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזֹבוּ אֶת־הָעִיר
 18 פְּתוּחָה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ נָטָה בְּכִידּוֹן אֲשֶׁר־בִּידֶךָ אֶל־הָעֵי
 19 כִּי בִידֶךָ אֶתְנַנֶּה וַיֵּט יְהוֹשֻׁעַ בְּכִידּוֹן אֲשֶׁר־בִּידּוֹ אֶל־
 הָעִיר : וְהָאוֹרֵב קָם מֵהֵרָה מִמְּקוֹמוֹ וַיִּרְצוּ בְּנִטּוֹת
 יָדוֹ וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּמְהָרוּ וַיִּצְּיִתוּ אֶת־הָעִיר
 20 בָּאֵשׁ : וַיִּפְּנוּ אַנְשֵׁי הָעֵי אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְאוּ וַהֲנָה עָלֶיהָ כ
 עֶשֶׂן הָעִיר הַשְּׁמִימָה וְלֹא־הָיָה בָּהֶם יָרִים לְנוֹם הַנֶּהָר
 21 וַהֲנָה וְהָעָם הָנָס הַמַּדְבָּר נֶהֱפֹךְ אֶל־הָרֹדֶף : וַיְהוֹשֻׁעַ
 וְכָל־יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי־לָכַד הָאֹרֵב אֶת־הָעִיר וְכִי עָלָה
 22 עֶשֶׂן הָעִיר וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶת־אַנְשֵׁי הָעֵי : וְאֵלֶּה יֵצְאוּ
 מִן־הָעִיר לִקְרַאתָם וַיְהִיו לִישְׂרָאֵל בַּתּוֹךְ אֵלֶּה מוֹהַ
 וְאֵלֶּה מוֹהַ וַיָּבֹאוּ אוֹתָם עַרְבֹלֶתִי הַשְּׁאִיר־לָהֶם
 23 שְׂרִיר וּפְלִיט : וְאֶת־מֶלֶךְ הָעֵי תָּפְסוּ חֵי וַיִּקְרְבוּ
 24 אֹתוֹ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ : וַיְהִי כְּכֹלֹת יִשְׂרָאֵל לַהֲרֹג אֶת־
 כָּל־יֹשְׁבֵי הָעֵי בַשָּׂדֶה בַּמַּדְבָּר אֲשֶׁר רָדְפוּם בּוֹ וַיִּפְּלוּ
 כָּל־לֶם לִפְי־חֶרֶב עַד־תָּמָס

Urbemque
 ex insidiis
 adortus ex-
 pugnat, &
 igne ferro-
 que delet.

פסוק
 באמצע
 פסוק

כָּה כָּל־יִשְׂרָאֵל הָעִי וַיָּבֹאוּ אֹתָהּ לְפִי־חָרֶב׃ וַיְהִי כָל־
הַנָּפְלִים בַּיּוֹם הַהוּא מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה שְׁנַיִם עָשָׂר
26 אֶלֶף כָּל אַנְשֵׁי הָעִי׃ וַיְהוֹשֻׁעַ לֹא־חָשַׁב יָדוֹ אֲשֶׁר
27 נָטָה בַּכִּידּוֹן עַד אֲשֶׁר הִחְרִים אֶת כָּל־יֹשְׁבֵי הָעִי׃ רַק
הַבְּהֵמָה וְשִׁלְלָהּ הָעִיר הֵחִיא בְּזֹוּ לָהֶם יִשְׂרָאֵל כְּדַבַּר
28 יְהוָה אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ׃ וַיִּשְׂרָף יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעִי
29 וַיִּשְׁמָה תַל־עוֹלָם שְׁמָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְאֶת־מֶלֶךְ
הָעִי תָלָה עַל־הָעֵץ עֲרֵעַת הָעָרֶב וּבָבֹוא הַשֶּׁמֶשׁ צִוָּה
יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּרִידוּ אֶת־נִבְלָתוֹ מִן־הָעֵץ וַיִּשְׁלִיכוּ אוֹתָהּ אֶל־
פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיָּקִימוּ עָלָיו גְּלֵאֲבָנִים גָּדוֹל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃

Erigitur
altare in
monte E-
bal.

ל אִזּוּ יִבְנֶה יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר
31 עֵיבָל׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכָתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת
אֲשֶׁר לֹא־הִנִּיף עָלֶיהֶן בְּרוֹזַל וַיַּעֲלוּ עָלָיו עֹלוֹת
32 לַיהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים׃ וַיִּכְתַּב־שָׁם עַל־הָאֲבָנִים אֶת
33 מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכָל־
יִשְׂרָאֵל וּקְנָיו וּשְׁטָרִים וּשְׁפָטָיו עֲמָדִים מִזֶּה וּמִזֶּה
לְאֲרוֹן נֹגַד הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם נִשְׁאִי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
בְּנֶגֶד כְּאֹרֶחַ חֲצִיו אֶל־מֹול הַר־גִּרְזִים וְהַחֲצִיו אֶל־מֹול
הָר־עֵיבָל כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת־
34 הָעָם יִשְׂרָאֵל בְּרֹאשֹׁנָה׃ וְאַחֲרֵי־כֵן קָרָא אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה כְּכָל־הַכָּתוּב בְּסֵפֶר
לֵה הַתּוֹרָה׃ לֹא־הָיָה דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר־צִוָּה מֹשֶׁה אֲשֶׁר
לֹא־קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֹגַד כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף

Ibidem-
que, ex
mandato
Mosis, so-
lennes be-
nedictiones
& maledi-
ctiones
promul-
gantur.

CAP. IX.
Conjurat
tota Cana-
niza contra
Jehosuaum.

א וְהָנָר הַהוּא בְּקֶרֶבָם׃ וַיְהִי כִשְׁמַע כָּל־
הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּהַר וּבִשְׁפֵלָה וּבְכָל חוּף
הַיָּם הַגָּדוֹל אֶל־מֹול הַלְּבָנוֹן הַחֲתִי וְהָאֲמֹרִי הַכְּנַעֲנִי

הַפְּרָזִי

Bb כה

- וַיִּפְרְזוּ הַחַיִּי וְהַיְבוֹסִי : וַיִּתְּקְבְּצוּ יַחְדָּו לְהִלָּחֵם עִם־¹
 יְהוֹשֻׁעַ וְעַם־יִשְׂרָאֵל פֶּה אֶחָד : וַיֵּשְׁבוּ גִבְעוֹן³ Gibeonites
in signi aliti
& dolo pa-
cem & fœ-
dus ab
Israelitis
obtinuit.
 שָׁמְעוּ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לְיִרְיָחוֹ וְלָעִי : וַיַּעֲשׂוּ גַם־⁴
 הַמָּדָה בְּעֶרְמָה וַיִּלְכוּ וַיִּצְטִירוּ וַיִּקְחוּ שָׁקִים בָּלִים
 לַחֲמוּרֵיהֶם וְנֹאדוֹת יַיִן בָּלִים וּמִבְּקָעִים וּמִצְרָרִים :
 וַנַּעֲלוֹת בָּלוֹת וּמִטְלָאוֹת בְּרַגְלֵיהֶם וּשְׁלָמוֹת בָּלוֹת הַ⁵
 עֲלֵיהֶם וְכָל לֶחֶם צִידָם יָבֵשׁ הָיָה נִקְדָּים : וַיִּלְכוּ אֶל־⁶
 יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה הַגָּלְגָּל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאַל־אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ רַחוּקָה בָּאֵנוּ וְעַתָּה בְּרַתּוּלָנוּ בְּרִית :
 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַחַיִּי אוֹלִי בְּקִרְבִּי אַתָּה יוֹשֵׁב⁷ וַיֹּאמֶר הִי
 וַאֲיָהּ אֶכְרוֹתֶיךָ בְּרִית : וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲבָדֶיךָ⁸ חֲדָדִי
 אֲנַחְנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאֵין תָּבֹאוּ :
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאֶרֶץ רַחוּקָה מָאֹד בָּאוּ עֲבָדֶיךָ לָשֹׁם⁹
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־שָׁמְעֵנוּ שָׁמְעוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 בְּמִצְרַיִם : וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לְשֵׁנִי מֶלֶכִּי הָאָמְרִי
 אֲשֶׁר בָּעֵבֶר הִירָדָן לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֲשֹׁבוֹן וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ־¹⁰
 הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּעִשְׁתָּרֶת : וַיֹּאמְרוּ אֵלָינוּ זָקִינֵינוּ וְכָל־¹¹
 יֹשְׁבֵי אֶרְצֵנוּ לֵאמֹר קָחוּ בְיָדְכֶם צִידְהָ לְדָרֶךְ וּלְכוּ
 לִקְרֹאתָם וַאֲמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם עֲבָדֵיכֶם אֲנַחְנוּ וְעַתָּה
 בְּרַתּוּלָנוּ בְּרִית : זֶה לַחֲמֵנוּ חֵם הַצִּיִּידֵינוּ אֹתוֹ¹²
 מִבְּתֵינוּ בַּיּוֹם צִאתָנוּ לָלֶכֶת אֲלֵיכֶם וְעַתָּה הִנֵּה יָבֵשׁ
 וְהָיָה נִקְדָּים : וְאַלֶּה נֹאדוֹת הַיַּיִן אֲשֶׁר מְלֹאֵנוּ חֲדָשִׁים¹³
 וְהִנֵּה הִתְבַּקְּעוּ וְאַלֶּה שְׁלֹמוֹתֵינוּ וַנַּעֲלִינוּ בָּלוֹ מְרֵב
 הַדֶּרֶךְ מָאֹד : וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים מִצִּידָם וְאֶת־פִּי יְהוָה¹⁴
 לֹא שָׁאָלוּ : וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ שְׁלוֹם וַיִּכְרַת לָהֶם טוֹ¹⁵
 בְּרִית לַחַיּוֹתָם וַיִּשְׁבְּעוּ לָהֶם נְשֵׁי־אֵי הָעֵדָה : וַיְהִי מִקְצֵה¹⁶
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר־כָּרְתוּ לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ
 בְּיִקְרָבָם הֵם אֵלָיו וּבִקְרָבוֹ הֵם יֹשְׁבִים : וַיִּסְעוּ בְּנֵי־¹⁷
 יִשְׂרָאֵל

ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם נבעזו
 18 והכפירה ובארות וקרית יערים : ולא הכום בני
 ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי
 19 ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים : ויאמרו כל
 הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה
 כ אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם : זאת
 נעשה להם והחירה אותם ולא יהיה עלינו קצף
 21 על השבועה אשר נשבענו להם : ויאמרו אליהם
 הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאיבי מים לכל
 22 העדה כאשר דברו להם הנשיאים : ויקרא להם
 יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר
 רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו יושבים :
 23 ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבר וחטבי עצים
 24 ושאיבי מים לבית אלהי : ויענו את יהושע ויאמרו
 כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את
 משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיר את
 כל ישבי הארץ מפניכם ונירצא מאד לנפשינו
 כה מפניכם ונעשה את הדבר הזה : ועתה הגנו בידך
 26 בטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה : ויעש להם
 27 כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום : ויתנם
 יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאיבי מים לעדה
 ולמזבח יהוה ערתיים הזה אלה המקום אשר יבחר :

Deprehen-
 fa fraude,
 servire ju-
 bentur.

C A F. X.
 A quinque
 Cananzo-
 rum Regu-
 lis Gibeon
 frustraten-
 tur.

א 9 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי
 לבר יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו
 ולמלכה בן עשרה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי
 2 נבעזו את ישראל ויהיו בקרבם : ויראו מאד כי עיר
 גדולה נבעזו באחת ערי הממלכה וכי היא גדולה
 3 מן העי וכל אנשיה גברים : וישלח אדני צדק
 ב כה Bb 2 מלך

מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶל־הַזֹּהָם מֶלֶךְ־חֲבֹרֹן וְאֶל־
 פְּרָאִם מֶלֶךְ־יִרְמוּת וְאֶל־יָפִיעַ מֶלֶךְ־לָכִישׁ וְאֶל־
 דְּבִיר מֶלֶךְ־עֵגְלוֹן לֵאמֹר : עַל־אֵלֵינוּ וְעִזְרָנוּ וְנִכְהָ⁴
 אֶת־נִבְעֹזָן בִּיהַשְׁלִימָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 וַיֹּאסְפוּ וַיַּעֲלוּ חֲמִשָּׁתַּיִם מַלְכֵי הָאֲמֹרִי מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם ה
 מֶלֶךְ־חֲבֹרֹן מֶלֶךְ־יִרְמוּת מֶלֶךְ־לָכִישׁ מֶלֶךְ־עֵגְלוֹן
 הֵם וְכָל־מַחְנֵיהֶם וַיַּחֲנוּ עַל־נִבְעֹזָן וַיִּלָּחֲמוּ עִלָּיָה :
 וַיִּשְׁלַחוּ אֲנָשִׁי נִבְעֹזָן אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה הַגָּלְגָּלִי⁶
 לֵאמֹר אֶל־הַדֶּרֶךְ יָדִידָה מַעֲבִידָה עֲלֵינוּ אֲלֵינוּ מִהָרָה
 וְהוֹשִׁיעַתָּ לָנוּ וְעִזְרָנוּ כִּי נִקְבְּצוּ אֲלֵינוּ כָּל־מַלְכֵי
 הָאֲמֹרִי וְשָׁבִי הָהָר : וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ מִן־הַגָּלְגָּל הוּא⁷
 וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ וְכָל גִּבּוֹרֵי הַחֵיָל :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־תִּירָא⁸
 מֵהֶם כִּי בַיּוֹדְךָ נִתְּתִים לְאִיעֲמֹד אִישׁ מֵהֶם בַּפְּנֵיךָ :
 וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ פָּתָאם כָּל־הַלַּיְלָה עֲלֵה מִן־⁹
 הַגָּלְגָּל : וַיְהִימָם יְהוָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֶם מִבְּהָ¹⁰
 גְּדוּלָה בְּנִבְעֹזָן וַיִּרְדֹּפֶם דֶּרֶךְ מַעֲלֵה בֵּית־חֹרֹן
 וַיָּבֶם עַרְעֻקָה וְעַד־מִקְדָּה : וַיְהִי בְּנוֹסָם מִפְּנֵי¹¹
 יִשְׂרָאֵל הֵם בְּמֹרֶד בֵּית־חֹרֹן וַיְהוֹה הַשְׁלִיק
 עֲלֵיהֶם אֲבָנִים גְּדֹלוֹת מִן־הַשָּׁמַיִם עַרְעֻקָה וַיָּמָתוּ
 רָבִים אֲשֶׁר־מָתוּ בְּאֶבְנֵי הַבֶּרֶד מֵאֲשֶׁר הִרְגוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב : אֲזַי דִּבֶּר יְהוֹשֻׁעַ¹²
 לַיהוָה בַּיּוֹם תַּת יְהוָה אֶת־הָאֲמֹרִי לִפְנֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר : לַעֲיֵנִי יִשְׂרָאֵל שְׁמַשׁ בְּנִבְעֹזָן דּוֹם
 וַיִּרַח בְּעֵמֶק אֵילָן : וַיִּדֹם הַשְּׁמֶשׁ וַיִּרַח עֹמֶד עַד־¹³
 יָקָם גּוֹי אֵיבּוֹ הַלֹּא־הָיָה כְּתוּבָה עַל־סֵפֶר
 הַיָּשָׁר וַיַּעֲמֵד הַשְּׁמֶשׁ בַּחֲצֵי הַשָּׁמַיִם וְלֹא־אָץ
 לָבוֹא בַּיּוֹם תָּמִים ; וְלֹא הָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לִפְנֵינוּ וְאַחֲרֵינוּ¹⁴
 לִשְׁמֹעַ

Jehoshuah
cum copiis
ad eam li-
berandam
succurrit.

כולו כפז
Miraculosa
Solis & Lu-
nae itatio.

לשמע יחזה בקול איש כי יהיה נלחם לישראל ;
 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל-המחנה טו
 16 הגלגלה ; וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו
 17 במערה במקרה ; ויגר ליהושע לאמר נמצאו חמשת
 18 המלכים נחבאים במערה במקרה ; ויאמר יהושע
 גלו אבנים גדולות אל-פי המערה וחפידו עליה
 19 אנשים לשמרם ; ואתם אל-תעמדו רדפו אחרי
 איביכם ונבבתם אותם אל-תתנום לבוא אל-עריהם
 כ כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם ; ויהי ככלות יהושע
 ובני ישראל להכתם מכת גדל-דמאד עד-יתמם
 21 והשרידים שרדו מהם ויבאו אל-ערי המבצר ; וישבו
 כל-העם אל-המחנה אל-יהושע מקרה בשלום לאי
 22 חרץ לבני ישראל לאיש את-לשנו ; ויאמר יהושע
 פתחו את-פי המערה והוציאו אלי את-חמשת
 23 המלכים האלה מן-המערה ; ויעשו כן ויוציאו אליו
 את-חמשת המלכים האלה מן-המערה את-מלך
 ירושלם את-מלך חברון את-מלך ירמות את-מלך
 24 לביש את-מלך ענלון ; ויהי כהוציאם את-המלכים
 האלה אל-יהושע ויקרא יהושע אל-כל-איש ישראל
 ויאמר אל-קציני אנשי המלחמה ההלכו אתו קרבו
 שימו את-רגליכם על-צווארי המלכים האלה ויקרבו
 כה וישמו את-רגליהם על-צוואריהם ; ויאמר אליהם
 יהושע אל-תיראו ואל-תחתו חוקו ואמצו כי ככת
 יעשה יהוה לכל-איביכם אשר אתם נלחמים
 26 אותם ; ויכם יהושע אחרי-כן וימיתם ויתלם על-
 חמשה עצים ויהיו תלויים על-העצים עד-הערב ;
 27 ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל-
 העצים וישליכם אל-המערה אשר נחבאו-שם וישמו
 אבנים

כה ג Bb 3

Reges
 quinque
 caduntur.

אֲבָנִים גְּדֹלוֹת עַל־פִּי הַמַּעְרָה עֲרֵעָצָם הַיּוֹם הַזֶּה :

28 וְאֶת־מִקְדָּה לְכָר יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּבֶּה

Capiuntur
urbes Male-
keda.

לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־מַלְכָּה הַחֶרֶם אוֹתָם וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ

אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא הִשְׁאִיר שְׂרִיד וַיַּעַשׂ לַמֶּלֶךְ מִקְדָּה כַּאֲשֶׁר

29 עָשָׂה לַמֶּלֶךְ יִרְיָחוֹ : וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל Libna.

עִמּוֹ מִמִּקְדָּה לִבְנֶה וַיִּלְחָם עִסְלִבְנָה : וַיִּתֵּן יְהוָה גֹּם ל־

אוֹתָהּ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מַלְכָּה וַיִּבֶּה לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־

כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־הִשְׁאִיר בָּהּ שְׂרִיד וַיַּעַשׂ

31 לַמֶּלֶכָּה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ יִרְיָחוֹ : וַיַּעֲבֹר Lachis.

יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מַלְכָּה לְכִישָׁה וַיַּחֲזֵן עָלֶיהָ

32 וַיִּלְחָם בָּהּ : וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־לְכִישׁ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּדָהּ

בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיִּבֶּה לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ

33 כָּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה לִלְבְּנָה : אִזּוֹ עָלָה הָרֹם מֶלֶךְ

גִּזְרִי לַעֲזֹר אֶת־לְכִישׁ וַיִּבְּחוּ יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־עִמּוֹ עַד־בִּלְתִּי

34 הַשְׁאִיר־לוֹ שְׂרִיד : וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־ Heglion.

יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מַלְכִישׁ עֲגֹלָנָה וַיַּחֲזֵנוּ עָלֶיהָ וַיִּלְחֲמוּ עָלֶיהָ :

וַיִּלְכְּדוּהָ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּבְּחוּ לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ לַח

אֲשֶׁר־בָּהּ בַּיּוֹם הַהוּא הַחֲרִים כָּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה

35 לְלְכִישׁ : וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ Chebron.

36 מִעֲגֹלָנָה חֲבֵרוֹנָה וַיִּלְחֲמוּ עָלֶיהָ : וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּבְּרוּהָ

לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־מַלְכָּה וְאֶת־כָּל־עַרְיָהּ וְאֶת־כָּל־

הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־הִשְׁאִיר שְׂרִיד כָּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה

לַעֲגֹלֹן וַיַּחֲרֵם אוֹתָהּ וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ :

37 וַיֵּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ דְּבִירָה Debir.

38 וַיִּלְחָם עָלֶיהָ : וַיִּלְכְּדָהּ וְאֶת־מַלְכָּה וְאֶת־כָּל־עַרְיָהּ

וַיִּכְּסֹם לְפִי־חֶרֶב וַיַּחֲרִימוּ אֶת־כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא

הִשְׁאִיר שְׂרִיד כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לַחֲבֵרוֹן כִּן־עָשָׂה לְדְבִירָה

וּלְמַלְכָּה וְכַאֲשֶׁר עָשָׂה לִלְבְּנָה וּלְמַלְכָּתָּה :

וַיִּבֶּה

Jehosuah
occupat
universa
ista regio-
ne, Gilga-
lem reverti-
tur.

וַיֵּכָה יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הַהִוא וְהַגִּבְגִּב
וְהַשְׁפִּלָּה וְהָאֲשֵׁרוֹת וְאֶת־כָּל־מַלְכֵיהֶם לֹא־הִשְׁאִיר
שָׂרִיד וְאֶת־כָּל־הַנְּשֻׁמָּה הַחֲרִים בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
41 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : וַיָּבֶס יְהוֹשֻׁעַ מִקְדָּשׁ בְּרֹנֶעַ וְעַד־עֵזֶר
42 וְאֶת־כָּל־אָרֶץ גִּשְׁן וְעַד־גִּבְעוֹן : וְאֶת־כָּל־הַמְּלָכִים
הָאֵלֶּה וְאֶת־אֶרֶצָם לִכְדּוֹת יְהוֹשֻׁעַ פָּעַם אֶחָת כִּי יְהוָה
43 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָלַחם לְיִשְׂרָאֵל : וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־
יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל־הַמַּחֲנֶה הַגָּלְגָּלָה :

א יא

CAP. XI.
Davidis
quinque il-
lis Regulis,
reliqui co-
pias con-
jungunt.

וַיְהִי בִשְׁמֹעַ יְבִין מֶלֶךְ־חֲצוֹר וַיִּשְׁלַח אֶל־יוֹכָב
2 מֶלֶךְ מְדוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ אֲכִישָׁף : וְאֶל־
הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מִצְפּוֹן בְּהָר וּבְעֶרְבָה נֹגַב בְּנֵי־רֹת
3 וּבִשְׁפִלָּה וּבִנְפוֹת דּוֹר מִים : הִכְנַעְנִי מִמּוֹרָח וּמִים
וְהָאֲמָרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוֹסִי בְּהָר וְהַחֲוִי חֲתָת
4 חֶרְמוֹן בְּאָרֶץ הַמִּצְפָּה : וַיֵּצְאוּ הֵם וְכָל־מַחֲנֵיהֶם עִמָּם
עַם־רָב כַּחֲלוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־הַיָּם לְרֹב וְסוֹס וְרֶכֶב
ה רַב־מְאֹד : וַיַּעֲדוּ כָל־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנּוּ יַחְדָּו
אֶל־מִי מְרוֹם לַהֲלָחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל :

6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם
כִּי מֵחַר בָּעַת הַזֹּאת אֲנִכִּי נָתַן אֶת־כָּלֶם חַלְלִים לִפְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־סוֹסֵיהֶם תַּעֲקֹר וְאֶת־מְרֻכְבֵּיהֶם תִּשְׂרֹף
7 בְּאֵשׁ : וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־עַם הַמַּלְחָמָה עִמּוֹ עֲלֵיהֶם
8 עַל־מִי מְרוֹם פְּתָאִם וַיִּפְּלוּ בָהֶם : וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־
יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם וַיִּירָדְפוּם עַד־צִדּוֹן רַבָּה וְעַד מְשֻׁרְפוֹת
מִים וְעַד־בִּקְעַת מִצְפָּה מִזְרַחָה וַיָּבֶס עַד־בִּלְתִּי הַשְׁאִיר
9 לָהֶם שָׂרִיד : וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ יְהוָה
אֶת־סוֹסֵיהֶם עָקַר וְאֶת־מְרֻכְבֵּיהֶם שָׂרַף בְּאֵשׁ :

Jehosuah
eos inopi-
nato oppri-
mit.

וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ בָּעַת הַהִיא וַיִּלְכֹּד אֶת־
חֲצוֹר וְאֶת־מֶלְכָּהּ הִכָּה בַּחֲרֹב כִּי־חֲצוֹר לִפְנֵים הִיא

ראש ב 4 Bb

ראש כל־הממלכות האלה : וַיָּבוּ אֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ 11
אֲשֶׁר־בָּהּ לִפְי־חֶרֶב הַחֶרֶם לֹא נֹתֵר כָּל־נֶשְׁמָה וְאֶת־

חֲצוֹר שָׂרָף בָּאֵשׁ : וְאֶת־כָּל־עַרְי המלכים האלה ואת 12

Sic tota ea
regio ab
Ifractilis
occupatur,
&c pacatur.

כָּל־מַלְכֵיהֶם לְכָר יְהוֹשֻׁעַ וַיָּבֶם לִפְי־חֶרֶב הַחֶרֶם אוֹתָם

כָּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה : רַק כָּל־הָעָרִים הַעֲמֻדוֹת 13

עַל־תֵּלָם לֹא־שָׂרְפָם יִשְׂרָאֵל וְזֹלָתִי אֶת־חֲצוֹר

לְבָדָה שָׂרָף יְהוֹשֻׁעַ : וְכָל שְׁלָל הָעָרִים הָאֵלֶּה וְתַבְהֻמָּהּ 14

בָּזְזוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק אֶת־כָּל־הָאָדָם הַבּוֹ לִפְי־חֶרֶב

עַד־הַשְּׂמֶדֶם אוֹתָם לֹא הִשְׁאִירוּ כָל־נֶשְׁמָה : כָּאֲשֶׁר טו

צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עֶבְדּוֹ בְּנִצְוָה מֹשֶׁה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ

וְכֵן עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לְאֶדְהִסִּיר דְּבַר מִכָּל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה : וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הַהִר 16

וְאֶת־כָּל־הַנֶּגֶב וְאֶת כָּל־אֶרֶץ הַגִּשְׁן וְאֶת־הַשְּׂפֵלָה

וְאֶת־הָעֵרְבָה וְאֶת־הַר יִשְׂרָאֵל וְשַׁפְלָתָהּ : מִן־הַהִר 17

ושפלת קרי

הַחֶלֶק הָעֵלְיוֹ שְׁעִיר וְעַד־בַּעַל גָּר בְּבַקְעֵת הַלְּבָנוֹן

תַּחַת הַר־חֶרְמוֹן וְאֶת כָּל־מַלְכֵיהֶם לְכָר וַיָּבֶם וַיְמִיתֵם :

יָמִים רַבִּים עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה 18

מִלְחָמָה : לֹא־הָיְתָה עִיר אֲשֶׁר הִשְׁלִימָהּ אֶל־בְּנֵי 19

יִשְׂרָאֵל כָּל־תֵּי הַחַי וְיֹשְׁבֵי גִבְעוֹן אֶת־הַכּוֹל לִקְחוּ

בַּמִּלְחָמָה : כִּי־מָאת יְהוָה הָיְתָה לַחֹק אֶת־לִבָּם כ

לִקְרֹאת הַמִּלְחָמָה אֶת־יִשְׂרָאֵל לַמַּעַן הַחֲרִימָם לְבִלְתִּי

הָיוֹת לָהֶם תַּחְנָה בִּי לַמַּעַן הַשְּׂמִידָם כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה : וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִיא וַיִּכְרֹת 21

Enakim
ceduntur.

אֶת־הָעֲנָקִים מִן־הַהִר מִן־חֶבְרוֹן מִן־דְּבַר מִן־עֵנֶב וּמִכָּל

הַר יְהוּדָה וּמִכָּל הַר יִשְׂרָאֵל עַסְעִירֵיהֶם הַחֲרִימָם

יְהוֹשֻׁעַ : לֹא־נֹתֵר עֲנָקִים בָּאָרֶץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק בַּעֲזָה 22

בְּגֵת וּבֶאֱשֻׁדּוֹר נִשְׁאָרוּ : וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ 23

כָּכָל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּתְּנָה יְהוֹשֻׁעַ לְנַחֲלָה

לְיִשְׂרָאֵל

לישראל במחלקתם לשבטיהם והארץ שקטרה ממלחמה :

CAP. XII.
Compen-
dio repe-
runtur res
geste . re-
gionefque
occupatz,
à Moïse
primum,
rum à Je-
hosuah.

א' ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את-
ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד-
2 הַר חרמון וכל הערבה מזרחה : סיחון מלך האמרי
הישב בחשבון משל מערער אשר על שפת נחל
ארנון ותוף הנחל וחצי הגלעד ועד יבן הנחל גבול
3 בני עמון : והערבה ערים כנרות מזרחה ועד ים
הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמת ומתימן
4 תחת אשדות הפסגה : וגבול עוג מלך הבשן מיתר
ה הרפאים הישב בעשתרות ובאדרי : ומשל בהר
חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגשורי
5 והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך הבשן : משה
עבדי הוה ובני ישראל הכום ויתנה משה עבדי הוה
ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה :

Catalogus
Regum in
Cananide
subacto-
rum.

7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע
ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל נר בבקעת
הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע
8 לשבטי ישראל ירשה במחלקתם : בהר ובשפלה
ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב היתתי האמרי
והכנעני הפרזי החני והיבوسی :

2 מלך יריחו	אחר
מלך העי אשר מצד בית אל	אחר :
י מלך ירושלם	אחר
מלך חברון	אחר :
11 מלך ירמות	אחר
מלך לכיש	אחר :
12 מלך עגלון	אחר

מלך

B b 5 כה ה

	מֶלֶךְ גִּזְרֵי	אֶחָד :
	מֶלֶךְ דְּבָרִי	אֶחָד
15	מֶלֶךְ גִּזְרֵי	אֶחָד :
	מֶלֶךְ חֶרֶם	אֶחָד
14	מֶלֶךְ עֶרֶד	אֶחָד :
	מֶלֶךְ לִבְנֵה	אֶחָד
ט	מֶלֶךְ עֶדְלָם	אֶחָד :
	מֶלֶךְ מִקְדָּה	אֶחָד
16	מֶלֶךְ בֵּית־אֵל	אֶחָד :
	מֶלֶךְ תַּפּוּחַ	אֶחָד
17	מֶלֶךְ חֶפֶר	אֶחָד :
	מֶלֶךְ אֶפֶק	אֶחָד
18	מֶלֶךְ לִשְׁרוֹן	אֶחָד :
	מֶלֶךְ מְדוֹן	אֶחָד
19	מֶלֶךְ חֲצוֹר	אֶחָד :
	מֶלֶךְ שִׁמְרֹן מְרֹאֵן	אֶחָד
כ	מֶלֶךְ אֶבְשָׁה	אֶחָד :
	מֶלֶךְ תַּעֲנָךְ	אֶחָד
21	מֶלֶךְ מִגְדוֹ	אֶחָד :
	מֶלֶךְ קִישׁ	אֶחָד
22	מֶלֶךְ יִקְנֵעַם לִכְרֵמֶל	אֶחָד :
	מֶלֶךְ דּוֹר לִנְפֹת דּוֹר	אֶחָד
23	מֶלֶךְ־נָוִים לְגִלְגָל	אֶחָד :
	מֶלֶךְ תְּרַצָּה	אֶחָד
24	כָּל־מַלְכִּים שְׁלֹשִׁים וָאֶחָד :	

וַיְהִי־שֶׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו אַתָּה זָקֵנְתָה יָא אֵל
 בָּאת בַּיָּמִים וְהָאָרֶץ נִשְׁאָרָה הַרְבֵּה־מָאֵד לְרִשְׁתָּהּ :
 וְזֹאת הָאָרֶץ תִּנְשָׂאֲרָת כָּל־גִּלְיֹת הַפְּלִשְׁתִּים וְכָל־
 הַגִּשּׁוּרִי

CAPUT
 XIII.
 Jehofuah
 a Deo jube-
 tur occu-
 paras ter-
 ras novem

Israelita-
rum tribu-
bus cum
dimidia
fortitudo di-
stribuere.

3 דגשורי: מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול
עקרון צפונה לבנעני תחשב חמשת סרני פלשתים
העזתי והאשדודי האשקלוני הנתי והעקרוני והעזים:
4 מתימן כל ארץ הבנעני ומערה אשר לצירנים עד
ה אפקה עד גבול האמרי: והארץ הנבלי וכל הלכנן
מזרח השמש מבעל גר תחת הרחרמון עד לבוא
6 חמת: כל ישובי ההר מדהלכנן עד משרפת מים כל
צירנים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלח
7 לישראל בנחלה כאשר צויתיה: ועתה חלק את הארץ
הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה:
8 עמו הראובני והנדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה
בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה:
9 מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר
10 בתוך הנחל וכל המישר מירבא עד דיבון: וכל ערי
סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני
11 עמון: והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון
12 וכל הבשן עד סלכה: כל ממלכות עוג בבשן אשר
מלך בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים
13 ויכם משה וירשם: ולא הורישו בני ישראל את הגשורי
ואת המעכתי וישב גשור ומעכתי בקרב ישראל עד
14 היום הזה: רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה
טו אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו: ויתן
16 משה למטה בני ראובן למשפחותם: ויהי להם הגבול
מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך
17 הנחל וכל המישר על מירבא: חשבון וכל עריה אשר
18 במישור דיבון ובמות בעל ובירת בעל מעון: ויהצח
19 וקדמת ומפעת: וקרייתים ושבמה וצרת השחר בהר
20 ב העמק: ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות: וכל
ערי

Repetitur
rurfus,
quoniam
civitates &
agri Ruben-
itis, Gad-
ditis, dimi-
dieque
Manassis
tribui, ultra
Jordanem,
a Mose fue-
runt affi-
gnati.

ערי המישור וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך
 בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי מדין אתאני
 ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון
 ישבי הארץ : ואת כלעם בן בעור הקוסם הרגו בני²²
 ישראל בחרב אל חלליהם : ויהי גבול בני ראובן הירדן²³
 וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחותם הערים
 וחצריהן : ויתן משה למטה גר לבני גר²⁴
 למשפחותם : ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד כה
 וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה :
 ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים וממחנים עד²⁶
 גבול לדבר : ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות²⁷
 וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבול
 עד קצה יס כנרת עבר הירדן מזרחה : זאת נחלת²⁸
 בני גר למשפחתם הערים וחצריהם : ויתן²⁹
 משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בנימנשה
 למשפחתם : ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל^ל
 ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן
 ששים עיר : וחצי הגלעד ועשתרות ואררעי ערי³¹
 ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני
 מכיר למשפחותם : אלה אשר נתחל משה בערכות³²
 מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה : ולשבט הלוי לא³³
 נתן משה נחלה יהיה אלהי ישראל הוא נחלתם
 כאשר דבר להם :

חצי הסר

ואלה אשר נתחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נתחלו^א
 אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות
 המטות לבני ישראל : בגורל נתחלתם כאשר צוה^ב
 יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה : כי³
 נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן
 וללויים

CAP. XIV.
 In partiti-
 one terre
 Calebo sin-
 gulari pri-
 vilegio pec-
 cularis
 possessio
 tributa.

רבתח

4 וּלְלוֹיִם לֹאֲנַתָּן נִחְלָה בְּתוֹכָם : כִּי־הָיוּ בְּנֵי־יוֹסֵף שְׁנֵי
מִטּוֹת מִנְּשֵׁה וְאַפְרַיִם וְלֹאֲנַתָּנוּ חֵלֶק לְלוֹיִם בָּאָרֶץ כִּי
אִם־עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִגְרָשֵׁיהֶם לְמִקְנֵיהֶם וּלְקִנְיָנָם :
ה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֲשׂוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲלֶקוּ
6 אֶת־הָאָרֶץ : וַיֵּגֶשׁוּ בְנֵי־יְהוּדָה אֶל־
יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּלֵב בֶּן־יִפְנֹה הִקְנִי אֶתְּהָ
יָדְעָתָ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִישׁ
7 הָאֱלֹהִים עַל אֲדוֹתַי וְעַל־אֲדוֹתֶיהָ בִּקְדֹשׁ בְּרִנֵּעַ : בֶּן
אַרְבָּעִים שָׁנָה אָנֹכִי בְּשִׁלַּח מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה אֹתִי
מִקְדֹשׁ בְּרִנֵּעַ לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וְאָשֵׁב אוֹתוֹ דִּבֶּר כַּאֲשֶׁר
8 עָסַדְכִּי : וְאֲחִי אֲשֶׁר עָלוּ עִמִּי הִמְסִיו אֶת־לֵב הָעָם
9 וְאָנֹכִי מִלֹּאֲתִי אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי : וַיִּשְׁבַּע מֹשֶׁה בַּיּוֹם
דִּהְיָה לֹאמֹר אִם־לֹא הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרַכְהָ רַגְלִי בָּהּ לֵךְ
הָיְיָה לְנִחְלָה וּלְבָנֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי מִלֹּאֲתִי אַחֲרֵי יְהוָה
10 אֱלֹהֵי : וְעַתָּה הִנֵּה הֵחִיָּה יְהוָה אוֹתִי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה
אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֵאָז דִּבֶּר יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
אֶל־מֹשֶׁה אֲשֶׁר־הֵלַךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר וְעַתָּה הִנֵּה אָנֹכִי
11 הַיּוֹם בֶּן־חָמֵשׁ וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה : עוֹדֵנִי הַיּוֹם חֹזֶק כַּאֲשֶׁר
בַּיּוֹם שִׁלַּח אוֹתִי מֹשֶׁה כִּכְחִי אֲזִי וּכְכְחִי עַתָּה כִּכְחִי
12 לְמִלְחָמָה וּלְצֹאת וּלְכוּא : וְעַתָּה תִּגְהַלֵּל אֶת־הָהָר
הַזֶּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־אָתָּה שָׁמַעְתָּ
בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־עֲנַקִּים שָׁם וְעָרִים גְּדֹלוֹת בְּצֻרוֹת אוּלִי
13 יְהוָה אוֹתִי וְהוֹרִשְׁתִּים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : וַיְבָרְכֵהוּ
14 יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתֵּן אֶת־חֲבֵרוֹן לְכָלֵב בֶּן־יִפְנֹה לְנִחְלָה : עַל־
כֵּן הֵיטֵה־חֲבֵרוֹן לְכָלֵב בֶּן־יִפְנֹה הִקְנִי לְנִחְלָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה יֵעַן אֲשֶׁר מִלֹּא אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
טו וְשֵׁם חֲבֵרוֹן לְפָנִים קָרִית אַרְבַּע הָאֲדָמָה הַגְּדוֹל בְּעֲנָקִים
אֲשֶׁר הוּא וְהָאָרֶץ שָׁקְטָה מִמִּלְחָמָה :

CAP. XV. וַיְהִי
Situs & li-
mites ter-

הגורל

rarum, quæ
tribui Judæ
fortitò ob-
tigerunt.

- הגֹּבֹל לַמִּטָּה בְּנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחְתָּם אֶל־גֹּבֹל אֲרוֹם
מִדְּבָרֶצֶן נִגְבָּה מִקְצֵה תִימָן : וַיְהִי לָהֶם גֹּבֹל נֹגֵב ²
מִקְצֵה יָם הַמֶּלַח מִן־הַלָּשֹׁן הַפְּנִי נִגְבָּה : וַיֵּצֵא אֶל־ ³
מִנְּגִבַּת לַמַּעְלָה עֶקְרֵבִים וְעֵבֶר צָנָה וְעָלָה מִנְּגִבַּת לַקֶּדֶשׁ
בְּרָנֶעַ וְעֵבֶר חֲצֹרֹן וְעָלָה אֲדֻרָּה וְנִסְבַּת הַקֶּרְקָעָה : וְעֵבֶר ⁴
עֲצֻמוֹנָה וַיֵּצֵא נַחַל מִצְרִים וְהָיָה תְּצֻאוֹת הַגֹּבֹל יָמָה ⁵
וְהָיָה לָכֶם גֹּבֹל נֹגֵב : וְגֹבֹל קֶרְמֶה יָם הַמֶּלַח עַד־הַ
קְצֵה תִירְדֵּן וְגֹבֹל לַפָּאֵת צְפוֹנָה מִלְשֹׁן הַיָּם מִקְצֵה
תִירְדֵּן : וְעָלָה הַגֹּבֹל בֵּית חֲנָלָה וְעֵבֶר מִצְפֹּן לְבֵית ⁶
הָעֶרְבָּה וְעָלָה הַגֹּבֹל אֶבֶן בְּהֵן בְּדִרְאוּבֵן : וְעָלָה ⁷
הַגֹּבֹל דִּבְרֶה מֵעֵמֶק עֶכוֹר וְצְפוֹנָה פִּנְהָ אֶל־הַגִּלְגָּל
אֲשֶׁר־נִכַּח לַמַּעְלָה אֲדָמִים אֲשֶׁר מִנְּגִבַּת לַנַּחַל וְעֵבֶר
הַגֹּבֹל אֶל־מִי עֵין־שֶׁמֶשׁ וְהָיוּ תְּצֻאוֹתָיו אֶל־עֵין רֹגֵל :
וְעָלָה הַגֹּבֹל גִּי בֶן־הַנֶּסֶם אֶל־כֶּתֶף הַיְבוּסִי מִנְּגִבַּת הַיָּם ⁸
יְרוּשָׁלַם וְעָלָה הַגֹּבֹל אֶל־רֹאשׁ הַהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גִי־
הַנֶּסֶם יָמָה אֲשֶׁר בִּקְצֵה עִמְק־דְּפָאִים צְפוֹנָה : וְתֹאֵר ⁹
הַגֹּבֹל מִרֹאשׁ הַהָר אֶל־מַעֲיָן מִי נַפְתּוֹחַ וַיֵּצֵא אֶל־עֵרִי
הָרַעְפָּרוֹן וְתֹאֵר הַגֹּבֹל בְּעָלָה הָיָה קְרִית יַעֲרִים : וְנִסְבַּת ¹⁰
הַגֹּבֹל מִבְּעָלָה יָמָה אֶל־הָר שַׁעִיר וְעֵבֶר אֶל־כֶּתֶף הָר
יַעֲרִים מִצְפוֹנָה הָיָה כְּסִלּוֹן וַיֵּרֶד בֵּית־שֶׁמֶשׁ וְעֵבֶר
תַּמְנָה : וַיֵּצֵא הַגֹּבֹל אֶל־כֶּתֶף עֶקְרוֹן צְפוֹנָה וְתֹאֵר ¹¹
הַגֹּבֹל שְׁכֵרֹנָה וְעֵבֶר הָר־הַבְּעָלָה וַיֵּצֵא יְכִנָּאֵל וְחָיו
תְּצֻאוֹת הַגֹּבֹל יָמָה : וְגֹבֹל יָם הַיָּמָה הַגְּדוֹל וְגֹבֹל זָה ¹²
גֹּבֹל בְּנֵי־יְהוּדָה סָבִיב לְמִשְׁפַּחְתָּם : וּלְכָלֵב בְּדִיפְנָה ¹³
גִּתָּן חֶלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי־יְהוּדָה אֶל־פִּי יְהוָה לִיהוֹשֻׁעַ אֶת־
קְרִית אַרְבַּע אָבִי הָעֵנֶק הָיָה חֲבֵרוֹן : וַיִּרַשׁ מִשָּׁם כָּלֵב ¹⁴
אֶת־שְׁלוֹשָׁה בְּנֵי הָעֵנֶק אֶת־שִׁשִּׁי וְאֶת־אֲחִימָן וְאֶת־
תַּלְמִי יִלְרִי הָעֵנֶק : וַיַּעַל מִשָּׁם אֶל־יִשְׁבִּי דָבָר וְשִׁסְדָּבָר ¹⁵
לפנים

Calebus ad
oppugnan-
dum urbem

Kirjar Sepher Duceum prae-
cipuos invi-
tat, filiā
Achfā vi-
dēt in
matrimo-
nium obla-
ta.

16 לַפְּנִים קְרִית־סֶפֶר : וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר־יָכַח אֶת־קְרִית־
17 סֶפֶר וּלְכָדָה וְנָתַתִּי לוֹ אֶת־עֵבֶסָה בְּתִי לְאִשָּׁה : וּלְכָדָה
עֲתִנְיָאֵל בֶּן־קִנְזָא אָחִי כָלֵב וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־עֵבֶסָה בְּתוֹ
18 לְאִשָּׁה : וַיְהִי בְּבֹאֶה וַתְּסִיתְהוּ לְשֹׂאֹל מֵאֶת־אָבִיהָ
שָׂדֶה וַתַּצְנַח מֵעַל הַחֲמֹר וַיֹּאמְרָה כָּלֵב מִהֲלֶךְ :
19 וַתֹּאמֶר תְּהַדְלִי בִּרְכָּה כִּי אֶרֶץ הַנֶּגֶב נָתַתִּי וְנָתַתָּה לִּי
גִלְתַּי מִיָּם וַיִּתֵּן־לָהּ אֶת גִּלְתַּי עֲלֵיוֹת וְאֵת גִּלְתַּי תַּחְתִּיוֹת :

Urbes enu-
merantur.

20 וַתֵּן גִּלְתַּי מִיָּם וַיִּתֵּן־לָהּ אֶת גִּלְתַּי עֲלֵיוֹת וְאֵת גִּלְתַּי תַּחְתִּיוֹת :
21 זֹאת נִחְלַת מִטָּה בְּנֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם : וַיְהִי
הָעָרִים מִקְצֵה לְמִטָּה בְּנֵי־יְהוּדָה אֶל־גִּבּוֹל אֲדוֹם בְּנִגְבַּת
22 קִבְצָאֵל וְעָדֵר וְיָגוּר : וְקִינָה וְדִימְוָה וְעֵדְעָה : וְקָדֵשׁ
23 בָּה וְחָצוֹר וַיִּתֵּן : זֵיף וְטָלָם וּבְעָלוֹת : וְחָצוֹר וְחֶרְתָּה
24 וְקִרְיֹת חֲצֵרוֹן הִיא חָצוֹר : אֲמָם וְשִׁמְעַם וּמוֹלָדָה :
25 וְחָצֵר גִּדָּה וְחֲשִׁמּוֹן וּבֵית פֶּלֶט : וְחָצֵר שׁוּעַל וּבְאֵר
26 לְשָׁבַע וּבִזְיוֹתִיָּה : בְּעֵלָה וְעֵיִם וְעָצִם : וְאֶלְתוֹלַד וּכְסִיל
27 וְחֶרְמָה : וְצִקְלָג וּמִדְמָנָה וּסְנִסְנָה : וּלְבָאוֹת וְשִׁלְחִים
28 וְעֵזֶן וְרִמּוֹן כָּל־עָרִים עֲשָׂרִים וַתִּשַׁע וְחָצְרֵיהֶן :

29 בְּשִׁפְלָה אֲשֶׁת־אֹזַל וְצָרְעָה וְאַשְׁנָה : חֲנוֹחַ
30 לָהּ וְעֵזֶן גָּזִים תַּפּוֹחַ וְהָעֵיִם : יִרְמוֹת וְעַדְלָם שׁוֹכָה
31 וְעֹזְקָה : וְשַׁעֲרִים וְעֵרִיתִים וְהַגִּרָּה וְגִרְתִּים עָרִים
32 אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה וְחָצְרֵיהֶן : צֶנַן וְחֶרְשָׁה
33 וּמִגְדֵּל־גֹּד : וְדִלְעֹן וְחִמְצָפָה וּקְתָאֵל : לְכִישׁ וּבִצְקָת
34 מִ וְעֵגְלוֹן : וּכְבוֹן וְלַחְמָם וְכַתְלִישׁ : וְגִרְתוֹת בֵּית־דָּגוֹן
35 וְנַעֲמָה וּמִקְדָּה עָרִים שְׁשָׁנִים וְחָצְרֵיהֶן :

36 לְבֵנָה וְעֵתֵר וְעֵשֶׂן : וּפְתַח וְאַשְׁנָה
37 וְנַצִּיב : וְקַעֲיִלָה וְאַכְזִיב וּמִרְאֲשָׁה עָרִים תִּשַׁע
38 מֵה וְחָצְרֵיהֶן : עֶקְרוֹן וּבְנִתִיָּה וְחָצְרֵיהָ :
39 מִעֶקְרוֹן וַיְמָה כָּל אֲשֶׁר־עַל־יַד אֲשְׁדּוֹד וְחָצְרֵיהֶן :
40 אֲשְׁדּוֹד בְּנוֹתֶיהָ וְחָצְרֵיהָ עֹה בְּנוֹתֶיהָ וְחָצְרֵיהָ
41 עַד

- 48 ובהר קרי הגדל קרי ער־נחל מצרים והים הגבול וגבול :
- 49 שמיר ויהריר ושזכה : ודנה וקרית־סנה היא דבר : ושט קרי
- 51 וענב ואשתמה וענים : וגשן וחלן וגלה ערים אחת נ
- 52 עשרה וחצריהן : ארב ודומה ואשען :
- 54 וינים ובית־תפוח ואפקה : וחמטה וקרית ארבע היא 53
- חברון וציער ערים תשע וחצריהן : מעון נה
- 57 ברמל ויוף ויוטה : ויזרעאל ויקרעם וזנוח : הקין גבעה 56
- 58 ותמנה ערים עשר וחצריהן : חלחול
- 59 בית־צור וגדור : ומערת ובית־ענות ואלתקן ערים
- שש וחצריהן : קרית־בעל היא קרית ס
- 61 יערים והרבה ערים שתים וחצריהן : במדבר
- 62 בית הערבה מדין וסככה : והנגשן ועיר־המלח ועין
- 63 גרי ערים שש וחצריהן : ואת־היבוסים
- יושבי ירושלם לא־יכלו בני־יהודה להורישם וישב יחור ו
- היבוסים את־בני יהודה בירושלם עד היום הזה :
- ויצא הגדל לבני יוסף מירדן יריחו למי ין א
- יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית־אל :
- ויצא מבית־אל לזוז ועבר אל־גבול הארץ עטרות :
- וירד ימה אל־גבול היפלאי ער־גבול בית־חרון
- 4 תחתון ועד־גזר והיו תצאתו ימה : וינחלו בני־יוסף
- מנשה ואפרים : ויהי גבול בני־אפרים למשפחתם ה
- ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד־בית חרון
- עליון : ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב
- הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה :
- וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא
- הירדן : מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתו
- הימה זאת נחלת מטה בני־אפרים למשפחתם :
- והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני־
- מנשה

Juda non
potuit ex-
pellere Je-
busios.

CAP. XVI.
Termini
filiorum
Josephi, in
genere.

הנחלות קרי
Speciatim
Ephraimi.

Ephraim
non expul-
sit Cana-
nzos.

CAPUT
XVII.
Dimidiz
deinde tri-
bui Menaf-
fis etiam
sua heredi-
tas assigna-
tur.

Peculiaris
ratio filia-
rum Zela-
phad ha-
betur.

י מְנַשָּׁה כָּל־הָעָרִים וַחֲצִירֶיהֶן׃ וְלֹא הוֹרִישׁוּ אֶת־הַכְּנַעֲנִי
הַיּוֹשֵׁב בְּגִזְרֵי וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקֶרֶב אֶפְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
אֵין וַיְהִי לְמַסַּעֲבָד׃
מְנַשָּׁה בִּיהוּא בָּכּוֹר יוֹסֵף לְמִכְיָר בָּכּוֹר מְנַשָּׁה אָבִי
הַגִּלְעָד כִּי הוּא הָיָה אִישׁ מִלְחָמָה וַיְהִי־לוֹ הַגִּלְעָד
וַהֲבִשָּׁן׃ וַיְהִי לְבָנָי מְנַשָּׁה הַנּוֹתָרִים לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבָנָי
אֲבִיעֶזֶר וּלְבָנָי־חֶלֶק וּלְבָנָי אֲשֵׁר־יֶאֱל וּלְבָנָי־שָׁכֵם
וּלְבָנָי־חֹפֶר וּלְבָנָי שְׁמִידָע אֵלֶּה בְנֵי מְנַשָּׁה בֶן־יוֹסֵף
הַזְּכָרִים לְמִשְׁפַּחְתָּם׃ וּלְצִלְפַּחַד בֶּן־חֹפֶר בֶּן־גִּלְעָד
בֶּן־מִכְיָר בֶּן־מְנַשָּׁה לֹא־הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִם־בָּנוֹת וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בָּנוֹתָיו מַחֲלָה וְנַעֲמָה חַגְלָה מִלְכָּה וְתַרְצָה׃
וַתִּקְרַבְנָה לִפְנֵי אֱלֹעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנָי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן
וּלְפָנָי הַנְּשִׂאִים לֵאמֹר יְהוָה צִוָּה אֶת־מֹשֶׁה לְתַת־לָנוּ
נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲחֵינוּ וַיֵּתֶן לָהֶם אֱלֹפִי יְהוָה נַחֲלָה בְּתוֹךְ
הָאָחִי אֲבִיהֶן׃ וַיָּפְלוּ חֲבֵל־מְנַשָּׁה עֲשָׂרָה לָבָר מֵאֲרָץ
הַגִּלְעָד וַהֲבִשָּׁן אֲשֶׁר מַעֲבָר לִירְדֵן׃ כִּי בָנוֹת מְנַשָּׁה
נָחֲלוּ נַחֲלָה בְּתוֹךְ בָּנָיו וְאֶרֶץ הַגִּלְעָד הִיתָה לְבָנָי
מְנַשָּׁה הַנּוֹתָרִים׃ וַיְהִי גְבוּל־מְנַשָּׁה מֵאֲשֶׁר הַמַּכְמֶתֶת
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי שָׁכֵם וְהַלָּךְ חֲגֹבֹל אֶל־הַיַּמִּין אֶל־יֹשְׁבֵי
עֵין תַּפּוּחַ׃ לְמְנַשָּׁה הִיתָה אֶרֶץ תַּפּוּחַ וְתַפּוּחַ אֶל־
גְּבוּל מְנַשָּׁה לְבָנֵי אֶפְרַיִם׃ וַיֵּרֶד הַגְּבוּל נָחֹל קְנָה
נִגְבָּה לְנַחֲל עָרִים הָאֵלֶּה לְאֶפְרַיִם בְּתוֹךְ עָרֵי מְנַשָּׁה
וּגְבוּל מְנַשָּׁה מִצָּפוֹן לְנַחֲל וַיְהִי תְּצַאֲתוֹ הַיָּמָה׃
נִגְבָּה לְאֶפְרַיִם וְצָפוֹנָה לְמְנַשָּׁה וַיְהִי הַיָּם גְּבוּלוֹ וּבֹאֲשֶׁר
יִפְגַּעוּן מִצָּפוֹן וּבִישְׁשָׁכָר מִמְּזָרָח׃ וַיְהִי לְמְנַשָּׁה
בִּישְׁשָׁכָר וּבֹאֲשֶׁר בֵּית־שֹׁאֵן וּבְנוֹתֶיהָ וּבִלְעָם וּבְנוֹתֶיהָ
וְאֶת־יֹשְׁבֵי דָאֵר וּבְנוֹתֶיהָ וַיֵּשְׁבִי עֵין־דֹּר וּבְנוֹתֶיהָ
וַיֵּשְׁבִי תַעֲנָה וּבְנוֹתֶיהָ וַיֵּשְׁבִי מִגְדוֹ וּבְנוֹתֶיהָ שְׁלֹשָׁת

הנפת

Cc כו

הנפת : ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים 12

האלה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת : ויהי כי 13

חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא

הורישו : וידברו בני יוסף את יהושע 14

לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד

ואני עם רב עד אשר עדכה ברכני יהוה : ויאמר 15

אלהם יהושע אסעם רב אתה עלה לך היערה

וכראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אין לך

הראפרים : ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר 16

ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק

לאשר בבית שאן ובנותריה ודאשר בעמק

זרעאל : ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה 17

לאמר עסר רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל

אחד : כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה 18

לך תצאתיו כיתוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו

כי חזק הוא :

ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את יחא 1

אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם : ויתרו בכני 2

ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים :

ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים 3

לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי

אבותיכם : הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם 4

חקמו ויתחלבו בארץ וכתבו אותה לפי נחלתם

ויבאו אלי : והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה ה

יעמר על גבולו מגב ובית יוסף יעמרו על גבולם

מצפון : ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים 6

והבאתם אלי הגדה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה

אלהינו : כי אין חלק ללזים בקרבכם כי כהנת יהוה 7

נחלתו

Conque-
rentibus
autem
utrisque
de angustia
finium,
Jehovah
rationem
dilatandae
possessionis
ostendit.

CAPUT
XVII.
Tabernacu-
lum Domi-
no erigitur
Silante.

Dimittun-
tur merato-
res, qui reli-
quas regio-
nes in se-
ptem partes
describant,
ut ex in-
heredita-
tem reli-
quis tribu-
bus cedant.

נִחַלְתוּ וְגַר וְרֹאבוֹן וְחֲצִי שְׁבֹט הַמְנַשֶּׁה לָקְחוּ נַחֲלָתָם
מֵעֵבֶר לַירְדֵן מִזְרְחָהּ אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֵבֶר יְהוָה׃
8 וַיָּקֻמוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ וַיֵּצְאוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַהֲלָכִים לִכְתֹּב
אֶת־הָאָרֶץ לֵאמֹר לָכוּ וְהִתְהַלְכוּ בָאָרֶץ וּכְתֹבוּ אוֹתָהּ
וּשְׁבוּ אֵלַי וְפֹה אֲשַׁלֵּךְ לָכֶם גּוּרֵל לִפְנֵי יְהוָה בְּשִׁלָּה׃
9 וַיֵּלְכוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְרוּ בָאָרֶץ וַיִּכְתְּבוּהָ לָעָרִים לְשִׁבְעָה
חֻלְקִים עַל־סֹפֶר וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה שִׁלָּה׃
וַיִּשְׁלַךְ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ גּוּרֵל בְּשִׁלָּה לִפְנֵי יְהוָה וַיַּחֲלֶק־שָׁם
יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָאָרֶץ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּמְּחֻלְקָתָם׃

Prima fors
Benjaminio
prodit.

11 וַיַּעַל גּוּרֵל מִטָּה בְּנֵי־בְנִימִן לַמִּשְׁפָּחָתָם
12 וַיֵּצֵא גִבּוֹל גּוּרֵלָם בֵּין בְּנֵי יְהוּדָה וּבֵין בְּנֵי יוֹסֵף׃ וַיְהִי
לָהֶם הַגִּבּוֹל לִפְתָּת צִפּוֹנָה מִן־הַיְרֵדֵן וְעַלָּה הַגִּבּוֹל
אֶל־כֶּתֶף יְרִיחוֹ מִצָּפוֹן וְעַלָּה בְּהַר יִמָּה וְהָיָה תְּצִאתוֹ
13 מִדְּבָרָה בֵּית אֹזֶן׃ וְעֵבֶר מִשָּׁם הַגִּבּוֹל לַזֵּה אֶל־כֶּתֶף
לַחֹה נִגְבָּה הָיָה בֵּית אֵל וַיֵּרֶד הַגִּבּוֹל עֲטָרוֹת אֲדָר עַל־
14 הַחֹה אֲשֶׁר מִגֵּב לְבֵית־חֲרוֹן תַּחְתּוֹן׃ וְתֹאֵר הַגִּבּוֹל
וְנָסַב לִפְתָּתִים נִגְבָּה מִן־הַחֹה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בֵית־חֲרוֹן
נִגְבָּה וְהָיָה תְּצִאתוֹ אֶל־קִרְיַת־בְּעַל הִיא קִרְיַת יַעֲרִים
15 וְהָיָה עִיר בְּנֵי יְהוּדָה זֹאת פָּאֵתִים׃ וּפְתָת־נִגְבָּה מִקְצֵה
קִרְיַת יַעֲרִים וַיֵּצֵא חַגְבּוֹל יִמָּה וַיֵּצֵא אֶל־מַעֲיָן מִי
16 גִּפְתּוֹחַ׃ וַיֵּרֶד הַגִּבּוֹל אֶל־קִצֵּה הַחֹה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גִי
בֶן־הֶנֶם אֲשֶׁר בְּעַמֶּק רַפָּאִים צִפּוֹנָה וַיֵּרֶד גִּי הֶנֶם אֶל־
17 כֶּתֶף הַיְבוֹסִי נִגְבָּה וַיֵּרֶד עֵין רֹגֵל׃ וְתֹאֵר מִצָּפוֹן וַיֵּצֵא
עֵין שֶׁמֶשׁ וַיֵּצֵא אֶל־גִּלְיֹת אֲשֶׁר־נִכַּח מֵעַלָּה אֲדָמִים
18 וַיֵּרֶד אֲבֵן בֶּהֶן בְּדִרְאוּבֵן׃ וְעֵבֶר אֶל־כֶּתֶף מוֹל
19 הָעֶרְבָה צִפּוֹנָה וַיֵּרֶד הָעֶרְבָתָה׃ וְעֵבֶר הַגִּבּוֹל אֶל־כֶּתֶף
20 בֵּית־חַגְלָה צִפּוֹנָה וְהָיָה תְּצִאוֹתוֹ הַגִּבּוֹל אֶל־לְשׁוֹן יָם
הַמֶּלֶח צִפּוֹנָה אֶל־קִצֵּה הַיְרֵדֵן נִגְבָּה זֶה גִבּוֹל נִגְב׃

הוצאות פיר

והירדן

Cc 2 כו ב

והירדן וגבול־אתו לפאת־קדמה זאת נחלת בני־מנן כ
 לגבול־תיה סביב למשפחתם: והיו הערים למטה בני 21
 בנימן למשפחותיהם יריחו ובית־חגלח ועמק קצין:
 ובית הערבה וצמרים ובית־אל: והעוים והפרה 22 23
 ועפרה: וכפר חעמוני והעפני וגבע ערים שתיים 24
 עשרה וחצריהן: גבעון והרמה ובארות: והמצפה כה 26
 והכפירה והמצה: ורקס וירפאל ותראלה: וצלע 27 28
 האלף והיבוס־היא ירושלם גבעת קרית ערים
 ארבע־עשרה וחצריהן זאת נחלת בני־בנימן
 למשפחתם: ויצא הגורל השני יטא
 לשמעון למטה בני־שמעון למשפחותם ויהי נחלתם
 בתוך נחלת בני־יהודה: ויהי להם בנחלתם באר 2
 שבע ושבע ומולדה: וחצר שועל ובלה ועצם: 3
 ואלתולר ובתול וחרמה: וצקלג ובית־המרכבת 4 ה
 וחצר סוסה: ובית לבאות ושרוחן ערים שלש־עשרה 6
 וחצריהן: עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן: 7
 וכל־החצרים אשר סביבות הערים האלה ער־בעלת 8
 באר רמת גגב זאת נחלת מטה בני־שמעון
 למשפחתם: מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי 9
 ה'יה חלק בני־יהודה רב מהם וינחלו בני־שמעון
 בתוך נחלתם: ויעל הגורל השלישי
 לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם ער־שריד:
 ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדב־שרת ופגע אל 11
 הנחל אשר על־פני יקנעם: ושב משריד קדמה מזרח 12
 השמש על־גבול כסלת תבור ויצא אל־הדברת ועלה
 יפיע: ומשם עבר קדמה מזרח גתה חפר עתה קצין 13
 ויצא רמון המתאר הנעה: ונסב אתו הגבול מצפון 14
 חנתן והיו תצאתיו גי יפתח־אל: וקטרת ונהלל טו
 ושמרון

CAP. XIX.
Secunda
Simeoni.

Tertia Zebuloni.

Quarta
Isaia.

והחמישה עשר

Quinta
Alfro.

והיו קצו

Sexta
Naphthali.

ושמרון וידאלה ובית לחם ערים שתיים עשרה
 16 וחצריהן : זאת נחלת בני-זבולן למשפחותם הערים
 17 האלה וחצריהן : ליששכר יצא הגורל
 18 הרביעי לבני ייששכר למשפחותם : ויהי גבולם
 19 יזרעאלה והבסלות ושונם : וחפרים ושיאון ואנחרת :
 20 כ והרבות וקשיון ואבץ : ורמת ועין-גנים ועין חדה
 21 ובית פצץ : ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית
 שמש והיו תצאורת גבולם הירדן ערים שש-עשרה
 22 וחצריהן : זאת נחלת מטה בני-יששכר למשפחותם
 23 הערים וחצריהן : ויצא הגורל
 24 ביה החמישי למטה בני-אשר למשפחותם : ויהי גבולם
 25 חלקת וחלי ובטן ואכשף : ואלמלך ועמער ומשאל
 26 ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת : ושב מורח
 השמש בית דגן ופגע בזבולן ובני יפתחאל צפונה
 27 בית העמק ונעיא ויצא אל-כבול משמאל : ועברן
 28 ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה : ושב הגבול הרמה
 וערעיר מבצרצר ושב הגבול חסה ויהיו תצאתיו והיו קצו
 ל הימה מחבל אכזיבה : ועמה ואפק ורחב ערים
 29 עשרים ושתיים וחצריהן : זאת נחלת מטה בני-אשר
 30 למשפחותם הערים האלה וחצריהן : לבני
 נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחותם :
 31 ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקבו ובנאל
 32 עד-לקום ויהי תצאתיו הירדן : ושב הגבול ימה אונות
 תבור ויצא משם חקקה ופגע בזבולן מנגב ובאשר פגע
 לה מים וביהודה הירדן מורח השמש : וערי מבצר חצרים
 33 צר וחמת רקת וכנרת : ואדמה והרמה וחצור : וקדש
 34 ואדרעי ועין חצור : ויראון ומגדל-אל חרם ובית-ענת
 35 ובית שמש ערים תשע-עשרה וחצריהן : זאת נחלת
 מטה

Septima
Dan.

מִמָּה בְּנִינְפֹתֵלִי לְמִשְׁפַּחְתָּם הָעָרִים וְחִצְרֵיהֶן :

לְמִמָּה בְּנִידֶן לְמִשְׁפַּחְתָּם יֵצֵא הַגּוֹרֵל מ

הַשְּׁבִיעִי : וַיְהִי גִבּוֹל נְחֻלָּתָם צָרְעָה וְאַשְׁתָּאוֹל וְעִיר 41

שָׁמֶשׁ : וְשַׁעֲלִבִין וְאֵילֹן וַיְתֵּלָה : וְאֵילֹן וְתַמְנָתָה 42 43

וְעַקְרוֹן : וְאַלְתָּקָה וּגְבֹתוֹן וּבְעֵלֶת : וַיְהִי וּבְנֵי־בֶרֶק 44 מֵה

וּנְתַרְמוֹן : וּמִי תִירְקוֹן וְהִרְקוֹן עַס־הַגִּבּוֹל מִלִּמֹּד יָפוֹ : 46

וַיֵּצֵא גִבּוֹל בְּנִידֶן מֵהֶם וַיַּעֲלֵם בְּנִידֶן וַיִּלְחֲמוּ עִם־לָשָׁם 47

וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיָּבִנוּ אוֹתָהּ לְפִי־חֶרֶב וַיִּרְשׁוּ אוֹתָהּ וַיֵּשְׁבוּ

בָּהּ וַיִּקְרְאוּ לְלָשָׁם דֶּן כִּשְׁמֵדֶן אֲבִיהֶם : וְאֶת־נְחֻלַּת מִמָּה 48

בְּנִידֶן לְמִשְׁפַּחְתָּם הָעָרִים הָאֵלֶּה וְחִצְרֵיהֶן :

וַיִּכְלּוּ לִנְחֹל אֶת־הָאָרֶץ לַגִּבּוֹלָתִיהָ וַיִּתְּנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל 49

נְחֻלָּה לַיהוֹשֻׁעַ בְּדָנוֹן בְּתוֹכָם : עַל־פִּי יְהוָה נָתַנוּ לוֹ נ

אֶת־הָעִיר אֲשֶׁר שָׂאֵל אֶת־תַּמְנָת־סֶרַח בְּהַר אֶפְרַיִם 50

וַיִּבְנֶה אֶת־הָעִיר וַיֵּשֶׁב בָּהּ : אֵלֶּה הַנְּחֻלֹּת 51

אֲשֶׁר־נָחֲלוּ אֲלֵעֶזֶר הַכֹּהֵן וַיְהוֹשֻׁעַ בְּדָנוֹן וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת

לְמִטּוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגוֹרֵל יְבִשְׁלָה לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח

אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּכְלּוּ מַחֲלֹק אֶת־הָאָרֶץ :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כ

לֵאמֹר תָּנוּ לָכֶם אֶת־עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֵיכֶם

בִּיד־מֹשֶׁה : לָנוֹס שָׁמָּה רוּצֵחַ מִכֶּה־נֶפֶשׁ בְּשֹׁגְגָה בְּכִלִּי 3

דָּעַת וְהָיוּ לָכֶם לְמִקְלָט מִגֵּאֹל הָדָם : וְגַם אֶל־אֶחָת 4

מֵהָעָרִים הָאֵלֶּה וְעַמֵּר פָּתַח שַׁעַר הָעִיר וְדַבֵּר בְּאָזְנִי

זִקְנֵי הָעִיר־הַהִיא אֶת־דִּבְרֵי וְאֶסְפּוּ אוֹתוֹ הָעִירָה אֵלֵיהֶם

וְנָתְנוּ־לוֹ מְקוֹם וַיֵּשֶׁב עִמָּם : וְכִי יִרְדֹּף גֵּאֹל הָדָם ח

אֲחֵרָיו וְלֹא־יִסְגְּרוּ אֶת־הָרוּצֵחַ בִּידוֹ כִּי בְכִלִּי־דָעַת הִכָּה

אֶת־דָּרְעָהּ וְלֹא־שָׁנָא הוּא לוֹ מִתְמוֹל שְׁלֹשׁוֹם : וַיֵּשְׁבוּ 6

בְּעִיר הַהִיא עַד־עַמֻּד לִפְנֵי הָעִירָה לְמִשְׁפַּט עֲדֹמוֹת

הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם אוֹיֵשׁוֹב הָרוּצֵחַ

וְכֹא

Jehofuz
autem fa-
miliazque
ipfius urbs
Timnath-
Zerach in
heredita-
tem cedit.

CAP. XX.
Israelitz à
Deo moniti
sex urbes in
afyla de-
fignant.

- ובא אל-עירו ואל-ביתו אל-העיר אשר-נם משם :
 7 ויקדשו את-קדש בגליל בהר נפתלי ואת-שכם בהר
 אפרים ואת-קרית ארבע היא חברון בהר יהודה :
 8 ומעבר לירדן יריחו מזרחת נתנו את-בצר במדבר
 במישר ממטה ראובן ואת-ראמותר בגלעד ממטה גר
 9 ואת-גלון בבשן ממטה מנשה : אלה היו ערי המועדה ^{טו ד}
 לכל יבני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל-
 מכה-נפש בשננה ולא ימות ביד נאל הדם ער-עמרו
 ויגשו ראשי אבות לפני העדה :
 הלויים אל-אלעזר הכהן ואל-יהושע בן-נון ואל-ראשי
 2 אבות המטות לבני ישראל : וידברו אליהם בשלה
 בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביר-משה לתת לנו
 3 ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו : ויתנו בני-ישראל
 ללויים מנחלתם אל-פי יהוה את-הערים האלה ואת-
 4 מגרשיהן : ויצא הגורל למשפחת
 הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן-הלויים ממטה יהודה
 וממטה השמעני וממטה בנימן בגורל ערים שלש
 5 עשרה : ולבני קהת הנותרים
 ממשפחת מטה-אפרים וממטה-דן ומחצי מטה
 6 מנשה בגורל ערים עשר : ולבני גרשון
 ממשפחת מטה-יששכר וממטה-אשר וממטה
 נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש
 7 עשרה : לבני מררי למשפחתם ממטה
 ראובן וממטה-גד וממטה זבולן ערים שתיים עשרה :
 8 ויתנו בני-ישראל ללויים את-הערים
 האלה ואת-מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביר-משה
 9 בגורל : ויתנו ממטה בני יהודה
 וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר-יקרא
 אתהן

CAP. XXI.
 Recensetur
 urbes,
 cum regio-
 ne suburba-
 na, attri-
 butur Sacer-
 dotibus &
 Levitis.

- אֶתְהֵן בְּשֵׁם : וַיְהִי לִבְנֵי אֶהֱרֹן מִמִּשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי ,
 11 מִבְּנֵי לֵוִי כִי לֶהֱם הָיָה הַגּוֹרֵל רֹאשֹׁנָה : וַיִּתְּנוּ לָהֶם
 אֶת־קִרְיַת אַרְבַּע אֲבִי הָעֵנֹק הֵיאָ חֶבְרוֹן בְּהַר יְהוּדָה
 12 וְאֶת־מִגְרָשָׁה סִכִּיבְתִיָּה : וְאֶת־שָׂדֶה הָעִיר וְאֶת־
 חֲצִרָהּ נָתַנוּ לְכֹלֵב בֶּן־יִפְנָה בְּאַחֲזֹתוֹ :
 13 וּלְבְנֵי יֶאֱהֶרֶן הַכֹּהֵן נָתַנוּ אֶת־עִיר מִקְלָט
 הָרֹצַח אֶת־חֶבְרוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־לִבְנָה וְאֶת־
 14 מִגְרָשֶׁיהָ : וְאֶת־יִתְרֹל וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־אֶשְׁתִּמּוֹעַ
 וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ : וְאֶת־חֶלֶן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־דָּבָר טו
 וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ : וְאֶת־עֵיִן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־יִטָּה וְאֶת־
 16 מִגְרָשָׁהּ אֶת־בֵּית שֹׁמֶשׁ וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים תִּשְׁעַ מֵאֵת
 17 שְׁנֵי הַשְּׁבָטִים הָאֵלֶּה : וּמִמָּטָה
 בְּנִימִן אֶת־נִבְעֹזָן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־נִבְעֵה וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ :
 18 אֶת־עֵנְתוֹר וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־עֶלְמוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ
 עָרִים אַרְבַּע : כָּל־עָרֵי בְנֵי־אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים שְׁלֹשׁ
 19 עֶשְׂרֵה עָרִים וּמִגְרָשֵׁיהֶן : וּלְמִשְׁפַּחַת כ
 בְּנֵי־קֹהֶת הַלְוִיִּם הַנּוֹתָרִים מִבְּנֵי קֹהֶת וַיְהִי עָרֵי גּוֹרֵלָם
 21 מִמָּטָה אֶפְרַיִם : וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־עִיר מִקְלָט הָרֹצַח אֶת־
 שֹׁכֶם וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ בְּהַר אֶפְרַיִם וְאֶת־גֹּזֵר וְאֶת־
 22 מִגְרָשָׁהּ : וְאֶת־קִבְצִיִּם וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־בֵּית חֶרֶן
 וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים אַרְבַּע : וּמִמָּטָה־דָּן
 23 אֶת־אֶלְתָּקָה וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־נִבְתָּן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ :
 24 אֶת־אֵילֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־נֶת־דָּמֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ
 עָרִים אַרְבַּע : וּמִמִּחְצִית מָטָה מְנַשֶּׁה כח
 אֶת־תַּעֲנָךְ וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־נֶת דָּמֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ
 עָרִים שְׁתֵּים : כָּל־עָרִים עֶשְׂרֹת וּמִגְרָשֵׁיהֶן לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי־
 27 קֹהֶת הַנּוֹתָרִים : וּלְבְנֵי גִרְשׁוֹן מִמִּשְׁפַּחַת
 הַלְוִיִּם מִחֲצִי מָטָה מְנַשֶּׁה אֶת־עִיר מִקְלָט הָרֹצַח אֶת־
 גִּלּוֹן

Quoniam
urbes fami-
liaz sacerdo-
tali, five
Aaronidis,
speciatim
in fortem
cefferint.

Quae Le-
vitis Keha-
tici.

Quae Ge-
sonitis.

גִּלְזוֹן בְּבֶשֶׁן וְאֶת־מִגְרָשָׁה וְאֶת־כַּעֲשֻׁתָּהָ וְאֶת־מִגְרָשָׁה מִלִּישָׁה

28 עָרִים שְׁתֵּים : וּמִמָּטָה יִשְׁשָׁכָר אֶת־

29 קִשְׁיוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁה אֶת־דְּבָרָת וְאֶת־מִגְרָשָׁה : אֶת־

יְדֵמוֹת וְאֶת־מִגְרָשָׁה אֶת־עֵין זַנִּים וְאֶת־מִגְרָשָׁה

ל עָרִים אַרְבַּע : וּמִמָּטָה אֲשֶׁר אֶת־

מִשְׁאֵל וְאֶת־מִגְרָשָׁה אֶת־עַבְדּוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁה :

31 אֶת־חֶלְקָת וְאֶת־מִגְרָשָׁה וְאֶת־רֹחַב וְאֶת־מִגְרָשָׁה

32 עָרִים אַרְבַּע : וּמִמָּטָה נִפְתָּלִי אֶת־

עִיר־מִקְלָט הָרִצַח אֶת־קָדֶשׁ בְּגִלִּיל וְאֶת־מִגְרָשָׁה

וְאֶת־חֲמַת דָּאֵל וְאֶת־מִגְרָשָׁה וְאֶת־קֶרְתָּן וְאֶת־

33 מִגְרָשָׁה עָרִים שֵׁשׁ : כָּל־עִיר מִגְרָשָׁה לְמִשְׁפַּחַתָּם

34 שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה עִיר וּמִגְרָשֶׁיהֶן : וּלְמִשְׁפַּחַת

Que Me-
caribus.

בְּנֵי־מִרְדִּי הַלְוִיִּם הַנּוֹתָרִים מֵאֵת מָטָה זָכוּלָן אֶת־קִנְעָם

לָה וְאֶת־מִגְרָשָׁה אֶת־קֶרְתָּהָ וְאֶת־מִגְרָשָׁה : אֶת־דְּמֹנָה

וְאֶת־מִגְרָשָׁה אֶת־נַהֲלָל וְאֶת־מִגְרָשָׁה עָרִים אַרְבַּע :

36 * וּמִמָּטָה־נֹר אֶת־עִיר מִקְלָט הָרִצַח אֶת־דָּמָת

37 בְּגִלְעָד וְאֶת־מִגְרָשָׁה וְאֶת־מַחְנִים וְאֶת־מִגְרָשָׁה : אֶת־

חֶשְׁבוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁה אֶת־יְעֹזֵר וְאֶת־מִגְרָשָׁה כָּל־עָרִים

38 אַרְבַּע : כָּל־הָעָרִים לִבְנֵי מִרְדִּי לְמִשְׁפַּחַתָּם הַנּוֹתָרִים

39 מִמִּשְׁפַּחֹת הַלְוִיִּם וְהִיא גֹדְרֵם עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה : כָּל־

עִיר הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ אֶחָת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עָרִים אַרְבָּעִים

מ וְשִׁמְנֶה וּמִגְרָשֶׁיהֶן : תְּהִי־נָה הָעָרִים הָאֵלֶּה עִיר עֵיף

וּמִגְרָשֶׁיהָ סְבִיבָתֶיהָ כֵּן לְכָל־הָעָרִים הָאֵלֶּה :

41 וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר

42 נִשְׁבַּע לָתֵת לְאֲבוֹתָם וַיִּרְשׁוּהָ וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ : וַיִּנַּח יְהוָה

לָהֶם מִסְכָּב כָּכָל אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתָם וּלְאֶעֱמֹר

אִישׁ בְּפִנְיָהֶם מִכָּל־אִיְבֵיהֶם אֵת כָּל־אִיְבֵיהֶם נָתַן יְהוָה

43 בְּיָדָם : לֹא־נָפַל דָּבָר מִכָּל הַדָּבָר הַטוֹב אֲשֶׁר־דִּבֶּר

יְהוָה Cc 5 כו ה

* בקצה
ספרים יש
כאן ב'
ספרים
וסמטה ראובן
ונומר וספר
הוא ואינם
ראויים להיות
ועין במירוש
הר"ק
ובספרה וכן
נמצא ב'
ספרים ישנים
ספרים
כתיבת יד

Ita tandem
parva popu-
li & terrae
quies.

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָכֵל בָּא :

אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה : **כב** א

ויאמר אליהם אתם שמרתם את ברית אשר צוה

אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר

צויתי אתכם : לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים :

ער היום הוזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה

אלהיכם : ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר

דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ

אחוזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן :

רק י שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה ה

אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה

אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה

בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ויברכם

יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם :

ולחצי שבט המנשה נתן משה

בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה

וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם : ויאמר

אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם

ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל

ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם

אחיכם : וישבו וילכו בני ראובן ובני

גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר

בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחוזתם

אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה : ויבאו אל

גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני

גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול

למראה : וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני

ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל

מול

CAPUT
X X I I,
Jehofuah
Rubenitas,
Gaditas, &
dimidiam
Menafico-
rum tri-
bum, proli-
xè laudat
ipforum in
bello operâ,
uberrimâ
cum præda
dimittit.

Admoni-
tos tamen
antes, ut in
vero fince-
roque Dei
cultu perfic-
erent.

Illi ad Jor-
dani fuen-
ta Altare,
Religionis
& Fidei
communis
symbolum
extruunt.

מול ארץ כנען אל-גלילות הירדן אל-עבר בני ישראל : וישמעו בני ישראל ויקהלו כל-עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא :

Reliqui Israelitae, non recte intellecto ipforum confilio, mox legatos mittunt, de violata religione ex-postulantur.

13 וישלחו בני-ישראל אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-חצי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד את-פינחס בן-אלעזר 14 הכהן : ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית-אבותם 15 ויבאו אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-חצי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד וידברו אתם 16 לאמר : כה אמרו כל יעדת יהוה מה-המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה 17 בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה : המעט לנו את-ענן פעור אשר לא-הטהרנו ממנו עד היום הזה 18 ויהי הנגף בעדת יהוה : ואתם תשובו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל-כל-עדת 19 ישראל יקצף : ואך אס-טמאה ארץ אחותכם עברו לכם אל-ארץ אחות יהוה אשר שכן-שם משכן יהוה והאחוז בתוכנו וביהוה אל-תמרדו ואותנו אל-תמרדו בבנתכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו : כ הלוא יענן בן-זרח מעל מעל בחרם ועל-כל-עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו :

Illi autem facti sui rationes exponunt.

21 ויענו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה 22 וידברו את-ראשי אלפי ישראל : אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אס-במרד ואס-במעל ביהוה אל-תושיענו היום הזה : לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואס-להעלות עליו עולה ומנחה 24 ואס-לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש : ואס-לא מדאגה מדבר עשינו את-זאת לאמר מחר נאמרו בניכם

בְּנֵיכֶם לְבָנֵינוּ לֵאמֹר מֵהַלָּכֶם וְלִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
וּגְבוּל נִתְּנָהוּהָ בָנֵינוּ וּבְנֵיכֶם בְּנֵי־רֵאוּבֵן וּבְנֵי־גָד פַּה
הִירְדֵּן אֵין־לָכֶם חֶלֶק בִּיהוָה וְחִשְׁבִּיתוּ בְּנֵיכֶם אֶת־בָּנֵינוּ
לְבַלְתִּי יֵרָא אֶת־יהוָה׃ וְנֹאמַר נַעֲשֶׂה־נָּא לָנוּ לְבָנוֹת ²⁶
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ לֹא לַעֲוֹלָה וְלֹא לְזִבְחַת׃ כִּי עַד הוּא בְּנֵינוּ ²⁷
וּבְנֵיכֶם וּבִין דְּרוֹרוֹתֵינוּ אַחֲרֵינוּ לַעֲבֹד אֶת־עַבְדַּת יְהוָה
לִפְנֵינוּ בַּעֲלוֹתֵינוּ וּבְזִבְחֵינוּ וּבִשְׁלָמֵינוּ וְלֹא־יֹאמְרוּ בְּנֵיכֶם
מָחָר לְבָנֵינוּ אֵין־לָכֶם חֶלֶק בִּיהוָה׃ וְנֹאמַר וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ ²⁸
אֲלֵינוּ וְאֶל־דִּרְתֵּינוּ מָחָר וְאֹמְרֵנוּ רְאוּ אֶת־תְּכֵנִית מִזְבַּח
יְהוָה אֲשֶׁר־עָשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ לֹא לַעֲוֹלָה וְלֹא לְזִבְחַת כִּי־עַד
הוּא בְּנֵינוּ וּבְנֵיכֶם׃ חֲלִילָה לָנוּ מִמֶּנּוּ לִמְרֹד בִּיהוָה ²⁹
וְלָשׁוּב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה לְבָנוֹת מִזְבַּח לַעֲוֹלָה לְמִנְחָה
וּלְזִבְחַת מִלֶּכֶד מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר לִפְנֵי מִשְׁכְּנוֹ׃

Quibus
auditis Iſ-
raelite ac-
quiescant.

וַיִּשְׁמַע פִּינָחָס הַכֹּהֵן וְנִשְׂאִי הָעֶדָה וְרֵאשֵׁי ^ל
אֲלֹפֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אֵתוּ אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְנֵי־
רֵאוּבֵן וּבְנֵי־גָד וּבְנֵי מְנַשֶּׁה וַיִּיטֹב בְּעֵינֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר פִּינָחָס ³¹
בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־בְּנֵי־רֵאוּבֵן וְאֶל־בְּנֵי־גָד וְאֶל־בְּנֵי
מְנַשֶּׁה הַיּוֹם יִדְעֻנוּ כִּי־תוֹכְנוּ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־מַעֲלַתֶּם
בִּיהוָה הַמַּעַל הוּא אֲזִי הִצַּלְתֶּם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִיַּד יְהוָה׃
וַיָּשָׁב פִּינָחָס בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהַנְּשִׂאִים מֵאֵת בְּנֵי ³²
רֵאוּבֵן וּמֵאֵת בְּנֵי־גָד מֵאֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶל־אֶרֶץ בְּנֵעַן אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁיבוּ אוֹתָם דָּבָר׃ וַיִּיטֹב הַדָּבָר בְּעֵינֵי בְנֵי ³³
יִשְׂרָאֵל וַיְבָרְכוּ אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אָמְרוּ לַעֲלוֹת
עֲלֵיהֶם לַצָּבָא לְשַׁחֵת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּנֵי־רֵאוּבֵן
וּבְנֵי־גָד יֹשְׁבִים בָּהּ׃ וַיִּקְרְאוּ בְּנֵי־רֵאוּבֵן וּבְנֵי־גָד לְמִזְבֵּחַ ³⁴
כִּי־עַד הוּא בִּנְתֵינוּ כִּי יְהוָה הָאֱלֹהִים׃

וַיְהִי מִיָּמִים רַבִּים אַחֲרֵי אֲשֶׁר־הָיִינוּ יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל כֹּג א

מִכָּל־אִיְבֵיהֶם מִסִּבִּיב וַיְהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים׃ וַיִּקְרָא ²

יהושע

CAPUT
XXIII.
Jehofuah,
morti vici-
nus, Iſrag-
liarum

primores
ad se vocat:
cunctosque
graviter
hortatur,
& monet,
ut in Fide
& Religio-
ne Patrum
perma-
neant, eam-
que castam
& illibatam
servent.

Alioquin
gravissimas
ipsis penas
commina-
tur.

יהושע לכל־ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו
1 ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים: ואתם
ראיתם את כל־אשר עשה יהוה אלהיכם לכל־הגוים
האלה מפניכם בי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם:
4 ראו הפלתי לכם את־הגוים הנשאים האלה בנחלה
לשבטיכם מן־הירדן וכל־הגוים אשר הכרתי והים
הגדול מכוא השמש: ויהוה אלהיכם הוא יהדפם
מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את־ארצם
6 באשר דבר יהוה אלהיכם לכם: וחזקתם מאד לשמר
ולעשות את כל־הצוות בספר תורת משה לבלתי
7 סור ממנו ימין ושמאול: לבלתיבוא בגוים האלה
הנשאים האלה אתכם ובשם אלהיכם לאתזכירו
8 ולא תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם: כי
אס־כיהוה אלהיכם תדבקו באשר עשיתם עד היום
9 הוה: ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם
1 לאַעמד איש בפניכם עד היום הוה: איש־אחד מכם
ירדף־אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם באשר
11 דבר לכם: ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את־
12 יהוה אלהיכם: כי אם־שוב תשובו ודבקתם ביתר
הגוים האלה הנשאים האלה אתכם והתחתנתם
13 בהם ובאתם בהם והם בכם: ידוע תדעו כי לא יוסיף
יהוה אלהיכם להוריש את־הגוים האלה מלפניכם
והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים
בעיניכם עד אבדכם מעל הארמה הטובה הזאת אשר
14 נתן לכם יהוה אלהיכם: והנה אנכי הולך היום בדרך
כל־הארץ וידעתם בכל־לבבכם ובכל־נפשכם כי
לא־נפל דבר אחר מכל־הדברים הטובים אשר דבר
יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא־נפול ממנו
דבר

דבר אחד : והיה כאשר בא עליכם כל־הדבר הטוב
 אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם
 את כל־הדבר הרע ער־שמידו אותכם מעל הארמה
 הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם : בעברכם¹⁶
 את־ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם
 ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה אף־
 יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר

נתן לכם : ויאסף יהושע את־כל־כדא

CAPUT
 XXIV.
 Iterum Je-
 hosuah
 convenire
 omnes tri-
 bus Siche-
 mum ju-
 bet : (com-
 memora-
 tifque in-
 gentibus,
 quæ à Deo
 acceperant,
 beneficiis,)

שבטי ישראל שכמה ויקרא לוקני ישראל ולראשיו
 ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים : ויאמר²
 יהושע אל־כל־העם כה־אמר יהוה אלהי ישראל
 בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם
 ואבי נחור ויעברו אלהים אחרים : ואקח את־אביכם³
 את־אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל־ארץ

בנען וארב את־זרעו ואתן־לו את־יצחק : ואתן⁴

ליצחק את־יעקב ואת־עשו ואתן לעשו את־הר שעיר

לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים : ואשלח את־ה

משה ואת־אהרן ואנף את־מצרים כאשר עשיתי

בקרבם ואחר הוצאתי אתכם : ואוציא את־אבותיכם⁶

ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם

ברכב ובפרשים יס־סוף : ויצעקו אל־יהוה וישם⁷

מאפל בניכם ובין המצרים ויבא עליו את־הים

ויכסוהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים

ותשבו במדבר ימים רבים : ואביאה אתכם אל־ארץ⁸

האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן

אותם בידכם ותירשו את־ארצם ואשמידם מפניכם :

ויקם בלק בן־צפור מלך מואב וילחם ב־ישראל וישלח⁹

ויקרא לבלעם בן־בעור לקלל אתכם : ולא אבייתי

לשמע

לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם
 11 מידו: ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו
 בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי
 12 והגרנשי החוי והיבסי ואתן אותם בידכם: ואשלח
 לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי
 13 האמרי לא בחרבך ולא בקשתך: ואתן לכם ארץ
 אשר לא יגערת בה וערים אשר לא יבניתם ותשבו
 בהם כרמים ויתים אשר לא נטעתם אתם אכלים:
 14 ועתה יראו את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת
 והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר
 15 הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה: ואם רע בעיניכם
 לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון אם
 את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר
 ואם את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם
 ואנכי וביתי נעבד את יהוה:

Ad perfe-
 verantiam
 in Dei cultu
 universos
 exhortatur.

מכר קד

Illi autem
 sese prom-
 ptos para-
 tosque eam
 in rem offe-
 runt.

16 ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את
 17 יהוה לעבד אלהים אחרים: כי יהוה אלהינו הוא
 המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית
 עבדים ואשר עשה לעינינו את האתת הגדלות
 האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל
 18 העמים אשר עברנו בקרבם: ויגרש יהוה את
 כל העמים ואת האמרי יושב הארץ מפנינו גם
 19 אנחנו נעבד את יהוה כיהוה אלהינו: ויאמר
 יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי
 אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא
 ב לפשעכם ולחטאותיכם: כי תעזבו את יהוה
 ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם
 21 אחרי אשר היטיב לכם: ויאמר העם אל יהושע
 לא

לֹא כִי אֶת־יְהוָה נֶעֱבַד : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻעַ אֶל־הָעָם עַד־כִּים 22
 אַתֶּם בָּכֶם כִּי־אַתֶּם בְּחַרְתֶּם לָכֶם אֶת־יְהוָה לַעֲבֹד
 אוֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ עַד־כִּים : וַעֲתָה הִסִּירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֹּכַח 23
 אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְהָטוּ אֶת־לִבְכֶּם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־יְהוֹשֻעַ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ 24
 נֶעֱבֹד וּבְקוּלוֹ נִשְׁמָע : וַיִּכְרַת יְהוֹשֻעַ בְּרִית לָעָם כֹּה
 בֵּינֵם הַיּוֹמָא וַיֵּשֶׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט בְּשִׁבְסָם :
 וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּסֵפֶר תּוֹרַת 26
 אֱלֹהִים וַיִּקַּח אֲבָן גְּדוֹלָה וַיְקִימָהּ שָׁם תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 בְּמִקְדָּשׁ יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻעַ אֶל־כָּל־ 27
 הָעָם הִנֵּה הָאֲבָן הַזֹּאת תִּהְיֶה־כִּנּוּ לַעֲדָה כִּי־הִיא
 שִׁמְעָה אֶת כָּל־אֲמַרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עִמָּנוּ וְהִיתָה
 בָּכֶם לַעֲדָה פֶּן־תִּכַּחֲשׁוּן בְּאֱלֹהֵיכֶם : וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻעַ 28
 אֶת־הָעָם אִישׁ לִנְחֻלָּתוֹ : וַיְהִי אַחֲרָי 29
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת יְהוֹשֻעַ בִּן־נֹון עֶבֶד יְהוָה בֵּן־
 מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים : וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבּוֹר נִחֻלָּתוֹ לִ
 בְּתִמְנַת־סֶרַח אֲשֶׁר בְּהַר־אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לַהֲר־גִּזְעִשׁ :
 וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה כָּל־יְמֵי יְהוֹשֻעַ וְכָל־יְמֵי 31
 הַזִּקְנִים אֲשֶׁר הָאִירְכוּ יָמִים אַחֲרָי יְהוֹשֻעַ וְאֲשֶׁר יָדְעוּ
 אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל : וְאַת־ 32
 עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר־הָעֵלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ
 בְּשִׁבְסָם בְּחִלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה יַעֲקֹב מֵאֵת בְּנֵי־
 חָמוֹר אֲבִי־שִׁבְסָם בְּמֵאָה קִשְׁיֹטָה וַיְהִיו לְבְנֵי־יוֹסֵף
 לִנְחֻלָּה : וְאַלְעָזַר בֶּן־אֶהֱרֹן מֵת וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבְעַת 33
 פִּינְחָס בֶּנוֹ אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ בְּהַר אֶפְרַיִם :

Sic Jeho-
sua, fo-
lemni, &
jam ante
usitato mo-
re, nationale
foedus inter
Deum &
istam gen-
tem erigit.

27 Et, in
memoriam
rei, Lapi-
dem statuit.

Jehosua
moritur.

Offa Jose-
phi, in Ca-
nazam
deportata,
conducitur.

Moritur
Eleazar.

† Versus
Jofuz sunt
* 656. Cu-
jus symbo-
lus exstat, Jof. 35: 6. in voce חָרָן Et medius ejus versus occurrit cap. 13: 26. Et sectiones
Maforethice sunt 14. Quarum symbolum est Ezech. 37: 1. in voce יָד manus.
* Recte itaque in Bibliis Bombergii fol. & Buxtorffii fol. ut & in hac nostra editione omittuntur
duo versus, quos, ante seculum undecimum, in nullo correcto exemplari, cap. 21: 36. videre licevit.

שופטים

LIBER JUDICUM.

CAPUT I. A

CAP. I.
Iffraelitz,
Jehofuah
mortuo,
Dum con-
fultum
quznam
inter tribus
facta iftius
militiaz
porro prin-
ceps caput-
que foret.

Memoran-
dum Dei
judicium in
Adonibe-
zek.

Res à Je-
hudah pro-
fperè gefitz.

תחת באתנא

Calehus ad
expugna-
tionem
Kirjar-Ze-
pher pri-
mos quos-
que inter
Duces invi-
tar; filia fua
Achfain
victoriae
premiuz
oblatà.

א ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהודה
לאמר מי יעלה לנו אל־הכנעני בתחלה
להלחם בו: ויאמר יהודה יהודה יעלה הנה נתתי את־
3 הארץ בידו: ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי
בגדלי ונלחמה בכנעני והלכתי נס־אני אתך בגורלה
4 וילך אתו שמעון: ויעל יהודה ויתן יתוה את־הכנעני
ה והפרזו בידם ויכוס בבזק עשרת אלפים איש: וימצאו
את־ארני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את־הכנעני ואת־
6 הפרזי: וינס ארני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו
7 ויקצצו את־בהנות ידיו ורגליו: ויאמר אדני־בזק
שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו
מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם־לי
אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם:
8 וילחמו בני־יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי־
9 חרב ואת־העיר שלחו באש: ואחר ירדו בני יהודה
להלחם בכנעני וישב ההר והנגב והשפלה: וילך
יהודה אל־הכנעני היושב בחברון ושם־חברון לפנים
קריית ארבע ויכו את־ששי ואת־אחימן ואת־תלמי:
11 וילך משם אל־יושבי דביר ושם־דביר לפנים קריית־
12 ספר: ויאמר כלב אשר יכה את־קריית ספר ולכדה
13 ונתתי לו את־עכסה בתי לאשה: וילכדה עתניאל
בן־קנו אחי כלב הקטן ממנו ויתן־לו את־עכסה בתו
14 לאשה: ויהי כבואה ותסיתהו לשאל מאת־אבירה
השדה ותצנח מעל החמור ויאמר־לה כלב מה־לך:
והאמר

Da 70

- וַתֹּאמֶר לוֹ הִבֵּה־לִּי בִרְכָה בִּי אֶרֶץ הַנָּגֶב נִתְּנִי וְנָתַתָּה טו
 לִי גִלְתַּי מִיָּם וַיִּתְּנָהּ כָּלֵב אֶת גִּלְתַּי עָלָיו וְאֵת גִּלְתַּי
 תַּחֲתִיתָ : Kenziin
deferro Je-
hudæ fedes
quærent.
 וּבְנֵי קִינִי חָתָן מִשָּׁה עָלוּ 16
 מֵעִיר הַתְּמָרִים אֶת־בְּנֵי יְהוּדָה מְדַבְּרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּנִגֵּב
 עָרָה וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב אֶת־הָעָם : וַיֵּלֶךְ יְהוּדָה אֶת־שִׁמְעוֹן 17
 אֶחָיו וַיָּכוּ אֶת־הַכְּנַעֲנִי וַיָּשָׁב צָפָת וַיַּחְרִימוּ אוֹתָהּ
 וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הָעִיר חֶרְמָה : וַיֵּלֶכְדוּ יְהוּדָה אֶת־עֵצָה 18
 וְאֶת־גִּבּוֹלָה וְאֶת־אֲשַׁקְלוֹן וְאֶת־גִּבּוֹלָה וְאֶת־עַקְרוֹן
 וְאֶת־גִּבּוֹלָה : וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוּדָה וַיִּרֶשׁ אֶת־הָהָר 19
 כִּי לֹא לַהּוּרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי הָעָמֶק בִּירְכֵב בְּרוֹז לָהֶם :
 וַיִּתְּנוּ לְכָלֵב אֶת־חֶבְרוֹן כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּרֶשׁ מִשָּׁם כ
 אֶת־שְׁלֹשָׁה בְנֵי הָעֵנָק : וְאֶת־הַיְבוּסִי יֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם לֹא 21
 הִזְדַּרְּשׁוּ בְנֵי בְנִימִן וַיָּשָׁב הַיְבוּסִי אֶת־בְּנֵי בְנִימִן
 בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה : Bethel à
tribu Jo-
seph expu-
gnatur.
 וַיַּעֲלוּ בֵית־ 22
 יוֹסֵף גְּמָדָהּ בֵּית־אֵל וַיְהוָה עִמָּם : וַיִּתְּרוּ בֵּית־יוֹסֵף 23
 בְּבֵית־אֵל וַיִּשְׁמְדוּהָ עַד לַפָּנִים לָזֶה : וַיִּרְאוּ הַשְּׂמָרִים 24
 אִישׁ יוֹצֵא מִן־הָעִיר וַיֹּאמְרוּ לוֹ הֲרֹאנוּ נָא אֶת־מְבוֹא
 הָעִיר וַעֲשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד : וַיִּרְאֵם אֶת־מְבוֹא הָעִיר כח
 וַיָּכוּ אֶת־הָעִיר לַפִּי־חֶרֶב וְאֶת־הָאִישׁ וְאֶת־כָּל־
 מִשְׁפַּחְתּוֹ שָׁלְחוּ : וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ אֶרֶץ הַחֲתִיתִּים וַיָּבֹן 26
 עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ לָזֶה הוּא שְׁמָהּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 וְלֹא־הִזְדַּרְּשׁ מִן־שָׁמָּה אֶת־בֵּית־שָׁאן 27
 וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־תַּעֲנָךְ וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־יֹשְׁבֵי דוֹר יִשְׂרָאֵל
 וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־יֹשְׁבֵי יְבִלְעָם וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־
 יֹשְׁבֵי מִגְדוֹ וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וַיֹּאֵל הַכְּנַעֲנִי לְשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ
 הַזֹּאת : וַיְהִי כִּי־חָזַק יִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁם אֶת־הַכְּנַעֲנִי לָמָּס 28
 וְהִזְדַּרְּשׁוּ לֹא־הִזְדַּרְּשׁוּ : Menafie,
ceterarum-
que tri-
buum ne-
gligentiā, in
perdoman-
dā Cana-
næā.
 וְהִזְדַּרְּשׁוּ לֹא־הִזְדַּרְּשׁוּ : מִנָּה בְּאֶרֶץ
 הִזְדַּרְּשׁוּ לֹא־הִזְדַּרְּשׁוּ הַיּוֹשֵׁב בְּגֹזַר וַיָּשָׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקֶרְבוֹ
 בְּגֹזַר

ל בגור : וכולון לא הוריש את־יושבי
קטרון וא־ת־יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבן ויהיו
3 למס : אשר לא הוריש את־יושבי ^{ספח כ"ה}

עכו ואת־יושבי צידון ואת־אחלב ואת־אכוזב וא־ת־
3 חלבה וא־ת־אפיק וא־ת־רחב : וישב האשרי בקרב
הכנעני וישבי הארץ כי לא הורישו :

33 נפתלי לא־הוריש את־יושבי בית־שמש
ואת־יושבי בית־ענת וישב בקרב הכנעני יושבי הארץ

34 וישבי בית־שמש ובית ענת היו להם למס : וילחצו ^{ספח כ"ה}
האמרי את־בני־דן ההרה כילא נתנו לרדת לעמק :

לה ויואל האמרי לשבת בהר־חרס באילון ובשעלבים

36 ותכבד יר בית־יוסף ויהיו למס : וגבול האמרי ^{ספח כ"ה}
ממעלה עקרבנים מהסלע ומעלה :

אב ויעל מלאך־יהוה מן־הגלגל ^{ספח כ"ה}

CAP. II.
Israelitæ
per nun-
cium a Deo
missum de
focondiâ &
perfidia sua
admonen-
tur, & ca-
stigan-
tur.

אל־הבנים ^{ספח כ"ה}

ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל־
הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא־אפר בריתי
אתכם לעולם : ואתם לא־תכרתו ברית ליושבי הארץ
הזאת מזבחותיהם תתצון ולא־שמעתם בקולי מרד
3 זאת עשיתם : וגם אמרתי לא־אגרש אותם מפניכם
4 והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש : ויהי
כדבר מלאך יהוה את־הדברים האלה אל־כל־בני
ה־ישראל וישאו העם את־קולם ויבכו : ויקראו שם
המקום ההוא בכים ויזכור־שם ליהוה :

6 וישלח יהושע את־העם וילכו בני־ישראל

Superstite
adhuc Je-
hoshuah po-
pulus in
fide per-
manet.

7 איש לנחלתו לרשת את־הארץ : ויעבדו העם את־
יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו
ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל־מעשה יהוה ^{ספח כ"ה}

הגדול

Da 2 ב 2

הַגְדֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל׃ וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בְּדִנּוֹן עַבְדּוֹ
 יְהוֹה בְּמֵאֲהוּעֶשֶׂר שָׁנִים׃ וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבּוֹל נַחֲלָתוֹ׃
 בְּתִמְנַת־חֶרֶס בְּהָר אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהֶרֶצְעֵשׁ׃ וְגַם כָּל־
 הַדּוֹר הַהוּא נֶאֱסָפוּ אֶל־אֲבוֹתָיו וַיָּקָם הָדוֹר אֲחֵר
 אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אֶת־יְהוֹה וְגַם אֶת־הַמַּעֲשֵׂה
 אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל׃
 אֶת־הָרָע בְּעֵינֵי יְהוֹה וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַבְּעָלִים׃ וַיַּעֲזְבוּ אֶת־
 יְהוֹה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם הַמוֹצִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר
 סָבִיבוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיִּכְעֲסוּ אֶת־יְהוֹה׃ וַיַּעֲזְבוּ
 אֶת־יְהוֹה וַיַּעֲבְדוּ לַבַּעַל וּלְעִשְׁתָּרוֹת׃ וַיַּחֲרָאֵף יְהוֹה
 בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן בְּיַד שָׁמִים וַיִּשְׁפּוּ אוֹתָם וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד
 אוֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב וּלֹא־יָכְלוּ עוֹד לַעֲמֹד לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם׃
 בְּכָל־אֲשֶׁר יֵצְאוּ יְרֵי־יְהוֹה הִתְהַדָּם לְרָעָה כְּאֲשֶׁר־דִּבֶּר
 יְהוֹה וּכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוֹה לָהֶם וַיַּצַּר לָהֶם מָאֹד׃ וַיָּקָם
 יְהוֹה שְׁפָטִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד שְׂסִייהֶם׃ וְגַם אֶל־שְׁפָטֵיהֶם
 לֹא שָׁמְעוּ כִּי זָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם
 סָרוּ מִהָר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכוּ אֲבוֹתָם לִשְׁמֹעַ מִצֹּת־
 יְהוֹה לֹא־עָשׂוּ כֵן׃ וַכִּי־הָקִים יְהוֹה לָהֶם שְׁפָטִים וַהֲיָה
 יְהוֹה עֹסֵד־הַשֹּׁפֵט וְהוֹשִׁיעֵם מִיַּד אוֹיְבֵיהֶם כָּל־יְמֵי־הַשּׁוֹפֵט
 כִּי־יָנַחם יְהוֹה מִנְּאֻקָּתָם מִפְּנֵי לַחֲצִייהֶם וּרְחֻקֵּיהֶם׃
 וַהֲיָה יָבֻמוֹת הַשּׁוֹפֵט יֵשְׁבוּ וְהַשְׁחִיתוּ מֵאֲבוֹתָם לְלִכְתּוֹת
 אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם לֹא
 הִפִּילוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם וּמִדְּרָכָם הַקָּשָׁה׃ וַיַּחֲרָאֵף יְהוֹה כִּי
 בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יַעַן אֲשֶׁר עָבְדוּ חֲנוּי הָיָה אֶת־בְּרִיתִי
 אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתָם וּלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי׃ גַּם־אֲנִי
 לֹא אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ אִישׁ מִפְּנֵיהֶם מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־עוֹב
 יְהוֹשֻׁעַ וַיָּמָת׃ לְמַעַן נִסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל הַשְּׁמָרִים
 הֵם

Eo autem
 mortuo
 omnia in
 pejus
 ruunt.
 Narratur
 porro fre-
 quens eo-
 rum à Deo
 suo defe-
 ctio, alia-
 que pecca-
 ta.

הם את־דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם
 2: אסלא: וינח יהוה את־הגוים האלה לבלתי הורישם
 א מהר ולא נתנם ביד יהושע: ואלה הגוים:

CAP. III.
 Recensetur populi
 in Terra
 relictī, nec
 plenē ab
 Ifraclitis
 subacti.

אשר־הניח יהוה לנפות בם את־ישראל את כל־אשר
 לא־ירעו את כל־מלחמות כנען: רק למען דעת
 דרות בני־ישראל ללמדם מלחמה רק אשר־לפנים
 3: לא ידעום: חמשת־סרני פלשתים וכל־הכנעני
 והצירני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד
 4: לבוא חמת: ויהיו לנפות בם את־ישראל לדעת הישמעו
 את־מצות יהוה אשר־צוה את־אבותם ביד־משה:
 ה ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי
 6: והחוי והיבוס: ויקחו את־בנותיהם להם לנשים ואת־
 בנותיהם נתנו לבניהם ויעברו את־אלהיהם:

Israëlites,
 deficientes
 à Deo, co-
 guntur ser-
 uire Cu-
 schani, Re-
 gi Syriz, sed
 liberantur
 duce Oth-
 nicle.

7 ויעשו בני־ישראל את־הרע בעיני
 יהוה וישכחו את־יהוה אלהיהם ויעברו את־הבעלים
 8 ואת־האשרות: ויחראף יהוה בישראל וימכדם
 ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני־
 9 ישראל את־כושן רשעתים שמונה שנים: ויזעקו בני־
 ישראל אלי־יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל
 ויושיעם את עתניאל בן־קנו אחי כלב הקטן ממנו:
 י ותהי עליו רוח־יהוה וישפט את־ישראל ויצא
 למלחמה ויתן יהוה בידו את־כושן רשעתים מלך
 11 ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: ותשקט הארץ
 ארבעים שנה וימת עתניאל בן־קנו:

Iterata
 ipsorum
 defectio, &
 castigatio
 per Eglonem.

12 ויספו בני ישראל לעשות הרע
 בעיני יהוה ויחזק יהוה את־עגלון מלך־מואב על־
 13 ישראל על כיעשו את־הרע בעיני יהוה: ויאסף
 אליו את־בני־עמון ועמלק וכל את־ישראל ויירשו
 את

14 אֶת־עִיר הַתְּמָרִים : וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עַגְלוֹן
 מֶלֶךְ־מוֹאָב שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה : וַיִּזְעְקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֶל־יְהוָה וַיִּקָּם יְהוָה לָהֶם מוֹשִׁיעַ אֶת־אֲחֹד בֶּן־גִּדְאֵ
 בֶּן־הַיְמִינִי אִישׁ אֲמֹר יְדִימִינוּ וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ
 16 מִנְחָה לַעְגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב : וַיַּעַשׂ לוֹ אֱהוֹד חֶרֶב וְלָהּ
 שְׁנֵי פָיוֹת נֶמֶר אֲרָכָה וַיַּחַגֵּר אֹתָהּ מִתַּחַת לְמַדְיוֹ עַל־
 17 יָרֵךְ יְמִינוֹ : וַיִּקְרַב אֶת־הַמִּנְחָח לַעְגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב
 וַעְגְלוֹן אִישׁ בְּרִיא מְאֹד : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּלַח לַהֲקָרִיב
 18 אֶת־הַמִּנְחָח וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעָם נְשֵׂאֵי הַמִּנְחָח : וְהוּא
 שָׁב מִן־הַפְּסִילִים אֲשֶׁר אֶת־הַגִּלְגָּל וַיֹּאמֶר דְּבַר־סֵתֶר
 לִי אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הֵם וַיֵּצְאוּ מֵעָלָיו כָּל־הָעַמִּידִים
 עָלָיו : וְאֱהוֹד בָּא אֵלָיו וְהוּא יֹשֵׁב בַּעֲלִית הַמִּקְרָה כִּי
 אֲשֶׁר־לוֹ לָבֹדוּ וַיֹּאמֶר אֱהוֹד דְּבַר־אֱלֹהִים לִי אֱלֹהֵי וַיִּקָּם
 21 מֵעַל הַכְּפֹא : וַיִּשְׁלַח אֱהוֹד אֶת־יָד שְׂמָאלוֹ וַיִּקַּח אֶת־
 22 הַחֶרֶב מֵעַל יָרֵךְ יְמִינוֹ וַיִּתְקַעָה בִּכְסֻנוֹ : וַיָּבֹא גַם־
 הַנֶּזֶב אַחֵר הֵלֵכֵב וַיִּסְגֹּר הַחֶלֶב בְּעַד חִלְהַב כִּי לֹא
 23 שָׁלַף הַחֶרֶב מִכְּסֻנוֹ וַיֵּצֵא הַפֶּרֶשְׁדָּנָה : וַיֵּצֵא אֱהוֹד
 24 הַמִּסְדְּרוֹנָה וַיִּסְגֹּר דְּלָתוֹת הָעֲלִיָּה בָּעֶדוֹ וַנַּעַל : וְהוּא
 יֵצֵא וַיַּעֲבְדוּ בָּאוּ וַיִּרְאוּ וַהֲנָה דְּלָתוֹת הָעֲלִיָּה נִעְלוֹת
 וַיֹּאמְרוּ אַךְ מִסִּף הוּא אֶת־דְּגָלָיו בַּחֲדָר הַמִּקְרָה : וַיַּחֲלִילוּ כֹחַ
 עַרְבוֹשׁ וַהֲנָה אֵינָנו פֹּתַח דְּלָתוֹת הָעֲלִיָּה וַיִּקְחוּ אֶת־
 26 הַמִּפְתָּח וַיִּפְתְּחוּ וַהֲנָה אֲדָנֵיהֶם נָפַל אֶרְצָה מֵת : וְאֱהוֹד
 נִמְלֹט עַד הַתְּמַהֲמָהֶם וְהוּא עָבַר אֶת־הַפְּסִילִים וַיִּמְלֹט
 27 הַשְּׁעִירָתָה : וַיְהִי כְּבֹאוֹ וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר בְּהַר אֶפְרַיִם
 וַיִּרְדּוּ עִמּוֹ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הַהָר וְהוּא לִפְנֵיהֶם : וַיֹּאמֶר
 28 אֱלֹהִים רַדְּפוּ אַחֲרַי כִּי־נָתַן יְהוָה אֶת־אֵיכֶם אֶת־
 מוֹאָב בְּיָדְכֶם וַיִּרְדּוּ אַחֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן
 לְמוֹאָב וְלֹא־נָתַנוּ אִישׁ לְעֵבֶר : וַיָּבֹאוּ אֶת־מוֹאָב

Liberantur
 iterum per
 Ehudem,
 qui singula-
 ri exemplo,
 tyranno
 necato, Dei
 populo li-
 bertatem &
 pacem de-
 dit.

fāi hoſtes
 auctori
 Moabitis

בעת

ingentem
fragem
exercent.

בעת ההיא בעשרת אלפים איש כל־שמן וכל־איש
ל חיל ולא נמלט איש : ותכנע מואב ביום ההוא תחת
יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה :

Post hunc
sequitur in-
ter Judices
Samgar.

ואחריו היה שמגר בן־ענת ויך את־
פלשתים שש־מאות איש במלמד הבקר וישע גס־
אד הוא את־ישראל :

CAP. IV.
Ifracilitæ,
rurfus de-
ficientes,
traduntur
regi Jabin.

לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת : וימכרם יהוה
ביד יבין מלך־כנען אשר מלך בחצור ושר־צבאו
3 סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים : ויצעקו בני־ישראל
אל־יהוה כי תשע מאות רכב־ברזל לו והוא לחץ את־
בני ישראל בחוקה עשרים שנה :

Divina li-
beratio per
Deboram.

4 ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את־
הישראל בעת ההיא : והיא יושבת תחת־תמר דבורה
בין הרמה ובין בית־אל בהר אפרים ויעלו אליה בני
6 ישראל למשפט : ותשלח ותקרא לברק בן־אבינעם
מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא־צורה יהוה אלהי־
ישראל לך ומשכנת בהר תבור ולקחת עמך עשרת
7 אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון : ומשכנתי אליך
אלנחל קישון את־סיסרא שר־צבא יבין ואת־רכבו
8 ואת־המונו ונתתיהו בידך : ויאמר אליה ברק אם־
תלכי עמי והלכתי ואסלא תלכי עמי לא אלהך :
9 ותאמר הלא אלהך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך
על־הדרך אשר־אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה
את־סיסרא ותקם דבורה ותלך עם־ברק קדשה :
10 ויצעק ברק את־זבולן ואת־נפתלי קדשה ויעל ברנליו
11 עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה : וחבר הקיני
נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויש אהלו ער־אלון
12 בצעננים אשר את־קדש : ויגדו לסיסרא כי עלה ברק
בן

תפוח
בשלח
ויש
מחולין
וחשר
דבורה

ה' בקמץ

בצעננים קרי

- בְּדַאֲבִינֵעַם הִרְתָּבוֹר : וַיִּזְעַק סִיסְרָא אֶת־כָּל־רֶכֶבּוֹ ^{Si fera ingenti cum apparatu contra Ifraelitas castra moveret.} 3
 תִּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בָּרוֹל וְאֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ 4
 מִחֶרֶשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־נַחַל קִישּׁוֹן : וַתֹּאמֶר דְּבָרָה אֶל־ 5
 בָּרַק קוֹם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִיסְרָא בְיָדְךָ 6
 הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לִפְנֶיךָ וַיִּרֶד בָּרַק מִהֵר תָּבוֹר וְעִשְׂרֵת 7
 אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו : וַיְהִי אֶת־סִיסְרָא וְאֶת־כָּל־ 8
 הָרֶכֶב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לִפְי־חֶרֶב לִפְנֵי בָרַק וַיִּרֶד 9
 סִיסְרָא מֵעַל הַמַּרְפֶּבֶה וַיֵּנֶס בְּרִגְלָיו : וּבָרַק רָדָף אַחֲרָיו 10
 הָרֶכֶב וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֶרֶשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל כָּל־ 11
 מַחֲנֶה סִיסְרָא לִפְי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאָר עַד־אַחֵר : וּסִיסְרָא 12
 נָס בְּרִגְלָיו אֶל־אֶהֱלָיָה עַל אִשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין 13
 יִבִּין מֶלֶךְ־חֲצוֹר וּבֵין בֵּית חֶבֶר הַקִּינִי : וַתֵּצֵא יְעִלָּה 14
 לִקְרֹאת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנִי סוּרָה אֵלַי 15
 אֶל־תִּירָא וַיִּסֹּר אֵלָיָה הָאֶהֱלָה וַתִּכְסְּהוּ בְּשִׁמְכָהּ : 16
 וַיֹּאמֶר אֵלָיָה הִשְׁקִינִינָא מַעֲטִימִים כִּי צִמְתִּי וַתִּפְתַּח 17
 אֶת־נְאוֹד חֲחֹלֶב וַתִּשְׁקֶהוּ וַתִּכְסְּהוּ : וַיֹּאמֶר אֵלָיָה עֲמֹד כִּי 18
 פָּתַח הָאֶחָל וְהִידָה אִם־אִישׁ יָבֹא וְשִׁאלְךָ וַאֲמַר 19
 הִישָׁפָה אִישׁ וְאִמְרַת אֵין : וַתִּקַּח יְעִלָּה אֶשֶׁת־חֶבֶר 20
 אֶת־יִתְד הָאֶהֱלָה וַתִּשֶׂם אֶת־הַמַּקֶּבֶת בִּידָהּ וַתָּבוֹא 21
 אֵלָיו בְּלֹאט וַתִּתְקַע אֶת־הַיִּתְד בְּרִקְתּוֹ וַתִּצְנַח 22
 בְּאַרְצוֹ וְהוּא־נִרְדָּם וַיַּעַף וַיָּמָת : וְהִנֵּה בָרַק רָדָף 23
 אֶת־סִיסְרָא וַתֵּצֵא יְעִלָּה לִקְרֹאתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לֵךְ 24
 וְאַרְאֵךְ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקֵשׁ וַיָּבֹא אֵלָיָה 25
 וְהִנֵּה סִיסְרָא נָפַל מֵת וְהַיִּתְד בְּרִקְתּוֹ : וַיִּכְנַע 26
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִבִּין מֶלֶךְ־כְּנָעַן לִפְנֵי 27
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַתֵּלֶךְ יָד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַלּוֹךְ וּקְשָׁה 28
 עַל יִבִּין מֶלֶךְ־כְּנָעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת יִבִּין 29
 מֶלֶךְ־כְּנָעַן :

וַתִּשָּׂא

CAP. V.
Canticum
Deborah;
quo Deus
victorie
autor cele-
bratur.

א הַיְּהוָה וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ הַיּוֹם הַזֶּה

2 לֵאמֹר : בְּפָרַע פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְּנַדֵּב

3 עַם בָּרְכוּ יְהוָה : שָׁמְעוּ מַלְכִים הָאֲזִינוּ

רִזְנִים אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֲזַמְּרָה

4 לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : יְהוָה בַּעֲזָתָהּ

מִשְׁעִיר בַּעֲזָתָהּ מִשְׁדָּח אֲדוֹם אֶרֶץ

רָעָשָׁה גַם־שָׁמַיִם גַּם־עֲבָיִם גַּם־פָּנִים

ה מֵיָם : הָרִים גִּילוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה

6 סִינֵי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : פִּימִי שָׁמַר בְּךָ

עֲנָת בִּימִי יַעַל חָדְלוּ אֲרָחוֹת וְהִלְכִי

7 נְתִיבוֹת יִלְכוּ אֲרָחוֹת עֲקֻלְקֻלוֹת : חָדְלוּ פְדִיזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל

חָדְלוּ עַד שִׁקְמָתִי רְבוּרָה שִׁקְמָתִי עַד נִפְתָּח

8 אִם בְּיִשְׂרָאֵל : יִפְחַר אֱלֹהִים

חֲרָשִׁים אִזּוּ לָחֶם שְׁעָרִים מִגֵּן

אֲסִידָאָה וְרֹמַח בְּאַרְבָּעִים אֵלֶּף

9 בְּיִשְׂרָאֵל : לְבִי לְחֻקֵּי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים

י בָּעַם בָּרְכוּ יְהוָה : רַכְבִּי אֲתָנוֹת

צָחָרוֹת יֹשְׁבֵי עַל־מִדְיָן וְהִלְכִי

11 עַל־דֶּרֶךְ שִׁיחוֹ : מִקּוֹל מְחַצְצִים בֵּין

מִשְׁאֲבִים שָׁם יִתְּנוּ צִדְקוֹת יְהוָה צִדְקַת

פְּרוּזוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אִזּוּ יִרְדּוּ לַשְּׁעָרִים עִם־

12 יְהוָה : עֹרֵי עֹרֵי רְבוּרָה עֹרֵי מֵלֶת

עֹרֵי רְבִיר־שִׁיר קוֹם בָּרֶק וְשִׁבְהָ שְׂבִיָּה בְךָ

13 אֲבִינָעִם : אִזּוּ יִדְרֵי שְׂרִיר לְאֲדִירִים עִם יְהוָה

14 יִרְדְּלִי בְּגִבּוֹרִים : מִנִּי אֲפִרִּים שְׂרָשָׁם

בְּעַמְלָק אַחֲרֶיהָ בְּנִימִין בְּעַמְמִיָּה מִנִּי

מִכִּיר יִרְדּוּ מִתְּחַקִּים וּמִזְבוֹלֵן מִשְׁכִּים בְּשֶׁבֶט

טו סֶפֶר : וְשָׂדֵי בִישְׁשָׁכָר עַם־דְּבָרָה וְיִשְׁשָׁכָר

כַּן כֹּה D a s

מִן בְּרִיךְ בְּעֶמֶק שֶׁלַח
 בְּרִגְלָיו בְּפִלְגֹת רְאוּבֵן גְּדִלִים
 חֲקִיק־לֵב : לָמָּה יִשְׁבֶּת בֵּין 16
 הַמִּשְׁפָּתִים לִשְׁמֹעַ שְׂרָקוֹת עֲדָרִים לְפִלְגֹת
 רְאוּבֵן גְּדִלִים חֲקִיק־לֵב : גִּלְעָד בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן 17
 שָׁכֵן וְדָן לָמָּה יִגּוּר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר
 יֹשֵׁב לְחוּף יַמִּים וְעַל־מִפְרָצָיו
 יִשְׁכּוֹן : זָבִלּוֹן עִם חֶרֶף נִפְשׁוּ לָמוֹת וּנִפְתְּלוּ 18
 עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה : בָּאוּ מַלְכִּים 19
 נִלְחָמוּ אֵזוּ נִלְחָמוּ מַלְכֵי כְנָעַן בְּתַעֲנֹךְ
 עַל־מֵי מִגְדּוֹ בָּצַע כֶּסֶף לֹא
 לָקְחוּ : מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים כ
 מִמַּסְלוֹתָם נִלְחָמוּ עִם סִיסְרָא : נָחַל קִישׁוֹן 21
 גִּרְפָּם נָחַל קְדוּמִים נָחַל קִישׁוֹן תִּדְרֹכִי
 נִפְשֵׁי עֹז : אֵזוּ הִלְמוּ עַקְבִּי 22
 סוּם מִדְּהַרּוֹת דְּהַרּוֹת אֲבִירָיו : אֹרּוּ 23
 מִרוֹז אָמַר מֶלֶךְ יְהוָה אֹרּוּ אֹרּוּ
 יִשְׁבִּיהָ כִּי לֹא־בָאוּ לַעֲזֹרַת יְהוָה לַעֲזֹרַת
 יְהוָה בְּנִבּוּרִים : תִּבְרֹךְ מְנַשִּׁים 24
 יַעֲלֵ אֲשֶׁת חֹבֵר הַקִּינִי מְנַשִּׁים
 בָּאֵהֶל תִּבְרֹךְ : מֵיִם שָׂאֵל חֶלֶב כֹּה
 נִתְּנָה בַסֶּפֶל אֲדִירִים הַקְרִיבָה חֲמָאָה : יָדָה 26
 לִיתֵּד תִּשְׁלַחנָה וַיְמִינָה לְהִלָּמוֹת
 עַמִּלִּים וְהִלָּמָה סִיסְרָא מִחֲקָה רֹאשׁוֹ וּמַחֲצָה
 וַחֲלָפָה רָקְתָּ : בֵּין רִגְלֶיהָ כָּרַע נָפַל 27
 כְּמֵז בֶּרֶךְ שָׁכַב בֵּין רִגְלֶיהָ כָּרַע נָפַל
 כָּרַע שָׁם נָפַל שְׂדוּד : בְּעַר הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה 28
 וַתִּיבֹב אִם סִיסְרָא בְּעַר הָאֵשֶׁנֶּב מְדוּעַ
 בִּשְׁשׁ

בשש רכבו לבוא
 19 מרכבותיו: חכמות שרותיה תעננה
 אף
 ל היא תשיב אמריה לה: הלא ימצאו יחלקו
 שלל רחם רחמתיים לראש גבר
 שלל צבעים לסיסרא
 20 שלל צבעים
 21 רקמה צבע רקמתיים לצוארי שלל: כן
 יאכדו כל-אויביה יהוה ואהביו כצאת השמש
 בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:

CAP. VI.
 Deus populum
 continuò
 deficientem
 Midianitis
 castigandum tradit.

א ויעשו בני-ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד-
 2 מדין שבע שנים: ותעז יר-מדין על-ישראל מפני מדין
 עשר להם בני ישראל את-המנהרות אשר בהרים
 3 ואת-המערות ואת-המצדות: והיה אסזרע ישראל
 4 ועלה מדין ועמלק ובני-קדם ועלו עליו: ויחנו עליהם
 וישחיתו את-יבול הארץ עד-בואך עזה ולא-ישאירו
 ה מחיה בישראל ושה ושור וחמור: כי הם ומקניהם
 יעלו ואחליהם יבאו כד-ארבה לרב ולהם ולגמליהם
 6 אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: ויהל ישראל מאד
 מפני מדין ויזעקו בני-ישראל אליהוה:

Claman-
 temque ad
 se per Pro-
 phetam in-
 crepat.

1 ויהי כי-זעקו בני-ישראל אליהוה על
 8 אדות מדין: וישלח יהוה איש נביא אל-בני ישראל
 ויאמר להם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי
 העליתי אתכם ממצרים ואוציא אתכם מבית עבדים:
 9 ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל-לחציכם ואגרש
 10 אותם מפניכם ואתנה לכם את-ארצם: ואמרה
 לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את-אלהי האמרי
 אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי:

11 Gideonem, misso
 Angelo, ad
 liberandum
 populum
 vocat.

ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה
 אשר

אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חכט
חטים בנת להנים מפני מדין : וירא אליו מלאך יהוה ¹²
ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל : ויאמר אליו גדעון ¹³
בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיר
כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא
ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו
בקך מדין : ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה ¹⁴
והושעת את ישראל מפק מדין הלא שלחתיך :
ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה טו
אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי :
ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והפית את מדין ¹⁶
כאיש אחד : ויאמר אליו אם נני מצאתי חן ¹⁷
בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי : ^{ה' במקצ'}
אל נני חמש מזוה ערבאי אליך והוצאתי את ¹⁸
מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב ערשוכי :
וגדעון בא ויעש גדיעזים ואיפת קמח מצות הבשר ¹⁹
שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל תחת
האלה ויגש : ויאמר אליו מלאך האלהים קח כ
את הבשר ואת המצות והנח אלהסלע הלז ואת
המרק שפוך ויעש כן : וישלח מלאך יהוה את ²¹
קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות
ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת
המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו : וירא גדעון ²²
כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהיה אדני
יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל
פנים : ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא ²³
לא תמות : ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא ²⁴
לו יהוה שלום עד היום הזה עזנו בעפרת אבי
העזרי

Et insigni
miraculo in
isto munere
confirmat.

פ"ח כ"ט

Qui Baha-
lis aram di-
vino jussu
everit, &
altare Deo
exstruit.

Periculo
autem &
iræ tumul-
tuantis po-
puli subdu-
citur.

Signum à
Deo petit,
& impe-
trat.

מחז בס"מ

כה העזרי : ויהי כלילה ההוא ויאמר לו
יהוה קח את־פר־השור אשר לאבִּיךָ ופר השני שבע
שנים והרסת את־מזבח הבעל אשר לאבִּיךָ ואת־
16 האשרה אשר־עליו תכרת : ובנית מזבח ליהוה
אלהִיךָ על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את־
הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת :
27 ויקח גִּדְעוֹן עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר
אליו יהוה ויהי כאשר ירא את־בית אביו ואת־אנשיו
28 העיר מעשות יומם ויעש לילה : וישכימו אנשי העיר
בבקר והנה נתן מזבח הבעל והאשרה אשר־עליו
כרתה ואת הפר השני העלה על־המזבח הבנוי :
29 ויאמרו איש אל־רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו
ויבקשו ויאמרו גִּדְעוֹן בְּדִיּוֹאֵשׁ עֲשֵׂת הדבר הזה :
ל ויאמרו אנשי העיר אל־יוֹאֵשׁ הוצא את־בְּנֶךָ וימת
כִּי נתן את־מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר־
3 עליו : ויאמר יואֵשׁ לכל אשר־עמדו עליו האתם
תריבון לבעל אם־אתם תושיעון אתו אשר יריב
לו יומת ער־הבקר אם־אלהים הוא ירב לו כי
32 נתן את־מזבחו : ויקראלו ביום־ההוא ירבעל
לאמר ירב בו הבעל כי נתן את־מזבחו :
33 וכל־מדין ועמלק ובני־
קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל :
34 וידם יהוה לבשה את־גִּדְעוֹן ויתקע בשופר
לה ויזעק אביעזר אחריו : ומלאכים שלח בְּכָל־
מְנַשֶּׁה ויזעק גם־הוא אחריו ומלאכים שלח
36 באשר ובזבולן ובנפתלי ויעלו לקראתם : ויאמר
גִּדְעוֹן אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים אִם־יִשְׁקֶה מוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל
37 באשר דברת : הנה אנכי מציג את־גִּת הַצֶּמֶר בְּגִזָּן
אם

אם טל יהיה על-הגנה לבדה ועל כל-הארץ חרב
וירעתי כיתושיע בידי את-ישראל כאשר דברת :
ויהיכן וישכם ממחרת ויזר את-הגנה וימץ טל מן ³⁸
הגנה מלוא הספל מים : ויאמר גרעון אל-האלהים ³⁹
אליחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה-נא רק
הפעם בגנה יהי-נא חרב אל-הגנה לבדה ועל-כל
הארץ יהי-טל : ויעש אלהים כן כלילה ההוא ויהי מ
חרב אל-הגנה לבדה ועל-כל-הארץ היה טל :
וישכם ירבעל הוא גרעון וכל-העם אשר אתו ויחנו א ^{CAP. VII. Gideon longè maximam exercitùs parrem, Dei iussu, dimittit.}
על-עין חרד ומחץ מדין היה לו מצפון מגבעת
המורה בעמק : ויאמר יהודה אל- ²
גרעון רב העם אשר אתך מתתי את-מדין בידם פן
יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי : ועתה ³
קרא נא באזני העם לאמר מירא וחרד ישב ויצפר
מהר הגלעד וישב מן-העם עשרים ושנים אלף ועשרת
אלפים נשארו : ויאמר יהודה אל- ⁴ ^{Iterum lustrare milites jubetur.}
גרעון עוד העם רב הורד אותם אל-המים ואצרפנו
לה שם והיה אשר אמר אליה זה ילק אתך הוא ילק
אתך. וכל אשר-אמר אליה זה לאילך עמך הוא לא
ילך : ויורד את-העם אל-המים ויאמר ה ^ה
יהוה אל-גרעון כל אשר-ילק בלשונו מן-המים כאשר
ילק הכלב תציג אותו לבר וכל אשר-יכרע על-כרכיו ^ה
לשתות : והיו מספר המלקקים בידם אל-פיהם שלש ⁶
מאות איש וכל יתר העם ברעו על-כרכיהם לשתות
מים : ויאמר יהודה אל-גרעון בשלש מאות ⁷ ^{Trecentos solum, ex omni numero, divinitus designatos retinet.}
האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את-מדין בידך
וכל-העם ילכו איש למקמו : ויקחו את-צדה העם ⁸
בידם ואת שופרתיהם ואת כל-איש ישראל שלח איש
לאהלו

לֹאֲהֵלֵיוּ וּבְשִׁלְש־מֵאוֹת הָאִישׁ הַחֲזִיק וּמַחֲנֶה מִדֵּין הִיָּה
9 לוֹ מִתַּחַת בְּעֶמֶק :

Noctu ho-
stium ca-
stra, unico
cum famu-
lo, subire,
& Media-
nite som-
nium audi-
re jubetur.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה קוּם רֵד בְּמַחֲנֶה כִּי נִתְּתִיו בְּיָדְךָ :
10 וְאַסִּירָא אֶתְּהָ לָרֶדֶת רֵד אֶתְּהָ וּפְרָה גַעְרָה אֶל-

11 הַמַּחֲנֶה : וְשָׁמַעַתְּ מִהִידְבְּרוֹ וְאַחַר תַּחֲזֹקְנָה יָדֶיךָ
וְיָרַדְתָּ בְּמַחֲנֶה וְיָרַד הוּא וּפְרָה גַעְרוּ אֶל־קֶצֶה הַחֲמִשִּׁים

12 אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה : וּמִדֵּין וְעַמֶּלֶק וְכָל־בְּנֵי־קָדֶם נָפְלִים
בְּעֶמֶק כְּאַרְבֶּה לָרֶב וּלְגַמְלֵיהֶם אֵין מִסְפָּר כְּחוֹל שְׁעַל-

13 שַׁפַּת הַיָּם לָרֶב : וַיָּבֹא גִדְעוֹן וְהִנֵּה־אִישׁ מִסְפָּר לָרַעְהוּ
חִלּוּם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חִלּוּם חִלְמָתִי וְהִנֵּה צִלּוֹל לֶחֶם שְׁעָרִים

לול קרי

מִתְּהַפֵּךְ בְּמַחֲנֶה מִדֵּין וַיָּבֹא עַד־הָאֵהָל וַיִּכְּהוּ וַיִּפֹּל
14 וַיַּהֲפֹכְהוּ לַמַּעֲלָה וּנְפֹל הָאֵהָל : וַיַּעַן רַעְהוּ וַיֹּאמֶר אֵין

זֹאת בִּלְתִּי אֶסְחָרֵב גִּדְעוֹן בְּדִוְאֵשׁ אִישׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן
הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ אֶת־מִדֵּין וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה :

טו וַיְהִי כִשְׁמַע גִּדְעוֹן אֶת־מִסְפָּר הַחִלּוּם

וְאֶת־שִׁבְרוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשָּׁב אֶל־מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
קוּמוּ כִּי־נָתַן יְהוָה בְּיָדְכֶם אֶת־מַחֲנֶה מִדֵּין :

16 וַיַּחֲץ אֶת־שִׁלְש־מֵאוֹת הָאִישׁ שְׁלֹשָׁה רִאשִׁים וַיִּתֵּן
שׁוּפְרוֹת בְּיַד־כָּלֶם וּבָדִים רִיקִים וּלְפָדִים בְּתוֹךְ

17 הַבָּדִים : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִמֶּנִּי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ וְהִנֵּה
אֲנִכִּי בֹא בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה וְהִיָּה כְּאֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בֵּן

18 תַּעֲשׂוּן : וְתִקְעַתִּי בִשּׁוּפֵר אֲנִכִּי וְכָל־אִשֶּׁר אֶתִּי
וְתִקְעַתֶּם בִּשּׁוּפְרוֹת גִּם־אֲתֶם סָבִיבוֹת כָּל־הַמַּחֲנֶה

19 וְאִמְרַתֶּם לִיהוָה וּלְגִדְעוֹן : וַיָּבֹא
גִדְעוֹן וּמֵאֲרֵה־אִישׁ אֲשֶׁר־אֹתוֹ בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה רֹאשׁ

הָאֲשֻׁמְרֵת הַתִּיכּוֹנָה אֵךְ הָקֵם הָקִימוּ אֶת־הַשְּׁמָרִים
כּ וַיִּתְּקֻם בִּשּׁוּפְרוֹת וַנִּפּוֹץ הַבָּדִים אֲשֶׁר בְּיָדָם : וַיִּתְּקֻם

שְׁלֹשֶׁת הָרִאשִׁים בִּשּׁוּפְרוֹת וַיִּשְׁבְּרוּ הַבָּדִים וַיַּחֲזִיקוּ
בִּיד

Quo con-
firmatus,
tripartito
agmine,
mox ho-
stium ca-
stra inva-
dit: adhi-
bito mira-
bili strata-
gemate.

בִּירְשָׁמֹאֹלִם בְּלָפְרִים וּבִירְמִינִם הַשּׁוֹפְרוֹת לַתְּקוּעַ
וַיִּקְרָאוּ חֶרֶב לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן : וַיַּעֲמֵדוּ אִישׁ תַּחֲתָיו ^{וַיָּנֻסוּ קִי}
סָבִיב לַמַּחֲנֶה וַיִּרְץ כָּל־הַמַּחֲנֶה וַיִּרְעוּ וַיָּנִסוּ :
וַיִּתְּקֵנוּ שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הַשּׁוֹפְרוֹת וַיִּשָּׁם יְהוָה אֶת־חֶרֶב <sup>Hofes
lymphati,
& cæco ter-
rore in se
invicem
fuentes, late
caduntur.</sup>
אִישׁ בָּרַעְהוּ וּבְכָל־הַמַּחֲנֶה וַיָּנֶם הַמַּחֲנֶה עַד־בֵּית
הַשְּׂטֵה צִרְתָּה עַד שְׂפַת־אֵבֶל מַחֲלָה עַל־טִבַּת :
וַיִּצַּעַק אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מִנַּפְתָּלִי וּמִן־אֲשֶׁר וּמִן־כָּל־ ²³
מְנַשֶּׁה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי מְדִין : וּמִלֹּאכִים שָׁלַח ²⁴
גִּדְעוֹן בְּכָל־הָהָר אֶפְרַיִם לֵאמֹר רָדוּ לַקְרָאת מְדִין
וּלְכְדוּ לָהֶם אֶת־הַמַּיִם עַד בֵּית בָּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן
וַיִּצַּעַק כָּל־אִישׁ אֶפְרַיִם וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הַמַּיִם עַד בֵּית
בָּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן : וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵי־שָׂרֵי מְדִין אֶת־כַּהֲ
עֶרֶב וְאֶת־זֹאב וַיִּהְרֹגוּ אֶת־עֹרֶב בְּצוּר־עֹרֶב וְאֶת־זֹאב
הָרָגוּ בִקְבֻזָּאב וַיִּרְדְּפוּ אֶל־מְדִין וְרֹאשׁ־עֹרֶב וְזֹאב
הִבְיִאוּ אֶל־גִּדְעוֹן מַעֲבַר לַיַּרְדֵּן : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ חָא
אֶפְרַיִם מִהֶהֱדַבֵּר הַזֶּה עָשִׂיתָ לָּנוּ לְבִלְתִּי קְרָאוֹת
לָנוּ כִּי הִלַכְתָּ לְהִלָּחֵם בְּמְדִין וַיִּרְיִבֹן אֹתוֹ בַּחוּקָה :
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִהֶעֱשִׂיתִי עִתָּה כָּכֶם הֲלֹא טוֹב עָלְלוֹת ²
אֶפְרַיִם מִבְּצִיר אֲבִיעֹזֶר : בִּידְכֶם נָתַן אֱלֹהִים אֶת־ ³
שָׂרֵי מְדִין אֶת־עֹרֶב וְאֶת־זֹאב וּמִהֶבִילְתִּי עֲשׂוֹת
כָּכֶם אֲנִי רָפַתָּה רוּחַם מֵעָלָיו בְּדַבְּרוֹ הַדָּבָר הַזֶּה :
וַיָּבֹא גִדְעוֹן הַיַּרְדֵּנָה עֹבֵר הוּא וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הָאִישׁ ⁴
אֲשֶׁר אֹתוֹ עֵיפִים וְרֹדְפִים : וַיֹּאמֶר לְאַנְשֵׁי סָכוֹת תִּנְהַרְה
נָא כְּבָרוֹת לַחֵם לָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלִי כִי־עֵיפִים הֵם
וְאַנְכִי רֹדֵף אַחֲרֵי זִבְחָ וְצִלְמִנֶעַ מַלְכֵי מְדִין : וַיֹּאמְרוּ
שָׂרֵי סָכוֹת הִכָּף זִבְחָ וְצִלְמִנֶעַ עִתָּה בִידְךָ כִּי־נָתַן
לְצִבְאָךָ לַחֵם : וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן לָכֵן בָּתַת יְהוָה אֶת־ ⁵
זִבְחָ וְאֶת־צִלְמִנֶעַ בְּיָדִי וְדִשְׁתִּי אֶת־בְּשָׂרְכֶם אֶת־
קוֹצִי

Duo Prin-
cipes ipso-
rum in po-
testatem
veniunt, &
occiduntur.

CAP. VIII.
Gideon
Ephraimitas,
non ni-
hil obmur-
murantes,
prudenter
compofuit.

נָא בָּרָה

Viris Suc-
cot & Pe-
nel, quod
se commea-
tu non ju-
varent, gra-
via com-
minatur.

8 קוצי המדבר ואת הברקנים : ויעל משם פנואל
וידבר אליהם בזאת ויענו אתו אנשי פנואל כאשר
9 ענו אנשי סכות : ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר
בשובי בשלום אתן את המגדל הזה :

10 וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת
עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בניקדם והנפלים
11 מארה ועשרים אלף איש שלף הרב : ויעל גרעון
דרך השכונני באהלים מקדם לנכח ויבהרה ויך את-

Zebach &
Zalmunah,
Midianita-
rum Reges
afféquitur,
& vivos
capit.

12 המחנה והמחנה היה בטח : וינסו זבח וצלמנע וירדף
אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת-

13 צלמנע וכל המחנה החריד : וישב גרעון בן יואש
14 מן המלחמה מלמעלה החרס : וילכד נער מאנשי

סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת
טו זקניה שבעים ושבעה איש : ויבא אל אנשי סכות
ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אתי לאמר
הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים

Reverfus
Succoranos
& Penueli-
tas pro me-
rito plectit.

16 לחם : ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת
17 הברקנים וידע בהם את אנשי סכות : ואת מגדל

18 פנואל נתן ויהרג את אנשי העיר : ויאמר אל זבח
ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור

19 ויאמרו כמות כמוהם אחד בתאר בני המלך : ויאמר
אתי בניאמי הם חיהוזה לו החיתם אותם לא הרגתי
כ אתכם : ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא

Midianita-
rum Reges
occidit.

21 שלף הנער חרביו בי ירא כי עודנו נער : ויאמר זבח
וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם
גרעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השחרנים

Oblatum
à populo
principa-
tum repu-
diat.

22 אשר בצוארי גמליהם : ויאמרו איש-
ישראל אל גרעון משלכנו גם אתה גם בנה גם בך

בנך

Ec כח

בְּנֵה כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מֶדִּין׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גִּדְעוֹן לֹא־
אֶמְשַׁל אֲנִי בָכֶם וְלֹא־יִמְשַׁל בְּנִי בָכֶם יְהוָה יִמְשַׁל בָּכֶם׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גִּדְעוֹן אֲשַׁלְּחֶנּוּ מִכֶּם שְׂאֵלָה וְתַנְדִּילִי
אִישׁ גִּזְם שָׁלְלוּ כִּי־נֹמִי זֶהָב לָהֶם כִּי יִשְׁמַעְאֵלִים הֵם׃
וַיֹּאמְרוּ נָתַן נָתַן וַיִּפְרָשׁוּ אֶת־הַשְּׂמָלָה וַיִּשְׁלִיכוּ שָׂמָרָה בַּח
אִישׁ גִּזְם שָׁלְלוּ׃ וַיְהִי מִשְׁקַל נֹמִי הַזֶּהָב אֲשֶׁר שָׂאֵל אֵלָּהּ
וּשְׁבַע־מֵאוֹת זָהָב לְבָד מִן־הַשְּׁהֲרָנִים וְהַנְּטִיפֹת וּבִגְדֵי
הָאֲרָגָמָן שַׁעַל מַלְכֵי מֶדִּין וּלְבָד מִן־הָעֵנְקוֹת אֲשֶׁר
בְּצֹואָרֵי גְמֻלֵיהֶם׃ וַיַּעַשׂ אֹתוֹ גִּדְעוֹן לֵאמֹר וַיִּצַּג אֹתוֹ
בְּעִירוֹ בַּעֲפָרָה וַיִּזְנוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו שֵׁם וַיְהִי לְגִדְעוֹן
וּלְבֵיתוֹ לְמוֹקֵשׁ׃ וַיִּכְנַע מֶדִּין לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
יָסְפוּ לִשְׂאת רֹאשׁם וַתִּשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה
בִּימֵי גִדְעוֹן׃

קמץ ב"ס

Victoriz
monumen-
tum in urbe
sua statuit.

וַיֵּלֶךְ יִרְבֶּעַל בְּנִי־וֹאֵשׁ וַיִּשְׁבֹּבְבִיתוֹ׃ וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שִׁבְעִים ל
בָּנִים יְצִאי יֶרֶכוֹ כִּי־נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ׃ וּפִילְגָשׁוֹ אֲשֶׁר
בְּשָׁכֶם יִלְדֶה־לוֹ גַּם־הָיָא בֶן וַיִּשָּׂם אֶת־שְׁמוֹ אֲבִימֶלֶךְ׃
וַיָּמָת גִּדְעוֹן בְּנִי־וֹאֵשׁ בְּשִׁיבָה טוֹבָה וַיִּקְבֹּר בְּקִבְרֵי יוֹאֵשׁ
אָבִיו בַּעֲפָרָה אֲבִי הָעֹזִרִי׃ וַיְהִי כֹאֲשֶׁר
מָת גִּדְעוֹן וַיָּשׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי הַבַּעֲלִים
וַיִּשְׁיִמוּ לָהֶם בַּעַל בְּרִית לֵאלֹהִים׃ וְלֹא־זָכְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמַּצִּיל אוֹתָם מִיַּד כָּל־אֲבִיבֵיהֶם
מִסָּבִיב׃ וְלֹא־עָשׂוּ חֶסֶד עִם־בֵּית יִרְבֶּעַל גִּדְעוֹן כָּכֹל־לֵה
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה עִם־יִשְׂרָאֵל׃

Ingenti fo-
bole relicta,
moritur.

Ifraelita-
rum, post
mortem
ejus, idola-
latria, &
ingratitu-
do.

וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־יִרְבֶּעַל שֹׁכֵמָה אֶל־אָחִיו אָמֹ וַיִּדְבֹּר א
אֵלֵיהֶם וַאֲלֹכֶל־מִשְׁפַּחַת בֵּית־אָבִי אָמֹ לֵאמֹר׃ דְּבַרְדּוּ
נָא בְּאָזְנִי כָל־בְּעָלֵי שָׁכֶם מִהַטּוֹב לָכֶם הַמַּשָּׁל בָּכֶם
שְׁבָעִים אִישׁ כָּל בְּנֵי יִרְבֶּעַל אֶם־מַשָּׁל בָּכֶם אִישׁ אֶחָד
וַיִּזְכְּרָתֶם כִּי־עֲצַמְכֶם וּבָשָׂרְכֶם אֲנִי׃ וַיִּדְבְּרוּ אַחֲרֵי־אָמֹ׃
עליו

CAP. IX.
Abimelech
Sichemita-
rum princi-
patu poti-
tur.

עליו באוני כל־בעלי שכם את כל־הדברים האלה ויט
 4 לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא : ויתנרלו
 שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך
 ה אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו : ויבא בית־אביו
 עפרתה ויהרג את־אחיו בני־ירבעל שבעים איש על־
 אבן אחת ויותר יותם בן־ירבעל הקטן כי נחבא :
 6 ויאספו כל־בעלי שכם וכל־בית מלוא
 וילכו וימליכו את־אבימלך למלך עם־אלון מצב אשר
 7 בשכם : ויגידו ליוותם וילך ויעמד בראש הר־גריזים
 וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם
 8 וישמע אליכם אלהים : הלוך הלכו העצים למשח
 9 עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה עלינו : ויאמר להם
 הזית החרלת את־דשני אשר־בי יכבדו אלהים ואנשים
 , והלכתי לנוע על־העצים : ויאמרו העצים לתאנה לכי
 11 את מלכי עלינו : ותאמר להם התאנה החרלת את־
 מתקי ואת־תנוכתי הטובה והלכתי לנוע על־העצים :
 12 ויאמרו העצים לגפן לבי־את מלוכי עלינו : ותאמר
 להם הגפן החרלת את־תירושי המשמח אלהים
 14 ואנשים והלכתי לנוע על־העצים : ויאמרו כל־
 העצים אל־האטר לך אתה מלך־עלינו :
 15 ויאמר האטר אל־העצים אם באמת אתם משחים
 אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואס־אין תצא אש
 16 מן־האטר ותאכל את־ארוי הלבנון : ועתה אם־
 באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את־אבימלך
 ואם־טובה עשיתם עם־ירבעל ועם־ביתו ואם־
 17 בגמול ידיו עשיתם לו : אשר־נלחם אבי עליכם
 וישלך את־נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין :
 18 ואתם קמתם על־בית אבי היום ותהרגו את־בניו
 שבעים

Omnesque
fratres, ex-
cepto Jo-
tham, ne-
cat.

Qui ipsi &
Sichemitis
exitium
vaticinatur.

מלכה קרי

מלכי קרי

Ec 2 כח ב

שבעים איש על-אבן אחת ותמליכו את-אבימלך בן-
 19 אמתו על-בעלי שכם כי אחיכם הוא : ואסבאמת
 ובתמים עשיתם עם-ירבעל ועם-ביתו היום הזה
 שמחו באבימלך וישמח גם-הוא בכם : ואס-אין תצא
 אש מאבימלך ותאכל את-בעלי שכם ואת-בית
 מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל
 את-אבימלך : ויגס יותם ויברח וילך בארה וישב
 22 שם מפני אבימלך אחיו : וישר אבימלך
 23 על-ישראל שלש שנים : וישלח אלהים רוח רעה בין
 אבימלך ובין בעלי שכם ויכגדו בעל-שכם באבימלך :
 24 לבוא חמס שבעים בני-ירבעל ודמם לשום על-
 אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם
 אשר-חזקו את-ידיו להרג את-אחיו : וישמו לו בעלי כח
 שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל-אשר-
 יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך :
 26 ויבא געל בן-עבר ואחיו ויעברו בשכם
 27 ויבטחו-בו בעלי שכם : ויצאו השדה ויבצרו את-
 ברמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם
 28 ויאכלו וישתו ויקללו את-אבימלך : ויאמרו געל בן-
 עבר מי-אבימלך ומי-שכם כי נעבדנו הלא בן-
 ירבעל וכל פקידו עבדו את-אנשי חמור אבי שכם
 29 ומדוע נעבדנו אנחנו : ומי יתן את-העם הזה בידי
 ואסירה את-אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך
 וצאה : וישמע וכל שר העיר את-דברי געל בן-עבר
 31 ויחר אפו : וישלח מלאכים אל-אבימלך בתרמיה
 לאמר הנה געל בן-עבר ואחיו פאים שכמה והנם
 32 צרים את-העיר עליך : ועתה קום לילה אתה והעם
 33 אשר-אתך וארב בשדה : והיה בפקר כודח השמש
 תשכים

Sichemitz,
 concepto
 ingenti
 odio, ab
 Abime-
 lecho defi-
 ciunt.

תשבים ופשטת על העיר והנדה הוא והעם אשר אתו
יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ירך :

Abimelech
urbem Si-
chem , pri-
mo ex infi-
diis, deinde
apertā vi
adortus ,
tandem ex-
pugnat.

ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו

34

לה לילה ויארבו על שכם ארבעה ראשים : ויצא געל בך

עבר ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם

אשר אתו מן המארב : וירא געל את העם ויאמר

36

אל זכל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זכל

את צל ההרים אתה ראה כאנשים : ויסף עוד געל

לדבר ויאמר הנה עם ירדים מעם ספור הארץ וראש

אחד בא מדרך אלון מעוננים : ויאמר אליו זכל אית

אפוא פיה אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא

זה העם אשר מאסוה בו צאנא עתה והלחם בו :

מ ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך : וירדפוהו

אבימלך ויגס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח

השער : וישב אבימלך בארומה ויגרש זכל את געל

ואת אחיו משבת בשכם : ויהי ממחרת ויצא העם

השדרה ויגדו לאבימלך : ויקח את העם ויחצם

לשלושה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן

העיר ויקם עליהם ויכס : ואבימלך והראשים אשר עמו

פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו

מה על כל אשר בשדה ויבוס : ואבימלך נלחם בעיר כל

היום והוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג

ויתן את העיר וזרעה מלח : וישמעו

כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צהיח בית אל ברית :

ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם :

ויעל אבימלך הרצלמון הוא וכל העם אשר אתו

ויקח אבימלך את הקדמות בידו ויכית שוכת עצים

וישאה וישם על שכם ויאמר אל העם אשר עמו מה

ראיתם

Ec 3 כח ג

Munitam
in urbe tur-
rim, quo
plerique
confuge-
rant, exurit.

ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני: ויכרתו נס-כלהעם
איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על-הצריח
ויציתו עליהם את-הצריח באש וימתו גם כל-אנשי
מגדל-שכם כאלף איש ואשה:

וילך נ
אבימלך אל-תבץ ויחן בתבץ וילכרה: ומגדל-עוז היה
בתוך-העיר וינסו שמה כל-האנשים והנשים וכל

בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על-גג המגדל: ויבא
אבימלך עד-המגדל וילחם בו ויגש עד-פתח המגדל

לשרפו באש: ותשלך אשה אחת פלח רכב על-
ראש אבימלך ותרץ את-גלגלתו: ויקרא מהרה

אל-הנערי נשאת כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני
פך-אמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת:

ויראו איש-ישראל כימת אבימלך וילכו איש למקמו: נח
וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו

להרג את-שבעים אחיו: ואת כל-רעת אנשי שכם
השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן-

ירבעל: ויקם אחרי אבימלך להושיע
את-ישראל תולע בן-פואה בן-דודו איש יושבר והוא

ישב בשמיר בהר אפרים: וישפט את-ישראל עשרים
ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר:

ויקם
אחריו יאיר הגלעדי וישפט את-ישראל עשרים ושנים

שנה: ויהיו-לו שלשים בנים רכבים על-שלשים עירים
ושלשים עירים להם להם יקראו חות יאיר עד היום

הזה אשר בארץ הגלעד: וימת יאיר ויקבר
בקמון:

ויסיפו בני ישראל לעשות חרע בעיני יהוה ויעבדו
את-הבעלים ואת-העשתרות ואת-אלהי ארם ואת-

אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני-עמון ואת
אלהי

Ipse, dum expugnatā urbe Thebez, circa aliam turrim haret, faxo à muliere ictus, cadit.

CAP. X. Judex & liberator populi Tola.

Cui succedit Iair.

Iraclitarum nova à cultu Dei defectio: qui eos Philistæorum

8c Ammonitarum jugo perimitit.

7 וְאֵלֶּהי פִּלְשֹׁתִים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה וְלֹא עֲבָדוּהוּ : וַיַּחֲרֹץ אֵף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד פִּלְשֹׁתִים וּבְיַד בְּנֵי עַמּוֹן :

8 וַיִּרְעֲצוּ וַיִּרְצְצוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁנָה הַהִיא שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֶת־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן :

9 בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּגִלְעָד : וַיַּעֲבֹדוּ בְנֵי־עַמּוֹן אֶת־הַיַּרְדֵּן לְהִלָּחֵם גַּם־בְּיְהוּדָה וּבְבִנְיָמִן וּבְבֵית אֶפְרַיִם :

Illi verò, angustis preffi, Dei opem in-clamant.

10 וַתִּצַּר לְיִשְׂרָאֵל מְאֹד : וַיִּזְעַקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה לֵאמֹר חָטֵאנוּ לָךְ וְכִי עֲזַבְנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ וְנַעֲבֹד אֶת־הַבְּעָלִים :

11 הֲלֹא מִמִּצְרַיִם וּמִן־הָאֱמֹרִי מִן־בְּנֵי עַמּוֹן וּמִן־פִּלְשֹׁתִים : וַיִּצְדִּיקוּם וַעֲמָלָק וַמְעֹן לַחֲצוֹ אֶתְכֶם וַתִּצְעַקוּ אֵלַי :

12 וְאוֹשִׁיעָה אֶתְכֶם מִיָּד : וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אוֹתִי וַתַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים לָכֵן לֹא־אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם : לָכֵן וַיַּעֲקוּ אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בַּחֲרַתֶּם בָּם הֵמָּה יוֹשִׁיעוּ לָכֵם :

13 טו בַּעַת צִרְתְּכֶם : וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה חָטֵאנוּ עֲשֵׂה־אַתָּה לָנוּ כְּכֹל־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ אֲךָ הִצִּילָנוּ נָא הַיּוֹם :

14 הַזֶּה : וַיִּסְרוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַגֹּבֶר מִקִּרְבָּם וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ בַּעֲמַל יִשְׂרָאֵל :

Ammonitar & Ifrae-litz ad bellum sefe-parant.

15 בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲנוּ בְּגִלְעָד וַיֹּאסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּמִצְפָּה :

16 וַיֹּאמְרוּ הָעָם שָׂרֵי גִלְעָד אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יִחַל לְהִלָּחֵם בְּבְנֵי עַמּוֹן יְהִי־לָרֹאשׁ לְכָל יִשְׁבֵי גִלְעָד :

CAP. XI. Gileaditæ Jephthah, gentilem suum, ex exilio revocatum, ducentem belli contra Ammonitas designant.

17 וַיִּפְתַּח הַגִּלְעָדִי הִזֶּה גִּבּוֹר חַיִּל וְהוּא בֶן־אִשָּׁה זֹנָה וַיּוֹלַד גִּלְעָד אֶת־יִפְתָּח : וַתֵּלֶךְ אִשְׁת־גִּלְעָד לֹב :

18 בָּנִים וַיַּגְדִּלוּ בְנֵי־הָאִשָּׁה וַיַּגְרִשׁוּ אֶת־יִפְתָּח וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־תִנָּחַל בְּבֵית־אֲבִינוּ כִּי בֶן־אִשָּׁה אַחֲרַת אִמָּה :

19 וַיְבָרַח יִפְתָּח מִפָּנֵי אֲחָיו וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְּלַקְטוּ אֶל־יִפְתָּח אֲנָשִׁים רִיקִים וַיִּצְאוּ עִמּוֹ : וַיְהִי

20 הַיּוֹם וַיִּלָּחֲמוּ בְנֵי־עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי כֹאֲשֶׁר־נִלְחָמוּ

Ec 4 כח ד

א"י המסור חת

Promissio
etiam prin-
cipatu.

Qui, missa
legatione,
Ammoni-
tas à confi-
liis belli
avertere
studet.

נלחמו בני-עמון עמי-ישראל וילכו זקני גלעד לקחת
את-יפתח מארץ טוב: ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו
לקצין ונלחמה בבני עמון: ויאמר יפתח לזקני גלעד
הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע
באתם אלי עתה כאשר צר לכם: ויאמרו זקני גלעד
אל-יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת
בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישרי גלעד: ויאמר
יפתח אל-זקני גלעד אם-משיבים אתם אותי להלחם
בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם
לראש: ויאמרו זקני-גלעד אל-יפתח יהוה יהיה שמע
בינותינו אם-לא כדברך בן נעשה: וילך יפתח עם
זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין
וידבר יפתח את-כל-דבריו לפני יהוה במצפה:
וישלח יפתח מלאכים אל-מלך בני
עמון לאמר מה-לי ולך בירבאת אלי להלחם בארצי:
ויאמר מלך בני-עמון אל-מלאכי יפתח בילקח
ישראל את-ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד
היבק ועד-הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום:
ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל-מלך בני
עמון: ויאמר לו כה אמר יפתח לא-לקח ישראל
את-ארץ מואב ואת-ארץ בני עמון: כי בעלותם
ממצרים וילך ישראל במדבר ערבים-סוף ויבא
קדשה: וישלח ישראל מלאכים אל-מלך
אדום לאמר אעבר-דגא בארצה ולא שמע מלך
אדום וגם אל-מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל
בקדש: וילך במדבר ויבס את-ארץ אדום ואת-
ארץ מואב ויבא ממזרח-שמש לארץ מואב ויחנו
בעבר ארנון ולא-באו בגבול מואב כי ארנון גבול
מואב

19 מואב: וישלח ישראל מלאכים אל־סיחון מלך־
 האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעבר־הנה
 כ בארצה עד־מקומי: ולא־האמין סיחון את־ישראל
 עבר בגבולו ויאסף סיחון את־כל־עמו ויחנו ביהצה
 21 וילחם עם־ישראל: ויתן יהוה אלהי־ישראל את־
 סיחון ואת־כל־עמו ביד ישראל ויכום וירש ישראל
 22 את כל־ארץ האמרי וישב הארץ ההיא: ויירשו
 את כל־גבול האמרי מארנון ועד־היבק ומן־המדבר
 23 ועד־הירדן: ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את־
 24 האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: הלא את
 אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל־
 כה אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו תירש: ועתה
 הטוב טוב אתה מבלק בן־צפור מלך מואב הרב רב
 26 עם־ישראל אסנלחם נלחם בם: בשבת ישראל
 בחשבון ובבנותיה ובערעור ובכנותיה ובכל־הערים
 אשר על־ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא
 27 הצלתם בעת ההיא: ואנכי לא־חטאתי לך ואתה עשה
 אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני
 28 ישראל ובין בני עמון: ולא שמע מלך בני עמון אל־
 29 דברי יפתח אשר שלח אליו: ותהי
 על־יפתח רוח יהוה ויעבר את־הגלעד ואת־מנשה
 ויעבר את־מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון:
 ל וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אס־נתון תתן את־בני
 31 עמון ביד־י: והיה היוצא אשר יצא מדלתי בית־י
 לקראתי בשוּב־י בשלום מבני עמון והיה ליהוה
 32 והעליתיהו עולה: ויעבר יפתח אל־בני
 33 עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו: ויכם מערוער וער
 בואך מִנִּית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה
 מאד

Frustra autem tentatis
 illorum animis, ipse
 quoque copias colligit. Et vo-
 tum Deo vovet.

Vincit Am-
 monitas.

Ec 5 כח ה

יב מאד ויבגשו בני עמון מפני בני ישראל :

34 ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו

יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אין

לו ממנו בן אורכת: ויהי כראותו אותה ויקרע את לב

בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית

בעברי ואנכי פציתי פי אליהוהו ולא אוכל לשוב :

ותאמר אליו אבי פציתך את פיך אליהוהו עשה לי

כאשר יצא מפיה אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות

מאיביך ממני עמון: ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר

הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על

ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי: ויאמר לבי

וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך

על בתוליה על ההרים: ויהי מקץ שנים חדשים

ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא

לא ידעה איש ותהי חק בישראל: מימים ימימה מ

תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי

ארבעת ימים בשנה: ויצעק איש אפרים יב א

ויעבר צפורה ויאמרו ליפתח מדוע עברתי להלחם

בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף

עליה באש: ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי

אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם

אותי מידם: ואראה כי אינה מושיע ואישמה נפשי

בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה

עליתם אלי היום הזה להלחם בי: ויקבץ יפתח את

כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד

את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך

אפרים בתוך מנשה: וילכו גלעד את מעברות ה

הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה

ויאמרו

Deinde filiam suam, è domesticis priamam, obviam nactus, infelix parens pro voto Deo offert & facrat.

רעיתי

CAP. XII. Ephraimite, Levi de causa, contendunt cum Jephthah.

ואישמה

Res hac in bellum erumpit.

Ingens ipsorum strages.

בִּיאֲמָרוֹ לֹא אֲנִישִׁיגֶלְעָד הָאֶפְרָתִי אֶתָּה וַיֹּאמֶר לֹא :
 6 וַיֹּאמְרוּ לֹא אֶמְרָנָא שְׂבִלָת וַיֹּאמֶר סְבִלָת וּלֹא יָכִין
 לְדַבֵּר בֶּן וַיֵּאחֲזוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁחַטוּהוּ אֶל־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן
 וַיִּפֹּל בַּעַת הַהִיא מֵאֶפְרַיִם אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם אֲלֹף :
 7 וַיִּשְׁפֹּט יִפְתָּח אֶת־יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ שָׁנִים וַיָּמָת יִפְתָּח
 8 הַגִּלְעָדִי וַיִּקְבֹּר בְּעָרֵי גִלְעָד : וַיִּשְׁפֹּט

In princi-
parum suc-
cedit Eb-
zan.

9 אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲבָצָן מִבֵּית לָחֶם : וַיְהִי־לֹ
 שְׁלֹשִׁים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת שָׁלַח הַחוּצָה וּשְׁלֹשִׁים
 בָּנוֹת הֵבִיא לִבָּנוֹ מִן־הַחוּץ וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שֶׁבַע
 שָׁנִים : וַיָּמָת אֲבָצָן וַיִּקְבֹּר בְּבֵית לָחֶם :

Postque
cum Elon
Zebuloni-
tes.

וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל 11
 12 אֵילֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים : וַיָּמָת
 אֵילֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּקְבֹּר בְּאֵילֹן בָּאָרֶץ זְבוּלֹן :

Itemque
Abdon: sub
quorum
imperio res
tranquillae
fuerunt.

וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל 13
 14 עֲבֶדוֹן בֶּן־הַלֵּל הַפְּרָעָתוֹנִי : וַיְהִי־לֹ אַרְבָּעִים בָּנִים
 וּשְׁלֹשִׁים בָּנִי בָנִים רַכָּבִים עַל־שִׁבְעִים עֵירִם וַיִּשְׁפֹּט
 טו אֶת־יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים : וַיָּמָת עֲבֶדוֹן בֶּן־הַלֵּל
 הַפְּרָעָתוֹנִי וַיִּקְבֹּר בַּפְּרָעָתוֹן בָּאָרֶץ אֶפְרַיִם בְּהַר
 א יג הָעֵמֶלְקִי :

CAP. XIII.
Rursum Is-
raelitae, ad
idola con-
versi, sub-
jecti Philis-
tineis, per 40
annos pec-
nas perfidiae
dederunt.

וַיִּסִּיפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים
 אַרְבָּעִים שָׁנָה :

3 Eâ tem-
pestate An-
gelus uxori
Manoz, diu
sterili, appa-
ret: nun-
ciarque
ei, fore ut
puerum e-
deret liber-
tatis vindic-
em.

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצָּדְעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי וּשְׁמוֹ מְנוּחַ
 3 וַאֲשֶׁתוֹ עֲקָרָה וּלֹא יָלְדָה : וַיֵּרָא מַלְאָךְ־יְהוָה אֶל־
 הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה־נָנָה אֶת־עֲקָרָהּ וּלֹא
 4 יָלְדָת וְהָרִית וַיִּלְדָת בֶּן : וַעֲתָה הִשְׁמְרִי נָנָה וְאֵל־
 ה תִּשְׁתִּי יַיִן וּשְׂכָר וְאֵל־תֹּאכְלִי כָל־טָמֵא : כִּי הֵנֶךָ
 הָרָה וַיִּלְדָת בֶּן וּמוֹרָה לֹא־עָלָה עַל־רֹאשׁוֹ בִּינְיָמִן
 אֱלֹהִים יְהִי הַנָּעַר מִן־הַבֶּטֶן וְהוּא יִחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל

הַמִּשְׁחָה
נָנָה

ישראל מיד פלשתים: ותבא האשה ותאמר לאישה⁶
לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אימזה הוא ואת
שמו לא הניד לי: ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה⁷
אלתשתי ויין ושכר ואלתאכלי כלטמאה כיניני
אלהים יהיה הנער מןהבטן עדיום מותו:

ויעתר מנוח אליהוה ויאמר כי⁸

אדוני איש האלהים אשר שלחת יבואנני עוד

אלינו ויורנו מהנעשה לנער היוולד: וישמע⁹ הל
ברש

Etiam Vi-
ro, multum
precibus
istud expe-
renti, divi-
nae illius
visionis
gratia fit.

האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד

אלהאשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה

אין עמה: ותמהר האשה ותרוץ ותגד לאישה¹⁰

ותאמר אליו הנך נראה אלו האיש אשרבא ביום

אלי: ויקסוילך מנוח אחרי אשתו ויבא אלהאיש ויאמר¹¹

לו האתה האיש אשרדברת אליהאשה ויאמר אני:

ויאמר מנוח עתה יבא דבריה מהייהיה משפט הנער¹²

ומעשהו: ויאמר מלאך יהוה אלמנוח מכל אשר¹³

אמרתי אליהאשה תשמר: מכל אשריצא מגפן היין¹⁴

לא תאכל ויין ושכר אלתשת וכלטמאה אלתאכל

כל אשרצויתיה תשמר: ויאמר מנוח אלמלאך יהוה¹⁵ טו

געצרהנא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: ויאמר¹⁶

מלאך יהוה אלמנוח אםתעצרני לאאכל בלחמך

ואסתעשה עליה ליהוה תעלנה כי לאידע מנוח כי¹⁷

מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אלמלאך יהוה מי¹⁸

יִשְׁמַךְ כִּי יִבֹּא דְבָרֶיךָ וּבְכַרְנֶךָ: ויאמר לו מלאך יהוה¹⁹

למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: ויקח מנוח ארז²⁰

גדי העזים ואתהמנחה ויעל עלהצור ליהוה ומפלא

לעשות ומנוח ואשתו ראים: ויהי בעלות הלחם מעל כ

Angelus,
peracto
sacrificio,
fumo fami-
maque vi-
sime ob-
volatus.

המזבח

in aethra
aufertur,

הַמִּזְבֵּחַ הַשְּׁמִימָה וַיַּעַל מִלֶּאךָ־יְהוָה בְּלֶהֱבַח הַמִּזְבֵּחַ
21 וּמָנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רָאִים וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם אֲרָצָה׃ וְלֹא־יִסָּף
עוֹד מִלֶּאךָ יְהוָה לִהְרָאָה אֶל־מָנוּחַ וְאֶל־אִשְׁתּוֹ אִזְּעַ

Obstupe-
sciente Ma-
no.

22 מָנוּחַ כִּי־מִלֶּאךָ יְהוָה הוּא׃ וַיֹּאמֶר מָנוּחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ

23 מוֹת גְּמוֹת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוֹ חֲפִץ

יְהוָה לְהַמִּיתָנוּ לֹא־לָקַח מִיָּדְנוּ עֲלֵה וּמָנַחָה וְלֹא־הָרְאָנוּ

Mulier eni-
m filium,
Simfon no-
men ei in-
didit.

24 אֶת־כָּל־אֱלֹהִים וְכַעַת לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ בָּזֹאת׃ וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה

בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שִׁמְשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנַּעַר וַיְבָרְכֵהוּ

כֹּה יְהוָה׃ וַתַּחַל רוּחַ יְהוָה לָפַעֵמוֹ בַּמַּחְנֶה־הַזֶּה בֵּין צָרָעָה

אֵיד וּבֵין אִשְׁתָּאֵל׃ וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן תַּמְנָתָה

כ"ד
CAP. XIV.
Simfon
uxorem ex
Philistinis
quærit.

2 וַיִּרְא אִשָּׁה בַת־מִנְתָּה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּעַל וַיִּגְדַּל

לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רֵאִיתִי בַת־מִנְתָּה מִבְּנוֹת

3 פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה קַחְרֹאוֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו

וְאִמּוֹ הֲאִין בְּבָנוֹת אַחִיךָ וּבְכָל־עַמִּי אִשָּׁה כִּי־אֵתָּה

הוֹלֵךְ לִקְחָתָהּ אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֶרְלִים וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן

4 אֶל־אָבִיו אוֹתָהּ קַח־לִי כִּי־הִיא יִשְׂרָאֵל בְּעֵינַי׃ וְאָבִיו

וְאִמּוֹ לֹא יָדָעוּ כִּי מִיְהוָה הִיא בִּיתְלֵאנָה הוּא־מִבְּקָשׁ

מִפְּלִשְׁתִּים וְכַעַת הִיא פְּלִשְׁתִּים מְשֻׁלִּים בְּיִשְׂרָאֵל׃

ה וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן וְאָבִיו וְאִמּוֹ תַּמְנָתָה וַיָּבֹאוּ

עַד־כְּרָמִי תַּמְנָתָה וְהִנֵּה כְּפִיר אֲרִיּוֹת שָׁאֵג לִקְרֹאתוֹ׃

Leonem in
via obvium
mann
disceperit.

6 וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיִּשְׁפָּעֵהוּ כִּשְׁפַע הַגִּיד וּפְאֻמָּה

7 אִין בִּידּוֹ וְלֹא הִגִּיד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיֵּרֶד

8 וַיִּדְבֹּר לְאִשָּׁה וַתִּישַׁר בְּעֵינָי שִׁמְשׁוֹן׃ וַיֵּשֶׁב מִיָּמִים

לִקְחָתָהּ וַיִּסַּר לְרֹאוֹת אֶת מַפְלַת הָאֲרִיָּה וְהִנֵּה עֶדְרָת

9 דְּבָרִים כְּגוֹיַת הָאֲרִיָּה וּדְבָשׁ׃ וַיִּרְכָּהוּ אֶל־כַּפְּיוֹ וַיִּלֶּךְ

הַלֹּךְ וְאָכַל וַיִּלֶּךְ אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכְלוּ

10 וְלֹא־הִגִּיד לָהֶם כִּי מְגוֹיַת הָאֲרִיָּה רָדָה הַדְּבָשׁ׃ וַיֵּרֶד

אָבִיהוּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיַּעַשׂ שָׁם שִׁמְשׁוֹן מִשְׁתָּה כִּי בֶן

יַעֲשֶׂה

- יעשו הבחורים: ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים ^{Invitatis ad nuptiale epulum ænigma proponit.} 11
 מרעים ויהיו אתו: ויאמר להם שמשון אחודה ¹²
 נא לכם חידה אם־הגיד תגידו אותה לי שבעת ¹³
 ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ¹⁴
 ושלשים חלפת בגדים: ואם־לא תוכלו להגיד לי ¹⁵
 ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות ¹⁶
 בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה: ויאמר ¹⁷
 להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוק ולא יכלו ¹⁸
 להגיד החידה שלשת ימים: ויהי ביום השביעי ¹⁹
 ויאמרו לאשת־שמשון פתי את־אישך ויגדלנו את־ ^{Cujus illi mentem, per spon- sam clam rectam,}
 החידה פן־נשרף אותך ואת־בית אביך באש ²⁰
 הלידשנו קראתם לנו הלא: ותבך אשת שמשון ²¹
 עליו ותאמר רק־שנאתני ולא אהבתני החידה ²²
 חדתה לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הגה ²³
 לאבי ולאמי לא הגדת וליך אגיד: ותבך עליו ²⁴
 שבעת הימים אשר־היה להם המשתה ויהי ²⁵
 ביום השביעי ויגדלה כי הציקתהו ותגד החידה לבני ²⁶
 עמה: ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם ²⁷
 יבא החרסה מה־מתוק מדבש ומה עו מארי ויאמר ²⁸
 להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי: ²⁹
 ותצלח עליו רוח יהוה ויירד אשקלון ויך מהם שלשים ³⁰
 איש ויקח את־חליצותם ויתן החליפות למגיד החידה ³¹
 ויחר אפו ויעל בית אביו: ותהי אשת שמשון ³²
 למרעהו אשר רעה לו: ³³
- ויהי מימים בימי קציר־חטים ויפקד שמשון את־ ³⁴
 אשתו בגני עזים ויאמר אבאה אל־אשתי החדרה ולא ³⁵
 נתנו אביה לבוא: ויאמר אביה אמר אמרתי כי־שנא ³⁶
 שנאתה ואתננה למרעך הלא אחותה הקטנה ³⁷

Cujus illi mentem, per spon- sam clam rectam,

Simfoni exponunt.

Ille vero tæxis quibusdam Philistæis, ex ipforum exuviis sponsonis præmium victoribus perfolvit.

C A P. XV. Simfon intelligit uxorem, se absente, in alterius matrimonium convenisse:

טובה

3 טובה ממנה תהינא לה תחתיה: ויאמר להם שמשון

Unde dolent, 300 vulpibus captis, erdentes lampades earum caudis illigat, atque eas hostium agris immittit.

4 נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה: וילך

שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן

זנב אלזנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך:

ה ויבעראש בלפידים וישלח בקמזות פלשתים ויבער

6 מגדיש ועד קמה ועד כרם וזת: ויאמרו פלשתים מי

עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את

אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה

7 ואת אבירה באש: ויאמר להם שמשון אסיתעשון

8 בזאת כי אסנקמתי בכם ואחר אחרל: ויה אותם

שוק ערירך מבה גדולה וירד וישב בסעף סלע

Isto damno profana gens commora, in Judaeorum agros se effundit.

9 עיטם: ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה

10 וינטשו בלחי: ויאמרו איש יהודה למח עליתם עלינו

ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר

עשה לנו: ויורו שלשת אלפים איש מיהודה אל

Qui istis incommodis commulsi, Simonem vinctum Philistis tradiderunt.

סעף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי

משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם

11 כאשר עשו לי בן עשיתי להם: ויאמרו לו לאסרך

יורנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו

12 לי פנתפגעון בי אתם: ויאמרו לו לאמר לא כי אסר

נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים

13 עבתיים חדשים ויעלוהו מן הסלע: הוא בא ערלחי

ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה

ותהינה העבתיים אשר על זרעותיו כפשתים אשר

Sed traditus, ruptis vinculis, arrepto officio, quod casus obtulerat, mille ex hostibus proftravit.

טו בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: וימצא לחי חמור

16 טריה וישלח ידו ויקחה ויהיבה אלף איש: ויאמר

שמשון בלתי החמור חמור חמרתים בלתי החמור

17 הביתי אלף איש: ויהי בכלתו לדבר וישלך הלחי

מיד

18 מִירוֹ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא רֶמֶת לְחִי : וַיִּצְמָא מֵאֵד Denique à labore flatiens, invocato Domino, ex offe, quod manu tenebat, equam videt fluere.
וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶתֶּרָה נָתַתְּ בִּיד־עַבְדְּךָ אֶת־
הַתְּשׁוּעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְעַתָּה אָמוּת בְּצָמָא וּנְפֹלְתִי
בִּיד הָעֲרֵלִים: וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת־הַמִּכְתָּשׁ אֲשֶׁר־בְּלִחִי 19

וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מִים וַיֵּשֶׁת וַתִּשָּׁב רֹחוֹ וַיַּחֲי עַל־כֵּן וַיִּקְרָא
שְׁמָה עֵין הַקּוּרָא אֲשֶׁר־בְּלִחִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּשְׁפֹּט אֶת־כ
יִשְׂרָאֵל בִּימֵי פִלְשֹׁתִים עֶשְׂרִים שָׁנָה: וַיֵּלֶךְ יָן א

שִׁמְשׁוֹן עִוְתָהּ וַיֵּרֶא־שָׁם אִשָּׁה זֹנוֹה וַיִּבֶא אֵלֶיהָ: לַעֲוֹתִים 2
לֵאמֹר בֹּא שִׁמְשׁוֹן הִנֵּה וַיִּסְבּוּ וַיִּאֲרְבוּלוּ כָל־הַלַּיְלָה
בְּשַׁעַר הָעִיר וַיִּתְחַרְשׁוּ כָל־הַלַּיְלָה לֵאמֹר עַד־אֹר
הַבֶּקֶר וַהֲרַגְנָהּ: וַיִּשְׁכַּב שִׁמְשׁוֹן עַד־חֲצִי הַלַּיְלָה וַיִּקָּם 3
בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֵּאָחֵז בְּדִלְתוֹת שַׁעַר־הָעִיר וַיִּכְשֹׁתִי
הַמְּזוֹזוֹת וַיִּסַּעם עִם־הַבְּרִיחַ וַיִּשֶׁם עַל־כַּתְּפָיו וַיַּעֲלֶם אֶל־

רֹאשׁ הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי חֲבֹרֹן: וַיְהִי 4
אַחֲרֵי־כֵן וַיֵּאָהֵב אִשָּׁה בְּנַחַל שׁוֹרֵק וּשְׁמָהּ דִּלְיָה: וַיַּעֲלוּ הָ
אֵלֶיהָ סֶרְנִי פִלְשֹׁתִים וַיֹּאמְרוּ לָהּ פָּתִי אוֹתוֹ וְרֵאֵי בָמָה
כַּחוֹ גְּדוֹל וּבָמָה נֹכַח לוֹ וַאֲסַרְנוּהוּ לַעֲנוּתוֹ וַאֲנַחְנוּ
נִתְּנָלָךְ אִישׁ אֶלֶף וּמֵאָה כֶּסֶף: וַתֹּאמֶר דִּלְיָה אֶל־

שִׁמְשׁוֹן הַגִּידֶה־נָא לִי בָמָה כַּחוֹ גְּדוֹל וּבָמָה תֹּאסֵר
לַעֲנוּתָךְ: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שִׁמְשׁוֹן אִם־יֹאסְרֵנִי בְּשִׁבְעָה 5
יָהָרִים לַחִים אֲשֶׁר לֹא־חֲרַבּוּ וַחֲלִיתִי וְהָיִיתִי כְּאַחַד
הָאָדָם: וַיַּעֲלוּ־לָהּ סֶרְנֵי פִלְשֹׁתִים שִׁבְעָה יָהָרִים לַחִים 6
אֲשֶׁר לֹא־חֲרַבּוּ וַתֹּאסְרֵהוּ בָהֶם: וְהָאָרֶב יֹשֵׁב לָהּ בַּחֲדָר 7
וַתֹּאמֶר אֵלָיו פִּלְשֹׁתִים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּנְתֵּק אֶת־הַיָּתִירִים
כְּאֲשֶׁר יִנְתֵּק פְּתִיל־הַנְּעֶרֶת בְּהִרְיָחוֹ אֵשׁ וְלֹא נֹדַע

כַּחוֹ: וַתֹּאמֶר דִּלְיָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן הִנֵּה הַתֵּלֶת בִּי 8
וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כְּזָבִים עָתָה הַגִּידֶה־נָא לִי בָמָה תֹּאסֵר:
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם־אֹסֹר יֹאסְרוּנִי כְּעַבְתִּים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר 9
לֹא

Denique à labore flatiens, invocato Domino, ex offe, quod manu tenebat, equam videt fluere.

CAP. XVI. Simfon portas urbis Gazze emolitur, humeroque sublatas in vicino monte reponit.

Puellam Delilam amat.

Illa blandimento muliebri ipsum aggreditur, virtutem suam uti prodar.

Et saepe eludentem.

Multrum-
que cun-
ctantem

Tandem
perpulit, ut
indicaret, ut
in crinibus
capitis vires
suas confi-
stere. Ita-
que dor-
mienti infi-
diata, cri-
nem ipsi at-
tendit, eumque
Philistinis
tradit.

Illi effolis
oculis vin-
ctum in pi-
strinum re-
trudunt.

חאסרין קרי

Cum diem
festum age-
rent, Sim-
fon quasi
in publicam
pompan

לֹאֲנַעֲשָׂה בָּהֶם מְלָאכָה וַחֲלִיתִי וְהָיִיתִי כְּאַחַד הָאָדָם:
 12 וַתִּקַּח דָּלִילָה עֲבָתִים חֲדָשִׁים וַתְּאַסְרֵהוּ בָּהֶם וַתֹּאמֶר
 אֵלָיו פִּלְשֹׁתִים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וְהָאָרֶב יִשְׁכַּב בַּחֲדָרִי וַיִּנְתַּקֶּם
 13 מֵעַל זִרְעָתוֹ כְּחוֹט: וַתֹּאמֶר דָּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן עַד
 הִנֵּה הַתֵּלֶת בִּי וַתִּדְבֹר אֵלָיו כְּזָבִים הַגִּידָה לִּי בָמָּה
 תִּאָסֵר וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֶסְתָּאֲרֵנִי אֶת־שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת
 14 רֹאשִׁי עִם־הַמַּסְכָּת: וַתִּתְקַע בֵּיתָהּ וַתֹּאמֶר אֵלָיו
 פִּלְשֹׁתִים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּיקֶץ מִשְׁנָתוֹ וַיִּסַּע אֶת־הַיֶּתֶד
 15 הָאָרֶג וְאֶת־הַמַּסְכָּת: וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֵיךְ תֹּאמֶר
 אֶהְבֵּתִיךָ וּלְכָה אִין אֲתִי זֶה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים הַתֵּלֶת בִּי
 16 וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי בָמָּה כַּחַךְ גָּדוֹל: וַיְהִי כִּי־הִצִּיקָהּ לוֹ
 בַּדְּבָרִיהָ כָּל־הַיָּמִים וַתֹּאמְרֵהוּ וַתִּקְצֹר נַפְשׁוֹ לְמוֹת: ה' רפה
 17 וַיִּגְדֹּלֶה אֶת־כָּל־לְבוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹדָה לֹא־עָלָה עַל־
 רֹאשִׁי כִּי־נִזְוִיר אֱלֹהִים אָנִי מִבֶּטֶן אִמִּי אֶסְגַּלְחָתִי
 18 וְסָר מִמֶּנִּי כַחֵי וַחֲלִיתִי וְהָיִיתִי כְּכָל־הָאָדָם: וַתִּרְאֶה
 דָּלִילָה כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־כָּל־לְבוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא
 19 לְסַרְנֵי פִלְשֹׁתִים לֵאמֹר עָלֹי הַפֶּעַם כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־
 כָּל־לְבוֹ וְעָלֹי אֵלֶיהָ סַרְנֵי פִלְשֹׁתִים וַיַּעֲלֹי הַכֶּסֶף בְּיָדָם:
 20 וַתִּשְׁנֶה עַל־כַּרְפִּיהָ וַתִּקְרָא לְאִישׁ וַתִּגְלַח אֶת־
 שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ וַתַּחַל לְעַנּוֹתוֹ וַיִּסָּר כְּחוֹ
 21 כִּמְעָלָיו: וַתֹּאמֶר פִּלְשֹׁתִים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּיקֶץ מִשְׁנָתוֹ
 וַיֹּאמֶר אֲצֵא כָּפֶעַם בָּפֶעַם וְאֶנְעַר וְהוּא לֹא יָדַע כִּי
 22 יְהוֹה סָר מֵעָלָיו: וַיִּאֲחֹזֵהוּ פִלְשֹׁתִים וַיִּקְרְוּ אֶת־
 עֵינָיו וַיּוֹרִידוּ אוֹתוֹ עֹתָהּ וַיֹּאסְרוּהוּ בְּנַחֲשֹׁתִים וַיְהִי
 23 טוֹחֵן בְּבֵית הָאֲסִירִים: וַיַּחַל שְׁעַר־רֹאשׁוֹ לְצִמְח
 24 כְּאִשֶּׁר גָּלַח: וְסַרְנֵי פִלְשֹׁתִים
 נֹאסְפוּ לְזָבַח זֶבַח־גָּדוֹל לְדִגּוֹן אֱלֹהֵיהֶם וּלְשִׁמְחָה
 וַיֹּאמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ אֶת שִׁמְשׁוֹן אוֹיְבֵנוּ: וַיִּרְאוּ
 אֹתוֹ

Ff כט

אתו חָעַם וַיַּחַלְלוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי אָמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ
 בְּיָדֵנוּ אֶת־אֹיְבֵינוּ וְאֵת מַחְרִיב אֶרְצֵנוּ וְאֵשֶׁר הִרְבָּה
 אֶת־חַלְלֵינוּ : וַיְהִי כִּיטוֹב לָבָם וַיֹּאמְרוּ קִרְאוּ כֹה
 לְשִׁמְשׁוֹן וַיִּשְׁחַק־לָנוּ וַיִּקְרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן מִבֵּית הָאֲסִירִים
 וַיִּצְחַק לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲמִירוּ אוֹתוֹ בֵּין הָעַמּוּדִים :
 וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־הַנָּעַר הַמַּחְזִיק בְּיָדוֹ הַנִּיחָה 16
 אוֹתִי וְהִמְשַׁנִּי אֶת־הָעַמּוּדִים אֲשֶׁר הִבִּית נָכוֹן
 עֲלֵיהֶם וְאִשְׁעֵן עֲלֵיהֶם : וַהֲבִית מֵלֹא הָאֲנָשִׁים 27
 וְהַנָּשִׁים וְשָׁמָּה כָּל סַרְנֵי פִלִּשְׁתִּים וְעַל־הַנָּג כְּשִׁלְשֶׁת
 אֲלָפִים אִישׁ וְאִשָּׁה הָרָאִים בְּשִׁחוּק שִׁמְשׁוֹן : וַיִּקְרָא 28
 שִׁמְשׁוֹן אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה וְכִרְנִי נָא
 וְחֻזְקִי נָא אֲךָ חָפַעַם הַזֶּה הָאֱלֹהִים וְאֲנִקְמָת
 וְהִרְאָה נָקֶם־אֶחָת מִשְׁתִּי עֵינַי מִפִּלִּשְׁתִּים : וַיִּלַּף שִׁמְשׁוֹן אֶת־ 29
 שְׁנֵי עַמּוּדֵי הַתּוֹךְ אֲשֶׁר הִבִּית נָכוֹן עֲלֵיהֶם וַיִּסְמֶךְ
 עֲלֵיהֶם אַחֵר בְּיָמָיו וְאַחֵר בְּשִׁמְאָלוֹ : וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן 5
 תָּמַת נַפְשִׁי עַם־פִּלִּשְׁתִּים וַיֵּט בִּכְחַ וַיִּפֹּל הַבַּיִת עַל־
 הַסַּרְנִים וְעַל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בּוֹ וַיְהִיו הַמָּתִים אֲשֶׁר
 הָמִית בָּמוֹתוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר הָמִית בְּחַיָּיו : וַיִּרְדּוּ אַחֲיוֹ 31
 וְכָל־בֵּית אָבִיהוּ וַיִּשְׂאוּ אוֹתוֹ וַיַּעֲלוּ וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בֵּין
 צֹרְעָה וּבֵין אֶשְׁתָּאוֹל בְּקִבְר מְנוּחַ אָבִיו וְהוּא שָׁפַט
 אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים שָׁנָה :
 וַיְהִי־אִישׁ יוֹא
 מִהֶרֶץ־אֲפִרָּיִם וּשְׁמוֹ מִיכָיִהוּ : וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ אֵלֶּף וּמֵאָה 2
 הַכֶּסֶף אֲשֶׁר לָקַח־לָךְ וְאֵתִי אֵלִית וְגַם אִמְרַת בְּאֻזִּי
 הִנֵּה־הַכֶּסֶף אֵתִי אֲנִי לָקַחְתִּיו וְתֹאמַר אִמּוֹ בְּרוּךְ בְּנִי
 לַיהוָה : וַיָּשָׁב אֶת־אֵלֶּף־וּמֵאָה הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וְתֹאמַר 3
 אִמּוֹ הַקִּדְשֵׁתִי אֶת־הַכֶּסֶף לִיחּוּדָה מִיָּדִי לְבְנִי
 לַעֲשׂוֹת פֶּסֶל וּמִסֵּבָה וְעַתָּה אֲשִׁיבֵנוּ לָךְ : וַיָּשָׁב אֶת־ 4
 הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וְתִקַּח אִמּוֹ מֵאֵתִים כֶּסֶף וַתַּתְּנֶהוּ לְצֹרְעָה
 וַיַּעֲשֶׂהוּ

prodacitur,
captoque
illuditur:

כסוב כי

האסירים כי

הנשינו ק

והירא

Ille con-
scius rece-
pi roboris,
(nam acci-
sus crinis
rurfus cre-
scere occu-
perat) in-
vocato
prius Do-
mino, idoli
templum
evertit.

CAPUT
XVII.
Mater Mi-
chae idolum
fabricat.

והירא כי

ספד 2
כסוב

Micha-
cz-
térum or-
natum fa-
cium in-
struit.

ה ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכה : והאיש
מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את
6 יד אחר מבגיו ויהילו לכהן : בימים ההם אין מלך
בישראל איש הישר בעיניו יעשה :

Itemque
oblatum
sibi facer-
dotem, ex
genere Le-
vitico, in
familiam
suam afflu-
mit, sacris-
que istis
præficit.

7 והינער מבית לחם יהודה ממשפחת
8 יהודה והוא לוי והוא גרשם : וילך האיש מחיר מבית
לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא תראפרים עד
9 בית מיכה לעשות דרכו : ויאמרו לו מיכה מאין תבוא
ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך
10 לגור באשר אמצא : ויאמר לו מיכה שבה עמדי
והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף
11 לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי : ויואל הלוי
לשבת את דהאיש ויהי הנער לו כאחר מבגיו :
12 וימלא מיכה את יד הלוי ויהילו הנער לכהן ויהי
13 בבית מיכה : ויאמר מיכה עתה ידעתי כייטיב יהוה
אִיךָ לִי כִי הִיְהִי־לִי חֵלֹן לִכְהֵן : בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ

CAPUT
XVIII.
Danitz fe-
des amplio-
res quæ-
runt, missis
explorato-
ribus.

בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקשלו נחלה
לשבת כי לא נפלה לו ער היום ההוא בתוך שבט
1 ישראל בנחלה : וישלחו בני דן

ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל
מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו
אלהם לכו וחקרו את הארץ ויבאו תראפרים עד
3 בית מיכה ולינו שם : המה עם בית מיכה והמה הכיר
את קול הנער חלוי ויסורו שם ויאמרו לו מיהביאך
4 הלם ומה דאתה עשה בזה ומה לך פה : ויאמר אלהם
בזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהילו לכהן :

Quia d
Michæ æ-
des delati,
domesti-
cum oracu-

ה ויאמרו לו שאל נא באלהים ונרעה התעלח דרכנו
6 אשר אנחנו הלכים עליה : ויאמר להם הכהן לכו
לשלום

Ff 2 כ ט ב

לשָׁלוֹם נָכַח יְהוָה דְּרַכְכֶם אֲשֶׁר תִּלְכְּרֶכֶה: lum prius
confulunt.

וַיֵּלְכוּ חֲמֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ לִישָׁה וַיֵּרְאוּ 7

אֶת־הָעַם אֲשֶׁר־בְּקֶרֶבָה יוֹשְׁבֵת לְבָטָח כַּמִּשְׁפָּט

צִידָנִים שֹׁקְטִי וּבָטָח וְאִין־מְכַלִּים דָּבָר בָּאָרֶץ יוֹרֵשׁ

עֶזְר וּרְחוּקִים הֵמָּה מִצִּידָנִים וְדָבָר אִין־לֵהֶם עִם־אָדָם:

וַיָּבֹאוּ אֶל־אֲחֵיהֶם צִרְעָה וְאִשְׁתָּאֵל וַיֹּאמְרוּ לָהֶם 8

אֲחֵיהֶם מָה אַתֶּם: וַיֹּאמְרוּ קוֹמָה וְנַעֲלֶהָ עֲלֵיהֶם כִּי 9

רָאִינוּ אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה טוֹבָה מְאֹד וְאַתֶּם מְחַשִּׂים אֶל־

תַּעֲצֵלוּ לָלֶכֶת לְבָא לְרִשֵּׁת אֶת־הָאָרֶץ: כְּבָאֲכֶם,

תָּבֹאוּ אֶל־עַם בָּטָח וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם כִּי־נִתְּנָה

אֱלֹהִים בְּיָדְכֶם מְקוֹם אֲשֶׁר אִין־שֵׁם מַחֲסוֹר כָּל־דָּבָר

אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: וַיִּסְעוּ מִשָּׁם מִמִּשְׁפַּחַת 11

הַדָּנִי מִצִּרְעָה וּמֵאִשְׁתָּאֵל שְׁש־מֵאוֹת אִישׁ חָנוּר כָּלִי

מִלְחָמָה: וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּקִרְיַת יַעֲרִים בִּיהוּרָה עַל־כֵּן 12

קָרְאוּ לַמְּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵה־דָן עַר הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה

אֶחָדִי קִרְיַת יַעֲרִים: וַיַּעֲבְרוּ מִשָּׁם הָרֹאפְרִים וַיָּבֹאוּ 13

עַד־בֵּית מִיכָה: וַיַּעֲנוּ חֲמֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הַהֵלְכִים לְרֹגֶל 14

אֶת־הָאָרֶץ לִישׁ וַיֹּאמְרוּ אֶל־אֲחֵיהֶם הִידְעָתֶם כִּי יֵשׁ

בְּבֵתִים חָאֵלָה אֶפּוֹד וְתַרְפִּים וּפָסֶל וּמִסְכָּה וְעֵתָה דַּעוּ

מִה־תַּעֲשׂוּ: וַיִּסּוּרוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־הַנָּעַר הַלְוִי 15

בֵּית מִיכָה וַיִּשְׁאַלְדָּלוּ לְשָׁלוֹם: וְשֵׁש־מֵאוֹת אִישׁ חָנוּרִים 16

כָּלִי מִלְחָמָתָם נִצְבִּים פָּתַח חֲשָׁעַר אֲשֶׁר מִבְּנֵי דָן:

וַיַּעֲלוּ חֲמֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הַהֵלְכִים לְרֹגֶל אֶת־הָאָרֶץ 17

בָּאוּ שָׁמָּה לָקְחוּ אֶת־הַפָּסֶל וְאֶת־הָאֶפּוֹד וְאֶת־

הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַמִּסְכָּה וְהַכֹּהֵן גִּצְיָה פָתַח הַחֲשָׁעַר וְשֵׁש־

מֵאוֹת הָאִישׁ הַחָנוּר כָּלִי מִלְחָמָה: וְאֵלָּה בָּאוּ בֵּית 18

מִיכָה וַיִּקְחוּ אֶת־פָּסֶל הָאֶפּוֹד וְאֶת־הַתַּרְפִּים וְאֶת־

הַמִּסְכָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם הַכֹּהֵן מָה אַתֶּם עֹשִׂים: וַיֹּאמְרוּ 19

לֵאמֹר

Danites ar-
mati fini-
bus suis ex-
cedunt ad
occupan-
dum Lai-
schum.

Ex itinere
ad Micha-
sacrarium
delectunt,
istumque
sacerdotem
cum sacris
suis, ex ista

familia in
universam
suam tri-
bun trans-
terunt.

לו החרש שים ידך על פיך ולך עמנו והיחלנו לאב
ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחר או היותך
כ כהן לשבט ולמשפחה בישראל: ויטב לב הכהן
ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא
21 בקרב העם: ויפנו וילכו וישימו את הטף ואת

22 המקנה ואת הכבודה לפניהם: חמה חרתיקו מבית ה' כח

מיכה והאנשים אשר בביתם אשר עסבית מיכה
23 נזעקו וידביקו את בנידן: ויקראו אל בנידן ויסבו

24 פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת: ויאמר את
אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה

כה לי עוד ומה דזה תאמרו אלי מה לך: ויאמרו אליו
בנידן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים

26 מרי גפש ואספתה גפשה ונפש ביתך: וילכו בנידן
לדרכם וירא מיכה ביהזקים המה ממנו ויפן וישב

27 אל ביתו: והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת
הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עמ שקט ובטח

Laifchum
ex impro-
viso occu-
pant.

28 ויבנו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש: ואין
מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר איך להם עסאדם

והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר
29 וישבו בה: ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם

אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר ח' כח

Ipsi autem
idolo ser-
viant.

ל לראשנה: ויקימו להם בנידן את הפסל והיונתן
בן גרשם בן מנשה והוא ובניו היו כהנים לשבט

31 הדני עד יום גלות הארץ: וישימו להם את
פסל מיכה אשר עשה בליפי היות בית האלהים

CAPUT
XIX.
Causa mo-
tus civilis
enarratur.
Levita qui-
dam concu-
binam, à se
ad parentis

א יט בשלה: ויהי בימים ההם ומלך אין
בישראל והיו איש לו נה ברכתי הראפרים ויקחלו

אשה מילגש מבית לחם יהודה: ותונה עליו פילגשו
ותלך

וּתְלַךְ מֵאֵתוֹ אֶל-בֵּית אָבִיהָ אֶל-בֵּית לֶחֶם יְהוּדָה
 וְהָיָה שָׁם יָמִים אַרְבָּעָה חֳרָשִׁים : וַיָּקָם אִישָׁהּ וַיֵּלֶךְ :
 אַחֲרֶיהָ לְדָבָר עַל-לֵבָהּ לְהַשִּׁיבּוֹ וַנִּעְרָו עִמּוֹ וַצֹּמֵד
 חֲמָרִים וַתְּבִיֵּאֵהוּ בֵּית אָבִיהָ וַיֵּרְאֵהוּ אָבִי הַנַּעֲרָה
 וַיִּשְׂמַח לִקְרֹאתוֹ : וַיְחַזְּקֵהוּ חֲתָנוֹ אָבִי הַנַּעֲרָה וַיֵּשֶׁב
 אִתּוֹ שְׁלֹשַׁת יָמִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיֵּלִינוּ שָׁם : וַיְהִי בַּיּוֹם הַ
 הָרִבְעִי וַיִּשְׁכְּמוּ בִּבְקָר וַיָּקָם לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר אָבִי הַנַּעֲרָה
 אֶל-חֲתָנוֹ סַעֲד לְבָךְ פֶּת לֶחֶם וְאַחַר תֵּלְכוּ : וַיֵּשְׁבוּ
 וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וַיִּשְׁתּוּ וַיֹּאמֶר אָבִי הַנַּעֲרָה אֶל-
 הָאִישׁ הוֹאֵל-נָא וְלִין וַיֵּטֵב לְבָךְ : וַיָּקָם הָאִישׁ לָלֶכֶת
 וַיַּצְרִיכוּ חֲתָנוֹ וַיֵּשֶׁב וַיֵּלֶן שָׁם : וַיִּשְׁכְּם בִּבְקָר בַּיּוֹם
 הַחֲמִישִׁי לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר אָבִי הַנַּעֲרָה סַעֲד-נָא לְבָכָהּ
 וְהִתְמַהֲמָהּ עַד-נֹטוֹת הַיּוֹם וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם : וַיָּקָם
 הָאִישׁ לָלֶכֶת הוּא וּפִילָגְשׁוֹ וַנִּעְרָו וַיֹּאמֶר לוֹ חֲתָנוֹ אָבִי
 הַנַּעֲרָה הִנֵּה-נָא רַפָּה הַיּוֹם לַעֲרֹב לִיגֹרֵנָא הִנֵּה חֲנוּת
 הַיּוֹם לִין פֹּה וַיֵּטֵב לְבָכָהּ וְהִשְׁכַּמְתָּם מִחֹר לְדַרְכְּכֶם
 וְהָלַכְתָּ לְאַהֲלָהּ : וְלֹא-אָבְדָה הָאִישׁ לָלוֹן וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
 וַיָּבֹא עַד-נֹכַח יְבוֹם חַיַּי יְרוּשָׁלַם וְעִמּוֹ צֹמֵד חֲמוּרִים
 חֲבוּשִׁים וּפִילָגְשׁוֹ עִמּוֹ : הֵם עִם-יְבוֹם וְהַיּוֹם כִּד
 מֵאֵד וַיֹּאמֶר הַנַּעַר אֶל-אֲדָנָיו לְכֹה-נָא וְנִסְעֹדָה אֶל-
 עִיר-הַיְבוּסִי הַזֹּאת וְנִלִּין בָּהּ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָנָיו לֹא
 נִסּוּר אֶל-עִיר נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא-מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִנֵּה וְעִבְרָנוּ
 עַד-גִּבְעָה : וַיֹּאמֶר לַנַּעֲרָה לֵךְ וְנִקְרְבָה בְּאֶתֶר
 הַמִּקְמֹות וְלָנוּ בְּגִבְעָה אוֹ בְּרִמָּה : וַיַּעֲבְרוּ וַיֵּלְכוּ
 וַתָּבֹא לָהֶם הַשֶּׁמֶשׁ אֲצִל הַגִּבְעָה אֲשֶׁר לְבִנְיָמִן : וַיִּסְרוּ
 שָׁם לְבֹא לָלוֹן בְּגִבְעָה וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּרֹחַב הָעִיר וַאֲיִן
 אִישׁ מֵאֶסֶף-אוֹתָם הִבִּיתָה לָלוֹן : וְהִנֵּה אִישׁ זָקֵן בָּא
 מִן-מַעֲשָׁהוּ מִן-הַשְּׂדֵה בְּעָרֵב וְהָאִישׁ מֵתָר אֶפְרַיִם
 וְהוּא

zdes di-
 gressam,
 repetens,
 Bethlehe-
 mum venit.
 לחשיבה קר

ה' בקמ

Domum
 revertens,
 urgente
 nocte, Gi-
 beam, quæ à
 Binjamitis
 incoleba-
 tur, divertit.

17 והוא ער בנבערה ואנשי המקום בני ימיני : וישא
 עיניו וירא את־האיש הארח ברחוב העיר ויאמר האיש
 18 הֲזֶקֶן אָנָּה תֵּלֵךְ וּמֵאֵין תָּבוֹא : וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲבָרִים
 אֲנֹחֲנוּ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה עַד־רִכְתִּי הָרָאֲפָרִים מִשָּׁם
 אָנֹכִי וְאַלֶּךְ עַד־בֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וְאֶת־יְבִית יְהוָה אֲנִי
 19 הֵלֵךְ וְאֵין אִישׁ מֵאִסָּף אוֹתִי הַבֵּיתָה : וְנִסְתַּבֵּן נָם־
 מִסָּפּוֹא יֵשׁ לְחֲמוּרֵינוּ וְנָם לֶחֶם וַיֵּין יִשְׁלִי וְלֹא־מִתָּה
 כ וְלִנְעַר עַם־עֲבָדֶיךָ אֵין מִחֲסוֹר כָּל־דָּבָר : וַיֹּאמֶר חֲאִישׁ
 הַזֶּקֶן שְׁלוֹם לָךְ רַק כָּל־מִחְסָדֶךָ עָלַי רַק בִּרְחוּב אֶל־
 20 תֵּלֵן : וַיָּבִיאוּהוּ לְבֵיתוֹ וַיְבֹל לְחֲמוּרִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם
 21 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ : הִמָּה מִיִּסְיָכִים אֶת־לִבָּם וְהִנֵּה אֲנִשִּׁי
 הָעִיר אֲנִשִּׁי בְנֵי־בְלִיעַל נָסְבוּ אֶת־הַבֵּית מִתְּדַפְקִים
 עַל־הַדֶּלֶת וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָאִישׁ בְּעַל הַבֵּית הַזֶּקֶן לֹא־מֵר
 22 הוֹצֵא אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־כָּא אֶל־בֵּיתְךָ וְנָדְעֵנוּ : וַיֵּצֵא
 אֵלֵיהֶם הָאִישׁ בְּעַל הַבֵּית וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵלֹהִים אֵל־
 תָּרְעוּ נָא אַחֲרֵי אֲשֶׁר־כָּא הָאִישׁ הַזֶּה אֶל־בֵּיתִי אֶל־
 24 תַּעֲשׂוּ אֶת־הַנִּבְלָה הַזֹּאת : הִנֵּה בְתִי תַבְתּוּלָה
 וּפִילְגָּשָׁהּ אוֹצִיאָה־נָא אוֹתָם וְעָנּוּ אוֹתָם וַעֲשׂוּ לָהֶם
 הַסּוֹכ בְּעֵינֵיכֶם וְלֹא־יֵשׁ הַזֶּה לֹא תַעֲשׂוּ דָבָר הַנִּבְלָה
 כֹּה הַזֹּאת : וְלֹא־אָבּוּ הָאֲנָשִׁים לִשְׁמֹעַ לוֹ וַיַּחֲזֹק הָאִישׁ
 בְּפִילְגָּשׁוֹ וַיֵּצֵא אֵלֵיהֶם חֲחוּץ וַיִּדְעוּ אוֹתָהּ וַיִּתְּעַלְלֻרְבָּהּ
 כָּל־חֲלִילָה עַד־הַבֹּקֶר וַיִּשְׁלַחוּהָ בְּעִלּוֹת הַשָּׁחַר : כְּעִלּוֹת פ
 25 וְתָבֹא הָאִשָּׁה לַפְּנוֹת הַבֹּקֶר וְתַפֵּל פֶּתַח בֵּית־הָאִישׁ
 27 אֲשֶׁר־אֲרוֹנֶיהָ שָׁם עַד־הָאֹר : וַיָּקָם אֲרִנִּיָּה בְּבֹקֶר
 וַיִּפְתַּח דִּלְתוֹת הַבֵּית וַיֵּצֵא לָלֶכֶת לְדַרְכּוֹ וְהִנֵּה הָאִשָּׁה
 28 פִּילְגָּשׁוֹ נִפְלְתָה פֶּתַח הַבֵּית וַיִּדֶּה עַל־הַסָּף : וַיֹּאמֶר
 אֵלֶיהָ קוּמִי וְנִלְכָּה וְאֵין עָנָה וַיִּקְחָהּ עַל־חֲמוּר וַיָּקָם
 29 וְהָאִישׁ וַיֵּלֶךְ לַמִּקְמוֹ : וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּקַּח אֶת־
 הַמַּאֲכָלָה Ff 4 ב ט ד

Cives ho-
spitem cir-
cumobedi-
ent, stupro-
eum subde-
re paran-
tes : qui
tandem
concubinae
suz corpus
ipforum li-
bidini per-
mittere co-
gitur.

Ills, ex ac-
cepta per
totam no-
ctem con-
tumelia,
manē mor-
tus inveni-
tur.

Levita
in testimo-
nium dicitur

המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים
עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: והיה כל
הראה ואמר לאנהיתה ולאנראתה בזאת למיום
עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום חזרה שימר

facinoris;
membra
ejus. in 12
difficili par-
tes, per 12
tribus di-
mittit.

לכם עליה עזו ודברו: ויצאו כל בני **א**

CAP. XX.
Quod ubi
omnibus
comper-
tum, unde-
cim reliqua
tribus pu-
blicum
conventum
indicunt.

ישראל ותקהל העדה באיש אחד למדן ועדבאר
שבע וארץ הגלעד אליהוה המצפה: ויתצבו פנות
כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע
מאות אלף איש רגלי שלח הרב: וישמעו בני

בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל
דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: ויען האיש הלוי
איש האשה הנרצחה ויאמר הנבעתה אשר לבנימן

באתי אני ופילגשי ללון: ויקמו עלי בעלי הנבעה ויסבו ה
עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי עגו
ותמת: ואחזו בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל ישראל

נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: הגזר
כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצת הלם: ויקם
כל העם באיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא

נסור איש לביתו: ועתה זה הדבר אשר נעשה לנבעת
עליה בנזרל: ולקחנו עשרה אנשים למאח לכל
שבטי ישראל ומאח לאלף ואלף לרבעה לקחת צדה

לעם לעשות לבואם לנבע בנימן בכל הנבלה אשר
עשה בישראל: ויאסף כל איש ישראל אל העיר
באיש אחד חברים: וישלחו שבטי

Reos istius
sceleris à
Benjamini-
tis sibi tradi-
petunt: 8c.
in contum-
aces bel-
lum decernunt.

ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה
הזאת אשר נהיתה בכם: ועתה תנו את האנשים
בני בליעל אשר בנבעה ונמיתם ונבערה רעה

מישראל ולא אבו: בנימן לשמע בקול אחיהם

בני קרי
ולא נחזיב

בני

בני־ישראל :

14 וַיֹּאסְפוּ בְנֵי־בְנִימִן מִן־הָעָרִים הַנִּגְבְּעָה לָצֵאת
טו לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּתְּקְדּוּ בְנֵי בְנִימִן בַּיּוֹם
הַהוּא מִהָעָרִים עָשָׂרִים וּשְׁשָׁה אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חֶרֶב
לְבַד מִיֹּשְׁבֵי הַנִּגְבְּעָה הַתְּתֻקְדּוּ שִׁבְעַת מָאוֹת אִישׁ בַּחֹר :
16 מִכָּל־הָעָם הַזֶּה שִׁבְעַת מָאוֹת אִישׁ בַּחֹר אֲמָר יְרֵמִינֹו
כְּלִיזָה קָלַע בָּאֵבֶן אֶל־הַשְּׁעָרָה וְלֹא יִחָטָא :

17 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַתְּתֻקְדּוּ לְבַד מִבְּנֵימִן
אַרְבַּע מָאוֹת אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חֶרֶב כְּלִיזָה אִישׁ
18 מִלְחָמָה : וַיָּקֻמוּ וַיַּעֲלוּ בֵּית־אֵל וַיִּשְׁאֲלוּ בָאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה־לָנוּ בַתְּחִלָּה לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי
19 בְנִימִן וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה בַתְּחִלָּה : וַיָּקֻמוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
כ בִּבְקָר וַיַּחֲנוּ עַל־הַנִּגְבְּעָה : וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה
עִם־בְּנֵימִן וַיַּעֲרְכוּ אֹתָם אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל־

Sed duobus
preliis ma-
le pugna-
bunt.

21 הַנִּגְבְּעָה : וַיֵּצְאוּ בְנֵי־בְנִימִן מִן־הַנִּגְבְּעָה וַיִּשְׁחִיתוּ בִּישְׂרָאֵל
22 בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ אֲרָצָה : וַיִּתְּחַקֵּן
הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר
23 עָרְכוּ־שָׁם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן : וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְכוּ
לִפְנֵי־יְהוָה עַד־הָעֶרֶב וַיִּשְׁאֲלוּ בִיהוָה לֵאמֹר הָאוֹסִיף
לְגִשֵּׁת לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי בְנִימִן אָחִי וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ
24 אֵלָיו : וַיִּקְרְבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי

כ הַבְּנִימִן בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי : וַיֵּצֵא בְנִימִן לִקְרֹאתָם מִן־הַנִּגְבְּעָה
בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיִּשְׁחִיתוּ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמֹנֶת עָשָׂר אֶלֶף
26 אִישׁ אֲרָצָה כֹּל־אֱלֹה שְׁלֹמִי חֶרֶב : וַיַּעֲלוּ כָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְכָל־הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵּית־אֵל וַיִּבְכוּ וַיִּשְׁבּוּ שָׁם לִפְנֵי
יְהוָה וַיַּצִּמוּ בַּיּוֹם־הַהוּא עַד־הָעֶרֶב וַיַּעֲלוּ עֲלוֹת
27 וּשְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה : וַיִּשְׁאֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בִּיהוָה וְשֵׁם
28 אֲרֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים בִּימֵי הָהֶם : וּפִינָחָם בֶּן־אֶלְעָזָר

Itaque ad
Dominum
placandum

בן

Ffs כט ה

בְּיָאֵהָרֶן עָמְדוּ לִפְנֵי בָּיִמִּים הָהֵם לֵאמֹר הָאוֹסֶף עוֹד
לְצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי־בְנִימִן אֲחִי אִם־אֲחֵל וַיֹּאמֶר

convertuntur.

יְהוָה עָלָיו כִּי מָחָר אֲתַנְנוּ בִּידָהּ; וַיֵּשֶׁם יִשְׂרָאֵל אֲרָבִים 29
וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְ

Quo reconciliario, tertio demum praelio Binjamitis fuerant.

אֶל־הַגִּבְעָה סָבִיב :

אֶל־בְּנֵי בְנִימִן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעֲרְבוּ אֶל־הַגִּבְעָה

בַּפֶּעַם בַּפֶּעַם : וַיֵּצְאוּ בְנֵי־בְנִימִן לִקְרַאת הָעָם הַנִּתְקוּ 31

הל' רגושה

מִן־הָעִיר וַיַּחֲלוּ לַהֲבוֹת מֵהָעָם חֲלָלִים בַּפֶּעַם בַּפֶּעַם

בַּמִּסְלֹת אֲשֶׁר אָחַת עָלָה בֵּית־אֵל וְאֲחֵת גִּבְעָתָהּ

בַּשָּׂדֶה בְּשִׁלְשִׁים אִישׁ בִּישְׂרָאֵל : וַיֹּאמְרוּ בְנֵי בְנִימִן 32

נִגְפִים הֵם לִפְנֵינוּ כְּבָרָאשֹׁנָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נָנוּסָה

וְנִתְקַנְחוּ מִן־הָעִיר אֶל־הַמִּסְלֹת : וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל 33

הק' רגושה

קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ וַיַּעֲרְבוּ בִּבְעַל חָמֹר וְאֶרֶב יִשְׂרָאֵל מִיַּח

מִמְּקוֹ מִמַּעֲרֹה־גִבְעָה : וַיָּבֹאוּ מִגֵּד לַגִּבְעָה עֶשְׂרֵת 34

אֲלָפִים אִישׁ בַּחֹר מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה בְּיָדָהּ

וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי־נִנְעַת עָלֵיהֶם הָרָעָה :

וַיָּגֶף יְהוָה אֶת־בְּנִימִן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵה 35

Ceduntque ad internecionem, sexcentis modis exceptis.

וַיִּשְׁחִיתוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבְנִימִן בַּיּוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים

וַחֲמִשָּׁה אֲלָף וּמֵאָה אִישׁ כָּל־אֵלֶּה שְׁלֹף חָרִב : וַיֵּרְאוּ 36

בְּנֵי־בְנִימִן כִּי נִגְפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מְקוֹם לְבְנִימִן כִּי

בְּטָחוֹ אֶל־הָאֲרֶב אֲשֶׁר שָׁמוּ עַל־הַגִּבְעָה : וְהָאֲרֶב 37

הַחִישוּ וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגִּבְעָה וַיִּמְשְׁן הָאֲרֶב וַיִּךְ אֶת־כָּל־

הָעִיר לַפִּי־חָרִב : וְהַמּוֹעֵד הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם־ 38

הָאֲרֶב הָרִב לְהַעֲלוֹתָם מִשְׁאֵת הָעֵשֶׂן מִן־הָעִיר :

וַיַּהֲפֹךְ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בַּמִּלְחָמָה וּבְנִימִן הִחֵל לַהֲבוֹת 39

חֲלָלִים בְּאִישׁ־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אַךְ נָגוּף

נָגַף הוּא לִפְנֵינוּ בַּמִּלְחָמָה הָרָאשֹׁנָה : וְהַמִּשְׁאֵת הִחֵלָה מִ

לַעֲלוֹת מִן־הָעִיר עָמוּד עֵשֶׂן וַיִּפֹּן בְּנִימִן אַחֲרָיו

וַהֲנֶה עָלָה כָּל־לִיל־הָעִיר הַשְּׁמִימָה : וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הִפִּךְ 41

וַיִּבְהַל

42 וַיִּבְהַל אִישׁ בְּנִימִן כִּי רָאָה כִּי־נִגְעָה עָלָיו הָרָעָה׃ וַיִּפְּנוּ
לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר וְהַמִּלְחָמָה
הַדְּבִיקָתָהּ וְאִשְׁרֵי מִהָעָרִים מִשְׁחִיתִים אוֹתָהּ בְּתוֹכָהּ׃
43 כִּתְּרוּ אֶת־בְּנִימִן הַדְּרִיפָהּ מִנוּחָה הַדְּרִיכָהּ עַד נֶכַח
44 הַגְּבֻעָה מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ׃ וַיִּפְּלוּ מִבְּנִימִן שְׁמֹנֶת־עָשָׂר
מֵה אֶלֶף אִישׁ אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי אֲנָשֵׁי חֵיל׃ וַיִּפְּנוּ וַיָּנֻסוּ
הַמִּדְבָּרָה אֶל־סֵלַע הָרָמֹן וַיַּעֲלֶיֶהוּ בַּמַּסְלֹת חֲמֹשֶׁת
אֱלֹפִים אִישׁ וַיִּדְּבִיקוּ אַחֲרָיו עַד־נָדָעַם וַיָּכוּ מִמֶּנּוּ
46 אֱלֹפִים אִישׁ׃ וַיְהִי כָל־הַנָּפְלִים מִבְּנִימִן עֹשְׂרִים
וְחֲמֹשֶׁה אֶלֶף אִישׁ שָׁלַף חֶרֶב בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי
47 אֲנָשֵׁי־חֵיל׃ וַיִּפְּנוּ וַיָּנֻסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל־סֵלַע הָרָמֹן שֶׁשׁ
48 מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּשְׁבוּ בַּסֵּלַע רִמּוֹן אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים׃ וְאִישׁ
יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ אֶל־בְּנֵי בְנִימִן וַיָּכֻסּוּ לִפְי־דָרֵב מֵעִיר מֵתָם
עַד־בֹּהֶמָה עַד כָּל־הַנִּמְצָא גַם כָּל־הָעָרִים הַנִּמְצָאוֹת

CAP. XXI.
Israelitas
tandem
misericordia
subit Binja-
minitarum.
& à Deo
confilium
servandæ
istius tribus
exorant.

א כא שָׁלְחוּ בָאֵשׁ׃ וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בַּמִּצֵּפָה לֵאמֹר
אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא־יִתֵּן בְּתוֹ לִבְנִימִן לְאִשָּׁה׃ וַיָּבֹאֲהֶם בֵּית־
אֵל וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד־הָעֶרֶב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁאוּ קוֹלָם
וַיִּבְכּוּ בְּכִי גָדוֹל׃ וַיֹּאמְרוּ לָמָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִיתָה־
4 זאת בְּיִשְׂרָאֵל לְהַפְקֵד הַיּוֹם מִי־יִשְׂרָאֵל שֶׁבֶט אֶחָד׃ וַיְהִי
מִמַּחֲרֹת וַיִּשְׁכְּימוּ הָעָם וַיִּבְנוֹרְשׁוּם מִזִּבְחַ וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת
ה וּשְׁלָמִים׃ וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִי אִשְׁרֵי
לֹא־עָלָה בַּקֹּהֶל מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי
הִשְׁבֹּעָה הַגְּדוֹלָה הִיתָה לְאִשְׁרֵי לֹא־עָלָה אֶל־יְהוָה
6 הַמִּצֵּפָה לֵאמֹר מוֹת יוֹמָת׃ וַיִּנָּחֲמוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
בְּנִימִן אַחֲיוֹ וַיֹּאמְרוּ נִגְדַע הַיּוֹם שֶׁבֶט אֶחָד מִי־יִשְׂרָאֵל׃
7 מִדְּנֻעָה לָהֶם לְנוֹתָרִים לְנָשִׁים וְאִנָּחֲנוּ נִשְׁבַּעְנוּ
8 בַּיהוָה לְבִלְתִּי תִתֵּן לָהֶם מִבְּנוֹתֵינוּ לְנָשִׁים׃ וַיֹּאמְרוּ
מִי אֶחָד מִשִּׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אִשְׁרֵי לֹא־עָלָה אֶל־יְהוָה

הַמִּצֵּפָה

Jabefiras
debent, fer-
vaz solum
400 puel-
lis, quas
Binjaminis
tradunt ad
restauran-
dam sobo-
lem.

המצפה והנה לא בא־איש אֶל־המחנה מִבֶּשׂ גִּלְעָד
 אֶל־הַקֹּהֵל: וַיִּתְּפָקֶד הָעָם וַהֲנֵה אִין־שָׁם אִישׁ מִיוֹשְׁבֵי
 יִבֶּשׂ גִּלְעָד: וַיִּשְׁלַח־שָׁם הָעֵדָה שְׁנַי־עָשָׂר אֵלָף אִישׁ
 מִבְּנֵי הַחִיל וַיִּצְווּ אוֹתָם לֵאמֹר לָכוּ וְהַכִּיתֶם אֶת־יוֹשְׁבֵי
 יִבֶּשׂ גִּלְעָד לַפִּי־חֶרֶב וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף: וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
 תַּעֲשׂוּ בַלְזָכָר וְכָל־אִשָּׁה יָדַעַת מִשְׁכַּב־זָכָר תַּחֲרִימוּ:
 וַיִּמָּצְאוּ מִיוֹשְׁבֵי יִבֶּשׂ גִּלְעָד אַרְבַּע מֵאוֹת נָעֲרָה בַתּוֹלָה
 אֲשֶׁר לֹא־דָעָה אִישׁ לְמִשְׁכָּב זָכָר וַיָּבֹאוּ אוֹתָם אֶל־
 הַמִּחְנֶה שְׁלֹה אֲשֶׁר בָּאֶרֶץ כְּנָעַן:

וַיִּשְׁלָחוּ בַלְזָעֲדָה וַיִּדְּבֹרוּ אֶל־בְּנֵי בְנִימִן
 אֲשֶׁר בְּסָלַע רִמּוֹן וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שְׁלוֹם: וַיָּשֶׁב בְּנִימִן
 בָּעֵת הַהִיא וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנָּשִׁים אֲשֶׁר חָיו מִנְּשֵׁי יִבֶּשׂ
 גִּלְעָד וּלְאִמָּצָאוֹ לָהֶם כֵּן: וְהָעָם נָחָם לְבְנִימִן
 בִּיַּעֲשָׂה יְהוָה פֶּרֶץ בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיֹּאמְרוּ זָקְנֵי הָעֵדָה מִדִּבְעֵשָׁה
 לְנוֹתָרִים לְנָשִׁים כִּי־נִשְׁמְדָה מִבְּנִימִן אִשָּׁה:
 וַיֹּאמְרוּ יִרְשֶׁת פְּלִיטָה לְבְנִימִן וּלְאִי־מַחֲהָ שֶׁבֶט
 מִיִּשְׂרָאֵל: וַאֲנַחְנוּ לֹא־נוֹכֵל לְתַתֹּתָלֶהֶם נָשִׁים
 מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי־נִשְׁבָּעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִי־וֹר נָתַן
 אִשָּׁה לְבְנִימִן:

וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה חַג־יְחֹזֶה בְּשָׁלוֹ מִיָּמִים וַיִּמְיָמָה אֲשֶׁר
 מִצְּפוֹנָה לְבֵית־אֵל מִזְרַחָה הַשָּׁמֶשׁ לְמַסְלַת הָעֵלָה
 מִבֵּית־אֵל שְׁבַמָּה וּמִנְּגַב לְלִבְנוֹהָ: וַיִּצְוּ אֶת־בְּנֵי בְנִימִן כ
 לֵאמֹר לָכוּ וְאַרְבַּתְּכֶם בְּכַרְמִים: וְרֵאִיתֶם וְהִנֵּה אִם־
 יֵצְאוּ בָנוֹת־שִׁילּוֹ לְחֹל בְּמַחְלוֹת וַיֵּצְאתֶם מִן־הַכְּרָמִים
 וְחִטַּפְתֶּם לָבָם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת שִׁילּוֹ וְהִלַּכְתֶּם אֶרֶץ
 בְּנִימִן: וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ אֲבוֹתֶם אוֹ אַחֵיהֶם לָרוֹב אֵלֵינוּ
 וְאָמְרָנוּ אֲלֵיהֶם חָנוּנוֹ אוֹתָם כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ אִשְׁתּוֹ
 בְּמַלְחָמָה

Reliqui au-
tem, ex
composito,
virgines,
quæ Silun-
to choros
puellares
ducebant,
rapiunt;
parentibus
que ipso-
rum placu-
tis, domum
revertun-
tur.

לדב טז

במלחמה כי לא אתם נתתם להם בעת תאשמו:
 23 ויעשו־בן בני בנימון וישאו נשים למספרם מן־המחללות
 אשר גזלו וילכו וישבו אל־נחלתם ויבנו את־הערים
 24 וישבו בהם: ויתהלכו משם בני־ישראל בעת ההיא
 איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו:
 כה בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו
 יעשה:

* סכום מספרים של ספר שופטים שש מאות ושמונה עשר • ויראו את י' קישיו
 * סמן: וסדיו יך • דונב שפתי ישנים סמן • וחציו וירעו וירצו
 אח בני ישראל:

Cujus si-
 gnum me-
 moriale occurrit PL 34: 10. Notat enim n (in vocibus ראו ויראו) 400, 200, 10, 1, 6, &
 bis 2.

Capita verò Masoretica sunt 14, quorum symbolum est Cant. 7: 10; Ubi in voce דונב
 1 denotar 6, 7, 4, & bis 3 4.

Et mediusejus (libri versus) est Judic. 10: 8. Et Confregimus & contriverimus filios Israelis.

שמואל א

LIBER I. SAMUELIS.

CAPUT I. א

ויהי CAP. I.
Elkana,
Levita,
quotannis
Silentem
ad folenne
ad folenne
sacrum
contendit.

איש אחד מן הרמתיים צופים מחר אפרים א
ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחור
הפסח
ראשון
של
ראש
השנה
השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים :

ועלה האיש יהוא מעירו מימים ימימה להשתחור
ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני
ופנחס כהנים ליהוה : ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן
לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות : ולחנה יתן ה
מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה :

וכעסמה צרתה נס-פעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה
בער רחמה : וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית
יהוה בן תבעסנה ותבכה ולא תאכל : ויאמר לה
אלקנה אישה חנה למר תבכי ולמה לא תאכלי

ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים :
אכלה ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי
הכהן ישב על הכסא על מזותת היכל יהוה : והיא

מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה : ותדר
נדר ותאמר יהוה צבאות אסדארה תראה בעני
אמתך וזכרתני ולארתשכח את אמתך ונתתה
לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה
לא יעלה על ראשו : והיה כי הרבתה להתפלל לפני
יהוה ועלי שמר את-פיה : וחנה היא מדברת על-
לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי
לשכרה : ויאמר אליה עלי עד-מתי תשתכרין הסירי

את

Uxor eius
Hanna, fle-
riliat op-
probrium
dii petere-
cum pro-
blem a Deo
peteret, vo-
vet, si puer
nascatur,
sacrandum
cum Do-
mino.

וְאֶת־יִנָּק מֵעַלֶּיהָ : וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה
 קִשְׁתָּ-רוּחַ אֲנִי וַיֵּן וּשְׁכַר לֹא שָׁתִיתִי וְאִשְׁפֹּךְ אֶת־
 16 נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה : אֲלֹתֶיךָ אֶת־אֲמַתְךָ לִפְנֵי בֵּת־
 17 בְּלִיעֵל בִּי מִרַב שִׁיחִי וּכְעָסִי דִּבַּרְתִּי עֲרֵה־נָה : וַיַּעַן
 עָלַי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם וְאֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת־שְׁלֹחֶךָ
 18 אֲשֶׁר שָׁאֵלְתָּ מֵעַמּוֹ : וַתֹּאמֶר תִּמְצָא שְׁפָחָתְךָ חֵן
 בְּעֵינֶיהָ וְתִלָּךְ הָאִשָּׁה לְדֹרְבָהּ וְתֹאכַל וּפְנִיהָ לֹא־הִירָ
 19 לָהּ עוֹד : וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ
 וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתֶם הַרְמֵתָה וַיֵּדַע אֱלֹקָנָה אֶת־חַנָּה
 20 כִּי אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָה יְהוָה : וַיְהִי לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וַתַּהַר חַנָּה
 וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מִיְהוָה שְׁאֵלְתִּיו :
 21 וַיַּעַל הָאִישׁ אֱלֹקָנָה וּכְל־בֵּיתוֹ לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֶת־זֹבַח
 22 הַיָּמִים וְאֶת־גִּדְּרוֹ : וְחַנָּה לֹא עָלְתָה כִּי־אָמְרָה לֹא־יִשְׁרָת
 עַד־יִגְמַל הַנָּעַר וְהִבִּיאֲתִיו וְנִרְאָהּ אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב
 23 שָׁם עַד־עוֹלָם : וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֹקָנָה אִשָּׁה עָשִׂי הַטּוֹב
 בְּעֵינֶיהָ שְׁבִי עַד־נִמְלָךְ אֹתוֹ אֵךְ יָקָם יְהוָה אֶת־דִּבְרוֹ
 24 וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה וַתֵּינֶק אֶת־בְּנָהּ עַד־נִמְלָה אֹתוֹ : וַתַּעֲלֶהּ
 עִמָּה כַּאֲשֶׁר נִמְלְתוּ בָּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאַיִפָּה אַחֶרֶת קָמָה
 כֹּה וְכֵל וַיֵּן וַתִּבְאֶהוּ בֵּית־יְהוָה שָׁלוֹם וְהַנָּעַר נָעַר : וַיִּשְׁחָטוּ
 26 אֶת־הַפֶּה וַיָּבֹאוּ אֶת־הַנָּעַר אֶל־עָלִי : וַתֹּאמֶר
 בִּי אֲדֹנִי חֵי נַפְשֶׁךָ אֲדֹנִי אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצְבֶּת עִמָּכָה
 27 בָּזָה לְהַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה : אֶל־הַנָּעַר הַזֶּה הִתְּפַלַּלְתִּי
 וַיִּתֵּן יְהוָה לִי אֹת־שְׁאֵלְתִי אֲשֶׁר שְׁאֵלְתִי מֵעַמּוֹ :
 28 וְגַם אֲנִי הִשְׁאֵלְתִּיהוּ לַיהוָה כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה
 הוּא שְׂאוּל לַיהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לַיהוָה :

Ita enixum
puerum
quem Se-
muelelem
vocat.

Heli Sacer-
doci magno
tradidit.

CAP. II.
Hanna can-
tico Deum
celebrat.

א ב

וַתַּתְּפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמֶר עָלַי לְבִי
 בִּיהוָה רַמָּה קָרָנִי בִּיהוָה רַחֵם פִּי עַל־אֵיבִי כִּי שִׁמְחֵתִי
 בִּישׁוּעָתְךָ : אִיד־קְרוֹשׁ כָּהֵנָּה כִּי־אֵין בְּלִתָּהּ וְאֵין צוּר
 כְּאֵלֵהֶנּוּ

כאלהינו : אל־תִּרְבוּ תִּדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא עֵתָק 3
 הוּא קִי מִפִּיכֶם כִּי אֵל דַּעוֹת יְהוָה וְלֹא נִתְּכֵנוּ עַל־לוֹת : קֶשֶׁת 4
 גְּבָרִים חֲתִים וּנְבָשִׁים אָזְרוּ חֵיל : שְׂבָעִים בִּלְחֶם ה 5
 גִּשְׁפְּרוּ וּרְעָבִים חָדְלוּ עַד־עֲקָרָה יֵלֶה שְׂבָעָה וּרְבַת 6
 בָּנִים אִמְלָלָה : יְהוָה מִמִּית וּמַחִיה מוֹרִיד שְׁאֹל 7
 וַיַּעַל : יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפָּיל אֶף־מְרוֹמָם : 8
 מְקִים מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֶּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב 9
 עַם־נִדְבִים וּבֶסֶט כְּבוֹד יִנְחֹלֶם כִּי לַיהוָה מִצְקִי 10
 אֶרֶץ וַיֵּשֶׁת עֲלֵיהֶם תָּבַל : רִגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמֵר וּרְשָׁעִים 11
 בַּחֲשֶׁךְ יִדְמוּ כִּי־לֹא כִכָּה יִגְבְּרָאִישׁ : יְהוָה יַחֲתוּי 12
 מְרִיבֵי עָלּוּ בְּשָׂמִים יִרְעֹם יְהוָה יִדִּין אֶפְסִי־אֶרֶץ וַיִּתֵּן־עָלָיו 13
 לְמַלְכוֹ וַיִּרֶם קֶרֶן מִשִּׁיחוֹ :
 וַיֵּלֶךְ אֶלְקִנָּה הַרְמַתָּה עַל־בֵּיתוֹ וְהַנְּעַר הָיָה מִשְׁרַת 14
 אֶת־יְהוָה אֶת־פָּנָיו עָלֵי הַכֹּהֵן : וּבְנֵי עָלֵי בְנֵי בְלִיעַל לֹא 15
 יָדְעוּ אֶת־יְהוָה : וּמִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים אֶת־הָעָם כָּל־אִישׁ 16
 זֹכֶה זֹכֶה וְכֹא נָעַר הַכֹּהֵן כְּבִשָּׁל הַבָּשָׂר וְהַמֹּזֶלֶג שְׁלֹשׁ
 הַשָּׁנִים בִּידוֹ : וְהִכְרָה בְּכִיּוֹר אוֹ בִּידוֹר אוֹ בַּקִּלְחַת אוֹ 17
 בַּפְּרוֹר כֹּל אֲשֶׁר־יַעֲלֶה הַמֹּזֶלֶג יִקַּח הַכֹּהֵן בּוֹ בָּכָר 18
 יַעֲשֶׂה לְכָל־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים שָׁם בְּשִׁלָּה : גַּם בְּטָרִם טו
 יִקְטְרוּן אֶת־הַחֶלֶב וְכֹא־נָעַר הַכֹּהֵן וְאָמַר לְאִישׁ הַזֶּכֶת 19
 תִּנֶּה בָשָׂר לְצֹלוֹת לַכֹּהֵן וְלֹא־יִקַּח מִמֶּה בָשָׂר מִבָּשָׂר 20
 כִּי אִסְחִי : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ קֶטֶר יִקְטְרוּן כִּי־וּם הַחֶלֶב 21
 וְקַח לָךְ בָּאֲשֶׁר תֵּאָוֶה נַפְשֶׁךָ וְאָמַר לוֹ כִּי עָתָה תִּתֵּן 22
 וְאִם־לֹא לְקַחְתִּי בַחֲזָקָה : וְתִהְיֶה חֲטָאת הַנְּעָרִים גְּדוּלָּה 23
 מֵאֵד אֶת־פָּנָיו יְהוָה כִּי נֶאֱצַו הָאֲנָשִׁים אֶת מִנְחַת יְהוָה :
 וּשְׁמוּאֵל מִשְׁרַת אֶת־פָּנָיו יְהוָה נָעַר חָנוּךְ אֶפֶס בֶּד : 24
 וּמַעֲיִל קָטָן תַּעֲשֶׂה־לוֹ אִמּוֹ וְהַעֲלִתָּה לוֹ מִמִּים יְמִימָה 25
 בַּעֲלוּתָהּ אֶת־אִשָּׁה לְזִכָּה אֶת־זִכָּה הַיָּמִים : וּבָרַךְ עָלָיו כ 26
 אֶת

Fili Heli
 sacerdotio
 ad quaz-
 stum, &c
 horrenda
 flagitia,
 abutuntur,

Adolescent-
 te interim
 & mini-
 strante in
 sacrarū
 adyto Sa-
 muele.

אֶת־אֱלֹקֶנָּה וְאֶת־אֲשֶׁתּוֹ וְאָמַר יֵשׁם יְהוָה לָךְ זֶרַע מִן־
הָאִשָּׁה הַזֹּאת תַּחַת הַשְּׁאֵלָה אֲשֶׁר שָׁאל לַיהוָה וְהָלְכוּ
21 לַמָּקוֹמוֹ: כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־חַנָּה וְתַהֲרַר וְתִלְדַּר שְׁלֹשָׁה־
בָּנִים וְשְׁתֵּי בָנוֹת וַיִּגְדַּל הַנָּעַר שְׁמוֹאֵל עִם־יְהוָה:

Pater eos
olerumque
increpat.

22 וְעָלִי זָקֵן מְאֹד וְשָׁמַע אֶת כָּל־אֲשֶׁר
יַעֲשׂוּן בָּנָיו לְכָל־יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֲשֶׁר־יִשְׁכְּבוּ אֶת־הַנְּשִׁים
23 הַצְּבָאוֹת פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תַעֲשׂוּן
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ אֶת־דְּבָרֵיכֶם רָעִים
24 מֵאֵת כָּל־הָעָם אֵלֶּה: אֵל בָּנִי כִי לֹא־טוֹבָה הַשְּׁמִיעָה
כֹּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ מֵעֲבָרִים עִם־יְהוָה: אִם־יִחַטֵּא אִישׁ
לְאִישׁ וּפָלְלוּ אֱלֹהִים וְאִם לַיהוָה יִחַטֵּא אִישׁ מִי־תִפְלֹל־
לוֹ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל אֲבִיהֶם כִּי־חָפֵץ יְהוָה לַהֲמִיתָם:
26 וְהַנָּעַר שְׁמוֹאֵל הָלַךְ וַיִּגְדַּל וְטוֹב גַּם עִם־יְהוָה וְגַם עִם־
27 אַנְשֵׁים: וַיָּבֹא אִישׁ־אֱלֹהִים אֶל־עָלִי

Sed lenior
objurgatio
non satisfacit
disciplinā:
itaque
Heli faceret
ira Dei
denunciatur.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הַנִּגְלָה בְּגִלְתִּי אֶל־בֵּית־
28 אָבִיךָ כִּהְיוֹתֶם בְּמִצְרִים לְבֵית פְּרָעָה: וּבָחַר אֹתוֹ מִכָּל־
שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל לִי לְכֹהֵן לַעֲלֹזֹת עַל־מִזְבְּחִי לַהֲקָטִיר
קֹטֶרֶת לְשֹׂאת אֹפֹד לִפְנֵי וְאֶתְנֶה לְבֵית אָבִיךָ אֶת־
29 כָּל־אֲשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: לָמָּה תִּבְעֹטוּ בְּזִבְחִי וּבַמִּנְחֹתַי
אֲשֶׁר צִוִּיתִי מַעֲזֹן וְתִכְבֹּד אֶת־בְּנִיךָ מִמֶּנִּי לַהֲבָרִיאֲכֶם
ל מְרָאשִׁית כָּל־מִנְחַת יִשְׂרָאֵל לַעֲמִי: לָכֵן נָאִם יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר אֲמַרְתִּי בֵּיתְךָ וּבֵית אָבִיךָ יִתְהַלְכוּ
לִפְנֵי עַד־עוֹלָם וְעַתָּה נֹאֲמִי־יְהוָה חֲלִילָה לִי כִי־מִכְבַּדִּי
31 אֲכַבֵּד וּבְנֵי יִקְלוּ: הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְגִדַּעְתִּי אֶת־זֶרְעֶךָ
32 וְאֶת־זֶרַע בֵּית אָבִיךָ מֵהַיּוֹת זָקֵן בְּבֵיתְךָ: וְהִבְטַחְתָּ צֶרֶךְ
מַעֲזֹן בְּכָל אֲשֶׁר־יִיטֵב אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה
33 זָקֵן בְּבֵיתְךָ כָּל־הַיָּמִים: וְאִישׁ לֹא־אֲכַרִּית לָךְ מֵעַם
מִזְבְּחִי לְכָלֹת אֶת־עֵינֶיךָ וּלְאָדִיב אֶת־נַפְשֶׁךָ וְכָל־
מַרְבִּית

מרבית ביתך ימותו אנשים : וזה לך האזנה אשר³⁴
 יבא אל שני בניה אל חפני ופינחס ביום אחר ימותו
 שניהם : והקמתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי לה
 יעשה ובנתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל
 הימים : והיה כל הגורתו בביתך יבוא³⁶
 להשתחות לו לאגורת כסף וכבר לחם ואמר
 ספחני נא אל אחת הבהנות לאכל פת
 לחם :

והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה^א
 היה יקר בימים ההם אין חזון גפרץ : ויהי ביום ההוא²
 ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות : ועניו³
 ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר⁴
 שם ארון אלהים : ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר⁵
 הנני : וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא^ה
 קראתי שוב שכב וילך וישכב : ויסף יהוה קרא עוד⁶
 שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת
 לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב : ושמואל טרם⁷
 ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה : ויסף יהוה⁸
 קרא שמואל בשלישת ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני
 כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער : ויאמר עלי⁹
 לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמדת דבר
 יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו :
 ויבא יהוה ויתיצב ויקרא בפעם בפעם שמואל¹⁰
 שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך :

ויאמר יהוה אל שמואל הנני אנכי¹¹
 עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה שתי
 אוניו : ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי¹²
 אל ביתו החל וכלה : והגדתי לו כי שפט אני את¹³
 ביתו

CAP. III.
 Mox cum
 adolevisset
 Samuel,
 Deus ad
 eum locu-
 tus est.

Iplique cla-
 dem & exi-
 tium fami-
 liae Heli
 prae-
 dicit.

ביתו ערעולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו
 14 ולא כהה בם : ולכן נשבעתי לבית עלי אסיתכפר
 15 עון בית עלי בזבח ובמנחה ערעולם : וישכב שמואל
 ער הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל
 16 יראה מהגיד את המראה אל עלי : ויקרא עלי את שמואל
 17 ויאמר שמואל בני ויאמר הנני : ויאמר מה הדבר אשר
 דבר אליה אלנא תבחר ממני כה יעשה לך אלהים
 וכה יסוף אם תבחר ממני דבר מכל הדבר אשר
 18 דבר אליה : ויגדלו שמואל את כל הדברים ולא

Qui rursus
divinum
oraculum
ipfi Heli,
iustus, ex-
ponit.

כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיני יעשה : בעני קר
 19 ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו
 כ ארצה : וידע כל ישראל מידן וערבאר שבע כי
 21 נאמן שמואל לנביא ליהוה : ויסף

Ipfе autem
autoritate
& gratia
apud popu-
lum crevit.

יהוה להראה בשלה כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו
 א דבר יהוה : ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא

CAP. IV.
Philisthis
in Judcam
inruentibus,
Hebraei
cum male
pugnassent,

ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן
 2 העזר ופלשתים חנו באפק : ויערכו פלשתים
 לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני
 פלשתים ויבו במערכה בשדה כארבעת אלפים
 3 איש : ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל
 למד נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו
 משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישיענו

Arcam fed-
deris in ca-
stra deferri
judent :

4 מבק איבינו : וישלח העם שלה וישאו משם את
 ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני
 ה עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס : ויהי
 כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל
 6 תרועה גדולה ותהם הארץ : וישמעו פלשתים את
 קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת

במחנה G g 2 ל ב

- במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל-המחנה :
 ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל-המחנה :
 ויאמרו או לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם :
 או לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה :
 הם האלהים המבים את-מצרים בכל-מכה במדבר :
 היתחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים :
 כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם : וילחמו :
 פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהלו ויהי המכה
 גדולה מאד ויפל מִי־שֶׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רִגְלִי : וארון
 אלהים נלקח ושני בני-עלי מתו חפני ופינחס : וירץ
 איש-בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו
 קרעים ואדמה על-ראשו : ויבוא והנה עלי יושב על-
 הרֶכֶס יך דרך מצפה כִּיהִיָּה לבו חרד על ארון
 האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותועק כל-העיר :
 וישמע עלי את-קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון :
 הוה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי : ועלי בן-תשעים
 ושמונה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות : ויאמר
 האיש אל-עלי אנכי הבא מן-המערכה ואני מן-
 המערכה נסתי היום ויאמר מדהִיָּה הדבר בני :
 ויען המבשר ויאמר גם ישראל לפני פלשתים וגם
 מגפה גדולה היתה בעם וגם-שני בניך מתו חפני
 ופינחס וארון האלהים נלקחה : ויהי כהזכירו
 את-ארון האלהים ויפל מעל-הכסא אחרנית
 בעד-יד השער ותשבר מפרקתו וימת כיצקן האיש
 וכבד והוא שפט את-ישראל ארבעים שנה :
 וכלתו אשת-פינחס הרה ללת ותשמע את-השמועה
 אל-ידלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה
 ותכרע ותלד כי-נהפכו עליה צריה : וכעת מותה כ
 ותדברנה

Ad cuius
conspic-
tum ho-
stes, ma-
iestate qua-
dam pra-
sentis nu-
minis, pri-
mum con-
territi, mox
animos re-
sumunt,
non sine
Domino,
10 Quo
irato, victi
iterum Is-
raelitae,
ipsaque Ar-
ca in ho-
stium per-
vehit ma-
nus.

Heli, delato
ad se mali
nuncio,
perculsus a
sella cor-
ruit, fractis-
que cervici-
bus expira-
vit, cum,
per 40 an-
nos sacer-
dorio pari-
ter & prin-
cipatu fun-
ctus esset.

19 Saceri-
fatum secu-
ta etiam
nurus est,
quae in ipso
partu ex-
tinguitur.

וּתְדַבְּרָנָה הַנִּצְבוֹת עָלֶיהָ אֶל־תִּירָאִי כִּי־בֵן יִלְדָּתָ וְלֹא
 11 עֲנָתָה וְלֹא־שָׁתָה לָבָה : וּתְקַרְאָ לְנֹעַר אִי כְבוֹד
 לֵאמֹר גִּלָּה כְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל אֶל־הַלֶּקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
 12 וְאֶל־חֲמִיהָ וְאִשָּׁהּ : וְתֹאמֶר גִּלָּה כְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי
 נִלְקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים :

CAP. V.
 Arca, apud
 hostes ca-
 ptiva, idoli
 templo in-
 feritur.

א וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבֵאוּהוּ מֵאֵבָן
 2 הָעֶזְרָא אֲשֶׁדּוּדָה : וַיִּקְחוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
 וַיָּבֵאוּ אֹתוֹ בֵּית דָּגֹן וַיִּצְיֵגּוּ אֹתוֹ אֶצֶל דָּגֹן :
 3 וַיִּשְׁכְּבוּ אֲשֶׁדּוּדִים מִמַּחֲרַת וַהֲנִה דָּגֹן נָפַל
 לִפְנֵי אֶרְצָהּ לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה וַיִּקְחוּ אֶת־דָּגֹן
 4 וַיִּשְׁבּוּ אֹתוֹ לִמְקוֹמוֹ : וַיִּשְׁכְּבוּ בִּבְקֶרֶת מִמַּחֲרַת
 וַהֲנִה דָּגֹן נָפַל לִפְנֵי אֶרְצָהּ לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה
 וְרֹאשׁ דָּגֹן וּשְׁתֵּי כַּפּוֹת יָדָיו כְּרֹתוֹת אֶל־
 הַמִּפְתָּן רַק דָּגֹן נִשְׁאָר עָלָיו : עַל־כֵּן לֹא־יִדְרֹכּוּ
 כְּהֵנִי דָּגֹן וְכָל־הַבָּאִים בֵּית־דָּגֹן עַל־מִפְתָּן דָּגֹן
 בְּאֲשֶׁדּוּד עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

Verum bre-
 vi ea diffi-
 mularum
 Dei nu-
 men osten-
 dit: quippe
 Dagonis
 simulacrum ante
 ipsam cor-
 ruit.

וַתִּכְבֹּד יִרְיֵהוָה אֱלֹהֵי־אֲשֶׁדּוּדִים וַיִּשְׁמַם
 6 וַיִּהְיֶה אַתֶּם בְּעַפְלִים אֶת־אֲשֶׁדּוּד וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ : וַיִּרְאוּ
 7 אַנְשֵׁי־אֲשֶׁדּוּד כִּי־בֵן וַאֲמָרוּ לֹא־יֵשֵׁב אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 8 עִמָּנוּ כִּי־קִשְׁתָּה יָדוֹ עָלֵינוּ וְעַל דָּגֹן אֱלֹהֵינוּ : וַיִּשְׁלַחוּ
 וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מַה־
 נַעֲשֶׂה לְאֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ גַּת יֹסֵב אֲרוֹן אֱלֹהֵי
 9 יִשְׂרָאֵל וַיֹּסֵבוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי אַחֲרָיו
 הִסָּבוּ אֹתוֹ וַתְּהִי יִרְיֵהוָה בְּעִיר מְהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּהְיֶה
 אֶת־אַנְשֵׁי הָעִיר מְקַטְּן וְעַד־גְּדוֹל וַיִּשְׁתְּרוּ לָהֶם עַפְלִים :
 10 וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיְהִי כְבוֹד אֲרוֹן
 הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיִּזְעְקוּ הָעֶקְרָנִים לֵאמֹר הִסָּבוּ אֵלַי אֶת־
 11 אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַמִּיתֵנִי וְאֶת־עַמִּי : וַיִּשְׁלַחוּ
 ל ג 3 Gg

טורים קרי

6
 נשדים
 קרי

וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ שְׁלַחוּ אֶת־אַרְוֹן
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב לַמָּקוֹמוֹ וְלֹא־יָמִית אֹתִי וְאֶת־עַמִּי
כִּי־הִיְתָה מְהוֹמַת־מוֹת בְּכָל־הָעִיר כִּבְרָה מְאֹד יָד

הָאֱלֹהִים שֵׁם : וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־מָתוּ הָכּוּ בַּעֲפָלִים ^{בטהרים טרי} 12

וַתַּעַל שׁוּעַת הָעִיר הַשָּׁמַיִם : וַיְהִי אַרְוֹן א ^{CAP. VI. Unde Philistha: ex consilio sacerdotum augurumque, arcam septimo, quam capta fuerat, mense,}

יְהוָה בְּשֶׁרָה פְלִשְׁתִּים שִׁבְעָה חֳדָשִׁים : וַיִּקְרְאוּ 2

פְּלִשְׁתִּים לִכְהֲנִים וְלִקְסָמִים לֵאמֹר מִה־נַּעֲשֶׂה לְאַרְוֹן

יְהוָה הוֹדִיעֵנוּ בְּמָה נִשְׁלַחְנוּ לַמָּקוֹמוֹ : וַיֹּאמְרוּ אִם־ 3

מִשְׁלָחִים אֶת־אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־תְּשַׁלְּחוּ אֹתוֹ

רִיקָם כִּי־הִשָּׁב תִּשְׁבּוּ לוֹ אֲשֶׁם אִזְ תִּרְפְּאוּ וְנוֹדַע לָכֶם

לְמָה לֹא־תָסוּר יָדוֹ מִכֶּם : וַיֹּאמְרוּ מַה הָאִשָּׁם אֲשֶׁר 4

נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפַּר סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עֶפְרָי ^{מורי טרי}

זָהָב וְחֲמִשָּׁה עֶבְרִי זָהָב כִּי־מִנְפָּה אַחַת לְכָלֶם

וְלִסְרַנִּיכֶם : וַעֲשִׂיתֶם צִלְמֵי עֲפְרָיִכֶם וְצִלְמֵי עֶבְרִיכֶם ה ^{מוריכס טרי}

הַמִּשְׁחִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ וְנָתַתֶּם לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּבוֹד

אוֹלֵי יִקַּל אֶת־יָדוֹ מֵעֲלִיכֶם וּמֵעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמֵעַל

אַרְצֶכֶם : וְלָמָּה תִּכְבְּדוּ אֶת־לִבְכֶּם כַּאֲשֶׁר כִּבְדּוּ 6

מִצָּרִים וּפִרְעָה אֶת־לִבָּם הֲלוֹא כַּאֲשֶׁר הִתְעַלֵּל בָּהֶם

וַיִּשְׁלַחוּם וַיִּלְכוּ : וַעֲתָה קָחוּ וַעֲשׂוּ עֲגֹלָה חֲדָשָׁה אַחַת 7

וּשְׁתֵּי פָרוֹת עֲלוֹת אֲשֶׁר לֹא־עֲגֹלָה עֲלֵיהֶם עַל וְאַסְרֹתֶם

אֶת־הַפָּרוֹת בַּעֲגֹלָה וְהַשִּׁינֹתֶם בְּנֵיהֶם מֵאַחֲרֵיהֶם ^{Multis cum muntribus, novo vehiculo impositam, domum remittunt.}

הַבֵּיתָה : וּלְקַחְתֶּם אֶת־אַרְוֹן יְהוָה וְנָתַתֶּם אֹתוֹ אֶל־ 8

הָעֲגֹלָה וְאֵת יָכְלִי הַזָּהָב אֲשֶׁר הִשְׁבַּתֶּם לוֹ אֲשֶׁם

תִּשְׁמֹו בְּאַרְצוֹ מִצָּדוֹ וּשְׁלַחְתֶּם אֹתוֹ וְהִלֵּךְ : וּרְאִיתֶם 9

אֶסְדֶּרֶךְ גְּבוּלָה יַעֲלֶה בֵּית שֶׁמֶשׁ הוּא עֹשֶׂה לָנוּ אֶת־

הָרַעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְאִם־לֹא וַיִּדְעֵנוּ כִּי לֹא יָדוּ נִגְעָה

כִּנּוּ מִקְרָה הוּא הָיָה לָנוּ : וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֵּן וַיִּקְחוּ שְׁתֵּי ,

פָּרוֹת עֲלוֹת וַיֹּאסְרוּם בַּעֲגֹלָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם כָּלָם בְּבֵית :

וַיִּשְׁמוּ

11 וישמו את־ארון יהוה אל־העגלה ואת הארזו ואת
 12 עבברי הזהב ואת צלמי טחריהם : וישרנה הפרות
 בדרך על־דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך
 וגעו ולא־סרו ימין ושמאל וסרני פלשתים הלכים
 13 אחריהם עד־גבול בית שמש : ובית שמש קצרים
 קציר־חטים בעמק וישאו את־עיניהם ויראו את־
 14 הארון וישמחו לראות : והעגלה באה אל־שרה
 יהושע בית־השמש ותעמד שם ושם אכן גדולה
 ויבקעו את־עצי העגלה ואת־הפרות העלו עליה
 15 ליהודה : והלויים הורידו את־ארון יהוה ואת־הארזו
 אשר־אתו אשר־בו כליזהב וישמו אל־האבן הגדולה
 ואנשי בית־שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא
 16 ליהוה : וחמשה סרני־פלשתים ראו וישבו עקרון
 ביום ההוא :

17 ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה
 לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד
 לעקרון אחד :

18 ועבברי הזהב מספר כל־ערי פלשתים לחמשת
 הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד־אבל
 הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום
 19 הוזה בשרה יהושע בית־השמש : ויך באנשי בית־
 שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים
 אלה איש ויתאבלו העם כיהבה יהוה בעם מכה
 כ גדולה : ויאמרו אנשי בית־שמש מי יוכל לעמד לפני
 יהוה האלהים הקדוש הזה ואל־מי יעלה מעלינו :
 21 וישלחו מלאכים אל־יושבי קרית־יערים לאמר השבו
 פלשתים את־ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם :

א ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את־ארון יהוה ויבאו
 אתו Gg 4 ל ד

Miraculo
 fuit, quod
 cum plau-
 stro boves
 foeminas
 subiectif-
 sent, virtu-
 losque ear-
 um domi
 retinuis-
 sent, illa
 iter nullo
 rectore re-
 cta in He-
 braeorum
 fines dire-
 xerint.

14. Arcam
 agnum
 Bethsemi-
 tarum cum
 pervenisset,
 mox Levi-
 ta eodem
 in loco fa-
 crificium
 celebrant,
 bovesque
 eas, quae
 arcam ad-
 duxerant,
 immolant.

E. Bethse-
 mitis au-
 tem, qui
 arcam cu-
 riosius in-
 trofexe-
 rant, millia
 amplius
 quinquag-
 inta, divi-
 nitus illaci-
 clade, perie-
 runt.

CAP. VII.
 Itaque arca

אתו אל־בית אֶבְיֹנָדב בְּגִבְעָה וְאֶת־אֱלֹעָזר בְּנוֹ קִדְשׁוֹ לְשֹׁמֵר אֶת־אֲרוֹן יְהוָה : Kirjath-Jearim transfertur.

וַיְהִי מִיּוֹם שַׁבָּת הָאָרוֹן בְּקִרְיַת יַעֲרִים וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַיְהִי 2

עֲשָׂרִים שָׁנָה וַיָּנֶהוּ כָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה :

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם־כָּל־ Ea tempe-
state Sa-
muel Ju-
dazis prae-
st: qui peractis
precibus &
jejunio,
populum
rejeclis ido-
lis, uni Deo
rurfus ad-
dicit, fœ-
dusque re-
novat.
לְבַבְכֶּם אַתֶּם שָׁבִים אֶל־יְהוָה הִסִּירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֹּכַר
מִתּוֹכְכֶם וְהַעֲשִׂיתֶם רוּת וְהִכִּינוּ לְבַבְכֶּם אֶל־יְהוָה
וְעִבְדֶּהוּ לְבָדּוֹ וַיֵּצֵל אֶתְכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים : וַיִּסִּירוּ 4
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעֲשֻׁתִּית וַיַּעֲבְדוּ אֶת־
יְהוָה לְבָדּוֹ : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל ה

קִבְּצוּ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה וְאֶתְפַּלֵּל בְּעֲרֹכְכֶם

אֶל־יְהוָה : וַיִּקְבְּצוּ הַמִּצְפָּתָה וַיִּשְׁאֲבוּ־מִים 6

וַיִּשְׁפְּכוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיִּצְוּמוּ בַיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שֵׁם

חֲטָאנוּ לַיהוָה וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בַּמִּצְפָּה : וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי־הִתְקַבְּצוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל 7 Ac, irruen-
tibus Phil-
isthis,

הַמִּצְפָּתָה וַיַּעֲלוּ סַרְנֵי־פְּלִשְׁתִּים אֶל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּרְאוּ מִפְּנֵי פְּלִשְׁתִּים : וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־ 8

יִשְׂרָאֵל אֶל־שְׁמוּאֵל אֶל־תִּחְרַשׁ מִמֶּנּוּ מוֹעֵק אֶל־

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיִּוְשִׁיעֵנוּ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים : וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל 9

טֹלָה חֹלֵב אֶחָד וַיַּעֲלֶה עוֹלָה כָּלִיל לַיהוָה וַיִּזְעַק Caesā prius
hostiā, pla-
catoque
numine,
Israelitas in
prælium
educit: qui,
manifesto
Dei auxi-
lio, hostes,
terribili to-
nitru &
fulgure
perculsos,
in fugam
vertunt.

שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֶהוּ יְהוָה :

וַיְהִי שְׁמוּאֵל מַעֲלֵה הָעוֹלָה וּפְלִשְׁתִּים נִגְשׁוּ לְמִלְחָמָה ,

בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּרְעַם יְהוָה בְּקוֹל־גְּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא עַל־

פְּלִשְׁתִּים וַיַּהֲרֹם וַיִּנָּפּוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּצְאוּ אַנְשֵׁי 11

יִשְׂרָאֵל מִן־הַמִּצְפָּה וַיִּרְדְּפוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיָּכּוּם עַד־

מִתַּחַת לְבֵית כָּר : וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶבֶן אַחַת 12

וַיִּשֶׂם בֵּין־הַמִּצְפָּה וּבֵין הַשָּׁן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ

אֶבֶן הָעֵזֶר וַיֹּאמֶר עַד־הֵנָּה עֲזָרְנוּ יְהוָה : וַיִּבְנְעוּ 13 Quāvis
liberan-

הַפְּלִשְׁתִּים

tur prorsus à iugo hostium, & oppida ab illis capta recuperant.

הַפְּלִשְׁתִּים וְלֹא־יִסְפּוּ עוֹד לְבֹא בְּגִבּוֹל יִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶה יְדִיָּהוּהָ בַּפְּלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שְׁמוּאֵל : וְתִשְׁבְּנָה הָעָרִים אֲשֶׁר לְקַחוּ־פְּלִשְׁתִּים מֵאֶת יִשְׂרָאֵל לְיִשְׂרָאֵל מֵעַקְרוֹן וְעַד־נֶת וְאֶת־גִּבּוֹלֵן הַצִּיָּל יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין טו הָאָמָרִי : וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיּוֹ :

Samuel autem tranquillis à bello rebus, quietè rempublicam administrat.

וַהֲלַךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וּסְבָב בֵּית־אֵל וְהַגִּלְגָּל וְהַמִּצְפָּה וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה : וְתִשְׁבְּתוּ הָרִמָּתָה כִּי־שָׁם בֵּיתוֹ וְשָׁם שָׁפֹט אֶת־יִשְׂרָאֵל מִלִּבְנֵי שִׁשַׁי מִזְבַּח לַיהוָה :

טו קמץ 17

CAP. VIII. Cum Samuel tenuisset, filios ad rempublicam admovebat.

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקֵן שְׁמוּאֵל וַיִּשֶׂם אֶת־בָּנָיו שְׁפָטִים לְיִשְׂרָאֵל : וַיְהִי שֵׁם־בְּנוֹ הַבְּכוֹר יוֹאֵל וְשֵׁם מִשְׁנֵהוּ אֲבִיָּה שְׁפָטִים בְּבֹאֵר שִׁבְעָה : וְלֹא־הָלְכוּ בָנָיו בְּדַרְכּוֹ וַיִּטּוּ אַחֲרֵי הַבָּעַע וַיִּקְחוּ־שָׁחַד וַיִּטּוּ מִשְׁפָּט :

בדכיו 3 עי

Qui cum à patris vestigiis discedent, occasionem fumunt Israelitæ postulandi Regem.

וַיִּתְקַבְּצוּ כָל זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־שְׁמוּאֵל הָרִמָּתָה : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה זָקֵנָה וּבְנֶיךָ לֹא־הָלְכוּ בְּדַרְכֶּיךָ עִתָּה שִׁמְהֵלֵנוּ מֶלֶךְ לִשְׁפָטֵנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם : וַיִּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תִּגְהַלְנוּ מֶלֶךְ לִשְׁפָטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה :

4

Samuel, populi vecordia nonnihil commotus, consoluit Dominum, qui infamam gentem, quæ cum Deum regem haberet, regem sibi ex hominibus flagitaret, suis consiliis relinquendam & permittebat respondit.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכָל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אַתָּה מָאֲסוּ כִּי אֲתִי מָאֲסוּ מִמֶּלֶךְ עֲלֵיהֶם : כְּכָל־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר־עָשׂוּ מִיּוֹם הָעֵלְתִי אוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעֲזֹכְנִי וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים בֶּן הַמָּה עֲשִׂים גִּם־לָךְ : וְעִתָּה שְׁמַע בְּקוֹלָם אֲךָ כִּי־הָעַד תַּעֲיֹד בָּהֶם וְהִגַּדְתָּ לָהֶם מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה אֶל־הָעָם הַשְּׂאֵלִים מֵאִתּוֹ מֶלֶךְ :

7

8

9

10

ויאמר

G g 5 ל ה

- וַיֹּאמֶר זֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֲת־¹¹
 בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשָׂם לוֹ בְּמִרְכַּבְתּוֹ וּבִפְרָשָׁיו וּרְצוּ לִפְנֵי^{הק' בקצ'}
 מִרְכַּבְתּוֹ: וְלָשׂוּם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְלַחֲרֹשׁ¹²
 חֲרִישׁוֹ וְלִקְצֹר קִצְרוֹ וְלַעֲשׂוֹת כְּלִי־מִלְחָמָתוֹ וּכְלִי¹³
 רֶכֶב: וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְרִקְחוֹת וּלְטַבָּחוֹת¹⁴
 וּלְאִפּוֹת: וְאֶת־שָׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת־כַּרְמֵיכֶם וְחֵיתֵיכֶם¹⁵
 הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו: וְזִרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם יַעֲשֶׂה טו¹⁶
 וְנָתַן לַסָּרִיסִיו וְלַעֲבָדָיו: וְאֶת־עַבְדֵיכֶם וְאֶת־¹⁷
 שִׁפְחוֹתֵיכֶם וְאֶת־בְּחוּרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת־חֲמוּרֵיכֶם
 יִקַּח וַעֲשֶׂה לְמִלְאכְתּוֹ: צֹאנְכֶם יַעֲשֶׂה וְאַתֶּם תִּהְיוּ לוֹ¹⁸
 לַעֲבָדִים: וְזִעְקַתְּם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מַלְכְּכֶם אֲשֶׁר
 בָּחַרְתֶּם לָכֶם וּלְאַיֶּעֱנָה יִהְיֶה אֲתָכֶם בַּיּוֹם הַהוּא:
 וַיִּמָּאֲנוּ הָעָם לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי אִם־¹⁹
 מֶלֶךְ יִהְיֶה עָלֵינוּ: וַהֲיִינוּ גַם־אֲנַחְנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם וְשִׁפְטָנוּ כ'^{הק' בקצ'}
 מַלְכָּנוּ וַיֵּצֵא לִפְנֵינוּ וּנְלַחֵם אֶת־מִלְחָמָתָנוּ: וַיִּשְׁמַע²⁰
 שְׁמוּאֵל אֶת כָּל־דִּבְרֵי הָעָם וַיְדַבֵּר בְּאָזְנוֹ יְהוָה:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלִי²¹
 וְהִמְלַכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל
 לָכוּ אִישׁ לְעִירוֹ: וַיִּהְיֶה־אִישׁ מִבְּנֵי־מִיָּן ט
 וַיִּשְׁמוּ קִישׁ בֶּן־אֲבִי־אֵל בֶּן־צִדְרוֹר בֶּן־בְּכוֹרֶת בֶּן־אֶפַיִח בֶּן־²²
 אִישׁ יְמִינִי גְבוּר חִיל: וְלֹדֶה־הָיָה בֶן וַיִּשְׁמוּ שְׂאוּל בְּחוּר
 וְטוֹב וְאִין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ מִשְׁכָּמוֹ וּמַעֲלָה
 גְּבָה מִכָּל־הָעָם: וַתֹּאבְדֶּנָּה הָאֲתָנוֹת לְקִישׁ אָבִי
 שְׂאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־שְׂאוּל בְּנוֹ קַח־נָא אֶתָּה אֶת־²³
 אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְקוּם לָךְ בִּקֵּשׁ אֶת־הָאֲתָנוֹת: וַיַּעֲבֵר
 בְּהַר־אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֵר בְּאֶרֶץ־שִׁלְשָׁה וְלֹא מָצָאוּ וַיַּעֲבְרוּ
 בְּאֶרֶץ־שִׁעִלִים וְאִין וַיַּעֲבֵר בְּאֶרֶץ־יְמִינִי וְלֹא מָצָאוּ:
 הִנֵּה בָּאוּ בְּאֶרֶץ צוֹף וְשְׂאוּל אָמַר לְנַעֲרָיו אֲשֶׁר־עִמָּו
 לָכֵה

Itaque ille
 primum
 placide,
 iussu oracu-
 li, salubri
 oratione
 monere
 populum,
 indolem
 domination-
 nis regie, &
 superba im-
 peria expo-
 nere, fei-
 vitutem
 detestari,

Ad extre-
 mum con-
 tumaciter
 perfeveran-
 tibus, dare
 Regem ju-
 betur.

מבנין מ'
 C A P. IX.
 Itaque Sau-
 lem, è tribu
 Benjamin,

Paternas
 afinas quæ-
 ritantem,

לָכֶּה וְגִשּׁוּכָה פְּרִיחֵדֶל אָבִי מִן־הָאֲתָנֹת וְדָאג לָנוּ :
 6 וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה־נָא אִישׁ־אֱלֹהִים בְּעִיר הַזֹּאת וְהָאִישׁ
 נִכְבֵּד כָּל אֲשֶׁר־יְדַבֵּר בָּא יָבֹא עִתָּה נִלְכֶּה שָׁם אוֹלֹ
 7 יַגִּיד לָנוּ אֶת־דַּרְכָּנוּ אֲשֶׁר־הִלְכְּנוּ עָלֶיהָ : וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל
 לָנֶעֱרוּ וְהִנֵּה נִלְךְ וּמִה־נִּבְיָא לְאִישׁ כִּי הִלָּחֵם אוֹלֹ
 מִבְּלִינוּ וְתִשׁוּרָה אֵין־לֵהִבִּיא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים מִה־אֲתָנוּ :
 8 וַיִּסֶּף הַנָּעַר לַעֲנוֹת אֶת־שְׂאוֹל וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִמְצָא בְּיָדִי
 רִבֵּעַ שֶׁקֶל כֶּסֶף וְנִתְתִּי לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וְהַגִּיד לָנוּ אֶת־
 9 דַּרְכָּנוּ : לַפְּנִים יְבִישׁ־רָאֹל כִּה־אָמַר הָאִישׁ בִּלְכָתוֹ
 לְדְרוֹשׁ אֱלֹהִים לָכֹו וְנִלְכֶּה עַד־הָרָאָה כִּי לִנְבִיא הַיּוֹם
 יִקְרָא לַפְּנִים הָרָאָה : וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לָנֶעֱרוּ טוֹב דְּבִרְךָ
 לָכֶה וְנִלְכֶּה וְיִלְכוּ אֶל־הָעִיר אֲשֶׁר־שָׁם אִישׁ הָאֱלֹהִים :
 11 הִמָּה עֲלִים בְּמַעְלָה הָעִיר וְהִמָּה מִצְאוֹ נַעֲרוֹת יִצְאוּרָה
 12 לְשֹׂאֵב מַיִם וַיֹּאמְרוּ לָהֶן הֵישׁ בֹּזֵה הָרָאָה : וְתַעֲנִינָה
 אוֹתָם וְתֹאמְרֵנָה יֵשׁ הִנֵּה לַפְּנִיָּה מִה־רִיעָתָה כִּי הַיּוֹם
 13 בָּא לָעִיר כִּי זָבַח הַיּוֹם לָעֵם בְּבִמָּה : כִּבְאַכֶּם הָעִיר בֶּן
 תִּמְצָאוֹן אֲתוֹ בְּטָרִם יַעֲלֶה הַבְּמָתָה לֹאכֹל כִּי לֹא־
 יֵאכֹל הָעֵם עַד־בָּאוּ בִּיהוּא יִבְרַךְ הַזָּבַח אַחֲרֵי־כֵן
 יֵאכֹלוּ הַקִּרְאִים וְעִתָּה עָלוּ כִּי־אֲתוֹ כִּהַיּוֹם תִּמְצָאוֹן אֲתוֹ :
 14 וַיַּעֲלוּ הָעִיר הִמָּה בָּאִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְהִנֵּה שְׂמוּאֵל יֹצֵא
 טו לִקְרֹאתָם לַעֲלוֹת הַבְּמָה : וַיְהִיָּה גִלָּה
 אֶת־אֶזְנוֹ שְׂמוּאֵל יוֹם אַחֵד לַפְּנִי בּוֹא־שְׂאוֹל לֹאמֵר :
 16 כַּעַת־יִמָּחַר אֲשֶׁלַּח אֵלֶיךָ אִישׁ מֵאֶרֶץ בְּנִימֵן וּמִשְׁחָתוֹ
 לַנָּגִיד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים
 17 כִּי רָאִיתִי אֶת־עַמִּי כִּי בָּאָה צָעֲקָתוֹ אֵלַי : וּשְׂמוּאֵל
 רָאָה אֶת־שְׂאוֹל וַיְהִיָּה עָנָהוּ הִנֵּה הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
 18 אֵלֶיךָ זֶה יַעֲצֹר בְּעַמִּי : וַיִּגַּשׁ שְׂאוֹל אֶת־שְׂמוּאֵל בְּתוֹךְ
 19 הַשָּׁעַר וַיֹּאמֶר הִגִּיד־נָא לִי אֵי זֶה בֵּית הָרָאָה : וַיַּעַן
 שְׂמוּאֵל

Eamque ob
 causam de
 via ad se
 confulen-
 dum di-
 gressum,

שמואל את-שאוֹל וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי הִרְאֶה עֲלֶיךָ לִפְנֵי

הַבָּמָה וְאָכַלְתֶּם עִמִּי הַיּוֹם וּשְׁלַחְתִּיךָ בְּבֹקֶר וְכָל אֲשֶׁר

בְּלִבְּךָ אֲנִיד לָךְ׃ וּלְאַתְנוֹת הָאֲבֹדוֹת לָךְ הַיּוֹם שְׁלֹשֶׁת כ

הַיָּמִים אֱלִיתֶשֶׁם אֶת-לִבְּךָ לָהֶם כִּי נִמְצְאוּ וְלִמִּי כָל-

חֲמֹדֶת יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא לָךְ וּלְכָל בֵּית אָבִיךָ׃ וַיַּעַן שְׁאוֹל 21

וַיֹּאמֶר הֲלוֹא בְּדִיּוּמִי אֲנֹכִי מִקִּטְנֵי שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל

וּמִשְׁפַּחְתִּי הִצַּעֲרָה מִכָּל-מִשְׁפָּחוֹת שְׁבֹטֵי בְנֵימִן וְלָמָּה

דִּבַּרְתָּ אֵלַי כִּדְבַר הַזֶּה׃ וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-שְׁאוֹל וְאֶת־ 22

נַעֲרוֹ וַיָּבִיאוּם לִשְׁכֵּבָתָהּ וַיִּתֵּן לָהֶם מְקוֹם כְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים

וְהָמָּה כְּשֹׁלֶשֶׁם אִישׁ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְטַבַּח תִּנְהָ 23

אֶת-הַמִּנְחָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ שִׁים

אֹתָהּ עִמָּךְ׃ וַיֵּרֶם הַטַּבַּח אֶת-הַשּׁוֹק וְהָעֹלִיָּהּ 24

וַיִּשֶׂם לִפְנֵי שְׁאוֹל וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַנֶּשֶׂאֹר שִׁים-

לִפְנֶיךָ אָכַל כִּי לְמוֹעֵד שְׁמוּר-לָךְ לֵאמֹר הֵעֵם

קִרְאֹתִי וַיֹּאכַל שְׁאוֹל עִם-שְׁמוּאֵל בַּיּוֹם

הַהוּא׃ וַיֵּרְדּוּ מִהַבָּמָה הָעִיר וַיְדַבֵּר עִם-שְׁאוֹל כֹּה

עַל-הַגֹּג׃ וַיִּשְׁכְּמוּ וַיְהִי בַעֲלוֹת הַשָּׁחַר וַיִּקְרָא 26

שְׁמוּאֵל אֶל-שְׁאוֹל הַגֹּג לֵאמֹר קוּמָה וְאֶשְׁלַחְךָ וַיָּקָם 27

שְׁאוֹל וַיֵּצֵאוּ שְׁנֵיהֶם הַזֶּה וּשְׁמוּאֵל הַחוּצָה׃

הִמָּה יוֹרְדִים בְּקֶצֶה הָעִיר וּשְׁמוּאֵל אָמַר אֶל-שְׁאוֹל 27

אָמַר לָנֶעַר וַיַּעֲבֹר לִפְנֵינוּ וַיַּעֲבֹר וְאֹתָהּ עָמַד בַּיּוֹם

וַאֲשֶׁמִּיעָךְ אֶת-דְּבַר אֱלֹהִים׃

וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-פֶּךָ הַשֶּׁמֶן וַיִּצֹק עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁקְהוּ 28

וַיֹּאמֶר הֲלוֹא כִּי-מִשְׁחָךְ יִהְיֶה עֲלֵינִיחֲלֹתוֹ לְנָגִיד׃

בְּלִכְתָּךְ הַיּוֹם מִעַמְדִּי וּמִצֵּאת שְׁנֵי אַנְשִׁים עִם-קִבּוּרָתָהּ 2

רָחֵל בְּגִבּוֹר בְּנֵימִן בְּצִלְצַח וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ נִמְצְאוּ 28

הָאֲתָנוֹת אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לְבַקֵּשׁ וְהִנֵּה נָטַשׁ אָבִיךָ אֶת-

דְּבָרֵי הָאֲתָנוֹת וְדָאָג לָכֵס לֵאמֹר מָה אַעֲשֶׂה לְבָנִי׃

וַחֲלַפְתָּ

Samuel de
regia digni-
tate ipsi de-
latâ admo-
ner ,

Exceptum-
que convi-
vio ,

Nonnulla
secretius
cum eo col-
locutus, an-
tequam di-
mitteret ,

C A P. X.
Sacerdotali
oleo inun-
ctum con-
secrat in
Regem :
ipsumque
divinæ vo-
cationis
manifestis
signis cer-
tum facit ,

מחז
באחזה

3 וְחָלַפְתָּ מִשֵּׁם וְהָלָאָה וּבָאתָ עַד־אֲלוֹן תְּבוֹר וּמִצְאוּךָ
שֵׁם שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים עָלִים אֱלֹהִים בֵּית־אֵל
אַחֵר נִשְׂאִי שְׁלֹשָׁה גִדִּים וְאַחֵר נִשְׂאִי שְׁלֹשָׁה
4 כְּכֹרוֹת לֶחֶם וְאַחֵר נִשְׂאִי גִבְלִיָּין: וְשָׁאוּ לָךְ לִשְׁלוֹם
ה וְנָתַנוּ לָךְ שְׁתֵּי־לֶחֶם וְלִקְחָתָּ מִיָּדָם: אַחֵר כֵּן
תָּבוֹא אֶל־גִּבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־שָׁם נִצְבִי
פְּלִשְׁתִּים וְיִהְיֶה כְּבֹאֲךָ שֵׁם הָעִיר וּפְגַעַת חֶבֶל
נְבָאִים יֵרִדִים מִהֶבְמָה וּלְפָנֶיהֶם גִּבְל וְתָף וְחִלִּיל
6 וּכְבוֹד וְהִמָּה מִתְנַבְּאִים: וְצִלְחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה
7 וְהִתְנַבֵּיתָ עִמָּם וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר: וְהָיָה כִּי
תִבְאִינָה הָאֲתוֹת הָאֵלֹהִים לָךְ עֲשֵׂה לָךְ אֲשֶׁר־
8 תִּמְצָא יָדֶךָ כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ: וְיֵרֶדְתָּ לִפְנֵי הַגִּלְגָּל
וְהִנֵּה אֲנֹכִי יֹרֵד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לִזְבֹּחַ זִבְחֵי
שְׁלָמִים שְׁבַע־יָמִים תֹּחֵל עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ וְהוֹדַעְתִּי
9 לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: וְהָיָה כִּהִפְנַתוֹ שְׁכֻמוֹ
לָלֶכֶת מִעַם שְׁמוּאֵל וַיִּהְפֹּךְ־לוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחֵר וַיָּבֹאוּ
כָּל־הָאֲתוֹת הָאֵלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא:

וַיָּבֹאוּ שֵׁם הַגִּבְעָתָה וְהִנֵּה חֶבֶל־

נְבָאִים לִקְרָאתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא

11 בְּתוֹכָם: וַיְהִי כִּלְיֹדְעוֹ מֵאֲתֻמוֹל שְׁלֹשָׁם וַיֵּרְאוּ כִּי־

וְהִנֵּה עִם־נְבָאִים נָבֵא וַיֹּאמֶר הָעַם אִישׁ אֶל־

רֵעֵהוּ מִהֲיִזָּה הִיָּה לְבִן־קִישׁ הַגִּם שְׁאוּל

12 בְּנֵי־אִיִּם: וַיַּעַן אִישׁ אִישׁ מִשֵּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי אֲבִיהֶם

עַל־כֵּן הִיתָה לְמִשְׁלַּח הַגִּם שְׁאוּל בְּנֵי־אִיִּם:

13 וַיִּבֶל מִהִתְנַבֵּוֹת וַיָּבֹא הֶבְמָה: וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׁאוּל

אֵלָיו וְאֶל־נָעֲרוֹ אֵן הִלַּכְתֶּם וַיֹּאמֶר לְבַקֵּשׁ אֶת־

הָאֲתוֹנוֹת וְנִרְאָה כִּי־אֵין וְנָבֹא אֶל־שְׁמוּאֵל:

טו וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׁאוּל הַקִּידָה־נָּבֵא לִי מִהֲ־אֹמֵר

לָכֵם

לכם שמואל : ויאמר שאול אלדודו הנז הנזיד 16
לנו כי נמצאו האהנות ואת דבר המלוכה לא
הנזיד לו אשר אמר שמואל :

ויעק שמואל את העם אל- 17

יהודה המצפה : ויאמר אל בני ישראל כה 18
אמר יהודה אלהי ישראל אנכי העליתי את
ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים
ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם :

Samuel in publico conventu graviter cum populo expollulavit: & fortitione designatum à Deo Regem populo affuit.

ואתם היום מאסותם את אלהיכם אשר הוא מושיע 19
לכם מכל דעותיכם וצרתכם ותאמרו לו כי מלך
תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהודה לשבטיכם
ולאלפיהם : ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל כ

וילכד שבט בנימן : ויקרב את שבט בנימן 21

למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן- 22

קיש ויבקשוהו ולא נמצא : וישאלו עוד ביהודה הבא 23

עוד הלם איש

סמך
באמצע
סוף

ויאמר יהודה הנה הוא נחבא אלהבליים : וירצו 23

ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם

משבכו ומעלה : ויאמר שמואל אל כל העם הרי אתם 24

אשר בחרבו יהודה כי אין כמחו בכל העם וירעו כל-

העם ויאמרו יחי המלך :

שמואל אלה העם את משפט המלכה ויכתב בספר

וינח לפני יהודה וישלח שמואל את כל העם איש

לביתו : וגם שאול הלך לביתו ובעתה וילכו עמו 26

החיל אשר נגע אלהים בלבם : ובני בלעל אמרו 27

מה ישיענו זה ויבזהו ולא רהביאו לו מנחה ויהי

במחרש :

ויעל נחש העמוני נחן עלי ביש גלעד ויאמרו כל-יא

C A P. XI.
Is Naha-
schum

אנשי

Ammoni-
tarum Re-
gem, arcā
obfidione
Jabefitas
premen-
tem, ipſi-
que indi-
gnas dedi-
tionis le-
ges ſtatu-
ent, dex-
tros uti o-
culos ſibi
effodiendos
traderent,

Summā
diligentiā,
copioſo
collecto
exercitu,

Ingenti cla-
de fundit,
fugaſque;
& urbem
obfidione
liberat.

המטיר קר
Tum Saul
iteratō &c

2 אֲנִישׁ יִבִּישׁ אֶל־נָחֹשׁ כִּרְת־לָנוּ בְרִית וְנַעֲבֹדָהּ: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים נָחֹשׁ הָעֲמוּנִי בְּזֹאת אֲכָרוֹת לָכֶם בְּנִקּוֹר לָכֶם כָּל־
3 עֵץ יָמִין וְשִׁמְתִּיהָ חֲרָפָה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
זִקְנֵי יִבִּישׁ הָרָף לָנוּ שִׁבְעַת יָמִים וְנִשְׁלַחָה מִלְּאָכִים בָּכָל
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְאִם־אֵין מוֹשִׁיעַ אֹתָנוּ וַיִּצְאָנוּ אֵלָיָהּ:
4 וַיָּבֹאוּ הַמִּלְּאָכִים גִּבְעַת שְׂאוּל וַיְדַבְּרוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵי
הָעָם וַיִּשְׂאוּ כָל־הָעָם אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ: וַהֲנֵה שְׂאוּל
בָּא אַחֲרֵי הַבָּקָר מִן־הַשָּׂדֶה וַיֹּאמֶר שְׂאוּל מִה־לָּעָם כִּי
6 יִבְכוּ וַיִּסְפְּרוּלוּ אֶת־דְּבָרֵי אֲנִישׁ יִבִּישׁ: וַתִּצְלַח רוּחַ
נִשְׁמָעוֹ אֱלֹהִים עַל־שְׂאוּל בְּשִׁמְעוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחַר
7 אָפוֹ מְאֹד: וַיִּקַּח צֶמֶד בָּקָר וַיִּנְתְּחֵהוּ וַיִּשְׁלַח בָּכָל־גְּבוּל
יִשְׂרָאֵל בְּיַד הַמִּלְּאָכִים: לֵאמֹר אֲשֶׁר אֵינָנו יֹצֵא
אַחֲרֵי שְׂאוּל וְאַחֲרֵי שְׂמוּאֵל כֹּה יַעֲשֶׂה לְבָכְרוֹ וַיִּפֹּל
8 פַּחַד־יְהוָה עֲלֵיהֶם וַיִּצְאוּ כָאִישׁ אֶחָד: וַיִּפְקְדֵם בְּבֹקֶן
וַיַּהֲיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים
9 אֶלֶף: וַיֹּאמְרוּ לַמִּלְּאָכִים הִבָּאִים כֹּה תֹאמְרוּן לְאִישׁ
יִבִּישׁ גִּלְעָד מִחֵר תִּהְיֶה־לָּכֶם תְּשׁוּעָה בְּתֹם הַשָּׁמַיִם כֹּחַ קִר
וַיָּבֹאוּ הַמִּלְּאָכִים וַיִּגִּידוּ לְאֲנִישׁ יִבִּישׁ וַיִּשְׁמְחוּ: וַיֹּאמְרוּ
אֲנִישׁ יִבִּישׁ מִחֵר נִצָּא אֵלֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָנוּ כְּכָל־הַטּוֹב
וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיִּשֹּׁם שְׂאוּל
11 בְּעֵינֵיהֶם: אֶת־הָעָם שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ־הַמַּחֲנֶה
בְּאַשְׁמֹרֶת הַבָּקָר וַיִּבְנוּ אֶת־עַמּוּן עַרְחֹם הַיּוֹם וַיְהִי
12 הַנִּשְׁאָרִים וַיִּפְצּוּ וְלֹא נִשְׁאָרוּ־בָם שְׁנַיִם יָחִד: וַיֹּאמֶר
הָעָם אֶל־שְׂמוּאֵל מִי הָאִמֵּר שְׂאוּל יִמְלֶךְ עָלֵינוּ תָנוּ
13 הָאֲנָשִׁים וּנְמִיתָם: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לֹא־יוֹמֶת
אִישׁ בְּיוֹם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה־יְהוָה תְּשׁוּעָה
בְּיִשְׂרָאֵל:

14 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־הָעָם לָכוּ וְנִלְכֶּה הַגִּלְגָּל וְנַחֲדֵשׁ
שָׁם

שם המלוכה : וילכו כל־העם הגלגל וימלכו שם 10
את־שאול לפני יהוה בגלגל ויזכור־שם זבח־ים
שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל־אנשי ישראל
ער־מאד :

publicé à
Samuele
inungitur.

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי יב א
בְּקִלְכֶּם לְכָל אֲשֶׁר־אָמַרְתֶּם לִי וְאִמְלִיךְ עֲלֵיכֶם
מֶלֶךְ : וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ יִמְתַּהֲלֶךְ לִפְנֵיכֶם 2
וְאֲנִי זִקְנָתִי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַנָּס אִתְּכֶם וְאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי

CAP. XII.
Samuel cor-
am uni-
verso popu-
lo rationem
gestit à se
Reipublicæ
exponit.

לִפְנֵיכֶם מִנְעָרִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה : הֲנִנִי עָנֹו כִי נָגַד יְהוָה 3
וְנָגַד מִשִּׁיחוֹ אֶת־שׂוּר מִי לְקַחְתִּי וְחִמּוֹר מִי לְקַחְתִּי וְאֶת־
מִי עֲשִׂקְתִּי אֶת־מִי רְצוֹתִי וּמִי־מִי לְקַחְתִּי כִפְרוּ וְאֲעֲלִים
עֵינַי בּוֹ וְאֲשִׁיב לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשִׂקְתָּנוּ וְלֹא רְצוֹתָנוּ 4
וְלֹא־לְקַחְתָּ מִי־אִישׁ מֵאוֹמָה : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד יְהוָה ה
בָּכֶם וְעַד מִשִּׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא־מִצְאָתֶם בְּיַדִּי מֵאוֹמָה
וַיֹּאמֶר עַד : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה 6

ויאמר סביר

אֶת־מִשְׁחָה וְאֶת־אֶהֱרֹן וְאֲשֶׁר הָעֵלָה אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְעַתָּה הִתִּיצְבוּ וְאֲשַׁפְטָה אֹתְכֶם לִפְנֵי 7
יְהוָה אֵת כָּל־עֲדֻקּוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־עָשָׂה אִתְּכֶם וְאֶת־
אֲבֹתֵיכֶם : כֹּאֲשֶׁר־בָּא יַעֲקֹב מִצְרַיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבֹתֵיכֶם 8
אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אֶהֱרֹן וַיּוֹצִיאוּ

Deinde Dei
beneficia
longo ordi-
ne recen-
set, ipso-
rum-
que ingrat-
tudinem &
perfidiam
arguit.

אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁכְּחוּ הַזֶּה : וַיִּשְׁכְּחוּ 9
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא שַׂר־צָבָא
חֲצֹר וּבִיד־פְּלִשְׁתִּים וּבִיד־מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלַּחֲמוּ בָם : וַיִּזְעַקוּ 10
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר חֲטָאוּנוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת־יְהוָה וְנָעַבְדָּה אֶת־
הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעֲשָׁתְרוֹת וְעַתָּה הִצִּילָנוּ מִיַּד אֹיְבֵינוּ
וְנָעַבְדְּךָ : וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יִרְבֶּעֵל וְאֶת־בֶּרֶךְ וְאֶת־יִפְתָּח 11
וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיִּצֹל אֹתְכֶם מִיַּד אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתִּשְׁבוּ
בְּטָח : וַתִּרְאוּ כִי נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ 12

ויאמר ק

לי

לִי לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיְהִי־הוּא אֱלֹהֵיכֶם מֶלֶכְכֶּם :
 13 וַעֲתָה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲרַתֶּם אֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה
 14 נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ : אִם־תִּירָאוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם
 אֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וְהִיתֶם
 גִּם־אַתֶּם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם אַחֵר יְהוָה
 טו אֱלֹהֵיכֶם : וְאִם־לֹא תִשְׁמָעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת־פִּי
 16 יְהוָה וְהִיתָ יִרְיָהוּ בָכֶם וּבִאֲבֹתֵיכֶם : גַּם־עַתָּה
 תִּתְּצֻבוּ וּרְאוּ אֶת־הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עֹשֶׂה
 17 לְעֵינֵיכֶם : הֲלוֹא קִצִּיר־חֹטִים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה
 וַיִּתֵּן קָלוֹת וּמָטָר וּדְעוּ וּרְאוּ כִּי־דַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר
 18 עֲשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה לְשֹׂאֹל לָכֶם מֶלֶךְ : וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל
 אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קֹלָת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא
 19 כָּל־הָעָם מְאֹד אֶת־יְהוָה וְאֶת־שְׁמוּאֵל : וַיֹּאמְרוּ כָל־
 הָעָם אֶל־שְׁמוּאֵל הִתְפַּלֵּל בְּעַד־עַבְדֶּיךָ אֶל־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְאֶל־נַמּוֹת כִּי־יִסְפְּנוּ עַל־כָּל־חַטֹּאתֵינוּ רַעְיָה
 כ לְשֹׂאֹל לָנוּ מֶלֶךְ : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם אֶל־תִּירָאוּ
 אַתֶּם עֲשִׂיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת אֲךָ אֶל־תִּסּוּרוּ
 מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֶת־יְהוָה בְּכָל־לִבְכֶּם :
 21 וְלֹא תִסּוּרוּ כִּי אַחֲרַי רַחֲמֹהוּ אֲשֶׁר לֹא־יִזְעִילוּ וְלֹא
 22 יִצְּלוּ בִּיתְהוֹ הַמָּה : כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בְּעָבוּר
 23 שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם לֹלְעִים : גַּם
 אֲנִכִּי חֲלִילָה לִי מִחַטָּא לִיהוָה מִחֲדַל לְהִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם
 24 וְהוֹרִיתִי אִתְּכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהִישְׁרָה : אֲךָ יִירָאוּ אֶת־
 יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ בְּאֵמֶת בְּכָל־לִבְכֶּם כִּי רָאוּ אֵת
 כֹּה אֲשֶׁר־הִגִּדֵּל עִמָּכֶם : וְאִם־הִרַע תִּרְעוּ גַם־אַתֶּם גַּם־
 מֶלֶכְכֶּם תִּסְפוּ :

*Ipfosque,
tanquam
præsenti
numine,
edito cali-
tus signo,
percellit.*

*Tandem
consterna-
tos confir-
mat, & ad
sincerum
Dei cultum
cohortatur.*

א יג בן־שָׁנָה שְׂאוֹל בְּמִלְכּוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל : CAP. XIII.

2 וַיִּבְחָרְלוּ שְׂאוֹל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיְהִי עִם־
 שְׂאוֹל Hh לא

*Bellum ire-
rum cum
Philisthæis,*

שָׂאוֹל אֲלָפִים בַּמִּכְמָשׁ וּבָהָר בֵּית־אֵל וְאֵלֶּף הָיָה עִם־

cazo ipso-
rum praefi-
dio à Jona-
thane.

יֹונָתָן בְּגִבְעַת בְּנִימִן וַיֵּתֶר הָעָם שָׁלַח אִישׁ לֵאמֹר

וַיֵּךְ יֹונָתָן אֶת נָצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וַיִּשְׁמְעוּ

פְּלִשְׁתִּים וּשְׂאוֹל תָּקַע בְּשׁוֹפָר בְּכָל־הָאָרֶץ לֵאמֹר

יִשְׁמְעוּ הָעֲבָרִים : וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִכָּה

שְׂאוֹל אֶת־נָצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם־נִבְאֵשׁ יִשְׂרָאֵל

Saul Gil-
gale conve-
nire exerci-
tuum jubet.

בְּפְלִשְׁתִּים וַיִּצְעֲקוּ הָעָם אַחֲרֵי שְׂאוֹל הַגִּלְגָּל : וּפְלִשְׁתִּים

נֹאסְפוּ לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֵלֶּף רַכָּב וְשֵׁשׁ

אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעָם כָּחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפְרֵי־הַיָּם לְרַב

וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בַּמִּכְמָשׁ קְדַמַּת בֵּית־אֵוֹן : וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל

רָאוּ כִּי צָרְלוּ כִּי נָגַשׁ הָעָם וַיִּתְחַבְּאוּ הָעָם בְּמַעְרוֹת

וּבְחוּחִים וּבְסַלְעִים וּבְצִרְחִים וּבְבֵרוֹת : וְעֲבָרִים עָבְרוּ

אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ גָּד וּגְלַעַד וּשְׂאוֹל עֹדְנָו בַּגִּלְגָּל וְכָל

הָעָם חָרְדוּ אַחֲרָיו : וַיִּחַל שְׁבַעַת יָמִים לְמוֹעֵד אֲשֶׁר

Ibi cum se-
ptem dies
Samuel em
oppertus
fuisset, ut
sacrificium
Deo fieret :
tardante
illo, cum
populus di-
laberetur
ipse sacra
obtulit.

שְׂמוּאֵל וּלְאִכְבָּא שְׂמוּאֵל הַגִּלְגָּל וּפִיץ הָעָם מַעְלָיו :

וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל הַגִּישׁוּ אֵלַי הָעֵלָה וְהַשְׁלָמִים וַיַּעַל הָעֵלָה :

וַיְהִי כְכֹלְתּוֹ לְהַעֲלוֹת הָעֵלָה וְהִנֵּה שְׂמוּאֵל בָּא וַיֵּצֵא

שְׂאוֹל לִקְרֹאתוֹ לְבָרְכוֹ : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל מַה עָשִׂיתָ

וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל כִּי־רָאִיתִי כִּי־נִפֶּץ הָעָם מֵעָלַי וְאַתָּה לֹא

בָּאת לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נֹאסְפִים מִכְמָשׁ :

I I Samuel
ipsum gra-
viter incre-
pat, impe-
riumque
non valde
diuturnum
fore, vati-
cinatur.

וַאֲמַר עֲתָה יִרְדּוּ פְּלִשְׁתִּים אֵלַי הַגִּלְגָּל וּפָנִי יְהוָה לֹא

חֲלִיתִי וְאַתָּאֶפֶק וְאֵעֲלֶה הָעֵלָה : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵל

שְׂאוֹל נִסְכָּלְתָּ לֹא שְׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֲשֶׁר צִוָּךְ כִּי עֲתָה הֵכִין יְהוָה אֶת־מַמְלַכְתְּךָ אֵלֶּי

יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם : וְעֲתָה מַמְלַכְתְּךָ לֹא־תִקּוּם בְּקֶשׁ

יְהוָה לֹא־אִישׁ כָּל־כָּבוֹד וַיֵּצִיאוּ יְהוָה לַגִּיד עַל־עַמּוֹ כִּי לֹא

שְׁמַרְתָּ אֶת־אֲשֶׁר־צִוָּךְ יְהוָה : וַיִּקָּם טו

Jamque
metus
omnem
exercitum

שְׂמוּאֵל וַיַּעַל מִן־הַגִּלְגָּל גִּבְעַת בְּנִימִן וַיִּפְקֹד שְׂאוֹל אֶת־

הָעָם

י ויחל
ס 8

11 כ' תושה
9 אחרי

12

13

14

16 הָעַם הַנִּמְצָאִים עִמּוֹ כֶּשֶׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ : וְשָׂאוֹל וַיּוֹנְתָן
 בָּנוּ וְהָעַם הַנִּמְצָא עִמָּם יֹשְׁבִים בְּגִבֵּעַ בְּנִימָן וּפְלִשְׁתִּים
 17 חָנוּ בְּמִכְמָשׁ : וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ מִמַּחְנֶה פְּלִשְׁתִּים
 שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים הָרֹאשׁ אַחֵר יִפְנֶה אֶל־דֶּרֶךְ עֶפְרָה אֶל־
 18 אֶרֶץ שׁוּעֵל : וְהָרֹאשׁ אַחֵר יִפְנֶה דֶּרֶךְ בֵּית חֲרוֹן
 וְהָרֹאשׁ אַחֵר יִפְנֶה דֶּרֶךְ הַגָּבֹל הַנִּשְׁקָף עַל־גִּי הַצְּבָעִים
 19 הַמְּדַבֶּרֶה : וַחֲרֹשׁ לֹא יִמָּצֵא בְּכָל אֶרֶץ

יִשְׂרָאֵל כִּי־אָמַר פְּלִשְׁתִּים פֶּן יַעֲשׂוּ הָעִבְרִים חֶרֶב אִם
 כ חֲנִית : וַיֵּרְדּוּ בְּלִי־יִשְׂרָאֵל הַפְּלִשְׁתִּים לְלָטוֹשׁ אִישׁ
 אֶת־מַחְרָשְׁתּוֹ וְאֶת־אֲתוֹ וְאֶת־קֶרְדֻּמוֹ וְאֵת מַחְרָשְׁתּוֹ :
 21 וְהָיְתָה הַפְּצִירָה פִּים לַמַּחְרָשׁוֹת וּלְאֵתִים וּלְשֹׁלֶשׁ
 22 קֶלְשׁוֹן וּלְהַקְרָדִּים וּלְהַצִּיב הַדֶּרֶכַּן : וְהָיָה בָיוֹם
 מַלְחָמָה וְלֹא נִמָּצָא חֶרֶב וְחֲנִית בְּיַד כָּל־הָעַם אֲשֶׁר אֵת
 23 שָׂאוֹל וְאֶת־יוֹנָתָן וְתִמְצָא לְשָׂאוֹל וְלִיּוֹנָתָן בָּנוּ : וַיֵּצֵא
 מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אֶל־מַעְבַּר מִכְמָשׁ :

אִיד וַיְהִי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן בֶּן־שָׂאוֹל
 אֶל־הַנֶּעֱד נִשָּׂא כָּלִי לָכֶה וְנַעֲבְרָה אֶל־מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים
 2 אֲשֶׁר מַעְבַּר הָלָז וּלְאָכִיו לֹא הָיִיד : וְשָׂאוֹל יוֹשֵׁב
 בַּקֶּצֶה הַגְּבֻעָה תַּחַת הָרֶמּוֹן אֲשֶׁר בְּמִגְדּוֹן וְהָעַם אֲשֶׁר
 3 עִמּוֹ כֶּשֶׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ : וְאַחֲרָיָה בֶן־אֲחִיסּוֹב אֲחִי אִיד
 כְּבוֹד בֶּן־פִּינְחָס בֶּן־עֲלִי כֹהֵן יְהוָה בִּשְׁלָה נִשָּׂא אֶפֶד
 4 וְהָעַם לֹא יָדַע כִּי הָלַךְ יוֹנָתָן : וּבֵין הַמַּעְבְּרוֹת אֲשֶׁר
 בִּקֵּשׁ יוֹנָתָן לַעֲבֹר עַל־מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים שֵׁן־הַסֹּלַע
 מִהָעֵבֶר מִזֶּה וּשְׁן־הַסֹּלַע מִהָעֵבֶר מִזֶּה וְשֵׁם הָאָחֵר
 ה בּוֹצֵץ וְשֵׁם הָאָחֵר סִנֵּה : הַשָּׁן הָאֶחָד מִצּוֹק מִצּוֹן
 6 מִן מִכְמָשׁ וְהָאֶחָד מִנֶּגֶב מִן־נָבֶע : וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן
 אֶל־הַנֶּעֱד נִשָּׂא כָּלִי לָכֶה וְנַעֲבְרָה אֶל־מִצֵּב הָעֵרְלִים
 הָאֵלֶּה אוֹלֵי יַעֲשֶׂה יְהוָה לָנוּ כִּי אֵין לַיהוָה מַעְצוֹר
 לֹא ב Hh 2 לַהֲרֹשִׁיעַ

CAP. XIV.
 Ibi Jonathan
 audenti consilio,
 solo armigero comi-
 re, castra
 hostium
 subit, &
 viginti ferè
 ex hostibus
 interem-
 ptis, in-
 genti terro-
 re univer-
 sum eorum
 exercitum
 percellit.

7 להושיע ברב או במעט: ויאמר לו נשא כליו עשה
 כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך בלבבך:
 8 ויאמר יונתן הננה אנחנו עבדים אל האנשים
 ונגלנו אליהם: אם כה יאמרו אלינו דמו ערהניענו
 9 אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם: ואם כה
 יאמרו עליו עלינו ועלינו כי נתנם יהוה בידנו וזה לנו
 10 האות: ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו
 11 פלשתים הננה עבדים יצאים מן החרים אשר
 12 התחבארשם: ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת
 נשא כליו ויאמרו עליו אלינו ונודיעה אתכם דבר
 ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה
 13 ביד ישראל: ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו
 אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו:
 14 ותהי המכה הראשונה אשר הכה יונתן ונשא כליו
 15 בעשרים איש בכחצי מענה צמד שדה: ותהי חרדה
 במחנה בשדה וכל העם המצב והמשחית חרדו
 16 גם חמה ותרגו הארץ ותהי לחרדת אלהים: ויראו
 הצפים לשאול בגבעת בגימן והנה ההמון נמוג וילך
 17 והלם: ויאמר שאול לעם אשר
 אתו פקדנא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין
 18 יונתן ונשא כליו: ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון
 האלהים כי היה ארון האלהים ביום ההוא ובני
 19 ישראל: ויהי עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר
 במחנה פלשתים וילך הלך ורב
 ויאמר שאול אל הכהן אסף ידך:
 ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה כ
 והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד:
 והעברים היו לפלשתים באתמול שלשום אשר עלו
 עמם

Quod ubi
 Saul ani-
 madvertit,
 fuis prope
 eduatis, fu-
 gientes per-
 lequitur.

פסוק
 באסע
 פסוק

עמם במחנה סביב וגם־המה להיות עם־ישראל
 22 אשר עם־שאול ויִּוָּנְתָן : וכל־איש־ישראל
 המתחבאים בהר־אפרים שמעו כי־נסו פלשתים
 23 וידבקו גס־המה אחריהם במלחמה : וישע
 יהוה ביום ההוא את־ישראל והמלחמה עברה
 24 את־בית־און : ואיש־ישראל נגש ביום ההוא ויֵאָלֶה
 שאול את־העם לאמר ארור האיש אשר־יאכל לחם
 ער־הערב ונקמתי מאיבי ולא־טעם כל־העם לחם :
 26 כה וכל־הארץ באו ביער ויהי רבש על־פני השדה : ויבא
 העם אליהיער והנה הלך רבש ואיך־משיג ידו אל־פיו
 27 כי־ירא העם את־השבעה : ויִּוָּנְתָן לא־שמע בהשביע
 אביו את־העם וישלח את־קצרה המטה אשר בידו
 ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל־פיו ותראנה
 28 עיניו : ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך
 את־העם לאמר ארור האיש אשר־יאכל לחם היום
 29 ויעף העם : ויאמר יִוָּנְתָן עבר אבי את־הארץ ראור
 לִנְאִי כי־ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה : אף כי
 לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי־
 31 עתה לא־דרכתה מכה בפלשתים : ויכו ביום ההוא
 32 בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד : ויעש יעס קר
 העם אל־שָׁלַל ויקחו צאן ובקר ובגו בקר וישחטו השלל קר
 33 ארצה ויאכל העם על־הדם : ויגידו לשאול לאמר הנה
 העם חטאים ליהוה לאכל על־הדם ויאמר בנדרתם
 34 גלו אלי היום אבן גדולה : ויאמר שאול פצו בעם
 ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שוהו
 וישחטתם בזה ואכלתם ולא־תחטאו ליהוה לאכל
 אל־הדם ויגשו כל־העם איש שורו בידו הלילה
 לה וישחט־רשם : ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות
 מזבח

Et addit
 execratio-
 ne per exer-
 citum edici
 jubet, ne
 quis nisi
 confectis
 hostibus,
 eibum ca-
 piat.

Jonathan,
 ejus rei
 ignarus, e
 summa
 virgâ mel
 sylvestre
 degustat.

36 מִזֶּכֶּחַ לַיהוָה : וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נִרְדָּה אַחֲרָי

פְּלִשְׁתִּים לַיְלָה וּנְכוּזָה בָהֶם עַד־אֹר הַבֹּקֶר וּלֹא־נִשְׁאַר

בָּהֶם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ כָל־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה

37 וַיֹּאמֶר הִבְהִין נִקְרְבָה הַלֵּם אֶל־הָאֱלֹהִים : וַיִּשְׁאַל

שָׁאוּל בָּאֱלֹהִים הָאָרֶץ אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים הִתְתַּנֵּם בְּיַד

38 יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ בְיוֹם הַהוּא : וַיֹּאמֶר שָׁאוּל גִּשּׁוּ הַלֵּם

כָּל פְּנוֹת הָעָם וְדַעוּ וּרְאוּ בְמָה הִיְתָה הַחֲטָאת הַזֹּאת

39 הַיּוֹם : כִּי חִי־יְהוָה הַמּוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־יִשְׁנֻ

מ בְּיוֹנָתָן בְּנֵי כִי־מוֹת יָמוֹת וְאִין עָנָהוּ מִכָּל־הָעָם : וַיֹּאמֶר מ

אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם תִּהְיוּ לַעֲבֵר אַחֵר וְאֲנִי וַיּוֹנָתָן בְּנֵי

נָהִיָּה לַעֲבֵר אַחֵר וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־שָׁאוּל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ

41 עֲשֵׂה : וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִבֵּה

42 תָּמִים וְיִלְכֹּד יוֹנָתָן וּשָׁאוּל וְהָעָם יֵצְאוּ : וַיֹּאמֶר שָׁאוּל

43 הַפִּילֹו בְּיָדִי וּבִין יוֹנָתָן בְּנֵי וְיִלְכֹּד יוֹנָתָן : וַיֹּאמֶר שָׁאוּל

אֶל־יוֹנָתָן הַגִּידָה לִּי מַה עָשִׂיתָ וַיַּגִּידֻו יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר

טַעַם טַעַמְתִּי בַקָּצָה הַמִּטָּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי מֵעַט דָּבָשׁ הִנֵּנִי

44 אָמוֹת : וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה־עָשֵׂה אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף

מ בְּכִי־מוֹת תָּמוֹת יוֹנָתָן : וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שָׁאוּל הִיְוִנָתָן מַה

יָמוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל

חֲלִילָה חִי־יְהוָה אִם־יִפֹּל מִשְׁעַרְתּוֹ רֹאשׁוֹ אֶרְצָה כִּי

עַם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת־יוֹנָתָן

45 וְלֹא־מָת : וַיַּעַל שָׁאוּל מֵאַחֲרָי

47 פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים הִלְכוּ לְמָקוֹמָם : וַיִּשְׁאַל

לִכְדֹּת הַמְּלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּחֶם סָבִיב בְּכָל־אֵיבָיו

בְּמוֹאָב וּבְבְנֵי־עַמּוֹן וּבְאֶדּוֹם וּבְמִלְכֵי צוּבָה וּבְפְלִשְׁתִּים

48 וּבְכָל אֲשֶׁר־יִפְנֶה יִרְשִׁיעַ : וַיַּעַשׂ חֵיל וַיַּךְ אֶת־עַמְלֶק

49 וַיַּעַל אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד שָׁקְחוֹ :

בְּנֵי שָׁאוּל יוֹנָתָן וַיִּשּׁוּ וּמִלְכִישׁוּעַ וְשֵׁם שְׁתֵּי בָנָתָיו שֵׁם

הַבְּכִירָה

פסוק
באמצע פסוק

Quod ubi
Regi ex
Dei ira
(nam petito
oraculo
nulla re-
sponsa da-
bantur)
comper-
tum est,
morte affi-
cium vol-
uit.

Sed recenti
Juvenis
merito
discussum
supplicium,
& interce-
denti popu-
lo condo-
natum est.

Reliqua
Saulis bel-
la, & res
gesta, item-
que genus,
& proge-
nies, sum-
matim re-
cententur.

נ הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל : ושם אשת שאול
אחינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד
שאול : וקיש אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאל :
ותהי המלחמה חזקה על פלשתים
כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל
ויאספחו אליו :

א טו ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך
למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי
יהוה : כה אמר יהוה צבאות פקדתי

CAP. XV.
Samuel à
Deo moni-
tus Saul em
adit, ver-
bis Domini
nuncios, ut bellum
Amalekitis
inferret; addito in-
terdicto, ut
gentem pe-
nitent ex-
scinderet,
nec quic-
quam ex
præda ho-
stium sibi
servaret.

את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך
בעלתו ממצרים : עתה לך והביתה את עמלק
והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה
מאיש עראשה מעולל ועריונק משור וערשה
מגמל ועד חמור :

העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת
ה אלפים את איש יהודה : ויבא שאול ערעיר עמלק
וירב בנחל : ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו
מתוך עמלקי פן אספק עמו ואמה עשיתה וחסר עם
כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני

Ille factio
Amale-
kitis caelis,
Regem &
opima spo-
lia, contra
divinum
imperium,
securavit.

מתוך עמלק : ויך שאול את עמלק מחוילה
בואה שור אשר על פני מצרים : ויתפש את אגג
מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב :
ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן
והבקר והמשנים ועל הפרים ועל כל הטוב ולא
אבו החריםם וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה
החריםו :

י יי ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר : נחמתי כי
המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת

Quo facto
offensus
Deus ipsum
rejecit,

לא ד Hh 4 דברי

regnoque
privare
constituit,
& Samue-
lem adire
Saulern.,
arque ista
nunciare
jubet.

- דְּבַרִּי לֹא הָקִים וַיַּחַר לְשִׁמּוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל־יְהוָה
כָּל־לַיְלָה : וַיִּשְׁכַּם שִׁמּוּאֵל לִקְרֹאת שְׁאוּל בִּבְקָר ¹²
וַיָּגֵד לְשִׁמּוּאֵל לֵאמֹר בָּא־שְׁאוּל הַכְרַמְלָה וְהִנֵּה מְצִיב
לוֹ יָד וַיִּסֵּב וַיַּעֲבֹר וַיֵּרֶד הַגִּלְגָּל : וַיָּבֹא שִׁמּוּאֵל אֶל־ ¹³
שְׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁאוּל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הִקִּימְתִּי אֶת־
דְּבַר יְהוָה : וַיֹּאמֶר שִׁמּוּאֵל וּמָה קוֹל־הֶצֶאֱנָן הִזֵּה בְּאָזְנִי ¹⁴
וְקוֹל הַבְּקָר אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁמֵעַ : וַיֹּאמֶר שְׁאוּל מַעֲמַלְקִי טו
הַבִּיאֹם אֲשֶׁר חָמַל הָעַם עַל־מִיטֵּב הֶצֶאֱנָן וְהַבְּקָר לְמַעַן
זָבַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת־הַיּוֹתֵר הַחֲרַמְנוּ : ^{מח ב ט}
וַיֹּאמֶר שִׁמּוּאֵל אֶל־שְׁאוּל הֲרָף וְאִגִּידָה לָּךְ אֵת אֲשֶׁר ¹⁶
דָּבַר יְהוָה אֵלַי הַלַּיְלָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ דְּבַר : וַיֹּאמֶר ¹⁷
שִׁמּוּאֵל הֲלוֹא אִסַּקְטָן אֶתְּךָ בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שִׁבְטִי
יִשְׂרָאֵל אַתָּה וַיִּמְשַׁח יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁלַחֲךָ ¹⁸
יְהוָה בְּדֶרֶךְ וַיֹּאמֶר לָךְ וְהַחֲרַמְתָּה אֶת־הַחֲטָאִים אֶת־
עַמְּלֶךְ וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ עַד־כְּלוֹתָם אֹתָם : וְלָמָּה לֹא־שָׁמַעְתָּ ¹⁹
בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל־הַשָּׁלָל וַתַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה : וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל־שִׁמּוּאֵל אֲשֶׁר כִּי
שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאַלֶּךָ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־שַׁלַּחְנִי יְהוָה
וְאִבִּיא אֶת־אֹנֶג מֶלֶךְ עַמְּלֶךְ וְאֶת־עַמְּלֶךְ הַחֲרַמְתִּי : ^{מח ב ט}
וַיִּקַּח הָעַם מִהַשָּׁלָל צֹאן וּבְקָר רֹאשִׁית הַחֶרֶם לְזֹבַח ²¹
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּגִלְגָּל : וַיֹּאמֶר ²²
שִׁמּוּאֵל הַחֲפֹץ לַיהוָה בַּעֲלוֹת וּבְחִים בְּשֹׁמֵעַ בְּקוֹל
יְהוָה הִנֵּה שֹׁמֵעַ מִזֹּבַח טוֹב לְהַקְשִׁיב מִחֲלַב אֵילִים : כִּי ²³
חֲטָאת־קָסָם מְרִי וְאוֹן וְתִרְפִּים הַפְּצָר יַעַן מֵאִסַּת אֶת־
דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסֶךָ מִמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר ²⁴
שְׁאוּל אֶל־שִׁמּוּאֵל חֲטָאתִי כִי־עָבַרְתִּי אֶת־פִּי־יְהוָה
וְאֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי יֵרָאֵתִי אֶת־הָעַם וְאִשְׁמַע בְּקוֹלָם : וְעַתָּה כֹה
שָׂא נָא אֶת־חֲטָאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאִשְׁתַּחֲוִיתָ לַיהוָה :
וַיֹּאמֶר

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׂאוּל לֹא אָשׁוּב 26

עִמָּךְ כִּי מֵאִסְתָּה אֶת־דָּבָר יְהוָה וַיִּמְאַסְךָ יְהוָה מֵהַיּוֹרֶת
מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּסֶב שְׁמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחֲזֹק בַּכֶּנֶף 27

Qui dicta
Dei Sauli
refert.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קִרְעַה 28

יְהוָה אֶת־מַמְלְכוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלֶיךָ הַיּוֹם וּנְתַנָּה לָרֵעָה
הַטּוֹב מִמֶּךָ׃ וְגַם נָצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַם כִּי 29

לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחַם׃ וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי עִתָּה כִּבְדֵּנִי נָא
נִגְדַזְקִנִי עָמִי וְנִגְדַּר יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עָמִי וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי 30

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וַיָּשֶׁב שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי שָׂאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ 31

שָׂאוּל לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הִנֵּשׁוּ 32

אֵלַי אֶת־אַנְגַּם מֶלֶךְ עַמְלָק וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אַנְגַּם מֵעֵדְנָת וַיֹּאמֶר 33

Et indigna-
bundus, oc-
cifo Agago,
domum
redit.

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל׃ וַיִּשְׁפָּן שְׁמוּאֵל אֶת־אַנְגַּם לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל׃ 34

וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה וּשְׂאוּל עָלָה אֶל־בֵּיתוֹ גִּבְעַת
לֶה שָׂאוּל׃ וְלֹא־יָסַף שְׁמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת־שָׂאוּל עַד־יוֹם 35

מוֹתוֹ כִּי־הִתְאַבֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־שָׂאוּל וַיְהִי נָחָם כִּי
א' י' הַמֶּלֶךְ אֶת־שָׂאוּל עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה 36

CAP. XVI.
Mox, à Do-
mino mo-
nitus, Beth-
lehemum
proficisci-
tur.

אֶל־שְׁמוּאֵל עַד־מָתִי אֶתְּהָ מֵתַאבֵּל אֶל־שָׂאוּל וְאֲנִי
מֵאִסְתִּיו מִמֶּלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל מִלֵּא קִרְנֶךָ שֶׁמֶן וְלֶךְ 37

אֶשְׁלַחְךָ אֶל־יֹשֵׁי בֵית־הַלְחָמִי כִּי־רָאִיתִי כִּבְנִיו לִי מֶלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶיךָ וְשָׁמַע שָׂאוּל וְהִרְגֵנִי 38

מכאן
באמר

וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲגֹלָת בָּקָר תִּקַּח בְּיָדְךָ
וְאִמְרָת לִזְבֹּחַ לַיהוָה בָּאתִי׃ וְקִרְאתָ לְיֹשֵׁי בִזְבַּח וְאֲנֹכִי 39

אֹדִיעֶךָ אֶת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה וּמִשְׁחַת לִי אֶת אֲשֶׁר־אֹמַר
אֵלֶיךָ׃ וַיַּעַשׂ שְׁמוּאֵל אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֹא בֵּית 40

לֶחֶם וַיַּחֲרִדּוּ וְקָנִי הָעִיר לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלֹם בּוֹאֵךְ׃
ה וַיֹּאמֶר שְׁלֹם לִזְבֹּחַ לַיהוָה בָּאתִי הִתְקַדְּשׁוּ וּבָאתֶם 41

לֶחֶם וַיַּחֲרִדּוּ וְקָנִי הָעִיר לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלֹם בּוֹאֵךְ׃
ה וַיֹּאמֶר שְׁלֹם לִזְבֹּחַ לַיהוָה בָּאתִי הִתְקַדְּשׁוּ וּבָאתֶם 42

אתי לא ה Hh 5

אֲתִי בֹזֵחַ וַיִּקְדָּשׁ אֶת־יְשִׁי וְאֶת־בָּנָיו וַיִּקְרָא לָהֶם
לִזְכָּח: וַיְהִי בְּבוֹאָם וַיֵּרָא אֶת־אֱלִיָּאב וַיֹּאמֶר אֵךְ נָגַד
יְהוָה מִשִּׁיחוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל⁷

אֶל־תִּבְטֵשׁ אֶל־מִרְאֵהוּ וְאֶל־גִּבָּה קוֹמָתוֹ כִּי מֵאִסְתִּיהוּ
כִּי לֹא אֲשֶׁר יֵרָאֶה הָאָדָם כִּי הָאָדָם יֵרָאֶה לְעֵינָיִם⁸

וַיְהוֹה יֵרָאֶה לְלִבָּב: וַיִּקְרָא יְשִׁי אֶל־אֲבִינֶדָב וַיַּעֲבְרֵהוּ⁸
לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר גַּם־כִּזֶּה לֹא־בָחַר יְהוָה: וַיַּעֲבֵר⁹

יְשִׁי שְׁמָה וַיֹּאמֶר גַּם־כִּזֶּה לֹא־בָחַר יְהוָה: וַיַּעֲבֵר יְשִׁי⁹
שִׁבְעַת בָּנָיו לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יְשִׁי לֹא־

בָּחַר יְהוָה בְּאַלֶּה: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יְשִׁי הִתְמוּ¹¹
הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר עוֹד שָׁאֵר הַקֶּטָן וְהַגָּדֵל רְעָה בְּצֹאן

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יְשִׁי שְׁלַחָה וְקָחְנוּ כִּי־לֹא נָסַב עַד־
כֹּאז פֹּה: וַיִּשְׁלַח וַיְבִיֵּאֵהוּ וְהוּא אֲדָמוֹנִי עַם־יִפֶּה עֵינָיִם¹²

וְטוֹב רְאִי:

Et Davi-
dem, pa-
rentis Isai
pecora pa-
lcentem,
interque
filios natu
minimum,
Regem
consecrat:
quem Deus
regali spiri-
tu induit.

וַיֹּאמֶר יְהוָה קוֹם מִשְׁחֵהוּ כִּי־זֶה הוּא: וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל¹³
אֶת־קָרְן הַשֶּׁמֶן וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחָיו וַתִּצְלַח רוּחַ

יְהוָה אֶל־דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמַעַלָּה וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ
הִרְמָתָה: וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעַם שְׁאוּל וּבִקְעַתָּתוֹ רוּחַ¹⁴

רָעָה מֵאֵת יְהוָה: וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי־שְׁאוּל אֵלָיו הִנֵּה־נָא¹⁵
רוּחַ־אֱלֹהִים רָעָה מִבְּעֵתְךָ: וַיֹּאמֶר־נָא אֲדַנְנוּ עַבְדֶּיךָ¹⁶

לִפְנֶיךָ יִבְקְשׁוּ אִישׁ יָדַע מִגֵּן בְּכִנּוּר וְהָיָה בְּהִיּוֹת עָלֶיךָ
רוּחַ־אֱלֹהִים רָעָה וְגֵן בִּידוֹ וְטוֹב לָךְ: וַיֹּאמֶר שְׁאוּל¹⁷

אֶל־עַבְדָּיו רֹאֲוֵנָא לִי אִישׁ מִיִּטִּיב לִנְגֹן וְהִבִּיֵּאתֶם
אֵלָי: וַיַּעַן אַחֵר מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רִאֲיִיתִי בֶן¹⁸

לְיִשִׁי בֵּית הַלְחָמִי יָדַע גֵּן וְגִבּוֹר חֵיל וְאִישׁ מִלְחָמָה
וְגִבּוֹן דָּבָר וְאִישׁ תָּאֵר וַיְהוּדָה עָמּוֹ: וַיִּשְׁלַח שְׁאוּל¹⁹

מַלְאָכִים אֶל־יְשִׁי וַיֹּאמֶר שְׁלַחָה אֵלָי אֶת־דָּוִד בְּנֶךְ־אֲשֶׁר
בְּצֹאן: וַיִּקַּח יְשִׁי חֲמֹר לֶחֶם וְנָאֵד זֵינ וְגָדִי עֲזִים אֶחָד כ־
וַיִּשְׁלַח

מסמא
כאמצע
מסמא

Ille autem
à Saule
inter mini-
stros regios
affluatur.

23 Regis-
que ani-
mum, cum
identidem
à malo spi-
ritu exagi-
taretur, ci-
tharz cantu
permulcet.

CAPUT
XVII.
Philisthæis
iterum ar-
ma moven-
tibus, cum
ex adverfo
acies con-
stitissent,

Goliath,
vir inufla-
ta magni-
tudinis &
roboris,
extra ho-
stium ordi-
nes pro-
gressus, fe-
rocibus
verbis,
Israëlitas ad
singularem
pugnam
provocat.

21 וישלח ביד דוד בנו אל שאול : ויבא דוד אל שאול
22 ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהיו לו נשאים כלים : וישלח
שאול אל ישי לאמר יעמרנא דוד לפני כימצא חן
23 בעיני : והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד
את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו
רוח הרעה :

אין ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שוכה
אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים :
2 ושאול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו
3 מלחמה לקראת פלשתים : ופלשתים עמדים אל-
ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והניא
4 ביניהם : ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית
ה שמו מגת גבהו שש אמות וזרת : וכובע נחשת על-
ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון
6 חמשת אלפים שקלים נחשת : ומצחת נחשת על-
7 רגליו וכידון נחשת בין כתפיו : וחץ חניתו כמנור
ארגים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא
8 הצנח הלך לפניו : ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל
ויאמר להם למד תצאו לערך מלחמה הלווא אנכי
הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברזלכם איש וירד
9 אלי : אם יוכל להלחם אתי והפני והיינו לכם
לעבדים ואם אני אוכל לו והבתיו והייתם לנו
לעבדים ועבדתם אתנו : ויאמר הפלשתי אני חרפתי
את מערכות ישראל היום הזה תנודלי איש ונלחמתי
11 יחד : וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי
האלה ויחתו ויראו מאד :

מקצ ב"ר

12 ודוד בן איש אפרתי הזה מפית לחם יהודה
ושמו ישי ולו שמנה בנים והאיש בימי שאול זקן
בא

חב' בנחמ בא באנשים : וילכו שלשת בני-ישי הנדלים הלכו 13

אחרי-שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו

במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי

שמה : ודוד הוא הקטן ושלשה הנדלים הלכו אחרי 14

שאול : ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את-צאן 15

אביו בית-לחם : ויגש הפלשתי השכם והערכ ויתיצב 16

ארבעים יום : ויאמר ישי לדוד בנו קח-נצא לאחיה 17

איפת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה

לאחיה : ואת עשרת חריצי החלב האלה תביא לשר 18

האלף ואת-אחיה תפקד לשלום ואת-ערבתם תקח :

ושאול והמה וכל-איש ישראל בעמק האלה נלחמים 19

עם-פלשתים :

וישכם דוד בבקר ויטש את-הצאן על-שמר וישא 20

וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא-אל-

המערכה והרעו במלחמה : ותערך ישראל ופלשתים 21

מערכה לקראת מערכה : ויטש דוד את-הכלים 22

מעליו על-יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבאו וישאל

לאחיו לשלום : והוא מדבר עמם והנה איש הבנים 23

עולה גלית הפלשתי שמו מנת ממערות פלשתים

וידבר בדברים האלה וישמע דוד : וכל איש ישראל 24

בראותם את-האיש וינסו מפניו ויראו מאד : ויאמר 25

איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את-ר' ונשה

ישראל עלה והיה האיש אשר-יכנו יעשרנו המלך

עשר גדול ואת-בתו יתן-לו ואת-בית אביו יעשה חפשי

בישראל :

26 ויאמר דוד אל-האנשים העמדים עמו לאמר מרד-

יעשה לאיש אשר יבה את-הפלשתי הלו והסיר

חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף

מערכות

David pri-
vatis de
causis à pa-
rente ad ca-
stra He-
bræorum
missus,

כמערכות קרי
Non ferens
probra
istius Phi-
listæi,

27 מערכות אלהים חיים : ויאמר לו העם כדבר הוֹדָה
 28 לאמר כה יעשה לאיש אשר יבנו : וישמע אליאב
 אחיו הגדול כדברו אליהאנשים ויחראף אליאב
 כדוד ויאמר למהזה ירדת ועלמי נטשת מעט הצאן
 ההנה במדבר אני ידעתי את־זרנך ואת רע לבבך כי
 29 למען ראות המלחמה ירדת : ויאמר דוד מה עשיתי
 ל עתה הלא דבר הוא : ויסב מאצלו אל־מול אחר
 ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון :
 31 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני־שאול
 32 ויקחהו : ויאמר דוד אל־שאול אליפל לב־אדם עליו
 33 עבדך ילך ונלחם עס־הפלשתי הזה : ויאמר שאול
 אל־דוד לא תוכל ללכת אל־הפלשתי הזה
 להלחם עמו כי־נער אתה והוא איש מלחמה
 מנערו :

Certamini
 se offert,
 adhuc ad-
 modum
 adolefcens :

Fidensque
 Deo, quem
 jam ante
 maximo in
 periculo
 praesentem
 expertus
 fuerat,

34 ויאמר דוד אל־שאול רעה היתה עבדך לאביו בצאן
 35 ובה הארי וארת־הדוב ונשא זה מהעדר : ויצאתי
 לה אחרי ויהבתיו והצילתי מפיו ויקם עלי והחזקתי
 36 בזקנו והבתיו והמיתיו : גם את־הארי גס־הדוב הכה
 עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף
 37 מערכת אלהים חיים : ויאמר דוד יהוה
 אשר הצילני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד
 הפלשתי הזה : ויאמר שאול אל־דוד לך
 38 ויהוה יהיה עמך : וילבש שאול את־דוד מדיו ונר
 39 קובע נחשת על־ראשו וילבש אתו שריון : ויחגור
 דוד את־חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא־נסה
 ויאמר דוד אל־שאול לא־אוכל ללכת באלה כי לא
 מ נסיתי ויסרם דוד מעליו : ויקח מקלו בידו ויבחר־לו
 חֲמִשָּׁה חֲלָקִי אֲבִנִים מִדֶּהֱנָחַל וישם אתם בכלי
 הרעים

מדי
 במדע
 מדי

Baculo tan-
 tum pasto-
 rali, &
 quinque la-

41 הרעים אשר לו ובלקוט וקלעו בידו ויגש אל-
 הפלשתי: וילך הפלשתי הלך וקרב אל-דוד והאיש
 42 נשא הצנה לפניו: ויבט הפלשתי ויראה את-דוד
 43 ויבהו כי-היה נער וארמני עסיפה מראה: ויאמר
 הפלשתי אל-דוד הכלב אנכי כי-אתה בא-אלי
 44 במקלות ויקלל הפלשתי את-דוד באלהיו: ויאמר
 הפלשתי אל-דוד לכה אלי ואתנה את-בשרך לעוף
 השמים ולבהמת השרה: ויאמר דוד אל-מה
 הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי
 בא-אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל
 45 אשר חרפת: היום הזה יסגרך יהוה בידי והכתיד
 והסרתי את-ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים
 היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל-הארץ
 46 כי יש אלהים לישראל: וידעו כל-הקהל הזה כי-לא
 בחרב ובחנית יחשיע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן
 47 אתכם בידו: והיה כי-קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת
 דוד וימהר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי:
 48 וישלח דוד את-ידו אל-הכלי ויקח משם אבן ויקלע
 ויך את-הפלשתי אל-מצחו ותטבע האבן במצחו
 49 ויפל על-פניו ארצה: ויחזק דוד מן-הפלשתי בקלע נ
 ובאבן ויך את-הפלשתי וימתהו וחרב אין ביד-דוד:
 50 וירץ דוד ויעמד אל-הפלשתי ויקח את-חרבו וישלפה
 מתערה וימתתהו ויכרת-בה את-ראשו ויראו
 51 הפלשתים כי-מת גבורם וינסו: ויקמו אנשי ישראל
 ויהודה וירעו וירדפו את-הפלשתים עד-בואם גיאועד
 52 שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד
 גת ועד-עקרון: וישבו בני ישראל מדלק אחרי
 53 פלשתים וישסו את-מחניהם: ויקח דוד את-ראש
 54 הפלשתי

pilis in-
 fructus in
 praelium
 progredi-
 tur.

מה מלך

Primoque
 istu, misso
 è fundâ la-
 pide, Phi-
 listhzum
 percussit.

Hostes au-
 tem omnes
 in fugam
 versi, vi-
 ctoriam Is-
 raelitis de-
 dere.

הפִּלְשִׁי וַיָּבֹאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּלִיו שָׁם בָּאֵהָלוֹ :

וּבְרֹאוֹת שְׂאוּל אֶת־דָּוִד יָצָא לִקְרֹאת נח

הַפִּלְשִׁי אָמַר אֶל־אֲבִנֵּר שֶׁר הַצָּבָא בְּמִיזָה הִנֵּנִחַ

אֲבִנֵּר וַיֹּאמֶר אֲבִנֵּר חִינֶפֶשֶׁךְ חֶמְלֶךְ אִסִּירֶעֱתִי : וַיֹּאמֶר 56

הַמֶּלֶךְ שְׂאֵל אֹתָהּ בְּמִיזָה הָעֵלֶם :

וּבְשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת־הַפִּלְשִׁי וַיִּקַּח אֹתוֹ 57

אֲבִנֵּר וַיָּבֹאֵהוּ לִפְנֵי שְׂאוּל וְרֹאשׁ הַפִּלְשִׁי בִידּוֹ : וַיֹּאמֶר 58

אֵלָיו שְׂאוּל בְּמִי אֹתָהּ הִנֵּנִי וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן־עֲבֹדָה יִשִּׁי

אִי־בֵית הַלְחָמִי : וַיְהִי כְּכֹלְתּוֹ לִדְבַר אֶל־שְׂאוּל וּנְפֹשׁ א

CAPUT

XVIII.

Jonathanis,

bonorum-

que o-

mnium, er-

ga Davidem

favor &

studium:

וַיֹּהֲבֵהוּ יְהוֹנָתָן נִקְשָׁרָה בְּנֶפֶשׁ דָּוִד וַיֹּאֲהֲבוּ יְהוֹנָתָן בְּנֶפֶשׁוֹ :

2 וַיִּקְחֵהוּ שְׂאוּל בַּיּוֹם הַהוּא וּלֹא נָתַן לָשׁוּב בֵּית אָבִיו :

3 וַיִּכְרֹת יְהוֹנָתָן וְדָוִד בְּרִית בֵּאֵהֲבָתוֹ אֹתוֹ בְּנֶפֶשׁוֹ :

4 וַיִּתְּפֹשֶׁט יְהוֹנָתָן אֶת־הַמַּעֲלִיל אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד

ה וּמָהִיו וְעַד־חֲרָבּוֹ וְעַד־קִשְׁתּוֹ וְעַד־חֲנָרּוֹ : וַיָּצֵא דָוִד

בְּכָל־אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵנוּ שְׂאוּל יִשְׁכִּיל וַיִּשְׁמָחֵהוּ שְׂאוּל עַל־

אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּטֵּב בְּעֵינֵי כָל־הָעָם וְגַם בְּעֵינֵי עַבְדֵּי־

6 שְׂאוּל : וַיְהִי כְּבּוֹאֵם בְּשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת

אֶת־הַפִּלְשִׁי וַתֵּצֵאֵהוּ הַנָּשִׁים מִכָּל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל

לִשְׂחֹר וְהַמְחַלּוֹת לִקְרֹאת שְׂאוּל הַמֶּלֶךְ בַּתָּפִים לשיר סר

7 בְּשֹׁמֶנָהּ וּבְשִׁלְשִׁים : וַתַּעֲנִינָהּ הַנָּשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת

8 וַתֹּאמְרָן הִבֵּה שְׂאוּל כָּאֲלָפּוֹ וְדָוִד בִּרְכֵּכְתּוֹ : וַיִּדָּח כאלפיו סר

לְשְׂאוּל מֵאֲדָר וַיֵּרֶע בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתַן לְדָוִד

9 בְּדַכּוֹת וּלִי נָתַן הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אֶךְ הַמְּלֹכָכָה : וַיְהִי־

10 שְׂאוּל עֵינָן אֶת־דָּוִד מִהַיּוֹם הַהוּא וְהָלָאָה : סר

וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים דָּעָה

אֶל־שְׂאוּל וַיִּתְּנָא בְּתוֹךְ־הַפִּת וְדָוִד מִנֵּן בִּידּוֹ כִּיּוֹם

11 בַּיּוֹם וְהַחֲנִית בִּיד־שְׂאוּל : וַיִּטַּל שְׂאוּל אֶת־הַחֲנִית

וַיֹּאמֶר אֵכָה בְּדָוִד וּבִקְרִי וַיִּסֵּב דָּוִד מִפְּנֵי פְעָמִים :

וַיֵּרָא

Quæ Regis

invidiam in

ipsum ac-

cedunt :

qui ipsum

dum fidium

eant Regis

animum al-

levare stu-

det, jaculo

petit.

- 12 וירא שאול מלפני דוד כיהיה יהוה עמו ומעם שאול
 13 סר: ויסדרהו שאול מעמו וישמרהו לו שר־אלף ויצא
 14 ויבא לפני העם: ויהי דוד לכל־
 חכו קרי וירכו משכיל ויהוה עמו: וירא שאול אשר־הוא טו
 16 משכיל מאד ויגד מפניו: וכל־ישראל ויהודה אהב
 את־דוד כיהוא יוצא ובא לפניהם:
 17 ויאמר שאול אל־דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה Mox, sub
 אתך לך לאשה אך היה־לי לבן־חיל והלחם מלחמות spe affinita-
 יהוה ושאול אמר אליהי ידיך ותהיבו יד־פלשתים: tis regis,
 ויאמר דוד אל־שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי ipsum ob-
 18 בישראל כיהיה חתן למלך: ויהי בעת תת את־ jeclare pe-
 מרב בת־שאול לדוד והיא נתנה לערריאל המחלתי riculis sta-
 19 לאשה: ותאהב מיכל ברת־שאול את־דוד ויגדו כ tuit.
 20 לשאול וישר הדבר בעיניו: ויאמר שאול אתנה לו
 21 זתהיל לו למוקש ותהיבו יד־פלשתים ויאמר שאול
 22 אל־דוד בשתים תתחתן בי היום: ויצו שאול את־
 עבדו דברו אל־דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך עבדו קרי
 23 וכל־עבדיו אהבוהו ועתה התחתן במלך: וידברו
 עבדי שאול באזני דוד את־הדברים האלה ויאמר דוד
 24 הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש־רש
 ונקלה: ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה
 25 ויאמר שאול כהתאמר כה
 26 לדוד איך חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים
 להנקם באבי המלך ושאול חשב להפיל את־דוד
 27 ביד פלשתים: ויגדו עבדיו לדוד את־הדברים האלה
 וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא־מלאו
 28 הימים: ויקם דוד וילך יהוא ואנשיו ויה בפלשתים
 מאתים איש ויבא דוד את־ערלתיהם ומלאום למלך
 להתחתן

להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה :
 וירא שאול וידע כי יהוה עמו ויבטח :
 אהבתהו : ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול
 איב את דוד כל הימים :
 ל ויצאו שרי פלשתים והיו מרי צאתם שכל דוד מכל
 א' עבדי שאול ויקר שמו מאד : וידבר שאול אל
 יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן
 2 שאול חפץ ברוד מאד : ויגד יונתן לדוד לאמר
 מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמרנא בבקר
 : וישבת בסתר ונחבאת : ואני אצא ועמדתי ליד אבי
 בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי
 4 מה והגדתי לך : וידבר יונתן ברוד
 טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אלי יחטא המלך
 בעבדו ברוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד :
 ה וישם את נפשו בכפו ויהי אתה הפלשתי ויעש יהוה
 תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה
 6 תחטא ברם נקי להמית את דוד חנם : וישמע שאול
 7 בקול יונתן וישבע שאול חייהוה אסיומת : ויקרא
 יונתן לדוד ויגדלו יונתן את כל הדברים האלה
 ויבא יונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו באתמול
 8 שלשום : ותוסף המלחמה להיות
 ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו
 9 מפניו : ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו
 10 יושב וחניתו בידו ודוד מגן ביד : ויבקש שאול
 להכזות בחנית ברוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך
 את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא :
 11 וישלח שאול מלאכים אל בית
 דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו
 לאמר

nem statuit,
 si centum
 praputia ex
 hostibus
 retulisset,
 regiam vir-
 ginem ma-
 trimonio
 illius cessu-
 ram.

CAP. XIX.
 Crescit in-
 dies Regis
 odium; qui
 ministris &
 Jonathz
 filio impe-
 rat, Davi-
 dem uti
 tollerent.

Jonathan
 parentem
 placet,
 ipsiusque
 animum
 conciliat
 Davidi.

Sed sopitus
 paululum
 furor fa-
 vius recru-
 decit: ire-
 rumque in
 aulam acci-
 tum, dum
 familiari
 spiritu
 commotum

לֵאמֹר אִסְדֹּאֲנִיךָ מִמֶּלֶט אֶת־נַפְשְׁךָ הַלֵּילָה מִחַר אַתָּה

מוֹמֶת׃ וַתֵּדַד מִיכָל אֶת־דָּוִד בְּעַר הַחֲלוֹן וַיִּלֶּךְ וַיִּבְרַח ¹²

וַיִּמְלֹט׃ וַתִּקַּח מִיכָל אֶת־הַתְּרָפִים וַתִּשֶׂם אֶל־הַמֶּטֶה ¹³

וְאֵת כְּבִיר הָעֵזִים שָׁמָּה מֵרָאשֵׁיתוֹ וַתִּכֶּסּ בְּבָגֶר׃

וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים לִקְחַת אֶת־דָּוִד וַתֹּאמֶר חֵלָה ¹⁴

הוא׃ וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל אֶת־הַמַּלְאָכִים לִרְאוֹת אֶת־דָּוִד ^{טו}

לֵאמֹר הֲעָלוּ אֹתוֹ בַּמֶּטֶה אֵלַי לְהַמִּיתוֹ׃ וַיָּבֹאוּ ¹⁶

הַמַּלְאָכִים וַהֲגִה הַתְּרָפִים אֶל־הַמֶּטֶה וּכְבִיר הָעֵזִים׃

מֵרָאשֵׁיתוֹ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־מִיכָל לֵמָּה כָּכָה רָמִיתִּי ¹⁷

וַתִּשְׁלַחִי אֶת־אִיבִי וַיִּמְלֹט וַתֹּאמֶר מִיכָל אֶל־שָׁאוּל

הוא־אָמַר אֵלַי שְׁלַחֲנִי לֵמָּה אָמִיתָךְ׃ וְדָוִד בָּרַח וַיִּמְלֹט ¹⁸

וַיָּבֹא אֶל־שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה וַיַּגִּדְלוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר

עָשָׂה־לוֹ שָׁאוּל וַיִּלֶּךְ הוּא וּשְׁמוּאֵל וַיֵּשְׁבוּ בְּנוֹיֹת׃ ^{בנחמ קר}

וַיָּבֹד לְשָׁאוּל לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד בְּנוֹיֹת בְּרָמָה׃ וַיִּשְׁלַח ¹⁹

שָׁאוּל מַלְאָכִים לִקְחַת אֶת־דָּוִד וַיֵּרָא אֶת־לִהְיָקֹת ^{בנחמ קר}

הַנְּבִיאִים נִבְּאִים וּשְׁמוּאֵל עָמַד נֹצֵב עֲלֵיהֶם וַתְּהִי עַל־

מַלְאכֵי שָׁאוּל רוּחַ אֱלֹהִים וַיַּתְּנֵבֹאוּ גִסְדֵּהֶמָּה׃ וַיַּגִּדוּ ²¹

לְשָׁאוּל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֲחֵרִים וַיַּתְּנֵבֹאוּ גִסְדֵּהֶמָּה

וַיִּסַּף שָׁאוּל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים שְׁלִשִׁים וַיַּתְּנֵבֹאוּ גִסְ

הֶמָּה׃ וַיִּלֶּךְ גִּסְדֵּהוּא הַרְמָתָה וַיָּבֹא עַד־בֹּר ²²

הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בִּשְׁכֹו וַיִּשְׁאַל וַיֹּאמֶר אִיפָּה שְׁמוּאֵל וְדָוִד

וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנוֹיֹת בְּרָמָה׃ וַיִּלֶּךְ שָׁם אֶל־נוֹיֹת ²³

בְּרָמָה וַתְּהִי עָלָיו גִּסְדֵּהוּא רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּלֶּךְ הַלֹּךְ ^{קר}

וַיַּתְּנֵבֹא עַד־בֹּא בְנוֹיֹת בְּרָמָה׃ וַיִּפְשֹׁט גִּסְדֵּהוּא ²⁴

בְּגָדָיו וַיַּתְּנֵבֹא גִסְדֵּהוּא לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיִּפֹּל עָרֶם כָּל־

הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה עַל־כֵּן יֹאמְרוּ הַגִּם שָׁאוּל

וַיִּבְרַח דָּוִד מִנוֹיֹת בְּרָמָה ^א

וַיָּבֹא וַיֹּאמֶר לִפְנֵי יְהוֹנָתָן מֶה עָשִׂיתִי מִה־עוֹנִי וּמִה־מִּנּוֹת קר

חטאתי

Regis animi ci-
thara leni-
ret, lancea
ferire cona-
tus est: fed
irrito evan-
tu.

David vero
non ultra
Regi se cre-
dens, re-
lictâ aulâ,
ad Samue-
lem se con-
tulit.
20 Najothe
in Rama,
Propheta-
rum colle-
gium.

בנחמ קר

בנחמ קר

CAP. XX.
David
apud Jona-
than de.

iniquo parentis ejus erga sefe animo con- queritur ;

Confilia inter se communi- cant de ex- plorandā certius Re- gis volun- tate.

לא יעשה קרי

2 חטאתי לפני אביך כי מבקש את-נפשי : ויאמר לו
 חלילה לא תמות הנה לר-עשה אבי דבר גדול או
 דבר קטן ולא יגלה את-אזני ומדוע יסתיר אבי ממני
 3 את-הדבר הזה אין זאת : וישבע עוד דוד ויאמר ידע
 ידע אביך כימצאתי חן בעיניך ויאמר אלידע-זאת
 יהונתן פו-יעצב ואולם חי-יהוה וחי נפשך כי כפשע
 4 ביני ובין המות : ויאמר יהונתן אלדוד מזה-תאמר
 ה נפשך ואעשה-לך : ויאמר דוד אליהונתן הנה-חדש
 מחר ואנכי ישב-אשב עס-המלך לאכול ושלחתיני
 6 ונסתרתני בשדה עד הערב השלשית : אם-פקד
 יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ
 בית-לחם עירו כיזבח הימים שם לכל-המשפחה :
 7 אם-כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם-חרה יחרה לו
 8 דע כיכלתה הרעה מעמו : ועשית חסד על-עבדך
 כי בבית יהוה הבאת את-עבדך עמך ואם-ישכי עון
 9 המיתני אתה ועד-אביך לפת-זה תביאני : ויאמר
 יהונתן חלילה לך כיאסידע ארע כיכלתה הרעה
 10 מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אניד לך : ויאמר דוד
 אל-יהונתן מי יגיד לי או מה-יענה אביך קשר :
 11 ויאמר יהונתן אלדוד לכה ונצא השדה ונצאו שניהם
 12 השדה : ויאמר יהונתן אלדוד יהוה
 אלהי ישראל בי-אחקר את-אבי בעת מחל
 השלשית והנה-טוב אל-דוד ולא-אז אשלח אליך
 13 וגליתי את-אזנך : בה-עשה יהוה ליהונתן וכה יסוף
 בייטב אל-אבי את-הרעה עליך וגליתי את-אזנך
 ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה
 14 עם-אבי : ולא אסיעורני חי ולא-תעשה עמרי חסד
 טו יהוה ולא אמות : ולא-תכרית את-חסדך מעם ביתי

עד

Li 2 ב ב

עֲרֵעוּלָם וְלֹא בַהֲכַרְתָּ יְהוָה אֶת־אֵיבֵי דָוִד אִישׁ מֵעַל

פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן עִסְבֵּית דָּוִד וּבִקֵּשׁ יְהוָה Perpetuum
amicitiae
inter sefe
fordus fan-
ciunt.
מִיֵּד אֵיבֵי דָוִד: וַיֹּסֶף יְהוֹנָתָן לְהַשְׁבִּיעַ אֶת־דָּוִד בְּאַהֲבָתוֹ
אֹתוֹ כִּי־אֲהַבְתָּ נַפְשׁוֹ אֲהָבוּ:

וַיֹּאמְרֵלּוּ יְהוֹנָתָן מַחַר חֹדֶשׁ וּנִפְקְדֶתָּ כִּי יִפְקֹד מוֹשְׁבֶּךָ: Locum
etiam &
rationem
constituit
Jonathan,
quibus de
omni re
certiorem
faciat Davi-
dem.
וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים מֵאֵד וּבָאתְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נִסְתַּרְתָּ המסמך
כשחל
ר"ח
ביום א
שָׁם בַּיּוֹם הַמַּעֲשֶׂה וַיֵּשֶׁבֶת אֶצֶל הָאֲבֹן הָאֵזוֹל: וְאֵנִי כ
שְׁלֹשֶׁת הַחֲצִיִּים צִדָּה אֹרֶחַ לְשַׁלְחָלִי לַמַּטְרָה: וְהִנֵּה המסמך
כשחל
ר"ח
ביום א
אֲשַׁלַּח אֶת־הַנֶּעֱר לָךְ מִצָּא אֶת־הַחֲצִיִּים אִם־אָמַר אָמַר

לַנֶּעֱר הִנֵּה הַחֲצִיִּים מִמֶּנּוּ וְהִנֵּה קָחְנוּ וּבָאָה כִּי־שְׁלוֹם

לָךְ וְאֵין דְּבַר חִי־יְהוָה: וְאִם־כִּיָּה אָמַר לְעֹלָם הִנֵּה המסמך
כשחל
ר"ח
ביום א

הַחֲצִיִּים מִמֶּנּוּ וְהִלָּאָה לָךְ כִּי שְׁלַחָה יְהוָה: וְהַדְּבַר המסמך
כשחל
ר"ח
ביום א

אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֲנִי וְאַתָּה הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ עֲרֵעוּלָם:

וַיִּסְתֵּר דָּוִד בַּשָּׂרָה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ וַיֵּשֶׁב המסמך
כשחל
ר"ח
ביום א

וְהַמֶּלֶךְ עַל־הַלֶּחֶם לֹא־כֹל: וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־מוֹשְׁבּוֹ כֹּה המסמך
כשחל
ר"ח
ביום א

כַּפֶּעַם וּכְפֶעַם אֶל־מוֹשֵׁב הַקֵּב וַיָּקָם יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב

אֲבֹנֵי מִצְדֵי שְׂאוּל וַיִּפְקֹד מָקוֹם דָּוִד: וּלֹא־דִבֶּר שְׂאוּל המסמך
כשחל
ר"ח
ביום א

מֵאוֹמֶה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אָמַר מִקִּרְיָה הוּא בָלְתִי טְהוֹר

הוּא כִּי־לֹא טְהוֹר:

וַיְהִי מִמַּחֲרַת הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּפְקֹד מָקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר המסמך
כשחל
ר"ח
ביום א

שְׂאוּל אֶל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מִדּוֹעַ לֹא־בָא בִן־יִשִׁי נִסְתַּמּוּל

נִסְתַּהִיִּים אֶל־הַלֶּחֶם: וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוּל נִשְׂאָל המסמך
כשחל
ר"ח
ביום א

נִשְׂאָל דָּוִד מֵעַמְדֵי עַד־בֵּית לֶחֶם: וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי נָא כִּי

זֶבַח מִשְׁפָּחָה לָנוּ בַּעִיר וְהוּא צֹוֶה־לִּי אָחִי וְעַתָּה אִם־

מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אִמְלֹטָה נָא וְאֶרְאָה אֶת־אָחִי עַל־כֵּן

לֹא־בָא אֶל־שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ: וַיַּחֲרֹאֲף המסמך
כשחל
ר"ח
ביום א

שְׂאוּל בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בִּן־נְעוּרֹת הַמַּרְדּוּת הִלּוּא

יִדְעָתִי כִּי־בָחַר אֶתָּה לְבִן־יִשִׁי לְבִשְׁתָּהּ וּלְבִשְׁתָּ עֲרוֹת

אִמִּךְ

31 אָמַד: כִּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בְּנִי־יִשִׁי חַי עַל־הָאָדָמָה לֹא

תָּכֹן אֶתָּה וּמַלְכוּתָּךְ וְעַתָּה שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלַי כִּי בֶן

32 מוֹת הוּא: וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שָׂאוּל אָבִיו

33 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה יוֹמַת מָה עָשָׂה: וַיִּטֵּל שָׂאוּל אֶת־

הַחֲנִית עָלָיו לְהַכּוֹתוֹ וַיֵּדַע יְהוֹנָתָן כִּי־כָלָה הָיָא מַעֲסִם

34 אָבִיו לְהַמִּית אֶת־דָּוִד: וַיָּקָם יְהוֹנָתָן מֵעַם הַשְּׁלָחַן

בְּחַר־יָאָף וּלֹא־אָכַל בַּיּוֹם־הַהוּא הַשְּׁנִי לֶחֶם כִּי נִעְצַב

לָהּ אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלָמוּ אָבִיו: וַיְהִי בַבֶּקֶר

Quod fide-
liter pra-
stat.

וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשְּׂדֵרָה לְמוֹעֵד דָּוִד וַנֶּעַר קָטָן עָמָו:

36 וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רֵץ מִצֹּאֲנָא אֶת־הַחֲצִים אֲשֶׁר אֲנִי

37 מוֹרֶה הַנֶּעַר רֵץ וְהוֹאֲרֶה הַחֲצִי לְהַעֲבֹרוֹ: וַיָּבֹא

הַנֶּעַר עַד־מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר יָרָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן

38 אַחֲרֵי הַנֶּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֲצִי מִמֶּךָ וְהִלָּאֵה: וַיִּקְרָא

יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנֶּעַר מִהֵרָה חוֹשֶׁרֶה אֶל־תַּעֲמֹד וַיִּלְקֹט

39 נֶעַר יְהוֹנָתָן אֶת־הַחֲצִי וַיָּבֹא אֶל־אֲדָנָיו: וְהַנֶּעַר לֹא־

הַחֲצִים קָיָה

מַ יָּדַע מֵאוֹמֶה אֵךְ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר: וַיִּתֵּן

יְהוֹנָתָן אֶת־כָּלֹו אֶל־הַנֶּעַר אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הִבֵּי־אֵה

41 הָעִיר: הַנֶּעַר בָּא וְדָוִד קָם מֵאֶצֶל הַנָּגִב וַיִּפֹּל לְאַפּוֹ

אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים וַיִּשְׁקוּ אִישׁ אֶת־רַעְהוֹ

42 וַיִּבְכוּ אִישׁ אֶת־רַעְהוֹ עַד־דָּוִד הַנְּדִיל: וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן

Davidem
consolatur
& confir-
mar.

לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם־יְהוָה

לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה יְבִינִי וּבִינְךָ וּבֵין זָרְעִי וּבֵין זָרְעֶךָ עַד־

עַד כָּאֵן עוֹלָם:

אָכַא וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיְהוֹנָתָן בָּא הָעִיר: וַיָּבֹא דָוִד נָבֵה אֶל־

אַחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן וַיַּחֲרֵד אַחִימֶלֶךְ לִקְרֹאת דָּוִד וַיֹּאמֶר

3 לוֹ מִדּוֹעַ אֶתָּה לְבָדֶךָ וַאֲישׁ אֵין אֶתָּה: וַיֹּאמֶר דָּוִד

לְאַחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צוּנִי דָבָר וַיֹּאמֶר אֵלַי אִישׁ אֶל־

יָדַע מֵאוֹמֶה אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אֲנִי שְׁלַחְךָ וְאֲשֶׁר

לִב ג 3

צויתך

CAP. XXI.
David à
Jonathane
digressus,
ad Achimelechum
profectus
est: à quo
panes fa-
cios,

צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמני :
ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם תנה בידי או⁴
הנמצא : ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל^ה
אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו
הנערים אך מאשה : ויען⁶

דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה
לנו כתמל שלשם בצאתי ויהיו כל הנערים
קדש והוא ברך חל ואף כיהיום יקדש בבלי :
ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם⁷
לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חסביום
הלקחו : ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא⁸
נעצר לפני יהוה ושמו דאג הארמי אביר הרעים אשר
לשאול : ויאמר דוד לאחימלך ואין ישפה תחת ידך⁹
חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לאלקחתי
בידי כיהיה דבר המלך נחוץ :

ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי^י

אשר הכית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלה

אחרי האפור אם אתה תקח לה קח כי אין אחרת

ולתה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה

ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני¹¹

שאול ויבא אל אכיש מלך גת : ויאמרו עבדי אכיש¹²

אליו הלא יזהר דוד מלך הארץ הלא לזה יענו

במחלות לאמר הבה שאול באלפו ודוד ברבבתו :

וישם דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני¹³

אכיש מלך גת : וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל¹⁴

בידם ויתו על דלתות השער ויורד רירו אל זקנו :

ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש מו

משתגע למה תביאו אתו אלי : חסר משגעים אני¹⁶

כי

Et gladium, victo
olim Goliatho inter
spolia de-
tractum,
& in Ta-
bernaculo
repositum,
impetrat.

11 Inde ad
Achis Philis-
thorum
Regem
contendit :

באלפיו קי
ברבבתו ק

Ubi amen-
tiae simula-
tione tu-
tam sedem
quirit.

קסז
בז'ק
הב'
בסחה
פסקא
באסצע
11 פסוק

12 כנ"א
גת

14 כנ"א
גת

כִּי־הִנֵּאתֶם אֶת־זֶה לְהַשְׁתַּנֵּעַ עָלַי הִזֵּה יְבֹא אֶל־
בֵּיתִי :

CAPUT
X XII.
Inde rursus
in Iselun-
cam Adul-
lam, &
paulo post
ad Regem
Moabira-
rum sese
confert.

Sed à Pro-
pheta mo-
nitus, Ju-
dæam repe-
tit.

Saul, ubi
per Doë-
gum co-
gnovit,
Achime-
lech sacer-
dotem Da-
videm rece-
pisse, &
rebus ne-
cessariis
juviffe,

א וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם וַיִּמְלֹט אֶל־מִעֵרַת עַדְלָם וַיִּשְׁמְעוּ אַחִיו
וְכָל־בֵּית אָבִיו וַיֵּרְדּוּ אֵלָיו שָׁמָּה : וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל־
אִישׁ מִצֹּק וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ נִשָּׂא וְכָל־אִישׁ מִרִנְפֶּשׁ
וַיְהִי עֲלֵיהֶם לִשְׂרָ וַיְהִיו עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ : וַיֵּלֶךְ
דָּוִד מִשָּׁם מִצְפָּה מוֹאָב וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב יֵצֵא־
נָא אָבִי וְאִמִּי אִתְּכֶם עַד אֲשֶׁר אָדָּע מִדֹּעֵשׁוּהָ לִי
אֱלֹהִים : וַיִּנָּחֵם אֶת־פָּנָיו מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּשְׁכּוּ עִמּוֹ כָּל־יְמֵי
הַ חַיּוֹת־דָּוִד בַּמִּצְוֶה : וַיֹּאמֶר גֹּד הַנָּבִיא אֶל־דָּוִד לֵאמֹר
תֵּשֶׁב בַּמִּצְוֶה לָךְ וּבְאֶת־לֶךְ אֶרֶץ יְהוּדָה וַיֵּלֶךְ דָּוִד
וַיָּבֹא יַעַר חֶרֶת : וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל בִּי נֹדַע
דָּוִד וְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אָתּוֹ וַיִּשְׁאֹל יוֹשֵׁב בְּגִבְעָה תַּחַת־
הָאֵשׁ לְבָרְמָה וַחֲנִיתוֹ בִּידוֹ וְכָל־עֲבָדָיו נֹצְבִים עָלָיו :
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְעֲבָדָיו הַנֹּצְבִים עָלָיו שְׁמַעְנָא בְּנֵי יְמִינִי
גַם־לְכַלְכֶּם יִתֵּן בְּיָדֵי שָׂדֹת וּכְרָמִים לְכָלֶכֶם יֵשִׁים
שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת : כִּי קִשְׁרֹתֶם כָּלֶכֶם עָלַי וַאֲיֹן
גִּלְיָה אֶת־אֹזְנִי בְּכַרְת־בְּנֵי עַם־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַאֲיֹן־חַלְהָ מִכֶּם
עָלַי וּגִלְיָה אֶת־אֹזְנִי בִּי הַקִּים בְּנֵי אֶת־עַבְדִּי עָלַי לְאַרְבַּ
כִּיּוֹם הַזֶּה : וַיַּעַן דָּאָג הָאֲדָמִי וְהוּא
נֹצֵב עַל־עַבְדֵי־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר רֵאִיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּא נָבָה
אֶל־אֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִיטוֹב : וַיִּשְׁאֹל־לוֹ בִּיהוָה וַצִּידָה
נָתַן לוֹ וְאֶת חֶרֶב גִּלְיָה הַפְּלִשְׁתִּי נָתַן לוֹ : וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ לְקַרְאֹת אֶת־אֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִיטוֹב הַכֹּהֵן וְאֶת־
כָּל־בֵּית אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בָּנָב וַיָּבֹאוּ כָּלֶם אֶל־
הַמֶּלֶךְ :

וַיֹּאמֶר שָׁאוּל שְׁמַעְנָא בְּנֵי־
אֲחִיטוֹב וַיֹּאמֶר הַנָּגִי אֲדָנִי : וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׁאוּל לְמַדָּה אֵלָיו קִי
קִשְׁרֹתֶם עָלַי אֶתְּהָ וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתַתְּךָ לוֹ לֶחֶם וְחֶרֶב
לִבִּי ד' Ii 4 וְשָׁאוּל

וּשְׁאוּל לוֹ בְּאֱלֹהִים לָקוּם אֵלַי לְאַרְבַּ בַּיּוֹם הַזֶּה :

וַיַּעַן אַחִימֶלֶךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר וּמִי¹⁴

בְּכָל־עֲבֹרֶיךָ כְּדֹד נֶאֱמַן וַחֲתָן הַמֶּלֶךְ וְסֵר אֶל־

יָדִי מִשְׁמַעְתְּךָ וְנִכְבַּד בְּבֵיתְךָ : הַיּוֹם הַחֲלָתִי לְשְׁאוּל־לּוֹ טו

בְּאֱלֹהִים חֲלִילָה לִי אֲלֵי־שֵׁם הַמֶּלֶךְ בַּעֲבֹדוֹ דָּבָר בְּכָל־

בֵּית אָבִי כִי לֹא־יָדַע עֲבֹדְךָ בְּכָל־זֹאת דָּבָר קָטָן אוֹ

גָּדוֹל : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹת תָּמוּת אַחִימֶלֶךְ אֶתְּהָ וְכָל־¹⁶

בֵּית אָבִיךָ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַרְצִים הַנֶּעֱצִים עָלָיו סְבוּ¹⁷

וְהַמִּיתוּ כִּהְנִי יְהוָה כִּי נִסְיָדָם עֲסָדָדוֹר וְכִי יָדְעוּ כִי־

בָּרַח הוּא וְלֹא גָלוּ אֶת־אֹזְנוֹ וְלֹא־אָבּוֹ עֲבַרְיָה הַמֶּלֶךְ אֲדָרִי

לְשַׁלַּח אֶת־יָדָם לִפְנֵעַ בְּכַהְנֵי יְהוָה : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ¹⁸

לְדוֹיָג סֶב אֶתְּהָ וּפְנֵעַ בְּכַהְנִים וְיִסֵּב דוֹיָג הָאָרָמִי וּפְנֵעַ לְדוֹאֵן קִרִי

הוּא בְּכַהְנִים וַיָּמָת בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמָנִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ

נִשָּׂא אֶפֶסוֹד כָּד : וְאֵת נָב עִיר־הַכַּהְנִים הִכָּה לְפִי־חֶרֶב¹⁹

מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מְעוֹלָל וְעַד־יוֹנֵק וְשׁוֹר וַחֲמֹר וְשֶׁהָ²⁰

לְפִי־חֶרֶב : וַיִּמְלֹט בְּזָאֲחָד לְאַחִימֶלֶךְ בְּזָאֲחָטוֹב כ־

וּשְׁמוֹ אֲבִיתָר וַיִּבְרַח אַחֲרֵי דָוִד : וַיִּגֵּד אֲבִיתָר לְדָוִד כִּי²¹

הָרַג שְׁאוּל אֶת כַּהְנֵי יְהוָה : וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַבִּיתָר יָדַעְתִּי תִּיר

בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־שָׁם דוֹיָג הָאָרָמִי כִּי־הִגִּד יָגִיד לְשְׁאוּל

אֲנִכִּי סָבָתִי בְּכָל־נַפְשׁ בֵּית אָבִיךָ : שְׁבָה אֵתִי אֱלֹהֵי־רָא²²

כִּי אֲשֶׁר־יִבְקֹשׁ אֶת־נַפְשִׁי יִבְקֹשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ כִּי־מִשְׁמֶרֶת

אֶתְּהָ עֲמָדִי : וַיִּגְדּוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה כָּנָא

פְּלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בַּקְעִילָה וְהֵמָּה שָׁסִים אֶת־הַגִּרְנוֹת :

וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵלֶךְ וְהִבִּיתִי בַּפְּלִשְׁתִּים²

הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד לֵךְ וְהִבִּיתִי לָךְ וְהִבִּיתִי מִסָּמָךְ

בַּפְּלִשְׁתִּים וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־קַעִילָה : וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד³

אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹּה בַּיהוָה יֵרָאִים וְאֵף כִּי־נִלְחַם קַעִילָה

אֶל־מַעֲרָכוֹת פְּלִשְׁתִּים : וַיּוֹסֶף עוֹד דָּוִד

לְשְׁאוּל

Ipsum cum universâ familiâ sacerdotali occidi iussit : & cum ex ministris regis nemo in sacerdotibus manus inferre auderet ,

18 Doëg Syrus crudelis ministerium peregit.

20 Ebjathar solus evadit , & ad Davidem proficiscitur.

דוֹאֵן קִרִי

CAPUT XXIII. David divino oraculo confirmatus Kehilzos à Philisthorum obfisione liberat.

לשאול ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי

ה אני נתן את-פלשתים בידך: וילך דוד ואנשיו קעילה ואנשיו קי

וילחם בפלשתים וינהג את-מקניהם ויך בהם מכה

ג גדולה וישע דוד את ישביו קעלה: ויהי

בברח אביתר בן-אחימלך אל-דוד קעילה אפוד ירד

Saul, eâ re
intellectâ,
collecto
milite, &
ipse cõ con-
tendit, Da-
videm pre-
hensurus.

7 בידו: ויגד לשאול כי-בא דוד קעילה ויאמר שאול

נבר אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא בעיר דלתים

8 וברוח: וישמע שאול את-פליהעם למלחמה לדרת

9 קעילה לצור אל-דוד ואל-אנשיו: וידע דוד כי עליו

שאול מחריש הרעה ויאמר אל-אביתר הכהן הגישה

10 האפוד: ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל

שמע שמע עבדך כי-מבקש שאול לבא אל-קעילה

11 לשחת לעיר בעבורי: היסגרני בעלי קעילה בידו הירד

שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגדנא

לעבדך 0 ויאמר יהוה ירד:

סכסכ
באמצע
ק"כ

12 ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת-אנשי ביר

Qui, eo
cognito,
desertum
petit;

13 שאול ויאמר יהוה יסגירו: ויקם

דוד ואנשיו כשש-מאות איש ויצאו מקעילה

ויתהלכו כאשר יתהלכו ולשאול הגר כי-נמלט

14 דוד מקעילה ויחדל לצאת: וישב דוד במדבר

במצודות וישב בהר במדבר-זוף ויבקשהו שאול כל-

15 הימים ולא-נתנו אלהים בידו: וירא דוד כי-יצא שאול

לבקש את-נפשו ודוד במדבר-זוף בחרשה:

Ubi à Jona-
thane
confirmatus,
foedus
cum eo re-
novat.

16 ויקם יהונתן בן-שאול וילך אל-דוד חרשה ויחזק את-

17 ידו באלהים: ויאמר אליו אל-תירא כי לא תמצאך

יד-שאול אבי ואתה תמלך על-ישראל ואנכי אחיה

18 לך למשנה וגם-שאול אבי ידע כן: ויכרתו שניהם

ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך

לב ה 5 לביתו

לְבֵיתוֹ :

וַיַּעַל זִפְחִי אֶל־שָׁאוֹל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָּוִד Ziphzi
Sauli re-
nunciant,
Davidem
apud sefe,
sylvestribus
in locis, la-
titare.
מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בַּמִּצְדֹת בַּחֲרָשָׁה בַּגִּבְעָת הַחֲכִילָה
אֲשֶׁר מִימִין הַיְּשִׁימוֹן : וְעַתָּה לְכִלְאוֹת נַפְשָׁה הַמֶּלֶךְ כ

לְרֹדֶת רֹד וּלְנוֹחֲסִירוֹ בִּיד הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר שָׁאוֹל בְּרָכִים ג' א ברכים

אַתֶּם לֵיהוָה כִּי חֲמַלְתֶּם עָלַי : לְכוּנָא הַכִּינוּ עוֹד וּדְעוּ

וּרְאוּ אֶת־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר תִּהְיֶה רַגְלוֹ מִי רֹאהוּ שָׁם בִּי

אָמַר אֲלֵי עָרֶם יַעֲרֶם הוּא : וּרְאוּ וּדְעוּ מִכָּל הַמַּחֲבֵאִים

אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שָׁם וְשַׁבְתֶּם אֵלַי אֶל־נֶכֶן וְהִלַּכְתִּי אַתֶּם

וְהָיָה אִם־יִשְׁנֶה בָאָרֶץ וְחִפְשֵׁתִי אֹתוֹ בְּכָל אֶלְפֵי יְהוּדָה :

וַיִּקְוֹמוּ וַיֵּלְכוּ זִפְתָּה לִפְנֵי שָׁאוֹל וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו בַּמִּדְבָּר

מַעֲוֹן בַּעֲרֵכָה אֶל יָמִין הַיְּשִׁימוֹן : וַיֵּלֶךְ שָׁאוֹל וְאֲנָשָׁיו כֹּה Ergo illuc
quoque
cum Saul
persecutus
est.

לִבְקֹשׁ וַיִּגְדּוּ לְדָוִד וַיִּרְדּוּ הַסֵּלַע וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר מַעֲוֹן

וַיִּשְׁמַע שָׁאוֹל וַיִּרְדֵּף אַחֲרֵי־דָוִד מִדְבָּר מַעֲוֹן : וַיֵּלֶךְ

שָׁאוֹל מִצֵּד הַהָר מִזֶּה וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו מִצֵּד הַהָר מִזֶּה וַיְהִי

דָּוִד נֶחֱפֹז לָלֶכֶת מִפְּנֵי שָׁאוֹל וּשְׂאוֹל וְאֲנָשָׁיו עֹטְרִים אֶל־

דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו לְתַפְשָׁם : וּמִלֵּאךְ בָּא אֶל־שָׁאוֹל Sed inani
eventu.

לֵאמֹר מַה־רָּה וְלָכָה בִּי־פֶשְׁטוֹ פְּלִשְׁתִּים עַל־הָאָרֶץ :

וַיֵּשֶׁב שָׁאוֹל מִדְרָף אַחֲרֵי דָוִד וַיֵּלֶךְ לִקְרֹאת פְּלִשְׁתִּים

עַל־כֵּן קָרְאוּ לַמָּקוֹם הַהוּא סֵלַע הַמַּחֲלָקוֹת : וַיַּעַל דָּוִד כֹּךְ א

מִשָּׁם וַיֵּשֶׁב בַּמִּצְדֹת עֵין־גִּדִּי : CAPUT
X X I V.

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁב שָׁאוֹל מֵאַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיִּגְדּוּ

לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד בַּמִּדְבָּר עֵין גִּדִּי : 3 Saul per
deserta Da-
videm se-
quens, in
speluncam
quandam
imprudens
se contulit,
secessum
quazrens
purgando
corpori :

וַיִּקַּח שָׁאוֹל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בַּחֹר מִבְּלִי־יִשְׂרָאֵל

וַיֵּלֶךְ לִבְקֹשׁ אֶת־דָּוִד וְאֲנָשָׁיו עַל־פְּנֵי צוּרֵי הַיְעֵלִים :

וַיָּבֹא אֶל־גִּדְרֹת הַצֹּאן עַל־הַדֶּרֶךְ וְשָׁם מַעֲרָה וַיָּבֹא

שָׁאוֹל לְהַסֵּךְ אֶת־רַגְלָיו וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו בִּירְכֵתִי הַמַּעֲרָה

יֹשְׁבִים : וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר־אָמַר ה

יְהוָה

* 5 Erat au-
tem in in-

teriori ejus
recessu Da-
vid, qui,
hortantibus
cunctis, ut
opportuni-
tate intere-
tur, absti-
nuit Regis
exirio; la-
ciniam tan-
tum vestis
abscedit.

וַיְהִי הִנֵּה אֵלָיו הָנָה אֲנֹכִי נָתַן אֶת־אֵיבֹיךָ בְּיָדְךָ וְעָשִׂיתָ
לִּי כַּאֲשֶׁר יִטֹּב בְּעֵינֶיךָ וַיִּקֶּם דָּוִד וַיִּכְרֹת אֶת־כִּנְף
הַמַּעֲוִל אֲשֶׁר־לְשָׁאוּל בָּלֵט׃ וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּךְ לִב־
דָּוִד אֶתֹּו עַל אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־כִּנְף אֲשֶׁר לְשָׁאוּל׃
וַיֹּאמֶר לְאֻנְשָׁיו חֲלִילָה לִּי מִיְּהוָה אֲסִיאַעֲשֶׂה אֶת־
הַדְּבָר הַזֶּה לְאֲדֹנִי לְמַשִּׁיחַ יְהוָה לְשַׁלַּח יָדִי בּוֹ כִּי־
מַשִּׁיחַ יְהוָה הוּא׃ וַיִּשְׁפֹּעַ דָּוִד אֶת־אֻנְשָׁיו בַּדְּבָרִים
וְלֹא נָתַנָּם לָקוּם אֶל־שָׁאוּל וְשָׁאוּל קָם מִהַמַּעְרָה וַיֵּלֶךְ
בַּדְּרֹךְ׃ וַיִּקֶּם דָּוִד אַחֲרֵי־כֵן וַיֵּצֵא

Mox egres-
sus, Saulem
allocutus
est, suam
testans in-
nocentiam,
utque
ipsummet
modo à
Domino in
manus suas
traditum,
interficere
voluerit.

מִן־הַמַּעְרָה וַיִּקְרָא אַחֲרֵי־שָׁאוּל לֵאמֹר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַיִּבֹט
שָׁאוּל אַחֲרָיו וַיִּקַּד דָּוִד אֶפְסִים אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ׃ וַיֹּאמֶר
דָּוִד לְשָׁאוּל לְמָה תִּשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵי אָדָם לֵאמֹר הִנֵּה
דָּוִד מִבְּקֵשׁ רַעְתֶּךָ׃ הִנֵּה הַיּוֹם הַזֶּה רָאוּ עֵינֶיךָ אֶת־
אֲשֶׁר־נָתַנָּה יְהוָה הַיּוֹם בְּיָדִי בַּמַּעְרָה וְאָמַר לְהִרְגֶנּוּ
וַתַּחַס עָלָיו וְאָמַר לֹא־אֲשַׁלַּח יָדִי בְּאֲדֹנִי כִּי־מַשִּׁיחַ יְהוָה
הוּא׃ וְאָנֹכִי רָאֵה גַם רָאֵה אֶת־כִּנְף מַעֲוִלָּה בְּיָדִי כִּי
בָכַרְתִּי אֶת־כִּנְף מַעֲוִלָּה וְלֹא הִרְגַּתִּיךָ דַּע וּרְאֵה כִּי אֵין
בְּיָדִי רָעָה וּפֶשַׁע וְלֹא־חָטָאתִי לָךְ וְאַתָּה צִדְדָה אֶת־
נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׃ וַיִּשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּנְקַמְנִי יְהוָה
מִמֶּךָ וַיְדִי לֹא תִהְיֶה־בְּךָ׃ כַּאֲשֶׁר יֹאמַר מֶשֶׁל הַקֶּדְמָנִי
טו מְרֹשָׁעִים יֵצֵא רָשָׁע וַיְדִי לֹא תִהְיֶה־בְּךָ׃ אַחֲרַי מִי יֵצֵא
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי מִי אַתָּה רֹדֵף אַחֲרַי כָּל־כֵּת אַחֲרַי
טז פָּרַעַשׁ אַחֵד׃ וְהִיָּה יְהוָה לִרְיָן וּשְׁפֹט בֵּינִי וּבֵינֶךָ וַיֵּרָא
וַיִּרְבּ אַתְּדִיבִי וַיִּשְׁפֹּטֵנִי מִיָּדְךָ׃

Ad hac
Saul cul-
pam fateri,
pietatem
Davidis
extollere,
filium eum
& Regem
appellans,

וַיְהִי כַּכֹּלֹּת דָּוִד לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר שָׁאוּל תְּקַלֵּךְ זֶה בְּנִי דָוִד וַיֵּשֶׂא
טז שָׁאוּל קִלּוֹ וַיִּכֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר אֶל־דָּוִד צִדִּיק אַתָּה מִמֶּנִּי כִּי
יט אַתָּה גִּמְלַתִּנִּי הַטּוֹבָה וְאֲנִי גִּמְלַתִּיךָ הָרָעָה׃ וְאַתָּה הִגַּדְתָּ
הַיּוֹם

הַיּוֹם אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָה אֵתִי טוֹבָה אֶת אֲשֶׁר סָגַרְנִי
יְהוֹה בְּיָדְךָ וְלֹא הִרְגָתָנִי : וְכִי־יִמָּצֵא אִישׁ אֶת־אִיבֹ
וְשִׁלְחוּ בְּדֶרֶךְ טוֹבָה וַיְהוֹה יִשְׁלַמְךָ טוֹבָה תַּחַת הַיּוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה לִּי : וְעַתָּה הִנֵּה יָדַעְתִּי כִּי מֶלֶךְ
תִּמְלֹךְ וְקָמָה בְּיָדְךָ מַמְלַכַת יִשְׂרָאֵל : וְעַתָּה הַשְׁבֵּעָה
לִּי בַיהוֹה אֶסְתַּכְרִית אֶת־זִרְעִי אַחֲרָי וְאִם־תִּשְׁמֹד
אֶת־שְׁמִי מִבֵּית אָבִי : וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לְשָׂאוֹל וַיֵּלֶךְ שָׂאוֹל

Tandem
fide à Da-
vide ac-
cepta, de
non delen-
da ejus
familia,
discedit.

כָּה וַיֵּצֵא דָוִד וְכָל־אֲנָשָׁיו עָלוּ עַל־הַמְצוֹדָה : וַיִּמָּצֵא כָה
שְׂמוּאֵל וַיִּקְבְּצוּ כָל־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּהוּ וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּבֵית
בֶּרֶמָה וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל־מְדָבָר פָּאָרָן :

CAP. XXV.
Ea tempe-
state Sa-
muel diem
suum obiit.

וַאֲשֶׁר בְּמַעֲוֹן וּמַעֲשָׂהוּ בְּבֶרֶמָל וְהָאִישׁ גְּדוֹל מְאֹד וְלוֹ
צֶאֱזָן שְׁלֹשֶׁת־אַלְפִים וְאַלְף עֲוִים וַיְהִי בְּגִזּוֹ אֶת־צֶאֱזָנו
בְּבֶרֶמָל : וְשֵׁם הָאִישׁ נָבָל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אֲבִיגַיִל וְהָאִשָּׁה
טוֹבַת־שָׂכָל וַיִּפְתָּה תֹאֵר וְהָאִישׁ קָשָׁה וְרַע מַעֲלָלִים

2 David in
deserto
Paran cum
pastoribus
Nabal
aliquandiu
verfatus,
ad ipsum,
Carmele
greges ron-
dentem,
nuncios
mittit, qui
commea-
tum ali-
quem im-
petrarent :

וְהוּא כָּלְכָו : וַיִּשְׁמַע דָּוִד בְּמְדָבָר כִּי־גִזָּז נָבָל אֶת־

צֶאֱזָנו : וַיִּשְׁלַח דָּוִד עֲשָׂרָה נְעָרִים וַיֹּאמֶר דָּוִד לְנְעָרִים ה
עָלוּ כְרִמְלָה וּבְאֵתָם אֶל־נָבָל וּשְׁאַלְתֶּם־לוֹ בְּשְׁמִי
לְשָׁלוֹם : וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לְחִי וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם

וְכָל אֲשֶׁר־לְךָ שְׁלוֹם : וְעַתָּה שְׁמַעְתִּי כִּי גִזָּזְתָּ לָּךְ עֵתָה

הָרַעִים אֲשֶׁר־לְךָ הֵיוּ עִמָּנוּ לֹא הִכְלַמְנוֹם וְלֹא־נִפְקַד

לָהֶם מְאוּמָה כְּלִימֵי הַיּוֹתָם בְּבֶרֶמָל : שְׁאַל אֶת־נְעָרֶיךָ

וַיִּגִּדּוּ לָךְ וַיִּמָּצְאוּ הַנְּעָרִים חֵן בְּעֵינֶיךָ כִּי־עָלִיוֹם טוֹב

וְהָיָה לָּךְ וַיִּתְּנָה אֶת אֲשֶׁר תִּמָּצֵא יָדְךָ לַעֲבֹדְךָ וּלְבִנְךָ

לְדוֹד : וַיָּבֹאוּ נְעָרֵי דָוִד וַיְדַבְּרוּ אֶל־נָבָל כְּכָל־הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה בְּשֵׁם דָּוִד וַיִּנּוּחוּ : וַיַּעַן נָבָל אֶת־עַבְדֵי דָוִד וַיֹּאמֶר

מִי דָוִד וּמִי בְנֵי־יִשְׁרָאֵל הַיּוֹם רַבּוֹ עַבְדִּים הַמִּתְפָּרְצִים אִישׁ

מִפְּנֵי אֲדָנָיו : וְלִקְחָתִי אֶת־לַחְמִי וְאֶת־מִימִי וְאֶת־

טַבַּחְתִּי אֲשֶׁר טַבַּחְתִּי לַגִּזּוֹ וְנָתַתִּי לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא

יָדַעְתִּי

Sed contu-
meliose,
accepti ad
Davidem
revertun-
tur.

חֶסֶד אֵלֶּיךָ

Qui, dum
gravissimā
indignatio-
ne commo-
tus ultio-
nem parat,

Abigaëlem
obviam
habet, quæ
modestis
verbis fu-
rentem, &
vindictam
ac cædes
cogitan-
tem, placat,
oblato
etiam mu-
nere.

יָדַעְתִּי אִי מִזֶּה הָמָּה: וַיַּחֲפְכוּ נְעֻרֵי־דָוִד לְדֶרֶכָם וַיָּשֻׁבוּ
וַיָּבֹאוּ וַיִּגִּידוּ לוֹ בְּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר דָּוִד
לְאֲנָשָׁיו חֲגְרוּ אִישׁ אֶת־חַרְבּוֹ וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת־חַרְבּוֹ
וַיַּחְגֵּר גַּם־דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ וַיַּעֲלוּ אַחֲרָיו דָּוִד כְּאֶרְבַּע
מֵאוֹת אִישׁ וּמֵאֲתָיִים יֹשְׁבוּ עַל־הַכֵּלִים: וְלֹא־בִינָיו
אִשָּׁת נָבָל הַגִּיד נְעֻרֵי־אֶחָד מִהַנְּעָרִים לֵאמֹר הִנֵּה
שָׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים מִהַמְדַּבֵּר לְכַרֵּךְ אֶת־אֲדָרְנֵינוּ וַיַּעַט
טוּ בָהֶם: וְהָאֲנָשִׁים טָבִים לָנוּ מֵאֵד וְלֹא הִכְלָמְנוּ וְלֹא־
פָקַדְנוּ מֵאוֹמֶרָה כָּל־יְמֵי הַתְּהַלֵּכְנוּ אִתָּם בְּהִיּוֹתֵנוּ
טוּ בְשָׂדֶה: חוֹמָה הָיָה עָלֵינוּ גַם־לִילָה גַם־יוֹמָם כָּל־יְמֵי
הַיּוֹתֵנוּ עִמָּם רָעִים הָצֵאנוּ: וְעַתָּה רָעִי וְרֹאִי מִהֲתַעֲשִׂי
כִּי־כָלֹתָ הָרָעָה אֶל־אֲדָרְנֵנוּ וְעַל־כָּל־בֵּיתוֹ וְהוּא בֶן־
טוּ בְלִיעַל מְדַבֵּר אֵלָיו: וְתַמְהָר אֲבוֹנִיל וְתִקַּח מֵאֲתָיִים
לֶחֶם וּשְׁנַיִם נְבִלִיִּין וְחֹמֶשׁ צֹאן עֲשׂוֹת וְחֹמֶשׁ סֹאִים
קָלִי וּמֵאָה צִמְקִים וּמֵאֲתָיִים דְּבָלִים וְתִשֶׁם עַל־הַחֲמֹמִים:
וְתֹאמַר לְנַעֲרֶיהָ עֲבְרוּ לִפְנֵי הַנָּני אַחֲרֵיכֶם בָּאָה
כֹּה וְלֹא־יִשָּׁה נָבָל לֹא הִגִּידָה: וְהָיָה תֵּי־רַכְבַּת עַל־
הַחֲמֹר וִירֵדְתָּ בְּסֹתֵר הָהָר וְהִנֵּה דָוִד וְאֲנָשָׁיו יֵרְדוּ
טוּ לְקִרְאָתָהּ וְתַפְּגֹשׁ אִתָּם: וְדָוִד אָמַר אֵךְ לִשְׁקֹר
שְׁמֵרְתִּי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לֹזֶה בַּמְדַּבֵּר וְלֹא־נִפְקֹד מִכָּל־
טוּ אֲשֶׁר־לוֹ מֵאוֹמֶרָה וַיִּשְׁכְּלִי רָעָה תַחַת טוֹבָה: כֹּה
יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאִבִּי דָוִד וְכֹה יִסִּף אִסְדָּאֲשָׁאִיר מִכָּל־
טוּ אֲשֶׁר־לוֹ עַד־אֹדֶר הַבֶּקֶר מִשְׁתֵּין בְּקִיר: וְתִרָא אֲבִינִיל
אֶת־דָּוִד וְתַמְהָר וְתֵרַד מֵעַל הַחֲמֹר וְתַפֵּל לְאַפִּי דָוִד
טוּ עַל־פְּנֵיהָ וְתִשְׁתַּחוּ אֶרֶץ: וְתַפֵּל עַל־רַגְלָיו וְתֹאמַר בִּי־
אֲנִי אֲדָנִי הָעוֹן וְתִדְבַר־נָא אִמְתָּךְ בְּאוֹזְנֶךָ וּשְׁמַע אֶת־
כֹּה דְבַרִי אִמְתָּךְ: אֲלֵנָּה יֵשִׁים אֲדָנִי אֶת־לִבּוֹ אֶל־אִישׁ
הַבְּלִיעַל הַזֶּה עַל־נָבָל כִּי כִשְׁמוֹ בְּדָהוּא נָבָל שְׁמוֹ
וְנִבְלָה

אכתל
טו
קשוח

וַנִּבְלָה עִמּוֹ וְאֲנִי אִמְתָּהּ לֹא־רָאִיתִי אֶת־נַעֲרֵי אֲדֹנִי אֲשֶׁר
 26 שְׁלַחְתָּ: וַעֲתָה אֲדֹנִי חִי־יְהוָה וְחִי־נַפְשָׁךְ אֲשֶׁר מִנֶּעֶךְ
 יְהוָה מִבּוֹא בְרָמִים וְהוֹשַׁע יְדֶךָ לָךְ וַעֲתָה יִהְיֶה כְּנָכֹל
 27 אֵיבֶיךָ וְהַמְבַקְשִׁים אֶל־אֲדֹנִי רָעָה: וַעֲתָה הַבְּרֵכָה הַזֹּאת
 אֲשֶׁר־הֵבִיא שְׁפַחְתָּךְ לִאֲדֹנִי וְנִתְּנָה לְנַעֲרִים
 28 הַמִּתְחַלְכִּים בְּרָגְלֵי אֲדֹנִי: שָׂא נָא לִפְשֵׁךְ אִמְתָּהּ כִּי
 עֲשָׂה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִאֲדֹנִי בֵּית נֶאֱמָן כִּי־מִלְחָמוֹת יְהוָה
 29 אֲדֹנִי נָלַחַם וְרָעָה לֹא־תִמְצָא בָּךְ מִיָּמֶיךָ: וַיָּקָם אָדָם
 לְרֹדְפָךְ וּלְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשָׁךְ וְהִיתָה נֶפֶשׁ אֲדֹנִי צְרוּרָה
 בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֵת נֶפֶשׁ אֵיבֶיךָ
 יִקְלַעְנָה בַּתּוֹךְ בָּךְ הַקָּלַע: וְהָיָה כִּי־יַעֲשֶׂה יְהוָה לִאֲדֹנִי לִ
 כָּכָל אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֶת־הַטּוֹבָה עֲלֶיךָ וְצוּךְ לְנָגִיד עַל־
 31 יִשְׂרָאֵל: וְלֹא־תִהְיֶה זֹאת לְךָ לְפֹקָה וּלְמַכְשׁוֹל לִבִּי
 לִאֲדֹנִי וּלְשִׁפְדֵּם חֵנֶם וּלְהוֹשִׁיעַ אֲדֹנִי לוֹ וְהִיטֵב יְהוָה
 לִאֲדֹנִי וְזָכַרְתָּ אֶת־אִמְתָּהּ:

וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֶבִיגַיִל בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 32 שְׁלַחְתָּ הַיּוֹם הַזֶּה לְקִרְאָתִי: וּבְרוּךְ טַעַמְךָ וּבְרוּכָה אַתָּה
 33 אֲשֶׁר כָּלַתְנִי הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא בְרָמִים וְהוֹשַׁע יְדֵי לִי:
 34 וְאוּלָם חִי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִנֶּעֶנִי מִהֲרַע אֹתָךְ
 כִּי לֹלִי מִהֲרַת וּתְבִאֲתִי לְקִרְאָתִי כִּי אִסְדּוּתָר לְנָכֹל

וְזָכַרְתָּ ק

עַד־אוֹר הַבֶּקֶר מִשְׁתֵּין בְּקִיר: וַיָּקָם דָּוִד מִיָּדָה אֶת לֵה
 אֲשֶׁר־הֵבִיאָה לוֹ וְלֵה אָמַר עָלַי לְשָׁלוֹם לְבֵיתְךָ רָאִי
 35 שְׁמַעְתִּי בְּקוֹלְךָ וַאֲשָׁא פָנֶיךָ: וּתְבֹא אֶבְגִּיל אֶל־נָכֹל
 36 וְהִנֵּה־לוֹ מִשְׁתֶּה בְּבֵיתוֹ כַּמִּשְׁתֶּה הַמֶּלֶךְ וְלֵב נָכֹל טוֹב
 עָלָיו וְהוּא שָׂכַר עַד־מָאֹד וְלֹא־הִגִּידָהּ לוֹ דָּבָר קָטָן
 37 וְהָדוּל עַד־אוֹר הַבֶּקֶר: וַיְהִי בַּבֶּקֶר בִּצְאַת הַיּוֹם מִנָּכֹל
 וַתִּגְדַּל־לוֹ אִשְׁתּוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת לָבוּ בְּקִרְבּוֹ

וְהוּא הָיָה לְאֶבֶן: וַיְהִי כַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים וַיָּנָף יְהוָה אֶת־
 Nabal, pra-
 fecti peti-

נבל

culo con-
sternatus,
decimum
post diem
moritur.

39 נָבַל וַיָּמָת: וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מָת נָבַל וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה
אֲשֶׁר רָב אֶת־רֵיב חַרְפְּתִי מִיַּד נָבַל וְאֶת־עַבְדּוֹ חֶשֶׁן
מִרְעָה וְאֶת רַעַת נָבַל הֵשִׁיב יְהוָה בְּרָאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד

מ וַיְדַבֵּר בְּאַבְיָגַיִל לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה: וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד
אֶל־אַבְיָגַיִל הַכַּרְמֶלָה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר דָּוִד שְׁלַחְנוּ
41 אֵלֶיךָ לְקַחְתָּךְ לוֹ לְאִשָּׁה: וְתָקַם וַתִּשְׁתַּחֲוֶה אֲפִים אֶרְצָה
וַתֹּאמֶר הִנֵּה אִמְתְּךָ לְשִׁפְחָה לְרֹחֵץ רַגְלִי עַבְדֵי אֲדֹנָי:

David Abi-
gaëlem &
Ahinoam
ducit.

42 וַתַּמְהִיר וַתָּקַם אַבְיָגַיִל וַתֵּרָכֵב עַל־הַחֲמֹר וַחֲמֹשׁ
נִעְרֹתֶיהָ הֵחֵלְכָתָּ לְרִגְלָהּ וַתֵּלֶךְ אַחֲרָי מִלֵּאכֵי דָוִד
43 וַתְּהִילּוּ לְאִשָּׁה: וְאֶת־אֲחִינֹעַם לָקַח דָּוִד מִיִּזְרְעָאֵל

Saul filiam
suam Mi-
chal, Davidi
nuptam,
cuiusdam Pal-
tieli in ma-
trimonium
tradit.

44 וַתְּהִינן גַּם־שְׂתֵיהֶן לוֹ לְנָשִׁים: וַיִּשְׁאוֹל

CAPUT
X X V I.
I Iterum
Davidem
per defer-
tum Zi-
phæorum
sequitur.

נָתַן אֶת־מִיכָל בִּתּוֹ אִשָּׁת דָּוִד לְפִלְטִי בֶן־לִישׁ אֲשֶׁר
אָבֹ מְנָלִים: וַיָּבֹאוּ הַזִּפִּים אֶל־שְׁאוּל הַנִּבְעֶתָה לֵאמֹר
הֲלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי הַיִּשְׁמֹון:

2 וַיָּקָם שְׁאוּל וַיֵּרֶד אֶל־מִדְבַּר־זִיף וְאֵתוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים

אִישׁ בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִד בְּמִדְבַּר־זִיף:

3 וַיַּחֲזֵן שְׁאוּל בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיִּשְׁמֹון עַל־

הַדֶּרֶךְ וְדָוִד יָשָׁב בְּמִדְבַּר וַיֵּרָא כִּי בָא שְׁאוּל אַחֲרָיו

4 הַמִּדְבָּרָה: וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרָגְלִים וַיֵּדַע כִּי־בָא שְׁאוּל

David no-
ctu, unico
cum oomi-
te, in castra
Saulis pene-
trat:

ה אֶל־נֶכֶן: וַיָּקָם דָּוִד וַיָּבֹא אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חָנָה־שָׁם

שְׁאוּל וַיֵּרָא דָּוִד אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב־שָׁם שְׁאוּל

וְאֲבִנֵּר בֶּן־נֵר שֶׁר־צִבְאוֹ וְשְׁאוּל שָׁכַב בְּמַעְגָּל וְהָעָם

6 חָנִים סָבִיבוֹ: וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל־אֲחִימֶלֶךְ הַחֲתִי

וְאֶל־אֲבִישִׁי בֶן־צְרוּיָה אֲחִי יוֹאֵב לֵאמֹר מִיִּידֵר אֶתִּי אֶל־

7 שְׁאוּל אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי אֲנִי אֶרֶד עִמָּךְ: וַיָּבֹא

דָּוִד וְאֲבִישִׁי אֶל־הָעָם לַלַּיְלָה וְהָנָּה שְׁאוּל שָׁכַב יָשֵׁן

מראשיו קרי
סביביו קרי
Cumque
ipsum al-

בְּמַעְגָּל וַחֲנִיתוֹ מַעֲוֹכָה־בְּאַרְצָן מְרֹאשָׁתוֹ וְאֲבִנֵּר וְהָעָם

8 שָׁכְבִים סָבִיבוֹ: וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי אֶל־

דָּוִד

- דוד סגר אלהים היום את־אִבִּיךָ בידך ועתה אֲכַנּוּ נָא יידי tiffimo
fornio so-
pitum, in
potestate
haberet,
ablatā tan-
tū hastā,
& lagenā, in
proximum
montem se
recipit.
- בַּחֲנִית וּבֶאֱרֹץ פַּעַם אַחַת וְלֹא אִשְׁנָה לוֹ: וַיֹּאמֶר דָּוִד 9
- אֶל־אֲבִישִׁי אֶל־תְּשׁוּחִיתָהוּ כִּי מִי שֶׁלַח יָדוֹ בְּמִשִּׁיחַ יְהוָה 10
- וְנָקָה: וַיֹּאמֶר דָּוִד חִי־יְהוָה כִּי אִם־יְהוָה יִגְפְּנוּ אוֹיְוָיו 11
- כָּא וּמָת אוֹ בְּמִלְחָמָה יָרֵד וְנִסְפָּה: חֲלִילָה לִי מִיְהוָה 12
- מִשְׁלַח יָדִי בְּמִשִּׁיחַ יְהוָה וְעַתָּה קַח־נָא אֶת־הַחֲנִית 13
- אֲשֶׁר מֵרָאשִׁתּוֹ וְאֶת־צַפְחַת הַמִּים וְנִלְכֶּה־לָנוּ: וַיִּקַּח מֵרָאשִׁתּוֹ קִי
- דָּוִד אֶת־הַחֲנִית וְאֶת־צַפְחַת הַמִּים מֵרָאשִׁתִּי שְׁאוֹל 14
- וַיֵּלְכוּ לָהֶם וַאֲיִן רָאָה וַאֲיִן יוֹדַע וַאֲיִן מִקִּיץ כִּי כָל־ 15
- יְשָׁנִים כִּי תִרְדְּמֹת יְהוָה נִפְלָה עֲלֵיהֶם: וַיַּעֲבֹר 16
- דָּוִד הָעֵבֶר וַיַּעֲמֹד עַל־רֹאש־הָהָר מִרְחֹק רֹב 17
- הַמְּקוֹם בִּינֵיהֶם: וַיִּקְרָא דָּוִד אֶל־הָעָם וְאֶל־ 18
- אֲבָנֵי בֶזֶר לֵאמֹר הֲלוֹא תַעֲנֶה אֲבָנִי וַיַּעַן אֲבָנִי וַיֹּאמֶר Ubi ex
edito loco
hostem in-
clamans,
de injuriā,
quæ sibi
fecbat, ex-
postulat, &
ad Deum
vindictam
provocat.
- מִי אַתָּה קִרְאתָ אֶל־הַמֶּלֶךְ: 19
- וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבָנִי 20
- הֲלוֹא־אִישׁ אַתָּה וּמִי כְמוֹךָ בְּיִשְׂרָאֵל וְלָמָּה לֹא 21
- שָׁמַרְתָּ אֶל־אֲדֹנֶיךָ הַמֶּלֶךְ כִּי־כָא אַחֵד הָעָם לְהַשְׁחִית 22
- אֶת־הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיךָ: לֹא־טוֹב חִדְּבֵר חֲזָה אֲשֶׁר 23
- עָשִׂיתָ חִי־יְהוָה כִּי בְנֵי־מוֹת אַתָּם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַרְתָּם 24
- עַל־אֲדֹנֵיכֶם עַל־מִשִּׁיחַ יְהוָה וְעַתָּה רָאָה אֶי־חֲנִית 25
- הַמֶּלֶךְ וְאֶת־צַפְחַת הַמִּים אֲשֶׁר מֵרָאשִׁתּוֹ: מֵרָאשִׁתּוֹ קִי
- וַיַּבֵּר שְׁאוֹל אֶת־קוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר הַקוֹל זֶה בְּנֵי דָוִד 26
- וַיֹּאמֶר דָּוִד קוֹלִי אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲדֹנֵי 27
- רִדְךָ אַחֲרֵי עַבְדּוֹ כִּי מָה עָשִׂיתִי וּמַה־בִּידִי רָעִיתִי: 28
- וְעַתָּה יִשְׁמַע־נָא אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבַרִּי עַבְדּוֹ אִם־ 29
- יְהוָה הִסִּיתָךְ כִּי יָרַח מִנְחָה וְאִם־בְּנֵי הָאָדָם אֲוִירִים 30
- הֵם לִפְנֵי יְהוָה כִּי־נִרְשׁוֹנֵי הַיּוֹם מִהִסְתַּפַּח בְּנַחֲלַת יְהוָה 31
- לֵאמֹר לָךְ עַבְדֵּי אֱלֹהִים אַחֲרִים: וְעַתָּה אֶל־יִפֹּל דָּמִי ב־ 32
- אֲרֻצָּה

Saul culpam fatetur, & Davidem fausto omne profectus, ad sua digreditur.

אֶרְצוֹ מִנֵּגַד פָּנָיו יְהוָה כִּי יֵצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לִבְקֹשׁ
 21 אֶת־פָּרֶעֶשׁ אֶחָד כֹּאֲשֶׁר יִרְדֹּף הַקָּרָא בַּהֲרִים : וַיֹּאמֶר
 שָׁאוּל חֲטָאתִי שׁוֹב בְּנִידוּד כִּי לֹא־אֲרַע לָךְ עוֹד תַּחַת
 אֲשֶׁר יָקָרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה חֲסַפְלָתִי
 22 וְאִשְׁנָה הִרְבֵּה מֵאֹד : וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַחֲגִירָת
 23 הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֶחָד מִהַנְּעָרִים וַיִּקְחָהּ : וַיְהִי וַיֵּשֶׁב
 לְאִישׁ אֶת־צִדְקָתוֹ וְאֶת־אֲמָנָתוֹ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה יְחִיוֹם
 24 בְּיָד וְלֹא אָבִיתִי לְשַׁלַּח יָדִי בַּמְּשִׁיחַ יְהוָה : וְהִנֵּה כֹאֲשֶׁר
 נָדְלָה נַפְשִׁי הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינִי כִּי־תִגְדֹּל נַפְשִׁי בְּעֵינֵי יְהוָה
 וַיֵּצֵאנִי מִכָּל־צָרָה :

בָּה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֲלֵדָוִד בְּרוּךְ אַתָּה בְּנִי דָוִד גַּם עָשִׂה
 תַּעֲשֶׂה וְגַם יָכֹל תִּזְכֹּל וַיֵּלֶךְ דָּוִד לְדַרְכּוֹ וּשְׁאוּל שָׁב
 לְמִקְוֵמוֹ :

CAPUT XXVII.
 David, ut infidias Saulis vitaret, ad Regem Gath confugit.

אֲכַן וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־לָבֹו עֲתָה אֶסְפֶּה יוֹסֵף־אֶחָד בְּיַד שָׁאוּל
 אִידִלִּי טוֹב כִּי־הַמֶּלֶט אֶמְלֹט וְאֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְנוֹאֲשׁ
 מִמֶּנִּי שָׁאוּל לִבְקֹשְׁנִי עוֹד בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְנִמְלֹטְתִי
 2 מִיָּדוֹ : וַיָּקָם דָּוִד וַיַּעֲבֹד הוּא וּשְׁש־מְאוֹרֹת אִישׁ אִשָּׁה
 3 עִמּוֹ אֶל־אֲכִישׁ בֶּן־מַעֲוֹךְ מֶלֶךְ גָּת : וַיֵּשֶׁב דָּוִד עִם־
 אֲכִישׁ בְּגָת הוּא וְאֲנָשָׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד וּשְׁתֵּי גִשְׁיוֹ
 אַחֲיָנֵעַם הַיִּזְרְעֵאלִית וְאֲבִיגַיִל אִשְׁת־נָּבָל הַכַּרְמֶלִית :
 4 וַיֵּגֵד לְשָׁאוּל כִּי־בָרַח דָּוִד גָּת וְלֹא־יֹסֵף עוֹד לִבְקֹשׁוֹ :

3 Apud quem aliquandiu in Regiâ commoratus, ignobiliore aliquâ in urbe sedem sibi dari petit, & impetrat.

ה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲכִישׁ אֶסְנָא מִצָּאתִי
 חֹן בְּעֵינֶיךָ יִתְנַדְלִי מְקוֹם בְּאַחַת עָרֵי הַשְּׂדֵה וְאִשְׁבֶּה
 6 שָׁם וְלִמָּה יֵשֶׁב עֲבָדְךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה עִמָּךְ : וַיִּתְּנֵהוּ
 אֲכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־צִקְלָג לָכֵן הִיָּתָה צִקְלָג לְמַלְכִּי
 7 וַיְהִי מִסְפַּר יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

Ubi vitam, satis ex ve-

הִימָּם אֲשֶׁר־יֵשֶׁב דָּוִד בַּשְּׂדֵה פְּלִשְׁתִּים יָמִים וָאַרְבָּעָה
 8 חֳדָשִׁים : וַיַּעַל דָּוִד וְאֲנָשָׁיו וַיַּפְשְׁטוּ אֶל־הַנְּשׁוֹרִי וְהַגִּרָּה
 וְהַעֲמִלְקִי

Kk לג

tere populi
Dei hoste
pteda &
latrocinis,
tolerare co-
gaur.

והעמלקי כי הנה ישובת הארץ אשר מעולם בואך
שורה ועד ארץ מצרים : וחכה דוד את הארץ ולא
יחירה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים
ובגדים וישב ויבא אל אכיש : ויאמר אכיש אל-
פשתם היום ויאמר דוד על-נגב יהודה ועל-נגב
הירחמאלי ואל-נגב הקני : ואיש ואשה לא יחירה
דוד להביא נת לאמר פניגדו עלינו לאמר כה-עשה
דוד וכה משפטו כל-הימים אשר ישב בשדה
פלשתים : ויאמן אכיש בדרך לאמר הבאש הבאש
בעמו בישראל והיה לי לעבר עולם :

CAPUT
XXVIII.
Philisthaei
iterum bel-
lum mo-
vent.

ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את-מחניהם לצבא
להלחם בישראל ויאמר אכיש אלדוד ידע תדע כי
אתי תצא במחנה אתה ואנשיך : ויאמר דוד
אל-אכיש לכן אתה תדע את אשר-עשה עבדך
ויאמר אכיש אלדוד לכן שמר לראשי אשימך כל-
הימים :

ושמואל מת ויספרו כל-ישראל ויקברו ברמה
ובעירו ושאול הסיר ארז-האבות ואת-הידענים
מהארץ : ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ
שאול את-כל-ישראל ויחנו בגלבע : וירא שאול ה
את-מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד : וישאל
שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים
גם בנביאים : ויאמר שאול לעבדיו בקשו-לי אשה
בעלת-אוב ואלכה אליה ואדרשה-בה ויאמרו עבדיו
אליו הנה אשה בעלת-אוב בעין דוד : ויתחפש
שאל וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו
ויבאו אל-האשה לילה ויאמר קסומי-נא לי באוב יחד
והעלי לי את אשר-אמר אליך : ותאמר האשה אליו

Saul Domi-
num consu-
lit ; nullum
autem re-
sponsum
impetrat.

Tum per
mulierem
pythonif-
sam, Sa-
muellem
evocari ju-
bet :

הנה

הִנֵּה אַתָּה יֹדַעַת אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׂאוּל אֲשֶׁר הִכְרִית
 אֶת־הָאֲבוֹת וְאֶת־הַיִּדְעָנִי מִן־הָאָרֶץ וְלָמָּה אַתָּה
 מִתְנַקֵּשׁ בְּנַפְשִׁי לְהַמִּיתַנִּי : וַיִּשְׁבַּע לָהּ שְׂאוּל בַּיהוָה
 11 לֵאמֹר חַי־יְהוָה אֲסִי־קֶךָ עוֹן בְּדָבָר הַזֶּה : וְתֹאמַר
 הָאִשָּׁה אֶת־מִי אֶעֱלֶה־לָּךְ וַיֹּאמֶר אֶת־שְׂמוּאֵל הָעֶלֶי
 12 לִי : וַתֵּרָא הָאִשָּׁה אֶת־שְׂמוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל
 וְתֹאמַר הָאִשָּׁה אֶל־שְׂאוּל לָמָּה רְמִיתַנִּי וְאַתָּה
 13 שְׂאוּל : וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּירָאִי כִּי מָה רָאִית
 וְתֹאמַר הָאִשָּׁה אֶל־שְׂאוּל אֱלֹהִים רָאִיתִי עָלִים מִן־
 14 הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר לָהּ מִה־תֹּארוּ וְתֹאמַר אִישׁ זָקֵן עֲלֶה
 וְהוּא עֹטָה מַעֲלֵי יָדַע שְׂאוּל כִּי־שְׂמוּאֵל הוּא וַיִּקַּד אִפָּס
 15 טו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־שְׂאוּל
 לָמָּה הִרְגִּזְתָּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שְׂאוּל צָר־לִי מְאֹד
 וּפְלִשְׁתִּים וְנִלְחָמִים בִּי וָאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא־עֲנִי עוֹד
 גַּם בְּיַד הַנִּבְאִים גַּם בַּחֲלָמוֹת וְאַקְרָאָה לָּךְ לְהוֹדִיעַנִי
 16 מָה אַעֲשֶׂה : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל וְלָמָּה תִּשְׁאַלְנִי וַיְהִי־סָר
 17 מֵעָלַיָּה וַיְהִי עֶרְךָ : וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַדִּי
 וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַמַּמְלָכָה מִיָּדְךָ וַיִּתְּנָה לְרַעְךָ לְדָוִד :
 18 כְּאֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא־עָשִׂיתָ חֲרוֹן־אָפוֹ
 בְּעַמְלֶךְ עַל־כֵּן הִדְּבַר הַזֶּה עָשָׂה־לָּךְ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה :
 19 וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם אֶת־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים וּמָחָר
 אַתָּה וּבְנֶיךָ עָמִי גַם אֶת־מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה בְּיַד
 כ פְּלִשְׁתִּים : וַיִּמָּחֶר שְׂאוּל וַיִּפֹּל מִלֵּאקוֹמָתוֹ אֶרְצָה
 וַיִּירָא מְאֹד מִדְּבַרִּי שְׂמוּאֵל גַּם־כֵּחַ לֹא־הָיָה בּוֹ כִּי לֹא
 21 אָבַל לֶחֶם כִּלְהִיּוֹם וּכְלִי־לֵילָה : וַתֵּבֵא הָאִשָּׁה אֶל־
 שְׂאוּל וַתֵּרָא בִּירֵבָהֵל מְאֹד וְתֹאמַר אֵלָיו הִנֵּה שָׁמְעָה
 שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלְךָ וְאֲשִׁים נַפְשִׁי בְּכַפִּי וְאֲשַׁמַּע אֶת־דְּבָרֶיךָ
 22 אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי : וְעַתָּה שָׁמַעְנָה גַם־אַתָּה
 בְּקוֹל

Speculo autem & diris
 responsis
 pertentus
 (nam po-
 stridie se in
 bello casu-
 rum intel-
 lexerat)
 ferè exani-
 mis conci-
 dit :

Kk 2 ב לג

בְּקוֹל שִׁפְחָתָךְ וְאַשְׁמָה לִפְנֵיךָ פֶּתִילָחם וְאָכַל וַיְהִי כֵךְ
כח כִּי תֵלַךְ בְּדֶרֶךְ: וַיִּמָּאן וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל וַיִּפְרְצוּבוֹ ²³
עַבְדֵּיו וְגַם־הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיִּקֶּם מִהָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב
אֶל־הַמָּטָה: וְלֹא־שָׁה עֵגֶל־מִרְבֵּק בְּבֵית וַתִּמְהַר ²⁴
וַתִּזְבַּחַהּ וַתִּקְחָקֶמֶח וַתֵּלֶשׁ וַתִּפְהוּ מִצֹּרֹת: וַתִּגַּשׁ כֵּת
לִפְנֵי־שְׂאוֹל וּלְפָנָי עַבְדֵּיו וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ בַּלַּיְלָה
הַהוּא:

Deinde
sumpro ci-
bo confir-
matus, ad
castra rever-
titur.

וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־כָּל־מַחְנֵיהֶם אֶפְקָה וַיִּשְׂרָאֵל **כט**
חֲנִים בְּעֵין אֲשֶׁר בְּיֹזְרְעָל: וְסַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים עֲבָרִים ²
לְמֵאוֹת וּלְאַלְפִים וְדָוִד וְאַנְשָׁיו עֲבָרִים בְּאַחֲרָנָה עִם־
אָכִישׁ: וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים מַה הָעֲבָרִים הָאֵלֶּה ³
וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל־שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲלוֹא־זֶה דָּוִד עַבְדִּי
שְׂאוֹל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אִתִּי זֶה יָמִים אֲרֻחָה שְׁנַיִם
וְלֹא־מָצְאָתִי בּוֹ מֵאוֹמָה מִיּוֹם נָפְלוּ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:
וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ ⁴
לוֹ שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲשֵׁב אֶת־הָאִישׁ וַיֵּשֶׁב אֶל־מְקוֹמוֹ
אֲשֶׁר הִפְקַדְתּוֹ שָׁם וְלֹא־יֵרֵד עִמָּנוּ בְּמִלְחָמָה וְלֹא־
יְהִי־לָנוּ לְשָׁטָן בְּמִלְחָמָה וּבְמָה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל־אֲדָנָיו
הֲלוֹא בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָהֵם: הֲלוֹא־זֶה דָּוִד אֲשֶׁר הִ
יַעֲגִילוּ בְּמַחֲלוֹת לֵאמֹר הִכָּה שְׂאוֹל בְּאֶלְפּוֹ וְדָוִד
בְּרַבְבָּתוֹ: וַיִּקְרָא אָכִישׁ אֶל־דָּוִד ⁶

CAPUT
XXIX.
Philisthi
ordinat
acie, & lu-
strato exer-
citu,

3 Quum
Davidem,
cum He-
brzonum
manu, in-
ter copias
Achis Ga-
thi Regis
deprehen-
derent, di-
mitti ho-
minem
peregrin-
num, & sibi
suspectum,
ac castris
excedere
jubent.

באלפיו קח
ברבבתו קח

וַיֹּאמֶר אֵלָיו חַי־יְהוָה כִּי־יֵשֶׁר אָתָּה וטוֹב בְּעֵינִי צֵאתָךְ
וּבִאֲנֶךָ אִתִּי בְּמַחֲנֶה כִּי לֹא־מָצְאָתִי כֵךְ רָעָה מִיּוֹם בּוֹאֲךָ
אֵלַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֵינִי הַסְּרַנִּים לֹא־טוֹב אָתָּה:
וְעַתָּה שׁוּב וְלֵךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא־תַעֲשֶׂה רָע בְּעֵינִי סַרְנֵי ⁷
פְּלִשְׁתִּים: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אָכִישׁ כִּי מַה עָשִׂיתִי וּמַדָּה ⁸
מָצָאתָ בְּעַבְדְּךָ מִיּוֹם אֲשֶׁר הָיִיתִי לִפְנֵיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
כִּי לֹא אָבֹא וְנִלְחַמְתִּי בְּאִיבֵי אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ: וַיַּעַן אָכִישׁ ⁹
וַיֹּאמֶר

וַיֹּאמֶר אֶל־דָּוִד יָדַעְתִּי כִּי טוֹב אֵתָּה בְּעֵינֵי כָמֹלֶךָ
 אֱלֹהִים אֲךָ שְׂרֵי פְלִשְׁתִּים אָמְרוּ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּנוּ
 בַּמִּלְחָמָה : וַעֲתָה הִשְׁכַּם בִּבְקָר וַעֲבֹדִי אֲדֹנֶיךָ אֲשֶׁר
 בָּאוּ אֵתְךָ וְהִשְׁכַּמְתָּם בִּבְקָר וְאוֹר לָכֶם וְלָכֹו : וַיִּשְׁכַּם
 דָּוִד הוּא וְאֲנָשָׁיו לָלֶכֶת בִּבְקָר לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
 וּפְלִשְׁתִּים עָלוּ יִזְרְעָאל : וַיְהִי בַבָּא
 דָּוִד וְאֲנָשָׁיו צָקֻלָּג בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַעֲמֻלְקִי פָשְׁטוּ אֶל־נֹנֶב
 וְאֶל־צָקֻלָּג וַיָּכּוּ אֶת־צָקֻלָּג וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָהּ בָּאֵשׁ : וַיִּשְׁבּוּ
 אֶת־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר־בָּהּ מִקָּטָן וְעַד־גָּדוֹל לֹא הָמִיתוּ
 אִישׁ וַיִּגְהָגוּ וַיֵּלְכוּ לְדַרְכָּם : וַיָּבֹא דָוִד וְאֲנָשָׁיו אֶל־הָעִיר
 וְהָיָה שְׂרוּפָה בָּאֵשׁ וְנִשְׁתִּיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם נִשְׁבּוּ :
 וַיֵּשֶׁא דָוִד וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶרֶץ־קֹולֶם וַיָּכּוּ עַד אֲשֶׁר
 הָאִין־בָּהֶם בָּח לִבָּכּוֹת : וַשְּׁתֵי נְשֵׁי־דָוִד נִשְׁבּוּ אַחִינֹעַם
 הַיִּזְרְעֵלִית וְאַבִּיגַיִל אִשְׁתׁ גִּבְלֵ הַכַּרְמֶלִי : וַתֵּצֵר לְדָוִד
 מָאֵד כִּי־אָמְרוּ הָעָם לִסְקָלוֹ כִּי־מָרָה נֶפֶשׁ בְּלִהָעָם
 אִישׁ עַל־בָּנָו וְעַל־בְּנֹתָיו וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּיהוָה אֱלֹהָיו :
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אַבִּיתָר הַכֹּהֵן בֶּן־
 אַחִימֶלֶךְ הַנִּיִּשְׁה־נָּא לִי הָאֶפֶד וַיֵּגֶשׁ אַבִּיתָר אֶת־
 הָאֶפֶד אֶל־דָּוִד : וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר אֲוֹדֶךָ
 אַחֲרֵי הַגָּדוֹר־הַזֶּה הֵאשִׁינֵנּוּ וַיֹּאמֶר לוֹ דָּדֶךָ כִּי־הִשָּׁג
 תִּשָּׁג וְהִצֵּל תִּצִּיל : וַיֵּלֶךְ דָּוִד הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ
 אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל הַבְּשׂוֹר וַחֲנוּתָרִים עִמָּדוּ :
 וַיִּרְדֶּף דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ וַעֲמָדוּ מֵאֲתֵּימִם אִישׁ
 אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעֵבֶר אֶת־נַחַל הַבְּשׂוֹר : וַיִּמָּצְאוּ אִישׁ־
 מִצְרֵי בְשָׂרָה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּתְּנוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכֵל
 וַיִּשְׁקְחוּ מִים : וַיִּתְּנוּ לוֹ כֶּלֶח דְּבִלָּה וּשְׁנֵי צִמְקִים וַיֹּאכֵל
 וַתֵּשֶׁב רוּחוֹ אֵלָיו כִּי לֹא־אָכַל לֶחֶם וְלֹא־שָׁתָה מִים
 שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹוֹת :

CAPUT
X X X.
David Zi-
klagum re-
versus, op-
pidum à
pradabun-
dā Amale-
kitarum
manu spo-
liatum &
exustum
reperit :

בנו קר

Quos, con-
sulto prius
Domino,

Insequitur ;
& ope ju-
venis .E-
gyptii ,
quem in viâ
languen-
tem exce-
perat, affe-
cutus ,

ויאמר

Kk 3 לג ג

- וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לְמִי־אַתָּה וְאִי מִזֶּה אַתָּה וַיֹּאמֶר נָעֳרִי 13
מִצָּרִי אֲנִי עֶבֶד לְאִישׁ עַמְלִק וַיַּעֲזֹבֵנִי אֲדֹנָי כִּי חָלִיתִי
הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה : אֲנַחְנוּ פָשַׁטְנוּ נֶגֶב הַכְּרָתִי וְעַל־אֲשֶׁר 14
לַיהוּדָה וְעַל־נֶגֶב כָּלֵב וְאֶת־צִקְלָג שָׂרְפָנוּ בָּאֵשׁ :
וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד הַתּוֹרְדֵנִי אֶל־הַנָּדוּד הַזֶּה וַיֹּאמֶר טו 15
הַשְׁבֵּעַה לִּי בָאלֹהִים אֲסַתְּמִיתָנִי וְאֲסַתְּסַנְרֵנִי בִיד־
אֲדֹנָי וְאוֹרְדָה אֶל־הַנָּדוּד הַזֶּה : וַיֵּרְדּוּ וְהָיָה נִטְשִׁים 16
עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲכָלִים וְשֹׁתִים וְחֹגְגִים בְּכָל הַשְּׁלָל
הַגָּדוֹל אֲשֶׁר לָקְחוּ מֵאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּמֵאָרֶץ יְהוּדָה :
וַיָּבֹס דָּוִד מֵהַנָּשָׁף וְעַרְהֶעֱרַב לְמַחְרָתָם וְלֹא־נִמְלֹט 17
מֵהֶם אִישׁ כִּי אֲסִי־רָבַע מֵאוֹת אִישׁ־נָעַר אֲשֶׁר־רָכְבוּ
עַל־הַגָּמְלִים וַיָּנֹסוּ : וַיִּצַּל דָּוִד אֶת כָּל־אֲשֶׁר לָקְחוּ 18
עַמְלִק וְאֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו הַצֵּיל דָּוִד : וְלֹא נִעְדַר־לָהֶם 19
מִן־הַקֶּטֶן וְעַד־הַגָּדוֹל וְעַד־בָּנִים וּבָנוֹת וּמִשְׁלָל וְעַד כָּל־
אֲשֶׁר לָקְחוּ לָהֶם הַכָּל הַשֵּׁיב דָּוִד : וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־כָּל כ
הַצֹּאֵן וְהַבָּקָר נָהֲגוּ לִפְנֵי הַמִּקְנֶה הַהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה שְׁלָל
דָּוִד : וַיָּבֹא דָוִד אֶל־מֵאֲתָיִים הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פָּגְרוּ 21
מִלִּבְתִּי אַחֲרֵי דָוִד וַיִּשְׁיִבֵם בְּנַחַל הַבְּשׂוּר וַיֵּצְאוּ לִקְרֹאת
דָּוִד וּלְקְרֹאת הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וַיִּגַּשׁ דָּוִד אֶת־הָעָם
וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם : וַיַּעַן כָּל־אִישׁ 22
רָע וּבִלְעֵל מֵהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ עִסְדִּיד וַיֹּאמְרוּ יַעַן
אֲשֶׁר לֹא־הָלְכוּ עִמִּי לֹא־נָתַן לָהֶם מִהַשְּׁלָל אֲשֶׁר הִצַּלְנוּ
כִּי אֲסִי־אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיִּנָּהֲגוּ וַיִּלְכוּ : וַיֹּאמֶר 23
דָּוִד לֹא־תַעֲשׂוּ כֵן אֲחֵי אֶת אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמַר
אֲתָנוּ וַיִּתֵּן אֶת־הַנָּדוּד הַבָּא עֲלֵינוּ בְיָדָנוּ : וּמִי יִשְׁמַע 24
לָכֶם לִדְבַר הַזֶּה כִּי כִחְלָקִי הִוָּדַד בְּמִלְחָמָה וּבְכִחְלָק
הַיֵּשֶׁב עַל־הַכְּלָיִם יַחֲדוּ יַחְלְקוּ :
וַיְהִי מִהַיּוֹם הַהוּא וּמַעֲלָה וַיִּשְׁמָה לַחֵק כֹּה
וּלְמִשְׁפָּט

Fundit, penitusque delet, & pradam omnem recuperat.

Milites diffidentes componit;

פחה באתנה

היודד

וּלְמִשְׁפַּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

וַיָּבֹא דָוִד אֶל־עֶקְלֹן וַיִּשְׁלַח מִהֶשְׁלַל

Et mouera,
de hostium
spoliis, ami-
cis civitati-
bus in Ju-
deā mittit.

לְזִקְנֵי יְהוּדָה לְרֵעֵהוּ לֵאמֹר הִנֵּה לָכֶם בְּרִכָּה

מִשְׁלַל אֵיבֵי יְהוּדָה : לְאִשְׁרֵי בֵּית־אֵל וּלְאִשְׁרֵי

בְּרִמּוֹת־נֹגֵב וּלְאִשְׁרֵי בֵּיתֶךָ : וּלְאִשְׁרֵי בַּעֲרֵךָ וּלְאִשְׁרֵי

בְּשַׁפְּמוֹת וּלְאִשְׁרֵי בְּאִשְׁתְּמֶעַ : וּלְאִשְׁרֵי בְּרִכְלֶךָ וּלְאִשְׁרֵי

לְבַעֲרֵי הַיִּרְחֻמָּאִי וּלְאִשְׁרֵי בַּעֲרֵי הַזִּקְנִי : וּלְאִשְׁרֵי

בְּחֶרְמָה וּלְאִשְׁרֵי בְּכוֹר־עֵשֶׂן וּלְאִשְׁרֵי בַּעֲתָךָ : וּלְאִשְׁרֵי

בְּחֶבְרֹן וּלְכָל־הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר־הָתַתְּלָךְ־שָׁם דָּוִד הוּא

וְאִנְשֵׁי :

CAPUT
XXXI.

Conferto
cum Philis-
thæis præ-
lio, Israe-
litz fun-
duntur.

2 Etiam fi-
lii Saulis
cadunt.

4 Ipse vero
Saul, ne vi-
vus in po-
testatem
hostium
veniret,
gladio suo
incubuit.

אֶל־וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּנֹסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל

מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים בְּהַר הַגִּלְבֵּעַ : וַיִּדְּבְּקוּ

פְּלִשְׁתִּים אֶת־שָׂאוֹל וְאֶת־בָּנָיו וַיִּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־

יְהוֹנָתָן וְאֶת־אֲבִינֶדָב וְאֶת־מַלְכִּישׁוּעַ בֶּן־יִשָּׁאוֹל :

וַתִּכְבֹּד הַמִּלְחָמָה אֶל־שָׂאוֹל וַיִּמְצְאוּהוּ הַטּוֹרִים אַנְשִׁים

בְּקֶשֶׁת וַיַּחַל מָאֵד מִהַמּוֹרִים : וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל לְנִשְׁאָה

כָּלִיו שְׁלַח־חֲרֹבַי וּדְקַרְנִי בָּהּ פֶּן־יָבֹאוּ הָעֵרְלִים

הָאֵלֶּה וּדְקַרְנִי וְהִתְעַלְלֹבִי וְלֹא אָבָה נִשְׁאָה כָּלִיו כִּי

יָרָא מָאֵד וַיִּקַּח שָׂאוֹל אֶת־חֲרֹב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ : וַיִּרְא

נִשְׁאָה־כָּלִיו כִּי־מֵת שָׂאוֹל וַיִּפֹּל נֹסֶהוּא עַל־חֲרָבוֹ וַיָּמָת

עִמּוֹ : וַיָּמָת שָׂאוֹל וּשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וְנִשְׁאָה כָּלִיו גַּם כָּל־

אַנְשֵׁי בֵּיתֵהוּ הָהוּא יָחִידוֹ : וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר

בַּעֲבֹר הָעָמֶק וְאֲשֶׁר יַבְעֵבֶר הַיַּרְדֵּן כִּי־נָסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל

וְכִי־מָתוּ שָׂאוֹל וּבָנָיו וַיַּעֲזְבוּ אֶת־הָעָרִים וַיָּנֹסוּ וַיָּבֹאוּ

פְּלִשְׁתִּים וַיֵּשְׁבוּ בָּהֶן :

Ejus cor-
pus ab ho-
stibus
suspenditur
moenibus
Beth-fanis;

וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לִפְשֹׁט אֶת־הַחֲלָלִים :

וַיִּמְצְאוּ אֶת־שָׂאוֹל וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו נָפְלִים בְּהַר

הַגִּלְבֵּעַ : וַיְכַרְתּוּ אֶת־דָּאִשׁוֹ וַיַּפְשְׁטוּ אֶת־כָּלִיו וַיִּשְׁלַחוּ

בְּאֶרֶץ

Kk 4 ל ג ד

בארץ־פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת־העם :
 וישִׁמוּ אֶת־כָּלִיו בֵּית עֲשֶׂתְרוֹת וְאֶת־גִּוֵּיתוֹ תִּקְעוּ 9
 בְּחֹמֶת בֵּית שֵׁן: וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו יֹשְׁבֵי יְבִישׁ גִּלְעָד אֶת 11
 אֲשֶׁר־עָשׂוּ פְלִשְׁתִּים לְשָׂאוֹל : וַיָּקֻמוּ כָל־אִישׁ חֵיל 12
 וַיֵּלְכוּ כָל־הַלַּיְלָה וַיִּקְחוּ אֶת־גִּוֵּית שָׂאוֹל וְאֶת גִּוֵּית בְּנָיו
 מִחֹמֶת בֵּית שֵׁן וַיָּבֹאוּ יְבֹשָׁה וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם שָׁם :
 וַיִּקְחוּ אֶת־עֲצָמֵיהֶם וַיִּקְבְּרוּ תַּחַת־הָאֵשׁל בַּיְבֹשָׁה 13
 וַיֵּצְמוּ שִׁבְעַת יָמִים :

arma verò
fano Astha-
roth affi-
guntur.
Jabefitz
noctu ab-
repta Saulis
& filiorum
cadavera ,
exstructo
rogo , con-
cremant , &
ossa terræ
mandant.

שמואל ב

LIBER II. SAMUELIS.

CAPUT I. א

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת שָׂאוֹל וְדָוִד שָׁב מִהַבּוֹת אֶת־א 1
 הָעָמֶלֶק וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּצִקְלָג יָמִים שָׁנִים : וַיְהִי בַיּוֹם 2 ה' 2
 הַשְּׁלִישִׁי וַהֲגִדָּה אִישׁ בָּא מִן־הַמַּחֲנֶה מֵעַם שָׂאוֹל 3
 וּבְגָדָיו קָרְעִים וְאֶדְמָה עַל־רֹאשׁוֹ וַיְהִי בָבֹאוֹ אֶל־דָּוִד
 וַיִּפֹּל אֶרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ : וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִי מִזֶּה תְּבוּאָה 3
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל נִמְלַטְתִּי : וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד 4
 מַה־הָיָה הַדָּבָר הַגִּדְתָּ לִּי וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר־נָס הָעָם מִן־
 הַמַּלְחָמָה וְנָס־הִרְבֵּה נָפַל מִן־הָעָם וַיָּמָתוּ וְגַם שָׂאוֹל
 וַיְהוֹנָתָן בְּנֵי מָתָי : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנָּעַר הַמְּגִיד לוֹ ה 5
 אֵיךְ יָדַעְתָּ כִּי־מָת שָׂאוֹל וַיְהוֹנָתָן בְּנֵי : וַיֹּאמֶר הַנָּעַר 6
 הַמְּגִיד לוֹ נִקְרָא נִקְרִיתִי בְּהָר הַגִּלְבָּעַ וַהֲגִידָה שָׂאוֹל
 נִשְׁעַן עַל־חֲנִיתוֹ וַהֲגִידָה הִרְכַּב וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים הִדְבִּיקָהּוּ :
 וַיִּפְּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלַי וַאֲמַר הִנְנִי : וַיֹּאמֶר לִי 7
 מִי־אַתָּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו עַמְלִקִּי אֲנִי : וַיֹּאמֶר אֵלַי עַמְדָּה 8
 וַיִּבְרָכְנִי וַיִּשְׁתָּחוּ לִּי וַיִּשְׁתָּחוּ לִּי וַיִּשְׁתָּחוּ לִּי וַיִּשְׁתָּחוּ לִּי 9

CAPUT I.
David, per-
lato ad se
mortis ejus
nuncio ,
miro piete-
tis exem-
plo , uber-
tim plorat
& illacry-
mat :

- נא עליו ומתתני כי אחוזי השבץ כירכל-עוד נפשי בי :
 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחירה אחרי ^{טווח}
 נפלו ואקח הנזיר אשר על-ראשו ואצעדה אשר על- ^{נזיר}
 זרעו ואביאם אל-אדני הנזה : ויחזק דוד בבגדו ^{בגדיו}
 ויקרעם וגם כל-האנשים אשר אתו : ויספרו ויבכו
 ויצמו עד-הערב על-שואל ועל-יהונתן בנו ועל-עם
 יהודה ועל-בית ישראל כי נפלו בחרב :
 ויאמר דוד אל-הנער המגיד לו אי מזה ¹³
 אחה ויאמר בן-איש גר עמלקי אנכי : ויאמר אליו דוד
 איך לא יראת לשלח ירך לשחרת את-משיח יהוה :
 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגעבו ויכהו
 וימת : ויאמר אליו דוד דמיה על-ראשה כי פיה ענה ^{יד}
 בק לאמר אנכי מתתי את-משיח יהוה :
 ויקנן דוד את-הקינה הזאת על-שואל ¹⁷
 ועל-יהונתן בנו : ויאמר ללמד בני-יהודה קשת הנזה
 כתובה על-ספר הישר : הצבי ישראל על-במותיה
 כ חלל איך נפלו גבורים : אל-תגירו בנת אל-תבשרו
 בחוצות אשקלון פן-תשמחנה בנות פלשתים פן-
 תעלונה בנות הערלים : הרי בגלבע אל-טל ואל-
 מטר עליכם ושדי תרומות כי שם נגעל מגן גבורים
 מגן שואל בלי משיח בשמן : מדם חללים מחלב
 גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שואל לא
 תשוב ריקם : שואל ויהונתן הנאהבים והנעימם
 בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות
 גברו : בנות ישראל אל-שואל בכירה המלכשכם
 כה שני עסעדינים המעלה ערי זהב על לבושכן : איך
 נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על-במותיה חלל :
 צר-לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלא-אתה ^{הוא כפרה}
 אהבתך

Kk 5 לג ה

Et paren-
tali carni-
ne Saulem
& Jonatha-
nem profec-
quitur.

אֶהְבֶּתְךָ לִי מֵאֵהֶבֶת נָשִׁים׃ אִךְ נָמְלוּ גִבּוֹרִים וַיֹּאכְדוּ²⁷
כָּלִי מִלְחָמָה׃

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵעֲלֶה בְּאַחַת^א
עָרֵי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲלֵה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנֹכִי אֵעֲלֶה
וַיֹּאמֶר חֲבֹרָנָה׃ וַיַּעַל שָׁם דָּוִד וְגַם שְׁתֵּי נָשָׁיו אַחִינֹעַם²
הַיִּזְרְעֵלִית וְאֶבְיָנִיל אִשֶּׁת נָבָל הַכַּרְמֶלִי׃ וְאִנְשָׁיו אֲשֶׁר³
עִמּוֹ הָעֲלָה דָּוִד אִישׁ וּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֵי חֲכָרוֹן׃ וַיָּבֹאוּ⁴
אֲנָשֵׁי יְהוּדָה וַיִּמְשְׁחוּ־שָׁם אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־בֵּית יְהוּדָה
וַיָּגִדוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֲנָשֵׁי יִבִּישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת־
שָׂאוֹל׃

C A P. II.
Tum, con-
sulto prius
oraculo,
Hebronem,
Judææ op-
pidum,
petit.

Ibi, rursum
regali oleo
perunctus,
Rex conse-
cratur.

וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אֲנָשֵׁי יִבִּישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה
בָּרְכִים אֹתָם לַיהוָה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַחֹסֶד הַזֶּה עִם־
אֲדֹנֵיכֶם עִם־שָׂאוֹל וַתִּקְבְּרוּ אֹתוֹ׃ וְעַתָּה יַעֲשֵׂה־יְהוָה⁶
עִמָּכֶם חֹסֶד וָאֱמֶת וְגַם אֲנֹכִי אַעֲשֶׂה אִתְּכֶם חֲסִדוּכָה
הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַדָּבָר הַזֶּה׃ וְעַתָּה תִּחְזַקְנָה יָדֵיכֶם⁷
וְהָיוּ לְבְנֵי־חַיִל כִּי־מָת אֲדֹנֵיכֶם שָׂאוֹל וְגַם אֹתִי מִשְׁחָה
בֵּית־יְהוּדָה לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם׃ וְאַבְנֵר בֶּן־נֵר⁸
שֶׁר־צָבָא אֲשֶׁר לְשָׂאוֹל לָקַח אֶת־אִשְׁכֵּשֶׁת בֶּן־שָׂאוֹל
וַיַּעֲבֶרְהוּ מִחֲנָיִם׃ וַיִּמְלְכֻהוּ אֶל־הַגִּלְעָד וְאֶל־הָאֲשׁוּרִי⁹
וְאֶל־יִזְרְעֵאל וְעַל־אֶפְרַיִם וְעַל־בִּנְיָמִן וְעַל־יִשְׂרָאֵל כֻּלָּה׃
בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה אִשְׁכֵּשֶׁת בֶּן־שָׂאוֹל¹⁰

Jabesitas
de officio
Sauli prae-
finito collau-
dat, & gra-
tulat.

Sed Abner
Isbofethum
Regis sui
filium Re-
gem consti-
tuit.

בְּמָלְכוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וּשְׁתֵּים שָׁנִים מָלַךְ אַךְ בֵּית יְהוּדָה
הָיוּ אַחֲרֵי דָוִד׃ וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָּוִד מֶלֶךְ¹¹
בְּחֲבֵרוֹן עַל־בֵּית יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁשָׁה חֳדָשִׁים׃

וַיָּצֵא אֲבְנֵר בֶּן־נֵר וְעַבְדֵי אִשְׁכֵּשֶׁת בֶּן־שָׂאוֹל¹²
מִמִּחֲנָיִם גִּבְעוֹנָה׃ וַיּוֹאֲב בֶן־צִרוּיָה וְעַבְדֵי דָּוִד יָצְאוּ¹³
וַיִּפְגְּשׁוּם עַל־בְּרֶכֶת גִּבְעוֹן וַיִּחַדּוּ וַיֵּשְׁבוּ אֵלֶּה עַל־הַבְּרֶכֶת
מִזֶּה וְאֵלֶּה עַל־הַבְּרֶכֶת מִזָּה׃ וַיֹּאמֶר אֲבְנֵר אֶל־¹⁴
יֹאב

Dum Du-
ces utrim-
que con-
currebant.

יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב
 טו יקמו : ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימין
 ולאיש בשר בן-שאוּל ושנים עשר מעבדי
 16 דוד : ויחזקו איש בראש רעהו ותרבו בצד רעהו
 ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר
 17 בגבעון : ויהי המלחמה קשה עד-מאד ביום ההוא
 18 וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד : ויהיו שם
 שלשה בני צרויה יואב ואביושי ועשהאל ועשהאל
 19 קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה : וירדף עשהאל
 אחרי אבנר ולא-נטה ללכת על-הימין ועל-
 20 השמאל מאחרי אבנר : ויפן אבנר אחריו ויאמר
 21 האתה זה עשהאל ויאמר אנכי : ויאמר לו אבנר
 נטה לה על-ימיןך או על-שמאלך ואחזו לה אחד
 מהנערים וקחלה את-חלצתו ולא-אברה עשהאל
 22 לסור מאחוריו : ויסף עוד אבנר לאמר אל-עשהאל
 סור לה מאחרי למה אכבה ארצה ואיך אשאפני אל-
 23 יואב אחיך : וימאן לסור ויבהו אבנר באחרי החנית
 אל-החמש ותצא החנית מאחוריו ויפל-שם וימת
 תחתו ויהי כלהבא אל-המקום אשר-נפל שם
 24 עשהאל וימת ויעמדו : וירדפו יואב ואביושי אחרי
 אבנר והשמש באה והמה באו עד-גבעת אמה אשר
 25 על-פני-גִּיח דרך מרבר גבעון : ויתקבצו בני-בנימין
 אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על-ראש
 26 גבעה אחת : ויקרא אבנר אלי-יואב ויאמר הלנצח
 תאכל חרב הלא ידעתה כי-מרה תהיה באחרונה
 27 וערמתי לא-תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם : ויאמר
 יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה
 28 העם איש מאחרי אחיו : ויתקע יואב בשופר ויעמדו
 כל

Pulfus Ab-
ner.

Fratrem ta-
men Joabi
Asabelem
fugiens
peremit.

תחתיו קי

מתח בארצה

בְּלִהֶעַם וּלְאִירֹדְפוֹ עוֹד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וּלְאַיֶּסְפוֹ עוֹד
 לַהֲלָחַם : וְאַבְנֵר וְאַנְשֵׁי הַלָּכוּ בְּעֶרְכָּה כָּל הַלַּיְלָה ²⁹
 הַהוּא וַיַּעֲבְרוּ אֶת־תִּירְדֵּן וַיִּלְכּוּ כָּל־הַבִּתְרֹן וַיָּבֹאוּ
 מַחֲנִים : וַיּוֹאֵב שָׁב מֵאַחֲרֵי אַבְנֵר וַיִּקְבֵּץ אֶת־כָּל־הָעָם ל
 וַיִּפְקְדוּ מַעֲבְדֵי דָוִד הַשְּׁעָרֵי־עֵשָׂר אִישׁ וַעֲשָׂהֶם אֵל :
 וַעֲבְדֵי דָוִד הָיוּ מִבְּנֵי־מִן וּבְאַנְשֵׁי אַבְנֵר שְׁלֹש־מֵאוֹת ³¹
 וְשֵׁשִׁים אִישׁ מֵתוֹ : וַיִּשְׂאוּ אֶת־עֲשָׂהֶם וַיִּקְבְּרוּהוּ בְקִבְרֵי ³²
 אֲבוֹי אֲשֶׁר בֵּית לָחֶם וַיִּלְכּוּ כָּל־הַלַּיְלָה וַיּוֹאֵב וְאַנְשֵׁי
 וַיָּאֵר לָהֶם בַּחֲבֹרֹן : וַתְּהִי חֲמֻלָּמָה אֲרָכָה בֵּין בֵּית־א
 שְׂאוֹל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְדָוִד הָלַךְ וַחֲזָק וּבֵית שְׂאוֹל הָלָכִים
 וְדָלִים : וַיֵּלְכוּ לְדָוִד בָּנִים בַּחֲבֹרֹן ² וַיִּלְחֻ
 וַיְהִי בְכוֹרוֹ אֲמִנֹן לְאַחִינֵעַם הַיִּזְרְעֵאלִית : וּמִשְׁנֵהוּ ³
 כָּל־אֵב לְאַבְיָגַל אִשְׁתִּי נָבָל הַכַּרְמֶלִי וְהַשְּׁלִשִׁי אֲבִישֵׁל
 בֶּן־מַעֲכָה בַת־תַּלְמִי מֶלֶךְ נָשׁוֹר : וְהַרְבִּיעִי אֲדֹנִיָּה בֶן־ ⁴
 חַגִּית וְהַחֲמִישִׁי שִׁפְטִיָּה בֶן־אֲבִיטָל : וְהַשִּׁשִּׁי יִתְרֵעַם הַ
 לַעֲגֹלָה אִשְׁתִּי דָוִד אֱלֹהֵי יִלְדוֹ לְדָוִד בַּחֲבֹרֹן ;
 וַיְהִי בַּהֲיוֹת הַמִּלְחָמָה בֵּין בֵּית שְׂאוֹל וּבֵין בֵּית דָּוִד ⁶
 וְאַבְנֵר הָיָה מִתְחַזֵּק בְּבֵית שְׂאוֹל : וּלְשְׂאוֹל פִּלְגֶּשׁ ⁷
 וּשְׁמָהּ רִצְפָּה בַת־אִיָּה וַיֹּאמֶר אֶל־אַבְנֵר מִדּוֹעַ בָּאתָ
 אֶל־פִּילְגֶּשׁ אֲבִי : וַיַּחַר לְאַבְנֵר מְאֹד עַל־דְּבָרֵי אִישִׁי ⁸
 בְּשֵׁרֶת וַיֹּאמֶר הֲרָאשׁ כָּלֵב אֲנֹכִי אֲשֶׁר לִיהוּדָה הַיּוֹם
 אֶעֱשֶׂה־חֹסֶד עִם־בֵּית שְׂאוֹל אֲבִיָּה אֶל־אֲחִיו וְאֶל־
 מִרְעָהוּ וְלֹא הַמְצִיתָהּ בְּיַד דָּוִד וַתִּפְקֹד עָלַי עוֹן הָאִשָּׁה
 הַיּוֹם : כִּהֲיִעַשָּׂה אֱלֹהִים לְאַבְנֵר וְכִהּ יִסְּף־לוֹ כִּי כֹאֲשֶׁר ⁹
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד כִּי־כֵן אֶעֱשֶׂה־לוֹ : לְהַעֲבִיר הַמַּמְלָכָה
 מִבֵּית שְׂאוֹל וּלְהָקִים אֶת־כִּסֵּא דָוִד עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־
 יְהוּדָה מִדֵּן וְעַד־בָּאָר שָׁבַע : וּלְאַיֶּכָּל עוֹד לְהַשִּׁיב אֶת־ ¹¹
 אַבְנֵר דְּבַר מִירָאָתוֹ אֹתוֹ :

C A P. III.
 Durante
 utrimque
 bello, Da-
 vid inva-
 lescit.

לאביתל קר

Abner, ac-
 cepta,
 quam pu-
 tabat ab
 Isboetho,
 contumeliaz
 impatiens,

וישלח

Confilium
capit uni-
versum If-
raëlem sub
imperium
Davidis re-
ducendi.

12 וַיִּשְׁלַח אֲבִנֵּר מַלְאָכִים יְאֹל־דָּוִד תַּחְתּוֹ לֵאמֹר לְמִי
אֶרֶץ לֵאמֹר בְּרִיתָהּ בְּרִיתָהּ אֵתִי וְהִנֵּה יָדִי עִמָּךְ לְהִסָּב
13 אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר טוֹב אֲנִי אֲכַרְתִּי אֶתְּךָ
בְּרִית אֵךְ דָּבָר אֶחָד אֲנִכִּי שְׂאֵל מֵאֶתְּךָ לֵאמֹר לֹא
תֵּרָאֶה אֶת־פָּנַי כִּי אֶסְלַפְנִי הִכְיֹאֵךְ אֶת מִיכַל בְּרִית
14 שָׂאוּל בְּכֹאֵךְ לִרְאוֹת אֶת־פָּנַי : וַיִּשְׁלַח

דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אִישׁ־בִּשֶׁת בֶּן־שָׂאוּל לֵאמֹר תִּנְּה
אֶת־אִשְׁתִּי אֶת־מִיכַל אֲשֶׁר אֶרְשָׁתִּי לִי בַמָּאָה עֲרֻלוֹת
טו פְּלִשְׁתִּים : וַיִּשְׁלַח אִישׁ בִּשֶׁת וַיִּקַּח מֵעַם אִישׁ מֵעַם
16 פְּלִשְׁתִּיאל בֶּן־לוֹשׁ : וַיֵּלֶךְ אִתָּהּ אִישָׁהּ הַלֹּךְ וּבִכָּה לִישׁ
אֲחֵרִיהָ עַר־בַּחֲרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִנֵּר לָךְ שׁוֹב
וַיֵּשֶׁב :

17 וּדְבַר־אֲבִנֵּר הָיָה עִם־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נִסְתָּמוּל גַּם־
18 שְׁלֹשׁ הַיִּיתָם מִבָּקָשִׁים אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עֲלֵיכֶם : וְעַתָּה
עֲשׂוּ כִי יְהוֹה אָמַר אֶל־דָּוִד לֵאמֹר בֵּיד דָּוִד עֲבָדִי הוֹשִׁיעַ
אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וּמִיַּד כָּל־אִיְבֵיהֶם :
19 וַיִּדְבַּר גַּם־אֲבִנֵּר בְּאָזְנוֹ בְּנִימִין וַיֵּלֶךְ גַּם־אֲבִנֵּר לְדַבֵּר
בְּאָזְנוֹ דָּוִד בַּחֲבֹרֹן אֶת כָּל־אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל
כ וּבְעֵינֵי כָל־בֵּית בְּנִימִן : וַיָּבֹא אֲבִנֵּר אֶל־דָּוִד חֲבֹרֹן וְאֵתוֹ
עֲשָׂרִים אַנְשִׁים וַיַּעַשׂ דָּוִד לְאֲבִנֵּר וּלְאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר־אֵתוֹ
21 מִשְׁתָּהוּ : וַיֹּאמֶר אֲבִנֵּר אֶל־דָּוִד אֲקוּמָה וְאֵלֶכָה
וְאֶקְבָּצָה אֶל־אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וּכְרֹתוּ
אֶתְּךָ בְּרִית וּמִלְכָּת כָּל אֲשֶׁר־תֵּאָוֶה נַפְשְׁךָ וַיִּשְׁלַח דָּוִד
22 אֶת־אֲבִנֵּר וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם : וְהִנֵּה עֲבָדֵי דָוִד וַיּוֹאֵב בֶּן־נֵר

Cum au-
tem ille
Davidi Re-
gi se tradi-
didisset,

Joab, dolo-
re fraternae
necis, in-
cautum,
sub specie
colloquii
trucidavit.

מִבְּגָדוֹ וַיִּשְׁלַל רֶב עִמָּם חֲבִיאוּ וְאֲבִנֵּר אֵינָנו עִם־דָּוִד
23 בַּחֲבֹרֹן כִּי שָׁלְחוּ וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם : וַיּוֹאֵב וְכָל־הַצָּבָא
אֲשֶׁר־אֵתוֹ בָּאוּ וַיִּגְדּוּ לַיּוֹאֵב לֵאמֹר בֶּן־נֵר
24 אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַחוּ וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם : וַיָּבֹא יוֹאֵב אֶל־
הַמֶּלֶךְ

המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנר אליך למח
 זה שלחתו וילך הלך : ידעת את אבנר בן נר כי כח
 לפתחך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת
 את כל אשר אתה עשה : ויצא יואב מעם דוד וישלח ²⁶
 מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא
 ידע : וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל תוך השער ²⁷
 לדבר אתו בשלי ויבהו שם החמש וימת בדם עשהאל
 אחיו : וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אני ²⁸
 וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר :
 יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת ²⁹
 מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב
 וחסר לחם : ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על ל
 אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון
 במלחמה : ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם ³¹
 אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספרו לפני
 אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה : ויקברו את ³²
 אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר
 אבנר ויבכו כל העם : ויקנן המלך אל ³³
 אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר : ידך לא אסרות ³⁴
 ודגליך לא לנחשתים הנשו פנפול לפני בני עולת
 נפלת ויספו כל העם לבכות עליו : ויבא כל העם לה
 להברות את דוד לחם בעור היום וישבע דוד לאמר
 כה עשה לי אלהים וכה יסוף כי אם לפני בוא השמש
 אטעם לחם או כל מאומה : וכל העם הכירו וייטב ³⁶
 בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב :
 וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה ³⁷
 מהמלך להמית את אבנר בן נר :
 ויאמר המלך אל עבדיו הלא תדעו ³⁸

Non sine
 indignatio-
 ne Davidis,
 cujus fidem
 Abner da-
 tam viola-
 verat.

Igitur ma-
 gno honore
 & lacrymis
 occisi sumus
 celebratur.

ג' א

כִּישָׁר וְגִדּוֹל נָמַל הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל : וְאַנְכִי הַיּוֹם רֶכֶב
וּמִשּׁוֹחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי
יִשְׁלַם יְהוָה לַעֲשׂוֹת הָרָעָה כְּרַעְתּוֹ :

CAP. IV.
Czde Ab-
neri Israëli-
tis confes-
sionis,

אָדָּם וַיִּשְׁמַע בֶּן־שָׁאוּל כִּי מֵת אַבְנֵר בַּחֲבֹנוֹן

וַיִּרְפוּ יָדָיו וְכָל־יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ : וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים שָׂרֵי־

גִּדּוּדִים הָיוּ בֶּן־שָׁאוּל שֵׁם הָאֶחָד בַּעְנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֶכֶב

בְּנֵי רֵמּוֹן הַבָּאֲרָתִי מִבְּנֵי בְנִימִן בִּי גִסְדָּאוֹת תַּחֲשַׁב

עַל־בְּנִימִן : וַיִּבְרָחוּ הַבָּאֲרָתִים גְּתִימָה וַיְהִירְשֻׁם גָּרִים

עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וַלִּיהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל בֶּן

נָכָה רִגְלִים בֶּן־חֲמִשׁ שָׁנִים הָיָה בְּכֹא שִׁמְעָתָ שָׁאוּל

וַיְהוֹנָתָן מִיִּזְרְעֵאל וַתִּשְׁאַחֶהוּ אִמּוֹתּוֹ וַתֵּן וַיְהִי בַּחֲפֹזָה

לָנוּס דָּפַל וַיִּפָּסַח וַיִּשְׁמוּ מִפִּיבִשָּׁת : וַיָּלְכוּ בְּנֵי־דָמוֹן

הַבָּאֲרָתִי רֶכֶב וּבַעְנָה וַיָּבֹאוּ כָחֶם הַיּוֹם אֶל־בֵּית אִישׁ

בִּשְׁתִּי וְהוּא שָׁכַב אֶת מִשְׁכַּב הַצֹּהָרִים : וְהָיָה בָּאוּ עוֹד

תּוֹךְ הַבַּיִת לִקְחֵי חֲסִים וַיָּבֹהוּ אֶל־הַחֲמִשׁ חֲרָב וּבַעְנָה

אָחִיו גְּמַלְטוֹ : וַיָּבֹאוּ הַבַּיִת וְהוּא שָׁכַב עַל־מִטָּתוֹ בַּחֲדָר

מִשְׁכָּבוֹ וַיָּבֹהוּ וַיִּמָּתְהוּ וַיִּסִּירוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֹתָהּ

: רֹאשׁוֹ וַיָּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֲרֵבָה כָּל־הַלַּיְלָה : וַיָּבֹאוּ אֶת־

רֹאשׁ אִישׁ־בִּשְׁתִּי אֶל־דָּוִד חֲבֹנוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ

הִנֵּה־רֹאשׁ אִישׁ־בִּשְׁתִּי בֶּן־שָׁאוּל אֵיבָהּ אֲשֶׁר בָּקַשׁ אֶת־

נַפְשִׁי וַתֵּן יְהוָה לְאֹדְנִי הַמֶּלֶךְ נִקְמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה

מִשָּׁאוּל וּמִזֵּרְעוֹ : וַיַּעַן דָּוִד אֶת־דָּכָב וְאֶת־בַּעְנָה אָחִיו

בְּנֵי רֵמּוֹן הַבָּאֲרָתִי וַיֹּאמֶר לָהֶם חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה

אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה : כִּי הַמֶּגִּיד לִי לֵאמֹר הִנֵּה־מֵת

שָׁאוּל וְהוּא־הָיָה בְּמִבְשָׁר בְּעֵינָיו וְאֶחָזָה בּוֹ וְאֶחָרְהוּ

בְּצִקְלָג אֲשֶׁר לַתְּתִילוֹ בִּשְׂרָה : אֵף כִּי־אֲנָשִׁים רָשָׁעִים

הָרְגוּ אֶת־אִישׁ צִדִּיק בְּבֵיתוֹ עַל־מִשְׁכָּבוֹ וַעֲתָה הֲלוֹא

אֲבָקַשׁ אֶת־דָּמוֹ מִיָּדְכֶם וּבְעֵרְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ :

וַיַּצֵּו

Isboerth
in lectulo
quiescens, a
duobus fi-
cariis, diffi-
cultato ha-
bitu in re-
giam pene-
trantibus,
occiditur :

Qui capite
ipsius ad
Davidem
perlato,
cum in-
gens prod-
itionis pr-
mium spe-
rarent,

Meritissi-
ma morte
afficiuntur.

וַיֵּצֵא דָּוִד אֶת־הַנְּעָרִים וְיִהְיֶה־נָּגִיד וַיִּקְצְצוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־
רַגְלֵיהֶם וַיַּתְּלוּ עַל־הַבְּרֶכֶת בַּחֲבֵרוֹן וְאֶת־רֹאשׁ אִישׁ־
בִּשְׁת־לִקְחוֹ וַיִּקְּבְּרוּ בַקֶּבֶר אַבְנֵי בַחֲבֵרוֹן :

וַיָּבֹאוּ כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד חֲבֵרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ הֵא
C A P. V.
Israëli-
tano pri-
mores, pu-
blico con-
sensu, Davi-
di impe-
rium totius
gentis defe-
runt.

לֵאמֹר הִנֵּנוּ עִמָּךְ וּבִשְׂרָף אֲנַחְנוּ : גַּם־אֶתְמוֹל גַּם־

שְׁלֹשׁ בַּהֲחִית שְׂאוֹל מֶלֶךְ עָלֵינוּ אֵתָּה הֵייתָ מוֹצִיא
וְהַמְבִּיט אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה לָךְ
הַחַיִּית הַמְּצִיאָק
וְהַמְּבִיט
מִסָּמָה
מִמִּסְעָה
מִסָּמָה

אֵתָּה הִרְעָה אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵתָּה תִּהְיֶה לְנָגִיד

עַל־יִשְׂרָאֵל : וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ חֲבֵרוֹנָה :

וַיִּכְרַת לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד בְּרִית בַּחֲבֵרוֹן לִפְנֵי יְהוָה

וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל :

בְּיָשָׁלִים שָׁנָה דָּוִד בְּמִלְכּוֹ אַרְבָּעִים :

שָׁנָה מֶלֶךְ : בַּחֲבֵרוֹן מֶלֶךְ עַל־יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנִים וְשֵׁשָׁה ה

חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה עַל־כֵּן־

יִשְׂרָאֵל וַיְחַדְּדָהּ : וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וְאֶנְשָׁיו יְרוּשָׁלַם אֶל־

David Zio-
nem occu-
pat & in-
staurat.

הַיָּבֵס יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר לֹא־תָבֹא הִנֵּה

כִּי אֲסַחֲסִיךָ הָעוֹרִים וְהַפִּסְחִים לֵאמֹר לֹא־יָבֹא דָוִד

הִנֵּה : וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֶת־מִצְרַת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד : וַיֹּאמֶר

דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא כָּל־מִכָּה יָבוֹס וַיִּנָּע בַּצִּנּוֹר וְאֵת־

הַפִּסְחִים וְאֵת־הָעוֹרִים שָׂנְאוּ נַפְשׁ דָּוִד עַל־כֵּן יֹאמְרוּ

שְׁנֵי כִּי

עוֹר וּפִסַּח לֹא־יָבֹא אֶל־הַבַּיִת : וַיִּשְׁבֵּד דָּוִד בַּמִּצְדָּה וַיִּקְרָא

לָהּ עִיר דָּוִד וַיְבִן דָּוִד סָבִיב מִן־הַמְּלֹא וּבֵיתָהּ : וַיֵּלֶךְ דָּוִד

הַלּוֹךְ וַגְּדוֹל וַיְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת עִמּוֹ :

וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ־צֹר מִלֹּאכִים אֶל־דָּוִד וְעֵצֵי אֲרָזִים

Amicitiam
cum Hira-
mo Rege
Tyriorum
init.

וְחֲרָשֵׁי עֵץ וְחֲרָשֵׁי אֲבֹן קִיר וַיְבַנּוּ בֵּית לְדָוִד : וַיֵּדַע דָּוִד

כִּי־הִכִּינוּ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְכִי נָשָׂא מַמְלַכְתּוֹ

בַּעֲבוּר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד פְּלִגְשִׁים וְנָשִׁים מִירוּשָׁלַם אַחֲרֵי כֵּן

Ingenti fo-
bole beatus.

מַחֲבֵרוֹן

14 מחברון ויולדו עוד לרוד בנים ובנות: ואלה שמות
הילדים לו בירושלם שמוע ושוכב ונתן ושלמה:
16 טו ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: ואלישמע ואלידע
ואליפלט:

17 וישמעו פלשתים כימשחו אתדוד למלך על־ישראל
ויעלו כל־פלשתים לבקש אתדוד וישמע דוד וירד
18 אל־המצודה: ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים:
19 וישאל דוד ביהודה לאמר האעלה אל־פלשתים

Philistheos
in regnum
irruentes
secundis
præliis re-
pellit.

התתנם ביד
מסמ
במסמ
מסמ

ויאמר יהוה אלדוד עלה כינתן אתן את־הפלשתים
ב־יָדְךָ: ויבא דוד בבֶּעַל־פְּרָצִים ויבס שם דוד ויאמר פרץ
יהוה את־איבי לפני כפרץ מים על־כן קרא שם־המקום
21 ההוא בעל פְּרָצִים: ויעזב־שם את־עצביהם וישאם
22 דוד ואנשיו: ויסיפו עוד פלשתים לעלות

23 וינטשו בעמק רפאים: וישאל דוד ביהודה ויאמר לא
תעלה חסב אל־אחריהם ובאת להם ממול בכאים:

24 ויהי בשמעה את־קול צעדה בראשי הבכאים אות־חרץ

כה כי אז יצא יהוה לפניו להכות במחנה פלשתים: ויעש
דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את־פלשתים מנבע עד

א כֹּאֵךְ גֹּזֶר: ויסף עוד דוד את־כל־בָּחוֹר

חמשה
שמי
CAP. VI.
Arcam Do-
mini ex op-
pido Kirjat-
Jearim
Zionem
transfert.

2 בִּישְׂרָאֵל שלשים אלף: ויבס וילך דוד וכל־העם אשר

אתו מבֶּעַל־יהודה להעלות משם את ארון האלהים
אשר־נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו:

3 וירכבו את־ארון האלהים אל־עגלה חדשה וישאֶהוּ

מבית אבינֹדָב אשר בנבעה וענא ואחיו בני אבינֹדָב

4 גִּהֲנִים את־העגלה חדשה: וישאֶהוּ מבית אבינֹדָב

אשר בנבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני

ה הארון: ודוד וכל־בית ישראל משחקים לפני יהוה

בכל

LI

בְּכָל עֵצִי בְרוּשִׁים וּבְכִנּוֹחַת וּבְנִבְלִים וּבְחַתְפִּים

וּבְמִנְעֵנְעִים וּבְצִלְצִלִּים : וַיָּבֹאוּ עַד־נֶחֱל נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֹזָה Uza, dum temerè labanti arce manu ad-

אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֲזוּ בוֹ כִּי שָׁמְטוּ חֲבִקֵּר : וַיַּחֲרֹאֲף mover, divinitus morte afficitur.

יְהוָה בַּעֲזָה וַיָּבֹהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשָּׁל וַיָּמָת שָׁם עִם Uza, dum temerè labanti arce manu ad-

אֲרוֹן הָאֱלֹהִים : וַיַּחֲרֹד רָדֹד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פָּרַץ mover, divinitus morte afficitur.

בַּעֲזָה וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא פָּרִץ עֹזָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

וַיֵּרָא רֹדֹד אֶת־יְהוָה כִּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹא אֵלַי

אֲרוֹן יְהוָה : וְלֹא־אָבָה הָיָה לְהַסִּיר אֵלַי וְאֶת־אֲרוֹן יְהוָה

עַל־עֵיר רֹדֹד וַיִּטְהַר רֹדֹד בֵּית עֲבֹד־אָדָם הַגָּתִי : וַיֵּשֶׁב Unde confiteratus David cum in arcebus

אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֲבֹד אָדָם הַגָּתִי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרַךְ Obed-Edom ad tempus collocari jubet.

יְהוָה אֶת־עֲבֹד אָדָם וְאֶת־כְּלִבְיָתוֹ : וַיָּגֵד לְמֶלֶךְ דָּוִד 12 Tandem magno comitatu & lætitia in regiam urbem cum retulit.

לֵאמֹר בָּרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֲבֹד אָדָם וְאֶת־כְּלִבְיָאֲשֶׁר

לֹא בָעֲבוֹר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן

הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֲבֹד אָדָם עֵיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה : וַהֲיָה כִּי 12 Tandem magno comitatu & lætitia in regiam urbem cum retulit.

צִעְרוּ בְּשֵׂאֵי אֲרוֹן־יְהוָה שֶׁשָּׂה צִעְרִים וַיִּזְבַּח שֹׁד וּמְרִיא :

וַדָּוִד מְבַרֵּךְ בְּכָל־עוֹ לִפְנֵי יְהוָה וַדָּוִד חָגֹר אֲפֹד כָּד :

וַדָּוִד וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה בַּתְּרוּעָה

וּבִקְוֹל שֹׁמֵר : וַהֲיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עֵיר דָּוִד וּמִיִּבְלָל David, dum magno cum plausu & tripudio

בַּת־שָׂאוֹל נִשְׁקָפָה בַּעַד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד

סָפֹף וּמְבַרֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה וַתָּבוּ לוֹ בִּלְבָה : וַיָּבֹאוּ אֹתֹת־

אֲרוֹן יְהוָה וַיִּצְנּוּ אֹתוֹ בְּמָקוֹמוֹ בַּתּוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר

נָטַח לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֹלֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים : וַיִּבֶל

דָּוִד מִהָעֹלֹת הָעוֹלָה וּשְׁלָמִים וַיִּבְרַךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם

יְהוָה צְבָאוֹת : וַיַּחֲלֶק לְכָל־הָעָם לְכָל־הַמֶּזֶן יִשְׂרָאֵל David, dum magno cum plausu & tripudio

לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ חֶלֶת לֶחֶם אֶחָת וְאֶשְׁפָּר אֶחָד

מִצִּיִּשָּׁה אֶחָת וַיֵּלֶךְ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ : וַיֵּשֶׁב דָּוִד כ

לְבֶרֶךְ אֶת־בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיִּבְלָל בֵּית־ David, dum magno cum plausu & tripudio

שָׂאוֹל לְקִרְיָאתָ דָּוִד וַתֹּאמֶר מִדֶּגְבֹּד הַיּוֹם מֶלֶךְ

יִשְׂרָאֵל

arcam de-
ducit, à
Michale ir-
rideretur:
illa sterilita-
te puniatur.

ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהנלות
21 נגלות אחר הרקים: ויאמר דוד אלמיכל לפני יהוה
אשר בחרבני מאיך ומכלביתו לצות אתי נגיד על
22 עם יהוה עלישראל ושחקתי לפני יהוה: ונקלתי עוד
מזאת והייתי שפל בעיני ועסדאמהות אשר אמרת
23 עמם אכבדך: ולמיכל בתשאול לא היה לה ילד ולו סי

CAP. VII.
Cumque
edificare
Domino
templum
in animo
haberet,

מסמ
במסמ
מסמ

Divinum
ei respon-
sum reddi-
tur, filio
ipsum id re-
servari,
ejusque
regnum
aeternum
fore.

אן עד יום מותה: ויהי כדששב המלך
2 בביתו ויהוה הניחילו מסביב מפלאיביו: ויאמר
המלך אלנתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית
3 ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: ויאמר
נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה
4 עמך: ויהי בלילה ההוא
ויהי דבר יהוה אלנתן
ה לאמר: לך ואמרת אלעבדי אלדוד כה אמר יהוה
6 האתה תבנהלי בית לשבתי: כי לא ישבתי בבית
למים העלתי אתבני ישראל ממצרים ועד היום הזה
7 ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: בכל אשר
התהלכתי בכלבני ישראל הדבר דברתי אתאחר
שבני ישראל אשר צויתי לרעות אתעמי אתישראל
8 לאמר למה לאבניתם לי בית ארזים: ועתה כה
תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני
לקחתיה מןהגוה מאחר הצאן להיורת נגיד עלעמי
9 עלישראל: ואהיה עמך בכל אשר תלכת ואכרתה
אתכלאייך מפניה ועשתי לך שם גדול בשם
10 הגדלים אשר בארץ: ושמת מקום לעמי לישראל
ונסעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יספו בני
11 עולרה לעגורו כאשר בראשונה: ולמן היום אשר
צויתי שפטים עלעמי ישראל והציתתי לך מכל
לר ב L12 איבך

12 אִיכָּיִד וְהִגִּיד לָהּ יְהוָה כִּי־בֵית יַעֲשֶׂה־לָּהּ יְהוָה : כִּי־
יִמְלֹאוּ יָמֶיהָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיהָ וְהִקִּימְתִּי אֶת־זֶרְעָךָ
13 אַחֲרֶיהָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ וְהִכִּינְתִּי אֶת־מַמְלַכְתּוֹ : הוּא
יִבְנֶה־בַּיִת לְשִׁמִּי וְכִנֵּנְתִּי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד
14 עוֹלָם : אֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לֵאבִי וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לִבָּן אֲשֶׁר
בְּהַעֲוֹתוֹ וְהִכַּחֲתִיו בְּשֶׁבֶט אַנְשִׁים וּבְנֵי אָדָם :
וְחֹסְדִי לֹא־יִסּוּר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר הִסְרֹתִי מִעַם שְׂאוֹל אֲשֶׁר טוֹ
הִסִּירְתִּי מִלִּפְנֵיהָ : וְנֹאמָן בֵּיתָהּ וּמַמְלַכְתָּה עַד־עוֹלָם
16 לִפְנֵיהָ בְּסֶאֱךָ יִהְיֶה גִבּוֹן עַד־עוֹלָם : כָּכָל הַדְּבָרִים
17 הָאֵלֶּה וּכְכָל הַחֲזִיוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר גִּתָּן אֶל־דָּוִד :

18 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר
מִי אֲנֹכִי אֲדֹנָי יְהוָה וּמִי בֵיתִי כִּי הֵבִיאֲתָנִי עַד־הַלֵּם :

David amplifissimis
verbis gra-
titudinem
sua pro
divinis be-
neficiis ex-
ponit.

וְתִקְטָן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיהָ אֲדֹנָי יְהוָה וְתִדְבֹּר גַּם־אֶל־בֵּית־
19 עֲבָדָהּ לְמַרְחֹק וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי יְהוָה : וּמִה כ־

יֹסִיף דָּוִד עוֹד לְדַבֵּר אֵלֶיהָ וְאֵתָהּ יִרְעֶת אֶת־עֲבָדָהּ אֲדֹנָי

יְהוָה : בְּעָבוֹר דְּבָרָהּ וּכְלָכָהּ עֲשִׂיתָ אֶת־כָּל־הַגְּדוּלָּה
21 הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת־עֲבָדָהּ : עַל־כֵּן גִּדַּלְתָּ יְהוָה אֱלֹהִים
22 כִּי־אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים זּוֹלָתָה כָּכָל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ

בְּאָזְנוֹנוּ : וּמִי כַעֲמֶךָ כִּי־יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
הַלְכְּרָאֱלֹהִים לִפְדּוֹת־לוֹ לָעַם וּלְשׁוֹם לוֹ שֵׁם וּלְעֲשׂוֹת

לָכֶם הַגְּדוּלָּה וְנִרְאוֹת לְאֶרֶץ מִפְּנֵי עֲמֶךָ אֲשֶׁר פָּרִירַת
לָהּ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם וְאֱלֹהִיו : וְתִכּוֹנֵן לָהּ אֶת־עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל
24 לָהּ לָעַם עַד־עוֹלָם וְאֵתָהּ יְהוָה הֵייתָ לָהֶם לֵאלֹהִים :

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים הַדִּבֶּר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עֲבָדָהּ וְעַל־כֵּה
כֵּה בֵיתוֹ הָקָם עַד־עוֹלָם וַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : וַיַּגְדֵּל שִׁמְךָ
26 עַד־עוֹלָם לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל

וּבֵית עֲבָדָהּ דָּוִד יִהְיֶה־גִבּוֹן לִפְנֵיהָ : כִּי־אֵתָהּ יְהוָה צְבָאוֹת
27 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גִּלִּיתָהּ אֶת־אֵין עֲבָדָהּ לֵאמֹר בֵּית אֲבִנָּה

לך על־בן מצא עבדך את־לבו להתפלל אליך את־
 28 התפלה הזאת: ועתה יאדני יהוה אתה־הוא האלהים
 ודבריה יהיו אמר ותדבר אל־עבדך את־הטובה
 29 הזאת: ועתה הואל וברך את־בית עבדך להיות
 לעולם לפניך כי־אתה אדני יהוה דברת ומברכתך

CAP. VIII.

Prospera

Davidis

bella cum

finitimis.

Cum Phi-

lithaeis,

2 Cum

Moabitis,

Zobais,

ויהי אחרי: א ח יברך בית־עבדך לעולם:

כן ויך דוד את־פלשתים ויכניעם ויקח דוד את־מתנ

2 האמה מיד פלשתים: ויך את־מואב וימדדם בחבל

השקב אותם ארצה וימדד שני־חבלים לחמית ומלא

החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי־מנחה:

3 ויך דוד את־הרדעור בדרחב מלך צובה בלכתו

4 להשיב ידו בנהר: וילכד דוד ממנו אלף ושבע

מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את־

ה כל־הרכב ויותר ממנו מאה רכב: ותבא ארם דמשק

לעזר להרדעור מלך צובה ויך דוד בארם עשרים

6 ושנים אלף איש: וישם דוד נציבים בארם דמשק ותהי

ארם לדוד לעבדים נושאי־מנחה וישע יהוה את־דוד

7 בכל אשר הלך: ויקח דוד את־שלמי הזהב אשר היו

8 אל עברי הרדעור ויביאם ירושלם: ומבטח

ומברתי ערי הרדעור לקח המלך דוד נחשת הרבה

מאד:

9 וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את פליחיל

10 הרדעור: וישלח תעי את־יורס־בנו אליה־מלך דוד

לשאל־לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בחרדעור

ויבהו כי־איש מלחמות תעי היה חרדעור וכידו היו

11 כלי־כסף וכלי־זהב וכלי נחשת: גסאתם הקדיש

המלך דוד ליהוה עם־הכסף והזהב אשר חקדיש

12 מכל־הגוים אשר בבש: מארם וממואב ומבני עמון

לד ג L1 3 ומפלשתים

Rex Ha-

math ipsum

muneribus

colit.

וּמַלְשָׁתִים וּמַעֲמֻלָּק וּמִשְׁלַל הַדְּדֵעוֹר בְּדַרְחֹב מֶלֶךְ

צֹחֵק: וַיַּעַשׂ דָּוִד שָׁם בְּשִׁבּוֹ מִהֲבוֹתָיו אֶת־אֲרָם בְּגִיד ¹³

מֶלֶךְ שְׁמוֹנֶה עָשָׂר אֶלֶף: וַיֵּשֶׁם בָּאָרוֹם נָצִים בְּכָל־ ¹⁴ Præcipue Edomzoz domuit.

אֲדוֹם שָׁם נָצִים וַיְהִי כָל־אֲדוֹם עֲבָדִים לְדָוִד וַיַּשְׁעַ

יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכָל־אֲשֶׁר הָלַךְ: וַיִּמְלֶךְ דָּוִד עַל־כָּל־טו

יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וַיְדַקֶּקָה לְכָל־עַמּוֹ:

וַיֹּאכַל בְּדַצְרוּיָה עַל־הַצִּבְיָה וַיְהוֹשֻׁפֵּט בְּדֹאחִילוֹד ¹⁶

מִזְכִּיר: וַיַּדְּוֹק בְּדֹאחִיטוֹב וַאֲחִימֶלֶךְ בְּדֹאכִיתֵּר כְּהֹנִים ¹⁷

וַיִּשְׂרִיֵּה סוֹפֵר: וּבְנִיָּהוּ בְּדִחְוִידָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וּבְנֵי ¹⁸

דָּוִד כְּהֹנִים הָיוּ:

וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲכִי יִשְׁעוֹד אֲשֶׁר נֹתֵר לְבֵית שְׁאוּל ^א G A P. IX.

וַאֲעִשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד בְּעֶבֶר יְהוֹנָתָן: וּלְבֵית שְׁאוּל עֶבֶד ² David amicitia sua cum Jonathan e memor, & foderis, quo se obstrinxerat,

בְּשֵׁמוֹ צִיבָא וַיִּקְרָאוּלוֹ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו

הַאֲתָה צִיבָא וַיֹּאמֶר עֲבָדָה: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַאֲפֹס עוֹד ³ Egregium exemplum fidei & pietatis in Me-phibose-thum ipsius filium edit.

אִישׁ לְבֵית שְׁאוּל וַאֲעִשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר

צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ עוֹד בֶּן לַיהוֹנָתָן נָכָה רַגְלִים: וַיֹּאמֶר ⁴

לוֹ הַמֶּלֶךְ אֵיפֹה הוּא וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה־הוּא

בֵּית מְכִיר בְּדַעֲמִיאל בְּלוֹ דָּבָר: וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד ה ⁵

וַיִּקְחֵהוּ מִבֵּית מְכִיר בְּדַעֲמִיאל מְלוֹ דָּבָר: וַיָּבֹא ⁶

מִפִּיבִישַׁת בְּדִיחְוֹנָתָן בְּשְׁאוּל אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל עַל־פְּנֵיו

וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר דָּוִד מִפִּיבִישַׁת וַיֹּאמֶר הִנֵּה עֲבָדָה: ⁷

וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֶל־חֲתִירָא כִּי עָשָׂה אֲעִשֶׂה עִמָּךְ חֶסֶד ⁸

בְּעֶבֶר יְהוֹנָתָן אֲבִיךָ וְהַשְׁבֵּתִי לְךָ אֶת־כָּל־שָׂדֶה שְׁאוּל

אֲבִיךָ וְאֲתָה תֹאכַל לֶחֶם עַל־שְׁלַחְנֵי תַמִּיד: וַיִּשְׁתַּחוּ: ⁹

וַיֹּאמֶר מֶרֶה עֲבָדָה כִּי פָנִיתָ אֶל־הַכֶּלֶב הַמֵּרֵת אֲשֶׁר

בְּמוֹנִי: וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא גַּעַר שְׁאוּל וַיֹּאמֶר ¹⁰

אֵלָיו בְּלֹא אֲשֶׁר הָיָה לְשְׁאוּל וּלְכָל־בֵּיתוֹ נָתַתִּי לְכָד

אֲרִיָּה: וַעֲבַדְתָּ לוֹ אֶת־הָאֲדָמָה אֲתָה וּבְנֶיךָ וְעֲבָדֶיךָ ¹¹

וְהַבָּאָה

והבאת והיה לבן־אדניך לחם ואכלו ומפי־בשר בך
אדניך יאכל תמיד לחם על־שלחני ולציבא חמשה
עשר בנים ועשרים עבדים : ויאמר ציבא אלה־מלך
בכל אשר יצוה אדני המלך את־עבדו בן יעשה עבדך
ומפי־בשר אכל על־שלחני באחד מבני המלך :

12 ולמפי־בשת בִּדְקָטָן ושמו מיבא וכל מושב בית־ציבא

13 עבדים למפי־בשת : ומפי־בשת ישב בירושלם כי על־

שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו :

CAP. X.
Sub idem
tempus,
missis ad
Ammoni-
tarum Re-
gem lega-
tis,

א 9 ויהי אחרי־כן וימת מלך בני עמון וימלך

2 חנון בנו תחתיו : ויאמר דוד אעשה־חסד עם־חנון

בְּנִגְחַשׁ כֹּאשֶׁר עָשָׂה אָבִיו עִמִּי חֶסֶד ויִשְׁלַח דוד

לנחמו ביד עבדיו אל־אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני

3 עמון : ויאמרו שרי בני־עמון אל־חנון אדניהם המכבד

דוד את־אביו בעיניו כי־שִׁלַּח לָהּ מִנְחָמִים הֲלוֹא

בְּעָבוֹר חָקַר אֶת־הָעִיר וּלְרַגְלָהּ וּלְהַפְכָּהּ שִׁלַּח דוד את־

4 עבדיו אליה : ויקח חנון את־עבדי דוד ויגלה את־חצי

זקנם ויכרת את־מרויהם בחצי ער־שותיהם וישלחם :

ה ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי־היו האנשים גב־למים

מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד־צמח זקנכם

6 ושבתם : ויראו בני עמון כי גב־אשו בדוד וישלחו בני־

עמון וישברו את־אדם בית־רחוב ואת־אדם צובא

עשרים אלף רגלי ואת־מלך מעבדו אלף איש ואיש

7 טוב שנים־עשר אלף איש : וישמע דוד וישלח את־

8 יואב ואת כל־הצבא הנבוכים : ויצאו בני עמון

ויערכו מלחמה פתח השער ואדם צובא ורחוב ואיש

9 טוב ומעבדו לבדם בשדה : וירא יואב כי־היתה אליו

פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחור

י בִּישְׂרָאֵל ויערך לקראת אדם : ואת יתר העם נתן ביד

Istam lega-
torum in-
juriam bel-
lo ulcisci-
tur.

ישראל

אבשי

L1 4 . ד ל

אִישׁ אֶחָיו וַיַּעַרְךָ לְקִרְאָת בְּנֵי עֲמֹן׃ וַיֹּאמֶר אֶסְתַּחֲזֹק׃

אֲרָם מִמֶּנִּי וְהִיתָה לִי לִישׁוּעָה וְאֶסְבִּנִּי עֲמֹן יַחְזִקוּ מִמֶּךָ׃

וְהִלַּכְתִּי לְהוֹשִׁיעַ לָךְ׃ חֲזַק וּנְתַחֲזֹק בְּעַד עֲמֹנוּ וּבְעַד׃

עָרִי אֱלֹהֵינוּ וַיְהִי וַיַּעַשׂ הַטּוֹב בְּעֵינָיו׃ וַיָּגֵשׁ יוֹאָב׃

וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ לְמִלְחָמָה בָּאָרֶם וַיָּגִסוּ מִפְּנֵיו׃ וּבְנֵי׃

עֲמֹן יִרְאוּ כִּי־נָס אֲרָם וַיָּגִסוּ מִפְּנֵי אֲבִישִׁי וַיָּבֹאוּ הָעִיר׃

וַיֵּשֶׁב יוֹאָב מֵעַל בְּנֵי עֲמֹן וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם׃ וַיֵּרָא אֲרָם כִּי׃

נָגַף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאסְפוּ יָחַד׃ וַיִּשְׁלַח הַדְּרֵעֹז וַיֵּצֵא׃

אֶת־אֲרָם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הִנָּהּ וַיָּבֹאוּ חִילָם וְשׂוֹבֵךְ שָׂר׃

צָבָא הַדְּרֵעֹז לִפְנֵיהֶם׃ וַיַּגֵּד לְדָוִד וַיֹּאסְף אֶת־כָּל־

יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא חֲלָאֲמָה וַיַּעֲרֶכּוּ אֲרָם׃

לְקִרְאָת דָּוִד וַיִּלָּחֲמוּ עִמּוֹ׃ וַיָּגִס אֲרָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאָרֶם שֶׁבַע מְאוֹת רֶכֶב וְאַרְבָּעִים אֶלֶף׃

פְּרָשִׁים וְאֵת שׂוֹבֵךְ שָׂר־צָבָאוּ הִכָּה וַיָּמָת שָׁם׃ וַיִּרְאוּ׃

כָּל־הַמְּלָכִים עֲבָדֵי הַדְּרֵעֹז כִּי נָגַפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיִּשְׁלְמוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּם וַיִּרְאוּ אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ עוֹד׃

אֶת־בְּנֵי עֲמֹן׃

וַיְהִי לְתִשְׁבֻּרַת הַשָּׁנָה לַעֲתִי צֵאת הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח׃

דָּוִד אֶת־יוֹאָב וְאֶת־עֲבָדָיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃

וַיִּשְׁחָתוּ אֶת־בְּנֵי עֲמֹן וַיִּצְרוּ עַל־רִבְכָּה וְדָוִד יָשָׁב׃

בִּירוּשָׁלַם׃ וַיְהִי לַעֲתֵת הָעָרֶב וַיָּקָם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכְּבוֹ׃

וַיִּתְּחֵלֶךְ עַל־גִּגַּי בֵּית־הַמֶּלֶךְ וַיֵּרָא אִשָּׁה רַחֲצַת מֵעַל הַגִּגַּי׃

וְהָאִשָּׁה טוֹבַת מְרֵאָה מֵאֵד׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּדְרֹשׁ לָאִשָּׁה׃

וַיֹּאמֶר הֲלוֹא־זֹאת בַּת־שֶׁבַע בַּת־אֱלִיעָם אֲשֶׁר אֹרִיָּה׃

הַחֲתִי׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְלָאכִים וַיִּקְחֶהּ וַתְּבֹא אֵלָיו׃

וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וְהִיא מִתְקַדֶּשֶׁת מִטְּמֵאָתָהּ וַתֵּשֶׁב אֵלֶי׃

בֵּיתָה׃ וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתִּגַּד לְדָוִד וַתֹּאמֶר הִנֵּה׃

הָרָדָה אֲנִכִּי׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־יוֹאָב שְׁלַח אֵלַי אֹרִיָּה׃

אֹרִיָּה

בְּנֵי וְהִיתָה

Et duce Joabo feliciter pugnat.

Ammonitas, bellum rediit, iterantes, iterato praelio superat, & pacem petere cogit.

CAP. XI. Dum Joab summam belli administrat, David domi, secundis rebus, libidine lapsus est.

2 Bath-sebam quam dahn, mirz pulchritudinis foeminam, quam lavantem ex tecto zdium contpexerat, ad se adduci jubet.

6 Quam cum ex fese

concepisse
deprehen-
disset, ma-
ritum ipsius
ex castris
revocat,
ut crimen
suum, ho-
nesto con-
jugis nomi-
ne, velaret.

- 7 אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד: ויבא
אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם
8 ולשלום המלחמה: ויאמר דוד לאוריה רד לביהך ורחץ
רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת
9 המלך: וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עברי
10 אדניו ולא ירד אל ביתו: ויגדו לדוד לאמר לא ירד
אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך
11 אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך: ויאמר אוריה
אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בספות ואדני
יואב ועברי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל
ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיה וחי נפשך
12 אמעשה את הדבר הזה: ויאמר דוד אל אוריה
שב בזה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה
13 בירושלם ביום ההוא וממחרת: ויקרא לו דוד ויאכל
לפניו וישת וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו עם
14 עברי אדניו ואל ביתו לא ירד: ויהי בבקר ויכתב דוד
טו ספר אל יואב וישלח ביד אוריה: ויכתב בספר לאמר
הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושתם
16 מאחריו ונבה ומת: ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן
את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם:
17 ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מדהעם
18 מעברי דוד וימת גם אוריה החתי: וישלח יואב ויגד
19 לדוד את כל דברי המלחמה: ויצו את המלאך
לאמר בכלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל
כ המלך: והיה אסיתעלה חמת המלך ואמר לה מדוע
נשתם אל העיר להלחם הלוא ידעתם את אשר ירו
21 מעל החומה: מיהבה את אבימלך בן ירבעם
הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה
לד ה L15 וימת

Hicce verò
frustra ten-
tatis, Uriam
iniquo pu-
gnae loco
objectum
hostibus
interficien-
dum cur-
& adulte-
rium homi-
cidio cu-
mular.

וימת בתבן למה ננשתם אלהחומה ואמרת נם
 עבדך אוריה החתי מת: וילך חמלאך וכאוונר לדוד ²²
 את כל אשר שלחו יואב: ויאמר חמלאך אלדוד ²³
 כיגברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדרה ונהיה
 עליהם עדפתח השער: ויראו המוראים אלעבדיך ²⁴
 מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה
 החתי מת: ויאמר דוד אלחמלאך כזהתאמר אל כה
 יואב אלירע בעיניך אתהדבר הזה כיריזה וכזה
 תאכל החרב החזק מלחמתך אלהעיר והרסה
 וחזקהו: ותשמע אשת אוריה כדמת אוריה אישה ²⁶
 ותספור עלבעלה: ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה ²⁷
 אלביתו ותהילו לאשר ותלד לו בן וירע הדבר
 אשרעשה דוד בעיני יהוה: וישלח יהוה יב א
 אתנתן אלדוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו
 בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: לעשיר היה צאן ¹
 ובקר הרבה מאד: ולרש אינכל כי אסכבשה אחת ³
 קטנה אשר קננה ויחירה ותגדל עמו ועסבניו יחדו
 מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהילו
 בבת: ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ⁴
 ומבקרו לעשות לארץ הבא לו ויקח אתכבשת
 האיש הראש ועשה לאיש הבא אליו: ויחראף דוד ה ⁵
 באיש מאד ויאמר אלנתן חיהוה כי בןמות האיש
 העשה זאת: ואתהכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר ⁶
 עשה אתהדבר הזה ועל אשר לאחמל:
 ויאמר נתן אלדוד אתה האיש כזהתאמר יהוה אלי ⁷
 ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי
 הצלתיך מיד שאול: ואתנה לך אתבית אדניך ואת ⁸
 נשי אדניך בחיקך ואתנה לך אתבית ישראל ויהודה
 ואם

יחד א

Bath-sebam
autem in
uxorem
duxit.

C A P. XII.
Sed per Na-
thanem
Prophetam
graviter
inceptus,

קצ ב"ק

יחד א

וְאִם מַעַט וְאִסַּפְהָ לָךְ כְּתַנָּה וּכְהִנֵּה : מְדוּעַ בֵּיתִי מִצֵּד בֹּיֹם

אֶת־דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הֲרַעַ בְּעֵינַי אֶת אֹרִיָּה הַחֲתִי כִּי

הִכִּיתִי בַחֲרִב וְאֶת־אִשְׁתִּי לִקְחָתִי לָךְ לְאִשָּׁר וְאֶת־

הַרְגַתִּי בַחֲרִב בְּנִי עִמּוֹן : וְעַתָּה לְאַתְמוֹד חֲרִב מִבֵּיתְךָ

עַד־עוֹלָם עֵקֶב כִּי בֹתַנִּי וְתָקַח אֶת־אִשְׁתִּי אֹרִיָּה הַחֲתִי

לְהִיּוֹת לָךְ לְאִשָּׁה : כֹּה יֹאמֶר יְהוָה

הַנְּנִי מִקִּים עֲלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ וּלְקַחְתִּי אֶת־נִשְׁיָךְ לַעֲנִיָּה

וְנָתַתִּי לָרַעֲיָה וְשָׁכַב עִם־נִשְׁיָךְ לַעֲנִי הַשֹּׁמֵשׁ חֲזָאֵת : כִּי

אָתָּה עָשִׂיתָ בְּסֹתֵר וְאֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה נֶגֶד

כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשֹּׁמֵשׁ : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־

נָתָן חֲטָאתִי לַיהוָה : וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד

גַּם־יְהוָה הָעֶבֶר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת : אִפֹּס כִּי־נֶאֱמָן

נֶאֱצַת אֶת־אִיבִי יְהוָה בְּדַבָּר הַזֶּה נָס חֶבֶן הִילֹד לָךְ

מוֹת יָמוּת : וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הַיֶּלֶד

אֲשֶׁר יָלְדָה אִשְׁת־אֹרִיָּה לְדָוִד וַיֹּאנֶשׁ : וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד

אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעַד הַנֶּעֱר וַיִּצֵּם דָּוִד צוֹם וּבָא וּלְוֹ וְשָׁכַב

אֶרְצָה : וַיָּקָמוּ זָקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהַקִּימוֹ מִן־הָאָרֶץ וְלֹא

אָבָה וּלְאַבְרָה אֹתָם לָחֶם : וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וַיָּמָת

הַיֶּלֶד וַיֵּרְאוּ עֲבָדֵי דָוִד לְהַגִּיד־לוֹ כִּי־מָת הַיֶּלֶד כִּי אָמְרוּ

הִנֵּה בְהִיּוֹת הַיֶּלֶד חַי דְּבָרֵנוּ אֵלָיו וְלֹא־שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ

וַאֲיֵךְ נֹאמַר אֵלָיו מָת הַיֶּלֶד וַעֲשֶׂה רָעָה : וַיֵּרָא דָּוִד כִּי

עֲבָדָיו מִתְלַחֲשִׁים וַיִּבֶן דָּוִד כִּי מָת הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד

כֹּה אֶל־עֲבָדָיו הַמָּת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מָת : וַיָּקָם דָּוִד מִהָאָרֶץ

וַיִּרְחֹץ וַיִּסֶּה וַיַּחֲלֹף שִׁמְלָתוֹ וַיָּבֹא בֵית־יְהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה

וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיִּשְׁימוּ לוֹ לָחֶם וַיֹּאכֵל : וַיֹּאמְרוּ

עֲבָדָיו אֵלָיו מַה הַדְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה בְּעִבּוֹר הַיֶּלֶד

חַי צִמָּת וְהִתְבָּר וּכְאֲשֶׁר מָת הַיֶּלֶד קָמָת וְהֹאכֵל לָחֶם :

וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיֶּלֶד חַי צִמָּתִי וְאָבָהָ כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדַע

יַחֲנִנִי

Agnovit
culpam, la-
crymisque
delevit.

Non tamen
castigatio-
nem Do-
mini effu-
git: nam
filium, ex
illo concu-
bitu edi-
tum, pau-
cos post
dies amisit.

Quem ca-
sum David
fortiter
fert: &
cum prius
Dominum
fletu, jeju-
nio, preci-
busque fati-
gasset; mox
audiré in-
fantis mor-

מסמ
במסמ
מסמ

ת' 16
נפח

מסמ
מסמ

יִחְנְנִי יְהוָה וְחֵי הַיֶּלֶד : וְעַתָּה מֵרַחֵם זֶה אֲנִי צָם te, voluntati ipsius acquiescit.

הָאוֹבֵל לְהִשְׁכּוֹ עוֹד אֲנִי הֵלֶךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא יָשׁוּב Nascitur Salomo.

אֵלָי : וַיִּנָּחֶם דָּוִד אֶת בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֵא אֵלָיו וַיִּשְׁכֶּב Rabba expugnatur,

עִמָּה וּתְלִד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיְהוּדָה אָדָּבּוּ : וַיִּקְרָא Et in victos graviter animadvertitur.

וַיִּשְׁלַח בֵּיר נָתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְרֵמְיָה בַּעֲבוּר כֹּה נמלך ק

יְהוּדָה : וַיִּלָּחֶם יוֹאָב בֶּרֶכְת בְּנֵי עִמּוֹן וַיִּלְכְּדוּ אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה : CAP. XIII. Domesticez Davidis calamitates. Amnon amore fororis Thamar languens, insignem dolum instruit, ut caperetur.

וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי בֶרֶכָה נמלך ק

נִסְלַכְרַתִּי אֶת־עִיר הַמִּים : וְעַתָּה אֶסָּף אֶת־יְתֵר הָעָם נמלך ק

וַחֲנָה עַל־הָעִיר וּלְכָרָה פֶּן־אֲלַכְּד אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא נמלך ק

שְׁמִי עָלֶיהָ : וַיֹּאסֶף דָּוִד אֶת־כָּל־הָעָם וַיִּלָּךְ רַבָּתָהּ נמלך ק

וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ : וַיִּקַּח אֶת־עַטְרַת־מַלְכָּם מֵעַל לְ נמלך ק

רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָהּ כֶּכֶר זָהָב וַאֲבָן יָקָרָה וְתָהִי עַל־רֹאשׁ נמלך ק

דָּוִד וַיִּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הָרַבָּה מָאֹד : וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־ נמלך ק

בָּהּ הוֹצִיא וַיֵּשֶׁם בְּמִגְרָה וּבְחֶרֶץ הַבְּרוּל וּבְמִגְזְרוֹת נמלך ק

הַבְּרוּל וְהַעֲבִיר אוֹתָם בְּמַלְכָּן וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי נמלך ק

בְּנֵי־עִמּוֹן וַיִּשְׁכֶּב דָּוִד וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלַם :

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וּלְאַבְשָׁלוֹם בֶּן־דָּוִד אַחֻזַּת יָפָה וְשִׁמְהָ יָנָא

תָּמָר וַיֵּאֱהָבָהּ אֲמִנּוֹן בֶּן־דָּוִד : וַיֵּצֵר לְאַמְנוֹן לְהַתְחַלּוֹת נמלך ק

בַּעֲבוּר תָּמָר אַחֲתוֹ כִּי בְתוּלָה הִיא וַיִּפְלֵא בְּעֵינֵי אֲמִנּוֹן נמלך ק

לַעֲשׂוֹת לָהּ מְאוּמָה : וּלְאַמְנוֹן רָע וְשְׁמוֹ יוֹנָדָב נמלך ק

בֶּן־שְׁמֵעָה אֹחִי דָּוִד וַיּוֹנָדֵב אִישׁ חָכֵם מָאֹד : וַיֹּאמֶר לוֹ נמלך ק

מְדוּעַ אַתָּה כָּכָה דָּל בֶּן־הַמֶּלֶךְ בְּבִקָּר בְּבִקָּר הַלּוֹא נמלך ק

תִּנְדֹּד לִי וַיֹּאמֶר לוֹ אֲמִנּוֹן אֶת־תָּמָר אַחֻזַּת אֲבִשָׁלָם אֹחִי נמלך ק

אֲנִי אֶהָב : וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָדָב שִׁכֵּב עַל־מִשְׁכַּבְּךָ וְהַתְחַל נמלך ק

וּבֹא אֲבִיךָ לְרֹאוֹתְךָ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו תֵּבֵא נָא תָמָר אַחֻזַּתִּי נמלך ק

וְתִכְרַנִּי לֶחֶם וְעָשִׂתָה לְעֵינֵי אֶת־הַבְּרִיָּה לְמַעַן אֲשֶׁר נמלך ק

אֶרְאֶה וְאֲכַלְתִּי מִידָּה : וַיִּשְׁכֶּב אֲמִנּוֹן וַיִּתְחַל וַיָּבֵא נמלך ק

הַמֶּלֶךְ

המלך לראותו ויאמר אמנון אל המלך תבואנא
 תמר אחותי ותלכב לעיני שתי לבבות ואברה מידה:
 7 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לבי נא בית אמנון
 8 אחיך ועשילו הכריה: ותלך תמר בית אמנון אחיה
 והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלכב לעיניו
 9 ותבשל את הלכבות: ותקח את חמשרת ותצק
 לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון חוציאו כל איש מעלי
 10 ויצאו כל איש מעליו: ויאמר אמנון אל תמר הביאי
 הכריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלכבות
 11 אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החרדר: ותגש
 אליו לאכל ויחזקברה ויאמר לה בואי שכבי עמי
 12 אחותי: ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לאיעשת
 13 כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת: ואני
 אנה אולך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים
 בישראל ועתה דברנא אליהמלך כי לא ימנעני
 14 ממך: ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה
 15 וישכב אתה: וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי
 גדולה השנאה אשר שנאה מאהבו אשר אהבה
 16 ויאמר לה אמנון קומי לבי: ותאמר לו אלי אדות
 הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי
 17 לשלחני ולא אבה לשמע לה: ויקרא את נערו
 משרתו ויאמר שלחנא את זאת מעלי חחוצה ונעל
 18 חדלת אחריה: ועליה כתנת פסים כי כן תלכשנה
 בגור המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו
 19 החוץ ונעל חדלת אחריה: ותקח תמר אפר על
 ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה
 20 על ראשה ותלך הלך וזעקה: ויאמר אליה אבשלום
 אתה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרשני
 אחיך

Invitam
comprimitt.

Mox, amo-
re in odium
verfo, can-
dem turpi-
ter expellit.

בנא אודת

Ea lugens
ad Abfalo-
num fra-
trem sese
recipit.

Qui con-
ceptum in
Amnonem
odium, cum
toto bien-
nio celasset,
tandem
fratrem in
convivio
occiden-
dum curat.

אחיה הוא אל-תשיתי את-לבך לדבר חזרה ותשב
תמר ושמה בית אבשלום אחיה: והמלך דוד שמע
את כל-הדברים האלה ויחר לו מאד: ולא-דבר
אבשלום עם-אמנון למרע וער-טוב כי-שנא אבשלום
את-אמנון על-דבר אשר ענה את תמר אחותו:

ויהי לשנתיים ימים ויהיו נחיים לאבשלום
בבעל חצור אשר עם-אפרים ויקרא אבשלום לכל
בני המלך: ויבא אבשלום אל-המלך ויאמר הנד
נא נחיים לעבדך ילד-נא המלך ועבדיו עם-עבדך:
ויאמר המלך אל-אבשלום אל-בני אל-נא נלך כלנו כח
ולא נכבד עליך ויפרצו ולא-אבה ללכת ויברכהו:

ויאמר אבשלום ולא ילד-נא אתנו אמנון אחי ויאמר
לו המלך למה ילך עמך: ויפרצו אבשלום וישלח
אתו את-אמנון ואת כל-בני המלך: ויצו אבשלום
את-נעריו לאמר ראד-נא כטוב לב-אמנון ביין ואמרתי
אליכם הבו את-אמנון והמתם אותו אל-תיראו הלא

כי אנכי צויתי אתכם לחקו והיו לבני-חיל: ויעשו נערי
אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל-בני
המלך וירכבו איש על-פרדו וינסו: ויהי המדה ל
בדרך והשמעה בארה אל-דוד לאמר הבנה אבשלום
את-כל-בני המלך ולא-נותר מהם אחד: ויקם המלך

ויקרא את-בגדיו וישכב ארצה וכל-עבדיו נצבים סבי-
בגדיו: ויען חנדב בן-שמעה אחי-דוד ויאמר אל-
יאמר אדני את כל-הנערים בני-המלך המיתו כי-
אמנון לבדו מת ברעל-פי אבשלום היתה שימה מיום
ענתו את תמר אחותו: ועתה אל-ישם אדני המלך

אל-לבו דבר לאמר כל-בני המלך מתו כי-אם אמנון
לבדו מת: ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את-

עינו

שמה כי
כחב ולא
קד

עֵינָיו וַיֵּרָא וַהֲנִיחַ עַד־לֵב הַלְכִים מִדֶּרֶךְ אַחֲרָיו מִצֵּד עֵינָיו כִּי
 לֵה הָהָר : וַיֹּאמֶר יוֹנָדָב אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְנִי־הַמֶּלֶךְ בָּאוּ
 36 בְּדֶבֶר עֲבָדָה בֶן הָיָה : וַהֲיִי כְכֹלְתּוֹ לְדַבֵּר וַהֲנִיחַ בְּנִי
 הַמֶּלֶךְ בָּאוּ וַיִּשְׁאוּ קוֹלָם וַיִּבְכוּ וַגִּסְחַמְלֶךְ וְכָל־עֲבָדָיו
 37 בָּכוּ בְּכִי גָדוֹל מְאֹד : וַאֲבִשְׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל־חֵלְמִי
 בֶן־עַמִּיחֹר מֶלֶךְ גִּשּׁוּר וַיִּתְּאֵבֶל עַל־בָּנָיו בְּלַחֲיָמִים :
 38 39 וַאֲבִשְׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ גִּשּׁוּר וַיְהִי־שֶׁשׁ שָׁנִים : וַתְּכַל
 דְּיֹד הַמֶּלֶךְ לַצֵּאת אֶל־אֲבִשְׁלוֹם כִּי־נָחַם עַל־אֲמֹנֹן כִּי

Ipsae apud
 Geduram
 regem
 exulat.

CAP. XIV.
 Joab ani-
 madvertens
 Regis ani-
 mum tan-
 dem com-
 mitigatum,
 & delictio
 Absalomis
 filii teneri,
 cum in pa-
 rentis gra-
 tiam omni
 opera redu-
 cere statuit.

4. Submissa
 quādam
 ad Regem
 muliere, ad
 negotium
 istud confi-
 ciendum,
 pulchram
 scenam in-
 struit.

אִידָם מָת : וַיֵּדַע יוֹאָב בֶּן־צִרְיָה בִּילֵב הַמֶּלֶךְ
 2 עַל־אֲבִשְׁלוֹם : וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּקוּעָה וַיִּקַּח מִשֶּׁם אִשָּׁה
 חֲכָמָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִתְאֲבִלִי־נָא וּלְבִשְׂתֵּנָא בְּגָדֵי־אֵבֶל
 וְאֶל־תְּסוּכֵי שֶׁמֶן וְהִיִּית כַּאֲשֶׁה־זֶה יָמִים רַבִּים מִתְּאֲבֵלָת
 3 עַל־מָת : וּבָאת אֶל־הַמֶּלֶךְ וּדְבַרְתְּ אֵלָיו בְּדֶבֶר הַזֶּה וַיִּשֶׁם
 4 יוֹאָב אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיהָ : וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוּעִית אֶל־
 הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל עַל־אַפֵּיהָ אֶרְצָה וַתִּשְׁתַּחֲוֶה וַתֹּאמֶר הַשֵּׁעָה
 הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר־לָהּ הַמֶּלֶךְ מִהֵלֶךְ וַתֹּאמֶר
 6 אֵבֶל אִשָּׁה־אֲלֻמָּנָה אֲנִי וַיָּמָת אִישִׁי : וּלְשִׁמְחָתְךָ שָׂנִי
 בָנִים וַיִּנְצֻוּ שְׁנֵיהֶם בַּשִּׁדָּה וְאִין מִצִּיל בְּיָנֵיהֶם וַיָּבֹאוּ
 7 הָאֲחֵר אֶת־הָאֲחֵר וַיָּמָת אֹתוֹ : וַהֲנִי קָמָה כָּל־
 חֲמִשְׁפָּחָה עַל־שִׁמְחָתְךָ וַיֹּאמְרוּ תָנִי אֶת־מִכָּה אֹתוֹ
 וְנִמְתְּהוּ בְּנַפְשׁ אֲחִיו אֲשֶׁר הָרַגְנוּ שְׂמִיּוֹהָ גַם אֶת־הַיּוֹדֵשׁ
 וְכָבוּ אֶת־נַחֲלָתִי אֲשֶׁר נִשְׁאָרָה לְבִלְתִּי שְׂוֹמְלֵאִישִׁי
 : שֵׁם וּשְׂאֵרִית עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה : וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ אֶל־הָאִשָּׁה לְבִי לְבִיתְךָ וְאֲנִי אֲצוּרָה עֲלֶיךָ :
 9 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוּעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ עָלִי אֶרְנֵי הַמֶּלֶךְ
 הָעֵזֶן וְעַל־בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נָקִי :
 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמְדַּבֵּר אֵלֶיךָ וַהֲבֵאתוּ
 11 אֵלַי וְלֹא־יִסָּקֶה עוֹד לְנֶעֱת בָּךְ : וַתֹּאמֶר יִכְרֹנָא הַמֶּלֶךְ
 אֶת

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִהֲרַבִּית גֹּאֲלֵהֶם לְשׁוֹחֲתִים וְלֹא
 יִשְׁמִירוּ אֶת־בְּנֵי וַיֹּאמֶר חִי־יְהוָה אֲסִיפֵל מִשְׁעֶרֶת בְּנֵי
 אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה תִּדְבַּר־נָא שְׁפַחְתָּךְ אֶל־¹²
 אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ דַּבֵּר וַיֹּאמֶר דְּבָרִי וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה וְלִמָּה¹³
 חֲשַׁבְתָּ כִּזְזֹת עַל־עַם אֱלֹהִים וּמִדְּבַר הַמֶּלֶךְ הַדְּבַר
 הַזֶּה כְּאִשִּׁם לְבַלְתִּי הָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת־נִדְחוֹ כִּי־מֹת¹⁴
 גָּמֹת וְכַמִּים הַנִּנְדָּרִים אֶרְצָה אֲשֶׁר לֹא יֹאסְפוּ וְלֹא־יִשָּׂא
 אֱלֹהִים נַפֶּשׁ וְחֹשֶׁב מַחֲשָׁבוֹת לְבַלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח׃
 וְעַתָּה אֲשֶׁר־בָּאתִי לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִי אֶת־הַדְּבַר טוֹ¹⁵
 הַזֶּה כִּי יֵרָאֵי הָעָם וַתֹּאמֶר שְׁפַחְתָּךְ אֶדְבַּר־נָא אֶל־
 הַמֶּלֶךְ אוֹלִי יַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר אִמָּתוֹ כִּי יִשְׁמַע¹⁶
 הַמֶּלֶךְ לְהַצִּיל אֶת־אִמָּתוֹ מִכַּף הָאִישׁ לְהַשְׁמִיד אֹתִי
 וְאֶת־בְּנֵי יַחַד מִנְּחֻלַּת אֱלֹהִים וַתֹּאמֶר שְׁפַחְתָּךְ יִהְיֶה¹⁷
 נָא דְבַר־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לִמְנַחֶה כִּי־כַמְלֹאךְ הָאֱלֹהִים בֶּן
 אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לִשְׁמֹעַ הַטּוֹב וְהִרְעֵ וַיְהִי־הָאֱלֹהִים יְהִי־עִמָּךְ׃
 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי־אִשָּׁה אֶל־נָא¹⁸
 תִּכְחָדִי מִמֶּנִּי דְבַר אֲשֶׁר אָנֹכִי שָׂאֵל אֹתָךְ וַתֹּאמֶר
 הָאִשָּׁה יִדְבַּר־נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ חֵיד נָא¹⁹
 אֹתָךְ בְּכָל־זֹאת וַתַּעַן הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר חֵי נַפְשָׁךְ אֲדֹנִי
 הַמֶּלֶךְ אֲסִי־אֲשִׁי לְהַמִּין וְלְהַשְׁמִיל מְכַל אֲשֶׁר־דְּבַר אֲדֹנִי
 הַמֶּלֶךְ כִּי־עֲבַדְךָ יוֹאֵב הוּא צֹנִי וְהוּא שֵׁם בְּפִי שְׁפַחְתָּךְ
 אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ לְמַעֲבוֹר סָבִב אֶת־פְּנֵי הַדְּבַר כִּי
 עָשָׂה עֲבֹדְךָ יוֹאֵב אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה וְאֲדֹנִי חָכָם
 בְּחֻכְמַת מִלְּאָךְ הָאֱלֹהִים לָדַעַת אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 בָּאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יוֹאֵב הִנֵּה־נָא עָשִׂיתִי אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה²¹
 וְלָךְ הֵשֵׁב אֶת־חֲנֹנִי אֶת־אֲבִשְׁלוֹם׃ וַיִּפֹּל יוֹאֵב אֶל־²²
 פָּנָיו אֶרֶצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּבְרַךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר יוֹאֵב
 הַיּוֹם

Reditum
Abfalomi
impeurat.

היום ירע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך

23 אשר עשה המלך את דבר עבדך : ויקם יואב וילך עמו כי גשורה ויבא את אבשלום וירושלם :

24 ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה :

כה וכאבשלום לא היה אישיפה בכל ישראל להלל

26 מאד מבן רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום : ובגלחו

את ראשו והיה מקץ ימים ימים אשר יגלח כי כבר

עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים

27 באבן המלך : ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת

ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה :

28 וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא

29 ראה : וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל-

המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא

ל אבה לבוא : ויאמר אל עבדך ראו חלקת יואב אל-

הצויה ידי ולרשם שערים לבו והוציתיה באש ויציתו עבדי

31 אבשלום את החלקה באש : ויקם

יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה

32 הוציתו עבדך את החלקה אשר לי באש : ויאמר

אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך ולאמר בא הנה

ואשלח אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשור

טוב לי עד אני רשם ועתה אראה פני המלך ואמשי-

33 כי עון והמתני : ויבא יואב אל המלך ויגדלו ויקרא

אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו

ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום :

אט והי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה

2 וססים וחמשים איש רצים לפניו : והשבים אבשלום

ועמר עליך דרך השער והי בלהאיש אשר יהיה

לו Mm לה

Ille autem toto bien-
nio à Regis
congressu
exclusus,
Joabum iterum ad
parentem
detrahit :

Per quem liberum ad
Regem adi-
tum obti-
net.

CAP. XV.
Abalom,
cum variis
artibus po-
puli studia
ad sese tra-
xisset,

לו רִיב לְבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְמִשְׁפָּט וַיִּקְרָא אֲבִשְׁלוֹם
 אֵלָיו וַיֹּאמֶר אִי־מִזָּה עִיר אַתָּה וַיֹּאמֶר מֵאֶחָד שְׁבֹטֵי־
 יִשְׂרָאֵל עֲבָדְךָ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִשְׁלוֹם רָאָה דְּבָרֶיךָ
 טוֹבִים וְנִכְתָּים וְשָׁמַע אֶיךָ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר
 אֲבִשְׁלוֹם מִי־יִשְׁמָנִי שֹׁפֵט בָּאָרֶץ וְעָלִי יָבֹא כָל־אִישׁ
 אֲשֶׁר־יִהְיֶה־לּוֹ רִיב־וּמִשְׁפָּט וְהִצַּדִּיקְתִּיו : וְחִיָּה בְּקִרְבִּי ה
 אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ וְשִׁלַּח אֶת־דָּוִד וְהַחֲזִיק לוֹ וְנִשְׁקָלוֹ :
 וַיַּעַשׂ אֲבִשְׁלוֹם כַּדָּבָר הַזֶּה לְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יָבֹאוּ
 לְמִשְׁפָּט אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּגְנֹב אֲבִשְׁלוֹם אֶת־לֵב אֲנָשִׁי
 יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבַּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם
 אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵלֶכָה נָא וְאֶשְׁלַם אֶת־נִדְרֵי אֲשֶׁר־נִדְרְתִּי
 לַיהוָה בְּחֶבְרוֹן : כִּי־נִדְרָה נִדְרָה עֲבָדְךָ בִּשְׁבֹטִי בְּגִשּׁוֹר בְּאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם־יָשׁוּב יִשְׁבְּנִי יְהוָה יְרוּשָׁלַם וְעֲבַדְתִּי אֶת־יְהוָה :
 וַיֹּאמֶר־לוֹ הַמֶּלֶךְ לֵךְ בְּשָׁלוֹם וַיָּקֶם וַיֵּלֶךְ חֶבְרוֹנָה :
 וַיִּשְׁלַח אֲבִשְׁלוֹם פְּרָגִלִים בְּכָל־שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 כְּשָׁמַעְכֶּם אֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר וְאִמְרָתָם מֶלֶךְ אֲבִשְׁלוֹם
 בְּחֶבְרוֹן : וְאֶת־אֲבִשְׁלוֹם הִלְכוּ מֵאֵתִים אִישׁ מִירוּשָׁלַם
 קָרְאִים וְהַלְכִים לְתַמָּם וְלֹא יָדְעוּ כַּל־דָּבָר : וַיִּשְׁלַח
 אֲבִשְׁלוֹם אֶת־אֲחִיתֹפֶל הַיִּזְלִנִי וַיַּעַן דָּוִד מֵעִירוֹ מִגִּלָּה
 בִּזְבָּחוֹ אֶת־הַזִּבְחִים וַיְהִי הַקֶּשֶׁר אִמָּץ וְהָעָם הוֹלֵךְ וְרַב
 אֶת־אֲבִשְׁלוֹם : וַיָּבֹא הַמֶּגִּיד אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הִיָּה לְכֹאִישׁ
 יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אֲבִשְׁלוֹם : וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל־עַבְדָּיו אֲשֶׁר־
 אִתּוֹ בִּירוּשָׁלַם קוּמוּ וְנִבְרַחָה כִּי לֹא־הָיָה־לָּנוּ פְּלִיטָה
 מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם מִהֲרוּ לָלֶכֶת פְּנִימָהָר וְהִשְׁגָּנוּ וְהָרִית
 עָלֵינוּ אֶת־הַדֶּעָרָה וְחִפְּרָה הָעִיר לְפִי־חֶרֶב : וַיֹּאמְרוּ טו
 עֲבַד־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר־יִבְחַר אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ
 תִּהְיֶה עֲבָדֶיךָ : וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־בֵּיתוֹ בְּרִגְלָיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ
 אֶת־עִשָׂר נָשִׁים פְּלִזְשִׁים לְשֹׁמֵר הַבָּיִת : וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ
 וְכָל

Tandem
 impia ad-
 verius pa-
 trum arma
 sumit, re-
 gno cum
 depellere
 aggressus.

David, ut
 sibi confu-
 lat, & po-
 pulo par-
 cat. ince-
 dens cum
 suis urbe
 excedit.

- 18 וְכָל־הָעָם בְּרָגְלוֹ וַיַּעֲמְדוּ בֵּית הַמֶּרְחָק : וְכָל־עַבְדֵּי
עֲבָרִים עָלִידוּ וְכָל־הַכֹּהֲנִי וְכָל־הַפְּלִי וְכָל־הַנְּתִיבִים
שֶׁש־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר־בָּאוּ בְּרָגְלוֹ מִנֵּת עֲבָרִים עַל־פְּנֵי
19 הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֶתִי הַנְּתִי לְמָה תֵּלֶךְ גַּם־
אַתָּה אֲתָנּוּ שׁוּב וּשְׁב עִם־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְרִי אַתָּה וְגַם־
כ גֵּלָה אַתָּה לְמִקְוֶה : תִּמּוֹל־בּוֹאֶךָ וְהַיּוֹם אֲנִי־עֹדֶךָ עִמָּנִי ^{אִישׁ יִי}
לִלְכֹת וְאֲנִי הוֹלֵךְ עַל אֲשֶׁר־אֲנִי הוֹלֵךְ שׁוּב וְהִשָּׁב אֶת־
21 אַחִיךָ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֶמֶת : וַיַּעַן אֶתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
חִי־יְהוָה וְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אִם בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה־
שָׁם יֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֲסִלְמֹת אֲסִלְחִים בִּישָׁם יִהְיֶה
22 עֲבָדְךָ : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֶתִי לֵךְ וְעֵבֶר וַיַּעֲבֹר אֶתִי
23 הַנְּתִי וְכָל־אֲנָשָׁיו וְכָל־הַטָּף אֲשֶׁר אִתּוֹ : וְכָל־הָאָרֶץ
בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל וְכָל־הָעָם עֲבָרִים וְהַמֶּלֶךְ עֵבֶר בְּנַחַל
קָדְרוֹן וְכָל־הָעָם עֲבָרִים עַל־פְּנֵי דָרֶךְ אֶת־הַמִּדְבָּר :
24 וְהִנֵּה גַם־צִדּוֹק וְכָל־הַלְוִיִּם אִתּוֹ נִשְׁאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית
הָאֱלֹהִים וַיִּצְקוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אֲבִיתָר עֲדִיתָם
כֹּה כָל־הָעָם לַעֲבֹר מִן־הָעִיר : וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לִצְדּוֹק הֲשֵׁב אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים הָעִיר אִם־
אֲמַצָּא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה וְהִשָּׁבְנִי וְהִרְאֵנִי אִתּוֹ וְאֶת־נִוְחוֹ :
26 וְאִם כֹּה יֹאמֶר לֹא חָפַצְתִּי בְךָ הַנְּתִי יַעֲשֶׂה־לִּי כֹאֲשֶׁר
27 סוֹב בְּעֵינָיו : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צִדּוֹק
הַכֹּהֵן הִרְאֵה אֶתָּה שָׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וְאֲחִימֵעַץ בֶּנֶךָ
וַיְהוֹנָתָן בֶּן־אֲבִיתָר שְׁנֵי בָנִים אֲתָכֶם : רְאוּ אֲנִכִּי
28 מִתְמַהֲמָה בַּעֲבֹרוֹת הַמִּדְבָּר עֲדִיבָה דָּבָר מִעַמְכֶּם
29 לְהַגִּיד לִי : וַיֵּשֶׁב צִדּוֹק וְאֲבִיתָר אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
ל יְרוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבוּ שָׁם : וְדָוִד עָלָה בַּמַּעֲלָה הַזֹּאת עָלָה
וּבּוֹכָה וְרֹאשׁ לֹו חָפִי וְהוּא הוֹלֵךְ יַחַף וְכָל־הָעָם
31 אֲשֶׁר־אִתּוֹ חָפִי אִישׁ רֹאשׁוֹ וְעָלוּ עָלָה וּבָכָה : וְדָוִד הִגִּיד
לֵאמֹר

Quosdam
ex amico-
rum prae-
cipuis in ur-
bem redire
jubet ; &
quosdam
alia confi-
ruit, quae
ad everten-
da Abfalo-
mi confilia
pertine-
bant.

לֵאמֹר אֲחִיתָפֶל בְּקִשְׁרִים עִם־אֲבִשָּׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד
 סָכְלָנָא אֶת־עֲצַת אֲחִיתָפֶל יְהוָה: וַיְהִי דָוִד בָּא עַד־³²
 הָרֹאשׁ אֲשֶׁר־שִׁתְחוּהָ שֵׁם לֵאלֹהִים וְהִנֵּה לִקְרָאתוֹ
 חוּשֵׁי הָאֲרָבִי קְרוּעַ כְּתָנָתוֹ וְאֶדְמָה עַל־רֹאשׁוֹ: וַיֹּאמֶר³³
 מִלֵּלוֹ דָּוִד אִם עֲבַרְתָּ אִתִּי וְהִיתָ עָלַי לְמִשָּׂא: וְאִסְדָּה־עִיר³⁴
 תָּשׁוּב וְאִמְרַת לֹא־בִשָּׁלוֹם עֲבָדָה אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֱהִיָּה עֶבֶד
 אֲבִיָּה וְאֲנִי מֵאֵז וְעַתָּה וְאֲנִי עֲבָדָה וְהִפְרַתָּה לִי אֶת עֲצַת
 אֲחִיתָפֶל: וְהִלּוּא עִמָּךְ שֵׁם צָדוֹק וְאֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים לָהּ
 וְהִיָּה כָל־הַדָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תִּגִּיד
 לְצָדוֹק וּלְאֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים: הִנֵּה־שֵׁם עִמָּם שְׁנֵי בְנֵיהֶם³⁶
 אֲחִימֵעַץ לְצָדוֹק וַיהוֹנָתָן לְאֲבִיתָר וּשְׁלַחְתָּם בֵּינָם אֵלַי
 כְּלָדָבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ: וַיָּבֹא חוּשֵׁי רָעָה דָּוִד הָעִיר³⁷
 וְאֲבִשָּׁלוֹם יָבֹא יְרוּשָׁלַם: וְדָוִד עָבַר מֵעַט מִהָרֹאשׁ יָן אֶל־
 וְהִנֵּה צִיבָא נָעַר מִפִּיבֶשֶׁת לִקְרָאתוֹ וְצִמְרָם חֲמָרִים חֲבָשִׁים
 וְעַל־יָהֶם מֵאֲתִים לֶחֶם וּמֵאָה צְמוּקִים וּמֵאָה קִיץ וּנְבֵל יִין:
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא מִה־אֵלֶּה לָּהּ וַיֹּאמֶר צִיבָא²
 הַחֲמֹרִים לְבֵית־הַמֶּלֶךְ לְרֹכֵב וּלְהִלָּחֵם וְהַקִּיץ לְאֲכֹל³
 הַנְּעָרִים וְהַיִּין לְשִׁתּוֹת הַיָּעָה בַּמִּדְבָּר: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ³
 וְאִיָּה בֶן־אֲדֹנֶיהָ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה יוֹשֵׁב
 בִּירֹשָׁלַם כִּי אָמַר הַיּוֹם יֵשִׁיבוּ לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת
 מַמְלָכוֹת אָבִי: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִיבָא הִנֵּה לָּהּ כָּל אֲשֶׁר⁴
 לְמִפִּיבֶשֶׁת וַיֹּאמֶר צִיבָא הִשְׁתַּחֲוִיתִי אֲמֻצָּאֲחֹן בְּעִינֶיהָ
 אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד עַד־בְּחוּרִים וְהִנֵּה הָ⁵
 מִשָּׁם אִישׁ יוֹצֵא מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית־שָׁאוּל וּשְׁמוֹ שִׁמְעִי בֶן־⁶
 גִּרָא יוֹצֵא יוֹצֵא וּמִקְלָל: וַיִּסָּקֵל בָּאֲבָנִים אֶת־דָּוִד וְאֶת־⁶
 כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם וְכָל־הַנְּבָרִים מִיָּמִינוֹ
 וּמִשְׁמָאלוֹ: וְכֹה־אָמַר שִׁמְעִי בְקָלְלוֹ צָא צָא אִישׁ
 הַדְּמִים וְאִישׁ הַבְּלִיעַל: הָשִׁיב עָלֶיהָ יְהוָה כָּל־יִדְמֵי־
 בֵּית

CAP. XVI.
David
fraudibus
& dolo Zi-
bz, Me-
phibosethi
famuli, cir-
cumventus,
omnia beni
fui bona
ipfi donat.

Convicia
& contu-
melias Si-
mei magno
animo fecit.

בֵּית־שֹׁאֵל אֲשֶׁר מָלַכְתָּ תַּחְתּוֹ וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־הַמְּלוּכָה תַּחַת סו
 בֶּן־אֲבִשָׁלוֹם בְּנֵה וְהִנֵּה בִרְעֶתְךָ כִּי אִישׁ דָּמִים אַתָּה :
 9 וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי בֶן־צְרוּיָה אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵמָּה יִקְלַל הַבָּלָב
 הַמֵּת הַזֶּה אֶת־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֲעִבְדֶּנָּה וְאֶסִּירָה אֶת־
 10 רֹאשׁוֹ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהֲלִי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי יִקְלַל כֹּה כִּי
 וְכִי יְהוָה אָמַר לוֹ קָלִל אֶת־דָּוִד וּמִי יֹאמֶר מִדּוּעַ עָשִׂיתָה כִּי סו
 11 בֶּן : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִישִׁי וְאֶל־כָּל־עֲבָדָיו הַנֶּה
 בְּנֵי אֲשֶׁר־יָצָא מִמֶּנִּי מִבֶּקֶשׁ אֶת־נַפְשִׁי וְאַף כִּי־עָתָה בֶּן
 12 הַיָּמִינִי הִנְחוּ לוֹ וַיִּקְלַל כִּי־אָמַר לוֹ יְהוָה : אוֹלִי יִרְאֵת
 בָּעֵי ק יְהוָה בְּעוֹנֵי וְהִשִּׁיב יְהוָה לִי טוֹבָה תַּחַת קָלְלָתִי הַיּוֹם סו
 הַזֶּה :

13 וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְאֲנָשָׁיו בְּדֶרֶךְ וּשְׁמַעִי סס
 הָלַךְ בְּצֹלַע הַהָר לַעֲמָתוֹ הָלוֹךְ וַיִּקְלַל וַיִּסְקַל בָּאֲבָנִים סס
 14 לַעֲמָתוֹ וְעַפְרָא בְּעַפְרָא : וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
 טו וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ עִיפִים וַיִּנָּפֶשׁ שָׁם : וְאֲבִשָׁלוֹם
 וְכָל־הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַם וְאֶחִיתָפֶל אִתּוֹ :
 16 וַיְהִי כֹאֲשֶׁר־בָּא חוּשִׁי הָאֲרָבִי רֵעֵה דָוִד אֶל־אֲבִשָׁלוֹם
 וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־אֲבִשָׁלוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי הַמֶּלֶךְ :
 17 וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלוֹם אֶל־חוּשִׁי זֶה חֲסִדְּךָ אֶת־רֵעֶךָ לָמָּה
 18 לֹא־הִלַּכְתָּ אֶת־רֵעֶךָ : וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־אֲבִשָׁלוֹם לֹא
 כִּי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא סו
 19 אֱהִיָּה וְאִתּוֹ אֲשֵׁב : וְהַשְׁנִיתָ לִּי אֲנִי אֲעֲבֹד הָלוֹא
 לִפְנֵי בְנֵי כֹאֲשֶׁר עָבַדְתִּי לִפְנֵי אֲבִיךָ בֶּן אֱהִיָּה לִפְנֵיךָ :

כ וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלוֹם אֶל־אֶחִיתָפֶל הַבֵּן
 21 לָכֶם עֲצָה מִהֲנַעֲשֶׂה : וַיֹּאמֶר אֶחִיתָפֶל אֶל־אֲבִשָׁלוֹם
 בּוֹא אֶל־פְּלִגְשִׁי אֲבִיךָ אֲשֶׁר הֵנִיחַ לְשֹׁמֵר הַבַּיִת וּשְׁמַע
 כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְאֵשְׁתָּ אֶת־אֲבִיךָ וְחִזְקוּ יָדֵי כָל־אֲשֶׁר
 22 אִתָּךְ : וַיָּטוּ לְאֲבִשָׁלוֹם הָאֵהָל עַל־הַגֹּג וַיָּבֹא אֲבִשָׁלוֹם
 אֶל

Hufai Ab-
 falomum,
 Jerusale-
 mum in-
 gressum
 ambigua
 oratione
 circum-
 ducit.

Abfalom,
 ex Achito-
 phelis con-
 filio, palam
 cum concu-
 binis patris
 congrega-
 tur.

איש כיר
ולא כחב

CAPUT
XVII
Achitophel
consilium
ipfi dar, de
opptimen-
do ex im-
proviso
Davide.

Hufai istad
specioso
prætextu
eludit, &c.
diversa
suadet.

באחד כיר

מלעיל

אֶל־פִּלְגֶשֶׁי אָבִיו לַעֲיִי בְּלִישָׁרָאֵל : וַעֲצַת אַחִיתֹפֶל ²³
אֲשֶׁר יַעֲזֹ בַיָּמִים הָהֵם כְּאֲשֶׁר יִשְׁאַל־ בְּדָבָר הָאֱלֹהִים
בֶּן כָּל־עֲצַת אַחִיתֹפֶל גַּם לְדָוִד גַּם לְאַבְשָׁלֹם :

וַיֹּאמֶר אַחִיתֹפֶל אֶל־אַבְשָׁלֹם אֲבִיחֶרֶד־יָן א

נָא שְׁנִים־עֶשֶׂר אֶלֶף אִישׁ וְאַקֻּמָּה וְאַרְבֶּה אַחֲרֵי־דָוִד
הַלַּיְלָה : וְאַבּוֹא עָלָיו וְהוּא יָנֹעַ וְרַפָּה יָדַיִם וְהַחֲרַדְתִּי ²
אֹתוֹ וְגַם כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְהִכִּיתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ
לְבָדּוֹ : וְאִשְׁיָבָה כָּל־הָעָם אֵלַי כְּשׁוֹב כָּל־הָאִישׁ ³
אֲשֶׁר־אִתָּה מִבְּקֵשׁ כָּל־הָעָם יִהְיֶה שְׁלוֹם : וַיִּשֶׁר הַדָּבָר ⁴
בְּעֵינֵי אַבְשָׁלֹם וּבְעֵינֵי בִלְזַקְנֵי יִשְׂרָאֵל :

וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלֹם קְרָא נָא גַם לְחוּשֵׁי ה

הָאַרְבִּי וְנִשְׁמָעָה מִהֲדַבְּיוּ גַם־הוּא : וַיָּבֹא חוּשֵׁי אֶל־ ⁶
אַבְשָׁלֹם וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלֹם אֵלָיו לֵאמֹר כְּדָבָר הַזֶּה
דָּבַר אַחִיתֹפֶל הִנְעִשָׂה אֶת־דְּבָרוֹ אִם־אֵין אִתָּה
וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל־ ⁷

אַבְשָׁלֹם לֹא־טוֹבָה הָעֲצָה אֲשֶׁר־יַעֲזֹ אַחִיתֹפֶל
בְּפַעַם הַזֹּאת : וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אִתָּה יָרַעַת אֶת־אֲבִיךָ וְאַתָּה ⁸
אֲנִישִׁיו כִּי גִבֹרִים הֵמָּה וּמְרִי נַפְשׁ הֵמָּה כְּדֹב שָׂכּוֹל
בַּשָּׂדֶה וְאַבִּיךָ אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יִלִּין אֶת־הָעָם : הִנֵּה ⁹
עִתָּה הוּא־נִחְבָּא בְּאַחַת חִפְתִּים אוֹ בְּאַחַד הַמְּקוֹמֹת
וְהָיָה כִּנְסָל בָּהֶם בְּתַחֲלָה וְשָׁמַע וְשָׁמַע וְאָמַר הִיתָה
מִגִּפָּה בָּעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי אַבְשָׁלֹם : וְהוּא גַם־בֶּן־חִיל ¹⁰
אֲשֶׁר לָבֹו כָּלֶב הָאַרְיָה הַמָּס יָמָס כִּי־יִדְעַע כָּל־יִשְׂרָאֵל
כִּי־נִכְבֹּד אָבִיךָ וּבִנְיָחִיל אֲשֶׁר אִתּוֹ : כִּי יַעֲצִיתִי הָאִסָּף ¹¹
יִאָּסֵף עָלֶיךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בָּאָר שָׁבַע בְּחוּל
אֲשֶׁר־עַל־הֵם לָרֹב וּפְנִיָה הִלְכִים בְּקָרֵב : וּבָאנוּ אֵלָיו ¹²
בְּאַחֲרֵת הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר גִּמְצָא שָׁם וְנִחַנּוּ עָלָיו כְּאֲשֶׁר
מִלְעִיל יִפֹּל הַסֵּל עַל־הָאֲדָמָה וְלֹא־נֹתַר בּוֹ וּבְכָל־הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר

13 אֲשֶׁר־אֶתּוֹ נִסְאָחַד : וְאִם־אֶל־עִיר יֵאָסֶף וְהִשְׁיֵאוּ כָל־
יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הַהִיא חֲבָלִים וּסְחָבָנוּ אֹתוֹ עַד־הַנָּחַל
עַד אֲשֶׁר־לֹא־נִמְצָא שָׁם נִסְצָרוֹר :

14 וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה עֲצַת

חַוְשִׁי הָאֶרְכִּי מַעֲצַת אַחִיתֹפֶל
לְהַפֵּר אֶת־עֲצַת אַחִיתֹפֶל הַטּוֹבָה לְבַעֲבוֹר הַבָּיָא יְהוָה
אֶל־אֲבִשְׁלוֹם אֶת־הָרָעָה :

Clandesti-
nis nunciis
Davidem
monet,
quid factu
opus sit.

בשכח פ

טו וַיֹּאמֶר חַוְשִׁי אֶל־צָדוֹק וְאֶל־אֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים כְּזֹאת
וְכֹזֶאֶת יַעֲזֵן אַחִיתֹפֶל אֶת־אֲבִשְׁלוֹם וְאֵת זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל

16 וְכֹזֶאֶת וְכֹזֶאֶת יַעֲצִיתִי אֲנִי : וְעַתָּה שְׁלַחוּ מִהֵרָה וְהִגִּידוּ
לְדָוִד לֵאמֹר אֶל־תֵּלֶן הַלַּיְלָה בַּעֲבֻרֹת הַמִּדְבָּר וְגַם

עֲבוֹר תַּעֲבוֹר פְּרִי־יִבְלַע לַמֶּלֶךְ וְלְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ :

17 וַיְהוֹנָתָן וְאֲחִימֶעַץ עֲמָדִים בַּעֲיֹרֹגֶל וְהִלָּכְתָּ הַשְּׂפָחָה
וְהִגִּידָהּ לָהֶם וְהֵם יֵלְכוּ וְהִגִּידוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד כִּי לֹא יוֹכְלוּ

18 לְהִרְאוֹת לְבֹא הָעִירָה : וַיֵּרָא אֹתָם גִּעֹר וַיֵּגֵד לְאֲבִשְׁלוֹם
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מִהֵרָה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־אִישׁ בְּבָחָרִים וְלוֹ

19 כָּאֵר בַּחֲצֹר וַיִּרְדּוּ שָׁם : וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתַּפְרֹשׁ אֶת־
הַמָּסָךְ עַל־פָּנֶי הַבָּאָר וַתִּשְׁטַח עָלָיו הָרַפּוֹת וְלֹא נֹדַע

כ דָּבָר : וַיָּבֹאוּ עֲבָרֵי אֲבִשְׁלוֹם אֶל־הָאִשָּׁה הַבֵּיתָה
וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ אַחִימֶעַץ וַיְהוֹנָתָן וַתֹּאמֶר לָהֶם הָאִשָּׁה

עֲבְרוּ מִיְכַל הַמַּיִם וַיִּבְקְשׁוּ וְלֹא מָצְאוּ וַיָּשְׁבוּ יְרוּשָׁלַם :

וַיְהִי אַחֲרָי לָכֶתֶם וַיַּעֲלוּ מִהַבָּאָר

וַיֵּלְכוּ וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ אֶל־דָּוִד קוּמוּ וְעֲבְרוּ

22 מִהֵרָה אֶת־הַמַּיִם כִּי־כָכָה יַעֲזֵן עֲלֵיכֶם אַחִיתֹפֶל : וַיָּקָם

דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן עַד־אֹר

הַבָּקָר עַד־אַחַד לֹא־נִעְדָּר אֲשֶׁר לֹא־עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן : קמץ ב"ל

Achitophel
indigna-
bundus la-
queo

23 וְאַחִיתֹפֶל רָאָה כִּי לֹא־נִעֲשִׂתָהּ עֲצָתוֹ וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־
הַחֲמֹר וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ אֶל־עִירוֹ וַיֵּצֵא אֶל־בֵּיתוֹ

לֵה ד Mm 4 וַיַּחֲנֶק

וַיִּחַן וַיָּמָת וַיִּקְבֹּר בְּקִבְרֵי אָבִיו : scipsum suspendit.

בֹּא מַחְנִימָה וְאַבְשָׁלָם עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל־אִישׁ
יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ : וְאֶת־עַמְשָׂא שֵׁם אַבְשָׁלָם תַּחַת יוֹאָב עַל־כֵּה
הַצִּבְיָה וְעַמְשָׂא בֶן־אִישׁ וְשֵׁמוֹ יִתְרָא הַיִּשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר
בָּא אֶל־אֲבִיגַיִל בַּת־נָחָשׁ אַחֻרַת צְרוּיָה אִם יוֹאָב :
וַיִּחַן יִשְׂרָאֵל וְאַבְשָׁלָם אֶרֶץ הַגִּלְעָד :

וַיְהִי כִּבּוּא יוֹד מַחְנִימָה וְשָׁבִי בֶן־נָחָשׁ David comestatu ab amicis iuvatur.

מִרְבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן וּמִכִּיר בֶן־עַמְיָאֵל מֶלֶא דָּבָר וּבְרוּלִי
הַגִּלְעָדִי מִרְגָּלִים : מִשְׁכָּב וּסְפוֹת וּכְלִי יוֹצֵר וְחָטִים
וְשַׁעֲרִים וְקִמַּח וְקָלִי וּפּוֹלְעֵדִשִׁים וְקָלִי : וּדְבַשׁ וְחֶמְאָה
וְצֹאן וְשִׁפּוֹת בֶּקָר הַגִּישׁוּ לְדָוִד וְלָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ לֶאֱכֹל

כִּי אָמְרוּ הָעָם רָעַב וָעָף וְצָמָא בְּמִדְבָּר : וַיִּפְקֹד דָּוִד יָחָא CAPUT XVIII.

אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשֶׂם עֲלֵיהֶם שְׂרֵי אֱלֹפִים וְשָׂרֵי

מֵאוֹת : וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־הָעָם הַשְּׁלִישִׁית בְּיַד־יוֹאָב David, lustrato milite, exercitum in tria agmina distribuit, legatosque ducere in hostem iuber: ipse autem Machanaimis substitit.

וְהַשְּׁלִישִׁית בְּיַד אֲבִישִׁי בֶן־צְרוּיָה אָחִי יוֹאָב וְהַשְּׁלִישִׁית

בְּיַד אֲחִי הַגָּתִי Joabum, caterosque monet, ut devicto filio, in acie, parcant.

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם ספסס כמאז סוסק

יֵצֵא אֲצָא נִסְדָּאֲנִי עִמָּכֶם : וַיֹּאמֶר הָעָם לֹא תֵצֵא כִּי אִם־

נָוֹס נָנוּס לֹא־יִשְׁיֻמוּ אֵלֵינוּ לֵב וְאִם־יָמָתוּ חֲצִינוּ לֹא־

יִשְׁיֻמוּ אֵלֵינוּ לֵב כִּי־עַתָּה כָּמֵנוּ עֲשֵׂרָה אֱלֹפִים וְעַתָּה

טוֹב כִּי־תַהֲיֶה־לָּנוּ מַעִיר לַעֲזִיר : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ לעזיר כר

אֲשֶׁר־יִטַּב בְּעֵינֵיכֶם אַעֲשֶׂה וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הַשַּׁעַר

וְכָל־הָעָם יָצְאוּ לְמֵאוֹת וּלְאֱלֹפִים : וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־הַ

יוֹאָב וְאֶת־אֲבִישִׁי וְאֶת־אֲחִי הַגָּתִי לֵאמֹר לֹא־טָלִי לַנֶּעַר

לְאַבְשָׁלוֹם וְכָל־הָעָם שָׁמְעוּ בְּצֹאת הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־

הַשָּׂרִים עַל־דָּבָר אַבְשָׁלוֹם : וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂדֶה לְקִרְיַת

יִשְׂרָאֵל וְתָהִי הַמִּלְחָמָה בֵּינֵי אֶפְרַיִם : וַיִּגְּפוּ שָׁם עִם־

יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עֲבָדֵי דָוִד וְתָהִי־שָׁם הַמִּגְפָּה גְדוֹלָה בְּיוֹם

הַהוּא עֲשָׂרִים אָלֶף : וְתָהִי־שָׁם הַמִּלְחָמָה נִפְצֹרַת עַל־

פני

פָּנֵי כָּל־הָאָרֶץ וַיִּרְבַּה הַיֵּשֶׁר לֵאכֹל בָּעָם מֵאֲשֶׁר אָכְלָה

Verum ille, fufo hoſte, ſpecto Regis impo-
rio, parricidiales Ab-
ſalomi conatus ferro
ulcus eff-

וְהַחֵרֵב בַּיּוֹם הַהוּא: וַיִּקְרָא אֲבִשָּׁלוֹם לַפָּנִי עֲבָדֵי דָוִד
וַאֲבִשָּׁלוֹם רָכַב עַל־הַפָּרָד וַיָּבֹא הַפָּרָד תַּחַת שׁוֹכֵן
הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּחְזֹק רֹאשׁוֹ כְּאֵלֶּה וַיִּתֵּן בֵּין חַשְׁמַיִם וּבֵין
הָאָרֶץ וַהֲפָרַד אֲשֶׁר־תַּחְתּוֹ עָבָר: וַיֵּרָא אִישׁ אַחֵר וַיִּגֵּד

Verum ille,
fuso hoste,
spreto Re-
gis impe-
rio, parri-
cidiales Ab-
salomi co-
natus ferro
ultrix est.

३५

३

בחיו קרי

David, acceptis nunciis, rei bene gestae certior redditur.

מ.ן קרי
לא כחדי

- מת : ויאמר יואב לכושי לך הנגר 21
למלך אשר ראיתו וישתחו כושי ליואב וירץ : ויסף 22
עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אליואב יהי מה ארצה
נא גסאני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ
בני ולכה איך בשרה מצאת : ויהימה ארוץ ויאמר 23
לו רוע וירץ אחימעץ דרך הכפר ויעבר את הכושי :
ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער 24
אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו :
ויקרא הצפה ונגד למלך ויאמר המלך אם לבדו כה 25
בשורה בסיו וילך הלך וקרב : וירא הצפה איש 26
אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש
רץ לבדו ויאמר המלך גסזה מבשר : ויאמר הצפה 27
אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן
צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה
יבוא : ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום 28
וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך
אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידיהם באדני
המלך : ויאמר המלך שלום לנער 29
לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול
לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי
מה : ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד : והנה ל 31
הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי
שפטת יהוה היום מיד כל הקמים עליך :
ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער 32
לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך
ויאמר המלך י 33 ויבא ויעל על עלית השער ויבך וכה ויאמר בלכתו בני
אבשלום בני בני אבשלום מיתון מותי אני תחתיה
אבשלום

CAP. XIX.
Abšalomi,
fili, mor-
tem acerbe
fecit, & in-
genuum

ploratum
edit:

2 אֲבִשְׁלוּם בְּנֵי בָנִי : וַיָּנֹד לַיּוֹאֵב הַגֵּזֶר הַמֶּלֶךְ בְּכֹה
3 וַיִּתְּאֵבֵל עַל־אֲבִשְׁלוּם : וַתְּהִי הַתְּשֻׁעָה בַּיּוֹם הַהוּא
לְאֵבֵל לְכָל־הָעָם כִּי־שָׁמַע הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
4 נִעְצַב הַמֶּלֶךְ עַל־בָּנוּ : וַיִּתְּנֹב הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לְבֹא
הָעִיר כְּאִשֶּׁר יִתְּנֹב הָעָם הַנִּכְלָמִים בְּנוֹסָם בַּמִּלְחָמָה :
ה וְהַמֶּלֶךְ לֹאֵט אֶת־פָּנָיו וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל גָּדוֹל בְּנֵי
6 אֲבִשְׁלוּם אֲבִשְׁלוּם בְּנֵי בָנִי :

Sed à Jo-
bo admoni-
tus, posito
luctu, po-
pulo se ex-
hibet.

אֶל־הַמֶּלֶךְ הַבֵּית וַיֹּאמֶר הוֹבִשֶׁת הַיּוֹם אֶת־פָּנָי כָּל־
עַבְדֶּיךָ הַמַּמְלָטִים אֶת־נַפְשֶׁךָ הַיּוֹם וְאֵת נַפְשׁ בְּנֵיךָ
7 וּבְנֵיתֶיךָ וְנַפְשׁ נְשִׂיךָ וְנַפְשׁ פְּלִגְשֶׁיךָ : לֹא־הִכָּה אֶת־
שְׂנֵאִיךָ וְלֹשְׁנִי אֶת־אֹהֲבֶיךָ כִּי־חֲגַדְתָּ הַיּוֹם כִּי אֵין לְךָ
שָׂרִים וְעַבְדִּים כִּי־יָדַעְתִּי הַיּוֹם כִּי לֹא אֲבִשְׁלוּם חֵי
8 וְכָלֵנוּ הַיּוֹם מֵהֵם כִּי־אֵין יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֶיךָ : וְעַתָּה קוּם צֵא
וְדַבֵּר עַל־לֵב עַבְדֶּיךָ כִּי בִיחֻה נִשְׁבַּעְתִּי כִּי־אֵינֶנּוּ וַיֹּצֵא
אֶסְרֵלִין אִישׁ אֶתֶּךָ הַלֵּילָה וְרָעָה לְךָ זֹאת מִכָּל־הָרָעָה
אֲשֶׁר־בָּאָה עָלֶיךָ מִנְּעֻרֶיךָ עַד־עַתָּה :

Abfalone
acie supera-
to, totius
Israëlis stu-
dia, ad Dá-
videm in
regnum re-
ducendum
conspirant.

9 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיָּשֶׁב בַּשָּׁעַר וְלְכָל־הָעָם הֵנִידוּ לֵאמֹר הִנֵּה
הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּשָּׁעַר וַיָּבֹא כָל־הָעָם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרָאֵל
10 נָם אִישׁ לְאֹהֲלָיו : וַיְהִי כָל־הָעָם נֶדֶון בְּכָל־
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ הִצִּילֵנוּ מִכַּף אֵיבֵנוּ וְהוּא
מִלְטָנוּ מִכַּף פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה בָּרַח מִן־הָאָרֶץ מֵעַל
11 אֲבִשְׁלוּם : וְאֲבִשְׁלוּם אֲשֶׁר מִשְׁחָנוּ עָלֵינוּ מֵת בַּמִּלְחָמָה
וְעַתָּה לָמָּה אַתֶּם מַחְרְשִׁים לְהַשִּׁיב אֶת־הַמֶּלֶךְ :

Quo ille
intellecto,
suam prae-
fertim tri-
bunum, Jchu-
dam, ut ea
in re cate-
ros ante-
vertant,
monet.

12 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁלַח אֶל־צִדּוֹק וְאֶל־אֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים
לֵאמֹר דַּבְּרוּ אֶל־זִקְנֵי יְהוּדָה לֵאמֹר לָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָנִים
לְהַשִּׁיב אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ וְדַבֵּר כָּל־יִשְׂרָאֵל בָּא אֶל־
13 הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ : אַחִי אַתֶּם עַצְמִי וּבִשְׂרִי אַתֶּם וְלָמָּה
14 תִּהְיוּ אַחֲרָנִים לְהַשִּׁיב אֶת־הַמֶּלֶךְ : וְלַעֲמָשָׂא הִזְמִירוּ

הָלוּא

הָלוֹא עָצְמִי וּבָשָׂרִי אִתָּה כֹּה יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם לֹא שֶׁרָצָא תִהְיֶה לִּפְנֵי כָל־הַיָּמִים תַּחַת יוֹאֵב : וַיֵּט אֶת־לִבּוֹ כָּל־אִשְׁי־הַיְּהוּדָה כְּאִישׁ אֶחָד מִיִּשְׁרָאֵל וְאֶל־הַמֶּלֶךְ שׁוּב אִתָּה וְכָל־עַבְדְּךָ : וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא עַד־הַיָּרְדֵּן וַיְהוּדָה בָּא הַגִּלְגָּל לָלֶכֶת לִקְרֹאת

הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶת־הַיָּרְדֵּן : וַיִּמְהַר שְׁמַעִי בֶן־גִּרָא בֶן־הַיָּמִינִי אֲשֶׁר מִבְּחֹרִים וַיֵּרֶד עִם־אִישׁ יְהוּדָה לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ דָּוִד : וְאַלְף אִישׁ עִמּוֹ מִבְּנֵימָן וְצִיָּבָא נָעַר בֵּית שְׂאוּל וְחֲמִשָּׁת עָשָׂר בָּנָיו וְעֲשָׂרִים עַבְדָּיו אִתּוֹ וַיֵּצְאוּ הַיָּרְדֵּן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : וְעַבְרָה הָעַבְרָה לְעַבִּיר

Simeï sefe
eis adjungit,
culpam
suam de-
precaturs ;
& in gra-
tiam a Da-
vide reci-
pitur.

בְּעֵינָיו ק אֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינָיו וְשְׁמַעִי בֶן־גִּרָא נָפַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בַּעֲבָרוֹ בַּיָּרְדֵּן : וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ כ אֶל־יְחִשְׁבִּילִי אֲדֹנָי עוֹן וְאַל־תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר הָעֵנָה עֲבָדְךָ בַּיּוֹם אֲשֶׁר־יָצָא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלַם לְשׁוֹם

נקוד על יא

הַמֶּלֶךְ אֶל־לִבּוֹ : כִּי יָדַע עֲבָדְךָ כִּי אֲנִי חַטָּאתִי וְהִנֵּה כֹּכֵאִי הַיּוֹם רָאשׁוֹן לְכָל־בֵּית יוֹסֵף לָרֶדֶת לִקְרֹאת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ : וַיַּעַן אֲבִישִׁי בֶן־צְרוּיָה וַיֹּאמֶר הַתַּחַת זֹאת לֹא יוֹמַת שְׁמַעִי כִּי קָלַל אֶת־מִשִּׁיחַ יְהוָה : וַיֹּאמֶר דָּוִד מַה לִּי וּלְכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי־תִהְיֶה לִּי הַיּוֹם לְשֹׁטֵן הַיּוֹם יוֹמַת אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל כִּי הָלוֹא יָדַעְתִּי כִּי הַיּוֹם אֲנִי־מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־שְׁמַעִי לֹא תָמוּת וַיִּשְׁבַּע לוֹ

הַמֶּלֶךְ : וּמִפְּבֹשֶׁת בֶּן־שְׂאוּל יֵרֶד כֹּה

Mephiboseth, iniquis famuli sui calumniis penè oppressus, restituitur.

לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ וְלֹא־עָשָׂה רְגִלּוֹ וְלֹא־עָשָׂה שְׁפָמוֹ וְאֶת־בְּנָדָיו לֹא כָּסָם לְמִן־הַיּוֹם לָכֵת הַמֶּלֶךְ עַד־הַיּוֹם אֲשֶׁר־בָּא בְּשָׁלוֹם : וַיְהִי כִּי־בָא יְרוּשָׁלַם לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא־הָלַכְתָּ עִמִּי מִפְּבֹשֶׁת : וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי רַמְגִּי כִּי־אָמַר עֲבָדְךָ אֲחַבְּשֶׁה לִּי הַחֲמוֹר וְאֶרְכֹּב עָלָיו וְאַלְךָ אֶת־

הַמֶּלֶךְ

28 המלך כי פסח עבדה: וירגל בעבדה אל-אדני המלך
ואדני המלך במלאך האלהים ועשה הטוב בעיניו:
29 כי לא היה כל-בית אבי כי אם-אנשימות לאדני
המלך ותשת את-עבדה באבלי שלחנה ומדי-שלי
ל עוד צדקה ולזעק עוד אל-המלך: ויאמר לו

המלך למה תדבר עוד דבריה אמרתי אתה וציבא
31 תחלקו את-השדה: ויאמר מפיבשת אל-המלך גם את-
הכל יקח אחרי אשר-בא אדני המלך בשלום אל-ביתו:
וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את-המלך

David Bar-
zillauum
pro praefi-
ci sibi, in
fuga sua,
fide & pie-
tate, Jeru-
salemum
invitat:

הירדן לשלחו את-בירדן: וברזלי זקן מאד בן-שמנים
32 33 הירדן
שנה והוא-כלכל את-המלך בשיבתו במחנים כיראיש
34 גדול הוא מאד: ויאמר המלך אל-ברזלי אתה עבר אתי
לה וכלכלתי אתה עמדי בירושלם: ויאמר ברזלי אל-

המלך במה ימי שני חיי כי-אעלה את-המלך בירושלם:
36 בן-שמנים שנה אנכי היום הארע בין-טוב לרע אם
יטעם עבדה את-אשר אכל ואת-אשר אשתה אם
אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדה עוד
למשא אל-אדני המלך: במעט יעבר עבדה את-

הירדן את-המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת:
38 ישיבנא עבדה ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנהי
עבדה כמהם יעבר עם-אדני המלך ועשה-לו את
39 אשר-טוב בעיניו: ויאמר המלך אתי יעבר כמהם
ואני אעשה-לו את-הטוב בעיניו וכל אשר-תבחר

Eo autem,
ob senium,
excusante,
Cimham
in Regiam
familiam
asciscitur.

מ עלי אעשה-לה: ויעבר כל-העם את-הירדן והמלך עבר
וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו:

41 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל-
עם יהודה ויעבירו את-המלך וגם חצי עם ישראל:

42 והנה כל-איש ישראל באים אל-המלך ויאמרו אל-
המלך

העביר כי

המלך מדוע גנבוה אחינו איש יהודה ויעברו את-
המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו :

ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי ⁴³
קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לה על הדבר הזה
האכול אכלנו מן המלך אסנשאת נשא לנו :

ויען איש ישראל את איש יהודה ⁴⁴
ויאמר עשר ידות לי במלך וגם בדרך אני ממך ומדוע
הקלתני ולא היתה דברי ראשון לי להשיב את מלכי
ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל :

ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ^א
ויתקע בשופר ויאמר אין לנו חלק בדרך ולא נחלה
לנו בבניישי איש לאהליו ישראל : ויעל כל איש ²
ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה
דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם : ויבא דוד אל ³
ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר נשים פלגשים
אשר הניח לשמור הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם
ואליהם לא בא ותהיינה צררת עד יום מתן אלמנות

ויאמר המלך אל עמשא הזעק ⁴ חיות :
לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד : וילך ה
עמשא לחזיק את יהודה ויחר מן המועד אשר ^י
יעדו : ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן ⁶
בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ודרך
אחרי פן מצא לו ערים בצרות והציל עיננו : ויצאו ⁷
אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים
ויצאו מירושלם לדרך אחרי שבע בן בכרי : הם עם ⁸
האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם
ויואב חגור ימיו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על ^י

מתניו בתערה והוא יצא ותפל : ויאמר יואב לעמשא ⁹
השלום

CAP. XX.
Auctore
Zeba,
Israëlitz
iterum ad
arma inci-
tantur: sola
autem tri-
bus Jehuda
Davidem
Jerusalem
redu-
cit.

Ille Ama-
sam, ut
celeriter
defectionis
autorem
persequa-
tur, collige-
re militem
juber.

6 Eo moras
trahente,
Abisai sub-
mittitur.

Joab Ama-
sam incau-

rum inter-
fici.

הַשְׁלוֹם אֶתְחָ אֲחִי וְתָחוּ יְרֵמִיָּן יוֹאָב בֶּזַק עַמְשָׁא
 לַנִּשְׁקָלוֹ : וְעַמְשָׁא לֹא־נִשְׁמַר בַּחֲרָב אֲשֶׁר בִּיד
 יוֹאָב וַיִּבְהוּ בָּהּ אֶל־הַחֹמֶשׁ וַיִּשְׁפֹּךְ מֵעֵי אֶרְצָה וְלֹא
 שָׁנָה לוֹ וַיָּמָת וַיּוֹאָב וְאֶבְיָשִׁי אֲחִיו רָדְף אַחֲרָיו שִׁבְעַ
 11 בְּיָבֹכְכִי : וְאִישׁ עָמַד עָלָיו מִנְעָרִי יוֹאָב וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר
 12 חָפֵץ בַּיּוֹאָב וּמִי אֲשֶׁר לְדוֹד אַחֲרָיו יוֹאָב : וְעַמְשָׁא מִתְגַּלְל
 בְּדָם בְּתוֹךְ הַמַּסְלָה וַיֵּרָא הָאִישׁ כִּי־עָמַד כָּל־הָעָם
 וַיִּסַּב אֶת־עַמְשָׁא מִן־הַמַּסְלָה הַשְּׂדֵה וַיִּשְׁלַךְ עָלָיו בֶּנֶד
 13 כָּאֲשֶׁר רָאָה כָּל־הָבָא עָלָיו וְעָמַד : כָּאֲשֶׁר הִגִּיד מִן
 הַמַּסְלָה עֵבֶר כָּל־אִישׁ אַחֲרָיו יוֹאָב לְרָדְף אַחֲרָיו שִׁבְעַ
 14 בְּיָבֹכְכִי : וַיַּעֲבֹר בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֵלָה וּבֵית

Zeba in ur-
be Abel à
Ducibus
Davidis ob-
fidetur.

וּקְהִלוּ
ס' טו

מַעֲכָה וְכָל־הַחֲבֵרִים וַיִּקְלְהוּ וַיָּבֹאוּ אַף־אַחֲרָיו : וַיָּבֹאוּ
 וַיַּצְרוּ עָלָיו בְּאֲבֵלָה בֵּית הַמַּעֲכָה וַיִּשְׁפְּכוּ סִלְלָה אֶל־
 הַזָּעִיר וַתַּעֲמַד בַּחֹל וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אֶת־יוֹאָב מִשְׁחִיתָם
 16 לְהַפִּיל הַחוּמָה : וַתִּקְרָא אִשָּׁה חֲכָמָה מִן־הָעִיר שָׁמְעוּ
 שְׁמָעוּ אֶמְרוּנָה אֶל־יוֹאָב קִרְבַּ עַד־הַנָּה וְאִדְבַּרְתָּ
 17 אֵלַיָּה : וַיִּקְרַב אֵלָיָה וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֵתָּה יוֹאָב
 וַיֹּאמֶר אָנִי וַתֹּאמֶר לוֹ שְׁמַע דְּבָרִי אֲמָתְךָ וַיֹּאמֶר שְׁמַע
 18 אָנֹכִי : וַתֹּאמֶר לֵאמֹר דְּבַר יִדְּבְרוּ בְּרֹאשׁוֹנָה לֵאמֹר
 19 שְׂאוּל יִשְׁאָלוּ בְּאֲבֵל וְכֵן הִתְמוּ : אָנֹכִי שְׁלָמִי אֲמוּנִי
 יִשְׂרָאֵל אֵתָּה מִבְּקֵשׁ לְהַמִּית עִיר וָאָם בְּיִשְׂרָאֵל לְמָת
 כ תִּבְלַע נַחֲלַת יְהוָה : וַיַּעַן יוֹאָב וַיֹּאמֶר חָלִילָה
 21 חָלִילָה לִּי אִם־אֲבִלַע וְאִם־אֲשַׁחֲיִית : לֹאֲכֵן הִדְּבַר כִּי
 אִישׁ מִהֵר אֶפְרַיִם שִׁבְעַ בְּיָבֹכְכִי שָׁמוּ נִשָּׂא יְדוֹ בַּמֶּלֶךְ
 בְּדוֹד תִּנְגְּרָתוֹ לְבָדוֹ וְאֵלְכָה מֵעַל הָעִיר וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
 אֶל־יוֹאָב הִנֵּה רָאִשׁוֹ מִשְׁלַךְ אֵלַיָּה בְּעַד הַחוּמָה :
 22 וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל־כָּל־הָעָם בַּחֲכָמָתָהּ וַיִּכְרַתוּ אֶת־
 רֹאשׁ שִׁבְעַ בְּיָבֹכְכִי וַיִּשְׁלְכוּ אֶל־יוֹאָב וַיִּתְקַע בַּשֹּׁפָר
 וַיִּפְצְרוּ

Tandem
motus
omnis
mortis au-
toris re-
pcedius est.

וַיָּפְצוּ מֵעַל־הָעִיר אִישׁ לְאֶהָלָיו וַיּוֹאֲב שָׁב יְרוּשָׁלַם אֶל־
הַמֶּלֶךְ :

וַיּוֹאֲב אֶל כָּל־הַצָּבָא יִשְׂרָאֵל וּבְנֵיהָ בְּיָהוּדָה עַל־
הַכִּרְיָ וְעַל־הַפְּלָתִי : וְאֶדְרֵם עַל־הֶמָּס וַיְחַשְׁפֹּט בֵּין־
כָּהֵן כִּי

אֶחָיוֹד הַמִּזְכִּיר : וַשָּׂא סֶפֶר וְצִדּוֹק וְאֶבְיָתָר כֹּהֲנִים : כֹּה
וְגַם עִירָא הַיָּאֲרִי הָיָה כֹהֵן לְדָוִד : וַיְהִי רָעַב

בִּימֵי דָוִד שְׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד אֶת־
כָּא פָנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שָׁאוּל וְאֶל־
סָמָא כַּמִּסַּע סָמָא כַּמִּסַּע סָמָא

בֵּית הַדְּמִים עַל אֲשֶׁר־הִמִּית אֶת־הַגִּבְעֹנִים : וַיִּקְרָא
הַמֶּלֶךְ לַגִּבְעֹנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְהַגִּבְעֹנִים לֹא מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הֵמָּה בִּי אִסְמִיתָר הָאִמְרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּעוּ
לָהֶם וַיִּבְקֹשׁ שָׁאוּל לְהַכֹּתָם בְּקִנְאָתוֹ לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל

וַיְהוּדָה : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַגִּבְעֹנִים מָה אַעֲשֶׂה לָכֶם

וּבִמְהֵרָא אֲכַפֵּר וּבְרַכּוּ אֶת־נַחֲלַת יְהוָה : וַיֹּאמְרוּ לוֹ

הַגִּבְעֹנִים אֵין־לִי כֶסֶף וְחֶבֶד עִם־שָׁאוּל וְעִם־בֵּיתוֹ וְאִיךְ

לָנוּ אִישׁ לְהִמִּית בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מָה־אַתֶּם אֹמְרִים

אַעֲשֶׂה לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר כָּלָנוּ

וַיֹּאשֶׁר דְּמָה־לָּנוּ נִשְׁמְדָנוּ מִהַתִּיצֵב בְּכָל־גִּבְלֵי יִשְׂרָאֵל :

יִנְתָּד־לָנוּ שְׁבַע־הָ אֲנָשִׁים מִבְּנֵי וְהוֹקְעֵנוּם לִיהוָה בְּגִבְעָת

שָׁאוּל בְּחִיר יְהוָה : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אֶתֶּן :

וַיַּחֲמַל הַמֶּלֶךְ עַל־מַפִּיבִשָׁת בְּיָהוּנָתָן בֶּן־שָׁאוּל עַל־

שְׁבַע־ת יְהוָה אֲשֶׁר בִּינְתָם בֵּין דָּוִד וּבֵין יְהוּנָתָן בֶּן־שָׁאוּל :

וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת־שְׁנֵי בָנֵי רָצָפָה בֶּת־אִיָּה אֲשֶׁר יָלְדָה :

לְשָׁאוּל אֶת־אַרְמֹנִי וְאֶת־מַפְּבִשָׁת וְאֶת־חַמֶּשֶׁת בָּנֵי

מִיכָל בֶּת־שָׁאוּל אֲשֶׁר יָלְדָה לְעֹדְרִיאֵל בֶּן־כְּרִזָּי

הַמַּחֲלָתִי : וַיַּחֲמַם בֵּין הַגִּבְעֹנִים וַיִּקְיַעֵם בְּהָר לְפָנֵי

יְהוָה וַיִּפְּלוּ שְׁבַע־תִּים יָחַד וְהֵם רָחֲמוּ בִימֵי קִצִּיר

כְּרָאשִׁים תַּחֲלַת קִצִּיר שְׁעָרִים : וַתִּקַּח רָצָפָה בֶּת־

אִיָּה

אִיה אֶת־הַשֶּׁק וַתִּטְהוּ לָהּ אֱלֹהֵצוֹר מִתַּחֲלֹת קִצִּיר
עַד נִתְדַמִּים עֲלֵיהֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־נִתְּנָה עוֹף
הַשָּׁמַיִם לָנוּחַ עֲלֵיהֶם יוֹמָם וְאֶת־חֵית הַשָּׂדֶה לִלְהָ:

11 וַיָּגֵד לְדָוִד אֶת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה רִצְפָּה בַת־אִיה פֶּלֶגֶשׁ

12 שָׂאוֹל: וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיִּקַּח אֶת־עַצְמוֹת שָׂאוֹל וְאֶת־

עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מֵאֵת בְּעָלִי יִבֶשׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר גָּבְּוּ

הָאֲדָמִים אֹתָם מִרְחֹב בֵּית־שָׁן אֲשֶׁר תָּלוּם שָׁם הַפְּלִשְׁתִּים ^{שם סרי} ^{פלשתים קרי}

13 בַּיּוֹם הַהוּא פְּלִשְׁתִּים אֶת־שָׂאוֹל בְּגִלְעָד: וַיַּעַל מִשָּׁם

אֶת־עַצְמוֹת שָׂאוֹל וְאֶת־עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וַיֹּאסְפוּ אֶת־

14 עַצְמוֹת הַמּוֹקְעִים: וַיַּחֲבְרוּ אֶת־עַצְמוֹת־שָׂאוֹל וַיְהוֹנָתָן

בְּנוֹ בָּאָרֶץ בְּנִימָן בְּצִלְעַבְכֶּר קִישׁ אָבִיו וַיַּעֲשׂוּ כָל־אֲשֶׁר־

צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲתֵר אֱלֹהִים לָאָרֶץ אַחֲרֵי־כֵן:

טו וַתִּהְיֶה־עוֹד מִלְחָמָה לַפְּלִשְׁתִּים אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיָּדָד דָּוִד

16 וַעֲבָדוּ עִמּוֹ וַיִּלָּחֲמוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַף דָּוִד: וַיִּשְׁבּוּ ^{ישכבו קרי}

בְּנֵי אֲשֶׁר־בִּילְדֵי הָרֶפָּה וּמִשְׁקֶל קִינוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת

מִשְׁקָל נֹחֶשֶׁת וְהוּא חֲנוּר חֲדָשָׁה וַיֹּאמֶר לַהֲבוֹת אֶת־

17 דָּוִד: וַיַּעֲזְרוּ לוֹ אֲבִישִׁי בֶן־צְרוּיָה וַיָּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי

וַיִּמָּתֶהוּ אִזּוֹ נִשְׁבְּעוּ אֲנָשֵׁי־דָוִד לוֹ לֵאמֹר לֹא־תִצָּא עוֹד

אֲתָנּוּ לַמִּלְחָמָה וְלֹא תִכְבֶּה אֶת־נֵר יִשְׂרָאֵל:

18 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַתִּהְיֶה־עוֹד הַמִּלְחָמָה בְּגִבְעַת־פְּלִשְׁתִּים

אִזּוֹ הָכָה סִבְכִי הַחֲשָׁתִי אֶת־סָף אֲשֶׁר בִּילְדֵי הָרֶפָּה:

19 וַתִּהְיֶה־עוֹד הַמִּלְחָמָה בְּגִבְעַת־פְּלִשְׁתִּים

וַיָּךְ אֶלְחָנָן בֶּן־זִיעָרִי אֲרָנִים בֵּית הַלְחָמִי אֶת גִּלְיָת חֲנֹתִי ^{ר' ועידה}

כ וַעֲזָן חֲנִיתוֹ כַּמְּנוֹר אֲרָנִים: וַתִּהְיֶה־עוֹד

מִלְחָמָה בְּנֵת וַיְהִי אִישׁ מְדִין וַאֲצַבְעַת יָדָיו וַאֲצַבְעוֹת סוּוֹ ^{סרי}

רָגְלוֹ שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וָאַרְבַּע מִסְפָּר וְגַם־הוּא יָלַד

21 לַהֲרֶפָּה: וַיַּחֲרֹף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּכְהוּ יְהוֹנָתָן בֶּן־

22 שִׁמְעִי אֶחָי דָּוִד: אֶת־אַרְבַּעַת אֱלֹהִים יָלְדוּ לַהֲרֶפָּה בְּנֵת ^{שמונה קרי}

לֹא Na ויפלו

וַיִּפְּלוּ בִידֵי־דָוִד וּבִידֵי עֲבָדָיו :

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם כִּכְבָּא

CAPUT
X X I I
David, su-
peratis ho-
stibus, cum
florentissi-
mum ro-
gnum in
summa pe-
ce regeret,
inigni car-
mine divina
in sese be-
neficia con-
celebrat.

הַצִּיל יְהוָה אֶת־וּמָכָה שְׂאוֹל :

וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלְעִי וּמִצְדָּתִי וּמִפְּלִטָּיִלִי : אֱלֹהֵי

צוּרִי אַחֲסֵה־בִּי מִגְּנִי וּקְרַן יִשְׁעִי מִשִּׁנְבִּי

וּמִגְּנִי־מִשְׁעִי מִחֶמֶם תִּשְׁעֵנִי : מִהֲלֵל

אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאִיבֵי אוֹשַׁע : כִּי אֶפְפְּנִי מִשְׁבְּרֵי־הַ

מֹות נִחַלִּי בְּלִיעַל יִבְעֵתֵנִי : חֲבִלִּי

שְׂאוֹל סִבֵּנִי קִדְמָנִי מִקִּשְׁי־

מֹות : בְּצִרְלִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל־

אֱלֹהֵי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מִהִכְלוֹ

וְתִרְעַשׁ הָאָרֶץ וְשׁוֹעֵתִי בְּאֻזְנִי : וַתִּנְעֹשׂ

יְרֵגוֹז וַתִּנְעֹשׂוּ בִיתְרֵדָה לֹו : עֲלֶה

עֲשֹׁן בְּאֶפֶס וְאֵשׁ מִפִּי

תֹאכַל גִּחְלִים בָּעֵרוּ מִמֶּנּוּ : וַיֵּט

שָׁמַיִם וַיִּרֶד וְעֶרְפֹל תַּחַת

וַיִּרְא וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעַף וַיִּרְא

עַל־בִּנְפִירֵי־רוּחַ : וַיֵּשֶׁת חֶשֶׁן סָבִיבִתּוֹ

סִכּוֹת חֲשֶׁרֶת־מַיִם עָבִי שְׁחָקִים : מִנְּגִה

נִגְדָו בָּעֵרוּ גִחְלֵי־אֵשׁ : יִרְעֵם מִן־שָׁמַיִם

יְהוָה וְעֲלִיזֹן יִתֵּן קוֹלוֹ : וַיִּשְׁלַח

חֲצִצִּים וַיִּפְּצֵם בְּרֶק וַיִּחַמֵם : וַיִּרְאוּ אֲפִיקֵי

יָם יִגְלוּ מִסְדּוֹת תִּבְלָה בְּגִיעֵרֶת

יְהוָה מִנְּשֹׁמֶת רוּחַ אָפוּ : וַיִּשְׁלַח מִמְּרוֹם

יִקְחֵנִי יִמְשְׁנִי מִמַּיִם רַבִּים : יִצִּילֵנִי

מֵאִיבֵי עֵז מִשְׁנֵאֵי כִי אֲמַצּוּ

מִמֶּנִּי : יִקְדָּמֵנִי בַּיּוֹם אֵיךְ יִהְיֶה

יְהוָה

- ב יהוה משען לי : ויצא למרחב
 21 אתי יחלצני כיחפץ בי : וגמלני
 יהוה בצדקתי כבוד ידי ישב
 22 לי : כי שמרתי דרכי יהוה ולא
 23 דשעתי מאלהי : כי כל משפטו משפטיו
 24 לנגדי וחקתיו לאראסור ממנה : ואהיה
 כח תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב יהוה לי
 26 בצדקתי כבדי לנגד עיניו : עם
 חסיד התחסר עם נבון תמים
 27 תתקם : עם נבון התבון ועם
 28 עקש תתפל : ואת עם עני
 29 תושיע ועינוך על דמים תשפיל : כי
 אתה גירי יהוה ויהוה יגיד
 ל חשבי : כי בכה ארון נדוד באלהי
 31 אדלגשור : האל תמים
 דרכו אמרת יהוה צרופה מן
 32 הוא לכל החקים בו : כי מידאל מבלעדי
 33 יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו : האל
 מעוז חיל ויתר תמים
 34 דרכו : משנה רגליו כאילות ועל תליו
 לה במתי יעמידני : מלמד ידי
 36 למלחמה ונחת קשת נחושה ורעתי : ותתן
 37 לי מגן ישעך ונעתך תרכני : תרחיב צעדי
 38 תחתני ולא מערו קרסלי : ארדפת
 איבי ואשמידם ולא אשוב עד
 39 בלתי : ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו
 מ תחת רגלי : ותזקני חיל
 41 למלחמה תבקרע קמי תחתני : ואימי
 תתה לו ב Nn 2

תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: ישעו ואין 42
 מושיע אל יהודה ולא ענם: ואשחקם 43
 כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם
 ארקעם: ותפלטני מריבי עמי תשמרני 44
 לראש גוים עם לא ידעתי
 יעברני: בני נכר יתכחשורלי לשמוע מה
 און ישמעו לי: בני נכר יבלו ויחגורו 46
 ממסגרותם: חיי יהודה וברוך צורי וירם 47
 אלהי צור ישעי: האל הנתן נקמת 48
 לי ומריר עמים תחתני: ומוציאי 49
 מאיבי ומקמי תרוממי מאיש חמסים
 סחל קי תצילני: על כן אודה יהוה בגוים ולשמה אומר: מגדיל נ 51
 ישועות מלכו ועשרה חסד
 למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הנכר כג א
 הקם על משיח אלהי יעקב וגעים ומרות ישראל: רוח 2 ספ
 יהוה דברבי ומלתו על לשוני: אמר אלהי ישראל 3 ב"ק
 לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת
 אלהים: ובאור בקר וירח שמש בקר לא עבות מננה 4
 ממטר רשא מארץ: כילא כן ביתי עסאל כי ברית ה
 עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל
 חפץ כילא יצמיח: וכל על כקון מנר כלם כילא 6
 כיד יקחו: ואיש יגע בהם ימלא כחל ועץ חגית 7
 ובאש שרוף ישרפו בשבת:

CAPUT
XXIII
Ultima Da-
vidis verba,
quibus fœ-
dus Dei, de
æternitate
regni ipsius
proficitur.

כג א מנר

אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחבמני 8
 ראש השלשי הוא ערינו העצנו על שמנה מאות חלל
 במעם אחד: ואחרו אלעזר בן דודי כד
 אחח

Catalogus
principuo-
rum Du-
cum Davi-
dis, rerum-
que strenue

העני קי
אחר קי
9 רי ק
דוד קי

ab iis ge-
statum.

- תגבורת ק
אֶחָדִי בִשְׁלֹשָׁה גִבּוֹרִים עֲסָדְדוֹר בְּחֶרֶפֶם בְּפִלְשְׁתִּים
נֶאֱסָפִישׁ לְמַלְחָמָה וַיַּעַל אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃ הוּא קָם וַיֵּךְ
בְּפִלְשְׁתִּים עַד כִּי־יִנָּעַה יָדוֹ וַתִּרְבֶּק יָדוֹ אֶל־הַחֶרֶב
וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בְּיוֹם הַהוּא וְהָעָם יֹשְׁבוֹ אַחֲרָיו
אֵךְ לַפֶּשֶׁט׃ וְאַחֲרָיו שְׁמֵהּ בֶן־אֲנָנִי
הֲרָרִי וַיֵּאֱסָפוּ פִלְשְׁתִּים לַחֲזֶה וְתַהֲיִישׁ חֲלֻקַת הַשָּׂדֶה
מֵלֶאָה עַד־שָׁמַיִם וְהָעָם נָס מִפְּנֵי פִלְשְׁתִּים׃ וַיִּתְּצֵב
בְּתוֹךְ־הַחֲלָקָה וַיִּצִּילָהּ וַיֵּךְ אֶת־פִּלְשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה׃ וַיִּרְדּוּ שְׁלֹשִׁים מֵהַשְּׁלֹשִׁים רֹאשׁ
וַיָּבֹאוּ אֶל־קִצִּיר אֶל־דָּדוֹר אֶל־מַעְרַת עַדְלָם וְחִית
פִּלְשְׁתִּים חָנָה בְּעֶמֶק רְפָאִים׃ וְדָדוֹ אָז בְּמַצוּדָהּ וּמִצֵּב
פִּלְשְׁתִּים אָז בֵּית לָחֶם׃ וַיִּתְּאוּהָ דָדוֹ וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנִי
מִים מִבְּאֵר בֵּית־לָחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר׃ וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת
הַגִּבּוֹרִים בְּמַחְנֶה פִלְשְׁתִּים וַיִּשְׁאַבּוּ־מִים מִבְּאֵר בֵּית־
לָחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר וַיִּשְׁאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־דָּדוֹ וְלֹא אָבָה
לְשִׁתוֹתָם וַיִּסָּף אֹתָם לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי יְהוָה
מַעֲשֵׂתִי זֹאת הֲרַם הָאֲנָשִׁים הַהֲלָכִים בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא
אָבָה לְשִׁתוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבּוֹרִים׃
וְאֶבִּישׁ אֶחָדִי וַיֹּאבֵב בֶּן־צְרוּיָה הוּא רֹאשׁ
הַשְּׁלֹשִׁי וְהוּא עוֹרֵר אֶת־חֲנִיתוֹ עַל־שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חֲלָל
וְלִרְשָׁם בְּשִׁלְשָׁה׃ מִן־הַשְּׁלֹשָׁה הָבִי נִכְבֵּד וַיְהִי לָהֶם
כֹּל לְשָׁר וְעַד־הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָא׃ וּבְנֵיהוּ
בְּיַהוּדָע בֶּן־אִישׁ חִי רַב־פְּעָלִים מִקִּבְצָאֵל הוּא הִכָּה
אֶת־שְׁנֵי אֲרָאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת־הָאֲרָרִיזִי
בְּתוֹךְ הַבָּאֵר בְּיוֹם הַשִּׁלֵּג׃ וְהוּא הִכָּה אֶת־אִישׁ מִצְרִי
אֲשֶׁר מֵרָאֶה וּבִיד הַמִּצְרִי חֲנִית וַיִּרַד אֵלָיו בִּשְׁבַט וַיַּגִּיל
אֶת־הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהֲרֹגֻהּ בְּחִנִּיתוֹ׃ אֵלֶּה עָשָׂה
בְּנֵיהוּ בְּיַהוּדָע וְלִרְשָׁם בְּשִׁלְשָׁה הַגִּבּוֹרִים׃ מִן־הַשְּׁלֹשִׁים
לֹא ג Na 3 נכבר

נִכְבֵּד וְאֶל־הַשְּׁלֵשָׁה לֹא־בָאוּ וַיִּשְׁמְחוּ דָוִד אֶל־מְשֻׁמְעָתוֹ :

עָשָׂה אֵל אַחֲרֵי־וָאֵב בְּשָׁלְשִׁים אֶלְחָנָן בֶּן־דָּוִד 24

בֵּית לָחֶם : שְׁמָה הַחֲרָדִי אֱלִיקָא הַחֲרָדִי : כח

חֲלָץ הַפְּלָטִי עִירָא בֶן־עֲקֹשׁ הַתְּקַעִי : 26

אֲבִיעֶזֶר הָעֲנַתִּי מִבְּנֵי הַחֲשָׁתִי : צֶלְמוֹן 27 28

הָאֲחָחִי מַחֲרִי הַנְּטָפְתִּי : חֹלֶב בֶּן־בַּעֲנָה 29

הַנְּטָפְתִּי אֲתִי בְּדִרְיָה מִגִּבְעַת בְּנֵי בְנִימָן : בְּנִיהוּ ל

פֶּרְעָתָנִי הָדִי מִנְחֲלִי גַעַשׁ : אֲבִי־עֶלְכוֹן הָעֶרְבָתִי 31

עֹזְמוֹת הַבְּרַחֲמִי : אֱלִיחֻפָּא הַשְּׁעֶלְבָנִי בְּנֵי יִשָּׁן 32

יְהוֹנָתָן : שְׁמָה הַחֲרָדִי אַחִיאָם בֶּן־שָׁרָר הָאֲרָרִי : 33

אֱלִיפֶלֶט בֶּן־אַחֲסָבִי בֶן־הַמַּעֲכָתִי אֱלִיעָם בֶּן־ 34

חֲצִירוֹ הַכְּרַמְלִי פַּעְרִי הָאֲרָבִי : לַה

יִגְאֵל בֶּן־נָתָן מִצֶּכֶה בְּנֵי הַנָּדִי : צֶלֶק 36 37

יְהֻדָּה הָעֲמֹנִי נַחֲרִי הַבְּאֲרָתִי נִשְׂאִי כָלִי יוֹאֵב בֶּן־צִרוּיָה :

עִירָא הִיתָרִי גֶרֶב הִיתָרִי : אֹרִיָה 38 39

וַיִּסָּף אִתּוֹ כָּדָא

הַחֲתִי כָל שְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע :

CAPUT
XXIV.
Davidem
perverſa cu-
pido inva-
dit, ad me-
tendas im-
perii vires,
populum
censendi :

יְהוָה לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּסֹת אֶת־דָּוִד בָּהֶם לֵאמֹר לָךְ

מָנָה אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוּדָה : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־ 2

יֹאֵב וְשָׂרֵי־הַחֵיָל אֲשֶׁר־אִתּוֹ שׁוֹטְנָא בְּכָל־שְׁבָטֵי

יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בָּאָר שְׁבַע וּפְקְדוּ אֶת־הָעָם וַיִּרְעִתִּי

אֶת מִסְפַּר הָעָם : וַיֹּאמֶר יוֹאֵב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּסֶף יְהוָה 3

אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָעָם כֹּהֶם וְכֹהֶם מֵאָה פְּעָמִים וְעֵינִי אֲדָנִי

הַמֶּלֶךְ רָאוֹת וְאֲדָנִי הַמֶּלֶךְ לְמַדָּה חֲפֵץ בְּדַבַּר הַזֶּה :

וַיַּחֲזֹק דְּבַר־הַמֶּלֶךְ אֶל־יֹאֵב וְעַל שָׂרֵי הַחֵיָל וַיֵּצֵא יוֹאֵב 4

וְשָׂרֵי הַחֵיָל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד אֶת־הָעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל :

וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיַּחֲנוּ בְּעָרֹזֶר יָמִין הָעִיר אֲשֶׁר ה 5

בְּתוֹךְ־הַנָּחַל הַנָּה וְאֶל־עֹזֶר : וַיָּבֹאוּ הַגִּלְעָדָה וְאֶל־אֲרָץ 6

תַּחְתִּים חֲדָשִׁי וַיָּבֹאוּ דְּנָה יַעֲן וּסְכִיב אֶל־צִידוֹן : וַיָּבֹאוּ 7

מִבְּצֹר

מבצר צור וכל ערי החוי והבנעני ויצאו אל נגב יהודה
 8 באר שבע : וישמו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה
 9 חדשים ועשרים יום ירושלם : ויתן יואב את מספר
 מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות
 אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות
 10 אלף איש : ויך לבדוד אתו אחרי כן ספר את העם
 ויאמר דוד אליהו חטאתי מאד

Ita à Jos-
bo militiz
duce
1300000
civium di-
numerata.

10 Regem
mox facti
huius poe-
nitentia
subit, ejus-
que veniam
à Deo po-
tit.

11 Itaque
missus ad
eum vates
trinam ei
triplicem
poenam de-
nunciat,
datque ar-
bitrium
unam eli-
gendi.

Ille fugam
& famem
detestatus,
triduanam
pestem eli-
git;

15 Quà
sziente
momento
temporis
xx x millia
hominum
interiere.

Sed mox
Deus cni-
x Davidis
precibus &
sacrificiis
placatur.

מחנה קר

אשר עשיתי ועתה יהוה העברנא את ענין עבדך כי
 נסבלתי מאד : ויקם דוד בבקר ודבר
 11 יהוה היה אלגד הנביא חזה דוד לאמר : הלך ודברת
 12 אלדוד בזה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לך
 13 אחת מהם ואעשה לך : ויבאגד אלדוד ויגדלו
 ויאמר לו התבוא לך שבע שנים ירעב בארצה ואם
 שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדףך ואסדיות
 שלשת ימים דבר בארצה עתה דע וראה מה אשיב
 14 שלחי דבר : ויאמר דוד אלגד צר לי
 15 מאד נפלהנא ביריהוה כירבים רחמו וכיר אדם
 16 טו אל אפלה : ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר וערעת
 מועד וימת מן העם מרן וערבאר שבע שבועים אלף
 17 איש : וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה וינחם
 יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב
 עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עסגן האורנה
 18 היבסי : ויאמר דוד אליהו בראתו את
 המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי
 העייתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית
 19 אחי : ויבאגד אלדוד ביזם ההוא ויאמר
 20 לו עלה חקם ליהוה מזבח פגן ארניה היבסי : ויעל
 ב דוד בדברגד כאשר צוה יהוה : וישקף ארונה וירא
 את

מסכ
במסכ
מסכ

מסכ
במסכ
מסכ

מחנה קר

אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־עַבְדּוֹ עֲבָרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אֲרוֹנָה
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ אִפְיוֹ אֶרְצָה :
 21 וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה מְדוּעַ בָּא אֲרֹנ־יְהוָה אֶל־עַבְדּוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד לַקְנוֹת
 מַעֲמָה אֶת־הַגִּזְרִין לַבָּנוֹת מִזְבֵּחַ לַיהוָה וְתַעֲצֵר הַמִּגְפָּה
 22 מֵעַל הָעַם : וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה אֶל־דָּוִד יִקַּח וַיַּעַל אֲרֹנ־יְהוָה
 הַטּוֹב בְּעֵינָיו רֹאֵה הַבָּקָר לַעֲלֹה וְהַמְרִינִים וּבְלֵי הַבָּקָר
 23 לַעֲצִים : הֲכֵל נָתַן אֲרוֹנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ
 וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶה :
 24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲרוֹנָה לֹא בִּיקְנֵנוּ אֶקְנֶה מֵאוֹתָךְ
 בְּמַחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לַיהוָה אֱלֹהֵי עַלְוֹת חֲנָם וַיִּקֶּן דָּוִד
 אֶת־הַגִּזְרִין וְאֶת־הַבָּקָר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים : וַיְבִן שָׁם כֹּה
 דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֲלֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה
 לְאָרֶץ וְתַעֲצֵר הַמִּגְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל :

פסוק
באמצע
פסוק

* סכום המסוקים של זה הספר אלף וחמש מאות ורשה וסימניו אשרו חסין
 וסדיו לד וסימניו פוחא אז ידך והציו ולאשה על סכסך :

* Summa
 Versuum
 hujus libri
 est 1506.

ac ejus symbolum memoriale est in voce אשרו (ex Jer. 1: 17. *Basis appressum.*)
 Sectiones vero ejus Maforethicae sunt 34. Quatum signum memoriale occurrit (Psalmo 145: 16.
 פוחא את־ידך *Aperis manum tuam,*) in voce ידך; denotat enim כ 20, י 10, ac 7 4.
 Et medius ejus versus est בְּלֵאשֶׁר עָלֵי־מִדְבָּר *Mulieri autem erat vitulus saginatus. 1 Sam. 28: 24.*

N. B. Fuerunt ergo, Maforetharum tempore, duo libri Samuelis tantum ספר liber unicus,
 constans Versibus, 1506. Sectionibus, 34. & isto medio versu, 1 Sam. 28: 24.

והמלך

מלכים א

LIBER I. REGUM.

CAPUT I. א

CAPUT I.
Davide fe-
cio confe-
cto,

המורה א
חיי שרה
2 ב' א
י' ב' א

דוד וזקן בא בימים ויכסוהו בבגדים ולא
יחס לו: ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני
המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהיל לו סכנת
ושכבה בחיקה וחס לאדני המלך: ויבקשו נערה יפה
בכל גבול ישראל וימצאו את-אבישג השונמית ויבאו
אתה למלך: והנערה יפה ערמאד ותהי למלך סכנת
ה ותשרתהו והמלך לא ידעה: ואדניה בן-חנניה מתנשא
לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש
רצים לפניו: ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה
עשית וגם-הוא טובת-אר מאד ואתו ילדה אחרי
אבשלום: ויהיו דבריו עם יואב בן-צרויה ועם אביתר
הכהן ויעזרו אחרי אדניה: וצרוק הכהן ובניהו בן
יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והנבזרים אשר לדרור
לא היו עם-אדניהו: ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם
אבן הזחלת אשר-אצל עין רגל ויקרא את-כל-אחיו
בני המלך ולכל-אנשי יהודה עבדי המלך: ואת-נתן
הנביא ובניהו ואת-הנבזרים ואת-שלמה אחיו לא
קרא: ויאמר נתן אל-בת-שבע אם-שלמה לאמר הלא
שמעת כי מלך אדניהו בן-חנניה ואדנינו דוד לא ידע:
ועתה לבי איעצה נא עצה ומלטי את-נפשך ואת-
נפש בנה שלמה: לבי ובאי אל-המלך דוד
ואמרת אליו הלא-אתה אדני המלך נשבעת
לאמתך לאמר כי-שלמה בנה ימלך אחרי
לו ה Na 5

Adonia fi-
lius, inita
cum Josbo
& Abja-
thare con-
siliis
societate,
regnum pa-
ternum oc-
cupare ni-
titur.

Sed Natha-
nis opert,
detractis &
diffipatis
ipsum
molitioni-
bus,

והוא ישב על־כסאי ומדוע מלך אֲדֹנִיהוּ :
 הִנֵּה עֹדֶךָ מְדַבֵּר שֵׁם עֹדֶה־מֶלֶךְ וְאֲנִי אֲבֹא¹⁴
 אַחֲרָיִךְ וּמִלֹּאֲתִי אֶת־דְּבָרֶיךָ : וּתְבֹא בֵּית־שֶׁבַע טו
 אֶל־הַמֶּלֶךְ הַבְּדֻדָּה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד וְאֲבִישֶׁן הַשְּׁנוּמִית
 מִשְׁרַת אֶת־הַמֶּלֶךְ : וּתְקַד בֵּית־שֶׁבַע וּתְשַׁתְּחוּ לַמֶּלֶךְ¹⁶
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהֲלֶךְ : וַתֹּאמֶר לוֹ אֲדֹנִי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ¹⁷
 בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֵאמֹתָ כִּי־שְׁלֹמֹה בְנִךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי
 וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי : וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנִיָּה מֶלֶךְ וְעַתָּה¹⁸
 אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדַעְתָּ : וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא־זֶעֱאֹן לִרְב¹⁹
 וַיִּקְרָא לְבָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאֲבִיתָר הַכֹּהֵן וּלְיָאֵב שֹׁר
 הַצִּבְאָ וּלְשְׁלֹמֹה עֲבָדָךְ לֹא קָרָא : וְאַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כ
 עֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַנִּיחַ לָהֶם מִי יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא
 אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו : וְהִיָּה כִּשְׂכָב אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ עִם־²¹
 אֲבֹתָיו וְהִיָּיתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים : וְהִנֵּה עֹדֶנָּה²²
 מְדַבֵּר עִם־הַמֶּלֶךְ וְנָתַן הַנְּבִיא בָא : וַיַּעֲדוּ לַמֶּלֶךְ²³
 לֵאמֹר הִנֵּה נָתַן הַנְּבִיא וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחוּ
 לַמֶּלֶךְ עַל־אֲפִיו אֲרָצָה : וַיֹּאמֶר נָתַן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַתָּה²⁴
 אֲמַרְתָּ אֲדֹנִיָּהוּ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי :
 כִּי יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא־זֶעֱאֹן לִרְב וַיִּקְרָא כה
 לְבָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְשָׂרֵי הַצִּבְאָ וּלְאֲבִיתָר הַכֹּהֵן וְהַנָּס
 אֲכָלִים וְשֹׁתִים לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִיָּהוּ :
 וְלִי אֲנִי־עֲבָדָךְ וּלְצֹדֵק הַכֹּהֵן וּלְבַנְיָהוּ בֶן־יְחִיָּזָבֵד²⁶
 וּלְשְׁלֹמֹה עֲבָדָךְ לֹא קָרָא : אִם מֵאֵת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נָהִית²⁷
 הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת־עֲבָדֶיךָ מִי יֵשֵׁב עַל־
 כִּסֵּא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו : וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר²⁸
 קְרָאוּ־לִי לְבֵית־שֶׁבַע וּתְבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּתַעֲמֹד
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : וַיֵּשְׁבַע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה²⁹
 אֲשֶׁר־פָּקְדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה : כִּי בָאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי ל

לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך
אחרי והוא ישב על־כסאי תחת כי בן אעשה היום
31 יהוה : ותקד בת־שבע אפים ארץ ותשתחו למלך
ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם :

ד כח

A Davide
Salomo
successor
regni insti-
tuitur, & in
regali folio
collocatur.

32 ויאמר המלך דוד קרא־לי לצדוק הכהן ולנתן

33 הנביא ולבניהו בן־יהוידע ויבאו לפני המלך : ויאמר

המלך להם קחו עמכם את־עברי אדניכם והרכבתם

את־שלמה בני על־הפרדה אשר־לי והורדתם אתו

34 על־גחון : ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא אל ק

למלך על־ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי

לה המלך שלמה : ועליתם אחריו ובא וישב על־כסאי

והוא ימלך תחתיו ואתו צויתיו להיות נגיד על־ישראל

36 ועל־יהודה : ויען בניהו בן־יהוידע את־המלך ויאמרו

37 אמן בן יאמר יהוה אלהי אדני המלך : כאשר היה

יהוה עם־אדני המלך בן יהי עם־שלמה ויגדל את־
יהוה קד

38 כסאו מכסא אדני המלך דוד : וירד צדוק הכהן ונתן

הנביא ובניהו בן־יהוידע והכרתיו והפלתיו וירכבו את־

שלמה על־פרדת המלך דוד וילכו אתו על־גחון :

39 ויקח צדוק הכהן את־קרן השמן מן־האהל וימשח

את־שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל־העם יחי המלך

מ שלמה : ויעלו כל־העם אחדיו והעם מחללים בחללים

Cujus rei
Adonia cer-
tior factus :

41 וישמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם : וישמע

אדניהו וכל־הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע

יואב את־קול השופר ויאמר מדוע קול־התקרה

42 הומה : עורנו מדבר והנה יונתן בן־אכיתר הכהן בא

ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר :

43 ויען יונתן ויאמר לאדניהו אכל אדנינו המלך־דוד

44 המלך את־שלמה : וישלח אתו־המלך את־צדוק

הכהן

הכהן ואת־נתן הנביא ובניהו בן־יהוידע והכרתי
והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך: וימשחו אתו מת
צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם
שמהים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: וגם⁴⁶
ישב שלמה על כסא המלוכה: וגם־באו עבדי המלך⁴⁷
לברך את־אדנינו המלך דוד לאמר יישיב אלהיך את־
שם שלמה משמך ויגדל את־כסאו מכסאך וישתחו
המלך על־המשכב: וגם־כבה אמר המלך ברוך יהוה⁴⁸
אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על־כסאי ועיני
ראות: ויחדרו ויקמו כל־הקראים אשר לאדניהו⁴⁹
וילכו איש לדרך: ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם נ
וילך ויחזק בקרנות המזבח: ויגד לשלמה לאמר⁵¹
הנה אדניהו ירא את־המלך שלמה ותנה אחו
בקרנות המזבח לאמר ישבע־לי כיום המלך שלמה
אס־ימית את־עבדו בחרב: ויאמר שלמה אם יהיה⁵²
לכן־חיל לא־יפל משערתו ארצה ואסדרעה תמצא
בו ומת: וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח⁵³
ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמרו־לו שלמה לה
לביחק:

Ad Altare
Domini,
vitz & sa-
lutis causâ,
confugit.

Atque in-
de, fide da-
tâ, domum
cum veniâ
remittitur.

ויקראו ימידוד למות ויצו את־שלמה בנו לאמר: **ב**
אנכי הלוך בדרך כל־הארץ וחזקת והיית לאיש: ² והפסח
ושמרת את־משמרת יהוה אלהיך ללכת³
בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטי ויעדותיו
ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל־
אשר תעשה ואת כל־אשר תפנה שם:
למען יקים יהוה את־דברו אשר דבר עלי לאמר אם־
ישמרו בניך את־דרכם ללכת לפני באמת בכל־
לבבם ובכל־נפשם לאמר לא־יכרת לה איש מעל

C A P. II.
David,
morti pro-
pinquus,
Salomo-
nem ad pie-
tatem &c
iustitiam
colendam
gravissimis
verbis ad-
hortatur.

כסא

Secreta
quorundam
mandata de
Joabo, Si-
mei, aliis-
que tradit.

ה כִּסּא יִשְׂרָאֵל: וְגַם אֶתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר-עָשָׂה לִי יוֹאָב

בְּצִוְיֹהֶיהָ אֲשֶׁר עָשָׂה לְשֵׁנֵי-יָשָׁרִי צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל

לְאַבְנֵר בֶּן-נֵר וְלַעֲמֶשֶׂא בֶן-יֵתֵר וְיֵהוֹנָם וַיֵּשֶׁם דָּמִי

מִלְחָמָה בְּשָׁלֹם וַיִּתֵּן דָּמִי מִלְחָמָה בַּחֲנֻתָּהּ אֲשֶׁר

בַּמָּתָנִיו וּבִנְעָלוֹ אֲשֶׁר בְּרָגְלָיו: וַעֲשִׂיתָ בַּחֲכָמָתָהּ וְלֹא

7 תֹּרֵד שִׁיבְתוּ בְּשָׁלֹם שָׂאֵל: וְלִבִּי בְרוּלִי

הַגִּלְעָדִי תַעֲשֶׂה-חֶסֶד וְהָיוּ בְּאֲבָלִי שְׁלֹחֲנָה כִּי-כֹן קָרְבוּ

8 אֵלַי בְּבִרְחִי מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוּם אַחִיקָה: וְהִנֵּה עֹמֶה שְׁמַעִי בֶן

נֶרָא בֶן-הַיְמִינִי מִבָּחָרִים וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נִמְרָצָת

בַּיּוֹם לִכְתִּי מַחֲנִים וְהוֹאֲרִירָה לִקְרָאתִי הַיּוֹדֵן וְאַשְׁבַּע

9 לוֹ בַּיהוָה לֵאמֹר אִם-אֶמִיתָהּ בַּחֶרֶב: וַעֲתָה אֵל-

תִּנָּקְהוּ כִּי אִישׁ חָכָם אֶתָּה וַיִּדְעַתָּ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה

10 לוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת-שִׁיבְתוֹ בְּדָם שְׂאוֹל: וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם-

11 אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֶר בְּעִיר דָּוִד: וְהַיְמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל-

יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּחֲמֹרֹן מָלַךְ שֶׁבַע שָׁנִים

12 וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשֹׁלֹשׁ שָׁנִים: וַיְשַׁלְּמֵהָ וַיֵּשֶׁב

עַל-כִּסֵּא דָוִד אָבִיו וַתֵּבֶן מַלְכֻתוֹ מֵאָדָּם:

עד כאן

13 וַיָּבֹא אֲדֹנִיהוּ בֶן-חֲנָנִית אֶל-בֵּית-שֶׁבַע אִם-שְׁלֹמֹה

14 וַתֹּאמֶר הַשְׁלוּם כֹּאךָ וַיֹּאמֶר שְׁלוּם: וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלֶיךָ

15 וַתֹּאמֶר דָּבָר: וַיֹּאמֶר אֶת-יָדְעַתָּ כִּי-לִי הִיְתָה הַמְּלוּכָה

וְעָלִי שְׁמוֹ כְּלִי-יִשְׂרָאֵל פָּנִיהֶם לַמֶּלֶךְ וַתִּסַּב הַמְּלוּכָה

16 וַתְּהִי לְאָחִי כִּי מִיְהוָה הִיְתָה לוֹ: וַעֲתָה שְׂאֵלָה אַחַת

אֲנִכִּי שְׂאֵל מֵאַתָּה אֶל-תְּשֻׁבִי אֶת-פְּנֵי וַתֹּאמֶר אֵלָיו דָּבָר:

17 וַיֹּאמֶר אֲמַרְיָנָא לְשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא-יֵשֵׁב אֶת-פְּנֵיךָ

18 וַיִּתֵּן-לִי אֶת-אֲבִישָׁג הַשּׁוֹנֵמִית לְאִשָּׁה: וַתֹּאמֶר בַּת-שֶׁבַע

19 טוֹב אֲנִכִּי אֲדַבֵּר עֲלֶיךָ אֶל-הַמֶּלֶךְ: וַתָּבֹא בַת-שֶׁבַע

אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְדַבֵּר-לוֹ עַל-אֲדֹנִיהוּ וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ

לִקְרָאתָהּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶהָ לָּהּ וַיֵּשֶׁב עַל-כִּסְאוֹ וַיֵּשֶׁם כִּסֵּא לְאִם

הַמֶּלֶךְ

Adonia A-
bifag Sum-
mitidem à
Salomone
in uxorem
petiit.

מלכים א ב . 2 . C A P .

המֶלֶךְ וַתֵּשֶׁב לִימִינוֹ׃ וַתֹּאמֶר שְׂאֵלָה אַחַת קִטְנָה אֲנֹכִי כ
שְׂאֵלַת מֵאֲתָךְ אֶל־תֵּשֶׁב אֶת־פָּנַי וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ׃
שְׂאֵלִי אֲמִי כִי לֹא־אֵשִׁיב אֶת־פָּנֶיךָ׃ וַתֹּאמֶר יִתֵּן אֶת־²¹
אֲבִישָׁן הַשְּׂנַמִּית לְאֶדְנֶיהָ אַחִיקָה לַאֲשָׁה׃ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ׃²²
שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לֵאמֹו וְלִמָּה אַתְּ שְׂאֵלַת אֶת־אֲבִישָׁן
הַשְּׂנַמִּית לְאֶדְנֶיהָ וְשְׂאֵלִי־לוֹ אֶת־הַמְּלוּכָה כִּי הוּא אַחִי
הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי וְלוֹ וְלֹאֲבִיתָּר הַכֹּהֵן וְלִיּוֹאֲב בֶן־צֶרִיָּה׃
וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בִּיהוָה לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה־²³
לִי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף כִּי בִנְפֹשׁוֹ דִּבֶּר אֶדְנֶיהָ אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה׃ וַעֲתָה חִי־יְהוָה אֲשֶׁר הִכִּנֵּנִי וַיּוֹשִׁיבֵנִי עַל־כִּסֵּא־²⁴
דָּוִד אָבִי וְאֲשֶׁר עָשָׂה־לִּי בֵּית כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר כִּי חֵסֶד יוֹמֵת
אֶדְנֶיהָ׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִד בְּנֵיהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע כֹּתֵב
וַיִּפְגַּעֲבוּ וַיָּמָת׃ וְלֹאֲבִיתָר הַכֹּהֵן אָמַר הַמֶּלֶךְ׃²⁶
עֲנֵתָ לָךְ עַל־שְׂדֵיךָ כִּי אִישׁ מוֹת אָתָּה וּבֵיּוֹם הַזֶּה לֹא
אֲמִיתֶךָ בִּינִשְׂאֵת אֶת־אֲרוֹן אֶדְנִי יְהוָה לִפְנֵי דָוִד אָבִי
וְכִי הִתְעַנִּית בְּכָל אֲשֶׁר־הִתְעַנָּה אָבִי׃ וַיִּגְרַשׁ שְׁלֹמֹה׃²⁷
אֶת־אֲבִיתָר מִהַיּוֹת כֹּהֵן לַיהוָה לְמַלְאֵ אֶת־דָּבָר יְהוָה
אֲשֶׁר דִּבֶּר עַל־בֵּית עֲלִי בְשִׁילָה׃ וְהַשְּׁמַעְיָה׃²⁸
בָּאָה עֲרִיּוֹאֲב כִּי יוֹאֲב נָטָה אַחֲרֵי אֶדְנֶיהָ וְאַחֲרֵי
אֲכִשְׁלוֹם לֹא נָטָה וַיָּנֶס יוֹאֲב אֶל־אֶהֱלִי יְהוָה וַיַּחֲזֹק
בְּקִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֵּגֵד לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה כִּי נָס יוֹאֲב אֶל־²⁹
אֶהֱלִי יְהוָה וְהִנֵּה אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת־בְּנֵיהוּ
בְּנֵי־יְהוֹיָדָע לֵאמֹר לָךְ פָּגַעֲבוּ׃ וַיָּבֹא בְנֵיהוּ אֶל־אֶהֱלִי ל
יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיו כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ צֵא וַיֹּאמֶר לֹא כִי־
פָּה אָמֹות וַיֵּשֶׁב בְּנֵיהוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר כֹּה־דִבֶּר
יֹאֲב וְכֹה עָנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ עֲשֵׂה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר׃³¹
וַפָּגַעֲבוּ וַקְּבֹרָתוֹ וְהַסִּירָתוֹ דְּמֵי חָנָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ יוֹאֲב
מִעָלָיו וּמִעַל בֵּית אָבִי׃ וְהַשִּׁיב יְהוָה אֶת־דָּמוֹ עַל־³²

Ille, quo
istaz infidiz
spectarent,
non igno-
rus, indi-
gnatione
commo-
tus, Ado-
niam tolli
juber.

Similiter-
que iustis
occasioni-
bus in Ab-
jathareu
pontificem,

Et Joa-
bum.

ראשו

ראשו אשר פגע בשני־אנשים צדקים וטבים
ממנו ויהרגם בחרב ואכי דוד לא ידע את־אבנר בן־נר
שר־צבא ישראל ואת־עמשא בן־יתר שר־צבא יהודה:
33 וישבו דמיהם בראש יואב וב־ראש זרעו לעלם ולדוד
ולזרעו ולביתו ולבסאו יהיה שלום ערעולם מעם
34 יהוה: ויעל בניהו בן־יהוידע ויסנע־בו וימתהו ויקבר
לה בביתו במדבר: ויתן המלך את־בניהו בן־יהוידע
תחתיו על־הצבא ואת־צרוק הכהן נתן המלך תחת
אביתר:

Et Simci
animadver-
sit.

36 וישלח המלך ויקרא לשמע־י ויאמר לו בנהלך בית
בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה:
37 והיה ביום צאתך ועברת את־נחל קדרון ידע תדע כי
38 מות תמות דמה יהיה בראשך: ויאמר שמעי למלך
טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך
39 וישב שמעי בירושלם ימים רבים: והי
מקץ שלש שנים ויברחו שני־עבדים לשמע־י אל־אכיש
בן־מעכה מלך נת ויגידו לשמע־י לאמר הנה עבדך
מ בנת: ויקם שמעי ויחבש את־חמרו וילך גתה אל־
אכיש לבקש את־עבדיו וילך שמעי ויבא את־עבדיו
41 מנת: ויגד לשלמה בן־חלק שמעי
42 מירושלם גת וישב: וישלח המלך ויקרא לשמע־י
ויאמר אליו הלוא השבעת־ך ביהוה ואער כה לאמר
ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי־מות תמות
43 ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי: ומדוע לא שמרת
את שבעת יהוה ואת־המצוה אשר־צויתי עליך:
44 ויאמר המלך אל־שמעי אתה ידעת את כל־הדעות
אשר ידע לבבה אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה
מה את־דעתך בראשך: והמלך שלמה ברה וקפא דוד
יהיה

46 יהיה נכון לפני יהוה עד-עולם: ויצו המלך את-בניהו
בן-יהוידע ויצא ויפגע-בו וימת והממלכה נכונה ביד
שלמה: ויתחתן שלמה את-פרעה **א**

C A P. III.
Salomo fil-
liam Regis
Ægypti
uxorem
ducit.

מלך מצרים ויקח את-בת-פרעה ויביאה אל-עיר דוד
עד בלתו לבנות את-ביתו ואת-בית יהוה ואת-חומת
ירושלם סביב: רק העם מזבחים בבמות כי לא-נבנה

בית לשם יהוה עד הימים ההם: ויאהב
שלמה את-יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות
הוא מזבח ומקטיר: וילך המלך גבערה לזבח שם
ביהיא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על

Deum sin-
gularibus
sacrificiis
Gibeone
colit.

המזבח ההוא: בגבעון נראה יהוה ה
אל-שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה
אתן-לך: ויאמר שלמה אתה עשית עמ-עבדך
דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה
ויבשרת לבב עמך ותשמר-לו את-החסד הגדול הזה
ותתן-לו בן ישב על-כסאו כיום הזה: ועתה יהוה

Ubi per
soporem
Dominus
ipfi addare
visus est,
petendi
quæ vellet
tribuens
optionem.

אלהי אתה המלכת את-עבדך תחרת דוד אבי ואנכי
נער קטן לא אדע צאת ובא: ועבדך בתוך עמך אשר
בחרת עס-רב אשר לא-ימנה ולא יספר מרב: ונתת
לעבדך לב שמע לשפט את-עמך להבין בין-טוב לרע
כי מי יוכל לשפט את-עמך הכבד הזה: וייטב הדבר
בעיני אדני כי שאל שלמה את-הדבר הזה: ויאמר
אלהים אליו יען אשר שאלת את-הדבר הזה ולא
שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת
גפש איבה ושאלת לך הבין לשמע משפט: הגדה
עשיתי בדברך הגדה נתתי לך לב חכם ונבון אשר
במוך לא-היה לפניך ואחריו לא-יקום כמוך: וגם
אשר לא-שאלת נתתי לך גם-עשר גם-כבוד אשר לא

קצ ב"ק

Sed ille non
aliud sibi
quàm sa-
pientiam
dari popo-
scit.

Deus verò
ipfi cum
divina sa-
pientia bo-
norum
omnium
copiam lar-
gitur.

היה

14 הָיָה כְּמוֹד אִישׁ בְּמַלְכִים כְּלִימָה: וְאִם יִתְּלַךְ בְּדַרְכֵי
 לִשְׁמֹר חֻקִּי וּמִצְוֹתַי כְּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּוִיד אָבִיךָ וְהֶאֱרַכְתִּי
 15 אֶת־יָמֶיךָ: וַיִּקֶּץ שְׁלֹמֹה וְהָנָה חֲלוֹם
 וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וַיַּעַל
 עֹלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו:

Cuius il-
lustre do-
cumentum
in iudicio
inter duas
mulieres,
de infante
litigantes,
præbet.

16 אִזּוּ תִכְאֹנֶה שְׁתֵּים נָשִׁים זָנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמִדְנָה
 17 לִפְנָיו: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֶחָת בִּי אֲדֹנִי אֲנִי וְהָאִשָּׁה
 18 הַזֹּאת יֹשֶׁבֶת בְּבֵית אַחֵד וְאֶלֶד עִמָּה בְּבֵית: וַיְהִי בַיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי לִלְדֹתֶי וַתֵּלֶד גֵּם־הָאִשָּׁה הַזֹּאת וְאֲנַחְנוּ יָחִידִי
 אֶיךָ אֲדֹנָי בְּבֵית זֹלָתִי שְׁתֵּים־אֲנַחְנוּ בְּבֵית:
 19 וַיִּמָּר: בְּהָאִשָּׁה הַזֹּאת לִילֵד אֲשֶׁר שָׁכְבָה עִלָּיו:
 כ וַתִּקֶּם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת־בְּנִי מֵאֵצְלִי וְאִמְתָּךְ
 יִשְׁנָה וַתִּשְׁכִּיבְהוּ בְּחִיקָה וְאֶת־בְּנָה הַמֵּת הִשְׁכִּיבָה
 21 בְּחִיקִי: וְאָקָם בִּבְקָר לְהִינִיק אֶת־בְּנִי וְהִנֵּד
 מֵת וְאֶתְבֹּנֶנּוּ אֵלָיו בִּבְקָר וְהִנֵּה לֹא־הָיָה בְּנִי אֲשֶׁר
 22 יָלַדְתִּי: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֲחֵרֶת לֹא כִּי בְנִי הָחִי
 וּבִנְךָ הַמֵּת וְזֹאת אָמַרְתָּ לֹא כִּי בִנְךָ הַמֵּת וּבְנִי הָחִי
 23 וַתִּדְּבַרְנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אָמַרְתָּ זֶה
 בְּנִי הָחִי וּבִנְךָ הַמֵּת וְזֹאת אָמַרְתָּ לֹא כִּי בִנְךָ הַמֵּת וּבְנִי
 24 הָחִי: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קִחוּ לִי־חֶרֶב וַיָּבִיאוּ הַחֶרֶב לִפְנֵי
 כה הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד הָחִי לְשֵׁנִים וְתִנּוּ

26 אֶת־הַחֲצִי לְאֶחָת וְאֶת־הַחֲצִי לְאֶחָת: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר־בִּסָּה הָחִי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנָהּ
 וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי תִנְרָלָה אֶת־הַיֶּלֶד הָחִי וְהַמֵּת אֶל־

27 תְּמִיתָהוּ וְזֹאת אָמַרְתָּ גִּסְלִי גִּסְלָךְ לֹא יִהְיֶה גִזְרוּ: וַיַּעַן
 הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תִּנְרָלָה אֶת־הַיֶּלֶד הָחִי וְהַמֵּת לֹא
 28 תְּמִיתָהוּ הִיא אִמּוֹ: וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט
 אֲשֶׁר שִׁפֹּט הַמֶּלֶךְ וַיֵּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חֲכָמָת
 אֱלֹהִים

28 Quæ res
ipfi autori-
tatem &
admirationem
apud
subditos
peperit.

אלהים בקרבו לעשות משפט : ויהי המלך שלמה ד
מלך על כל ישראל :

C. A. P. IV.
Salomo
res imperii
sapientissi-
me ordinat.
2. Præfetti
& ministri
Regii.

ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן : אליהו :

ואחיה בן ישא ספרים יהושפט בן אחילור המזכיר :

ובניהו בן יהוידע עליהצבא וצדוק ואביתר כהנים :

ועזריהו בן נתן עליהנצבים וזכור בן נתן כהן רעה ה

המלך : ואחישר עליהבית ואדנירם בן עבדא על-

המס : ולשלמה שנים עשר נציבים על כל-

7 מרח 8 אמרנו
במ"ח Annonæ
curatores.

ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה

יהיה על אחד לכלכל : ואלה שמותם בן חור בחר

אפרים : בודדקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון

בית חנון : בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר :

בן אבינדב בלגפת דאר טפת בת שלמה חיתה לו

לאשה : בענא בן אחילור תענה ומגדו וכל-

בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליוזרעאל מבית

שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם :

בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה

אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים

גדלות חומה וברית נחשת : אחינדב בן

עדא מחנימה : אחימעץ בנפתלי גסד הוא

לקח את בשמת בת שלמה לאשה : בענא

בן דושי באשר ובעלות : יהושפט בן

פרוח ביששכר : שמעי בן אלא בבנימן :

גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך

האמרי וענ מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ : יהודה כ

וישראל רבים כחול אשר עליהם לרב אכלים ושחים

ושמחים : ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן א

הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה

ועבדים

Tranquille
& floren-
tes, sub
eius regno,
Iudaëa res.
CAP. V.

2 וְעֲבָדִים אֶת־שְׁלֹמֹה כְּלִימֵי חַיִּיו :

לְחֹם־שְׁלֹמֹה לַיּוֹם אֶחָד שְׁלֹשִׁים כָּר סֵלֶת וְשֵׁשִׁים כָּר

3 קֶמַח : עֲשֶׂהָ בְּקָר בְּרָאִים וְעֹשִׂים בְּקָר רָעִי וּמֵאֵה צֹאן

4 לְבָר מֵאִל וְצִבִּי וַיַּחֲמוֹר וּבְרָבָרִים אֲבוֹסִים : בִּיהוּא

רִידָה וּבְכָל־עֶבֶר הַנָּהָר מִתַּפְסָח וְעַד־עֹזָה בְּכָל־מַלְכִּי

ה עֶבֶר הַנָּהָר וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל־עֲבָדָיו מִסָּבִיב : וַיִּשָּׁב

יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לְבָטָח אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ

מִדָּן וְעַד־בָּאָר שֶׁבַע כָּל יְמֵי שְׁלֹמֹה :

6 וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה אַרְבָּעִים אֱלֹף אֲרוֹת סוּסִים לְמִרְכָּבוֹ

7 וְשְׁנַיִם־עֶשֶׂר אֱלֹף פָּרָשִׁים : וּכְלָכְלוּ הַנֹּצְכִים הָאֵלֶּה

אֶת־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְאֵת כָּל־חֲקָרָב אֶל־שִׁלְחַן הַמֶּלֶךְ

8 שְׁלֹמֹה אִישׁ חָדָשׁ לֹא יַעֲדֵרוּ דָבָר : וְהַשְּׁעָרִים וְהַתְּבֹן

לְסוּסִים וּלְרֶכֶשׁ יָבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁם אִישׁ

9 בְּמִשְׁפָּטוֹ : וַיֵּתֶן אֱלֹהִים חֲכָמָה לְשְׁלֹמֹה

וְתְבוּנָה הִרְבָּה מְאֹד וַיַּחֲבֵל לֵב כְּחֹל אֲשֶׁר עַל־שִׁפְת

10 הַיָּם : וַתֵּרֶב חֲכָמַת שְׁלֹמֹה מִחֲכָמַת כָּל־בְּנֵי־קֶדֶם

11 וּמִכָּל חֲכָמַת מִצְרַיִם : וַיַּחֲכֵם מִכָּל־הָאָדָם מֵאִיתָן

הָאוֹרֵחַי וְהַיָּמִן וּכְלָכַל וַרְדֵּעַ בְּנֵי מַחֹל וַיְהִי־שְׁמוֹ בְּכָל־

12 הַגּוֹיִם סָבִיב : וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִשְׁל וַיְהִי שִׁירָו

13 הַמִּשָּׁה וְאֵלֶּף : וַיְדַבֵּר עַל־הָעֵצִים מִן־הָאֵרֶז אֲשֶׁר

בְּלִבְנוֹן וְעַד הָאוֹזֹב אֲשֶׁר יֵצֵא בְּקִיר וַיְדַבֵּר עַל־הַבְּהֵמָה

14 וְעַל־הָעוֹף וְעַל־הַרְמֵשׁ וְעַל־הַדְּגָיִם : וַיָּבֹאוּ מִכָּל־

הָעַמִּים לִשְׁמֹעַ אֶת חֲכָמַת שְׁלֹמֹה מֵאֵת כָּל־מַלְכֵי

15 הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־חֲכָמָתוֹ : וַיִּשְׁלַח

חִירָם מֶלֶךְ־צוּר אֶת־עֲבָדָיו אֶל־שְׁלֹמֹה בִּי שְׁמֹעַ בִּי אֲתוֹ

מִשְׁחֹו לַמֶּלֶךְ תַּחַת אֲבִיהוּ בִּי אֲהֹב הִיָּה חִירָם לְדָוִד

16 כָּל־הַיָּמִים : וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־

17 חִירָם לֵאמֹר : אֲתָה יָדַעַת אֶת־דָּוִד אָבִי בִּי לֹא יָכַל

לִבְנוֹת O o 2 ל

Salomonis
sapientia,
ad cuius
famam ex-
teri undi-
que con-
fluunt.

Hiram Sa-
lomoni,
missis leg-
tis, de ac-
cepto im-
perio gra-
tulatur.

16 Ille tem-
plum à
Davide pa-
tre destina-

לִבְנוֹת בַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר
 סִבְּבֵהוּ עַד תַּתִּיחֶהוּ אֹתָם תַּחַת כְּפֹת רִגְלָו : וְעָתָה ¹⁸ תֵּלֵךְ
 הִנֵּיחָ יְהוָה אֱלֹהֵי לִי מִסָּבִיב אֵין שָׁטָן וְאֵין פֹּגַע רָע :
 וְהִנֵּנִי אָמַר לִבְנוֹת בַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי בָאֲשֶׁר יִדְבֹּר ¹⁹
 יְהוָה אֱלֹדֶדֶד אָבִי לֵאמֹר בְּנֵה אֲשֶׁר אֲתָן תַּחְתֶּיךָ עַל־
 כִּסֵּאֲךָ הַזֶּה וְאִי־יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי : וְעָתָה צִוֵּה וּיְכַרְתּוּלִי כ
 אַרְזִים מִן־הַלְבָּנוֹן וְעַבְדֵי יְהוָה עִם־עַבְדֶּיךָ וְשֹׂכְרֵי עַבְדֶּיךָ
 אֲתָן לָהֶם כֶּכֶל אֲשֶׁר תֹּאמַר כִּי אֵתָה יָדַעְתָּ כִּי אֵין בְּנֹו
 אִישׁ יָדַע לְכַרְת־עֵצִים כְּצִדְנִים : וְיִהִי כִשְׁמַע ²¹
 חִירָם אֶת־דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׂמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה
 הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֶּן־חָכִם עַל־הָעַם הַרְבֵּה הַזֶּה : וַיִּשְׁלַח ²²
 חִירָם אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שְׁמַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי
 אֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת־כָּל־חֲפֻצָּה בְּעֵצֵי אַרְזִים וּבְעֵצֵי בְרוֹשִׁים :
 עַבְדִּי יִרְדּוּ מִן־הַלְבָּנוֹן יָמְרוּ וְאֲנִי אֲשִׁימָם דְּבָרוֹת בָּיִם ²³
 עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח אֵלַי וּנְפֻצְתִּים שָׁם וְאֵתָה
 תִּשָּׂא וְאֵתָה תַעֲשֶׂה אֶת־חֲפֻצֵי לֶחֶם בֵּיתִי : וְיִהִי ²⁴
 חִירָם נָתַן לְשְׁלֹמֹה עֵצֵי אַרְזִים וְעֵצֵי בְרוֹשִׁים כָּל־חֲפֻצָּו :
 וְשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם עֲשָׂרִים אֶלֶף בָּר חֲטִיִּם מִכֶּלֶת כֹּה
 לְבֵיתוֹ וְעֲשָׂרִים בָּר שָׁמֶן כְּתִית כֹּה־יִתֵּן שְׁלֹמֹה לְחִירָם
 שָׁנָה בְּשָׁנָה : וַיְהוֶה נָתַן חֲכֵמָה לְשְׁלֹמֹה ²⁶
 בָּאֲשֶׁר דִּבְרָלוּ וַיְהִי שָׁלֵם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיְכַרְתּוּ
 בְּרִית שְׁנֵיהֶם : וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִסָּ מִפְּלִי־יִשְׂרָאֵל ²⁷
 וַיְהִי הַמָּס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ : וַיִּשְׁלַח לִבְנוֹנָה עֲשָׂרַת ²⁸
 אֶלְפִים בַּחֹדֶשׁ חֲלִיפֹת חֹדֶשׁ יִהְיוּ בִלְבָנוֹן שְׁנַיִם
 חֹדָשִׁים בְּבֵיתוֹ וְאַרְנִירָם עַל־הַמָּס : וַיְהִי ²⁹
 לְשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף נִשְׂא סָבֵל וְשִׁמְנִים אֶלֶף חֲצִב
 בָּקָר : לְבָר מַשְׂרֵי הַנֹּצְבִים לְשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר עַל־הַמֶּלֶאכָה ל
 שְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָרָדִים בָּעָם הָעֹשִׂים
 בַּמֶּלֶאכָה

tom, ma-
gnificen-
tissime ex-
edificare
cupiens,
materiam
struendo
operi ex
Libano
monte sibi
concedi
petit.

ח' כ"ד

Hiram pro-
lixè omnia
pollicetur,
& certis
conditioni-
bus cum
Salomone
pacifitur.

המסחר
היומם

Immensus
numerus
operarum,
praefecto-
rumque,
struendo
templo.

31 במלאכה: ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות
 32 ליסד הבית אבני נזית: ויפסלו בני שלמה ובני חירום
 והגבילים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית:

א ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני-
 ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא
 החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה:
 2 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה
 3 ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: והאולם על-
 פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על-פני רחב הבית
 4 עשר באמה רחבו על-פני הבית: ויעש לבית חלוני
 ה שקפים אטמים: ויבן על-קיר הבית יצוֹע סביב את-
 קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב:
 6 היצוֹע רחבתו חמש באמה רחבה והתיכנה שש
 באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות
 נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית:
 7 והבית בהבנתו אבן שלמה מפע נבנה ומקבות והנזון
 8 בלכלי ברזל לאיגשמע בבית בהבנתו: פתח הצלע
 התיכנה אל-בתח הבית הימנית ובלולים יעלו על-
 9 התיכנה ומן התיכנה אל-השלשים: ויבן את-הבית
 , ויכלהו ויספן את-הבית גכים ושררת בארזים: ויבן
 את-היצוֹע על-כל-חבית חמש אמות קומתו ויאהז את-
 11 הבית בעצי ארזים: ויהי רב-היהוה אל-
 12 שלמה לאמר: הבית הזה אשר-אתה בנה אס-תלך
 בחקתי ואת-משפטי תעשה ושמרת את-כל-
 מצותי ללכת בהם והקמתי את-דברי אתך אשר
 13 דברתי אל-דוד אביך: ושכנתי בתוך בני ישראל ולא
 14 אעזב את-עמי ישראל: ויבן שלמה את-
 טו הבית ויכלהו: ויבן את-קירות תבית מביתו בצלעות
 ארזים

CAP. VI.
 Extructi
 Deo templi
 sumtuofil-
 simi histo-
 ria accura-
 te enarra-
 tur; ejus-
 que magni-
 tudo, par-
 tes, & or-
 namenta
 describun-
 tur:

ספר ב"ק

יחזקאל

חזקאל

חזקאל

אֲרִיזִים מִקִּרְקַע הַבַּיִת עַד־קִירוֹת הַסָּפֶן צָפָה עֵץ מִבַּיִת
 וַיֵּצֵף אֶת־קִרְקַע הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת בְּרוּשִׁים: ¹⁶ וַיִּבֶן אֶת־
 עֲשָׂרִים אֹמָה מִירְכּוֹתֵי הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת אֲרִיזִים מִן־
 הַקִּרְקַע עַד־הַקִּירוֹת וַיִּבֶן לוֹ מִבַּיִת לְדָבָר לִקְדָּשׁ
 הַקִּדְשִׁים: ¹⁷ וְאַרְבָּעִים בָּאֹמָה הָיָה הַבַּיִת הוּא הַהִיכָל
 לִפְנֵי: ¹⁸ וְאַרְזוֹ אֶל־הַבַּיִת פָּנִימָה מִקְלַעַת פָּקַעִים וּפִטוּרֵי
 צִיצִים הֵכֵל אֲרִזוֹ אֵין אֲבֵן נֹרָאָה: ¹⁹ וַדְּבִיר בְּתוֹךְ־הַבַּיִת
 מִפְּנִימָה הֵכִין לְתֵתָן שֵׁם אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה: ²⁰ וּלְפָנָי כֹּ
 הַדְּבִיר עֲשָׂרִים אֹמָה אֶרֶךְ וְעֲשָׂרִים אֹמָה רָחֵב וְעֲשָׂרִים
 אֹמָה קוֹמָתוֹ וַיִּצְפְּהוּ זָהָב סָגוֹר וַיֵּצֵף מִזְבַּח אֲרִזוֹ: ²¹ וַיֵּצֵף
 שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָהָב סָגוֹר וַיַּעֲבֹר בְּרִית־קוֹרֶת
 זָהָב לְפָנָי הַדְּבִיר וַיִּצְפְּהוּ זָהָב: ²² וְאֶת־כָּל־הַבַּיִת צָפָה
 זָהָב עַד־תָּם כָּל־הַבַּיִת וְכָל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־לְדְבִיר צָפָה
 זָהָב: ²³ וַיַּעַשׂ בַּדְּבִיר שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי־שִׁטָּן עֵשׂוֹר אַמּוֹת
 קוֹמָתוֹ: ²⁴ וְחֹמֶשׁ אַמּוֹת בְּנֶף הַכְּרוּב הָאֶחָת וְחֹמֶשׁ אַמּוֹת
 בְּנֶף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִית עֵשׂוֹר אַמּוֹת מִקְצוֹת בְּנִפּוֹ וְעַד־
 קְצוֹת בְּנִפּוֹ: ²⁵ וְעֵשׂוֹר בָּאֹמָה הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי מִדָּה אֶחָת כֹּה
 וְקָצֵב אַחֵר לִשְׁנֵי הַכְּרוּבִים: ²⁶ קוֹמַת הַכְּרוּב הָאֶחָד עֵשׂוֹר
 בָּאֹמָה וְכֵן הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי: ²⁷ וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּרוּבִים בְּתוֹךְ
 הַבַּיִת הַפְּנִימִי וַיַּפְרֹשׁוּ אֶת־בְּנֵפֵי הַכְּרוּבִים וַתִּגַּע בְּנֶף־
 הָאֶחָד בְּקִיר וּבְנֶף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי נִגְעַת בְּקִיר הַשֵּׁנִי
 וּבְנִפְיָהֶם אֶל־תּוֹךְ הַבַּיִת נִגְעַת בְּנֶף אֶל־בְּנֶף: ²⁸ וַיֵּצֵף
 אֶת־הַכְּרוּבִים זָהָב: ²⁹ וְאֶת־כָּל־קִירוֹת הַבַּיִת מִסְבֵּי קִלְעַ
 פְּתוּחֵי מִקְלְעוֹת כְּרוּבִים וְתַמָּרִת וּפִטוּרֵי צִיצִים
 מִלְּפָנִים וּלְחִיצוֹן: ³⁰ וְאֶת־קִרְקַע הַבַּיִת צָפָה זָהָב לְפָנִימָה לֹ
 וּלְחִיצוֹן: ³¹ וְאֶת־פֶּתַח הַדְּבִיר עָשָׂה דִלְתוֹת עֲצֵי־שִׁטָּן
 דְּאֵיל מְזוּזוֹת חֲמִשִּׁית: ³² וְשֵׁתֵי דִלְתוֹת עֲצֵי־שִׁטָּן וְקִלְעַ
 עָלֵיהֶם מִקְלְעוֹת כְּרוּבִים וְתַמָּרִת וּפִטוּרֵי צִיצִים וְצִפָּה
 זָהָב

33 וְהָבָה וַיֵּרֶד עַל־הַכְּרוֹבִים וְעַל־הַתְּמָרוֹת אֶת־הַזֵּהָב: וְכֵן
 עָשָׂה לַפֶּתַח הַחֵיכָל מִזֹּחוֹת עֲצֵי־שֹׁמֶן מֵאֵת רַבְעִית:
 34 וְשֵׁתִי דִלְתוֹת עֲצֵי כְרוֹשִׁים שְׁנֵי צְלָעִים הִדְלַת הָאֲחֶרֶת
 לָהּ גְּלִילִים וְשְׁנֵי קְלָעִים הִדְלַת הַשְּׁנִית גְּלִילִים: וְקָלַע
 כְּרוֹבִים וְתְמָרוֹת וּפְטָרֵי צָצִים וְצִפָּה זָהָב מִיָּשָׁר עַל־
 36 הַמַּחֲקָה: וַיִּכֶן אֶת־הַחֲצֵר הַפְּנִמִּית שְׁלֹשָׁה טוּרֵי גֹזִית
 37 וְטוּר כְּרֶתֶת אֲרוֹמִים: בַּשָּׁנָה הַרְבִּיעִית יִסֹּד בֵּית יְהוָה
 38 בִּירַח זו: וּבַשָּׁנָה הָאֲחֶרֶת עָשָׂה בִּירַח בּוֹל הוּא הַחֹדֶשׁ
 הַשְּׁמִינִי בָּלָה הַבַּיִת לְכָל־דְּבָרָיו וּלְכָל־מִשְׁפָּטָו וַיִּבְנֶהוּ
 אֵין שֶׁבַע שָׁנִים: וְאֶת־בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹשׁ עָשָׂרָה
 2 שָׁנָה וַיְכַל אֶת־כָּל־בֵּיתוֹ: וַיִּכֶן אֶת־בֵּית־יְעֶזֶר הַלְּבָנוֹן
 מֵאֵה אָמָה אֲרָכּוֹ וְחֲמִשִּׁים אָמָה רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אָמָה
 קוֹמָתוֹ עַל אַרְבָּעָה טוּרֵי עַמּוּדֵי אֲרוֹמִים וְכִרְתוֹת אֲרוֹמִים
 3 עַל־הָעַמּוּדִים: וּסְפֹן בָּאֲרוֹ מִמַּעַל עַל־הַצֵּלַעַת אֲשֶׁר
 עַל־הָעַמּוּדִים אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר הַטּוּר:
 4 וּשְׁקָפִים שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמַחְזֵה אֶל־מַחְזֵה שְׁלֹשׁ
 הַפְּעָמִים: וְכָל־הַפִּתְחִים וְהַמְּזוּזוֹת רַבְעִים שְׁקָף
 6 וּמוֹל מַחְזֵה אֶל־מַחְזֵה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: וְאֵת אוֹלָם
 הָעַמּוּדִים עָשָׂה חֲמִשִּׁים אָמָה אֲרָכּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אָמָה
 רָחְבּוֹ וְאוֹלָם עַל־פְּנִיָּהּם וְעַמּוּדִים וְעַב עַל־פְּנִיָּהּם:
 7 וְאוֹלָם הַכֶּסֶּא אֲשֶׁר יִשְׁפֹּט־שָׁם אֵלֶם הַמִּשְׁפָּט עָשָׂה
 כִּנֹּאִם אֵלֶם:
 8 וּסְפֹן בָּאֲרוֹ מִהַקְרָקַע עַד־הַקְרָקַע: וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר־יִשֵּׁב
 שָׁם חָצֵר הָאֲחֶרֶת מִבֵּית לְאוֹלָם בְּמַעֲשֵׂה הַזֶּה הָיָה
 וּבֵית יַעֲשֵׂה לְכַת־פָּרֶעָה אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה בְּאוֹלָם
 9 הַזֶּה: כָּל־אֵלֶּה אֲבָנִים יִקְרָה בַּמְדּוֹת גֹּזִית מְגִדְרוֹת
 בְּמִגְרֵת מִבֵּית וּמַחוּץ וּמִמַּסָּד עַד־הַטַּפְחוֹת וּמַחוּץ עַד־
 10 הַחֲצֵר הַגְּדוֹלָה: וּמִיָּסֹד אֲבָנִים יִקְרָה אֲבָנִים גְּדֹלוֹת
 11 אֲבָנֵי עֶשֶׂר אַמּוֹת וְאֲבָנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת: וּמִלְמַעְלָה
 אֲבָנִים

Itemque
 temporis
 spatium,
 quo absolu-
 tum fuit.
 משפטו קרי

CAP. VII.
 Regis do-
 mus stru-
 ctura, aliz-
 que Salo-
 monis a-
 moena sub-
 structiones.

אֲבָנִים יְהָרוֹת כַּמְדוֹת גִּזִּית וְאָרֶז׃ וַחֲצֵר הַגְּדוֹלָה סָבִיב 12
שְׁלֹשָׁה טוּרִים גִּזִּית וְטוּר כְּרִתוֹת אֲרָזִים וְלַחֲצֵר בֵּית
יְהוָה הַפְּנִימִית וְלֹאֶלֶם הַבַּיִת׃

בנ' לאלם

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־ 13
חִירָם מִצֹּר׃ בֶּן־אִשָּׁה אֱלֹמֶנָה הוּא מִמָּטָה 14
נִפְתָּלִי וְאָבִיו אִישֶׁצְרִי חֹרֵשׁ נַחֲשֶׁת וַיְמַלֵּא אֶת־
הַחֲכֹמָה וְאֶת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל־
מְלָאכָה בְּנַחֲשֶׁת וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־

המפורסם ויקהל כמטה הספרים

כָּל־מְלָאכָתּוֹ׃ וַיִּצַּר אֶת־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נַחֲשֶׁת שְׁמֹנֶה טו 15
עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה
אַמָּה יָסַב אֶת־הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי׃ וְשֵׁתִי כְתֻרֹת עָשָׂה לָתֵת 16
עַל־דְּאִשֵּׁי הָעַמּוּדִים מִצֶּקֶן נַחֲשֶׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
הַכְּתֻרַת הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתֻרַת הַשֵּׁנִית׃
שִׁבְכִים מַעֲשֶׂה שִׁבְכָה גְּדִילִים מַעֲשֶׂה שְׂרָשׁוֹת 17
לְכְתֻרַת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שִׁבְעָה לְכְתֻרַת
הָאֶחָת וְשִׁבְעָה לְכְתֻרַת הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הָעַמּוּדִים 18
וְשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב עַל־הַשִּׁבְכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־

Sacr in templo columnaz,

קמץ ברביע

הַכְּתֻרַת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָרַמְנִים וְכֵן עָשָׂה לְכְתֻרַת
הַשֵּׁנִית׃ וּכְתֻרַת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֶׂה שׁוֹשָׁן 19
בְּאוֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת׃ וּכְתֻרַת עַל־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם־כ
מִמַּעַל מְלַעֲמַת הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לַעֲבֹר שִׁבְכָה וְהָרַמּוֹנִים 20

השככה ק

מֵאֵתֶיךָ טוּרִים סָבִיב עַל הַכְּתֻרַת הַשֵּׁנִית׃ וַיִּקָּם אֶת־ 21
הָעַמּוּדִים לֹאֶלֶם קִהְיָל וַיִּקָּם אֶת־הָעַמּוּד הַיְּמָנִי וַיִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ יָכִין וַיִּקָּם אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־
שְׁמוֹ בְּעֻז׃ וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֶׂה שׁוֹשָׁן וְתָתֹם 22

בנ' לאלם

בנ'

מְלָאכַת הָעַמּוּדִים׃ וַיַּעַשׂ אֶת־ 23
הָיִם מוֹצֵק עֶשֶׂר בָּאֶמָּה מִשְׁפָּתוֹ עַד־שְׁפָתוֹ עֲנֹלִי
סָבִיב וְחֲמֵשׁ בָּאֶמָּה קוֹמָתוֹ וְקוֹרֵי שְׁלֹשִׁים בָּאֶמָּה
יָסַב

Latus.

והו טר

24 יִסַּב אֹתוֹ סָבִיב : וּפָקְעִים מִתַּחַת לִשְׁפָתוֹ סָבִיב
 סָבִיבִים אֹתוֹ עֶשֶׂר בָּאֵמָה מִקְפִּים אֶת־הַיָּם
 כֹּה סָבִיב שְׁנֵי טוּרִים הַפָּקְעִים יִצְקִים בִּיצְקָתוֹ : עֹמֵד
 עַל־שְׁנֵי עֶשֶׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה פָּנִים יִצְפֹּנָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים
 יָמָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים נֹגְבָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים מִזְרָחָה וְהַיָּם
 עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה וְכָל־אַחֲרֵיהֶם בֵּיתָה : וְעִבְיֹ טֶפַח

וּשְׁפָתוֹ כַּמַּעֲשֶׂה שְׁפַת־כּוֹס פֶּרֶח שׁוֹשָׁן אֲלֵפִים בֵּית כֹּס

27 יָכִיל : וַיַּעַשׂ אֶת־הַמִּכְנוֹת עֶשֶׂר נְחֹשֶׁת אַרְבַּע

בָּאֵמָה אַרְבֵּי הַמִּכְנוֹת הָאֶחָת וְאַרְבַּע בָּאֵמָה רַחְבָּהּ
 28 וְשֵׁשׁ בָּאֵמָה קוֹמָתָה : וְזֶה מַעֲשֶׂה הַמִּכְנוֹת מִסְגֵּרוֹת
 29 לָהֶם וּמִסְגֵּרוֹת בֵּין הַשְּׁלָבִים : וְעַל־הַמִּסְגֵּרוֹת אֲשֶׁר־
 בֵּין הַשְּׁלָבִים אַרְבֻּעֵי בָקָר וְכְרוֹבִים וְעַל־הַשְּׁלָבִים כֵּן
 מִמַּעַל וּמִתַּחַת לְאַרְבֻּעֵי לִיּוֹת מַעֲשֶׂה מוֹרֵד :
 ל וְאַרְבַּעַת אֹפְנֵי נְחֹשֶׁת לַמִּכְנוֹת הָאֶחָת וּסְרִי נְחֹשֶׁת
 וְאַרְבַּעַת פַּעֲמָתָיו כְּתֹפֶת לָהֶם מִתַּחַת לְכִיר הַכְּתָפוֹת
 31 וְיִצְקוֹת מַעְבְּרֵי אִישׁ לִיּוֹת : וּפִיהוּ מִבֵּית לְכַתְּרָת וּמַעְלָה
 בָּאֵמָה וּפִיהָ עֲגָל מַעֲשֶׂה־כֵּן אֵמָה וּחֲצֵי הָאֵמָה וּגִסְעַל־
 פִּיהָ מִקְלָעוֹת וּמִסְגֵּרוֹתֵיהֶם מְרֻבְּעוֹת לְאַעְגָּלוֹת :

32 וְאַרְבַּעַת הָאֹפְנִים לְמִתַּחַת לַמִּסְגֵּרוֹת וַיְדוֹת הָאֹפְנִים
 בַּמִּכְנוֹת וּקוֹמַת הָאֹפֶן הָאֶחָד אֵמָה וּחֲצֵי הָאֵמָה :
 33 וּמַעֲשֶׂה הָאֹפְנִים כַּמַּעֲשֶׂה אֹפֶן הַמְּרַבֵּה יְדוֹתָם
 34 וּגְבֵיהֶם וּחֲשָׁקֵיהֶם וּחֲשָׁרֵיהֶם כָּל מוֹצֵק : וְאַרְבַּע
 כְּתָפוֹת אֶל אַרְבַּע פָּנוֹת הַמִּכְנָה הָאֶחָת מִן־הַמִּכְנָה
 לָהּ כְּתֹפִיהָ : וּבִרְאֵשׁ הַמִּכְנוֹת חֲצֵי הָאֵמָה קוֹמָה עֲגָל סָבִיב
 36 וְעַל רֹאשׁ הַמִּכְנָה יְדֻתֶיהָ וּמִסְגֵּרוֹתֶיהָ מִמֶּנָּה : וַיִּפְתַּח

עַל־הַלַּחַת יְדֻתֶיהָ וְעַל וּמִסְגֵּרוֹתֶיהָ כְּרוֹבִים אַרְבֻּעֵי

37 וְחִמְרוֹת כַּמַּעֲשֶׂה אִישׁ וְלִיּוֹת סָבִיב : כִּזְזֹת עֲשֶׂה אֶת

עֶשֶׂר הַמִּכְנוֹת מוֹצֵק אֶחָד מִדֶּה אֶחָת קָצֵב אֶחָד

לִזְהוֹת לְכַלְהֵנָּה

005

Et labra
zaca,

נח כול

Aliisque ad
sacram
templi su-
pelle&ilem
pertinentia
describun-
tur.

המזבח
ויקח
כסות
41 אשכנז
והוא המזבח
פקודי כפי
הספרים

מלה סי

המזבח
פקודי כסות
אשכנז

לכלהנה : ויעש עשרה כירות נחשת :

ארבעים בת יכיל הפיור האחד ארבע באמה הפיור

האחד פיור אחד על המכונה האחת לעשר

המכנות : ויתן את המכנות חמש על כתף הבית :

מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן

מכתף הבית הימנית קדמה ממול נגב :

ויעש חירום את הכירות ואת היעים ואת המזרקות

ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה

למלך שלמה בית יהוה : עמרים שנים וגלת הכתרת

אשר על ראש העמודים שתיים והשכבות שתיים

לכסות את שתי גלות הכתרת אשר על ראש

העמודים : ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השכבות

שניטורים רמנים לשכבה האחת לכסות את שתי

גלות הכתרת אשר על פני העמרים : ואת המכנות

עשר ואת הכירות עשרה על המכנות : ואת הים

האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים : ואת הסירות

ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים האהל

אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת

מכרט : בכבר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה

בין סבות ובין צרתן : וינח שלמה את כל הכלים

מרב מאד מאד לאנחקר משקל הנחשת : ויעש שלמה

את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת

השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב : ואת המנרות

חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור

והפרח והנרת והמלקחים זהב : והספות והמזמרות

והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות

לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלת הבית

להיכל זהב : ותשלם כל המלאכה אשר

עשה

עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את־קדשי י
דוד אביו את־הכסף ואת־הזהב ואת־הכלים נתן
באצרות בית יהוה :

א או יקהל שלמה את־זקני ישראל ואת־כל־ראשי
CAP. VIII. Salomo, convocatis primoribus populi & sacerdotibus,

המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל־המלך שלמה
ירושלם להעלות את־ארון ברית־יהוה מעיר דוד
2 היא ציון : ויקהלו אל־המלך שלמה כל־איש
המטות

ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי :

3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את־הארון :

4 ויעלו את־ארון יהוה ואת־אהל מועד ואת־כל־כלי
הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים :

ה והמלך שלמה וכל־עדת ישראל הנועדים עליו אתו
לפני הארון מונחים צאן ובקר אשר לא־יספרו ולא

6 ימנו מרב : ויבאו הכהנים את־ארון ברית־יהוה אל־
מקומו אל־דביר הבית אל־קדש הקדשים אל־תחת

7 כנפי הכרוכים : כי הכרוכים פרשים כנפים אל־מקום
הארון ויסכו הכרבים על־הארון ועל־בדיו מלמעלה :

8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן־הקדש על־פני
9 הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה : אין
בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה

בחרב אשר ברת יהוה עם־בני ישראל בצאתם מארץ
מצרים : ויהי בצאת הכהנים מן־הקדש והענו מלא את

11 בית יהוה : ולא־יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן
12 כי־מלא כבוד־יהוה את־בית יהוה : או אמר

13 שלמה יהוה אמר לשכן בערפל : בנה בניתי בית זכל
14 לה־מכון לשכתה עולמים : ויסב המלך את־פניו ויברך
טו את כל־קהל ישראל וכל־קהל ישראל עמר : ויאמר

ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי

וביר

Arcam Domini Zionem in templi adytum deducit.

Quo in loco Deus manifestum praesentis suae signum cedit.

12 Igitur Salomo, cum universo populo, augustinum in modum Deo laudes

16 וּבִירוֹ מִלֹּא לֵאמֹר: מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־בָחַרְתִּי בְעִיר מִבְּל שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בַּיִת לַיהוָה שְׁמִי שָׁם וְאֶבְחַר בְּדוֹר לַיהוָה עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי עַם־לִבְבִי דוֹר אָבִי לִבְנוֹת בַּיִת לַשֵּׁם 17 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי יְעֹנֵן אֲשֶׁר 18 הָיָה עַם־לִבְבְּךָ לִבְנוֹת בַּיִת לַשֵּׁמִי הִטִּיבְתָּ כִּי הָיָה עַם־לִבְבְּךָ: רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אֲסַבֵּןָּהּ הִיצֵא־נָּה 19 מִחִלְצִיָּהּ הוֹאִיבְנָה הַבַּיִת לַשֵּׁמִי: וַיָּקָם יְהוָה אֶת־דָּוִד כִּי אֲשֶׁר דִּבֶּר וְאָקָם תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאֲשֶׁב־עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְאֶבְנֶה הַבַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֲשֶׁם שֵׁם מְקוֹם לְאֹרֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית 21 יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאֹו אֹתָם מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם: וַיַּעֲמֵד שְׁלֹמֹה לִפְנֵי מוֹבַח 22 יְהוָה נֹגֵד בְּלִקְחָהּ יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׁ בְּפִי הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵין־כְּמוֹהָ אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם 23 מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסִיד לְעִבְדֶּיהָ הַהֲלָכִים לִפְנֶיהָ בְּכָל־לֵבָם: אֲשֶׁר שָׁמְרַתָּ 24 לְעִבְדָּךָ דָּוִד אָבִי אֶת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לוֹ וְתִדְבֹּר בְּפִיָּךְ וּבִידָּךְ מִלֵּאת כְּיוֹם הַזֶּה: וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה 25 שָׁמַר לְעִבְדָּךָ דָּוִד אָבִי אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ לֵאמֹר לֹא יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מִלִּפְנֵי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל רַק אֲנִי יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ אֶת־דִּרְכָּם לֵלְכַת לִפְנֵי כַּאֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לִפְנֵי: וְעַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאֱמֹן נָא דְבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ 26 לְעִבְדָּךָ דָּוִד אָבִי: כִּי הָאֲמֵנָם יֹשֵׁב אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ 27 הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשְׁמִי הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּךָ אֵף כִּי־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי: וּפָנִיתִי אֶל־תַּפְלַת עִבְדֶּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנוֹ 28 יְהוָה אֱלֹהֵי לַשִּׁמְעֵה אֶל־הַרְנָה וְאֶל־תַּפְלָה אֲשֶׁר עִבְדָּךָ מִתְּפִלָּל לִפְנֶיהָ הַיּוֹם: לַיהוָה עֵינֶךָ פְּתוּחֹת אֶל־הַבַּיִת 29 הַזֶּה

et gratias
dicit;

Atque ad-
hibitis so-
lemnibus
precibus,

כִּי
כִלְכִּלָּךְ

הַזֶּה לַיְלָה וַיּוֹם אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ יְיָ אֱלֹהֵי שָׁמַיִם
 לִשְׁמָע אֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ אֶל־הַמָּקוֹם
 לַהֵזֶה : וְשָׁמַעַתָּ אֶל־תַּחֲנֻת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 יִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמָע אֶל־מָקוֹם
 11 שְׁבִתְךָ אֱלֹהֵי שָׁמַיִם וְשָׁמַעַתָּ וְסָלַחְתָּ : אֵת אֲשֶׁר יַחְטָא
 אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְנִשְׁאַרְבוּ אֱלֹהִים לְהַאֲלֹתוֹ וּבָא אֱלֹהִים לִפְנֵי
 12 מִזְבְּחְךָ בְּבֵית הַזֶּה : וְאַתָּה תִּשְׁמָע הַשָּׁמַיִם וְעֲשִׂיתָ
 וְשִׁפְטָתָּ אֶת־עַבְדְּךָ לְהַרְשִׁיעַ רָשָׁע לְתֵת דֶּרֶךְ בְּרָאשׁוֹ
 13 וּלְהַצְדִּיק צָדִיק לְתֵת לוֹ בְּצַדִּיקוֹ : בַּהֲנִנָּה
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיֵב אֲשֶׁר יַחְטָאֲרֻךְ וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ
 וְהוֹדוּ אֶת־שִׁמְךָ וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּבֵית הַזֶּה :
 14 וְאַתָּה תִּשְׁמָע הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ לַחַטָּאת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 וְהִשְׁבַּתָּם אֶל־הָאָרֶמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לְאֲבוֹתָם :
 לַה בַּהֲעֶזֶר שָׁמַיִם וּלְאֲיִהִיָּה מָטָר כִּי יַחְטָאֲרֻךְ
 וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת־שִׁמְךָ וּמַחְטָאֲתָם
 16 יִשׁוּבוּן כִּי תַעֲנֶם : וְאַתָּה תִּשְׁמָע הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ
 לַחַטָּאת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם אֶת־הַדֶּרֶךְ
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יִלְכְּדָהּ וְנָתַתָּה מָטָר עַל־אֲרִצָּהּ אֲשֶׁר
 17 נָתַתָּה לָעַמְּךָ לְנַחֲלָה : רָעַב כִּי־יִהְיֶה בָאָרֶץ דָּבָר
 כִּי־יִהְיֶה שֹׁדָפוֹן יִרְקוֹן אֲרֵבָה חֲסִיל כִּי יִהְיֶה כִּי יִצְרֹלוּ
 18 אֵיבוּ בָאָרֶץ שַׁעֲרָיו כָּל־נֶגַע כָּל־מַחֲלָה : כָּל־תְּפִלָּה
 כָּל־תַּחֲנֻנָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל־הָאָדָם לְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יִדְעוּן אִישׁ נֶגַע לִבּוֹ וּפְרִשׁ כַּפּוֹ אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה :
 19 וְאַתָּה תִּשְׁמָע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתְךָ וְסָלַחְתָּ וְעֲשִׂיתָ
 וְנָתַתָּ לְאִישׁ כְּכֹל־דִּדְכֹּי אֲשֶׁר תִּדְעַתָּ אֶת־לִבּוֹ כִּי־אַתָּה
 מִיָּדְעָתָּ לְבָרְךָ אֶת־לִבְּךָ כָּל־בְּנֵי הָאָדָם : לְמַעַן יִרְאוּךָ
 כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים עַל־פְּנֵי הָאָרֶמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה
 21 לְאֲבֹתֵינוּ : וְגַם אֶל־הַנִּכְרִי אֲשֶׁר לֹא־מִעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

הוא

42 הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך: כי ישמעון את-
 שמך הגדול ואת-ידך החזקה וזרעך הנטויה ובא
 43 והתפלל אליהבית הזה: אתה תשמע השמים מכון
 שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען
 ידעון כל-עמי הארץ את-שמך ליראה אתך כעמך
 ישראל ולדעת כי-שמך נקרא על-הבית הזה אשר
 44 בניתי: כי יצא עמך למלחמה על-איבו בדרך
 אשר תשלחם והתפללו אליהוה דרך העיר אשר
 בחרת בה והבית אשר-בנית לשמך: ושמעת השמים מה
 45 את-תפלתם ואת-תחנונתם ועשית משפטם: כי
 יחטא-לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת כם
 ונתתם לפני אויב ושבוים שביהם אל-ארץ האויב
 47 רחוקה או קרובה: והשיבו אל-לבם בארץ אשר נשבר
 שם ושבו והתחנונו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
 48 והעוינו רשענו: ושבו אליך בכל-לבכם ובכל-נפשם
 בארץ איביהם אשר-שבו אתם והתפללו אליך דרך
 ארצם אשר-נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית
 49 בניתי כי-אשר-בנית לשמך: ושמעת השמים מכון שבתך את-
 תפלתם ואת-תחנונתם ועשית משפטם: וסלחת לעמך
 אשר חטא-לך ולכל-פשעיהם אשר פשע-רכך ונתתם
 51 לרחמים לפני שביהם ורחמם: כי-עמך ונחלתך הם
 אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל: להיות עיניך
 52 פתחת אל-תחנונת עבדך ואל-תחנונת עמך ישראל
 לשמע אליהם בכל קראם אליך: כי-אתה הבדלתם
 53 לך לנחלת מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד ימשת
 עבדך בהוציאך את-אבותינו ממצרים ארני יהוה:
 54 ויהי ככלות שלמה להתפלל אליהוה את כל-
 התפלה והתתנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מברע
 על

חפצות
 שמיני ת
 עשר

נה על־בִּרְכָיו וּכְפִיו פִּרְשׁוֹת הַשָּׁמַיִם : וַיַּעֲמֵד וַיְבָרֶךְ אֶת כָּל־
 56 קָהֵל יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר : בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן
 מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר לֹא־נִפְלָא דְבַר אֶחָד
 57 מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ : יְהִי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ אֲלֵינוּ עֲזָבוּנוּ וְאֵל־
 58 יִשְׁשׁוּנוּ : לַהֲטוֹת לִבְבָנוּ אֵלָיו לִלְכַת בְּכָל־דֶּרֶכָיו וּלְשַׁמֵּר
 59 מִצְוֹתָיו וַחֲקָיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ : וַיְהִי
 דְּבָרֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קִרְבִּים אֵל־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלָה לַעֲשׂוֹת יִמְשֹׁפֶט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
 60 יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ
 61 כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : וַהֲיָה לִבְבָכֶם שָׁלֹם
 עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִלְכַת בְּחֻקָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו בְּיוֹם
 62 הַזֶּה : וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ זִבְחִים זָבַח לִפְנֵי
 63 יְהוָה : וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֶת זִבְחַ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח
 לַיהוָה בְּקָר עֹשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֵלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֹשְׂרִים
 אֵלֶף וַיַּחֲנוּכּוּ אֶת־בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 64 בְּיוֹם הַהוּא קָדַשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־תּוֹךְ הַחֲצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי
 בֵּית־יְהוָה כִּי־עָשָׂה שֵׁם אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת
 חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קָטַן
 מִהִכִּיל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים :
 65 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בַּעֲרֻת־הוּא אֶת־הַחֹג וְכָל־יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ
 קָהֵל גָּדוֹל מִלְּבֹא חֲמַתִּי עַד־נַחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁבַעַת יָמִים אַרְבַּעַה עֶשֶׂר יוֹם :
 66 בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֹת־הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיִּלְכוּ
 לְאַהֲלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : וַיְהִי כְּכֹלֹתָ
 שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל־
 חֶשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת : וַיֵּרָא יְהוָה
 אֶל־

Celebratio-
 que sum-
 tuosissimo
 sacrificio,
 templum
 consecrat :

Itemque
 cum popu-
 lo Taberna-
 culorum
 festum ce-
 lebrat.

CAP. IX.

Salomo ite-
 rum Divi-

na apparitione confirmatur.

5 אֶל־שְׁלֹמֹה שְׁנִית בְּאֲשֶׁר נִרְאָה אֵלָיו בְּגִבְעוֹן : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵלָיו שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ וְאֶת־תַּחֲנֻנְךָ
 אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לִפְנֵי הַקֹּדֶשֶׁתִי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר
 בָּנִיתָ לְשׁוֹם שְׁמִי־שָׁם עַד־עוֹלָם וְהָיוּ עֵינִי וְלִבִּי שָׁם כָּל־
 הַיָּמִים : וְאַתָּה אֲסַתְּלֶךָ לִפְנֵי בָּאֲשֶׁר הֵלַךְ דָּוִד אָבִיךָ 4
 בְּתֶם־לֵבָב וּבִישׁוֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ חֲקִי
 וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמֹר : וְהִקְמַתִי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל־תְּ
 יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל־דָּוִד אָבִיךָ לֵאמֹר לֹא־
 יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל : אֲסֻשׁוֹב תִּשְׁבּוֹן 6
 אַתָּם וּבְנֵיכֶם מֵאַחֲרַי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתִי חֲקֵתִי אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְהִלַּכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְהִכַּרְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי 7
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת־הַבַּיִת אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי
 לְשְׁמִי אֲשַׁלַּח מֵעַל פָּנָי וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמַשָּׁל וּלְשִׁנְיָה
 בְּכָל־הָעַמִּים : וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עֲלִיּוֹן כָּל־עֵבֶר עָלָיו 8
 יִשָּׁם וְיִשְׂרָק וַאֲמָרוּ עַל־מָה עָשָׂה יְהוָה כֹּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת
 וּלְבַיִת הַזֶּה : וַאֲמָרוּ עַל־אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם 9
 אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת־אֲבֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִיקוּ בָאֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וַיַּעֲבְדוּם עַל־כֵּן הֵבִיא יְהוָה עֲלֵיהֶם
 אֶת־כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת : וְהָיָה מִקְצֵה עֲשָׂרִים 10
 שָׁנָה אֲשֶׁר־בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־שְׁנֵי הַבָּתִּים אֶת־בַּיִת יְהוָה
 וְאֶת־בַּיִת הַמֶּלֶךְ : חִירָם מֶלֶךְ־צֹר נָשָׂא אֶת־שְׁלֹמֹה 11
 בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְזָהָב לְכָל־חִפְצוֹ אֹז יִתֵּן
 חִמְלֶךְ שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֲשָׂרִים עִיר בָּאֶרֶץ הַגִּלִּיל : וַיֵּצֵא 12
 חִירָם מִצֹּר לִרְאוֹת אֶת־הָעָרִים אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ שְׁלֹמֹה וְלֹא־
 יִשְׂרוּ בְּעֵינָיו : וַיֹּאמֶר מָה הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי 13
 אֲחִי וַיִּקְרָא לָהֶם אֶרֶץ כְּבוֹל עַד הַיּוֹם חִזָּה :
 וַיִּשְׁלַח חִירָם לְמֶלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר זָהָב : 14

וַיִּשְׁתַּחֲוּ קִיר

Hiram, pro praestita sibi in templo aedificando opera & officiis, regionem quandam Galileae vicissim donat.

זוה

Oppida
quidam
alia condit.

טו וְהָיָה דְּבַר־הַמֶּסֶךְ אֲשֶׁר־הָעֵלָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת אֶת־
בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּיתוֹ וְאֶת־הַמְּלוּא וְאֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם
וְאֶת־חֲצֹר וְאֶת־מִגְדוֹ וְאֶת־גִּזְרֹ: פָּרַעַה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
עָלָה וַיִּלְכְּדֹ אֶת־גִּזְרֹ וַיִּשְׁרָפָהּ בָּאֵשׁ וְאֶת־הַכְּנָעֲנִי הַיֵּשֶׁב
בְּעִיר הָרֶגַע וַיַּתְנֶה שְׁלֹחִים לְבָתוֹ אֲשֶׁר־תְּשַׁלְּמָהּ: וַיִּבְנוּ

16 שְׁלֹמֹה אֶת־גִּזְרֹ וְאֶת־בֵּית חָרֹן תַּחְתּוֹן: וְאֶת־בְּעֵלְתָּ

17 וְאֶת־מֶרֶם בְּמִדְבַר בְּאֶרֶץ: וְאֶת כָּל־עֲרֵי הַמִּסְכָּנוֹת

18 אֲשֶׁר הָיוּ לְשֹׁלֹמֹה וְאֶת עֲרֵי הָרֶכֶב וְאֶת עֲרֵי הַפָּרָשִׁים
וְאֶת חֲשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חֲשַׁק לְבָנוֹת בִּירוּשָׁלַם וּבְלִבְנוֹן
בְּוִבְכַל אֶרֶץ מִמְּשַׁלְתּוֹ: כָּל־הָעָם הַנּוֹתָר מִן־הָאֲמֹרִי

Populi de-
lectum a-
git, quique
de allophy-
lorum ge-
nere iis in-
termixti
erant, fer-
vire jubet.

הַחֲמִי הַפְּרָזִי הַחֲזִי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא־מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
21 הָמָּה: בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נִוְתְּרוּ אַחֲרֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא

יָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַחְרִימָם וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַסְעֵבָד

22 עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה עֶבֶד בִּי־

הֵם אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַעֲבָדָיו וְשָׂרָיו וְשִׁלְשֻׁי וְשָׂרָיו רָכְבוּ

23 וּפָרָשָׁיו: אֱלֹהֵי שָׂרֵי הַנִּצְבִּים אֲשֶׁר עָלֵי־

הַמֶּלֶאכָה לְשֹׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת הָרָדִים בָּעָם

24 הָעֹשִׂים בְּמִלְאכָה: אֵךְ בַּת־פָּרַעַה עָלְתָה מְעִיר דָּוִד אֶל־

כֶּה בֵּיתָהּ אֲשֶׁר בְּנֶה־לָּהּ אִזָּ בְּנָה אֶת־הַמְּלוּא: וַהֲעֵלָהּ

שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה עֲלוֹת וּשְׁלָמִים עֲלֵה־מוֹזֶבֶחַ

אֲשֶׁר בְּנָה לַיהוָה וְהַקְטִיר אֹתוֹ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָם

26 אֶת־הַבֵּית: וְאֵנִי עֹשֶׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּעֵצִי־זָבָר אֲשֶׁר

27 אֶת־אֵילֹת עַל־שֹׁמֵת יִסְסוֹף בְּאֶרֶץ אֲדָמָה: וַיִּשְׁלַח חִירָם

בְּאֵנִי אֶת־עַבְדּוֹ אֲנָשֵׁי אֲנִיּוֹת יָדְעֵי הַיָּם עִם עַבְדִּי שְׁלֹמֹה:

28 וַיָּבֹאוּ אֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשָּׁם זָהָב אַרְבַּע־מֵאוֹת וַעֲשָׂרִים

א' כָּבֶד וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: וּמִלְכַת־שֶׁבַע

שָׁמְעָה אֶת־שִׁמְעֵי שְׁלֹמֹה לְשֵׁם יְהוָה וַתָּבֹא לְנִסָּתוֹ

בְּחִידוֹת: וַתָּבֹא יְרוּשָׁלָּה בְּחִיל כָּבֶד מְאֹד גְּמִלִים נִשְׂאִים

בְּשָׂמִים

Classiam
auriferam
infruit.

CAP. X.
Regina Se-
ba Salomo-
nis vivendi
causa Jeru-
salemum

בשמים והב רב־מֶאֱד ואֵבֶן יִקְרָה וּתְבֹא אֶל־שְׁלֹמֹה
וּתְדַבֵּר אֵלָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה עִסְלִכְכָּהּ : וַיִּגְדֵּלֶּהּ :
שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ לֹא־הָיָה דָּבָר נֶעְלָם מִן־חֲמִלָּהּ
אֲשֶׁר לֹא הֵגִיד לָהּ : וַתֵּרָא מַלְכַת־שֶׁבָא אֶת כָּל־חֲכָמָתָהּ
שְׁלֹמֹה וְהַבִּית אֲשֶׁר בָּנָה : וּמֵאֲכָל שְׁלֹחָנָהּ וּמוֹשָׁב עַבְדָּיו ה'
וּמֵעֵמֶד מִשְׁרָתָיו וּמִלְבָּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵיו וְעֵלְתָּה אֲשֶׁר יַעֲלֶה
בֵּית יְהוָה וּלֹא־הָיָה בָּהּ עוֹד רוּחַ : וַתֹּאמֶר אֱלֹהֵי־מִלְכָּהּ
אֲמַת הָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בָּאֲרָצִי עַל־דְּבָרֶיהָ וְעַל־
חֲכָמָתָהּ : וּלֹא־הָאֻמְנָתִי לְדַבְרִים עַד אֲשֶׁר־בָּאתִי
וַתֵּרְאֶנָּה עֵינַי וְהִנֵּה לֹא־הִגְדִּילִי הַחֲצִי הוֹסַפְתָּ חֲכָמָה
וְטוֹב אֱלֹה־שִׁמּוּעָהּ אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי : אֲשֶׁר־יִאֲנִישֶׁה אֲשֶׁר־י'
עֲבֹדֶיהָ אֱלֹה הָעֹמְדִים לִפְנֵיהָ תִּמְיֵד הַשִּׁמְעִים אֶת־
חֲכָמָתָהּ : יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיהָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר חִפְּזָהּ לַתְּהִלָּה
עַל־כִּפְּסֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם
וַיִּשְׁימֶה לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְצִדְקָה : וַתֵּתֶן לְמֶלֶךְ מֵאָה
וְעֶשְׂרִים כֶּבֶד וְהֵב וּבִשְׁמִים הִרְבָּה מְאֹד וְאֵבֶן יִקְרָה לֹא
בָּא בִּבְשָׁם הַהוּא עוֹד לְרֹב אֲשֶׁר־נִתְּנָה מַלְכַת־שֶׁבָא
לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה : וְגַם אֵנִי חִירָם אֲשֶׁר־נָשָׂא וְהֵב מֵאוּפִיר
דֹּהֲבִיא מֵאִפִּיר עֲצֵי אֱלֻמִּנִים הִרְבָּה מְאֹד וְאֵבֶן יִקְרָה :
וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־עֲצֵי הָאֱלֻמִּנִים מִסְעָד לְבֵית־יְהוָה
וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וּכְנֻזֹת וּגְבִלִים לְשָׂרִים לֹא־בָא כֵּן עֲצֵי
אֱלֻמִּנִים וְלֹא נִרְאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן
לְמַלְכַת־שֶׁבָא אֶת־כָּל־חֲפָצָהּ אֲשֶׁר שָׁאֲלָה מִלְּבָד אֲשֶׁר
נָתַן־לָהּ כִּיד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַתֵּתֶן וַתֵּלֶךְ לְאַרְצָהּ הִיא
וְעַבְדֶּיהָ : וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר־בָּא לְשְׁלֹמֹה
בְּשָׁנָה אֶחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וּשְׁשׁ כֶּבֶד וְהֵב : לְבָר־טו
מֵאִשֵּׁי הַתָּרִים וּמִסַּחַר הָרִכְלִים וּכְל־מִלְכֵי הָעָרִב
וּמִתּוֹת הָאָרֶץ : וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵאֲתִים צִנֹּה וְהֵב
שְׁחוֹט

venit,
ipsumque
muneribus
colit.

Opes Salo-
monis, au-
gustusque
aulæ appa-
ratus :
itemque
reorum
omnium

ipso re-
gnante co-
pia & uber-
tas.

17 שְׁחוּט שְׁש־מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַצִּנּוֹה הָאֶחָת: וּשְׁלֹשׁ־
מֵאוֹת מִנִּיּוֹת זָהָב שְׁחוּט שְׁלֹשֶׁת מִנִּיּוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל־
18 הַמִּנְיָן הָאֶחָת וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בֵּית יַעֲרֵה הַלְבִּנוֹן: וַיַּעַשׂ
19 הַמֶּלֶךְ כְּפֶאֱשֶׁן גָּדוֹל וַיִּצְפְּדוּ זָהָב מוֹפֵז: שֵׁשׁ מַעֲלוֹת
לְכֶסֶף וְרֹאשׁ עֲגוֹל לְכֶסֶף מֵאֲחֵרָיו וַיִּדֹּת מִזָּה וּמִזָּה אֶל־
כ מִקּוֹם הַשֶּׁבֶת וּשְׁנַיִם אֲרֻזֹּת עֲמָדִים אֶצֶל הַיְּדוֹת: וּשְׁנַיִם
עֲשָׂר אֲרֻזִּים עֲמָדִים שָׁם עַל־שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מִזָּה וּמִזָּה לֹא־
21 נַעֲשֶׂה כֵן לְכָל־מַמְלָכוֹת: וְכָל כָּלִי מִשְׁקָה הַמֶּלֶךְ שֶׁלֹּמֹה
זָהָב וְכָל כָּלִי בֵּית־יַעֲרֵה הַלְבִּנוֹן זָהָב סָגוּר אֵין כֶּסֶף לֹא
22 נִחְשָׁב בְּיָמָיו שֶׁלֹּמֹה לְמֵאוֹמָה: כִּי אֲנִי תֹרְשִׁישׁ לְמֶלֶךְ בְּיָם
עַם אֲנִי חִירָם אֶחָת לְשֹׁלֵשׁ שָׁנִים תְּבוּאָה אֲנִי תֹרְשִׁישׁ
23 נִשְׂאֵת זָהָב וְכֶסֶף שְׁנֵהֲבִים וְקָפִים וְתַכְיִים: וַיִּגְדֵּל הַמֶּלֶךְ
24 שֶׁלֹּמֹה מִכָּל מַלְכֵי הָאָרֶץ לַעֲשֹׂר וּלְחַכְמָה: וְכָל־הָאָרֶץ
מִבְּקָשִׁים אֶת־פָּנָי שֶׁלֹּמֹה לִשְׁמֹעַ אֶת־חֲכָמָתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן
בָּהּ אֱלֹהִים בְּלִבּוֹ: וְהָמָּה מְבִיאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ כְּלִי־כֶסֶף
וְכָלִי זָהָב וּשְׁלֹמֹת וְנִשְׁק וּבִשְׁמִים סוּסִים וּפָרָדִים דְּבַר
26 שָׁנָה בְּשָׁנָה: וַיֵּאסֹף שֶׁלֹּמֹה רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַיְהִי־לוֹ
אֵלֶף וָאַרְבַּע־מֵאוֹת רֶכֶב וּשְׁנַיִם־עֶשְׂרֵי אֵלֶף פָּרָשִׁים
27 וַיִּנָּחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וַעֲסֵה־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ
אֶת־הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלַם כְּאֲכָנִים וְאֶת הָאֲרָזִים נָתַן
28 בְּשִׁקְמִים אֲשֶׁר־בְּשֹׁפְלָה לָרֶב: וּמוֹצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר
לְשֶׁלֹּמֹה מִמִּצְרַיִם וּמִקְדוֹה סַחְרֵי הַמֶּלֶךְ יָקְחוּ מִקְדוֹה
29 בְּמַהִיר: וַתַּעֲלֶה וַתֵּצֵא מִרְכָּבָה מִמִּצְרַיִם בִּשְׁשׁ מֵאוֹת
כֶּסֶף וְסוּס בַּחֲמִשִּׁים וּמֵאָרָה וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי הַחֲתִיִּם

CAP. XI.
Sed res ni-
mium fe-
cundæ
ipsum pos-
sundede-
runt. Ab
opibus in
luxum

אִי וּלְמַלְכֵי אֲרָם בִּידֵם יָצְאוּ: וְהַמֶּלֶךְ שֶׁלֹּמֹה אָהָב
נָשִׁים נִכְרִיּוֹת רַבּוֹת וְאֶת־בֶּת־פָּרְעֹה מוֹאֲבִיּוֹת עַמּוֹנִיּוֹת
בְּאֲדָמִית צִדְנִית חֲתִית: מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָמַר־יְהוָה אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־תִבְּאוּ בָּהֶם וְהֵם לֹא־תִבְּאוּ בָּכֶם אָכֵן יִפְּסוּ

את Pp 2 ל ח ב

את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה:

prolapsus,
uxoribus
700, con-
cubinis
300 regibus
implet.

ויהיו נשים שרות שבע מאות ופילגשים שלש מאות

ויתנו נשיו את לבו: ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את

לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם

יהוה אלהיו כלבב דויד אביו: וילך שלמה אחרי ה

עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: ויעש

שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה בדור

אביו: אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ

Ab his jam
senex per-
ducitur ad
cultum
Deorum,
aris quidem
& templis
dicatis.

מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקץ בני

עמון: וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות

לאלהיהן: ונתאנף יהוה בשלמה כי נטמה לבבו מעם

יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: וצוה אליו

על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא

שמר את אשר צוה יהוה:

ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא

Ergo iratus
Deus per
vatem pr-
significat
fore, ejus
ut regnum
distrahatur.

שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את

הממלכה מעליך ונתתיה לעבדה: אך בימיה לא

אעשנה למען דוד אביו מיד בנה אקרענה: רק את

כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנה למען

דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי: ויקם

קצו ב"ק
Hoftefque
ipfi fufci-
tat, Hadad
Edomazum,

יהוה ישמן לשלמה את הדר הארמי מזרע המלך הוא

באדום: ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר

הצבא לקבר את החללים ויהי בלזכר באדום: כי

ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל ערה הכרית

בלזכר באדום: ויברח ארד הוא ואנשים אדמיים

מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדר גער קטן: ויקמו

ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו

מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתלו בית ולחם אמר

19 לו וארץ נתן לו: וימצא הדר חן בעיני פרעה מאד ויתן
 לו אשה את אחות אשתו אחות תחפנים הנבירה:
 20 ותלך לו אחות תחפנים את נגבת בנו ותגמלהו
 תחפנס בתוך בית פרעה ויהי נגבת בית פרעה בתוך
 21 בני פרעה: וחדד שמע במצרים כי ששב דוד עם
 אבתיו וכימת יואב שרהצבא ויאמר הדר אל פרעה
 22 שלחני ואלך אל ארצי: ויאמר לו פרעה כי מה אתה
 חסר עמי והנה מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי
 23 שלח תשלחני: ויקם אלהים לו שטן את רזון בן
 אליהע אשר ברח מאת הדרעזר מלך צוכר ארנו:
 24 ויקבץ עליו אנשים ויהי שרגדור בהרג דוד אתם וילכו
 בה דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: ויהי שטן לישראל
 כלימי שלמה ואת הדרעה אשר הדר ויקץ בישראל
 וימלך על ארם:

Et Jeroba-
 mum:

26 וירבעם בן נבט אפרתי מרהצבדה ושם אמו צדועה
 27 אשה אלמנה עבר לשלמה וירם יד במלך: וזה הדבר
 אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר
 28 את פרץ עיר דוד אביו: והאיש ירבעם נבזר חיל
 וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד
 29 אתו לכל סבל בית זוסף: ויהי בעת

Cui Ahia
 Silonites
 Regnum
 plerarum-
 que in Is-
 raele tri-
 bnum vati-
 cinatur.

30 ההוא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילוני
 הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם
 ל לבדם בשדה: ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר
 31 עליו ויקדעה שנים עשר קרעים: ויאמר לירבעם קח
 לה עשדה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני
 קרע את הממלכה מיד שלמה ונתת לה את עשרת
 32 השבטים: והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד
 ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי
 ישראל

ישראל: יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין³³
 לבמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא יהלכו
 בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפט בדור אביו:
 ולא יאקח את כל חממלכה מידו כִּי נָשִׂיא אֲשַׁתְּנוּ בֶל³⁴
 ימי חיו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו: אשר שמר
 מצותי וחקתי: ולקחתי חמלוכה מיד בנו ונתתייה לת³⁵
 דָּדָה אֵת עֲשֵׂרֶת חֲשָׁבִים: ולבנו אתן שבט אחר למען³⁶
 היות דוד לדוד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר
 נגא אֶת־אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי לִי לְשֹׁם שְׁמִי שָׁם: ואתה אקח ומלכת³⁷
 בכל אשר תאזנה נפשך והיית מלך על ישראל: והיה³⁸
 אסית שמע את כל אשר אצוה והלכת בדרכי ועשית
 הישר בעיני לשמור חקתי ומצותי כאשר עשית דוד
 עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בנית³⁹
 לדוד ונתתי לך את ישראל: ואענה את דוד למען⁴⁰
 זאת אך לא כל הימים: ויבקש שלמה מ⁴¹
 להפית את יריבעם ויקם יריבעם ויברח מצרים אל⁴²
 שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה:
 ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלא זהם⁴³
 כתבים על ספר דברי שלמה: והימים אשר מלך⁴⁴
 שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה:
 וישקב שלמה עס אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו ויסלק⁴⁵
 יריבעם בנו תחתיו: וילך רחבעם י"ב א⁴⁶
 שנים כִּי שָׁבָם בָּא כָל־יִשְׂרָאֵל לְחַמְלֹק אֹתוֹ:
 ויהי כשמע יריבעם בן נבט ורחב עזרנו⁴⁷
 במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב⁴⁸
 יריבעם במצרים: וישלחו ויקראו לו ויבאו יריבעם⁴⁹
 וכל קהיל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר:
 אִבְךָ חָקַשָׁה אֹתָנוּ עָלֵנוּ וְאַתָּה עָתָה חָקֵל מַעֲבֹדָתָ⁵⁰
 אֲבִיךָ

Salomo anno regni sui x i. moritur.

C A P. XII.
Rechabam paretur in imperio succedit.

Ille, rogatus à populo, ut de oneribus à patre impositis remitteret,

אָבִיךָ הַקָּשָׁה וּמַעַלּוֹ הַכֶּבֶד אֲשֶׁר־נָתַן עָלֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ :
ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכֹרְעֵד שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלַי וְיִלְכוּ
הָעָם : וַיֹּעֵץ הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת־הַזִּקְנִים אֲשֶׁר־הָיוּ
עִמָּדִים אֶת־פָּנָיו שְׁלֵמָה אָבִיו בְּהִיתוֹ חַי לֵאמֹר אֵיךְ אַתֶּם

7 נֹעֲצִים לְחַשִּׁיב אֶת־הָעִסָּה־זֶה דָּבָר : וַיַּדְבֵּר אֲלֵינוּ וַיִּבְרַח קִי
לֵאמֹר אִסְדֵּה־יוֹם תְּהִי־הָעֶבֶד לָעַם הַזֶּה וְעַבְדְּתֶם וְעַנִּיתֶם
וְדַבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים וְהָיוּ לָךְ עַבְדִּים כָּל־
8 הַיָּמִים : וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲצַת הַזִּקְנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ וַיֹּעֵץ אֶת־
9 הַיְלָדִים אֲשֶׁר נָדְלוּ אֹתוֹ אֲשֶׁר הָעַמָּדִים לִפְנָיו : וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם מָה אַתֶּם נֹעֲצִים וְנָשִׁיב דָּבָר אֶת־הָעַם הַזֶּה
אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלַי לֵאמֹר הִקַּל מִן־הָעַל אֲשֶׁר־נָתַן אָבִיךָ

Equalium
usus con-
silio.

10 עָלֵינוּ : וַיַּדְבְּרוּ אֲלֵינוּ הַיְלָדִים אֲשֶׁר נָדְלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר כֹּד
תֹּאמַר לָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֲלֵיךָ לֵאמֹר אָבִיךָ הַכְבִּיד
אֶת־עַלְנוּ וְאַתָּה הִקַּל מֵעָלֵינוּ כֹּה תַדְבֵּר אֲלֵיהֶם קִטְנִי
11 עֲבָה מִמֶּתְנִי אָבִי : וְעַתָּה אָבִי הָעַמָּים עֲלִיכֶם עַל כִּבְדִּי
וְאֲנִי אֲסִיף עַל־עַלְכֶם אָבִי יִסֹּר אֶתְכֶם בְּשׁוּטִים וְאֲנִי

12 אִיִּסֹר אֶתְכֶם בְּעִקְרָבִים : וַיָּבֹאוּ יָרֵבֵעַם וְכָל־הָעָם אֶל־יִבְכָּה קִי
רַחֲבֵעַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ

Acerbè ad-
modum re-
sponderet, &
iusta popu-
li postulata
rejecit.

13 אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי : וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעַם קָשָׁה וַיַּעֲזֹב
14 אֶת־עֲצַת הַזִּקְנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ : וַיַּדְבֵּר אֲלֵיהֶם בְּעֲצַת
הַיְלָדִים לֵאמֹר אָבִי הַכְבִּיד אֶת־עַלְכֶם וְאֲנִי אֲסִיף עַל־

עַלְכֶם אָבִי יִסֹּר אֶתְכֶם בְּשׁוּטִים וְאֲנִי אִיִּסֹר אֶתְכֶם
15 בְּעִקְרָבִים : וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעַם כִּי־הִיתָה סָבָה
מֵעַם יְהוָה לְמַעַן הָקִים אֶת־דִּבְרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד

Quo sup-
perbo re-
sponso If-
raëlitæ of-
fensi ab ipso
deficiunt.

16 אֶת־יְהוָה הַשִּׁילָנִי אֶל־יָרֵבֵעַם בְּדָבָר : וַיֵּרָא כָל־יִשְׂרָאֵל
בִּי לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעַם וַיֵּשְׁבוּ הָעָם אֶת־הַמֶּלֶךְ
דָּבָר לֵאמֹר מִהֲלָנוּ חֵלֶק בְּדוֹד וְלֹא־נַחֲלָה בְּבָנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְאַהֲלֵיךָ יִשְׂרָאֵל עִתָּה רְאָה בֵּיתְךָ דָּוִד וַיִּלֶּךְ מִשְׂרָאֵל

לֵאחֲלָיו Pp 4 לחר

17 **לֹאֲהֵלֹךְ** : וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ 17
עֲלֵיהֶם רַחֲבֶעֶם :

18 **וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רַחֲבֶעֶם אֶת־אֲדָרִים אֲשֶׁר עַל־הַמֶּסֶ** Legatum-
que Regis
ad fefe mil-
sum coar-
tucidant.
וַיִּרְגְּמוּ כָל־יִשְׂרָאֵל בּוֹ אֶבֶן וַיָּמָת וְהַמֶּלֶךְ רַחֲבֶעֶם
19 **הַתְּאֵמָן לַעֲלוֹת בְּמִרְכָּבָה לָנוֹס יְרוּשָׁלַם** : וַיִּפְּשְׁעוּ
יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

וַיְהִי כִשְׁמֹעַ כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁב יִרְבֶּעֶם וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ כ Regnum
autem Je-
roboam de-
fenerunt.
אֹתוֹ אֶל־הָעֵדָה וַיְמַלִּכוּ אֹתוֹ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה

21 **אַחֲרַי בֶּן־דָּוִד וְזֹלָתִי שִׁבְט־יְהוּדָה לְכָדוּ** : וַיָּבֹאוּ 21 Quam-
obrem Re-
habeam in
Israëlitas
bellum mo-
vet.
רַחֲבֶעֶם יְרוּשָׁלַם וַיִּקְהַל אֶת־כָּל־בֵּית יְהוּדָה וְאֶת־שִׁבְט
בְּנִימִן מֵאָה וּשְׁמֹנִים אֲלֶף בָּחֹר עֹשֶׂה מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם

עִם־בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב אֶת־הַמְּלוּכָה לְרַחֲבֶעֶם בֶּן־
22 **שְׁלֹמֹה** : וַיְהִי דְבַר הָאֱלֹהִים אֶל־שְׁמַעְיָה Sed Dei
jussu ab in-
cepto defi-
civit.

23 **אִישׁ־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר** : אָמַר אֶל־רַחֲבֶעֶם בֶּן־שְׁלֹמֹה
מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶל־כָּל־בֵּית יְהוּדָה וּבְנִימִן וַיֹּתֵר הָעָם

24 **לֵאמֹר** : כֹּה אָמַר יְהוָה לֵאדֹתְעֲלוּ וְלֹאֲדֹתְלַחֲמוֹן עִם־
אֲחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּי מֵאִתִּי נִהְיָה

הַדְּבַר הַזֶּה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיָּשׁוּבוּ לָלֶכֶת כַּרְבֵּר
וַיִּבֶן יִרְבֶּעֶם אֶת־שֹׁכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם כֹּה

26 **וַיָּשָׁב כֹּה וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיִּבֶן אֶת־פְּנוּאֵל** : וַיֹּאמֶר יִרְבֶּעֶם Jeroboam,
tuendi re-
gni cautus,
oppida
quorundam
communit.
27 **כָּל־כּוֹ עֵתָה תָּשׁוּב הַמַּמְלָכָה לְבֵית־דָּוִד** : אִם־יַעֲלֶה־י

הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זִכְתִּים בְּבֵית־יְהוָה בִּירוּשָׁלַם וְשָׁב לִבִּי
הָעָם הַזֶּה אֶל־אֲדֹנֵיהֶם אֶל־רַחֲבֶעֶם מֶלֶךְ יְהוּדָה וְהִרְגֵנִי

28 **וַיָּשׁוּבוּ אֶל־רַחֲבֶעֶם מֶלֶךְ־יְהוּדָה** : וַיִּוְעֵץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי Simulque
Tribus sibi
subditas,
ne Hieroso-
lymitani
templi reli-
gio eas ad
domus Da-
vidicæ in-
perium re-
vocaret,
עֲגֹלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים רַב־לָכֶם מַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה

29 **אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֹלֹקָה מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם** : וַיִּשָּׂם אֶת־
הָאֹחֶר בְּבֵית־אֵל וְאֶת־הָאֹחֶר נָתַן בְּרָן : וַיְהִי הַדְּבַר הַזֶּה לִ

31 **לְחִטָּאת וַיָּלְכוּ הָעָם לִפְנֵי הָאֹחֶר עֲרִידָן** : וַיַּעַשׂ אֶת־בֵּית 31
בְּמֹת

ad simula-
chronum
cultum tra-
ducit.

הב' דעשא

מלכו קרי

CAP. XIII.
Jeroboam,
Bethel
thus aureo
vitulo in-
cendens,
Propheta
quodam
graviter
accusatur.

Exemplò
ille irā fu-
rens com-
prehendi
hominem,
manu por-
rectā, ju-
bet: mox
autem ma-
nus, ita ut
erat, exa-
ruit.

6 Quod pro-
digio Rex
exterritus
culpam
agnoscere,
et vaci sup-
plicare coe-
pit: coque
deprecante
manum in-
columem
recepit.

בַּמּוֹת וַיַּעַשׂ כִּהְנִיִּם מִקְצוֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא־הָיוּ מִבְּנֵי לִוִּי :

וַיַּעַשׂ יָרֵבְעָם חָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֲמִשָּׁה־עָשָׂר יוֹם :

לְחֹדֶשׁ כָּתָב אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ בֶּן עֲשָׂה

בְּבֵית־אֵל לִזְבַּח לַעֲגָלִים אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהַעֲמִיד בְּבֵית־אֵל

אֶת־כִּהְנֵי הַבַּמּוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־

עָשָׂה בְּבֵית־אֵל בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי :

בַּחֹדֶשׁ אֲשֶׁר־בָּרָא מַלְכֹּךְ וַיַּעַשׂ חָג לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל

אֶל עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַהֲקָטִיר :

וְהָנִה יָאִישׁ אֱלֹהִים :

בָּא מִיהוּדָה בְּדָבָר יְהוָה אֶל־בֵּית אֵל וַיִּרְבְּעָם עִמָּד עַל־

הַמִּזְבֵּחַ לַהֲקָטִיר : וַיִּקְרָא עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּדָבָר יְהוָה וַיֹּאמֶר

מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה־בֶן נוֹלָד לְבֵית־דָּוִד :

וַאֲשִׁיחוּ שְׁמוֹ וְחָבַד עָלֶיךָ אֶת־כִּהְנֵי הַבַּמּוֹת הַמִּקְטִירִים

עָלֶיךָ וַעֲצֻמוֹת אָדָם יִשְׂרְפוּ עָלֶיךָ : וְנָתַן בַּיּוֹם הַהוּא מוֹפֶת

לְאָמַר זֶה הַמּוֹפֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה הִנֵּה הַמִּזְבֵּחַ נִקְרַע :

וַיִּשְׁפֹּךְ הַדָּשָׁן אֲשֶׁר־עָלָיו : וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר

אִיש־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית־אֵל וַיִּשְׁלַח

יָרֵבְעָם אֶת־יָדוֹ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר יִתְּפֶשֶׂהוּ וְתִיבֶשׂ

הַיָּד אֲשֶׁר־שָׁלַח עָלָיו וְלֹא יָכַל לְחַשְׁבָּה אֵלָיו : וְהַמִּזְבֵּחַ

נִקְרַע וַיִּשְׁפֹּךְ הַדָּשָׁן מִן־הַמִּזְבֵּחַ כַּמּוֹפֶת אֲשֶׁר נָתַן אִישׁ

הָאֱלֹהִים בְּדָבָר יְהוָה : וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־אִישׁ

הָאֱלֹהִים חַל־נָא אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַתְּפִלָּל בְּעָדַי

וְתִשָּׁב יָדִי אֵלַי וְיַחַל אִיש־הָאֱלֹהִים אֶת־פְּנֵי יְהוָה וְתִשָּׁב

יָד־הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וְתָהִי כַּבְּרָאשְׁנָה : וַיְדַבֵּר הַמֶּלֶךְ אֶל־

אִישׁ הָאֱלֹהִים בְּאֵה־אֵתִי הַבֵּיתָה וְסַעֲדָה וְאַתָּנָה לָךְ

מִתָּת : וַיֹּאמֶר אִיש־הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ אִם־תִּתֶּן־

לִי אֶת־חֲצִי בֵיתְךָ לֹא אָבָא עִמָּךְ וְלֹא־אָכַל לֶחֶם וְלֹא

אֶשְׁתַּהֲמִים בְּמָקוֹם חֹזֶה : כִּי־כֵן צִוָּה אֹתִי בְּדָבָר יְהוָה

לֵאמֹר לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא תִשְׁתַּהֲמִים וְלֹא תִשָּׁב

בְּדֶרֶךְ

לח ה P p s

הח
בחק
רפ

בדרך אשר הלכת : וילך בדרך אחר ולא שב בדרך :

ונביא אחר

Propheta in
reditu ab
alio Pro-
pheta de-
ceptus ,
apud eum ,
contra Dei
imperium ,
coenavit.

וזן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספרלו את כל-

המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל

את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום לאביהם :

וידבר אלהם אביהם איזה הדרך הלך ויראו בניו

את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא

מיהודה : ויאמר אל בניו חבשולי החמור ויחבשור

לו החמור וירקב עליו : וילך אחרי איש האלהים

וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש

האלהים אשר בא את מיהודה ויאמר אני : ויאמר מו

אליו לך אתי הביתה ואכל לחם : ויאמר לא אוכל

לשוב אתה ולבוא אתה ולא אכל לחם ולא

אשתה אתה מים במקום הזה : כי דבר אלי בדבר יהוה

לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב

ללכת בדרך אשר הלכת בה : ויאמר לו נס אני נביא

במקד ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו

אתה אל ביתך ואכל לחם וישת מים כחש לו : וישב

אתו ואכל לחם בביתו וישת מים : ויהי הם יושבים אל כ

השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר

סמא
באמצע
סמא

השיבו : ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה

לאמר בה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת

את המצוה אשר צוה יהוה אליך : ותשב ותאכל

לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך לא תאכל

לחם ואל תשת מים לא תבוא נבלתך אל מקב

אבותיך : ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש

Non tamen
impune :
nam ab eo
digressum
leo , divini-
tus immif-

לו החמור לנביא אשר השיבו : וילך וימצאוהו אריה

בדרך ומיתוהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור

עמד

כֹּה עֹמֵד אֶצְלָהּ וְהִיאִי עֹמֵד אֶצְלָהּ: וְהָיָה אֲנִשִּׁים ^{sus, intens-} ^{cr;}

עבדים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה
עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא
26 חזקו ישב בה : וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך
ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה
ויתנחו יהודה לארצה וישפריהו ומתהו כדבר יהוה
27 אשר דברלו : וידבר אל בניו לאמר חבשולי את

28 החמור ויחבש: וילך וימצא את־נבלתו משלכת Afano, quo vehabatur, illafo.
בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא־אכל

29 הָאֲדִיָּה אֶת־הַנְּבִלָה וְלֹא שָׁכַר אֶת־הַחֲמֹר : וַיֵּשֶׂא
הַנְּבִיא אֶת־נְבִלַת אִישׁ־הָאֱלֹהִים וַיִּנְחֵהוּ אֶל־הַחֲמֹר
לְ וַיִּשְׁיִבֵהוּ וַיָּבֵא אֶל־עֵיר הַנְּבִיא הַזֶּקֶן לִסְפֹּד וּלְקַבְּרוֹ : וַיִּנַּח
31 אֶת־נְבִלָתוֹ בְּקַבְּרוֹ וַיִּסְפְּדוּ עָלָיו הָיוֹ אָחִי : וַיְהִי אַחֲרֵי
קִבְּרוֹ אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָיו לֵאמֹר בָּמוֹתִי וּקְבַרְתֶּם אֹתִי

אֵלֶּךָ בָּעֵרַת הָהִיא חֲלָה אֲבִיהָ בְּיָרִבְעָם : וַיֹּאמֶר יִרְבֵּעַם
לְאִשְׁתּוֹ קוּמִי נָא וְהִשְׁתַּנֵּר וְלֹא יָדְעוּ כִּי־אֵתִי אִשְׁתִּי
יִרְבֵּעַם וְהִלְכַת שְׁלֵה הִנֵּה־שָׁם אַחִיהָ הַנְּבִיא הוֹאֵדְבָר
עָלַי לְמֶלֶךְ עַל־דָּוָעַם הַזֶּה : וּלְקַחַת בִּידֶךָ עֲשֵׂרָה לֶחֶם
וְתִקְּהִים וּבִקְבֵקֵב דָּבָשׁ וּבָאֵת אֵלָיו הוּא יַגִּיד לְךָ מַה־יְהִי
לְנֶעֱר : וַתַּעַשׂ כֵּן אִשְׁתִּי יִרְבֵּעַם וַתִּקֶּם וַתִּלְךְ שְׁלֵה וַתִּבֹּא
בֵּית

CAP. XIV.
Jeroboam
de morbo
filii, per
uxorem,
Prophetam
confulens.

בית אחיה ואחיהו לא יכלו לראות כי קמו עיניו
 משיבו : ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת ה
 ירבעם באה לדרש דבר מעמך אלבנה כיחלה הוא
 בזה וזה תדבר אליה ויתי בבאה והיא מתנברה :
 ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר
 באי אשת ירבעם לפה זה את מתנברה ואנכי שלוח
 אליך קשה : לך אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי
 ישראל יען אשר הרמתיך מתוך העם ואתנה נגיד על
 עמי ישראל : ואקדע את הממלכה מבית דוד ואתנה
 לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך
 אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני : ותדע
 לעשות מכל אשר יהוה לפניה ותלך ותעשה לה אלהים
 אחרים ומסכות להבעיסני ואתי השלכת אחרי נוקד :
 לכן חנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם
 משתין בקיר עצור ועוזב בישראל ובערתי אחרי בית
 ירבעם באשר יבער הנלל עריתו : המת לירבעם
 בעיר ואכלו הכלבים והמת בשרח ואכלו עוף השמים
 כי יהוה דבר : ואת קומי לך לביתך בבאה רגליך
 העירה ומת הילד : וספרו כל ישראל וקברו אתו
 כי יורה לבדו יבא לירבעם אליקבר יען נמצאו דבר
 טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם : והקים יהוה
 לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם וזה
 היום ומה גסעתה : והכה יתן את ישראל באשר
 יגור הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה
 הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם חרם מעבר לנהר
 יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה : ויתן
 את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר
 החטיא את ישראל : ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא
 תרצתה

18 תרצתה היא באה בסף הבית והנער מת: ויקברו אתו
ויספורלו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד
19 עברו אחיהו הנביא: ויתר דברי ירבעם אשר נלחם
ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ב ישראל: והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתיים
שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו:

Jeroboam
moritur.

Rehabeam
quoque,
avitā reli-
gione ne-
glectā, aras,
statuas, &
lucos in
collibus in-
stituit.

21 וירבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים
ואחת שנה רחבעם במלכו וישבע עשרה שנה מלך
בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם
22 מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: ויעש
יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו
23 אבתם בחטאתם אשר חטאו: ויבנו נסהמה להם
במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל
24 עץ רענן: וגם קרש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים
כה אשר דוריש יהוה מפני בני ישראל: ויהי בשנה

Iraque à
Sefaco Æ-
gypti Rege
Hierosoly-
ma obside-
tur: tem-
plumque
omni sacra
suppellectile
orbatur.

החמישית למלך רחבעם עלה שושק מלך מצרים על-
ירושלם: ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית
המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר
27 עשה שלמה: ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת
והפקיד עליהם שרי הרצים השמרים פתח בית המלך:
28 ויהי מדויבא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבוים
29 אל תא הרצים: ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה
הלאהמה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
ל ומלחמה היתה ביורחבעם ובין ירבעם כל הימים:

Rehabeam
mō mor-
tuo, filius
Abiam in
regnum
saccedit.
CAP. XV.
i Qui pa-
ssim in-

31 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו:

א 1 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים
2 על יהודה: שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה

בת

3 בַּת־אִישׁלֹם : וַיֵּלֶךְ בְּכָל־חַטָּאוֹת אָבִיו אֲשֶׁר־עָשָׂה
 לִפְנָיו וְלֹא־הָיָה לִבּוֹ שָׁלֵם עִם־יְהוָה אֱלֹהָיו כְּלָבֵב דָּוָד
 אָבִיו : כִּי לִמְעַן דָּוִד נָתַן יְהוָה אֱלֹהָיו לוֹ נִיר בִּירוּשָׁלַם
 4 לַהֲקִים אֶת־בְּנוֹ אַחֲרָיו וּלְהַעֲמִיד אֶת־ירוּשָׁלַם : אֲשֶׁר הִ
 עָשָׂה דָּוִד אֶת־הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא־סָר מִכְּלֹאֲשֶׁר
 5 צִוָּהוּ בְּלִימֵי חַיָּיו רַק בְּדָבָר אֲוִירָה הִחֲתִי : וּמִלְחָמָה
 6 חִיתָה בֵּין־רַחֲבֵעָם וּבֵין יִרְבֵּעָם כְּלִימֵי חַיָּיו : וַיִּתֵּר דָּבָר
 7 אָבִים וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הִלּוּאֲתָם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דָּבָר
 הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה וּמִלְחָמָה הִיתָח בֵּין אָבִים וּבֵין
 8 יִרְבֵּעָם : וַיִּשְׁכַּב אָבִים עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד
 9 וַיִּמְלֶךְ אָסָא בְנוֹ תַּחֲתָיו : וּבִשְׁנַת עֶשְׂרִים
 10 לִירְבֵּעָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אָסָא עַל־יְהוּדָה : וְאַרְבָּעִים
 11 וְאַחֲרַיִת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמֹ מַעֲכָה בַת־
 12 אֲבִישָׁלֹם : וַיַּעַשׂ אָסָא הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּדָוִד אָבִיו :
 13 וַיַּעֲבֹר הַקִּדְּשִׁים מִן־הָאָרֶץ וַיָּסֶר אֶת־כָּל־הַנִּגְלָלִים אֲשֶׁר
 14 עָשׂוּ אֲבֹתָיו : וְגַם אֶת־מַעֲכָה אָמֹ וַיִּסְרֶהָ מִגְּבִירָה אֲשֶׁר
 15 עָשְׂתָהּ מִפְּלֹצֶת לְאִשְׁרָה וַיִּכְרֹת אָסָא אֶת־מַפְלְצוֹתָהּ
 16 וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קֶדְרוֹן : וְהַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ רַק לִבְב־אָסָא
 17 הָיָה שָׁלֵם עִם־יְהוָה כְּלִימֵיו : וַיָּבֵא אֶת־קִדְּשֵׁי אָבִיו
 18 וַיִּקְדְּשׁוּ בֵּית יְהוָה בָּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים : וּמִלְחָמָה הִיתָה
 19 בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כְּלִימֵיהֶם : וַיַּעַל
 20 בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיִּבֶן אֶת־הַרְמָה לְבִלְתִּי
 21 תֵּת יָצֵא וּבֹא לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה : וַיִּקַּח אָסָא אֶת־כָּל־
 22 הַבָּסֶף וְהַזָּהָב הַנּוֹתָרִים וּבְאֻצְרוֹת בֵּית־יְהוָה וְאֶת־
 23 הַבָּסֶף וְהַזָּהָב וְהַנִּגְלָלִים בְּיַד עֲבָדָיו וַיִּשְׁלַחם הַמֶּלֶךְ
 24 אָסָא אֶל־בְּנֵי־הַדָּד בְּדַטְבָּדִם כְּדַחֲזִיוֹן מֶלֶךְ אֲרָם הַיֹּשֵׁב
 25 בְּדַמְשֶׁק לֵאמֹר : בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶיךָ בֵּין אָבִי וּבֵין אָבֶיךָ
 26 הָיְתָה שְׁלַחְתִּי לָךְ שְׂחָד בָּסֶף וְזָהָב לָךְ הַפָּרָה אֶת־
 27 בְּרִיתָהּ

pietatis labe
 quoque
 ipse immer-
 sus, trien-
 nio tantum
 regnavit.

Hunc exci-
 pit Afa,
 summa
 pietate
 Rex, qui
 expiata Hie-
 rosolymā,
 delectisque
 aris & lucis
 idolorum,
 Dei cultum
 restituit.

Sed Baſſa
 vim & co-
 natus per-
 versā ratio-
 ne evitare
 studens,
 freduſ fir-
 mat cum
 Benhadado
 Syriæ Regē.

Eumque
 magnis
 muneribus
 in Moxali-

tarem Re-
gem inci-
sat.

כ בְּרִיתָהּ אֶת־בַּעַשׂ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶה מֵעָלָיו׃ וַיִּשְׁמַע
בְּנִהְדָד אֶל־הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת־שָׂרֵי הַחֲיִלִּים אֲשֶׁר־
לוֹ עַל־עַרְי יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיֶה אֶת־עֵינֹן וְאֶת־דָּן וְאֶת־אֶגֶל בֵּית־
21 מַעֲכָה וְאֶת כָּל־בְּנֵי־נֹת עַל כָּל־אֶרֶץ נַפְתָּלִי׃ וַיְהִי
כַּשְׁמַע בַּעַשׂ וַיַּחְדֵּל מִבְּנוֹת אֶת־הַרְמָה וַיֵּשֶׁב בְּתַרְעֵזָה׃
22 וְהַמֶּלֶךְ אָסָא הִשְׁמִיעַ אֶת־כָּל־יְהוּדָה אֵין נָקִי וַיִּשְׂאוּ אֶת־
אֲבֵנֵי הַרְמָה וְאֶת־עֲצֵיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בַּעַשׂ וַיְבִין בָּם
23 הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶת־זֶבֶע בְּנִימֹן וְאֶת־הַמַּצֵּפָה׃ וַיִּתֵּר כָּל־
דְּבָרֵי אָסָא וְכָל־זִמְרוֹתָיו וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהָעָרִים אֲשֶׁר
בָּנָה הִלְאֲחֶמָה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
24 יְהוּדָה רַק לַעֲת זָכַרְתָּ חֲלָה אֶת־רַגְלָיו׃ וַיִּשְׁכַּב אָסָא
עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ
יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַחְתָּיו׃

In Israhel-
tico vero
regno Na-
dab Jero-
boamo suc-
cedit, im-
probis, pa-
tris exem-
plo.

כח וַנִּדְּב בְּיָרְבֵּעַם מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְאָסָא
26 מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתָם׃ וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלֶּךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבַחֲסֹאמוֹ אֲשֶׁר חָחְטִיא
27 אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְשֹׁר עָלָיו בַּעַשׂ בְּנִי־אֲחִיהָ לְבֵית
יִשְׁשֹׁכָר וַיִּכְהוּ בַּעַשׂ בְּגִבְתָּוֹן אֲשֶׁר לְפִלְשֹׁתַיִם וַנִּדְּב
28 וְכָל־יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל־גִּבְתָּוֹן׃ וַיִּמָּתְחוּ בַּעַשׂ בִּשְׁנַת
29 שְׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ וַיְהִי כַּמְלָכוֹ
הַבְּדָה אֶת־כָּל־בֵּית יִרְבֵּעַם לְאִי־חֲשָׁאִיר כָּל־נִשְׁמָה
לִירְבֵּעַם עַד־הַשְּׁמָדוֹ כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבָר בְּיַד־עַבְדּוֹ
ל אַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי׃ עַל־חֲסֹאמוֹת יִרְבֵּעַם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר
הַחֲטִיִּיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכַעֲסוֹ אֲשֶׁר הִכְעִים אֶת־יְהוָה
31 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי נָדָב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הִלְאֲחֵם
הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
32 וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעַשׂ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־
יְמֵיהֶם׃

בשנת

Quem non
ultra bien-
nium re-
gnantem
Isaia in ira
conjuratio-
ne occidit,
& Jeroboa-
mi stirpe
deleta im-
perio poti-
uit.

בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה
על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה :

ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו

ויהי דבר ין א

CAP. XVI.
Non tamen
Jeroboami
vestigia se-
ctari desti-
tit, pari-
terque cor-
ruptor re-
ligionis &
pictatis,
fumile fa-
tum regni
fui fore per
Prophetam
intelligit.

יהוה אליהוא בן חנני על בעשא לאמר : יען אשר

הרימתיה מן העפר ואתנה נגיד על עמי ישראל

ותלך בדרך ירבעם ובחטא את עמי ישראל

להכעיסני בחטאתם : הנני מבטל את אחרי בעשא

ואחרי ביתו ונתתי את בית ירבעם בנבט :

המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשרה

יאכלו עוף השמים : ויתר דברי בעשא ואשר עשה ה

וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי

הימים למלכי ישראל : וישב בעשא עם

אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו : וגם

ביר יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא

ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה

להכעיסו במעשה ידיו להיות בבית ירבעם ועל אשר

הכה אותו :

בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה

בן בעשא על ישראל בתרצה שנים : ויקשר עליו

עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שנה

שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה : ויבא זמרי

ויכהו ומיתו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה

וימלך תחתיו : ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה

את כל בית בעשא לאהשאי לו משתין בקיר ונאלו

ודעו : וישמר זמרי את כל בית בעשא בדבר יהוה

אשר דבר אל בעשא ביר יהוא הנביא : אל כל חטאות

בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר חטאו

את

Et mor-
tuo, succe-
dit Ela fi-
lius ; quem
Zimri, prae-
fectus equi-
tatum, epu-
lantem in-
terficir, &
regnum oc-
cupat, uni-
versâ Baëza
familia de-
lecta :

אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּתַבְלִיחָם׃
 14 וַיֵּתֶר דָּבְרִי אֱלֹהִי וְכֹל־אֲשֶׁר עָשָׂה הִלּוּאָתָם כְּתוּבִים
 עַל־סֵפֶר דָּבְרִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃

Sed à popu-
lo cuidam
Omri re-
gium no-
men dela-
tum.

טו בַּשָּׁנָה עֲשָׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנָה לְאִסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ
 זְמַרִי שִׁבְעַת יָמִים בְּתַרְצָה וְהָעַם חָנִים עַל־גִּבְתּוֹן אֲשֶׁר
 16 לְפָלְשִׁתִּים׃ וַיִּשְׁמַע הָעָם הַחֲנִים לְאִמֹר קֶשֶׁר זְמַרִי
 וְגַם הָבָה אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיִּמְלְכוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲמֹרִי
 17 שֹׁרֶצְבָּא עַל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בְּמַחֲנֶה׃ וַיַּעֲלֶה
 18 עֲמֹרִי וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִגִּבְתּוֹן וַיֵּצְרוּ עַל־תַּרְצָה׃ וַיְהִי
 בְּרֹאוֹת זְמַרִי כִּי־נִלְכְּדָה הָעִיר וַיָּבֹא אֶל־אֲרָמוֹן בֵּית־
 19 הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת־בֵּית־מֶלֶךְ בָּאֵשׁ וַיָּמָת׃ עַל־
 חַטָּאתָיו אֲשֶׁר חָטָא לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לִלְכֹּת
 בְּדֶרֶךְ יָרֵבְעָם וּבַחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְהַחֲטִיא אֶת־
 כ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֵּתֶר דָּבְרִי זְמַרִי וְקֶשֶׁרוֹ אֲשֶׁר קֶשֶׁר הִלְאָתָם
 כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דָּבְרִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃

Qui Tibni
in regno z-
mulo, pre-
mortuo,
tandem so-
lus rerum
potens Sa-
mariam
zificat.

21 אִזּוּ יִחַלַק הָעָם יִשְׂרָאֵל לְחָצִי חָצִי הָעָם הָיָה אַחֲרֵי
 22 תִּבְנִי בִזְרִינָת לְהַמְלִיכוֹ וְהַחֲצִי אַחֲרֵי עֲמֹרִי׃ וַיַּחֲזֹק הָעָם
 אֲשֶׁר אַחֲרֵי עֲמֹרִי אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי תִבְנִי בִזְרִינָת
 23 וַיָּמָת תִּבְנִי וַיִּמְלֶךְ עֲמֹרִי׃ בַּשָּׁנָה שְׁלֹשִׁים וְאַחַת
 שָׁנָה לְאִסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ עֲמֹרִי עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים
 24 עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּתַרְצָה מֶלֶךְ שְׁש־שָׁנִים׃ וַיָּקֵן אֶת־הַהֵר
 שְׁמֶרֶון מֵאֵת שְׁמֶר בְּכַבְרִים פָּסַף וַיִּבֶן אֶת־הַהֵר וַיִּקְרָא
 אֶת־שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר בָּנָה עַל שֵׁם־שְׁמֶר אֲרָנִי הַהֵר
 כֹּה שְׁמֶרֶון׃ וַיַּעֲשֶׂה עֲמֹרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּרַע מְכֹל אֲשֶׁר
 26 לִפְנָיו׃ וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ יָרֵבְעָם בִּזְרִנָּבֹט וּבַחַטָּאתָיו אֲשֶׁר
 הַחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 27 בְּתַבְלִיחָם׃ וַיֵּתֶר דָּבְרִי עֲמֹרִי אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה הִלְאָתָם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דָּבְרִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
 יִשְׂרָאֵל

והחטאתו
קר

ישראל: וישב עמרי עם אבתיו ויעבד בשמרון וימלך 28

אחאב בנו תחתיו: ואחאב בן עמרי מלך 29

על ישראל בשנת שלשים ושמונה שנה לאסא מלך

יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון

עשרים ושתים שנה: ויעש אחאב בן עמרי הרע בעיני ל

יהוה מכל אשר לפני: ויהי הנקל לכתו בחטאות 31

ורבעם בן נבט ויקח אשה את איכל בת אתבעל מלך

צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו: ויקם מזבח 32

לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון: ויעש אחאב את 33

האשרה ויוסף אחאב לעשות להבעים את יהודה

אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: בימי 34

בנה ויאל בית האלי את יריחה באמרים בכרו יסדה

ובשנה צעירו הציב ולתיה בדבר יהוה אשר דבר ביד ובשנת 35

ירושע בדגון: ויאמר אליהו התשבי מתשבי ין א

גלעד אל אחאב חיהוה אלהי ישראל אשר עמדת

פניו אסיהוה השנים האלה טל ומטר כי אסלפי

דברי:

ויהי דבר יהוה אליו לאמר: לך מזה ופנית לך קדמה 36

ונסתרת בנחל ברית אשר על פני הירדן: והיה 37

מנחל תשתה ואת הערבים צייתי לכלכלך שם:

וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל ברית אשר ה

על פני הירדן: והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר 38

ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה: ויהי מקץ ימים 39

וייבש הנחל כי לא היה גשם בארץ:

ויהי דבר יהוה אליו לאמר: קום לך צרפתה אשר 40

לצידון וישבת שם הנדה צייתי שם אשה אלמנה

לכלכלך: ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר

והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה

ויאמר

Hinc Achab filius succedit, ultra Reges omnes in Dominum impius.

Hoc regnante Jericho contra execrationes Josuz instauratur.

CAPUT XVII. Elia Achabo diurnam siccitatem pradicat.

Ipsa desertum iussus petere, convivium ministrantibus, & aqua ex proximo torrente sumpta, aliquantulo tempore vitam tolerat.

Inde ammonitus a Domino Sareptam oppidum petit, & ad mulierem vi-

duam di-
vertit.

A quod cum
cibum pe-
teret, illa
nec hy-
drium suum
farre, nec
vas oleo
imminui,
ex promif-
fo Eliaz, de-
prehendit.

11 ויאמר קחינא לי מעטמים בכלי ואשתרה: ותלך
לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחינא לי פת לחם בידך:
12 ותאמר חיייהוה אלהיך אסישלי מעוג כי אסמלא
בך-קמח בכד ומעט-שמן בצפחת והגני מקששת שנים
13 עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנו ומתנו: ויאמר
אליה אליהו אל-תיראי באי עשי כדברך אך עשילי
משם ענה קמנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנה תעשי
14 באחרנה: כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח
לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתך יהוה
טו נשם על-פני האדמה: ותלך ותעשה כדבר אליהו
16 ותאכל הוא ויהי וביתה ימים: כד הקמח לא כלתה
וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד
אליהו:

Ejusdem
etiam vi-
duz filium
mortuum
in vitam
precibus
suis revo-
cat.

17 ויהי אחר הדברים האלה חלה בן-האשה בעלת הבית
ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא-נותרה-בו נשמה:
18 ותאמר אל-אלהו מה-לי ולך איש האלהים באת אלי
19 להזכיר את-עוני ולהמית את-בני: ויאמר אליה הנני-
לי את-בנה ויקחהו מחיקה ויעלהו אל-העליה אשר-
כ הוא ישב שם וישכבהו על-מטתו: ויקרא אל-יהוה
ויאמר יהוה אלהי הנם על-האלמנה אשר-אני מתגורר
20 עמה הרעות להמית את-בנה: ויתמוד על-הילד
21 שלש פעמים ויקרא אל-יהוה ויאמר יהוה אלהי תשבי-
נא נפש-הילד הזה על-קרבו: וישמע יהוה בקול
22 אליהו ותשב נפש-הילד על-קרבו ויהי: ויקח אליהו
את-הילד וידיהו מן-העליה הביתה ויתנהו לאמו
24 ויאמר אליהו ראי חי בנך: ותאמר האשה אל-אליהו
עתה זת ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר-יהוה בפיך

CAPUT
XVIII.
Tum iussu

ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל-
אליהו
אמת:
ל ט ב 2 Q9

א יח
המסרה
כי השם

כמנהג
האשכנזים

Domini re-
gem adit.

אֵלֵיהֶוּ בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לָךְ הִרְאָה אֱלֹהֵי אַחֲזָב
וְאַתָּנָה מִטֹּר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיֵּלֶךְ אֵלֵיהֶוּ לְהִרְאוֹת²
אֱלֹהֵי אַחֲזָב וְהָרַעַב חֹזֵק בְּשִׁמְרוֹן: וַיִּקְרָא אַחֲזָב אֶל־
עַבְדֵיהֶוּ אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת וְעַבְדֵיהֶוּ הָיָה יֵרָא אֶת־יְהוָה
מְאֹד: וַיְהִי בַּהֲכָרִית אֵיזֶבֶל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח⁴
עַבְדֵיהֶוּ מֵאֵה נְבִיאִים וַיַּחֲבִיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמַּעְרָה
וּכְלָכְלָם לֶחֶם וּמַיִם: וַיֹּאמֶר אַחֲזָב אֶל־עַבְדֵיהֶוּ לָךְ הִ
בְּאֶרֶץ אֶל־כָּל־מַעֲיָנֵי הַמַּיִם וְאֵל כָּל־הַנְּחָלִים אוֹלִי
מִצֵּא חֲצִיר וְנַחֲיָה סוּס וּפָרָד וְלֹא נִכְרִית מִדְּבַחָמָה:
וַיַּחֲלִקוּ לָהֶם אֶת־הָאֶרֶץ לְעִבְרָכָה אַחֲזָב הֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ⁶
אַחֵר לְכָדוֹ וְעַבְדֵיהֶוּ הֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר לְכָדוֹ: וַיְהִי⁷
עַבְדֵיהֶוּ בְּדֶרֶךְ וְהִנֵּה אֵלֵיהֶוּ לִקְרָאתוֹ וַיִּכְרְהוּ וַיִּפֹּל עַל־
פָּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאֵתָה זֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי לָךְ⁸
אָמַר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלֵיהֶוּ: וַיֹּאמֶר מִה חֲטָאתִי כִי־אַתָּה⁹
נָתַן אֶת־עַבְדְּךָ בִּיד אַחֲזָב לְהַמִּיתֵנִי: חַי־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲסִי־שִׁנּוּי וּמִמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־שָׁלַח אֲדֹנָי שָׁם
לְבַקֶּשֶׁךָ וַיֹּאמְרוּ אֵין וְהִשְׁבִּיעַ אֶת־הַמֶּלֶכָה וְאֶת־הַנָּוִי
כִּי לֹא יִמְצָאָכֶה: וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לָךְ אָמַר לְאֲדֹנֶיךָ¹¹
הִנֵּה אֵלֵיהֶוּ: וְהִיָּה אֲנִי אֵלֶיךָ מֵאַתָּה וְרוּחַ יְהוָה וַיִּשְׁאָל¹²
עַל־אֲשֶׁר לֹא־אֲדָעַע וּבִאתִי לְהַגִּיד לְאַחֲזָב וְלֹא יִמְצָאָךְ
וְהָרַגְנִי וְעַבְדְּךָ יֵרָא אֶת־יְהוָה מִנְעֶרִי: הֲלֹא־הִגַּדְתָּ לְאֲדֹנָי¹³
אֶת־אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּהָרֹג אֵיזֶבֶל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וְאַחֲזָב
מִנְבִיאֵי יְהוָה מֵאֵה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמַּעְרָה
וְאִכְלָכְלָם לֶחֶם וּמַיִם: וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לָךְ אָמַר¹⁴
לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלֵיהֶוּ וְהָרַגְנִי: וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶוּ חַי־יְהוָה
צָבָאוֹת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵי כִי הַיּוֹם אֲרָאָה אֵלָיו: וַיֵּלֶךְ¹⁶
עַבְדֵיהֶוּ לִקְרָאת אַחֲזָב וַיִּגְדְּלוּ וַיֵּלֶךְ אַחֲזָב לִקְרָאת
אֵלֵיהֶוּ: וַיְהִי כִרְאוֹת אַחֲזָב אֶת־אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר אַחֲזָב¹⁷
אֵלָיו

(Obadiah
pietas in
Prophetas
Domini.)

מהנהגה
ק

סוף כרך

Exprobra-
tâque ipsi
impietate,
poposcit ad
se omnem
populum
congrega-
ti:

המזבח כי
חטא כמזבח
הסודרים

Quo gravi-
ter ob per-
fidiam re-
prehensio,
idolorum
ac lucorum
sacerdotes
ad certa-
men reli-
gionis pro-
vocat:

18 אֱלֹהֵי הָאֱתָנָה זֶה עֹכֵר יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר לֹא עֲבַרְתִּי אֶת־
יִשְׂרָאֵל כִּי אִסְדָּאתָה וּבִירַת אֲבִיךָ בְּעֻזְבְּכֶם אֶת־מִצְוֹת
19 יְהוָה וְהוֹתִלְךָ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים: וַעֲתָה שְׁלַח קִבֵּץ אֵלַי אֶת־
כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הָרֹם הַכְּרֹמָל וְאֶת־נְבִיאֵי הַבְּעָל
אַרְבַּע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים וְנְבִיאֵי הָאֱשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת
כ אֲכַלִּי שְׁלַח אִיזָבֵל: וַיִּשְׁלַח אַחָאֵב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
21 וַיִּקְבֹּץ אֶת־הַנְּבִיאִים אֶל־הָרֹם הַכְּרֹמָל: וַיָּגֵשׁ אֵלָיוּ
אֶל־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר עַד־מָתִי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל־שְׁתֵּי
הַסַּעֲפִים אִם־יְהוָה הָאֱלֹהִים לָכֵן אַחֲרָיו וְאִם־הַבְּעָל
22 לָכֵן אַחֲרָיו וְלֹא־עָנָו הָעָם אֹתוֹ דָּבָר: וַיֹּאמֶר אֵלָיוּ אֶל־
הָעָם אֲנִי נֹתַרְתִּי נָבִיא לַיהוָה לְבָדִי וְנְבִיאֵי הַבְּעָל
23 אַרְבַּע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים אִישׁ: וַיַּתְגַּדְּלוּ שְׁנֵים־פָּרִים
וַיִּבְחָרוּ לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וַיִּנְתְּחוּהוּ וַיִּשְׁימוּ עַל־הָעֵצִים
וְאֵשׁ לֹא יִשְׁימוּ וְאֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת־הַפָּר הָאֶחָד וְנִתְּתִי עַל־
24 הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא אֵשִׁים: וַקְּרֹאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֲנִי
אֶקְרָא בְּשֵׁם־יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־יַעֲנֶנּוּ בָּאֵשׁ הוּא
כ הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר: וַיֹּאמֶר
אֵלָיוּ לְנְבִיאֵי הַבְּעָל בַּחֲרוּ לָכֶם הַפָּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ
רֹאשֹׁנָה כִּי אַתֶּם הַרְבִּים וַקְּרֹאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא
26 תִּשְׁימוּ: וַיִּקְחוּ אֶת־הַפָּר אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ
בְּשֵׁם־הַבְּעָל מִהַבְּקָר וְעַד־הַצֹּהֲרִים לֵאמֹר הַבְּעָל עֲנֵנוּ
וְאִין קוֹל וְאִין עֲנָה וַיִּפְסְחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה:
27 וְהָיָה בַּצֹּהֲרִים וַיִּהְיֶה בָהֶם אֵלָיוּ וַיֹּאמֶר קְרֹאוּ בְּקוֹל־
גְּדוֹל כִּי־אֱלֹהִים הוּא כִּי־שִׁיחַ וְכִי־שִׁיג לוֹ וְכִי־דֶרֶךְ לוֹ
28 אוֹלֵי יֶשֶׁן הוּא וַיִּקְצוּ: וַיִּקְרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וַיַּתְגַּדְּדוּ ה' רמי
בְּמִשְׁפָּטָם בַּחֲרֻבוֹת וּבְרִמְחִים עַד־שִׁפְדֵּי־דָם עֲלֵיהֶם:
29 וְהָיָה כַּעֲבֹר הַצֹּהֲרִים וַיִּתְּנָבוּ עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָח וַאֲיֹר
ל קוֹל וְאִין עֲנָה וַאֲיֹן קָשָׁב: וַיֹּאמֶר אֵלָיוּ לְכָל־הָעָם גִּשּׁוּ
אֵלַי

אלי וגישו כל־העם אליו וירפא את־מזבח יהוה
ההרוס : ויקח אליהו שתי עשרה אבנים כמספר
שבטי בני־עקב אשר ה' היה דבר־יהוה אליו לאמר
ישראל יהיה שמך : ויבנה את־האבנים מזבח בשם
יהוה ויעש תעלה בבית סאתים זרע סביב למזבח :
ויערך את־העצים וינתח את־הפר וישם על־העצים :
ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על־העלה ועל־
העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו : וילכו לה
המים סביב למזבח וגם את־התעלה מלא־מים : ויהי
בעלות המנחה וגיש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי
אברהם יצחק וישראל היום יודע כי־אתה אלהים
בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל־הדברים
האלה : עניי יהוה עניי וידעו העם הוה כי־אתה
יהוה האלהים ואתה הסבת את־לבם אתרנית :
ותפל א־ש־יהוה ותאכל את־העלה ואת־העצים ואת־
האבנים ואת־העפר ואת־המים אשר־בתעלה
לחכה : וירא כל־העם ויפלו על־פניהם ויאמרו יהוה
הוא האלהים יהוה הוא האלהים : ויאמר אליהו להם מ
תפשו ואת־נביאי הבעל איש אל־מלט מהם ויתפשו
ויורדם אליהו אלנחל קישון וישחטם שם : ויאמר
אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי־קול המון הנשם :
ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל־ראש
הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו : ויאמר אל־
נערו עלה־נא הבט דרך־ים ויעל ויבט ויאמר אין
מאומה ויאמר שב שבע פעמים : ויהי בשבעית ויאמר
הנה־עב קטנה בכף־איש עלה מים ויאמר עלה אמר
אל־אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הנשם : ויהי ער מה
מה וערכה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי נשם
גדול

Videturque,
ad 850.
jugulari
jubet.

ברכו קי

Mox preci-
bus reformato
corlo im-
bres impe-
trat.

46 גָּדוֹל וַיִּרְכַּב אַחָאב וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֵאלָהּ : וַיֵּד יְהוָה

הַיְחִידָה אֶל־אֱלֹהֵיוּ וַיִּשְׁנֶם מִתְּנִיו וַיֵּרֶץ לִפְנֵי
אִישׁ אַחָאב עַד־בְּאֵמֶה יִזְרְעֵאלָהּ : וַיֵּגֶד אַחָאב

CAP. XIX.
Jefabel,
audita cade
propheta-
rum, in
Eliam exar-
descit,
amans &
proflus fir-
rens.

לְאִיזָבֵל אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיוּ וְאֶת כָּל־
אֲשֶׁר הָרַג אֶת־כָּל־הַנְּבִיאִים בְּחֶרֶב : וַתִּשְׁלַח אִיזָבֵל
מַלְאָךְ אֶל־אֱלֹהֵיוּ לֵאמֹר כֹּחַ־עֲשֹׂיוֹן אֱלֹהִים וְכֹחַ יוֹסֶפֶן
כִּי־כָעַת מָחָר אֲשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ כְּנֶפֶשׁ אֶחָד מֵחֵם :

Qui, cum
vitz pericu-
lum sibi
parari intel-
ligeret, ad
remotiora
secedit.

וַיֵּרָא וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל־נִפְשׁוֹ וַיָּבֹא בְּאֵר שֶׁבַע אֲשֶׁר
לְיְהוּדָה וַיֵּנַח אֶת־נַעְרוֹ שָׁם : וַהֲיִא־הֵלֶךְ בְּמַדְבָּר
אֶת־דֶּרֶךְ יוֹם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֶתֶם אֶחָד וַיִּשְׁאַל אֶת־
נַפְשׁוֹ לְמוֹת וַיֹּאמֶר רֵב עֵתָה יְחֹה קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא־

Dum in
deserto ob-
errat, ab
angelo con-
firmatur.

ה טוֹב אֲנִכִּי מֵאֲנִי : וַיִּשְׁכַּב וַיִּישָׁן תַּחַת רֶתֶם אֶחָד
וַהֲנַהֲזָה מַלְאָךְ נֹעַ בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֲכוֹל : וַיֵּבֶט
וַהֲנָה מֵרָאשָׁתִּיו עֵנַת רַצָּפִים וַצִּפְחַת מִים וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתַּ
וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב : וַיֵּשֶׁב מַלְאָךְ יְהוָה שְׁנִיָּתָ וַיַּעַבְדּוּ

Tandem ad
montem
Horeb per-
venit, ibi-
que in spe-
luncam sese
abdixit :

וַיֹּאמֶר קוּם אֲכַל כִּי רַב מִמֶּה דֶּרֶךְ : וַיִּקָּם וַיֹּאכַל
וַיִּשְׁתָּה וַיֵּלֶךְ בִּכְחַי־הַאֲכִילָה הַהִיא אַרְבָּעִים יוֹם
וַאֲרָבָעִים לַיְלָה עַד חֵר הָאֱלֹהִים חֶרֶב : וַיָּבֹא־שָׁם אֶל־
הַמַּעֲרָה וַיֵּלֶן שָׁם וַהֲנָה דְּבַר־יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה
לְךָ כֹּה אֱלֹהֵיוּ : וַיֹּאמֶר קָנָא קָנָאתִי לְיְחֹוָה אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת כִּי־עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־סֻכּוֹתֶיךָ
הָרָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרַגוּ בְּחֶרֶב וְאֹתָר אֲנִי לְבָדִי

Ubi Domi-
nus ipsum
alloquutus
est, novis-
que man-
datis in-
structum
ad Hasiæ-
lem, & Je-
hu, ut illum
in Syriz,
hunc in Is-
taelis Re-

11 וַיִּבְקֶשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ : וַיֹּאמֶר צֵא וְעִמַּדְתָּ בְּחֵר
לִפְנֵי יְהוָה וַהֲנָה יְהוָה עִבְר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחֹזֶק מִפְּרֻק
הָרִים וּמִשְׁבַּר סַלְעִים לִפְנֵי וְהָחָ לֹא בָרוּחַ יְחֹוָה וְאִתָּךְ
12 הָרוּחַ רָעַשׁ לֹא בָרַעַשׁ יְהוָה : וְאַחֵר חֲרַעַשׁ אִשׁ לֹא
13 בָּאֵשׁ יְהוָה וְאַחֵר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דָּקָה : וַיִּתֵּן כִּשְׁמַע
אֱלֹהֵיוּ וַיִּלֵּט פָּנָיו בְּאַדְרֵתוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פָּתַח הַמַּעֲרָה

והנה לט ד Q94

והנה אליו קול ויאמר מהלה פה אליהו : ויאמר¹⁴
 קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כיעזבו בריחה
 בני ישראל את מזבחתיה הרסו ואת נביאיה הרגו
 בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה :

ויאמר יהוה אליו לה שוב לדרכך^{טו}
 מדברה רמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על-

ארם : ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל¹⁶
 ואת אלישע בן שפט מאכל מחוללה תמשח לנביא
 תחתיה : והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט¹⁷
 מחרב יהוא ימית אלישע : והשארתי בישראל שבעת¹⁸
 אלפים בלתי הכרפים אשר לא יכרעו לבעל וכל ההפרז

אשר לא ינשק לו : וילה משם וימצא את אלישע בן¹⁹
 שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים
 העשר ויעברו אליו וישלח אדרתו אליו : ויעזב^כ
 את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי

ולאמי ואלכה אחריה ויאמר לו לה שוב כי מה עשיתי
 לה : וישב מאחוריו ויקח את צמד הבקר ויזבחהו^{כא}

ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעס ואכלו ויקסו וילך^{כב}
 ובן הדד מלך אחריו וישרתהו :

אדם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס^{כג}
 ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה : וישלח מלאכים^{כד}
 אל אחאב מלך ישראל העירה : ויאמר לו בה אמר^{כה}
 בן הדד בספף והבה לי יהוא ונשיה ובניה הטובים לי-

הם : ויען מלך ישראל ויאמר בדרךך אדני המלך לה^{כו}

אני וכל אשר לי : וישבו המלאכים ויאמרו בה אמר ה^{כז}
 בן הדד לאמר כי שלחתי אליה לאמר בספף והבה
 ונשיה ובניה לי תתן : כיי אסד בעת מחר אשלח את-

עבדי אליה וחפשו את ביתה ואת בתי עבדיה ותיהר^{כח}

כל

gem conse-
craret, ab-
legat.

Elifzum,
sibi in mu-
nere Pro-
phético suc-
cessum,
discipulum
adfecit.

ח' כ"ק

CAP. XX.
Rex Syriz
magnus cum
exercitu, 32
Regibus in
societatem
belli acitis,
fines Sama-
riz ingres-
sus, urbem
oblidet.

Cum ni-
mum du-
ras pacis
conditiones
ferret, If-
raelites ex-
trema pati
maluerunt.

7 כָּל־מַחֲמַד עֵינֶיךָ יִשִּׁימוּ בִידָם וְלָקְחוּ: וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל לְכַלְזֻקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר דַּעֲזֹנָא וּדְאוּ כִי רָעָה
 זֶה מִבִּקֵּשׁ כִּי־שָׁלַח אֵלַי לְנָשִׁי וּלְבָנִי וּלְכֶסֶף וּלְזֹהָבִי
 8 וְלֹא מִנְעַתִּי מִמֶּנּוּ: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כָּל־הַזֻּקְנִים וְכָל־הָעָם
 9 אֶל־תִּשְׁמַע וְלֹא תֹאכֶרָה: וַיֹּאמֶר לְמַלְאָכָי בְּיַדְדִּי
 אָמְרוּ לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֶל־עַבְדְּךָ
 בְּרֵאשֹׁנָה אַעֲשֶׂה וְהַדְּבָר הַזֶּה לֹא אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת וַיִּלְכוּ
 10 הַמַּלְאָכִים וַיִּשְׁכְּחוּ דְבָר: וַיִּשְׁלַח אֵלָיו בְּיַדְדִּי וַיֹּאמֶר
 כְּהִיעֲשׂוֹן לִי אֱלֹהִים וְכֵה יוֹסֶפּוֹ אִם־יִשְׁפֹּק עָפָר שְׁמִרֹן
 11 לְשַׁעֲלִים לְכָל־הָעָם אֲשֶׁר בְּרָגִל: וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
 12 וַיֹּאמֶר דַּבְּרוּ אֶל־יִתְהַלֵּל חֹגֵר כַּמִּפְתָּח: וַיְהִי כַשְׁמַע
 אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וְהוּא שָׁתָה הוּא וְהַמַּלְכִים בַּסְּכוֹת
 13 וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדָּיו שִׁימוּ וַיִּשִּׁימוּ עַל־הָעִיר: וְהִנֵּה יִגְבִּיא
 אֶחָד נָגֵשׁ אֶל־אֲחָאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר
 יְהוָה הִרְאִיתָ אֶת כָּל־הַהֶמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה הִנֵּנִי נֹתֵן
 14 בְּיָדְךָ הַיּוֹם וַיִּדְעַת כִּי־אֲנִי יְהוָה: וַיֹּאמֶר אֲחָאָב בְּמִי
 וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּנַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינֹת וַיֹּאמֶר מִי
 טו יֹאסֵר הַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֶתֶּרָה: וַיִּפְקֵד אֶת־נַעֲרֵי שָׂרֵי
 הַמְּדִינֹת וַיְהִיו מֵאֲתִים שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקֵד
 16 אֶת־כָּל־הָעָם כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים: וַיֵּצְאוּ
 בְּצֹהָרִים וּבְיַדְדִּי שָׁתָה שְׂכוֹר בַּסְּכוֹת הוּא וְהַמַּלְכִים
 17 שְׁלֹשִׁים־וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ עֹזֵר אֹתוֹ: וַיֵּצְאוּ נַעֲרֵי שָׂרֵי
 הַמְּדִינֹת בְּרֵאשֹׁנָה וַיִּשְׁלַח בְּיַדְדִּי וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר
 18 אֲנָשִׁים יֵצְאוּ מִשְׁמֶרֶץ: וַיֹּאמֶר אִם־לְשָׁלוֹם יֵצְאוּ
 תַפְשׁוּם חַיִּים וְאִם לְמִלְחָמָה יֵצְאוּ חַיִּים תַּפְשׁוּם:
 19 וְאֵלֶּה יֵצְאוּ מִדְּהָעִיר נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינֹת וְהַחִיל אֲשֶׁר
 כ אַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹאוּ אִישׁ אִישׁוֹ וַיָּנֻסוּ אֲרָם וַיִּרְדָּפֻם יִשְׂרָאֵל
 20 וַיִּמְלֹט בְּיַדְדִּי מֶלֶךְ אֲרָם עַל־סוּם וּפְרָשִׁים: וַיֵּצֵא מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל

Propheta,
 à Domino
 missus, Re-
 gem adhor-
 tatur ut in
 praelium
 exeat, cum
 tantumque
 multis
 confirmat.

Ita, eru-
 ptione fa-
 cta, fusi
 hostes.

ל ט ה Q95

ישראל ויהי אתהסוס ואתהרכב והנה בארם מכה גדולה: ויגש חנניא אל-מלך ישראל ויאמר לו לך²² התחזק ורע וראה את אשרתעשה בי לתשובת השנה מלך ארם עלח עליך: ועברי מלך-ארם אמרו אליו אלתי הרים אליהם על-בן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אמלא נחזק מהם: ואת-חדבר הזה עשה הסר המלכים איש²⁴ ממקומו ושים פחות תחתיהם: ואתח תמנהלך חיל כה בחיל הנפל מאותך וסוס-בסוס ורכב ברכב ונלחמה אותם במישור אמלא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן:

ויהי לתשובת השנה ויפקד בן-חדר את-ארם ויעל²⁶ אפקה למלחמה עם-ישראל: ובני ישראל התפקדו²⁷ וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני-ישראל נגדם בשני חשפי עזים וארם מלאו את-הארץ: ויגש איש²⁸ האלהים ויאמר אל-מלך ישראל ויאמר כה-אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלתי הרים יהוה ולא-אלהי עמקים הוא ונתתי את-כל-ההמון הגדול הזה בידך

וידעתם כי-אני יהוה: ויחנו אלה נכח אלה שבעת²⁹ ימים והיה-ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את-ארם מאה אלף רגלי ביום אחד: וינסו ל-הנותרים אפקה אל-העיר ותפל התומה על-עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן-חדר נס ויבא אל-

העיר חדר בחדר: ויאמרו אליו עבריו הנה-נא³¹ שמענו כי-מלכי בית ישראל כי-מלכי הסר הם נשימת נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל-מלך ישראל אולי יחיה את-נפשה: ויחזרו שקים במתניהם³² וחבלים בראשיהם ויבאו אל-מלך ישראל ויאמרו

עבדך

Sed post annum, repararis vicibus, Syrus ad bellum regressus, acceptam cladem ex-
piare cupiens, milium vicus est.

Eo prezio 100 millia Syrorum interiere.

Regi venia data, percussio foredere:

עבדך בן־הרד אמר תחִינָא נַפְשִׁי וַיֹּאמֶר הָעוֹרֵנוּ הִי
 33 אָחִי הוּא : וְהָאֲנָשִׁים יִנְחָשׁוּ וַיִּמְחְרוּ וַיַּחֲלִטוּ הַמִּמָּנוּ
 וַיֹּאמְרוּ אַחִיךָ בֶּן־הָרָד וַיֹּאמֶר בָּאוּ קָחֵהוּ וַיֵּצֵא אֵלָיו בֶּן־
 34 הָרָד וַיַּעֲלֵהוּ עַל־הַמֶּרְכָּבָה : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעָרִים אֲשֶׁר־
 לַקַּח־אָבִי מֵאֵת אָבִיךָ אֵשִׁיב וְחֻצוֹת תְּשִׁים לָךְ בְּדַמְשֶׁק
 בְּאֲשֶׁר־שָׂם אָבִי בְשִׁמְרוֹן וְאֲנִי בְּבֵרִית אֶשְׁלַחְךָ וַיִּכְרַת־
 לוֹ בְּרִית וַיִּשְׁלַחֵהוּ :

Quam ob
 rem Achab
 verbis Dei
 à Propheta
 gravissimè
 reprehendi-
 tur.

לָהּ וְאִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים אָמַר אֶל־רַעְיוֹ בְּדַבֵּר יְהוָה
 36 הַכִּינִי נָא וַיִּמָּאן הָאִישׁ לְהַכְתּוֹ : וַיֹּאמֶר לוֹ יְעֹן אֲשֶׁר לֹא־
 שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה הוֹלֵךְ מֵאֵתִי וְהִכָּה הָאָרֶץ וַיִּלַּךְ־
 37 מֵאֲצִלוֹ וַיִּמָּצְאֵהוּ הָאָרֶץ וַיַּכְהוּ : וַיִּמָּצֵא אִישׁ אֶחָד
 38 וַיֹּאמֶר הַכִּינִי נָא וַיַּכְהוּ הָאִישׁ הַכָּה וּפָצַע : וַיִּלַּךְ הַנְּבִיאַ
 39 וַיַּעֲמֵד לְמַלְךְ אֶל־הָרָד וַיִּתְחַפֵּשׂ בְּאֶפְרַיִם עַל־עֵינָיו : וַיְהִי
 הַמֶּלֶךְ עֵבֶר וְהוּא צֶעֶק אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ יֵצֵא
 בְּקֶרֶב הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה־אִישׁ סֹר וַיָּבֹא אֵלָי אִישׁ וַיֹּאמֶר
 שְׂמֹר אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה אִסְדֹּה־פֶקֶד יִפְקֹד וְהִיתָה נַפְשְׁךָ
 מִתַּחַת נַפְשׁוֹ אוֹ כְּבֶרֶכְסֶף תִּשְׁקוֹל : וַיְהִי עַבְדְּךָ עֹשֶׂה
 הֵנָּה וְהֵנָּה וְהוּא אֵינְנוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כֵּן
 41 מִשְׁפָּטְךָ אֵתָּה חֲרַצְתָּ : וַיִּמְחֹר וַיִּסֹּר אֶת־הָאֶפְרַיִם מֵעַל־
 42 עֵינָיו וַיִּכַּר אֹתוֹ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כִּי־מִהֲנִבְיָאִים הוּא : וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה יְעֹן שְׁלַחַת אֶרֶץ־אִישׁ־חֲרָמִי מִיָּד
 43 וְהִיתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ : וַיִּלַּךְ מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סֹר וְחֶפֶז וַיָּבֹא שְׁמֵרוֹנָה :

חל כפחה

אכא

CAP. XXI.
 Achab vi-
 neam Na-
 bothi, hor-
 tis regis
 proximè
 adhzren-
 tem, con-
 spiciat:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַם הָיָה לְנָבוֹת
 הַזִּיזְרַעְאֵלִי אֲשֶׁר בְּזִיזְרַעַל אֲצִל הַיָּבֵל אַחְאָב מֶלֶךְ־
 2 שְׁמֵרוֹן : וַיְדַבֵּר אַחְאָב אֶל־נָבוֹת לֵאמֹר תִּנְהַלֵּי אֶת־
 כְּרָמִי וַיְהִי־לִי לְגִדְיָדֶיךָ כִּי הוּא קְרוֹב אֲצִל בֵּיתִי וְאֶתְּנֶנָּה
 לָךְ תַּחֲתָיו כָּרַם טוֹב מִמָּנוּ אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתְּנֶנָּה לָךְ
 כֶּסֶף

3 כֶּסֶף מַחִיר זֶה : וַיֹּאמֶר נְבוֹזַת אֶל־אֲחָאב חֲלִילָה לִּי Quam cum ille vendere ipfi recurrat,
 4 מִיְהוָה מִתַּתִּי אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ : וַיָּבֹא אֲחָאב אֶל־בֵּיתוֹ סָר וְעָף עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו נְבוֹזַת et
 הַיִּזְרְעָאֵלִי וַיֹּאמֶר לֹא־רָאִיתָן לָךְ אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי וַיִּשְׁכַּב
 עַל־מִשְׁתּוֹ וַיִּסַּב אֶת־פָּנָיו וּלֹא־אָכַל לֶחֶם : וַתָּבֹא אֵלָיו ה
 אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו מִחֲזֶה רֹחַק סָרָה וַאֲיִנָּה
 אָכַל לֶחֶם : וַיְדַבֵּר אֵלֶיהָ כִּי־אֲדַבֵּר אֶל־נְבוֹזַת הַיִּזְרְעָאֵלִי et
 וַאֲמַר לוֹ תִּנְהַלִּי אֶת־כֶּרֶמִּי בְכֶסֶף אֹו אֶסְחָפֶץ אֹתָהּ
 אֲתִנְהַלֶּךְ כֶּרֶם תַּחְתָּיו וַיֹּאמֶר לֹא־רָאִיתָן לָךְ אֶת־כֶּרְמִי :
 7 וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ אֹתָהּ עָתָה תַעֲשֶׂה מְלוּכָה et
 עַל־יִשְׂרָאֵל קוֹם אֲכַל־לֶחֶם וַיִּטֵּב לָכֶּךָ אֲנִי אֲתָן לָךְ אֶת־
 8 כֶּרֶם נְבוֹזַת הַיִּזְרְעָאֵלִי : וַתִּכְתֹּב סִפְרִים בְּשֵׁם אֲחָאב Falsis testi- bus subor- natis, dolo Jefabelis oppressus & interfe- ctus est.
 9 וַתַּחֲתֹם כַּחֲתָמּוֹ וַתִּשְׁלַח הַסִּפְרִים אֶל־הַזִּקְנִים וְאֶל־ ספרים
 הַחֵרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת־נְבוֹזַת : וַתִּכְתֹּב et
 בַּסִּפְרִים לֵאמֹר קְרָאֲרִצוּם וְהַשִּׁיבוּ אֶת־נְבוֹזַת בְּרֹאשׁ
 הָעָם : וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אֲנָשִׁים בְּנֵי־בִלְעִיָּל נָגְדוּ וַיַּעֲדֵהוּ et
 לֵאמֹר בִּרְכַּת אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וְהוֹצִיאָהוּ וּסְקִלָּהוּ וּמָת :
 11 וַיַּעֲשׂוּ אֲנָשֵׁי עִירוֹ הַזִּקְנִים וְהַחֵרִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בְּעִירוֹ et
 כָּאֲשֶׁר שְׁלַחָה אֵלֵיהֶם אִיזָבֵל כָּאֲשֶׁר כָּתוּב בַּסִּפְרִים
 12 אֲשֶׁר שְׁלַחָה אֵלֵיהֶם : קְרָאוּ צוּם וְהַשִּׁיבוּ אֶת־נְבוֹזַת et
 בְּרֹאשׁ הָעָם : וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בִלְעִיָּל וַיִּשְׁבוּ et
 נָגְדוּ וַיַּעֲדֵהוּ אֲנָשֵׁי הַבִּלְעִיָּל אֶת־נְבוֹזַת נָגְדַת הָעָם לֵאמֹר
 בִּרְךָ נְבוֹזַת אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וַיַּצִּיאָהוּ מִחוּץ לְעִיר וַיִּסְקִלָּהוּ
 14 בְּאֲבָנִים וּמָת : וַיִּשְׁלַחוּ אֶל־אִיזָבֵל לֵאמֹר סִקֵּל נְבוֹזַת et
 וּמָת : וַיְהִי כְשֶׁמַּע אִיזָבֵל כִּי־סִקֵּל נְבוֹזַת וּמָת וַתֹּאמֶר et
 15 אִיזָבֵל אֶל־אֲחָאב קוֹם רֵשׁ אֶת־כֶּרֶם נְבוֹזַת הַיִּזְרְעָאֵלִי
 16 אֲשֶׁר מֵאֵן לִתֵּת־לָךְ בְּכֶסֶף כִּי אֵין נְבוֹזַת חַי כִּי־מָת : וַיְהִי Ita Achab vinci potuit.
 כְּשֶׁמַּע אֲחָאב כִּי מָת נְבוֹזַת וַיָּקָם אֲחָאב לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם
 נְבוֹזַת

Quam ob
rem Elia
Achabo,
cum Regia
stirpe, ipfi-
que Jefa-
beli exci-
dium de-
nunciat.

17 ויהי דבר יהוה : נבות הירעאלי לרשתו :

18 אל אליהו התשבי לאמר : קום רד לקראת אחאב

מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר

19 ירד שם לרשתו : ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה

הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה

במקום אשר לקחו הכלבים אתדם נבות ולקו

כ הכלבים אתדמה נסאתה : ויאמר אחאב אל אליהו

המצאתני אויבי ויאמר מצאתי יען התמכרה לעשות

21 הרע בעיני יהוה : הנני מבי אליה רעה ובערתי אחריה כבא קי

והברתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועוזב בישראל :

22 ונתתי את ביתה כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא

בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחסא את

23 ישראל : וגם לאיובל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו

24 את איובל בחל יורעאל : המת לאחאב בעיר יאכלו

כה הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים : רק לא היה

כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר

26 הסתה אתו איובל אשתו : ויתעב מאד ללכת אחרי

הגלולים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה

27 מפני בני ישראל : ויהי כשמע אחאב את הדברים

האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב

בשק ויהלך אט : מזכר כ"ט
פחה כ"ט

28 29 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר : הראית כי

נבנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לאראבי הרעה

אכב בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו : וישבו שלש שנים

2 אין מלחמה בין ארם ובין ישראל :

3 בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך

ישראל : ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי

לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך

ארם

Ille agnito
crimine,
inductus ci-
licio, cum
agere poeni-
tentiam vi-
deretur,
imminen-
tem poe-
nam pau-
lisser aver-
tit.

CAP. XXII.

Achab,
cum Josa-
phato, ru-
sus in bel-
lum contra
Syros pro-
ficiscitur,

ארם: ויאמר אליהושפט חתלק אתי למלחמה רמת
 גלעד ויאמר יהושפט אלמלך ישראל כמוני כמוך
 בעמי בעמך בסוסי בסוסך: ויאמר יהושפט אל ה
 מלך ישראל דרשנא כיום אתדבר יהוה: ויקבץ
 מלך ישראל אתהנביאים כארבע מאות איש ויאמר
 אלהם והאלך עלדמת גלעד למלחמה אסאחורל
 ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך: ויאמר יהושפט
 האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו: ויאמר
 מלך ישראל אליהושפט עוד אישאחור לדרוש את
 יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לאיתנבא עלי טוב כי
 אסדע מיכיהו בךמלה ויאמר יהושפט אליאמר
 המלך בן: ויקרא מלך ישראל אלסרים אחד ויאמר
 מהרה סיכיהו בךמלה: ומלך ישראל יהושפט
 מלךיהודה ישבים איש עלכסאו מלכשים בנדים
 בנחן פתח שער שמרון וכלהנביאים מתנבאים
 לפניהם: ויש לו צדקיה בךבנענה קרני בחל ויאמר
 כזהאמר יהוה באלה הננח אתארם ערכלותם:
 וכלהנביאים נבאים בן לאמר עלה רמת גלעד
 והצלח ונתן יהוה ביד המלך: והמלאך אשרהלך
 לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנהנבא דברי
 הנביאים פרהאחר טוב אל המלך יהינבא דברך
 כדבר אחד מהם ודברת טוב: ויאמר מיכיהו חי
 יהוה כי ארדאשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר:
 ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו
 הנלך אלדמת גלעד למלחמה אסנחורל
 ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך:
 ויאמר אליו המלך ערבמה פעמים אני משביעה
 אשר לאתדבר אלי וקאמת בשם יהוה: ויאמר
 ראיתי

Psendoprophetarum impulsu.

Ac Michaz Prophetz.

יחד כי

Qui ci exiabilem so-

repugnam
denuncia-
ba,

רֹאיתִי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל נִפְצִים אֶל־הַהָרִים כְּצֹאן
אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־אֲרִים לָאֱלֹהִים
18 וַיֹּשְׁבוּ אִישׁ־לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־
יְהוֹשָׁפָט הֲלֹא אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא־תִנְכַּח עָלַי טוֹב כִּי
19 אֶסְדָּרֶ׃ וַיֹּאמֶר לָכֵן שָׁמַע דְּבַר־יְהוָה רֹאיתִי אֶת־יְהוָה
יֹשֵׁב עַל־בְּסֹא וְכָל־צִבְיֹת הַשָּׁמַיִם עֹמְדִים עָלָיו מִיָּמִינוֹ
כ וּמִשְׁמָאלוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יִפְתָּה אֶת־אֲחֵאבָב וַיַּעַל וַיִּפֹּל
21 בְּרֶמֶת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה בָּכָה וְזֶה אָמַר בָּכָה׃ וַיֵּצֵא
הָרוּחַ וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶפְתְּנוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה
22 אֵלָיו בָּמָה׃ וַיֹּאמֶר אֵצֶא וְהִיִּיתִי רוּחַ שָׁקַר בְּפִי כָל־
23 נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תִּפְתָּרָה וְגַם תֹּכֹל צֹא וַעֲשֵׂה־כֵן׃ וַעֲתָה כִּסֵּי בָרֶם
הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ שָׁקַר בְּפִי כָל־נְבִיאֶיךָ אֱלֹהִים יְהוָה
24 דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה׃ וַיֵּשׁ צִדְקִיָּהוּ בְּדִבְנֻעָהּ וַיִּבָּה אֶת־
מִכְיָהוּ עַל־הַלְחִי וַיֹּאמֶר אִיזָה עֹבֵר רוּחַ־יְהוָה מֵאֵתִי
כֹה לְדַבֵּר אוֹתָךְ׃ וַיֹּאמֶר מִכְיָהוּ הִנֵּה רֹאֶה בְּעֵינִי הֵהוּא
26 אֲשֶׁר תִּבָּא חֹרֵד בַּחֲדָר לַהַחֲכָה׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
קַח אֶת־מִכְיָהוּ וְהַשִּׁיבֵהוּ אֶל־אֲמֹן שַׂר־הָעִיר וְאֶל־
27 יוֹאָשׁ בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃ וַאֲמַרְתָּ כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׁימוּ אֶת־
זֶה בֵּית הַבָּלָא וְהֵאכְלֵהוּ לַחֵם לַחֵץ וּמִים לַחֵץ עַד בְּאֵי
28 בְּשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר מִכְיָהוּ אִם־שׁוּב תִּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא־
29 דִּבֶּר יְהוָה כִּי וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ עַמִּים כָּלֵם׃ וַיַּעַל
ל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה רֶמֶת גִּלְעָד׃ וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲתִחַפֵּשׂ וְכֹא בַּמִּלְחָמָה
וְאַתָּה לִבֵּשׁ בְּגָדֶיךָ וְתִחַפֵּשׂ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיָּבוֹא
31 בַּמִּלְחָמָה׃ וּמֶלֶךְ אֲרָם צִוָּה אֶת־שָׂרָיו הִרְכֵּב אֲשֶׁר־לוֹ
שְׁלִשִׁים אֲלָפִים לֹא תִלָּחֲמוּ אֶת־קָטָן וְאֶת־גָּדוֹל
32 כִּי אִם־אֶת־מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לְבָדוּ׃ וַיְהִי כִּרְאוֹתָ שָׂרָיו
הִרְכֵּב אֶת־יְהוֹשָׁפָט וְהָמָּה אָמְרוּ אֵךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הוּא
וַיִּסְרוּ

Spreto va-
ticio:
ipfoque va-
te in vincu-
la coniecto.

- וַיִּסְרוּ עָלָיו לְהַלְחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט׃ וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי
הָרֶכֶב בִּילֹא־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיָּשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו׃ וְאִישׁ
מִשָּׁךְ בִּקְשָׁתָהּ לָתֵמוּ וַיִּכֶּה אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים
וּבֵין הַיְּשָׁרִיץ וַיֹּאמֶר לְרַכְּבוֹ הִסֵּךְ וְהוֹצִיאֵנִי מִן־
הַמַּחֲנֶה כִּי הִחֲלִיתִי׃ וַתַּעֲלֶה הַמֶּלֶתְמָה בַּיּוֹם הַהוּא לֵה
וְהַמֶּלֶךְ הָיָה מַעֲמֵר בַּמִּרְכָּבָה נֹכַח אָרֶם וַיָּמָת בַּעֲרֵב
וַיִּזְעַק דִּם־הַמֶּכָּה אֶל־חֵיק הָרֶכֶב׃ וַיַּעֲבֵר הָרֶנָּה בַּמַּחֲנֶה
כָּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ לֵאמֹר אִישׁ אֶל־עִירוֹ וְאִישׁ אֶל־אַרְצוֹ׃
וַיָּמָת הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא שִׁמְרֹן וַיִּקְבְּרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּשִׁמְרֹן׃
וַיִּשְׁטֹף אֶת־הָרֶכֶב עַל־בִּרְכַּת שִׁמְרֹן וַיִּלְקֹו הַכְּלָבִים
אֶת־דָּמֹו וְהַזֹּנוֹת רָחְצוּ כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר׃ וַיִּתֵּר
דָּבָרִי אַחֲאָב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּבֵית הַשֵּׁן אֲשֶׁר בָּנָה וְכָל־
הָעָרִים אֲשֶׁר־בָּנָה הִלּוּאָהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דָּבָרִי
הַיָּמִים לְמַלְכִי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב אַחֲאָב עִם־אִבְתָּיו וַיִּמְלֹךְ מֶ
אֲחֻזִּיהוּ בָנוּ תַּחֲתָיו׃ וַיְהוֹשָׁפָט כְּדָאָסָא
מֶלֶךְ עַל־יְהוּדָה בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְאַחֲאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃
וַיְהוֹשָׁפָט כְּדִשְׁלָשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וַעֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ
שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמֹו עֲזוּבָה בַת־שִׁלְחִי׃ וַיִּלֶּךְ
בְּכָל־דֶּרֶךְ אִסָּא אָבִיו לֹא־סָר מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
יְהוָה׃ אֵךְ הַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעָם מִזִּבְחִים וּמִקְטָרִים
פְּכָמוֹת׃ וַיִּשְׁלֵם יְהוֹשָׁפָט עִם־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתֵּר דָּבָרִי מֵה
יְהוֹשָׁפָט וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה וְאֲשֶׁר נָלַחַם הִלּוּאָהֶם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דָּבָרִי הַיָּמִים לְמַלְכִי יְהוּדָה׃ וַיִּתֵּר
הַקִּדְשׁ אֲשֶׁר נִשְׂאָר בִּימֵי אִסָּא אָבִיו בַּעַר מִן־הָאָרֶץ׃
וּמֶלֶךְ אֵין בְּאֶדְוִם נֹצֵב מֶלֶךְ׃ יְהוֹשָׁפָט עָשָׂר אֲנִיּוֹת תְּרִישִׁישׁ
לְלִכְרַת אוֹפִירָה לְזָהָב וְלֹא הָלַךְ כִּי־נִשְׁבְּרָהּ אֲנִיּוֹת
בְּעֲצִיּוֹן גִּבֹּר׃ אֹז אָמַר אֲחֻזִּיהוּ כְּדֹאֲחֲאָב אֶל־יְהוֹשָׁפָט נ
יִלְכוּ עִבְדֵי עַבְדִּי עִם־עַבְדִּי בְּאֲנִיּוֹת וְלֹא אֶבְרָה יְהוֹשָׁפָט׃
וַיִּשְׁכַּב

Ar Achab, qui diffimulato habitu intricavit, divinitus sagitta transfixus cadit.

Josaphati Regis Iudae, pietate imprimis celebris, res gestae summatione describuntur.

דעה קדי
נשכה קדי

וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם־אֲבָתָיו וַיִּקְבֹּר עִם־אֲבָתָיו בְּעִיר דָּד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנֵו תַחְתָּיו :

Ahazia
patri Achabo
in regno
Samariz
succedit.

אֲחִיזִיָּה בֶן־אֲחָאָב מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁמֶרֶון
בְּשָׁנָת שְׁבַע עֶשְׂרֵה לַיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־
יִשְׂרָאֵל שְׁנָתִים : וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ
אָבִיו וּבְדֶרֶךְ אָמֹו וּבְדֶרֶךְ יָרֵבֶּעַם בֶּן־נִבְטָא אֲשֶׁר הִחְטִיא
אֶת־יִשְׂרָאֵל : וַיַּעֲבֹד אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לֹו וַיִּכְעַם
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו :

מלכים ב

LIBER II. REGUM.

CAPUT I. א

2 א וַיִּפְשַׁע מֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מוֹת אֲחָאָב : וַיִּפֹּל אֲחִיזִיָּה

3 His Elias
obviam fa-
ctus denun-
ciat, Re-
gem, qui
Deos con-
sulendos
putarit, eo
ipso mor-
bo moriturum.

בְּעַד הַשִּׁבְכָה בְּעִלְיָתוֹ אֲשֶׁר בִּשְׁמֶרֶון וַיַּחַל וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לָכֵן דִּרְשׁוּ בְּבַעַל זְבוֹב אֱלֹהֵי
עַקְרוֹן אִם־אֲחִיָּה מַחְלִי זֶה : וּמִלֶּאךָ יְהוָה דָּבָר אֶל־
אֱלִיָּה הַתִּשְׁבִּי קוֹם עֲלֵה לִקְרֹאת מַלְאָכֵי מֶלֶךְ־שְׁמֶרֶון
וּדְבַר אֱלֹהִים הַמְבַּלִּי אֵין־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הַלְכִים
לְדִרּוֹשׁ בְּבַעַל זְבוֹב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן : וּלְכֹן כֹּה־אָמַר יְהוָה
הַמַּטָּה אֲשֶׁר־עָלִית שָׁם לִאֲתַרְדּ מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת
ה וַיֵּלֶךְ אֱלִיָּה : וַיָּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
6 מִהֲזֶה שָׁבַתֶם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ עָלָה לִקְרֹאתָנוּ
וַיֹּאמֶר אֵלָינוּ לָכֵן שׁוּבוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁלַח אֲתֶכֶם
וּדְבַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הַמְבַּלִּי אֵין־אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל אַתָּה שָׁלַח לְדִרֹשׁ בְּבַעַל זְבוֹב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן
לָכֵן הַמַּטָּה אֲשֶׁר־עָלִית שָׁם לִאֲתַרְדּ מִמֶּנָּה כִּי־מוֹת
תָּמוּת

Rf מ

- תמות: וידבר אלהים מה משפט האיש אשר עלה:
לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה: ויאמרו:
אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר
אליה התשבי הוא: וישלח אליו שר חמשים וחמשים
ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש
האלהים המלך דבר רדה: ויענה אליהו וידבר אל
שר החמשים ואם איש אלהים אני תרד אש מן
השמים ותאכל אתך ואת חמשיך תרד אש מן
השמים ותאכל אתו ואת חמשי: וישב וישלח אליו
שר חמשים אחר וחמשי ויען וידבר אליו איש
האלהים כדאמר המלך מהרה רדה: ויען אליה
וידבר אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן
השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש אלהים
מן השמים ותאכל אתו ואת חמשי: וישב וישלח שר
חמשים שלשים וחמשי ויעל ויבא שר החמשים
השלישי ויכרע על ברכיו לגד אליהו ויתחנן אליו
וידבר אליו איש האלהים תיקרנא נפשי ונפש עבדיך
אלה חמשים בעיניך: חנה ירדה אש מן השמים
ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים ואת
חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך:
וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד אותו אל תירא מפני
ויקם וירד אותו אל המלך: וידבר אליו כדאמר יהוה
יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי
עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לבן
חמטה אשר עלית שם לאתרד ממנה ביםות תמות:
וימרת בדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם
תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה
כי לא תמח לו בן: ויתר דברי אחיהו אשר עשה הלא
המה

Reges fa-
telles, ad
se compre-
henden-
dum mis-
sos, coelesti
combuit
igne.

Ipse tan-
dem, mo-
nitum Ange-
li, ad Re-
gem acce-
dit, eadem-
que affir-
mat.

17 Et prae-
dictionem res-
ipso com-
probavit.
In regnum
autem suc-
cedit Jo-
ram, frater
ejus.

המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל :

הח
בזקק עזר

CAP. II.
Elias cum
Elifazo col-
loquens,

א ב

ויהי בהעלות יהוה את־אליהו בסערה
השמים וילך אליהו ואלישע סדהגלגל : ויאמר אליהו
אל־אלישע שִׁבְנָא פֹה כִי יְהוֹה שְׁלַחְנִי עַד־בֵּית־אֵל
וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע חִירְהוּרָה וְחִירְנַפְשָׁה אִם־אֶעֱזֹבְךָ וַיֵּרְדּוּ
בֵּית־אֵל : וַיֵּצְאוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בֵּית־אֵל אֶל־אֱלִישֶׁע
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִידְעַת כִּי הַיּוֹם לָקַח אֶת־אֲדֹנֶיךָ
מֵעַל רֹאשְׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם־אֲנִי יִדְעָתִי הַחֹשׁוּ : וַיֹּאמֶר לוֹ
אֵלָיו אֱלִישֶׁע שִׁבְנָא פֹה כִי יְהוֹה שְׁלַחְנִי יִרְיָחוֹ וַיֹּאמֶר
ה חִירְהוּרָה וְחִירְנַפְשָׁה אִם־אֶעֱזֹבְךָ וַיָּבֹאוּ יִרְיָחוֹ : וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי־
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בִּירְיָחוֹ אֶל־אֱלִישֶׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִידְעַת
כִּי הַיּוֹם לָקַח אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשְׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם־
אֲנִי יִדְעָתִי הַחֹשׁוּ : וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלָיו שִׁבְנָא פֹה כִי יְהוֹה
שְׁלַחְנִי הִירְדְנָה וַיֹּאמֶר חִירְהוּרָה וְחִירְנַפְשָׁה אִם־אֶעֱזֹבְךָ
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם : וְחַמְשִׁים אִישׁ מִבְנֵי הַנְּבִיאִים הִלְכוּ
וַיַּעֲמֵדוּ מִנְּגַד מִרְחֹק וַשְׁנֵיהֶם עָמְדוּ עַל־הִירְדֵּן : וַיִּקַּח
אֵלָיו אֶת־אֲדֹרְתוֹ וַיִּגְלֵם וַיִּכֶּת אֶת־הַמַּיִם וַיַּחֲצוּ הַנָּדָה
וַהֲנִיחַ וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם בַּחֲרֹבָה : וַיְהִי כַעֲבָרָם וְאֵלָיו
אָמַר אֶל־אֱלִישֶׁע שְׂאֵל מֶה אֶעֱשֶׂה־לְךָ בְּטָרִם אֵלֶיךָ
מֵעַמְךָ וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע וַיְהִינָא פִּרְשָׁנִים בְּרוּחַ־אֵל :
וַיֹּאמֶר הַקְּשִׁיטָה לְשֹׂאֵל אִם־תִּרְאָה אֹתִי לָקַח מֵאֲתָךְ
יְהִי־לְךָ כֵּן וְאִם־אֵין לֹא יִהְיֶה : וַיְהִי הֵמָּה הֹלְכִים חִלּוֹף
וּדְבַר וַהֲנֵה רֶכֶב־אֵשׁ וְסוּפִי אֵשׁ וַיַּפְרִדּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל
אֵלָיו בַּסַּעֲרָה הַשָּׁמַיִם : וְאֱלִישֶׁע רָאָה וְהוּא מַעֲעֵק
אֶבֶן וְאֵבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפִרְשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֹק
פָּנָיו וַיִּקְרַע לְשָׁנָיִם קָרְעִים : וַיֵּרֶם אֶת־אֲדֹרְתוֹ אֵלָיו
אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו וַיֵּשֶׁב וַיַּעֲמֵד עַל־שַׁמַּת הִירְדֵּן : וַיִּקַּח
אֶת־אֲדֹרְתוֹ אֵלָיו אֲשֶׁר־נָפְלָה מֵעָלָיו וַיִּכֶּה אֶת־הַמַּיִם
וַיֹּאמֶר

Trajecto,
miraculo,
per flocas
aenas Jor-
dane,

Igneo curru
sublimis in
caelum ra-
pitur : Eli-
fazo spe-
stante, cui
pallium
suum relin-
quit.

Hoc ille
pallio Jor-
danem cum
percussisset,

Rr 2 ב מ

וַיֹּאמֶר אִיהָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲלִיהוּ אֶף־הוּא וַיִּכַּח אֶת־הַמִּים
וַיַּחֲצוּ הֵנָּה וְהֵנָּה וַיַּעֲבֹר אֱלִישֶׁעַ וַיֵּרְאוּהוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים ט
אֲשֶׁר בִּירְיָחוֹ מִגִּבֹּר וַיֹּאמְרוּ נַחֵה רֹחַ אֱלֹהֵינוּ עַל־אֱלִישֶׁעַ
וַיָּבֹאוּ לִקְרָאתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוִּי לוֹ אֶרְצָה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵינוּ הִנֵּה י
נָא יִשְׁאֵת עֲבָדֶיךָ חֲמִשִּׁים אָנָּשִׁים בְּנֵי־חִיל יִלְכְּרֵנָּה
וַיִּבְקֶשׁוּ אֶת־אֲדֹנֶיהָ פֶּן־נִשְׂאוּ רֹחַ יְהוָה וַיִּשְׁלַכְהוּ בָּאָחֶר
הַהֵרִים אוֹ בְּאֶחָת הַנִּיָּאוֹת וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁלַחוּ וַיַּפְצֵר 17
כֹּן עַד־בֹּשׁ וַיֹּאמֶר שְׁלַחוּ וַיִּשְׁלַחוּ חֲמִשִּׁים אִישׁ וַיִּבְקֶשׁוּ
שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלֹא מָצְאוּהוּ וַיֵּשְׁבוּ אֲלָיו וְהוּא יֹשֵׁב בִּירְיָחוֹ 18
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הֲלוֹא־אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם אֲל־תִּלְכּוּ :
וַיֹּאמְרוּ אָנָּשִׁי הָעִיר אֲל־אֱלִישֶׁעַ הֵנָּה 19
נָא מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב כְּאֲשֶׁר אֲדֹנִי רָאָה וְהַמִּים רָעִים
וְהָאָרֶץ מִשְׁכָּלֶת וַיֹּאמֶר קְחוּ־לִי צִלְחִית חֲדָשָׁה וַיִּשְׂמוּ כ
שֵׁם מֶלֶךְ וַיִּקְחוּ אֲלָיו וַיֵּצֵא אֶל־מוֹצֵא הַמִּים וַיִּשְׁלַךְ שָׁם 21
מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה רַפְּאֵת לַמִּים הָאֵלֶּה לֹא
יְהִי מִשְׁם עוֹד מוֹת וּמִשְׁכָּלֶת וַיִּרְפוּ הַמִּים עַד הַיּוֹם 22
הַזֶּה כִּדְבַר אֱלִישֶׁעַ אֲשֶׁר דִּבֶּר וַיַּעַל מִשָּׁם 23
בֵּית־אֵל וְהוּא עָלָה בְּדֶרֶךְ וַנְּעָרִים קִטְּצִים יָצְאוּ מִן־
הָעִיר וַיַּתְקִלְסוּ־בּוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲלֵה קָרַח עֲלֵה קָרַח :
וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיֵּרָאֵם וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם יְהוָה וַתִּצְאָה שְׂרָפָה 24
דְּבִים מִדֹּחַיֶּר וַתִּבְקַעֲנָה מֵהֶם אַרְבָּעִים וּשְׁנֵי יִלְדִים :
וַיִּלֶּךְ מִשָּׁם אֶל־הַר הַבְּרָמֶל וּמִשָּׁם שָׁב שִׁמְרוֹן : כה
וַיְהוֹרֵם בֶּן־אֶחָאָב מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן א
בְּשָׁנֹת שְׁמֹנֶה עָשָׂרָה לַיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וּמֶלֶךְ
שְׁתֵּי־עָשָׂרָה שָׁנָה : וַעֲשֵׂה הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה דָּן לֹא־
כָּאֲבִיו וּכְאָמֹו וַיִּסַּר אֶת־מַצֶּבֶת הַכְּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו :
דָּן בְּחַטָּאוֹת יָרֵבֻעַם בֶּן־נִבְט אֲשֶׁר־הַחֲטִיֹּא אֶת־
יִשְׂרָאֵל דָּבָק לֹא־סָר מִמֶּנָּה : וּמִיֵּשֶׁעַ מֶלֶךְ־
מוֹאָב

similiter
divisus un-
dis transiit.
15 Ex eo
cognitum
Eliz (spiri-
tum in Eli-
sao refe-
ditte.

הנחיתו קר

Aquas Hie-
richuntis
salubres
reddit.

Bethelira-
rum pueris
proterva
sibi illuden-
tibus male-
dicit.

CAP. III.
Joram Is-
raelitarum
Rex contra
Moabitas
bellum
moveret :

מוֹאָב הָיָה נֶקֶד וַהֲשִׁיב לַמֶּלֶךְ־יִשְׂרָאֵל מֵאֶה־אֵלֶּף כְּרִים
 ה' וּמֵאֶה אֵלֶּף אִילִים צֶמֶר: וַיְהִי כְּמוֹת אַחֲאָב וַיִּפְשַׁע מֶלֶךְ־
 6 מוֹאָב בַּמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל: וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם בְּיוֹם הַהוּא
 7 מִשְׁמֶרֶז וַיִּפְקֹד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־
 יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר מוֹאָב פָּשַׁע בִּי
 הִתְלַךְ אֵתִי אֶל־מוֹאָב לְמַלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֲעֹלָה בְּמִנִּי

כנ"ט
 כעמך

Judaz &
 Edomi Re-
 ge in expe-
 ditionis fo-
 cietatem af-
 sumtis: al-
 dum autem
 per aliquot
 dies castra
 promo-
 vent, firi
 premunantur.

8 כְּמוֹךְ כַּעֲמִי כַעֲמֶךָ כְּסוּסִי כְּסוּסֶיךָ: וַיֹּאמֶר אִיזִידָךְ מֶלֶךְ־
 9 יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ דֶּרֶךְ מִדְּבַר אֲדוֹם: וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ יְהוּדָה וּמֶלֶךְ אֲדוֹם וַיִּסְבּוּ דֶּרֶךְ שִׁבְעַת
 יָמִים וְלֹא־הָיָה מִיִּם לְמַחֲנֶה וּלְבַהֲמָה אֲשֶׁר בְּרִגְלֵיהֶם:
 י וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲהֵהָ כִּי־קָרָא יְהוָה לְשִׁלְשֹׁת
 11 הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לְתֵת אוֹתָם בְּיַד־מוֹאָב: וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
 הֲאִין פֹּה נִבְיָא לַיהוָה וְנִדְרְשָׁה אֶת־יְהוָה מֵאוֹתוֹ וַיַּעַן
 אֶחָד מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֹּה אֵלִישַׁע בֶּן־שָׁפְטַת
 12 אֲשֶׁר יֵצֵק מִיִּם עַל־יְדֵי אֱלֹהָיו: וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט יֵשׁ אוֹתוֹ
 דְּבַר־יְהוָה וַיֵּרְדּוּ אֵלָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט וּמֶלֶךְ־
 13 אֲדוֹם: וַיֹּאמֶר אֵלִישַׁע אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מִה־לִּי וְלֶךָ לֶךְ
 אֶל־נְבִיאֵי אֲבִיךָ וְאֶל־נְבִיאֵי אִמְךָ וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 אֵל כִּי־קָרָא יְהוָה לְשִׁלְשֹׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לְתֵת אוֹתָם

Sed ab Eli-
 fœo in u-
 sum trium
 exercituum
 prabitur
 aquæ, pro-
 missa etiam vi-
 ctoria:

14 בְּיַד מוֹאָב: וַיֹּאמֶר אֵלִישַׁע חִי־יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר
 עֲמַדְתִּי לִפְנֵיךְ בִּי לֹלִי פְנִי־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲנִי
 טו נִשְׂא אִם־אֶבִּיט אֶלֶיךָ וְאִם־אֶרְאֶךָ: וַעֲתָה קְחוּ־לִי מִנְּנָן
 16 וְהָיָה בְּנֶנְן הַמִּנְּנָן וְתָהִי עָלָיו יַד יְהוָה: וַיֹּאמֶר פֹּה אָמַר
 17 יְהוָה עֲשֵׂה הַנְּחָל הַזֶּה גְּבִיט גְּבִיטִים: כִּי־כֵן יֹאמֶר
 יְהוָה לְאַחֲרָאוֹ רוּחַ וְלֹאֲחֲרָאוֹ גִּשְׁם וְהַנְּחָל הַהוּא
 יִמְלֵא מִיִּם וּשְׁתִּיתוּם אַתֶּם וּמִקְנֵיכֶם וּבְהֵמַתְכֶם:
 18 תִּקַּל זֹאת בְּעֵינֵי יְהוָה וְנָתַן אוֹת־מוֹאָב בְּיָדְכֶם:
 19 וְהִבִּיתֶם כָּל־עֵיר מִבְּצָר וְכָל־עִיר מִבְּחוּר וְכָל־עֵץ מוֹאָב

תפילו

R 3 1 מ

תפילו וכל מעינימים תסתמו וכל החלקה חסונה
תכאבו באבנים : ויחי בבקר בעלות המנחה
והנהמים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את
המים : וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם
ויצקו מכל חנר חנרה ומעלה ויעמדו על הנגבול :

וישכימו בבקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב
מנר את המים אדמים כדם : ויאמרו רם זה החרב
נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל
מואב : ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את
יכו סי מואב וינסו מפניהם ויבזוה והכות את מואב :

Quam
Deus pra-
stati ope,
& quodam
quali mira-
culo, lar-
gitur.

והערים יחרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו
ומלאוה וכל מעינימים יסתמו וכל עץ טוב פילו עד
כא ש השאיר אבניה בקיר תרשת ויסבו חקלעים ויכוה :

וירא מלך מואב בירחוק ממנו המלחמה ויקח אותו
שבע מאות איש שלף חרב לחבקיע אל מלך אדום
ולא יכלו : ויקח את בנו הבכור אשר ימלך ותחתיו
ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל

ויסעו מעליו וישבו לארץ : ואשה ד א
אחת מנשי בני הנביאים צעקה אליהם
לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך
חיה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את

C A P. IV.
Elifazi mi-
racula.
Mulieris
viduz o-
leum miris
incrementis
adactum.

שני ילדי לו לעבדים : ויאמר אליה אלישע מה

יד סי אעשה לך חנני לי מת ישר לבי בבית והאמר אין

לשפחתך כל בבית כי אסאסוך שמן : ויאמר לבי

שאל לך בלים מן החוץ מאת כל שכניבי בלים

רקיס אל תמעיטי : ובאת וסגרת חרלת בערך ובעד

בניה ויצקת על כל הבלים האלה ותמלא תסיעי :

ותלק מאתו ותסגר חרלת בערה ובעד פניה הם ה

מגישים

המסמח
וידא

- 6 מְגִישִׁים אֵלֶיהָ וְהִיא מֵצֵקֶת: וַיְהִי כַּמְלֵאת הַכְּלִים ^{סמך ע} וַתֹּאמֶר אֲלֵבְנָה הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כְּלִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ:
- 7 אֵין עוֹד כְּלִי וַיַּעֲמֵד הַשָּׁמֶן: וַתִּבְנֶא וַתִּגְדַּל לְאִישׁ הָאֱלֹהִים
- וַיֹּאמֶר לְכִי מִכְּרִי אֶת־הַשָּׁמֶן וְשִׁלְמִי אֶת־נִשְׁכִּי וְאַתָּה ^{סמך ע}
- 8 בְּנִיכִי תִחְיִי בְּנוֹתָר: וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע ^{וּבְנִי לִי}
- אֶל־שׁוֹנֵם וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה וַתְּחַוֶּקְבּוּ לֶאֱכֹל־לֶחֶם וַיְהִי ^{Synaniridi}
- 9 מִרֵּי עֲבָרוּ יָסַר שָׁמָּה לֶאֱכֹל־לֶחֶם: וַתֹּאמֶר אֶל־אִשָּׁה ^{hospiti suz,}
- הַגְּדוֹנָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עֹבֵר עָלֵינוּ ^{diu sterili,}
- , תָּמִיד: נַעֲשֶׂה־נָּא עֲלִית־קִיר קִטְנָה וְנִשִּׁים לוֹ שֵׁם מִטָּה
- וְשִׁלְחֹן וְכֶסֶף וּמִנְהָרָה וְהִיא בִבְאֹו אֵלֵינוּ יָסוּר שָׁמָּה:
- 11 וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה וַיָּסַר אֶל־הָעֵלִיָּה וַיִּשְׁכַּב־שָׁמָּה:
- 12 וַיֹּאמֶר אֶל־נִיחִי נַעֲרוּ קְרָא לְשׁוֹנְמִית הַזֹּאת וַיִּקְרָא
- 13 לָהּ וַתַּעֲמֵד לִפְנָיו: וַיֹּאמֶר לוֹ אֶמְרָנָא אֵלֶיהָ הִנֵּנִי
- תֹּרֶדְתִּי וְאֵלֵינוּ אֶת־כָּל־הַחֲרָדָה הַזֹּאת מִה לַעֲשׂוֹת לָהּ
- הַיֵּשׁ לְדַבְּרִלָּהּ אֱלֹהֵמֶלֶךְ אוֹ אֶל־שֵׁר הַצִּבְּאָ וַתֹּאמֶר
- 14 בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנִי יֹשֶׁבֶת: וַיֹּאמֶר וּמָה לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר
- טו נִיחִי אֲכַל בֶּן אֵידֵלָה וְאִשָּׁה זָקֵן: וַיֹּאמֶר קְרָא־לָהּ
- 16 וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֵד בַּפֶּתַח: וַיֹּאמֶר לְמוֹעֵד הַזֶּה בָּעַת
- חַיָּה אֲתִי חֲבֵקֶת בֶּן וַתֹּאמֶר אֶל־אֲדָנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים ^{Prolem vi-}
- 17 אֶל־תִּכְזֹּב בְּשִׁפְחָתָהּ: וַתֹּהֵר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן לְמוֹעֵד ^{tilis stirpis}
- 18 הַזֶּה בָּעַת חַיָּה אֶשְׁרֵדְבֵּר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע: וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד ^{promittit.}
- 19 וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּצֵא אֶל־אֲבִיו אֶל־הַקְּצֵרִים: וַיֹּאמֶר אֶל־אָבִיו
- רֹאשִׁי רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל־הַנָּעַר שְׂאָהוּ אֶל־אִמּוֹ:
- כ וַיִּשְׂאָהוּ וַיָּבֵאֵהוּ אֶל־אִמּוֹ וַיִּשָּׁב עַל־בְּרִיָּה עַד־הַצִּהָרִים
- 21 וַיָּמָת: וַתַּעַל וַתִּשְׁכַּבְהוּ עַל־מִטָּה אִישׁ הָאֱלֹהִים
- 22 וַתִּסְגֵּר בָּעָרוֹ וַתִּצָּא: וַתִּקְרָא אֶל־אִשָּׁה וַתֹּאמֶר
- שְׁלַחָה נָא לִי אֶחָד מִן־הַנָּעָרִים וְאַחַת מֵאֲתָנוֹת וְאֶרְוֶנָה
- 23 עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאִשׁוּכָה: וַיֹּאמֶר מְדוּעַ אֲתִי הִלַּכְתִּי ^{חלתי}

אֵלַי

R 4 ד

אליו היום לא־חדש ולא שבת ותאמר שלום :

ותחבש האתון ותאמר אל־נערה נהג ולך אל־תעצר ²⁴

לי לרכב כי אס־אמרתי לך : ותלך ותבא אל־איש נח

האלהים אל־הר הכרמל ויהי פראות איש־האלהים

אותה מנגד ויאמר אל־גיחזי נערו הנה השונמית

Eandem-
que postea,
præmaruri
morte sub-
latam, re-
fufcitavit ;

הלז : עתה רויץנא לקראתה ואמר־לה השלום לה ²⁶

השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום : ותבא ²⁷

אל־איש האלהים אל־הר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי

להדפה ויאמר איש האלהים הרפה־לה כי־נפשה

מרה־לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי : ותאמר ²⁸

השאלתי בן מאת אדני הלוא אמרתי לא־תשלה אתי :

ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי ²⁹

תמצא־איש לא תברכנו וכי־ברכה איש לא תעננו

ושמת משענתי על־פני הנער : ותאמר אם הנער חי ל

יהוה וחי־נפשה אס־אעזבך ויקם וילך אחריה : וגיחזי ³¹

עבר לפניהם וישם את־המשענת על־פני הנער ואין

קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד־לו לאמר לא הקיץ

הנער : ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב ³²

על־מפתחו : ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל ³³

אל־יהוה : ויעל וישכב על־הילד וישם פיו על־פיו ³⁴

ועיניו על־עיניו וכפיו על־כפו ויגהר עליו ויחם בשר ^{כמו סי}

הילד : וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל לה

ויגהר עליו ויזוהר הנער ער־שבע פעמים ויפקח

הנער את־עיניו : ויקרא אל־גיחזי ויאמר קרא אל־ ³⁶

Matrique
reddit.

השונמית הזאת ויקראה ותבא אליו ויאמר שאי בנה :

ותבא ותפל על־רגליו ותשתחו ארצה ותשא אר־ ³⁷

בנה ותצא : ואלישע שב הנלגלה והרעב ³⁸

Agrestes,
noxiasque
herbas, in
cibum pa-

בארץ ובני הנביאים ישיבים לפניו ויאמר לנערו שפת

הסיר

etiam, salu-
bres reddit.

וַיִּסְרֹף הַגִּדּוֹלָהּ וּבִשַּׁל נָזִיד לִבְנֵי הַנְּבִיאִים : וַיֵּצֵא אֶחָד
אֶל־הַשָּׂדֶה לְלֶקֶט אֲרָרָה וַיִּמְצָא נֶפֶן שָׂדֶה וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ
פַּקַּעַת שָׂדֶה מְלֵא בָגָדוֹ וַיָּבֹא וַיַּפְלֹחַ אֶל־סִיר הַנָּזִיד כִּי
מֵלֵא לֹא יָדָעוּ : וַיִּצְקוּ לְאֲנָשִׁים לֵאכּוֹל וַיְהִי כֹאכְלֵם מִהַנָּזִיד
וְהִמָּה צִעְקוּ וַיֹּאמְרוּ מוֹת בְּסִיר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְלֹא יָכֻלוּ
לֵאכּוֹל : וַיֹּאמֶר וּקְחָרְקֻמָּח וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַסִּיר וַיֹּאמֶר צַק

Paucos pa-
nes in mul-
torum ali-
menta
distribuit.

וְאִישׁ לֶעָם וַיֹּאכְלוּ וְלֹא הָיָה דְּבַר רָע בְּסִיר :
בָּא מִבְּעַל שְׁלֹשָׁה וַיָּבֹא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בְּכוֹרִים
עֲשִׂירִים לֶחֶם שְׁעִירִים וְכֹרֶמֶל בְּצִקְלָנוּ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם
וַיֹּאכְלוּ : וַיֹּאמֶר מִשְׁרָתוֹ מָה אַתָּן זֶה לִפְנֵי מַאֵה אִישׁ
וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲכוֹל וְהוֹתֵר :
וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיֹּתֵרוּ כְּדִבְרֵי יְהוָה :

הספירה
הדיוק

CAP. V.
Naaman
Syrus

וַיִּנְעֲמָן שַׂר־צְבָא מֶלֶךְ־אֲרָם הַיְּהוּ
אִישׁ גִּדּוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו וּנְשָׂא פָנִים כִּי־בָּן נִתָּן
יְהוָה תְּשׁוּעָה לְאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָה גִבּוֹר חֵיל מְצָרַע :
וְאֲרָם יָצְאוּ גִדּוּדִים וַיִּשְׁכּוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קִטְנָה
וַתְּהִי לִפְנֵי אִשֶּׁת נַעֲמָן : וַתֹּאמֶר אֶל־גִּבְרִיתָהּ אַחֲלִי
אֲדֹנִי לִפְנֵי הַנְּבִיאַת אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן אִם יֵאָסֶף אֹתוֹ
מִצָּרַעְתּוֹ : וַיָּבֹא וַיִּנָּר לְאֲדֹנָיו לֵאמֹר כִּזְאֹת וּכְזֹאֵת
הַדְּבָרָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־
אֲרָם לָהּ כֹּה וַאֲשַׁלְּחָה סֹפֵר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּךְ
וַיִּקַּח בִּידּוֹ עֹשֶׂר כִּבְרִי־כֶסֶף וּשְׁשֵׁת אֲלָפִים זָהָב
וְעֹשֶׂר חֲלִיפוֹת בָּגָדִים : וַיָּבֹא הַסֹּפֵר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר וְעַתָּה כִּבּוֹא הַסֹּפֵר הַזֶּה אֵלֶיךָ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ
אֶת־נַעֲמָן עַבְדִּי וַאֲסַפְתּוֹ מִצָּרַעְתּוֹ : וַיְהִי כִּקְרָא
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֹּפֵר וַיִּקְרַע בָּגָדָיו וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים
אֲנִי לְהַמִּית וּלְהַחְיוֹת כִּי־זֶה שְׁלַח אֵלַי לֵאסֹף אִישׁ
מִצָּרַעְתּוֹ כִּי אֶךְ־דַּעַרְנָה וְרָאוּ כִּי־מִתְאַנֶּה הוּא לִי :

ויהי

Re 5 מ ה

8 יהי בשמע אלישע איש חאלהים כיקרע מלך :
 ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה
 קרעת בגדיך יבאנא אלי וידע כי יש נביא בישראל :
 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע :
 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת
 11 שבע פעמים בירדן וישב בשרך לה וטהר : ויקצף
 נעמן וילך ואמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד
 וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף
 12 המצורע : הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק
 מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן
 13 וילך בחמה : ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי
 דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי
 14 אמר אליך רחץ וטהר : וירד ויטבל בירדן שבע
 פעמים כדבר איש האלהים וישב בשו בשו נער
 קטן ויטהר : וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו
 15 ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנהנא ידעתי כי אין אלהים
 בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קדנא ברכה
 16 מאת עבדך : ויאמר חיה ויהוה אשר עמדת לפניו
 17 אסאקה ויפצרו לקחת וימאן : ויאמר נעמן ולא
 יתקנא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא
 יעשה עוד עבדך עלה חכה לאלהים אחרים כי אם
 18 ליהוה : לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא ארני
 בית דמון להשתחור שמה והוא נשען על ידי
 והשתחית בית רמן בהשתחית בית רמן יסלחנא
 19 יהוה לעבדך בדבר הזה : ויאמר לו לך לשלום וילך
 מאתו כבדת ארץ : ויאמר גיחזי נער אלישע
 איש האלהים הנה חשך ארני את נעמן הארמי הזה
 מקחת מידו את אשר הביא חיה ויהוה כי יאסרצתי
 אחרי

ספר ירמיה

מלך מלך

Lepra pur-
gans,

Ad Deum
conver-
titur.

נא נחיש
ולא קרי

קרי כאן
Gehazi, E-
lize famu-
lus, dum
inficio &
invito do-
mino, mi-
nus capat

21 אחריז ולקחת מאתו מאומה: וירדה גיחזי אחר נעמן בל"א סומ

ויראה נעמן רץ אחריז ופל מעל מרכבה לקראתו
22 ויאמר שלום: ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה

עתה זה בא אלי שני נערים מחד אפרים מבני
הנביאים תהדנא להם כבד כסף ושת חלפות בנדים:

23 ויאמר נעמן הואל קח בנדים ופרךבו ויצר כפרים
כסף בשני חרטים ושת חלפות בנדים ויתן אל שני

24 נערו וישאו לפניו: ויבא אליהעפל וקח מידם ופקד
כה בבית וישלח את האנשים וילכו: והואצא ויעמד אל

אדניו ויאמר אליו אלישע מאן גיחזי ויאמר לאדניו סני סי

26 עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו לאדני הלך כאשר
הפקד איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את

הכסף ולקחת בנדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר
27 ויעבדים ושפחות: וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך

*Ipsa lepra
passitur.*

*CAP. VI.
Elifaz fe-
curim, in
flumine
submer-
sam, in
summas
aquis revo-
cat, & ena-
tare facit.*

א ן לעולם ויצא מלפניו מצרע בשלג: ויאמרו

בני הנביאים אל אלישע הנהנא המקום אשר אנחנו
2 ישבים שם לפניך צר ממנו: נלכדנא ערה ירדן

ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום
3 לשבת שם ויאמר לכו: ויאמר האחד הואל נא ולך

4 את עבדיך ויאמר אני אלך: וילך אתם ויבאו הירדנה
ה ויגזרו העצים: והי האחד מפיל הקורה ואת הברזל

נפל אליהמים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול:
6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום

7 ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל: ויאמר הרם לך
וישלת ידו ויקחהו:

8 ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר
9 אל מקום פלני אלמני תחנני: וישלח איש האלהים אל

מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם
ארם

*In Gdiaz Re-
gis Syri,
cunctaque
belli confi-
lia detegit.*

- אֲרָם נַחֲתִים : וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּקוֹם אֲשֶׁר
 יִמְצְאוּ אִישׁ־הָאֱלֹהִים וַהֲזִירָה וְנִשְׁמַר שָׁם לֹא־אֶחָת
 וְלֹא שְׁתֵּים : וַיִּסְעַר לֵב מֶלֶךְ־אֲרָם עַל־הַדָּבָר הַזֶּה
 וַיִּקְרָא אֶל־עַבְדָּיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא תַגִּידוּ לִי מִי
 מִשְׁלָנוּ אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר אֶחָד מֵעַבְדָּיו לֹא
 אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי־אֵלִישַׁע הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יֵגִיד
 לַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַּר בַּחֲדָר
 מִשְׁכְּבְּךָ : וַיֹּאמֶר לָבוֹ וּרְאוּ אֵיכָה הוּא וַאֲשַׁלַּח וְאֶקְחָהוּ
 וַיִּגְדְּלוּ לֵאמֹר הִנֵּה בִּדְתָן : וַיִּשְׁלַח שָׁמָּה סוּסִים וְרֶכֶב
 וְחֵיל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לַיְלָה וַיִּקְפוּ עַל־הָעִיר : וַיִּשְׁכֵּם מִשְׁרַת
 אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוֹם וַיֵּצֵא וַהֲגִיד־חֵיל סוֹבֵב אֶת־הָעִיר
 וְסוּס וְרֶכֶב וַיֹּאמֶר נַעֲרוּ אֵלָיו אַהֲה אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשָׂה :
 וַיֹּאמֶר אֶל־תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ מֵאֲשֶׁר אוֹתָם :
 וַיִּתְּפַלֵּל אֵלִישַׁע וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּקְחָנָא אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵהוּ
 וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינֵי הַנָּעַר וַיֵּרָא וַהֲגִיד הָהָר מֵלֹא
 סוּסִים וְרֶכֶב אֲשֶׁר סָבִיבָת אֵלִישַׁע : וַיִּרְדּוּ אֵלָיו וַיִּתְּפַלֵּל
 אֵלִישַׁע אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר הֲדָנָא אֶת־הַגּוֹי־הַזֶּה בַּסְּנוּרִים
 וַיִּכֶם בַּסְּנוּרִים כְּרִבֵּר אֵלִישַׁע : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלִישַׁע
 לֹא־זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא־זֶה הָעִיר לָבוֹ אַחֲרֵי וְאוֹלִיכָה אֲתָכֶם
 אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְקֶשׁוּן וַיֵּלֶךְ אוֹתָם שְׁמֵרוֹנָה : וַיְהִי כ
 כְּבָאָם שְׁמֵרוֹן וַיֹּאמֶר אֵלִישַׁע יְהוָה פִּקַּח אֶת־עֵינֵי־אֵלֶּה
 וַיִּרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וַהֲגִיד בַּתּוֹךְ
 שְׁמֵרוֹן : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אֵלִישַׁע כִּרְאֹתָו
 אוֹתָם הָאֵכָה אֵכָה אֲבִי : וַיֹּאמֶר לֹא תִכָּה
 הָאִשׁ שְׂבִית בַּחֲדָבָה וּבְקִשְׁתָּךְ אֲתָה מִכָּה שִׁים
 לָחֶם וּמִים לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיֵּלְכוּ אֶל־
 אֲדֹנֵיהֶם : וַיְכִירָה לָהֶם בְּרַה גְּדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ
 וַיִּשְׁלַחֵם וַיֵּלְכוּ אֶל־אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אֲרָם
 לָבוֹא

Syrorum
 exercitum,
 qui ad capi-
 endum Do-
 rhanem ve-
 nerat, elu-
 dit, atque
 eorum
 inftar qua-
 cunque cir-
 cumducit,
 tandemque
 Samariam
 perducit.

לְבֹא בָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל :

Obfessā
deinde Sa-
maria,

25 Quum
prodigiōsā
fame oppi-
dani urge-
rentur, ita
ut ad veti-
ros, imo
humanos
cibos jam
devenire-
tur,

24 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּקְבֹּץ בְּזִהְרֵד מֶלֶךְ־אַרָם אֶת־כָּל־
כֹּה מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיֵּצֵר עַל־שִׁמְרוֹן : וַיְהִי רָעַב גָּדוֹל בְּשִׁמְרוֹן

וְהָנָה צָרִים עָלֶיהָ עַד הָיִיתָ רֹאשׁ־חֲמֹר בַּשָּׁמַיִם כָּסֶף
וּרְבַע חֶקֶב חֲרִייוֹנִים בַּחֲמֹשֶׁה כָּסֶף : וַיְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל

רבינים
26 ע

עָבַר עַל־הַחֲמָה וְאִשָּׁח צָעָקָה אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה

27 אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו־שָׁעָה יְהוָה מֵאֵין אוֹשִׁיעָה

28 חֲמֹן־הַגִּרָן אוֹ מִן־הַיָּקֵב : וַיֹּאמֶר־לָהּ הַמֶּלֶךְ מִדֹּחֶלֶךְ

וְהָאִמֶר הָאִשָּׁח הוֹאֵרֶת אָמְרָה אֵלַי תֵּנִי אֶת־בִּנְךָ

29 וְנֹאכְלֵנוּ הַיּוֹם וְאֶת־בְּנִי נֹאכַל מָחָר : וְנִבְשַׁל אֶת־בְּנִי

וְנֹאכְלֵהוּ וַאֲמַר אֵלֶיהָ בַּיּוֹם הָאֶחָד תֵּנִי אֶת־בִּנְךָ

ל וְנֹאכְלֵנוּ וְתִחַבֵּא אֶת־בְּנָהּ : וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת־

דְּבַר הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וְהוּא עָבַר עַל־הַחֲמָה

31 וַיֵּרָא הָעָם וְהָנָה הַשֶּׁקַּע עַל־בִּשְׂרוֹ מִבֵּית : וַיֹּאמֶר כִּחַז

יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵף אֲסִיעֶמֶד רֹאשׁ אֱלִישָׁע

32 בְּךָ־שֹׁפֵט עָלָיו הַיּוֹם : וְאֱלִישָׁע יָשָׁב בְּבֵיתוֹ וְהוֹקֵנִים

יֹשְׁבִים אֵתוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלִּפְנֵי בָטָרִם יָבֵא הַמֶּלֶאךָ

ריש רטעם

אֵלָיו וְהוּא יֹאמֶר אֶל־הוֹקֵנִים הֲרֹאִיתֶם כִּי־שָׁלַח בְּנִי־

הַמַּרְצֵחַ הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת־רֹאשִׁי רְאוּ כִבֵּא הַמֶּלֶאךָ

סָגְרוּ הַדִּלְתָּ וּלְחַצְתֶּם אֹתוֹ בַּדִּלְתָּ הַלּוֹא קוֹל רִגְלִי

33 אֲדָנִי אַחֲרָיו : עוֹדְנוּ מִדְּבַר עִמָּם וְהִנֵּה חֲמֵלֶאךָ יָרַד

אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה־זֹאת חֲרָעָה מֵאֵת יְהוָה מִה־אוֹחֵל

לִיהוֹדֵן עוֹד :

CAP. VII.
Elifzus
rerum
omnium
copiam, fu-
gitis hoffi-
bus, in
proximum
diem pra-
dicat,

א וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע שִׁמְעוּ דְּבַר־יהוָה כֹּה יֹאמֶר יְהוָה כַּעַת

מָחָר סֹאֵה־סֶלֶת בִּשְׁקָל וְסֹאֵתִים שְׁעָרִים בִּשְׁקָל בִּשְׁעָר

2 שִׁמְרוֹן : וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ גִּשְׁעָן עַל־דָּוָר אֶת־

אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אַרְבּוֹת בַּשָּׁמַיִם

הִיְהִיָּה הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנֵּכָה רֹאֵה בְּעִינֶיךָ וּמִשְׁמַם

לֹא

לא תאכל :

וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ואמרו : Leprosi quidem,
איש אל־דעו מֶה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֶּה עַד

מִתְּנוּ : אִם־אֲמַרְנוּ נָבֹא הָעִיר וְהָרֶעֱב בָּעִיר
וּמִתְּנוּ שָׁם וְאִם־יִשְׁכְּנוּ מֶה וּמִתְּנוּ וְעָתָה לָכֹ
וְנָפֶלֶה אֶל־מַחֲנֶה אֲרָם אֲסִיחִינוּ נָחִיָּה וְאִם־יִמִּיתֵנוּ
וּמִתְּנוּ : וַיָּקֻמוּ בַּנֶּשֶׁף לָבֹא אֶל־מַחֲנֶה אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד הַ

קֶצֶה מַחֲנֶה אֲרָם וְהָיָה אִין־שָׁם אִישׁ : וְאֲדֹנֵי הַשְּׁמִיעִי Exierant divinitus strepitum, immissoque timore, Syros in fugam actos,
אֶת־מַחֲנֶה אֲרָם קוֹל רֶכֶב וְקוֹל סוּס קוֹל חֵיל גָּדוֹל
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֲחֵיו הִנֵּה שָׁכַרְעֵלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אֶת־מַלְכֵי הַחֲתִים וְאֶת־מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבֹא עֲלֵינוּ :

וַיָּקֻמוּ הַנָּסוּם בַּנֶּשֶׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת־אֱהִלֵּיהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם
וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֶה כְּאִשֶּׁר הָיָה וַיָּנָסוּ אֶל־נַפְשָׁם :
וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים הָאֵלֶּה עַד־קֶצֶה הַמַּחֲנֶה וַיָּבֹאוּ אֶל־
אֹהֶל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף חֶהָב וּבָנָדִים
וַיִּלְכוּ וַיִּסְמְנוּ וַיִּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֹהֶל אֶחָד וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם
וַיִּלְכוּ וַיִּסְמְנוּ : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־דֹּעֵהוּ לֹא־בָן אֲנַחְנוּ

עֲשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹסֵף־שָׂרָה הִוא וְאֲנַחְנוּ מַחֲשִׁים וְחֻכֵּינוּ
עַד־אֹרֶךְ הַבֶּקֶר וּמִצָּאֵנוּ עוֹז וְעָתָה לָכֹ נִבְאָה וְנִגְדָה בֵּית
הַמֶּלֶךְ : וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל־שַׁעַר הָעִיר וַיִּגִּדּוּ לָהֶם לֵאמֹר
כָּאֵנוּ אֶל־מַחֲנֶה אֲרָם וְהָיָה אִין־שָׁם אִישׁ וְקוֹל אֲדָם כִּי
אִם־דֹּסִיס אִסוּר וְהַחֲמוּר אִסוּר וְאֱהִלִּים כְּאִשֶּׁר הָיָה :

וַיִּקְרָא הַשְּׁעָרִים וַיִּגִּדּוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פָּנִימָה : וַיִּקֶם הַמֶּלֶךְ Relictaque ab ipsis castra, omnis opulentiz plena, in urbe renunciant.
לֵילָה וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדָּיו אֲנִידֶה־נָּא לָכֶם אֶת־אֲשֶׁר
עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם יָדְעוּ כִּידְעָבִים אֲנַחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִדַּחֲמַחֲנָה
לְהַחֲבֶה בְּהַשְׂרֵה לֵאמֹר כִּי־יֵצְאוּ מִן־הָעִיר וְנִתְּפָשׁוּ
חַיִּים וְאֶל־הָעִיר נָבֹא : וַיַּעַן אַחֲרַי מַעֲבָדָיו וַיֹּאמְרוּ וַיִּקְחָר משה
נָא חֲמֹשֶׁה פְּנֵי־דוֹסִיסִים הַנִּשְׂאָרִים אֲשֶׁר נִשְׂאָר־בָּהֶם
הֵנָּה

הָנֶם כְּכֹל־הַמֶּן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאָר־בָּהּ הָנֶם כְּכֹל
 הַמֶּן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־תָּמוּ וְנִשְׁלַחַהּ וְנִרְאָהּ: וַיִּקְחוּ שְׁנֵי
 רֶכֶב סוּסִים וַיִּשְׁלַח חֲמֶלֶךְ אַחֲרֵי מַחְנֵה־אָרֶם לֵאמֹר
 לָכוּ וּרְאוּ: וַיָּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד־חֵירָן וְהִנֵּה כָּל־הַדֶּרֶךְ
 מִלֵּאָה בְּנָדִים וְכָלִים אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אָרֶם בְּהַחֲמוֹם
 וַיֵּשְׁבוּ הַמִּלֻּאִכִּים וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ: וַיֵּצֵא הָעָם וַיִּבְּזוּ אֶת
 מַחְנֵה אָרֶם וַיְהִי סִמְלֹתָם בְּשָׁקֶל וּסְאֵתִים שְׁעָרִים
 בְּשָׁקֶל כְּדֹבֶר יְהוָה: וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת־הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר־
 נִשְׁעַן עַל־יָדוֹ עַל־הַשָּׁעַר וַיִּרְמָסְהוּ הָעָם בְּשָׁעַר וַיָּמָת
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־תְּהִי הַמֶּלֶךְ
 אֱלֹו: וַיְהִי כְּדֹבֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
 סְאֵתִים שְׁעָרִים בְּשָׁקֶל וּסִמְלֹתָם בְּשָׁקֶל יְהִי כְּעֵת
 מִחֹר בְּשָׁעַר שְׁמֶרוֹן: וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים
 וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרָבוֹת בְּשָׁמַיִם חֲדָיָה כְּדֹבֶר
 כִּי הוּא וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאָה כְּעֵינַיָּךְ וּמַשֶּׁם לֹא־תֹאכַל: וַיְהִי
 כִּי בָּן וַיִּרְמָסוּ אֹתוֹ הָעָם בְּשָׁעַר וַיָּמָת:

Ita vaticinio
 Elifaz fides
 fit; oppres-
 so etiam,
 quod futu-
 rum addi-
 derat, in
 turbā quo-
 dam mili-
 tum Tri-
 buno, qui
 dixit Pro-
 phetę fi-
 dem non
 habuerat.

CAP. VIII.
 Elifaz Syna-
 mitidi,

Post septem
 annorum
 famem, in
 terram
 suam red-
 uci, agros,
 omneque
 peculium
 postliminio
 restitui fa-
 vore Regis
 impetrat.

וַאֲלִישַׁע דִּבֶּר אֶל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הָחִיָּה אֶת־בְּנָהּ
 לֵאמֹר קוּמִי וּלְכִי אִתִּי וּבִיתְךָ וְגוֹדִי בְּאֲשֶׁר תִּגְדִּי כִּי־קָרָא
 יְהוָה לְדָעַב וְגַם־בָּא אֶל־הָאָרֶץ שְׁבַע שָׁנִים: וְתִקֵּם
 הָאִשָּׁה וְתַעֲשֶׂה כְּדֹבֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְתִלָּךְ הִיא וּבִיתָהּ
 וְתֵגֶר בְּאָרֶץ־פְּלִשְׁתִּים שְׁבַע שָׁנִים: וַיְהִי מִקְצֵה שְׁבַע
 שָׁנִים וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה מֵאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְתֵצֵא לְצֹעֵק אֶל־
 הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתָהּ וְאֶל־שָׂדֶהּ: וְהַמֶּלֶךְ מִדְּבַר אֶל־
 גַּחְזִי גֵּעַר אִישׁ־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר סִפְּרָה־נָּא לִּי אֵת כָּל־
 תְּהִי הַגְּדֻלוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה אֱלִישַׁע: וַיְהִי הוּא־מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ
 אֶת־אֲשֶׁר הִזְכִּיר אֶת־הַמֶּת וְהִנֵּה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הָחִיָּה
 אֶת־בְּנָהּ צֹעֲקַת אֶל־הַמֶּלֶךְ עַל־בֵּיתָהּ וְעַל־שָׂדֶהּ וַיֹּאמֶר
 גַּחְזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְאֵת הָאִשָּׁה וְהַבְּנָה אֲשֶׁר־הָחִיָּה
 אֱלִישַׁע

אלישע: וישאל המלך לאשר ויתספר לו ויתן ליה⁶
המלך סרים אחר לאמר השיב את כל אשר ליה ואת
כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה:

Mortem
Benhadado,
& regnum
Hazaël
pronunciat.

ויבא אלישע דמשק ובן הדר מלך⁷
אדם חלה ויגדלו לאמר בא איש האלהים עד הנה:
ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך מנחה ולך:
לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו

לאמר האחיה מחלי זה: וילך חזהאל לקראתו⁸
ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים
גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנה בן הדר מלך
אדם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה:

ויאמר אליו אלישע לך אמר לא חיה תחיה והראני⁹

יהוה כימות ימות: ויעמד את פניו וישם ערבש ויבך¹⁰

איש האלהים: ויאמר חזהאל מדוע אדני בכה ויאמר¹¹

כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה

מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג

ועלליהם תרפש והרתיהם תבקע: ויאמר חזהאל¹²

כי מה עבדך חכלב כי יעשה חרב הנדול הזה

ויאמר אלישע הראני יהוה אתה מלך על אדם: וילך¹³

מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך

אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה: ויהי ממחרת ויקח¹⁴

חמכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך

חזהאל תחתיו: ובשנת חמש ליוזם¹⁵

בן אחאב מלך ישראל ויתושפט מלך יהודה מלך

יהורם בן יהושפט מלך יהודה: בן שלשים ושתים¹⁶

שנה היה במלכו ושמנה שנה מלך בירושלם: וילך¹⁷

בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת

אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: ולא¹⁸

אבה

Joram Jo-
saphat in
regno Juda
succedens,
duci à A-
chabi Regis
filia, à pa-
terna pias-
te degen-
rat.

Ergo, ultore perfidiz istius Deo, populi plerique ab eo deficiunt;

אָבָה יְהוָה לְהַשְׁחִית אֶת־יְהוּדָה לְמַעַן דָּוִד עַבְדּוֹ
 כ כַּאֲשֶׁר אָמַרְלוּ לָתֵת לוֹ נִיר לְבָנָיו בְּלִדְיָמָם : בִּימֵי
 פֶשַׁע אָדָם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה וּמַלְכוֹ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ :
 21 וַיַּעֲבֹר יוֹרָם צְעִירָה וּבְלִהְרֹכֵב עִמּוֹ וַיְהִי־הוּא קָם לַיְלָה
 וַיִּכֶּה אֶת־אָדָם הַסֹּבֵב אֵלָיו וְאֵת שְׂרֵי הָרֶכֶב וַיָּגֶם
 22 הָעָם לְאַהֲלָיו : וַיִּפְשַׁע אָדָם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה עַד הַיּוֹם
 23 הַזֶּה אִזּוֹ תִפְשַׁע לִבָּנָה בָּעֵת הַהִיא : וַיָּתֵר דְּבָרֵי יוֹרָם
 וּבְלִי־אֲשֶׁר עָשָׂה הֵלֵאֲהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
 24 לְמַלְכֵי יְהוּדָה : וַיִּשְׁכַּב יוֹרָם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם־אֲבֹתָיו
 בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אַחֲזִיהוּ בֶן־וּתָנִי :

Eique succedit Achazia, ex paterna maternaque disciplina Rex pariter impius, & uno tantum anno regnum tenet.

25 Socium sese praeberet regi israelis, contra Syros bellum gerenti; cumque ex vulnibus laborantem invenisset.

CAP. IX. 1 Jchu à jeune quodam, discipulo Prophetarum, Elifazi iussu, in Regem Samariae consecratus,

כח בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן־אֲחָז
 26 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אַחֲזִיהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה : בֶּן־
 עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אַחֲזִיהוּ בְּמָלְכוֹ וּשְׁנָה אַחַת מָלַךְ
 בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוֹ עֲתַלְיָהוּ בַת־עֲמָרִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל :
 27 וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ בֵּית אֲחָז וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה כְּבֵית
 28 אֲחָז כִּי חָתָן בֵּית־אֲחָז הָיָה : וַיֵּלֶךְ אֶת־יוֹרָם בֶּן־
 אֲחָז לְמַלְחָמָה עִם־חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אַרָם בְּרִמָּה גִלְעָד
 29 וַיָּכּוּ אַרְמִים אֶת־יוֹרָם : וַיִּשָּׁב יוֹרָם הַמֶּלֶךְ לְהִתְרַפֵּא
 בִּירוּעָאֵל מִדְּהַמְכִּים אֲשֶׁר יָכָהוּ אַרְמִים בְּרִמָּה בְּהַלְחָמוֹ
 אֶת־חֲזָאֵל מֶלֶךְ אַרָם וַאֲחִיזִיהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה
 יָרָד לְרֵאוֹת אֶת־יוֹרָם בֶּן־אֲחָז בִּירוּעָאֵל כִּי־חָלָה
 א וַאֲלִישָׁע הַנָּבִיא קָרָא לְאַחַד מִבָּנָיָהוּ :
 הַנָּבִיאִים וַיֹּאמֶר לוֹ חֲנָן מִתְּנֶיךָ וְקַח פֶּה הַשֹּׁמֵן הַזֶּה
 2 בִּידֶךָ וְלֶךְ רִמָּת גִּלְעָד : וּבָאתָ שָׁמָּה וּרְאִיתָ שָׁם יְהוּא
 בֶן־יְהוֹשָׁפָט בֶּן־נִמְשִׁי וּבָאתָ וְהִקְמַתוּ מִתּוֹךְ אֲחִיו
 3 וְהִבִּיאתָ אֹתוֹ חֹדֶר בְּחֹדֶר : וְלָקַחְתָּ פָרֹה־שֶׁמֶן וַיַּצִּקְתָּ
 עַל־רֵאשׁוֹ וַאֲמַרְתָּ כֹּה־אָמַר יְהוָה מִשְׁחִיתִיךָ לְמֶלֶךְ אֶל־
 4 יִשְׂרָאֵל וּמִתַּחַת הַדָּלֶת וְנִסְתַּה וְלֹא תִחַכֶּה : וַיֵּלֶךְ

הַנֶּעֱרָר

S: מא

הַנָּעַר הַנָּעַר הַנָּבִיא רַמְתָּ גִלְעָד׃ וַיָּבֹא וַהֲנִיחַ שָׁרֵי הַחֵיל הַיֹּשְׁבִים וַיֹּאמֶר דְּבַר לִי אֵלֶיךָ חֹשֶׁר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵּי מִכְּלָנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ חֹשֶׁר׃ וַיָּקֶם וַיָּבֹא הַכִּיתָה וַיִּצֶק הַשֶּׁמֶן אֶל־רֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּדֹאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָתִיךָ לְמֶלֶךְ אֲלֵעָם יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל׃

Ad Achabi
firpem
funditus
delendam,

וְהַכִּיתָה אֶת־בֵּית אַחְזָב אֶרְנֶיךָ וּנְקַמְתִּי דְּמֵי עַבְדִּי הַנָּבִיאִים וְדְמֵי כָל־עַבְדֵי יְהוָה מִיַּד אִיזָבֵל׃ וְאַבְדָּ כָל־בֵּית אַחְזָב וַחֲבֵרָתִי לְאַחְזָב מִשְׁתֵּין בְּקִיר וְעֶצוֹר וְעֹזֹב בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַנִּתְּחִי אֶת־בֵּית אַחְזָב כְּבֵית יִרְבֵּעַם בֶּן־נִבְטָן וּבְכֵית בַּעֲשָׂא בְדֹאחִיָּה׃ וְאֶת־אִיזָבֵל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים

בַּחֵלֶק יִזְרְעָל וְאִין קִבֵּר וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנֶס׃ וַיְהִי־כֵן וַיֵּצֵא אֶל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְׁלוּם מְדוּעַ בָּא הַמֶּשֶׁנֶּע חֹזֶה אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יֹדְעִים אֶת־הָאִישׁ וְאֶת־שִׁיחוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ שְׂקֵר הִנְדַּנָּא לָנוּ וַיֹּאמֶר

כִּנְאָת וּכְנֹאֵת אָמַר אֵלַי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מִשְׁחָתִיךָ לְמֶלֶךְ אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּמְחֲרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בְּגָדוֹ וַיִּשְׂמוּ תַּחְתּוֹ אֶל־גֵּרָם הַמַּעֲלֹת וַיִּתְּקֵנוּ בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ מֶלֶךְ יְהוָה׃ וַיִּתְּקֵשׁ יְהוָה בְּנִי־הַשֹּׁפָט בֶּן־נִמְשִׁי אֶל־יֹדֶם וַיֹּדֶם הָיָה שְׁמֵר בְּרַמְתָּ גִלְעָד הוּא וְכָל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם׃ וַיֵּשֶׁב יְהוָה הַמֶּלֶךְ לְהִתְרַפָּא טו בְּיִזְרְעָל מִן־הַמַּכִּים אֲשֶׁר יָכְחוּ אֲרָמִים בְּהִלָּחְמוֹ אֶת־חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲסִי־שׁ נַפְשְׁכֶם אֶל־יֵצֵא פֹלִיט מִן־הָעִיר לְלַכְתָּ לִּי נִיד בְּיִזְרְעָל׃ וַיִּרְכַּב יְהוָה וַיֵּלֶךְ יִזְרְעָאֵלָה כִּי יֹדֶם שָׁכַב שָׁמָּה וַאֲחֻזִּיהַ מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יֹדֶם׃ וַהֲצַפָּה עָמַד עַל־הַמִּגְדָּל בְּיִזְרְעָל

Rex à ceteris
ducibus,
universo-
que exerci-
tu consalu-
tatur.

וַיֵּרָא אֶת־שַׁפְעַת יְהוָה בָּבֹא וַיֹּאמֶר שַׁפְעַת אֲנִי רָאָה וַיֹּאמֶר יְהוָה קַח רֶכֶב וְשִׁלַּח לִקְרָאתָם וַיֹּאמֶר הַשְׁלוּם׃ וַיֵּלֶךְ רֶכֶב חֲפוּס לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ

לחוד טו
Inde Jizre-
belem in-
festo agmi-
ne contem-
dit.

וַיֵּרָא אֶת־שַׁפְעַת יְהוָה בָּבֹא וַיֹּאמֶר שַׁפְעַת אֲנִי רָאָה וַיֹּאמֶר יְהוָה קַח רֶכֶב וְשִׁלַּח לִקְרָאתָם וַיֹּאמֶר הַשְׁלוּם׃ וַיֵּלֶךְ רֶכֶב חֲפוּס לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ

המלך השלום ויאמר יהוא מהלך ולשלום סב אל-
 אחרי ויגד הצפה לאמר באהמלאך עדיהם ולא
 שב: וישלח רכב סוס שני ויבא אלם ויאמר כהאמר
 המלך השלום ויאמר יהוא מהלך ולשלום סב אל-
 כ אחרי: ויגד הצפה לאמר בא ער אליהם ולא שב
 21 והמנהג כמנהג יהוא בדינמשי כי בשנעון ינהג: ויאמר
 יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל
 ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא
 22 וימצאוהו בחלקת נבות היזרעאלי: ויהי כראות יהורם
 את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד-
 23 זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: ויהפך יהורם ידיו
 24 ויגס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה: ויהוא מלא ידו
 בקשת ויך את יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע
 כה ברכבו: ויאמר אל בדרך שלשה שא השלכהו בחלקת
 שרה נבות היזרעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים
 צמדים אחרי אחאב אביו ויהיה נשא עליו אתהמשא
 26 הזה: אסלא אתדמי נבות ואתדמי בני ראייתי
 אמש נאסיהוה ושלמתי לה בחלקה הזאת נאם
 יהוה ועתה שא השלכהו בחלקה כדבר יהוה:
 27 ואחזיה מלך יהודה ראה ויגס דרך בית חגן וירדה
 אחרי יהוא ויאמר גס אתו הכהו אלהמר כבה
 במעלהגור אשר את יבלעם ויגס מגדו וימת
 28 שם: וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו
 בקברתו עסאכתיו בעיר דוד:

Et Jor-
 mum, Sa-
 mariz Re-
 gem,

Similique
 Achaziam,
 sibi obviam
 proceden-
 tes, inter-
 ficit.

Masora
 h. e. quin-
 quies occur-
 rit.

Jezabelem
 de fenestra,
 unde spe-
 ctabat, præ-
 cipitati ju-
 bet.

ובשנת אחת עשרה שנה לזרם בן אחאב
 ל מלך אחזיה עליהודה: ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל
 שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב אתראשה ותשקף
 31 בעד החלון: ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי

הרג אדניו: וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי 32
וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים: ויאמר שמטוהו 33
וישמטוהו ויו מדמה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה:

ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדנא את הארורה הזאת 34
וקברוה כי בת-מלך היא: וילכו לקברה ולאמצאו לה 35
כה כי אס-הגלגלת והרגלים וכפות הידים: וישבו 36
ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר בירעבה
אליהו התשבי לאמר בחלק יורעאל יאכלו הפלבים
את-בשר איזבל: והית נבלת איזבל כרמן על-פני 37
השרה בחלק יורעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל:

ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב יהוא 9 א
ספרים וישלח שמרון אל-שרי יורעאל הזקנים ואל-
האמנים אחאב לאמר: ועתה כבא הספר הזה אליכם 2
ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר
והנשק: וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמחתם 3
על-כסא אביו והלחמו על-בית אדניכם: ויראו מאד 4
מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפני ואיך
נעמד אנחנו: וישלח אשר-על-הבית ואשר על ה 5
העיר והזקנים והאמנים אליהו לאמר עבדיך
אנחנו וכל אשר-תאמר אלינו נעשה לארנמלך איש
הטוב בעיניך עשה: ויכתב אליהם ספר שנית לאמר 6
אס-לי אתם ולקליו אתם שמעים קחו את-ראשי אנשי
בני-אדניכם ובאו אלי בעת מחר יורעאלה ובני המלך
שבעים איש את-גדלי העיר מגדלים אותם: ויהי כבא 7
הספר אליהם ויקחו את-בני המלך וישחטו שבעים
איש וישימו את-ראשיהם בדודים וישלחו אליו 8
יורעאלה: ויבא המלאך ויגדלו לאמר הביאו ראשי 9
בני-המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער

ער

Arque ea
quidem à
canibus (ut
Elias prae-
dixerat)
devorata
est.

CAP. X.
Jehu, ut
consumma-
ret divinam
ultionem in
Achabi fa-
miliam,
omnes ejus
filios jugu-
lari jubet.

9 עֲרֵה־בֶּקֶר: וַיְהִי בִבְקֹר וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־
הָעָם צִדְקִים אַתֶּם הִנֵּה אֲנִי קֹשֶׁרְתִּי עַל־אֲדָנִי וְאֶהְרָגְהוּ בְּיַד ה'
10 וְכִי הִכָּה אֶת־כָּל־אֱלֹהִים: דָּעוּ אַפּוֹא כִּי לֹא יִפֹּל מִדְּבַר
יְהוָה אֶרְצָה אֲשֶׁר־דָּבַר יְהוָה עַל־בֵּית אַחֲאָב וַיְהוּדָה
11 עָשָׂה אֵת אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד עֲבָדָיו אֱלִיהוּ: וַיֵּךְ יְהוּדָה אֶת
כָּל־הַנְּשֹׂאִים לְבֵית־אַחֲאָב בַּיּוֹרְעָאֵל וְכָל־גִּדְלָיו
12 וּמִידְעִיו וּכְהֲנָיו עַד־בִּלְתִּי הַשְׂאִירְלוּ שְׂרִיד: וַיָּקֻם וַיָּבֹא
13 וַיֵּלֶךְ שִׁמְרוֹן הוּא בֵּית־עֶקֶד הָרָעִים בְּדָדָה: וַיְהִי מִצָּא
אֶת־אָחִי אַחֲזִיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר מִי אַתָּם וַיֹּאמְרוּ
אָחִי אַחֲזִיהוּ אֲנַחְנוּ וְנָגַד לְשָׁלוֹם בְּנִי־הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי
14 הַנְּבִירָה: וַיֹּאמֶר תַּפְשׁוּם חַיִּים וַיִּתְּפְשׁוּם חַיִּים וַיִּשְׁחָטוּם
אֶל־בֹּר בֵּית־עֶקֶד אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם אִישׁ וְלֹא־הִשְׁאִיר
15 אִישׁ מֵהֶם: וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמָּצֵא אֶת־
יְהוֹנָדָב בֶּן־רִכְבֹּב לְקִרְיָתוֹ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִישׁ
אֶת־לִבְכָּה יִשְׂרָאֵל כָּאֲשֶׁר לִבִּי עִם־לִבְכָּה וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב
יֵשׁ וְיֵשׁ תִּנָּח אֶת־יָדָהּ וַיִּתֵּן יָדוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֵלָיו אֶל־
16 הַמִּדְבָּכָה: וַיֹּאמֶר לָכֵה אֹתִי וְרֹאֵה בְקִנְיָתִי לַיהוָה
17 וַיִּרְכְּבוּ אֹתוֹ בִּרְכָבוֹ: וַיָּבֹא שִׁמְרוֹן וַיֵּךְ אֶת־כָּל־
הַנְּשֹׂאִים לְאַחֲאָב בְּשִׁמְרוֹן עַד־הַשְׁמָדוֹ כְּדָבַר יְהוָה
18 אֲשֶׁר דָּבַר אֶל־אֱלִיהוּ: וַיִּקְבֹּץ יְהוּדָה אֶת־כָּל־
הָעָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אַחֲאָב עֲבָד אֶת־הַבַּעַל מֵעַתָּה יְהוּדָה
19 וַיַּעֲבֲדוּהָ הָרַבָּה: וַעֲתָה כָל־גִּבִּיאי הַבַּעַל כָּל־עֲבָדָיו
וְכָל־כְּהֲנָיו קְרָאוּ אֵלָי אִישׁ אֶל־יִפְקֹד כִּי זָכָה גִּדּוֹל לוֹ
כ לַבַּעַל כָּל אֲשֶׁר־יִפְקֹד לֹא יִחְיֶה וַיְהוּדָה עָשָׂה כְּעֻמָּה
20 כ לַמֶּעֶן הָאֵבִיד אֶת־עֲבָדֵי הַבַּעַל: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה קִדְּשׁוּ
21 עֲצֵרָה לַבַּעַל וַיִּקְרָאוּ: וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ
כָל־עֲבָדֵי הַבַּעַל וְלֹא־נִשְׂאָר אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־בָא וַיָּבֹאוּ
22 בֵּית הַבַּעַל וַיִּמְלֵא בֵּית־הַבַּעַל פֶּחַ לֶפֶת: וַיֹּאמֶר לְאִשְׁרָי
עַל

Deinde Achaziz Regis Judae agnatos confanguineosque colit.

Sacerdotes Baalis, ac pseudoprophetas, per solemnis sacrificii simulationem, in ipso Baalis fano ad unum omnes mactari jubet.

על־חמלת־החיה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם
המלבוש : ויבא יהוא ויהונדב בִּדְרֶכְבָּ בֵּית הַבַּעַל ²³
ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פְּרִישָׁפָה עִמָּכֶם
מֵעַבְדֵי יְהוָה כִּי אִם־עַבְדֵי הַבַּעַל לְבָדָם : ויבאו לעֲשׂוֹת ²⁴
זִבְחִים וְעֹלֹת ויהוא שָׁסְלוּ בַחוּץ שְׁמָנִים אִישׁ ויאמר
הָאִישׁ אֲשֶׁר־מָלַט מִדְּהַאנָּשִׁים אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עֲלֵי־
יְדֵיכֶם נִפְשׁוּ תַּחַת נִפְשׁוֹ : ויהי כְּבָלְתוֹ לַעֲשׂוֹת הָעֹלָה כֹּה ²⁵
ויאמר יהוא לְרָצִים וּלְשָׁלְשִׁים בָּאוּ חֲכֹם אִישׁ אֶל־יָצֵא
נִיבֹם לְפִי־חֶרֶב וַיִּשְׁלְכוּ הָרָצִים וְהַשָּׁלְשִׁים וַיִּלְכוּ עַד־
עִיר בֵּית־הַבַּעַל : ויצאו אֶת־מִצְבֹּת בֵּית־הַבַּעַל ²⁶
וַיִּשְׂרְפוּהָ : וַיִּתְּצוּ אֶת מִצְבַּת הַבַּעַל וַיִּתְּצוּ אֶת־בֵּית ²⁷
הַבַּעַל וַיְשִׁימֵהוּ לְמַחְרָאוֹת עַד־הַיּוֹם : וַיִּשְׁמַד יְהוָה ²⁸
אֶת־הַבַּעַל מִיִּשְׂרָאֵל : וְכָן חָטְאִי יִרְבְּעָם בְּזִנְבָם ²⁹
אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְהוָה מֵאַחֲרֵיהֶם
עֲגָלִי הַזֶּה כִּי אֲשֶׁר בֵּית־אֵל וְאֲשֶׁר בְּדָן :
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהווא יֵעַן אֲשֶׁר לִי
הַטִּיבָתָ לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר בְּעֵינַי כָּל אֲשֶׁר בִּלְבָבִי עָשִׂיתָ
לְבֵית אֲחֵאב בְּנֵי רִבְעִים יֵשְׁבוּ לָךְ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל :
וַיְהִי וְלֹא שָׁמַר לְלִכְרַת בְּתוֹרַת־יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל ³¹
כָּל־לִבָּבוֹ לֹא פָר מֵעַל חַטֹּאוֹת יִרְבְּעָם אֲשֶׁר הִחֲטִיא
אֶת־יִשְׂרָאֵל : בְּיָמִים הָהֵם חָחַל יְהוָה לִקְצוֹת בְּיִשְׂרָאֵל ³²
וַיָּבֶם חֲזָאֵל כָּל־נְבוֹל יִשְׂרָאֵל : מִן־הִירְדֵּן מִזְרַח ³³
הַשֶּׁמֶשׁ אֶת כָּל־אֶרֶץ חֲגֹלֶעַד הַנָּדִי וְהָרְאוּבֵנִי וְהַמִּנְשִׁי
מֵעֶרֶב אֲשֶׁר עַל־נְחַל אֲרֵן וְחֲגֹלֶעַד וְהַבָּשָׁן : וַיִּתֵּר ³⁴
דְּבָרֵי יְהווא וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל־נְבוֹרָתוֹ הַלֹּא־הֵם
בְּתוֹבִים עַל־כִּסֵּף דְּבָרֵי תִימִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל :
וַיִּשָּׁכַב יְהווא עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּשִׁמְרוֹן לֵה ³⁵
וַיִּמָּלֶךְ יְהוואחָז בֶּן־חֲחִתִּי : וְהַיָּמִים אֲשֶׁר ³⁶
מָלַךְ

Hicce rebus
gestis, Deus
ipsum pos-
teros in
quarta
usque aetate
regali
in folio
confessuros
pollicetur.
31 Ipse ta-
men a re-
cto Dei
cultu de-
flectit.

32 Igitur
Deus ipsum
Hazaeli Sy-
rorum Re-
gi castigand-
um per-
mittit.

Moritur,

מֶלֶךְ יְהוּדָה עַל־יִשְׂרָאֵל עֲשָׂרִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה
בְּשִׁמְרוֹן :

והנה קרי
CAP. XI
Athalie,
Achaziz
mater, post
mortem fi-
lii, stirpe
regia inter-
fecta, re-
gnum inva-
dit.

אִיָּה וַעֲתַלְיָה אִם אַחֲזִיָּהּ וְרָאָתָה כִּי מֵת בְּנָהּ וַתִּקֶּם וַתֹּאמֶר

2 אֵת כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה : וַתִּקַּח יְהוֹשֻׁבֶעַ בַּת־הַמֶּלֶךְ

יֹרָם אֲחֻזָּת אַחֲזִיָּהּ אֶרְזִיּוֹאֵשׁ בֶּן־אַחֲזִיָּהּ וַתִּגְנֹב אֹתוֹ

וַתִּסְתֹּר בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמְּמוּתִים אֹתוֹ וַתִּמְנַקֶּתוּ בַּחֲדָר

הַמְּסוּרָה וַיִּסְתְּרוּ אֹתוֹ מִפְּנֵי עַתְלִיָּהּ וְלֹא הוֹמֵר :

3 וַיְהִי אֵתָּהּ בֵּית יְהוָה מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים וַעֲתַלְיָה מַלְכָּת

4 עַל־הָאָרֶץ : וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית שָׁלַח

Ceterum
septimo an-
no Jojada
pontifex,
Joan A-
chaziz fi-
lium, ux-
oris operā à
cæde serva-
tum, atque
in templo
ipso altum
educatum-
que, in con-
spectum
populi pro-
ducit, infi-
gnitumque
diademate
Regem ap-
pellat.

יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת־שְׂרֵי הַמַּאֲזֹת לְכָרִי וְלָרָצִים וַיָּבֵא

אֹתָם אֵלָיו בֵּית יְהוָה וַיִּכְרֹת לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁבַּע אֹתָם

הַבְּרִית יְהוָה וַיֵּרָא אֹתָם אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ : וַיִּצְוֵם לֵאמֹר

זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן הַשְּׁלִשִׁית מִכֶּם בְּאֵי הַשָּׁבָת

6 וְשִׁמְרִי מִשְׁמֶרֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ : וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר סוּר

וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר אַחֵר הָרָצִים וּשְׁמֶרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת

7 הַבְּרִית מִסָּח : וּשְׁתֵּי הַיָּדוֹת בְּכֶם כָּל יֹצְאֵי הַשָּׁבָת וּשְׁמְרוּ

8 אֶת־מִשְׁמֶרֶת בֵּית יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ : וְהִקְפַּתֶּם עַל־הַמֶּלֶךְ

סָבִיב אִישׁ וּכְלָיו בִּידוֹ וְהִבָּא אֶל־הַשְּׂדֵרוֹת יוֹמָת וְהָיוּ

9 אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּצִאתוֹ וּבִבְאוֹ : וַיַּעֲשׂוּ שְׂרֵי הַמַּאֲזֹת כְּכֹל

אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקַּחוּ אִישׁ אֶת־אֲנָשָׁיו בְּאֵי

הַשָּׁבָת עִם יֹצְאֵי הַשָּׁבָת וַיָּבֵאוּ אֶל־יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן : וַיִּתֵּן

הַכֹּהֵן לְשְׂרֵי הַמַּאֲזֹת אֶת־הַחֲנִית וְאֶת־הַשְּׁלֵטִים אֲשֶׁר

11 לַמֶּלֶךְ דָּוִד אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה : וַיַּעֲמֵדוּ הָרָצִים אִישׁ

וּכְלָיו בִּידוֹ מִכְתָּף הַבֵּית חִמְנִית עַד־כְּתָף הַבְּרִית

12 הַשְּׁמֵאלִית לְמִזְבֵּחַ וּלְבֵית עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב : וַיֹּצֵא

אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַנֹּזֶר וְאֶת־הָעֲרוֹת וַיַּמְלִכוּ

אֹתוֹ וַיִּמְשְׁחֻהוּ וַיִּכְרֹךְ וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ :

וַתִּשְׁמַע עַתְלִיָּה אֶת־קוֹל הָרָצִין הָעָם

וַתָּבֵא

מֵאֵד 4 Ss

קרי ב"ה
Athaliam
interve-

14 וּתְבֹא אֶל־הָעַם בֵּית יְהוָה: וְתִרְאוּהֶנָּה חֹמֶלָה עֹמֵד עַל־
 הָעֲמֹד כְּמִשְׁפֹּט וְהַשְּׂרִים וְהַחֲצָצְרוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְכָל־
 עַם־הָאָרֶץ שָׂמַח וְתִקַּע בַּחֲצָצְרוֹת וְתִקְרַע עֲתָלִיהָ אֶת־
 הַבְּגָדִים וְתִקְרָא קָשָׁר קָשָׁר: וַיִּצְוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת־שָׂרֵי

nientem a templo ab-
 riri necari-
 que impe-
 rat.

טו הַמַּאֲיוֹת וְהַחֲלִי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוֹצִיאוּ אֹתָהּ אֶל־
 מִבֵּית לַשְּׂדֵרֹת וְהָבֵא אַחֲרֶיהָ הַמֵּת בַּחֲרֹב בִּי אָמַר
 הַכֹּהֵן אֶל־תּוֹמַת בֵּית יְהוָה: וַיִּשְׁמוּ לָהּ יָדַיִם וְתִבְּאוּ אֶדְרָךְ־
 16

המאיות

17 מִבּוֹא הַסּוֹסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וְתוֹמַת שָׁם: וַיִּכְרֹת
 יְהוֹיָדָע אֶת־הַבְּרִית בֵּין יְהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם לַיהוָה
 18 לָעָם לַיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם: וַיָּבֹאוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ
 בֵּית־הַבַּעַל וַיִּתְּצוּהוּ אֶת־מִזְבְּחֹתָו וְאֶת־צִלְמֵי שִׁבְרֹו

Cultum
 Dei instau-
 rat, urbem
 templum:
 que expiar-
 tibus
 excrandis
 factis, que
 Athalia
 induxerat.

הַיִּטֵּב וְאֶת מֶתָן בֶּהֱן הַבַּעַל הָרָגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשֶׁם
 הַכֹּהֵן פִּקְדֹת עַל־בֵּית יְהוָה: וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמַּאֲוֹת
 וְאֶת־הַבְּרִי וְאֶת־הָרָצִים וְאֶת כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיַּרְדּוּ אֶת־
 הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ דֶרֶךְ־שַׁעַר הָרָצִים בֵּית
 הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא הַמְּלָכִים: וַיִּשְׁמַח כָּל־עַם־הָאָרֶץ כִּי
 19 וְהָעִיר שָׁקֵטָה וְאֶת־עֲתָלִיהָ הִמִּיתוּ בַּחֲרֹב בֵּית מֶלֶךְ:

בֶּן־שֶׁבַע שָׁנִים יְהוֹאָשׁ בְּמֶלְכוֹ: בְּשַׁנַּת־שֶׁבַע יָבִיא
 לַיהוָה מֶלֶךְ יְהוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם
 אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שֶׁבַע: וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
 כָּל־יָמָיו אֲשֶׁר הוֹדְהוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן: רַק הַבָּמֹת לֹא־
 20 סָרוּ עוֹד הָעָם מִזְבָּחִים וּמִקְטָרִים בְּבָמֹת: וַיֹּאמֶר ה'

C A P. XII.
 Joas initio
 Regni, vi-
 vent Joja-
 da, sanctif-
 fime Rem-
 publicam
 admini-
 strat.
 s Tem-
 plum colle-
 ctia pecu-
 nia instau-
 rat, atque
 exornat.

יְהוֹאָשׁ אֶל־הַכֹּהֲנִים כָּל כֶּסֶף הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יוֹבֵא בֵּית
 יְהוָה כֶּסֶף עֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף גִּפְשׁוֹת עָרְכּוּ כָּל־כֶּסֶף אֲשֶׁר
 יֵעָלֶה עַל לִב־אִישׁ לְהָבִיא בֵּית יְהוָה: יִקְחוּ לָהֶם
 הַכֹּהֲנִים אִישׁ מֵאֵת מִכְּרוּ וְהֵם יִחְזְקוּ אֶת־בֵּדֶק הַבַּיִת
 לְכָל אֲשֶׁר־יִמְצָא שָׁם בֵּדֶק: וַיְהִי בְּשַׁנַּת עֶשְׂרִים
 וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לִאֲחֻזְקוֹ הַכֹּהֲנִים אֶת־בֵּדֶק
 הַבַּיִת

הבית: ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים
 ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את־בדק הבית
 ועתה אל־תקורבסוף מאת מכריכם כי־לבדק הבית
 תתנחלו: ויאתו הכהנים לבלתי קחת־כסף מאת העם
 ובללתי חזק את־בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון
 אחר ויקב־חר כדלתו ויתן אתו אצל המזבח ב־ימין בבוא
 איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את־
 כ־ל־הכסף המובא בית־יהוה: ויהי בראותם כי־רב
 הכסף בארון ויעל ספר המלך והכתן הגדול ויצרו
 וימנו את־הכסף הנמצא בית־יהוה: ונתנו את־הכסף
 המתכן על־יד עשי המלאכה ה־פקדים בית יהוה
 ויוציאהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה:
 ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב
 לחזק את־בדק בית־יהוה ולכל אשר־יצא על־הבית
 לחזקה: אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות
 מזרקות חצצרות כ־ל־בלי זהב וכלי־כסף מן־הכסף
 מו המובא בית־יהוה: כי־לעשי המלאכה יתנחו וחזקו בו
 16 את־בית יהוה: ולא יחשבו את־האנשים אשר יתנו
 את־הכסף על־ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה
 17 הם עשים: כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה
 לכהנים יהיו:

18 אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על־נת וילכדה וישם
 19 חזאל פניו לעלות על־ירושלם: ויקח יהואש מלך־
 יהודה את כל־הקדשים אשר־הקדישו יהושפט ויהורם
 ואחיהו אבותיו מלכי יהודה ואת־קדשיו ואת כל־הזהב
 הנמצא באצרות בית־יהוה ובית המלך וישלח לחזאל
 כ מלך ארם ויעל מעל ירושלם: ויתר דברי יואש וכל־
 אשר עשה הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
 למלכי

מימין סד
 כ"ג

הב' רפה

המפקדים
 ק"י

Cum contra Haza-
 lem Syro-
 rum Re-
 gem infeli-
 citer bellum
 gereret, au-
 ro omni-
 tum sacro-
 tum profa-
 no, pacem
 redimit.

21 לְמַלְכֵי יְהוּדָה : וַיָּקֻמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ קֶשֶׁר וַיָּבֹאוּ אֶת יוֹאָשׁ
 22 בֵּית מֶלֶךְ הַיָּרְדְּ סָלָא : וַיִּזְכֹּר בֶּן שִׁמְעֵת וַיְהוֹזָבֵד בֶּן שִׁמְרִי
 עֲבָדָיו הִכְהוּ וַיָּמָת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דֹּד
 וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָה בֶּן חַחְתִּי : בְּשָׁנָת עָשָׂרִים וּשְׁלֹשׁ יָא

Non multo
 post à suis
 interfectus,
 Amaziam
 filium im-
 perii hære-
 dem relin-
 quit.

CAP. XIII.
 1 In Israël,
 defuncto
 Jehu, re-
 gnat Joa-
 chaz filius,
 invifus
 Deo, dum
 imagines
 Jeroboami
 feftatur.

שָׁנָה לְיוֹאָשׁ בֶּן אֲחִיזָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יְהוֹאָחָז בֶּן יְהוֹאָשׁ
 2 עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שִׁבְעַת עָשָׂרָה שָׁנָה : וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי
 וַיְהוּדָה וַיֵּלֶךְ אַחֵר חֲטָאת יִרְבְּעָם בְּדִנְבָט אֲשֶׁר הֶחֱמִיא
 3 אֶת-יִשְׂרָאֵל לְאֶסֶר מִמֶּנָּה : וַיַּחֲרָאף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
 וַיִּתֵּן בְּיַד יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ-אֲרָם וּבִיד בְּזָהָר בְּזָחָל כָּל-

3 Iraque re-
 gnum ejus
 à Syris
 valde attri-
 tur.

הַיָּמִים : וַיַּחַל יְהוֹאָחָז אֶת-פָּנָי יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֱלֹהֵי יְהוָה
 4 כִּי רָאָה אֶת-לֶחֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי-לֶחֶץ אֹתָם מֶלֶךְ אֲרָם :
 וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיֵּצֵאוּ מִתַּחַת יַד-אֲרָם וַיָּשֻׁבוּ
 5 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּאֶהֱלֵיהֶם כְּתָמוֹל שְׁלֹשׁוֹם : אֲךָ לֹא-סָרוּ
 6 מִחֲטָאת בֵּית-יִרְבְּעָם אֲשֶׁר הֶחֱמִי אֶת-יִשְׂרָאֵל בָּהּ
 7 הֵלֶךְ וְגַם הָאִשְׁרָה עֲמָדָה בְּשִׁמְרוֹן : כִּי לֹא הִשְׁאִיר
 לְיְהוֹאָחָז עִם כִּי אִם-חֲמִשִּׁים פָּרָשִׁים וְעָשָׂרָה רֶכֶב
 וְעִשְׂרֵת אֲלָפִים רִגְלִי כִּי אֲבָדָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּשְׁמַסּ כַּעֲפָר
 8 לְדָשׁ : וַיֵּתֶר דָּבָרִי יְהוֹאָחָז וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ
 9 הַלְוֵאֲהֶם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דָּבָרִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
 יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּשִׁמְרוֹן
 וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בֶּן חַחְתִּי :

החטא

At Joas
 ipfius filius,
 in regnum
 fuccedens ,

1 בְּשָׁנָת שְׁלֹשִׁים וּשְׁבַע שָׁנָה לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ
 יְהוֹאָשׁ בֶּן יְהוֹאָחָז עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שִׁשׁ עָשָׂרָה
 11 שָׁנָה : וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה לֹא סָר מִכָּל חֲטָאוֹת
 יִרְבְּעָם בְּדִנְבָט אֲשֶׁר הֶחֱמִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל בָּהּ הֵלֶךְ :
 12 וַיֵּתֶר דָּבָרִי יוֹאָשׁ וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר גָּלַחַם
 עִם אֲמַצְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה הַלְוֵאֲהֶם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר
 דָּבָרִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עִם
 אֲבֹתָיו

אֲבָתָיו וַיִּרְכָּעוּ יָשֶׁב עַל־בִּסְאוֹ וַיִּקְבֹּר יוֹאָשׁ בְּשִׁמְרוֹן עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל :

Elifzum morientem inviscens, ex ejus vaticinatione, tribus praelis sese Syros superanturum intellexit.

14 וְאַלְיִשֶׁעַ חָלָה אֶת־חֲלֹיוֹ אֲשֶׁר יָמֹת בֶּן וַיֵּרֶד אֵלָיו יוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן עַל־פָּנָיו וַיֹּאמֶר אֲבִי אָבִי רֶכֶב טוֹ יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו : וַיֹּאמֶר לוֹ אֲלִישֶׁעַ קַח קֶשֶׁת וַחֲצִים 16 וַיִּקַּח אֵלָיו קֶשֶׁת וַחֲצִים : וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הֲרֶכֶב יָדָךְ עַל־הַקֶּשֶׁת וַיִּרְכֹּב יָדָיו וַיִּשֶׂם אֲלִישֶׁעַ יָדָיו עַל־יְדֵי 17 הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר פָּתַח הַחֲלוֹן קְדָמָה וַיִּפְתַּח וַיֹּאמֶר אֲלִישֶׁעַ יֵרֶה וַיּוֹר וַיֹּאמֶר חִזְקֵתְשׁוּעָה לַיהוָה וַחֲזֵק תִּשְׁוַעַה בְּאֶרֶם וְהָבִית אֶת־אֶרֶם בְּאֶפֶק עַד־כִּלְדָּה : 18 וַיֹּאמֶר קַח הַחֲצִים וַיִּקַּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֶרְצָה 19 וַיֵּה שְׁלֹש־פַּעֲמִים וַיַּעֲמֵד : וַיִּקְצֹף עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לִהְיוֹת חֹמֶשׁ אוֹשֵׁשׁ פַּעֲמִים אוֹ הָבִית אֶרֶץ אֶרֶם עַד־כִּלְדָּה וְעַתָּה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים תִּכָּה אֶת־אֶרֶם :

Elisá mortuo, dum in ejus sepulchrum mortuus quidam forte conjiceretur, factorum officium contactu revivificat.

כ וַיָּמָת אֲלִישֶׁעַ וַיִּקְבְּרוּהוּ וַיִּגְדְּדוּ מוֹאֵב יִבְאוּ 21 בְּאֶרֶץ בֹּא שָׁנָה : וַיְהִי תָם יִקְבְּרִים אִישׁ וְהִנֵּה רָאוּ אֶת־הַגִּדְּדוֹד וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת־הָאִישׁ בְּקִבְרֵי אֲלִישֶׁעַ וַיִּלֹּךְ וַיִּגַּע הָאִישׁ בַּעֲצָמוֹת אֲלִישֶׁעַ וַיַּחֲי וַיָּקָם עַל־דִּגְלָיו : 22 וַחֲזָאֵל מֶלֶךְ אֶרֶם לָחֹץ אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי 23 יְהוֹאָחָז : וַיַּחֲזֵן יְהוָה אֹתָם וַיִּרְחַמֵם וַיִּפֹּן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְלֹא אָבְרָהָם הִשְׁחִיתָם 24 וְלֹא־הִשְׁלִיכָם מֵעַל־פָּנָיו עַד־עַתָּה : וַיָּמָת חֲזָאֵל מֶלֶךְ־

Joas prosperè contra Syros pugnat, & res amissas recuperat.

כָּה אֶרֶם וַיִּמְלֹךְ בֶּן־דָּהֲדָר בֶּן־תַּחְתִּי : וַיָּשֶׁב יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז וַיִּקַּח אֶת־הָעֵרִים מִיַּד בֶּן־דָּהֲדָר בֶּן־חֲזָאֵל אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד יְהוֹאָחָז אָבִיו בְּמַלְחָמָה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים הִכְּרוּ

CAP. XIV. Amazia Jehudz regum ob-tinct.

אִיד יוֹאָשׁ וַיָּשֶׁב אֶת־עָרֵי יִשְׂרָאֵל : בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם לְיוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אֲמָצִיָּהוּ בֶן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה : בֶּן־עֶשְׂרִים וְחֹמֶשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וַעֲשָׂרִים

ויעשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין
 מן ירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בדר אביו: Pietate in Deum,
 ככל אשר עשה יואש אביו עשה: רק הבמות לא סרו:
 עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ויהי כאשר חזקה ה
 הממלכה בידו ויהי את עבדיו המכים את המלך אביו: Parentemque juxta insignis, cujus eadem, principatu stabiliro, in autores ce-
 ואת בני המכים לא המית בכתוב בספר תורת משה: verè ultus est.
 אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים
 לא יומתו על אבות כי אם איש בחטאו ימות: הוא:
 הקה את אדום בני המלך עשרת אלפים והפש
 את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד
 היום הזה: 7 Egregiam ab Edomazis victoriam reportat.
 אז שלח אמציה מלאכים:
 אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר
 לכה נראה פנים: וישלח יהואש מלך ישראל אל
 אמציהו מלך יהודה לאמר החות אשר בלבנון שלח
 אליהו אשר בלבנון לאמר תגה את ביתך לבני
 לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את
 החות: הבה הבית את אדום ונשאך לכה הכבר ושב
 בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה
 עמך: ולא שמע אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל
 ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש
 אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש
 לאחלו: ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן
 אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש ונבאו
 ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד
 שער הפנה ארבע מאות אמה: ולקח את כל הזהב
 והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאוצרות
 בית המלך ואת בני המערכות וישב שמרונה: ויתר
 דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר גלחם עם
 אמציהו

Parentemque juxta
 insignis, cujus eadem,
 principatu stabiliro, in
 autores ce-
 verè ultus
 est.

7 Egregiam
 ab Edomazis victoriam
 reportat.

8 A Joâ
 verò Rege
 Samariæ,
 quem tem-
 merè bello
 laceffive-
 rat,

Amisso
 exercitu,
 capitur:

ויבא קי

Muri Hierosolymorum diruntur: templum auro argentoque spoliatur: tandemque obfides dase cogitur.

אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה הִלָּאֲהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי
16 הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָשׁ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר
בְּשֹׁמְרוֹן עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יִרְבֵּעַם בְּנוֹ תַחְתָּיו:

17 וַיְהִי אֲמַצְיָהוּ בֶן־יֹאשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרָי
מֹות יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
18 שָׁנָה: וַיֵּתֶר דְּבָרֵי אֲמַצְיָהוּ הִלָּאֲהֶם כְּתָבִים עַל־סֵפֶר

Ipse autem paulo post necatur à suis.

19 דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַם
כ וַיָּגֵס לְכִישָׁה וַיִּשְׁלַחוּ אַחֲרָיו לְכִישָׁה וַיִּמָּתְהוּ שָׁם: וַיִּשְׁאוּ
אֹתוֹ עַל־הַסּוּסִים וַיִּקְבֹּר בִּירוּשָׁלַם עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר

21 דָּדָה: וַיִּקְחוּ כָל־עַם יְהוּדָה אֶת־עֲזֻרָהּ וְהוּא בֶן־שֵׁשׁ

22 עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיִּמְלְכוּ אֹתוֹ תַחַת אֲבִיו אֲמַצְיָהוּ: הוּא
בָּנָה אֶת־אֵילַת וַיִּשְׁבֶּה לַיהוּדָה אַחֲרָי שְׁכַבְהָ מֶלֶךְ עִם־

Post Joam in Samaria regnum succedit ejus filius Jeroboam: ejus res gefiz.

23 אֲבֹתָיו: בְּשָׁנַת חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה

לְאֲמַצְיָהוּ בֶן־יֹאשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יִרְבֵּעַם בֶּן־יֹאשׁ

24 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה: וַיַּעַשׂ הָרַע

בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִכָּל־חַטָּאוֹת יִרְבֵּעַם בֶּן־נֶבֶט אֲשֶׁר

כֶּה חָטְיָא אֶת־יִשְׂרָאֵל: הוּא הִשִּׁיב אֶת־נֶבֶט יִשְׂרָאֵל

מִלְּבֹוא חֲמַת עַדְיִם הָעֶרְבָה כְּדָבָר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר דָּבָר בִּיד עֲבָדָיו יוֹנָה בֶּן־אֲמִתִּי הַנָּבִיא אֲשֶׁר מָנָה

26 הַחֶפֶר: כִּי־רָאָה יְהוָה אֶת־עֲנִי יִשְׂרָאֵל מְרַח מְאֹד וְאָפֶס

27 עָצוֹר וְאָפֶס עֲזוּב וְאִין עֹז לְיִשְׂרָאֵל: וְלֹא־דָבָר יְהוָה

לְמַחֲוֹת אֶת־שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וַיִּוְשִׁיעֵם בִּיד

28 יִרְבֵּעַם בֶּן־יֹאשׁ: וַיֵּתֶר דְּבָרֵי יִרְבֵּעַם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה

וַגְּבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־נִלְחָם וְאֲשֶׁר הִשִּׁיב אֶת־דַּמָּשֶׁק וְאֶת־

חֲמַת לַיהוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל הִלָּאֲהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר

29 דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב יִרְבֵּעַם עִם־

אֲבֹתָיו עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ זְכַרְיָה בְּנוֹ תַחְתָּיו:

CAP. XV. Azaria,

בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנָה לִירְבֵּעַם

א טו

- 1 לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן-אמציה
 2 מלך יהודה : בן-שש עשרה שנה היה במלכו
 וחמשים ושנים שנה מלך בירושלם ושם אמו
 3 וכליהו מירושלם : ויעש הישר בעיני יהודה בכל
 4 אשר-עשה אמציהו אביו : רק חבמות לאסרו
 עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות : וינע יהוה את ה
 המלך ויהי מצרע עד-יום מותו וישב בבית החפשי
 6 ויותם בן-המלך על-הבית שפט את-עם הארץ : ויתר
 דברי עזריהו וכל-אשר עשה הלאהם בתוכם על-
 7 ספר דברי הימים למלכי יהודה : וישבב עזריה עם
 אבתיו ויקברו אתו עם-אבתיו בעיר דוד וימלך יותם
 8 בןו תחתיו : בשנת שלשים ושמנה
 9 שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן-ירבעם על-
 ישראל בשמרון ששה חדשים : ויעשה הרע בעיני יהוה
 כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן-נבט
 אשר החטיא את-ישראל : ויקשר עליו שלם בן-רבש
 11 ויבהו קבל-עם וימיתוהו וימלך תחתיו : ויתר דברי
 זכריה הנם בתוכם על-ספר דברי הימים למלכי
 12 ישראל : הוא דבר-יהודה אשר דבר אל-יהוה
 לאמר בני רביעים ישבו לה על-כסא ישראל
 ויהי-כן :
 13 שלום בן-רבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה
 מלך יהודה וימלך ירחימים בשמרון : ויעל מנחם
 14 בן-גדי מתרצה ויבא שמרון ויה את-שלום בן-רבש
 בשמרון וימיתוהו וימלך תחתיו : ויתר דברי שלום
 15 וקשרו אשר קשר הנם בתוכם על-ספר דברי הימים
 למלכי ישראל : אז יכה-מנחם את-
 16 תפסח ואת-כל-אשר-בה ואת-גבוליה מתרצה כי לא
 פתח

Amazias filius ac successor,

Percussit lepra.

In parte decem tribuum ultimus ex familia Jehu regno potitur Zacharia: quem vita de principatu privat Salum.

Salum mensem unum regnat.

14. Post hunc Menachem:

פָּתַח וַיֵּךְ אֶת כָּל־הָהָרֹחִיָּה בְּקַע :

בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וַתִּשַׁע שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ 17

יְהוּדָה מֶלֶךְ מִנְחֵם בֶּן־נָדָב עַל־יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים

18 בְּשִׁמְרוֹן : וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא־סָר מֵעַל חַטָּאוֹת

יִרְבְּעָם בֶּן־נִבְט אֲשֶׁר־הַחֲטִיָּא אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּל־יָמָיו :

19 בָּא פֹל מֶלֶךְ־אֲשׁוּר עַל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן מִנְחָם לְפֹל אֵלָף

כֶּבֶד־כֶּסֶף לַהַיּוֹת יָדָיו אֵתוֹ לַחֲחֹזֶק חֲמֻלָּה בְּיָדוֹ :

ב וַיֵּצֵא מִנְחָם אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יִשְׂרָאֵל עַל כָּל־גְּבוּרֵי הַחֵיל

לַחַת לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים כֶּסֶף לְאִישׁ אֶחָד

21 וַיֵּשֶׁב מֶלֶךְ אֲשׁוּר וּלְאֶעֱמֹד שָׁם בָּאָרֶץ : וַיִּתֵּר דְּבָרֵי

מִנְחָם וּכְל־אֲשֶׁר עָשָׂה הַלְוָאָהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר

22 דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֵּשְׁבּוּ מִנְחָם עִם־

אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ פִּקְחִיָּה בֶּן־תַּחְתִּיו :

23 בִּשְׁנַת חֲמִשִּׁים שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה

מֶלֶךְ פִּקְחִיָּה בֶּן־מִנְחָם עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שְׁנָתִים :

24 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִחַטָּאוֹת יִרְבְּעָם־בֶּן־נִבְט

כַּה אֲשֶׁר הַחֲטִיָּא אֶת־יִשְׂרָאֵל : וַיִּקְשֹׁר עָלָיו פֶּקֶח בֶּן־

רְמַלְיָהוּ שְׁלִישׁוֹ וַיְבָהוּ בְּשִׁמְרוֹן בְּאַרְמוֹן בֵּית־מֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ ס

אֶת־אַרְנָב וְאֶת־הָאֲרִיָּה וְעַמּוֹ חֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי גִלְעָדִים

26 וַיִּמָּתְהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו : וַיִּתֵּר דְּבָרֵי פִקְחִיָּה וּכְל־אֲשֶׁר

עָשָׂה הֵנָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי

27 יִשְׂרָאֵל : בִּשְׁנַת חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה

לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ פֶּקֶח בֶּן־רְמַלְיָהוּ עַל־יִשְׂרָאֵל

28 בְּשִׁמְרוֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה : וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִן־

29 חַטָּאוֹת יִרְבְּעָם בֶּן־נִבְט אֲשֶׁר הַחֲטִיָּא אֶת־יִשְׂרָאֵל : בְּיָמָיו

פֶּקֶח מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בָּא תְּגִלַּת פְּלֹאסֶר מֶלֶךְ־אֲשׁוּר

וַיִּקַּח אֶת־עֵינֹן וְאֶת־אֲבָל בֵּית־מַעֲכָה וְאֶת־נִזְנוֹתָאֵת־קָדֶשׁ

וְאֶת־חֲצוֹר וְאֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־הַגִּלְיָה כָּל אֶרֶץ נַפְתָּלִי

וַיִּגְלֹם

Cui succedit Pekachia filius.

Post hunc regnum invadit Pekach :

וַיָּגֵל אֲשׁוּרָה: וַיִּקְשֹׁרְקֶשׁ הוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה עַל־פֶּקֶחַ בֶּן לִ
רַמְלִיָּהוּ וַיְבִיחֵהוּ וַיִּמִּיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בְּשֵׁנַת עֲשָׂרִים

Quo ipsum
vicissim
privat Ho-
lica.

לְיוֹתָם בֶּן־עֲזִיָּזָה: וַיָּתֵר דְּבָרֵי פֶקֶח וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֵנֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:

בְּשֵׁנַת שְׁתַּיִם לִפְקַח בֶּן־רַמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל

Hierosoly-
mis vero
regnum
obtinet Jo-
tham:

מֶלֶךְ יוֹתָם בֶּן־עֲזִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: בֶּן־עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה
הָיָה בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמֹ

יְרוּשָׁא בַת־צְדוֹק: וַיַּעַשׂ ה' יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכָל אֲשֶׁר

עָשָׂה עֲזִיָּהוּ אָבִיו עָשָׂה: רַק הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם לֵה

מִזְבְּחִים וּמִקְטָרִים בַּבָּמוֹת הָיָה בָנָה אֶת־שַׁעַר בֵּית־

יְהוָה הָעֶלְיוֹן: וַיָּתֵר דְּבָרֵי יוֹתָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֵלֹא־

הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה:

בַּיָּמִים הָהֵם הָחֵל יְהוָה לְהַשְׁלִיחַ בִּיהוּדָה

רָצִין מֶלֶךְ אָרָם וְאֵת פֶּקֶח בֶּן־רַמְלִיָּהוּ: וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם

Et morienti
succedit A-
chaz filius.

עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּדָר אָבִיו וַיִּמְלֹךְ

בְּשֵׁנַת שִׁבְע־עֶשְׂרֵה יָאָחָז בֶּן־תַּחְתִּי:

CAP. XVI.

שָׁנָה לִפְקַח בֶּן־רַמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ אָחָז בֶּן־יוֹתָם מֶלֶךְ יְהוּדָה:

Achaz pa-
renti diffi-
millimus
ab avita
religione
deficiit:
aras ac sta-
tuas Baal
ponit; li-
berosque
igni lustrat.

בֶּן־עֲשָׂרִים שָׁנָה אָחָז בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ

בִּירוּשָׁלַם וְלֹא־עָשָׂה ה' יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו בְּדוֹד

אָבִיו: וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם אֶת־בָּנוֹ הָעֶבֶר

בָּאֵשׁ כְּתַעְבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר חִזְרִישׁ יְהוָה אֹתָם מִפְּנֵי

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּזְבַּח וַיִּקְטֹּר בַּבָּמוֹת וְעַל־הַגְּבָעוֹת וַתַּחַת

כָּל־עֵץ רַעֲנָן: אִזּוֹ יַעֲלֶה רָצִין מֶלֶךְ־אָרָם וּפֶקֶח בֶּן ח

רַמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה וַיִּצְרוּ עַל־

אָחָז וְלֹא יָכְלוּ לְהַלְחֵם: בָּעֵת הַהִיא הָשִׁיב

A Regibus
Samaritarum
ac
Syriae ma-
gnâ clade
acceptâ,
armis pri-

רָצִין מֶלֶךְ־אָרָם אֶת־אֵילַת לְאָרָם וַיִּנְשָׁל אֶת־הַיְּהוּדִים

מֵאֵילֹת וָאֲרוֹמִים בָּאוּ אֵילַת וַיִּשְׁבוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

וַיִּשְׁלַח אָחָז מַלְאָכִים אֶל־תַּגְּלַת פִּלְסֵר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר

Opem Re-
gis Assyria

לֵאמֹר

implorat,
datâ in-
genti mer-
cede.

לֹאמֹר עֲבֹדֶה וּבִנֵּה אֲנִי עֲלֶיהָ וְהוֹשַׁעְנִי מִכַּף מֶלֶךְ־
: אֲדָם וּמִכַּף מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַקּוֹמִים עָלַי : וַיִּקַּח אֹחִיו אֶת־
הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה וּבִאצְרוֹת בֵּית
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לְמֶלֶךְ־אֲשׁוּר שָׁחַד : וַיִּשְׁמַע אֱלֹהֵי מֶלֶךְ־
אֲשׁוּר וַיַּעַל מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶל־דַּמְשֶׁק וַיִּתְּפֶשֶׂה וַיַּגְלֶה

Eo demum
dementiz
venit, ut
Damaſceno
ritu divi-
num cul-
tum cere-
moniaſque
inſtitueret,

י קִירָה וְאֶת־רָצִין הַמִּית : וַיִּלֶּךְ הַמֶּלֶךְ אֹחִיו לְקִרְאֵת
כִּל תְּגִלַּת פְּלֹאסֶר מֶלֶךְ־אֲשׁוּר הַדַּמְשֶׁק וַיֵּרָא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר בְּדַמְשֶׁק וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֹחִיו אֶל־אוֹרִיָּה הַכֹּהֵן
11 אֶת־דְּמוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־תְּבִנֹתָיו לְכָל־מַעֲשֵׂהוּ : וַיָּבֹן
אוֹרִיָּה הַכֹּהֵן אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁלַח הַמֶּלֶךְ
אֹחִיו מְדַמְשֶׁק בֶּן עֶשֶׂה אוֹרִיָּה הַכֹּהֵן עֲדָבּוֹא הַמֶּלֶךְ
12 אֹחִיו מְדַמְשֶׁק : וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ מְדַמְשֶׁק וַיֵּרָא הַמֶּלֶךְ
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְרַב הַמֶּלֶךְ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעַל
13 עָלָיו : וַיִּקְטֹר אֶת־עֹלֹתוֹ וְאֶת־מִנְחָתוֹ וַיִּסֶּה אֶת־
נֶסֶכוֹ וַיִּזְרַק אֶת־דָּם־הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר־לוֹ עַל־
14 הַמִּזְבֵּחַ : וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ הִנְחִשְׁתָּ אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהוָה וַיִּקְרַב מֵאֵת פְּנֵי הַבַּיִת מִבֵּין הַמִּזְבֵּחַ וּמִבֵּין

ויצוה כ"ד

טו בֵּית יְהוָה וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל־יֶדֶךָ הַמִּזְבֵּחַ צְפוֹנָה : וַיִּצְוֵהוּ
הַמֶּלֶךְ אֹחִיו אֶת־אוֹרִיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ
הַגָּדוֹל הַקָּטָן אֶת־עֹלֹת־הַבֶּקָר וְאֶת־מִנְחַת הָעֶרֶב
וְאֶת־עֹלֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־מִנְחָתוֹ וְאֵת עֹלֹת כָּל־עַם
הָאָרֶץ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם וְכֹל־דָּם עֲלֶיהָ וְכֹל־דָּם זֶבַח
16 עָלָיו תִּזְרַק וּמִזְבֵּחַ הִנְחִשְׁתָּ יְחִידִלִי לְבֶקָר : וַיַּעַשׂ

Et tantum
non clauſo
templo in-
ſandas aras
paſſim ex-
citaret.

17 אוֹרִיָּה הַכֹּהֵן כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ אֹחִיו : וַיִּקְצֹץ
הַמֶּלֶךְ אֹחִיו אֶת־הַמִּסְגָּרוֹת הַמִּכְנוֹת וַיִּסֶּר מַעְלֵיהֶם
וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־הַיֵּם הַזֶּה מֵעַל הַבֶּקָר הִנְחִשְׁתָּ אֲשֶׁר

מס' כ"ד

18 תַּחְתֵּיהָ וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל מְרִצַּפַּת אַבְנִים : וְאֶת־מִסְכָּן
הַשֶּׁבֶת אֲשֶׁר־בָּנוּ בַּבַּיִת וְאֶת־מְבֹאֵה הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה

הסב T: מב

הסב בית יהודה מפני מלך אשור : ויתר דברי אחז¹⁹
אשר עשה הלואהם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי יהודה : ושכב אחז עם־אבתיו ויקבר עם כ
אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו :

בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה ין א

CAPUT
XVII.

Hofez, Israëlitarum
Regi, Sal-
manasser
Assyrie
Rex, bel-
lum infert,
victumque
sibi servire
cogit.

4 Cumque
ille occultè
rebellio-
nem para-
ret, Regem-
que Egypti
in auxilium
accerferet,
perpetuo
cum carceri
mancipar.

6 Gentem-
que univer-
sam in re-
gnum suum
abducir,

7 Peccatis
nempe fla-
gitiiisque
populi hoc
dudum fla-
gitantibus.

מלך הושע בן־אלה בשמרון על־ישראל תשע שנים :

ויעש הרע בעיני יהוה רק לא במלכי ישראל אשר היו²

לפניו : עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי־לו³

הושע עבד וישב לו מנחה : וימצא מלך־אשור בהושע⁴

קשר אשר שלח מלאכים אל־סוא מלך־מצרים ולא

העלה מנחה למלך אשור בשנה בשנה ויעצרוהו מלך

אשור ואסרוהו בית כלא : ויעל מלך־אשור בכל־ה⁵

הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים : בשנת⁶

התשיעית להושע לכר מלך־אשור את־שמרון ויגל

את־ישראל אשורה וישב אותם בחלח ובחבור נהר

גוזן וערי מדי :

ויהי כיחטא בני־ישראל ליהוה אלהיהם המעלה⁷

אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך־מצרים

ויראו אלהים אחרים : וילכו בחקות הגוים אשר :

הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר

עשו : ויחטאו בני־ישראל דברים אשר לא־כן על־⁹

יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל־עריהם ממגדל

נוצרים עד־עיר מבצר : ויצבו להם מצבות ואשרים על¹⁰

כל־גבעה גבוהה ותחת כל־עץ רענן : ויקטררשם¹¹

בכל־במות כגוים אשר־הגלה יהוה מפניהם ויעשו

דברים רעים להכעיס את־יהוה : ויעבדו הגללים אשר¹²

אמר יהוה להם לא תעשו את־הדבר הזה : ויעד יהוה¹³

בישראל וביהודה ביר כל־גבאיו כל־חורו לאמר

שבו

שָׁבוּ מִדְרָכֵיכֶם הָרָעִים וְשִׁמְרוּ מִצְוֹתַי חֲקוֹתַי כְּכֹל־
 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבֹתֵיכֶם וְאֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי
 14 אֲלֵיכֶם בְּיַד עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים : וְלֹא שָׁמְעוּ וַיִּקְשׁוּ אֶת־
 עֲרֹפֹם כַּעֲרֹף אֲבוֹתָם אֲשֶׁר לֹא הֵאֱמִינוּ בַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם :
 טו וַיִּמָּאֲסוּ אֶת־חֻקֵּי וְאֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבוֹתָם
 וְאֶת עֲדוּתוֹ אֲשֶׁר הֵעִיד בָּם וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיִּהְלֹךְ כַּחַם בָּרָק
 וְאַחֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבָתָם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם
 16 לַבְּלֹתַי עֲשׂוֹת בָּהֶם : וַיַּעֲזְבוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִסֵּכָה שְׁנַיִם עָלִים וַיַּעֲשׂוּ אֲשִׁירָה כַּחַם
 17 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְכָל־צֶבֶא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבַּעַל : וַיַּעֲבִירוּ
 אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בָּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ וַיִּקְסְמוּ קִסְמִים וַיִּנְחָשׁוּ
 18 וַיִּתְּמְכְרוּ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ : וַיִּתְּאֲנֹף
 יְהוָה מֵאֵד בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסְרֹם מֵעַל פָּנָיו לֹא נִשְׁאַר רֶק
 19 שְׁבֹט יְהוּדָה לְבָדוֹ : נִסַּי־יְהוּדָה לֹא שָׁמַר אֶת־מִצְוֹת
 כ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּלְכוּ בַחֲקֹנֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ : וַיִּמָּאֲסוּ
 יְהוָה בְּכָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֶם וַיִּתְּנֵם בְּיַד שָׁסִים עַד
 21 אֲשֶׁר הִשְׁלִיכֶם מִפָּנָיו : כִּי־קָרַע יִשְׂרָאֵל מֵעַל בֵּית דָּוִד
 וַיִּמְלִיכוּ אֶת־יִרְבֶּעַם בְּדֹנְבֵט וַיִּדְּא יִרְבֶּעַם אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּחַם כִּי
 22 מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַהֲחִטִּיאֻם חֲטָאָה גְדוֹלָה : וַיִּלְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 23 בְּכָל־חַטָּאוֹת יִרְבֶּעַם אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא־סָרוּ מִמֶּנָּה : עַד
 אֲשֶׁר־הִסִּיר יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פָּנָיו כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 בְּיַד כָּל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים וַיִּגַּל יִשְׂרָאֵל מֵעַל אֲדָמָתוֹ
 אֲשׁוּרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

In vacuas
 Israëlita-
 rum terras
 novos bar-
 barosque,
 ex ultima
 Assyria,
 colonos in-
 ducit.

24 וַיָּבֹא מֶלֶךְ־אֲשׁוּר מִבָּבֶל וּמִכּוּתָה וּמִעוּזָא וּמִחֲמַת
 וּמִסַּמְרִים וַיֵּשֶׁב בְּעָרֵי שְׁמֶרֶן תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ
 כה אֶת־שְׁמֶרֶן וַיֵּשְׁבוּ בְעָרֶיהָ : וַיְהִי בַתְּחִלַּת שְׁבָתָם שֵׁם
 לֹא יֵרָאוּ אֶת־יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּהֶם אֶת־הָאֲרִיזוֹת
 26 וַיְהִיו הָרָגִים בָּהֶם : וַיֹּאמְרוּ לִמֶּלֶךְ־אֲשׁוּר לֵאמֹר
 הַגּוֹיִם

הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את־
משפט אלהי הארץ וישלחכם את־האריות והנמ
מיתים אותם כאשר אינם ידעים את־משפט אלהי
הארץ : ויצו מלך־אשור לאמר הליכו שמה אחד
27 מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישכו שם וירם
את־משפט אלהי הארץ : ויבא אחד מהכהנים אשר
28 הגלו משמרון וישב בבית־אל ויהי מורה אתם איך
יראו את־יהוה : ויהיו עשים גוי אלהיו ויניחו
29 בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם
אשר הם יושבים שם : ואנשי בבל עשו את־סבות ל
בניא וגל בנות ואנשי־כות עשו את־נגל ואנשי חמת עשו
30 יז רבתי את־אשימה : והעוים עשו נבחן ואת־תרתק
והספרוים שרפים את־בניהם באש לאדרמלך
31 וענמלך אלה ספרים : ויהיו יראים את־יהוה ויעשו
32 להם מקצותם בהני במות ויהיו עשים להם בבית
הבמות : את־יהוה היו יראים ואת־אלהיהם היו
33 עבדים במשפט הגוים אשר־הגלו אתם משם :
עד היום הזה הם עשים במשפטים הראשנים
34 אינם יראים את־יהוה ואינם עשים כחקתם
ובמשפטים ובתורה ובמצוה אשר צוה יהוה
את־בני יעקב אשר־שם שמו ישראל : ויכרת לת
יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים
אחרים ולארת־שתחוו להם ולא תעבדום ולא
תזבחו להם : כִּי־אס־את־יהוה אשר העלה אתכם
35 מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו
תשתחוו ולו תזבחו : ואת־החקים ואת־המשפטים
36 והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות
כל־יתמים ולא תיראו אלהים אחרים : ותברית אשר
37 כרת

אלהי קרי
ספרים קרי

Qui cum
partim di-
vinas cere-
monias re-
cipiant ,
partim ve-
terem ido-
lorum cul-
tum non
deserunt ,
novum &
prodigio-
rum Dei
colendi ri-
tum effia-
gunt.

ברתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים :
 כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד
 מ כל איביכם : ולא שמעו כי אם במשפטם הראשון
 הם עשים : ויחיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת
 פסיליהם היו עבדים גם בניהם ויבני בניהם כאשר עשו
 אבתם הם עשים עד היום הזה :

CAPUT
XVIII.
Hierosoly-
ma regnum
adipiscitur
Hiskias,
Rex singu-
lari pietate.

Qui urbem
paternis su-
perstitioni-
bus purgat,
templum
ornat, &
divinum
cultum re-
stituit.

Et tempe-
state, oc-
cupata ab
Assyriis Sa-
maria,

א' ויהי בשנת שלש לחושע בדאלה מלך ישראל מלך
 חזקיה בן אחז מלך יהודה : בן עשרים וחמש שנה
 היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם
 נאמו אבי בת זכריה : ויעש הישר בעיני יהוה בכל
 אשר עשה דוד אביו : הוא הסיר את הבמות ושבר
 את המצבת וכת את האשרה וכתת נחש הנחשת
 אשר עשה משה כי ער הימים ההמה היו בני ישראל
 ה מקטרים לו ויקראלו נחשתן : ביהוה אלהי ישראל
 בטח ואחריו לא יהיה כמותו בכל מלכי יהודה ואשר
 היו לפניו : וידבק ביהוה לא יסר מאחריו וישמר מצותיו
 אשר צוה יהוה את משה : והיה יהוה עמו בכל אשר
 יצא ישכיל וימרד במלך אשור ולא עברו : הוא הכה
 את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים עד
 עיר מבצר : והיה בשנה הרביעית
 למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן דאלה
 מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון
 ויצר עליה : וילכדה מקצה שלש שנים בשנת שש
 לחזקיהו היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה
 שמרון : ויגל מלך אשור את ישראל אשורה ונחם
 בחלח ובחבור נהר נזוז וערי מדי : על אשר לא שמעו
 בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר
 צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו :

ובארבע T: 3 כב ג

ובארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה

סנחריב מלך-אשור על כל-ערי יהודה הבצורות

ויתפשם: וישלח חזקיה מלך-יהודה אל-מלך-אשור

לבישה לאמרי חטאתי שוב מעלי את אשר-תתן עלי

אשא וישם מלך-אשור על-חזקיה מלך-יהודה שלש

מאות כפר-כסף ושלשים כפר זהב: ויתן חזקיה את-טו

כל-הכסף הנמצא בית-יהוה ובאוצרות בית המלך:

בעת ההיא קצץ חזקיה את-דלתות היכל יהוה ואת-

האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך

אשור: וישלח מלך-אשור את-תרתן

ואת-רב-סרים ואת-רב-שקרה מן-לכיש אל-המלך

חזקיהו בחיל כפר ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו

ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת

שרה בובם: ויקראו אל-המלך ויצא אליהם אליקים

בן-חלקיהו אשר על-חבצת ושכנה הספר ויואח בן-

אסף המזכיר: ויאמר אליהם רבשקה אמרנא אל-

חזקיהו כה-אמר המלך הגדול מלך אשור מה

הבטחון הזה אשר בטחת: אמרת אר-דבר שפתיים כ

עצה וגבורה למלחמה עתה עלי מי בטחת כי מרדת

בי: עתה הננה בטחת לך על-משענת הקנה הרצוץ

הזה על-מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה

בן פרעה מלך-מצרים לכל-הבטחים עליו: וכי

תאמרון אלי אל-עוהו אלהינו בטחנו הלא-הוא אשר

הסיר חזקיהו את-במתיו ואת-מוזבחיו ויאמר

ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו

בירושלם: ועתה התערבנא את-אדני את-מלך-אשור

ואתנה לך אלפים סוסים אסתוכל לתת לך רכבים

עליהם: ואיך תשיב את פני פחת אחי עבדי אדני

הקטנים

Ab iisdem
Judzorū
quoque re-
gnum inva-
ditur.

14 Et quan-
quam Hif-
kias humi-
li obsequio,
& oblato
munere,
Assyriorum
regem pla-
care, ac pa-
cem redi-
mere nire-
tur.

Ille nihilo-
minus per
legatos
Hierosoly-
mam obli-
det, regi-
que Hiskie
acerbe in-
sultat.

Ipsū fru-
stra Deo
suo confi-
dere, sese
Dei nutu
potius ar-
ma sum-
plisse,

חַקְטָנִים וְתַבְטַח לָךְ עַל־מִצְרִים לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים :
 כֹּה עָתָה הַמְּבַלְעֵרִי יְהוָה עָלִיתִי עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַשְׁחִיתוֹ
 26 יְהוָה אָמַר אֵלַי עֲלֵה עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁחִיתָהּ : וַיֹּאמֶר
 אֱלִיקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ וּשְׁבֹנָה וַיֹּאחַז אֶל־רֶבֶשֶׁקָה דָּבָר
 נָא אֶל־עַבְדֶּיךָ אֲרָמִית כִּי שָׁמָעִים אֲנַחְנוּ וְאֶל־תִּדְבֹּר
 27 עִמָּנוּ יְהוּדִית בָּאֹנִי הָעָם אֲשֶׁר עַל־הַחֲמָה : וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם רֶבֶשֶׁקָה הָעַל אֲדֹנֶיךָ וְאֵלֶיךָ שְׁלַחְנִי אֲדֹנִי לְדָבָר
 אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲלֹא עַל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־
 28 הַחֲמָה לֵאמֹל אֶת־חֲרִיָּהֶם וּלְשָׁתוֹת אֶת־שִׁנֵּיהֶם עִמָּכֶם :
 וַיַּעֲמֵד רֶבֶשֶׁקָה וַיִּקְרָא בְּקוֹל־גָּדוֹל יְהוּדִית וַיְדַבֵּר וַיֹּאמֶר
 29 שָׁמְעוּ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר : כֹּה אָמַר
 הַמֶּלֶךְ אֶל־יִשְׂיָא לָכֶם חֻקֵּיהוּ כִּי־לֹא יוּכַל לְהַצִּיל
 ל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ : וְאֶל־יִבְטַח אַתְּכֶם חֻקֵּיהוּ אֶל־יְהוָה
 לֵאמֹר הֲצִל יִצְיָלֵנוּ יְהוָה וְלֹא תִנָּתֵן אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד
 31 מֶלֶךְ אַשּׁוּר : אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חֻקֵּיהוּ כִּי כֹה אָמַר מֶלֶךְ
 אַשּׁוּר עֲשׂוּ אִתִּי בְּרָכָה וְצֹאוּ אֵלַי וְאִכְלוּ אִישׁ־נַפְּנוֹ וְאִישׁ־
 32 תִּאֲנָתוֹ וְשָׂתוּ אִישׁ מִיֶּבְרוֹ : עַד־בָּא וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם אֶל־
 אֶרֶץ כְּאַרְצְכֶם אֶרֶץ דִּנּוּ וְתִירֹשׁ אֶרֶץ לַחֲסוּכִרְמִים אֶרֶץ
 33 זֵית יֶצֶהָ וְדִבְשׁ וְחִזִּי וְלֹא תִמָּתוּ וְאֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־
 חֻקֵּיהוּ כִּי־יִסִּית אֶתְכֶם לֵאמֹר יְהוָה יִצְיָלֵנוּ : הֲהֲצִל
 34 הֲצִילוּ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת־אַרְצוֹ מִיַּד מֶלֶךְ אַשּׁוּר : אִיהָ
 אֱלֹהֵי חֲמַת וְאַרְפָּד אִיהָ אֱלֹהֵי סַפְרוֹיִם הִנֵּעַ וְעָנָה כִּי־
 לֵה הֲצִילוּ אֶת־שִׁמְדוֹן מִיָּדוֹ : מִי כִּבְל־אֱלֹהֵי הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר־
 הֲצִילוּ אֶת־אַרְצָם מִיָּד כִּי־יִצְיָל יְהוָה אֶת־יִירוּשָׁלַם מִיָּדוֹ :
 36 וְהַחֲרִישׁוּ הָעָם וְלֹא־עָנוּ אֹתוֹ דָּבָר כִּי־מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ הִיא
 37 לֵאמֹר לֹא תַעֲנֶהוּ : וַיָּבֹא אֱלִיקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר־
 עַל־הַכִּבִּיר וּשְׁבֹנָה הַסֹּפֵר וַיֹּאחַז בֶּן־אַסָּף הַמִּזְכִּיר אֶל־
 חֻקֵּיהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים וַיַּגִּדוּ לוֹ אֶת דְּבָרֵי רֶבֶשֶׁקָה :
 וַיְהִי

מִיָּד רְגִלִּים
 קָרִי

Sepe victo-
 rem om-
 nium gen-
 tium, ever-
 sorem Sa-
 mariz,
 multaque
 alia in Dei
 Judaicque
 populi lu-
 dibrium ac
 contume-
 liam addit.

ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס יט
 בשק ויבא בית יהוה: וישלח את אליקים אשר על-
 רכבית ושננא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים
 בשקים אל ישעיהו הנביא בן-אמוץ: ויאמרו אליו כה
 אמר חזקיהו יוס צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי-
 באו בנים ער-משבר וכח אין ללדה: אולי ישמע
 יהוה אלהיה את כל דברי רבשקה אשר שלחו
 מלך-אשור יארגיו לחרף אלהים חי והולכי בדברים
 אשר שמע יהוה אלהיה ונשאת תפלה בעד השארית
 הנמצאה: ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל-
 ישעיהו: ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל-
 אדניכם כה אמר יהוה אל-תירא מפני הדברים אשר
 שמעת אשר גדפו גערי מלך-אשור אתי: הנני נתן בו
 רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו:
 וישב רבשקה וימצא את-מלך אשור נלחם על-לבנה
 כי שמע כי נסע מלכיש: וישמע אל-תרהקה מלך-
 כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח
 מלאכים אל-חזקיהו לאמר: כה תאמרון אל-חזקיהו
 מלך-יהודה לאמר אלי ישאך אלהיה אשר אתה במח
 בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: הנה
 אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל-הארצות
 להחרימם ואתה תנצל: התצילו אתם אלהי תנאים
 אשר שחתו אבותי את-גוזן ואת-חרן ורצף ובני-ערן
 אשר בתלאשך: אין מלך-חמם ומלך ארפד ומלך
 לעיר ספרונים הנע ועיה: ניקח חזקיהו את-הספרים
 מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשחו חזקיהו
 לפני יהוה:
 ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל טו
 ישב

CAP. XIX.
In hoc re-
rum statu
Hiskias
Prophetam
Jesaiam
confulit:

Qui Re-
gem divino
responso
confirmat,
nihil in ho-
ste periculi
fore, divi-
numque
auxilium
non defutu-
rum.

9 Inter hæc
Tirhaka,
Rex Æ-
thiopum,
regnum
Assyriorum
invadit.

10 Itaque
Sennacherib
rursus per
litteras
Hiskiaz ani-
mum ten-
tat, mo-
netque uti
deditionem
maturet,
non sine
verborum
contumel-
iis.

Ille autem
nihil hisce

per motus,
Dominum
multis cum
lacrymis
exorat, ne
improbis
halce minas
inultas si-
nat.

יִשָּׁב הַכְּרִבִּים אֶת־הָהוּא הָאֱלֹהִים לְבָדָךְ לְכָל מַמְלָכוֹת
 16 הָאָרֶץ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ : הִטָּח
 יְהוָה יְאֻנְקָה וְשָׁמַע פֶּקֶחַ יְהוָה עֵינָיָהּ וּרְאָה וּשְׁמַע אֶת־
 17 דְּבָרֵי סִנְחָרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לַחֲרָף אֱלֹהִים חֵי : אָמֵן
 יְהוָה הִחְרִיבוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר אֶת־הַגּוֹיִם וְאֶת־אֲרָצֵם :
 18 וְנָתַנוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם בָּאֵשׁ כִּי לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי אִסִּי
 19 מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָדָם עֵץ וְאֶבֶן וְיֶאֱבָדוּם : וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 הוֹשִׁיעֵנו נָא מִיָּדוֹ וּיְדַעוּ כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ כִּי אַתָּה
 כ יְהוָה אֱלֹהִים לְבָדָךְ : וַיִּשְׁלַח יִשְׁעִיהוּ בֶן־אֲמוּן
 אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
 21 הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל־סִנְחָרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר שִׁמְעֵתִי : זֶה
 הַדָּבָר אֲשֶׁר־דָּבַר יְהוָה עָלָיו בְּזֶה לֵךְ לַעֲנֶה לָּךְ בְּתוֹלַת
 22 בַּת־צִיּוֹן אַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הַנִּיעָה בֵּת יְרוּשָׁלַם : אֶת־מִי
 חֲרַפְתָּ וְנִדְּפַתָּ וְעַל־מִי הִרְיֹמֹת קוֹל וּתִשָּׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ
 23 עַל־קִדְוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : בֵּיד מַלְאָכֶיךָ חֲרַפְתָּ אֲדָנִי וְתֹאמַר
 בְּרַכֵּב רֶכְבִּי אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים יִרְבְּתִי לְבָנוֹן וְאֶכְרַת
 קוֹמַת אֲרָזִיו מִבְּחֹר בְּרִשְׁיוֹ וְאֶבְאֹרָה מְלֹן קֶצֶה יַעַר
 24 בְּרַמְלוֹ : אֲנִי קָרָתִי וְשִׁתִּיתִי מִיַּם זָרִים וְאַחֲרָכְבָּךְ פַּעַמִּי
 כַּת כָּל יְאֹרֵי מִצּוֹר : הֲלֹא־שִׁמְעַתָּ לְמַדְחֹק אַתָּה עֲשִׂיתָ
 לְמִימֵי קֶדֶם וַיִּצְרַתִּיהָ עִתָּהּ הִבִּיאֲתִיהָ וְחֲתִי לַהֲשֹׁרֶת
 26 גָּלִים נָצִים עָרִים בְּצֻרוֹת : וַיִּשְׁבִּיהֶן קֶצֶר־יָד חֲתִי וַיִּבְשּׁוּ
 רִדְיוֹ עָשָׂב שָׂדֶה וַיִּרַק רֹשָׁא חֲצִיר גִּנּוֹת וַשְׂדֵּפָה לִפְנֵי
 27 קָמָה : וּשְׁבַתָּה וְצִאתָּה וּבֹאָה יִדְעֵתִי וְאַתָּה הִתְרַגַּזְתָּ אֵלַי :
 28 יַעַן הִתְרַגַּזְתָּ אֵלַי וּשְׁאֲנָה עָלַי בְּאֲנִי וּשְׁמַתִּי חֲתִי בְּאִפְּךָ
 29 וּמִתְּנִי בְּשִׁפְתֶיךָ וְהִשִּׁיבְתִּיהָ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־בָּאתָ בָּהּ : וְחֵת־
 לָּךְ הָאוֹת אֲכֹל הַשְּׂנֶה סָפִיחַ וּבִשְׂנֵה הַשְּׂנִיר סָחִישׁ
 וּבִשְׂנֵה הַשְּׁלִישִׁית זֶרְעוֹ וּקְצְרוּ וְנִמְעוּ כְרָמִים וְאֲכָלָהּ
 ל־מְרוֹם : וַיִּסְפָּה פְּלִיטַת בֵּית־יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה שְׂרֵשׁ
 לְמַטָּה

מב ה T: 5

למטה ועשה פרי למעלה: כי מירושלם תצא שארית 31

ופליטה מהר ציון קנאת יהוה: תעשה זאת: קנאת יהוה כח

לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבוא 32

אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן

ולא ישקף עליה סללה: בדרך אשר יבא בה ושוב 33

ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: וגנותי אל העיר 34

הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ויהי לה Arque infecta nocte millia hostium 185 ab angelo contrahuntur.

בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויהי במחנה אשור מאה

שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים

מתים: ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב 36

בנינוה: ויהי הוא משתחוה בית נסרד אליו ואדרמלך 37

ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט בניו כח ולא כח

וימלך אסרחדן בנו תחתיו:

במים ההם חלת חוקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן 38

אמון הנביא ואמר אליו כה אמר יהוה צו לביהך כי

מת אתה ולא תחיות: ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל 2

אל יהוה לאמר: אנה יהוה זכרתי את אשר 3

התחלכמי לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך

עשיתי ויבך חוקיהו בכי גדול: ויהי 4

ישעיהו לא יצא העיר חתיכה ודבר יהוה היה אליו Tandemque exorat, longiusque vitæ spatium impetrat.

לאמר: שוב ואמרת אל חוקיהו עמי כה אמר ה

יהוה אלהי דוד אביך שמעתי ארצה תפלתך ואיתי

את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה בית

יהוה: והספתי עלי מיד חמש עשרה שנה ומבקר 5

פקד אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי אל העיר

הזאת למעני ולמען דוד עבדי: ויאמר ישעיהו קחו 6

הכלה תאנים ויקחו וישכמו על הדשא ויהי: Valerudinis signum,

ויאמר חוקיהו אל ישעיהו מה אות בירפא יהוה ל

ועליתי

umbram
decem in
hologio
lineas re-
gredientem
accipit.

9 ושליתי ביים השלישי בית יהודה : ואמר ישעיהו זה
לך האנת מאח יהודה כי יעשה יהודה אתהדבר אשר
דבר הלק הצל עשר מעלות אפי' ישוב עשר מעלות :
10 ואמר יחזקיהו נקל ללל לנטות עשר מעלות לא כי
ישוב הצל אחריני עשר מעלות : ויקרא ישעיהו
הנביא אלי יהודה וישב אתהצל במעלות אשר ירדה
במעלות אחו אחריני עשר מעלות :

Deinde à
legatis Re-
gis Babylo-
nii, ob re-
ceptam fan-
nicatem con-
sultatur :
quibus
opes puzal-
que regias
ostentat.

12 בעת ההיא שלח בואניה בלדן בן
בלאח מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמע
13 כי חלה חזקיהו : וישמע עליהם חזקיהו ויראם אצל
נכח בל ביר נכתה אתהכסף ואת הזהב ואת הכשמים
ואת שמן הפוח וארז כל בית כליו וארז כל אשר
נמצא באוצרותיו לאהיה דבר אשר לא יחראם

Quapropter
à Jcsai, ob
anmi re-
cordiam ;
fubcebbiam-
que. Incu-
fatur, gra-
vique ora-
culo percel-
litur.

14 חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו : ויבא ישעיהו הנביא
אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים
האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה
15 באו מבבל : ויאמר מה ראו בביתך וישמר חזקיהו את
כל אשר בביתו ראו לאהיה דבר אשר לא יחראתם
16 באצרותי : ויאמר ישעיהו אל-

17 חזקיהו שמע דברי יהודה : הנני ימים באים וגשמי
כל אשר בלתיך ואשר אצרך אבסוף ערדוים יהיה
18 כבלה לארצו דוד אמר חזקיהו ומכנה אשר
יצאו ממך אשר תוליד זמח ותיו מעינים כחשמי
19 מלך בבל : ויאמר חזקיהו אדני ישעיהו טוב דברי יהודה
אשר דברת ויאמר הלא אמר שלום תצא ידיו תצא

narum

20 כי יהיה דברי חזקיהו וכל עבדיו ואשר עשד ארץ
הבירה ואתהתעלה ויבא אתהמים העיר והלך
הם בתוכים על ספר דברי הימים לכל כי יהודיה
וישכח

וַיִּשְׁכַּב דִּחְקֵיהֶם עִסְאֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ מִנִּישָׁה בְּנוֹ תַחְתָּיו:

בְּשֵׁשִׁים עֶשְׂרֵה שָׁנָה מִנִּישָׁה בְּמִלְכוֹ **כ"א**

CAP. XXI.

Hiskia
mornus,
succedat
Menaffe.
Rex im-
pius.
Lucas
aralque
Baali resti-
tuit.

וְחִמְשִׁים וְחֹמֶשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוֹ חֲפָצִיר

כֵּן: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר

הָיָה יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּשֶׁב וַיִּבֶן אֶת־הַבָּמֹת

אֲשֶׁר אָבֹד חֻקֵּיהֶם אֲבֹי וַיִּקַּם מִזְבְּחוֹת לַפֶּעַל וַיַּעַשׂ

אֲשֶׁרָה כְּאֲשֶׁר עָשָׂה אֲחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל

צִבְּאֵה הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם: וַכִּנָּה מִזְבַּחַת בְּבֵית יְהוָה

אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלַם אֲשִׁים אֲתִישָׁמִי: וַיִּבֶן הַ

מִזְבְּחוֹת לְכָל־צִבְּאֵה הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁמִי חֲצוֹת בֵּית־יְהוָה:

וַתַּעֲבִיר אֶת־כִּנּוֹ בָּאֵשׁ וַעֲוֹן וַחֲשׁ וַעֲשָׂה אוֹב וַיִּדְעָנִים

הַדְּבָרָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לַחֲכָעִים: וַיִּשֶׁם אֶת־

פֶּסֶל הָאֲשֶׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל־

דָּוִד וְאֶל־שְׁלֹמֹה בְּנוֹ בְּבֵית חוּרָה וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר

בָּחֲרֵתִי מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשִׁים אֲתִישָׁמִי לַעֲלֹם:

וְלֹא־אֶסְפֹּף לַחֲמֹד רָגֶל יִשְׂרָאֵל מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי:

לְאֲבוֹתָם רַק־אֲסִי־שִׁמְרִי לַעֲשׂוֹת כְּכָל־אֲשֶׁר צִוִּיתִים

וּלְכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתָם עֲבֹדִי מִשָּׁרָה: וְלֹא־

שָׁמַעְוּ וַיִּתְּעוּ מִנִּישָׁה לַעֲשׂוֹת אֶת־הָרַע מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר

הָיָה יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּדְבַּר יְהוָה

בְּיָד־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים לֵאמֹר: יַעַן אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁרָה

מֶלֶךְ־יְהוּדָה הַתּוֹעֲבֹתָה הָאֵלֹהִה הָרַע מִכָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה

הָאֲמֹתָ אֲשֶׁר לִפְנֵי וַיַּחֲסֵא נִסְאֵת־יְהוּדָה בְּגִלּוּלֵי:

לִכֹּן כִּדְאִמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מְבִיא־

רָעָה עַל־יְרוּשָׁלַם כִּי־תִהְיֶה אֲשֶׁר כָּל־שִׁמְעִי תַעֲלִנְחָה־שָׁמִי

אֲנִי: וְנִשְׁתִּי־עַל־יְרוּשָׁלַם אֶת־כָּן שִׁמְרוּ־חֲזָאֵת מִשְׁקֻלָּתָהּ

כֵּן: אֲחָאָב וּמַחִי אֶת־יְרוּשָׁלַם כְּאֲשֶׁר־מָחָד אֲבֹד־

הַצִּלְחַת מִחָה וְהִפָּךְ עַל־פָּנֶיהָ: וְנִמְשַׁחְתִּי אֶת־שְׂאֲרֵיהָ

נַחֲלָתִי

Liberos
igni expiat
omnia au-
guriaque
observat:
magicas ar-
tes exercet:
Hic in foli-
mam deni-
que inno-
centium
fanguine
adimplet.

Iraque
Deus ipsi,
familiazque
ipsum exci-
dium, pa-
rilemque
cum impia
Achabi do-
mo fortem
commina-
tur.

נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבן ולמשפה לכל
 15 איביהם: יען אשר עשו אחרדע בעיני יהוה מכעסים
 אתי מזה היום אשר יצאו אבתם ממצרים ועד היום הזה:
 16 וגם דים נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא
 את ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא
 17 את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: ויתר דברי מנשה
 וכל אשר עשת וחטאתו אשר חטא הלואיהם כתובים
 18 על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישב מנשה עמי
 אבתיו ויקבר בן ביתו בן עזא ומלך אמן בנו
 19 תחתיו: בן עשרים ושתים שנה אמן
 במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת
 ב בת חרוץ מדיסבה: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר
 21 עשה מנשה אביו: וילך בכל דרך אשר הלך אביו
 ויעבד את הגלולים אשר עבד אביו וישתחו להם:
 22 ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה:
 23 ויקשרו עבדי אמן עליו ומיתו את המלך בביתו:
 24 ויהי עסדהארץ את כל חקשרים על המלך אמן
 כה ומלכו עסדהארץ את יאשיהו בנו תחתיו: ויתר
 דברי אמן אשר עשה הלואיהם כתובים על ספר
 26 דברי הימים למלכי יהודה: ויקבר אתו בקברתו בן
 עזא ומלך יאשיהו בנו תחתיו: **אכב** בן שמונה

Amon
 deinde, ejus
 filius, re-
 gnum obti-
 net; qui se-
 cundo im-
 perii anno
 domi à fa-
 milis inter-
 ficitur.

CAPUT
 XXII.
 Ad Josiam
 puerum im-
 perium de-
 volvitur,
 qui à puero
 religionem
 amplexus,
 Davidis
 pietatem
 amulatus
 est.

שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך
 בירושלם ושם אמו ירדה בת עדיה מבצקת: ויעש
 2 הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא יסר
 ימין ושמאל:
 3 ויהי בשמונה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך
 את שפן בן אציהו בן משלם הספר בית יהוה
 4 לאמר: עלה אלי חלקיהו הכהן הגדול ויתם את
 הכסף

הִכְסֵּף הַמּוֹכֵא בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר אִסְפוּ שְׁמֵרֵי הַסֵּף מֵאֵת
 יְהוָה וַיִּתְּנוּ עָלָיו עֲשֵׂי הַמִּלְאכָה הַמִּסְקָדִים בְּבֵית יְהוָה
 לְחֹק אֶת־דְּרֹךְ הַבַּיִת : לַחֲרָשִׁים וּלְבָנִים וּלְפָדִים
 וּלְקִנּוֹת עֲצִים וְאֲבָנֵי מַחֲצֵב לְחֹק אֶת־הַבַּיִת : אֶךְ לֹא
 יִחַשְׁבּ אִתָּם הִכְסֵּף הַנָּתַן עַל־יָדָם כִּי בְּאִמּוֹנָה הֵם
 עֹשִׂים : וַיֹּאמֶר חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עַל־שָׁפָן
 הַסֵּפֶר סֵפֶר הַתּוֹרָה מֵצֵאתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חִלְקִיָּה
 אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־שָׁפָן וַיִּקְרָאֵהוּ : וַיֵּבֵא שָׁפָן הַסֵּפֶר אֶל־
 דָּהֲמֶלֶךְ וַיֵּשֶׁב אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר וַיֹּאמֶר הֲתִיכֹ עֲבָדֶיךָ
 אֶת־הִכְסֵּף הַנִּמְצֵא בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנוּ עָלָיו עֲשֵׂי הַמִּלְאכָה
 הַמִּסְקָדִים בֵּית יְהוָה : וַיָּרֶ שָׁפָן הַסֵּפֶר לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
 סֵפֶר נָתַן לִי חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן וַיִּקְרָאֵהוּ שָׁפָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ :
 וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבָרֵי סֵפֶר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת־
 בְּגָדָיו : וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן וְאֶת־אֲחִיקָם
 בֶּן־שָׁפָן וְאֶת־עֶכְבֹּר בֶּן־מִיכָיָה וְאֶת־שָׁפָן הַסֵּפֶר וְאֶת־
 עֲשֵׂיָה עֲבַד־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר : לְכוּ דַרְשׁוּ אֶת־יְהוָה בְּעִירִי
 וּבְעַד־הָעָם וּבְעַד כָּל־יְהוּדָה עַל־דְּבָרֵי הַסֵּפֶר הַנִּמְצֵא
 הַזֶּה בִּיגְדוֹלָה חֲמַת יְהוָה אֲשֶׁר־הִיא נִצְתָּה בָּנוּ עַל־
 אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֲבֹתֵינוּ עַל־דְּבָרֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה לַעֲשׂוֹת
 כְּכָל־הַכְּתוּב עֲלֵינוּ : וַיֵּלֶךְ חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן וְאֲחִיקָם
 וְעֶכְבֹּר וְשָׁפָן וְעֲשֵׂיָה אֶל־חִלְדָּה הַנְּבִיאָה אִשְׁתִּי שֶׁלֶם
 בֶּן־תְּקוּרָה בֶּן־חֲרָחִם שֹׁמֵר הַבְּגָדִים וְהִיא יֹשֶׁבֶת
 בִּירוּשָׁלַם בַּמִּשְׁנָה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ : וַתֹּאמֶר אֵלֵיהֶם כֹּד
 אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁלַח
 אֲתֶכֶם אֵלַי : כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא רָעָה אֶל־
 הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יֹשְׁבָיו אֶת כָּל־דְּבָרֵי הַסֵּפֶר
 אֲשֶׁר קָרָא מֶלֶךְ יְהוּדָה : תַּחַת יֵאָשֶׁר עֹבְדוּנִי
 וַיִּקְטְרוּ

Cum volu-
 men Legis
 ab Hilkia
 Sacerdote
 in templo
 repertum,
 sibi przlegi
 iussisset, in-
 deque im-
 minentem
 Hebrae
 genti cla-
 dem ob
 peccata &
 perfidiam
 intellexif-
 set;
 13 Tam
 gravibus
 verbis per-
 cussus,
 mittit qui
 Deum con-
 sulerent,

וַיִּקְטְרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְעִימוּ בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וּנְצַתָּה חֲמַתִּי בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא
תִכְבֶּה : וְאֶל־מֶלֶךְ יְהוּדָה הִשְׁלַח אֶתְכֶם לְדַרֵּשׁ
אֶת־יְהוָה כֹּה תֹאמְרוּ אֱלֹהֵי כֹה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ : יְעַן דָּדִלְבַּךְ וַחֲבַנְעִי
מִפְּנֵי יְהוָה בִּשְׁמֵעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־
יֹשְׁבָיו לֵהיוֹת לִשְׁמָה וּלְקַלְלָה וְהִתְקַדַּעְתָּ אֶת־בְּגָדֶיךָ וַתִּכְבֶּה
כ לִפְנֵי וְגַם אֲנִכִּי שָׁמַעְתָּ נָאִם יְהוָה : לְכֹן הֲגַי אֶסְפֹּף עַל־
אֲבֹתֶיךָ וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל־קִבְרֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא־תִרְאוּנָה
עֵינֶיךָ בְּכָל הָרָעָה אֲשֶׁר־אֲנִי מֵבִיא עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה

Et triste
quidem
orsulum
de regni
excidio ac-
cipit; fno-
tamen sub
imperio
istam cla-
dem adhuc
differt in-
telligit.

CAPUT
XXIII.
Quo divino
beneficio
confirma-
tus, majore
cum cura
Dei cultum
restituit.
3 Foedus
cum Deo
renovat.

א כג וַיִּשְׁבוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר : וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו
בְּלִזְקָנִי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם : וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה וְכָל־
אִישׁ יְהוּדָה וְכָל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֹהֶל וַחֲכֹהֲנִים וְהַגְבִּיאִים
וְכָל־הָעָם לְמִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֶת־כָּל־
דְּבָרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה : וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ
עַל־הָעַמּוּד וַיְכַרֵּת אֶת־הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה לֵלְכֵת אַחֵר
יְהוָה וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וְאֶת־עֲדוּתָיו וְאֶת־חֻקֹּתָיו בְּכָל־
לֵב וּבְכָל־נֶפֶשׁ לְהֹקִים אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
הַכְּתוּבִים עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֵד בְּלִהְעֵם בְּבְרִית : וַיִּצּוּ
הַמֶּלֶךְ אֶת־חַלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת־כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנָה
וְאֶת־שֹׁמְרֵי הַסֵּף לְהוֹצִיא מֵהֵיכַל יְהוָה אֵת כָּל־הַכֵּלִים
הָעֹשִׂים לַבַּעַל וּלְאַשְׁרָה וּלְכָל צֶבַח הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׂרָפֵם
מִחוּץ לִירוּשָׁלַם בְּשָׂדֵמוֹת קִדְרוֹן וַיִּנָּשֵׂא אֶת־עֶפְרַם בֵּית־
הָאֵל : וְהַשְׁבִּית אֶת־הַכִּמְבָּרִים אֲשֶׁר נָתַנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה
וַיִּקְטֹר בַּבַּמּוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה וּמִסָּבִי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־
הַמִּקְטָרִים לַבַּעַל לְשַׁמֵּשׁ וּלְיִרְחָ וּלְמִזְלוֹת וּלְכָל צֶבַח
הַשָּׁמַיִם : וַיֵּצֵא אֶת־הָאֲשֵׁרָה מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ לִירוּשָׁלַם
אֶל־נַחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרָף אֹתָהּ בְּנַחַל קִדְרוֹן וַיֵּרֶק לַעֲפָר
וּשְׁלַךְ

המסרה
יום שני
של מסה

Urbem
templum-
que nefarii
religioni-
bus, ab an-
terioribus
Regibus in-
troducitis
pungat.

- 7 וישלך את־עפרה על־קבר בני העם : ויתן את־בתי
הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגזות שם
8 בתים לאשרה : ויבא את־כל־הכהנים מערי יהודה
ויטמא את־הבמות אשר קטרו־שמה הכהנים מנבע
ערבאר שבע ונתן את־במות השערים אשר־פתח
שער יהושע שר־העיר אשר־על־שמאול איש בשער
העיר : אך לא יעלו כהני הבמות אל־מזבח יהוה
9 בירושלם כי אם־אכלו מצות בתוך אחיהם : וטמא
10 את־התפת אשר בני־הגם לבלתי להעביר איש
את־בנו ואת־בתו באש למלך : וישבת את־הסוסים
11 אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית־יהוה אל־
לשבת נתן־מלך הסרים אשר בפרורים ואת־מרכבות
12 השמש שרף באש : ואת־המזבחות אשר על־הגג
על־ית אחז אשר־עשו מלכי יהודה ואת־המזבחות
אשר עשה מנשה בשתי הצרות בית־יהוה נתן־המלך
13 וירץ משם והשליך את־עפרם אל־נחל קדרון : ואת־
הבמות אשר על־פני ירושלם אשר מימין להר
המשחית אשר בנח שלמה מלך־ישראל לעשתרת
שקן צידנים ולכמוש שקן מואב ולמלכם תועבת
14 בני־עמון טמא המלך : ושבר את־המצבות ויכרת
15 את־האשרים וימלא את־מקומם עצמות אדם : וגם
את־המזבח אשר בבית־אל הבמה אשר עשה ירבעם
בירנבט אשר החטיא את־ישראל גם את־המזבח
ההוא ואת־הבמה נתן וישרף את־הבמה הדק לעפר
16 וישרף אשרה : ויפן יאשיהו וירא את־הקברים אשר
שם בהר וישלח ויקח את־העצמות מן־הקברים
וישרף על־המזבח ויטמא־הו כדבר יהוה אשר קרא
17 איש האלהים אשר קרא את־הדברים האלה : ויאמר
מה

Sacras edi-
culas, ima-
gines, cum
chaque vasa
idolis dicata
exurit : Sa-
cerdotes
profanarum
zdium in-
terficat :

Et ne se-
pulchris
quidem
impiorum
parcit.

מה הציון הלו אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר
הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את
הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל :
18 ויאמר הניחו לו איש אלינע עצמותיו ומלטו עצמותיו
19 את עצמות הנביא אשר בא משמרון : וגם את כל
בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי
ישראל להבעים הסיר ואשיהו ויעש להם ככל
כ המעשים אשר עשה בבית אל : ויזבח את כל כהני
הבמות אשר שם על המזבחות וישך את עצמות
21 אדם עליהם וישב ירושלם : ויצו המלך את כל העם
לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם בכתוב על ספר
22 הכרית הזה : כי לא נעשה בפסח הזה מימי השפטים
אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי
23 יהודה : כי אם בשמנה עשרה שנה למלך ואשיהו
24 נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם : וגם את האבות
ואת הידענים ואת התרפים ואת הנללים ואת כל
השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער
ואשיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על
בה הספר אשר מצא חלקיהו חכהן בית יהוה : ובמהו
לאדירה לפניו מלך אשר שב אליהוה בכל לבבו
ובכל נפשו ובכל מאודו בכל תורת משה ואחריו לא
26 קם כמהו : אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול
אשר חרה אפו ביהודה על כל הבעסים אשר
27 הכעיסו מנשה : ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר
מעל פני כאשר הסירתי את ישראל ומאסתי את
העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית
28 אשר אמרתי יהיה שמי שם : ויתר דברי ואשיהו וכל
אשר עשה הלאהם כתובים על ספר דברי חיים
למלכי

Octavo &
decimo
imperii an-
no sanctif-
icimo ritu
Pascha cele-
brat.

למלכי יהודה: בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים³⁹
 על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו
 לקראתו ומיתתו במגדו בראתו אתו: וירכבו ל
 עבדיו מת ממגדו וביאהו ירושלם ויקברו בקברתו
 ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו
 ומליכו אתו תחת אביו: בן עשרים³¹
 ושלש שנה יהואחז במלכו ושלש חדשים מלך
 בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלכנה: ויעש³²
 הרע בעיני יהוה בכל אשר עשו אבותיו: ויאסרוהו³³
 פרעה נכה ברבלה בארץ חמט במלך בירושלם ויתן³⁴
 ענש על הארץ מאד ככר כסף וכבר זהב: ומלך³⁴
 פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו
 ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים
 ומת שם: והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך לה
 העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש
 כערפו נגש את הכסף ואת הזהב את העם הארץ
 לתת לפרעה נכה: בן³⁶
 עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה
 שנה מלך בירושלם ושם אמו זכירה בת פדיה
 מן רומה: ויעש הרע בעיני יהוה בכל אשר עשו³⁷
 אבותיו: בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהילו כד א
 יהויקים עבר שלש שנים וישבו ממדבו: וישלח יהוה²
 בו את גרודי כשרים ואת גרודי ארס ואת גרודי מואב
 ואת גרודי בני עמון וישלחם ביהודה להאכילו בדבר
 יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: אך על פי יהוה³
 היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה בכל
 אשר עשה: וגם דס הנקי אשר שפך וימלא את⁴
 ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: ויתר דברי ה
 יהויקים

Tandem,
bello contra
Egyptium
parum con-
sulit fufce-
pto, occi-
ditur.

Joachaz
filius in
regnum
fuccedit;

Qui à
Phaarone
Egypti
Rege vin-
ctus capti-
vusque ab-
ductus:
Judæique
fupendium
annuum
imperatur.

34 Eljaki-
mo, ipfius
fratre, in
regnum
fubftituito,
Rege pari-
ter impro-
bo;

ונכה
ה' ברש

CAPUT
XXIV.
Sub cuius
imperio res
Judæorum
miferè affli-
guntur &
atruuntur.

קח ב"ק

יְהוֹנָדָּא וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֵלֵאֲהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
 6 דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶךְ יְהוּדָה : וַיִּשְׁכַּב יְהוֹנָדָּא עִם־אֲבֹתָיו
 7 וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִן בֶּן־תַּחְתָּיו : וְלֹא־הָסִיף עוֹד מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 לְצֵאת מֵאֶרְצוֹ בִּי־לָקַח מֶלֶךְ בָּבֶל מִנְחָל מִצְרַיִם עַד־
 נָהָר פָּרָת כָּל־אֲשֶׁר הָיְתָה לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם :

Mortuo vero succedit filius Joiachin.

8 בֶּן־שְׁמֹנֶה עָשָׂרָה שָׁנָה יְהוֹיָכִין בְּמָלְכוֹ וַיִּשְׁלַח
 חֲדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמֹו נְחֻשְׁתָּא בְת־אַלְנָתָן
 9 מִירוּשָׁלַם : וַיַּעַשׂ הָרַע כְּעֵינֵי יְהוָה כְּכָל־אֲשֶׁר־עָשָׂה
 יוֹאָכִי : בָּעֵת הַהִיא עָלָה עֲבָדֵי נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
 11 יְרוּשָׁלַם וַתִּבָּא הָעִיר בְּמָצוֹר : וַיָּבֹא נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־
 12 בָּבֶל עַל־הָעִיר וַעֲבָדָיו צָרִים עָלֶיהָ : וַיֵּצֵא יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־
 יְהוּדָה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְאָמֹו וְעַבְדָּיו וְשָׂרָיו וְסָרִיסָיו
 13 וַיִּקַּח אֹתוֹ מֶלֶךְ בָּבֶל בַּשָּׁנָה שְׁמֹנֶה לְמָלְכוֹ : וַיּוֹצֵא

עליו קרי

Sub huius regno, inclinaris paulatim Egyptii Regis rebus, Nebucadnezar Rex Babylonius, iudam ad sepe pertinere existimans, capti Hierosolyma, in urbem templumque, sacra profanaque omnia, pro libidine fecit.

14 Regemque cum omni nobilitate in servitutem abducit.

Reliquiis populi, pauperique turbæ in Terra reliquit, Zedekiam Regem praeponit.

מִשָּׁם אֶת־כָּל־אוֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ
 וַיִּקְצֹץ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־
 14 יִשְׂרָאֵל בְּהִיבֵל יְהוָה כְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה : וַהֲגִלָּה אֶת־
 כָּל־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶת־כָּל־גְּבוּרֵי הַחֵיל
 עֲשָׂרָה אֲלָפִים גּוֹלָה וְכָל־הַחֲרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר לֹא־נִשְׁאַר
 טו וּזְלַת דָּלַת עַם־הָאָרֶץ : וַיִּגַּל אֶת־יְהוֹיָכִין בְּבָלָה וְאֶת־אֵם
 אֵלֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶת־נָשֵׁי הַמֶּלֶךְ וְאֶת־סָרִיסָיו וְאֶת־אֵלֵי הָאָרֶץ
 16 הוֹלִיךְ גּוֹלָה מִירוּשָׁלַם בְּבָלָה : וְאֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי הַחֵיל
 שִׁבְעַת אֲלָפִים וְהַחֲרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר אֵלֶּף הֶכֶל גְּבוּרִים עָשִׂי
 17 מִלְחָמָה וַיָּבִיֵּאם מֶלֶךְ־בָּבֶל גּוֹלָה בְּבָלָה : וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ־
 בָּבֶל אֶת־מִתְנִיָּה רְדּוֹ תַּחְתָּיו וַיִּסָּב אֶת־שְׁמוֹ צִדְקִיָּהוּ :

עשרה קרי

אליו קרי

18 בֶּן־עָשָׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וְאַחַת
 חֲמִשָּׁה עָשָׂרָה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמֹו חֲמִיטָל בְּת־
 19 יִרְמְיָהוּ מַלְבָּנָה : וַיַּעַשׂ הָרַע כְּעֵינֵי יְהוָה כְּכָל־אֲשֶׁר־
 כ עָשָׂה יְהוֹנָדָּא בִּיְהוָה הָיְתָה בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה

חמשה קרי

עד

V v 2 ב מג

עֲרִידֶהְשְׁלֹכוֹ אֹתָם מֵעַל פָּנָיו וַיִּמְרֹד צִדְקִיָּהוּ בַּמֶּלֶךְ
כָּבֵל : וַיְהִי בִשְׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְמַלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ **כָּה**
 הָעֶשְׂרִי בַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּא נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
 הוּא וְכָל־חֵילוֹ עַל־יְרוּשָׁלַם וַיִּחַן עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דִּיק
 סָבִיב : וַתָּבֹא הָעִיר בַּמָּצוֹר עַד עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה
 לַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ : בַּתְּשַׁעָה לַחֹדֶשׁ וַיִּחָזֶק הָרָעָב בָּעִיר
 וּלֹא־הָיָה לָחֶם לָעָם הָאָרֶץ : וַתִּבָּקַע הָעִיר וְכָל־אֲנָשִׁי
 הַמֶּלְחָמָה הַלִּילָה דֶּרֶךְ שַׁעַר־בֵּין הַחֲמַתִּים אֲשֶׁר עַל־
 גַּן הַמֶּלֶךְ וּכְשָׁדִים עַל־הָעִיר סָבִיב וַיֵּלֶךְ דֶּרֶךְ הָעֶרְבָה :
 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כְּשָׁדִים אַחֵר הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁגּוּ אֹתוֹ בַּעֲרֻבוֹת
 יָרָחוּ וְכָל־חֵילוֹ נָפְצוּ מֵעָלָיו : וַיִּתְּפְשׂוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
 וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל רַב־לַתָּה וַיְדַבְּרוּ אֹתוֹ מִשְׁפָּט :
 וְאֶת־בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ שָׁחֲטוּ לְעֵינָיו וְאֶת־עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עָוַר
 וַיֹּאסְרֵהוּ בַּנְּחֹשְׁתִּים וַיְבִיֵּאֵהוּ בָּבֶל :
 וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בִשְׁבַעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה שְׁנַת
 תִּשְׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּא
 נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים עַבְד־מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַם : וַיִּשְׂרָף
 אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־בֵּית יְרוּשָׁלַם
 וְאֶת־כָּל־בֵּית גָּדוֹל שָׂרָף בָּאֵשׁ : וְאֶת־חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם
 סָבִיב נִתְּצוּ כָל־חֵיל כְּשָׁדִים אֲשֶׁר רַב־טַבָּחִים : וְאֵת
 יֹתֵר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר וְאֶת־הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ
 עַל־הַמֶּלֶךְ בָּבֶל וְאֵת יֹתֵר הַהֶמְקֹן הַגֵּלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־
 טַבָּחִים : וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ הִשְׁאִיר רַב־טַבָּחִים לְכַרְמִים
 וּלְנָבִים : וְאֶת־עַמּוּדֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר בֵּית־יְהוָה וְאֶת־
 הַמִּכְנוֹת וְאֶת־יָם הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־בְּבֵית יְהוָה שָׂכְרוּ
 כְּשָׁדִים וַיִּשְׂאוּ אֶת־נְחֹשֶׁתָם בְּכֶלֶח : וְאֶת־הַסִּירּוֹת
 וְאֶת־הַיַּעֲוִים וְאֶת־הַמּוֹמְרוֹת וְאֶת־הַכַּפּוֹת וְאֵת כָּל־
 כְּלֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־יִשְׁרְתוּ בָם לָקָחוּ : וְאֶת־מִן־
 הַמַּחְתּוֹת

CAPUT
X X V.
Qui cum
infidus in-
genio, per-
versisque
moribus,
res novas
moliretur,
iterum
Chaldæi
urbem ob-
sidione pre-
munt, &
interjects
tempore
expugnant.

Zedekia
effossis oculis,
in fetu
vitutem
abductus
est.

Templum
quoque ac
Hierosoly-
tha incensa.

Judæi &
Babylonem
traductis

וְיִתְּנֵם ה'

המחתות ואת המזקקות אשר זהב זהב ואשר כסף

16 כסף לקח רב־טבחים : העמודים : שנים הים

האחר והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא

17 היה משקל לנחשת כל־הכלים האלה : שמנה

עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו

נחשת וקומת הכתרת שלש אמה ושכבה ורמנים

על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני

18 על השכבה : ויקח רב־טבחים את־שריה כהן הראש

Primores
ac nobilissi-
mi qui-
que occisi.

ואת־צפניהו כהן משנה ואת־שלשת שמרי הסף :

19 ומן־העיר לקח סדים אחד אשר הוא פקיד על־

אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני־המלך

אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא

את־עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים

20 בעיר : ויקח אתם נבזראן רב־טבחים וילך אתם

21 על־מלך בבל ובלתה : ויה אתם מלך בבל וימיתם

ברב־לה בארץ חמרת ויגל יהודה מעל אדמתו :

22 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר

מלך בבל ויפקד עליהם את־גדליהו בן־אחיקם בן־

שפן :

23 וישמעו כל־שרי החילים המה והאנשים ביה־פקיד

מלך בבל את־גדליהו ויבאו אל־גדליהו המצפה

וישמעאל בן־נתניה ויוחנן בן־קרח ושריה בן־תנחמת

הנשפתי ואזניהו בן־המעכתי המה ואנשיהם :

24 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל־תיראו

מעבדי הכשרים שבו בארץ ועברו את־מלך בבל

כה ויטב לכם :

ויהי בחדש

השביעי בא וישמעאל בן־נתניה בן־אלישמע

מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את־גדליהו

וימת

Qui popu-
larium
conspira-
tione ac sce-
lere perit.

וַיָּמָת וְאֶת־הַיְּהוּדִים וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ
בְּמִצְפָּה : וַיָּקְמוּ כָל־הָעָם מִקָּטָן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּשְׂרִי
הַחֲדָלִים וַיָּבֹאוּ מִצְרִים כִּי יֵרְאוּ מִפְּנֵי כַשְׂדִּים :
וַיְהִי בִשְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִין
מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּשָׁנִים עֶשֶׂר חֹדֶשׁ בַּעֲשָׂרִים וּשְׁבַעַה
לְחֹדֶשׁ נָשָׂא אֲנִיל מֶרְדֵּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת מָלְכוֹ אֶת־
רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִבֵּית כְּלָא : וַיְדַבֵּר אִתּוֹ
טָבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כִּסְאוֹ מֵעַל כִּסֵּא הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ
בְּבָבֶל : וַשָּׂנֵא אֶת בְּגָדֵי כְּלָאוֹ וַאֲכַל לֶחֶם תָּמִיד לִפְנָיו
כְּלִימֵי חַיִּי : וַאֲרַחְתּוֹ אֲרַחֶת תָּמִיד נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת ל
הַמֶּלֶךְ דְּבָרִים בְּיוֹמוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּיו :

Jojachin
tandem,
post diutur-
nam cala-
mitatem, à
Chaldeo-
rum Rege,
magno in
honore ha-
betur.

* חזק ונתחזק

* Judæi
addunt hæc
ex 2 Sam.
10: 12.

† Numerus
versuum li-
bri Regum
h' תרג' אש' ה' אל'הו' וסד'יו חסד'ה ושל'שים וסמנו חג'ני אה'יה' ל'ה נא'ם
ה' חסד'ה אש' סכ'וב ולכ'וד אה'יה' נא'ס'ה .
Quorum
Symbolum
occurrit
Pf. 33: 12.

‡ ברוך הנותן ליעה כח ולאין אונים עצמה ירבה :

in vocibus ואשרי חג'ני designat enim מ' 1000, ש' 300, ר' 200, ו' 20, י' 10, ה' 5, ו' 3, ז' 2.
Capita verò Masorethica in libris Regum sunt 35. Quorum signum exstat, Zach. 2: 9. (Allis f.)
in voce ל'ה.

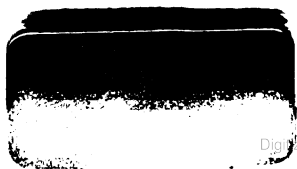
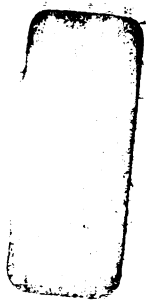
† Placuit Typographo has Deo agere gratias in fine hujus Tomi, ex Jaf. 40: 29.

Ab. Crivel Moneron

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

